

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

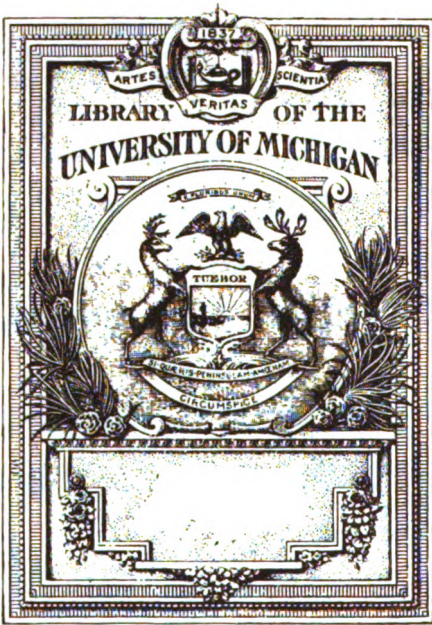
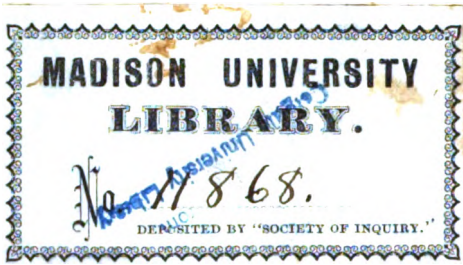
We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

B 448881

THE GIFT OF
 Golgate Univ. Lib

Golgate University Library
 HAMILTON, N. Y.

Beside the main topic, this book also treats of
 Subject No. On page Subject No. On page

BS
2215
.B97
1832

Totten

Reading Room

[Decorative flourish]

Am. Lit. & Theo. Inst

Room

512 O. St.

Handwritten text in a cursive script, possibly Urdu or Persian, consisting of several lines of text. The ink is dark and the background is white.

THE

NEW TESTAMENT,

IN BURMESE.

Bible. N.T. Burmese. 1832.

ကယ် တင် တော်မူသော

အရှင် သခင် ယေရှုခရစ်၏

ဓမ္မသစ် ကျမ်း

နှစ်ဆယ်ခုနှစ်ကျမ်းကို ဟောလောဝါဒီတော်မှ မြို့ဗွာဘာသာ အားဖြင့်

အနက်ပြန်၍ ပုံနှိပ်သော စာ စောင်။

Maulmein.

1832.

.....

။မေတ္တသင်ကျမ်း ၂၇ ကျမ်း၏အမည်ကား။

Table listing various chapters and sections with their corresponding page numbers, such as 'ရှင်မသိခရစ်ဝင်', 'ရှင်မာကျခရစ်ဝင်', 'ရှင်ဇနကာခရစ်ဝင်', etc.

P. M. V. P. -9-39

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header.

Handwritten text on the right side of the page, possibly a date or a note.

။ရှင်မသဲခရစ်ဝင်။

- ၁ အာဗြဟံနှင့်ဒါရိန်တို့မှဆင်း၍နွယ်တော်မူသောယေရှုခရစ်၏ဆွေတော်
- ၂ စည်မျိုးတော်ဆက်စာရင်းဟူမူကား။ ။အာဗြဟံသားဣဇာက်။
- ၃ ဣဇာက်သားယာကုပ်။ယာကုပ်သားယုဒမှစ၍ညီနောင်တရ။ ယုဒ
- ၄ သည် မိမိခင်ပွန်းသာမာတွင် မြင်သောသားဖာရက် နှင့်ဇာရ။ ဖာ
- ၅ ရက်သားဇေရုံ။ဇေရုံသားအာရုံ။ အာရုံသားအမိနဒပ်။အမိနဒပ်သား
- ၆ ခာရှန်။ခာရှန်သားစလမုန်။ စလမုန်သည်မိမိခင်ပွန်းရာခပ်တွင်မြင်
- ၇ သောသားဗောဇ။ ဗောဇသည် မိမိခင်ပွန်း ရှုသ တွင်မြင်သောသား
- ၈ ဩဗက်။ဩဗက်သားယေရှု။ယေရှုသားဒါရိန်မင်းကြီးတည်း ။
- ၉ ဒါရိန်မင်းကြီးသည်ဥရိယ၏ခင်ပွန်းဖြစ်ဘူးသောမိမ္မတွင်မြင် သေ
- ၁၀ သားဂျောဏောမုန်။ ဂျောဏောမုန်သားရောဗောင်။ရောဗောင်သား
- ၁၁ အဘိယ။အဘိယသားအာသ။ အာသသားယောရှုဖတ်။ယောရှုဖတ်
- ၁၂ သားယောရုံ။ယောရုံသားဩဇိ။ ဩဇိသားယောသံ။ယောသံသား
- ၁၃ အာခတ်။အာခတ်သားဟေဇကီ။ ဟေဇကီသားမနာဂျေ။မနာဂျေ
- ၁၄ သားအာမုန်။အာမုန်သားယောရှိ။ ယောရှိသားယောက်န်မှစ၍ညီ
- ၁၅ နောင်တရ။ ယောက်န် သည် ဗာဗုလုန် မြို့သို့နေရာပြောင်း ခါနီးတွင်
- ၁၆ မြင်သောသားယေခေါနိတည်း။ ။ဗာဗုလုန်မြို့သို့နေရာပြောင်း
- ၁၇ သောနောက်။ ယေခေါနိသားဂှလသေလ။ ဂှလသေလသားဇောရောဗ
- ၁၈ ဗေလ။ ဇောရောဗဗေလသားအဗျုန်။ အဗျုန်သားဇောကိမ်။ ဇော
- ၁၉ ကိမ်သားအာဇော်။ အာဇော်သားဇာဒုတ်။ဇာဒုတ်သားအာခိမ်။အာ
- ၂၀ ခိမ်သားဇေလုန်။ ဇေလုန်သားဇောဇာ။ဇောဇာသားမသန်။မသန်
- ၂၁ သားယာကုပ်။ ယာကုပ်သားမာရိ၏ခင်ပွန်းယောသပ်တည်း။ ထို
- ၂၂ မာရိသည်ခရစ်ဟုခေါ်ဝေါ်အပ်သောယေရှု၏မယ်တော်ဖြစ်၏။
- ၂၃ ။ဤသို့လျှင်မြို့စည်နွယ်ဆက်ပေါင်းကား။အာဗြဟံမှသည်ဒါရိန်
- ၂၄ တိုင်အောင်တဆယ်လေးဆက်။ ဒါရိန်မှသည်ဗာဗုလုန် မြို့ သို့ နေရာ
- ၂၅ ပြောင်းသည်တိုင်အောင်တဆယ်လေးဆက်။ ဗာဗုလုန် မြို့သို့ပြောင်း
- ၂၆ ပြီးမှသည်ခရစ်တော်တိုင်အောင်တဆယ်လေးဆက်ဖြစ်သတည်း။
- ၂၇ ။ယေရှုခရစ်သည် ဖွားမြင်တော်မူသည်အကြောင်းအရာဟူ

၂ ။ရှင်မသေခရစ်ဝင်။

မူကား။မယ်တော်မာရိသည်ယောသပ်နှင့်ထိမ်းမြားဆောင်နှင်း၍မ
၁၈ ရှက်တင်မီတွင်သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ပေးတော်မူသောပဋိသ
န္ဓေစွဲနေ၏။ သူ၏ခင်ပွန်းယောသပ်သည်သူတော်ကောင်းဖြစ်၍မာ
ရိအသရေကိုပျက်စေချင်သောကြောင့်တိတ်ဆိတ်စွာစွန့်ပယ်သည်
၂၀ အကြံရှိ၏။ ထိုသို့ကြံစည်၍နေစဉ်အိမ်မက်ကိုမြင်လေသည်မှာ။ထာ
ဝရဘုရားစေလွှတ်တော်မူသောကောင်းကင်တမန်သည်ကိုယ်ထင်ရှား
ရှိ၍ ခါးခိမ်အမျိုးယောသပ်။ သင်၏ခင်ပွန်းမာရိကိုထိန်းသိမ်းရမည်
အခွင့်ကိုမစဉ်းရိမ်နှင့်။ပဋိသန္ဓေစွဲယူသည်ကားသန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်
၂၂ တော်ပေးတော်မူသတည်း။ သားယောကျာ်းကိုဖွားမြင်လိမ့်မည်။
ထိုသားသည်မိမိလူတို့ကိုအပြစ်မှကယ်ချွတ်မည်သူဖြစ်သောကြော
င့်ယေရှုဟူသောအမည်ဖြင့်မှည့်ရမည်ဟုကောင်းကင်တမန်ဆို၏။

၂၂ ။ဤအကြောင်းအရာကား။တာဝရဘုရားသည်ပရောဖက်
ဖြင့်ထားတော်မူသောဗျာဒိတ်တော်ပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်း။

၂၃ ဗျာဒိတ်တော်အချက်ဟူမူကား။ကြည့်ရှုလော့။သတို့သမီးကညာတယော
က်သည်ပဋိသန္ဓေစွဲယူ၍သားယောကျာ်းကိုဖွားမြင်လတံ့။ ထိုသား
ကိုလည်းမော့လေအမည်ဖြင့်မှည့်ကြလတံ့ဟုလာသတည်း။ မော့လေ
လအနက်ကားငါတို့တွင်နေသောဘုရားသခင်ဟုဆိုလိုသတည်း။

၂၄ ယောသပ်သည်အိပ်ပြော်ရာမှနိုးလျှင်တာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်
ထမန်မှာထားသည်အတိုင်းပြု၍မိမိခင်ပွန်းကိုထိန်းသိမ်းလေ၏။

၂၅ သို့ရာတွင်သားဦးကိုဖွားမြင်သည်တိုင်အောင်သံဝါသမပြုဘဲနေ
၏။ထိုသားကိုလည်းယေရှုဟူသောအမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။

၁ ယုဒပြည်ဗက်လင်မြို့၌ဟေရုဒ်မင်းကြီးလက်ထက်ယေရှုဖွားမြင်တော်
မူပြီးမှမာရုပညာရှိတို့သည် အရှေ့ပြည်ကယေရုရှလင်မြို့သို့ရောက်
၂ လာလျှင် ယခုဖွားမြင်သောယုဒရှင်ဘုရင်သည်အဘယ်မှာရှိတော်
မူသနည်း။ အရှေ့ပြည်၌သူ၏ကြိယာကွတ်ကိုငါတို့သည်မြင်ရသည်
ဖြစ်၍ပူးတွေပူဇော်ခြင်းငှါရောက်လာပြီးဟုမေးမြန်းပြောဆိုကြ၏။
၃ ထိုစကားကိုကြားလျှင်ဟေရုဒ်မင်းကြီးသည် ယေရုရှလင်မြို့သူများ
၄ အပေါင်းတို့နှင့်တကွစိတ်ပူပန်ခြင်းသို့ရောက်သဖြင့် ယစ်ပရောဟိ
တ်အကြီးတို့နှင့် လူကဲ၌ ဂျမ်းပြုဆရာရှိသမျှတို့ကိုစုဝေးစေ၍ခရစ်
တော်သည်အဘယ်အရပ်မှာဖွားမြင်ရအံ့နည်းဟုမေးမြန်းတော်မူ

၅ ၏။ ထိုဆရာတို့လည်း ပရောဖက်တဦး ရေးထားသော အချက် ဟူ
 ၆ မူကား။ အိုယုဒပြည် ဗက်လင် မြို့။ အစိုး ရသော ယုဒ မြို့တို့တွင် သင်
 သည် မြို့ဝယ် မြို့ယုက် ခယုက်။ အဘယ်ကြောင့် နည်း ဟူမူကား။ ငါလူလူ။
 ဣသရေလ အမျိုး ကို အုပ်စိုး ရသော သခင် သည် သင်ထဲမှာ ပေါ်ထွန်း
 လတုံဟု ကျမ်းလာ ရှိပါ၏။ ထိုကြောင့် ယုဒပြည် ဗက်လင် မြို့၌ ခရစ်တော်
 ၇ ကော်သည် ဖွားမြင် ရမည် ပေးမင်း ကြီး အား ပြန် ကြား လျှောက်ထား
 ၈ ကြ၏။ ။ ထိုအခါ ဟေရုဒ်မင်း ကြီး သည် မာဂုပညာ ရှိ ကို မ
 ထင်ရှား ခေါ်၍ ကြွယ် နက္ခတ် ပေါ်ထွန်း သော အချိန် ကာလ ကို စေစေ
 ၉ မေးမြန်း ပြီး မ သင် ကို သွား၍ သို့ သူ့ယံ ကို ကျိုး ဝား ရှာ ကြ။ တွေ့ပြီး
 လျှင် ငါ့ထံ သို့ ပြန်၍ ငါ သည် နည်း သို့ သူ့ယံ ကို ပူး တွေ့ ပူဇော် ရအောင်
 ကြား ပြော ကြပါ ဟု မှာထား တော် မူ လျက် ဗက်လင် မြို့ သို့ စေလွှတ် လေ
 ၁၀ ၏။ ထိုသူတို့သည် မင်းကြီး စကား ကို နားခံပြီး လျှင် ထွက် သွား ကြ၍
 အရှေ့ပြည် ၌ မြင် ရသော နက္ခတ် သည် သူတို့ ရှေ့ရှု သွား သဖြင့် သူငယ်
 ၁၁ တော် ရှိ ရာ အရပ် အပေါ် သို့ ခရောက်၍ တည် လျက် နေ၏။ ထိုနက္ခတ် ကို
 ၁၂ မြင် ပြန် လျှင် အတ္ထန်ဝမ် မြောက်ဝမ် သာ ခြင်း သို့ ရောက်၍ အိမ် သို့ ဝင်
 လေ သော် မယ် တော် မာရိနှင့် တကွ သူငယ် တော် ကို တွေ့ မြင် ပြီး မှညွတ်
 ပျပ် ပူဇော် ၍ မိမိ ဘဏ္ဍာ ဥစ္စာ တို့ ကို ဖွင့် သဖြင့် လောဗန် နှင့် မုရန် တဦး
 ၁၃ ဟူ သော နံ့သာ မျိုး ကို ၎င်း ရှေ့ ကို ၎င်း ဆက် ကပ် ကြ၏။ နောက် မှာ ဟေ
 ရုဒ်မင်း ကြီး အထံ သို့ မပြန် ရမည် အကြောင်း ။ ပျာဒိတ် တော် ကို ရ၍ မိမိ
 ၁၄ တို့ ပြည် သို့ အချား သော လမ်း ဖြင့် ပြန် သွား ကြ၏။ ။ ထိုသူတို့
 သည် သွား ကြ သော နောက် ယော သပ် သည် အိမ် မက် ကို မြင် သည် တွင်
 ထာဝရ ဘုရား ၏ ကောင်း ကင် တမန် သည် ကိုယ် ထင် ရှား ရှိ ၍ သင် ထ
 တော့။ မယ် တော် နှင့် သူငယ် တော် ကို ဆောင် ယူ သဖြင့် အံ့ဂုတ္တ ပြည်
 သို့ ပြေး ၍ ငါက တဖန် ပြော ဆို သည် တိုင် အောင် ထိုပြည် ၌ နေ တော့။ ။ ဟေ
 ရုဒ်မင်း ကြီး သည် သူငယ် တော် ကို သတ် အံ့သော ငှါ ရှာ လိမ့် မည် ဟု ဆို
 ၁၅ လေ၏။ ထိုအခါ ယော သပ် ထ၍ မယ် တော် နှင့် သူငယ် တော် ကို ညည်း
 ၁၆ အချိန် တွင် ဆောင် ယူ သဖြင့် အံ့ဂုတ္တ ပြည် သို့ ထွက် သွား ၍ ဟေရုဒ်
 မင်း ကြီး အနိစ္စ ရောက် သည် တိုင် အောင် ထိုပြည် ၌ နေ လေ၏။ ဤအ
 ကြောင်း အရာ ကား ငါသား ကို အံ့ဂုတ္တ ပြည် မှ ငါ ခေါ် ခဲ့ပြီး ဟု ထာဝရ
 ၁၇ ဘုရား သည် ပရောဖက် ဖြင့် ထား တော် မူ သော ပျာဒိတ် တော် ပြည့်စုံ
 ၁၈ မည် အကြောင်း တည်း။ ။ ထိုအခါ ဟေရုဒ်မင်း ကြီး သည် မာဂု

။ရှင်မသယံခရစ်ဝင်။

ပညာရှိတို့လှည့်ဖျားသည်ကိုသိလျှင် ပြင်းစွာအမျက်ထွက်၍ လူကို
 စေလွှတ်သဖြင့်မာဂုပညာရှိတို့နှစ်စေ့စေ့မေးမြန်းခဲ့ပြီးသောနက္ခတ်၏
 အချိန်ကာလကိုထောက်၍ဗက်လင်မြို့မှစသောကျေးလက်ရှိ သမ္မတတို့နှစ်
 နှစ်နှစ်အရွယ်မှစ၍ထိုအရွယ်အောက်ယုတ်သောသူငယ်ယောက်ျား
 အပေါင်းတို့ကိုသတ်စေ၏။ ပရောဖက် ယေရေမိ ဟောဘူးသည်
 ကား။ ရာမအရပ်၌သည်းစွာသောညည်းထွားငိုကျွေးမြည်ကမ်
 ခြင်းအသံကိုကြားရ၍ရာခေလသည်မိမိသားတို့မရှိသောကြောင့်ငို
 ၍စိတ်မပြေနိုင်ဟူသောစကားသည်ထိုအခါ၌အမှန်ကျသတည်း။

။ဟေရုဒ်မင်းကြီးသည်အနိစ္စရောက်သောနောက်ယောသပ်
 သည်အုက္ကုပြည်၌ အိမ်မက်ကိုမြင်ပြန်သဖြင့်ထာဝရဘုရား၏
 ကောင်းကင်တမန်သည်ကိုယ်ထင်ရှားရှိ၍ သင်တတော့။မယ်တော်
 နှင့်သူငယ်တော်ကိုဆောင်ယူသဖြင့်ဣသရေလတိုင်းသို့သွားတော့။
 သူငယ်တော်ကိုသတ်အံ့သောငှါရှာသောသူတို့သည်သေကြပြီးဟုဆို
 လေ၏။ ထိုအခါယောသပ်သည်ထ၍မယ်တော်နှင့်သူငယ်တော်ကို
 ဆောင်ယူသဖြင့်ဣသရေလတိုင်းသို့သွား၍ရောက်သည်ရှိသော်
 ဟေရုဒ်မင်းကြီး၏အရာ၌သားတော်အာခေလသည်ယုဒပြည်ကိုမင်း
 ပြုကြောင်းကိုကြားရလျှင်ထိုပြည်သို့မသွားဝံ့၍အိမ်မက်၌ဗျာဒိတ်
 တော်ကိုရပြန်ပြီးမှဂါလိလဲပြည်သို့သွား၍ ခရစ်တော်ကိုနာဇရက်
 လူဟုခေါ်ဝေါ်ကြလတ်ဟူသောပရောဖက်တို့၏နုတ်ထွက်နှင့်အညီ
 နာဇရက်အမည်ရှိသောမြို့သို့ရောက်၍အမြဲနေလေ၏။

ထိုကာလအခါရေရှင်မင်္ဂလာဆရာယောဟန်သည်ပေါ်လာလျှင်ကော
 င်းကင်နိုင်ငံတော်သည့်တည့်လုနီးပြီး။ထိုကြောင့်နောင်တရကြလော့ဟု
 ယုဒတော့၌ဟောလေ၏။ ပရောဖက် ဟေရှာယသည်ဟောဘူးသည်
 ကား။ ဟင်ကျော်သောသူ၏အသံမှာ။ ထာဝရဘုရားကြွတော်မူ
 ရာလမ်ကိုတော့၌ပြင်ကြလော့။ လမ်ခရီးတော်ကိုဖြောင့်စေကြလော့
 ဟူသောအချက်၌ထိုယောဟန်ကိုဆိုလိုသတည်း။ ယောဟန်သည်
 ကုလားအုတ်အမွှေးနှင့်ရက်သောအဝတ်ကိုဝတ်လျက်ခါး၌သားရေ
 ခါးပန်းကိုစည်းလျက် ဂျိုင်းကောင်နှင့်ပျားရည်ကိုစားလျက်နေ
 ၍။ ထိုအခါယေရုရှလင်မြို့မှစ၍ယုဒပြည်သူပြည်သားယော်ဒန်မြစ်
 နားမှာနေသောသူအပေါင်းတို့သည်ယောဟန်ထံသို့ထွက်သွား၍မိမိ

၇ ထို့အပြင် များ ကို ဖော်ပြလျက် ယော်ဒန်မြစ်၌ ရေနှစ်မင်္ဂလာကိုခံကြ
 ၈ ၏။ ။ ဗာဂိုရှလူ၊ ဇန္ဒုကလူအများ ထိုသည် ရေနှစ်မင်္ဂလာကိုခံ
 ၉ လိုသော ငှါလာကြသည် ကိုယောဟန်သည် မြင်လျှင် အချင်းမြွေဆိုးအ
 ၁၀ မျိုးထို့။ ရောက်လှသောဘေးဒဏ်မှ ပြေးသွားစိမ့်သော ငှါအဘယ်သူ
 ၁၁ သည် သင်ထို့ကိုသတိပေးဘိသနည်း။ နောင်တရခြင်းနှင့် ထိုက်တန်
 ၁၂ သော အကျင့်ကိုကျင့်ကြလော့။ အာဗြဟံသည် ငါထို့အဖဖြစ်သည်ဟု
 ၁၃ ဤစိတ်ထဲ၌မအောင်းမေ့ကြနှင့်။ ဘုရားသခင်သည် ဤကျောက်ခဲထို့မှ
 ၁၄ အာဗြဟံသားထို့ကို ထုဖော်ဖန်ဆင်းနိုင်တော်မူ သည် ဟု ငါအမှန်
 ၁၅ ဆို၏။ သစ်ပင်အမြစ် နားမှာ ပေါက်ဆိန် ထားလျက် ရှိသည် ဖြစ်၍
 ၁၆ ကောင်းသော အသီးမသီးသော အပင်ရှိသမျှ ထို့ကို ချတ်လှဲ၍ ထင်းဖြစ်
 ၁၇ ရ၏။ နောင်တရခြင်းအလိုငှါ ငါသည် သင်ထို့အား ရေနှစ်သာ နှစ်ခြင်း
 ၁၈ ကိုပေး၏။ ငါနောက်ကြွလာသော သူသည် ငါထက်တတ်စွမ်းနိုင်ပေ၏။
 ၁၉ သူ၏ခြေခင်းတော်ကို မျှကျင်ခြင်းငှါ ငါမထိုက်။ ထိုသူသည် သန့်ရှင်း
 ၂၀ သော ဝိညာဉ်တော်၌ ၎င်းမီး၌ ၎င်းသင် ထို့ကို နှစ်တော်မူမည်။ လက်
 ၂၁ တော်တွင် စံကောပါလျက် မိမိကောက်နုယ် တလင်းကိုရှင်းလင်းစေသ
 ၂၂ ဖြင့် ဣစပါးကို ကားကျီ၌ စုစုသိမ်းသွင်းထား၍ အဖျင်းကို ကားမညိမ်း
 ၂၃ နိုင်သော မီးနှင့် ရှိတော်မူလတံ့ဟု ယောဟန်ဟောပြော၏။ ။
 ၂၄ ထိုအခါ ယေရှုသည် ရေနှစ်မင်္ဂလာကိုခံလိုသော ငှါဂါလီလဲပြင်မှ ယော်
 ၂၅ ဒန်မြစ်နား။ ယောဟန်ထံသို့ ကြွတော်မူ၏။ ယောဟန်ကလည်း အ
 ၂၆ ကျနပ်သည် ကိုယ်တော်ထံ ရေနှစ်မင်္ဂလာကိုခံရသည် အကြောင်း ရှိ
 ၂၇ သည် ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်သည် အကျနပ်ထံသို့ ကြွလာတော်မူပါသ
 ၂၈ လောဟု၍ ယေရှုကို မြစ်တံးလေ၏။ ယေရှုကလည်း အလုံးစုံသော
 ၂၉ တရားထို့ကို အကုန်အစင်ကျင့်သင့်သည် ဖြစ်၍ အခွင့်ပေးပါတော့
 ၃၀ ဟုပြန်ပြောတော်မူ၏။ ထိုအခါ ယောဟန်သည် ဝန်ခံလေ၏။ ယေရှု
 ၃၁ သည် ရေနှစ်မင်္ဂလာကိုခံတော်မူပြီးလျှင် ရေမှပေါ်ထစည်တွင် ကောင်း
 ၃၂ ကင် ဖွင့်လှစ်သဖြင့် ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ရှိုးငှက်ကဲ့
 ၃၃ သို့ဆင်းသက်၍ ကိုယ်တော်အပေါ်၌ နားတော်မူသည် ကိုမြင်ရ၍ ဤ
 ၃၄ သူကား ငါနှစ်သက်မြတ်နိုးရာ ငါ၏ချစ်သားပေတည်း ဟုကောင်း
 ၃၅ ကင်ကအသံတော်ဖြစ်လေ၏။

၃၆ ထိုအခါ ယေရှုသည် မာရ်နတ်၏ စုံစမ်းသွေးဆောင်ခြင်းကို ခံအံ့သော
 ၃၇

- ၄ ဤစိညည်တော်သည်တောသို့ပို့ဆောင်တော်မူ၏။ နေ့ညည့်မပြတ်
- ၂ အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံးအစာအာဟာရကိုမသုံးဆောင်ဘဲနေပြီးမှ
- ၃ မွတ်သိပ်တော်မူ၏။ ထိုအခါစုံစမ်းသွေးဆောင်သောသူသည်ချည်း
- ကပ်၍ကိုယ်တော်သည်ဘုရားသခင်၏ သားတော်မှန်လျှင် ဤကျောက်ခဲတို့သည်မုန့်ဖြစ်အောင်အမိန့်ရှိကော်မူပါဟုသော့ကလေး၏။
- ၄ ယေရှုကလည်းလူသည်မုန့်တခုအားဖြင့်သာအသက်ကိုမေးရသည်မဟုတ်။
- ၅ ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသမျှအားဖြင့်အသက်ကိုမေးရ၏ဟု
- ၆ ကျမ်းစာလာသည်ဟုပြန်ပြောတော်မူ၏။ ။ထိုအခါမာရ်နတ်သည်
- ၇ ကိုယ်တော်ကိုသန့်ရှင်းသောမြို့တော်သို့ယူဆောင်၍ဗိတ်မှန်
- ၈ တော်၏အထွဋ်နှုတ်ထားပြီးလျှင် ကျမ်းစာလာသည်ကား။ ကောင်းကင်
- ၉ တမန်တို့ကိုသင်အတွက်မှာထားတော်မူသည်ဖြစ်၍ သင်၏ခြေနှင့်
- ၁၀ ကျောက်ကိုမျှမထိခိုက်ရအောင်သူတို့သည်သင်ကို လက်နှင့်မစေချီ
- ၁၁ ပင့်ကြလိမ့်မည်ဟုလာ၏။ ထိုကြောင့်ဘုရားသခင်၏သားတော်မှန်လျှင်
- ၁၂ အောက်သို့ကိုယ်ကိုယ်ချလိုက်တော်မူပါဟုသော့ကလေး၏။
- ၁၃ ယေရှုကလည်းသင်၏ဘုရားသခင်တည်းဟူသောထာဝရဘုရားကို
- ၁၄ သင်သည်အစုံအစမ်းမပြုရဟုကျမ်းစာလာပြန်သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
- ၁၅ ။တဖန်တုံ။မာရ်နတ်သည်ကိုယ်တော်ကိုအမွှန်မြင့်လှစွာသော
- ၁၆ တောင်ပေါ်သို့ယူဆောင်၍ ဤလောက၌ရှိသမျှသောထိုင်းနိုင်ငံတို့ကို
- ၁၇ ငိုထိုထိုင်းနိုင်ငံတို့၏ဘုန်းစဉ်းစိမ်ကိုငိုပြည့်၍ကိုယ်တော်သည်ငါကို
- ၁၈ ညွတ်ပျပ်ကိုးကွယ်လျှင်ယခုပြုလေသမျှတို့ကိုငါပေးမည်ဟုဆိုလေ၏။
- ၁၉ ယေရှုကလည်းအချင်းစားတန်။ငါနောက်သို့ဆုတ်တော့။သင်၏ဘုရား
- ၂၀ သခင်တည်းဟူသောထာဝရဘုရားကိုကိုးကွယ်ရမည်။ထိုဘုရားသ
- ၂၁ ခင်ကိုသာဝတ်ပြုရမည်ဟုကျမ်းစာလာသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအ
- ၂၂ ခါမာရ်နတ်သည် အထံတော်မှထွက်သွား၍ ကောင်းကင်တမန်တို့
- ၂၃ သည်ချည်းကပ်လျက်လုပ်ကျွေးကြ၏။ ။ယောဟန်သည်ထောင်ထဲသို့
- ၂၄ ရောက်ကြောင်းကို ယေရှု ကြားလျှင်ဂါလိလဲပြည်သို့ကြွတော်မူ၍
- ၂၅ ခုနစ်ရက်မြို့ကိုရှောင်လျက်ဇဗုလုန်ခရိုင်။ ခုသလိခရိုင်စပ်
- ၂၆ ကြားတွင်အိုင်နှင့်နီးစပ်သော ကပေရနောင်မြို့သို့ရောက်၍
- ၂၇ နေတော်မူ၏။ ဤအကြောင်းအရာကားပရောဖက်ဟောရှာယ၏နှုတ်
- ၂၈ ထွက်ပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်း။ နှုတ်ထွက်အချက်ဟူမူကား။အိုင်
- ၂၉ ခုနစ်ရက်သောလမ်း။ယော်ဒန်မြစ်၏အနား။ဇဗုလုန်ခရိုင်။ခုသလိခ

- ၁၆ ရှင်တည်းဟူသောတပါးအမျိုးသားနေရာဂါလိလဲပြည်၌ မှောင်ဇိုက်ထဲတွင်ရှိနေသောလူများတို့သည်ကြီးစွာသောအလင်းကိုမြင်သည် ဖြစ်၍သေမင်း၏နိုင်ငံအရပ်တွင်ရှိနေသောသူတို့၌အလင်းပေါ်ထွန်း
- ၁၇ လျက်ရှိ၏ဟုဟောထားသတည်း။ ထိုအခါမှစ၍ယေရှုက နောင်တရကြလော့။ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည်တည် လုနီးပြီး ဟူသောတရား
- ၁၈ ကိုဟောစပြုတော်မူ၏။ ။ဂါလိလဲအိုင်နားမှာကြွတော်မူစဉ်ပေတရုဟူ၍ခေါ်ဝေါ်သော ရှိမုန်နှင့်အခြွေ။ ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်တံ
- ၁၉ ငါ ဖြစ်၍အိုင်တွင်ပိုက်ကွန်ဖြန့်ချသည်ကိုမြင်တော်မူလျှင် ထိုသူတို့အားငါနောက်သို့လိုက်ကြလော့။သင်တို့သည်လူကိုများသောတံငါဖြစ်
- ၂၀ အောင်ငါပြုမည်ဟုအမိန့်တော်ရှိလေသော် ထိုသူတို့သည်ချက်ချင်း
- ၂၁ ပိုက်ကွန်ကိုစွန့်ပြစ်၍နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။ ထိုမှလွန်ပြန်လျှင်အချား သော ညီ အစ် ကို နှစ်ယောက်။ ဇေဗေဒဲ၏သား။ ယာကုင်နှင့်
- ၂၂ သည်ကိုမြင်၍ခေါ်တော်မူ၏။ ထိုသူတို့သည်လည်းချက်ချင်းအဖနှင့်လှေကို စွန့်ပြစ်၍နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။

- ၂၃ ယေရှုသည်တရားဇရပ်တို့၌ဆုမွန်ကြွဝါဒပေးလျက်နိုင်ငံတော်နှင့်ရှင်သောဝေင်ဂေလိတရားကိုဟောလျက် လူတို့တွင်အနာရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကိုညိမ်းစေလျက်ဂါလိလဲပြည်တပြည်လုံးကိုဒေသဇာရိလှည့် လည်
- ၂၄ တော်မူ၏။ သိတင်းတော်သည်လည်းရှုရိပြည်၌အနံ့အပြားကျော်စေသည်ဖြစ်၍နတ်ဝင်သောသူ။ဝက်ရူးစွဲသောသူ။လက်ခြေသေသောသူမှစသောအထူးထူးအပြားပြား သော အနာရောဂါ စွဲ ၍ မကျန်းမာသောသူရှိသမျှတို့ကိုအထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့၍သူတို့ ၏ အနာရောဂါ
- ၂၅ ကိုညိမ်းစေတော်မူ၏။ ဂါလိလဲပြည်။ဒေကပေါလဲပြည်။ယေရုရှလင်မြို့မှစသောယဒပြည်။ယော်ဒန်မြစ်နားမှလာသောလူများအပေါင်းတို့
- ၃ သည်နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။ ။ထိုလူအပေါင်းတို့ကိုမြင်လျှင် ကိုယ်တော်သည်တောင်ပေါ်သို့တက်၍ထိုင်တော်မူသောအခါတပဉ္စ
- ၂ တော်တို့သည်ကိုယ်တော်ရင်းသို့ချည်ကပ်ကြ၏။ ထိုအခါနှုတ်တော်
- ၃ ကို ဖွင့်၍တပဉ္စတော်တို့အားဆုမွန်ကြွဝါဒပေးတော်မူသည်မှာ။ စိတ်နှံ့လုံး နှိမ့်ချသောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူ
- ၄ မူကား။ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည်ထိုသူတို့၏နိုင်ငံဖြစ်၏။ စိတ်မ

၁ သာညည်းတွားသောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း
 ၂ ဟူမူကား။ ထိုသူတို့သည် သက်သာခြင်းသို့ရောက်လေတံ့။ စိတ်နှူးညံ့
 ၃ သိမ်မွေ့သောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။
 ၄ ထိုသူတို့သည် ပြည်တော်ကို အမွေခံလေတံ့။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းပါရမီကို
 ၅ ဆာငတ်ခင်မှတ်သောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း
 ၆ ဟူမူကား။ ထိုသူတို့သည် ဝပြောခြင်းသို့ရောက်လေတံ့။ သနားစုံမက်
 ၇ တတ်သောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။
 ၈ ထိုသူတို့သည် သနားစုံမက်ခြင်းကို ခံစားလေတံ့။ စိတ်နှစ်လုံးဖြူဝင်
 ၉ သောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ထိုသူ
 ၁၀ တို့သည် ဘုရားသခင်ကို မြင်ရလေတံ့။ သူတပါးချင်း ခိုက်ရန်ပြုခြင်း
 ၁၁ ကိုညှိမ်းစေဟတ်သောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း
 ၁၂ ဟူမူကား။ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏သားတော်ဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်း
 ၁၃ ကိုခံရလေတံ့။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကြောင့် နှောင့်ရှက်ညှည်းဆဲခြင်း
 ၁၄ ကိုခံရသောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။
 ၁၅ ကောင်းကင်နိုင်ငံစော်သည် ထိုသူတို့၏ နိုင်ငံဖြစ်၏။ ငါကြောင့်သင်
 ၁၆ တို့ကို ကဲ့ရဲ့ညည်းဆဲ၍ မမှန်ဘဲလျက် အပြစ်တကာတင်ကြသောအခါ
 ၁၇ သင်တို့သည် မင်္ဂလာရှိ၏။ ဝမ်သာ ရှင်မြူးခြင်းရှိကြလော့။ အကြောင်း
 ၁၈ မူကား။ ကောင်းကင်ဘုံ၌ သင်တို့၏ အကျိုးသည် ကြီးလှပေ၏။ သင်တို့
 ၁၉ ရှေ့ကပေါ်ထွန်းသော ပရောဖက်ဆရာတို့ကို ထိုနည်းတူ ညည်းဆဲ
 ၂၀ ကြပြီ။ ။ သင်တို့သည် ဤလောက၏ ဆားဖြစ်ကြ၏။ ဆားမူ
 ၂၁ ကား အငန်ကင်းပျောက်လျှင် ငန်သော အရသာကို အဘယ်သို့ရပြန်
 ၂၂ မည်နည်း။ ပြင်သို့ပြစ်လိုက်၍ ကျော်နင်းခြင်းမှ တပါး အဘယ်အသုံး
 ၂၃ မဝင်။ သင်တို့သည် ဤလောက၏ အလင်းဖြစ်ကြ၏။ တောင်ထိပ်၌ တင်
 ၂၄ သော မြို့ကို မကွယ်နိုင်။ ဆီမီးထွန်း၍ တောင်းလေးအောက်၌ ဖုံး
 ၂၅ ထားလေမရှိ။ အိမ်သူ အိမ်သားအပေါင်းတို့သည် အလင်းကို ရ
 ၂၆ အောင်ဆီမီးခုံပေါ်မှာ တင်ထားလေ့ရှိ၏။ ထိုနည်းတူ သူတပါးတို့
 ၂၇ သည် သင်တို့၏ ကောင်းသော အကျင့်ကို မြင်၍ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိ
 ၂၈ တော်မူသော သင်တို့အဖ၏ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းစေခြင်းငှါ သူတပါး
 ၂၉ ရှေ့၌ သင်တို့အလင်းကို လင်းစေကြလော့။ ။ ပညတ္တိကျမ်းအနာ
 ၃၀ ဝတ္တိကျမ်းများကို ဖျက်ပယ်အောင် ငါလာသည် ကိုမထင်ကြနှင့်။ ဖျက်
 ၃၁ ပယ်အောင် ငါလာသည် ဓမ္မတော်။ ပြည့်စုံစေအောင် ငါလာသတည်း။

၁၈ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား။ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးပျက်စီးသော်လည်း ပညတ္တိကျမ်း၌အငယ်ဆုံးသော စာလုံး ဗိဒ္ဓါတလုံး မျှ ပြည့်စုံခြင်း သို့မ

၁၉ ရောက်မှီပျက်စီးရ။ ထိုကြောင့်အကြင်သူသည် အငယ်ဆုံးသော ပညတ်တရကို ဖွန်ကျူး၍ သူတပါးဖွန်ကျူးအောင် သွန်သင်၏။ ထိုသူသည်ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၌ အသရေမရှိ။ အကြင်သူသည် ကိုယ်တိုင်ကျင့်၍ သူတပါးတို့အား သွန်သင်၏။ ထိုသူသည်ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၌ အသရေရှိလိမ့်မည်။ သင်တို့အကျင့်သည် ဖာရိရှဲလူ။ ကျမ်းပြုဆရာတို့အကျင့်ထက် မလွန်မသာလျှင်ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သို့ မဝင်သာဟု ငါအမှန်ဆို၏။

၂၁ လူအသက်ကိုမသတ်ရ။ သတ်သောသူသည် ရုံး၌ အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုခံ

၂၂ ထိုက်ပေ၏ဟုရှေးပညတ်စကားကို သင်တို့ကြားရပြီး။ ငါပညတ်သည်ကား။ ညီအစ်ကိုအထောက်မတန် အမျက်ထွက်သောသူသည် ရုံး၌ အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုခံထိုက်ပေ၏။ ညီအစ်ကိုကို ကဲ့ရဲ့သောသူသည် ဖွတ်တော်၌ အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုခံထိုက်ပေ၏။ ညီအစ်ကိုကို ကျိန်ဆဲ

၂၃ သောသူသည် ဂေဟနီအရပ်၌ မီးရှို့ခြင်းကိုခံထိုက်ပေ၏။ ထိုကြောင့် သင်သည် ပူဇော်သကာကို ယဇ်ပဏ္ဍိတသို့ အောင်ယူခဲ့လျက် သင် ညီအစ်ကိုသည် သင်၌ အပြစ်တင် ခွင့်တရံတရံရှိသည် ဟု အောင်းမေ့သ

၂၄ တိရလျှင် ယဇ်ပဏ္ဍိတရှေ့မှာ ပူဇော်သကာကို ထား၍ သွားလော့။ ညီအစ်ကိုနှင့် သင့်တင့်ပြီး မှပြန်၍ ပူဇော်သကာကို တင်လော့။ တရားတွေ့ဘက်နှင့် အတူလမ်၌ သွားဝတ်ပင်သူ၏ စိတ်ပြေအောင် အလျှင် အမြန်ပြုလော့။ သို့မဟုတ်။ တရားတွေ့ဘက်သည် တရားသူကြီး၌ အပ်မည်။ တရားသူကြီးသည်လည်း လူလင် ခေါင်း၌ အပ်၍ ထောင်ထဲ၌

၂၅ လှောင်ထားမည်။ ရော်ပြန်ငွေရှိသမျှကို မရော်မှီ ကိုင်အောင်ထောင်

၂၆ ထဲကမထွက်ရဟု ငါအမှန်ဆို၏။ ။ သုမယားကို မပြစ်မှားရ

၂၇ ဟူသော ပညတ်စကားကို သင်တို့ကြားရပြီး။ ငါပညတ်သည်ကား။ ကိလေသာစိတ်နှင့် သုမယားကို ကြည့်ရှုသောသူသည် စိတ်နှစ်လုံးထဲ

၂၈ ၌ ထိုမိမ္မနှင့် ပြစ်မှားလေပြီး။ ထိုကြောင့် လကျာမျက်စိ ဖြစ်သော်လည်း သင်ကိုလဲ စေလျှင် ထုတ်ပြစ်လော့။ တကိုယ်လုံး ငရဲ၌ ချခြင်းကိုခံရ

၂၉ သည် ထက် အင်္ဂါတရသာ ပျက်သော်သာ၍ ကောင်း၏။ ထိုနည်းကူ။ လကျာလက် ဖြစ်သော်လည်း သင်ကိုလဲ စေလျှင် ဖြတ်ပြစ်လော့။ တကို

၃၁ ဟ်လုံးငရဲ၌ချခြင်းကိုခံရသည် ထက် အင်္ဂါတခုသာပျက်သော် သာ၌ ကောင်း၏။ ။တဖန်တုံ။မယားနှင့်ကွာလိုလျှင်ဖြတ်စာကိုအပ်

၃၂ ပေးစေဟူသောပညတ်စကားရှိပြီး။ ငါပညတ်သည်ကား။ မှားရှင်းခြင်းအကြောင်း မတပါး အချားသော အကြောင်း ဖြင့် မိမိ မယားနှင့် ကွာသောသူသည် မိမိမယားကို မှားရှင်းစေ၏။ ကွာသောမိမိနှင့်အိမ်ထောင်ဖက်ပြုသောသူသည်လည်း သူမယားကို ပြစ်မှား၏။ ။

၃၃ တဖန်တုံ။ မဟုတ်မမှန်ဘဲ လျှောက်ကျိန် ဆိုခြင်းကို မပြုရ။ ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုသည်အတိုင်း ထာဝရဘုရားရှေ့ကပ်စေလော့ဟူသောရှေးပညတ်စကားကို သင်တို့ကြားရပြီး။ ငါပညတ်သည်ကား။ ကျိန်ဆိုခြင်းကို အလျှင်းမပြုရ။ ကောင်းကင်ဘုံကိုထိုင်တည်၍ မကျိန်ရ။ ကောင်းကင်

၃၄ ဘုံကားဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်ဖြစ်သတည်း။ မြေကြီးကိုထိုင်တည်၍ မကျိန်ရ။ မြေကြီးကားဘုရားသခင်၏ ရှေ့စက် တော်တင်၍ ဖြစ်သတည်း။ ယေရုရှလင်မြို့ကိုထိုင်တည်၍ မကျိန်ရ။ မဟာမင်းကြီး

၃၅ ၏မြို့တော်ဖြစ်သတည်း။ ကိုယ်ဥက္ကောင်ကိုထိုင်တည်၍ မကျိန်ရ။ ဆံချည်တပင်မျှဖြူအောင် မည်းအောင် မတတ်နိုင်။ သင်၏စကားမှာ ဟုတ်သည်ကိုအဟုတ်။ မဟုတ်သည်ကိုမဟုတ် ဖြစ်စေလော့။ ဤထက် လွန်သောစကားသည် မကောင်းရာနှင့်စပ်ဆိုင်ပေ၏။ ။ သူ

၃၆ မျက်စိကိုဖျက်လျှင် ကိုယ်မျက်စိဖျက်ခြင်းကိုခံစေ။ သူသွားကို ချိုးလျှင် ကိုယ်သွားချိုးခြင်းကိုခံစေဟူသော ပညတ်စကားကို သင်တို့ကြားရပြီး။ ငါပညတ်သည်ကား။ နှောင့်ရှက်သောသူကိုသည်းခံလော့။ သင်၏ပါးတဖက်ကိုသူတပါးပုတ်လျှင် ပါးတဖက်ကိုလှည့်၍ ပေးဦးလော့။

၃၇ သင်အင်္ကျီကိုယူလို၍ တရားတွေ့သောသူအား သင်ဝတ်လုံကိုလည်း ယူရသောအခွင့်ပေးဦးလော့။ အကြင်သူသည် သင်ကိုအနိုင်ပြု၍ ခရီးတတိုင် သွားစေ၏။ ထိုသူနှင့် တကွနှစ် တိုင် သွားဦးလော့။ တောင်းသောသူအား ပေးလော့။ ချေးငှါးလိုသောသူကိုလည်း မညှင်းမပယ်

၃၈ နှင့်။ ။ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကိုချစ်လော့။ ရန်သူကိုမုန်းစော့ဟူသော ပညတ်စကားကို သင်တို့ကြားရပြီး။ ငါပညတ်သည်ကား။ သင်တို့၏ရန်သူတို့ကိုချစ်ကြလော့။ သင်တို့ကိုကျိန်ဆဲသောသူတို့အား မေတ္တာပြုကြလော့။ သင်တို့ကိုမုန်းသောသူတို့အား ကျေးဇူးပြုကြလော့။ သင်တို့ကိုနှောင့်ရှက်ညှည်းဆဲသောသူတို့အဖို့ ဘုရားသခင်

၃၉ ကိုဆုတောင်းကြလော့။ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော သင်တို့အဖ

၂၅၆ မသဒ္ဒါစာစုဝင်။

၆

၆၆ ၎င်းသားဖြစ်ရအောင်ဤသို့ပြုကြလော့။ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူ
 သောအဖသည်ကားကောင်းသောသူ။ မကောင်းသောသူကိုအပေါ်၌
 နေထွက်စေတော်မူ၏။ ခြောင့်မတ်သောသူ။ မခြောင့်မတ်သောသူကို
 ၆၇ အပေါ်၌ချိတ်နှိပ်စေတော်မူ၏။ သင်္ဘောသို့ချက်သောသူကိုအားသာ
 ချစ်သူပြုလျှင်အဘယ်ကျေးဇူးတင်သနည်း။ အနှစ်ခံသူကိုပင်ဤမျှ
 ၆၈ လောက်ပြုကြသည်မဟုတ်လော့။ အဆွေအမျိုးတို့အားသာလောက
 ဝတ်ပြုလျှင်အဘယ်သို့ထူးမြတ်သနည်း။ သာသနာပလူကိုပင်ထိုအ
 ၆၉ တုပြုကြသည်မဟုတ်လော့။ ထိုကြောင့်ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူ
 သောသင်္ဘောသို့အဖသည်စုံလင်တော်မူသကဲ့သို့သင်္ဘောသို့လည်းစုံ
 လင်ခြင်းသို့ရောက်ကြလော့။

၁ လူများတို့သည်မြင်စေခြင်းငှါကိုယ်သီလအကျင့်ကိုသုရှေ့မှောက်၌မ
 ကျင့်မည်အကြောင်း။ သတိပြုကြလော့။ သို့မဟုတ်။ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိ
 ၂ တော်မူသောသင်္ဘောသို့အဖထံမှအကျိုးကိုမခံမရကြ။ ထိုကြောင့်အလှူ
 ဒါနကိုပေးသောအခါလျှင်၎င်းကံသောသူတို့သည်လူများအချိုးအမွန်ကို
 ခံလို၍ပွဲသဘင်လမ်ခရီး၌မိမိတို့ရှေ့မှတ်တံပိုးခရာမှတ်စေသည်နည်း
 တူသင့်သည်မပြုနှင့်။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား။ ထိုသူတို့သည်မိမိအကျိုး
 ၃ ကိုရကြပြီ။ သင်သည်အလှူဒါနကိုပေးသောအခါပေးကြောင်းမထင်
 ၄ ရှားစေခြင်းငှါလက်ျာလက်ပြုသည်အမှုကိုလက်ဝဲလက်မျှမသိစေနှင့်။
 ၅ မထင်ရှားသောအရာကိုမြင်တော်မူသောသင်၏အဖသည်အကျိုး
 ၆ ကိုထင်ရှားစွာပေးတော်မူလတံ့။ သင်သည်ဆုတောင်းပဋ္ဌနာ
 ပြုသောအခါလျှင်၎င်းကံသောသူတို့နည်းတူမပြုနှင့်။ ထိုသူတို့သည်လူ
 များတို့ရှေ့မှတ်ထင်ရှားစေခြင်းငှါပွဲသဘင်လမ်ဆုံးလမ်ဝ၌ရပ်နေ
 လျက်ဆုတောင်းခြင်းငှါအလိုရှိကြ၏။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား။ ထိုသူတို့
 ၇ သည်မိမိအကျိုးကိုရကြပြီ။ သင်သည်ဆုတောင်းသောအခါဆိတ်
 ညံ့ရာအခမ်းသို့ဝင်၍တံခါးပိတ်ပြီးမှမထင်ရှားသောအရပ်၌ရှိတော်
 မူသောသင်၏အဖကိုဆုတောင်းလော့။ မထင်ရှားသောအရာကိုမြင်
 ၈ တော်မူသောသင်၏အဖသည်အကျိုးကိုထင်ရှားစွာပေးတော်မူလတံ့။
 ၉ သင်တို့သည်ဆုတောင်းသောအခါသာသနာပလူနည်းတူ။ အချည်း
 ၁၀ နှီးစကားဘာဝနာစီးဖြန်းခြင်းကိုမပြုကြနှင့်။ ထိုသူတို့သည်များစွာ
 သောစကားအားဖြင့်မိမိတို့အလိုပြည့်စုံမည်ဟုထင်မှတ်ကြ၏။ ထို

၆

၎ှင်မသဲခရစ်ဝင်။

သူတို့နည်းတူမပြုကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား။ သင်တို့နှိဂှိသမျှသောအ
 ၈ လိုတို့ကိုသင်တို့မတောင်းမှီသင်တို့အဖသိတော်မူ၏။ ထိုကြောင့်
 ဆုတောင်း လေသည် အရာ မှာ။ ကောင်းကင်ဘုံနှိဂှိတော်မူသောအ
 ၉ ကျွန်ုပ်တို့အဖ။ ကိုယ်တော်၏နာမတော်အားရှိသေလေးမြတ်ခြင်းရှိပါ
 ၁၀ စေသော။ နိုင်ငံတော်တည်ထောင်ပါစေသော။ အလိုတော်သည်ကော
 ၁၁ င်းကင်ဘုံနှိဂှိပြည့်စုံသကဲ့သို့မြေကြီးပေါ်မှာပြည့်စုံပါစေသော။ အ
 သက်မေးလောက်သောအစာကို အကျွန်ုပ်တို့အားယနေ့ပေးသနား
 ၁၂ တော်မူပါ။ သူတပါးသည်အကျွန်ုပ်တို့ကိုပြုစုပေးသောအပြစ်များ
 ကိုအကျွန်ုပ်တို့သည်လွတ်သကဲ့သို့အကျွန်ုပ်တို့၏အပြစ်များကိုလွတ်
 ၁၃ တော်မူပါ။ အပြစ်သွေးဆောင်ရာသို့မလိုက်စေဘဲမကောင်းသောအ
 မှုအရာနှင့်ကင်းလွတ်ပါမည်အကြောင်း။ ကယ်မသနားတော်မူပါဟု
 ၁၄ ဆုတောင်းကြလော့။ သင်တို့သည်သုအပြစ်ကိုလွတ်လျှင်ကောင်းကင်
 ဘုံနှိဂှိတော်မူသောသင်တို့အဖသည် သင်တို့၏အပြစ်ကိုလွတ်တော်
 ၁၅ မူမည်။ သင်တို့သည်သုအပြစ်ကိုမလွတ်လျှင်သင်တို့အဖသည် သင်
 ၁၆ တို့၏အပြစ်ကိုလွတ်တော်မမူ။ ။ သင်တို့သည်အစားရှောင်ခြင်း
 အကျင့်ကိုကျင့်သောအခါလျှင်၎င်းသောသူတို့နည်းတူမျက်နှာညှိုးဝယ်
 ခြင်းမရှိကြနှင့်။ ထိုသူတို့သည်မိမိတို့အစားရှောင်သည်ကိုလူများတို့
 ၁၇ ရှေ့မှာထင်ရှားစေခြင်းငှါမိမိတို့မျက်နှာကိုပျက်စေတတ်ကြ၏။ ငါအ
 မှန်အကန်ဆိုသည်ကား။ ထိုသူတို့သည်မိမိအကျိုးကိုရကြပြီး။ သင်
 ၁၈ သည်အစားရှောင်သောအခါအစားရှောင်သည်ကိုလူများတို့ရှေ့မှာမ
 ထင်ရှားစေဘဲမထင်ရှားသောအရပ်နှိဂှိတော်မူသောသင်တို့အဖရှေ့
 တော်နှိသာထင်ရှားစေခြင်းငှါခေါင်းကိုလိမ်းကျံလော့။ မျက်နှာကို
 လည်းသစ်လော့။ မထင်ရှားသော အရာကိုမြင်တော်မူသောသင်တို့
 အဖသည်အကျိုးကိုပေးတော်မူလတံ့။

၁၉ သံချေး။ ပိုးရွဖျက်ဆီး၍သူခိုးထွင်းဖောက်ခိုးယူရာ မြေကြီးပေါ်မှာ
 ၂၀ ဘဏ္ဍာကိုဆည်းဘူးကြနှင့်။ သံချေး။ ပိုးရွဖျက်ဆီး၍သူခိုးမထွင်း
 မဖောက်မခိုးမယူရာကောင်းကင်ဘုံနှိသာဘဏ္ဍာကိုဆည်းဘူးကြ
 ၂၁ လော့။ အကြောင်းမူကား။ အကြင်အရပ်နှိဂှိသင်တို့၏ဘဏ္ဍာရှိ၏။ ထို
 ၂၂ အရပ်သို့သင်တို့၏စိတ်နှစ်လုံးရောက်တတ်၏။ မျက်စိကားကိုယ်၏
 ဆီဖီးဖြစ်၏။ ထိုကြောင့်မျက်စိကြည်လင်လျှင်တကိုယ်လုံးလင်းလိမ့်

၂၃ မည်။ မျက်စိမြှေးရှက်လျှင်တကယ်လုံးချက်လိမ့်မည်။ သင်၏အလင်း
 သော်ကားမှောင်မိုက် ဖြစ်လျှင် ထိုအချက်သည်ဘယ်မျှလောက် မိုက်
 ၂၄ စွတကား။ ။ အဘယ်သူသည် သခင်နှစ်ဦးအစေ့အစပ်မခံနိုင်။ သ
 ခင်တဦးကိုမုန်းမည်။ တဦးကိုချစ်မည်။ သခင်တဦးကိုမြီခိုမည်။ တဦးကိုမ
 ခန့်မညားပြုမည်။ သင်တို့သည်ဘုရားသခင်၏အစေ့အစပ်လောက် စဉ်း
 ၂၅ စိမ်း၏အစေ့အစပ်မခံနိုင်ကြ။ ထိုကြောင့်ငါဆိုသည်ကား။ အဘယ်သို့စား
 သောက်ရမည်ဟုအဘက်အဖို့မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ အဘယ်သို့ဝတ်ရမည်ဟု
 ကိုယ်အဖို့မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ အစားထက်အသက်မြတ်သည် မဟုတ်လော။
 ၂၆ အဝတ်ထက်ကိုယ်မြတ်သည်မဟုတ်လော။ ချမ်းကောင်းကင်၌ကျင့်
 လည်သော ငှက်များကိုကြည့်ရှုဆင်ချင်ကြလော့။ ထိုငှက်တို့သည်မျိုး
 စေ့ကို မစိုက်မကြံ။ စပါးကို မရိတ်။ ကျီ၌မရမသွင်း။ သို့သော်လည်း
 ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသောသင်တို့အဖဿည်သူတို့ကို ကျေးမွေး
 တော်မူ၏။ ထိုငှက်တို့ထက် သင်တို့သည် အဖွန်မြတ် သည်မဟုတ်
 ၂၇ လော။ အဘယ်သူသည်စိုးရိမ်ခြင်းအားဖြင့်မိမိအသက်အရွယ်ကို
 ၂၈ တနာရီမျှတိုးပွားစေနိုင်သနည်း။ အဝတ်အဖို့၌ အဘယ်ကြောင့်စိုး
 ရိမ်ရသနည်း။ တောနှင်းပင်တို့သည်အဘယ်သို့သောအားဖြင့် ကြီး
 ပွားသည်ကိုဆင်ချင်အောင်းမေ့ကြလော့။ ထိုအပင်တို့သည် အလုပ်
 ၂၉ လည်းမလုပ်။ ချည်ကိုလည်း မဝင်မဝင့်။ သို့သော်လည်း ဘုန်းကြီး
 သောရှောလောမုန်မင်းကြီးအဝတ်သည် ထိုအပင်တပင်မျှ၏အဝတ်
 ၃၀ ကိုမရှိဟုငါဆို၏။ ရုံကြည်အားနည်းသောသင်တို့။ ယနေ့ရှင်လျက်
 နက်ဖန် မီးဖိုထဲ သို့ရောက်သောတောမျက်ပင်ကိုဘုရားသခင်သည်
 ထိုသို့သောအဝတ်နှင့်ဖုံးလွှမ်းတော်မူလျှင် ထိုမျှကေသင်တို့ကိုအဝတ်
 ၃၁ နှင့်ဖုံးလွှမ်းတော်မူမည်မဟုတ်လော။ ထိုကြောင့်အဘယ်သို့စားသော
 က်ရအံ့နည်း။ အဘယ်သို့ဝတ်ရအံ့နည်းဟု မြီမစိုးရိမ်ကြနှင့်။ ထိုအရာ
 ၃၂ များကိုသာသနာပလူတို့သည် ၅၁ ဖွေတတ်၏။ ထိုအရာများကိုသင်
 တို့သည်အသုံးလိုကြောင်းကိုကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော သင်တို့
 ၃၃ အဖဿိတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကို၎င်း သူ၏မြောင့်
 မတ်ခြင်းတရားကို၎င်းရှေးဦးစွာရှာကြလော့။ နောက်မှာထိုအရာများ
 ၃၄ ကိုထပ်၍ပေးတော်မူလတံ့။ ထိုကြောင့်နက်ဖန် အဖို့မစိုးရိမ်ကြနှင့်။
 နက်ဖန်နေသည်မိမိအဖို့စိုးရိမ်လိမ့်မည်။ ယခုနေ့၌ရှိသောမကောင်းမ
 သင့်သောအရာသည်ယခုနေ့သို့လောက်ပေ၏။

၁ သင်တို့သည်စစ်ကြောဆုံးဖြတ်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်ရအောင် သူတပါး
 ၂ အမှုနှစ်စစ်ကြောဆုံးဖြတ်ခြင်းကိုမပြုကြနှင့်။ အကြင်တရားအတိုင်း
 သင်တို့သည်သူတပါးကိုစီရင်ကြ၏။ ထိုတရားအတိုင်းသင်တို့သည်
 ၃ စီရင်ခြင်းကိုခံရကြမည်။အကြင်ချိန်။တင်း။ ပမာဏနှင့်သူတပါးအား
 ၄ ပေး၏။ထိုပမာဏအတိုင်းကိုယ်ခံရကြမည်။ ကိုယ်မျက်စိ နှိပ်နှိသော
 ၅ တံကျင်ကိုမအောင်းမေ့ဘဲညီအစ်ကိုမျက်စိ နှိပ်နှိသောညောင့်ငယ်ကို
 ၆ အဘယ်ကြောင့်ကြည့်ရှုသနည်း။ ကိုယ်မျက်စိ နှိပ်နှိသောညောင့်ငယ်ကို
 ၇ ထုတ်ပစ်ပါရစေဟု အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ လျှို့ဝှက်သောသူ။ ကိုယ်မျက်စိ နှိပ်နှိသော
 ၈ တံကျင်ကိုရှေ့ဦးစွာထုတ်တော့။ နောက်မှာညီအစ်ကို မျက်စိ နှိပ်နှိသော
 ၉ ညောင့်ငယ်ကိုထုတ်ရအောင်ရှင်းလင်းစွာမြင်လိမ့်မည်။ ။မြူ
 ၁၀ စင်သောအရာကိုခွေးတို့အားမပေးကြနှင့်။ပုလဲရတနာတို့ကိုဝက်တို့
 ၁၁ ရှေ့မှာမချမထားကြနှင့်။သို့ပြုလျှင်ထိုအရာတို့ကိုကျော် နင်းသဖြင့်
 ၁၂ သင်တို့ဆီသို့လှည့်၍ကိုက်ပက်လိမ့်မည်။ ။တောင်းကြလော့။
 ၁၃ တောင်းလျှင်ရမည်။ ရှာကြလော့။ ရှာလျှင်တွေ့မည်။ ကံခါးကိုခေါက်
 ၁၄ ကြလော့။ခေါက်လျှင် ဖွင့်မည်။ တောင်းသောသူမည်သည်ကားရ၏။
 ၁၅ ရှာသောသူလည်းတွေ့၏။ ခေါက်သောသူအားလည်း တံခါးဖွင့်၏။
 ၁၆ သားသည်မုန့်ကိုတောင်းလျှင်အဖသည်ကျောက်ကိုပေးမည်လော။
 ၁၇ ငါးကိုတောင်းလျှင်မြွေကိုပေးမည်လော။ သင်တို့တွင်ထိုသို့ပေးမည်
 ၁၈ သူတယောက်မျှရှိသလော။သင်တို့သည်အဆိုးဖြစ်လျက်ပင်ကိုယ်သီး
 ၁၉ တို့အားကောင်းသောအရာကိုပေးတတ် လျှင်ထို မျှမကကောင်းကင်
 ၂၀ သို့ နှိ နှိ တော် မူ သောသင်တို့အဖသည် ဆုတောင်း သောသူတို့အား
 ၂၁ ကောင်းသောအရာကိုသာ၍ပေးတော်မူမည်မဟုတ်လော။ ။
 ၂၂ သင်တို့သည်ကိုယ်နှိသူတပါးပြုစေလိုသည့်အတိုင်းသူတပါး နှိ အစဉ်
 ၂၃ ပြုကြလော့။ ဤပညတ်ကားပည ဘွိကျမ်။အနာဂ ဘွိကျမ်တို့၏အချုပ်
 ၂၄ အချုပ်ပင်ဖြစ်သတည်း။ ကျည်းသောတံခါးကိုဝင်ကြ လော့။ပျက်စီး
 ၂၅ ခြင်းသို့ရောက်သောလမ်နှင့် တံခါးသည်ကျယ်ဝန်းသည် ဖြစ်၍ဝင်
 ၂၆ သောသူများများရှိကြ၏။ အသက်ရှင်ခြင်းသို့ရောက်သောလမ်နှင့်
 ၂၇ တံခါးသည်ကျည်းမြောင်းသည် ဖြစ်၍တွေ့ဝင်သောသူနည်းနည်းရှိ
 ၂၈ ကြ၏။ အတွင်း၌ကြမ်းတမ်းသောတောခွေးဖြစ်လျက်သိုးရေကိုခြံ၍

။ရှင်မသေခရစ်ဝင်။

၁၆ သင်တို့ဆီသို့လာသောမိစ္ဆာဆရာတို့ကိုသတိနှင့်ရှောင်ကြလော့။ ထိုသူတို့၏အကျင့်ကိုထောက်၍သူတို့၏သဘောကိုသိကြလိမ့်မည်။ ဆူးပင်နှံ့စပျက်သီးကိုဆွတ်တတ်သလော။ ဆူးလေပင်နှံ့တဦးသီးကိုဆွတ်

၁၇ တတ်သလော။ ကောင်းသောအပင်ကောင်းသောအသီး။ မကောင်းသောအပင်မကောင်းသောအသီးကိုသီးတတ်၏။ ကောင်းသောအပင်

၁၈ မကောင်းသောအသီး။ မကောင်းသောအပင်ကောင်းသောအသီးကို

၁၉ မသီးနိုင်။ ကောင်းသောအသီးမသီးသောအပင်ရှိသမျှတို့ကိုချက်

၂၀ လှည်း၍ထင်းဖြစ်စေတတ်၏။ သို့ဖြစ်လျှင်ထိုဆရာတို့၏အကျင့်ကို

၂၁ ထောက်သဖြင့်သူတို့၏သဘောကိုသိကြလိမ့်မည်။ ။သခင်။

သခင် ဟု ငါကိုလျှောက်သောသူအားလုံးတို့သည်ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သို့ဝင်မည်မဟုတ်။ ကောင်းကင်ဘုံရှိတော်မူသော ငါခမည်း

၂၂ တော်၏အလိုကိုဆောင်သောသူသာလျှင်ဝင်ရ၏။ ထိုနေ့၌ကား သခင်။သခင်။အကျွန်ုပ်တို့သည်ဆုမွန်ဖြူဝါဒပေးခြင်း။နတ်ဆိုးတို့ကိုနှင့်ထုတ်ခြင်း။များစွာသောတန်ခိုးတို့ကိုပြုခြင်းအမှုတို့ကိုကိုယ်တော်အခွင့်နှင့်ပြုပါပြီးမဟုတ်လောဟုအများသောသူတို့သည်လျှောက်ကြ

၂၃ လိမ့်မည်။ ထိုသို့လျှောက်ကြသောအခါသင်တို့ကိုငါအလျှင်းမသိ။ မတရားသောအမှုကိုပြုသောသူတို့ငါထံမှဖယ်ကြဟု ထိုသူတို့အား

၂၄ အတည့်အလင်းငါပြောမည်။ အကြင်သူသည် ငါဝကားကိုကြား၍ နားထောင်၏။ ထိုသူကိုကျောက်ပေါ်မှာအိမ်ဆောက်သောပညာရှိ

၂၅ နှင့်ငါပုံပြမည်။ မိဗျားရွာ၍ရေစီးသည်နှင့်လေလာ၍ထိုအိမ်ကိုတိုက်

၂၆ သည်ရှိသော်ကျောက်ပေါ်မှာတည်သောကြောင့်မပြိုလဲနေ၏။ အကြင်သူသည်ငါဝကားကိုကြား၍နားမထောင်ဘဲနေ၏။ ထိုသူကိုဘဲ

၂၇ ပေါ်မှာအိမ်ဆောက်သောလူမိုက်နှင့်ငါပုံပြမည်။ မိဗျားရွာ၍ရေစီးသည်နှင့်လေလာ၍ထိုအိမ်ကိုတိုက်သောအခါကြီးစွာသောပြိုလဲခြင်း

၂၈ သို့ရောက်လေ၏ဟုဟောတော်မူ၏။ ။ယုံဒေသနာတော်ကိုယေရှုသည်ကုန်စင်အောင်ဟောတော်မူပြီးလျှင် ပရိသတ်အပေါင်း

၂၉ တို့သည်ဆုမွန်ဖြူဝါဒပေးတော်မူခြင်းကိုအဖွဲ့အဖွဲ့ကြွကြွ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ကျမ်းပြုဆရာနည်းတူမဟုတ်။ အစိုးရသောသူနည်းတူဆုမွန်ဖြူဝါဒပေးတော်မူ၏။

၁ ကိုယ်တော်သည်တောင်ပေါ်ကဆင်းကြွတော်မူလျှင်များစွာသောလူ

၂၇၆ ။ ရှင်မသေခရစ်ဝင် ။

၂ အပေါင်းတို့သည် နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။ ထိုအခါ နှစ်ခုစွာ သော
 ၃ သူတယောက်သည် ညွတ်ပျပ်လျက် သခင်။ အလိုတော် ရှိလျှင် ကျွန်
 ၄ တော်ကို သန့်ရှင်းစေနိုင်တော်မူ၏ဟု လျှောက်လေ၏။ ယေရှုကလည်း
 ၅ ငါအလိုရှိ၏ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်စေဟု မိန့်တော်မူလျက် လက်တော်
 ၆ ကို ဆန့်၍ ထိုသူကို တိုတော်မူ၏။ ထိုခဏချင်းတွင် နှစ်ခုပျောက်၍ သန့်
 ၇ ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။ ယေရှုကလည်း သင်သတိပြု။ ဤအကြော
 ၈ င်းကို အဘယ်သူအား မပြောနှင့်။ ယဇိပရောဟိတ်ဆီသို့ သွား၍ ကိုယ်
 ၉ ကို ကိုယ်ပြတော့။ သူတပါး ခွဲသက်သေ ဖြစ်စေခြင်း ငှါမောရှေကီရင်မှာ
 ၁၀ ထားသော အဂ္ဂုကို ထူတော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ။ ထိုနောက်မှာ
 ၁၁ ကပေရနောင်မြို့သို့ ကြွဝင်တော်မူလျှင် တပ်မှူးတယောက်သည် အထံ
 ၁၂ တော်သို့ လာ၍ သခင်။ ကျွန်တော် ငယ်သားတယောက်သည် ယက်ခြေ
 ၁၃ သေသည် အနာနှင့် ပြင်စွာ ခံ၍ အိမ်တွင် တုံးလုံးနေရပါသည်ဟု တော
 ၁၄ င်းလျှောက်လေ၏။ ယေရှုကလည်း ငါလာ၍ ချမ်းသာပေးမည်ဟု မိန့်
 ၁၅ တော်မူလျှင် တပ်မှူးက သခင်။ ကျွန်တော် အိမ်မိုး အောက် သို့ ကြွဝင်
 ၁၆ တော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကို ကျွန်တော် မခံထိုက်ပါ။ အမိန့်တော် တ
 ၁၇ ခွန်း ရှိလျှင် ကျွန်တော်၏ ငယ်သားသည် ချမ်းသာပါလိမ့်မည်။ ဥပမာ
 ၁၈ ကား။ ကျွန်တော်သည် မင်းအောက်၌ ကျွန်ခံသော သူ ဖြစ်သော်လည်း
 ၁၉ စစ်သူရဲများကို အုပ်စိုး၍ တဦးကို သွားချေဟု ဆိုလျှင် သွား၏။ တဦး
 ၂၀ ကို လာခဲ့ဟု ဆိုလျှင် လာ၏။ ကျွန်ကိုလည်း ဤအမှု ကို လုပ်တော့ဟု ဆို
 ၂၁ လျှင် လုပ်၏ဟု တပ်မှူးလျှောက်လေ၏။ ထိုစကားကို ယေရှုသည် ကြား
 ၂၂ လျှင် အံ့ဩခြင်း ရှိ၍ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား။ ဤမျှလောက်သော ရုံကြပ်
 ၂၃ ခြင်းကို ဣသရေလအမျိုး၌ ပင် ငါမတွေ့ဘူးသေး။ ငါဆိုပြန်သည်ကား။
 ၂၄ လူအများတို့သည် အရှေ့အရပ်။ အနောက်အရပ် မှ လာ၍ ကောင်းကင်
 ၂၅ နိုင်ငံတော်၌ အာဗြဟံ။ ဣဇာက်။ ယာကုပ်တို့နှင့် တကွ နေရာထိုင်ရာ
 ၂၆ ကို ရကြလေဟံ။ နိုင်ငံတော်သားတို့သည်လည်း မိကျေးခြင်း။ အံ့သွားခဲ
 ၂၇ ကြိတ်ခြင်း ရှိရာ။ ပြင်အရပ်။ မှောင်ရောက်ထဲသို့ နှင်ချခြင်းကို ခံရကြ
 ၂၈ လေဟံ နောက်တော်သို့ လိုက်သော သူတို့အား မိန့်တော်မူပြီးမှ တပ်
 ၂၉ မှူးအား သင်သွားတော့။ ရုံကြပ်သည် နှင့် အညီ သင်၍ ဖြစ်စေဟု မိန့်
 ၃၀ တော်မူ၏။ ထိုခဏချင်းတွင် သူ၏ ငယ်သားသည် အနာရောဂါကင်း
 ၃၁ ၍ သက်သာခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။ ။ ထိုနောက်မှာ ယေရှုသည်
 ၃၂ ပေတရုအိမ်သို့ ကြွ၍ ပေတရု၏ ယောက္ခမများ နှစ်ခုလျက် တုံးလုံးနေ

- ၁၅ သည်ကိုတွေ့မြင်တော်မူလျှင် သူ၏လက်ကိုတို့တော်မူသဖြင့်အဖျားပျောက်၍ထိုမိမ္မသည်ထလျက်ညွှတ်သည်ဝတ်ကိုပြုလေ၏။
- ၁၆ ညဦးယံ၌နတ်ဆိုးစွဲသောသူအများတို့ကိုအထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့၍ နှုတ်တော်မြှောက်ကာမျှနှင့်နတ်တို့ကိုနှင်ထုတ်တော်မူ၏။ နာသောသူရှိ
- ၁၇ သမျှတို့ကိုသက်သာစေတော်မူ၏။ ထိုအကြောင်းအရာမူကား။ သူသည်အကျွန်ုပ်တို့အနာရောဂါဝေဒနာများကိုယူတင်ဆောင်ရွက်လေ၏ဟုပရောဖက်ဟောရှာယဟောဘူးသောစကားပြည့်စုံရာ၌ အကြောင်းဖြစ်သတည်း။
- ၁၈ ။ များစွာသောလူအပေါင်းတို့သည်ကိုယ်တော်ကိုဝန်ရံလျက်နေကြသည်ကိုမြင်တော်မူလျှင်ကမ်တဖက်သို့
- ၁၉ ကူးမည်အကြောင်း။ အမိန့်တော်ရှိ၏။ ထိုအခါကျမ်းပြုဆရာတယောက်သည်လာ၍အရှင်ဘုရား။ ကိုယ်တော်ကြွလေရာရာအကျွန်ုပ်လိုက်ပါမည်ဟုလျှောက်လေ၏။ ယေရှုကလည်းမြေခွေးမူကားမြေတွင်းရှိ
- ၂၀ ။ မိန့်ကောင်းကင်၌ကျင်လည်သောဌာနမူကားအသိုက်ရှိ၏။ လူသားမူကားခေါင်းထားရာမျှမရှိဟုမိန့်တော်မူ၏။ အချားသောတပည့်တော်ကလည်းသခင်။ အကျွန်ုပ်အဖကိုရှေ့ဦးစွာသွား၍သင်းပြိုဟ်
- ၂၁ ရအောင်အခွင့်ပေးတော်မူပါဟုလျှောက်လေ၏။ ယေရှုကလည်းငါနောက်သို့လိုက်တော့။ လူသေတို့သည်မိမိလူသေတို့ကိုသင်းပြိုဟ်ပါလေစေဟုမိန့်တော်မူ၏။

- ၂၂ ထိုအခါလေ့ထဲသို့ဝင်တော်မူ၍တပည့်တော်တို့သည်လိုက်ကြ၏။
- ၂၃ အိုင်၌ထိုင်းတံပိုးပြင်းစွာထ၍လေ့ကိုလွှမ်းလေ၏။ ကိုယ်တော်သည်
- ၂၄ ကျိန်းစက်၍နေကော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည်ချည်းကပ်၍ကိုယ်တော်ကိုနိုးပြီးလျှင်သခင်။ အကျွန်ုပ်တို့သည်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်
- ၂၅ ပါ၏။ ကယ်မတော်မူပါဟုလျှောက်လေသော် ကိုယ်တော်ကရုံကြည့်အားနည်းသောသူတို့။ အဘယ်ကြောင့်ကြောက်တတ်သနည်းဟုခေးတော်မူပြီးလျှင်ထ၍လေနှင့်ပင်လယ်ကိုဆုမွတ်တော်မူသဖြင့်အဖွန်
- ၂၆ သာရာလေ၏။ ထိုလူတို့ကလည်းဤသူကားအဘယ်သို့သောသူနည်း။ လေနှင့်ပင်လယ်သည်သူ၏စကားကိုနားထောင်ပါသည်တကားဟု
- ၂၇ အံ့သြ၍နေကြ၏။ ။ ကမ်တဖက်ဂါဒရပြည်သို့ရောက်တော်မူပြီးမှနတ်ဆိုးစွဲသောလူနှစ်ယောက်တို့သည် ထိုလမ်းကိုအဘယ်သူမျှမသွားနိုင်အောင်အဖွန်ကြမ်းကြုတ်စွာပြုလျက်သင်းပြိုင်းတစပြင်

၂၆ မှထွက်လာ၍ ကိုယ်တော်ကို ဆီးကြိုလျှင် ဘုရားသခင်၏ သားတော်။
 ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့နှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ အချိန်မစေ
 မီ အကျွန်ုပ်တို့ကို သည်းဆဲမည် ကြွလာတော်မူသလော ဟု အော်ဟစ်၍
 ၃၀ လျှောက်ကြ၏။ ထိုသူတို့နှင့် မနီးမဝေး ယောက်အရပ်၌ များစွာသော
 ၃၁ ဝက်အရည်သည် ကျက်စားလျက် ရှိ၏။ နတ်ဆီးတို့လည်း ကိုယ်တော်သည်
 အကျွန်ုပ်တို့ကို နှင်ထုတ်လျှင် ထိုဝက်အရည်သို့ စေလွှတ်အော်မူပါဟု
 ၃၂ တောင်းလျှောက်သော် သွားကြဟု မိန့်တော်မူ၏။ နတ်ဆီးတို့သည်
 ထွက်၍ ဝက်အဲသို့ ဝင်သဖြင့် ဝက်အရည်အား လုံးကို သည်းဆိုင်ကမ်စော
 ၃၃ က်ကို တဟုန်တည်း ပြေးဆင်း၍ ရေ၌ သေလေ၏။ ဝက်ကျောင်းသော သူ
 တို့သည် လည်း ပြေး၍ မြို့ထဲသို့ ဝင်သဖြင့် နတ်ဆီးစွဲသော သူတို့၏ အ
 ၃၄ ကြောင်း မှစ၍ ဖြစ်လေသမျှတို့ကို ကြားပြောလျှင် တမြို့လုံးသည် ယေ
 ရှုကို ကြိုဆိုအံ့သော ပွဲထွက်လာကြ၏။ ကိုယ်တော်ကို တွေ့မြင်လျှင် မိမိ
 တို့ပြည်က ထွက်သွားကော်မူမည် အကြောင်း တောင်းလျှောက်ကြ၏။

၁။ ထိုအခါ ကိုယ်တော်သည် လှေဦး၌ ကူးပြန်သဖြင့် မိမိမြို့သို့
 ၂ ရောက်တော်မူ၏။ လက်ခြေသေ၍ အိပ်ရာပေါ်မှာ တုလုံးနေသော သူ
 တယောက်ကို အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ယေရှုသည် ထိုသူတို့၏ ရုံ
 ကြည်ခြင်းကို မြင်လျှင် လက်ခြေ သေသော သူအား ဝါသား။ မစိုးရိမ်
 ၃ နှင့်။ သင်၏ အပြစ်အမှတ် ခြီးဟု မိန့်တော်မူ၏။ ကျမ်းပြုဆရာအချို့တို့
 က ဤသူသည် ဘုရားကို ပြစ်မှားသော စကားကို ပြော၏ ဟု နှစ်လုံးမူ
 ၄ ကြ၏။ ယေရှုသည် ထိုသူတို့၏ စိတ်ကို သိမြင်တော်မူလျှင် သင်တို့သည်
 ၅ အဘယ်ကြောင့် ညှဉ်းစွာ သောစိတ် ရှိသနည်း။ ဘယ်သင်းသာ၍ ပြော
 လွယ်သနည်း။ သင်၏ အပြစ်အမှတ် ခြီးပြောလွယ်သလော။ သင်ထံ၌
 ၆ လှမ်သွားတော့ ပြောလွယ်သလော။ လူသားသည် မြေကြီးပေါ်မှာ အပြ
 ခ်အမှတ်ပိုင်သည်ကို သင်တို့သိစေခြင်း ပြုထတော့။ ကိုယ်အိပ်ရာကို ဆောင်
 င်၍ ကိုယ်အိမ်သို့ သွားတော့ ဟု လက်ခြေသေသော သူအား မိန့်တော်မူ၏။
 ၇။ ထိုသူသည် ထံ၌ မိမိအိမ်သို့ သွားလေ၏။ လူအရပ်အဝေးတို့သည် မြင်လျှ
 င်အံ့ကြော့ မြင်းရှိ၍ လူတို့အား ဤသို့ ယောအခွင့်အပ်ပေးတော်မူသော
 ၈ ဘုရားသခင် ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။ ယေရှုသည် ထိုအရပ်မှ
 ကြွတော်မူစဉ် မယ်ခရစ်ဝင် အခင် ရှိသော သူတယောက်သည် အ နှိပ်ခံရာတဲ
 ၉ ဌ်ထိုင်နေသည်ကို မြင်လျှင် ငါ့နောက်သို့ လိုက်လော့ဟု သူ့ကို မိန့်တော်မူ
 ၏။ သူသည် လည်း ထံ၌ နောက်တော်သို့ လိုက်လေ၏။ ထိုနောက် အိမ်

တွင်စားပွဲ၌ထိုင်နေတော်မူစဉ်အခွန်ခံသူအများ။ ဆိုးသူအများတို့သည်လာ၍ယေရှုနှင့်တပည့်တော်တို့နှင့်တကွစားပွဲ၌ထိုင်နေကြ၏။

၁၁ ဗာရိရှဲလူတို့သည်မြင်လျှင်တပည့်တော်တို့အားသင်တို့ဆရာသည်အခွန်ခံသူ။ ဆိုးသူတို့နှင့်အတူအဘယ်ကြောင့်စားသနည်းဟုဆိုကြ

၁၂ ၏။ ယေရှုသည်ကြားတော်မူလျှင်ကျန်းမာသောသူတို့သည်ဆေးသမားကိုအလိုမရှိ။ နာသောသူတို့သာလျှင်ဆေးသမားကိုအလိုရှိ၏။

၁၃ ယစ်ပူဇော်ခြင်းအကျင့်ထက်သနားခြင်းကရုဏာအကျင့်ကို ငါနှစ်သက်၏ ဟူသော ကျမ်းစကားကို နားလည်ရအောင်သင်တို့သွား၍သင်ကြလော့။ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ကိုခေါ်ရအောင်ငါလာသည်မဟုတ်။ ဆိုးသောသူတို့ကိုခေါ်ရအောင်ငါလာသတည်း ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၄ ထိုအခါယောဟန်၏တပည့်တို့သည်အထံတော်သို့ချည်းကပ်၍အကျွန်ုပ်တို့နှင့်ဗာရိရှဲလူတို့သည်အဖန်တလဲလဲအစားရှောင်ကြသည်ဖြစ်၍အဘယ်ကြောင့်ကိုယ်တော်၏တပည့်တို့သည်အစားမရှောင်ဘဲနေ

၁၅ ပါသနည်းဟုလျှောက်ကြ၏။ ယေရှုကလည်းမင်္ဂလာဆောင်လုလင်သည်မိမိအပေါင်းအဖော်တို့နှင့်အတူရှိစဉ်တွင်သူတို့သည်စိတ်မသာညည်းတွားတတ်သလော။ မင်္ဂလာဆောင်လုလင်သည်မိမိအပေါင်းအဖော်တို့နှင့်ခွာ၍ယူသွားသောအချိန်ကာလရောက်လိမ့်မည်။ ထို

၁၆ အခါသူတို့သည်အစားရှောင်ကြလိမ့်မည်။ အဝတ်ဟောင်းကိုအထည်သစ်နှင့်ဗာလေ့မရှိ။ ထိုသို့ဖာလျှင်ဖာသောအထည်သည်အဝတ်ဟောင်းကိုစား၍အပေါက်သာ၍ကျယ်တတ်၏။ ၎င်းနည်း။ ဟောင်းသော

၁၇ သားရေဘူး၌အသစ်သောစပျစ်ရည်ကိုထည့်လေ့မရှိ။ ထိုသို့ထည့်လျှင်သားရေဘူးစုတ်ကွဲသဖြင့်စပျစ်ရည်လည်းယို၍သားရေဘူးလည်းပျက်စီးတတ်၏။ အသစ်သောစပျစ်ရည်ကိုအသစ်သောသားရေဘူး၌ထည့်လေ့ရှိ၏။ ထိုသို့နှစ်ပါးစလုံးမပျက်စီးဘဲနေသည်ဟု

၁၈ မိန့်တော်မူ၏။ ။ ထိုစကားကိုမိန့်တော်မူစဉ်အရာရှိတယောက်သည်လာ၍ပျပ်ဝပ်လျက်အကျွန်ုပ်တို့ထံသို့ယခုပင်သေဆဲဖြစ်ပါ၏။ သို့သော်လည်းကိုယ်တော်ကြွ၍သူအပေါ်၌လက်တင်တော်မူလျှင်အ

၁၉ သက်ရှင်ပါလိမ့်မည်ဟုလျှောက်၏။ ယေရှုသည်ထ၍တပည့်တော်

၂၀ တို့နှင့်အတူထိုသူနောက်သို့လိုက်တော်မူ၏။ ထိုအခါတဆယ်နှစ်နှစ်

၂၁ ပတ်လုံးသွေးယွန်အနာစွဲသောမိဗ္ဗာဟယောက်ကငါသည်အဝတ်တော်

၂၂ ကိုသာတို့လျှင်ချမ်းသာရမည်ဟုစိတ်ထင်နှင့် နောက်တော်သို့ချည်း
 ၂၃ ကပ်၍အဝတ်တော်စွန်းကိုတို့လေ၏။ ယေရှုသည်လှည့်၍ ထိုမိမ္မကို
 မြင်တော်မူလျှင်ငါ့ဆွီး။မစိုးရိမ်နှင့်။သင်၏ရုံကြည်ခြင်းသည်သင်အ
 ၂၄ နာကိုညိမ်းစေပြီးဟုမိန့်တော်မူ၏။ထိုခဏမှစ၍ထိုမိမ္မသည်အနာ
 ၂၅ ကင်းပျောက်လေ၏။ အရာရှိအိမ်သို့ရောက်တော်မူ၍တီးမှုတ်သော
 သူတို့နှင့်များစွာသောလူတို့သည်အုန်းအုန်းသဲသဲပြုကြသည်ကိုမြင်
 ၂၆ လျှင် ရှားကြလော့။ မိမ္မငယ်သေသည်မဟုတ်။အိပ်ပြောနေသည်ဟု
 ၂၇ မိန့်တော်မူသည်ကိုထိုသူတို့သည်ပျက်ရယ်ပြုကြ၏။ ထိုလူများကို
 ၂၈ ပြင်သို့ထွက်စေပြီးမှအတွင်းသို့ဝင်၍မိမ္မငယ်လက်ကိုကိုင်တော်မူ
 ၂၉ သည်တွင်သူသည်ထလေ၏။ ထိုသိကင်းစကားသည်တပြည်လုံးနှံ့
 ၃၀ ပြားကျော်စောလေ၏။ ။ထိုအရပ်မှယေရှုသည်ကြွတော်မူ
 စည်မျက်စိကန်းသောသူနှင်ယောက်တို့သည်နောက်တော်သို့လိုက်၍
 ၃၁ ဒါဝိဒ်၏သားတော်။ကျွန်တော်တို့ကိုသနားတော်မူပါဟုဟင်ကျော်
 ၃၂ ၏။ အိမ်၌ဝင်တော်မူပြီးလျှင်မျက်စိကန်းသောသူတို့သည်အထံတော်
 သို့ချည်းကပ်၍ကိုယ်တော်ကဏ္ဍိအမှုကိုငါတတ်နိုင်သည်ကိုရုံသလော
 ၃၃ ဟုမေးတော်မူလျှင်ရုံပါ၏သခင်ဟုလျှောက်ကြ၏။ ထိုအခါသူတို့၏
 မျက်စိကိုတော်မူ၍သင်တို့ရုံခြင်းရှိသည်အတိုင်းသင်တို့၌ဖြစ်စေ
 ၃၄ ဟုမိန့်တော်မူသဖြင့် သူတို့မျက်စိသည်ပွင့်လင်းလေ၏။ယေရှုကလည်း
 အဘယ်သူမျှမသိရအောင်သတိပြုကြလော့ဟုမြှ်တားတော်မူ၏။
 ၃၅ သို့သော်လည်းသူတို့သည်သွား၍သိတင်းတော်ကိုတပြည်လုံးနှံ့ပြား
 ၃၆ ကျော်စောစေ၏။ ။ထိုသူတို့သည်ထွက်သွားသည်နောက်နတ်
 ၃၇ ဆိုးစွဲသောလူအတယောက်ကိုအထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ နတ်ဆိုး
 ကိုနှင်ထုတ်တော်မူပြီးမှအသောသူသည်စကားပြော၏။ လူအစုအ
 ၃၈ ဝေးတို့သည်လည်းအံ့ဩ၍ဣသရေလအမျိုးမျိုး၌ကိုးသို့မမြင်ရစေ
 ၃၉ ဟုပြောဆိုကြ၏။ ဗာရိရှဲလူတို့လည်းနတ်ဆိုးအကြီးကိုအမှီပြု၍နတ်
 ၄၀ ဆိုးတို့ကိုနှင်ထုတ်သည်ဟုပြောဆိုကြ၏။ ။ယေရှုသည်တ
 ရားဇရပ်တို့၌ဆုမွကြဝါဒပေးလျက်နှင်င်ကော်နှင့်ရှည်သောဝေင်ဂေ
 လိတရားကိုဟောလျက်အနာဂေဝါအမျိုးမျိုးတို့ကိုညိမ်းစေလျက်
 ၄၁ မြို့ရွာအားလုံးကိုအိဒေသဇာရိကြွတော်မူ၏။ လူအစုအဝေးတို့ကို
 မြင်တော်မူလျှင်သနားခြင်းစိတ်ရှိတော်မူ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း
 ဟူမူကား။ထိုသူတို့သည်ပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍ထိန်းသူမရှိဘဲပြစ်ထား

၃၇ သောသိုးကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ ထိုအခါတပည့်တော်တို့အားစပါးရိတ်စ
 ၃၈ ရာများများရှိ၏။ရိတ်သောသူနည်းနည်းရှိ၏။ ထိုကြောင့်လုပ်ဆောင်
 သောသူတို့ကိုစပါးရိတ်စေခြင်းငှါစေလွှတ်တော်မူမည်အကြောင်း။
 စပါးရှင်ကိုဆုတောင်းကြလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁ တကျိပ်နှစ်ပါးသောတပည့်တော်တို့ကိုခေါ်တော်မူပြီးမှညှစ်ညှူးသေ
 နတ်တို့ကိုနှင်ထုတ်ခြင်းငှါ ၎င်းအနာရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကိုညှိမ်းစေ
 ၂ ခြင်းငှါ၎င်းအခွင့်ပေးတော်မူ၏။ တကျိပ်နှစ်ပါးသော တပည့်တော်
 တို့၏အမည်ကား။ပေတရုဟူ၍ခေါ်ဝေါ်သောရှိမုန့်နှင့်သူညီအခြွေ။ဇေ
 ၃ ဗေဒ၏သားယာကုပ်နှင့်သူညီယောဟန်။ဖိလိပ္ပနှင့်ဗာသောသေခါ။
 ၄ သောမနှင့်အခွန်ခံမသဲ။အာလဖဲ၏သားယာကုပ်နှင့်သဒ္ဒါ အမည်သစ်
 ၅ ကိုရသောလေဗဲ။ ကာနနိတ်လူ ရှိမုန့်နှင့် ကိုယ်တော် ကိုအပ်နှံသော
 ၆ ယုဒဂကာရုတ်ပေတည်း။ ထိုတကျိပ်နှစ်ပါးသောသူတို့ကိုယေရှုသည်
 ၇ စေလွှတ်တော်မူလျက်သင်တို့သည်တပါးအမျိုးသားထံသို့မသွားကြနှင့်။
 ၈ ၅မာရိမြို့ရွာထဲသို့မဝင်ကြနှင့်။ ဣသရေလအမျိုး။ပျောက်လွှင့်သော
 ၉ သိုးတို့ဆီသို့အရင်သွားကြလော့။ သွားစဉ်တွင်ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်
 ၁၀ တည်လုနီးပြီးဟုသိတင်းကြားပြောကြလော့။ နာသောသူတို့အားချမ်း
 သာပေးကြလော့။ သေသောသူတို့ကိုထခြောက်စေကြလော့။နူသေသူ
 ကိုသန့်ရှင်းစေကြလော့။နတ်ဆိုးကိုလည်းနှင်ထုတ်ကြလော့။သင်တို့သည်
 အဖိုးမပေးဘဲကျေးဇူးတော်ကိုခံရကြပြီးဖြစ်၍ အဖိုးမခံဘဲပေးကမ်း
 ၁၁ ကြလော့။ ရှေ့။ငွေ။ကြေးတို့ကိုခါးပန်းထဲ၌မသိမိကြနှင့်။ လမ်ခရီးသို့
 လွယ်အိပ်။အင်္ကျီနှစ်ထည်။ ခြေခင်း။ တောင်ဝေးကိုမသိမိကြနှင့်။ အ
 ကြောင်းမူကား။ လုပ်ဆောင်သေသူသည်ကျေးဇူးခြင်းကိုခံထိုက်ပေ
 ၁၂ ၏။ ။မည်သည်မြို့။မည်သည် ရွာသို့ဝင်လျှင်ထိုမြို့ရွာ၌အဘယ်
 နေသောသူသည်ထိုက်တန်သနည်းဟုမေးမြန်း၍ ထိုမြို့ရွာမှထွက်
 ၁၃ မသွား မှီတိုင်အောင်ထိုသူ၏အိမ်တွင်နေကြလော့။ အိမ်ကိုဝင်သော
 ၁၄ အခါမင်္ဂလာရှိပါစေသောဟုနှုတ်ဆက်ခြင်းကို ပြုကြလော့။ ထိုအိမ်
 သည်ထိုက်တန်လျှင်သင်တို့မြှောက်သောမင်္ဂလာရောက်စေသတည်း။ မ
 ထိုက်တန်လျှင်သင်တို့ဆီသို့ပြန်လာစေသတည်း။ အကြင်သူသည်
 သင်တို့ကိုလက်မခံ။သင်တို့စကားကိုနားမထောင်ဘဲနေ၏။ ထိုသူနေ
 သောအိမ်မှငိုမြို့မှငိုထွက်သွားစည်သင်တို့၏ခြေဖဝါးမှမြေမှုန့်ကိုခါ

၁၅ လိုက်ကြလော့။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား။ တရားဆုံးဖြတ်သောနေ့၌သေ
 ၁၆ ဒုံမြို့နှင့်ဂေါမောရမြို့ထက်ထိုမြို့သည်သာ၍ခံရလတံ့။ ။တော့ဇွေး
 ရုထဲသို့သိုးတို့ကိုစေလွှတ်သကဲ့သို့သင်တို့ကိုငါစေလွှတ်၏။ ထိုကြော
 ၁၇ ငွ်မြွေကဲ့သို့လိမ္မာလျက်ဂျိုးငှက်ကဲ့သို့အဆိပ်ကင်းလျက် သင်တို့ရှိကြ
 ၁၈ လော့။ လူတို့ကိုသတိပြုကြ။ အကြောင်းမူကား။ သင်တို့ကိုလွှတ်ရုံးသို့
 ၁၉ အပ်နှံလိမ့်မည်။ တရားဇရပ်တို့၌ရှိက်လိမ့်မည်။ ထိုသူတို့မှစ၍ တ
 ပါးအမျိုးသားတို့အားသက်သေဖြစ်မည်အကြောင်း။ မြို့ဝန်မင်း။ ရှင်
 ၂၀ ဘုရင်ထံသို့ငါကြောင့်သင်တို့ကိုပို့ဆောင်ကြလိမ့်မည်။ သင်တို့ကို
 အပ်နှံသော အခါ အဘယ် သို့ပြောရမည် ဟု မစိုးရိမ် ကြနှင့်။ ပြောရ
 ၂၁ သောစကားကိုထိုခဏတွင်ပင်သင်တို့ရကြလိမ့်မည်။ အဘယ်ကြော
 ငွ်နည်းဟူမူကား။ သင်တို့အလိုအလျောက်ပြောကြသည်မဟုတ်။ သင်
 ၂၂ တို့အဖဏီဝိညာဉ်တော်သည်သင်တို့အားဖြင့်ပြောတော်မူ၏။ ထိုအ
 ခါ ညီ အစ် ကို ချင်း တယောက် ကို တယောက် သေ ဝေခြင်းငှါအပ်ကြ
 လိမ့်မည်။ အဖသည်လည်း သားကို အပ်လိမ့်မည်။ သားသိဦးတို့သည်
 ၂၃ လည်းမိဘကိုရန်ဘက်ပြု၍သေစေကြလိမ့်မည်။ လူအပေါင်းတို့သည်
 လည်းငါနာမကြောင့်သင်တို့ကိုမုန်းကြလိမ့်မည်။ အကြင်သူသည်အ
 ဆုံးတိုင်အောင်မြဲမြံ၏။ ထိုသူသည်ဘယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။
 ၂၄ ။တမြို့၌သင်တို့ကိုညည်းဆဲလျှင်တမြို့သို့ပြေးကြလော့။ ငါ
 အမှန်ဆိုသည်ကား။ ဣသရေလမြို့ရွာအားလုံးတို့ကိုသင်တို့လှည့်လည်
 ၂၅ ၍ကျေနပ်လှသားသည်ကြွလာလိမ့်မည်။ တပည့်သည်ဆရာထက်
 ၂၆ မသာ။ ကျွန်သည်သခင်ထက်မသာ။ တပည့်သည်ဆရာကဲ့သို့ ၎င်း
 ကျွန်သည်သခင်ကဲ့သို့၎င်းဖြစ်လျှင်သင့်လောက်ပေ၏။ အိမ်ရှင်ကို ဗေ
 လဇေဗုလဟုခေါ်ဝေါ်ကြလျှင်အိမ်သူအိမ်သားတို့ကိုသာ၍ခေါ်ဝေါ်ကြ
 ၂၇ လိမ့်မည်။ ထိုကြောင့်သူတို့ကိုမကြောက်ကြနှင့်။ ဖုံးထားလျက်ရှိသမျှ
 သောအရာတို့ကိုဖွင့်လိမ့်မည်။ ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ရှိသမျှတို့သည်လည်း
 ၂၈ ထင်ရှားလိမ့်မည်။ ငါသည်မှောင်မိုက်၌သင်တို့အားပြောသောအရာ
 များကိုသင်တို့သည်အလင်း၌ကြားပြောကြလော့။ သင်တို့နားအပါး၌
 ပြော၍ ကြားသော အရာများကို အိမ် မိုးပေါ်မှာ ဟစ် ကျော် ကြလေး
 ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၉ တနည်းကား။ ကိုယ်ခန္ဓာကိုသာသတ်၍စိတ်ဝိညာဉ်ကို မသတ်နိုင်သော

သူတို့ကိုကြောက်ကြံနှင့်။ ကိုယ်ခန့်စိတ်ဝိညာဉ်နှစ်ပါးစလုံးတို့ကို
 ၂၈ ရဲနှိုဖျက်ဆီးနှိုင်းသောသူကိုသာကြောက်ကြံလော့။ စာငှက်နှစ်ကောင်
 ကိုအသေရိတပျားအဖိုးနှင့်ဝယ်ရသည့်မဟုတ်လေ။ သင်တို့အဖဏီအ
 ၃၀ ခွင့်မရှိဘဲထိုစာငှက်တကောင်မျှမြေသို့မကျရ။ သင်တို့ဆံပင်လည်း
 ၃၁ အကျန်အစင်ရေတွက်လျက်ရှိ၏။ ထိုကြောင့်မကြောက်ကြံနှင့်။ သင်
 ၃၂ တို့သည်စာငှက်အများတို့ထက်သာ၍မြတ်ကြ၏။ အကြင်သူသည်လူ
 တို့ရှေ့မှာငါ့ကိုဝန်ခံအံ့။ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိသောငါ့မည်းတော်ရှေ့
 ၃၃ မှာထိုသူကိုငါဝန်ခံမည်။ အကြင်သူသည်လူတို့ရှေ့မှာငါ့ကိုညည်း
 ပယ်အံ့။ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိသောငါ့မည်းတော်ရှေ့မှာထိုသူကိုငါ
 ၃၄ ညည်းပယ်မည်။ ။မြေပေါ်မှာညိမ်သက်ခြင်းကိုဆောင်ခဲ့ခြင်း
 ငှါငါလာသည်ကိုမတင်ကြနှင့်။ ညိမ်သက်ခြင်းကိုဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါငါ
 ၃၅ လာသည်မဟုတ်။ ဓားကိုပင်ဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါငါလာသတည်း။ အဖ
 နှင့်သား။ အမိနှင့်သမီး။ ယောက္ခမနှင့်ချွေးမအချင်းချင်းကွဲပြားစေခြင်း
 ၃၆ ငှါငါလာသတည်း။ ကိုယ်အိမ်သူအိမ်သားတို့သည်လည်းကိုယ်ရန်
 ၃၇ သူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ အကြင်သူသည်ငါ့ကိုချစ်သည်ထက်မိဘကိုသာ
 ချစ်၏။ ထိုသူသည်ငါ့နှင့်မထိုက်မတန်။ အကြင်သူသည်ငါ့ကိုချစ်
 သည်ထက်သားသမီးကိုသာချစ်၏။ ထိုသူသည်ငါ့နှင့်မထိုက်မတန်။
 ၃၈ အကြင်သူသည်မိမိလက်ဝါးကပ်တိုင်ကိုထမံ့၍ငါ့နောက်သို့မလိုက်။
 ၃၉ ထိုသူသည်ငါ့နှင့်မထိုက်မတန်။ မိမိအသက်ကိုတွေ့သောသူကားအ
 သက်ရှုံးလိမ့်မည်။ ငါ့ကြောင့်မိမိအသက်ရှုံးသောသူကားအသက်ကို
 ၄၀ တွေ့လိမ့်မည်။ သင်တို့ကိုလက်ခံလော့သူသည်ငါ့ကိုလက်ခံ၏။ ငါ့ကို
 ၄၁ လက်ခံသောသူသည်ငါ့ကိုစေတနာတော်မူသောသူကိုလက်ခံ၏။ ပ
 ရောဖက်၏အကြောင်းကိုထောက်၍ပရောဖက်ကိုလက်ခံသောသူ
 သည်ပရောဖက်၏အကျိုးကိုခံလတံ့။ ဖြောင့်မတ်သောသူ၏အကြော
 ၄၂ င်းကိုထောက်၍ဖြောင့်မတ်သောသူကိုလက်ခံသောသူသည်ဖြောင့်
 မတ်သောသူ၏အကျိုးကိုခံလတံ့။ အကြင်သူသည်ငါ့တပည့်၏အ
 ကြောင်းကိုထောက်၍တစုံတယောက်သောဤသူငယ်အားရေတနွက်
 ကိုမျှပေး၏။ ထိုသူသည်အကျိုးကိုမရဘဲမနေရ။ ငါ့အမှန်ဆိုသည့်ဟု
 ၄၃ မှာထားတော်မူ၏။ ထိုသို့တကျိပ်နှစ်ပါးသောတပည့်တော်တို့ကို
 ကုန်စင်အောင်မှာထားတော်မူပြီးလျှင်မြို့ရွာများတို့၌ဆုမွန်ဖြင့်ဝါဒ
 ပေးခြင်းငှါနိသိတင်းကြားပြောခြင်းငှါရှင်ထိုအရပ်မှကြွတော်မူ၏။

၂ ။ယောဟန်သည်ထောင်ထဲမှာနေစဉ်ခရစ်တော်၏အမှုအ
 ၃ ရာတို့ကိုကြားရလျှင် မိမိတပည့်နှစ်ယောက်ကိုစေလိုက်၍ ကိုယ်
 ၄ တော်သည့်ကြွလာသောသူမှန်သလော။ သို့မဟုတ်။ အချားသောသူကို
 ၅ မျှော်လင့်ရပါမည်လောဟုကိုယ်တော်အားလျှောက်လေ၏။ ယေရှုက
 ၆ လည်းသင်တို့သွားကြလော့။ ကြားရသမျှ။ မြင်ရသမျှတို့ကိုယောဟန်
 ၇ အားကြားလျှောက်ကြလော့။ မျက်စိကန်းသောသူတို့သည်မျက်စိမြင်
 ၈ ပြန်ရ၏။ ခြေဆွံ့သောသူတို့သည်လှမ်းသွားရ၏။ နူးနာစွဲသောသူတို့
 ၉ သည့်သန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်ရ၏။ နားပင်းသောသူတို့သည်နားကြား
 ၁၀ ရ၏။ သေသောသူတို့သည်ထမြောက်ခြင်းသို့ရောက်ရ၏။ ဆင်းရဲသား
 ၁၁ တို့သည်လည်းဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကိုကြားရ၏။ ငါကြောင့်စိတ်
 ၁၂ မပျက်သောသူသည်မင်္ဂလာရှိ၏ဟုပြန်ပြောတော်မူ၏။

၁ ထိုသူတို့သည်သွားသောနောက်ယေရှုသည်ယောဟန်ကိုအကြောင်း
 ၂ ပြု၍ပရိသတ်တို့အားသင်တို့သည်အဘယ်မည်သောအရာကိုကြည့်
 ၃ ခြင်းငှါတော့သို့ထွက်သွားသနည်း။ လေလှုပ်သောကျူပင်ကိုကြည့်
 ၄ ခြင်းငှါသွားသလော။ သို့မဟုတ်။ နူးညံ့သောအဝတ်နှင့်ဝတ်ဆင်သော
 ၅ သူတို့သည်မင်းအိမ်၌နေတတ်၏။ ပရောဖက်ကိုကြည့်ခြင်းငှါသွား
 ၆ သလော။ မှန်ပေ၏။ ထူးဆန်းသောပရောဖက်ဟုငါဆို၏။ ကျမ်းစာ၌
 ၇ လာသည်ကား။ ကြည့်ရှုလော့။ သင်သွားရာလမ်းကိုပြင်ရသောငါ၏
 ၈ တမန်ကိုသင်ရှေ့၌ငါဝေဖွတ်၏ဟုဆိုရာ၌ထိုသူကိုဆိုလိုသတည်း။
 ၉ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား။ မိမိမွေးသောသူတို့တွင်ရေနှစ်မင်္ဂလာဆရာ
 ၁၀ ယောဟန်ထက်ကြီးမြတ်သောသူတယောက်မျှမပေါ်မထွန်းသေး။ သို့
 ၁၁ သော်လည်းကောင်းကင်နိုင်ငံတော်တွင်အငယ်ဆုံးသောသူသည်သူ
 ၁၂ ထက်သာ၍ကြီးမြတ်၏။ ရေနှစ်မင်္ဂလာဆရာယောဟန်ထက်ထက်
 ၁၃ မှစ၍ယခုတိုင်အောင်ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်ကိုအနိုင်အထက်ပြုကြ
 ၁၄ ၏။ အနိုင်အထက်ပြုသောသူတို့သည်လည်းလုယူဝင်စားကြ၏။ ယေ
 ၁၅ ဟန်မရောက်မှီတိုင်အောင်ပညာတ္တိကျမ်း။ အနာဂတ္တိကျမ်းအားလုံးတို့
 ၁၆ သည်ဆုမ္မဗြဟ္မာဝါဒပေးကြ၏။ ငါစကားကိုသင်တို့သည်နားခံနိုင်လျှင်
 ၁၇ ဤသူကားလာလတုံ့သောဇေယျဖြစ်သတည်း။ ကြားစရာနားရှိ
 ၁၈ သောသူမည်သည်ကားကြားပါလေစေ။ ။ ဤလူမျိုးကိုအဘယ်

ဥပမာနှင့်ပုံပြုအံ့နည်း။ ပွဲသဘင်၌ ထိုင်နေသောသူငယ်တို့သည် မိ
၁၇ မိသူငယ်ချင်းတို့အားခေါ်၍ ငါတို့သည် သာယာစွာတီးမှုတ်သော်
လည်းသင်တို့မကကြ။ ညည်းတွားစွာမြည်တမ်းသော်လည်းသင်တို့မ
၁၈ ဝိုကျွေးကြဟုပြောဆိုသောသူငယ်တို့နှင့် ဤလူမျိုးတူလှ၏။ အဘယ်
ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ယောဟန်သည်မစားမသောက်ဘဲလာသည်
ရှိသော်သူတို့ကဤသူသည်နတ်ဆိုး၌သောသူပါကကားဟုဆိုကြ၏။
၁၉ လူသားသည်စားသောက်လျက်လာသည့် ရှိသော် ဤသူသည်စားကျူး
သောသူ။ စပျစ်ရည်သောက်ကျူးသောသူပါကကား။ အနံ့ခံသူ။ ဆီးသူ
တို့နှင့်မိတ်ဆွေသောသူပါကကားဟုဆိုကြ၏။ သို့သော်လည်းပ
ညာတရားသည်မိမိအကျင့်အားဖြင့်ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်မြှင်းမထွက်ပေ၏
၂၀ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ ထိုအခါအများဆုံးသောတန်ခိုးတော်ကိုပြု
တော်မူသောမြို့ရွာတို့သည်နောင်ကမရသော့ကြောင့် ထိုမြို့ကိုကိဏ္ဍိ
၂၁ သို့ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်တော်မူ၏။ အိခေါရဇိန်မြို့။ သင်သည်အမင်္ဂလာရှိ၏။
အိဗက်ဇိန်မြို့။ သင်သည်အမင်္ဂလာရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ
ကား။ သင်တို့တွင်ပြုသောဟန်ခိုးကိုတူရမြို့။ ဇိဒန်မြို့တွင်ပြုဘူးလျှင်
ထိုမြို့တို့သည်ရှေ့ကလျှော်တေအဝတ်ဝတ်လျက်ပြာနှင့်လူးလျက်နောင်
၂၂ တရကြလိမ့်မည်။ ငါဆိုသည်ကား။ တရားဆုံးဖြတ်သောနေ့၌တူရမြို့
၂၃ နှင့်ဇိဒန်မြို့ထက်သင်တို့သည်သာ၍ခံရလတံ့။ အိကပေရနောင်မြို့။
မိဗန်းကောင်းကင်ထိုင်အောင်မြောက်စားသော်လည်းမရဏာနိုင်ငံ
ထိုင်အောင်နှိမ့်ချလတံ့။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ သင်၌ပြုသော
တန်ခိုးကိုသောဒုံမြို့၌ပြုဘူးလျှင်ထိုမြို့သည်ယခုထိုင်အောင်တည်ရာ
၂၄ ၏။ ငါဆိုသည်ကား။ တရားဆုံးဖြတ်သောနေ့၌သောဒုံမြို့ထက်သင်
၂၅ သည်သာ၍ခံရလတံ့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ ထိုအခါယေရှုက
ကောင်းကင်မြေကြီးကိုအစိုးရတော်မူသောအဖ။ ကိုယ်တော်သည်ပ
ညာအလိမ္မာနှင့်ပြည့်စုံသောသူတို့အား ဤအရာများကိုထိမ်၅က်
ကွယ်ထားလျက်သူငယ်တို့အားဖော်ပြတော်မူသည်ဖြစ်၍ကျေးဇူး
၂၆ တော်ကိုအကျွန်ုပ်အားမူမပါ၏။ ထိုသို့အလိုတော်ရှိသော့ကြောင့်မှန်
၂၇ ပါ၏အဖ။ ငါခမည်းတော်သည်ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကိုငါ၌အပ်ပေး
တော်မူပြီး။ ခမည်းတော်မှတပါးအဘယ်သူသည်သားတော်ကိုမသိ။
သားတော်နှင့်သားတော်သည်လင်းစေလိုသောသူမှတပါးအဘယ်
၂၈ သူသည်ခမည်းတော်ကိုမသိ။ ဝန်လေး၍ပင်ပန်းသောသူအားလုံး

၂၆ ထို့။ငါထံသို့လာကြလော့။ငါသည်ချမ်းသာပေးမည်။ ငါ၏ထမ်းဘိုးကို
 တင်၍ထမ်းကြလော့။ငါထံ၌နည်းခံကြလော့။ ငါသည်နူးညံ့သိမ်မွေ့နှိမ့်
 ၃၀ ချသောစိတ်သဘောရှိ၏။သင်တို့စိတ်နှစ်လုံးသည် သက်သာခြင်းကို
 ရလိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ငါထမ်းဘိုးထမ်းလွယ်၏။
 ငါဝန်လည်းပေါ့၏ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁ ထိုအခါယေရှုသည်ဥပုသ်နေ့၌ ဂျုံစပါးလယ်ကွက်နားမှာ ကြွတော်မူ
 ဧည့်တပည့်တော်တို့သည်ဆာမုတ်၍စပါးအသီးအနှံကို သွက်သဖြင့်
 ၂ စားကြ၏။ ဗာရိရှဲလူတို့သည်မြင်လျှင်ကိုယ်တော်တပည့်တို့သည်ဥ
 ပုသ်နေ့၌မပြုအပ်သောအမှုကို ပြု ကြ သည် တကား ဟု လျှောက်လေ
 ၃ သော် ကိုယ်တော်ကခါးပိန်သည်မိမိအဖော်တို့နှင့်တကွ မွတ်သိပ်သော
 ၄ အခါ ဘုရားသခင်၏အိမ်ကော်သို့ဝင်၍ သူမစားအပ်။ သူအဖော်မ
 စားအပ်။ယဇ်ပရောဟိတ်တို့သာစားအပ်သောရှေ့တော် မုန့်ကိုစား
 ၅ သည်အကြောင်းကိုသင်တို့သည်မဖတ်ဘူးသလော။ ယဇ်ပရောဟိတ်
 တို့သည်လည်းမိတ်မှာန်တော်တွင်ဥပုသ်နေ့၌ဥပုသ်ပျက်သော်လည်း
 ၆ အပြစ်မသင့်သည်ကိုပညာရှိကျမ်း၌မဖတ်ဘူးသလော။ ငါဆိုသည်
 ကား။ ဤအရပ်၌မိတ်မှာန်တော်ထက်သာ ၍ ကြီးမြတ်သော အရာရှိ
 ၇ ၏။ ယဇ်ပရောဟိတ်အကျင့်ထက်သနားခြင်းကရုဏာ အကျင့် ကို ငါ
 နှစ်သက်၏ဟူသောကျမ်းစကားကိုသင်တို့နားလည်လျှင်အပြစ်ကင်း
 ၈ သောသူတို့ကိုအပြစ်မတင်မစီရင်ကြပြီး။ လူသားသည်ဥပုသ်နေ့၏
 ၉ အရှင်ဖြစ်သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ထိုအရပ်မှကြွ၍တရားဇ
 ၁၀ ရပ်သို့ဝင်တော်မူ၏။ လက်တဖက်သေသောသူတယောက်ရှိ၏။ လူ
 အချို့တို့ကဥပုသ်နေ့၌ရောဂါကို ညှိမ်းစေအပ်သလော ဟု ကိုယ်တော်
 ၁၁ ကိုတရားတွေ့စရာအကြောင်းရှိရအောင်မေးလျှောက်ကြ၏။ ကိုယ်
 တော်ကလည်းသင်တို့တွင်အဘယ်သူသည်သိုးတကောင်ရှိ၍ ထိုသိုး
 ၁၂ သည်ဥပုသ်နေ့၌ တွင်းထဲသို့ကျလျှင်မဆွဲမတင်ဘဲ ခေအံ့နည်း။ လူ
 သည်သိုးထက်အလွန်မြတ်ပေ၏။သို့ဖြစ်၍ဥပုသ်နေ့၌ကျေးဇူး ပြုအပ်
 ၁၃ ၏ဟုပြန်ပြောတော်မူပြီးမှ ထိုလူအားသင်လက်ကိုဆန့်တော့ဟုမိန့်
 တော်မူ၍သူသည်လက်ကိုဆန့်လျှင်ထိုလက်သည် လက် တဖက် ကဲ့သို့
 ၁၄ ပကတိဖြစ်လေ၏။ ထိုအခါဗာရိရှဲလူတို့သည်ထွက်၍ကိုယ်တော်ကို
 ၁၅ အဘယ်သို့ဖျက်ဆီးရအံ့နည်းဟုတိုင်ပင်ကြ၏။ ။ယေရှုသည်

သိတော်မူလျှင်အချားသို့ပြောင်းကြွ၍များစွာသောလူအပေါင်းတို့
 သည်နောက်တော်သို့လိုက်ကြသဖြင့် သူတို့၏အနာရောဂါရှိသမျှတို့
 ၁၉ ကျိညိမ်းစေတော်မူ၏။ ထိုသူတို့သည်သိတင်းတော်ကိုမဖွင့်လင်း
 ၁၇ စေမည်အကြောင်းပညတ်တော်မူ၏။ ထိုအကြောင်းအရာကား။ ပ
 ၁၈ ရောဗက်ဟောရှာယ၏နှုတ်ထွက်ပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်း။ နှုတ်
 ထွက်အချက်ဟူမူကား။ ငါရွေးချယ်သောငါ၏ကျွန်ရင်း။ ငါနှစ်သက်
 မြတ်နိုးရာငါ၏သားကိုကြည့်လော့။ သူအပေါ်၌ငါ့ဝိညာဉ်ကိုငါ့ကျိန်း
 ဝပ်စေမည်။ သူသည်လည်းလူမျိုးတို့အားတရားကိုပေးလိမ့်မည်။
 ၁၉ ညင်းချံခြင်း။ ဟင်္ဂျော်ခြင်းကိုမပြုမူ၍လိမ့်မိနိုး၌ သူ၏အသံကိုအ
 ၂၀ ဘယ်သူမျှမကြားစေရ။ သူသည်နင်းနယ်သောကျူပင်ကိုမချိုး။ ညှိ
 လှ၍မီးခိုးထွက်သေးသောမီးစကိုမသတ်သဖြင့် တရားသည်အောင်
 ၂၁ မြင်ခြင်းသို့ရောက်စေလိမ့်မည်။ သူ၏နာမကိုလည်းလူအမျိုးမျိုးတို့
 သည်ကိုးစားကြလိမ့်မည်ဟုဟောထားသတည်း။

၂၂ ထိုအခါနတ်ဆိုးစွဲသောလူကန်းလူအတယောက်ကိုအထံတော်သို့
 ဆောင်ခဲ့ကြလျှင်လူကန်းလူအသည်စကားပြောနိုင်။ မျက်စိမြင်နိုင်
 ၂၃ အောင်ကယ်ထွတ်တော်မူ၏။ လူအစုအဝေးအပေါင်းတို့သည်မိန်း
 မောတွေဝေ၍ ဤသူသည်ဒါဝိဒ်၏သားတော်ဖြစ်လိမ့်မည်လောဟု
 ၂၄ ပြောဆိုကြ၏။ ဗာရိရှဲလူတို့သည်ကြားလျှင်ဤသူသည်နတ်ဆိုးမင်း
 ဗေလဇေဗုလကိုသာအမှီပြု၍နတ်ဆိုးတို့ကိုနှင်ထုတ်သည်ဟုဆိုကြ၏။
 ၂၅ ယေရှုသည်သူတို့စိတ်ကိုသိတော်မူသည်ဖြစ်၍တိုင်းနိုင်ငံမည်သည့်
 ကားမိမိနှင့်မသင့်မတင့်ကွဲပြားလျှင်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။
 မြို့ရွာဖြစ်စေ။ အိမ်ဖြစ်စေ။ မိမိနှင့်မသင့်မတင့်ကွဲပြားလျှင်မတည်
 ၂၆ နိုင်ရ။ စာတန်သည်လည်းစာတန်ကိုနှင်ထုတ်သည်မှန်လျှင်သူ
 သည်မိမိနှင့်ကွဲပြား၏။ သူ၏နိုင်ငံသည်အဘယ်သို့တည်နိုင်သနည်း။
 ၂၇ ငါသည်ဗေလဇေဗုလကိုအမှီပြု၍နတ်ဆိုးတို့ကိုနှင်ထုတ်သည်မှန်
 လျှင်သင်တို့၏သားတို့သည်အဘယ်သူကိုအမှီပြု၍နှင်ထုတ်သနည်း။
 ထိုကြောင့်သူတို့သည်သင်တို့အားတရားစီရင်သောသူဖြစ်ကြလိမ့်
 ၂၈ မည်။ ငါသည်ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်ကိုအမှီပြု၍နတ်ဆိုးတို့
 ကိုနှင်ထုတ်သည်မှန်လျှင်အကယ်၍သင်တို့၌ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံ
 ၂၉ တော်တည်ချိန်ရောက်ခဲ့ပြီး။ သူရဲကိုရှေ့ဦးစွာမချည်မနှောင်လျှင်အ

၁၂

၁၂၆၁ သံသေ ခရင် ဝင်

ဘယ်သူသည် သူ့အိမ်သို့ ဝင်၍ သူ့ဥစ္စာကို လုယူနိုင်အံ့နည်း။ သူ့ကို
 ၃၀ ချည်နှောင်ပြီး ထွက်သူ၏ အိမ်ကို လုယူနိုင်၏။ ငါဘက်မှ နေသောသူ
 ၃၁ သည် ငါ့နေဘက် ဖြစ်၏။ ငါ့နှင့် အတူ ခရစ်နှစ်သုံးသော သူသည် ငြိမ်းခြန့်
 ၃၂ သော သူ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ငါ့အိမ်သည် ကား၊ ပြင်မှားသော အ
 ၃၃ ပြင်၊ ဟုဇားကို ကဲ့ရဲ့သော အပြစ်အချိုးမျိုးသို့ နှင့် သွက်သော အခွင့်ကို
 ၃၄ လူတို့သည် ရန်ကြံ၏။ ဝိညာဉ်တော်ကို ကဲ့ရဲ့သော အပြစ်နှင့် သွက်သော
 ၃၅ အခွင့်ကို လူတို့သည် ခရီးနှိုင်း။ လူသားကို နှုတ်ဖြင့် ပြင်မှားသော သူဖြစ်
 ၃၆ သော်လည်း အပြစ်သွတ်နိုင်၏။ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကို နှုတ်ဖြင့်
 ၃၇ ပြင်မှားသော သူသည် သဘာဝဋ္ဌိန်နောင်ဘဝဋ္ဌိန် အပြစ်သွက်သော အ
 ၃၈ ခွင့်ကို ခရီးနှိုင်း။ အသီးကို ထောက်သဖြင့် အပင်သဘောကို သိရသည်
 ၃၉ ဖြစ်၍ အသီးကောင်းလျှင် အပင်ကောင်းသည် ဟု ဆိုကြလေဟု။ အသီးမ
 ၄၀ ကောင်းလျှင် အပင်မကောင်းဟု ဆိုကြလေဟု။ အချင်းမြွေဆိုးအမျိုးတို့။
 ၄၁ သင်တို့သည် အဆိုးဖြစ်လျက် ကောင်းသော စကားကို အဘယ်သို့ ပြော
 ၄၂ နိုင်သနည်း။ စိတ်နှစ်လုံး အပြည့်ရှိသည် အတိုင်း နှုတ်မြွက်တတ်၏။
 ၄၃ ကောင်းသော သူသည် မိမိကောင်းသော ဘာဏ္ဍာ တိုက်ထဲက ကောင်း
 ၄၄ သော အရာတို့ကို ထုတ်ဖော်တတ်၏။ မကောင်းသော သူသည် မိမိမ
 ၄၅ ကောင်းသော ဘာဏ္ဍာ တိုက်ထဲက မကောင်းသော အရာ တို့ကို ထုတ်
 ၄၆ ဖော်တတ်၏။ ငါ့အိမ်သည် ကား။ လူတို့သည် အကျိုးမဲ့သော စကား
 ၄၇ ပြောသမျှတို့အတွက် တရားဆုံးဖြတ်သော နေ့၌ အစစ်အကြောခံရကြ
 ၄၈ လတံ့။ သင်စကားများအားဖြင့် သင်အပြစ်သွက်လိမ့်မည်။ သို့မဟုတ်။
 ၄၉ သင်စကားများအားဖြင့် အပြစ်စီရင်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည် ဟု မိန့်တော်
 ၅၀ မူ၏။ ။ တို့အခါအချို့သော ကျမ်းပြုဆရာနှင့် ဗာရိဂှဲလူတို့က အ
 ၅၁ ဂှင်ဘုရား။ ကိုယ်တော်သည် ပြုတော်မူသော နိမိတ်လက္ခဏာတစ်စုံတ
 ၅၂ ခုကို အကျွန်ုပ်တို့သည် မြင်ချင်ပါသည် ဟု လျှောက်ကြလျှင်။ ကိုယ်တော်
 ၅၃ က ဆိုးညက်၍ မြောက်မထားသော အမျိုးသည် နိမိတ်လက္ခဏာကို
 ၅၄ ကောင်းသည်မှာ ပရောဖက်ယောနု၏ နိမိတ်လက္ခဏာမှ တပါး အဘ
 ၅၅ ယ်လက္ခဏာကို သူတို့အား မပြောရ။ ယောနုသည် ငါးကြီးဝမ်ထဲမှာ
 ၅၆ သုံးရက်နေသကဲ့သို့ လူသားသည် မြေကြီးထဲမှာ သုံးရက်နေရလတံ့။
 ၅၇ နိနေဝေမြို့သားတို့သည် ဤလူမျိုးကို တရားထွေဘက်ပြု၍ အရှုံးခံစေ
 ၅၈ လတံ့။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ထိုမြို့သားတို့သည် ယောနု၏ ဒေ
 ၅၉ သနာကြောင့် နောင်တရကြ၏။ ဤအရပ်၌ ကားယောနုထက် သါ၍ ကြီး

၄၂ မြတ်သောသူရှိ၏။ တောင်ပြည်ကိုအစိုးရသောမိဘုရားသည်ဤလူ
 မျိုးကိုတရားတွေ့ဘက်ပြု၍အရှုံးခံစေလတံ့။အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူ
 မူကား။ထိုမိဘုရားသည်ရှောလောမုန့်မင်းကြီးပညာစကားကိုနား
 ထောင်ရအောင်မြေကြီးစွန်းမှလာ၏။ဤအရပ်၌ကားရှောလောမုန့်
 ၄၃ ထက်သာ၍ကြီးမြတ်သောသူရှိ၏။ ဥဉ္စရသောနတ်သည်
 လူထဲကထွက်လျှင်ချောက်ကပ်သောအရပ်တို့၌လည်း၍ညီမဝပ်ခြင်း
 ၄၄ ကိုရှာတတ်၏။မတွေ့မူကား ငါထွက်ခဲ့သောငါနေမြဲအိမ်သို့ငါပြန်ရ
 ဦးမည်ဟုဆို၍ရောက်သောအခါထိုအိမ်သည်လွတ်လပ်သုတ်သင်ဆင်
 ၄၅ ပြင်လျက်ရှိသည်ကိုတွေ့လျှင် မိမိထက်သာ၍ညဉ္စရသောနတ်ဆိုး
 ချွတ်ပေါက်ကိုခေါ်သဖြင့်ထိုလူထဲသို့ဝင်၍နေကြ၏။ထိုလူ၏နောက်
 ဖြစ်ဟန်သည်ရှေ့ဖြစ်ဟန်ထက်သာ၍ဆိုး၏။ ဆိုးညစ်သောဤလူမျိုး
 ၌ထိုနည်းတူဖြစ်လတံ့ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၄၆ ထိုသို့ပရိသတ်တို့အားဟောတော်မူစဉ်မယ်တော်နှင့်ညီတော်တို့
 ၄၇ သည်လျှောက်လိုသောစိတ်နှင့်ပြင်မှာရပ်နေကြ၏။ လူတယောက်က
 လည်းမယ်တော်နှင့်ညီတော်တို့သည်လျှောက်လို၍ပြင်မှာရပ်နေကြ
 ၄၈ ၏ဟုလျှောက်လျှင် ငါအမိ။ငါညီကားအဘယ်သူနည်းဟုမေးတော်
 ၄၉ မူသဖြင့် လက်တော်ကိုဆန့်၍တပည့်တော်တို့ကိုညွှန်လျက်ငါအမိ။
 ၅၀ ငါညီတို့ပေတည်း။ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသောငါအဖ၏အလို
 တော်ကိုဆောင်သောသူသည်ငါညီ။ငါနှစ်မ။ငါအမိဖြစ်သတည်းဟု
 ၅၁ မိန့်တော်မူ၏။ ထိုနေ့၌ယေရှုသည်အိမ်ကထွက်၍အိုင်နား
 ၅၂ မှာထိုင်နေတော်မူသည်တွင် များစွာသောလူအပေါင်းတို့သည်ကိုယ်
 တော်ကိုဝန်းရံ၍စုဝေးလျက်ရှိကြသောကြောင့်လှေထဲသို့ဝင်၍ထိုင်
 ၅၃ တော်မူ၏။ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်ကုန်းပေါ်မှာရပ်နေကြ၏။ ထို
 အခါဥပမာစကားများတို့ကိုမြွက်ဆိုတော်မူသည်မှာမျိုးစေ့ကြဲသော
 ၅၄ သူသည်မျိုးစေ့ကိုကြဲခြင်းငှါထွက်သွား၏။ အစေ့ကိုကြဲသည်တွင်
 အချို့သောအစေ့တို့သည်လမ်၌ကျသဖြင့် ငှက်တို့သည်လာ၍ကောက်
 ၅၅ စားကြ၏။ အချို့သောအစေ့တို့သည်မြေနည်း၍ကျောက်ပေါ်များ
 သောအရပ်၌ကျသဖြင့်မြေတိမ်သောကြောင့်ချက်ချင်းအပင်ပေါက်
 ၅၆ သော်လည်း နေထွက်သောအခါပူလောင်သည်ဖြစ်၍အမြစ်မစွဲသော
 ၅၇ ကြောင့်ညှိုးနွမ်းပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ အချို့သောအစေ့တို့သည်

ဆူးပင်တို့တွင်ကျသဖြင့်ဆူးပင်တို့သည်ကြီးပွား၍ညှည်းဆဲကြ၏။
 ၈ အချို့သောအစေ့တို့သည်ကောင်းသောမြေ၌ကျသဖြင့်အဆသုံးဆယ်။
 ၉ အဆချောက်ဆယ်။အဆတရားပွားများ၍အသီးသီးကြ၏။ ကြားစ
 ရာနားရှိသောသူမည်သည်ကားကြားပါလေစေဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၀ ။တပည့်တော်တို့သည်ချည်းကပ်လျက်ကိုယ်တော်သည်အဘယ်
 ၁၁ ကြောင့်ဥပမာကိုဆောင်၍ဤလူတို့အားဟောပြောတော်မူသနည်းဟု
 ၁၂ သျှောက်ကြလျှင် ကိုယ်တော်ကကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၏နက်နဲသော
 ၁၃ အရာတို့ကိုထိရအောင်သင်တို့သည်အခွင့်ရပြီး။သူတို့သည်အခွင့်မ
 ၁၄ ရ။ အကြင်သူသည်ရတတ်၏။ထိုသူ၌ဣဒ်ဝ(ပြည့်စုံခြင်း)ရှိရအောင်
 ၁၅ ပေးဦးမည်။အကြင်သူသည်ဆင်းရဲ၏။ထိုသူ၌ရှိသမျှကိုပင်နှုတ်လိမ့်
 ၁၆ မည်။ထိုကြောင့်သူတို့သည်မြင်လျက်မမြင်။ကြားလျက်မကြား။အနက်
 ၁၇ ကိုလည်းနားမလည်သောကြောင့်ဥပမာကိုဆောင်၍ဝါဟောပြော၏။
 ၁၈ ဟောရှာယဟောဘူးသောအနာဂတ်စကားဟူမူကား။သင်တို့သည်ကြား
 ၁၉ လျက်ပင်အနက်ကိုနားမလည်ဘဲကြားလိမ့်မည်။ မြင်လျက်ပင်အာရုံမ
 ၂၀ ပြုဘဲမြင်လိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ဤလူစုသည်မျက်စိ
 ၂၁ မမြင်ရ။နားမကြားရ။စိတ်နှစ်လုံးမသိရ။အကျင့်မပြောင်းလဲရ။သူတို့
 ၂၂ အနာရောဂါကိုဝါမည်မ်းစေရမည်အကြောင်း။ သူတို့စိတ်နှစ်လုံးသည်
 ၂၃ မိုက်လျက်နားသည်ထိုင်းလျက်မိမိမျက်စိကိုမိမိပိတ်လျက်ရှိကြ၏ဟူ
 ၂၄ သောစကားသည်ဤလူတို့၌ပြည့်စုံသတည်း။ သင်တို့မျက်စိမြင်သော
 ၂၅ ကြောင့်မဂီလာရှိ၏။သင်တို့နားသည်လည်းကြားသောကြောင့်မဂီလာ
 ၂၆ ရှိ၏။ ဝါအမှန်ဆိုသည်ကား။သင်တို့သည်ကြားမြင်ရသောအရာတို့
 ၂၇ ကိုပရောဗတ်ဆရာမှစ၍ ဖြောင့်မတ်သောသူအများတို့သည်ကြား
 ၂၈ မြင်လို၍မကြားမမြင်ရပြီး။ ။မျိုးစေ့ကြသောသူ၏ဥပမာ
 ၂၉ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကိုနားထောင်ကြလော့။ လမ်၌အစေ့ကိုကြခြင်းအ
 ၃၀ ကြောင်းအရာကား။နိုင်ငံတော်၏တရားစကားကိုကြား၍နှစ်လုံးမ
 ၃၁ သွင်းသည်ရှိသော်နတ်ဆိုးလာ၍နှစ်လုံး၌ကြသောအစေ့ကိုနှုတ်ယူ
 ၃၂ သည်ဟုဆိုလိုသတည်း။ ကျောက်ပေါသောအရပ်၌အစေ့ကိုကြခြင်း
 ၃၃ အကြောင်းအရာကား။တရားစကားကိုကြား၍ဝမ်းမြောက်သောစိတ်
 ၃၄ နှင့်ချက်ချင်းခံယူသော်လည်း စိတ်နှစ်လုံး၌အမြစ်မစွဲ။ခဏသာတည်
 ၃၅ နေသဖြင့်တရားစကားကြောင့်အမှုအခင်း။ ညှည်းဆဲခြင်းရောက်
 ၃၆ သောအခါချက်ချင်းရွေလျော့ဖောက်ပြန်သည်ဟုဆိုလိုသတည်း။

- ၂၂ ဆူးပင်တို့တွင်အစေ့ကိုကြိုခြင်းအကြောင်းအရားကား။ တရားစကား ကိုကြား၍လောကီအမှု နှိမ့်ရိမ်ခြင်း နှင့် စည်းစိမ် ဥစ္စာ၏လှည့်စား ခြင်းသည် တရားစကားကိုလွှမ်းမိုးသည်။ ဆဲသဖြင့်အသီးမသီးသည်
- ၂၃ ဟုဆိုလိုသတည်း။ ကောင်းသောမြေ၌အစေ့ကိုကြိုခြင်း အကြောင်း အရားကား။ တရားစကားကိုကြား၍နှစ်လုံးသွင်းသဖြင့်အဆသုံးဆ ယ်။ အဆချောက်ဆယ်။ အဆတရားပွားများ၍အသီးသီးသည်ဟုဆို လိုသတည်းဟုမိန့်တော်မူ၏။

- ၂၄ အချားသောဥပမာစကားကိုမိန့်မြှောက်တော်မူသည့်ကား။ ကောင်းကင် နိုင်ငံတော်သည်ကောင်းသောမျိုးစေ့ကိုလယ်၌ကြိုသောလူနှင့်တူ၏။
- ၂၅ သူ၏လူတို့သည်အိပ်ပြော်သောအခါသူ၏ရန်သူလာ၍ကောင်းသော ဝမ်းပိုးနှင့်လက္ခဏာတူသောတောမျိုးစေ့ကိုဝမ်းပိုးအထဲ၌ကြို၍သွား
- ၂၆ လေ၏။ အပင်ပေါက်၍အသီးအနှံထွက်သောအခါတောပင်တို့သည်
- ၂၇ လည်းပေါ်လာသည်ကို ကျွန်တို့သည်အိမ်ရှင်ထံသို့သွား၍သခင်။ ကောင်းသောမျိုးစေ့ကိုလယ်၌ကြိုတော်မူသည် မဟုတ်လော။ တော
- ၂၈ ပင်တို့သည်အဘယ်ကဖြစ်သနည်းဟုဈေးကွက်ကြလျှင် အိမ်ရှင်က ဤအမှုကား ရန်သူပြုသောအမှုတည်းဟုဆို၏။ ကျွန်တော်တို့သည် သွား၍တောပင်တို့ကိုရွေးနှုတ်စေခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိသလော ဟု
- ၂၉ ဈေးကွက်ကြလျှင် အိမ်ရှင်ကထိုသို့ငါအလိုမရှိ။ တောပင်တို့ကို ရွေး နှုတ်လျှင်ဝမ်းပိုးပင်တို့ကိုရောနှော၍နှုတ်မိမည်စိုးရိမ်စရာအကြောင်း
- ၃၀ ရှိ၏။ ဝမ်းပိုးရိတ်သည်ကာလထိုင်အောင်နှစ်ပါးစလုံးအတူကြီးပွား ပါလေစေ။ ဝမ်းပိုးရိတ်သည်ကာလရောက်လျှင်ရိတ်သောသူတို့အား။ တောပင်တို့ကိုအရင် ရွေးနှုတ်၍မီးရှို့ရအောင်စည်းနှောင်ကြံတော့။ ဝမ်းပိုးကိုကားကျီ၌ချသိမ်းသွင်းထားကြတော့။ ငါစီရင်မည်ဟုအိမ်ရှင်
- ၃၁ ဆိုသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။အချားသောဥပမာစကားကိုမိန့် မြှောက်တော်မူသည်ကား။ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည်လယ်၌စိုက်
- ၃၂ သောမုံညင်းစေ့နှင့်တူ၏။ မုံညင်းစေ့သည်အစေ့တကာထက်ငယ် သော်လည်းကြီးပွားသောအခါမျက်ပင်တကာထက်ကြီးသဖြင့်မုံညင်း ကောင်းကင်ဌာနတို့သည်လာ၍အကျိင်းအခက်တို့နှိန့်နားနေမှီခိုလေကိ
- ၃၃ သောအပင်ဖြိုတတ်သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။အချားသောဥ ပမာစကား ကို မိန့်မြှောက်တော်မူသည်ကား။ မိမ္မတယောက်သည်တ

ဆေးကျိယူ၍မုန့်ညက်သုံးတင်း၌ထည့်ပြီးမှမုန့်ညက်အားလုံးကိုပေါင်းကြွေစေတတ်သောတဆေးနှင့် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သဘောတူ
 ၃၄ သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ဤဥပမာများတို့ကိုယေရှုသည်ဆောင်၍ပရိသတ်များတို့အားဟောပြောတော်မူ၏။ ဥပမာကင်း၍ဟော
 ၃၅ ပြောတော်မမူ။ ထိုသို့သောအားဖြင့်ပရောဖက်စကားဟူမူကား။ ငါ
 ၃၆ နှုတ်ကိုငါဖွင့်၍ ဥပမာအများကိုမြွက်ဆိုပေအံ့။ ကမ္ဘာဦးမှစ၍ထိမ်
 ၃၇ ဝှက်သောအရာတို့ကိုဖော်ပြပေအံ့ဟုဟောဘူးသောစကားသည်ပြင်
 ၃၈ စုံခြင်းသို့ရောက်သတည်း။ ။ထိုနောက်မှာယေရှုသည်လူအရ
 ၃၉ အဝေးများကို လွှတ်၍ အိမ်သို့ဝင်တော်မူပြီးမှတပည့်တော်တို့သည်
 ၄၀ ချည်းကပ်၍လယ်၌ ကြံသော တောမျိုးစေ့၏ဥပမာအနက်အဓိပ္ပာယ်
 ၄၁ ကိုတပည့်တော်တို့အားဖော်ပြတော်မူပါဟုလျှောက်ကြလျှင် ကိုယ်
 ၄၂ တော်ကကောင်းသောမျိုးစေ့ကိုကြံသောသူသည် လူသားဖြစ်၏။
 ၄၃ လယ်ကားဤလောကဖြစ်၏။ ကောင်းသောအစေ့ကားနိုင်ငံတော်သား
 ၄၄ ဖြစ်၏။ တောမျိုးစေ့ကားနတ်ဆိုးသားဖြစ်၏။ တောမျိုးစေ့ကိုကြံ
 ၄၅ သောရန်သူကားမာရ်နတ်ဖြစ်၏။ စပါးရိတ်သောကာလကားဤကမ္ဘာ
 ၄၆ ကုန်သောကာလဖြစ်၏။ စပါးရိတ်သောသူကား ကောင်းကင်တမန်
 ၄၇ ဖြစ်၏။ တောပင်တို့ကိုရွေးနှုတ်၍မီးရှို့သကဲ့သို့ဤကမ္ဘာအဆုံး၌ဖြစ်
 ၄၈ လတံ့။ လူသားသည်မိမိကောင်းကင်တမန်တို့ကိုစေလိုက်သဖြင့်နှော
 ၄၉ ငှက်ဖျက်ဆီးသောသူမှစ၍တေရားသောအမှုကိုပြုသောသူရှိသမျှ
 ၅၀ တို့ကိုနိုင်ငံတော်ထဲကရွေးနှုတ်၍ ပိုကျွေးခြင်း။ အံ့သွားခဲကြိတ်ခြင်းရှိ
 ၅၁ ရာ။ မီးဖို၌ချကြလတံ့။ ထိုအခါဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည်နေထွန်း
 ၅၂ လင်းသကဲ့သို့မိမိတို့အဖ၏နိုင်ငံတော်၌ ထွန်းလင်းကြလတံ့။ ကြားစ
 ၅၃ ရာနားရှိသောသူသည်သည်ကားကြားပါလေစေ။ ။တနည်း
 ၅၄ ကား။ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည်လယ်၌ဝှက်ထားသောဘဏ္ဍာနှင့်
 ၅၅ တူ၏။ ထိုဘဏ္ဍာကိုတွေ့သောသူသည်တဖန်ဖုံးအုပ်ပြီးမှဝမ်မြောက်
 ၅၆ သောစိတ်နှင့်သွား၍ ရတတ်သမျှကိုရောင်း၍ ထိုလယ်ကိုဝယ်သ
 ၅၇ တည်း။ ။တနည်းကား။ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည်များစွာ
 ၅၈ အဖိုးထိုက်သောပုလဲနှင့်တူ၏။ မြတ်သောပုလဲကိုရှာသောကုန်သည်
 ၅၉ သည်ထိုပုလဲကိုတွေ့လျှင် သွား၍ ရတတ်သမျှကိုရောင်း၍ ဝယ်သ
 ၆၀ တည်း။ ။တနည်းကား။ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည်ပင်လယ်
 ၆၁ ၌ချ၍အမျိုးမျိုးသောငါးတို့ကိုအုပ်မိသောပိုက်ကွန်နှင့်တူ၏။ ငါးနှင့်

အပြည့်ရှိသောအခါတံငါတို့သည်ကုန်းပေါ်သို့ဆွဲတင်၍ထိုင်နေလျက်
 ကောင်းသောငါးကိုချင်းထဲသို့ရွေးချယ်ထည့်ထား၍မကောင်းသော
 ၄၉ ငါးကိုကားပြင်သို့ပြစ်လိုက်ကြ၏။ ထိုနည်းတူကမ္ဘာအဆုံး၌ကောင်း
 ကင်တမန်တို့သည်ဆင်းလာသဖြင့်ဖြောင့်ခတ်သောသူတို့အထဲမှဆိုး
 ၅၀ သောသူတို့ကိုနှုတ်ယူခွဲထား၍ ငိုကျွေးခြင်း။အံ့သွားခဲကြိတ်ခြင်းရှိ
 ၅၁ ရာ။မီးဖို၌ချကြလတံ့။ ဤအရာအားလုံးတို့ကိုသင်တို့သည်နားလည်
 ကြသလောဟုမေးတော်မူလျှင်နားလည်ပါပြီးသခင်ဟုတပည့်တော်
 ၅၂ တို့သည်လျှောက်ကြ၏။ ကိုယ်တော်ကလည်းကောင်းကင်နိုင်ငံတော်
 ၏အကြောင်းအရာကိုသင် ပြီးသောကျမ်းဆရာမည်သည်ကား မိမိ
 ဘဏ္ဍာထဲက အထူးထူး အပြားပြားသော အသစ် အဟောင်းတို့ကို
 ၅၃ ထုတ်ဖော်သောအိမ်ရှင်နှင့်တူသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ဤဥပမာစ
 ကားများကိုကုန်စင်အောင်မိန့်မြွက်တော်မူပြီးလျှင် ထိုအရပ်မှကြွ
 သွားတော်မူ၏။

၅၄ ထိုနောက်မှာမိမိမြို့သို့ရောက်တော်မူ၍ တရားဇရပ်၌ဆုမွန်ကြွဝါဒ
 ပေးလေ၏။မြို့သားတို့သည်မိန်းမော့တေ့ဝေခြင်းရှိသဖြင့် ဤသူသည်
 ၅၅ ဤပညာကို၎င်း၏တန်ခိုးကို၎င်းအဘယ် ဆီမှာရသနည်း။ သူသည်
 လက်သမားသားမဟုတ်လော။ သူအမိကားမာရ်အမည်ရှိသည်မဟု
 ၅၆ တ်လော။သူညီကားယာကုပ်။ယောသေ။ရှိမုန်။ယုဒဆီကြွသည်မဟုတ်
 ၅၇ လော။ သူနှစ်မများတို့သည်လည်းငါတို့နှင့်အနီးအပါးနေကြသည်မ
 ဟုတ်လော။သို့ဖြစ်လျှင်ဤသူသည်ဤအရာများကိုအဘယ် ဆီမှာရ
 ၅၈ သနည်းဟုဆိုကြသဖြင့် ကိုယ်တော်ကြောင့်စိတ်ပျက်ကြ၏။ယေရှုက
 လည်းပရောဖက်မည်သည်ကားမိမိမြို့။မိမိအိမ်မှတပါးအချားအရပ်
 ၅၉ ၌အသရေရှိသည်ဟုထိုသူတို့အားမိန့်တော်မူ၍ မြို့သားများတို့သည်
 ၆၀ မရုံကြည်ကြသောကြောင့်ထိုအရပ်၌များစွာသောတန်ခိုးကိုပြတော်
 ၁ မမူ။ ။ထိုအခါစော်ဘွားဟေရုရှင်သည်ယေရှု၏သိတင်းတော်
 ၂ ကိုကြားလျှင် ဤသူကားရေနှစ်မင်္ဂလာဆရာယောဟန်ဖြစ်သည်။
 သေခြင်းမှထမြောက်ခဲ့ပြီး။ထိုကြောင့်တန်ခိုးများကိုပြနိုင်သည်ဟုမိ
 ၃ မိငယ်သားတို့အားဆို၏။ အထက်ကဟေရုရှင်သည်မိမိညီဖိလီပ္ပူ၏
 ၄ ခင်ပွန်းဟေရောဒိအကြောင်းကြောင့်ယောဟန် ကိုဖမ်းဆီးချည်နှောင်
 ၅ နှင့်၍ထောင်ထဲမှာလှောင်ထား၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။

ယောဟန်ကသင်မင်းကြီးသည်ထိုမိမ္မကိုမသိမ်းအပ်ဟုဟောရန်မင်း
 ၁ အားဆိုလေပြီး။ ယောဟန်ကိုသတ်ခြင်းငှါအလိုရှိသော်လည်းလူအ
 ပေါင်းတို့၏မျက်နှာကိုထောက်၍မသတ်ဝံ့ဘဲနေ၏။ယောဟန်သည်ပ
 ၆ ရောဇက်ဖြစ်သည်ကိုလူအပေါင်းတို့သည်ယူကြသတည်း။ ။
 ၆ ထိုနောက်မှာဟောရန်မင်းဖွားသောနေ့ရက်၌နှစ်စည်ပွဲခံစည်တွင်
 ၇ ဟောရောဒိသွီးသည်ပွဲသဘင်၌ကသဖြင့်ဟောရန်မင်းသည်နူးညွတ်
 ၇ သောစိတ်ရှိလျှင်သင်သည်တောင်းသမျှကိုငါပေးမည်ဟုကျိန်ဆိုလေ
 ၈ ၏။ ထိုမိမ္မငယ်ကရေနှင်မင်္ဂလာဆရာယောဟန်၏ဥက္ကောင်းကိုဤ
 ၉ လင်ပန်း၌ပေးတော်မူပါဟုမိမိအမိကတိုက်တွန်းသည်အတိုင်းတော
 ၉ င်းလျှောက်၏။ မင်းကြီးသည်ဝမ်းနည်းသော်လည်းကျိန်ဆိုခြင်းကိုမိ
 ၁၀ အပေါင်းအဖော်တို့၏မျက်နှာကို၎င်းထောက်လျှင်ပေးစေဟုအမိန့်
 ၁၀ တော်ရှိလျက်လူကိုစေလိုက်၍ယောဟန်လည်ပင်းကိုထောင်ထဲမှာ
 ၁၁ ဖြတ်စေ၏။ ဥက္ကောင်းကိုလင်ပန်း၌ဆောင်ခဲ့၍ထိုမိမ္မငယ်အားပေး
 ၁၂ ပြီးမှသူသည်လည်းမိမိအမိဆီသို့ယူသွား၏။ ယောဟန်တပည့်ကို
 ၁၂ သည်လည်းလ၍အလောင်းကိုထမ်းသွားသင်းပြိုဟ်ပြီးမှဟေ့ထံ
 ၁၃ တော်သို့သွား၍ကြားလျှောက်ကြ၏။ ။ယေရှုသည်ကြား
 ၁၃ တော်မူလျှင်ထိုအရပ်မှထွက်၍လှေကိုစီးသဖြင့်တော၌ဆိတ်ကွယ်
 ၁၄ ရာအရပ်သို့ကြွတော်မူ၏။လူအစုအဝေးတို့သည်ကြားသိရလျှင်မြို့ရွာ
 ၁၄ မှထွက်၍ကုန်းကြောင်းလိုက်ကြ၏။ ယေရှုသည်ထွက်ကြွ၍လူများ
 ၁၅ အပေါင်းတို့ကိုတွေ့မြင်တော်မူလျှင်သနားခြင်းစိတ်တော်ရှိသဖြင့်လူ
 ၁၅ ခုရှိသမျှတို့ကိုချမ်းသာပေးတော်မူ၏။ ။ညဦးဟံ၌တပည့်
 ၁၆ တော်တို့သည်ချည်းကပ်လျက်ဤအရပ်သည်တောအရပ်ဖြစ်ပါ၏။
 ၁၆ မိဃ်းလည်းချုပ်ခဲ့ပြီး။လူအစုအဝေးတို့သည်မြို့ရွာသို့သွား၍စားစ
 ၁၆ ရာကိုဝယ်ရအောင်အခွင့်ပေးတော်မူပါဟုလျှောက်ကြလျှင်ယေရှု
 ၁၇ ကသွားရသောအကြောင်းမရှိ။ သူတို့စားစရာသို့သင်တို့ပေးကြ
 ၁၇ တော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့လည်းမုန့်ငါးလုံးနှင့်ငါးနှစ်
 ၁၈ ကောင်မှတ်ပါးအဘယ်စားစရာအကျွန်ုပ်တို့၌မရှိပါဟုလျှောက်ပြန်
 ၁၈ လျှင်ထိုမုန့်နှင့်ငါးကိုယူခဲ့ကြဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါလူအစုအဝေး
 ၁၉ တို့ကိုမျက်ပေါ်မှာထိုင်နေစေဟုအမိန့်တော်ရှိလျှင်မုန့်ငါးလုံးနှင့်ငါး
 ၁၉ နှစ်ကောင်ကိုယူ၍ကောင်းကင်သို့ကြည့်မျှော်လျက်ကျေးဇူးတော်ကို
 ၁၉ ချီးမွမ်းပြီးမှမုန့်နှင့်ငါးကိုဖဲ့၍တပည့်တော်တို့အားပေးတော်မူ၏။ တ

- ၂၀ ပည့်တော်တို့သည်လည်းလူအပေါင်းတို့အားပေးကြ၏။ လူအားလုံးတို့သည်စား၍ဝကြသောအခါ ကြွင်းရစ်သောအကျိုးအဖဲ့ဆယ်နှစ်
- ၂၁ တောင်းအပြည့် ကောက်သိမ်းကြ၏။ စားသောသူအရေအတွက်ကား မိမ္မနှင့်သူငယ်ကိုမဆိုဘဲယောက်ျားငါးထောင်မျှလောက်ရှိသတည်း။

- ၂၂ ထိုလူအပေါင်းကိုဇွတ်တော်မူစဉ်တွင်တပည့်တော်တို့ကိုလှေစီးစေ
- ၂၃ ၍ကမ်တဖက်သို့အရင်ကူးစေတော်မူ၏။ လူအပေါင်းကိုဇွတ်ပြီးမှဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုလိုသောဌာတောင်ပေါ်၌ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့တက်ကြွသဖြင့်ညအချိန်ရောက်သောအခါတယောက်တည်းရှိနေ
- ၂၄ တော်မူ၏။ လှေမူကားအိုင်အလယ်၌ရှိ၍လေမသင့်သောကြောင့်လှိုင်း
- ၂၅ တံဒိုးလှုပ်ရှားခြင်းကိုပြင်းစွာခံရ၏။ ညသုံးချက်တီးအချိန်၌ယေရှုသည်အိုင်ပေါ်မှာစက်တော်ဖြန့်လျက်တပည့်တော်တို့ဆီသို့ကြွတော်မူ၏။ ထိုသို့အိုင်ပေါ်မှာစက်တော်ဖြန့်၍ကြွတော်မူသည့်ကိုသူတို့သည် မြင်လျှင်ထိတ်လန့်၍ဖက်စေ့ခြင်း၏ဟုကြောက်သောစိတ်နှင့်အော်ဟစ်ကြ၏။ ယေရှုသည်ချက်ချင်းနှုတ်တော်မြှောက်၍ကပ်ကြည့်သေစိတ်ရှိ
- ၂၆ ကြလေ။ ငါပင်ဖြစ်သည်။ မကြောက်လန့်ကြနှင့်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ပေတရုကလည်းသခင်။ ကိုယ်တော်မှန်လျှင်အကျွန်ုပ်သည်ရေပေါ်မှာသွား၍
- ၂၇ ကိုယ်တော်ထံသို့ခရောက်အောင်မိန့်တော်မူပါဟုလျှောက်လျှင် လာတော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ပေတရုသည်လှေပေါ်ကဆင်း၍ယေရှုရှိရာသို့
- ၂၈ ရောက်အောင်ရေပေါ်မှာလှမ်းသွား၏။ လေပြင်းသည်ကိုမြင်လျှင် ကြောက်လန့်၍နက်မွန်းလှသည်ရှိသော်ကယ်မတော်မူပါသခင်ဟု
- ၂၉ ဟစ်ကျော်လေ၏။ ယေရှုသည်လက်တော်ကိုချက်ချင်းဆန့်၍ပေတရုကိုကိုင်တော်မူလျှင်ရုံကြည်အားနည်းသောသူ။ အဘယ်ကြောင့်ရုံမှား
- ၃၀ သောစိတ်ဝင်သနည်းဟုမေးတော်မူ၏။ လှေပေါ်သို့ခရောက်ကြလျှင်
- ၃၁ လေသည်သိမ်းလေ၏။ လှေသားတို့သည်ချည်းကပ်၍ဝင်စစ်ကိုယ်တော်သည်ဘုရားသခင်သားတော်မှန်ပါသည်ဟုညွတ်ပျော်၍လျှောက်ကြ၏။ ။ကမ်တဖက်သို့ကူးပြီးလျှင်ဂန့်သရက်အရင်သို့
- ၃၂ ရောက်ကြ၏။ ထိုအရပ်သားတို့သည်မျက်နှာတော်ကိုမှတ်မိလျှင် ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်အားလုံးဆီသို့စေလိုက်သဖြင့်လူနာရှိသမျှတို့ကို
- ၃၃ ဆောင်ခဲ့၍ အဝတ်တော်စွန်းကိုမျှသာတို့ရအောင်အခွင့်တောင်းပန်ကြ၏။ တို့သမျှသောသူတို့သည်လည်းချမ်းသာရကြ၏။ ။

၁ ထိုအခါယေရှုလင်မြို့သားဖာရိရှဲလူ။ ကျမ်းပြုဆရာတို့သည်ချည်း
 ၂ ကပ်ပြီးလျှင်ရှေးလူဟောင်းတို့မှဆက်ခံသောနည်းဥပဒေသကိုကိုယ်
 ၃ တော်၏တပည့်တို့သည်အဘယ်ကြောင့်လွန်ကျူးကြသနည်း။ သူတို့
 ၄ သည်လက်မဆေးဘဲအစားစားကြပါသည်တကားဟုလျှောက်လေ
 ၅ သည်ကိုကိုယ်တော်ကသင်တို့သည်မိမိတို့အဆက်ဆက်သောနည်း
 ၆ ဥပဒေသကိုအဖွဲ့ပြု၍အဘယ်ကြောင့်ဘုရားသခင်၏ပညတ်တော်ကို
 ၇ လွန်ကျူးကြသနည်း။ ဘုရားသခင်၏ပညတ်တော်ကား။ မိဘတို့ကို
 ၈ ရိုသေစွာကျင့်လော့။ အကြင်သူသည်မိဘကိုနှုတ်ဖြင့်ပြစ်မှား၏။ ထို
 ၉ သူသည်အသေသတ်ခြင်းကိုခံစေဟုလာသတည်း။ သင်တို့မူကားအ
 ၁၀ ကြင်သူသည်မိမိမိဘကိုသင်တို့အသုံးရနိုင်သမျှသောငါ၏ဥစ္စာသည်
 ၁၁ အလှူဝတ္တုဖြင့်စေဟုဆို၏။ ထိုသူသည်မိဘဝတ်တရားနှင့်ကင်း
 ၁၂ လွတ်သည်ဟုဆိုကြ၏။ ထိုသို့သင်တို့သည်မိမိတို့အဆက်ဆက်သော
 ၁၃ နည်းဥပဒေသအားဖြင့်ဘုရားသခင်၏ပညတ်တော်ကိုပယ်ကြ၏။
 ၁၄ လျှို့ဝှက်သောသူတို့။ ဟေရှာယသည်သင်တို့ကိုရည်စောင့်လျက်ဤလူ
 ၁၅ မျိုးသည်နှုတ်ခမ်းနှင့်ငါကိုရိုသေချီးမွမ်း၏။ စိတ်နှစ်လုံးမူကားငါနှင့်
 ၁၆ ဝေးလှ၏။ လူတို့ကိုရင်သောပညတ်တို့ကိုသာသွန်သင်ဟောပြော
 ၁၇ လျက်ပင်ငါကိုအချည်းနှီးကျိုးကုယ်ကြ၏ဟုနောက်ဖြစ်လတံ့သောအ
 ၁၈ ရာကိုလျှောက်ပတ်စွာဟောခဲ့ပြီးဟုပြန်၍မိန့်တော်မူ၏။ ။
 ၁၉ ထိုအခါလူအစုအဝေးကိုအထံတော်သို့ခေါ်၍သင်တို့နားထောင်နား
 ၂၀ လည်ကြလော့။ ခံတွင်းသို့ဝင်သောအရာသည်လူကိုညစ်ညူးစေသည့်
 ၂၁ မဟုတ်။ ခံတွင်းမှထွက်သောအရာသည်ညစ်ညူးစေသောအရာဖြစ်
 ၂၂ သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည်ချည်းကပ်၍ယခုမိန့်
 ၂၃ တော်မူသောစကားကိုဖာရိရှဲလူတို့သည်ကြားသောအခါစိတ်ပျက်
 ၂၄ ကြသည်ကိုသိတော်မူသလောဟုလျှောက်ကြ၏။ ကိုယ်တော်ကလည်း
 ၂၅ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသောငါ၏ခမည်းတော်သည်စိုက်တော်မ
 ၂၆ မူသောအပင်ရှိသမျှကိုနှုတ်လိမ့်မည်။ ထိုသူတို့ကိုရှိပါလေစေ။
 ၂၇ သူတို့သည်လူကန်းတို့အားလမ်ပြသောလူကန်းဖြစ်ကြ၏။ လူကန်း
 ၂၈ ချင်းတဦးကိုတဦးလမ်ပြလျှင်နှစ်ဦးစလုံးတွင်းထဲသို့ကျလိမ့်မည်ဟု
 ၂၉ မိန့်တော်မူ၏။ ပေတရုကလည်းထိုဥပမာကိုအကျွန်ုပ်တို့အားဖွင့်ပြ
 ၃၀ တော်မူပါဟုလျှောက်လျှင်။ ယေရှုကသင်တို့သည်ယခုတိုင်အောင်ပ
 ၃၁ ညာမဲ့နေသေးသလော။ ခံတွင်းသို့ဝင်သမျှတို့သည်ဝမ်းထဲသို့ဆင်း၍

၁၀ ရေအိမ်တွင်စွန့်ပြစ်သည် ကျိနားမလည်ကြသေးသလော။ ခံတွင်းမှ
 ထွက်သော အရာ တို့ကားနှစ်လုံးထဲကထွက်လာ၍ လူကိုညစ်ညူးစေ
 ၁၈ သော အရာ ဖြစ်ပေ၏။ မကောင်းသောကြံစည်ခြင်း။ လူအသက်ကို
 သတ်ခြင်း။ သုမယားကိုပြစ်မှားခြင်း။ မိမ္မလွတ်နှင့်မှားရွင်းခြင်း။ သု
 ၂၀ ဥစ္စာကိုခိုးခြင်း။ မမှန်သောသက်သေကိုခံခြင်း။ သုအသရေကိုရှုတ်ချ
 ခြင်းတည်းဟူသော အရာများသည်နှစ်လုံးထဲကထွက်လာ၍ လူကို
 ညစ်ညူးစေသော အရာ ဖြစ်ပေ၏။ လက်မဆေးဘဲလျက်အစားကိုစား
 ခြင်းမူကားလူကိုညစ်ညူးစေသည်မဟုတ်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၁ ထိုအရပ်မှယေရှုသည်ထွက်၍ တရုမြို့နှင့်ဖိဒုန် မြို့၏ကျေးလက်သို့ကြွ
 ၂၂ တော်မူလျှင် ခါနာန်အမျိုးဖြစ်သောမိမ္မကယောက်သည်ထိုနယ်စပ်
 မှထွက်လာ၍ ခါဒိဒ်၏သားတော်အရှင်။ ကျွန်မကျိသနားတော်မူပါ။
 ကျွန်မဆွီးသည်နတ်ဆိုးပြင်းစွာ နှိပ်စက်ခြင်းကိုခံနေပါသည်ဟုဟစ်
 ၂၃ ကျော်လျှင်စကားတ ခွန်းကိုမျှပြန်တော်မူ။ တပည့်တော်တို့သည်
 ချည်းကပ်၍ထိုမိမ္မသည်ပြန်သွားရအောင် အခွင့်ပေးတော်မူပါ။ ငါ
 တို့နောက်သို့လိုက်၍ဟစ်ကျော်နေပါသည် ဟုတောင်းလျှောက်ကြ၏။
 ၂၄ ကိုယ်တော်ကလည်းဣသရေလအမျိုးပျောက်လွင့်သော သိုးများမှတ
 ၂၅ ပါးအချားသောအမျိုးဆီသို့ငါကိုမစေမထွတ်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထို
 မိမ္မသည်ချည်းကပ်၍ပျပ်ဝပ်လျက်ကျွန်မကျိကယ်မတော်မူပါသခင်
 ၂၆ ဟုလျှောက်ပြန်သည်ကို ကိုယ်တော်ကသား၏အစားကိုယူ၍ ခွေး
 ၂၇ အားမပေးမချအပ်ဟုပြန်ပြောတော်မူ၏။ မိမ္မကလည်းမှန်ပါ၏သ
 ခင်။ ခွေးမူကားမိမိသခင်စားပွဲမှကျသောစားခုပ်စားပေါက်ကိုစား
 ၂၈ မြဲထုံးစံရှိပါ၏ဟုလျှောက်သည်ကို အိမိမ္မ။ သင်သည်ရုံကြည်အား
 ကြီးလှပြီး။ သင်အလိုရှိသည်အတိုင်းသင်ခွဲဖြစ်စေဟု မိန့်တော်မူ၏။
 ထိုခဏမှစ၍ထိုမိမ္မ၏ဆွီးသည်ကျန်းမာပကတိဖြစ်လေ၏။ ။
 ၂၉ ထိုအရပ်မှယေရှုသည် ကြွ၍ဂါလိလဲအိုင်နားသို့ရောက်တော်မူလျှင်
 ၃၀ တောင်ပေါ်သို့တက်၍ထိုင်နေတော်မူ၏။ များစွာသောလူအပေါင်း
 တို့သည် ခြေဆွံ့။ မျက်စိကန်း။ စကားအ။ အင်္ဂါချိုတဲ့သောသူမှစ၍အ
 ချားသောအနာရောဂါစွဲသော သူများ ကိုဆောင်ခဲ့လျက်အထံတော်
 ၃၁ သို့ရောက်လာ၍ ခြေရင်းဖော်ခွဲချထားကြ၏။ အနာရောဂါများကို
 ညှိမ်းစေတော်မူသဖြင့်အသေးသူသည်စကားပြောသည်ကို ၎င်းချို

စတဲ့သောသူသည်ပကတိဖြစ်သည်ကို ၎င်း ခြေဆံ့သောသူသည်လှမ်း
 သွားသည်ကို၎င်းမျက်စိကန်းသောသူသည်မြင်သည်ကို၎င်းလူအစုအ
 ဝေးတို့သည်မြင်လျှင်အံ့ကြောခြင်းသို့ရောက်၍ ဣသုဇေလအမျိုး၏
 ၃၂ ၁၇ရားသခင်၏ဂုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်းကြ၏။ ။ထိုအခါယေရှု
 သည်တပည့်တော်တို့ကိုခေါ်၍ ဤလူများကိုငါသနား၏။ ငါနှင့်အတူ
 နေကြ၍ယခုသုံးရက်ရှိပြီ။ စားစရာအလျှင်းမရှိ။ လမ်းခရီး၌မောမည်
 စိုးသောကြောင့်အစားမစားမီ သူတို့ကိုလွှတ်ခြင်း ငှါငါအလိုမရှိဟု
 ၃၃ မိန့်တော်မူလျှင် တပည့်တော်တို့က ဤမျှလောက်များစွာသောလူစု
 တို့သည်ဝလောက်သောအစားကိုဤတောအရပ်၌အကျွန်ုပ်တို့သည်အ
 ၃၄ ဘယ်မှာရနိုင်ပါသနည်းဟုလျှောက်ကြသော် ယေရှုကသင်တို့တွင်
 မုန့်ဘယ်နှစ်လုံးရှိသနည်းဟုမေးတော်မူလျှင် မုန့်ခုနှစ်လုံးနှင့် ငါး
 ၃၅ ကောင်ကလေးအနည်းငယ်ရှိပါသည်ဟုပြန်လျှောက်ကြ၏။ ထိုအခါ
 ၃၆ လူအစုအဝေးတို့ကိုမြေပေါ်မှာထိုင်နေစေဟုအမိန့်တော်ရှိလျှင် မုန့်ခု
 နှစ်လုံးနှင့်ငါးများကိုယူ၍ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှမုန့်နှင့်ငါးကို
 ၃၇ ဖဲ့၍တပည့်တော်တို့အားပေးတော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့လည်းလူအ
 ၃၈ ပေါင်းတို့အားပေးကြ၏။ လူအားလုံးတို့သည်စား၍ဝကြသောအခါ
 ကြွင်းရစ်သောအကျိုးအပဲ့ခုနှစ်တောင်းအပြည့်ကောက်သိမ်းကြ၏။
 ၃၉ စားသောသူအရေအတွက်ကားမိမ့်နှင့်သူငယ်ကိုမဆိုဘဲယောက်ျား
 ၄၀ လေးထောင်ရှိသတည်း။ ထိုလူများတို့ကိုလွှတ်တော်မူပြီးမှလှေစီး၍
 ၄၁ မာဂဒလကျေးလက်သို့ရောက်တော်မူ၏။ ။ထိုအခါဖာရိရှဲ
 လူနှင့်ဇေဒုကလူတို့သည်ကိုယ်တော်ကိုစုံစမ်းနှောင့်ရှက်သောအားဖြင့်
 ၄၂ ချည်းကပ်၍မိန့်ကောင်းကင်၌နိမိတ်လက္ခဏာတစ်ခုတခုကိုပြတော်
 မူမည်အကြောင်းတောင်းပန်ကြ၏။ ကိုယ်တော်ကလည်းညဉ်းယံ၌
 ၄၃ သင်တို့ဆိုသည်ကား။ ယခုမိန့်တော်တော်ဖြစ်၍မိန့်ကြည့်လင်လိမ့်
 မည်ဟုဆိုတတ်၏။ နံနက်ယံ၌ကားယခုမိန့်တော်အံ့လျှက်ရှိ၏။ နိမော
 ၄၄ င်းသောအဆင်းလည်းရှိ၏။ ယခုမိန့်တော်လက်မံထိုင်းလာလိမ့် မည်ဟု
 ဆိုတတ်၏။ လျှို့ဝှက်သောသူတို့။ သင်တို့သည်မိန့်တော် ကောင်းကင်၏
 ၄၅ မျက်နှာကိုပိုင်းချား၍သိနိုင်ကြ၏။ ကပ်ကာလ၏ နိမိတ်လက္ခဏာတို့
 ကိုပိုင်းချားမသိနိုင်ကြ။ ဆိုးညစ်၍မြောက်မထားသောအမျိုးသည်
 နိမိတ်လက္ခဏာကိုတောင်းသည်မှာပရောဖက်ယောနု၏နိမိတ်လက္ခဏာ

ကာမှတပါးအဘယ်လက္ခဏာကိုသူတို့အားမပြောဟုမိန့်တော်မူပြီး
လျှင်ထိုသူတို့ဆီမှထွက်၍ကြွတော်မူ၏။

- ၅ တပည့်တော်တို့သည်ကမ်တဖက်သို့သွားသောအခါမုန့်ကိုယူခြင်း ၄၂
- ၆ မေ့လျော့ကြ၏။ ယေရှုကလည်းဖာရိရှဲလူ၊ဇုဒုကလူတို့၏တဆေးကို
- ၇ သတိနှင့်ကြည်ရှောင်ကြဟုမိန့်တော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့လည်းငါ
- ၈ တို့နှ့်မုန့်မပါသောကြောင့်ဤစကားကိုမိန့်တော်မူသည်ဟုအချင်း
- ၉ ချင်းဆွေးနွေးပြောဆိုကြ၏။ ယေရှုသည်သိတော်မူလျှင်ရှုံ့ကြည်အား
- ၁၀ ခုနည်းသောသူ။သင်တို့သည်မုန့်ကိုမယူသောကြောင့်ထိုစကားကိုငါ
- ၁၁ ပြောသည်ကိုအဘယ်ကြောင့်အချင်းချင်းဆွေးနွေးပြောဆိုကြသန
- ၁၂ နည်း။မုန့်ငါးလုံးကိုလူငါးထောင်စား၍စားကြွင်းဘယ်နှစ်တောင်း
- ၁၃ ကောက်သိမ်းသည်ကို၎င်းမုန့်ခုနှစ်လုံးကိုလူလေးထောင်စား၍စား
- ၁၄ ကြွင်းဘယ်နှစ်တောင်းကောက်သိမ်းသည်ကို၎င်း သင်တို့သည်နှစ်
- ၁၅ လုံးမသွင်း။မအောင်းမေ့ဘဲနေကြသေးသလော။ ဖာရိရှဲလူ၊ဇုဒုက
- ၁၆ လူတို့၏တဆေးကိုကြည်ရှောင်ကြံလော့ဟူသောစကားကိုငါပြော
- ၁၇ သည်တွင်မုန့်ကိုအမှတ်ပြု၍ငါမပြောသင့်ကိုသင်တို့သည်နားမလည်
- ၁၈ ဘဲအဘယ်သို့နေကြသနည်းဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါတပည့်တော်
- ၁၉ တို့သည်မုန့်၏တဆေးကိုကြည်ရှောင်ကြံမိန့်တော်မူဘဲဖာရိရှဲလူ၊
- ၂၀ ဇုဒုကလူတို့၏ဩဝါဒကိုကြည်ရှောင်ကြဟုမိန့်တော်မူသည်ကိုနား
- ၂၁ လည်ကြသတည်း။ ယေရှုသည်ဖိလိပ္ပူကဲသရ်မြို့၏ကျေး
- ၂၂ လက်သို့ကြွတော်မူသောအခါလူသားဖြစ်သောငါသည်အဘယ်သူဖြစ်
- ၂၃ သည်ကိုလူများဆိုကြသနည်းဟုတပည့်တော်တို့ကိုမေးမြန်းတော်
- ၂၄ မူလျှင်လူအချို့ကကိုယ်တော်သင့်ရေနှစ်မင်္ဂလာဆရာယောဟန်ပြစ်
- ၂၅ ကြောင်းကိုဆိုကြ၏။အချို့ကလေယဖြစ်ကြောင်းကိုဆိုကြ၏။အချို့က
- ၂၆ ယေရေမိမှစ၍ပရောဖက်တပါးပါးဖြစ်ကြောင်းကိုဆိုကြ၏ဟုလျှော
- ၂၇ က်ကြလေသော်ငါသည်အဘယ်သူဖြစ်သည်ကိုသင်တို့ဆိုကြသနည်း
- ၂၈ ဟုမေးမြန်းတော်မူလျှင်ရှိမုန့်ပေတရုကကိုယ်တော်သည်ခရစ်တော်
- ၂၉ တည်းဟူသောအသက်ရှင်တော်မူသောဘုရားသခင်၏သားတော်
- ၃၀ ဖြစ်တော်မူ၏ဟုလျှောက်လေ၏။ ယေရှုကလည်းယောနု၏သားရှိ
- ၃၁ မုန့်။သင်သည်မင်္ဂလာရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ အသွေး
- ၃၂ အသားသည်ဤအကြောင်းအရာကိုသင်အားဖော်ပြသည်မဟုတ်။

ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသောငါခမည်းတော်သည် ဖော်ပြတော်မူ
 ၁၈ သတည်း။ ငါဆိုသည်ကား။ သင်သည်ကျောက်ဟုဆိုလိုသောပေတရု
 အမည်ရှိ၏။ ဤကျောက်ပေါ်မှာငါအသင်းကိုငါတည်ဆောက်မည်။ ထို
 ၁၉ အသင်းကိုသေမင်းမနိုင်ရ။ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၏သော့တို့ကို
 လည်းသင်အားငါပေးမည်။ သင်သည်မြေကြီးပေါ်မှာချည်နှောင်သ
 မှုတို့သည်ကောင်းကင်ဘုံ၌ချည်နှောင်လျက်ရှိလိမ့်မည်။ သင်သည်
 ၂၀ မြေကြီးပေါ်မှာဖြည့်လွှတ်သမျှတို့သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ဖြည့်လွှတ်
 လျက်ရှိလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူလျှင်။ ကိုယ်တော်သည့်ခရစ်တော်ဖြစ်
 ကြောင်းကိုတပည့်တော်တို့သည်အဘယ်သူအားမျှမပြောစိမ့်သော
 ၂၁ ဌာပညတ်တော်မူ၏။ ။ ထိုမှတစ်ပါး။ ကိုယ်တော်သည်ယေရှု
 ထင်မြို့သို့သွားရမည်။ လွှတ်အရာရှိ။ ယဇ်ပရောဟိတ်အကြီး။ ကျမ်းပြု
 ဆရာတို့လက်၌ များများခံရမည်။ အသေသတ်ခြင်းကိုလည်းခံရမည်။
 သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ထမြောက်ရမည် ဟူသော အကြောင်းများ
 ၂၂ ကိုထိုအခါမှစ၍တပည့်တော်တို့အားပြတော်မူ၏။ ထိုအခါပေတရု
 သည်ကိုယ်တော်ကိုအချားသို့ခေါ်ပင့်၍ သခင်။ ကိုယ်တော်၌ ဤသို့မ
 ဖြစ်ပါစေနှင့်။ ဤအမှုသည်ကိုယ်တော်၌ မရောက်ရဟုအပြစ်တင်
 ၂၃ သောစကားကိုလျှောက်လေသော် ကိုယ်တော်သည်မျက်နှာတော်ကို
 လှည့်၍အချင်းရန်သူ။ ငါနောက်သို့ဆုတ်တော့။ သင်သည်ငါထိမိ၍လဲ
 ရာဖြစ်၏။ သင်သည်ဘုရားသခင်၏အရာကိုမနှစ်သက်။ လူတို့၏အ
 ၂၄ ရာကိုသာနှစ်သက်သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ ထိုအခါယေရှုက
 ငါနှစ်ဆည်းကပ်လိုသောသူဖြစ်လျှင်ကိုယ်ကိုယ်ညည်းပယ်ရမည်။
 ၂၅ ကိုယ်လက်ဝါးကပ်ထိုင်ကိုထမိ၍ ငါနောက်သို့လိုက်ရမည်။ အကြင်
 သူသည်မိမိအသက်ကိုကယ်ဆယ်ခြင်းငှါအလိုရှိ၏။ ထိုသူသည်အ
 ၂၆ အသက်ကိုတွေ့လိမ့်မည်။ စကြဝဠာအားလုံးကိုအစိုးရ၍မိမိအသက်
 ဝိညာဉ်ကိုရှုံးသောသူသည် အဘယ်ကျေးဇူးရှိသနည်း။ မိမိအသက်
 ၂၇ ဝိညာဉ်ကိုအဘယ်ဥစ္စာနှင့်ရွေးနှိုင်းသနည်း။ လူသားသည် မိမိအဖ
 ခမည်းတော်၏ဘုန်းအာနုဘော်ကိုဆောင်လျက်ကောင်းကင်တမန်အ
 ၂၈ ခြံအရံတို့နှင့်ကြွလာတော်မူလတံ့။ ထိုအခါလူအသီးအသီးကျင့်သောအ
 ကျင့်နှင့်အလျောက်အကျိုးအပြစ်ကိုဆပ်ပေးတော်မူလတံ့။ ငါအမှန်
 ဆိုသည်ကား။ လူသားသည် မိမိနိုင်ငံကိုဝင်စားတော်မူသည်ကိုဤအ

ရပ်နှံရှိသော သူအချို့တို့သည် မမြင်မှီဘဝမပြောင်းရဟု တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။

- ၁ ချောက်ရက်လွန်သော အခါ ယေရှုသည် ပေတရု။ ယာကုပ်။ ယာကုပ် ညီယောဟန်တို့ ကိုခေါ်၍ မြင့်လှစွာ သောတောင်ပေါ်မှာ ဆိတ်ကွယ်
- ၂ ရာ အရပ်သို့ ဆောင်ကြွတော်မူ၏။ သူတို့ရှေ့၌ ထူးဆန်းသော အဆင်းအရောင်နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ မျက်နှာတော်သည် နေကဲ့သို့ ထွန်း
- ၃ တောက်လျက် အဝတ်တော်ကား အလင်းကဲ့သို့ ဖြူလျက်ရှိ၏။ မောရှေနှင့် ဇေလီယသည် ထင်ရှားရှိ၍ ကိုယ်တော်နှင့် အတူစကားပြောလျက်နေ
- ၄ ကြ၏။ ထိုအခါ ပေတရုက သခင်။ ဤအရပ်၌ နေဖွယ်ကောင်းပါ၏။ ကိုယ်တော်တို့ ကဲ့တဆောင်။ မောရှေတို့ တဆောင်။ ဇေလီယတို့ တဆောင်။ တဲသုံးဆောင်ကို အလိုတော်ရှိလျှင် အကျွန်ုပ်တို့သည် ဆောက်လုပ်ပါ
- ၅ မည်ဟု လျှောက်လေ၏။ ထိုသို့ လျှောက်စဉ် တွင် ထွန်းလင်းသော ချမ်းမိန့်တော်သည် ထိုသူတို့ကို လွှမ်းမိုး၍ ဤသူသည် ငါ့နှင့် သက်မြတ်နိုးရာ ငါ၏ချစ်သားပေတည်း။ သူစကားကို နားထောင်ကြဟု ချမ်းမိန့်တော်က အသံတော် ဖြစ်လေ၏။ တပည့်တော်တို့သည် ကြားရလျှင် ပျပ်ဝပ်၍
- ၆ အလွန်ကြောက်လန့်ခြင်း ရှိကြ၏။ ယေရှုသည် လာ၍ သူတို့ကို လက်နှင့်
- ၇ တို့တော်မူလျက် ထကြ။ မကြောက်ကြနှင့် ဟု မိန့်တော်မူလေသော် သူတို့သည် ကြည့်မျှော်သဖြင့် ယေရှုတယောက် တည်းမှ တပါး အဘယ်သူ
- ၈ ကိုမျှ မမြင်ကြ။ ။ တောင်ပေါ်က ဆင်းကြသော အခါ ယေရှုက လူသားသည် သေခြင်းမှ မထမြောက်မှီ တိုင်အောင် သင်တို့ ယခု မြင်
- ၉ သော ရူပရုံကို အဘယ်သူအား မျှ မပြောကြနှင့် ဟု တပည့်တော်တို့ကို ပညတ်တော်မူ၏။ ထိုအခါ တပည့်တော်တို့က ဇေလီယသည် အရင်လာရမည် ဟု ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဆိုပါသနည်း ဟု မေး
- ၁၀ လျှောက်ကြလျှင် ယေရှုက ဇေလီယသည် အရင်လာ၍ အလုံးစုံတို့ကို ပြုပြင်ရသည် မှန်ပေ၏။ ငါ့ဆိုသည်ကား။ ဇေလီယရောက်လာပြီး။ လူများသည် သူ့ကို မသိသဖြင့် သူအား ပြုချင်သမျှ ပြုကြပြီး။ ထိုနည်းတူ။ လူသားသည် လည်း ထိုလူများလက်၌ ခံရမည် ဟု မိန့်တော်မူလေ
- ၁၁ သော် ရေနှစ်မင်္ဂလာဆရာ ယောဟန်ကို အမှတ်ပြု၍ မိန့်တော်မူကြောင်းကို တပည့်တော်တို့သည် နားလည်ကြ၏။ ။ လူအစုအဝေး ဆီသို့ ရောက်ကြသော အခါ လူတယောက်သည် အထံတော်သို့ ချည်း

၁၁ ကပ်၍ဆူးထောက်လျက် သခင်။ကျွန်တော်သားကိုကယ်မသနားတော်
မူပါ။ဝက်ရှူးနာစွဲ၍ပြင်းစွာခံရပါ၏။အကြိမ်ကြိမ်မီးနှိမ့်လဲတတ်ပါ၏။

၁၆ အကြိမ်ကြိမ်ရေနှိမ့်လဲတတ်ပါ၏။ တပည့်တော်တို့ဆီသို့ဆောင်ခဲ့၍

၁၇ သူတို့သည်ချမ်းသာမပေးနိုင်ကြပါဟုလျှောက်လျှင် ယေရှုကရုံခြင်း
မရှိ။ဖောက်ပြန်သောအမျိုး။ငါသည်သင်တို့နှင့်တကွ အဘယ်မျှလော
က်ကြာ၍နေရအံ့နည်း။သင်တို့ကိုအဘယ်မျှလောက်ကြာ၍ သည်းခံရ

၁၈ အံ့နည်း။သူငယ်ကိုငါဆီသို့ယူခဲ့ကြဟုမိန့်တော်မူ၏။ ယေရှုသည်နတ်
ဆိုးကိုဆုမွှေတော်မူလျှင် သူ ငယ် မှ ထွက် သွားသဖြင့်ထိုခဏမှစ၍

၁၉ သူငယ်သည်ကျန်းမာပကတိဖြစ်လေ၏။ ။ထိုအခါတပည့်တော်
တို့သည်ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ယေရှုထံတော်သို့ချည်းကပ်၍အကျွန်
ုပ်တို့သည်ထိုနတ်ဆိုးကိုအဘယ်ကြောင့်မနှင်ထုတ်နိုင်ပါသနည်းဟု

၂၀ လျှောက်ကြသော် သင်တို့ရုံခြင်းမရှိသောကြောင့်မနှင်ထုတ်နိုင်ကြ။
ငါအမှန်ဆိုသည်ကား။မံညင်းစေ့ပမာ ဣာရှီသောရုံခြင်း သင်တို့နှိနှိ
လျှင်နေရာမှရှေ့တော့ဟုထိုတောင်ကိုဆိုကြသဖြင့်နေရာမှရှေ့လိမ့်မ

၂၁ ည်။ရုံခြင်းရှိလျှင်အဘယ်အမှုမျှသင်တို့အားမခက်နိုင်ရ။ သို့သော်
လည်းဆုတောင်းခြင်း။အစားရှောင်ခြင်းမှတစ်ပါး အဘယ်သို့သော

၂၂ အားဖြင့်ထိုနတ်မျိုးသည်မထွက်တတ်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ငါ
လိလဲပြည်၌နေကြစဉ်တွင်ယေရှုကလူသားကိုလူတို့လက်သို့အပ်နှံရ

၂၃ သောအချိန်နီးပြီ။ သူတို့သည်သတ်ကြလိမ့်မည်။သုံးရက်မြောက်
သောနေ့၌ထမြောက်လိမ့်မည်ဟုတပည့်တော်တို့ အားမိန့်တော်မူ၏။

၂၄ သူတို့သည်လည်းအထွန်ဝမ်းနည်းခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ ။က
ပေရနောင်မြို့သို့ရောက်ကြသောအခါဗိတ်မှာနဲ့တော်အခွန်တည်းဟူ
သော ဗိဒ္ဓိမ္မကိုခံသောသူတို့သည် ပေတရုဆီသို့လာ၍သင် ၏ဆရာ

၂၅ သည်ဗိဒ္ဓိမ္မကိုမပေးသလောဟုဆိုလျှင် ပေးပါသည်ဟုပေတရုဆို၏။
ပေတရုသည်အိမ်သို့ဝင်သောအခါယေရှုသည်တင်ကူး၍အချင်းရှိမုန့်။
သင်သည် အဘယ်သို့ ထင်သနည်း။ လောကီ ရှင်ဘုရင် တို့သည်အ
ဘယ်သူမှအခွန်ကိုခံကြသနည်း။ မိမိသားမှခံသလော။ သူတစ်ပါးမှခံ

၂၆ သလောဟုမေးတော်မူလျှင် ပေတရုကသူတစ်ပါးမှခံကြပါသည် ဟု
လျှောက်လေသော်ယေရှုလည်းသို့ဖြစ်လျှင်သားမူကားထွက်ရ၏။

၂၇ သို့သော်လည်းထိုသူတို့သည် ငါတို့ကြောင့်စိတ်မပျက်ရအောင် အိုင်
သို့သွား၍ငါးများကိုချတော့။ရှေ့ဦးစွာရသော ငါးကိုယူ၍ပင်ပေကို

ဖွင့်လျှင် သတေရတပျားကိုတွေ့လိမ့်မည်။ ထိုငွေကိုယူ၍ ငါအဖို့နှင့် သင်အဖို့ ထိုသူတို့အားပေးတော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁ ထိုအခါ တပည့်တော်တို့သည် ချည်းကတ်၍ ကောင်းကင် နိုင်ငံတော်၌ အဘယ်သူသည် သာ၍ ကြီးမြတ်ပါအံ့နည်းဟု မေးလျှောက်ကြသော်

၂ သူငယ်တယောက် ကို ခေါ်တော်မူ၍ တပည့်တော်တို့အလယ်မှာ ထား

၃ ပြီးလျှင် ငါအဖို့ ဆိုသည်ကား။ သင်တို့သည် ပြောင်းလဲ၍ သူငယ်ကဲ့

၄ သို့မဖြစ်လျှင် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သို့ မရောက်ရ။ ထိုကြောင့် အ

၅ ကြင်သူသည် ဤသူငယ်ကဲ့ သို့မိမိကိုမိမိနှိမ့်ချအံ့။ ထိုသူသည် ကောင်း

၆ ကင်နိုင်ငံတော်၌ သာ၍ ကြီးမြတ်လိမ့်မည်။ အကြင်သူသည် ငါမျက်

၇ နှာကို ထောက်၍ ဤကဲ့သို့ သောသူငယ်တစုံတယောက်ကို သိမ်းဆည်း

၈ ၏။ ထိုသူသည် ငါကို ပင်သိမ်းဆည်း၏။ ငါကို ရုံကြည်သော ဤသူငယ်

၉ တစုံတယောက်ကို အကြင်သူသည် လဲစေ၏။ ထိုသူ၏ လည်ပင်း၌

၁၀ ကြိတ်ဆုံကျောက်ပျား ဆွဲ၍ သူ့ကို နက်နဲသော ပင်လယ်၌ နှစ်မြှုပ်သော်

၁၁ သာ၍ ကောင်း၏။ ။ ထိုမိ၍ လဲစရာ အကြောင်းများ ရှိသော

၁၂ ကြောင့် လောကီသားတို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ ထိုမိ၍ လဲစရာ အ

၁၃ ကြောင်း ရှိရမည်။ သို့သော်လည်း ထိုမိ၍ လဲစရာ အကြောင်းကို ဖြစ်

၁၄ စေသော သူသည် အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ သင်၏ လက်ခြေသည် သင်ကို လဲစေ

၁၅ လျှင် လက်ခြေကို ဖြတ်ပြစ်လော့။ လက်ခြေအစုံနှင့် ထာဝရမီးထဲ၌ ချ

၁၆ ခြင်းကို ခံရသည် ထက် အင်္ဂါချိုတဲ့၍ အသက်ရှင်ခြင်း သို့ဝင်စားသော်

၁၇ သာ၍ ကောင်း၏။ သင်၏ မျက်စိသည် လည်း သင်ကို လဲစေလျှင် မျက်

၁၈ စိကို ထုတ်ပြစ်လော့။ မျက်စိနှစ်ဖက်စုံနှင့် ဝင်စားထဲ၌ ချခြင်းကို ခံရ

၁၉ သည် ထက် မျက်စိတဖက်နှင့် အသက်ရှင်ခြင်း သို့ဝင်စားသော သာ၍

၂၀ ကောင်း၏။ ။ သင်တို့သည် ဤသူငယ်တစုံတယောက်ကို မ

၂၁ ထိမ့်မြင်မပြုရအောင် သတိရှိကြလော့။ ငါဆိုသည်ကား။ သူတို့၏ ကော

၂၂ င်းကင်တမန်တို့သည် ကောင်းကင်သို့ နှိတ်တော်မူသော ငါအဖို့ မျက်

၂၃ နှာတော်ကို အစဉ်မပြတ် ပူးမြင်ကြ၏။ ထိုမှတစ်ပါး။ လူသားသည်

၂၄ ပျောက်သော သူတို့ကို ကယ်တင်အံ့သော ငှါကြွလာသတည်း။ အဘ

၂၅ ဟ်သို့ ထင်ကြသနည်း။ သိုးတရားရှိသော သူသည် သိုးတကောင်လမ်

၂၆ လွဲ၍ ပျောက်လျှင် ကိုးဆယ်ကိုးကောင်သော သိုးကို တောင်ပေါ်မှာ

၂၇ ထားရစ်သဖြင့် လမ်လွဲ၍ ပျောက်သော သိုးတကောင်ကို သွား၍ ရှာ

၁၃ သည်မဟုတ်လော။ တွေပြီးလျှင်လမ်မလွဲမပျောက်သောသိုးကျိုးဆ
 ၁၄ ယ်ကျိုးကောင်နှိုဝမ်မြောက်သည်ထက်ထိုသိုးတကောင်နှိုသာ၍ဝမ်
 ၁၅ မြောက်ခြင်းရှိသည်ဟုငါအမှန်ဆို၏။ ထိုနည်းတူကောင်းကင်ဘုံနှို
 ၁၆ ရှိတော်မူသောသင်တို့အဖဗသည် ဤသူငယ်တယောက် ကျိမျှပျောက်
 ၁၇ စေခြင်းငှါအလိုတော်မရှိ။ ။ထိုကြောင့်သင်၏ညီအစ်ကိုသည်
 ၁၈ သင်ကိုပြစ်မှားလျှင်သူ့ဆီသို့သွား၍ နှစ်ယောက်တည်းချင်း သူ့အ
 ၁၉ ပြစ်ကျိပြု၍ ဆုမွှပေးလော့။ သူသည်သင်စကားကျိနားထောင်လျှင်
 ၂၀ သင်သည်ညီအစ်ကိုကျိရပြီး။ သို့မဟုတ်။သင်စကား ကျိနားမထော
 ၂၁ င်လျှင်လူနှစ်ဦးသုံးဦးသက်သေခံ၍ စကားရှိသမျှတို့သည်တည်ရ
 ၂၂ အောင်ကျိယ်နှင့်အတူလူတဦးနှစ်ဦး ကျိခေါ်ဦးလော့။ ထိုသူတို့၏စ
 ၂၃ ကားကျိနားမထောင်လျှင်အသင်းတော်အားကြားပြောလော့။အသင်း
 ၂၄ တော်၏စကားကျိနားမထောင်လျှင်သာသနာပလူကဲ့သို့၎င်းအခွန်ခံ
 ၂၅ ကဲ့သို့၎င်းသူကျိမှတ်လော့။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား။သင်တို့သည်မြေကြီး
 ၂၆ ပေါ်မှာချည်နှောင်သမျှတို့သည်ကောင်းကင်ဘုံနှိုချည်နှောင်လျက်ဖြစ်
 ၂၇ လိမ့်မည်။မြေကြီးပေါ်မှာဖြည့်ဖွတ်သမျှတို့သည်ကောင်းကင်ဘုံနှိုဖြည့်
 ၂၈ ဖွတ်လျက်ဖြစ်လိမ့်မည်။ တဖန်ငါဆိုသည်ကား။ဤလောကနှိုသင်တို့
 ၂၉ တွင်နှစ်ယောက်တို့သည်သဘောချင်းတူ၍ ဆုတောင်းလျှင်တောင်း
 ၃၀ သမျှသောဆုတို့ကိုကောင်းကင်ဘုံနှိုရှိတော်မူသောငါ၏ခမည်းတော်
 ၃၁ သည်ပေးတော်မူလတံ့။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။အကြင်အ
 ၃၂ ရပ်နှိုနှစ်ဦးသုံးဦးတို့သည်ငါမျက်နှာကိုထောက်၍စည်းဝေးကြ၏။ထို
 ၃၃ အရပ်နှိုသူတို့အလယ်မှာငါရှိသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၃၄ ထိုအခါပေတရသည်ချည်းကပ်၍ သခင်။ဘယ်နှက်ကြိမ်ညီအစ်ကို
 ၃၅ သည်အကျွန်ုပ်ကိုပြစ်မှား၍အကျွန်ုပ်သည်သူ့အပြစ်ကိုဖွတ်ရပါအံ့
 ၃၆ နည်း။ခုနှစ်ကြိမ်မြောက်အောင်အပြစ်ဖွတ်ရပါအံ့လောဟုမေးသော်
 ၃၇ ယေရှုကခုနှစ်ကြိမ်မြောက်အောင်အပြစ်ဖွတ်ရမည်ငါမဆို။အကြိမ်ခု
 ၃၈ နှစ်ဆယ်ခုနှစ်လိမ်မြောက်အောင်အပြစ်ဖွတ်ရမည်ငါဆို၏။ ထိုကြော
 ၃၉ င့်ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည်မိမိကျွန်များ တို့ကိုစာရင်းယူခြင်းငှါ
 ၄၀ အလိုရှိသောမင်းကြီးတဦးနှင့်တူ၏။ စာရင်းယူစဉ်တွင်ငွေအခွက်
 ၄၁ တသိန်းကျွေးတင်သောသူတယောက်ကိုရှေ့တော်သို့ခေါ်ဆောင်ကြ၏။
 ၄၂ ထိုသူသည်ကျွေးဆပ်ရန်မရှိသောကြောင့်ကျိယ်မှစ၍သားယေး

ဥစ္စာရှိသမျှတို့ကိုရောင်း၍ကျေးကိုဆပ်စေဟုသူသခင်သည်စီရင်၏။
 ၂၆ ထိုကျွန်သည်ညွတ်ပျပ်ဝပ်တွားလျက် သခင်။ ကျွန်တော်ကိုသည်းခံ
 ၂၇ တော်မူပါ။ ကျေးအားလုံးကိုဆပ်ပါမည်ဟုလျှောက်လျှင် ထိုကျွန်၏
 သခင်သည် သနားခြင်းရှိသဖြင့် ကျေးအားလုံးကိုလွှတ်၍ချမ်းသာ
 ၂၈ ပေးလေ၏။ ။ ထိုကျွန်သည်ထွက်သွားရာတွင်မိမိငွေဒေသာ
 ရိတရာကျေးတင်သော ကျွန်ချင်းတယောက် ကိုတွေ့လျှင်လည်း
 ၂၉ ကိုကိုင်ညှစ်၍ငါငွေကိုဆပ်ပေးတော့ဟုဆို၏။ ထိုကျွန်ချင်းသည်
 ပျပ်ဝပ်လျက်ကျွန်တော်ကိုသည်းခံတော်မူပါ။ ကျေးအားလုံးကိုဆပ်ပါ
 ၃၀ မည်ဟုတောင်းပန်သော်လည်း ငွေရှင်သည်နားမထောင်ဘဲသွား
 ၃၁ ၍ကျေးကိုဆပ်မိတိုင်အောင်သူကိုထောင်ထဲမှာလှောင်ထား၏။ ထို
 အမှုအရာကိုအချားသောကျွန်ချင်းတို့သည်မြင်ရလျှင်အထွန်ကြင်နာ
 သောစိတ်နှင့်သွားကြ၍ ပြုလေသမျှတို့ကိုမိမိတို့သခင်၌ ကြားလျှော
 ၃၂ က်ကြ၏။ ထိုအခါသခင်သည်ထိုကျွန်ကိုခေါ်၍ဟယ်။ ဆိုးညစ်သော
 ကျွန်။ သင်သည်ငါကိုတောင်းပန်သောကြောင့်သင်၏ကျေးအားလုံး
 ၃၃ ကိုငါရှင်းလင်းစေ၏။ ငါသည်သင်ကိုသနားသကဲ့သို့သင်သည်
 ၃၄ လည်းကျွန်ချင်းကိုမသနားအပ်သလောဟုဆို၍ အမျက်ထွက်သဖြင့်
 ကျေးအားလုံးကိုဆပ်မိတိုင်အောင်အာဏာသားတို့လက်၌အပ်လေ
 ၃၅ ၏။ ထိုနည်းတူ။ သင်တို့ညီအစ်ကိုအချင်းချင်းစိတ်နှစ်လုံးပါလျက်အ
 ပြစ်မထွတ်လျှင်ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသောငါ၏အဖသည် သင်
 ၃၆ တို့ကိုစီရင်တော်မူလတံ့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ ထိုဒေသာနာ
 တော်ကိုယေရှုသည်ကုန်စင်အောင်ဟောတော်မူပြီးလျှင်ဂါလိလဲပြည်
 ၂ မှပြောင်း၍ယုဒပြည်စွန်း။ ယော်ဒန်မြစ်နားသို့ကြွတော်မူ၏။ လူများ
 အပေါင်းတို့သည်နောက်တော်သို့လိုက်ကြသည် ဖြစ်၍ ထိုအရပ်၌အ
 ၃ နာရောဂါများကိုညှိမ်းစေတော်မူ၏။ ဗာရိရှဲလူတို့သည်စုံစမ်းနှော
 ငွ်ရှက်သောအားဖြင့်အထံတော်သို့လာ၍ခပ်သိမ်းသောအပြစ်ကြော
 ၄ ငွ်လူသည်မိမိမယားနှင့်ကွာအပ်သလောဟုလျှောက်ကြသော် ကိုယ်
 တော်ကအစအဦး၌ဖန်ဆင်းတော်မူသောသူသည်ယောက်ျားမိမိနှစ်
 ၅ ယောက်တည်းကိုဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ထိုအကြောင်းကြောင့်ယော
 ကျားသည်ကိုယ်မိဘကိုစွန့်၍ ကိုယ်ခင်ပွန်း၌မှီဝဲသဖြင့် ထိုသူနှစ်
 ယောက်တို့သည်တသားတကိုယ်တည်း ဖြစ်ရလိမ့်မည်ဟုကျမ်းဆို
 ၆ သည်ကိုသင်တို့သည်မဖတ်ဘူးသလော။ ထိုကြောင့်လင်မယားတို့

သည်နှစ်ဦးမဟုတ်။ တဦးတည်းဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်စုံဖက်တော်မူ
 ၇ သောအရာကိုလူမခွဲမခွာစေနှင့်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ဖာရိရှဲလူတို့လည်း
 ၈ သို့ဖြစ်လျှင်ဖြတ်စာကိုပေး၍မယားနှင့်ကွာစေခြင်းငှါမောရှေသည်
 ၉ အဘယ်ကြောင့်စီရင်သနည်းဟုလျှောက်ကြသော် ကိုယ်တော်ကသင်
 ၁၀ တို့စိတ်ခိုင်မာသော့ကြောင့်မိမိမယားနှင့်ကွာရသော အခွင့်ကိုမော
 ၁၁ ရှေပေး၏။အစအဦး၌ထိုသို့မဟုတ်။ ငါပညတ်သည်ကား။ မှားရှင်း
 ၁၂ ခြင်းအကြောင်းမှတပါးအချားသောအကြောင်းဖြင့်မိမိမယားနှင့်
 ၁၃ ကွာ၍အချားမိမိနှင့်အိမ်ထောင်ဖက်ပြုသောသူသည် မိမိမယားကို
 ၁၄ ပြစ်မှား၏။ကွာသောမိမိနှင့်အိမ်ထောင်ဖက်ပြုသောသူသည်လည်း
 ၁၅ သူမယားကိုပြစ်မှားသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။တပည့်တော်
 ၁၆ တို့ကလင်မယားအမှုသည် ဤသို့ဖြစ်လျှင်အိမ်ထောင်ခြင်းကိုမပြု
 ၁၇ ကောင်းဟုလျှောက်ကြ၏။ ကိုယ်တော်ကလည်းထိုစကားကိုလူတိုင်း
 ၁၈ မခံမယူနိုင်။အခွင့်ရသောသူတို့သာခံယူနိုင်ကြ၏။ လူအချို့တို့သည်
 ၁၉ အမိဝမ်ထဲမှစ၍မိမိလျှာဖြစ်၏။ အချို့တို့သည်သူတပါးဆုမွန်မိမိ
 ၂၀ လျှာဖြစ်၏။ အချို့တို့သည်ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်အလိုငှါမိမိကိုမိမိ
 ၂၁ ဆုမွန်မိမိလျှာဖြစ်၏။ ထိုစကားကိုခံယူနိုင်သောသူသည်ခံယူပါ
 ၂၂ လေစေဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ထိုအခါသူငယ်တို့အပေါ်မှာလက်
 ၂၃ တော်ကိုတင်၍မေတ္တာပို့တော်မူစေခြင်းငှါအထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့
 ၂၄ သည်ဖြစ်၍တပည့်တော်တို့သည်အပြစ်တင်ကြ၏။ ယေရှုကလည်းထို
 ၂၅ သူငယ်တို့ကိုရှိပါလေစေ။ ငါထံသို့မလာအောင်မဆီးတားကြနှင့်။
 ၂၆ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည်ထိုသို့သောသူတို့၏နိုင်ငံဖြစ်သည်ဟု
 ၂၇ မိန့်တော်မူပြီးလျှင် သူငယ်တို့အပေါ်မှာလက်တော်ကိုတင်၍ထိုအ
 ၂၈ ရပ်မှကြွသွားတော်မူ၏။

၂၉ ထိုနောက်လူတယောက်သည်ချည်းကပ်၍ကောင်းမြတ်သောဆရာ။
 ၃၀ ထာဝရအသက်ကိုရအံ့သောငှါအကျွန်ုပ်သည်အဘယ်ကောင်းမှုကို
 ၃၁ ပြုရပါမည်နည်းဟုလျှောက်သော် ငါကိုကောင်းမြတ်သည်ဟုအဘ
 ၃၂ ယ်ကြောင့်ခေါ်ဝေါ်သနည်း။ ဘုရားသခင်တပါးတည်းသာကောင်း
 ၃၃ မြတ်တော်မူ၏။အသက်ရှင်ခြင်းသို့ဝင်စားလိုလျှင်ပညတ်တော်တို့
 ၃၄ ကိုစောင့်ရှောက်လော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ အဘယ်ပညတ်နည်းဟု
 ၃၅ လျှောက်ပြန်သော်လူအသက်ကိုမသတ်နှင့်။ သူမယားကိုမပြစ်မှား

- ၁၈ နှင့်။သူဥစ္စာကိုမခိုးနှင့်။မမှန်သောသက်သေကိုမခံနှင့်။ မိဘအားရှိ
- ၂၀ သေစွာကျင့်လော့။ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကိုကိုယ်နှင့်အမျှချစ်
- ၂၀ လော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုလူလင်ကလည်းထိုပညတ်အားလုံးတို့ကို
- ၂၁ ငယ်သောအရွယ်မှစ၍အကျွန်ုပ်စောင့်ရှောက်ပါပြီး။အဘယ်အကျင့်
- ၂၁ လိုသေးသနည်းဟုဈေ့ကပြန်သည့်ကိုယေရှုကသင်သည့်စုံလင်ခြင်း
- ၂၁ သို့ရောက်လျှင်သွားလော့။ ကိုယ်ဥစ္စာများကိုရောင်း၍ဆင်းရဲ
- ၂၁ သောသူတို့အားပေးလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင်ကောင်းကင်ဘုံ၌ဘဏ္ဍာကို
- ၂၁ ရလိမ့်မည်။သို့ပြီးမှလာ၍ငါ့နောက်သို့လိုက်လော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။
- ၂၁ လူလင်သည်များသောဥစ္စာကိုရတတ်သောသူဖြစ်၍ ထိုစကားကို
- ၂၁ ကြားလျှင်စိတ်မသာသည်နှင့်သွားလေ၏။ ။ယေရှုသည်
- ၂၁ လည်းငါ့အမှန်ဆိုသည်ကား။ငွေရတတ်သောသူသည်ကောင်းကင်နိုင်
- ၂၁ ငံတော်သို့ဝင်ခဲလှ၏။ တဖန်ငါဆိုသည်ကား။ကျွန်းအုတ်သည်အပ်
- ၂၁ ခုဖားကိုလျှိုလွယ်၏။ငွေရတတ်သောသူသည်ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံ
- ၂၁ တော်သို့ဝင်ခဲသည်ဟုတပည့်တော်တို့အားမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူတို့
- ၂၁ သည်ကြားလျှင်အထွန်မိန့်မောတွေဝေသဖြင့်သို့ဖြစ်လျှင်အဘယ်
- ၂၁ သူသည်ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ရောက်နိုင်သနည်းဟုပြောဆိုကြ
- ၂၁ ၏။ ယေရှုသည်လည်းသူတို့၌ကြည့်ရှု၍ဤအမှုကိုလူမတတ်နိုင်။သို့
- ၂၁ သော်လည်းဘုရားသခင်အလုံးစုံတို့ကိုတတ်နိုင်တော်မူသည်ဟုမိန့်
- ၂၁ တော်မူ၏။ ။ထိုအခါပေတရုကအကျွန်ုပ်တို့သည်အားလုံးကို
- ၂၁ စွန့်ပြစ်၍ကိုယ်တော်နောက်သို့လိုက်ပါပြီး။ အဘယ်အကျိုးကိုရကြ
- ၂၁ ပါမည်နည်းဟုဈေ့ကလေသော် ယေရှုကလည်းငါ့အမှန်ဆိုသည်
- ၂၁ ကား။ အလုံးစုံသောအရာတို့ကိုအသစ်ပြုပြင်သောကာလ၌လူသား
- ၂၁ သည်ဘုန်းပြုရာပလ္လင်တော်ပေါ်မှာထိုင်တော်မူသောအခါငါ့နောက်
- ၂၁ သို့လိုက်ကြသောသင်တို့သည်တဆယ်နှစ်ခုသောပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်
- ၂၁ လျက်အူသရေလူတဆယ်နှစ်မျိုးကိုစစ်ကြောစီရင်ကြလတံ့။ အကြင်
- ၂၁ သူသည်ငါ့နာမကြောင့်အိမ်။လယ်ယာ။ညီအစ်ကို။နှစ်မ။မိဘ။သား
- ၂၁ မသားတစုံတခုကိုစွန့်၏။ ထိုသူသည်အဆတခုသောအကျိုးကိုရ၍
- ၂၁ ထာဝရအသက်ကိုအမွေခံရလတံ့။ နောက်ကျသောသူအများတို့ကား
- ၂၁ အရင်ကျလိမ့်မည်။ အရင်ကျသောသူအများတို့ကားနောက်ကျလိမ့်
- ၂၁ မည်။ ဥပမာကား။ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည်စပျစ်ဥသည်ကိုလုပ်
- ၂၁ ရောင်းသောသူတို့ကိုငြားရအောင်နံ့နက်စေစေထွက်သွားသောအိမ်

၂ ၎င်းနှင့်တူ၏။ ထိုသူသည်တနေ့လျှင်ဒေနာရိတပျားစီပေးမည်ဟူ၍
 ၃ လုပ်သောသူတို့နှင့်ဝန်ခံပြီးမှစပျစ်ဥယျာဉ်သို့စေလိုက်လေ၏။ နံနက်
 ၄ တချက်တီးအချိန်၌ထွက်ပြန်လျှင်အချားသောသူတို့သည် အလုပ်မ
 ၅ လုပ်ဘဲဈေး၌ရပ်နေသည်ကိုမြင်၍ သင်တို့လည်းငါစပျစ်ဥယျာဉ်
 ၆ သို့သွားကြ။တော်လျော်အောင်ငါပေးမည်ဟုဆိုလျှင်ထိုသူတို့သည်
 ၇ သွားကြ၏။ တဖန်နှစ်ချက်တီးအချိန်။တဖန်သုံးချက်တီးအချိန်၌ထွက်
 ၈ ၍ရှေ့နည်းအတူပြုလေ၏။ နေမဝင်မှီတနာရီလိုသောအခါထွက်
 ၉ ပြန်လျှင်အချားသောသူတို့သည်ရပ်နေသည်ကိုတွေ့၍သင်တို့သည်
 ၁၀ တနေ့လုံးအလုပ်မလုပ်ဘဲဤအရပ်၌အဘယ်ကြောင့်နေကြသနည်းဟု
 ၁၁ မေးသော် ထိုသူတို့ကကျွန်တော်တို့ကိုအဘယ်သူမျှမငြားပါဟုဆိုကြ
 ၁၂ သည်ကိုသင်တို့လည်းငါစပျစ်ဥယျာဉ်သို့သွားကြ။တော်လျော်အောင်
 ၁၃ ရလိမ့်မည်ဟုဆိုလေ၏။ ။ဥအချိန်ရောက်သောအခါစ
 ၁၄ ပျစ်ဥယျာဉ်၎င်းသည်လုပ်ဆောင်သောသူတို့ကိုခေါ်ခဲ့ပါ။ နောက်ဝင်
 ၁၅ သောသူမှစ၍အရင်အပြီးဝင်သောသူတိုင်အောင်အခက်ပေးလော
 ၁၆ ဟုမိမိစာရေးကိုမှာလိုက်လေ၏။ ထိုကြောင့်နေမဝင်မှီတနာရီလို
 ၁၇ သောအခါ၌ဝင်သောသူတို့သည်လာ၍ဒေနာရိတပျားစီခံကြ၏။ အ
 ၁၈ ရင်ဝင်သောသူတို့သည်လာ၍ငါတို့သည်သာ၍ရမည်ဟုစိတ်ထဲမှာ
 ၁၉ ထင်သော်လည်း ဒေနာရိတပျားစီသာခံကြ၏။ ထိုသို့ခံပြီးလျှင်အိမ်
 ၂၀ ၎င်းကိုကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်၍ နောက်ဝင်သောသူတို့သည်တနာရီမျှသာလုပ်
 ၂၁ ဆောင်သော်လည်း ထနေ့လုံး အမှုဝန်ကိုထမ်းရွက်၍နေမှုဆင်းရဲခံ
 ၂၂ သောကျွန်တော်တို့နှင့်အညီအမျှကိုယ်တော်စီရင်ပါပြီးတကားဟုဆို
 ၂၃ ကြ၏။ အိမ်၎င်းကလည်းအဆွေ။သင်၌မတရားသောအမှုကိုငါမပြု။
 ၂၄ ဒေနာရိတပျားအလိုငှါသင်သည်ငါနှင့်ဝန်ခံသည်မဟုတ်လော။ သင်
 ၂၅ ဥစ္စာကိုယူ၍သွားတော့။နောက်ဝင်သောသူတို့အားသင်နှင့်အညီအ
 ၂၆ မျှပေးခြင်းငှါငါအလိုရှိ၏။ ငါ့ဥစ္စာကိုငါပြုလိုသမျှငါမပြုရသလော။
 ၂၇ ငါသဘောကောင်းသောကြောင့်သင်မျက်မှန်းကျိုးသလောဟုဆိုလေ
 ၂၈ ၍။ ထိုနည်းတူ။နောက်ကျသောသူတို့ကားအရင်ကျလိမ့်မည်။အရင်
 ၂၉ ကျသောသူတို့ကားနောက်ကျလိမ့်မည်။ခေါ်အပ်သောသူအများရှိ
 ၃၀ သော်လည်းရွေးချယ်အပ်သောသူနည်းနည်းရှိသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၃၁ ယေရှုသည်ယေရှုလင်မြို့သို့တက်ကြွတော်မူစဉ်လမ်းခရီး၌တက်၍

၁၀ နှစ်ပါးသောတပည့်တော်တို့ကိုဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ခေါ်၍ ငါတို့
 သည်ယေရှုလင်မြို့သို့ယခုသွားကြ၏။လူသားသည်ယဇ်ပရောဟိတ်
 အကြီးကျမပြုဆရာတို့လက်သို့ရောက်လိမ့်မည်။ သူတို့သည်သေ
 ၁၅ ပြစ်ကိုစီရင်ကြလိမ့်မည်။ လူသားအားကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ ရိုက်ပုံတ်ခြင်း၊ လက်
 ဝါးကပ်တိုင်နှိပ်ရိုက်ထာ ခြင်းကိုပြုစေခြင်းငှါတပါးအမျိုးသားတို့လက်
 သို့အပ်နှံကြလိမ့်မည်။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့နှိပ်ထမြောက်လိမ့်မည်
 ၂၀ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ ထိုအခါဇေဗေဒ၏သားတို့အမိသည်သား
 တို့နှင့်အတူ အထံတော်သို့ ချည်းကပ်၍ပျပ်ဝပ်လျက် ဆုကျေးဇူးကို
 တောင်းပန်လေ၏။ ကိုယ်တော်ကသင်သည် အဘယ်ဆုကျေးဇူးကို အ
 ၂၅ လိုရှိသနည်းဟုမေးတော်မူသော် ကိုယ်တော်၏နိုင်ငံတွင်ကျန်မခွဲဤ
 သားနှစ်ယောက်တို့သည် တယောက်လကျာတော်ဘက်။ တယောက်
 လက်ဝဲတော်ဘက်မှာထိုင်နေရသောအခွင့်ကိုပေးတော်မူပါဟုဈေ့
 ၂၅ က်လေ၏။ ယေရှုကလည်းသင်တို့သည်အဘယ်သို့တောင်းပန်သည်
 ၂၇ ကိုသင်တို့မသိကြ။ ငါသောက်ရအံ့သော ခွက်ကိုသင်တို့သောက်နိုင်
 သလောဟုမေးတော်မူလျှင်အကျွန်ုပ်တို့သောက်နိုင်ပါ၏ဟုဈေ့
 လေသော်ငါသောက်သော ခွက်ကိုသင်တို့သောက်ရလိမ့်မည်။ သို့
 သော်လည်းငါလကျာဘက်။ ငါလက်ဝဲဘက်မှာထိုင်နေရသော အခွင့်
 ကိုကားအကြင်သူတို့အဖို့အလိုငှါငါခမည်းတော်သည်ပြင်ဆင်၏။ ထို
 ၂၄ သူတို့အားသာငါပေးပိုင်သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ အချား
 သော တပည့်တော်တကျိပ်တို့သည် ကြားသိလျှင် ထိုညီအစ်ကိုနှစ်
 ၂၅ ယောက်တို့နှိမ့်အမျက်ထွက်ကြ၏။ ယေရှုသည် သူတို့ကိုခေါ်တော်မူ
 လျှင်သင်တို့သိသည်အတိုင်းလောကီမင်းတို့သည် အစိုးတပြုတတ်
 ၂၆ ၏။ အကဲအမှူးတို့သည် အာဏာထားတတ်၏။ ထိုနည်းတူသင်တို့မပြု
 ရ။ လူသားသည်သူတပါးကိုစေစားခြင်းငှါမလော။ သူတပါးအစေကို
 ခံခြင်းငှါ ၎င်း မိမိအသက်ကိုစွန့်၍လူများကိုရွေးခြင်းငှါ ၎င်း ကြွလာ
 သည်ဖြစ်၍ထိုနည်းတူ။ သင်တို့တွင်အကဲအမှူးပြုလိုသော သူကိုသင်
 တို့အစေခံ ဖြစ်စေ။ သင်တို့တွင်အထွန် အမြတ်လုပ်ချင်သော သူကို
 ၂၆ လည်းသင်တို့ကျန်ဖြစ်စေဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ ယေရှုခေါ်မြို့မှ
 ထွက်သွားကြစဉ်တွင်လူများအပေါင်းတို့သည် နောက်တော်သို့လိုက်
 ၃၀ ကြ၏။ ယေရှုသည် ကြွသွားတော်မူကြောင်းကိုလမ်နားမှာထိုင်နေ
 သောလူကမ်းနှစ်ယောက်တို့သည် ကြားရလျှင်ဒါဝိဒ်၏သားတော်အ

ရှင်ကျွန်တော်တို့ကိုကယ်မသနားတော်မူပါဟုဟန်ကျော်လေ၏။

- ၃၁ သူတို့သည်တိတ်ဆိတ်စွာနေဆည်အကြောင်း။ လူအစုအဝေးသည်တော်ကြီး၏အသံကိုလည်းခါခါကြား၏။ သားတော်အရှင်ကျွန်တော်တို့ကိုကယ်မ
- ၃၂ သနားတော်မူပါဟုသာ၍ဟန်ကျော်လေသော် ယေရှုသည်ရပ်တော်မူလျက်ထိုသူတို့အားခေါ်၍သင်တို့၌ ငါအဘယ်သို့ပြုစေလိုသနည်း
- ၃၃ ဟုမေးတော်မူလျှင် သခင်ကျွန်တော်တို့မျက်စိကိုဖွင့်လင်းစေခြင်း
- ၃၄ ဌာပြုတော်မူပါဟုလျှောက်ဆိုသည်ကို သနားခြင်းစိတ်တော်ရှိ၍သူတို့မျက်စိကိုလက်နှင့်တို့တော်မူ၏။ ထိုခဏချင်းသူတို့သည်မျက်စိမြင်ပြန်၍နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။

- ၁ ယေရှုလင်မြို့အနီးသို့ချည်း၍သံလွင်တောင်ခြေရင်း၌ဗက်ဖာဂေရွာသို့ရောက်ကြသောအခါ ယေရှုသည် တပည့်တော်၌ ယောက်တို့ကို
- ၂ စေလွှတ်၍ သင်တို့ရှေ့၌ရှိသော ရွာသို့သွားကြ။ ထိုရွာ၌ချည်နှောင်လျက်ရှိလော့မြနင့်မြကလေးကိုသင်တို့ချက်ချင်းတွေ့လိမ့်မည်။ ကြီး
- ၃ ကိုဖြည့်၍ငါဆီသို့ဆောင်ခဲ့ကြ။ သူတပါးကသင်တို့အားတစုံတခုဆိုလျှင်သခင်အလိုရှိ၏ဟုပြန်ပြောကြလော့။ သို့ပြောလျှင်ထိုသူသည်
- ၄၅ ချက်ချင်းပေးလိုက်မည်ဟုမှတ်ထားတော်မူ၏။ ထိုအကြောင်းအရာမူကား။ သင်၏အရှင်မင်းကြီးသည်မြကလေးကိုစီး၍နူးညံ့သိမ်မွေ့သောစိတ်နှင့်သင်ဆီသို့ကြွလာတော်မူသည် ကိုကြည့်ပါဟု ဇိအုန်သ
- ၆ အကြောင်းဖြစ်သတည်း။ ။ တပည့်တော်တို့သည်သွား၍အမိန့်တော်အတိုင်းပြုသဖြင့် မြနင့်မြကလေးကိုဆောင်ခဲ့၍မြကြောပေါ်မှာမိမိတို့အဝတ်ကိုတင်ကြပြီးလျှင် ကိုယ်တော်သည်စီးတော်မူ
- ၈ ၏။ အတိုင်းမသိများစွာသောလူတို့သည်မိမိအဝတ်ကိုလမ်း၌ခင်းကြ၏။ အချို့တို့သည်သစ်ကိုင်သစ်ခက်များကိုချက်၍လမ်း၌ခင်းကြ၏။
- ၉ ရှေ့နောက်လိုက်သွားသောအခြံအရံများတို့ကခါခါကြား၏။ သားတော်အားဟော၍၌ဖြစ်စေသတည်း။ ထာဝရဘုရား၏အခွင့်နှင့်ကြွလာတော်မူသောသူအားမင်္ဂလာဖြစ်စေသတည်း။ ကောင်းကင်ဘဝကဝယ်ဟော
- ၁၀ ၍၌ဖြစ်စေသတည်းဟုကျေးကျော်ကြ၏။ ယေရှုလင်မြို့၌ဝင်တော်မူသောအခါတမြို့လုံး အုတ်အုတ်သဲသဲရှိ၍၍၍သူကားအဘယ်သူနည်း
- ၁၁ ဟုမေးမြန်းကြလျှင်။ လူအစုအဝေးတို့သည် ဤသူကားဂါလီလဲပြည်

၁၂ နာဇရက်မြို့ နှိုပေါ်ထွန်းသောပရော ဖက် ယေရှုပေတည်း ဟုပြော ဆို
 ၁၂ ကြ၏။ ။ယေရှုသည်ဘုရားသခင်၏ဗိတ်မှာန် တော်သို့ဝင်
 တော်မူလျှင်ဗိတ်မှာန်တော်နှိုရောင်းဝယ်သောသူအပေါင်းတို့ကိုနှင်
 ထုတ်၍ပွဲစားချံတို့ကို၎င်း၊ ငှက်ရောင်းသောသူတို့၏ထိုင်နေရာကို
 ၁၃ ၎င်းတို့လည်း တော်မူလျက် ငါအိမ်ကိုဆုတောင်းရာအိမ်ဟူ၍ခေါ်
 ကြလေတံ့ဟုကျမ်းစာနှိုလာ သော်လည်း သင်တို့သည်ထိုအိမ်ကိုခားမြဲ
 ၁၄ တွင်းဖြစ်စေကြပြီးတကားဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါဗိတ်မှာန်တော်
 နှိုမျက်စိကန်း။ ခြေဆွံ့သောသူတို့သည် အထံတော်သို့လာ၍ သူတို့အ
 ၁၅ နာဇရောဂါကိုညှိမ်းစေတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည်ပြုတော်မူသော
 အံ့ဘွယ်သရဲတို့ကို၎င်း၊ သူငယ်တို့သည်လည်း ခါဗိန်၏သားတော်အား
 ဟောရှုကြ၍ဖြစ်စေသတည်း ဟုဗိတ်မှာန်တော်နှိုကျေးကျော်သည် ကို
 ၁၆ ၎င်းယဇ်ပရောဟိတ်အကြီး။ ကျမ်းပြု ဆရာတို့သည် ကြား မြင်လျှင် အ
 မျက်ထွက်ကြ၍ ဤသူတို့သည်အဘယ်သို့ပြောသည် ကိုသင်သည်
 ကြားသလောဟုယေရှုအား ဆိုကြလေသော်ငါကြား၏။ နိမ့်သူငယ်တို့
 နှုတ်ထဲမှကိုယ်တော်သည် ချီးမွမ်းခြင်းကိုပြည့်စုံစေတော်မူသည်ဟူ
 သော စကားကိုသင်တို့သည် တရံတခါ မျှမဖတ်ဘူးသလော ဟုမိန့်
 ၁၇ တော်မူပြီးမှ သူတို့ကိုထားခဲ့၍မြို့ထဲမှထွက်သဖြင့်ဇေသနိ ရွာသို့ကြွ
 ၁၈ ၍ညည့်နှိုကျိန်းဝပ်နေတော်မူ၏။ ။နံ့နက်အချိန်နှိုမြို့သို့ပြန်
 ၁၉ စည်တွင်ဆာမွတ်တော်မူ၏။ လမ်နားမှာ တည်းပင်တပင် ကို မြင်
 လျှင်ထိုအပင်သို့ကြွ၍အ ရွက် ကို သာတွေ့တော်မူသည်ရှိသော်ယခု
 ၂၀ မှစ၍အစည်မပြတ်သင်နှိုအသီးမသီးစေနှင့်ဟုမိန့်တော်မူလျှင် ထိုအ
 ၂၁ ပင်သည်ချက်ချင်းစုသွချောက်လေ၏။ တပည့်တော်တို့သည်မြင်လျှင်
 တည်းပင်သည်ချက်ချင်းစုသွချောက်ပါပြီးတကား ဟုအံ့ ဩ၍ဆို
 ၂၂ ကြ၏။ ယေရှုကလည်းငါအမှန်ဆိုသည်ကား။ သင်တို့သည်ရုံမှားခြင်း
 နှင့်ကင်းသောရုံခြင်းရှိလျှင်တည်းပင်နှိုပြုသကဲ့သို့သင်တို့ပြုနိုင်သည့်
 သာမကထိုတောင်ကိုပင်နေရာမှရွေတော့။ ပင်လယ်နှိုကျတော့ဟုဆို
 လျှင်ဆိုသည်အတိုင်းဖြစ်လိမ့်မည်။ ရုံခြင်းပါ လျက် ပဌာနာပြု၍ ဆု
 တောင်းသမျှတို့ကိုသင်တို့ရကြလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၃ ဗိတ်မှာန်တော်သို့ဝင်ပြန်၍ ဆုမွန်ဖြာဝါဒပေးတော်မူစည်ယဇ်ပရော
 ဟိတ်အကြီး။ လူများကိုအုပ်စိုးသောဗွတ်အရာရှိတို့သည်အထံတော်

သို့ချည်းကပ်၍ကျိတ်တော်သည်ဤအမှုများကိုအဘယ်အခွင့်နှင့်ပြု
သနည်း။ထိုအခွင့်ကိုအဘယ်သူပေးသနည်းဟုမေးလျှောက်ကြသော်

၂၄ ယေရှုကတိသည်တစ်စုံတစ်ခုကိုမေးဦးမည်။သင်တို့ဖြေလျှင်ဤအမှုများ

၂၅ ကိုအဘယ်အခွင့်နှင့်ပြုသည်ကိုပြောမည်။ ယောဟန်၏ရေနှစ်
မင်္ဂလာသည်အဘယ်ကဖြစ်သနည်း။ဘုရားကဖြစ်သလော။လူကဖြစ်
သလောဟုမေးတော်မူ၏။ ထိုသူတို့သည်အချင်းချင်းဆင်ချင်၍ဘု
ရားကဖြစ်သည်ဟုတို့ဖြေလျှင်သင်တို့သည်ယောဟန်ကိုအဘယ်

၂၆ ကြောင့်မရုံသနည်းဟုသူဆိုလိမ့်မည်။ လူကဖြစ်သည်ဟုတို့
ဖြေလျှင်လူများကိုကြောက်ရ၏။ယောဟန်သည်ပရောဖက်ဖြစ်သည့်

၂၇ ကိုလူအားလုံးတို့သည်ယူကြ၏ဟုအချင်းချင်းဆင်ချင်ပြီးမှအကျ
နပ်တို့မသိဟုယေရှုအားပြန်ပြောကြ၏။ကျိတ်တော်ကလည်းထိုအတူ။

၂၈ ဤအမှုများကိုအဘယ်အခွင့်နှင့်ပြုသည်ကိုပြော။ ။သင်
တို့အဘယ်သို့ထင်ကြသနည်း။တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည်သားနှစ်

၂၉ ယောက်ရှိ၏။သားအကြီးဆီသို့သွား၍တိသား။ယနေ့တိပျစ်ဥယဉ်

၃၀ ကိုသွား၍လုပ်ဆောင်တော့ဟုဆိုလျှင် သားကလည်းငါမသွားဘူး

၃၁ ဟုပြန်ဆိုသော်လည်းနောက်မှာနောင်တရ၍အလုပ်သွားလေ၏။ အဖ
သည်အချားသားဆီသို့သွား၍ရှေ့နည်းအတူဆိုလျှင် သားကလည်း

၃၂ သွားပါမည်အဖသခင်ဟုဆိုသော်လည်းမသွားဘဲနေ၏။ ထိုသား
နှစ်ယောက်တို့တွင်အဘယ်သူသည်အဖ၏အလိုကိုဆောင်သနည်း

၃၃ ဟုမိန့်တော်မူပြီးလျှင်သားအကြီးဆောင်သည်ဟုလျှောက်ကြလေ
သော်ယေရှုလည်းငါအမန်ဆိုသည့်ကား။ အခွန်ခံတို့နှင့်ပြည့်တန်ဆာတို့

၃၄ သည့်သင်တို့အရင်ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သို့ဝင်တတ်၏။အဘယ်
ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ယောဟန်သည်ဖြောင့်မတ်သောအကျင့်ကို

၃၅ ကျင့်၍သင်တို့ဆီသို့လာသော်လည်းသင်တို့မရုံကြည်ကြ။ အခွန်ခံတို့
နှင့်ပြည့်တန်ဆာတို့မူကားရုံကြည်ကြ၏။ထိုအကြောင်းကိုသင်တို့မြင်

၃၆ သော်လည်းနောက်မှာရုံကြည်ခြင်းသို့ရောက်ရအောင်နောင်တမရကြ။

၃၇ ။အချားသောဥပမာကိုနားထောင်ကြလော့။အိမ်ရှင်တဦးသည့်
ပျစ်ဥယဉ်ကိုစိုက်ပျိုး၍စောင်ရန်းကိုလုပ်ပြီးမှပျစ်သီးညှစ်စ

၃၈ ရာတွင်းကိုတူးလေ၏။မြီခိုရာဘဲလင့်ကိုလည်းဆောက်လေ၏။ လုပ်
ဆောင်သောသူတို့အားဥယဉ်ကိုငှါး၍အချားပြည့်သို့သွားလေ၏။

၃၉ အသီးသီးသောအချိန်ရောက်မှအသီးကိုခံရအောင်ငယ်သားတို့ကိုဥ

၃၅ ဖည်လုပ်ဆောင်သောသူတို့ဆီသို့ ရေလိုက်လေ၏။ ထိုသူတို့သည်
 ၃၆ ငယ်သားများကိုဖမ်းပြီးလျှင်တဦးကိုနှိုက်၍တဦးကိုသတ်၍တဦးကို
 ၃၇ ခဲနှင့်ပြစ်ကြ၏။ နောက်တဖန်အရင်ထက်များသောငယ်သားအချား
 ၃၈ တို့ကိုရေလိုက်ပြန်လျှင်ဥယျာဉ်စောင့်တို့သည်ရှေ့နည်းအတူပြုကြ
 ၃၉ ၏။ နောက်ဆုံး၌ဥယျာဉ်ရှင်ကသူတို့သည်ငါသားကိုအားနာလိမ့်မည်
 ၄၀ ဟုဆို၍မိမိသားကိုရေလိုက်လေ၏။ ဥယျာဉ်စောင့်တို့သည်သားကို
 ၄၁ မြင်လျှင်ဤသူသည်အမွေခံဖြစ်၏။လာကြ။သူကိုသတ်၍သူ၏အမွေ
 ၄၂ ဥစ္စာကိုယူကြစို့ဟုအချင်းချင်းတိုင်ပင်၍ ဥယျာဉ်ရှင်၏သားကိုဖမ်း
 ၄၃ ယူပြီးမှဥယျာဉ်ပြင်သို့ထုတ်၍သတ်ပြစ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်လျှင်ဥယျာဉ်ရှင်
 ၄၄ သည်လာသောအခါ ဥယျာဉ်စောင့်တို့ကိုအဘယ်သို့ပြုမည်နည်းဟု
 ၄၅ မိန့်တော်မူ၏။ ပရိသတ်တို့လည်းထိုလူဆိုးတို့အားဆိုးသောဖျက်
 ၄၆ ဆီးခြင်းကိုစီရင်မည်။ အသီးသီးချိန်တွင်အသီးကိုဆက်အံ့သောအ
 ၄၇ ချားလူတို့အားထိုဥယျာဉ်ကိုငှားမည်ဟုလျှောက်ကြ၏။ ။ယေ
 ၄၈ ရှုကလည်းတိုက်ကိုတည်လုပ်သောသူများပယ်ထားသောကျောက်
 ၄၉ သည်နောက်တဖန်တိုက်ထောင့်အထွန်ဖျားသို့ရောက်ပြန်၏။ ထို
 ၅၀ အမှုသည်ထာဝရဘုရားပြုတော်မူသောအမှုဖြစ်၏။ငါတို့မျက်မှောက်
 ၅၁ က်၌လည်းအံ့ဩဘွယ်ဖြစ်၏။ဟူသောစကားကိုကျမ်းစာ၌သင်
 ၅၂ တို့သည်တရံတခါမျှမဖတ်ဘူးသလော။ ထိုကြောင့်ငါဆိုသည်ကား။
 ၅၃ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကိုသင်တို့မှနှုတ်၍နိုင်ငံတော်၏အသီးကို
 ၅၄ သီးအံ့သောလူမျိုးအားပေးရလတံ့။ ထိုကျောက်အပေါ်မှာအကြင်သူ
 ၅၅ သည်ကျ၏။ထိုသူသည်ကျိုးလတံ့။အကြင်သူ၏အပေါ်မှာထိုကျောက်
 ၅၆ ကျ၏။ထိုသူကိုညက်ညက်ကျေစေလတံ့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုဥပမာ
 ၅၇ စကားကိုယဇ်ပရောဟိတ်အကြီး။ဗာရိရှဲလူတို့သည်ကြားရလျှင်မိမိ
 ၅၈ တို့ကိုရည်စောင်၍ဟောပြောတော်မူသည်ကိုသိကြသဖြင့် ကိုယ်
 ၅၉ တော်ကိုဖမ်းဆီးခြင်းငှါရှာကြံကြ၏။သို့သော်လည်းကိုယ်တော်သည်
 ၆၀ ပရောဖတ်ဖြစ်သည်ကိုလူအပေါင်းတို့သည်ယူသောကြောင့်မဖမ်းဆီး
 ၆၁ ဝံဘဲနေရကြ၏။

၁ တဖန် ယေရှုသည်ဥပမာကိုဆောင်၍ ပရိသတ်တို့အား မိန့်ကြား
 ၂ တော်မူသည်ကား။ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည်မိမိသားအဖို့ထိမ်း
 ၃ မြားမင်္ဂလာဆောင်ပွဲကိုလုပ်သောမင်းကြီးနှင့်တူ၏။ ထိုမင်းကြီး

၄ စည်ပိတ်ပြီးသောသူတို့ကိုခေါ်စေခြင်းငှါလုလင်တို့ကိုစေလိုက်သော
 ၄ အခါသူတို့သည်မလာဘဲနေကြ၏။ တဖန်အချားလုလင်တို့ကိုစေလို
 က်၍ငါ့ပွဲကိုငါပြင်ခဲ့ပြီး။ နားမှစ၍ ဆူပျိုးသော တိရိစ္ဆာန် များကို
 သတ်ခဲ့ပြီး။ အလုံးစုံတို့သည် အသင့်ရှိပြီး။ မင်္ဂလာဆောင် ပွဲသို့လာ
 ၅ ကြပါဟုပိတ်ပြီးသောသူတို့အားပြောကြဟုမှာလိုက်ပြန်၏။ ခေါ်အပ်
 သောသူတို့သည်နားမထောင်ဘဲနေ၍ အချို့တို့သည် မိမိလယ်ယာသို့
 ၆ သွားကြ၏။ အချို့တို့သည်ကုန်သွယ်ရာသို့သွားကြ၏။ ကြွင်းသော
 သူတို့သည်လည်း လုလင်တို့ကိုဖမ်းဆီး ၍ညည်းဆဲခြင်း။ အသေသတ်
 ၇ ခြင်းကိုပြုကြ၏။ မင်းကြီးသည် ကြားလျှင်အဖျက်ထွက်၍စစ်ချီစေ
 သဖြင့်လူအသက်ကိုသတ်သော ထိုသူတို့ကိုအပြီးလုပ်ကြံ၍မြို့ရွာကို
 ၈ ဖီးရှို့လေ၏။ ။ထိုနောက်မင်းကြီးသည်လုလင်တို့ကိုခေါ်၍ငါ
 မင်္ဂလာဆောင်ပွဲသည်အသင့်ရှိ၏။ အရင်ပိတ်သောသူတို့သည်မထို
 ၉ က်မတန် ဖြစ်သော့ကြောင့်လမ်မလမ်ခါးသို့သွား၍တွေ့သမျှသော
 ၁၀ သူတို့ကိုပွဲသို့ခေါ်ပိတ်ကြဟုအမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း လုလင်တို့
 သည်လမ်များသို့ထွက်သွား၍ကောင်းမကောင်းတွေ့သမျှသောလူအ
 ၁၁ ပေါင်းတို့ကိုစုဝေးစေ၍ပွဲတော်အပြည့်ရှိလေ၏။ မင်းကြီးသည်ပွဲနှင့်
 ထိုင်နေသောသူတို့ကိုကြည့်ရှုခြင်းငှါဝင်သောအခါမင်္ဂလာဆောင်ပွဲ
 ၁၂ ၏အဝတ်ကိုမဝတ်သောသူတယောက်ကိုမြင်လျှင် အဆွေမင်္ဂလာ
 ဆောင်ပွဲ၏အဝတ်မရှိဘဲအဘယ်သို့ဝင်သနည်းဟုမေးတော်မူသည့်
 ၁၃ ကိုထိုသူသည်စကားမပြောနိုင်ဘဲနေ၏။ ထိုအခါမင်းကြီးသင့်အခြံ
 အရံတို့အားသူ၏ခြေလက်ကိုတုပ်လော့။ ငိုကျွေးခြင်း။အံသွားခဲကြိတ်
 ၁၄ ခြင်းရှိရာ။ ပြင်အရပ်မှောင်ခိုက်ထဲသို့ယူသွားချလိုက်ကြဟုအမိန့်
 တော်ရှိ၏။ ထိုသို့ခေါ်အပ်သောသူအများရှိသော်လည်းရွေးချယ်အပ်
 ၁၅ သောသူနည်းနည်းရှိသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ထိုအခါဖာရိုရှ်
 လူတို့သည်ထွက်သွား၍စကားတော်ကိုချောင်းမြောင်း၍အပြစ်ပြု
 ၁၆ ခွင့်ကိုအဘယ်သို့ရနိုင်သနည်းဟုမေးမြန်းတိုင်ပင်ကြပြီးမှ မိမိတ
 ပဉ္စတို့နှင့်ဟေရုဒ်တပဉ္စတို့ကိုအထံတော်သို့စေလိုက်၍အရှင်ဘုရား။
 ကိုယ်တော်သည်သစ္စာရှိပါ၏။အဘယ်သူကိုမျှမကြောက်။လူမျက်နှာ
 ကိုမထောက်ဘဲလျက်ဘုရားသခင်၏တရားလမ်းကိုဟုတ်မှန်စွာပြု
 ၁၇ တော်မူသည်ကိုအကွန့်ပ်တို့သိပါ၏။ သို့ဖြစ်လျှင်ကိုယ်တော်သဏ္ဍ
 အဘဏ်သို့ထင်တော်မူသနည်း။ ကဲသာဘုရင်အားအခွန်ကိုဆက်

အပ်သလော။ မဆက်အပ်သလော။ အကျွန်ုပ်တို့အားမိန့်တော်မူပါဟု
၁၈ မေးလျှောက်ကြ၏။ ယေရှုသည်သူတို့ဆိုးညွှတ်သောသဘောကိုသိ
၁၉ တော်မူလျှင် လျှို့ဝှက်သောသူတို့။ အဘယ်ကြောင့်ငါ့ကိုစုံစမ်းနှောင့်
၂၀ ဂှက်သနည်း။ အခွန်ငွေတပျားကိုပြုပါဟုမိန့်တော်မူ၍နေရာရိတ်
၂၁ ပျားကိုယူခဲ့ကြ၏။ ဤပုံ။ ဤလိပ်စာကားအဘယ်သူပုံ။ အဘယ်သူ
၂၂ လိပ်စာဖြစ်သနည်းဟုမေးတော်မူလျှင် ကဲသာဘုရင်၏ပုံ။ လိပ်စာ
၂၃ ဖြစ်သည် ဟုလျှောက်ကြသော် ယေရှုကလည်း ကဲသာဘုရင်၏ဥစ္စာ
၂၄ ကိုကဲသာဘုရင်အားဆက်ပေးကြလော့။ ဘုရားသခင်၏ဥစ္စာကိုကား
၂၅ ဘုရားသခင်အားဆက်ပေးကြလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူတို့သည်
၂၆ ကြားရလျှင်အံ့ဩ၍အထံတော်မှထွက်သွားကြ၏။ ။ထ
၂၇ မြောက်ရှင်ပြန်ခြင်းမရှိဟုအယူယူသောဇနုကလူတို့သည်ထိုနေ့၌အ
၂၈ ထံတော်သို့ချည်းကပ်၍ အရှင်ဘုရား။ လူမည်သည်ကားသားမရှိမိ
၂၉ သေလျှင်သူ၏မယားကိုသူ့ညီသိမ်းယူ၍ အစ်ကိုအမျိုးမပြတ်ဆက်
၃၀ နှစ်စေဟုမောဂြောပညတ်ခဲ့ပြီး။ အကျွန်ုပ်တို့ဆီမှာညီအစ်ကိုချစ်
၃၁ ယောက်ရှိ၏။ အစ်ကိုအကြီးသည်အိမ်ထောင်၍သားမရှိမိသေသဖြင့်
၃၂ မိမိမယားကိုမိမိညီနှင့်ကျန်ရစ်စေ၏။ ထိုအတူတယောက်နောက်
၃၃ တယောက်ချစ်ယောက်စေအောင်ပြုကြ၍ နောက်ဆုံး၌မိမိမိမိသည်
၃၄ လည်းသေလေ၏။ သို့ဖြစ်လျှင်ထမြောက်ရာကာလထိုမိမိသည်ချစ်
၃၅ ယောက်သောညီအစ်ကိုတို့တွင်အဘယ်သူ၏မယားဖြစ်ပါမည်နည်း။
၃၆ အားလုံးတို့သည်သူနှင့်အိမ်ထောင်ဖက်ပြုကြပြီးဟုမေးလျှောက်ကြ
၃၇ ၏။ ယေရှုကလည်းသင်တို့သည်ကျမ်းစာကိုနားမလည်၍ဘုရားသခ
၃၈ င်၏တန်ခိုးတော်ကိုမသိသဖြင့်မှားသောအယူယူကြ၏။ ထမြော
၃၉ က်ရာကာလအိမ်ထောင်ခြင်းကိုမပြု။ ထိမ်းမြားပေးစားခြင်းကိုမပြု။
၄၀ ကောင်းကင်သား။ ဘုရားသခင်၏တမန်တော်ကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ ထို
၄၁ မှတပါး။ သေလွန်သောသူတို့သည်ထမြောက်သည်အရာမှာ။ ဘုရား
၄၂ သခင်ကတည်းကအာဗြဟံ၏ဘုရား။ ဣဇာက်၏ဘုရား။ ယာကုပ်၏
၄၃ ဘုရားဖြစ်သည်ဟုသင်တို့အားမိန့်မြွက်တော်မူကြောင်းကိုသင်တို့
၄၄ သည်မဖတ်ဘူးသလော။ ဘုရားသခင်သည်သေနေသောသူတို့၏
၄၅ ဘုရားမဟုတ်။ အသက်ရှင်သောသူတို့၏ဘုရားဖြစ်တော်မူသည်ဟု
၄၆ မိန့်တော်မူ၏။ ပရိသတ်များတို့သည်ကြားရလျှင်ဆုမွန်ထြပါဒပေး
၄၇ တော်မူခြင်းကိုအံ့ဩ၍နေကြ၏။

၃၄ ဇေယျကလေးတို့၏ စကားကိုချေတော်မူကြောင်းကိုဖာရိရှဲလူတို့သည်
 ၃၅ ကြားလျှင်စုဝေးကြ၍ သူတို့အဝင်ကျမ်းတတ်တယောက်သည်ကိုယ်
 ၃၆ တော်ကိုစုံစမ်းနှောင့်ရှက်သောအားဖြင့် အရှင်ဘုရား။ပညတ္တိကျမ်း
 ၃၇ နှိအဘယ်မည်သောပညတ်သည်သာ၍ကြီးသနည်းဟုမေးလျှောက်
 ၃၈ လေသော်ယေရှုကထာဝရဘုရားတည်းဟူသောသင်၏ဘုရားသခင်
 ၃၉ ကိုစိတ်နှစ်လုံးအကြွင်းမဲ့ညာဏ်ရှိသမျှနှင့်ချစ်လော့ဟူသောပညတ်
 ၄၀ သည့်ပဌမပညတ်ဖြစ်၏။ သာ၍ကြီးသောပညတ်လည်းဖြစ်၏။ထိုမှ
 ၄၁ တပါး။ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကိုကိုယ်နှင့်အမျှချစ်လော့ဟူသောဒု
 ၄၂ တိယပညတ်သည်ပဌမပညတ်နှင့်သဘောကူ၏။ဤပညတ်နှစ်ပါးတို့
 ၄၃ ကားပညတ္တိကျမ်းနှင့်အနာဂတ္တိကျမ်းအားလုံးတို့၏အချုပ်အချာပင်
 ၄၄ ဖြစ်သတည်းဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ဖာရိရှဲလူတို့သည်စုဝေး၍နေကြ
 ၄၅ စည်တွင်ယေရှုကသင်တို့သည်ခရစ်တော်ကိုအဘယ်သို့ထင်ကြသ
 ၄၆ နည်း။အဘယ်သူ၏သားဖြစ်သနည်းဟုမေးတော်မူလျှင်ဒါရိစ်၏
 ၄၇ သားဖြစ်၏ဟုလျှောက်ကြသော် သို့ဖြစ်လျှင်ဒါရိစ်သည်ခရစ်တော်
 ၄၈ ကိုသခင်ဟူ၍ပညတ်တော်အားဖြင့်အဘယ်သို့ခေါ်သနည်း။ ဒါရိစ်စ
 ၄၉ ကားမှထာဝရဘုရားကသင်၏ရန်သူတို့ကိုသင်၏ခြေတင်ရာငါမချ
 ၅၀ မထားမှီထိုင်အောင်ငါလက်ျာဘက်၌ထိုင်နေလော့ဟုငါသခင်အားမိန့်
 ၅၁ တော်မူသည့်ဟုဒါရိစ်ဆိုသတည်း။ထိုသို့ဒါရိစ်သည်ခရစ်တော်ကိုသခင်
 ၅၂ ဟူ၍ခေါ်ဝေါ်လျှင်အဘယ်သို့သူ၏သားဖြစ်သနည်းဟုမိန့်တော်မူ
 ၅၃ သည်ရှိသော် အဘယ်သူသည်စကားတစ်ခွန်းကိုမျှပြန်လျှောက်ခြင်း
 ၅၄ ဖြစ်မတတ်နိုင်ကြ။ ထိုနေ့မှစ၍နောက်ဟဖန်အဘယ်သူမျှမမေးမ
 ၅၅ လျှောက်ဝံ့ကြ။ ။ထိုအခါယေရှုသည်တပည့်တော်တို့နှင့်လူ
 ၅၆ အပေါင်းတို့အားဟောပြောတော်မူသည်ကား။ ကျမ်းပြုဆရာ။ဖာရိ
 ၅၇ ရှဲလူတို့သည်မောရှေ၏ထိုင်ရာပဏ္ဍိုင်ပေါ်မှာထိုင်ကြ၏။ ထိုကြောင့်
 ၅၈ သူတို့သည်စိရင်ထုံးဖွဲ့သမျှတို့ကိုစောင့်ရှောက်၍ပြုကြလော့။သူတို့၏
 ၅၉ အကျင့်အထိုင်းမကျင့်ကြနှင့်။အကြောင်းမူကား။သူတို့သည် ကိုယ်စိ
 ၆၀ ရင်ထုံးဖွဲ့သည့်တရားကိုကိုယ်တိုင်မကျင့်။ အလွန်လေး၍ထမ်းခဲသော
 ၆၁ ဝန်တို့ကိုပြင်ဆင်၍သူတပါးပရုံးပေါ်မှာတင်တတ်၏မိမိတို့မူကား
 ၆၂ လက်ဖျားနှင့်မျှမရွှေလို။ သူတို့သည်ပြုသမျှသောအကျင့်အမှုတို့ကို
 ၆၃ လူများရှေ့မှာထင်ရှားစေခြင်းငှါသာပြုကြ၏။ကျယ်သောလက်ဖွဲ့ကို

၆ ၎င်းကြီးသောဝတ်စွန်းဝတ်မြတ်ကို၎င်းဝတ်လေ့ရှိကြ၏။ ပွဲသဘင်။
 ၇ တရားဇရပ်တို့၌ မြင့်မြတ်သောနေရာထိုင်ရာကို၎င်း ဈေးနှိုစွဲသေ
 ၈ စွာနှုတ်ဆက်ခြင်းကို၎င်းအရှင်ဘုရား။ အရှင်ဘုရားဟုလူများခေါ်ဝေါ်
 ၉ ခြင်းကို၎င်းနှစ်သက်ကြ၏။ ။ သင်တို့မူကားအရှင်ဘုရားဟု
 ၁၀ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို မခံကြနှင့်။ သင်တို့ဆရာတပါးတည်းရှိ၏။ သင်တို့
 ၁၁ အားလုံးသည်ညီအစ်ကိုချင်းဖြစ်ကြ၏။ မြေကြီးပေါ်မှာအဘယ်သူ
 ၁၂ ကိုမျှအဖဟူ၍မခေါ်ဝေါ်ကြနှင့်။ ကောင်းကင်ဘုံ၌သင်တို့အဖတပါး
 ၁၃ တည်းရှိတော်မူ၏။ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်းကိုမခံကြနှင့်။
 ၁၄ ခရစ်တော်တည်းဟူသောသင်တို့ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတပါးတည်းရှိ၏။
 ၁၅ သင်တို့တွင်အကြီးဖြစ်သောသူသည်သင်တို့အစေခံဖြစ်ရ၏။ အ
 ၁၆ ကြင်သူသည်မိမိကိုချီးမြှောက်အံ့။ ထိုသူသည်နှိမ့်ချခြင်းသို့ရောက်
 ၁၇ ရောက်လေတံ့။ အကြင်သူသည်မိမိကိုနှိမ့်ချအံ့။ ထိုသူသည်ချီးမြှောက်ခြင်းသို့
 ၁၈ ရောက်လေတံ့။ ။ လျှို့ဝှက်သောကျမ်းပြုဆရာ။ ဖာရိရှဲလူတို့။ သင်
 ၁၉ တို့သည်အမင်္ဂလာရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ သင်တို့သည်မူ
 ၂၀ တ်ဆိုးမဆိမ်ကိုလုယူသိမ်းစား၍အပြစ်မပေါ်အောင်ရှဉ်စွာသောပဋ္ဌ
 ၂၁ နာစကားကိုရွတ်တတ်ကြ၏။ ထိုကြောင့်သာ၍ကြီးစွာသောဒဏ်ကို
 ၂၂ ခံရကြလေတံ့။ ။ လျှို့ဝှက်သောကျမ်းပြုဆရာ။ ဖာရိရှဲလူတို့။ သင်တို့
 ၂၃ သည်အမင်္ဂလာရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ သင်တို့သည်
 ၂၄ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၏တံခါးကိုလူတို့ရှေ့မှာပိတ်ထား၍ မိမိတို့
 ၂၅ လည်းမဝင်။ ဝင်လိုသောသူတို့ကိုလည်းဆီးတားကြ၏။ ။
 ၂၆ လျှို့ဝှက်သောကျမ်းပြုဆရာ။ ဖာရိရှဲလူတို့။ သင်တို့သည်အမင်္ဂလာရှိ
 ၂၇ ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ သင်တို့သည်လူတယောက်ကိုပင်
 ၂၈ ဘာသာသွင်းခြင်းငှါကုန်းကြောင်း၊ ရေကြောင်း၊ ပတ်ပတ်လှည့်လည်
 ၂၉ ၍ဘာသာသွင်းပြီးသောသူကိုလည်းမိမိတို့ထက်နှစ်ဆသောငရဲ
 ၃၀ သားဖြစ်စေကြ၏။

၃၀ လမ်ပြသောလူကန်းတို့။ သင်တို့သည်အမင်္ဂလာရှိ၏။ ဗိတ်မှာနဲ့တော်
 ၃၁ ကိုထိုင်တည်၍ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုလျှင်မတည်။ ဗိတ်မှာနဲ့တော်၏ရှေ့
 ၃၂ ကိုထိုင်တည်၍ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုလျှင်တည်၏။ ဟုသင်တို့ဆိုကြ၏။ လူ
 ၃၃ ရွှေကိုသန့်ရှင်းစေသောဗိတ်မှာနဲ့တော်ကား မြတ်သလော။ တနည်း

ကား။ယဇ်ပလ္လင်ကိုတိုင်တည်၍ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုလျှင်မတည်။ယဇ်
 ၁၈ ပလ္လင်ပေါ်မှာရှိသောပူဇော်သကာကိုတိုင်တည်၍ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြု
 သနည်း။ထိုပူဇော်သကာကား ဖြတ်သလော။ထိုပူဇော်သကာကိုသန့်
 ၂၀ ၅၇၆:စေသောယဇ်ပလ္လင်ကားဖြတ်သလော။ ထိုကြောင့်ယဇ်ပလ္လင်
 ကိုတိုင်တည်၍ကျိန်ဆိုလျှင်ယဇ်ပလ္လင်မှစ၍ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာရှိသ
 ၂၁ မျှကိုတိုင်တည်၍ကျိန်ဆိုသတည်း။ ဗိတ်မှာနဲ့တော်ကိုတိုင်တည်၍
 ကျိန်ဆိုလျှင်ဗိတ်မှာနဲ့တော်မှစ၍ဗိတ်မှာနဲ့တော်၌ကျိန်:ဝပ်တော်မူ
 ၂၂ သောသူကိုတိုင်တည်၍ကျိန်ဆိုသတည်း။ ကောင်းကင်ဘုံကိုတိုင်
 တည်၍ကျိန်ဆိုလျှင်ဘုရားသခင်၏ပလ္လင်တော်ကို၎င်းပလ္လင်တော်
 ပေါ်မှာထိုင်တော်မူသောသူကို၎င်းတိုင်တည်၍ကျိန်ဆိုသတည်း။

၂၃ ။လျှို့ဝှက်သောကျမ်းပြုဆရာ။ဗာဂိရှဲ့လူတို့။သင်တို့သည်အမင်္ဂ
 လာရှိ၏။အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။သင်တို့သည်မိန့်သေ။အနေ
 သူ။ကုမိန်တည်းဟူသောအဘိုးအရွက်မျိုးကိုဆယ်ပုံတပုံလှူကြသည်
 ဖြစ်၍တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်း။သူတပါးကိုသနားခြင်း။သစ္စာစောင့်
 ခြင်းတည်းဟူသောပညတ်တရားတွင်လေးသောအရာတို့ကိုကား
 ၂၄ လှုပ်ကြ၏။အရင်ဆိုသောအရာတို့ကိုမလှုပ်ဘဲနောက်ဆိုသောအရာ
 တို့ကိုကျင့်ရ၏။ လမ်ပြသောလူကန်းတို့။သင်တို့သည်ချင်တကောင်
 ၂၅ မျှမပါအောင်သောက်ရေကိုစစ်လျက်နှင့် ကုလားအုတ်ကိုမျှကြ၏။
 လျှို့ဝှက်သောကျမ်းပြုဆရာ။ဗာဂိရှဲ့လူတို့။သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိ
 ၂၆ ။အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။သင်တို့သည်ဖလား။လင်ပန်းအပြင်
 ကိုဆေး၏။အတွင်းမူကားလူယူခြင်း။မတရားသဖြင့်ကျင့်ခြင်းနှင့်
 ၂၇ ပြည့်လျက်ရှိ၏။ မျက်စိကန်းသောဗာဂိရှဲ့လူ။ဖလား။လင်ပန်းအတွင်း
 ကိုရှေ့ဦးစွာဆေးလော့။သို့ပြုလျှင်အပြင်ကားသန့်ရှင်းလိမ့်မည်။

၂၈ ။လျှို့ဝှက်သောကျမ်းပြုဆရာ။ဗာဂိရှဲ့လူတို့။သင်တို့သည်အမင်္ဂ
 လာရှိ၏။အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။သင်တို့သည်အဖြူသုတ်သော
 သင်းပြိုင်းတွင်းနှင့်လူကြ၏။ ထိုတွင်းအပြင်ကားတင့်တယ်စွာ
 ကား။အတွင်းမူကားလူသေအရိုး။အညစ်အကြေး။အမျိုးမျိုးနှင့်ပြည့်
 ၂၉ လျက်ရှိ၏။ ထိုအတူ။သင်တို့အပြင်ကားလူတို့ရှေ့မှာဖြောင့်မတ်ဟန်
 ၃၀ ရှိ၏။အတွင်းမူကားလျှို့ဝှက်ခြင်း။မတရားသဖြင့်ကျင့်ခြင်းနှင့်ပြည့်လျ
 ၃၁ က်ရှိကြ၏။ ။လျှို့ဝှက်သောကျမ်းပြုဆရာ။ဗာဂိရှဲ့လူတို့။သင်တို့

သည်အမင်္ဂလာရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ သင်တို့သည်ပ
 ရောဗက်ဆရာမှစ၍ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၏သင်းပြိုင်းတွင်းနှင့်အ
 ၃၀ ရိုးအိုးတို့ကိုကည်လုပ်၍ တန်ဆာဆင်သဖြင့် ငါတို့သည်အိုးဘေး
 လက်ထက်ရှိသည့်ပရောဗက်တို့ကိုသတ်သည်အမှုကိုလက်မခံပြီးဟု
 ၃၁ ဆိုကြ၏။ ထိုသို့ဆိုသည့်သင်တို့သည်ပရောဗက်တို့ကိုသတ်သောသူတို့
 ၃၂ ၏အမျိုးအနွယ်ဖြစ်သည့်ကိုကိုယ်အဖို့ကိုယ်သက်သေခံကြ၏။ သို့ဖြစ်
 ၃၃ ၍အိုးဘေးတို့၏အကျင့်ပမာဏကိုမိအောင်ကျင့်ကြခံလော့။ မြွေအိုး
 အမျိုးတို့။ သင်တို့သည်အပြစ်ငရဲမှအဘယ်သို့လွတ်နိုင်သနည်း။

၃၄ ။ ထိုကြောင့်ဗျာဒိတ်တော်အချက်ဟူမူကား။ ပရောဗက်။ ပညာ
 ရှိ။ ကျမ်းပြုဆရာတို့ကိုသင်တို့ဆီသို့ငါစေလွှတ်သည်။ ထိုသူအချို့တို့
 ကိုကွပ်မျက်၍လက်ဝါးကပ်တိုင်နှံသတ်ကြလိမ့်မည်။ အချို့တို့ကိုတရား
 ၃၅ ဇရပ်နှံရိုက်၍တမြို့မှတမြို့သို့သွင်းဆောင်ထုတ်ကြလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်
 လျှင်ဖြောင့်မတ်သောအာဗေလ၏အသွေးမှစ၍အတွင်းဗိတ်မှာန်
 တော်နှင့်ယဇ်ပလ္လင်၏အကြား၌သင်တို့သတ်ကြသောဗာရဒိသား။
 ဇာခရ်၏အသွေးတိုင်အောင်မြေကြီးအပေါ်၌သွန်းပြီးသမျှသောသူ
 တော်ကောင်းတို့အသွေးသည်သင်တို့ခေါင်းပေါ်မှာရောက်လိမ့်မည်။
 ၃၆ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား။ ဤအရာများတို့သည်ယခုရှိသောလူများအ
 ၃၇ ပေါ်မှာရောက်လိမ့်မည်။ ။ အိယေရုရှလင်မြို့။ ယေရုရှလင်မြို့။
 သင်သည်ပရောဗက်တို့ကိုသတ်မြဲရှိ၏။ သင်ဆီသို့စေလိုက်သောသူ
 တို့ကိုလည်းကျောက်ခဲနှင့်ပြစ်မြဲရှိ၏။ ကြက်မသဉ်မိမိသားငယ်တို့ကို
 မိမိအတောင်အောက်၌ရုရုံးသကဲ့သို့သင်၏သားတို့ကိုရုရုံးခြင်းငှါ
 ၃၈ ကြိမ်ဖန်များစွာငါအလိုရှိခဲ့ပြီး။ သင်မူကားအလိုမရှိ။ သင်တို့နေရာ
 ၃၉ အရပ်သည်လူဆိတ်ညံ့ရာအရပ်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ငါဆိုသည်ကား။ ထာ
 ဝရာဘုရား၏အခွင့်နှင့်ကြွလာသောသူအားမင်္ဂလာဖြစ်စေသောဟု
 သင်တို့မပြောမီတိုင်အောင်ယခုမှစ၍သင်တို့သည်ငါ့မျက်နှာကိုမ
 မြင်ရဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁ ယေရှုသည်ဗိတ်မှာန်တော်မှထွက်ကြွတော်မူသည့်ရှိသော်တပဉ္စိတော်
 တို့သည်ဗိတ်မှာန်တော်၏တိုက်ဆောင်များကိုပြုခြင်းငှါအထံတော်
 ၂ သို့ချည်းကပ်ကြ၏။ ယေရှုကလည်းဤအရာအားလုံးကိုသင်တို့သည်
 ယခုမြင်ကြသည်မဟုတ်လော့။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား။ မဖြိုမချ။ ကျော

၃ ကံတခုပေါ်မှာတခုမျှမတည်မနေရဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုနောက်သံ
 လွင်တောင်ပေါ်မှာထိုင်နေတော်မူစဉ်တွင်တပည့်တော်တို့သည်
 ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ချည်းကပ်၍ထိုအမှုအရာတို့သည်အဘယ်
 သောအခါဖြစ်ပါမည်ကို၎င်းကိုယ်တော်သည်ကြွလာ၍ဤကပ်ကွမှု
 ကုန်သောပုပ္ဖနိမိတ်သည်အဘယ်နိမိတ်ဖြစ်ပါမည်ကို၎င်းအမိန့်
 ၄ ရှိတော်မူပါဟုလျှောက်ကြ၏။ ယေရှုကလည်းအဘယ်သူမျှသင်တို့
 ၅ ကိုမလှည့်ဖျားရအောင်သတိပြုကြလော့။ အများသောသူတို့ကငါ
 သည့်ခရစ်တော်ဖြစ်၏ဟုဆို၍ငါအရောင်ဆောင်လျက်ပေါ်လာ၍လူ
 ၆ အများတို့ကိုလှည့်ဖျားကြလိမ့်မည်။ သင်တို့သည်စစ်တိုက်ခြင်းအ
 ကြောင်းကို၎င်းစစ်တိုက်အံ့သောသိတင်းစကားကို၎င်းကြားရလိမ့်မည်။
 သို့သော်လည်းစိုးရိမ်တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိအောင်သတိပြုကြလော့။ ထို
 အမှုအရာများသည်ဖြစ်ရမည်။ ဖြစ်ရသော်လည်းအဆုံးသည်မဖြစ်
 ၇ သေး။ ။ လူတမျိုးနှင့်တမျိုး။ တနိုင်ငံနှင့်တနိုင်ငံရန်ဘက်ပြု
 ကြလိမ့်မည်။ အရပ်ရပ်တို့၌အစားခေါင်းပါးခြင်း။ ကာလနာများပြား
 ၈ ခြင်း။ မြေကြီးလှုပ်ခြင်းတို့သည်ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ထိုသို့ဖြစ်၍ဒုက္ခ
 ၉ ဆင်းရဲအစအဦးဖြစ်သတည်း။ ထိုကာလ၌လူများတို့သည်သင်တို့
 ကိုညှဉ်းဆဲခြင်း။ အသေသတ်ခြင်းကိုခံစေခြင်းငှါအပ်နှံကြလိမ့်မည်။
 ငါနာမကြောင့်လည်းခပ်သိမ်းသောလူမျိုးတို့သည်သင်တို့ကိုမုန်းကြ
 ၁၀ လိမ့်မည်။ ထိုကာလ၌အများသောသူတို့သည်ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်
 ၍အချင်းချင်းတယောက်ကိုတယောက်အပ်ကြလိမ့်မည်။ အချင်း
 ၁၁ ချင်းမုန်းကြလိမ့်မည်။ ပရောဖက်ရောင်ဆောင်သောသူအများတို့
 ၁၂ သည်ပေါ်လာ၍လူအများတို့ကိုလှည့်ဖျားကြလိမ့်မည်။ မတရား
 သောအမှုတို့သည်များပြားသဖြင့်အများသောသူတို့၏ချစ်ခြင်းမေ
 ၁၃ ဣာသည်ခေါင်းပါးလိမ့်မည်။ အကြင်သူသည်အဆုံးထိုင်အောင်မြဲမြဲ
 ၁၄ ၍။ ထိုသူသည်ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။ လူမျိုးအပေါင်း
 တို့အားသက်သေဖြစ်မည်အကြောင်း။ နိုင်ငံတော်နှင့်ရှည်သောဝေ
 ဂေလိတရားကိုလောကီနိုင်ငံတလျှောက်လုံးဟောရလိမ့်မည်။ သို့ဖြီး
 ၁၅ မှအဆုံးသည်ဖြစ်လတံ့။ ။ ထိုကြောင့်ပရောဖက်ဒ်ယေ
 လဟောသည်အတိုင်းဖျက်ဆီးတတ်သောရွံ့ရှာဖွယ်အရာသည်သန့်
 ရှင်းသောအရပ်ဌာန၌စိုက်နေသည့်ကိုသင်တို့မြင်ရလျှင်ကျွန်ုပ်တို့
 ၁၆ သောသူသည်နားလည်ပါလေစေ။ ထိုသို့မြင်ရလျှင်ယုဒပြည်၌ရှိ

၁၇ သောသူတို့သည် တောင်ပေါ်သို့ပြေး ဖါလေစေ။ အိမ်ခြံ့ပေါ်မှာရှိ
 ၁၈ သောသူသည် အိမ်ထဲကဥစ္စာကိုယူခြင်း ငှါမဆင်းစေနှင့်။ လယ်ခွံရှိ
 ၁၉ သောသူလည်း မိမိအဝတ်ကိုယူခြင်း ငှါနောက်သို့မပြန်စေနှင့်။ ထို
 ၂၀ နေ့ရက် ခွံ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော မိမိ။ နို့စို့သူငယ်ရှိသော မိမိတို့သည်
 ၂၁ အလွန်ခက်လိမ့်မည်။ သင်တို့ပြေးရသောအချိန်သည် ဆောင်းကာ
 လခွံမကျ။ ဥပုသ်နေ့ ခွံလည်း မကျမည်အကြောင်း ဆုတောင်းကြလော့။
 ၂၂ အကြောင်း မူကား။ ကမ္ဘာဦး မှစ၍ ယခုထိုင်အောင် မဖြစ်ဘူး၍ နောက်
 ခွံလည်း မဖြစ်လတံ့သော။ ကြီးစွာသော ဒုက္ခသည် ထိုကာလခွံဖြစ်လိမ့်
 ၂၃ မည်။ ထိုကာလတာရှည် လျှင်အဘယ်သူမျှမလွတ်နိုင်ရ။ ရွေးချယ်
 ၂၄ သောသူတို့အဖို့အလိုငှါ ထိုကာလသည် ထိုလိမ့်မည်။ ။ ထိုအခါ
 မဉ်သူကဏ္ဍိအရပ်၌ ခရစ်တော်ရှိ၏။ ထိုအရပ်၌ ရှိ၏ဟု ဆိုလျှင် မရုံကြ
 ၂၅ နှင့်။ အကြောင်း မူကား။ ခရစ်တော်ရောင်ဆောင်သောသူ။ ပရော
 ဖက်ရောင်ဆောင်သောသူတို့သည် ပေါ်လာ၍ ရွေးချယ်သောသူတို့
 ကိုပင်လျှင် ဖျား နှိုင်လျှင်လျှင် ဖျားလောက်အောင် ကြီးစွာသော နိ
 ၂၆ မိတ်လက္ခဏာအံ့ဘွယ် သရဲတို့ကို ပြုကြလိမ့်မည်။ ထိုအကြောင်းအ
 ၂၇ ရာတို့ကို ငါဟောပြောနှင့် ပြီး။ ထိုကြောင့် သူတို့က ခရစ်တော်သည်
 တော၌ရှိသည်ဟု ဆိုလျှင် မထွက်မသွားကြနှင့်။ ထိုကံခမ်၌ရှိသည်ဟု
 ၂၈ ဆိုလျှင် မရုံကြနှင့်။ လျှပ်စစ်သည် အရှေ့မှပြန်၍ အနောက်ထိုင်အောင်
 ၂၉ ထွန်းလင်းသကဲ့သို့ လူသားသည် ကြွလာတော်မူလတံ့။ အသေကောင်
 ရှိရာအရပ်၌လင်းယုန် ငှက်တို့သည် စုဝေးကြလတံ့

၃၀ ထိုကာလ၏ ဒုက္ခ ဆင်းရဲ ခြင်း နောက် အချားမဲ့ နေ့ ခိုက် လိမ့်မည်။
 လသည် အရောင်ကိုမပေး။ ကြယ်တို့သည် ကောင်းကင်မှ ကျလိမ့်မည်။
 ၃၁ ကောင်းကင်တန်ခိုးတို့သည် တုန်လှုပ်ခြင်း ရှိလိမ့်မည်။ ထိုအခါ လူ
 သား၏ နိမိတ်လက္ခဏာသည် ကောင်းကင်၌ ထင်ရှားလိမ့်မည်။ မြေ
 ကြီးပေါ်မှာ လူမျိုး အပေါင်းတို့သည် ငိုကျွေးမြည်တမ်း၍ လူသားသည်
 ကြီးစွာသော တန်ခိုးအာဇာနည်ကို ဆောင်လျက် ခိုလှမ်းတိမ်ကိ
 ၃၂ စီး၍ ကြွလာတော်မူသည်ကို မြင်ရကြလိမ့်မည်။ လူသားသည် မိမိတ
 မန်တို့ကို စေလိုက်၍ တံပိုးခရာ ကို ပြင်းစွာ မှုတ်စေလျက် မိမိရွေး
 ချယ်သော သူတို့ကို အရပ်လေးမျက်နှာ။ ကောင်းကင်အောက်ထက်ဝန်း
 ၃၃ ကျင်တို့မှ ခေါ်၍ ခုခုံးစေတော်မူလတံ့။ ။ တည်းပင်ကို အစွဲပြု၍

၃၃ စုံသက်သေတရုကိုမှတ်ကြလော့။တည်း ပင်သည်အခက်အလက်နု၍အ
 ၃၄ ရွက်ပေါက်သောအခါခွေကာလနီးသည်ကိုသင်တို့သိကြ၏။ ထိုနည်း
 ၃၅ တူ။ဤအကြောင်းအရာအားလုံးတို့ကိုမြင်ရလျှင်လူသားသည်တံခါးဝ
 ၃၆ တိုင်အောင်အနီးသို့ရောက်တော်မူသည်ကိုသိမှတ်ကြလော့။ ငါအ
 ၃၇ မှန်ဆိုသည်ကား။ ယခုရှိသောလူများမကုန်မှီဤအကြောင်းအရာ
 ၃၈ အားလုံးတို့သည်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးမတင်္ဂ်သော်
 ၃၉ လည်းငါစကားတည်လိမ့်မည်။ ထိုအချိန်နာရီကိုကား။အဘယ်သူမျှ
 ၄၀ မသိ။ကောင်းကင်တမန်မသိ။ခမည်းတော်တပါးတည်းသိတော်မူ၏။
 ၄၁ ။နောဇေကထက်နှိုင်း၍ဖြစ်သကဲ့သို့လူသားကြွလာသောအခါ
 ၄၂ နှိုင်းဖြစ်လိမ့်မည်။ ရေလွှမ်းခြင်းမဖြစ်မှီကာလနှိုင်းနောဇေသည်သင်္ဘော
 ၄၃ ထဲသို့ဝင်သော နေ့တိုင်အောင်လူများတို့သည် စားသောက်။ထိမ်း
 ၄၄ မြား။အိမ်ထောင်လျက်နေ၍ ရေလွှမ်းခြင်းရောက်သဖြင့်ထိုလူအား
 ၄၅ လုံးတို့ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်းသည်တိုင်အောင်သတိမဲ့နေကြသည့်နည်း
 ၄၆ တူလူသားကြွလာသောအခါနှိုင်းဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုအခါလယ်နှိုင်းရှိသော
 ၄၇ သူနှစ်ယောက်တို့တွင်တယောက်ကိုကားသိမ်းယူသည်ဖြစ်၍တ
 ၄၈ ယောက်ကားနေရစ်လတံ့။ ကြိတ်ဆုံလုပ်သောသူနှစ်ယောက်တို့တွင်
 ၄၉ တယောက်ကိုကားသိမ်းယူသည့်ဖြစ်၍တယောက်ကားနေရစ်လတံ့။
 ၅၀ သင်တို့အရှင်သည် အဘယ်အချိန်နာရီနှိုင်းရောက်လာမည်ကိုသင်တို့မ
 ၅၁ သိသော့ကြောင့်စောင့်နေကြလော့။ သူခိုးလာမည်အချိန်နာရီကိုအိမ်
 ၅၂ ရှင်သိရလျှင်မိမိအိမ်ကိုမထွင်းမပေါက်ရအောင်စောင့်နေလိမ့်မည်
 ၅၃ အရာကိုသင်တို့သိကြ၏။ ထိုကြောင့်သင်တို့သည်ပြင်ဆင်လျက်နေ
 ၅၄ ကြလော့။အကြောင်းမူကား။သင်တို့မထင်မမှတ်သောအချိန်နာရီနှိုင်းလူ
 ၅၅ သားသည်လာလိမ့်မည်။ ။အရှင်သည်မိမိအိမ်သူအိမ်သား
 ၅၆ အပေါင်းတို့အား အခန့်သင့်အောင်အစားအသောက်ဝေဖန်စီမံသော
 ၅၇ ဌာအဆုတ်အချုပ်ထား၍သစ္စာနှင့်၎င်းသတိပညာနှင့်၎င်းပြည့်စုံသော
 ၅၈ ကျွန်ကားအဘယ်သူနည်း။ အကြင်ကျွန်သည်ဤသို့ပြုလျက်နေသည်
 ၅၉ ကိုအရှင်ပြန်လျှင်တွေ့၏။ထိုကျွန်သည်မင်္ဂလာရှိ၏။ ငါအမှန်ဆိုသည့်
 ၆၀ ကား။အရှင်သည်မိမိဥစ္စာရှိသမျှတို့ကိုထိုကျွန်နှိုင်းအပ်လိမ့်မည်။ သို့မ
 ၆၁ ဟုတ်မူကားအကြင်ကျွန်ဆိုးကငါအရှင်လာခဲမည်ဟုစိတ်ထဲအောင်း
 ၆၂ မေ့သည့်နှင့်။ ကျွန်ချင်းတို့ကိုရှိုက်ပုတ်လျက်သေသောက်ကျူးသူတို့နှင့်
 ၆၃ တကွစားသောက်လျက်နေ၏။ ထိုကျွန်မကြည့်မျှော်သောနေ့ရက်။မ

၅၁ ကြားမသိသောအချိန်နာရီနှိအရှင်သည်ရောက်လာလျှင် သူ့ကိုပြင်း
ပြေစွာကွပ်မျက်ဆုမ္မာ၍ငိုကျွေးခြင်းအံ့သွားခဲ့ကြိတ်ခြင်းရှိရာအရပ်၌
လျှို့ဝှက်သောသူတို့နှင့်တကွနေရာချလတ္တံ့။

၁ ထိုအခါကောင်းကင် နိုင်ငံတော်သည် ကားမင်္ဂလာဆောင် လုလင်ကို
ကြိုဆိုအံ့သောငှါမီးခွက်ကိုကိုင်ယူ၍ ထွက်သွားသောသတို့သမီးတ
၂ ကျိပ်နှင့်တူ၏။ ထိုသတို့သမီးတို့တွင်ငါးယောက်ကားပညာသတိရှိ
၃ ကြ၏။ငါးယောက်ကားအမိတ်ဖြစ်ကြ၏။မိတ်သောသူတို့သည်မီးခွက်
၄ တို့ကိုသာယူ၍ဆီကိုမယူကြ။ ပညာသတိရှိသောသူတို့သည်မီး
၅ ခွက်နှင့်တကွဘူး၌ပါသောဆီကိုလည်းယူကြ၏။ မင်္ဂလာဆောင်လု
လင်သည်မလာဘဲနေစည်ထိုသတို့သမီးအားလုံးတို့သည်ငိုက်၍အိပ်
၆ ပြော်ကြ၏။ ။သန်းခေါင်ထံ၌ကြည့်ပါ။မင်္ဂလာဆောင်လုလင်

လာသည်။ကြိုဆိုအံ့သောငှါထွက်သွားကြဟုကျွေးကျော်ခြင်းရှိသ
၇ ဖြင့် ထိုသတို့သမီးအားလုံးတို့သည်ထ၍မီးခွက်များကိုပြင်ဆင်
၈ လေ၏။ မိတ်သောသူတို့ကသင်တို့ဆီအနည်းငယ်ပေးပါ။တို့ဆီမီး
၉ သေပါပြီးဟုပညာရှိသောသူတို့အားဆိုကြ၏။ ပညာရှိသောသူတို့
ကလည်းသင်တို့ဖို့နှင့်ငါတို့ဖို့ဆီမလောက်။ထိုကြောင့်ဆီရောင်းသေသူ
ဆီသို့သွား၍ကိုယ်သုံးဖို့ဝယ်လျှင်သာ၍ကောင်းသည့်ဟုပြန်ပြောကြ

၁၀ ၏။ထိုသူတို့သည်ဆီဝယ်သွားသည်အခိုက်မင်္ဂလာဆောင်လုလင်သည်
လာ၍အသင့်ရှိသောသူတို့သည်သူနှင့်အတူပွဲသို့ဝင်ကြ၍တံခါးပိတ်
၁၁ ထားလျက်ရှိ၏။ ထိုနောက်ကြွင်းသောသတို့သမီးတို့သည်လာ၍အ
၁၂ ရှင်အရှင်။ကျွန်မတို့အားဖွင့်ပါဟုတောင်းလျှောက်ကြသော် အရှင်
၁၃ လည်းငါအမှန်ဆိုသည်ကား။သင်တို့ကိုငါမသိဟုပြန်ဆိုလေ၏။ သို့
ဖြစ်၍နေ့ရက်အချိန်နာရီကိုသင်တို့မသိသောကြောင့်စောင့်နေကြ

၁၄ လော့။ ။ဥပမာကား။လူတဦးသည်အချားပြည်သို့သွားမည့်အ
ကြံနှင့်မိမိဝယ်သားတို့ကိုခေါ်၍မိမိဥစ္စာများကိုသူတို့၌အပ်ပေး၏။
၁၅ တဦး၌ငွေအခွက်ငါးဆယ်။ တဦး၌အခွက်နှစ်ဆယ်။တဦး၌အခွက်
တဆယ်။သူတို့အသီးအသီးပညာအစွမ်းရှိသည်အထိုင်းအပ်ပေးပြီး
၁၆ မှချက်ချင်းသွားလေ၏။ အခွက်ငါးဆယ်ကိုခံသောသူသည်သွား၍
ကျန်သွယ်ခြင်းကိုပြုသဖြင့်အချားသောအခွက်ငါးဆယ်ကိုအမြတ်

၁၇ ရလေ၏။ ထိုနည်းတူ။အခွက်နှစ်ဆယ်ကိုခံသောသူသည်လည်းအ

- ၁၈ ချားသောအခွက်နှစ်ဆယ်ကိုအမြတ်ရလေ၏။ အခွက်တဆယ်ကိုခံ
- ၁၉ သောသူမူကားသွား၍မြေနှံတွင်းတူးပြီးလျှင်အရှင်၏ငွေကို၅၀၀
- ၂၀ ထားလေ၏။ ။ကာလကြာမြင့်ပြီးမှထိုင်ဝယ်သားထို၏။အ
- ၂၁ ရှင်သည်လာ၍သူတို့နှင့်စာရင်းယူလေ၏။ အခွက်ငါးဆယ်ကိုခံ
- ၂၂ သောသူသည်ချဉ်းကပ်၍အချားသောအခွက်ငါးဆယ်ကိုဆက်လျက်
- ၂၃ သခင်။ ကိုယ်တော်သည်ကျွန်တော်နှ့်အခွက်ငါးဆယ်ကိုအပ်ပေး
- ၂၄ တော်မူ၏။အချားသောအခွက်ငါးဆယ်ကိုကျွန်တော်အမြတ်ရပါပြီး
- ၂၅ ဟုလျှောက်လေ၏။ ။ အရှင်ကလည်း သာဓု။ သစ္စာရှိသောငယ်သား
- ၂၆ ကောင်း။ သင်သည်အမှုငယ်နှ့်သစ္စာစောင့်ခဲ့ပြီး။ များသောအမှုအခွင့်
- ၂၇ ကိုသင်နှ့်ငါအပ်ပေးမည်။ သင်၏ သခင်နှင့်အတူစည်းစိမ်ကိုဝင်စား
- ၂၈ လော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ အခွက်နှစ်ဆယ်ကိုခံသောသူသည်လည်း
- ၂၉ ချဉ်းကပ်၍သခင်။ ကိုယ်တော်သည်ကျွန်တော်နှ့်အခွက်နှစ်ဆယ်ကို
- ၃၀ အပ်ပေးတော်မူ၏။ အချားသောအခွက်နှစ်ဆယ်ကိုကျွန်တော်အ
- ၃၁ မြတ်ရပါပြီးဟုလျှောက်လေသော် အရှင်ကသာဓု။ သစ္စာရှိသောငယ်
- ၃၂ သားကောင်း။ သင်သည်အမှုငယ်နှ့်သစ္စာစောင့်ခဲ့ပြီး။ များသောအမှု
- ၃၃ အခွင့်ကိုသင်နှ့်ငါအပ်ပေးမည်။ သင်၏ သခင်နှင့်အတူစည်းစိမ်ကို
- ၃၄ ဝင်စားလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ အခွက်တဆယ်ကိုခံသောသူသည်
- ၃၅ လည်းချဉ်းကပ်၍သခင်။ ကိုယ်တော်သည်ခဲယဉ်းသောသူဖြစ်သ
- ၃၆ ဖြင့်ကိုယ်မစိုက်မပျိုးသောအရပ်နှ့်ရိတ်၍ကိုယ်မဖြန့်မကြဲသောအ
- ၃၇ ရပ်နှ့်ရသိမ်းတတ်သည်ကိုကျွန်တော်သိ၍ ကြောက်ခြင်းရှိသဖြင့်
- ၃၈ ကျွန်တော်သွား၍ကိုယ်တော်ငွေအခွက်တဆယ်ကိုမြေနှံ၅၀၀ထားပါ
- ၃၉ ပြီး။ ယခုကိုယ်တော်ဥစ္စာရှိပါသည်ဟုလျှောက်၏။ အရှင်ကလည်း
- ၄၀ ဆိုးညစ်ပြင်းရိသောငယ်သား။ ငါသည်ကိုယ်မစိုက်မပျိုးသောအ
- ၄၁ ရပ်နှ့်ရိတ်၍ကိုယ်မဖြန့်မကြဲသောအရပ်နှ့်ရသိမ်းသည်ကိုသင်သိ
- ၄၂ သည်မှန်လျှင် ငါငွေကိုပွဲစားလက်နှ့်အပ်ရမည်။ သို့ဂြိုလျှင်ငါပြန်
- ၄၃ လာသောအခါငွေရင်းနှင့်အထိုးကိုရနှိုင်ပြီး။ ထိုကြောင့်အခွက်တ
- ၄၄ ဆယ်ကိုသင်းလက်မှနှုတ်ကြ။ အခွက်တရာရှိသောသူကိုပေးကြ။
- ၄၅ အကြောင်းမူကား။ အကြင်သူသည်ရတတ်၏။ ထိုသူနှ့်ကြွယ်ဝပြည့်စုံ
- ၄၆ ခြင်းရှိရအောင်ပေးဦးမည်။ အကြင်သူသည်ဆင်းရဲ၏။ ထိုသူနှ့်ရှိသမျှ
- ၄၇ ကိုပင်နှုတ်လိမ့်မည်။ အသုံးမရသောထိုင်ဝယ်သားကိုငိုကျေးခြင်း။

အံသွားခဲကြိတ်ခြင်းရှိရာ။ ပြင်အရပ်မှောင်မိုက်ထဲသို့ နှင်ထုတ်ချ
လိုက်ကြဟုစီရင်တော်မူ၏။

- ၃၁ လူသားသည်မိမိဘုန်းအာနုဘော်ကိုဆောင်ယူကောင်းကင်တမန်
များအခြံအရံတို့နှင့် တကွကြွလာတော်မူသောအခါဘုန်းပြုရာပတ္တင်
- ၃၂ တော်ပေါ်မှာထိုင်၍ ရှေ့တော်၌လူမျိုးအပေါင်းတို့ကိုစုဝေးစေသဖြင့်
သိုးထိန်းသဉ်းသိုးတချားဆိတ်တချားခွဲထားသကဲ့သို့လူအပေါင်းတို့
- ၃၃ ကိုအသီးအချားခွဲ၍ သိုးတို့ကို လက်ျာဘက်။ ဆိတ်တို့ကို လက်ဝဲ
- ၃၄ ဘက်၌ထားတော်မူလတံ့။ ။ထိုအခါမင်းကြီးကလက်ျာတော်
ဘက်၌ရှိသောသူတို့အားဝါခမည်းတော်ထံကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုခံ
သောသူတို့။ ကမ္ဘာဦးမှစ၍သင်တို့အဖို့ပြင်ဆင်သော နိုင်ငံကိုလျှာ၍အ
- ၃၅ မွေခံကြလော့။ အကြောင်းမူကား။ ငါသည်မွတ်သိပ်သောအခါသင်
တို့သည်ကျေးကြ၏။ ငါသည်ရေငတ်သောအခါသင်တို့သည်သောက်
ဖို့ပေးကြ၏။ ငါသည်ညှော်သည်ဖြစ်သောအခါသင်တို့သည်ညှော်သည်
- ၃၆ ဝတ်ကိုပြုကြ၏။ ငါသည်အဝတ်အချည်းဝည်းရှိသောအခါသင်တို့
သည်အဝတ်နှင့်ဖုံးဖွယ်ကြ၏။ ငါသည်အနာရောဂါစွဲသောအခါသင်
တို့သည်ကြည့်ရှုပြုစုကြ၏။ ငါသည်ထောင်ထဲမှာနေသောအခါသင်
- ၃၇ တို့သည်ငါဆီသို့လာကြ၏ဟုမိန့်တော်မူလျှင် ဖြောင့်မတ်သောသူ
တို့က။ သခင်။ ကိုယ်တော်သည်မွတ်သိပ်တော်မူသည့်ကိုအဘယ်အခါ
၃၈ အကျွန်ုပ်တို့သည် မြင်၍ကိုယ်တော်ကိုလုပ်ကျွေးပါသနည်း။ ရေငတ်
တော်မူသည်ကိုအဘယ်အခါအကျွန်ုပ်တို့သည်မြင်၍ကိုယ်တော်ကို
- ၃၉ သောက်ဖို့ပေးပါသနည်း။ ညှော်သည်ဖြစ်တော်မူသည်ကိုအဘယ်အ
ခါအကျွန်ုပ်တို့သည် မြင်၍ညှော်သည်ဝတ်ကိုကိုယ်တော်အားပြုပါ
သနည်း။ အဝတ်အချည်းဝည်းရှိတော်မူသည့်ကိုအဘယ်အခါအကျွန်ုပ်
- ၄၀ တို့သည်မြင်၍ ကိုယ်တော်ကိုအဝတ်နှင့်ဖုံးဖွယ်ပါသနည်း။ အနာစွဲ
တော်မူသည် ကိုငှင်ထောင်ထဲမှာနေတော်မူသည်ကိုငှင်အဘယ်အခါ
အကျွန်ုပ်တို့သည်မြင်၍ အထံတော်သို့ရောက်ပါသနည်းဟုပြန်
- ၄၁ ဝျောက်ကြသော် မင်းကြီးကလည်းငါအမှန်ဆိုသည်ကား။ သင်တို့
သည်ဤသူတည်းဟူသောငါ့ဦးထွင်အဝတ်ဆုံးသောသူတယောက်
အားမျှပြုကြသမျှတို့ကိုငါအား ပြုကြပြီဟုပြန်၍မိန့်တော်မူလတံ့။
- ၄၂ ။ထိုအခါမင်းကြီးကလက်ဝဲတော်ဘက်၌ရှိသောသူတို့

အားကျိန်ဆိုအပ်သောသူတို့။မာရ်နတ်နှင့်သူ၏တမန်တို့အဖို့ပြင်ဆင်
 ၄၂ သောထာဝရမီးထဲသို့ငါနှင့်ခွါသွားကြလော့။ အကြောင်းမူကား။ငါ
 ၄၃ ခါသင်တို့သည်သောက်ဖို့မပေး။ ငါသည်ဇဉ်းသည့်ဖြစ်သောအခါသင်
 တို့သည်ဇဉ်းသည့်ဝတ်ကိုမပြု။ ငါသည်အဝတ်အချည်းစဉ်းရှိသောအ
 ၄၄ ခါသင်တို့သည် အဝတ်နှင့်မဖုံးမလွှမ်း။ငါသည်အနာရောဂါစွဲသောအ
 ၄၅ တော်မူလျှင် ထိုသူတို့ကသခင်။ကိုယ်တော်သည် မွတ်သိပ်တော်မူ
 ခြင်း။ရေဝတ်ကော်မူခြင်း။ဇဉ်းသည့်ဖြစ်တော်မူခြင်း။အဝတ်အချည်း
 စည်း ရှိတော်မူခြင်း။အနာ စွဲတော်မူခြင်း။ထောင်ထဲ မှာနေတော်မူ
 ၄၆ ခြင်းတို့ကိုအကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်အခါခွဲမြင်၍ကိုယ်တော်ကိုမပြု
 ၄၇ ခုမလုပ်ကျွေးဘဲနေပါသနည်းဟုပြန်၍ဈေးကွက်ကြသော် မင်းကြီး
 ကလည်းငါအမှန်ဆိုသည်ကား။သင်တို့သည် ဤသူတို့တွင်အငယ်ဆုံး
 ၄၈ ခုမိန့်တော်မူလတံ့။ သို့ဖြစ်လျှင်ထိုသူတို့သည်ထာဝရအပြစ်ဒဏ်
 ကျိန်၍ သွားရကြလတံ့။ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည် ကားထာဝရအ
 သက်ရှင်ခြင်းကိုဝင်စားကြလတံ့ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁ ထိုဒေသနာတော်အားလုံးကိုယေရှုသည်ကုန်စင်အောင်ပေါ်တော်မူပြီး
 ၂ လျှင်တပဉ္စိတော်တို့အားနှစ်ရက်လွန်မှပသခါပွဲနေ့ရောက်မည့်ဟုသင်
 ၃ ငှါအပ်နှံကြလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါယဇ်ပရောဟိတ်အ
 ၄ ကြီး။ကျမ်ပြုဆရာ။လူများကိုအုပ်စိုးသောဗွတ်အရာရှိ တို့သည်က
 ၅ ယာဖအမည်ရှိသောယဇ်ပရောဟိတ်မင်း၏အိမ်ဦးခွဲစဉ်းဝေးကြွလျှင်
 ၆ ယေရှုကိုပရိယာယ်အားဖြင့်ဖမ်းဆီး၍သတ်အံ့သေငှါတိုင်ပင်ကြ၏။
 ၇ သို့သော်လည်းလူအပေါင်းတို့သည်မညိမ်မဝပ်ရုန်းရင်းခတ်ဖြစ်မည်စိုး
 ၈ ရိမ်၍ပွဲနေ့တွင်မပြုနှင့်ဦးဟုပြောဆိုကြ၏။ ။ဗေသနိရွာမှာနူနာ
 ၉ စွဲခဲဘူးသောသူ။ရှိမုန်၏အိမ်ခွဲယေရှုတော်မူသည့်ဖြစ်၍မိမ္မတယေဝါ
 ၁၀ က်သည်အဖိုးများစွာထိုက်ကောဆံ့မွှေးကျောက်ဖြူနက်တလုံးကိုအထံ
 တော်သို့ယူခဲ့၍ စားပွဲနားမှာထိုင်တော်မူသော ကိုယ်တော်၏ခေါင်း
 ပေါ်ခွဲသွန်းလောင်းလေ၏။ တပဉ္စိတော်တို့သည်မြင်လျှင်ဒေါသပိတ်ရှိ

- e သည်ဖြစ်၍အဘယ်ကြောင့်အကျိုးမဲ့ဆုံးဝေသနည်း။ထိုဆီမွှေးကိုအဓိ-
 များနှင့်ရောင်း၍ဆင်းရဲသောသူတို့အားပေးစရာကောင်းသည်ဟုဆို
- ၁၀ ကြ၏။ယေရှုသည်သိတော်မူလျှင်ထိုမိမ္မိကိုအဘယ်ကြောင့်နှောင့်ရှက်
- ၁၁ ကြသနည်း။ကောင်းသောအမှုကိုငါနှိုသူပြုပြီး။ ဆင်းရဲသောသူတို့
- ကားသင်တို့နှိုအစည်ရှိကြ၏။ငါမူကားသင်တို့နှိုအစည်ရှိသည်မ
- ၁၂ ဟုတ်။ ဤဆီမွှေးကိုငါကိုယ်အပေါ်နှိုသွန်းလောင်းသည် မှာငါအ
- ၁၃ လောင်းကိုသင်းပြုတ်မည် ပြင်ဆင်ခြင်းငှါပြုသတည်း။ငါအမှန်ဆို
- သည်ကား။ဧဝံဂေလိတရားတော်ကိုမြေတပြင်လုံးတွင်ဟောသောအ
- ရပ်ရပ်၌ ဤ မိမ္မိကိုအောင်းမေ့စရာ အို သူပြုသော ဤ အမှုကိုကြား
- ၁၄ ပြောရကြကတံ့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ထိုအခါတပည့်တော်တ
- ကျိပ်နှစ်ပါးအဝင်။ယုဒရှကာရုတ်သည်ယဇိပရောဟိတ်အကြီးတို့ဆီ
- ၁၅ သို့သွား၍ ကျွန်တော်သည်သူကိုကိုယ်တော်တို့လက်သို့အပ်လျှင်အ
- ဘယ်မျှလောက်ပေးပါမည်နည်းဟုလျှောက်သော်ထိုသူတို့သည်ငွေ
- ၁၆ သုံးဆယ်ကိုပေးမည်ဟုဝန်ခံကြ၏။ ထိုအခါမှစ၍ကိုယ်တော်ကိုအပ်ရ
- ၁၇ အောင်အဆင်သင့်သောနေ့ရက်ကိုရှာနေ၏။ ။အဇမပွဲပဌမနေ့၌
- တပည့်တော်တို့သည် အထံတော်သို့ချည်းကပ်၍ ကိုယ်တော်သည်ပ
- အခါပွဲကိုစားတော်မူရအောင်အဘယ်အရပ်၌ အကျွန်ုပ်တို့သည်
- ၁၈ ပြင်ဆင်စေခြင်းငှါအလိုရှိတော်မူသနည်းဟုလျှောက်ကြသော် ကိုယ်
- တော်ကမြို့တွင် ဤမည်သောသူဆီသို့သွားကြ။ဆရာမှာလိုက်သည်
- ကား။ငါအချိန်နီးပြီး။သင်အိမ်၌ပသခါပွဲကိုငါတပည့်တို့နှင့်တကွငါခံ
- ၁၉ မည်ဟုထိုသူကိုပြောကြလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည်
- စီရင်တော်မူသည်အတိုင်းပြု၍ပသခါပွဲကိုပြင်ဆင်ကြ၏။ ။
- ၂၀ ညဦးယံအချိန်ရောက်မှတပည့်တော်တကျိပ်နှစ်ပါးတို့နှင့်အတူစား
- ၂၁ ပွဲ၌ထိုင်တော်မူ၏။ စား၍နေကြစည်ကိုယ်တော်ကငါအမှန်ဆိုသည်
- ကား။သင်တို့တွင်တစုံတယောက်သောသူသည်ငါကိုအပ်နှံလိမ့်မည်
- ၂၂ ဟုမိန့်တော်မူလျှင် တပည့်တော်တို့သည်အထွန်ဝန်နည်းသည် ဖြစ်
- ၂၃ ၍သခင်။အကျွန်ုပ်လောဟုအဘီးအဘီးမေ လျှောက်ကြ၏။ကိုယ်တော်
- ကလည်းငါနှင့်အတူဗုဒ္ဓံတွင်လက်နှိုက်သောသူသည်ငါကိုအပ်နှံလိမ့်
- ၂၄ မည်။ ကျမ်းစာလာသည်အတိုင်းလူသားပြန်သွားရ၏။ သို့သော်
- လည်းလူသားကိုအပ်နှံသောသူသည်အမင်္ဂလာရှိ၏။ထိုသူသည်မ
- ၂၅ ဖွားမြင်လျှင်အနေသာ၍ကောင်းသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်

ကိုအပ်နှံသောသူ၊ ယုဒကောဇုတ်လည်း အရှင် ဘုရား အကျွန်ုပ်လော
ဟုကျောက်လျှင် သင် ဆိုသည် အဘိဇ် မှန်သည် ဟု ပြန် ပြောတော်မူ

၂၆ ဇီ။ ။ ထိုအခါ ဝားနေကြစည် ယေရှုသည် မုန့်ကို ယူ၍ ကျေး
ဇူးတော်ကို ချီး ခုမ်ပြီး မှမုန့်ကို ခဲ့၍ ဤ မုန့်ကား ငါ၏ ကိုယ် ဖြစ်၏။ ယူ၍
ဝားကြွေော့ ဟု မိန့်တော်မူလျက် တပည့်တော်တို့အား ပေးတော်မူ၏။

၂၇ ခွက်ကိုလည်း ယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကို ချီး ခုမ်ပြီး မှသူတို့အား ပေးတော်
၂၈ မူလျက် အားလုံးကို သောက်ကြလော့။ ဤ ခွက်ကား ဝန်ခံခြင်း တရား
သစ်နှင့် ဆိုင်၍ လူများ အပြစ် ဖွတ်စေခြင်း ငှါ သွန်း သော ငါ၏ အသွေး

၂၉ ဖြစ်၏။ ငါဆိုသည်ကား ဤ ဇယျစ်ရည် မျိုး အသစ်ကို ငါခမည်းတော်
၏ နိုင်ငံ နှိုသင်တို့နှင့် အတူ ငါခသောက် မှီခွေ ထိုင်အောင် ယခု မှစ၍ ငါ

၃၀ တဖန် ခမသောက် ရဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုနောက် သီချင်း ဆိုကြပြီး မှသံ
ထွင်တောင် သို့ ထွက်သွားကြ၏။

၃၁ ထိုအခါ ယေရှုလည်း ကျမ်းစာလာ သဉ်ကား ။ သိုးထိန်းကို ငါရိုက်သတ်၍
သိုးတို့သည် ဖရိုဖရဲ ကဲ့လွင့် ရကြလတံ့ ဟု ရေးထား သည် နှင့် အညီ ယ
နေ့ညည့်တွင် သင်တို့အား လုံးသည် ငါကြောင့် စိတ်ပျက် ကြလိမ့်မည်။

၃၂ သို့သော်လည်း ငါသည် ထမြောက်ပြီး မှသင်တို့ရှေ့ ဂါလိလဲပြည် သို့ ငါ
၃၃ သွားမည် ဟု မိန့်တော်မူလေသော် ပေတရုက အားလုံးတို့သည် ကိုယ်
တော်ကြောင့် စိတ်ပျက်သော်လည်း အကျွန်ုပ်သည် စိတ်အလျှင်း မပျက်

၃၄ ပါဟု ကျောက်လေ၏။ ယေရှုလည်း ငါအမှန်ဆိုသည်ကား ။ ယနေ့ညည့်
တွင် ကြက်မတွန် မှီသင်သည် သုံး ကြိမ်မြောက် အောင် ငါကို ညည်းပယ်

၃၅ လိမ့်မည် ဟု မိန့်တော်မူလျှင် ပေတရုက ကိုယ်တော်နှင့် တကွ သေရ
သော်လည်း အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကို မညည်းပယ် ပါဟု ကျောက်
ပြန်၏။ တပည့်တော်အားလုံး တို့သည်လည်း ထိုနည်း တူကျောက် ဆို

၃၆ ကြ၏။ ။ ထိုအခါ ယေရှုသည် သူတို့နှင့် အတူ ဂရိတ်ရှေမန်အရပ်
သို့ ရောက်တော် မူလျှင် ဤ အရပ် နှို ထိုင်နေကြ။ ငါသည် ဟိုအရပ်သို့

၃၇ သွား၍ ဆုတောင်းမည် ဟု တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူသော် ပေ
တရုနှင့် ဇေဗေ နဲ၏ သားနှစ်ယောက်တို့ ကို ခေါ်သွား၍ နှစ်လုံးမသာ။

၃၈ စိတ်ပင်ပန်းခြင်း သို့ ရောက်တော်မူ၏။ ထိုအခါ သုံးယောက်သော တ
ပည့်တော် တို့အား ငါသေလောက် အောင် စိတ်နှစ် လုံး အလွန်ညှိုးငယ်
ခြင်း ရှိ၏။ ဤအရပ် နှို သင်တို့နေ၍ ငါနှင့် အတူ စောင့်ကြည့်ော့ ဟု မိန့်

၃၈ တော်မူ၍ ထိုမှအနည်းငယ်လွန်ပြန်လျှင်ပျပ်ဝပ်၍အကျွန်ုပ်အဖေ။ဤ
 ၃၉ ခွက်သည်အကျွန်ုပ်ကိုလွန်သွားနိုင်လျှင်လွန်သွားပါစေသော။သို့
 ၄၀ သော်လည်းအကျွန်ုပ်အလိုအတိုင်းမဟုတ်။ ကိုယ်တော်အလိုအတိုင်း
 ၄၁ ဖြစ်ပါစေသောဟုဆိုတောင်းတော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့ဆီသို့ပြန်
 ၄၂ ၍သူတို့သည်အိပ်ပြော်နေသည်ကိုတွေ့တော်မူလျှင် သင်တို့သည်တ
 ၄၃ ချာရီခန့်မျှငါနှင့်အတူစောင့်နေခြင်းငှါဤသို့စေ့မိနိုင်သလော။ စုံစမ်း
 ၄၄ နှောင့်ရှက်ခြင်းသို့မဝင်ရအောင်ဆုတောင်းလျက်စောင့်နေကြလော့။
 ၄၅ စိတ်မိညည်ကားစေတနာရှိညားသော်လည်း ကိုယ်မူ ကားအားနည်း
 ၄၆ သည်ဟုပေတရအားမိန့်တော်မူသော် တဖန် သွား၍ အကျွန်ုပ်အဖေ။
 ၄၇ ဤခွက်ကိုအကျွန်ုပ်မသောက်ဘဲမလွန်ဖြစ်လျှင် ကိုယ်တော်အလိုအ
 ၄၈ တိုင်းဖြစ်ပါစေသောဟုဆိုတောင်းပြန်၏။ ထိုနောက်တပည့်တော်
 ၄၉ တို့ဆီသို့လာ၍သူတို့မျက်စိလေးလံသဖြင့်တဖန်အိပ်ပြော်နေကြသည်
 ၅၀ ကိုတွေ့တော်မူလျှင် သူတို့ကိုထားခဲ့၍တဖန် သွားပြီးမှရှေ့မြှောက်ဆို
 ၅၁ သည်နည်းတူသုံးကြိမ်မြောက်အောင်ဆုတောင်းတော်မူ၏။ ထိုနောက်
 ၅၂ တပည့်တော်တို့ဆီသို့ပြန်လာလျှင်ယခုအိပ်ပြော်၍ညိမ်ဝပ်စွာနေ
 ၅၃ ကြလော့။လူသားကိုဆိုးသူတို့လက်သို့အပ်နှံရသောအချိန်ရောက်လာ
 ၅၄ ပြီး။ ထကြ။ သွားကြစို့။ ငါကိုအပ်နှံသောသူသည်ရောက်လာပြီးဟု
 ၅၅ မိန့်တော်မူ၏။ ။ထိုသို့မိန့်တော်မူစဉ်ပင်တပည့်တော်တ
 ၅၆ ကျိပ်နှစ်ပါးအဝင်ဖြစ်သောယုဒကောရုတ်နှင့်အတူပတ်ပရောဟိတ်
 ၅၇ အကြီး။ လူများကိုအုပ်စိုးသောဗွတ်အရာရှိတို့ စေလိုက်သောလူစုအ
 ၅၈ များတို့သည်ခားနှင့်ဒုတ်များကိုကိုင်လျက်လာကြ၏။ ကိုယ်တော်ကို
 ၅၉ အပ်နှံသောသူကငါ့ခမ်းသောသူသည် ယေရှုပင်ဖြစ်၏။ သူကိုဖမ်းကြ
 ၆၀ ဟုထိုသူတို့အားအမှတ်ပေးခဲ့နှင့်သည် အတိုင်း ကိုယ်တော်ရင်း သို့
 ၆၁ ချက်ချင်းချည်းကပ်၍အရှင်ဘုရား။ မင်္ဂလာဖြစ်စေသောဟုဆိုလျက်
 ၆၂ ခမ်းလေ၏။ ယေရှုကလည်းအဆွေ။ အဘယ်အခင်းရှိ၍သာသနည်းဟု
 ၆၃ မေးတော်မူပြီးမှထိုသူများတို့သည်လာ၍ ကိုယ်တော်ကိုဆွဲကိုင်ဖမ်း
 ၆၄ ဆီးကြ၏။ ထိုအခါယေရှုနှင့်ပါသောသူတယောက်သည်လက်ကိုဆန့်
 ၆၅ ၍ခါးကိုထုတ်သဖြင့်ယဇ်ပရောဟိတ်မင်း၏ ကျွန်တယောက်ကိုချက်
 ၆၆ ၍နားရွက်ပြတ်လေ၏။ ယေရှုကလည်း သင်ခားကိုသူ့နေရာ၌ပြန်
 ၆၇ ထားတော့။ ခားကိုကိုင်သောသူရှိသမျှတို့သည် ခားဖြင့်ဆုံးခြင်းသို့
 ၆၈ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ယခုပင်ငါအဖေကိုငါတောင်းနိုင်သည်ကိုငါတော

၁၄ င်းလျှင်ကောင်းကင်တမန်ဆယ်နှစ်တပ်မကငါထံသို့စေလွှတ်တော်မူ
 မည် ကို ၎င် သင်သည်မထင်မှတ်သလော။ သို့ဖြစ်လျှင် ဤသို့သော
 အမှုအရာတို့သည် ဖြစ်ရမည်ဟူသောကျမ်းစာချက်သည်အဘယ်သို့
 ၁၅ ပြည့်စုံအံ့နည်း ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါယေရှုကသင် တို့သည်ခား
 မြကိုဖမ်းသကဲ့သို့ငါကိုဖမ်းအံ့သော ဌာခားနှင့်ဒုတ်များကိုလက်စွဲလျက်
 လာကြသည် တကား။ ငါသည် ဗိတ်မှာန် တော် ဦးနေ့တိုင်း ဆု မြကြွဝါဒ
 ပေးလျက်သင်တို့အလယ်၌ထိုင်နေသည်တွင်သင်တို့သည်ငါကိုမဖမ်း
 ၁၆ ဆီးကြ။ ဤအကြောင်းအရာများကားအနာဂတ္တိကျမ်းစာပြည့်စုံမည်အ
 ကြောင်းတည်း ဟုလူအစုအဝေးတို့အားမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါတပဉ္စ
 တော်အားလုံးတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုစွန့်၍ပြေးကြ၏။

၁၇ ကိုယ်တော်ကိုဖမ်း ဆီးသောသူတို့သည်ကျမ်းပြုဆရာ။ ဗွတ်အရာရှိ
 များ စည်း ဝေး ရာ။ ယဇ်ပရောဟိတ် မင်းကယာဖထံသို့ယူသွားကြ
 ၁၈ ၏။ ပေတရုသည်လည်းယဇ်ပရောဟိတ်မင်းအိမ်ဦးတိုင်အောင်ကိုယ်
 တော်နှင့်အဝေးလိုက် ၍ အတွင်းသို့ဝင်လျှင် ထိုအမှု အဆုံး ကိုသိမြင်
 ၁၉ အောင်မင်းလုလင်နှင့်အတူထိုင်နေ၏။ ယဇ်ပရောဟိတ်အကြီး ဗွတ်
 အရာရှိအားလုံး တို့သည်ယေရှုကိုသတ်လိုသော ဌာမဟုတ်မမှန်သော
 ၂၀ သက်သေကိုရှာကြ၏။ မမှန်သောသက်သေအများစာသော်လည်း
 သေထိုက် သောအကြောင်းကိုမတွေ့ကြ။ နောက်ဆုံး၌မမှန်သောသက်
 ၂၁ သေနှစ်ယောက်စာ ၍ ဤသူကငါသည်ဘုရားသခင်၏ဗိတ်မှာန်
 တော်ကိုဖြိုဖျက်၍သုံးရက်အတွင်းတွင်တင်ဆောက်နိုင်ပြန်၏ဟုပြော
 ၂၂ ပြီးဟုသက်သေခံကြ၏။ ယဇ်ပရောဟိတ်မင်းသည်ထ၍သင်သည်စ
 ကား တ ခွန်း ကို မှု ပြန် ၍ မပြောသလော။ ဤသူ တို့သည် အဘယ်သို့
 ၂၃ သက်သေခံသနည်း ဟုဆိုလျှင် ယေရှုသည်တိတ်ဆိတ်နေတော်မူ၏။
 ယဇ်ပရောဟိတ် မင်းကလည်း သင်သည်ခရစ်တော် တည်းဟူသော
 ဘုရားသခင်၏သားတော်မှန်သည်မမှန်သည့်ကိုသင် သည့်ငါတို့အား
 ပြောစေခြင်းငှါအသက်ရှင်တော်မူသောဘုရားသခင်ကိုတိုင်တည်၍
 ၂၄ ငါသည်သင်အားကျိန်ဆိုစေ၏ဟုဆိုလျှင် ယေရှုကသင် ဆိုသည်အ
 တိုင်းမှန်ပေ၏။ ထိုမျှမက။ ငါဆိုသည်ကား။ နောင်၌လူသားသည်တန်
 ၂၅ ခိုးတော်လကျာဘက် ၌ ထိုင်လျက်ရိပ်စား တိမ်ကိုစီး ၍ ကြွလာသည်ကို
 ၂၆ သင်တို့သည်မြင်ကြလတံ့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါယဇ်ပရောဟိတ်

မင်းသည် မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်၍ ဤသူသည် ဘုရားကိုပြစ်မှားသောစကားကိုပြောပြီး။ အချားသက်သေကိုအဘယ်အလိုရှိသေးသနည်း။

၉၈ ဘုရားကိုပြစ်မှားသောစကားကိုယခုပင်သင်တို့ကြားရပြီး။ အဘယ်သို့ထင်မှတ်ကြသနည်းဟုဆိုလျှင် ထိုသူတို့က ဤသူသည် အသေ

၉၉ ခံထိုက်ပေ၏ဟုပြန်၍စီရင်ကြ၏။ ထိုအခါမျက်နှာတော်ကိုတံတွေး

၉၉ တွေးကြ၏။ လက်သီးနှင့်ထိုးကြ၏။ အချို့တို့သည်လည်း ပါးတော်ကိုလက်နှင့်ပုတ်၍ ခရစ်တော်။ ကိုယ်တော်ကိုအဘယ်သူပုတ်သည်ကိုပရောဖက်ညာဏ်နှင့်ဖော်၍ဟောတော်မူပါဟုဆိုကြ၏။

၉၉ ပေတရုသည် ပြင်မှားအိမ်ဦး နို့ထိုင်နေစဉ် အစေအပါမိမ္မတယောက်သည် သူ့ဆီသို့လာ၍ သင်သည်လည်း ဂါလိလဲလူယေရှုနှင့်ပေါင်းဖော်

၁၀ သောသူဖြစ်၏ဟုဆိုလျှင် ပေတရုသည်လူအပေါင်းတို့ရှေ့၌ညှင်းခုံ

၁၀ ၍သင်ပြောသောအရာကိုငါမသိဟုဆိုလေ၏။ ထိုနောက်ပေတရုသည် အိမ်ဦးရှေ့သို့ထွက်ပြီး မှအချားမိမ္မသည် သူ့ကို မြင်၍ထိုအရပ်၌ရှိသောသူတို့အား ဤသူလည်း နာဇရက်မြို့သား ယေရှုနှင့်ပေါင်း

၁၁ ဖော်သောသူဖြစ်၏ဟုဆိုလျှင် ပေတရုသည်ကျိန်ဆိုလျက်ထိုသူကို

၁၁ ငါမသိဟုတဖန်ညှင်းခုံ၏။ ထိုနောက်များမကြာထိုအရပ်၌ရပ်နေသောသူတို့သည် ပေတရုအနီးသို့လာသဖြင့် အကယ်၍ သင်သည်လည်း ထိုသူတို့အဝင်ဖြစ်၏။ သင်စကားသည် သင်အကြောင်းကိုထင်

၁၄ ရှားစေ၏ဟုဆိုကြလျှင် ပေတရုသည်ကျိန်ဆိုလျက် မိဋ္ဌာန်ပြုလျက်

၁၄ ထိုသူကိုငါမသိဟုဆို၏။ ထိုခဏချင်းတွင်ကြက်တွန်လေ၏။ ယေရှုကကြက်မတွန် မှီသင်သည်သုံး ကြိမ်မြောက်အောင်ငါကိုညှင်းပယ်ထိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူသောစကားကိုပေတရုသတိရသဖြင့် ပြင်လျှင်ထွက်၍ပြင်းစွာငိုကျွေးလေ၏။

၁ နံနက်အချိန်ရောက်မှယစ်ပရောဟိတ်အကြီး။ လူများကိုအုပ်စိုးသော

၂ ဣတ်အရာရှိအပေါင်းတို့သည် ယေရှုကိုသတ်လိုသော ငှါထိုင်ပင်ပြီး

၂ မှ ကိုယ်တော်ကိုချဉ်နှောင်ပြီး သျှင်မြို့ဝန်ခင်းပု နှိပ်လတ်ထံသို့ယူ

၃ သွား၍အပ်လိုက်ကြ၏။ ။ ထိုအခါကိုယ်တော်ကိုအပ်နှံသော

၃ ယုဒကောရုတ်သည် ကိုယ်တော်၌ သေပြစ်ကိုစီရင်ကြောင်းကိုသိမြင်လျှင် နောင်တရ၍ ငွေသုံးဆယ်ကိုယစ်ပရောဟိတ်အကြီး။ ဣတ်အ

၄ ရာရှိတို့၌ပြန်ပေး၍ အကျွန်ုပ်ပြစ်မှားပါပြီး။ အပြစ်မရှိသောသူ၏

အသက် ကိုအကျွန်ုပ်အပ်ပါပြီး ဟုဆိုလေ၏။ ထိုသူတို့လည်း ငါတို့အ
 ၁ ဘာယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ ကိုယ်အမှုကို ကိုယ်ကြည့်တော့ ဟုဆိုကြလေ
 ၂ သော် သူသည် ထိုငွေကို ဖိတ်မှာ နှံ့တော်၌ ပြစ်ချပြီး မှအချားသို့ သွား
 ၃ ချစ်လည်ကြိုးတပ်သဖြင့် သေလေ၏။ ယင်းပရောဟိတ်တို့သည် ထိုငွေ
 ၄ ကို ယူ၍ အသွေးအဖိုး ဖြစ်၏။ ဘဏ္ဍာတော်၌ မသွင်းအပ်ဟု ပြော၍
 ၅ တိုင်ပင်ပြီး မှအိုးထိမ်းသည်၏ မြေအကွက်ကို တပါးအမျိုးသားကို သင်း
 ၆ ပြိုင်းအလို ငှါထိုငွေနှင့် ဝယ်ကြ၏။ ထိုအကြောင်းကို စွဲ၍ ယခုတိုင် အိုင်
 ၇ ထိုမြေအကွက်ကို သွေးမြေဟု တွင်ကြ၏။ ပရောဖက်ယေရှုမိဟော
 ၈ သည် ကား။ ဣသရေလလူတို့သည် အဖိုးပြတ်သော သူ၏ ကိုယ်ဖိုး။ ငွေ
 ၉ သုံးဆယ်ကို သူတို့သည် ယူ၍ ထာဝရဘုရားသည် ငါကို မှာထားတော်
 ၁၀ မူသည် အတိုင်း အိုးထိမ်းသည်၏ မြေအကွက်ကို ဝယ်ကြ၏ ဟူသော
 ၁၁ စကားသည် ထိုအခါ ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။ ။ ယေရှု
 ၁၂ သည် မြို့ဝန်မင်းရှေ့သို့ ရောက်တော်မူသည် ရှိသော် မြို့ဝန်မင်းက သင်
 ၁၃ သည် ယခုရှင်ဘုရင် မှန်သလော ဟု မေးလျှင် ယေရှုက မင်းကြီးမေး
 ၁၄ သည် အတိုင်း မှန်ပေ၏ ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ယင်းပရောဟိတ်အကြီး။
 ၁၅ ဣတ်အရာရှိတို့သည် အပြစ်တင်ကြသော် တခွန်းကို မျှပြန်တော်မမူ။
 ၁၆ ပိလတ်မင်းကလည်း သင်တဖက်၌ အဘယ်မျှလောက် သက်သေခံကြ
 ၁၇ သည် ကိုသင်ကြားသလော ဟု ပြောဆိုသော်လည်း စကားတခွန်း
 ၁၈ ကို မျှပြန်တော်မမူသည် ကို မြို့ဝန်မင်းသည် အဖွဲ့နှင့် အံ့ဩ၍ နေလေ
 ၁၉ ၏။ ။ ထိုပွဲ၌ မြို့ဝန်မင်းသည် အကျည်းထားသော သူတို့တွင်
 ၂၀ လူအပေါင်းတို့အလို ရှိသော သူတယောက်ယောက်ကို ဣတ်မြဲထုံးစံရှိ
 ၂၁ ၏။ ထိုအခါ အကျည်းထားသော သူတို့တွင် ဗာရုဗု အမည် ရှိသော
 ၂၂ ကျော်စောသော သူတယောက် ရှိ၏။ လူများစည်းဝေးကြသည် ရှိ
 ၂၃ သော် ပိလတ်မင်းက သင်တို့သည် အဘယ်သူကို ဣတ်စေချင်သနည်း။
 ၂၄ ဗာရုဗုကို ဣတ်စေချင်သလော။ ခရစ်ဟု ခေါ်ဝေါ်သော ယေရှုကို ဣတ်
 ၂၅ စေချင်သလော ဟု လူများတို့အား မေးလေ၏။ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့
 ၂၆ မေးသနည်း ဟူမူကား။ ထိုသူတို့သည် မနာလိုသော ခစိတ်နှင့် ယေရှုကို
 ၂၇ အပ်နှံကြောင်းကို ပိလတ်မင်းသိ၏။ ထိုမှတပါး။ တရားပစ္စင်ပေါ်
 ၂၈ မှာ ထိုင်စည်တွင် မိမိခင်ပွန်းသည် လူထင်တယောက်ကို စေလိုက်၍
 ၂၉ ထိုဖြောင့်မတ်သော သူကို ဘာမျှ မပြုပါနှင့်။ ယနေ့ပင် ကျွန်မသည် သူ
 ၃၀ ကြောင့် အိမ်မက်၍ ပြင်းစွာ ခံရပါပြီး ဟု မှာလိုက်၏။ လူအစုအဝေး

တို့သည် ဗာရဗ္ဗကိုတောင်း၍ ယေရှုကိုသေစေရအောင် ယဇ် ပရော
 ဟိတ်အကြီး။ လွတ်အရာရှိတို့သည် လူများကို တိုက်တွန်းသွားဆောင်
 ၂၁ ကြ၏။ ထို့ကြောင့် မြို့ဝန်မင်းသည် ဤသူနှစ်ယောက်ကို တွင်သင်တို့
 သည် အဘယ်သူကို လွတ်စေချင်သနည်း ဟု လူများကို မေးသောအခါ
 ၂၂ ဗာရဗ္ဗကို လွတ်စေချင်ပါသည် ဟု လျှောက်ကြ၏။ ပိလတ်မင်းကလည်း
 သို့ဖြစ်လျှင် ခရစ်ဟုခေါ်ဝေါ်သော ယေရှုကို အဘယ်သို့ ပြုရအံ့နည်း
 ဟု မေးပြန်သော်လည်း အားလုံးတို့က သူသည် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်
 ၂၃ ထားခြင်း ကိစ္စပါလေစေဟု ဆိုကြ၏။ မြို့ဝန်မင်းကလည်း အဘယ်
 ကြောင့်နည်း။ အဘယ်အပြစ်ကို ပြုဘိသနည်း ဟု မေးလျှင် သူသည်
 လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားခြင်း ကိစ္စပါလေစေဟု လူများသာ၍
 ၂၄ ဟစ်ကြ၏။ ပိလတ်မင်းသည် မိမိမခိုင်။ လူများသာ၍ ရုန်းရင်းခပ်မျှ
 ဖြစ်ကြသည်ကို မြင်လျှင် ရေကို ယူ၍ လူများရှေ့တွင် မိမိလက်ကို ဆေး
 လျက် ဤဖြောင့်မတ်သော သူ၏ အသွေးနှင့် ငါကင်းရှင်းပေ၏။ ဤအမှု
 ၂၅ ကို သင်တို့ကြည့်ကြတော့ဟု ဆို၏။ ထိုလူအပေါင်းတို့က သူ၏ အသွေး
 သည် ငါတို့ခေါင်းပေါ်မှာ ၎င်းသားမြေးတို့၏ ခေါင်းပေါ်မှာ ၎င်းတည်ရှိ
 ၂၆ ပါစေဟု ပြန်ပြောကြ၏။ ပိလတ်မင်းသည်လည်း ဗာရဗ္ဗကို လူများတို့
 အား လွတ်လေ၏။ ယေရှုကို ကြားရိုက်စေပြီးမှ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ သတ်
 စေခြင်းငှါ အပ်လိုက်လေ၏။

၂၇ ထိုအခါ မြို့ဝန်မင်း၏ စစ်သူရဲတို့သည် ယေရှုကို အိမ်တော်ဦးသို့ ဆောင်
 ၂၈ သွား၍ စစ်သူရဲတစ်လုံးကို အထံတော်၌ ရုန်းစေပြီးမှ အဝတ်တော်
 ၂၉ ကို ချွတ်၍ နီသောဝတ်လုံကို ချီစေ၏။ ဆူးပင်နှင့် ရက်သောဦးရစ်ကို
 ခေါင်းတော်၌ တင်ကြ၏။ ကျွတ်လုံးကိုလည်း လက်ျာတော်နှင့် ကိုင်စေ
 ၃၀ ပြီးလျှင် ရှေ့တော်မှာ ဒူးဘောက်လျက် ယုဒရှင်ဘုရင်။ ကိုယ်တော်အား
 ကိုယ်တော်အတွေးအခေါ်ကဲ့သို့ ယူ၍ ကိုယ်တော်ကို သရော်ကြ၏။ ကိုယ်တော်
 ကိုယ်တော်အတွေးအခေါ်ကဲ့သို့ ယူ၍ ခေါင်းတော်ကို ရိုက်ကြ၏။
 ၃၁ ထိုသို့ ကိုယ်တော်ကို သရော်ပြီးမှ မင်းဝတ်လုံကို ချွတ်၍ မိမိအဝတ်ကို
 ၃၂ ဝတ်စေပြန်လျှင် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားစေခြင်းငှါ ထုတ်သွားကြ
 ၃၃ ၏။ သွားကြစဉ်တွင် ရှိမုန်အမည်ရှိ သော ကျင်သားတယောက်
 ကို တွေ့လျှင် ထိုသူကို အနိုင်ပြု၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်ကို ထမစေကြ
 ၃၄ ၏။ ဥက္ကောင်းခွဲအရပ်ဟု ဆိုလိုသော စောလစောလအမည်တွင်သော

၃၄ အရပ်သို့ရောက်ကြသော် ဆေးခါးနှင့်ရောသောပုံးရည်ကိုကိုယ်တော်
 သောက်စိမ့်သော ငှါပေးလျှင်မြည်းစမ်တော်မူ၍မသောက်ချင်ဘဲနေ
 ၃၅ လေ၏ ကိုယ်တော်ကိုလက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရိုက်ထား ကြ ပြီးလျှင်အ
 ၃၆ ဝတ်တော်တို့ကိုစာရေးတံပြုသဖြင့်ဝေဖန်ကြ၏။ ထိုအရပ်၌ထိုင်
 ၃၇ လျှက်စောင့်နေကြ၏။ အပြစ်ဖော်ပြသောကမ္မည်းလိပ်စာချက်ဟူမူ
 ကား။ ဤသူသည်ယခုရှင်ဘုရင်ယေရှုပေတည်းဟုရေး၍ခေါင်းတော်
 ၃၈ ပေါ်မှာတပ်သတည်း။ ထိုအခါကိုယ်တော်နှင့်တကွခေးမြနှစ်ယောက်
 တို့ကိုတယောက်လက်ျာတော်ဘက်။ တယောက်လက်ဝဲတော်ဘက်။
 ၃၉ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရိုက်ထားကြ၏။ ။လမ်မှာသွားလာ
 ၄၀ ဆေးသူတို့ကလည်းမိတ်မှာန်တော်ကို ဖြိုဖျက်၍သုံးရက်အတွင်းတွင်
 တည်ဆောက်ပြန်သောသူ။ ကိုယ်ကိုကိုယ် ကယ်တင်တော့။ ဘုရားသ
 ခင်သားတော်မှာန်လျှင်လက်ဝါးကပ်တိုင်မှဆင်းတော့ဟုမိမိတို့ခေါ
 ၄၁ င်းကိုညှိတ်၍ကဲ့ရဲ့သောစကားကိုပြောကြ၏။ ထိုနည်းတူ။ ယဇ်ပ
 ၄၂ ရောဟိတ်အကြီး။ ကျမ်းပြုဆရာ။ ဣတိအရာရှိတို့က ဤသူသည်သူတ
 ပါးတို့ကိုကယ်တင်တတ်၏။ ကိုယ်ကိုမကယ်တင်နိုင်ပါကကား။ ဣသ
 ရေလရှင်ဘုရင်မှာန်လျှင်လက်ဝါးကပ်တိုင်မှယခုဆင်းပါလေစေ။ ဆင်း
 ၄၃ လျှင်ငါတို့ရုံမပြန်။ သူသည်ဘုရားသခင်ကိုကိုးစားလေပြီ။ သူကငါသည်
 ဘုရားသခင်သားဖြစ်၏ ဟုဆိုလေပြီ။ သို့ဖြစ်၍ဘုရားသခင်သည်
 သူ၌အလိုတော်ရှိလျှင်ယခုပင်ကယ်တင်တော်မူပါလေစေဟုကဲ့ရဲ့
 ၄၄ ပြောဆိုကြ၏။ ထိုနည်းတူ။ ကိုယ်တော်နှင့်တကွလက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ
 ရိုက်ထားသောခေးမြတို့သည်လည်းကဲ့ရဲ့အပြစ်တင်ကြ၏။ ။
 ၄၅ မွန်းတည့်အချိန်မှစ၍သုံးချက်တီးအချိန်တိုင်အောင်မြေတပြင်လုံး၌
 ၄၆ မှောင်မိုက်အတိဖြစ်လေ၏။ သုံးချက်တီးအချိန်၌ယေရှုကလေလေ
 လာမာရှာဗခသာနိဟုကြီးသောအသံနှင့်ကျွေးကျော်တော်မူ၏။ အန
 က်ကား။ အကျွန်ုပ်ဘုရား။ အကျွန်ုပ်ဘုရား။ အဘယ်ကြောင့်အကျွန်ုပ်
 ၄၇ ကိုစွန့်ပြစ်တော်မူသနည်းဟုဆိုလိုသတည်း။ ထိုအရပ်၌ရပ်နေသော
 သူအချို့တို့သည်ကြားလျှင်သူသည်လေယကိုခေါ်သည်ဟုဆိုကြ၏။
 ၄၈ လူတယောက်သည်ချက်ချင်းပြေး၍ရေညှိကထွေးကိုပုံးရည်နှင့်ပြည့်
 စေလျှင် ကျူလုံး ဖျား၌တပ်၍ ကိုယ်တော်သောက်စိမ့်သော ငှါပေး
 ၄၉ လေ၏။ ကြွင်းသော သူတို့က ရှိပါလေစေ။ လေယသည်သူကိုကယ်
 ၅၀ တင်ခြင်းငှါလာမည် မလာမည်ကို ကြည့်ကြမို့ဟုဆိုကြ၏။ ယေရှု

သည်ကြီးသောအသံနှင့်တဖန်ကျေးကျော်ပြီးလျှင်အသက်တော်ကို
 ၅၁ ထွတ်တော်မူ၏။ ။ထိုအခါဗိတ်မှန်တော်၏ ကုလားကာ
 သည်အထက်စွန်းမှအောက်စွန်းတိုင်အောင်ရုတ်ကွဲလေ၏။ မြေကြီး
 ၅၂ လှုပ်လေ၏။ ကျောက်များတို့သည်ကွဲပြားကြ၏။ သင်းပြိုင်းတွင်းတို့
 သည် ဖွင့်လှစ်သဖြင့်ကျွန်းစက်လျက်နေသော သန့်ရှင်းသူအလောင်း
 ၅၃ အများတို့သည်ထကြွ၍ ကိုယ်တော်သည်ထမြောက်တော်မူသောခေါက်
 သူတို့သည်သင်းပြိုင်းတွင်းမှထွက်၍သန့်ရှင်းသောမြို့ထဲသို့ဝင်လျှင်
 ၅၄ လူအများတို့အားထင်ရှားကြ၏။ ယေရှုကိုစောင့်နေသောတပ်မှူးမှစ
 ၍စစ်သူရဲများတို့သည်မြေကြီးလှုပ်ခြင်းစသည်တို့ကိုမြင်လျှင်အ
 ထွန်ထိတ်လန့်၍စင်စစ်ဤသူသည်ဘုရားသခင်၏သားတော်ဖြစ်ပေ
 ၅၅ ၏ဟုဆိုကြ၏။ ဂါလိလဲပြည်ကယေရှုနောက်တော်၌အလုပ်အကျွေး
 လိုက်လာသောမိမ္မအများတို့သည်ထိုအရပ်၌အဝေးကကြည့်ရှု၍နေ
 ၅၆ ကြ၏။ ထိုမိမ္မတို့တွင်မာဂဒလမာရီ၊ ယာကုပ်၊ ယောသေတို့၏အမိ
 ဖြစ်သောမာရီ၊ဇေမေဒဲ၏သားတို့၏အမိပါသတည်း။

၅၇ ညအချိန်ရောက်မှအရိမသဲမြို့သားယောသပ်အမည်ရှိသောသဋ္ဌေး
 ၅၈ သည်ယေရှု၏တပည့်တော်ဖြစ်သည်နှင့် ပိလတ်မင်းထံသို့ဝင်၍ယေ
 ရှု၏အလောင်းတော်ကိုတောင်းလေ၏။ ပိလတ်မင်းသည်အလောင်း
 ၅၉ တော်ကိုပေးစိမ့်သောငှါအမိန့်တော်ရှိလျှင် ယောသပ်သည်အလော
 ၆၀ င်းတော်ကိုယူ၍ဖြူစင်သောပိတ်ချောနှင့်လုပ်ရစ်သဖြင့် ကျောက်၌
 တွင်းသောမိမိသင်းပြိုင်းတွင်းသစ်ထဲမှာထား၍တွင်းဝ၌ကြီးစွာ
 ၆၁ သောကျောက်ကိုလှိမ့်ထားပြီးလျှင်သွားလေ၏။ မာဂဒလမာရီနှင့်အ
 ချားသောမာရီသည် ထိုအရပ်၌သင်းပြိုင်းတော်ရှေ့မှာထိုင်လျက်နေ
 ၆၂ ရစ်ကြ၏။ ။အဗိတ်နေ့လွန်၍နက်ဖန်နေ့ရောက်မှယထိပရော
 ၆၃ ဟိတ်အကြီး။ ဗာရိရှေလူတို့သည်ပိလတ်မင်းထံဝုဝေး၍ ထိုလှည့်ဖျား
 သောသူကဝါသည်သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ထမြောက်မည်ဟုမ
 ၆၄ သေမိပြောထားသည်ကိုအကျွန်ုပ်တို့မှတ်မိပါပြီ။ ထိုကြောင့်သူတ
 ပည့်တို့သည်လာ၍အလောင်းကိုရိုးယူပြီးလျှင်သူသည်သေခြင်းမှထ
 မြောက်ခဲ့ပြီးဟုလူအပေါင်းတို့အားဆိုသောအားဖြင့်ရှေ့အမှားထက်
 နောက်အမှားသာ၍ကြီးမည်စိုးရိမ်စရာအကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍
 သင်းပြိုင်းတွင်းကိုသုံးရက်မြောက်အောင်လုံခြုံစွာစောင့်စိမ့်သောငှါ

၉၁ ဒါမိန့်တော်မူပါဟုလျှောက်ကြလျှင် ပိလတ်မင်းကသင်တို့နှိုယူ
 စောင့်တတ်ပါ၏။ သွားကြ။ တက်နိုင်သမျှအတိုင်းလုံခြုံစွာစောင့်စေ
 ၉၂ ကြဟုဆိုလေ၏။ ထိုသူတို့သည် သွား၍ကျောက်ကိုတံဆိပ်ခပ်လျက်
 အစောင့်ထားလျက်သင်းပြိုင်းတွင်းတော်ကိုလုံခြုံအောင်ပြုကြ၏။
 ၁။ ဥပုသ်နေ့လွန်၍ဒုန္နရက်တွင်ပဌမနေ့ရက်မိန့်လင်းအံ့ဆဲဆဲ
 အချိန်နှိုမာဂဒလမာရိနှင့်အချားမာရိသည်သင်းပြိုင်းတော်ကိုအကြည့်
 ၂ အရှုသွားကြ၏။ ထိုအခါမြေကြီးသည်ပြင်းစွာလှုပ်လေ၏။ အကြော
 ၃ င်းကား။ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ကောင်းကင်ဘုံမှ
 ဆင်းလာ၍တွင်းဝပိတ်သောကျောက်ကိုသို့မ့်လွန်ပြီးလျှင်ထိုကျောက်
 ၄ ပေါ်မှာထိုင်နေ၏။ သူ၏မျက်နှာသည်လျှပ်စစ်ကဲ့သို့ထင်၏။ အ
 ၅ ဝတ်သည်လည်းမိန့်လင်းပွင့်ကဲ့သို့ဖြူ၏။ လူစောင့်တို့သည်ကောင်းကင်
 ၆ တမန်ကိုကြောက်ရွံ့သဖြင့်တုန်လှုပ်၍သေမတတ်ဖြစ်ကြ၏။ ကောင်း
 ၇ ကင်တမန်ကထိုမိမ္မတို့အားကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိကြနှင့်။ လက်ဝါးကပ်
 ၈ တိုင်မှာသတ်သောယေရှုကိုသင်တို့ရှာလျက်လာသည်ကိုငါသိ၏။ ဤအ
 ၉ ရပ်၌မရှိ။ မိန့်တော်မူသည် အတိုင်းထမြောက်ခဲ့ပြီး။ လာကြ။ သခင်
 ၁၀ လျောင်းတော်မူရာအရပ်ကိုကြည့်ကြလော့။ အလျင်အမြန်ပြန်သွား
 ၁၁ ၍သေခြင်းမှထမြောက်တော်မူကြောင်းကိုတပည့်တော်တို့အားပြော
 ကြလော့။ သင်တို့ရှေ့ဂါလိလဲပြည်သို့ကြွတော်မူမည်။ ထိုပြည်၌သင်
 ၁၂ တို့သည်ကိုယ်တော်ကိုတွေ့မြင်ရလိမ့်မည်။ ငါစကားရှိသည်ဟုကော
 ၁၃ င်းကင်တမန်ဆိုလေ၏။ ထိုမိမ္မတို့သည်လည်း ကြောက်ရွံ့သဖြင့်၎င်း
 အတ္တန်ဝမ်မြောက်သဖြင့်၎င်းသင်းပြိုင်းတော်မှအလျင်အမြန်သွား၍
 ၁၄ တပည့်တော်တို့အားထိုသိတင်းစကားကိုကြားပြောခြင်းငှါပြေးကြ
 ၁၅ ၏။ ၥလမ်မှာသွားကြစည်ယေရှုသည်ကြိုဆိုတော်မူ၍သင်တို့အားမ
 ၁၆ ဝီလာဖြစ်စေသတည်းဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုမိမ္မတို့သည်ချည်းကပ်၍
 ၁၇ ခြေတော်ကိုဖက်ယမ်လျက်ပျပ်ဝပ်ကိုးကွယ်ကြ၏။ ယေရှုကလည်း
 ၁၈ ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိကြနှင့်။ သွားကြလော့။ ငါ့ညီတို့သည်ဂါလိလဲပြည်
 ၁၉ သို့သွားရအောင်ဤသိတင်းစကားကိုကြားပြောကြလော့။ ထိုပြည်၌
 ၂၀ သူတို့သည်ငါ့ကိုတွေ့မြင်ရလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ၥထို
 ၂၁ မိမ္မတို့သည်သွားကြသည်ရှိသော်လူစောင့်အချို့တို့သည်မြို့ထဲသို့ဝင်
 ၂၂ ၍ဖြစ်လေသမျှသောအခြင်းအရာတို့ကိုယစ်ပရောဟိတ်အကြီးတို့
 ၂၃ အားပြန်ကြားကြ၏။ ယစ်ပရောဟိတ်အကြီးထွတ်အရာရှိတို့သည်

၁၃ စုဝေး၍တိုင်ပင်ပြီးမှစစ်သူရဲတို့အားငွေအများကိုပေး၍ ညဉ့်အခါ
 ၁၄ ငါတို့အိပ်ပြော်စည်သူတပည့်တို့သည်သာ၍အလောင်းကိုခိုးသွားကြ
 ၁၅ သည်ဟုသင်တို့ပြောကြပါ။ ထိုအကြောင်းကိုမြို့ဝန်မင်းသည်ကြား
 ၁၆ ပြန်လျှင်ငါတို့သည် သူစိတ်ကိုချော့မော့၍ သင်တို့အမှုမရှိအောင်ပြု
 ၁၇ မည်ဟု သွန်သင်သည်နှင့်အညီစစ်သူရဲတို့သည် ငွေကိုယူ၍ပြုကြ
 ၁၈ ၏။ ထိုစကားကိုယခုတိုင်အောင် ယခုလူတို့သည်အနှံ့အပြားပြောဆို
 ၁၉ မှတ်ယူကြ၏။ ။တကျိပ်တပါးသောတပည့်တော်တို့သည်ဂါ
 ၂၀ လီလဲပြည်သို့သွား၍ယေရှုမှာထားတော်မူသော တောင်ပေါ်သို့တက်
 ၂၁ ကြသဖြင့် ကိုယ်တော်ကိုတွေ့မြင်၍ပျော်ဝပ်ကျီးကွယ်ကြ၏။ အချို့တို့
 ၂၂ သည်ရုံမှားခြင်းရှိကြ၏။ ယေရှုသည်အနီးအပါးသို့ချဉ်းတော်မူလျှင်
 ၂၃ ကောင်းကင်ဘုံ၌၎င်းမြေကြီးပေါ်မှာ၎င်းစီရင်ပိုင်သောအခွင့်တန်ခိုးရှိ
 ၂၄ သမျှတို့ကိုငါခံရပြီး။ သင်တို့သွား၍လူမျိုးတကာတို့ကိုငါတပည့်ဖြစ်
 ၂၅ စေလျက်ခမည်းတော်။ သားတော်။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်၏ဘာသာ
 ၂၆ သွင်းခြင်းအလိုငှါရေနှစ်မင်္ဂလာကိုပေးကြလော့။ ငါသည်သင်တို့အား
 ၂၇ ပေးသမျှသောပညတ်တော်တို့ကိုစောင့်ရှောက်စေခြင်း ငှါဆုမ္မဩဝါ
 ၂၈ ဒပေးကြလော့။ ငါသည်လည်းကပ်ကမ္ဘာ့ကျန်သည်တိုင်အောင်သင်တို့
 ၂၉ နှင့်အတူအစည်မပြတ်ရှိ၏ဟုတပည့်တော်တို့အားမိန့်တော်မူ၏။

၂၅၇ ။ရှင်မသဲခရစ်ဝင်ပြီး၏။

၁ ဘုရားသခင်သား တော်ယေရှုခရစ်၏ ဝေံဂေလီသာသနာ ၏အစကို
 ၂ ဆိုပေအံ့။ အနာဂတ္တိကျမ်စာ၌လာသည့်ကား။ ကြည့်ရှုလော့။ သင်သွား
 ၃ ရာလမ်ကိုပြင်ရသောငါ၏တမန်ကိုငါစေလွှတ်၏။ ဟစ်ကျော်သောသူ
 ၄ ၏အသံမှာ။ ထာဝရဘုရားကြွတော်မူရသလမ်ကိုတော၌ပြင်ကြလော့။
 ၅ လမ်ခရီးတော်ကိုဖြောင့်စေကြလော့ဟုလာသည်နှင့်အညီ ယောဟန်
 ၆ သည့်တော၌ရေနှစ်မင်္ဂလာကိုပေးလျက်အပြစ်ထွက်ရသလမ်။ နောင်တတ
 ၇ ရားနှင့်စပ်ဆိုင်သောရေနှစ်မင်္ဂလာတရားကိုဟောလျက်ပေါ်လာ၏။
 ၈ ယေရုရှလင်မြို့သားများမှစ၍ယုဒပြည်သူပြည်သားများအပေါင်းတို့
 ၉ သည်ယောဟန်ထံသို့ထွက်သွား၍မိမိတို့အပြစ်များကိုဖော်ပြလျက်

၂၅၀။ မာကျေခရစ်ဝင်။

၆ ယော်ဒန်မြစ်၌ရေနှစ်မင်္ဂလာကျိခံကြ၏။ ယောဟန်သည် ကုလား
 အုတ်အမွေးနှင့် ရက်သောအဝတ်ကိုဝတ်လျက်ခါး၌သားရေခါးပန်း
 ကိုစည်းလျက် ဂျိုင်ကောင်နှင့်တောပျားရည်ကိုစားလျက်နေ၏။

၇ ယောချက်စကားပုံဟူမူကား။ ငါထက်တတ်စွမ်းရှိသောသူသည် ငါ
 နောက်ကြွလာ၏။ သူ၏ခြေနင်းတော်ကြီးကိုရုံ၍ ဖြည့်ခြင်းငှါ ငါမထို
 ၈ က်။ ငါသည် သင်ထိုအား ရေ၌သာ နှစ်ခြင်းကိုပေး၏။ ထိုသူသည်
 သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၌ သင်ထိုကို နှစ်တော်မူမည် ဟုဟောသ
 ၉ တည်း။ ။ ထိုအခါ ယေရှုသည် ဂါလိလဲပြည်နာဇရက်မြို့ မှကြွ
 လာ၍ ယောဟန်လက်ဖြင့် ယော်ဒန်မြစ်၌ ရေနှစ်မင်္ဂလာကျိခံတော်မူ
 ၁၀ ၏။ ရေမှပေါ်ထ၍ တွင်ကောင်းကင်အရပ်၌ ဝိညာဉ်တော်သည် ဂျိုးငှက်
 ၁၁ ကဲ့သို့ ကိုယ်တော်အပေါ်၌ ဆင်းသက်တော်မူသည်ကို မြင်ရ၍ သင်
 ၁၂ ကအသံတော်ဖြစ်လေ၏။ ထိုခဏတွင် ဝိညာဉ်တော်သည် ကိုယ်တော်
 ၁၃ ကိုတောသို့သွားစေတော်မူ၏။ အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံးတော်၌နေ၍
 စာတန်၏ စုံစမ်းသွေးဆောင်ခြင်းကိုခံတော်မူ၏။ သားရဲတို့နှင့် အတူ
 ရှိတော်မူ၏။ ကောင်းကင်တမန်တို့သည်လည်း လုပ်ကျွေးကြ၏။

၁၄ ယောဟန်သည် ထောင်ထဲသို့ရောက်သောနောက် ယေရှုသည် ဂါ
 ၁၅ လိလဲပြည်သို့ ကြွတော်မူလျှင် အချိန်ပြည့်စုံပြီး။ ဘုရားသခင်နိုင်ငံ
 တော်သည် တည်လုနီးပြီး။ နောင်တရကြလော့။ ဧဝံဂေလိတရားကို
 ၁၆ ကြဉ်ကြလော့ဟူသောဘုရားသခင်နိုင်ငံတော်နှင့် ဂြာဉ်သော ဧဝံဂေလိ
 တရားကိုဟောတော်မူ၏။ ။ ဂါလိလဲအိုင်နားမှာ ကြွတော်မူ
 စည်ရှိ မုန်နှင့်အခြေ။ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်တံငါဖြစ်၍ အိုင်တွင် ပိုက်
 ၁၇ ကွန်ဖြန့်ချသည်ကို မြင်တော်မူလျှင် ထိုသူတို့အား ငါနောက်လိုက်ကြ
 လော့။ သင်တို့သည် လူကို များသော တံငါ ဖြစ်အောင် ငါပြုမည် ဟု
 ၁၈ အမိန့်တော်ရှိလေသော် ထိုသူတို့သည် ချက်ချင်း ပိုက်ကွန်ကို စွန့်ပြစ်
 ၁၉ ၍ နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။ ထိုမှအနည်းငယ်လွန်ပြန်လျှင် ဇေဗေ
 ဒဲ၏သား။ ယာကျပ်နှင့် ယောဟန် ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်လှေပေါ်မှာ ပို
 ၂၀ က်ကွန်ပြင်နေသည်ကို မြင်၍ ချက်ချင်း ခေါ်တော်မူ၏။ ထိုသူတို့သည်
 ၂၁ က်တော်သို့လိုက်ကြ၏။ ။ ကပေရနောင်မြို့သို့သွားကြလျှင်
 ဥပုသ်နေ့၌ ကိုယ်တော်သည် ချက်ချင်း တရားဇရပ်သို့ဝင်၍ ဆုမွန်

၂၂ ဝါဒပေးတော်မူ၏။ ပရိသတ်တို့သည်လည်း ဆုမွန်ဖြင့်ဝါဒပေးတော်မူ
 ၁၃ ခြင်းကိုအထွန်အံ့ကြောကြ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ကျမ်းပြု
 ဆရာနည်းတူမဟုတ်။ အစိုးရသောသူနည်းတူဆုမွန်ဖြင့်ဝါဒပေးတော်
 ၂၄ မူ၏။ သူတို့တရားဇရပ်၌ညစ်ညူးသောနတ်စွဲသောသူရှိ၍ ကြော်
 ၂၅ နာဇရက်မြို့သားယေရှု။ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်တို့နှင့်အဘယ်သို့
 ဆိုင်သနည်း။ အကျွန်ုပ်တို့ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါလာသလော။ ကိုယ်တော်
 ၂၆ သည်အဘယ်သူဖြစ်မှန်း ကိုအကျွန်ုပ်သိပါ၏။ ဘုရားသခင်၏သန့်
 ၂၇ ရှင်းတော်မူသောသူဖြစ်ပါ၏ဟုဟစ်ကျော်လေ၏။ ယေရှုကလည်း
 ၂၈ တိတ်ဆိတ်စွာနေတော့။ သူထဲကထွက်သွားတော့ဟုဆုမွန်တော်မူလျှင်
 ၂၉ ညစ်ညူးသောနတ်သည်ထိုသူကိုတောင့်မာစေပြီးမှကြီးသောအသံ
 ၃၀ နှင့်ဟစ်၍ထွက်သွား၏။ လူအပေါင်းတို့သည်မိန်းမောတော့ဝေ၍ဤ
 အမှုသည်အဘယ်သို့နည်း။ ဤဆုမွန်ခြင်းအသစ်သည်အဘယ်သို့နည်း။
 ညစ်ညူးသောနတ်တို့ကိုပင်အာဏာနှင့်မှာထား၍ သူတို့သည်နား
 ၃၁ ထောင်ကြသည်တကားဟုအချင်းချင်းမေးမြန်းပြောဆိုကြ၏။ သိတင်း
 တော်သည်လည်း ဂါလိလဲပြည်အရပ်ရပ်တို့၌ချက်ချင်းနှံ့ပြားကျော်
 စောလေ၏။

၃၂ တရားဇရပ်မှထွက်ကြသည်အချားမဲ့ယာကျပ်။ ယောဟန်နှင့်တကွရှိ
 ၃၃ မှန်။ အန္တေတို့အိမ်သို့သွားကြ၏။ ရှိမှန်၏ယောက္ခမသည် ဖျားနာစွဲ
 ၃၄ ၍တိုးလုံးနေသည်အကြောင်းကိုချက်ချင်းပျောက်ကြ၏။ ကိုယ်
 တော်သည်လာ၍သူ၏လက်ကိုကိုင်သဖြင့်ချီကြွတော်မူသည်ခဏ
 ချင်းတွင်အဖျားပျောက်၍ထိုမိမ္မသည်ဧည့်သည်ဝတ်ကိုပြုလေ၏။
 ၃၅ ။ နေဝင်၍ညအချိန်ရောက်လျှင်မကျန်းမာသောသူ။ နတ်ဆိုးစွဲ
 ၃၆ သောသူရှိသမျှတို့ကိုအထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့၍ တမြို့လုံးသည်တံ
 ၃၇ ခါးနားမှာစုဝေးလျက်ရှိကြ၏။ အထူးထူးအပြားပြားသောအနာစွဲ
 သောသူများတို့ကိုသက်သာစေတော်မူ၏။ နတ်ဆိုးများတို့ကိုလည်း
 နှင်ထုတ်တော်မူ၏။ နတ်ဆိုးတို့သည်ကိုယ်တော်ကိုသိကြသောကြောင့်
 စကားတစ်ခုနည်းကိုမျှပြောမည်အကြောင်း။ အခွင့်ပေးတော်မမူ။
 ၃၈ ။ နံနက်အချိန်။ မိလင်းမြို့ကိုယ်တော်သည်ထ၍တောအရပ်
 ၃၉ သို့ထွက်ကြသဖြင့်ဆုတောင်းတော်မူ၏။ ရှိမှန်နှင့်သူ၏အပေါင်းအ
 ၄၀ ဖော်တို့သည်လိုက်ရှာ၍ ကိုယ်တော်ကိုတွေ့ပြီးလျှင်လူအပေါင်းတို့

၃၀ သည် ကိုယ်တော်ကိုးရှာကြသည့်ဟု သိရ၏။ ကိုယ်တော်က
 လည်း နီးစပ်သော မြို့ရွာတို့၌ တရားဟောရအောင် သွားစို့။ ထိုသို့အ
 ၃၁ လို့ ငြါငါကြွလာပြီး ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ဂါယိလဲပြည် အနွှ်အပြားတရား၏
 ၄၀ ။ နှုနာစွဲသော သူတယောက်သည် အထံတော်သို့ လာ၍ ခူး
 ထောက်လျက် ကိုယ်တော်အလိုရှိသည့် ကျွန်တော်ကို သန့်ရှင်းစေနိုင်
 ၄၁ တော်မူသည်ဟု တောင်းပန်လေ၏။ ယေရှုသည် သနားသောစိတ်ရှိသ
 ဖြင့် လက်တော်ကို ဆန့်၍ ထိုသူကို လျက်ငါအလိုရှိ၏။ သန့်ရှင်းခြင်း
 ၄၂ သို့ရောက်စေဟု မိန့်တော်မူ၏။ မိန့်တော်မူသည် ခဏချင်းတွင် နှုနာ
 ၄၃ ပျောက်၍ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။ ယေရှုကလည်း သင်သတိ
 ၄၄ ပြု။ အဘယ်သူအား တခွန်းကို မျှမပြောနှင့်။ ယဇ်ပရောဟိတ် ဆီသို့
 သွား၍ ကိုယ်ကို ကိုယ်ပြတော့။ သူတပါး၌ သက်သေဖြစ်စေခြင်းငှါ
 ၄၅ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်သည် အတွက် မောဂျေစီရင်မှာ ထားသော အ
 ဝှက်ကို လူတော့ဟု ဖြစ်တား၍ ချက်ချင်း ဖွတ်လိုက်တော်မူ၏။ ထိုသူ
 သည် ထွက်သွား၍ စကားများသော အားဖြင့် ထိုအကြောင်းကို အနွှ်အ
 ပြားကျော်စောစေ၏။ ထိုကြောင့် ကိုယ်တော်သည် နောက်တဖန် မြို့ထဲ
 သို့ ထင်ရှားစွာ မဝင်ရ။ မြို့ပြင်။ တောအရပ်၌ သာ နေတော်မူ၍ အရပ်
 ၁ ရပ်တို့မှ အထံတော်သို့ ရောက်လာကြ၏။ ။ နောက်တနေ့ သန့်
 ကိုယ်တော်သည် ကပေရနောင် မြို့သို့ ဝင်ပြန်၍ အိမ်၌ ရှိတော်မူသည်
 ၂ ကို ကြားကြလျှင် တံခါးပြင်နားမှာ နေစရာမရှိအောင် လူအများတို့
 သည် အလျှင်အမြန် စုဝေးကြသည့် ဖြစ်၍ သူတို့အား တရားဟောတော်
 ၃ မူ၏။ ထိုအခါ လက်ခြေသေသော သူတယောက် ကို လူလေးယောက်
 ၄ ထမ်း၍ အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ လူစုဝေးလျက် ရှိသောကြောင့်
 ကိုယ်တော်ရင်းသို့ မချည်းကပ်နိုင်သဖြင့် ကိုယ်တော်ရှိရာ အပေါ်မှာ
 ၅ အမိုးကို ဖောက်ထွင်းပြီး မှလူနာ အိပ်ရာခတင် ကို သွေးချကြ၏။ ယေ
 ရှုသည် ထိုသူတို့၏ ရုံကြည်ခြင်းကို မြင်လျှင် လက်ခြေသေသော သူ
 ၆ အား ငါသား။ သင်၏ အပြစ် ဖွတ်ခဲ့ပြီး ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအရပ်၌
 ထိုင်နေသော ကျမ်းပြုဆရာ အချို့တို့က ဤသူသည် ဤမျှလောက် ဘုရား
 ကို ပြစ်မှားသော စကားပြောသည် အမှုအဘယ်သို့ နည်း။ ဘုရားသ
 ၇ ခင်မှ တပါး အဘယ်သူသည် အပြစ်ကို ဖွတ်နိုင်သနည်း ဟု စိတ်ထဲ၌ အ
 ကြံရှိကြ၏။ သူတို့စိတ်ထဲမှာ ထိုသို့သော အကြံရှိသည်ကို ယေရှုသည်

၉ မိမိစိတ်နှစ်လုံး ထဲ၌ချက်ချင်း သိတော်မူလျှင် သံသယတို့စိတ်ထဲမှာ အ
 ဘယ်ကြောင့် ဤသို့ကြံစည်ကြသနည်း။ လက်ခြေသေသောသူအား
 ဘယ်သင်းသာ၍ ပြောလွယ်သနည်း။ သင်၏အပြစ်ထွတ်ခဲ့ပြီး ဟု
 ၁၀ ပြောလွယ်သလော။ သင်ထတော့။ ကိုယ်အိပ်ရာကိဆောင်၍ လှမ်းသွား
 ၁၁ တော့ဟုပြောလွယ်သလော။ လူသားသည် မြေကြီးပေါ်မှာ အပြစ်
 ထွတ်ပိုင်သည့် ကိုသင်တို့သိစေခြင်းငှါ ထတော့။ ကိုယ်အိပ်ရာကိဆောင်
 ၁၂ သောသူအား မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူလည်း ချက်ချင်း ထ၍ အိပ်ရာကိ
 ဆောင်လျက် လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ထွက်သွား၏။ ထိုလူအပေါင်းတို့
 သည် မိန့်မောတွေ့စေခြင်းရှိ၍ ဤကဲ့သို့ တခါမျှ မတွေ့မြင်စဖူးဟုပြော
 ဆို၍ ဘုရားသခင်ရုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်းကြ၏။

၁၃ နောက်တဖန် အိုင်နားသို့ ကြွတော်မူ၍ လူအစုအဝေးအပေါင်းတို့သည်
 အထံတော်သို့ လာကြလျှင် သူတို့အား ဆုမ္မဋ္ဌာပိဒပေးတော်မူ၏။
 ၁၄ ထမိန့်ကြွတော်မူစဉ် အာလဖဲ၏သားလေဝီသည် အခွန်ခံရာထဲ၌ ထိုင်
 နေသည်ကို မြင်လျှင် ငါ့နောက်သို့ လိုက်လော့ဟု သူ့ကိုမိန့်တော်မူ၏။
 ၁၅ သူသည်လည်း ထ၍ နောက်တော်သို့ လိုက်လေ၏။ ထိုနောက်မှာ သူ၏
 အိမ်တွင် စားပွဲ၌ ထိုင်နေတော်မူစဉ် နောက်တော်သို့ လိုက်သော အ
 ၁၆ ခွန်ခံသူ ဆိုးသူအများတို့သည် ယေရှုနှင့် တပည့်တော်တို့နှင့် တကွ စား
 ပွဲ၌ ထိုင်နေကြ၏။ ထိုသို့ အခွန်ခံသူ ဆိုးသူတို့နှင့် အတူ စားဘော်မူ
 သည် ကိုကျမ်းပြုဆရာ။ ဗာရိရှဲလူတို့သည် မြင်လျှင် သူသည် အခွန်ခံ
 ၁၇ သူ ဆိုးသူတို့နှင့် အတူ အဘယ်ကြောင့် စားသောက်သနည်း ဟု တပည့်
 တော်တို့အား ဆိုကြ၏။ ယေရှုသည် ကြားတော်မူလျှင် ကျန်းမာသော
 သူတို့သည် ဆေးသမားကို အလိုမရှိ။ နာသောသူတို့သာ လျှင်ဆေးသ
 ၁၈ မားကို အလိုရှိ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ကို ခေါ်ရအောင် ငါလာသည်
 မဟုတ်။ ဆိုးသောသူတို့ကို ခေါ်ရအောင် ငါလာသတည်း ဟု မိန့်တော်
 ၁၉ မူ၏။ ။ အစားရှောင်တတ်သော ယောဟန်၏ တပည့်တို့နှင့်
 ဗာရိရှဲလူတို့သည် လာ၍ ယောဟန်၏ တပည့်တို့နှင့် ဗာရိရှဲလူတို့သည်
 အစားရှောင်ကြသည် ဖြစ်၍ အဘယ်ကြောင့် ကိုယ်တော်၏ တပည့်တို့
 ၂၀ သည် အစားမရှောင်ဘဲ နေသနည်း ဟု လျှောက်ကြ၏။ ယေရှုကလည်း
 မင်္ဂလာဆောင်လုလင်သည် မိမိအပေါင်းအဖော်တို့နှင့် အတူ ရှိစည်

တွင်သူတို့သည်အစားရှောင်တတ်သလော။ ရှိစဉ်ကာလပတ်လုံးအ
 ၂၀ စားမရှောင်တတ်။ မင်္ဂလာဆောင်လုလင်သည်မိမိအပေါင်းအဖော်
 ၂၁ တို့နှင့်အတူယူသွားသောအချိန် ကာလရောက်လိမ့်မည်။ ထိုကာလအ
 ၂၂ ခါသူတို့သည်အစားရှောင်ကြံစိမ့်မည်။ အဝတ်ဟောင်းကိုအထည်
 သစ်နှင့်ဖာလှေခွေ။ ထိုသို့ဖာလျှင်ဖာသောအထည် သစ်သည်အဝတ်
 ၂၃ ဟောင်းကိုစား၍အပေါက်သာ၍ ကျယ်တတ်၏။ ၎င်းနည်း။ ဟောင်း
 သောသားရေဘူး၌အသစ်သောပျက်ရည် ကိုထည့်လှေခွေ။ ထိုသို့
 ထည့်လျှင်အသစ်သောပျက်ရည်သည်သားရေဘူးကိုရုတ်ရှုစေသ
 ဖြင့်ပျက်ရည်လည်းယို၍သားရေဘူးလည်းပျက်စီးတတ်၏။ အသစ်
 သောပျက်ရည်ကိုအသစ်သောသားရေဘူး၌ထည့်ရသည်ဟုမိန့်
 ၂၄ တော်မူ၏။ ။ ဥပုသ်နေ့၌ကိုယ်တော်သည် ဂျုံစပါးလယ်ကွက်
 ၂၅ နားမှာကြွတော်မူစဉ်တပည့်တော်တို့သည်စပါးအသီးအနှံကိုဆွတ်
 ၂၆ လျက်ခရီးသွားကြ၏။ ဖာရုံရှုလူတို့လည်းဥပုသ်နေ့၌မပြုအပ်သော
 ၂၇ အမှုကိုသူတို့သည် ပြုကြသည် တကားဟုလျှောက်လေသော် ကိုယ်
 ၂၈ တော်ကဒါဝိဒ် သည် မိမိအဖော်တို့နှင့်တကွဆာမုတ်၍ မနေနိုင်သော
 ၂၉ အခါ ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်၌ယဇ်ပရောဟိတ်မင်းအဖျာသာဆီ
 သို့ဝင်၍ယဇ်ပရောဟိတ်တို့မှတပါးအဘယ်သူမျှမစားအပ်သော
 ၃၀ ရှေ့တော်မုန့်ကိုစား၍မိမိအဖော်တို့အားပေးသည့်အကြောင်းကိုသင်
 ၃၁ တို့သည်တရံတခါမျှမဖတ်ဘူးသလော။ ထိုမှတပါး။ ဥပုသ်နေ့သည်
 ၃၂ လူအဖို့ဖြစ်၏။ လူသည် ဥပုသ်နေ့အဖို့ဖြစ်သည်မဟုတ်။ သို့ဖြစ်၍
 ၃၃ လူသားသည်ဥပုသ်နေ့၏အရှင်ဖြစ်သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။
 ၃၄ တရားဇရပ်သို့တဖန်ဝင်တော်မူ၍ထိုဇရပ်၌လက်တဖက်သေသော
 ၃၅ သူတယောက်ရှိ၏။ ဥပုသ်နေ့၌သူ၏ရောဂါကိုညိမ်းစေမည်။ မ
 ၃၆ ညိမ်းစေမည်ကိုထိုသူတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုတရားတွေ့စရာအ
 ၃၇ ကြောင်းရှိရအောင်ချောင်းကြည့်ကြ၏။ ကိုယ်တော်ကလည်းလက်
 ၃၈ တဖက်သေသောသူအားအလယ်၌မတ်တတ်နေတော့ဟုမိန့်တော်မူ
 ၃၉ ပြီးမှ ဥပုသ်နေ့ကျေးဇူးပြုအပ်သလော။ သူအကျိုးကိုချက်ဆီးအပ်
 ၄၀ သလော။ အသက်ကိုကယ်အပ်သလော။ သတ်အပ်သလောဟုပရိသ
 ၄၁ တ်တို့အားမေးတော်မူလျှင် သူတို့သည် တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။ ထို
 အခါအမျက်တော်နှင့်သူတို့ကိုပတ်လည်ကြည့်ရှု၍သူတို့စိတ်နှစ်လုံး
 မြိုက်သောကြောင့်ဝမ်းနည်းတော်မူခြင်းရှိလျက်သင်လက်ကိုဆန့်တော့

ဟုထိုလူအား မိန့်တော်မူ၍ သူသည် လက်ကိုဆန့်၍ ယှဉ်ပကတိအဖြစ်
၇ သို့ရောက်လေ၏။ ထိုအခါဖာရိရှဲလူတို့သည် တွက်၍ ကိုယ်တော်ကို
အဘယ်သို့ ဖျက်ဆီးအံ့နည်း ဟုဟောရန် တပည့်တို့နှင့် ချက်ချင်း တိုင်
ပင်ကြ၏။

၈ ။ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့ နှင့်အတူအိုင်နားသို့ပြောင်းကြွတော်မူ
၉ သည် ဖြစ်၍ ဂါလိလဲပြည်။ ယေရုရှလင်မြို့မှစသော ယဒပြည်။ ဣဒုမ
ပြည်။ ယော်ဒန်မြစ်နားမှလာကြသော လူများအပေါင်းတို့နှင့် တူရမြို့။
၁၀ ဇိဒန်မြို့ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်တို့မှလာကြသော လူများအပေါင်းတို့သည်
၁၁ ပြုတော်မူသမျှကို ကြားလျှင် အထံတော်သို့လာကြ၏။ လူများတို့သည်
ကိုယ်တော်ကို ဝန်းရံ၍ မထိခိုက်ရအောင် ကိုယ်တော်အနီးအပါးတွင်
၁၂ လှေတစင်းအမြဲရှိစေခြင်းငှါ တပည့်တော်တို့အား အမိန့်တော်ရှိ၏။
၁၃ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ လူအများတို့အား ချမ်းသာပေးတော်
၁၄ မူသောကြောင့် ရောဂါဝေဒနာ နှိပ်စက်သော သူရှိသမျှတို့သည် ကိုယ်
၁၅ တော်ကို တို့မူအောင် တွန်းကြ၏။ ညှစ်ညှူးသော နတ်တို့သည် လည်း
၁၆ ကိုယ်တော်ကို မြင်သောအခါ ပျပ်ဝပ်၍ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသ
၁၇ ခင်၏ သားတော် ဖြစ်တော်မူသည်ဟု ဟပ်ကျော်ကြ၏။ သိတင်း
၁၈ တော်ကို မပွင့်လင်းစေမည် အကြောင်း။ သူတို့အား ကြပ်တည်းစွာ
၁၉ ပညတ်တော်မူ၏။ ။ထိုအခါ ကိုယ်တော်သည် တောင်ပေါ်
၂၀ သို့တက်၍ အလိုတော်ရှိသော သူတို့ကို ခေါ်တော်မူလျှင် အထံတော်သို့
၂၁ လာကြ၏။ ကိုယ်တော်နှင့်အတူ ရှိနေစေခြင်းငှါ ၎င်းတရားဟောသော
၂၂ အခွင့်။ အနာရောဂါညှိမ်းစေ၍ နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်သော အခွင့်
၂၃ နှင့် စေလွှတ်ခြင်းငှါ ၎င်းတို့ကို နှိပ်ပါးသော သူတို့ကို ခန့်ထားတော်မူ
၂၄ ၏။ ရှိမုန်အား ပေတရုအမည်သစ်ကို ပေးတော်မူ၏။ ဇေဗေဒဲ၏ သား
၂၅ ယာကုပ် နှင့် ယောဟန် ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်တို့ အား မြို့မ်းကြီး
၂၆ သားဟု ဆိုလိုသော ဗောဓေရဂက်အမည် သစ်ကို ပေးတော်မူ၏။ ထို
၂၇ မှတပါး။ အခြေ။ ဖိလိပ္ပူ။ ဗာသော်လောဓဲ။ မသဲ။ သောမ။ အာလဗဲသား
၂၈ ယာကူ။ သဒ္ဒါ။ ကာနနိတ်လူရှိမုန်။ ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံသော ယဒဂှ
၂၉ ကာရုတ်တို့သည် တကျိပ်နှိပ်ပါးအဝင် ဖြစ်သတည်း။ ။ ထိုသူ
၃၀ တို့သည် အိမ်၌ ဝင်ကြပြီး လျှင် တဖန် လူများစုဝေး၍ ကိုယ်တော်နှင့်
၃၁ တပည့်တော်တို့သည် အစားမစား နှိုင်းအောင် ရှိ၏။ ကိုယ်တော်၏ အ

၂၂ ဆွေအမျိုးတို့သည်ကြားလျှင်သူသည်အရူးဖြစ်၏ဟုဆို၍ကိုယ်တော်
 ကိုဖမ်းဆီးခြင်းငှါထွက်သွားကြ၏။ ယေရုရှလင်မြို့မှလာသောကျမ်း
 ၂၃ ပြုဆရာတို့လည်းသူသည်ဗေလဇေဗုလစ်၏။နတ်ဆိုးမင်းကိုအဖွဲ့ပြု၍
 ၂၄ နတ်ဆိုးတို့ကိုနှင်ထုတ်သည်ဟုဆိုကြ၏။ ကိုယ်တော်သည်သူတို့ကို
 ခေါ်၍ဥပမာကိုဆောင်တော်မူလျက်စာတန်သည်စာတန်ကိုအဘယ်
 ၂၅ သို့နှင်ထုတ်နိုင်သနည်း။ တိုင်းနိုင်ငံသည်မိမိနှင့်မသင့်မတင့်
 ၂၆ ကွဲပြားလျှင်မတင်နိုင်ရ။ အိမ်သည်လည်းမိမိနှင့်မသင့်မတင့်ကွဲပြား
 ၂၇ လျှင်မတည်နိုင်ရ။ စာတန်သည်မိမိတဖက်မိမိတစ်ဖက်မိမိနှင့်မသင့်
 ၂၈ မတင့်ကွဲပြားလျှင်မတည်နိုင်ဘဲဆုံးခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။ သူရဲ
 ကိုရှေ့ဦးစွာမချည်မနှောင်လျှင်သူ၏အိမ်သို့ဝင်၍သူ၏ဥစ္စာကိုအ
 ၂၉ ဘယ်သူမျှမလုယူနိုင်ရ။ သူရဲကိုချဉ်နှောင်ပြီးလျှင်သူ၏အိမ်ကိုလု
 ၃၀ ယူနိုင်၏။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား။ ပြစ်မှားသောအပြစ်အမျိုးမျိုး။ ဘု
 ရားကိုကဲ့ရဲ့သောအပြစ်အမျိုးမျိုးရှိသမျှတို့နှင့်ထွတ်သောအခွင့်ကို
 ၃၁ လူသားတို့သည်ရနိုင်၏။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကိုကဲ့ရဲ့သော
 သူသည်အပြစ်ထွတ်သောအခွင့်ကိုဘယ်ကာလမျှမရနိုင်။ ထာဝရအ
 ၃၂ ပြစ်ဒဏ်ကိုခံရသောသူဖြစ်ပေ၏ဟုမိန့်တော်မူ၏။ အဘယ်ကြောင့်
 ဤသို့မိန့်တော်မူသနည်း ဟူမူကား။ ကိုယ်တော်ကိုညစ်ညူးသော
 ၃၃ နတ်စွဲသည့်ဟုဆိုကြသတည်း။ ထိုအခါမယ်တော်နှင့်ညီတော်
 တို့သည်လာ၍ပြင်မှာရပ်လျက်ကိုယ်တော်ဆီသို့တစ်စုံတစ်ယောက်ကို
 ၃၄ စေလိုက်၍ခေါ်ကြ၏။ ခြံရံလျက်ထိုင်သောလူများတို့ကမယ်တော်
 နှင့်ညီတော်တို့သည်ကိုယ်တော်ကိုရှာလျက်ပြင်မှာရှိကြ၏ဟုလျှော
 ၃၅ က်လျှင် ငါအမိ။ ငါညီကားအဘယ်သူနည်းဟုမေးတော်မူသဖြင့်
 ၃၆ ကိုယ်တော်ကိုခြံရံလျက်ထိုင်သောသူတို့ကိုပတ်လည်ကြည့်ရှု၍ ငါအ
 ၃၇ မိ။ ငါညီတို့ပေတည်း။ ဘုရားသခင်အလိုတော်ကိုဆောင်သောသူ
 သည်ငါညီ။ ငါနှစ်မ။ ငါအမိဖြစ်သတည်းဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁။ နောက်တဖန်အိုင်နားမှာဆုမွန်ဩဝါဒပေးတော်မူစဉ်တွင်များစွာ
 သောလူအပေါင်းတို့သည်အထံတော်၌ရဝေးကြသောကြောင့်အိုင်တွင်
 လှေထဲသို့ဝင်၍ထိုင်တော်မူ၏။ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်အိုင်နား။
 ၂။ ကျန်းပေါ်မှာနေကြ၏။ ထိုအခါဥပမာစကားအားဖြင့်များစွာသော
 ၃။ ဆုမွန်ဩဝါဒပေး၍မြွက်ဆိုတော်မူသည်မှာ။ နားထောင်ကြလော့။ မျိုး

၄ စေကြိုသောသူသည်မျိုးစေ့ကိုကြခြင်းငှါထွက်သွား၏။ အစေ့ကိုကြ
 ၅ သည်တွင်အချို့သောအစေ့တို့သည်လမ်၌ကျသဖြင့်ငှက်တို့သည်လာ၍
 ၆ ကောက်စားကြ၏။ အချို့သောအစေ့တို့သည်မြေနည်း၍ကျောက်ပေါ
 ၇ များသောအရပ်၌ကျသဖြင့်မြေထိမ်သော့ကြောင့်ချက်ချင်းအပင်
 ၈ ပေါက်သော်လည်း နေထွက်သောအခါပူလောင်သည်ဖြစ်၍အမြစ်မ
 ၉ စွဲသော့ကြောင့်ညှိုးနွမ်းပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ အချို့သောအ
 ၁၀ စေ့တို့သည်ဆူးပင်တို့တွင်ကျသဖြင့်ဆူးပင်တို့သည် ကြီးပွား၍ ညှဉ်း
 ၁၁ ဆဲသော့ကြောင့်အသီးမသီးကြ။ အချို့သောအစေ့တို့သည် ကောင်းသော
 ၁၂ မြေ၌ ကျအဖြင့်အပင်ပေါက်၍ကြီးပွားလျှင်အဆသုံးဆယ် ။အဆ
 ၁၃ ချောက်ဆယ်။အဆတရာပွားများ၍အသီးသီးကြ၏။ ကြားစရာနား
 ၁၄ ရှိသောသူမည်သည်ကားကြားပါလေစေဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။
 ၁၅ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ရှိတော်မူသောအခါတကျိပ်နှစ်ပါးသောသူတို့
 ၁၆ နှင့်အခြံအရံတော်တို့သည်ထိုဥပမာကိုမေးမြန်းကြလျှင် ကိုယ်တော်
 ၁၇ ကာဘုရားသခင် နိုင်ငံတော် ၏နက်နဲသောအရာကိုသိရအောင်သင်
 ၁၈ တို့သည် အခွင့်ရပြီး။ပြင်၌ရှိသောထိုသူတို့မူကား အကျင့်ပြောင်း
 ၁၉ လဲခြင်း။အပြစ်ထွတ်ခြင်းသို့မရောက်မည်အကြောင်း။ သူတို့သည်မြင်
 ၂၀ လျက်ပင်အာရုံမပြုဘဲမြင်စေခြင်းငှါ၎င်းကြားလျက်ပင်အနက်ကိုနား
 ၂၁ မလည်ဘဲကြား စေခြင်းငှါ ၎င်း သူတို့အားဟောသမျှကိုဥပမာအား
 ၂၂ ဖြင့်သာဟောရ၏။ သင်တို့သည်ဤဥပမာကိုနားမလည်လျှင်ဥပ
 ၂၃ မာအားလုံးတို့ကိုအဘယ်သို့နားလည်ကြမည်နည်း။ ။မျိုးစေ့
 ၂၄ ကြိုသောသူသည်တရားစကားကိုကြို၏။ တရားစကားကိုလမ်၌
 ၂၅ ကြခြင်းအကြောင်းအရာကား။ တရားစကားကိုကြားသည်ရှိသော်
 ၂၆ စာတန်သည်ချက်ချင်းလာ၍နှစ်လုံး၌ကြိုသောတရားစကားကိုနှုတ်
 ၂၇ ယူသည်ဟုဆိုလိုသတည်း။ ကျောက်ပေါသောအရပ်၌ ကြိုခြင်းအ
 ၂၈ ကြောင်းအရာကား။ တရားစကားကိုကြား၍ဝမ်းမြောက်သောစိတ်
 ၂၉ နှင့်ချက်ချင်းခံယူသော်လည်း စိတ်နှစ်လုံး၌အမြစ်မစွဲ။ခဏသာတည့်
 ၃၀ နေသဖြင့်တရားစကားကြောင့် အမှုအခင်း ညှဉ်းဆဲခြင်းရောက်
 ၃၁ သောအခါချက်ချင်းရှေ့လျော့ဖောက်ပြန်သည် ဟုဆိုလိုသတည်း။
 ၃၂ ဆူးပင်တို့တွင်ကြခြင်းအကြောင်း အရာကား။တရားစကားကိုကြား
 ၃၃ ၍ လောက်အမှု၌စိုးရိမ်ခြင်း။စည်းစိမ်ဥစ္စာ၏လှည့်စားခြင်း။ ကြွင်း
 ၃၄ သောအရာကိုတပ်မက်ခြင်းစိတ်တို့သည် တရားစကားကို ထွန်မိခြင်း

- ၂၀ ညည်းဆဲသဖြင့်အသီးမသီးသည်ဟုဆိုလိုသတည်း။ ကောင်းသော မြေ၌ကြွခြင်းအကြောင်းအရကား။တရားစကားကို ကြား၍ခံယူသဖြင့် အဆသုံးဆယ်။ အဆချောက် ဆယ်။ အဆတရားအသီး သီးသည်
- ၂၁ ဟုဆိုလိုသတည်း။ ။ထိုမှတပါး။ဆ်မီးကိုတောင်းဇလားအောက်။ခတင်အောက်၌ ဖုံးထားရအောင် ယူခဲ့သည် မဟုတ်။ဆ်မီးခံ
- ၂၂ ပေါ်မှာတင်ထားရအောင်ယူခဲ့သတည်း။ ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ရှိသမျှတို့သည်ထင်ရှားလိမ့်မည်။ ဝှက်ထားလျက်ရှိသမျှတို့ကို ဖွင့်လင်းလိမ့်မည်။ မည်သောသူသည်ကြားစရာအားရှိလျှင်ကြားပါလေစေ။
- ၂၄ ။ထိုမှတပါး။သင်တို့သည်အဘယ်သို့ကြားနာသည်ကိုသတိပြုကြလော့။အကြင်ချိန်တင်းပမာဏနှင့် သင်တို့သည်သူတပါးအားပေး
- ၂၅ ၏။ထိုပမာဏအတိုင်းကိုယ်ခံရကြမည်။ အကြင်သူသည်ရတတ်၏။ ထိုသူအားပေးဦးမည်။အကြင်သူသည်ဆင်းရဲ၏။ ထိုသူ၌ရှိသမျှကို
- ၂၆ ပင်နှုတ်လိမ့်မည်။ ။ထိုမှတပါး။လူသည်လယ်၌မျိုးစေ့ကြပြီး
- ၂၇ မှ နောက်တဖန် မိမိကြောည့်မမှတ်။ ညည်းနေ့အိပ်လျက်နိုးလျက်နေသော်လည်းအပင်ပေါက်၍ကြီးပွားသကဲ့သို့ဘုရားသခင်နိုင်ငံတော်
- ၂၈ ဖြစ်၏။ မြေကြီးသည်မိမိအလိုအလျောက်အသီးသီးစေ၍ရှေးဦးစွာအညောက်။ ထိုနောက်အနှံ။ ထိုနောက်အနှံ ထဲမှာ အောင်မာသော
- ၂၉ ဆံကိုဖြစ်စေတတ်၏။ အသီးမှည့်၍ ရိတ်ချိန်ရောက်သော အခါလယ်ရှင်သည်မဆိုင်းမလင့်ဘဲတံစည်နှင့်ရိတ်စေတတ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

- ၃၀ ။ထိုမှတပါး။ဘုရားသခင်နိုင်ငံတော်ကိုအဘယ်သို့ ပြုရအံ့နည်း။
- ၃၁ အဘယ်ဥပမာနှင့်ခိုင်းနှိုင်းရအံ့နည်းဟူမူကား။မုံညင်းစေ့နှင့်တူ၏။ မုံညင်းစေ့သည်မြေ၌စိုက်သောအခါမြေ၌ရှိသောအစေ့တကာထက်
- ၃၂ ငယ်သော်လည်းစိုက်ပြီးမှအပင်ပေါက်၍မျက်ပင်တကာ ထက်ကြီးပွားသဖြင့်မိလားကောင်းကင်၌တို့သည်အရိပ်ခို၍နားနေလောက်အောင်ကြီးသောအကိုင်အခက်တို့ကိုဖြစ်စေသည့်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
- ၃၃ ထိုသို့သောဥပမာစကားများအားဖြင့် ကိုယ်တော်သည် ပရိသတ်
- ၃၄ များအားထောင်နှိုင်းသည်အတိုင်းတရားဟောတော်မူ၏။ ဥပမာကင်း၍ဟောပြောတော်မမူ။ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ခပ်သိမ်းသောအ
- ၃၅ ရာတို့ကိုတပည့်တော်တို့အား ဖွင့်ပြတော်မူ၏။ ။ထိုနေ့ည

၃၆ အချိန်၌ကိုယ်တော်ကကမ်တဖက်သို့ကူးကြွ၍ဟုမိန့်တော်မူလျှင် တ
 ၃၇ ပည့်တော်တို့သည် လူများဆီကထွက်၍ လှေပေါ်မှာရှိနှင့်သောကိုယ်
 ၃၈ တော်ပါလျက် သွားကြ၏။ အချား လှေတို့လည်း ပါသေး၏။ ထိုအခါ
 ၃၉ ကြီးစွာသော ချစ်ဗျား သက်မဲ့တိုင်း ဖြစ်၍ ယိုင်းတံပိုးသည် လှေကိုလွှမ်း
 ၄၀ ချိဖြည့်လေ၏။ ကိုယ်တော်သည် ဝဲ၌ခေါင်းအုံးပေါ်မှာ ကျိန်းဝက်၍ နေ
 ၄၁ တော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို နှိုးပြီးမှ အရှင်ဘုရား။
 ၄၂ အကျွန်ုပ် တို့သည် ပျက်စီးခြင်း သို့ရောက်သည် ကိုလျှစ်လျှူသောစိတ်
 ၄၃ ရှိတော်မူ သလောဟု လျှောက်လေသော် ကိုယ်တော်သည် ထလျှင်
 ၄၄ ထိတ်ဆိတ် ညိမ်ဝပ်စွာ နေဟုလေနှင့် ပင်လယ် ကို ဆုမွန်တော်မူသဖြင့်
 ၄၅ လေသည် ညိမ်၍ အလွန်သာ ရာလေ၏။ ကိုယ်တော်ကလည်း သင်
 ၄၆ တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဤမျှလောက်ကြောက်တတ်သနည်း။ ရုံကြည်
 ၄၇ ခြင်းစိတ်နှင့် အဘယ်သို့ကင်းသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင် သူတို့သည်
 ၄၈ အလွန်ကြောက်ရွံ့၍ ဤသူကား အဘယ်သူနည်း။ လေနှင့်ပင်လယ်သည်
 ၄၉ သူ၏စကားကို နားထောင်ပါသည်တကားဟု အချင်းချင်း ပြောဆိုကြ
 ၅၀ ၏။ ။ အိုင်တဖက်။ ဂါဒရပြည်သို့ရောက်ကြ၍ ယေရှုသည်
 ၅၁ လှေထဲက ကြွတော်မူသည် ခဏချင်း တွင် ညစ်ညူး သော နတ်စွဲသော
 ၅၂ သူသည် သင်းပြိုင်း တစပြင်မှ ထွက်လာ၍ ကိုယ်တော်ကို ဆီးကြိုလေ
 ၅၃ ၏။ ထိုသူသည် သင်းပြိုင်း တစပြင်၌ နေတတ်၏။ သူကို သံကြိုးနှင့် ပင်
 ၅၄ အဘယ်သူမျှ ချည်၍ မခိုင်။ ခြေချင်း။ သံကြိုးနှင့် အဖန်များစွာ ချည်
 ၅၅ စမ်သည် ဖြစ်၍ သံကြိုးကို ဆွဲဖြတ်၍ ခြေချင်းကို ဖြည့်တတ်၏။ သူကို
 ၅၆ ယည်စေအောင် အဘယ်သူမျှ မတတ်နိုင်။ နေ့ညည့် မပြတ် သင်းပြိုင်း
 ၅၇ တစပြင်၌ ၎င်းတောင်ပေါ်၌ ၎င်းဟပ် ကျော်လျက် ကျောက်စောင်းနှင့်
 ၅၈ ကိုယ်ကို ကိုယ်ရှလျက် နေတတ်၏။ ယေရှုကို အဝေးက မြင်လျှင် အထံ
 ၅၉ တော်သို့ ပြေး၍ ပျပ်ဝပ်လျက် အမြတ်ဆုံးသော ဘုရားသခင်၏ သား
 ၆၀ တော် ယေရှု။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်နှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။
 ၆၁ အကျွန်ုပ်ကို ညည်းဆဲတော်မမူမည် အကြောင်း။ ဘုရားသခင် ကို အဓိ
 ၆၂ ပြု၍ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါသည် ဟု ကြီးသော အသံနှင့် အော်ဟစ်၍
 ၆၃ လျှောက်လေ၏။ လျှောက်သည် အကြောင်းကား။ ညစ်ညူးသော နတ်။
 ၆၄ ထိုလူမှ ထွက်သွားတော့ဟု မိန့်တော်မူခဲ့ပြီး။ ကိုယ်တော်ကလည်း သင်
 ၆၅ သည် အဘယ် အမည် ရှိသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင် အကျွန်ုပ်အမည်
 ၆၆ ကား လေဂေါင် ဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ် တို့သည် အများဖြစ်ကြ ပါ၏ဟု

- ၁၀ လျှောက်ပြီးမှ ထိုပြည်ထဲကအချားသို့မနှင်ပါမည်အကြောင်းကြပ်
- ၁၁ ကြပ်တောင်းပန်လေ၏။ ။ထိုအရပ်၌တောင်ပေါ်မှာများစွာသေပါ
- ၁၂ ဝက်အစုသည်ကျက်စားလျက်ရှိ၏။ နတ်ဆိုးတို့လည်းအကျွန်ုပ်တို့သို့
- ထိုဝက်ထဲသို့ဝင်ရပါမည်အကြောင်းအခွင့်ပေးတော်မူပါဟုတောင်း
- ၁၃ လျှောက်ပြန်လျှင် ယေရှုသည်ချက်ချင်းအခွင့်ပေးတော်မူ၏။ညစ်
- ညူးသောနတ်တို့သည် ထွက်၍ဝက်ထဲသို့ဝင်သဖြင့်ဝက်အစုသည်
- အိုင်ကမ်းစောက်ကိုတဟုံးတည်းပြေးဆင်း၍အိုင်၌အသက်ဆုံးလေ၏။
- ၁၄ အရေးအတွက်အားဖြင့်နှစ်ထောင်လောက်ရှိ၏။ ဝက်ကျောင်းသော
- သူတို့သည်ပြေး၍ မြို့ရွာတို့၌သိတင်းကြားပြောလျှင်သူများတို့သည်
- ၁၅ ထိုအမှုအရာတို့ကိုကြည့်ရှုခြင်းငှါထွက်လာကြ၏။ အထံတော်သို့
- ရောက်သောအခါနတ်ဆိုးလေဂေါင်စွဲသောသူသည်အဝတ်ဝတ်၍ပ
- ကထိစိတ်နှင့်ထိုင်နေသည်ကိုမြင်လျှင်ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့ရောက်ကြ
- ၁၆ ၏။ နတ်ဆိုးစွဲသောသူ၌၎င်းဝက်၌၎င်းအဘယ်သို့ဖြစ်သည်ကိုသိမြင်
- ၁၇ သောသူတို့သည်နောက်လာသောသူတို့အားပြန်ကြားပြီးမှ မိမိတို့
- ပြည်ကထွက်သွားတော်မူမည်အကြောင်းတောင်းလျှောက်ကြ၏။
- ၁၈ ။လှေထဲသို့ဝင်တော်မူသောအခါနတ်ဆိုးစွဲဘူးသောသူသည်
- ၁၉ ကိုယ်တော်နှင့်အတူရှိပါမည်အကြောင်းတောင်းပန်သည်ကို ကိုယ်
- တော်သည်အခွင့်မပေးဘဲလျက်သင်သည်ကိုယ်အိမ်သို့သွားတော့။
- ထာဝရဘုရားသည် သနားခြင်းစိတ်တော်နှင့်အဘယ်မျှလောက်
- သောကျေးဇူးကိုသင်၌ပြုတော်မူပြီးသည်ကိုသင်အဆွေအမျိုးတို့
- ၂၀ အားပြန်ကြားလော့ဟုမိန့်တော်မူလျှင် သူသည်သွား၍ယေရှုသည်
- အဘယ်မျှလောက်သောကျေးဇူးပြုတော်မူသည်ကိုဒေကာပေါလိပြင်
- တွင်သိတင်းကြားပြောသည့်ဖြစ်၍ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည်အံ့ဩ
- ခြင်းရှိကြ၏။

- ၂၁ ။ယေရှုသည်ကမ်းတဖက်သို့ကူးပြန်၍အိုင်နားမှာရှိတော်မူစဉ်လူ
- ၂၂ များအပေါင်းတို့သည်အထံတော်သို့စုဝေးကြ၏။ ထိုအခါယဇ္ဇရအ
- စည်ရှိသောတရားဇရပ်မှူးတယောက်သည်လာ၍ကိုယ်တော်ကိုမြင်
- ၂၃ လျှင်ခြေတော်ရင်း၌ပျပ်ဝပ်လျက် ကျန်တော်သမီးငယ်သေလုပါပြီး။
- သို့သော်လည်းကိုယ်တော်ကြွ၍သူ့ကိုကယ်တင်ရအောင်သူ့အပေါ်၌
- လက်တင်တော်မူလျှင်အသက်ရှင်ပါလိမ့်မည်ဟု ကြပ်ကြပ်တောင်း

၂၄ လျှောက်၏။ ကိုယ်တော်သည်သူ နှင့်အတူသွား၍ များစွာသောလူ
 အပေါင်းတို့သည်ကိုယ်တော်ကိုမြင်ရုံလျက်ထိခိုက်ထိုက်မိကြ၏။

၂၅ ။ထိုအခါတစ်ဆယ်နှစ်နှစ်ပတ်လုံးသွေးသွန်အနာစွဲသဖြင့် ဆေး
 ၂၆ သမားများတို့လက်၌ အဖွန်ခံ၍ ဥစ္စာရှိသမျှကုန်သော်လည်း မသက်
 ၂၇ တင်းတော်ကိုကြားသည်ရှိသော် ငါသည် အဝတ်တော်ကိုသာတို့
 ၂၈ လျှင်ချမ်းသာရမည်ဟုပြောသည်နှင့်လူအစုအဝေးထဲ၌ နောက်တော်
 ၂၉ သို့လာ၍ အဝတ်တော်ကိုတို့လေ၏။ ထိုခဏချင်းအသွေးစုဝေးရာ
 ၃၀ ခန်းချောက်သည်ဖြစ်၍ ထိုရောဂါနှိပ်စက်ခြင်း နှင့်ကင်းလွတ်သည်
 ၃၁ ကိုမိမိကိုယ်၌သိလေ၏။ ယေရှုသည်မိမိကိုယ်မှတစ်ဆင့် ထွက်သည်
 ၃၂ ကိုချက်ချင်းသိတော်မူလျှင် လူအစုအဝေး၌ နောက်သို့ လှည့်၍ ငါအ
 ၃၃ ဝတ်ကိုအဘယ်သူသည်တို့သနည်းဟုမေးတော်မူ၏။ တပည့်တော်
 ၃၄ တို့ကလူအစုအဝေးသည် ကိုယ်တော်ကိုထိခိုက်ကြသည်ကိုမြင်လျက်
 ၃၅ ပင်ငါကိုအဘယ်သူသည်တို့သနည်းဟုမေးတော်မူသည်တကား ဟု
 ၃၆ လျှောက်ကြသော်လည်း ကိုယ်တော်သည်ထိုသို့ပြုသောသူကိုမြင်ရ
 ၃၇ အောင်ပတ်လည်ကြည့်ရှုတော်မူ၏။ ထိုမိမိသည် ကိုယ်၌ အဘယ်
 ၃၈ သို့ဖြစ်သည်ကိုသိသည် ဖြစ်၍ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်လျက် အထံတော်
 ၃၉ သို့လာ၍ ပျပ်ဝပ်လျက် ထိုအကြောင်းရှိသမျှကိုအဟုတ်အမှန်လျှောက်
 ၄၀ လေ၏။ ကိုယ်တော်ကလည်းငါသမီး။ သင်၏ရုံကြည်ခြင်းသည်သင်
 အနာကိုညိမ်းစေပြီး။ ညိမ်းဝပ်စွာသွားတော့။ ရောဂါနှိပ်စက်ခြင်း
 နှင့်ကင်းလွတ်စေဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ထိုသို့မိန့်တော်မူစဉ်ပင်
 တရားဇရပ်မှူးအိမ်မှလူလာ၍ ကိုယ်တော်၏သမီးသေပါပြီ။ အဘယ်
 ကြောင့်ဆရာကိုနှောင့်ရှက်သေးသနည်းဟုဆိုကြ၏။ ထိုစကားကို
 ယေရှုကြားလျှင် မကြောင့်ကြနှင့်။ ရုံခြင်းစိတ်တစ်ခုသာရှိစေလော့ဟုတ
 ရားဇရပ်မှူးအားချက်ချင်း မိန့်တော်မူ၏။ ပေတရူ။ ယာကျပ်။ ယာ
 ကျပ်၏ညီယောဟန်။ ဤသုံးယောက်မှတစ်ပါး အဘယ်သူကိုမျှမလိုက်
 စေဘဲ တရားဇရပ်မှူးအိမ်သို့ရောက်၍ အနန်းအနန်းသဲသဲပြုကြသည်ကို
 ငိုအဖွန်ငိုကျွေးမြှုပ်တစ်သောသူတို့ကိုငင် မြင်တော်မူလျှင် အတွင်း
 သို့ဝင်၍ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့်အနန်းအနန်းသဲသဲပြု၍ ငိုကျွေး
 ကြသနည်း။ သူငယ်သေသည်မဟုတ်။ အိပ်ပြော်နေသည်ဟုမိန့်တော်
 မူသည်ကို ထိုသူတို့သည် ပျက်ရယ်ပြုကြ၏။ ထိုသူအားလုံးကိုပြင်

သို့ထွက်စေပြီးမှသူငယ်၏မိဘတို့ကို၎င်းကိုယ်တော်နှင့်ပါသောသူ
 ၄၁ တို့ကို၎င်း၎င်းသဖြင့်သူငယ်လျောင်းရာအရပ်ဆီသို့ဝင်၍သူငယ်
 လက်ကိုကိုင်တော်မူလျက်တလိသကျမိဟုမိန့်တော်မူ၏။အနက်ကား၊
 ၄၂ မိမိငယ်။ထတော့ငါဆို၏ဟုဆိုလိုသတည်း။ ထိုခဏချင်းတွင်မိမိ
 ၄၃ ငယ်ထ၍လှမ်းသွား၏။သူသည်ဆယ်နှစ်နှစ်အရွယ်ရှိ၏။ထိုသူတို့
 သည်အလွန်မိန်းမောတွေဝေခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ ထိုအမှုအရာကို
 အဘယ်သူမျှမသိမည်အကြောင်း။ထိုသူတို့ကိုကြိုတည်းစွာပညတ်
 တော်မူ၍သူအားစားစရာပေးတော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။

။**

ထိုအရပ်မှကြွ၍တပည့်တော်တို့သည်လိုက်ကြသဖြင့်မိမိမြို့သို့ရောက်
 ၂ က်တော်မူ၏။ ဥပုသ်နေ့ရောက်သျှင်တရားဇရပ်၌ဆုမ္မဏ္ဍိတဝါဒပေး
 တော်မူ၏။ လူအများတို့သည်ကြားနာ၍မိန်းမောတွေဝေခြင်းရှိသ
 ဖြင့်ဤသူသည်ဤအရာတို့ကိုအဘယ်ဆီမှာရသနည်း။သူရသောပ
 ၃ ညာကားအဘယ်ပညာနည်း။ဤမျှလောက်သောတန်ခိုးများကိုအ
 သယ်သို့ပြုနိုင်သနည်း။ သူသည်လက်သမားမဟုတ်လော။မာရီ
 သားမဟုတ်လော။ယာကျပ်။ယောသေ။ယုဒ။ရှိမုန့်တို့၏အစ်ကိုမဟု
 တ်လော။သူနှစ်မများတို့သည်လည်းငါတို့နှင့်အနီးအပါးနေကြသည်
 မဟုတ်လောဟုဆိုကြသဖြင့်ကိုယ်တော်ကြောင့်စိတ်ပျက်ကြ၏။

ယေရှုကလည်းပရောဗက်မည်သည့်ကားမိမိမြို့။မိမိအဆွေနေရာ။မိမိ
 ၄ အိမ်မှတပါးအချားအရပ်၌အသေရရှိသည့်ဟုထိုသူတို့အားမိန့်တော်
 ၅ မူ၏။ မကျန်းမာသောသူအချို့တို့အပေါ်မှာလက်တော်ကိုတင်၍အနာ
 ကျိညိမ်းစေခြင်းမှတပါးအဘယ်တန်ခိုးတော်ကိုမျှထိုအရပ်၌ပြု
 ၆ တော်မမူ။ သူတို့သည်မရုံကြည်ကြသည်ကိုအံ့ဩခြင်းရှိတော်မူ
 ၏။မြို့ရွာများပတ်လည်ဒေသဇာရိကြွ၍ဆုမ္မဏ္ဍိတဝါဒပေးတော်မူ၏။

။တကျိပ်နှစ်ပါးသောတပည့်တော်တို့ကိုခေါ်တော်မူပြီးမှညစ်
 ၇ ညူးသောနတ်တို့ကိုနိုင်သောအခွင့်ပေလျက်နှစ်ယောက်စီနှစ်ယောက်
 ၈ စီစေလွှတ်တော်မူလျက်သင်တို့သည်တောင်ဝေးတရမှတပါး။လမ်ခရီး
 ၉ ဘို့ဘာမျှမယူကြနှင့်။လွယ်အိပ်။မုန့်။ခါးပန်းထဲကြေးငွေကိုမယူကြနှင့်။
 ၁၀ ခြေခင်းကိုစီးကြလော့။အင်္ကျီနှစ်ထည်ကိုမဝတ်ကြနှင့်ဟုမှာထားတော်
 ၁၁ မူ၏။ထိုမှတပါး။သင်တို့သည်မည်သည့်အိမ်သို့ဝင်လျှင်ထိုအိမ်တွင်ထို
 အရပ်မှထွက်မသွားဖို့ထိုင်အောင်နေကြလော့။ အကြင်သူတို့သည်သင်

ထို့ကိုလက်မခံ။သင်တို့စကားကိုနားမထောင်ဘဲနေ၏။ထိုသူတို့နေရာ
 ၁၂ အရပ်မှထွက်သွားစဉ်သူတို့တဖက်သက်သေဖြစ်ရအောင်သင်တို့၏
 ၁၂ ခြေဖဝါမှခမြမှုန့်ကိုခါလိုက်ကြလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ဘပည့်တော်တို့
 သည်ထွက်သွား၍လူများနောင်တရရမည်ဟုတရားဟောကြ၏။
 ၁၃ နတ်ဆိုးအများကိုနှင်ထုတ်ကြ၏။မကျန်းမာသောသူအများတို့ကိုဆီ
 ၁၄ နှင့်လူး၍အနာကိုညိမ်းစေကြ၏။ ။ထိုအခါသိတင်းတော်ကျော်
 စောသည်ဖြစ်၍ဟေရုဒ်မင်းကြီးသည်ကြားလျှင်ခရုနှစ်မင်္ဂလာကံပေး
 သောယောဟန်သည်သေခြင်းမှထမြောက်ခဲ့ပြီး။ထိုကြောင့်တန်ခိုး
 ၁၅ များကိုပြုနိုင်သည်ဟုဆို၏ လူအချို့ကဤသူသည်ဖေဖော်ဝါရီလဖြစ်သည်
 ဟုဆိုကြ၏။အချို့ကရှေးပရောဖက်ကဲ့သို့ပရောဖက်ဖြစ်သည်ဟုဆို
 ၁၆ ကြ၏ ဟေရုဒ်မင်းကြားလျှင်ဤသူကားငါ့အမိန့်နှင့်လည်ပင်းဖြတ်
 သောယောဟန်ဖြစ်သည်။သေခြင်းမှထမြောက်ခဲ့ပြီးဟုဆိုလေ၏။
 ၁၇ အထက်ကဟေရုဒ်သည်မိမိသိမိလိပူ၏ ခင်ပွန်းဟေရောဒ်ကိုသိမ်း
 ယူသဖြင့်ထိုမိမိအကြောင်းကြောင့်စေလိုက်၍ယောဟန်ကိုဖမ်းဆီး
 ၁၈ ပြီးလျှင်ထောင်ထဲမှာချစ်နှောင်လေ၏။အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။
 ယောဟန်ကသင်မင်းကြီးသည်ညီတော်၏ခင်ပွန်းကိုမသိမ်းအပ်
 ၁၉ ဟုဟေရုဒ်မင်းအားဆိုလေပြီး။ ထိုကြောင့်ဟေရောဒ်သည်ယော
 ၂၀ ဟန်ကိုရန်ညှိုးဖွဲ့သဖြင့်သတ်ခြင်းငှါအလိုရှိ၏။ သို့သော်လည်းယော
 ဟန်သည်ဖြောင့်မတ်သန့်ရှင်းသောသူဖြစ်ကြောင်းကိုဟေရုဒ်မင်း
 သိ၍သူကိုကြောက်ရွံ့ရိသေ၏။အသက်ကိုလည်းစောင့်မ၏။အမှုအ
 ရာများတို့၌သူ၏စကားကိုနားထောင်၍ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့်
 လည်းနားထောင်တတ်သည်ဖြစ်သောကြောင့်မိမိသည်အခွင့်မရနိုင်။
 ၂၁ ။ ထိုနောက်မှာအဆင်သင့်သောအခါဟေရုဒ်မင်းဖွား
 သောနေ့ရက်၌နှစ်စဉ်ပွဲကိုခံ၍မူးမတ်စပ်သူကြီး၊ဂါလိလဲပြည်၌
 ၂၂ ထင်ရှားသောသူတို့ကိုကျွေးတော်မူစဉ်တွင်ဟေရောဒ်သမီးသည်
 ဝင်၍ကသဖြင့်ဟေရုဒ်မင်းမှစ၍အပေါင်းအဖော်တို့အားနူးညွတ်
 သောစိတ်ကိုဖြစ်စေ၏။ထိုအခါမင်းကြီးကသင်သည်အလိုရှိတိုင်း
 ၂၃ တောင်း၍ငါပေးမည်ဟုထိုမိမိမိမိဖယ်အားဆိုလေ၏။ တဖန်လည်း
 သင်တောင်းသမျှကိုငါနိုင်ငံတဝက်တိုင်အောင်ငါပေးမည်ဟုကျိန်
 ၂၄ ဆိုလေ၏။ ထိုမိမိမိမိသည်ထွက်၍ဘာကိုတောင်းရမည်နည်းဟု
 မိမိအမိကိုမေးလျှင်အမိကခရုနှစ်မင်္ဂလာဆရာပေါဟန်၏ဥက္ကောင်း

၆

။ရှင်မာကျခရစ်ဝင်။

- ၂၅ ကိုတောင်းတော့ဟုပြန်ဆိုလေသော် ချက်ချင်း မိမ္မငယ်သည် မင်းကြီးထံသို့အလျှင် တဆောဝင်၍ ရေနှစ်မင်္ဂလာဆရာ ယောဟန်၏ ဥက္ကောင်းကို ဤလင်ပန်း၌ အသော့ပေးတော်မူစေခြင်း ငှါကျန်မအလိမ္မာ
- ၂၆ ပါသည်ဟုအောင်းလျှောက်၏။ မင်းကြီးသည် အထွန်ဝန်ခည်းခြင်း ရှိသော်လည်း ကျိန်ဆိုခြင်း ကိုငင်အပေါင်းအဖော်တို့၏ မျက်နှာကို ငင်
- ၂၇ ထောက်လျှင် ထိုမိမ္မကိုမည်းပယ်လျှင် ဥက္ကောင်းကို ယူခဲ့ဟုအမိန့် တော်ရှိလျက် လူစောင့်တယောက် ကိုချက်ချင်း စေလိုက်သည် နှင့် လူစောင့်သည် သွား၍ ယောဟန်လည်ပင်းကို ထောင်ထဲမှာ ဖြတ်လေ၏။
- ၂၈ ဥက္ကောင်းကို လင်ပန်း၌ ဆောင်ခဲ့၍ ထိုမိမ္မငယ်အား ပေးပြီးမှ သူသည်
- ၂၉ မိမိအမိအားလည်း ပေးလေ၏။ ယောဟန် တပည့်တို့သည်လည်း ကြားလျှင် လာ၍ အလောင်းကို ထမံ သွားသဖြင့် သင်းပြိုင်းတွင်း၌ ထားကြ၏။

- ၃၀ တမန်တော်တို့သည် ယေရှုထံတော်၌ စုဝေး၍ မိမိတို့ပြုသမျှ သွန်သင်
- ၃၁ သမျှတို့ကို ကြားလျှောက်ကြ၏။ ကိုယ်တော်ကလည်း တော်၌ ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်သို့ လာကြ။ ခဏအားဖြည့်၍ ညီမိနေကြဟု မိန့်တော်မူ၏။ အဘယ်ကြောင့် ခုဦးဟူမူကား။ လူအများသွားလာကြသဖြင့် တမန်တော်
- ၃၂ တို့သည် အစားစားခြင်း ငှါမျှမအားနိုင်။ ထိုကြောင့် လျှောက်စိုး၍ တော်
- ၃၃ ၌ ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်သို့ သွားကြ၏။ သွားကြသည်ကို လူအများတို့သည် မြင်၍ ကိုယ်တော်ဖြစ်မှန်းကို သိသော အခါ၌ ရှာအားလုံးတို့မှ ထွက်၍ ထိုအရပ်သို့ ကုန်းကြောင်း ပြေးသွားသဖြင့် တမန်တော်တို့အ
- ၃၄ ရင်ရောက်၍ အထံတော်၌ စုဝေးကြ၏။ ကိုယ်တော်သည် ထွက်ကြွ၍ လူများအပေါင်းတို့ကို တွေ့မြင်တော်မူလျှင် ထိုသူတို့သည် ထိန်းသူမရှိ၊ ပြစ်စားသော သို့ ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြသည်ကို သနားခြင်းစိတ် တော်ရှိသ
- ၃၅ ဖြင့် များများ ဆုမွန်ပြုဝါဒပေးတော်မူ၏။ ။ မိန့်စမ်းချုပ်သော အခါ တပည့်တော်တို့သည် ချည်းကပ်လျက် ဤအရပ်သည် တောအရပ်
- ၃၆ ဖြစ်ပါ၏။ မိန့်စမ်းလည်း ချုပ်ခဲ့ပြီး။ လူများတို့သည် ပတ်ဝန်းကျင် ရှာဖွေပုဒ်တို့သို့ သွား၍ စားစရာကို ဝယ်ရအောင် အခွင့်ပေးတော်မူပါ။ သူတို့
- ၃၇ ၌ စားစရာမရှိပါဟု လျှောက်ကြလျှင် ကိုယ်တော်က သင်တို့သည် သူတို့စားစရာသို့ ပေးကြတော့ဟု ပြန်ပြောတော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့လည်း အကျွန်ုပ်တို့သည် သွားသဖြင့် နေရာရှိအများ နှစ်ရာနှင့် မုန့်ကို

၃၀ ဝယ်၍သူတို့စားစရာအစားပေးရပါအံ့လောဟုလျှောက်ကြ၏။ ကိုယ်
 ၃၁ တော်ကလည်းသင်တို့မုန့်ဘယ်နှစ်လုံးရှိသနည်း။ သွား၍ကြည့်ကြ
 ၃၂ ဟုမိန့်တော်မူသည်အထိုင်းသူတို့သည် သိပြီးမှမုန့်ငါးလုံးနှင့်ငါးနှစ်
 ၃၃ ကောင်ရှိပါသည်ဟုလျှောက်ပြန်၏။ ထိုအခါလူအားလုံးတို့ကိုမျက်
 ၃၄ စိမ်းပေါ်မှာအစုစုထိုင်နေစေဟုအမိန့်တော်ရှိ၍သူတို့သည်တရားတရား။
 ၃၅ ငါးဆယ်တရားအစုစုထိုင်နေကြလျှင် ကိုယ်တော်သည်မုန့်ငါးလုံးနှင့်
 ၃၆ ငါးနှစ်ကောင်ကိုယူ၍ကောင်းကင်သို့ကြည့် မျှော်လျက်ကျေးဇူးတော်
 ၃၇ ကိုချီးမွမ်းပြီးမှမုန့်ကိုဖဲ့၍လူများတို့ရှေ့၌ထည့်စေခြင်းငှါတပည့်တော်
 ၃၈ တို့အားပေးတော်မူ၏။ ငါးနှစ်ကောင်ကိုလည်းလူအားလုံးတို့အားဝေ
 ၃၉ ဖန်တော်မူ၏။ လူအားလုံးတို့သည်စား၍ဝကြသောအခါ မုန့်နှင့်
 ၄၀ ငါးအကျိုးအပဲ့ဆယ်နှစ်တောင်းအပြည့်ကောက်သိမ်းကြ၏။ မုန့်ကို
 ၄၁ စားသောသူ ယောက်ျားအရေအတွက်ကားလူငါးထောင်မျှရှိသ
 ၄၂ တည်း။ ။ ထိုလူအပေါင်းကိုလွှတ်တော်မူစဉ်တွင် တပည့်
 ၄၃ တော်တို့ကိုလှေစီးစေ၍ ကမ်တဖက် ဗက်ဖဲဒမြို့သို့အရင်ကူးစေတော်
 ၄၄ မူ၏။ လူအပေါင်းကိုလွှတ်ပြီးမှဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုလိုသောငှါတော
 ၄၅ င်ပေါ်သို့ကြွတော်မူ၏။ ညအချိန်ရောက်သောအခါလှေသည်ကား
 ၄၆ အိုင်အလယ်၌ရှိ၏။ ကိုယ်တော်သည်ကားကုန်းပေါ်မှာတယောက်
 ၄၇ တည်းရှိနေတော်မူ၏။ လေမသင့်သဖြင့်တပည့်တော်တို့သည်တက်
 ၄၈ ခတ်၍ပင်ပန်းကြသည်ကိုမြင်တော်မူ၏။ ညသုံးချက်တီးအချိန်၌အိုင်
 ၄၉ ပေါ်မှာစက်တော်ဖြန့်လျက် သူတို့ဆီသို့ကြွ၍ အနားမှာရှောက်သွား
 ၅၀ မည်ပြုတော်မူ၏။ ထိုသို့အိုင်ပေါ်မှာစက်တော်ဖြန့်၍ကြွတော်မူသည်ကို
 ၅၁ သူတို့သည်မြင်လျှင်ဖုတ်စန္ဒေဖြစ်သည့်ဟုစိတ်ထင်နှင့်အော်ဟစ်ကြ၏။
 ၅၂ ထိုလူအားလုံးတို့သည်ကိုယ်တော်ကိုမြင်၍ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ရောက်ကြ
 ၅၃ ၏။ ကိုယ်တော်သည်ချက်ချင်းနှုတ်တော်ဖြုတ်၍တည့်ကြည့်သောစိတ်ရှိ
 ၅၄ ကြလော့။ ဝါပင်ဖြစ်သည်။ မကြောက်လန့်ကြနှင့်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ လှေ
 ၅၅ ပေါ်၌သူတို့ဆီသို့တက်တော်မူလျှင်လေသည်ညိမ်လေ၏။ ထိုသူတို့သည်
 ၅၆ အထိုင်းထက်အထွန်မိန်းမောတွေဝေအံ့သြောခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ အ
 ၅၇ ဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ သူတို့စိတ်နှစ်လုံးမိတ်သည်ဖြစ်၍မုန့်၌ပြ
 ၅၈ သောတန်ခိုးတော်ကိုမမှတ်မိကြ။ ။ ကမ်တဖက်သို့ကူးပြီးလျှင်
 ၅၉ ဂန့်သရက်အရပ်သို့ရောက်၍လှေကိုဆိုက်ကြ၏။ လှေမှဆင်းကြသော
 ၆၀ အခါလူများတို့သည်မျက်နှာတော်ကိုချက်ချင်းမှတ်မိလျှင် ပတ်ဝန်း

ကျင်အရပ်အားလုံးတို့၌ပြေးသွားသဖြင့်မည်သောအရပ်၌ရှိတော်မူသည်ဟုကြားလျှင်ထိုအရပ်သို့လူနာများ ကို အိပ်ရာ နှင့် ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ မြို့ရွာအနုပုန်သို့ရောက်တော်မူရာ၌မကျန်းမာသောသူတို့ကိုလမ်းနားမှထား၍အဝတ်တော်စွန်း ကိုမျှတို့ရအောင်အခွင့်တောင်းပန်ကြ၏။တို့သမျှသောသူတို့သည်လည်းချမ်းသာကြ၏။

- ၁ ။ထိုအခါဖာရိရှဲလူတို့နှင့်ယေရှုလင်မြို့မှရောက်လာသောကျမ်းပြုဆရာအချို့တို့သည် အထံတော်၌စုဝေး၍ တပည့်တော်အချို့တို့သည် ညစ်ညူးသောလက်တည်း ဟူသောမဆေးသောလက်နှင့်အစားစားသည်ကိုမြင်လျှင်အပြစ်တင်ကြ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။
- ၂ ။ရှေးလူဟောင်းတို့မှဆက်ခံသောနည်းဥပဒေသကိုခံယူသောဖာရိရှဲလူမှစ၍ယုဒလူအားလုံးတို့သည်လက်ဆုပ်မဆေးဘဲအစားစားလေ့မရှိ။
- ၃ ။ဈေးမှပြန်လာသောအခါလည်းရေ၌လက်မနှစ်ဘဲစားလေ့မရှိ။ ထိုမှတစ်ပါး။ ခွက်။ဖလား။ ကြေးဝါပုကံ။ ခတင်တို့ကိုရေ၌နှစ်ခြင်းမှစ၍အချားသောထုံးတမ်းအများကိုခံယူ၍ကျင့်လေ့ရှိ၏။ ထိုအခါဖာရိရှဲလူ။ကျမ်းပြုဆရာတို့ကရှေးလူဟောင်းတို့မှဆက်ခံသောနည်းဥပဒေသကိုကိုယ်တော်၏တပည့်တို့သည်မကျင့်ဘဲလျက်အဘယ်ကြောင့်ညစ်ညူးသောလက်နှင့်အစားစားသနည်းဟုမေးလျှောက်ကြလျှင်
- ၄ ။ကိုယ်တော်ကကျမ်းစာလာသည်အတိုင်းဟောရှာယသည်လျှင်၎င်းကသင်တို့ကိုရည်စောင်လျက်။ ဤလူမျိုးသည်နှုတ်ခမ်းနှင့်ငါ့ကိုရှိသေချိုးမွှမ်း၏။စိတ်နှစ်လုံးမူကားငါနှင့်ဝေးလှ၏။ လူတို့စိတ်ရင်သောပညတ်တို့ကိုသာသွန်သင်ဟောပြောလျက်ပင်ငါ့ကိုအချည်းနှီးကိုးကွယ်ကြ၏ဟုနောက်ဖြစ်လတံ့သောအရာကိုလျှောက်ပတ်စွာဟောခဲ့ပြီး။
- ၅ ။အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။သင်တို့သည်ဘုရားသခင်၏ပညတ်တော်ကိုပယ်လျက်လူတို့မှဆက်ခံသောနည်းဥပဒေသကိုခံယူသဖြင့်ခွက်ဖလားတို့ကိုရေ၌နှစ်ခြင်းမှစ၍ထိုသို့သောအချားထုံးတမ်းများတို့ကိုကျင့်လေ့ရှိကြ၏။ သင်တို့အဆက်ဆက်သောနည်းဥပဒေသကိုကျင့်သောအခွင့်ရှိရအောင်သင်တို့သည်ဘုရားသခင်၏ပညတ်တော်ကိုလျှောက်ပတ်စွာပယ်ကြသည်တကား။ မောရှေပညတ်ကားမိဘတို့ကိုရှိသေစွာကျင့်လော့။အကြင်သူသည်မိဘကိုနှုတ်ဖြင့်ပြစ်မှား၏။ထိုသူသည်အသေသတ်ခြင်းကိုခံစေပုလ္လသတည်း။

၁၁ သင် ထိုမူကား အကြင်သူသည် မိမိဘက်သို့ အသုံး ရ နိုင် သမျှ
 ၁၂ သောငါ၏ ဥစ္စာသည် အလှူဝတ္ထုတည်း ဟူသောကော်ဘန် ဖြစ်စေဟု
 ၁၃ ဆို၏။ ထိုသူသည် မိဘဝတ်ကို အချွင်းမပြုရဟု ဖြစ်တား၍ မိမိအ
 ဆက်ဆက် သောနည်း ဥပဒေ သအား ဖြင့် ဘုရား သခင် နှုတ်ကပတ်
 ၁၄ တော်ကို ပယ်ကြ၏။ ထိုသို့သော အကျင့်အများ ထို့ကို သင် ထိုသည့် ကျင့်
 လေ့ရှိကြသည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ။ ထိုအခါ လူအစုအဝေးအား လုံး
 ကို အထံတော်သို့ ခေါ်၍ သင် ထို အား လုံး နားထောင် နားလည် ကြလော့။
 ၁၅ လူပြင်မှ လာ၍ လူအတွင်း သို့ ဝင်သဖြင့် လူကို ညှစ်ညှူး စေနိုင်သော အ
 ရာတစုံတခုမျှ မရှိ။ လူအတွင်း မှ ထွက်သော အရာသည် လူကို ညှစ်ညှူး
 ၁၆ စေ သော အရာ ဖြစ် ၏။ မည်သော သူသည် ကြား စ ရာ နား ရှိလျှင်
 ၁၇ ကြားပါလေစေဟု မိန့်တော်မူ၏။ လူအစုအဝေး ဆီမှ ကြွ၍ ဆိမ်သို့ ဝင်
 တော်မူပြီး လျှင် တပည့် တော်ထိုသည် ထိုဥပမာကို မေးမြန်း ကြ၏။
 ၁၈ ကိုယ်တော်ကလည်း သင် ထိုသည့် ဤမျှ လောက် ပညာ မဲ့နေသလော။ လူပြ
 ၁၉ င်မှ လာ၍ လူအတွင်း သို့ ဝင်သမျှ ထိုသည့် နှစ်လုံး ထဲသို့ မဝင်။ ဝမ်ထဲသို့
 ဝင်၍ အစားအား လုံး ကို သန့်ရှင်း စေသဖြင့် ရေ ဆိမ်တွင် ဆင်း သွား သော
 ၂၀ ကြောင့် လူကို မညှစ်ညှူး စေနိုင်သည် ကို နားမလည် ကြသလော။ လူအ
 တွင်း မှ ထွက်သော အရာကား လူကို ညှစ်ညှူး စေသော အရာ ဖြစ်ပေ၏။
 ၂၁ လူအတွင်း နှစ်လုံး ထဲက မကောင်း သော ကြံစဉ် ခြင်း သူမယား ကို ပြစ်
 ၂၂ မှားခြင်း။ မိမိလွတ် နှင့် မှား ရွင်းခြင်း။ လူအသက် ကို သတ်ခြင်း။ သုဥ
 စွာ ကို ခိုးခြင်း။ လောဘ ဝှန်ကျူးခြင်း။ မနာလိုခြင်း။ လှည့်စားခြင်း။
 ညှစ်ညှူးခြင်း။ ညှစ်ချခြင်း။ သူအသရေ ကို ဖျက်ခြင်း။ ထောင်စွား စော်
 ၂၃ ကားခြင်း။ လျှပ်ပေါ်ခြင်း။ ဤဆိုးညစ် သော အရာများ ထို့သည် အ
 တွင်း မှ ထွက်လာ၍ လူကို ညှစ်ညှူး စေသည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၄ ထိုအရပ်မှ ကိုယ်တော်သည် ထ၍ တူရမြို့ နှင့် ဇိဒန်မြို့၏ ကျေးလက် သို့
 ၂၅ ကြွတော်မူလျှင် ဆိမ်ခွံဝင်၍ အဘယ်သူမျှ မသိစေခြင်း ငှါ အလိုတော်
 ၂၆ ရှိသော်လည်း ပုန်း၍ နေတော်မမူနိုင်။ အဘယ်ကြောင့် နည်း ဟူမူကား။
 ညှစ်ညှူး သော နတ် စွဲသော မိမိ ငယ် ၏ အမိ သည် သိတင်း တော်ကို
 ၂၇ ကြားသဖြင့် လာ၍ ခြေတော်ရင်း နှံ့ပျပ်ဝပ်လျက် မိမိသမီးထဲမှ နတ်
 ဆိုးကို နှင် ထုတ်တော် မူမည် အကြောင်း တောင်း လျှောက် ၏။ ထိုမိမိ
 ၂၈ ကား ဟောလေသအမျိုး။ ရှုရိ ဖိနိတ် ပြည် သား ဖြစ်သတည်း။ ယေရှုက

၂၈ နည်းရှေ့ဦး စွာသားများ ကိုဝအောင်ကျေး ပါရစေ။ သား၏အစား
 ၂၉ ကိုယူ၍ ခွေးအားမပေးမချအပ်ဟုမိန့်တော်မူလျှင် မိမ္မကမ္မန်ပါ၏
 ၃၀ သခင်။ ခွေးမူကားစားပွဲအောက်၌သားတို့စားခုပ်စားပေါက်ကိုစား
 ၃၁ ဖြီထုံးစံရှိပါသည်ဟုပြန်၍လျှောက်သည်ကို ကိုယ်တော်ကထိုစကား
 ၃၂ ကြောင့်သင်သွားတော့။ နတ်ဆိုးသည် သင်သမီးထဲမှထွက် သွားပြီး
 ၃၃ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုမိမ္မသည် မိမိအိမ်သို့ပြန်၍ နတ်ဆိုးထွက်သွား
 ၃၄ သည်ကိုငင်သမီးသည် အိပ်ရာ၌အိပ်နေသည်ကိုငင်တွေ့၏။
 ၃၅ ။ တဖန်ကိုယ်တော်သည် ထုရုမြို့ နှင့်ဖိဒန်မြို့၏ ကျေးလက်မှထွက်၍ ဒေ
 ၃၆ ကာပေါလီပြည် နယ်ကိုရှောက်သွားသဖြင့် ဂါလီလဲအိုင်သို့ ရောက်
 ၃၇ တော်မူ၏။ ထိုအခါနားပင်း၍စကားအသောသူတယောက်ကိုအထံ
 ၃၈ တော်သို့ဆောင်ခဲ့၍ သူအပေါ်မှာလက်တော်ကိုတင်ပါမည်အကြောင်း
 ၃၉ တောင်းပန်ကြ၏။ ကိုယ်တော်သည် ထိုသူကိုလူအစုအဝေးဆီမှဆိတ်
 ၄၀ ကွယ်ရာအရပ်သို့ခေါ်သွားပြီးမှလက်ညှိုးတော်ကိုသူ၏နားပေါက်၌
 ၄၁ သွင်း၍ တံတွေးထွေးလျှင် သူ၏လျှောက်တော်မူ၏။ ထိုနောက်
 ၄၂ ကောင်းကင်သို့ကြည့် မျှော်၍လည်း တွားသံကို ပြုလျက် ဖေသဟုမိန့်
 ၄၃ တော်မူ၏။ အနက်ကား ပွင့်စေဟုဆိုလိုသတည်း။ ထိုခဏချင်းသူ၏
 ၄၄ နားသည် ပွင့်၍ လျှောက်ခိုင်မာခြင်း ပျောက်သဖြင့် စကားပြီပြီပြော
 ၄၅ နိုင်၏။ ထိုအကြောင်းကိုအဘယ်သူအားမျှမပြောစေခြင်း ဌာသူတို့
 ၄၆ ကိုပညတ်တော်မူ၏။ သို့သော်လည်း ပညတ်တော်မူလေ။ သူတို့သည်
 ၄၇ သာ၍သိတင်းကြားပြောလေ့ရှိသတည်း။ အထိုင်းထက်အဖွန်မိန်းမော
 ၄၈ တွေဝေလျှင် သူသည် အလုံးစုံတို့ကို လျှောက်ပတ်စွာပြုတော်မူပြီး။
 ၄၉ နားပင်းသောသူတို့ကိုကြားစေတော်မူပြီး။ အသောသူတို့ကိုစကား
 ၅၀ ပြောစေတော်မူပြီးဟုဆိုကြ၏။ ။ ထိုအခါစုဝေးသောသူအ
 ၅၁ ဖွန်များ၍ စားစရာမရှိလျှင် ကိုယ်တော်သည် တပည့်တော်တို့ကို
 ၅၂ ခေါ်၍ ဤလူများကိုငါသနား၏။ ငါနှင့် အတူနေကြ၍ ယခုသုံးရက်ရှိ
 ၅၃ ပြီး။ စားစရာအလျှင်းမရှိ။ အစားမစားမီ သူတို့ကိုမိမိအိမ်သို့ငါ
 ၅၄ ဖွတ်လျှင်လမ်ခရီး၌မောကြလိမ့်မည်။ အချို့တို့သည် အဝေးကလာ
 ၅၅ ကြသည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့လည်း ဤတောအရပ်၌
 ၅၆ အဘယ်သို့ ဤသူတို့ကို ဝအောင်ကျေး နိုင်ပါအံ့နည်းဟု လျှောက်
 ၅၇ ကြသော် ကိုယ်တော်က သင်တို့တွင် မုန့်ဘယ်နှစ်လုံးရှိသ
 ၅၈ နည်းဟုမေးတော်မူလျှင် မုန့်ခုနှစ်လုံးရှိပါသည်ဟုပြန်လျှောက်ကြ၏။

၈ ထိုအခါလူအစုအဝေး ကိုမြေပေါ်မှာထိုင်နေစေဟုအမိန့်တော်ရှိလျှင်
 မုန့်ချနှစ်လုံးကိုယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှမုန့်ကိုဖဲ့၍ လူများ
 ၇ တို့ရှေ့၌ထည့်စေခြင်းငှါတပည့်တော်တို့အားပေးတော်မူသည့်အတိုင်း
 ၈ သူတို့သည်ထည့်ကြ၏။ ငါးကောင်ကလေးအနည်းငယ်လည်းရှိသည့်ဖြစ်
 ၉ ၍ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှလူများရှေ့၌ထည့်စေခြင်းငှါမိန့်တော်မူ
 ၁၀ ၏။ ထိုသူတို့သည်စား၍ ဝကြသောအခါကြွင်းရစ်သောအကျိုးအပဲ့ချ
 ၁၁ နှစ်တောင်းအပြည့်ကောက်သိမ်းကြ၏။ စားသောသူအရေအတွက်
 ၁၂ ကားလူလေးထောင်မျှလောက်ရှိသတည်း။ ထိုသူတို့ကိုဇွတ်တော်မူ
 ၁၃ ပြီးမှ တပည့်တော်တို့နှင့်တကွလှေထဲသို့ချက်ချင်းဝင်၍ ဒဏမနုသ
 ၁၄ ကျေးဇာတ်သို့ရောက်တော်မူ၏။ ။ ထိုအခါဖာရိရှဲလူတို့သည်
 ထွက်လာ၍ကိုယ်တော်နှင့်ဆွေးနွေးညှင်းချံသည်တွင်စုံစမ်းနှောင့်ရှက်
 ၁၅ သောအားဖြင့် ချိမ်းကောင်းကင်၌နိမိတ်လက္ခဏာတစ်ခုတစ်ခုကိုတော
 ၁၆ င်ကြ၏။ ကိုယ်တော်သည်စိတ်နှစ်လုံးညည်းတွားသံကိုပြုတော်မူ
 လျက်၍ လူမျိုးသည်နိမိတ်လက္ခဏာကိုအဘယ်ကြောင့်တောင်းသ
 ၁၇ ဟုမိန့်တော်မူပြီးလျှင် ထိုသူတို့ဆီမှထွက်၍တဖန်လှေထဲသို့ဝင်သ
 ဖြင့်ကမ်တဖက်သို့ပြန်တော်မူ၏။

၁၈ တပည့်တော်တို့သည်မုန့်ကိုယူခြင်းငှါမေ့လျော့သဖြင့်လှေထဲ၌သူတို့
 ၁၉ ဆီမှာမုန့်တလုံးတည်းသာရှိ၏။ ကိုယ်တော်ကလည်းဖာရိရှဲလူတို့
 ၏တဆေးကိုငှင်ဟေရုဒ်၏တဆေးကိုငှင်သထံနှင့်ကြည်ရှောင်ကြဟု
 ၂၀ ပညတ်တော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့လည်းငါတို့၌မုန့်မပါသောကြောင့်
 ၍စကားကိုမိန့်တော်မူသည်ဟုအချင်းချင်းဆွေးနွေးပြောဆိုကြ၏။
 ၂၁ ဟေရုဒ်သည်သိတော်မူလျှင်သင်တို့၌မုန့်မပါသောကြောင့် ထိုစကား
 ကိုငါပြောသည်ကိုအဘယ်ကြောင့်အချင်းချင်းဆွေးနွေးပြောဆိုကြ
 ၂၂ သနည်း။ ယခုထိုင်အောင်နှစ်လုံးမသွင်း။ နားမလည်ကြသလော။ သင်
 ၂၃ တို့စိတ်နှစ်လုံးချိတ်သေးသလော။ မျက်စိရှိလျက်ပင်မမြင်။ နားရှိလျှ
 ၂၄ က်ပင်မကြား။ စိတ်မအောင်းမေ့ဘဲနေသလော။ မုန့်ငါးလုံးကိုလူငါး
 ထောင်အားငါ့ဖဲ့သောအခါအကျိုးအပဲ့ဘယ်နှစ်တောင်းကောက်
 ၂၅ သိမ်းသနည်းဟုမေးတော်မူလျှင်ဆယ်နှစ်တောင်းကောက်လိမ်းပါ
 ၂၆ သည်ဟုလျှောက်ကြ၏။ မုန့်ချနှစ်လုံးကိုလူလေးထောင်အားငါ့ဖဲ့

။ရှင်မာကျခရစ်ဝင်။

သောအခါအကျိုးအပဲ့ဘယ်နှစ်တောင်းကောက်သိမ်းသနည်းဟုမေး
တော်မူလျှင်ခုနှစ်တောင်းကောက်သိမ်းပါသည်ဟုလျှောက်ကြ၏။

- ၂၁ သို့ဖြစ်လျှင်သင်တို့သည် နားမလည်ဘဲအဘယ် သို့နေကြသနည်း ဟု
- ၂၂ မိန့်တော်မူ၏။ ။ဗက်ဖေမြို့သို့ရောက်တော်မူလျှင်လူကန်း
တယောက်ကိုအထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့၍ သူ့ကိုတို့တော်မူမည် အကြော
- ၂၃ င်းတောင်း ပန်ကြ၏။ ကိုယ်တော်သည် လူကန်းကိုလက်ဆွဲ၍ မြို့ပြင်
သို့ထွက်ပြီး မှသူ၏မျက်စိနှစ်စုံတံတွေးထွေး၍ သူ့အပေါ်မှာလက်တော်
- ၂၄ ကိုတင်လျက်သင်သည့်တစ်ခုတစ်ခုကိုမြင်သလောဟုမေးတော်မူ၏။ ထိုသူ
သည်ကြည့်မျှော်၍လူတို့သည်သစ်ပင်ကဲ့သို့ထင်၍ လှမ်းသွားသည်ကို
- ၂၅ ကျန်တော်မြင်ပါသည်ဟုလျှောက်၏။ နောက်တဖန်သူ၏မျက်စိပေါ်
မှာလက်တော် ကိုတင်၍ သူ့ကိုကြည့်မျှော်စေတော်မူလျှင် ပကတိအ
- ၂၆ ဖြစ်သို့ရောက်၍အလုံးစုံတို့ကိုရှင်းလင်းစွာ မြင်လေ၏။ ကိုယ်တော်
ကလည်းမြို့ထဲသို့မဝင်နှင့်။ မြို့၌အဘယ်သူ့မျှမပြောနှင့်ဟုမိန့်တော်
- ၂၇ မူ၍သူ့ကိုမိမိနေရာသို့ထွတ်လိုက်လေ၏။ ။ယေရှုသည်ဖိလိ
ပ္ပုကဲသရိ မြို့၏ကျေးလက်သို့တပည့်တော်တို့နှင့်တကွကြွတော်မူသော်
လမ်ခရီးမှာငါသည်အဘယ်သူဖြစ်သည် ကိုလူများဆိုကြသနည်းဟု
- ၂၈ တပည့်တော်တို့ကိုမေးမြန်းတော်မူလျှင် လူအချို့ကကိုယ်တော်သည်
ရေနှစ်မင်္ဂလာဆရာယောဟန် ဖြစ်ကြောင်း ကိုဆိုကြ၏။ အချို့ကလေ
ယဖြစ်ကြောင်းကိုဆိုကြ၏။ အချို့ကပရောဖက်တပါးပါးဖြစ်ကြောင်း
- ၂၉ ကိုဆိုကြ၏ဟုလျှောက်ကြလေသော် ငါသည်အဘယ်သူဖြစ်သည်
ကိုသင်တို့ဆိုကြသနည်းဟုမေးမြန်းတော်မူလျှင် ပေတရုကကိုယ်
- ၃၀ တော်သည်ခရစ်တော်ဖြစ်တော်မူ၏ဟုလျှောက်လေ၏။ ကိုယ်တော်
၏အကြောင်းကိုအဘယ်သူအား မျှမပြောမိမ့်သောငှါ တပည့်တော်
- ၃၁ တို့ကိုပညတ်တော်မူ၏။ ထိုမှတပါး။ လူသားသည်များများ
ခံရမည်။ ထွတ်အရာရှိ။ ယဇ်ပရောဖက်အကြီး။ ကျမ်းပြုဆရာတို့
ညင်းပယ်ခြင်းကိုငင်အသေသတ်ခြင်းကိုငင်ခံရမည်။ သုံးရက်မြောက်
သောနေ့၌ထမြောက်ရမည်ဟူသောအကြောင်း များကိုတပည့်တော်
- ၃၂ တို့အားပြစပြုတော်မူ၏။ ထိုသို့အတည့်အလင်းပြတော်မူသော
ကြောင့် ပေတရုသည်ကိုယ်တော်ကိုအချား သို့ခေါ်ပင့်၍အပြစ်တင်
- ၃၃ သောစကားကိုလျှောက်လေသော် ကိုယ်တော်သည်မျက်နှာတော်
ကိုလှည့်၍တပည့်တော်တို့ကိုကြည့်ရှုလျက် အချင်းရန်သူငါ့နောက်

သို့ဆုတ်တော့။ သင်သည် ဘုရားသခင်၏ အရာကို မနှစ်သက်။ လူတို့၏ အရာကိုသာ နှစ်သက်၏ ဟူ၍ ပေတရုကို ဆုတော်မူ၏။

၃၄ ထိုအခါ တပည့် တော်တို့ နှင့် ပရိသတ်များ ကိုခေါ်တော် မူပြီး လျှင် အကြင် သူသည် ငါ၏ ဆည်းကပ်ခြင်း ငှါအလို ရှိ၏။ ထိုသူသည် ကိုယ်ကို ကိုယ် ညှင်း ပယ်ရမည်။ ကိုယ် လက်ဝါးကပ်ထိုင် ကိုယ်ထံ၌ ငါ့နောက်

၃၅ သို့လိုက်ရမည်။ အကြင်သူသည် မိမိအသက်ကို ကယ်ဆယ်ခြင်း ငှါအလို ရှိ၏။ ထိုသူသည် အသက်ရှုံးလိမ့်မည်။ အကြင်သူသည် ငါ့ကြောင့် ၎င်း ဝေဒလိတရားကြောင့် ၎င်းအသက်ရှုံး၏။ ထိုသူသည် မိမိအသက်ကို

၃၆ ကယ်ဆယ်လိမ့်မည်။ စကြဝဠာအား လုံးကို အစိုးရ၍ မိမိအသက်ပိ

၃၇ ညည်ကို ရှုံးသော သူသည် အဘယ်ကျေးဇူးရှိသနည်း။ မိမိအသက်ပိ

၃၈ ညည်ကို အဘယ်ဥစ္စာနှင့် ရွေးနှိုင်းသနည်း။ မြောက်မထားသော ဤလူ မျိုး ဆိုး တွင် အကြင်သူသည် ငါ့ကို ၎င်းငါစကားကို ၎င်းရှက် ၏။ လူသား သည် မိမိအဖခမည်းတော် ၏ ဘုန်းအာနုဘော်ကို ဆောင်လျက် သန့်ရှင်း လောကောင်းကင် တမန်အခြံအရံတို့ နှင့် ကြွလာသော အခါ ထိုသူ

၃၉ ကို ရှက်တော်မူလတံ့။ ငါ့အမှန်ဆိုသည် ကား ဘုရားသခင် နိုင်ငံတော် သည် တန်ခိုးနှင့် တကွတည်ကြောင်း ကို ဤအရပ်၌ ရှိသော သူအချို့တို့ သည် မမြင်မှီ ဘဝမပြောင်းရဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂ ချောက်ရက် လွန်သော အခါ ယေရှုသည် ပေတရု ယာကျပ်။ ယောဟန် တို့ကို ခေါ်၍ အချား သူမပါဘဲ မြင့်လှစွာ သော တောင်ပေါ် မှာ ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်သို့ ဆောင်ကြွတော်မူ၏။ ထိုသူတို့ ရှေ့၌ ထူးဆန်းသော

၃ အဆင်းအရောင်နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ အဝတ်တော်ကား ပြောင်လက် လျက် ဤမြေပေါ်၌ အဘယ်ခဝါသည် မျှ ဖြူစေနိုင်သည် ထက် မကမိန့်စား ပွင့်ကဲ့သို့ ဖြူလျက် ရှိ၏။ မောရှေနှင့် ဇေလီယသည် ထင်ရှားရှိ၍ ယေရှု

၄ နှင့် အတူစကားပြောလျက် ရှိ၏။ ထိုအခါ ပေတရုက အရှင်ဘုရား။ ဤအရပ်၌ နေ ဖွယ်ကောင်း ၏။ ကိုယ်တော်တို့ တဲတဲဆောင်။ မောရှေတို့ တဆောင်။ ဇေလီယတို့ တဆောင်။ ဘဲသုံးဆောင်ကို အကျွန်ုပ် တို့ ဆောက်

၅ လုပ်ပါရ စေဟု လျှောက်လေ၏။ တပည့်တော်တို့ သည် အထွန်ကြောက်

၆ သောကြောင့် ပေတရုသည် ရောင်ရမ်း၍ ဤသို့ လျှောက်သတည်း။ ထိုအခါ မိန့်စား တိမ်သည် သူတို့ကို ထွန်မိန့်၍ ဤသူသည် ငါ့ချစ်သား ပေတရု။

၇ သူစကားကို နားထောင်ကြဟု မိန့်စား တိမ်က အသံတော် ဖြစ်လေ၏။ ထို

၉

။ရှင်မာကျခရစ်ဝင်။

ခဏချင်းတပဉ္စတော်တို့သည်ပတ်လည်ကြည့်ရှုလျှင်မိမိတို့နှင့်အတူယေရှုတယောက်တည်းမှတပါးအဘယ်သူကိမျှမမြင်ကြ။ ။တောင်ပေါ်

၉ မှဆင်းကြသောအခါကိုယ်တော်ကလူသားသည်သေခြင်းမှထမြောက်မှီတိုင်အောင်သင်တို့ယခုမြင်သောအရာကိုအဘယ်သူအားမျှမကြား

၁၀ မပြောကြနှင့်ဟုတပဉ္စတော်တို့ကိုပညတ်တော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည်ထိုစကားကိုမှတ်မိ၍သေခြင်းမှထမြောက်ခြင်းသည်အဘယ်သို့

၁၁ ဆိုလိုသနည်းဟုအချင်းချင်းဆွေးနွေးမေးမြန်းကြ၏။ ထိုအခါတပည့်တော်တို့ကလေးယသည့်အရင်ဇာတိမည်ဟုကျမ်းပြုဆရာတို့သည်အဘ

၁၂ ယ်ကြောင့်ဆိုပါသနည်းဟုမေးလျှောက်ကြလျှင် ကိုယ်တော်ကလေးယသည်အရင်ဇာတိအလုံးစုံတို့ကိုပြုပြင်ရသည်မှန်ပေ၏။လူသားသည်

၁၃ လည်းအလွန်ဆင်းရဲ၍ကဲ့ရဲ့ပယ်ထားခြင်းကိုခံရမည်ဟုကျမ်းစာ၏။ ငါဆိုသည်ကားလေးယရောက်လေပြီးသူအကြောင်းကိုကျမ်းစာ၌ရေး

ထားသည်အတိုင်းလူများသည် သူအားပြုချင်သမျှပြုကြလေပြီးဟုမိန့်

၁၄ တော်မူ၏။ ။တပည့်တော်တို့ဆီသို့ရောက်တော်မူသောအခါများ စွာသောလူအစုအဝေးသည်သူတို့ကိုပိုင်းလျက်ကျမ်းပြုဆရာတို့

၁၅ သည်သူတို့နှင့်ဆွေးနွေးမေးမြန်းကြသည်ကိုမြင်တော်မူ၏။ လူအစုအဝေးအားလုံးတို့သည်ကိုယ်တော်ကိုမြင်လျှင်ချက်ချင်းအံ့ဩမိန့်

၁၆ မောခြင်းသို့ရောက်သဖြင့်အထံတော်သို့ပြေး၍ရှိသေစွာနှုတ်ဆက်ကြ၏။ ကိုယ်တော်ကလည်းသင်တို့သည်အဘယ်သို့အချင်းချင်း

၁၇ ဆွေးနွေးကြသနည်းဟုမေးတော်မူလျှင် အစုအဝေး၌ပါသောသူတယောက်ကအရှင်ဘုရား။အသောနတ်အစွဲခံသောကျွန်တော်သား

၁၈ ကိုအထံတော်သို့ကျွန်တော်ဆောင်ခဲ့ပါပြီ။ နတ်ဖမ်စားလေရာရာ၌သူကိုမြေပေါ်မှာလဲစေ၍သူသည်လည်းခံတွင်းမှအမြှုတ်ထွက်လျက်

အံ့သွားခဲ့ကြိတ်လျက်မိန့်ချောက်လျက်နေပါ၏။ထိုနတ်ကိုနှင်ထုတ်ပါမည်အကြောင်း။တပဉ္စတော်တို့အားကျွန်တော်လျှောက်၍သူတို့မတတ်

၁၉ နှိုင်းကြပါဟုလျှောက်လေသော် ကိုယ်တော်ကရုံခြင်းမရှိသောအမျိုး။ ငါသည်သင်တို့နှင့်တကွအဘယ်မျှလောက်ကြာ၍နေရအံ့နည်း။သင်

၂၀ တို့ကိုအဘယ်မျှလောက်ကြာ၍သည်းခံရအံ့နည်း။သူငယ်ကိုငါဆီသို့ယူခဲ့ကြဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ယူခဲ့ကြ၏။ထိုနတ်သည်ကိုယ်

၂၁ တော်ကိုမြင်လျှင်ချက်ချင်းသူငယ်ကိုတောင့်မာစေသဖြင့်မြေပေါ်မှာလဲ၍အမြှုတ်ထွက်လျက်ကိုယ်ကိုလှိမ့်လျက်နေ၏။ ကိုယ်တော်က

လည်း ဤသို့ ဖြစ်၍ အဘယ်မျှလောက်ကြာပြီးနည်း ဟု သူငယ်၏ အဖ
 ၂၂ အား မေးတော် မူလျှင် အဖက ငယ်သော အရွယ် မှစ၍ ဖြစ် ပါ ၏။ သူ
 ငယ်သေရ အောင်မီး နှိုငှင် ရေ နှို ငှင် အကြိမ် ကြိမ် လဲစေတတ်၏။ သို့
 ၂၃ သနားသဖြင့် ကယ်မတော်မူပါ ဟု လျှောက် လေ၏။ ယေရှုကလည်း
 သင်သည် ရုံနှိုင်းသလော။ ရုံသော သူ ဖြစ် လျှင် ခပ်သိမ်း သော အမှုကို
 ၂၄ တတ်နှိုင်းသည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။ သူငယ်၏ အဖ သည် ချက်ချင်း ဟပ်
 ကျော်၍ ကျွန်တော် ရုံပါ၏။ မရုံသည် ကိုမစတော်မူပါ ဟု မျက်ရည်နှင့်
 ၂၅ လျှောက်ပြန်လေ၏။ ထိုအခါ လူများ တို့သည် စုဝေး လျှက်ပြေးလာကြ
 သည် ကိုယေရှုသည် မြင်လျှင် နားပင်း ၍ စကား အသော နတ်။ သူငယ်
 ၂၆ သော နတ်ကို ဆုမွန် မိန့်တော်မူသဖြင့် နတ်သည် အော်ဟစ်၍ အထွန်
 တောင့်မာစေပြီး မှထွက်သွား ၏။ သူငယ်သည် သေသကဲ့သို့ ဖြစ်၏။
 ၂၇ သေပြီး ဟု လူများ ဆိုကြ၏။ ယေရှုသည် သူ ၏ လက်ကို ကိုင်၍ ချီကြွ
 ၂၈ တော်မူသဖြင့် သူသည် ထလေ၏။ ။ အိမ်၌ ဝင်တော်မူပြီး မှ
 တပည့်တော် တို့က အကျွန်ုပ် တို့သည် ထိုနတ် ကို အဘယ် ကြောင့် မနှင်
 ထုတ်နှိုင်းပါသနည်း ဟု ဆိတ်ကွယ် ရာ အရပ်၌ မေးလျှောက်ကြသော်
 ၂၉ ကိုယ်တော်က ဆုတောင်းခြင်း ။ အစားရှောင်ခြင်း မှတပါး အဘယ်သို့
 သော အားဖြင့် ထိုနတ်မျိုး သည် မထွက်နှိုင်း ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၀ ။ ထိုအရပ် မှထွက်၍ ဂါလိလဲပြည် အလယ်၌ ရှောက်သွားကြစည်တွင်
 ၃၁ အဘယ်သူမျှ သိသေခြင်း ငှါ အလိုတော်မရှိ။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူ
 မူကား။ လူသား သင့်လူတို့ လက်သို့ အပ်နှံခြင်း ကို ငှင် အသေသတ်ခြင်း
 ၃၂ ကို ငှင် ခံရ၍ ခံပြီး မှသုံးရက်မြောက်သော နေ့၌ ထမြောက်မဉ် ဟူသော
 အကြောင်း များ ကို တပည့် တော် တို့အား ပြတော်မူ ၏။ ထိုအကြောင်း
 များ ကို သူတို့သည် နားမလည်သော်လည်း ကိုယ်တော်ကို မမေးမလျှော
 ၃၃ က်ဝံ့ကြ။ ။ ကပေရနောင်မြို့သို့ ရောက်၍ အိမ်၌ ရှိတော်မူလျှင်
 သင်တို့သည် လမ်၌ အဘယ်သို့ အချင်းချင်း ညှင်းချဲကြသနည်း ဟု မေး
 ၃၄ တော်မူသည်ကို သူတို့သည် တိတ်ဆိတ်စွာ နေကြ၏။ အဘယ်ကြောင့်
 နည်း ဟူမူကား။ အဘယ်သူသည် သာ၍ ကြီးမြတ်အံ့နည်း ဟု လမ်၌ အ
 ၃၅ ချင်းချင်း ညှင်းချဲကြ၏။ ထိုအခါ ကိုယ်တော်သည် ထိုင်၍ တကျိပ်နှစ်

ပါး တို့ကိုခေါ်တော်မူလျှင်အရင်အဦး ဖြစ်လိုသောလူမည်သည် ကား
 ၃၉ နောက်ဆုံးဖြစ်ရ၏။အားလုံးတို့၏အစေခံလည်းဖြစ်ရ၏ဟုမိန့်တော်
 ၃၇ မူပြီးမှ သူငယ်တယောက်ကိုသူတို့အလယ်မှာယူထား၍လက်တော်
 ၃၈ နှင့်ချီပိုက်လျက် အကြင်သူသည် ငါကိုထောက်၍ ဤကဲ့သို့သောသူ
 ငယ်တစုံတယောက်ကိုသိမ်းဆည်း၏။ထိုသူသည် ငါကိုပင် သိမ်း
 ဆည်း၏။ငါကိုသိမ်းဆည်းသောသူသည်လည်းငါကိုသာသိမ်းဆည်း
 ၃၈ သည်မဟုတ်။ငါကိုစေလွှတ်တော်မူသောသူကိုပင်သိမ်းဆည်း၏ဟု
 မိန့်တော်မူ၏။ ။ယောဟန်ကလည်းအရှင်ဘုရား။ကိုယ်တော်
 အခွင့်နှင့်ခွတ်ဆိုးတို့ကိုနှင်ထုတ်သောသူတယောက်ကိုအကျွန်ုပ်တို့
 သည်တွေ့ပါ၏။သူသည်အကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူမလိုက်သောကြောင့်အ
 ၃၉ ကျွန်ုပ်တို့သည် မြစ်တားကြပါသည်ဟုဈေသော် ယေရှုက
 သူကိုမမြစ်တားကြနှင့်။ငါအခွင့်နှင့်တန်ခိုးကိုပြု၍ငါကိုအလွယ်တ
 ၄၀ ကဲ့ကဲ့ခွင့်သောသူတယောက်မျှမရှိ။ သင်တို့ရန်သူဘက်မရှိသော
 ၄၁ သူသည် သင်တို့ဘက်ရှိ၏။ သင်တို့သည်ခရစ်တပည့်ဖြစ်သည်ဟု
 ငါမျက်နှာကိုထောက်၍ အကြင်သူသည်သင်တို့အားရေတခွက်ကိုမျှ
 ပေး၏။ထိုသူသည်အကျိုးကိုမရဘဲမနေရာငါအမှန်ဆို၏။ ။
 ၄၂ ငါကိုရုံကြည်သောဤသူငယ်တစုံတယောက်ကို အကြင်သူသည်လဲ
 စေ၏။ထိုသူ၏လည်ပင်းနှိုက်ျိတ်ဆုံကျောက်ပျားဆွဲ၍သူကိုပင်လယ်
 ၄၃ နှိုချသော်သာ၍ကောင်း၏။ သင်၏လက်သည် သင်ကိုလဲစေလျှင်
 ၄၄ လက်ကိုဖြတ်လော့။ပိုးမသေ။မီးမညိမ်းရ။ငရဲအတွင်း။မညိမ်းနိုင်
 သောမီးထဲသို့လက်နှစ်ဖက်စုံနှင့်ဝင်ရသည် ထက်လက်ချို တဲ့ ၍ အ
 ၄၅ သက်ရှင်ခြင်းသို့ဝင်စားသော်သာ၍ကောင်း၏။ သင်၏ခြေသည်
 ၄၆ သင်ကိုလဲစေလျှင် ခြေကိုဖြတ်လော့။ပိုးမသေ။မီးမညိမ်းရ။ငရဲအ
 တွင်း။မညိမ်းနိုင်သောမီးထဲသို့ခြေနှစ်ဖက်စုံနှင့်ချခြင်းကိုခံရသည်
 ထက်ခြေချိုတဲ့၍ အသက်ရှင်ခြင်းသို့ဝင်စားသော်သာ၍ကောင်း၏။
 ၄၇ သင်၏မျက်စိသည်လည်းသင်ကိုလဲစေလျှင် မျက်စိကိုထုတ်လော့။ပိုး
 ၄၈ မသေ။မီးမညိမ်းရ။ငရဲမီးထဲသို့မျက်စိနှစ်ဖက်စုံနှင့်ချခြင်းကိုခံရ
 သည်ထက်မျက်စိတဖက်နှင့်ဘုရားသခင်နိုင်ငံတော်သို့ဝင်စားသော်
 ၄၉ သာ၍ကောင်း၏။ ယစ်ကောင်နှစ်ဆားအငန်သည်ဝင်၍နှံ့ပြားသကဲ့
 ၅၀ သို့သူများတို့နှိမီးအရှိန်သည်ဝင်၍နှံ့ပြားမည်။ ဆားမူကားကောင်း
 ၏။သို့သော်လည်းအငန်ကင်းပျောက်လျှင် ငန် သောအရသာကိုအ

ဘယ်သို့ပြန်မည်နည်း။ သင်တို့နှစ်ဆား ရှိစေကြလော့။ အချင်းချင်း အသင့်အတင့်နေကြလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။

- ၁ ။ ထိုအရပ်မှ ကိုယ်တော်သည် ထ၍ ယော်ဒန်မြစ်နား ကိုရှောက်သွားသဖြင့် ယုဒပြည် စွန်းသို့ ရောက်တော်မူ၏။ လူများ တို့သည် အထံတော်၌ စုဝေးပြန်၍ ထုံးစံရှိတော်မူသည် အတိုင်း တဖန် ဆုမ္မဏ္ဍဝါဒပေးတော်မူ၏။
- ၂ ဗာရိရှဲလူတို့သည် အထံတော်သို့ လာ၍ လူသည် မိမိမယားနှင့် ကွာအပ်သလောဟု စုံစမ်း နှောင့်ရှက်သော အားဖြင့် မေးလျှောက်ကြ
- ၃ သော် ယေရှုက မောရှေသည် သင်တို့အား အဘယ်သို့ စီရင်သနည်းဟု
- ၄ လှန်၍ မေးတော်မူလျှင် သူတို့က ဖြတ်စာကို ပေး၍ မယားနှင့် ကွာစေ
- ၅ ခြင်း ငှါ မောရှေ စီရင်သည် ဟု လျှောက်ကြ၏။ ယေရှု ကလည်း သင်
- ၆ တို့စိတ်ဒိုင်မာ သော့ကြောင့် မောရှေသည် ထိုပညတ် ကို ရေးထားသ
- ၇ တည်း။ ဘုရားသခင် ဖန်ဆင်းတော်မူစက ယောကျ်ား မိမိနှစ်ယော
- ၈ က်တည်း ကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ထိုအကြောင်း ကြောင့် ယောကျ်ား
- ၉ သည် ကိုယ်မိဘကို စွန့်၍ ကိုယ်ခင်ပွန်း ဦးစွာ ဖြင့် ထိုသူနှစ်ယော
- ၁၀ က်တို့သည် တသားတကိုယ်တည်း ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ထိုကြောင့် လင်မ
- ၁၁ ယား တို့သည် နှစ်ဦး မယုတ်။ တဦး တည်း ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင် စုံ
- ၁၂ ဖက်တော်မူသော အရာကို လူမခွဲမခွာ စေနှင့် ဟု မိန့်တော်မူ၏။
- ၁၃ ။ နောက် တဖန် တပည့်တော်တို့သည် အိမ်၌ ရှိစဉ် ထိုအကြောင်း
- ၁၄ ကို မေးလျှောက် ပြန်ကြ၏။ ကိုယ်တော်ကလည်း အကြင်သူသည် မ
- ၁၅ ယားနှင့် ကွာ၍ အချား မိမိနှင့် အိမ်ထောင် ဖက်ပြု၏။ ထိုသူသည် မိမိမ
- ၁၆ ယားကို ပြစ်မှား၏။ မိမိသည်လည်း မိမိလင်နှင့် ကွာ၍ အချား ယော
- ၁၇ ကျ်ားနှင့် အိမ်ထောင် ဖက်ပြုလျှင် မှား ရှင်း ခြင်း သို့ ရောက်သည် ဟု
- ၁၈ မိန့်တော်မူ၏။ ။ ထိုအခါ သူငယ်တို့ ကိုလက်တော်နှင့် တို့စေ
- ၁၉ ခြင်း ငှါ အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့သည် ဖြစ်၍ တပည့်တော်တို့သည်
- ၂၀ ဆောင်ခဲ့သော သူတို့ကို အပြစ်တင်ကြ၏။ ။ ယေရှုသည် မြင်လျှင် အ
- ၂၁ မျက်တော်ထွက်၍ ထိုသူငယ်တို့ကို ငါထံသို့ လာပါလေစေ။ မဆီး တား
- ၂၂ ကြနှင့်။ ဘုရားသခင် နိုင်ငံတော်သည် ထိုသို့ သောသူတို့၏ နိုင်ငံဖြစ်၏။
- ၂၃ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား။ အကြင်သူသည် ဘုရားသခင် နိုင်ငံတော်ကို သူ
- ၂၄ ငယ်ကဲ့သို့ မခံမယူ။ ထိုသူသည် နိုင်ငံတော်သို့ မဝင်ရ ဟု မိန့်တော်မူ

၁၉ ပြီးမှ သူငယ်တို့ကိုချီပိုက်၍သူတို့အပေါ်မှာလက်တော်ကိုတင်လျက်
 ၁၇ ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။ ။လမ်မှာကြွတော်မူစဉ်လူတ
 ယောက်သည်အထံတော်သို့ပြေး၍ နူးထောက်လျက် ကောင်းမြတ်
 သောဆရာ။ ထာဝရအသက်ကိုအမွေခံအံ့သောငှါ အကျွန်ုပ်သည်အ
 ၁၈ ဘယ်အမှုကိုပြုရပါမည်နည်းဟုမေးလျှောက်သော် ယေရှုကငါကို
 ကောင်းမြတ်သည်ဟုအဘယ်ကြောင့်ခေါ်ဝေါ်သနည်း။ ဘုရားသခင်
 ၁၉ တပါးတည်းသာကောင်းမြတ်တော်မူ၏။ သင်သည်ပညတ်တော်တို့
 ကိုသိသည်မဟုတ်လော။ သုမယားကိုမပြစ်မှားနှင့်။ လူအသက်ကိုမ
 သတ်နှင့်။ သုဥစ္စာကိုမခိုးနှင့်။ မမှန်သောသက်သေကိုမခံနှင့်။ သုအ
 ကျိုးကိုမဖျက်နှင့်။ မိဘအားရှိသေစွာကျင့်လော့ဟုမိန့်တော်မူလျှင်
 ၂၀ အရှင်ဘုရား။ ထိုပညတ်အားလုံးတို့ကိုငယ်သောအရွယ်မှစ၍အကျ
 ၂၁ နှုပ်စောင့်ရှောက်ပါပြီး ဟုလျှောက်ပြန်သည်ကို ယေရှုသည်သူကို
 ကြည့်ရှု၍ချစ်ခြင်းစိတ်တော်ရှိလျှင်သင်သည်တရလိုသေး၏။ သွား
 လော့။ ကိုယ်ဥစ္စာရှိသမျှကို ရောင်း၍ ဆင်းရဲသောသူတို့အားပေး
 လော့။ ထိုသို့ပြုလျှင်ကောင်းကင်ဘုံ၌ဘဏ္ဍာကိုရလိမ့်မည်။ သို့ပြီးမှ
 ၂၂ တော်မူ၏။ ထိုသူသည်များသောဥစ္စာကိုရတတ်သောသူဖြစ်၍ ထို
 စကားကိုကြားလျှင်မျက်နှာပျက်၍စိတ်မသာသည်နှင့် သွားလေ၏။
 ၂၃ ။ယေရှုသည်လည်းပတ်လည်ကြည့်ရှုလျှင်ဥစ္စာရတတ်သော
 ၂၄ ခက်လှ၏ဟုတပည့်တော်တို့အားမိန့်တော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည်
 ထိုစကားကိုကြားလျှင်မိန်းမောတွေဝေခြင်းရှိကြ၏။ တဖန်ယေရှုက
 ငါသားတို့။ မိမိဥစ္စာကိုမိမိသောသူတို့သည် ဘုရားသခင် နိုင်ငံတော်
 ၂၅ သို့ဝင်ခြင်းငှါအဘယ်မျှလောက်ခက်လှ၏။ ကုလားအုတ်သည်အပ်ခု
 ဖားကိုလှူလွယ်၏။ ငွေရတတ်သောသူသည်ဘုရားသခင်နိုင်ငံတော်
 ၂၆ သို့ဝင်ခဲသည်ဟုမိန့်တော်မူသည်ကို သူတို့သည်သာ၍မိန်းမောတွေ
 ဝေသဖြင့် သို့ဖြစ်လျှင် အဘယ်သူသည်ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့
 ၂၇ ရောက်နိုင်သနည်းဟုအချင်းချင်းပြောဆိုကြ၏။ ယေရှုသည်လည်း
 သူတို့နှိုင်းကြည့်ရှု၍ ဤအမှုကိုလူမတတ်နိုင်သော်လည်းဘုရားသခင်မ
 တတ်နိုင်သည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင်အလုံးစုံတို့ကိုတတ်နိုင်တော်မူ
 ၂၈ လည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ထိုအခါပေတရုကအကျွန်ုပ်တို့သည်

အားလုံးကိုစွန့်ပြစ်၍ကိုယ်တော်နောက်သို့လိုက်ပါပြီး ဟု ယျှောက်
 ၂၉ လေသော် ယေရှုလည်း ငါအမှန်ဆိုသည်ကား။ အကြင်သူသည်ငါ
 ကြောင့်၎င်းငဝ်ဂေလိတရားကြောင့်၎င်း၎င်းအိမ်။ လယ်ယာ။ ညီအစ်ကို။
 ၃၀ နှစ်မ။မိဘ။သားမယားတစ်စုံတစ်ခုကိုစွန့်၏။ ထိုသူသည်အဆတရာ
 သောအကျိုးတည်းဟူသောယခုကာလ၌ညည်းဆဲခြင်းနှင့်တကွအိမ်။
 လယ်ယာ။ ညီအစ်ကို။ နှစ်မ။ အမိ။ သားထီးတို့ကို၎င်းနောင်ဘဝ၌ ထာ
 ၃၁ ဝရအသက်ကို၎င်းခံရလတံ့။ နောက်ကျသောသူအများတို့ကားအရင်
 ကျလိမ့်မည်။ အရင်ကျသောသူအများတို့ကားနောက်ကျလိမ့်မည်ဟု
 မိန့်တော်မူ၏။

၃၂ ယေရှုလင်မြို့သို့တက်သွားကြ ရာလမ်မှာယေရှုသည်တပည့်တော်
 တို့ရှေ့၌ ကြွတော်မူစဉ်သူတို့သည် မိန်းမောတွေဝေ၍ ကြောက်ရွံ
 သောစိတ်နှင့်လိုက်ကြ၏။ ထိုအခါကိုယ်တော်သည် တကျိပ်နှစ်ပါးတို့
 ၃၃ ကိုတဖန်ခေါ်၍ ငါတို့သည်ယေရှုလင်မြို့သို့ယခုသွားကြ၏။ လူသား
 သည်ယဇ်ပရောဟိတ်အကြီး။ ကျမ်းပြုဆရာတို့လက်သို့ရောက်လိမ့်
 မည်။ သူတို့သည်သေပြစ်ကိုစိရင်၍တပါးအမျိုးသားတို့လက်သို့အပ်
 ၃၄ နှံ့ကြလိမ့်မည်။ သူတို့သည်လည်းလူသားအားကဲ့ရဲ့ခြင်း။ စိုက်ပျက်
 ခြင်း။ တံတွေးထွေးခြင်း။ အသေသတ်ခြင်းကိုပြုကြလိမ့်မည်။ သုံးရက်
 မြောက်သောနေ့၌ထမြောက်လိမ့်မည်ဟု၍ မိမိကိုယ်၌ ရောက်လတံ့
 သောအမှုအရာတို့ကိုတပည့်တော်တို့အားမိန့်တော်မူ၏။ ။
 ၃၅ ထိုအခါဇေဗေဒ၏သားယာကုပ်နှင့် ယောဟန်သည်အထံတော်သို့
 ချဉ်းကပ်၍အရှင်ဘုရား။ အကျွန်ုပ်တို့တောင်းသောဆုကျေးဇူးကိုပြု
 ၃၆ တော်မူစေချင်ပါသည်ဟုယျှောက်လေ၏။ ကိုယ်တော်ကသင်တို့သည်
 ၃၇ ငါကိုအဘယ်သို့ပြုစေချင်သနည်းဟုမေးတော်မူသော် ကိုယ်တော်
 သည်ဘုန်းဖွင့်တော်မူသောအခါအကျွန်ုပ်တို့သည်တယောက်လကျာ
 တော်ဘက်။ တယောက်လက်ဝဲတော်ဘက်မှာ ထိုင်နေရသောအခွင့်
 ၃၈ ကိုပေးတော်မူပါဟုယျှောက်ကြ၏။ ယေရှုကလည်းသင်တို့သည်အ
 ဘယ်သို့တောင်းပန်သည်ကိုသင်တို့မသိကြ။ ငါသောက်သောခွက်
 ကိုသင်တို့သောက်ခြင်းငှါ ၎င်းငါခံသောနှစ်ခြင်းကိုသင်တို့ခံခြင်းငှါ
 ၃၉ ၎င်းစွမ်းနိုင်သလောဟုမေးတော်မူလျှင် အကျွန်ုပ်တို့စွမ်းနိုင်ပါ၏ဟု
 ယျှောက်လေသော် ယေရှုကလည်း ငါသောက်သောခွက်ကိုသင်တို့

၄၀ သောက်ရလိမ့်မည်။ ငါခံသောနှစ်ခြင်းကို သင်တို့ ခံ ရလိမ့်မည်။ သို့
 သော်လည်း ငါလကျာဘက်။ ငါလက်ဝဲဘက်မှာ ထိုင် နေ ရသောအခွင့်
 ကိုကား အကြင်သူတို့အဖို့အလို ငှါ ပြင် ဆင်၏။ ထိုသူတို့ အားသံဝါ
 ၄၁ ပေးပိုင်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ။ အချားသော တပည့်တော်
 တကျိပ်တို့သည် ကြားသိလျှင် ယာကျပ်။ ယောဟန်တို့ နှိ အမျက်ထွက်
 ၄၂ ကြ၏။ ယေရှုသည် သူတို့ကိုခေါ်တော်မူလျှင် သင်တို့ သိသည်အတိုင်း
 လောကီမင်းတို့သည် အစိုးတရပြုတတ်၏။ အကဲအမှူးတို့သည် အာဏာ
 ၄၃ ထားတတ်၏။ ထိုနည်းတူ သင်တို့ မပြုရ။ သင်တို့တွင် အကဲအမှူး ပြုလို
 ၄၄ သောသူသည် သင်တို့အစေခံ ဖြစ် ရ၏။ သင် တို့တွင် အထွဋ် အမြတ်
 လုပ်ချင်သောသူသည်လည်း အားလုံးတို့စေခိုင်း ရာကျန် ဖြစ်ရ၏။
 ၄၅ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူ မူ ကား။ လူသားသည် သူတပါးကို စေစား
 ခြင်းငှါ မလော။ သူတပါးအစေကိုခံခြင်း ငှါ ၎င်း မိမိအသက်ကို စွန့် ချီ လူ
 များကို ရွေးခြင်း ငှါ ၎င်း ကြွလာသတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။ ။
 ၄၆ ယေရိခေါမြို့သို့ ရောက်ကြ၍ တပည့်တော် တို့ မှစသော များ စွာသော
 လူအပေါင်းတို့နှင့် တကွ ထိုမြို့မှ ထွက်ကြွတော်မူ ဝေ့တိမံ ၏သားဗာ
 တိမံအမည်ရှိသော လူကန်းသည် သူတောင်းစား ဖြစ် ၍ လမ်နားမှာ
 ၄၇ ထိုင်နေ၏။ နာဇရက်မြို့သား ယေရှုသည် ရှိကြောင်းကို ကြားရလျှင်
 ဒါဝိဒ်၏ သားတော် ယေရှု။ ကျန်တော်ကို ကယ်မသနားတော်မူပါဟု
 ၄၈ ဟစ်ကျော်လေ၏။ သူသည် တိတ်ဆိတ်စွာ နေမည်အကြောင်း။ လူများ
 တို့သည် ငေါက် ၍ ဆိုသော်လည်း ဒါဝိဒ်၏ သားတော်။ ကျန်တော် ကို
 ၄၉ ကယ်မသနားတော်မူပါဟု သာ၍ ဟစ် ကျော်လေသော် ယေရှုသည်
 ရပ်တော်မူလျက် သူကိုခေါ် ခဲ့ဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။ သူဟပါးတို့သည် လူ
 ကန်းကိုခေါ်၍ မစိုးရိမ်နှင့်။ ထတော့။ သင်ကိုခေါ်တော်မူသည်ဟု ဆိုကြ
 ၅၀ လေသော် သူသည် မိမိအဝတ်ကို ခြီးပြီးလျှင် ထ၍ ယေရှုသံတော်သို့
 ၅၁ သွား၏။ ယေရှုကလည်း သင်နှိ အဘယ်သို့ ပြုစေလိုသနည်း ဟု မေး
 ၅၂ တော်မူလျှင် အရှင်ဘုရား။ ကျန်တော်မျက်စိ မြင်ပြန်စေခြင်း ငှါ ပြု
 တော်မူပါဟု လူကန်းလျှောက်ဆိုသည်ကို ယေရှုလည်း သွားတော့။ သင်
 ၏ ရုံကြည်ခြင်းသည် သင်ကို ကယ်မ ပြီး ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုခဏ
 ချင်း သူသည် မျက်စိ မြင်ပြန်၍ လမ်နှိ နောက်တော်သို့ လိုက်လေ၏။

၁ ယေရှုလင်မြို့နှင့် အနီး။ သံလွင်တောင်ခြေရင်း နှိ ဗက်ဖာဂေရွာ။ ဗေ

၂ သနိရွာသို့ရောက်ကြသောအခါတပည့်တော်နှစ်ယောက်တို့ကိုဝေ
 ၃ ဇွတ်တော်မူ၍ သင်တို့ရှေ့၌ရှိသောရွာသို့သွားကြ။ ထိုရွာသို့ရောက်
 ၄ ရာတွင်အဘယ်သူမျှမစီးဘူးသောမြိကလေးတကောင်ချည်နှောင်
 ၅ လျက်ရှိသည်ကိုသင်တို့ချက်ချင်းတွေ့လိမ့်မည်။ ကြိုးကိုဖြည့်၍ဆောင်
 ၆ ခဲ့ကြ။ သူတပါးကအဘယ်သို့ပြုသနည်းဟုသင်တို့အားဆိုလျှင် သ
 ၇ ခင်အလိုရှိ၏ဟုပြန်ပြောကြလော့။ သို့ပြောလျှင်ထိုသူသည်ချက်ချင်း
 ၈ ပေးလိုက်မည်ဟုမှားထားတော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည်သွား၍
 ၉ လမ်းဆုံရာ၌တံခါးပြင်မှာခဉ်ထားသောမြိကလေးကိုတွေ့ပြီးလျှင်ကြိုး
 ၁၀ ကိုဖြည့်ကြ၏။ ထိုအရပ်၌ရပ်နေသောသူအချို့တို့ကအဘယ်ကြောင့်
 ၁၁ မြိကြိုးကိုဖြည့်သနည်းဟုဆိုလျှင် 'တပည့်တော်တို့ကယေရှုမှာထား
 ၁၂ တော်မူသည်အတိုင်းပြန်ပြောပြီးမှထိုသူတို့သည်အခွင့်ပေးကြ၏။
 ၁၃ ယေရှုထံတော်သို့မြိကလေးကိုဆောင်ခဲ့၍မိမိတို့အဝတ်ကိုမြိကြော
 ၁၄ ပေါ်မှာတင်ကြပြီးမှကိုယ်တော်သည်စီးတော်မူ၏။ လူများတို့သည်
 ၁၅ မိမိအဝတ်ကိုလမ်း၌ခင်းကြ၏။ အချို့တို့သည်သစ်ကိုင်းသစ်ခက်များ
 ၁၆ ကိုချတ်၍လမ်း၌ခင်းကြ၏။ ရှေ့နောက်လိုက်သွားသောသူတို့ကဟော
 ၁၇ ဂ္ဂဏ္ဏ ဖြစ်စေသတည်း။ ထာဝရဘုရား၏အခွင့်နှင့်ကြွလာတော်မူ
 ၁၈ သောသူအားမင်္ဂလာဖြစ်စေသတည်း။ ယခုတည်လှသောငါတို့အဖ
 ၁၉ ခါပိဒ်၏နိုင်ငံတော်အားမင်္ဂလာဖြစ်စေသတည်း။ ကောင်းကင်ဘဝက
 ၂၀ ဝယ်ဟောဂ္ဂဏ္ဏဖြစ်စေသတည်းဟုကျေးကျော်ကြ၏။ ယေရှုသည်
 ၂၁ ယေရုရှလင်မြို့သို့၎င်းပိတ်မှာန်တော်သို့၎င်းဝင်၍အရသာတို့ကိုကြည့်
 ၂၂ ရှုတော်မူပြီးမှညအချိန်ရှိသည်ဖြစ်၍ဗေသနိရွာသို့တက်၍ပိတ်
 ၂၃ သောသူနှင့်တကွထွက်သွားတော်မူ၏။ ။နက်ဖန်ခွေခွေဗေ
 ၂၄ သနိရွာမှပြန်ကြစည်တွင်ဆာမုတ်တော်မူ၏။ အရွက်နှင့်ပြည့်စုံသော
 ၂၅ တည်းပင်ကိုအဝေးကမြင်လျှင်တည်းသီးဆွတ်သောအချိန်ကာလမ
 ၂၆ ရောက်သေးသောကြောင့်ထိုအပင်၌အသီးကိုတွေ့ကောင်းတွေ့လိမ့်
 ၂၇ မည်ဟုကြံ၍ရောက်သောအခါအရွက်ကိုသာတွေ့တော်မူသည်ရှိ
 ၂၈ သော် ယခုမှစ၍အစည်မပြတ်သင်အသီးကိုအဘယ်သူမျှမစားစေ
 ၂၉ နှင့်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည်လည်းကြားကြ၏။ ။
 ၃၀ ယေရုရှလင်မြို့သို့ရောက်ကြသောအခါကိုယ်တော်သည်ပိတ်မှာန်တော်
 ၃၁ သို့ဝင်တော်မူလျှင်ပိတ်မှာန်တော်၌ရောင်းဝယ်သောသူတို့နှင့်ထူ
 ၃၂ တ်၍ပွဲဝါးချံတို့ကိုငိုဂျိုးငှက်ရောင်းသောသူတို့၏ထိုင်နေရာကိုငိုတွန်း

။ရှင်မာကျခရစ်ဝင်။

၁၈ လှည်းတော်မူ၍ စိတ်မှာန်တော်အထဲ၌မည်သောသူသည်အဆောက်
 ၁၉ အဦးကိုမဆောင်ရွက်မည်အကြောင်းမြစ်တားတော်မူလျက် ငါအိမ်
 ကိုလူအမျိုးမျိုးဆုတောင်းရာအိမ်ဟူ၍ခေါ်ဝေါ်ကြလေတံ့ဟုကျမ်းစာ၌
 ၂၀ လာသည်မဟုတ်လော။သို့သော်လည်းသင်တို့သည်ထိုအိမ်ကိုခားမြ
 ၂၁ တွင်းဖြစ်စေကြပြီးတကားဟူ၍ဆုမ္မဋ္ဌဩဝါဒပေးတော်မူ၏။ ကျမ်းပြု
 ဆရာ။ ယဇ်ပရောဟိတ်အကြီး တို့သည်ကြားလျှင် ကိုယ်တော်ကို
 သတ်ရသောအခွင့်ကိုရှာကြံကြ၏။လူများအပေါင်းတို့သည်ဆုမ္မဋ္ဌ
 ဩဝါဒပေးတော်မူခြင်းကိုအံ့ဩမိန်းမောသော့ကြောင့်ထိုသူတို့သည်
 ၂၂ ကိုယ်တော်ကိုကြောက်ကြ၏။ ညအချိန်ရောက်သောအခါမြို့ပြင်သို့
 ၂၃ ထွက်တော်မူ၏။ ။နံနက်အချိန်တွင်လမ်း၌သွားကြစဉ်တည်း
 ၂၄ ပင်သည်အမြစ်မှစ၍ရုသွချောက်လျက်ရှိသည်ကိုမြင်ကြ၏။ ပေတ
 ရူသည်သတိရလျှင် အရှင်ဘုရား။ကြည့်တော်မူပါ။ ကျွန်ဆိုတော်မူ
 သောတည်းပင်သည် ရုသွချောက်ငါပြီးတကားဟုလျှောက်လေ၏။
 ၂၅ ယေရှုကလည်းသင်တို့သည်ဘုရားသခင်ကိုရုံခြင်းရှိကြလော့။ ငါအ
 ၂၆ မှန်ဆိုသည်ကား။ အကြင်သူသည်ရုံမှားသောစိတ်နှင့်ကင်း၍ မိမိဆို
 သည်အတိုင်းဖြစ်မည်ဟုရုံသဖြင့်ထိုတောင်ကိုနေရာမှရှေ့တော့။ပင်
 လယ်၌ကျတော့ဟုဆို၏။ထိုသူ၌မိမိဆိုသည်အတိုင်းဖြစ်လိမ့်မည်။
 ၂၇ ထိုကြောင့်ငါဆိုသည်ကားသင်တို့သည်ဆုကျေးဇူးကိုရမည် ဟု ရုံ
 ၂၈ သောစိတ်နှင့်ဆုတောင်းသမျှတို့ကိုရကြလိမ့်မည်။ သင်တို့သည်ဆု
 တောင်းသောအခါ သူတပါး၌အပြစ်တင် ခွင့်ရှိလျှင်သူအပြစ်ကို
 ဖွတ်ကြလော့။သို့ပြုလျှင်ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသောသင်တို့အဖ
 ၂၉ သည်သင်တို့အပြစ်ကိုဖွတ်တော်မူမည်။ သင်တို့သည်သူအပြစ်ကို
 မဖွတ်လျှင်ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသောသင်တို့အဖသည်သင်တို့
 အပြစ်ကိုဖွတ်တော်မူဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၁ ယေရှုကလင်မြို့သို့တဖန်ရောက်ကြပြီးမှစိတ်မှာန်တော်၌စင်ကြံသွား
 တော်မူစဉ်ယဇ်ပရောဟိတ်အကြီး။ကျမ်းပြုဆရာ။ဖွတ်အရာရှိတို့
 ၂၂ သည်အထံတော်သို့ချည်းကပ်၍ ကိုယ်တော်သည်ဤအမှုများကိုအ
 ဘယ်အခွင့်နှင့်ပြု သနည်း။ ဤသို့ပြုသောအခွင့်ကိုအဘယ်သူပေး
 ၂၃ သနည်းဟုမေးလျှောက်ကြသော် ယေရှုကငါသည်တစုံတခုကိုမေး
 ဦးမည်။သင်တို့ဖြေကြတော့။ဖြေလျှင်ဤအမှုများကိုအဘယ်အခွင့်

၃၀ နှင့်ငါပြုသည်ကိုပြောမည်။ ယောဟန်၏ရေနှစ်မင်္ဂလာသည့်ဘုရား
 ကဖြစ်သလော။ လူကဖြစ်သလော။ ဤအမေးကိုဖြေကြတော့ဟုမေး
 ၃၁ တော်မူ၏။ ထိုသူတို့သည် အချင်းချင်းဆင်ချင်ကြ၍ဘုရားကဖြစ်
 သည်ဟုငါတို့ဖြေလျှင်သင်တို့သည် ယောဟန်ကိုအဘယ်ကြောင့်မရှု
 ၃၂ သနည်း ဟု သူဆိုလိမ့်မည်။ လူက ဖြစ်သည်ဟု ငါတို့ဖြေလျှင်
 ၃၃ ကိုလူအားလုံးတို့သည် ယူကြ၏ ဟု အချင်းချင်းဆင်ချင်ပြီးမှအကျွန်
 ဝ်တို့မသိဟုယေရှုအားပြန်ပြောကြ၏။ ယေရှုကလည်း ထိုအတူ။ ဤအ
 မှုများကိုအဘယ်အခွင့်နှင့်ငါပြုသည်ကိုပြောဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁။ ထိုအခါဥပမာအားဖြင့်မိန့်တော်မူသည်ကား။ လူတစ်ဦး
 သည် စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုစိုက်ပျိုး၍စောင်းရန်းကိုလုပ်ပြီးမှစပျစ်သီး
 ညှစ်ရာတွင်းကိုကူးလေ၏။ မှီခိုရာတဲလင်းကိုလည်း ဆောက်လေ၏။
 လုပ်ဆောင်သောသူတို့အားဥယျာဉ်ကိုငှား၍အချားပြည်သို့သွားလေ
 ၂ ၏။ ကာလအချိန်တန်လျှင်လုပ်ဆောင်သောသူတို့လက်မှစပျစ်
 သီးကိုခံရအောင် သူတို့ဆီသို့ ငယ်သားကိုစေလိုက်လေ၏။
 ၃ ထိုသူတို့သည်ငယ်သားကိုဖမ်းဆီး၍ရိုက်ပြီးမှလက်ချည်းထွက်လိုက်
 ၄ ကြ၏။ နောက်တဖန်အချားငယ်သားကိုသူတို့ဆီသို့စေလိုက်ပြန်
 ၅ လျှင်ဥယျာဉ်စောင့်တို့သည် သူကိုခဲနှင့်ပြစ်သဖြင့်ခေါင်းကိုမှန်၍အ
 ၆ ရှက်ခွဲပြီးမှထွက်လိုက်ကြ၏။ အချားငယ်သားကိုစေလိုက်ပြန်လျှင်
 ၇ သူကိုသတ်ကြ၏။ အချားငယ်သားများတို့တွင်အချို့တို့ကိုရိုက်ကြ၏။
 ၈ အချို့တို့ကိုသတ်ကြ၏။ ထိုကြောင့်ဥယျာဉ်ရှင်သည်မိမိချစ်သားတ
 ၉ ယောက်တည်းရှိသေးသည်ဖြစ်၍သူတို့သည်ငါသားကိုအားနာလိမ့်
 ၁၀ မည်ဟုဆို၍မိမိသားကိုနောက်ဆုံး၌စေလိုက်လေ၏။ ဥယျာဉ်စောင့်
 တို့လည်းဤသူသည်အမေ့ခံဖြစ်၏။ လာကြ။ သူကိုသတ်ကြစို့။ ထိုသို့သူ
 ၁၁ ၏အမေ့ဥစ္စာကိုငါတို့ရလိမ့်မည်ဟုအချင်းချင်းတိုင်ပင်၍ ဥယျာဉ်
 ၁၂ ရှင်၏သားကိုဖမ်းယူပြီးမှသတ်၍ဥယျာဉ်ပြင်သို့ထုတ်ပြစ်ကြ၏။
 ၁၃ သို့ဖြစ်လျှင်ဥယျာဉ်ရှင်သည်အဘယ်သို့ပြုမည်နည်း။ သူသည်လာ၍
 ဥယျာဉ်စောင့်တို့ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်းပြီးမှထိုဥယျာဉ်ကိုအချားသူ
 ၁၄ တို့အားပေးမည်။ တိုက်ကိုတည်လုပ်သောသူများပယ်ထားသော
 ကျောက်သည်နောက်တဖန်တိုက်ထောင့်အထွဋ်ဖျားသို့ရောက်ပြန်၏။
 ၁၅ ထိုအမှုသည်ထာဝရဘုရားပြုတော်မူသောအမှုဖြစ်၏။ ငါတို့မျက်

၁၂

။ရှင်မာကုခရစ်ဝင်။

မှောက် နှိလည်း အံ့ကြော့ဘွယ် ဖြစ် ၏ဟူသော စကား ကိုကျယ် စာ နှိ
၁၂ သင်တို့သည် မဖတ်ဘူးသလောဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူတို့သည် မိမိ
တို့ကိုရည်စောင်၍ ထို ဥပမာစကားကို ဟောပြောတော်မူသည်ကို သိ
ကြသဖြင့် ကိုယ်ကော်ကို ဖမ်းဆီးခြင်း ငှါရှာကြံကြ၏။ သို့သော်လည်း
လူအပေါင်းကို ကြောက်သော့ကြောင့် အထံတော်မှ ထွက်သွားကြ၏။

၁၃ ။တဖန်စကားတော်ကို ချောင်းမြောင်း၍ အပြစ်ပြု နှင့်ကိုရ

ခြင်း ငှါဗါရိရဲ့လူ။ ဟေရုဒ်လူအချို့တို့ကို အထံတော်သို့ စေလိုက်ကြသ
၁၄ ဖြင့် သူတို့သည် ချည်းကပ်၍ အရှင်ဘုရား။ ကိုယ်တော်သည် သစ္စာရှိ
ပါ၏။ အဘယ်သူကို မျှခကြောက်။ လူမျက်နှာကို မထောက်ဘဲ လျက်ဘု
ရားသခင်၏ တရားလမ်းကို ဟုတ်မှန်စွာ ပြတော်မူသည် ကို အကျွန်ုပ်
တို့သိပါ၏။ ကဲသာဘုရင် အားအခွန်ဆက် အပ်သလော။ မဆက်အပ်

၁၅ သလော။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဆက်ရသလော။ မဆက်ရသလောဟု
မေးဈောက် ကြ၏။ ကိုယ်တော်သည် သူတို့လျှို့ဝှက်ခြင်း ကိုသိထော်မူ
လျှင် သင်တို့သည် ငါကို အဘယ်ကြောင့် စုံစမ်းနှောင့်ရှက်သနည်း။ ဧ

၁၆ နာရိတပျားကို ငါကြည့်ရအောင် ယူခဲ့ပါဟု မိန့်တော်မူ၍ သူတို့သည်
ယူခဲ့ကြ၏။ ဤပုံ။ ဤလိပ်စာကား အဘယ်သူပုံ။ အဘယ်သူလိပ်စာ ဖြစ်
သနည်းဟု မေးတော်မူလျှင် ကဲသာဘုရင်၏ ပုံလိပ်စာ ဖြစ်သည်ဟု

၁၇ ဈောက်ကြသော် ယေရှုလည်း ကဲသာဘုရင်၏ ဥစ္စာကို ကဲသာဘုရင်
အား ဆက်ပေး ကြလော့။ ဘုရားသခင်၏ ဥစ္စာကို ကားဘုရားသခင်
အား ဆက်ပေး ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူသည် ကို သူတို့သည် အံ့ကြော့၍
နေကြ၏။

၁၈ ထမြောက် ရှင်ပြန်ခြင်း မရှိဟု အယူယူသော ဇေဗုလုလူတို့သည်လည်း

၁၉ အထံတော်သို့ ချည်းကပ်၍ အရှင်ဘုရား။ လူမည်သည် ကားသားမ
ရှိမှီသေသွား၍ မယားကျန်ရစ် လျှင် သူညီသည် ထိုမိမိကို သိမ်းယူ၍
အစ်ကိုအမျိုးမပြတ် ဆက် နှယ် စေဟု အကျွန်ုပ်တို့အား မော ရှေ့စီရင်

၂၀ ရေးထားခဲ့ပြီး။ ညီအစ်ကိုရ နှစ်ယောက်ရှိ၏။ အစ်ကိုအကြီးသည် အိမ်

၂၁ ထောင်၍ သားမရှိမှီသေပြီးလျှင် သူ၏မယားကို သူညီအကြီးသိမ်း

၂၂ ယူ၍ သားမရှိမှီသေပြန်လေ၏။ ထိုအတူ။ တဖောက်နောက် တဖောက်
ရ နှစ်ယောက်စေ့အောင် ထိုမိမိကို သိမ်းယူ၍ သားမကျန်ရစ်စေကြ။

၂၃ နောက်ဆုံး နှိမိလည်း သေလေ၏။ သို့ဖြစ်လျှင် ထမြောက်ရသကား သူ
တို့သည် ထမြောက်သော အခါ ထိုမိမိသည် အဘယ်သူ၏ မယားဖြစ်ပါ

မည်နည်း။ ခုနှစ်ယောက် စလုံး တို့သည် သူနှင့် အိမ်ထောင်ဖက်ပြုကြ
 ၂၄ ပြီးဟုမေးလျှောက်ကြ၏။ ယေရှုကလည်း သင်တို့သည် ကျမ်စာကို
 နားမလည်၍ ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးတော်ကို မသိသဖြင့် မှားသောအ
 ၂၅ ယူယူကြ၏။ သေခြင်းမှ ထမြောက်ကြသော အခါ အိမ်ထောင်ခြင်းကိုမ
 ပြု။ ထိမ်းမြားပေးစားခြင်းကိုမပြု။ ကောင်းကင်တမန်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ
 ၂၆ ၏။ ထိုမှတစ်ပါး။ သေလွန်သော သူတို့သည် ထမြောက်သည် အရာမှာ
 ဘုရားသခင်က ငါသည် အာဗြဟံ ၏ ဘုရား။ ဣဇာက် ၏ ဘုရား။ ယာ
 ကုပ် ၏ ဘုရား ဖြစ်သည် ဟု ဖြိုခွဲမော့ရှေ့အား မိန့်တော်မူကြောင်းကို
 ၂၇ မော့ရှေ့ကျမ်စာ နှိုသင်တို့သည် မဖတ်ဘူး သလော။ ဘုရားသခင်သည်
 သေနေသော သူတို့၏ ဘုရားမဟုတ်။ အသက်ရှင်သော သူတို့၏ ဘုရား
 ဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် အလွန်မှားကြသည် ဟု မိန့်
 ၂၈ တော်မူ၏။ ။ ထိုသို့ဆွေးနွေးညှင်းချ်ကြသည်ကို ကျမ်ပြုဆ
 ရာတယောက်သည် ကြား၍ ကိုယ်တော်သည် လျှောက်ပတ်စွာ ပြန်
 ပြောတော်မူသည်ကို သိမြင်လျှင် အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်၍ ပညတ်
 တကာ တို့တွင် အဘယ်မည်သော ပညတ်သည် သာ ၍ ကြီးမြတ်သ
 ၂၉ နည်းဟု မေးလျှောက်လေသော် ယေရှုက ပညတ်တကာတို့တွင် အမြတ်
 ဆုံးသော ပညတ်ဟူ မူကား။ ဣသရေလလူတို့။ နားထောင်ကြလော့။
 ၃၀ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရားသည်
 တပါးတည်းဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားတည်းဟူသော သင်၏ ဘု
 ရားသခင်ကို စိတ်နှစ်လုံး အကြွင်းမဲ့ညာဏ်ရှိသမျှ။ အစွမ်းသတ္တိရှိသ
 ၃၁ မျှနှင့်ချစ်လော့။ ဤပညတ်သည် ပဌမပညတ်ဖြစ်၏။ ထိုမှတစ်ပါး။
 ကိုယ်နှင့် စပ်ဆိုင်သော သူကို ကိုယ်နှင့် အမျှချစ်လော့ ဟူသော ဒုတိယ
 ပညတ်သည် ပဌမပညတ်နှင့် သဘောတူ၏။ ဤပညတ်တို့ ထက်သာ
 ၃၂ ၍ ကြီးမြတ်သော ပညတ်မရှိ ဟု ပြန်၍ မိန့်တော်မူ၏။ ကျမ်ပြုဆရာ
 ကလည်း အရှင်ဘုရား။ လျှောက်ပတ်ပေ၏။ ဟုတ်မှန်စွာ မိန့်တော်မူ
 ၃၃ ၏။ ဘုရားသခင်တပါးတည်းရှိ၏။ ထိုဘုရားသခင်မှတစ်ပါး အချား
 ဘုရားသခင်မရှိ။ ထိုဘုရားသခင်ကို စိတ်နှစ်လုံး အကြွင်းမဲ့ညာဏ်ရှိ
 သမျှ။ အစွမ်းသတ္တိရှိသမျှနှင့် ချစ်ခြင်း။ ကိုယ်နှင့် စပ်ဆိုင်သော သူကို
 လည်း ကိုယ်နှင့် အမျှချစ်ခြင်း အကျင့်သည် မီးရှို့သော ယဇ်ကောင်မှစ
 ၃၄ ၍ ယဇ်အမျိုးမျိုး တို့ကို ပူဇော်ခြင်း အကျင့် ထက်သာ၍ မြတ်သည် ဟု

သိမြင်လျှင်သင်သည်ဘုရားသခင်နိုင်ငံတော်နှင့်မဝေးဟုမိန့်တော်မူ၏။နောက်တဖန်အဘယ်သူမျှမမေးမလျှောက်ဝံ့ကြ။ ။

၃၅ ထိုအခါယေရှုသည်ဗိတ်မှာန်တော်၌ဆုမွန်ပြုဝါဒပေးတော်မူစဉ်တွင်ခရစ်တော်သည်ဒါရိဒ်၏သားဖြစ်သည်ဟုကျမ်းပြုဆရာတို့သည်အ

၃၆ ဘယ်သို့ဆိုကြသနည်း။ ဒါရိဒ်စကားမှာထာဝရဘုရားကသင်၏ရန်သူတို့ကိုသင်၏ခြေတင်ရာငါမချမထားမှီတိုင်အောင်ငါလက်ျာဘက်၌ထိုင်နေလော့ဟုငါသခင်အားမိန့်တော်မူသည်ဟုသန့်ရှင်း

၃၇ သောဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်ဒါရိဒ်ဆိုသတည်း။ ထိုသို့ဒါရိဒ်သည်ခရစ်တော်ကိုသခင်ဟူ၍ခေါ်ဝေါ်လျှင်အဘယ်သို့သူ၏သားဖြစ်သနည်းဟုမိန့်တော်မူ၏။လူများအပေါင်းတို့သည်အားရဝမ်းမြောက်

၃၈ သောဗိတ်နှင့်စကားတော်ကိုနားထောင်ကြ၏။ ။ထိုသို့ဆုမွန်ပြုဝါဒပေးစဉ်တွင်တဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား။ကျမ်းပြုဆရာတို့ကို

၃၉ အလိုရှိကြ၏။ဈေး၌ရှိသေစွာနှုတ်ဆက်ခြင်းကိုငိုဝွဲသဘင်။တရားဇရပ်တို့၌မြင့်မြတ်သောနေရာထိုင်ရာကိုငင်နှစ်သက်ကြ၏။ သူတို့သည်မုတ်ဆိုးမအိမ်ကိုလှယူသိမ်းစား၍အပြစ်မပေါ်အောင်ရှည်စွာ

၄၀ သောပဋ္ဌနာစကားကိုရွတ်တတ်ကြ၏။သူတို့သည်သာ၍ကြီးစွာသောဒါဏ်ကိုခံရကြမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ထိုနောက်

၄၁ ယေရှုသည်ဘဏ္ဍာတိုက်ရှေ့မှာထိုင်တော်မူစဉ်လူများတို့သည်ကြေးငွေကိုဘဏ္ဍာတိုက်ထဲသို့သွင်းချသည်ကိုရှုမြင်တော်မူ၏။ငွေ

၄၂ ရတတ်သောသူအများတို့သည်များများသွင်းချကြ၏။ဆင်းရဲသောမုတ်ဆိုးမတယောက်သည်လာ၍တပဲလောက်တန်သောကြေးနီဒင်္ဂါး

၄၃ နှစ်ပျားကိုသွင်းချ၏။ ကိုယ်တော်သည်တပည့်တော်တို့ကိုခေါ်လျှင်ငါအမှန်ဆိုသည်ကား။ဘဏ္ဍာတိုက်ထဲသို့သွင်းချသောသူအားလုံး

၄၄ ထက်ထိုဆင်းရဲသောမုတ်ဆိုးမသည်သာ၍သွင်းခဲ့ပြီး။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ထိုသူအားလုံးတို့သည်မိမိတို့ဖြွယ်ဝသော

စည်းစိမ်ထဲကထုတ်၍သွင်းချကြ၏။ထိုမိမိမူကားအဖွန်ဆင်းရဲလျက်ပင်မိမိအသက်မွေးစရာဥစ္စာရှိသမျှအားလုံးကိုသွင်းချလေပြီး

ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁ ကိုယ်တော်သည်ဗိတ်မှာန်တော်မှထွက်ကြွတော်မူသည်ရှိသော်တပည့်တော်တယောက်ကအရှင်ဘုရား။ကြည့်တော်မူပါ။ဧရာကျောက်

၂ ကြီးတကား။ ဇရာထိုက်ဆောင်ကြီးတကားဟုလျှောက်လျှင် ယေရှု
 ၃ ကဏ္ဍိကြီးမားသောထိုက်ဆောင်ထိုက်သင်သည်ယခုမြင်ရ၏။ မဖြိုမ
 ၄ ချ။ ကျောက်တခုပေါ်မှာတခုမျှမတည် မနေရဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထို
 ၅ နောက်သံလွင်တောင်ပေါ်မှာဗိတ်မှာန်တော်ရှေ့ရှုထိုင်နေတော်မူစဉ်
 ၆ တွင်ပေတရု။ ယောကျ်။ ယောဟန်။ အန္တေ့ ကိုသည် ဆိတ်ကွယ်ရာအ
 ၇ ရပ်၌မေး၍ ထိုအမှုအရာကိုသည်အဘယ်သောအခါဖြစ်ပါမည်
 ၈ ကို၎်ထိုအမှုအရာအားလုံးကိုသည်ပြည့်စုံလှသောအခါအဘယ်
 ၉ ပုပ္ဖန်မိတ်ပေါ်ထွန်းပါမည်ထို၎်အမိန့်ရှိတော်မူပါဟုလျှောက်ကြ၏။
 ၁၀ ယေရှုကလည်း အဘယ်သူမျှသင်ထိုက်မလှည့် ဖျားရအောင်သတိပြု
 ၁၁ ကြလော့။ အများသောသူထိုက်ကငါသည်ခရစ်တော်ဖြစ်၏ဟုဆို၍ငါ
 ၁၂ အရောင်ဆောင်လျက်ပေါ်လာ၍လူအများထိုက်လှည့်ဖျားကြလိမ့်မည်။
 ၁၃ သင်ထိုက်သည်စစ်ထိုက်ကြောင်းကို၎်စစ်ထိုက်အံ့သောသိတင်းစကား
 ၁၄ ကို၎်ကြားရသောအခါစိုးရိမ်တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိကြနှင့်။ ထိုသို့ဖြစ်ရ
 ၁၅ မည်။ ဖြစ်ရသော်လည်းအဆုံးသည်မဖြစ်သေး။ ။ လူတမျိုး
 ၁၆ နှင့်တမျိုး။ တနိုင်ငံနှင့်တနိုင်ငံရန်ဘက်ပြုကြလိမ့်မည်။ အရပ်ရပ်၌
 ၁၇ မြေကြီးလှုပ်ခြင်းဖြစ်လိမ့်မည်။ အစားခေါင်းပါးခြင်းနှင့်မညိမ်မ
 ၁၈ သက်ခြင်းထိုက်သည်လည်းဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ထိုသို့ဖြစ်၍ဒုက္ခဆင်းရဲ
 ၁၉ အစအဦးဖြစ်သတည်း။ သင်ထိုက်သည်အိုဟ်အိုဟ်သတိပြုကြလော့။
 ၂၀ အကြောင်းမူကား။ သင်ထိုက်ထွက်ရုံးသို့အပ်နှံလိမ့်မည်။ တရားဇရာ
 ၂၁ တို့၌ရှိက်လိမ့်မည်။ ထိုသူထိုက်အားသက်သေဖြစ်မည်အကြောင်း။ သင်
 ၂၂ ထိုက်သည်ဝန်မင်း။ ရှင်ဘုရင်ထံသို့ငါကြောင့်ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ဇဝ်
 ၂၃ ဂေလိတရားကိုရှေ့ဦးစွာလူမျိုးအပေါင်းထိုက်အားဟောရလိမ့်မည်။
 ၂၄ သင်ထိုက်အပ်နှံမည်ပို့ဆောင်ကြသောအခါအဘယ်သို့ပြောဆိုရ
 ၂၅ မည်ကိုမစိုးရိမ်ကြနှင့်။ ရှေ့မဆွကမဆင်ချင်ကြနှင့်။ ထိုခဏတွင်ပင်
 ၂၆ သင်ထိုက်ရသောစကားကိုသံပြောကြလော့။ အကြောင်းမူကား။ သင်
 ၂၇ ထိုက်အလိုအလျောက်ပြောကြသည်မဟုတ်။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်
 ၂၈ သည်ပြောတော်မူ၏။ ထိုကာလ၌ညီအစ်ကိုချင်းတယောက်ကိုတ
 ၂၉ ယောက်သေစေခြင်းငှါအပ်ကြလိမ့်မည်။ အဖသည်လည်းသားကိုအပ်
 ၃၀ လိမ့်မည်။ သားသမီးထိုက်သည်လည်းမိဘကိုရန်ဘက်ပြု၍သေစေကြ
 ၃၁ လိမ့်မည်။ လူအပေါင်းထိုက်သည်လည်းငါနာမကြောင့်သင်ထိုက်မုန်း
 ၃၂ ကြလိမ့်မည်။ အကြင်သူသည်အဆုံးထိုင်အောင်မြဲမြဲ၏။ ထိုသူသည်

၁၄ ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။ ။ဗျက်ဆီးတတ်သော
 စွဲ၍ ဖွယ်အရာသည်မနေသင့်သောအရပ်၌ စိုက်နေသည် ကိုသင်ထို့
 မြင်ရလျှင်ကျမ်းစာကြည့်သောသူသည် နားလည်ပါလေစေ။ ထိုသို့မြင်
 ရလျှင်ယခုပြည် နှိနှိုသောသူတို့သည် တောင်ပေါ်သို့ပြေးပါလေစေ။
 ၁၅ အိမ်မိုးပေါ်မှာရှိသောသူသည် အိမ်ထဲသို့မဆင်းစေနှင့်။ အိမ်ထဲကတ
 ၁၆ စုံတခုကိုယူခြင်းငှါမဝင်စေနှင့်။ လယ်နှိုရှိသောသူလည်း မိမိအဝတ်
 ၁၇ ကိုယူခြင်းငှါ နောက်သို့မပြန်စေနှင့်။ ထိုနေ့ရက်၌ ကိုယ်ဝန်ဆောင်
 ၁၈ သောမိမ္မာနီစို့သူငယ်ရှိသော မိမ္မာတို့သည် အဖွဲ့နဲ့ခက်လိမ့်မည်။ သင်
 ၁၉ တိုင်းပြေးရသောအချိန်သည် ဆောင်းကာလ၌ မကျရမည် အကြောင်း ဆ
 ၂၀ တောင်းကြလော့။ အကြောင်းမူကား။ ဘုရားသခင်ဖန်ဆင်းတော်မူသော
 ကမ္ဘာဦးမှစ၍ ယခုတိုင်အောင် မဖြစ်ဘူး၍ နောက်၌လည်း မဖြစ်လတံ့
 ၂၁ သောဒုက္ခသည် ထိုနေ့ရက်ကာလ၌ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုကာလကိုဘု
 ရားသခင်သည် တာရှည်စေတော်မူလျှင် အဘယ်သူမျှမလွတ်နိုင်ချေ။
 ရွေးချယ်တော်မူသော သူတို့အဖို့ အလိုငှါ ထိုကာလကို ထိုစေတော်မူ
 ၂၂ ၏။ ။ ထိုအခါမည်သူကဏ္ဍိအရပ်၌ ခရစ်တော်ရှိ၏။ ထိုအ
 ၂၃ ရပ်၌ရှိ၏ဟု ဆိုလျှင် မရုံကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား။ ခရစ်တော်ရောင်
 ဆောင်သောသူ။ ပရောဖက်ရောင်ဆောင်သောသူတို့သည် ပေါ်လာ
 ၍ ရွေးချယ်သောသူတို့ကိုပင် လှည့်ဖျားနိုင်လျှင် လှည့်ဖျားလောက်
 ၂၄ အောင် နိမိတ်လက္ခဏာအံ့ဘွယ်သရဲတို့ကို ပြုကြလိမ့်မည်။ သင်တို့
 သတိပြုကြလော့။ ထိုအကြောင်း အရာအားလုံးကို ငါဟောပြော
 နှင့်ပြီ။

၂၅ ထိုကာလ၏ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်း နောက်မှာ နေ့ရက်လိမ့်မည်။ လသည်အ
 ၂၆ ရောင်ကိုမပေး။ ကောင်းကင်ကြယ်တို့သည် ကျလိမ့်မည်။ ကောင်း
 ၂၇ ကင်တန်ခိုးတို့သည် တုန်လှုပ်ခြင်းရှိလိမ့်မည်။ ထိုအခါလူသားသည်
 ကြီးစွာသောဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်ကို ဆောင်လျက် ချမ်းတိမ်ကိုစိုး
 ၂၈ ၍ ကြွလာတော်မူသည်ကို မြင်ရကြလိမ့်မည်။ ထိုအခါလူသားသည်
 မိမိတမန်တို့ကို စေလိုက်သဖြင့် မိမိရွေးချယ်သော သူတို့ကို အရပ်
 လေးမျက်နှာ။ ကောင်းကင်အောက်ထက်ဝန်းကျင်တို့မှ ခေါ်၍ ဖမ်းစေ
 ၂၉ တော်မူလတံ့။ ။ တည်းပင်ကိုအစွဲပြု၍ ပုံသက်သေတခုကို
 မှတ်ကြလော့။ တည်းပင်သည် အခက်အလက်နဲ့၍ အရွက်ပေါက်သော
 ၃၀ အခါ နွေကာလနီးသည် ကိုသင်တို့သိကြ၏။ ထိုနည်းတူ၍ အကြော

၃၀ င်းအရာများဖြစ်သည်ကိုမြင်ရလျှင်လူသားသည်တံခါးဝထိုင်အောင်အနီးသို့ရောက်တော်မူသည်ကိုသိမှတ်ကြလော့။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား။ ယခုရှိသောလူများကျေနပ်၍အကြောင်းအရာအားလုံးတို့သည်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးမတည်သော်လည်းငါ
 ၃၁ ဝကားတည်လိမ့်မည်။ ။ ထိုအချိန်နာရီကိုခမည်းတော်မှတပါးအဘယ်သူမျှမသိ။ ကောင်းကင်တမန်များမသိ။ သားတော်လည်းမသိ။ ထိုအချိန်ကာလသည်အဘယ်သောအခါရောက်မည်ကိုသင်တို့မသိသောကြောင့်သတိပြု၍ဆုတောင်းလျက်စောင့်နေကြလော့။
 ၃၂ ဥပမာကား။ လူတိုင်းသည်အခါအားပြည်သို့သွားမည်အကြံနှင့်မိမိအိမ်ကိုငယ်သားတို့လက်သို့အပ်၍သူတို့အဘိုးအဘိုးဆောင်ရွက်စရာအမှုကိုခွဲခန့်ပိမံ၍တံခါးပွဲကိုစောင့်နေစေဟုမှတ်ထားပြီးမှသွားလေသည်
 ၃၃ ဖြစ်၍ အိမ်ရှင်သည်ညဦးအချိန်။ သန်းခေါင်အချိန်။ ကြက်ဦးတွန်ချိန်။ နံနက်အချိန်။ အဘယ်အချိန်၌လာမည်ကိုသင်တို့မသိသောကြောင့်
 ၃၄ စောင့်နေကြလော့။ သို့ဟုတ်။ အမှတ်တမဲ့လာ၍သင်တို့အိပ်ပြော်သည်
 ၃၅ ကိုတွေ့လိမ့်မည်။ စောင့်နေကြလော့ဟုသင်တို့အားငါဆိုသည်အတိုင်းခပ်သိမ်းသောသူတို့အားငါဆိုသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။
 ၃၆ ထိုနောက်နှစ်ရက်လွန်မှပသခါအစုမပွဲရှိ၏။ ယဇ်ပရောဟိတ်အကြီး။ ကျမ်းပြုဆရာတို့သည်ကိုယ်တော်ကိုပရိယာယ်အားဖြင့်ဖမ်းဆီး၍သတ်အံ့သောငှါရှာကြံကြ၏။ သို့သော်လည်းလူအပေါင်းတို့သည်မညိမ်မဝင်ရုန်းရင်းခပ်ဖြစ်မည်စိုးရိမ်၍ပွဲနေ့တွင်ပြေနှင့်ဦးဟုပြောဆိုကြ၏။ ။ ဗေသနိရွာမှာနာစွဲဘူးသောသူ။ ရှိမုန်၏အိမ်၌ကိုယ်တော်ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍မိမ္မာယောက်သည်အဖိုးများစွာထိုက်သောနာဒုဆီမွှေးစပ်နှင့်ပြည့်သောကျောက်ဖြူခွက်တလုံးကိုယူခဲ့၍ကိုယ်တော်သည်စားပွဲနားမှာထိုင်နေတော်မူစဉ်ကျောက်ဖြူခွက်ကိုခဲပြီးမှခေါင်းတော်ပေါ်၌သွန်းလောင်းလေ၏။ အချို့တို့သည်ဒေါသစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ထိုဆီမွှေးကိုအဘယ်ကြောင့်အကျိုးမဲ့ဆုံးစေသနည်း။ ဒေနာရီအပျားသုံးရာမကသောအဖိုးနှင့်ရောင်း၍ဆင်းရဲသောသူတို့အားပေးစရာကောင်းသည်ဟုဆို၍ထိုမိမ္မာကိုအပြစ်တင်ကြ၏။ ယေရှုကလည်းထိုမိမ္မာကိုရှိပါလေစေတော့။ အဘယ်ကြောင့်နှောင့်ရှက်ကြသနည်း။ ကောင်းသောအမှုကိုငါ၌သူပြုပြီး။ ဆင်းရဲသောသူတို့ကားသင်တို့၌အစည်ရှိကြ၏။ သင်တို့အလိုရှိတိုင်းသူတို့အားကျေး

၈ ဇူးပြုနိုင်၏။ ငါမူကားသင်တို့၌ အစည်ရှိသည်မဟုတ်။ ဤမိမ္မသည်
 ၉ တတ်နိုင်သမျှပြုခဲ့ပြီး။ ငါအလောင်းကိုသင်းဖြိုဟ်မည်ပြင်ဆင်ခြင်း
 ၉ ဌာငါကိုယ်ကိုဆီမွှေးနှင့်လူးနှင့်သတည်း။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား။ ဇံ
 ဂေလိတရားတော်ကို မြေတပြင်လုံးတွင်ဟောသောအရပ်ရပ်၌ ဤမိ
 မ္မကိုအောင်းမေ့စရာအိုသူပြုသော ဤအမှုကို ကြားပြောရကြလတံ့
 ၁၀ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ ထိုအခါတပည့်တော်တကျိပ်နှစ်ပါးအဝင်
 ယဒဂကာရုတ်သည် ကိုယ်တော်ကိုအပ်နှံခြင်းငှါ ယဇ်ပရောဟိတ်အ
 ၁၁ ကြီးတို့ဆီသို့သွားလေ၏။ ထိုသူတို့သည်ကြားလျှင်ဝမ်းမြောက်သည့်
 ဖြစ်၍ငွေကိုပေးမည်ဟုဝန်ခံကြ၏။ ထိုနောက်အဆင်သင့်သောအခါ
 ကိုယ်တော်ကိုအဘယ်သို့အပ်ရမည်ကိုရှာနေ၏။

၁၂ ပသခါသိုးသဝယ် ကိုသက်သောနေ့။ အစုမပွဲပဌမနေ့၌ တပည့်တော်
 တို့သည်အထံတော်သို့ချည်းကပ်၍ကိုယ်တော်သည်ပသခါပွဲကိုစား
 တော်မူရအောင်အဘယ်အရပ်၌ အကျွန်ုပ်ကိုသည်သွား၍ ပြင်ဆင်
 ၁၃ စေခြင်းငှါအလိုရှိတော်မူသနည်းဟုလျှောက်ကြသော် ကိုယ်တော်
 သည် တပည့်တော်နှစ်ယောက်တို့ကိုစေလိုက်၍သင်တို့သည် မြို့ထဲ
 ၁၄ သို့သွားကြ။ ရေအိုးဆောင်သော သူကိုတွေ့လိမ့်မည်။ သူနောက်သို့
 လိုက်၍ သူဝင်သောအိမ်သို့ဝင်ပြီးမှငါသည် ငါတပည့်တို့နှင့်တကွ
 ၁၅ ပသခါပွဲကိုစားရသောညွှန်သည် အခမ်းအဘယ်မှာရှိသနည်း။ ဆရာ
 ၁၆ ကမေးသည်ဟုအိမ်ရှင်ကိုပြောကြလော့။ ထိုသူသည်အသင့်ပြင်ဆင်
 ၁၇ လျက်ရှိသောအထက်အခမ်းကြီးကိုပြုလိမ့်မည်။ ထိုအခမ်း၌ငါတို့တို့
 ၁၈ ပြင်ဆင်ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည်သွား၍မြို့
 ထဲသို့ဝင်လျှင်စကားတော်အတိုင်းတွေ့၍ပသခါပွဲကိုပြင်ဆင်ကြ၏။
 ၁၉ ။ ညဦးယံအချိန်ရောက်မှတပည့်တော်တကျိပ်နှစ်ပါးတို့
 ၂၀ နှင့်အတူ ကြွလာတော်မူ၏။ စားပွဲ၌ထိုင်၍စားနေကြစည်ယေရှုက
 ငါအမှန်ဆိုသည်ကား။ သင်တို့အဝင်ဖြစ်၍ငါနှင့်အတူစားသောသူ
 ၂၁ တစုံတယောက်သည်ငါကိုအပ်နှံလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူလျှင် တပည့်
 တော်တို့သည်ဝမ်းနည်းသည်ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်လော့။ အကျွန်ုပ်လော့ဟု
 ၂၂ တယောက်နောက်တယောက်အသီးအသီးမေးလျှောက်ကြ၏။ ကိုယ်
 တော်ကလည်း တကျိပ်နှစ်ပါးအဝင်ဖြစ်၍ ငါနှင့်အတူပုဂံတွင်ရှိက
 ၂၃ သောသူသည်ငါကိုအပ်နှံလိမ့်မည်။ ကျမ်းစာလာသည် အတိုင်းလူ

သာပြန်သွားရ၏။ သို့သော်လည်း လူသားကိုအပ်နှံသောသူသည် အ
 မင်္ဂလာရှိ၏။ ထိုသူသည် ဖွားမြင်လျှင် အနေသာ၍ ကောင်းသည့် ဟုမိန့်
 ၂၂ တော်မူ၏။ ။ ထိုအခါ စားနေကြစဉ် ယေရှုသည် မုန့်ကိုယူ၍
 ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်ကိုဖဲ့၍ ဤမုန့်ကားငါ၏ ကိုယ်ဖြစ်၏။
 ၂၃ ယူကြလော့ဟု မိန့်တော်မူလျက် တပည့်တော် တို့အား ပေးတော်မူ၏။
 ၂၄ ခွက်ကိုလည်း ယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှ သူတို့အား ပေးတော်
 ၂၅ မူလျှင် အားလုံးတို့သည် သောက်ကြ၏။ ကိုယ်တော်ကလည်း ဤခွက်
 ကားဝန်ခံခြင်း တရားသစ်နှင့် ဆိုင်၍ လူများအဖို့ အလိုငှါ သွန်းသော
 ၂၆ ငါ၏အသွေးဖြစ်၏။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား။ ဤစပျစ်ရည်မျိုးအသစ်
 ကိုဘုရားသခင်နိုင်ငံတော်၌ ငါမသောက်မီ နေ့တိုင် အောင်ယခုမှစ၍
 ၂၇ ငါတဖန် မသောက်ရဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုနောက် သီချင်း ဆိုပြီးမှ
 ၂၈ သံလွင်တောင်သို့ ထွက်သွားကြ၏။ ။ ထိုအခါ ယေရှုလည်း
 ကျမ်းစာလာသည်ကား။ သိုးထိန်းကို ငါ့ဂိုဏ်း သတ်၍ သိုးတို့သည် ဖရိုဖ
 ၂၉ ရဲကဲ့သွင့် ရကြလေတံ့ဟု ရေးထားသည်နှင့် အညီ ယနေ့ညည့်တွင် သင်
 ၃၀ တို့အားလုံးသည် ငါကြောင့် စိတ်ပျက်ကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း
 ငါသည် ထမြောက်ပြီးမှ သင်တို့ရှေ့ဂါဗီ လဲပြည် သို့ငါသွားမည် ဟု
 ၃၁ မိန့်တော်မူလေသော် ပေတရုကအားလုံးတို့သည် စိတ်ပျက်သော်
 ၃၂ လည်း အကျွန်ုပ်သည် စိတ်ပျက်ပါဟု လျှောက်လေ၏။ ယေရှုလည်း
 ငါအမှန်ဆိုသည့်ကား။ ယနေ့ညည့်တွင် ပင်ကြက်နှစ် ကြိမ် တွေ့နိုင်
 သည် သုံးကြိမ်မြောက် အောင်ငါကိုလည်း ပယ်လိမ့်မည် ဟု မိန့်တော်မူ
 ၃၃ လျှင် ပေတရုက ကိုယ်တော်နှင့် တကွ သေရသော်လည်း အကျွန်ုပ်သည်
 ကိုယ်တော်ကိုမညည်းပယ်ပါဟု သာ၍ မြဲမြံသောစကားနှင့် လျှောက်
 ပြန်၏။ အားလုံးတို့သည်လည်း ထိုနည်းတူ လျှောက်ဆိုကြ၏။
 ၃၄ ။ ထိုအခါ ဂင်ရှေမန်အရပ်သို့ ရောက်ကြလျှင် ကိုယ်တော်က ငါဆု
 တောင်းစဉ် အခါသင်တို့သည် ဤအရပ်၌ ထိုင်နေကြဟု တပည့်တော်
 ၃၅ တို့အား မိန့်တော်မူသော် ပေတရု။ ယာကုပ်။ ယောဟန် တို့ကိုခေါ်သွား
 ၃၆ ၍ မိန့် မောတွေဝေခြင်း။ စိတ်ပင်ပန်းခြင်း သို့ရောက်တော်မူ၏။ ထို
 အခါ သုံးယောက် သော တပည့်တော် တို့အား ငါသေလောက်အောင်
 စိတ်နှစ်လုံး အဖွန်ညှိုးငယ်ခြင်း ရှိ၏။ ဤအရပ်၌ သင်တို့နေ၍ စောင့်
 ၃၇ ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၍ ထိုမှ အနည်းငယ်လွန်ပြန်လျှင် မြေပေါ်မှာ
 ၃၈ ပျပ်ဝပ်၍ အဖေမည်းတော်။ ကိုယ်တော်သည် အလုံးစုံတို့ကို တတ်နိုင်

တော်မူ၏။ ဤခွက်ကို အကျွန်ုပ် ဆီမှလွှဲတော်မူပါ။ သို့သော်လည်း အ
 ကျွန်ုပ်အလိုမဆိုဘဲ ကိုယ်တော်အလိုအတိုင်း ဖြစ်ပါစေသောဟူ၍ ထို
 အချိန်နာရီသည် ကိုယ်တော်နှင့်လွန်သွား နှိုင်းလျှင်လွန်သွားပါမည်အ
 ၃၇ ကြောင်း ဆုတောင်းတော်မူပြီးမှ ပြန်၍ တပည့်တော်တို့သည် အိပ်
 ပြော်နေသည်ကို တွေ့တော်မူလျှင် ရှိမုန်။ သင်သည် အိပ်ပြော်သလော။
 ၃၈ တနာရီခန့် မျှစောင့်နေခြင်း ဌါစေမ နှိုင်း သလော။ စုံစမ်း နှောင့်ရှက်
 ခြင်း သို့မဝင်ရ အောင် ဆုတောင်းလျက် စောင့်နေကြလော့။ စိတ်ဝိညာဉ်
 ကား စေတနာ ရှိညား သော်လည်း ကိုယ် မူကား အား ခည်း သည် ဟုပေ
 ၃၉ တရုအား မိန့်တော်မူသော် တဖန် သွား၍ ရှေ့မြှောက် ဆိုသော ခည်း တူ
 ၄၀ ဆုတောင်း တော်မူပြီးမှ တပည့်တော် တို့ဆီသို့ ပြန်၍ သူတို့ မျက်စိ
 လေး လံသဖြင့် တဖန် အိပ်ပြော်နေကြသည် ကို တွေ့တော်မူ ၏။ သူတို့
 ၄၁ သည် အဘယ်သို့ လျှောက်ရမည်ကို မသိကြ။ သုံး ကြိမ် မြောက်အောင်
 သူတို့ ဆီသို့ ပြန် လာလျှင် ယခု အိပ်ပြော်၍ ညိမ်ဝပ် စွာ နေကြလော့။ အ
 မှုမလွှတ် နှိုင်း ရာ။ လူသား ကို ဆိုး သူတို့ လက် သို့ အပ် နှံ ရသော အချိန်
 ၄၂ ရောက်လာပြီး။ ထကြ။ သွားကြစို့။ ငါကို အပ်နှံ သော သူသည် ရောက်
 လာပြီး ဟု မိန့်တော်မူ၏။ **

၄၃ ထိုသို့ မိန့်တော်မူ စည် ပင် တပည့်တော် တကျိပ် နှစ် ပါး အဝင် ဖြစ်
 သော ယဒုဂကာ ခုတ်နှင့် အတူ ယဇ်ပရောဟိတ် အကြီး။ ကျမ် ပြုဆရာ။
 ၄၄ ဣတ် အရာ ရှိတို့ စေလိုက် သော လူစုအများ တို့သည် ဓား နှင့် ဒုတ် များ
 ကို ကိုင်လျက် ချက်ချင်း လာကြ၏။ ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံ သော သူက ငါ
 ၄၅ နှစ်သော သူသည် ယေရှုပင် ဖြစ်၏။ သူကို ဖမ်း၍ သတ်နှင့် ဆောင်သွား
 ကြဟု ထိုသူတို့အား အမှတ်ပေး ခဲ့နှင့် သဉ်အတိုင်း သူသဉ် ရောက်လျှင်
 ၄၆ ကိုယ်တော်ရင်း သို့ချက်ချင်း ချဉ်းကပ်၍ အရှင်ဘုရား။ အရှင်ဘုရား ဟု
 ဆိုလျက် နှစ်လေ၏။ ထိုသူများ သဉ် လါ၍ ကိုယ်တော်ကို ဆွဲကိုင် ဖမ်းဆီး
 ၄၇ ကြ၏။ အနား ခွဲရပ်နေသော သူတယောက်သည် ဓား ကို ထုတ်သဖြင့်
 ယဇ်ပရောဟိတ် မင်း ၏ ကျွန်တယောက် ကို ခုတ်၍ နား ရွက်ပြတ်လေ
 ၄၈ ၏။ ယေရှုကံလည်း သင်တို့သည် ဓား မြကို ဖမ်း သကဲ့သို့ ငါကို ဖမ်းအံ့
 ၄၉ သော ဌါဓား နှင့် ဒုတ် များ ကို လက် စွဲလျက် လာကြသည် တကား။ ငါ
 သည် စိတ်မှာ နှံ တော် နှံ နှေ့ တိုင်း ဆုမ္မဋ္ဌ ဩဝါဒ ပေးလျက် သင်တို့အ
 လယ် နှံ ရှိနေသည် တွင် သင်တို့သည် ငါကို မဖမ်းဆီး ကြ။ ဤအကြောင်း
 ၅၀ အရာ ကား။ ကျမ် စာ ပြည့်စုံ မည် အကြောင်း တည်း ဟု ထို လူ

- ၅၁ များအား မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါ တပည့်တော် အားလုံးတို့သည် ကိုယ်တော်ကို စွန့်၍ ပြေးကြ၏။ လူလင်တယောက်သည် စောင့်တထည့် သာဝတ်လျက် နောက်တော်သို့ လိုက်သည် ဖြစ်၍ မင်းလူလင်တို့သည်
- ၅၂ သူ့ကို ဖမ်းဆီးကြ၏။ သူသည်လည်း စောင့်ကို စွန့်ပြစ်၍ အဝတ်ခတ်ဘဲ
- ၅၃ သူတို့ဆီက ထွက်ပြေးလေ၏။ ။ ထိုသူတို့သည် ယေရှုကို ယဇ်ပရောဟိတ်မင်းထံသို့ ယူသွားကြ၏။ ထိုမင်းထံ၌ ယဇ်ပရောဟိတ်အကြီး ။ ဣတ်အရာရှိ ။ ကျမ်းပြုဆရာအားလုံးတို့သည် စဉ်းဝေးကြ၏။
- ၅၄ ပေတရုသည်လည်း ယဇ်ပရောဟိတ်မင်းအိမ်ဦးအတွင်းသို့ ကိုင်အောင်ကိုယ်တော်နှင့် အဝေးလိုက်ပြီး လျှင်မင်းလူလင်နှင့် အတူထိုင်နေ၍ မီး
- ၅၅ ဟုံလေ၏။ ယဇ်ပရောဟိတ်အကြီး ။ ဣတ်အရာရှိအားလုံးတို့သည်
- ၅၆ ယေရှုကို သတ်လိုသော ငှါသက်သေကို ရှာ၍ မတွေ့ကြ။ လူအများတို့
- ၅၇ သည် မမှန်သော သက်သေကို ခံသော်လည်း သက်သေမတည်။ အချို့တို့
- ၅၈ သည် ထ၍ ဤသူက လူတို့လက်ဖြင့် လုပ်သော ဤဗိတ်မှာ နှံတော်ကို ငါဖြိုဖျက်၍ လူတို့လက်ဖြင့် မလုပ်သော ဗိတ်မှာ နှံတော်တပါးကို တည်ဆောက်မည် ဟု ပြောသည်ကို အကွန့်တို့ကြားရပြီး ဟု သက်သေခံကြ၏။
- ၅၉ သူတို့သက်သေလည်း မတည်။ ယဇ်ပရောဟိတ်မင်းသည် အလယ်၌ မတ်တတ်ထ၍ သင်သည် စကားတစ်ခုနဲ့ ကိုမျှပြန်၍ မပြောသလော။ ဤ
- ၆၀ သူတို့သည် အဘယ် သို့သက်သေခံသနည်း ဟု ယေရှုကို မေးလျှင် ကိုယ်တော်သည် တိတ်ဆိတ်နေ၍ တစ်ခုနဲ့ ကိုမျှပြန် ပြောတော်မမူ။ တဖန် ယဇ်ပရောဟိတ်မင်းက သင်သည် ခရစ်ဘော်တည်း ဟူသော မင်္ဂလာ
- ၆၁ ရှိသော ဘုရားသခင်၏ သားတော် မှန်သလော ဟု မေးပြန်လျှင် ယေရှုက ငါမှာ ပေ၏။ နောင်၌ လူသားသည် တန်ခိုးတော်လက်ျာ ဘက်၌ ထိုင်လျက် ချမ်းတိမ်ကို စီး၍ ကြွလာသည်ကို သင်တို့သည် မြင်ကြလ
- ၆၂ တဲ့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါ ယဇ်ပရောဟိတ်မင်းသည် မိမိအဝတ်
- ၆၃ ကို ဆုတ်၍ အချားသက်သေကို အဘယ်အလိုရှိသေးသနည်း။ ဘုရားကို ပြစ်မှားသော စကားကို သင်တို့ကြားရပြီး ။ အဘယ်သို့ ထင်မှတ်ကြသနည်း ဟု ဆိုလျှင် ကိုယ်တော်သည် အသေခံ ထိုက်ကြောင်းကို
- ၆၄ အားလုံးတို့သည် စိတ်ကြွ၏။ ထိုအခါ အချို့တို့သည် ကိုယ်တော်ကို တံတွေးထွေးကြ၏။ မျက်နှာတော်ကို ဖုံး၍ လက်သီးနှင့် ထိုးလျှင် ပရောဖက်ပြု၍ ဟောတော်မူပါ ဟု ဆိုကြ၏။ မင်းလူလင်တို့သည်လည်း ပါးစောက်ကို လက်နှင့် ပုတ်ကြ၏။

၆၆ ပေတရုသည် အောက်မှာအိမ်ဦး နို့ရှိစည်ယဇ်ပရောဟိတ်မင်း၏အ
 ၆၇ စေအပါမိမ္မတယောက်သည်လာ၍ ပေတရုသည်မီးလှုံသည် ကိုမြင်
 ၆၈ လေသော်သူကိုစေ့စေ့ကြည့်၍သင်သည်လည်းနာဇရက်မြို့သားယေရှု
 ၆၉ နှင့် ပေါင်းဖော်သောသူ ဖြစ်၏ဟုဆိုလျှင် ပေတရုသည် ညှင်းခုံ၍
 ၇၀ သင်ပြောသောအရာကိုငါမသိ။နားမလည်ဟုဆိုပြီးမှအိမ်ဦးရှေ့သို့
 ၇၁ ထွက်၍ကြက်တွန်လေ၏။ နောက်တဖန်အစေအပါမိမ္မသည်ပေတရု
 ၇၂ ကိုမြင်လျှင်အနားခွဲရပ်နေသောသူတို့အားဤသူသည်ထိုသူတို့အဝင်
 ၇၃ ဖြစ်၏ဟုဆိုသော် ပေတရုသည်တဖန်ညှင်းခုံ၏။ထိုနောက်များမ
 ၇၄ ကြာ။အနားခွဲရပ်နေသောသူတို့ကပေတရုအား အကယ်၍သင်သည်
 ၇၅ ထိုသူတို့အဝင်ဖြစ်၏။သင်သည်ဂါလိလဲလူဖြစ်၏။သင်စကားလည်း
 ၇၆ ကျ၏ဟုဆိုကြလျှင် ပေတရုသည်ကျိန်ဆိုလျက်မိဋ္ဌာန်ပြုလျက်သင်
 ၇၇ တို့ပြောသောသူကိုငါမသိဟုဆိုသော် တဖန်ကြက်တွန်လေ၏။ယေရှု
 ၇၈ က ကြက်နှစ်ကြိမ်မတွန်မှီ သင်သည်သုံးကြိမ်မြောက် အောင်ငါကို
 ၇၉ ညှင်းပယ်လိမ့်မည်ဟုမိန့်ဟော်မှုသောစကားကိုပေတရုသတိရသ
 ၈၀ ဖြင့်အောင်းမေ့၍ငိုကျွေးလေ၏။ ။နံ့နက်အချိန်တွင်ယဇ်ပ
 ၈၁ ရောဟိတ်အကြီး။ကျမ်ပြုဆရာ။ဗွတ်အရာရှိအားလုံးတို့သည်မ
 ၈၂ ဆိုင်းမလင့်ဘဲတိုင်ပင်ပြီးမှယေရှုကိုချည်နှောင်ပြီးလျှင်ပိလတ်မင်း
 ၈၃ ထံသို့ယူသွား၍အပ်လိုက်ကြ၏။ ပိလတ်မင်းကသင်သည်ယုဒရှင်ဘု
 ၈၄ ရင်မှန်သလောဟုကိုယ်တော်ကိုမေးလျှင်မင်းကြီးမေးသည်အတိုင်း
 ၈၅ မှန်ပေ၏ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ယဇ်ပရောဟိတ်အကြီးတို့သည်အပြစ်
 ၈၆ များများတင်ကြ၏။ တဖန်ပိလတ်မင်းကသင်သည်တခွန်းကိုမျှပြန်
 ၈၇ သလော။သင်တဖက်၌အဘယ်မျှလောက်သက်သေခံကြသည်ကိုကြည့်
 ၈၈ ပါဟုမေးမြန်းပြောဆိုသော်လည်း စကားတခွန်းကိုမျှပြန်တော်မမူ
 ၈၉ သည်ကိုပိလတ်မင်းသည်အံ့ဩ၍နေလေ၏။ ။ထိုပွဲ၌မြို့
 ၉၀ ဝန်မင်းသည်အကျည်းထားသောသူတို့တွင်လူများတောင်းသောသူ
 ၉၁ တယောက်ယောက်ကိုဗွတ်တတ်၏။ ထိုအခါပုန်ကန်၍လူအသက်ကို
 ၉၂ သတ်သောအပြစ်သင့်သော။ဗာရုဗ္ဗအမည်ရှိသောသူတယောက်သည်
 ၉၃ ပုန်ကန်သောအဖော်တို့နှင့်တကွအကျည်းထားလျက်ရှိ၏။ လူအစ
 ၉၄ ဝါင်းတို့သည်မိမိတို့အားပြုမြဲပြုပါမည်အကြောင်းတောင်းပန်၍
 ၉၅ အော်ဟစ်သောအခါ ပိလတ်မင်းကသင်တို့အားယုဒရှင်ဘုရင်ကို

၁၀ လွတ်စေချင်သလောဟုပြန်မေး၏။ အဘယ်ကြောင့်ဤသို့မေးသနည်း
 ၁၁ ဟူမူကား။ ယဇ်ပရောဟိတ်အကြီးတို့သည်မနာလိုသောစိတ်နှင့်ယေ
 ၁၂ ရုဗုဒ္ဓကိုလွတ်စေခြင်းငှါယဇ်ပရောဟိတ်အကြီးတို့သည် လူအစုအဝေး
 ၁၃ ကိုနှိုးဆော်ကြ၏။ တဖန်ပိလတ်မင်းကယုဒရှင်ဘုရင်ဟုသင်တို့ခေါ်
 ၁၄ ဝေါသောသူကိုအဘယ်သို့ပြုရအံ့နည်းဟုမေးပြန်သော် လူအားလုံး
 ၁၅ တို့ကသူကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရှိက်ထားပါတော့ဟုဟင်္ဂကြ၏။ ပိ
 ၁၆ လတ်မင်းကလည်းအဘယ်ကြောင့်နည်း။ အဘယ်အပြစ်ကိုပြုဘိသ
 ၁၇ များသာ၍ဟင်္ဂကြ၏။ ပိလတ်မင်းသည်လူများစိတ်ပြေစေခြင်းငှါအ
 ၁၈ လိုရှိ၍ဗာရဗုဒ္ဓကိုသူတို့အားလွတ်လေ၏။ ယေရုဗုဒ္ဓကိုကားရှိက်စေပြီးမှ
 ၁၉ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာသတ်စေခြင်းငှါအပ်လိုက်လေ၏။ ။ထိုအ
 ၂၀ ခါစစ်သူရဲတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုပြုတော့ရုံနိုးတည်းဟူသောအိမ်
 ၂၁ တော်ဦးအတွင်းသို့ဆောင်သွား၍စစ်သူရဲတတပ်လုံးကိုရုဗုဒ္ဓစေပြီးမှ
 ၂၂ ကိုယ်တော်ကိုနိမောင်းသောအဝတ်ဝတ်စေ၏။ ဆူးပင်နှင့်ရက်သော
 ၂၃ ဦးရစ်ကိုတင်ပြီးလျှင် ယုဒရှင်ဘုရင်။ ကိုယ်တော်အားမင်္ဂလာဖြစ်
 ၂၄ စေသတည်းဟုကောင်းကြီးစကားပြောကြ၏။ ကျူးလုံးနှင့်ခေါင်း
 ၂၅ တော်ကိုရှိက်ခြင်း။ တံတွေးထွေးခြင်း။ ရှေ့တော်မှာနူးထောက်၍ပျပ်
 ၂၆ ဝပ်ခြင်းကိုလည်းပြုကြ၏။ ထိုသို့ကိုယ်တော်ကိုသရော်ပြီးမှနိမောင်း
 ၂၇ သောအဝတ်ကိုချွတ်၍ မိမိအဝတ်ကိုဝတ်စေပြန်လျှင် လက်ဝါးကပ်
 ၂၈ တိုင်မှာရှိက်ထားစေခြင်းငှါထုတ်သွားကြ၏။

၂၁ အာလေဇန္ဒြနှင့်ရုဗုဒ္ဓ၏အဖွဲ့မှန်တည်းဟူသောကျရင်သားတယောက်
 ၂၂ သည်တောရွာမှလာ၍လမ်ရွံ့သွားသည်ကိုထိုသူတို့သည်တွေ့လျှင်သူ
 ၂၃ ကိုအနိုင်ပြု၍လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်ကိုထမံစေကြ၏။ ဥက္ကောင်းခွဲအ
 ၂၄ ရပ် ဟု ဆိုလိုသော ဘောလဘောသအရပ်သို့ကိုယ်တော်ကိုဆောင်
 ၂၅ သွားပြီးမှ မုရန်နှင့်ရောသောစပျစ်ရည်ကိုကိုယ်တော်သောက်စိမ့်
 ၂၆ သောငှါပေးလျှင်မခံဘဲနေတော်မူ၏။ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရှိက်ထား
 ၂၇ ကြပြီးလျှင်အဝတ်တော်ကိုဝါရေးတံပြုသဖြင့်အသီးအသီးတို့အားဝေ
 ၂၈ ဖန်ကြ၏။ ကိုယ်တော်ကိုလက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရှိက်ကြသောအချိန်ကား
 ၂၉ နံနက်တချက်တီးအချိန်ဖြစ်သတည်း။ အပြစ်ဖော်ပြသောကမ္မည်းလိပ်

၂၇ စာချက်ဟူမူကားယခုရှင်ဘုရင်ဟုရေးထားသတည်း။ ကိုယ်တော်
 ၂၈ နှင့်တကွခေးမြနှစ်ယောက် တို့ကို တယောက် လက်ျာတော်ဘက်။ တ
 ၂၉ ယောက်လက်ဝဲတော်ဘက်။လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာစိုက်ထားကြ၏။ ထို
 ၃၀ သို့မတရားသေသူတို့နှင့်ရေတွက်ဝင်ခြင်းသို့ရောက်သည့်ဟုဆိုသေ
 ၃၁ ကျမ်စာချက်သည်ပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်သတည်း။ ။လမ်မှာ
 ၃၂ သွားလာသောသူတို့ကလည်း ဟယ်။ဗိတ်မှာနှံတော်ကို ဖြိုဖျက်၍သုံး
 ၃၃ ရက်အတွင်းတွင်တည်ဆောက်ပြန်သောသူ။ ကိုယ် ကိုယ် ကယ်
 ၃၄ တင်ဘော့။လက်ဝါးကပ်တိုင်မှဆင်းတော့ဟုမိမိတို့ခေါင်းကို ညှိတ်၍
 ၃၅ ကဲ့ရဲ့သောစကားကိုပြောကြ၏။ ထိုနည်းကူယဇ်ပရောပိတ်အကြီး။
 ၃၆ ကျမ်ဖြူဆရာတို့ကဤသူသည်သူတပါးတို့ကိုကယ်တင်တတ်၏။ကိုယ်
 ၃၇ ကိုမကယ်တင်နိုင်သည်တကား။ ငါတို့မြင်၍ရုံကြည့်ရအောင်ဣသရေ
 ၃၈ လရှင်ဘုရင်တည်းဟူသောခရစ်တော်သည်လက်ဝါးကပ်တိုင်မှ ယခု
 ၃၉ ဆင်းပါလေစေဟုအခင်းချင်းကဲ့ရဲ့ပြောဆိုကြ၏။ကိုယ်တော်နှင့်တကွ
 ၄၀ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာစိုက်ထားသောသူတို့သည်လည်းကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြ
 ၄၁ ၏။ ။မုန်းတည့်အချိန်မှစ၍သုံးချက်တီးအချိန်တိုင်အောင်မြေ
 ၄၂ တပြင်လုံး၌မှောင်မိုက်အတိဖြစ်လေ၏။ သုံးချက်တီးအချိန်၌ယေရှု
 ၄၃ ကလေးလေးလာမရှာဗသောနိဟုကြီးသောအသံနှင့်ကျွေးကျော်တော်
 ၄၄ မူ၏။ အနက်ကား။အကျွန်ုပ်ဘုရား။အကျွန်ုပ်ဘုရား။အဘယ်ကြော
 ၄၅ င်အကျွန်ုပ်ကိုစွန့်ပြစ်တော်မူသနည်းဟုဆိုလိုသတည်း။ အနား၌ရပ်
 ၄၆ နေသောသူအချို့တို့သည်ကြားလျှင်သူသည်လေးယကိုခေါ်သည်ဟုဆို
 ၄၇ ကြ၏။ လူတယောက်သည်ပြေး၍ရေညှိတထွေး ကိုပုံးရည်နှင့်ပြည့်
 ၄၈ စေပြီးလျှင်ကျူးလုံးဖျား၌တပ်၍ ကိုယ်တော်သောက်စိမ့်သော ငှါပေး
 ၄၉ လျက်။ရှိစေတော့။လေးယသည် သူကိုချလွှတ်ခြင်းငှါလာမည်မလာမည်
 ၅၀ ကိုကြည့်ကြစို့ဟုဆို၏။ ယေရှုသည်ကြီးသောအသံနှင့်ကျွေးကျော်၍
 ၅၁ အသက်ချုပ်တော်မူ၏။ ။ထိုအခါဗိတ်မှာနှံတော်၏ကုလား
 ၅၂ ကာသည်အထက် စွန်းမှအောက်စွန်းတိုင်အောင်ရုတ်ကွဲလေ၏။ ထို
 ၅၃ သို့ကျွေးကျော်၍ အသက်ချုပ်တော်မူကြောင်းကိုရှေ့တော်၌ရပ်နေ
 ၅၄ သောတပ်မှူးသည် မြင်လျှင်စင်စစ်၍ သူသည်ဘုရားယခင်၏သား
 ၅၅ တော်ဖြစ်ပေ၏ဟုဆို၏။ မိမ္မအချို့တို့သည်လည်းထိုအရပ်၌အခေး
 ၅၆ ကကြည့်ရှု၍ နေကြ၏။ထိုမိမ္မတို့တွင်ကိုယ်တော်သည် ဂါလိလဲပြည်
 ၅၇ မှာရှိတော်မူစဉ် နောက်တော်၌ အလုပ်အကျွေးလိုက်သောမာဂဒလ

မာရီ။ ယာကျပ်ဝယ်နှင့်ယောသေ၏အမိဖြစ်သောမာရီနှင့်ရှာလုံတို့မှ
စ၍နောက်တော်၌ဇေယျလင်မြို့သို့လိုက်လာသောအချားမိမ္မအများ
ပါသတည်း။

- ၄၂ ထိုနေ့ကားအဖိတ်နေ့တည်းဟူသောပရတ္တုနေ့ ဖြစ်သောကြောင့်ညအ
- ၄၃ ချိန်ရောက်မှ အသရေရှိသောလွတ်အရာရှိ။ အရိမသဲမြို့သားယော
- သပ်သည်ဘုရားသခင်နိုင်ငံတော်ကိုမျှော်လင့်သောသူ ဖြစ်သည်နှင့်
- ပိလတ်မင်းထံသို့ရဲရင့်စွာဝင်၍ယောရှု၏အလောင်းတော်ကိုတောင်း
- ၄၄ လေ၏။ ယောသည်ယခုပင်သေသည် ကိုပိလတ်မင်းသည်အံ့ဩ
- ၄၅ ခြင်းရှိသဖြင့်တပ်မှူးကိုခေါ်၍သေသည်ကြားပြီးလောဟုမေး၏။ သေ
- မှန်းကိုတပ်မှူးစကားဖြင့်သိလျှင်အလောင်းတော်ကိုပေါသပ်အားအပ်
- ၄၆ ပေး၏။ ယောသပ်သည်ပိတ်ချောကိုဝယ်ပြီးမှကိုယ်တော်ကိုချ၍ပိတ်
- ချောနှင့်ထုပ်ရစ်သဖြင့်ကျောက်၌ထွင်းသောသင်းပြိုင်းတွင်းထဲမှာ
- ၄၇ ထား၍တွင်းဝ၌ကျောက်ကိုသိမ်းထားလေ၏။ မာဂဒလမာရီ။ ယောသေ
- ၏အမိဖြစ်သောမာရီတို့သည်အလောင်းတော်ထားရာအရပ်ကိုကြည့်
- ၄၈ မြင်ကြ၏။ ။ဥပုသ်နေ့လွန်မှမာဂဒလမာရီ။ ယာကျပ်၏အမိ
- ဖြစ်သောမာရီနှင့်ရှာလုံတို့သည်သွား၍အလောင်းတော်ကိုလိမ်းရ
- ၄၉ အောင်နံ့သာမျိုးကိုဝယ်ကြ၏။ ခုနှစ်ရက်တွင်ပဌနေ့ရက်နံနက်
- ၅၀ စောစော။ နေထွက်သောအချိန်၌သင်းပြိုင်းတော်သို့သွားကြ၏။ ထိုမိမ္မ
- တို့ကတွင်းဝပိတ်သောကျောက်ကိုအဘယ်သူသည် လှိမ့်လှန်ပေး
- ၅၁ မည်နည်းဟုအချင်းချင်းဆိုလျှင် ကြည့်ရှု၍ထိုကျောက်လှိမ့်လှန်လျက်
- ရှိသည်ကိုမြင်ကြ၏။ ထိုကျောက်ကားအလွန်ကြီးသောကျောက်ဖြစ်
- ၅၂ သတည်း။ ထိုမိမ္မတို့သည်တွင်းထဲသို့ဝင်လျှင်လူလင်တစ်ယောက်သည်
- ၅၃ ရှည်ရှည်။ ဖြူဖြူသောအင်္ကျီကိုဝတ်လျက်လက်ျာဘက်၌ထိုင်နေသည်
- ၅၄ ကိုမြင်၍ထိတ်လန့်မိန်းမောခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ ထိုသူကလည်း
- ထိတ်လန့်မိန်းမောခြင်းမရှိကြနှင့်။ လက်ဝါးကပ်ထိုင်မှာသတ်သေခါ
- ၅၅ ဇရက်မြို့သားယောရှုကိုသင်တို့ရှာကြ၏။ သူသည်ထမြောက်ခဲ့ပြီး။ ဤ
- ၅၆ အရပ်၌မရှိ။ အလောင်းတော်ထားရာအရပ်ကိုကြည့်ကြလော့။ သင်
- တို့ရှေ့။ ဂါလိလဲပြည်သို့ကြွတော်မူကြောင်းကိုပေတရုမစ၍တပည့်
- တော်တို့ဆီသို့သွား၍ပြောကြလော့။ အထက်ကမိန့်တော်မူသည်အထိ
- ၅၇ င်းထိုပြည်၌သင်တို့သည်ကိုယ်တော်ကိုတွေ့မြင်ရလိမ့်မည်ဟုဆိုလေ
- ၅၈ ၏။ ထိုမိမ္မတို့သည်လည်းသင်းပြိုင်းတော်မှထွက်၍ပြေးကြ၏။ ကြော

က်လန့်တုန် ထွပ်ခြင်းနှင့်မိန်းမောတွေဝေသဖြင့် စကားတခွန်းကိုမျှ
 ၉ အဘယ်သူအားမပြောကြ။ ။ ကိုယ်တော်သည်ခုနှစ်ရက်တွင်
 ပဌမနေ့ရက်စောစောအချိန်၌ထမြောက်ပြီးမှအထက်ကနတ်ဆိုးခုနှစ်
 ပါးကိုနှင်ထုတ် တော်မူသောမာဂဒလဒာရီအားရှေ့ဦးစွာကိုယ် ကိုပြု
 ၁၀ တော်မူ၏။ မာရီလည်း သွား၍ကိုယ်တော်နှင့်ပေါင်းဖော်သောသူ
 များညည်းတွားငိုကျွေးလျက်နေကြသည်သူတို့အားသိတင်းကြားလေ
 ၁၁ ၏။ ကိုယ်တော်သည်အလက်ရှင်တော်မူသည်ကိုငင်မာရီသည်ကိုယ်
 တော်ကိုမြင်ရသည်ကိုငင်သူတို့သည်ကြားလျှင်မရုံကြ။ ။
 ၁၂ ။ ထိုနောက် ဟပည့် တော်နှစ် ယောက်တို့သည် ဧကရာဇာ သို့သွား ဧည့်
 တွင်ကိုယ်တော်သည်ချာ နားသောအရောင်ဆောင်၍ကိုယ် ကိုပြု
 ၁၃ တော်မူ၏။ သူတို့သည်ပြန်၍ ကြွင်းသောတပည့် တော်တို့အားသိတ
 ၁၄ င်းကြားသော်လည်းမရုံဘဲနေကြ၏။ ။ ထိုနောက်တကျိပ်တ
 ပါးသောသူတို့သည်စားပွဲ၌ထိုင်နေစဉ်တွင်ကိုယ်ကိုပြုတော်မူ၍ထ
 မြောက်လျက်ရှိသောကိုယ်တော်ကိုမြင်သောသူတို့၏ စကားကိုမရုံ
 သေ့့ကြောင့် သူတို့မရုံတတ်သောစိတ်။ ခိုင်မာသောစိတ်ကိုဆုမွှေပြစ်
 ၁၅ တင်တော်မူပြီးမှ သင်တို့သည်ဇောကီနိုင်ငံတလျှောက်လုံးသွား၍
 ဝေနေယျသတ္တဝါအပေါင်းတို့အားဝေဂေလိတရားကိုဟောကြလော့။ ။
 ၁၆ ရုံကြည်၍ ရေနှစ်င်္ဂါလာကိုခံသောသူသည်ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့
 ရောက်လတံ့။ မရုံကြည် သောသူမူကားအပြစ်စီရင်ခြင်းကိုခံရလတံ့။
 ၁၇ ရုံကြည် သောသူတို့၌ ဖြစ်အံ့သော နိမိတ်လက္ခဏာ ဟူမူကား။ ဝါနာမ
 ကိုအမှီပြု၍နတ်ဆိုးတို့ကိုနှင်ထုတ်ကြလတံ့။ ထူးချားသောဘာသာစ
 ၁၈ ကားဇူးတို့ကိုပြောကြလတံ့။ မြွေတို့ကိုဖမ်းကိုင်ကြလတံ့။ သေစေတတ်
 သောအဆိတ်အတောက် ကိုသောက်စားလျှင်ဘေးဥပါတ်နှင့်ကင်းလွ
 တ်ကြလတံ့။ မကျန်းမာသောသူတို့ အပေါ်မှာလက် ကိုတင်၍ ချမ်းသာ
 ၁၉ ပေးကြလတံ့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ ထိုသို့သခင်ဘုရားသည်တ
 ပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူ ပြီးမှကောင်းကင်ဘုံသို့တက် ကြွတော်
 ၂၀ မူ၍ဘုရားသခင်လက်ျာတော်ဘက်၌ထိုင်နေတော်မူ၏။ ဟပည့်တော်
 တို့သည်လည်းထွက်သွား၍သခင်ဘုရားသည်မစတော်မူသည်နှင့်
 သူတို့၌ဖြစ်သော နိမိတ်လက္ခဏာအား ဖြင့်နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို
 တဉ်စေတော်မူသည်နှင့်နိဗ္ဗာန်သိမ်းသောအရပ်၌တရားဟောကြ၏။
 ။ရှင်မာကျခရစ်ဝင် ပြီး၏။

။၅၇၆ လူကာ ခရစ်ဝင်။

၁၂၂ ရှေးဦးစွာမှစ၍ နှုတ်ကပတ်တော်ကို မျက်စိနှင့် မြင်သော သက်သေဖြစ်
 ၍ အထံတော်၌ အစေအပါခံသောသူ တို့သည် ငါ တို့တွင် ဖြစ်လေပြီး
 သော အထူပွဲ နှိများကို ငါတို့အား ကြား ပြောသည်အစဉ် အတိုင်း မှတ်
 ၃၂၄ သားသော စာကို စိရင်ရေးထားသော သူများရှိသည်ဖြစ်၍ ငါသည်
 လည်း ထိုအထူပွဲ နှိ အားလုံးတို့ကို ရှေးဦးစွာမှစ၍ စေ့စေ့ ဖွေရှာလိုက်
 စင်ပြီး လျှင် ကိုယ်တော်သင်ပြီးသော အကြောင်းအရာ တို့သည် ကေန်
 အမှန် ဖြစ် ကြောင်း ကိုယ်တော်သိ စေခြင်း ငှါ အစဉ်အတိုင်း ရေး
 ထား၍ ကြားလိုက်မည်အကြံရှိပါ၏ အထွန်မြတ်သော မင်းလော်ဖိလှ။

၃ ၊ ယခုပြည်ကို အစိုးရသော ဟေရုဒ် မင်းကြီး လက်ထက် အဗိယအ
 သင်း အဝင် ဖြစ်၍ ဇာခရိအမည် ရှိသော ယဇ်ပရောဟိတ်တပါး ရှိ၏။
 သူ၏ ခင်ပွန်းသည် အာရုန်အမျိုးအနွယ် ဖြစ်၍ ဇေလိဂဗက်အမည် ရှိ၏။

၄ ထိုသူ နှစ်ယောက် တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော်တရားအ
 မျိုးမျိုးတို့ကို ကျင့်ဆောင် ၍ အပြစ်ဟင်္ဇာ နှင့် နှင့် လွတ်သဖြင့် ဘုရားသ
 ၅ ခင်ရှေ့တော်၌ ဖြောင့်မတ်ခြင်း ပါရမီ ရှိကြ၏။ ဇေလိဂဗက် သည် မြို့သော
 ကြောင့် သူတို့ ၌ သားမရှိ။ နှစ်ယောက်စလုံး တို့သည် လည်း အသက်အ
 ၆ ရွယ် ကြီးရင့်ကြ၏။ ။ ဇာခရိသည် မိမိအသင်း နှင့် တကွ အ
 လှည့်သင့်၍ ဘုရားသခင်ရှေ့ယဇ်ပရောဟိတ်အမှုကို ဆောင်ရွက်သည့်
 ၇ တွင် ယဇ်ပရောဟိတ် ထုံးစံအတိုင်း စာရေးတံ ပြု သဖြင့် သူသည်
 ထာဝရဘုရား၏ ဗိတ်မှာန် ကော်အထဲသို့ ဝင်၍ နုံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ရ
 ၈ ၏။ ထို သို့ နုံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့သည် အချိန် တွင် လူများ အားလုံး တို့
 ၉ သည် ပြင် ၌ ဆုတောင်း လျက် နေကြ၏။ ထိုအခါ ထာဝရ ဘုရား၏
 ၁၀ ကောင်းကင်တမန်သည် ကိုယ် ပြု၍ နုံ့ သာ ပေါင်းရှိ သော ယဇ်ပရောဟိတ်
 ၁၁ ထက်ျာဘက် ၌ ရပ်နေသည်ကို ဇာခရိ မြင်လေ၍ မိတ်နှစ်လုံး မည်မ
 ၁၂ မဝပ်ထိတ်လန့်ခြင်း သို့ ရောက် ၏။ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း ဇာခ
 ၁၃ ရိ၊ ကြောက်လန့်ခြင်း မရှိ နှင့်။ သင်ပြုသော ပဌာနာကို ခား ခံတော်မူပြီး။

သင်၏ခင်ပွန်းဇေလိ၅၀ကံသည်သားယောကျာ်းကိုဖွားမြင်လိမ့်မည်။
၁၄ ထိုသားကိုယောဟန်အမည်ဖြင့်မှည့်ရမည်။ သင်သည်ဝမ်သာရှင်
-မြူးခြင်း ရှိလိမ့်မည်။ ထိုသား ဖွားမြင်သောအကြောင်းကြောင့်လူအ
၁၅ များတို့သည်ဝမ်မြောက်ခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့်
နည်းဟူမူကား။ ထိုသားသည်ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ကြီးမြတ်
သောသူဖြစ်လိမ့်မည်။ စပျက်ရည်နှင့်ရစ်မျိုးကိုမသောက်ဘဲအမိ
၁၆ ဝမ်ထဲမှစ၍ပင်သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်ပြည့်ဝလိမ့်မည်။ ဣ
သရေလအမျိုးသားအများတို့ကို သူတို့ဘုရားသခင်တည်းဟူသော
၁၇ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ပြောင်းလဲစေလိမ့်မည်။ အဖတို့နှင့်သား
တို့ကိုအသင့်အတင့်ဖြစ်စေခြင်းငှါငိုညည်းဆန်သောသူတို့ကိုသူတော်
ကောင်းတို့၏သတိပညာလမ်သို့ပြောင်းလဲစေသောအားဖြင့်ထာဝရ
ဘုရားအဖို့အလိုငှါပြင်ဆင်သောလူမျိုးဖြစ်စေခြင်းငှါငင်သူသည်
ဇေလိယ၏စိတ်ဝိညာဉ်တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံလျက်ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌
၁၈ သွားလိမ့်မည်ဟုကောင်းကင်တမန်ဆို၏။ ။ ဇာခရိကလည်းဤ
စကားမှန်သည်မမှန်သည်ကိုအကျွန်ုပ်သည်အဘယ်သို့သိနိုင်သနည်း။
အကျွန်ုပ်သည်လူအိဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်မယားသည်လည်းအသက်
၁၉ အရွယ်ကြီးရင့်ပါပြီဟုကောင်းကင်တမန်အားဆိုလျှင် ကောင်းကင်
တမန်ကဝါသည်ဘုရားသခင်အထံတော်၌နေသောဂါမြေလဖြစ်၏။
သင်ကဲ့သို့နတ်ဆက်၍ဤဝမ်မြောက်စရာသိတင်းကိုကြားပြောစေခြင်း
၂၀ ငှါဘုရားသခင်သည်ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူ၏။ သင်သည်ငါ့စကား
ကိုမရုံသောကြောင့်ဤအကြောင်းအရာမဖြစ်မှီကာလတိုင်အောင်
သင်သည်စကားမပြောနိုင်ဘဲအ၍နေရ၏။ ငါ့စကားသည်ကားအ
၂၁ ချိန်တန်လျှင်ပြည့်စုံလိမ့်မည်ဟုဆို၏။ ။ လူများတို့သည်ဇာ
ခရိကိုငဲ့လင့်၍စိတ်မှန်တော်အထဲ၌ကြာကြာနေသည်ကိုအံ့ကြောမြင်း
၂၂ ရှိကြ၏။ သူသည်ထွက်သောအခါစကားမပြောနိုင်သည်ဖြစ်၍စိတ်
မှန်တော်၌ပျာဒတ်တော်ကိုမြင်ပြီးဟုသူများတို့သည်ရိပ်မိကြ၏။
ဇာခရိသည်သူတို့အားအရိပ်အမှတ်သာပေးရ၏။ စကားအလျက်နေ
၂၃ ၏။ ယဇ်ပရောဟိတ်အမှုကိုဆောင်ရွက်ရသောအချိန်ကာလစေ့
၂၄ လောအခါဇာခရိသည်မိမိအိမ်သို့သွားလေ၏။ ထိုနောက်သူ၏ခင်
၂၅ ပွန်းဇေလိ၅၀ကံသည်ပဋိသန္ဓေစွဲ၍ငါသည်လူတို့တွင်ခံရသောကဲ့သို့

ခြင်းအကြောင်းကို ထာဝရဘုရားသည် ပယ်ရှင်းခြင်းငှါ ငါ့ကိုကြည့်
ရှုတော်မူစဉ်တွင် ဤကျေးဇူး တော်ကိုပြုတော်မူပြီး ဟု ဆိုလျက် ငါး
လပတ်လုံး အိမ်တွင် ခွံအောင် နေလေ၏။

- ၂၆ ငါး လထွန်သော အခါ ဂါလိလဲပြည် နာဇရက်မြို့၌ ခါပိန်အမျိုးသား။
- ၂၇ ယောသပ်အမည်ရှိသော သူနှင့်ထိမ် မြားဆောင် နှင်း၍ မရှက်တင်
သေးသော သတို့သမီး ကညာဆီသို့ဘုရားသခင်သဉ်္စာ အောင်းကင်စာ
မန်ဂါဖြေလ ကျစေထွတ်တော်မူ၏။ ထိုသတို့သမီး ကညာကားမာရိအ
- ၂၈ မည်ရှိ၏။ ကောင်းကင်တမန်သည် ရောက်လာသျှင် ကျေးဇူးတော်ကို
ခံသော မိမ္မာ သင်အား မင်္ဂလာဖြစ်စေသတည်း။ ထာဝရဘုရား သဉ်္စာ
သင် နှင့်အတူ ရှိတော်မူ၏။ သင်သည် မိမ္မာတကာထက် မြတ်စွာသော
- ၂၉ မင်္ဂလာရှိသည်ဟု ဆို၏။ မာရိသည် ထိုစကားကို ကြားသျှင် စိတ်နှစ်လုံး
မညိမ်မဝပ် ရှိ၍ ဤနှုတ်ဆက်ခြင်း ကား အဘယ်သို့သော နှုတ်ဆက်
- ၃၀ ခြင်းဖြစ်လိမ့်မည်နည်း ဟု တွေးတောဆင်ချင်၍ နေ၏။ ကောင်းကင်
တမန်ကလည်း မာရိ။ ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိနှင့်။ သင်သည် ဘုရားသခင်
- ၃၁ ရှေ့တော် ခွံမျက်နှာရပြီး။ သင်သည် ပဋိသန္ဓေစွဲယူ၍ သားယောကျ်ား
၃၂ ထိုစွားမြင်လိမ့်မည်။ ထိုသားကို ယေရှုအမည် ဖြင့် မှည့်ရမည်။ ထို
သားသည် ကားကြီး မြတ်သော သူဖြစ်လိမ့်မည်။ အမြတ်ဆုံးသော ဘု
ရားသခင်၏ သား တော်ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်း ကို ခံရလိမ့်မည်။ သူ အဖခါ
ပိန်၏ ရာဇပစ္ဆိမ့်ကို ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည် သူ့အား ပေးတော်
- ၃၃ မူမည်။ သူသည်လည်း ယာကျပ်အမျိုးအနွယ်၌ အစဉ်မပြတ်မင်းပြု
လိမ့်မည်။ သူ၏ နိုင်ငံသည်လည်း ဆုံးခြင်း မရှိရဟု ဆို၏။
- ၃၄ မာရိကလည်း ဤအမှုအရာအဘယ်သို့ဖြစ် နိုင်သနည်း။ အကုန်၌ သည်
ယောကျ်ားနှင့် မဆက်ဆံ ပါဟု ကောင်းကင်တမန်အား ပြန်ပြော၏။
- ၃၅ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်သည် သင်၏အ
ပေါ်မှာ သက်ရောက် တော်မူ၍ အမြတ်ဆုံးသော ဘုရားသခင်၏ တန်
ခိုးအာနုဘော်တော်သည် သင်ကို ထွန်မိမ့် လိမ့်မည်။ သို့ကြောင့် ထိုသန့်
- ၃၆ ရှင်းသော သားသည် ဘုရား သခင်၏ သား တော်ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်း ကို
ခံရလိမ့်မည်။ ထိုမှတစ်ပါး။ အမြို့မယူ၍ ခေါ်ဝေါ်သော သင်၏ အဆွေအ
- ၃၇ မျိုး ဇေယျာမက်သည် ပဋိသန္ဓေစွဲယူ၍ ယခုချောက် လအဝင်ရှိပြီး။ ဘု

ခြင်း ငှါသတိထား၍ ကျွန်တော်မျိုး ဖြစ်သော ဣသရေလ လူတို့ကိုစေ
၃၈ တော်မူပြီး ဟုဆို၏။ မာရိသည့်လည်း လေ့ရှုဗက်ဆီမှာ သုံးလလောက်
နေပြီး မှမိမိအိမ်သို့ပြန်လေ၏။

၁၅ လေ့ရှုဗက် ဖွားအံ့သောလူ့ လစေ သောအခါ သား ယောက်ျား ကိုဖွား
၁၆ ဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရား သည်လည်း ဖြတ်သော သနားခြင်း ကျေးဇူး
တော်ကိုလေ့ရှုဗက်အား ပြု ကော်မူသည် ကိုအိမ်နီး ချင်း အဆွေအမျိုး
၁၉ တို့သည်ကြားလတ်သော်သူ နှင့်အကူဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာကြ၏။ ရှစ်
၂၀ မှတ်မြောက်သောလူ့နှစ်သက်အား အရေဖျားလှီးပေကာကိုပေးခြင်း
၂၁ အလိုငှါလာကြ၍ အဖခေါ်ဝေါ်သော ဇာခရိအမည် ဖြင့် မည်သောအခါ
၂၂ အမိကထိုသို့မမည်ရ။ ယောဟန်အမည်ဖြင့် မည်ရ မည်ဟုဆိုလျှင် သူ
၂၃ တို့ကလည်း ယောဟန်အမည်ဖြင့်သင်၏ အဆွေအမျိုး တယောက် မှမ
၂၄ မှည့်ဟုဆိုကြ၍ အဘယ်သို့ မည် စေလိုသနည်း ဟုအမှတ်အား ဖြင့်
၂၅ အဖကိုမေးကြ၏။ အဖသည်လည်း သင်ပုန်းကိုတောင်း၍ သူ၏အမည်
၂၆ ကားယောဟန်ဖြစ်၏ဟုရေး လေသော်အားလုံး ကိုသည့်အံ့သြောခြင်း
၂၇ ရှိကြ၏။ ထိုခဏချင်း တွင်ဇာခရိ၏ နှုတ်နှင့်လျှာ သည်ပကတိဖြစ်၍
၂၈ စကား အား ဖြင့်ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းလေ၏။ အိမ်
၂၉ နီးချင်းအားလုံး ကိုသည် ကြောက်ရွံ့ခြင်းရှိ၍ ထိုအမှုအရာများသည်
၃၀ ယခုပြည်တောင်ကြားအရပ်တို့၌ အနံ့အပြားကျော်စောလေ၏။ ကြား
၃၁ သောသူအားလုံး တို့သည်နှစ်လုံး ထဲ၌မှတ်သား ၍ ဤသူငယ်သည်အ
၃၂ ဘယ်သို့ သောသူဖြစ် မည် နည်း ဟုဆိုကြ၏။ ထာဝရဘုရား ၏လက်
၃၃ တော်သည်လည်း သူငယ်နှင့် အတူ ရှိတော်မူ၏။ ။သူ၏အဖ
၃၄ ဇာခရိသည်သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်ဝလျက် ဣသရေလ
၃၅ အမျိုး၏ဘုရား သခင်တည်း ဟူသောထာဝရဘုရားသည် ခင်္ဂါလာရှိ
၃၆ တော်မူစေသတည်း။ အကြောင်းမူကား။ ကမ္ဘာဦးမှစ၍ ပေါ်ထွန်းသော
၃၇ မိမိသန့်ရှင်းသောပရောဖက်တို့ နှုတ် ဖြင့် ဗျာဒိတ်ထား တော်မူ သည်
၃၈ နှင့်အညီငါတို့သည်ရန်သူလက်မှကယ်ထွက် သောကျေးဇူးတော်ကိုခံ
၃၉ ရသည်ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ တသက်လုံး သန့်ရှင်း ဖြောင့်
၄၀ မတ်ခြင်းပါရမီအား ဖြင့်ဘုရားဝတ်ကိုရေငွေစွာ ပြုရသော အခွင့်ကို
၄၁ ပေးမည် ဟုငါတို့အဖ အာဗြဟံအား ကျွန်ဆိုခြင်း ဂတိတော်တည်း ဟူ
၄၂ သောသန့်ရှင်းသောဝန်ခံခြင်းတရားကိုအောင်းစေတော်မူသဖြင့်ရင်

၂ ။ရှင်လုကာခရစ်ဝင်။

၇ ငါတို့အဖများ နှင့်ဝန်ခံတော်မူသောသနားခြင်းကျေးဇူးကိုပြုတော်မူ
 သဖြင့်၎င်း မိမိလူမျိုး ကိုအကြည့် အရှုကြွလာ၍ ရွေး နှုတ်ခြင်း ကျေးဇူး
 ကို ပြုတော်မူပြီး။ ငါတို့ကိုရန် သူလက်မှတ် မှန်းသောသူ ရှိသမျှတို့
 ၇၆ လက်မှတ် ကယ် ထွက်မည် အကြောင်း။ ကယ်ထွက် သောသခင်ကို
 ကိုယ်တော်ကျန်ဒါဝိဒ်အမျိုးထဲ၌ ငါတို့အား ပေါ်ထွန်း စေတော်မူပြီး။
 ၇၇ ။သင်သူငယ်သည်လည်း အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၏ ပရောဖတ်
 ဟုခေါ်ဝေါ် ခြင်းကိုခံလတံ့။ အကြောင်း မူကား။ ငါတို့ဘုရားသခင်သ
 နားတော်မူခြင်း ကျေးဇူး တော်အားဖြင့် အပြစ်ပြေ၍ ကယ်ကင်ခြင်း
 သို့ရောက် နိုင်ကြောင်း ကိုဘုရားသခင်၏ လူမျိုး အားဖော် ပြသဖြင့်
 ထာဝရဘုရား၏ လမ်းခရီး တော် ကိုပြင်ခြင်း ငြိသင်သည် ရှေ့တော်၌
 ၇၈ သွားလတံ့။ ထိုသနားတော်မူခြင်း ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ကောင်း
 ကင်မှနေအာရုဏ်သည် ငါတို့အပေါ် သို့တက်သဖြင့် မှောင်မိုက်အထဲ
 သေမင်း၏ အရိပ်ထဲမှာ ရှိနေသော သို့တို့၌ အလင်းပေါ်ထွန်း၍ ငါတို့
 အား ညိမ်သက် ခြင်း လမ်းကိုပြု လျက်ရှိ၏ ဟုပရောဖတ် ညွှာအံ့နှင့်
 ၈၀ ဟောလေ၏။ ထိုသူငယ်သည်ကား ကြီးပွား၍ညွှာအံ့သ နှိနှိုင်းပြု၍
 စုံ၏။ ဣသရေလ လူတို့အား မထင်ရှား မှီတိုင်အောင် တောအရပ်၌ နေ
 လေ၏။

၁ ထိုအခါတစ်နိုင်းလုံးစာရင်းယူစေခြင်းငှါ ကာသာဘုရင် ဩဂတ္တုဒ မိန့်
 ၂ စတင်ရှိ၏။ ကျရေန်သည်ရှာရိ ပြည်ကိုမင်းပြုစည်၍ ပဌမစာရင်းယူ
 ၃ ခြင်းဖြစ်သတည်း။ လူအပေါင်းတို့သည်စာရင်းဝင်ခြင်းငှါ အသီးအသီး
 ၄၁၅ မိမိမြို့ရွာသို့သွားကြ၏။ ယောသပ်သည်လည်း ဒါဝိဒ်အမျိုးအနွယ်ဖြစ်
 ၍ ထိမ်းမြားဆောင် နှင်း သောမယားမာရိနှင့်အတူစာရင်းဝင်ခြင်း
 ၆ ငှါ ဂါလိလဲပြည်နာဇရက်မြို့မယုဒပြည်၌ ဗက်လင် အမည် ရှိသော ဒါဝိဒ်
 ၇ ၍ မြို့သို့သွား၏။ ထိုအခါမာရိသည် ပဋိသန္ဓေအရင့်အမာရှိ၏။ ဗက်
 ၈ လင်မြို့၌ သူတို့သည် တည်းနေစည်မာရိသည် ဖွားအံ့သော နေ့လစေ့လျှင်
 ၉ သားဦးကိုဖွားမြင်၍ အဝတ်နှင့်ထုတ်ရစ်ပြီးမှ ဧည့်သည် တည်းရာဇ
 ၀ ရပ်၌ သူတို့နေစရာ ခေါ်သည့် ဖြစ်၍ နားစား ခွက်၌ သူငယ်ကိုသိပ်ထား
 ၁ လေ၏။ ။ ထိုပြည်မှာ သိုးထိန်းတို့သည် ညည့် အခါတောအရပ်
 ၂ ၌ တည်းလျက် မိမိသိုးစုကိုစောင့်နေကြသည် ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရား၏
 ၃ ကောင်းကင်တမန်သည် သူတို့အနားမှာစေါလာ၍ ပတ်ဝန်းကျင်၌ ထာ

- ၀၃၂၇ ၎င်း၏ဘုရားထော်အရောင်အဝါထွန်းတောက်သဖြင့်သူ့တို့သည်
- ၀၁ အထွန်ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း
- ၀၂ ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိကြနှင့်။ လူအပေါင်းတို့သည်အထွန်ဝမ်မြောက်ဝမ်
- ၀၃ သာစရာသိကင်းကိုဝါသည်သင်တို့အားကြားပြော၏။ (ယနေ့တွင်ခါ
- ၀၄ ဝိဒါ၏မြို့နို့သင်ခရစ်ကော်တည်းဟူသောကမ္ဘာကင်သောအရှင်သည်
- ၀၅ သင်တို့အလိုငှါဖွားမြင်တော်မူပြီး။ သင်တို့သည် အဘယ်နိမိတ်
- ၀၆ ဖြင့်သိရမည်နည်းဟုမူကား။ သူငယ်သည်အဝတ်နှင့်ထုပ်ရပ်၍နွား
- ၀၇ စားခွက်နှင့်သိပ်ထားလျက်ရှိသည် ကိုတွေ့ဖိမ့်မည်ဟုဆိုပြီးလျှင် ထို
- ၀၈ ကောင်းကင်တမန်နှင့်အကူကောင်းကင်ဗိုလ်ပါအဖျားတို့သည်ချက်
- ၀၉ ချင်းထင်ရှား၍ ကောင်းကင်ဘဝကဝတ်တော်ဘုရားသခင်ဘုန်းကြီးတော်
- ၁၀ မူစေသကည်း ခြေကြီးပေါ်၌လည်းညိမ်သက်ခြင်းဖြစ်စေသတည်း။
- ၁၁ လူတို့အားမေ့ကြားကရုဏာဖြစ်စေသကည်းဟုဘုရားသခင်ကိုချီးမွမ်း
- ၁၂ ၍ရွက်ဆိုကြ၏။ ။ကောင်းကင်တမန်တို့သည်ကောင်းကင်ဘုံ
- ၁၃ သို့ပြန်ကြပြီးမှသိုးထိန်းတို့ကဗတ်လင်မြို့သို့သွားကြ၏။ ထိုဝရဘုရား
- ၁၄ သို့ဝါတို့အားဖော်ပြတော်မူသောဤအမှုအရာကိုကြည့်ကြ၍ဟုအချင်း
- ၁၅ ချင်းပြောဆိုကြပျက် အပျင်အမြန်သွား၍မာရိနှင့်ယောသပ်ကိုနှိုးနှား
- ၁၆ စားခွက်နှင့်သိပ်ထားလျက်ရှိသောသူငယ်ကိုရှင်းထွေကြ၏။ တွေ့မြင်
- ၁၇ ပြီးမှမိမိတို့ကြားသောထိုသူငယ်၏အကြောင်းစကားကိုအနှံ့အပြား
- ၁၈ ပြောကြ၏။ သိုးထိန်းတို့ပြောသောစကားကိုကြားသောသူရှိသမျှ
- ၁၉ တို့သည်အံ့-ဩခြင်းရှိကြ၏။ မာရိသည်ထိုအကြောင်းအရာအား
- ၂၀ ထုံးကိုကိုယ့်ကမ်း၌စည်းစားဆင်ချင်လျက်နေ၏။ သိုးထိန်းတို့သည်
- ၂၁ လည်းမိမိတို့အားပြောနှင့်သည် အကိုင်းကြားမြင်သမျှသော အ
- ၂၂ ကြောင်းအရာကိုထောက်သဖြင့်ဘုရားသခင်ကိုအံ့-ဩချီးမွမ်းလျက်
- ၂၃ ပြန်သွားကြ၏။ ။သူငယ်အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကိုပေးရ
- ၂၄ သောနေ့တည်းဟူသောရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့ရောက်လျှင်အမိဝမ်
- ၂၅ ထဲ၌ပရိုသန္ဓေမယူမီကောင်းကင်တမန်မှည့်သောယေရှုအမည်ဖြင့်
- ၂၆ မှည့်ကြ၏။ ထိုနောက်မောရှေ့ပညတ်ဘုရားအထိုင်းသန့်ရှင်းခြင်းပြု
- ၂၇ သောနေ့ရက်စေ့သောအခါမိဘတို့သည်သူငယ်ကိုယေရှုလင်မြို့သို့
- ၂၈ ဆောင်သွား၍ သားဦးယောက်ျားအားလုံးတို့သည်ဘုရားအဖို့သန့်
- ၂၉ ရှင်းရ၏ဟုထာဝရဘုရား၏ပညာတ္တိကျမ်လာသည်နှင့်အညီထာဝရ
- ၃၀ ဘုရားအားဆက်ကပ်ပြီး၍ မိနှင့်ကောင်။ သို့မဟုတ်အိုးကလေးနှင့်

ကောင်ကိုပူဇော်ရ၏ဟုထာဝရဘုရားပညတ္တိကျမ်းလာပြန်သည်နှင့် အညီယဇ်ပူဇော်ကြ၏။

- ၂၅ ထိုအခါရှုမောင်အမည်ရှိသောသူတယောက်သည်ယေရှု့လင်မြို့၌ရှိ၏။ ထိုသူသည်ဖြောင့်မတ်သောသူ။ တရားကိုရှိသောသူ။ သူ့ဖြစ်၍ဣသရေလအမျိုး၏သက်သာခြင်းအကြောင်းကိုမျှော်လင့်လျက်နေစဉ်တွင်သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည်သူအပေါ်၌သက်
- ၂၆ ရောက်တော်မူ၍ မိမိမသေမီထာဝရဘုရား၏ခရစ်တော်ကိုမြင်ရ
- ၂၇ မည်ဟုဗျာဓိတ်တော်ရ၏။ ထိုအခါသူသည်ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်
- ၂၈ ဗိတ်မှာန်တော်သို့သွား၍မိဘကိုသည်သူ့အဖော်ယေရှု့ကိုပညတ်တရား
- ၂၉ ထုံးတမ်းအတိုင်းပြုခြင်းငှါဆောင်သွင်းစဉ်တွင်ရှုမောင်သည်ယေရှု့
- ၃၀ ကိုလက်နှင့်ချီပိုက်၍ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းလျက်
- ၃၁ အစိုးရတော်မူသောအရှင်။ ဗျာဓိတ်တော်အတိုင်းကိုယ်တော်ကျန်
- ၃၂ သည်သိမ်ဝပ်စွာစုတေ့ရသောအခွင့်ကိုကိုယ်တော်သည်ယခုတွင်
- ၃၃ ပေးတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်လူဣသရေလအမျိုးကိုချီးမြှောက်စေခြင်း
- ၃၄ ငှါ၎င်းတပါးအမျိုးသားတို့ကိုလည်းစေခြင်းငှါ၎င်းလူအမျိုးမျိုးတို့ရှု
- ၃၅ မှောက်၌ပြင်ဆင်တော်မူသောအလင်းတည်းဟူသောကယ်တင်သော
- ၃၆ သခင်ကိုအကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်တော်နှင့်မြင်ရပါ၏ဟုမြွက်ဆို၏။ ထိုစ
- ၃၇ ကားများကိုယောသပ်နှင့်မယ်တော်သည်ကြားလျှင်အံ့ကြွခြင်း
- ၃၈ ရှိကြ၏။ ရှုမောင်သည်လည်းသူတို့ကိုကောင်းကြီးပေး၍မယ်တော်
- ၃၉ မာရိအားဤသူငယ်ကားဣသရေလလူအများထံမည်အကြောင်း။ အ
- ၄၀ များထမည်အကြောင်း။ လူအများတို့၏အကြံအစဉ်ကိုထင်ရှားစေခြင်း
- ၄၁ ငှါညင်းချစ်ရာဖြစ်မည်အကြောင်း။ ခန့်ထားသောသူဖြစ်၏။ ထိုမှတ
- ၄၂ ပါး။ သန့်လျက်သည်သင်္ဃိတ်နှင့်လုံးကိုခွင်းလိမ့်မည်ဟုမြွက်ဆို၏။
- ၄၃ ။အာရှာအမျိုးဖြစ်သောပဇ္ဇေလ၏သို့။ အနာအမည်ရှိသော
- ၄၄ ပရောဖက်မတယောက်ရှိ၏။ သူသည်ပျိုသောအရွယ်မှစ၍ခုနှစ်နှစ်
- ၄၅ သာလင်နှင့်နေပြီးလျှင်အသက်ကြီးရင့်၍အနှစ်ရှစ်ဆယ်လေးနှစ်ခန့်
- ၄၆ မျှရှိသောမျက်ဆိုးမဖြစ်လျက်ဆုတောင်းခြင်း။ အစားရှောင်ခြင်းအ
- ၄၇ ဖြင့်နေ့ညဉ့်မပြတ်ဘုရားဝတ်ကိုပြု၍ဗိတ်မှာန်တော်နှင့်ခွေဘဲနေ၏။
- ၄၈ သူသည်လည်းထိုခဏတွင်ဝင်၍ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးတော်ကိုချီး
- ၄၉ မွမ်းလေ၏။ ယေရှု့လင်မြို့၌ကယ်တင်ခြင်းအရာကိုမျှော်လင့်သောသူ

၇၈ အားလုံးတို့အားထိုသူငယ်၏အကြောင်းကိုပြောလေ၏။ မိဘတို့သည်
 ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တရားအတိုင်းပြုရသမျှတို့ကိုကုန်စင်အောင်
 ပြုပြီးမှဂါလိလဲပြည်။ နာဇရက်အမည်ရှိသောမိမိတို့မြို့သို့ပြန်ကြ၏။

၇၉ သူငယ်သည်လည်းကြီးပွား၍ညာဏ်သတ္တိနှင့်ပညာနှင့်ပြည့်စုံ၏။
 ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်သည်သူအပေါ်၌တည်တော်မူ၏။ ။

၈၀ ။မိဘတို့သည်နှစ်တိုင်း အစည်ပသခါပွဲနေ့ရက်တွင်ယေရှုလင်မြို့သို့
 ၈၁ သွားကြ၏။ ယေရှုသည် ဆယ်နှစ်နှစ်အရွယ်ရှိသောအခါပသခါပွဲ
 ၈၂ ထုံးစံအတိုင်းယေရှုလင်မြို့သို့တက်ကြ၍ ပွဲနေ့ရက်လွန်ပြီးမှမိဘပြန်
 ၈၃ ရာတွင်သူငယ်ယေရှုသည်ယေရှုလင်မြို့၌နေရစ်လေ၏။ ထေဝါသပ်နှင့်
 ၈၄ မယ်တော်သည်ထိုအကြောင်းကိုမသိ၍ အပေါင်း အဖော်ရုထဲမှာသူ
 ၈၅ ငယ်ပါသည် ဟုစိတ်ထင်နှင့် တနေ့ခရီး သွား၍ အဆွေအမျိုး အသိအ
 ၈၆ ကျွမ်းတို့တွင်ရှာကြ၏။ မတွေ့သော အခါယေရှုလင်မြို့သို့ပြန်၍ရှာ
 ၈၇ လေ၏။ သူငယ်သည်စိတ်မှာနဲတော်၌ဆရာများ အလယ်မှာထိုင်၍
 ၈၈ သူတို့နှင့်ဆွေးနွေးမေးမြန်းလျက်ရှိသည်ကိုမိဘတို့သည်သုံးရက်ကြာ
 ၈၉ ပြီးလျှင်တွေ့ကြ၏။ သူ၏စကားကိုကြားသောသူအားလုံး တို့သည်
 ၉၀ သူ၏ပညာကို၎င်းစကားဖြေကို၎င်းအံ့ဩကြ၏။ မိဘတို့သည်သား
 ၉၁ ကိုမြင်လျှင်မိန်းမောတွေဝေ၍မယ်တော်ကဝါသား ။အဘယ်ကြောင့်
 ၉၂ ငါတို့အားဤသို့ပြုသနည်း။ ညှိုး ငယ်ကြောင့် ကြခြင်းစိတ်နှင့် မိဘတို့
 ၉၃ သည်မောင်ကိုရှာကြပြီး ဟုဆိုလေသော် ယေရှုကမိဘသည်အဘယ်
 ၉၄ ကြောင့်ကျွန်တော် ကိုရှာရပါသနည်း။ ကျွန်တော်အဖ၏ အိမ်၌ကျွန်
 ၉၅ တော်နေရသည်ကိုမသိပါသလောဟုဆိုလျှင် သူတို့သည်ထိုစကားကို
 ၉၆ နားမလည်ဘဲနေကြ၏။ ထိုနောက်ယေရှုသည်မိဘတို့နှင့်အတူသွား
 ၉၇ သဖြင့်နာဇရက်မြို့သို့ရောက်၍ သူတို့စကားကိုနားထောင်လျက်နေ
 ၉၈ လေ၏။ ထိုအကြောင်း အရာအားလုံးတို့ကိုမယ်တော်သည် နှစ်လုံးထဲ
 ၉၉ ၌မှတ်ကျုံးလေ၏။ ယေရှုသည်အစည်အတိုင်း ကြီး၍ပညာထိုးပွား
 ၁၀၀ လျက်ဘုရားသခင်ရှေ့လူတို့ရှေ့မှာမျက်နှာရတော်မူ၏။

၁ ကဲသာဘုရင်တိဗေရိနန်းစံတဆယ်ငါးနှစ်တွင်ယုဒပြည်၌ယုဒ္ဒိပီလတ်
 ၂ သည်မြို့ဝန်အရာ။ ဂါလိလဲပြည်၌ ဟေရုဒ်သည်စော်ဘွားအရာ။ ဣတု
 ၃ ရ်ပြည်။ တရာခေါ်နိတ်ပြည်၌လုသနိသည်စော်ဘွားအရာ။ အနုတ်နှင့်က
 ၄ ဖာဇတို့သည်ယဇိဗရောဟိတ်မင်းအရာရှိသောအခါတော၌နေသော

၂၅၆ ဣန္ဒြေသရဏဝဂ်။

- ၂၅၆ ဇာတိဋ္ဌိသား ထောဟန် သည် ဘုရားသခင်ဗျာဒိတ် ကော်ကိန်ခံရ၏။
- ၂၅၇ ပရောဗတ်ဟောဒ္ဒာယ၏ ကျမ်းဝါဒဋ္ဌိသာသည်ကား။ ဟင် ကျေခံသေသူ
 ၏ အသံမှာ။ အာဝရဘုရား ဩဘော်မူရာ ထမိက်ဘော ဋ္ဌိပြင်ကြလော့။
 ထမိခဦးကော်ကိန်ခြာင့်ဝေကြလော့။ ချိုင်းဝှမ်းရာ ရှိသမျှတို့တို့ဒီရုဉှေ၊
 ကောင်ကြီး ကောင်ငယ်ရှိသမျှတို့ကို ဖြိုရမည်။ ကောက်သောထမိရူး
 ကိုခြာင့်ဝေရမည်။ ကြမ်းကပ်သောထမိများ ကိုဆည်း သုတ်သင်ပြင်
 ဆင်ရမည်။ လူအပေါင်းတို့သည်ဘုရားသခင်၏ ကယ်တင်ဘော်မူခြင်း
 အကြောင်း ကိုမြင် ရကြသတုံဟု ထာသည်နှင့် အညီ ထောဟန် သည်
 ယော်ဒန်မြစ်နား၌ အနန္တအပြား လှည့်လည်၍ အပြင်ဆွတ်ရာ ထမိ။ နောင်
 ဟတရားနှင့် ပင်ဆိုင်သော ရေနှင့် မင်္ဂလာတရားကို ဟောလေ၏။
- ၂၅၈ ယိုအခါ ရေနှင့် မင်္ဂလာ ကိုခံယို သော ငှါသွား ကြသော လူအရအဝေးတို့
 အား ထောဟန် ဟောပြော လေသည် မှာ။ အချင်းမြွေဆိုး အမျိုးတို့
 ရောက်လှသော ဘေးဒါဏ်မှ ပြေး သွား စိမ့်သော ငှါအဘယ်သူသည်
 သင်တို့ ကိုသတိပေး ဘိသနည်း။ နောင်တရခြင်းနှင့် ထိုက်တန်သော
 အကျင့်ကို ကျင့်ကြလော့။ အာ ဗြဟံသည် ငါတို့အဖဖြစ် သည်ဟူ၍ စိတ်
 ထဲ၌မအောင်း မေ့ကြနှင့်။ ဘုရား သခင်သည် ဤကျောက်ခဲတို့မှ အာဗြ
 ဟံသားတို့ကို ထုတ်ဖော်ပန်ဆင်း နိုင်တော်မူ သည်ဟု ငါအမှန်ဆို၏။
- ၂၅၉ သစ်ပင်အမြစ်နား မှာပေါက်ဆိန် ထားလျက် ရှိသည် မြစ်၌ ကောင်း
 သော အဘိး မသီး သော အပင် ရှိသမျှတို့ကို ခုတ်လှည်း ၍ ထင်း ဖြစ်ရ
 သည်ဟု ဟောပြောလေ၏။ ။ လူအရအဝေးတို့လည်း သို့ဖြစ်လျှင်
 အကျွန်ုပ် တို့သည် အဘယ်သို့ ပြုရပါမည် ခုနည်း ဟု မေး ဝျှောက်ကြ
 သော် ယောဟန်က အင်္ကျီနှင့် ထည်ရှိသော သူသည် အင်္ကျီမရှိသောသူ
 အား ဖျာပါလေစေ။ စား စရာရှိသော သူသည် လည်းထိုခုနည်း တူပြုပါ
 လေစေဟု ပြန် ပြော၏။ အ ခွန်ခံသူတို့ သည် ရေနှင့် မင်္ဂလာ ကိုခံရ
 အောင်လာ၍ အရှင်ဘုရား ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်သို့ ပြုရပါမည်
 ခုနည်းဟု ဝျှောက်ကြလျှင် သင်တို့သခင်သည် ခွဲဝေစီမံသည့် ထက်သာ
 ၍ မခွဲမခံကြနှင့်ဟု ပြန်ပြော၏။ စစ်သူရဲတို့လည်း အကျွန်ုပ်တို့သည်
 အဘယ်သို့ ပြုရပါမည် ခုနည်း ဟု မေး ဝျှောက်ကြလျှင် သင်တို့သည် အ
 ဘယ်သူကို အနိုင်အထက် မပြုနှင့်။ အဘယ်သူကို မလျှပ်နှင့်။ ကိုယ်ရ
 သော အခွင့်ရောင့်ရဲကြလော့ဟု ပြန်ပြော၏။ ။ လူများတို့
 သည် မျှော်လင့်၍ ယောဟန်သည် ခရစ်တော်မှန်မည်။ မမှန်မည်ဟု ရှိ

၂၇၆ ။ရှင်လုကာခရစ်ဝံင်။

၃

- ၁၈ လုံးထဲမှာတွေး တောဆင်ချင်ကြစည်ယောဟန်သည် လူအပေါင်း တို့အားပြန်ပြောလေသည်မှာ။ ငါသည်သင်တို့အား ရေနှစ်သက်ခြင်းကိုပေး၏။ ငါထက်တတ်စွမ်းနိုင်သောသူသည် ကြွလာသေး၏။ သူ၏ ခြေခင်းတော်ကြီး ကိုဖြည့်ခြင်း ငှါငါမထိုက်။ ထိုသူသည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်နှစ်နှစ် နှစ်နှစ်သင်တို့ကိုနှုတ်တော်မူမည်။ လက်တော်တွင်စံကောပါ လျက်မိမိကောက်နုတ်တလင်းကိုရှင်းလင်းစေသဖြင့် ဂျုံစပါးကိုကား ကျိန်စုသိမ်း သွင်းထား၍ အဖျင်း ကိုကား မည်မိမ်း နိုင်သောမီး နှင့်နှို
- ၁၉ တော်မူလတံ့ ဟုပြောဆို၏။ အချား သော စကား များ နှင့်ဆုမွှေသွေးဆောင်၍ ဝေပေလိတရား ကိုလူများတို့အား ဟောပြောလေ၏။
- ၂၀ ။ထိုနောက်စော်ဘွားဟေရုဒ်သည် မိမိ ညီ၏ ခင်ပွန်း ဖောရောဒီ အကြောင်း မှစ၍ မိမိပြုသော ခုစ ရိုက် အပြစ် အားလုံး ကို ယောဟန်သည် ဖော်ပြဆုမွှေသောကြောင့် ဟေရုဒ်သည် အရင်အပြစ်အားလုံး အပေါ်မှာ အပြစ်သစ် ကို ထပ် လောင်း ၍ ယောဟန် ကို ထောင် ထဲမှာ လှောင်ထား ၏။

- ၂၁ လူအပေါင်းတို့ သည် ရေနှစ် မင်္ဂလာ ကိုခံကြသော အခါ ယေရှု သည် ထည်း ရေနှစ် မင်္ဂလာ ကိုခံတော်မူ၍ ဆုတောင်း စည်နောင်း ကင် ဖွင့်
- ၂၂ ဖွစ်သဖြင့် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ကိုယ်ထင်ရှားလျက်ရှိ ငှက် ကဲ့သို့ ကိုယ်တော်အပေါ် နှစ်ဆင်း သက်တော်မူသည် ဖြစ်၍ သင်ကား ငါ့နှစ်သက်မြတ်နိုးရာ ငါ၏ ချစ်သား ပေတည်း ဟု ကောင်းကင်က
- ၂၃ အသံတော် ဖြစ်လေ၏။ ။ ထိုအခါ ယေရှုသည် အစ ပြုသော အခါ အနှစ်သုံးဆယ်လောက် ရှိတော်မူ၏။ လူများ ထင်မှတ်သော အားဖြင့်
- ၂၄ ကိုယ်တော်အဖကား ယောသပ်တည်း။ ယောသပ်အဖလေ။ လေအဖ မသတ်။ မသတ်အဖလေ။ လေပိအဖမလေ။ မလေ ပိအဖ ယနွ။ ယနွ
- ၂၅ အဖယောသပ်။ ယောသပ် အဖ မတ္တသိ။ မတ္တသိအဖ အာ မုတ်။ အာ
- ၂၆ မုတ်အဖ နာဟုံ။ နာဟုံအဖ ဝေလိ။ ဝေလိအဖ နဂဲ။ နဂဲအဖ မာသ။ မာသအဖ မတ္တသိ။ မတ္တသိအဖ ဂျေမိ။ ဂျေမိအဖ ယောသပ်။ ယောသပ်အဖ
- ၂၇ ယုဒ။ ယုဒအဖ ယောဟနွ။ ယောဟနွအဖ ရေသ။ ရေသအဖ ဇောရောဗဗေလ။ ဇောရောဗဗေလအဖ ဂျလသေလ။ ဂျလသေလအဖ ခေရိ။ ခေရိအဖ
- ၂၈ မေလိ။ မေလိအဖ အဒိ။ အဒိအဖ ကောသံ။ ကောသံအဖ လေမောဒံ။ လေမောဒံအဖ ဇေ။ ဇေအဖ ယေဝါသေ။ ယေဝါသေအဖ ဇေယျဇာ။ ဇေယျဇာ

၃၀ အဖ ယောရိမ်။ ယော ရိမ်အဖ မသတ်။ မသတ် အဖ လေဝိ။ လေဝိအဖ ဗရမောင်။ ဗရမောင်အဖ ယုဒ။ ယုဒအဖ ယောသပ်။ ယောသပ်အဖ ယော
 ၃၁ ခုန်။ ယောခုန်အဖ ဇျောကိမ်။ ဇျောကိမ်အဖ မေလေ။ မေလေအဖ မဲခန်။
 ၃၂ မဲခန်အဖ မတ္တသ။ မတ္တသအဖ နာသန်။ နာသန်အဖ ဒါဝိဒ်။ ဒါဝိဒ်အဖ ဝေ
 ၃၃ ရှေ့။ ယေရှေ့အဖ ဩဗက်။ ဩဗက်အဖ ဗောဇာ။ ဗောဇာအဖ ဝေမုန်။ ဝေမုန်
 ၃၄ အဖ နာရှန်။ နာရှန်အဖ အမိခဒပ်။ အမိ ခဒပ်အဖ ဗာရုံ။ ဗာရုံအဖ
 ၃၅ ဇရုံ။ ဇရုံအဖ ဗာရက်။ ဗာရက်အဖ ယုဒ။ ယုဒအဖ ယော ကျပ်။ ယော
 ၃၆ ကျပ်အဖ ဣဇာက်။ ဣဇာက်အဖ အါဗြဟံ။ အါဗြဟံအဖ သာရ။ သာရအ
 ၃၇ ဖခင်။ သာရအဖ သုဂ္ဂလ။ သုဂ္ဂလအဖ ဇောကံ။ ဇောကံအဖ ဗာ
 ၃၈ ဇာကံ။ ဗာဇာကံအဖ ဟေဗာ။ ဟေဗာအဖ ဂရုလ။ ဂရုလအဖ ကဏ္ဍနန်။ က
 ၃၉ ဏ္ဍနန်အဖ အာဗာဇာ။ အာဗာဇာအဖ ဂရေမ။ ဂရေမအဖ နောဇေ။ နောဇေအဖ
 ၄၀ ဇာမက်။ ဇာမက်အဖ မာသုဂ္ဂလ။ မာသုဂ္ဂလအဖ ဇောကံ။ ဇောကံ
 ၄၁ အဖ ယာရက်။ ယာရက်အဖ မာလေလေ။ မာလေလေအဖ ကဏ္ဍနန်။
 ၄၂ ကဏ္ဍနန်အဖ ဇေတု။ ဇေတုအဖ ဂရေသ။ ဂရေသအဖ အာဒံ။ အာဒံအဖ ဘုရား
 ၄၃ သခင်ပေတည်း။ ယေရှေ့သည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်
 ၄၄ နှင့်ပြည့်စုံလျက် ယော်ဒန် မြစ်နား မှပြန်စဉ် တွင်ဝိညာဉ် တော်သည်
 ၄၅ တောသို့ပြန်ဆောင်တော်မူ၏။ အရက် လေးဆယ်ပတ်လုံး မာရ်နတ်၏
 ၄၆ စွဲစမ်း သွေးဆောင် ခြင်းကို ခံတော်မူ ၏။ ထိုကာလ ပတ်လုံး အစာအာ
 ၄၇ ဟာရကိုလုံးတော်မမူ။ ထိုကာလတွင် ပြီးမှ မွတ်သိပ် တော်မူ၏။ မာရ်
 ၄၈ နတ်ကလည်း ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏ သားတော်မှန်လျှင် ဤ
 ၄၉ ကျောက်ခဲကို မုန့် ဖြစ်အောင် အမိန့် ရှိတော် မူပါဟု လျှောက် လေ၏။
 ၅၀ ယေရှေ့ကလည်း လူသည် မုန့်တခုအား ဖြင့် သာအသက်ကို မွေးရသည်မ
 ၅၁ ဟုတ်။ ဘုရားသခင်မိန့် တော်မူသမျှအား ဖြင့် အသက်ကို မွေးရ၏ဟု
 ၅၂ ကျမ်းစာ၌ လာသည် ဟုပြန် ပြောတော်မူ၏။ ထိုအခါ မာရ်
 ၅၃ နတ်သည် ကိုယ်တော် ကိုဖြင့် ထွေသော တောင်ပေါ်သို့ ယူဆောင်၍ ဤ
 ၅၄ လောက၌ ရှိသမျှသော ထိုင်းနိုင်ငံတို့ကို တခဏချင်း ပြည့်စုံ၍ ဤဘုန်း
 ၅၅ တန်ခိုးအာနုဘော်အား လုံးကို ငါပိုင်သည်။ ငါစိတ်ရှိ ထိုင်းပေးလိုသော
 ၅၆ သူအား ငါပေး၏။ အားလုံးကို ကိုယ်တော်အား ပေးပါ မည်။ ငါကို ကိုး
 ၅၇ ကွယ်လျှင် အားလုံးတို့သည် ကိုယ်တော်ဥစ္စာ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု လျှောက်
 ၅၈ လေ၏။ ယေရှေ့ကလည်း သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား ကိုကိုး
 ၅၉ ကွယ်ရမည်။ ထို ဘုရားသခင် ကိုသာ ဝတ်ပြုရမည် ဟု ကျမ်း စာလာ

- ၆ သည်ဟုပြန်ပြောတော်မူ၏။ ။ ထိုအခါ မာရ်နတ်သည် ကိုယ်
- ၁၀ တော်ကိုယေရုရှလင် မြို့သို့ယူဆောင်၍မိတ်မှာန်တော်၏ အထွန်နှိတ်တင်
- ၁၁ ထားပြီးလျှင်။ ကျမ်းစာလာသည်ကား။ သင်ကိုစောင့်ရှောက်စေခြင်းငှါ ကောင်းကင်တမန် တို့အားသင်အတွက် မှာထားတော် မူသည်ဖြစ်၍ သင်၏ခြေ နှင့်ကျောက်ကို မျှခထိမခိုက်ရ အောင်သူ တို့သည် သင်ကို လက်နှင့်မစချီပင့်ကြလိမ့် မည်ဟုလာ၏ ထိုကြောင့်ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင် ၏ သားတော်မှန် လျှင် ဤအထွန် မှအောက်သို့ကိုယ်ကို
- ၁၂ ကိုယ်ချလိုက်တော်မူပါဟုဈော့ကလေး၏ ယေရုရှလင်သားသင်၏ဘု ရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုသင်သည်အစုံအစမ မပြုရဟုကျမ်းစကား
- ၁၃ ရှိသည် ဟုပြန် ပြော တော်မူ၏။ ထိုသို့ မာရ် နတ်သည်စုံ စမ်းသွေး ဆောင်ခြင်းအမှုအားလုံးကိုကျန်စင်အောင်ပြုပြီးလျှင် အထံတော်မှခ ဏထွက်သွားလေ၏။

- ၁၄ ယေရုသည့်မိညည် တော် တန်ခိုး နှင့်ဂါလိလဲပြည် သို့ပြန်၍ သိတင်း တော်သည်ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်တို့၌အနွံအပြားကျော်စောလေ၏။ တ
- ၁၅ ရားဇရပ်တို့၌ဆုံမ္မဋ္ဌဩဝါဒပေးတော်မူ၍ လူအပေါင်း တို့သည်ကိုယ်
- ၁၆ တော်ကိုချီးမွမ်းကြ၏။ ယေရုသည့်ကြီးပွားတော်မူရာနာဇရက်မြို့သို့ ရောက်ပြန်လျှင်ထုံးစံတော် ရှိသည် အတိုင်း ဥပုသ်နေ့၌ တရားဇရပ်
- ၁၇ သို့ဝင်၍ကျမ်းစာကိုဖတ် ချစ်အောင်ထတော်မူ၏။ ဇရပ်စောင့်သည့် စရောဇက်ဟောရှာ ယ၏ ကျမ်းစာကိုပေးသည်ဖြစ်၍ကျမ်း စာကိုဖွင့်
- ၁၈ တော်မူလျှင်တွေ့သော အချက် စကားဟူမူကား။ ထာဝရဘုရား၏မိ ညည်တော်သည်ငါအပေါ် နှိတ်တည် တော်မူ၏ အကြောင်းမူကား။ ဆင်း ရဲသားတို့အားဝမ်း မြောက်စရာ သိတင်းကို ကြားပြောစေ ခြင်းငှါငါ ကိုတိသိတ် ပေးတော်မူ ပြီး။ ဖမ်းသွား ချုပ်ထားလျက်ရှိ သော သူတို့ အားထွတ်ခြင်းအကြောင်း။ မျက်စိကန်းသောသူတို့အားမျက်စိမြင်ပြန် ခြင်းအကြောင်းကိုပြစေခြင်းငှါ၎င်းညည်း ဆဲခံသောသူတို့ ကိုကယ်မ
- ၁၉ စေခြင်းငှါ၎င်းထာဝရဘုရား ၏မင်္ဂလာ နှစ်ကိုကြား ပြောစေ ခြင်းငှါ
- ၂၀ ၎င်းငါကိုစေထွတ်တော်မူပြီးဟုလာသတည်း ကျမ်း စာကိုလိပ်၍ဇရပ် စောင့်အား ပေးပြီးမှထိုင်တော်မူ၏။ဇရပ်၌ ရှိသောသူ အားလုံး တို့
- ၂၁ သည်ကိုယ်တော်ကိုစေ့စေ့ကြည့်လျက်နေကြ၏။ ။ ယေရုရှလင် သားယုဒပင်၍ကျမ်းစာချက်သည့် သင်တို့ကြားသည့် အတိုင်းပြည့်

၂၂ စုံလေပြီးဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူအားလုံးတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုဝန်
 ခံ၍တင့်တယ်လျောက် ပတ်သော နှုတ်ထွက်စကားကိုအံ့ ဩဘျားမွန်
 ၂၃ လျက်၍သူသည်ယောသပ်၏သားမဟုတ်ဘဲလောဟု ဆိုကြ၏။ ယေရှု
 သည်းအကယ်၍သင် တို့သည် ပုံပမာကိုဆောင် လျက် အချင်းဆေး
 သွား။ ကိုယ် အနာကိုကိုယ် ညိမ်းစေတော့။ ငါ တို့သည် သိတင်းကြား
 သည် အတိုင်းသင်သည် ကပေရနောင်မြို့၌ ပြုသမျှသော အမှုအရာတို့
 ကိုကိုယ် နေရင်း မြို့၌ လည်းပြုပါဟူ၍ ငါအားပြောကြ လိမ့်မည်။ သို့
 ၂၄ သော်လည်းငါအမှန် ဆိုသည်ကား။ အဘယ်ပရောဖက်မျှ မိမိနေရင်း
 ၂၅ မြို့၌မျက်နှာမရတတ်။ ငါ အမှန်ဆိုပြန်သည် ကားပရော ဖက်ဇလိယ
 လက်ထက်သုံး နှစ်နှင့်ချောက်လပတ်လုံး မြိမ်းခေါင် ၍ပြည် နိုင်ငံတ
 ၂၆ ရေလအမျိုးဖြစ်သောမုတ်ဆီ မ အများရှိကြ၏။ သို့သော်လည်းထိုမိ
 မွတ်ယောက်ဆီသို့မျှလေယကိစေလွှတ်တော်မမူ။ ဖိနပ်ပြည် ဇရုတ္တမြို့
 ၂၇ သားဖြစ်သောမုတ်ဆီးမတယောက်ဆီသို့စေ လွှတ်တော်မူ၏။ ပရော
 ဖက်ဇလိယလက် ထက်လည်း ဣသရေလအမျိုးထဲ၌ နှုနာစွ သောသူအ
 ၂၈ များရှိကြ၏။ သို့သော်လည်း နေမန်အမည် ရှိသော ရှုရိလုမှ တပါးအ
 ၂၉ ဘယ်သူမျှ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ မရောက်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ တရားဇရပ်
 ၃၀ ၌ရှိသောသူအားလုံးတို့သည်ထိုစကားတော် ကိုကြား လျှင်ပြင်းစွာ
 ၃၁ အမျက်ထွက်သည်နှင့်ထ၍ကိုယ်တော်ကိုမြို့ပြင်သို့နှင်ထုတ်ပြီးသော်
 ထိုမြို့တည်ရာ တောင်ထိပ် စွန်းငူမှစောက်ထိုးတွန်းချခြင်းငှါဆောင်
 ၃၂ သွားကြ၏။ ကိုယ်တော်သည်သူတို့အလယ်၌ရှောက်၍ကြွသွားတော်
 ၃၃ မူ၏။ ။ ဂါလိလဲပြည်ကပေရနောင်မြို့သို့ရောက်လျှင်ဥပုသ်နေ့
 ၃၄ ၌ဆုမွန်ဩဝါဒပေးတော်မူ၏။ အာဏာနှင့်ပေါ်တော်မူသောကြောင့်ပ
 ၃၅ ရိသတ်တို့သည် ဒေသနာတော်ကို အလွန်အံ့ဩကြ၏။ ထိုတရား
 ၃၆ ဇရပ်၌ညစ်ညူး သော နတ်ဆိုးစွ သောသူတယောက်ရှိ၍ ဩဘျားဇ
 ရက်သား ယေရှု။ ကိုယ်တော် သည်အကျွန်ုပ်တို့နှင့်အဘယ်သို့ဆိုင်သ
 နည်း။ အကျွန်ုပ်တို့ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါလာသလော။ ကိုယ်တော်သည်အ
 ဘယ်သူဖြစ်မှန်းကိုအကျွန်ုပ်သိပါ၏။ ဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်းတော်
 ၃၇ မူသောသူဖြစ်ပါ၏ဟု ကြီးသောအသံနှင့် ဟစ်ကျော်လေ၏။ ယေရှု
 ကလည်းထိတ်ဆိတ်စွာနေတော့။ သူ၏ အထဲကထွက်သွားတော့ဟုဆုမွန်
 တော်မူလျှင် နတ်ဆိုးသည်ထိုလူကိုအလယ်၌လှည်း၍ဘေးဥပါတ်မပြု

၃၆ ဘဲထွက်သွား၏။ လူအဖေါင်းတို့သည်မိန်းမောတွေဝေ၍ ဤစကား
 သည် အဘယ်သို့သောစကားနည်း။ ညစ်ညူးသောနတ်တို့ကိုအာဏာ
 တန်ခိုးနှင့်မှာထား၍သူတို့သည်ထွက်သွားကြသည့်စကားဟုအချင်း
 ၃၇ ချင်းဆွေးနွေးပြောဆိုကြ၏။ သိတင်းတော်သည်လည်းပတ်ဝန်း
 ကျင်အရပ်တို့၌နွဲ့ပြားကျော်စောလေ၏။

၃၈ တရားရပ်မှထွက်ပြီးလျှင် ရှိမုန်အိမ်သို့ကြွတော်မူ၏။ ရှိမုန်၏
 ယောက္ခမသည်ပြင်းစွာသောဖျားနာစွဲသည်ဖြစ်၍သူ့အထွက်ကိုယ်
 ၃၉ တော်ကိုတောင်းလျှောက်ကြ၏။ ကိုယ်တော်သည်သူ၏အနားမှာရ
 ပ်နေ၍ဖျားနာကိုဆုမွှတော်မူလျှင်အဖျားပျောက်၍ထိမိမ္မသည်ချက်
 ၄၀ ချင်းထသဖြင့်ညွှတ်သည်ဝတ်ကိုပြုလေ၏။ ။ နေဝင်သောအ
 ခါအကြင်သူတို့သည်အမျိုးမျိုးသောအနာရောဂါစွဲသောသူရှိ၏။ ထို
 သူအားလုံးတို့သည်ထိုလူနာတို့ကိုအထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့၍အသီးအ
 သီးသူတို့အပေါ်၌လက်တော်ကိုတင်သဖြင့်အနာရောဂါကိုညှိမ်းစေ
 ၄၁ တော်မူ၏။ နတ်ဆိုးတို့လည်းကိုယ်တော်သည်ဘုရားသခင်၏သား
 ထော်ဖြစ်တော်မူ၏ ဟုဟပ်ကျော်လျက်လူများမှထွက်သွားကြ၏။
 ကိုယ်တော်သည်ခရစ်တော်ဖြစ်မှန်းကိုသူတို့သိကြသောကြောင့်စ
 ကားတခွန်းကိုမျှမပြောမည်အကြောင်းမြစ်တားတော်မူ၏။

၄၂ ။ နံနက်အချိန်ရောက်လျှင်တောအရပ်သို့ထွက်ကြွတော်မူ၍လူ
 များတို့သည်ကိုယ်တော်ကိုလိုက်ရှာကြ၏။ အထံတော်သို့ရောက်လျှင်
 မိမိတို့ဆီမှထွက်ကြွတော်မမူမည်အကြောင်းကြပ်ကြပ်တောင်း
 ၄၃ လျှောက်ကြ၏။ ကိုယ်တော်ကလည်းအချားသောမြို့ရွာတို့၌ဘုရား
 သခင်နိုင်ငံတော်နှင့်ရှင်သောဝေဝေလိတရားကိုငါဟောပြောရမည်။
 ၄၄ ထိုသို့အထိုငှါငါကိုစေလွှတ်လျက်ရှိသည်ဟုမိန့်တော်မူ၍ဂါလိလဲပြည်
 မှာတရားရပ်တို့၌တရားဟောပြောလျက်နေတော်မူ၏။ ။

၄၅ တရုရောအခါဂဏေသရက်အိုင်နားမှာရပ်တော်မူ၍လူများတို့သည်ဘု
 ရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားကိုနာရအောင်ကိုယ်တော်အနီးသို့
 ထိုးဝင်ကြစည်ကမ်းနားမှာဆိုက်သောလှေနှစ်စင်းကိုမြင်တော်မူ၏။
 ၄၆ ထံငါတို့သည်လှေထဲကထွက်၍ပိုက်ကွန်တို့ကိုဆေးရှော်လျက်နေကြ
 ၄၇ ။ ထိုလှေတို့တွင်ရှိမုန်၏လှေထဲသို့ဝင်တော်မူပြီးလျှင်လှေကိုကမ်း

၂၅ ။ရှင်လူကာခရစ်ဝင်။

နားမှအနည်းငယ်ခွာ ဖွင့် ဝေခြင်း ငှါရှိမုန်ကိတောင်းတော်မူ၏။ ထို
လှေပေါ်မှာထိုင်လျက်လူများတို့ကိသုမ္ဘဩဝါဒပေးတော်မူ၏။

- ၄ ။တရား ဟော၍ပြီး တော်မူသောအခါ ရေနက်ရာအရပ်သို့ရှေ့ဦး
တော့။ ပိုက်ကွန် ကျိချ၍ ငါး ကျိအုပ်စမ်တော့ ဟုရှိမုန်အားမိန့်တော်မူ
- ၅ ။ ။ရှိမုန် ကလည်း သခင်။ အကျွန်ုပ် တို့သည် တညည့်လုံး ကျီး စား
သည် ဖြစ်၍ တကောင်ကျိမျှမရပါ။ သို့သော်လည်း အမိန့် တော်ရှိ လျှင်
- ၆ ပိုက်ကွန်ကျိချပါမည် ဟုလျှောက်လေ၏။ ထိုသို့ပြုကြပြီးလျှင် အဖွဲ့နဲ့
များ စွာ သောငါး တို့ကိုအုပ် မိကြသဖြင့် ပိုက်ကွန် သည် စုတ်ပျက်စွာ
- ၇ ။ ။ အချားသော လှေတစင်း၌ ရှိသော အပေါင်းအဖော်တို့သည် အကျ
လာရအောင် သူတို့ကို အမှတ်ပေးသဖြင့် သူတို့သည် လာ၍ လှေနှစ်စင်း
- ၈ နှစ်လှေတတ်ငါး နှင့် ပြည့်စေကြ၏။ ရှိမုန် ပေတရုမြင်လျှင် ယေရှု၏ ပု
ဆစ်တော်ကို ဦးထိုက်၍ သခင်။ အကျွန်ုပ် သည် အပြစ်များသော သူဖြစ်
- ၉ ပါ၏။ အကျွန်ုပ် ဆီမှ ကြွသွား တော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။ အဘယ်
ကြောင့် ဤသို့လျှောက် သနည်း ဟူမူ ကား။ အုပ် မိသောငါး များ ကျိ
ထောက်သဖြင့် ရှိမုန်နှင့် သူ၏ အပေါင်းအဖော်။ ဇေဗေဒဲ၏ သား ယာ
- ၁၀ ကုပ်။ ယောဟန်တို့မှစ၍ ရှိမုန်၌ ပါသမျှသော သူတို့သည် မိန်းမောတွေ
ဝေခြင်း ရှိကြ၏။ ယေရှုကလည်း ကြောက်ရွံခြင်း မရှိနှင့်။ သင်သည်
- ၁၁ ယခုမှစ၍ လူတို့ ကျိဖမ်မိသော သူဖြစ်လိမ့်မည် ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ကမ်
နားမှ လှေကို ဆိုက်ပြီး လျှင် ထိုသူတို့ သည် အား လုံးကျိစွန့် ပြစ်၍
- ၁၂ နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။ ။ ကျိထံတော်သည် မြို့တမြို့၌ ရှိ
တော်မူစဉ် တကိုယ်လုံး နှုနာစွဲ သော သူတယောက် သည် ကျိထံတော်
- ၁၃ ကျိမြင်လျှင် ပျပ်ဝပ်၍ သခင်။ အလိုတော်ရှိလျှင် ကျွန်တော် ကျိသန့်ရှင်း
စေနိုင်တော်မူ၏ ဟုတောင်း လျှောက်လေ၏။ ယေရှုကလည်း ငါအလို
ရှိ၏။ သန့်ရှင်း ခြင်း သို့ရောက် စေဟု မိန့်တော်မူ လျက်လက် တော်ကို
- ၁၄ ဆန့်၍ ထိုသူကို တို့ တော်မူ၏။ ထိုခဏချင်း တွင် နှုနာပျောက် လေ၏။
ယေရှုကလည်း ဤအကြောင်းကို အဘယ်သူအား မပြောနှင့်။ ယဇိပရော
- ၁၅ ဟိတ်ဆီ သို့သွား၍ ကျိထံကို ကျိထံပြတော့။ သူတပါး၌ သက်သေ ဖြစ်
စေခြင်း ငှါသန့်ရှင်းခြင်း သို့ရောက်သည့် အတွက် မောရှေစီရင်မှာ ထား
- ၁၆ သော ပူဇော် သကာကို ပြုတော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။ သို့သော်လည်း သိ
ဇင်းတော်သာ၍ ကျော်စောသူ ဖြစ်၍ များစွာ သောဇူအပေါင်းတို့သည်

တရားနာရအောင်ဂင်အနာရောဂါညိမ်းစေခြင်းကျေးဇူးတော်ကိုခံရ
အောင်ဂင်စုဝေးလျက်ရှိကြ၏။ ကိုယ်တော်သည်ဘောအရပ်သို့ကြွ၍
ဆုတောင်းလေ့ရှိတော်မူ၏။

၁၇ တနေ့သ၌ ကိုယ်တော်သည် ဆုမ္မဋ္ဌဩဝါဒပေးတော်မူစဉ် ယေရုရှလင်
မြို့မှစသော ယုဒပြည်။ ဂါလိလဲပြည်မြို့ရွာများ တို့ကရောက်လာသော
ဗာရိရှဲလူ။ နိဿရည်းဆရာ တို့သည် ထိုင်နေလျက် ရှိကြ၍ အနာရော
ဂါကိုညိမ်းစေခြင်း ငှါထာဝရဘုရား၏ တန်ခိုးတော်သည် ထင်ရှား ရှိ
၁၈ တော်မူ၏။ ထိုအခါလက်ခြေသေသော သူတယောက်ကို အိပ်ရာနှင့်တ
ကွအထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့၍ ရှေ့တော်၌ သွင်းထားခြင်း ငှါရှာကြံကြ၏။

၁၉ လူစုဝေးလျက်ရှိသော ကြောင့်ဝင်စရာလမ်းကို မပွဲပွဲသဖြင့် အိမ်မိုးအ
ပေါ်သို့တက်၍ အုပ်မိုးကိုဖောက်ပြီး မှလူနာကို အိပ်ရာနှင့်တကွ လူများ
၂၀ အလယ်။ ယေရှု၏ ရှေ့တော်၌ လျှော့ချကြ၏။ ကိုယ်တော်သည် ထိုသူ
တို့၏ ရုံကြည်ခြင်းကို မြင်လျှင် လူနာအား အချင်းလူသင်၏ အပြစ်ထွတ်
၂၁ ခဲ့ပြီး ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ကျမ်းပြုဆရာ။ ဗာရိရှဲလူတို့ကဘုရားကို ပြစ်
မှားသောစကားကို ပြောသော ဤသူသည် အဘယ်သူနည်း။ ဘုရားသ
ခင်မှတပါး အဘယ်သူသည် အပြစ်ကို ထွတ်နိုင်သနည်း ဟု အကြံရှိကြ
၂၂ ၏။ ယေရှုသည် ထိုသူတို့၏ အကြံအစည်ကို သိတော်မူလျှင် သင်တို့
၂၃ စိတ်ထဲမှာ အဘယ်ကြောင့် ကြံစည်ကြသနည်း။ ဘယ်သင်းသာ၍
ပြောလွယ်သနည်း။ သင်၏ အပြစ်ထွတ်ခဲ့ပြီး ဟု ပြောလွယ်သလော။

၂၄ သင်ထံ၌ လွှမ်းမိုးသွားတော့ ဟု ပြောလွယ်သလော။ လူသားသည် မြေကြီး
ပေါ်မှာ အပြစ်ထွတ်ပိုင်သည်ကို သင်တို့ သိစေခြင်းငှါ။ ထတော့။ ကိုယ်
အိပ်ရာကို ဆောင်၍ ကိုယ်အိမ်သို့ သွားတော့။ သင်အား ငါဆိုသည် ဟု
၂၅ လက်ခြေသေသော သူအား မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူလည်း လူများရှေ့
မှောက်ချက်ချင်း ထ၍ အိပ်ရာကို ဆောင်လျက် ဘုရားသခင်ဂုဏ်တော်
၂၆ ကိုချီးမွမ်းလျက် မိမိအိမ်သို့ သွားလေ၏။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် မိန့်
မောတွေ့စေ၍ ကြောက်ရွံ့အားကြီးသည့် နှင့် ငါတို့သည် အံ့ဖွယ်သော အ
ရာကို ယနေ့ မြင်ခဲ့ပြီး ဟု ပြောဆို၍ ဘုရားသခင်ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်း
၂၇ ကြ၏။ ။ ထိုနောက် ကိုယ်တော်သည် ထွက်ကြွ၍ လေဝိအမည်
ရှိသော အခွန်ခံသူသည် အခွန်ခံရာထဲ၌ ထိုင်နေသည်ကို မြင်လျှင် ငါ
၂၈ နောက်သို့ ထိုက်လော့ဟု သူကို မိန့်တော်မူ၏။ သူသည်လည်း အားလုံး

ကောင်ကိုပူဇော်ရ၏ဟုထာဝရဘုရားပညတ္တိကျမ်းလာပြန်သည်နှင့် အညီယဇ်ပူဇော်ကြ၏။

- ၂၅ ထိုအခါ ရှုမောင်အမည်ရှိ သော သူ တယောက်သည် ယေရှု့လင် မြို့၌ ရှိ၏။ ထိုသူသည်ဖြောင့် မတ်သောသူ။ တရား ကို ရှိသေသော သူဖြစ်၍ ဣသရေလအမျိုး ၏ သက်သာခြင်းအကြောင်း ကို မျှော် လင့် လျက်နေစဉ်တွင်သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ်တော်သည်သူအပေါ်၌သက်
- ၂၆ ရောက်တော်မူ၍ မိမိမသေမီ ထာဝရဘုရား ၏ခရစ်တော်ကိုမြင်ရ
- ၂၇ မည်ဟုဗျာဓိတ်တော်ရ၏။ ထိုအခါသူသည်ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်
- ၂၈ ဗိတ်မှာန်တော်သို့သွား၍မိဘကိုသည်သူ့ယံယေရှု့ကိုပညတ်တရား
- ၂၉ ထုံးတမ်းအတိုင်းပြုခြင်းငှါဆောင်သွင်းစဉ်တွင် ရှုမောင်သည်ယေရှု့
- ၃၀ ကိုလက်နှင့်ချီပိုက်၍ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းလျက်
- ၃၁ အစိုးရတော်မူသောအရှင်။ ဗျာဓိတ်တော်အတိုင်း ကိုယ်တော် ကျွန်
- ၃၂ သည်သိမ်ဝပ်စွာစုတေ့ရသော အခွင့်ကိုကိုယ်တော်သည်ယခုတွင်
- ၃၃ ပေးတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်လူဣသရေလအမျိုးကိုချီးမြှောက်စေခြင်း
- ၃၄ ငှါ၎င်း တပါးအမျိုးသား တို့ကိုလည်းစေခြင်း ငှါ၎င်းလူအမျိုးမျိုးတို့ရှေ့
- ၃၅ မှောက်၌ပြင်ဆင်တော်မူသောအလင်းတည်းဟူသောကယ်တင်သော
- ၃၆ သခင်ကိုအကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်တော်နှင့်မြင်ရပါ၏ဟုမြွက်ဆို၏။ ထိုစ
- ၃၇ ကားများကို ယောသပ်နှင့်မယ်တော်သည် ကြားလျှင်အံ့သြခြင်း
- ၃၈ ရှိကြ၏။ ရှုမောင်သည်လည်းသူတို့ကိုကောင်းကြီးပေး၍ မယ်တော်
- ၃၉ မာရိအား ဤသူငယ်ကား ဣသရေလလူအများထံမည် အကြောင်း။ အ
- ၄၀ များထမည်အကြောင်း။ လူအများတို့၏အကြံ အဓိပ္ပာယ်ကိုထင်ရှားစေခြင်း
- ၄၁ ငှါညင်းခုံစရာဖြစ်မည်အကြောင်း။ ခန့်ထားသောသူဖြစ်၏။ ထိုမှတ
- ၄၂ ပါး။ သန့်လျက်သည်သင်စိတ်နှင့်လုံးကို ခွင်းလိမ့်မည်ဟုမြွက်ဆို၏။
- ၄၃ ။အာရှာအမျိုးဖြစ်သောဖဇွေလ၏အစိုး။ အနာအမည်ရှိသော
- ၄၄ ပရောဖက်မတယောက်ရှိ၏။ သူသည်ပျိုသောအရွယ်မှစ၍ရနှစ်နှစ်
- ၄၅ သာလင်နှင့်နေပြီးလျှင် အသက်ကြီးရင့်၍အရှင်ဆယ်လေးနှစ်ခန့်
- ၄၆ မျှရှိသောမုက်ဆိုးမဖြစ်လျက်ဆုတောင်းခြင်း။ အစားရှောင်ခြင်း အ
- ၄၇ ဖြင့်နေညဉ်မပြတ်ဘုရားဝတ်ကိုပြု၍ဗိတ်မှာန်တော်နှင့်ခွာဘဲနေ၏။
- ၄၈ သူသည်လည်းထိုခဏတွင်ဝင်၍ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးတော်ကိုချီး
- ၄၉ မွမ်းလေ၏။ ယေရှု့လင်မြို့၌ကယ်တင်ခြင်း အရာကိုမျှော်လင့်သောသူ

- ၃၈ အားလုံးတို့အားထိုသူငယ်၏အကြောင်းကိုပြောလေ၏။ မိဘတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တရားအတိုင်းပြုရသမျှတို့ကိုကုန်စင်အောင် ပြုပြီးမှဂါလိလဲပြည်၍ နာဇရက်အမည်ရှိသောမိမိတို့မြို့သို့ပြန်ကြ၏။
- ၃၉ သူငယ်သည်လည်းကြီးပွား၍ညာဏ်သတ္တိနှင့်ပညာနှင့်ဗိုလ်ပြန်ရုံ၏။ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်သည်သူအပေါ်၌တည်တော်မူ၏။ ။
- ၄၀ ။မိဘတို့သည်နှစ်တိုင်း အစည်ပသခါပွဲနေ့ရက်တွင်ယေရှုလင်မြို့သို့
- ၄၁ သွားကြ၏။ ယေရှုသည် ဆယ်နှစ်နှစ်အရွယ်ရှိသောအခါပသခါပွဲ
- ၄၂ ထုံးစံအတိုင်းယေရှုလင်မြို့သို့တက်ကြ၍ ပွဲနေ့ရက်လွန်ပြီးမှမိဘပြန်
- ၄၃ ရာတွင်သူငယ်ယေရှုသည်ယေရှုလင်မြို့၌နေရစ်လေ၏။ ထေဝါသပ်နှင့်
- ၄၄ မယ်တော်သည်ထိုအကြောင်းကိုမသိ၍ အပေါင်းအဖော်စုထဲမှာသူ
- ၄၅ ငယ်ပါသည် ဟုစိတ်ထင်နှင့်တနေ့ခရီး သွား၍ အဆွေအမျိုးအသိအ
- ၄၆ ကျမ်းတို့တွင်ရှာကြ၏။ မတွေ့သော အခါယေရှုလင်မြို့သို့ပြန်၍ရှာ
- ၄၇ လေ၏။ သူငယ်သည်စိတ်မှာနတော်၌ ဆရာများအလယ်မှာထိုင်၍
- ၄၈ သူတို့နှင့်ဆွေးနွေးမေးမြန်းလျက်ရှိသည်ကိုမိဘတို့သည်သုံးရက်ကြာ
- ၄၉ ပြီးလျှင်တွေ့ကြ၏။ သူ၏စကားကိုကြားသောသူအားလုံးတို့သည်
- ၅၀ သူ၏ပညာကို၎င်းစကားဖြေကို၎င်းအံ့ဩကြ၏။ မိဘတို့သည်သား
- ၅၁ ကိုမြင်လျှင်မိန်းမောတွေ့ဝေ၍မယ်တော်ကတည်းက သားအဘယ်ကြောင့်
- ၅၂ ငါတို့အားဤသို့ပြုသနည်း။ ညှိုးငယ်ကြောင့် ကြခြင်းစိတ်နှင့် မိဘတို့
- ၅၃ သည်မောင်ကိုရှာကြပြီး ဟုဆိုလေသော် ယေရှုကမိဘသည်အဘယ်
- ၅၄ ကြောင့်ကျွန်တော် ကိုရှာရပါသနည်း။ ကျွန်တော်အဖ၏အိမ်၌ကျွန်
- ၅၅ တော်နေရသည့်ကိစ္စမသိပါသလောဟုဆိုလျှင် သူတို့သည်ထိုစကားကို
- ၅၆ နားမလည်ဘဲနေကြ၏။ ထိုနောက်ယေရှုသည်မိဘတို့နှင့်အတူသွား
- ၅၇ သဖြင့်နာဇရက်မြို့သို့ရောက်၍ သူတို့စကားကိုနားထောင်လျက်နေ
- ၅၈ လေ၏။ ထိုအကြောင်းအရာအားလုံးတို့ကိုမယ်တော်သည် နှစ်လုံးထဲ
- ၅၉ ၌မှတ်ကျုံးလေ၏။ ယေရှုသည်အစည်အတိုင်းကြီး၍ပညာတိုးပွား
- ၆၀ လျက်ဘုရားသခင်ရှေ့လူတို့ရှေ့မှာမျက်နှာရတော်မူ၏။

၁ ကဲသာဘုရင်တိဗေရိနန်းစံတဆယ်ငါးနှစ်တွင်ယုဒပြည်၌ပုဏ္ဏိပိသတ်

၂ သည်မြို့ဝန်အရာ။ ဂါလိလဲပြည်၌ ဟေရုဒ်သည်စော်ဘွားအရာ။ ဣဘု

၃ ရ်ပြည်။ တရာခေါ်နိတ်ပြည်၌လုသနိသည်စော်ဘွားအရာ။ အနုတ်နှင့်က

၄ ဟာဇတို့သည်ယဇိပရောဟိတ်မင်းအရာရှိသောအခါတော၌နေသော

၂၅၂ ။၅၂၁ လူကားခရစ်ဝင်။

ဇာခရစ်၏ သား ယောဟန် သည် ဘုရားသခင်ဗျာဒိတ် တော်ကိုခံရ၏။

၃၅၆ ပရောဖက်ဟောရှာယ၏ ကျမ်းစာ၌လာသည်ကား ။ဟစ်ကျော်သောသူ ၏အသံမှာ ။ထာဝရဘုရား ။ကြွတော်မူရာလမ်းကိုတော့၌ပြင်ကြလော့။ လမ်းခရီးတော်ကိုဖြောင့်စေကြလော့။ ချိုင်း၅၅ရာ၌သမ္မာတို့ကိုဖွဲ့ရမည်။ တောင်ကြီး တောင်ငယ်၌သမ္မာတို့ကိုဖွဲ့ရမည်။ ကောက်သောလမ်းများ ကိုဖြောင့်စေရမည်။ ကြမ်းတမ်းသောလမ်းများ ကိုလည်း သုတ်သင်ပြင် ဆင်ရမည်။ လူအပေါင်းတို့သည့်ဘုရားသခင်၏ကယ်တင်တော်မူခြင်း အကြောင်း ကိုမြင်ရကြလေတံ့ဟု လာသည်နှင့် အညီယောဟန် သည် ယော်ဒန်မြစ်နား၌အနွံအပြားလှည့်လည်၍အပြစ်ထွတ်ရာလမ်း။ နောင် တတရားနှင့်စပ်ဆိုင်သောရေနှစ်မင်္ဂလာတရားကိုဟောလေ၏။

- ၃၅၇ ထိုအခါရေနှစ်မင်္ဂလာ ကိုခံလို သောဌာသွား ကြသောလူအစုအဝေးတို့ အား ယောဟန် ဟောပြောလေသည် မှာ ။ အချင်းမြွေဆိုး အမျိုးတို့၊ ရောက်လှသော ဘေးဒဏ်မှပြေး သွား စိမ့်သောဌာအဘယ်သူသည်
- ၃၅၈ သင်တို့ကိုသတိပေး ဘိသနည်း။ နောင်တရခြင်းနှင့်ထိုက်တန်သော အကျင့်ကိုကျင့်ကြလော့။ အာ ဗြဟံသည်ဝါတို့အဖဖြစ် သည်ဟူ၍စိတ် ထဲ၌မအောင်း မေ့ကြနှင့်။ ဘုရား သခင်သည် ဤကျောက်ခဲတို့မှ အာဗြဟံသားတို့ကိုထုတ်ဖော်ဖန်ဆင်း နိုင်တော်မူ သည်ဟုဝါ အမှန်ဆို၏။
- ၃၅၉ သစ်ပင်အမြစ်နား မှာပေါက်ဆိန် ထား လျက် ၌ သည် ဖြစ်၍ ကောင်း သောအသီး မသီး သောအပင် ၌သမ္မာတို့ကိုချစ်လှည်း ၍ထင်း ဖြစ်ရ
- ၃၆၀ သည်ဟုဟောပြောလေ၏။ ။လူအစုအဝေးတို့လည်းသို့ဖြစ်လျှင် အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်သို့ ပြုရပါမည် နည်း ဟုမေး လျှောက်ကြ
- ၃၆၁ သော် ယောဟန်ကအင်္ကျီနှစ်ထည်၌ရှိသော သူသည်အင်္ကျီမရှိသောသူ အား ဖျာပါလေစေ။ စား စရာရှိသော သူသည် လည်းထိုနည်း ထုပြုပါ
- ၃၆၂ လေစေဟုပြန် ပြော ၏။ အ ခွန်ခံသူတို့ သည် ရေနှစ် မင်္ဂလာ ကိုခံရ အောင်လာ၍အရှင်ဘုရား ။အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်သို့ ပြုရပါမည်
- ၃၆၃ နည်းဟုလျှောက်ကြလျှင် သင်တို့သခင်သည်ခွဲဝေစီမံသည့်ထက်သာ
- ၃၆၄ ၍မခွဲမခံကြနှင့်ဟုပြန်ပြော၏။ စစ်သူရဲ တို့လည်း အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်သို့ပြုရပါမည်နည်း ဟုမေးလျှောက်ကြလျှင်သင်တို့သည်အ ဘယ်သူကိုအနိုင်အထက်မပြုနှင့်။ အဘယ်သူကိုမလျှပ်နှင့်။ ကိုယ်ရ
- ၃၆၅ သောအခွင့်ရောင့်ရဲကြလော့ဟုပြန်ပြော၏။ ။လူများတို့ သည်မျှော်လင့်၍ ယောဟန်သည်ခရစ်တော်မှန်မည်။ မမှန်မည်ဟုနှစ်

၃၀ အဖ ဟောရိမ်။ ဟော ရိမ် အဖ မသတ်။ မသတ် အဖ လေဝိ။ လေဝိ အဖ
 ၃၁ ဖရူမောင်။ ရှုမောင် အဖ ယုဒ။ ယုဒ အဖ ဟောသတ်။ ဟောသတ် အဖ ဟော
 ၃၂ ခုန်။ ဟောခုန် အဖ ဇေယျာကိမ်။ ဇေယျာကိမ် အဖ မေလေ။ မေလေ အဖ မဲခန်။
 ၃၃ မဲခန် အဖ မတ္တသ။ မတ္တသ အဖ နာသန်။ နာသန် အဖ ဒါဝိဒိ။ ဒါဝိဒိ အဖ ထေ
 ၃၄ ရှေ့။ ထေရှေ့ အဖ ဩဗက်။ ဩဗက် အဖ ဗောဇာ။ ဗောဇာ အဖ စလမုန်။ စလမုန်
 ၃၅ အဖ နာရှုန်။ နာရှုန် အဖ အမိခပ်။ အမိ ခပ် အဖ အာရုံ။ အာရုံ အဖ ဇေ
 ၃၆ ဇေရုံ။ ဇေရုံ အဖ ဗာရက်။ ဗာရက် အဖ ယုဒ။ ယုဒ အဖ ယာကျပ်။ ယာ
 ၃၇ ကျပ် အဖ ဣဇာက်။ ဣဇာက် အဖ အိဗြဟံ။ အိဗြဟံ အဖ သာရ။ သာရ အ
 ၃၈ ဖခင်။ ဖခင် အဖ ဟေဗာ။ ဟေဗာ အဖ ဂရား။ ဂရား အဖ ကဏ္ဍနန်။ က
 ၃၉ ဣနန် အဖ အာဗာဇာန်။ အာဗာဇာန် အဖ ရှေမ။ ရှေမ အဖ နေဝေ။ နေဝေ အဖ
 ၄၀ လာမက်။ လာမက် အဖ မာသုဂ္ဂလ။ မာသုဂ္ဂလ အဖ နေဝေ။ နေဝေ အဖ
 ၄၁ ကဏ္ဍနန် အဖ နေဝေ။ နေဝေ အဖ ရှေသ။ ရှေသ အဖ အာဒိ။ အာဒိ အဖ ဘုရား
 ၄၂ သခင်ပေတည်း။ ။ ယေရှုသည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ် တော်
 ၄၃ နှင့်ပြည့်စုံလျက် ယော်ဒန် မြစ်နား မှပြန်စည် တွင်ဝိညာဉ် တော်သည်
 ၄၄ တောသို့ပို့ဆောင်တော်မူ၏။ အရက် လေးဆယ်ပတ်လုံး မာရ်နတ်၏
 ၄၅ ချိတ်စွဲ သွေးဆောင် ခြင်းကို ခံတော်မူ ၏။ ထိုကာလ ပတ်လုံး အစာ အာ
 ၄၆ ဟာရကို သုံးတော်မမူ။ ထိုကာလတွင် ပြီးမှ မွတ်သိပ် တော်မူ၏။ မာရ်
 ၄၇ နတ်ကလည်း ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏ သားတော် မှန်လျှင် ဤ
 ၄၈ ကျောက်ခဲကို မုန့် ဖြစ်အောင် အမိန့် ရှိတော်မူပါဟု လျှောက် လေ၏။
 ၄၉ ယေရှုကလည်း လူသည် မုန့်တစ်အားဖြင့် သာ အသက်ကို မွေးရသည် မ
 ၅၀ ဟုတ်။ ဘုရားသခင်မိန့် တော်မူသမျှ အားဖြင့် အသက်ကို မွေးရ၏ဟု
 ၅၁ ကျန်စာ နှစ်လသည် ဟုပြန် ပြောတော်မူ၏။ ။ ထိုအခါ မာရ်
 ၅၂ နတ်သည် ကိုယ်တော် ကိုဖြင့် ထွေသော တောင်ပေါ်သို့ ယူဆောင်၍ ဤ
 ၅၃ လောက၌ ရှိသမျှ သော ထိုင်း နိုင်ငံတို့ကို တစ်ဇာချင်း ပြည့်စုံ၍ ဤဘုန်း
 ၅၄ တန်ခိုး အာနုဘော် အားလုံးကို ငါပိုင်သည်။ ငါစိတ်ရှိ ထိုင်း ပေးလိုသော
 ၅၅ သူအား ငါပေး၏။ အားလုံးကို ကိုယ်တော် အား ပေးပါမည်။ ငါကို ကိုး
 ၅၆ ကွယ်လျှင် အားလုံးတို့သည် ကိုယ်တော် ဥစ္စာ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု လျှောက်
 ၅၇ လေ၏။ ယေရှုကလည်း သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား ကို ကိုး
 ၅၈ ကွယ်ရမည်။ ထို ဘုရားသခင် ကိုသာ ဝတ်ပြုရမည်ဟု ကျန် စာ လာ

- ၆ သည်ဟုပြန်ပြောတော်မူ၏။ ။ထိုအခါ မာရ်နတ်သည် ကိုယ်
- ၁၀ တော်ကိုပေစုရှုလင် မြို့သို့ယူဆောင်၍မိတ်မှာန်တော်၏ အထွန်နှိတ်တင်
- ၁၁ ထားပြီးလျှင်။ ကျမ်းစာလာသည်ကား။ သင်ကိုစောင့်ရှောက်စေခြင်းငှါ ကောင်းကင်တမန် တို့အားသင်အတွက် မှာထားတော် မူသည်ဖြစ်၍ သင်၏မြေ နှင့်ကျောက်ကို မျှမထိမခိုက်ရ အောင်သူ တို့သည် သင်ကို ထက်နှင့် မစချီပင့်ကြလိမ့် မည်ဟုလာ၏ ထိုကြောင့်ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင် ၏ သားတော်မှန် လျှင် ဤအထွန် မှအောက်သို့ကိုယ်ကို
- ၁၂ ကိုယ်ချလိုက်တော်မူပါဟုလျှောက်လေ၏ ယေရှုကလည်း သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုသင်သည် အစုံအစမ် မပြုရဟုကျမ်းစကား
- ၁၃ ရှိသည် ဟုပြန် ပြော တော်မူ၏။ ထိုသို့ မာရ် နတ်သည် စုံ စမ်သွေးဆောင်ခြင်းအမှုအားလုံးကိုကုန်စင်အောင်ပြုပြီးလျှင် အထံတော်မှခဏထွက် သွားလေ၏။

- ၁၄ ယေရှုသည်မိ ညည် တော် တန်ခိုး နှင့်ဂါလိလဲပြည် သို့ပြန်၍ သိတင်းတော်သည်ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်တို့၌ အနွံ အပြားကျော်စောလေ၏။ တ
- ၁၅ ရားဇရပ်တို့၌ ဆုံမူကြဝါဒပေးတော်မူ၍ လူအပေါင်း တို့သည် ကိုယ်
- ၁၆ တော်ကိုချီးမွမ်းကြ၏။ ယေရှုသည် ကြီးပွားတော်မူရာနာဇရက်မြို့သို့ ရောက်ပြန်လျှင် ထုံးစံတော် ရှိသည် အတိုင်း ဥပုသ်နေ့၌ တရားဇရပ်
- ၁၇ သို့ဝင်၍ ကျမ်းစာကိုဖတ် စွတ်အောင်ထတော်မူ၏။ ဇရပ်စောင့်သည့် စရောဗက်ဟေရှာ ယ၏ ကျမ်းစာကိုပေးသည်ဖြစ်၍ ကျမ်းစာကိုဖွင့်
- ၁၈ တော်မူလျှင် တွေ့သော အချက် စကားဟူမူကား။ ထာဝရဘုရား၏မိ ညည်တော်သည် ငါအပေါ် နှိတ်တည် တော်မူ၏ အကြောင်းမူကား။ ဆင်းရဲသားတို့အားဝမ်းမြောက်စရာ သိတင်းကို ကြားပြောစေ ခြင်းငှါ ငါကိုတိသိတ် ပေးတော်မူ ပြီး။ ဖမ်သွား ချုပ်ထားလျက်ရှိ သော သူတို့အား ထွတ်ခြင်းအကြောင်း မျက်စိကန်းသော သူတို့အား မျက်စိမြင်ပြန်ခြင်းအကြောင်းကို ပြစေခြင်းငှါ ငါ့ညည်း ဆဲခံသော သူတို့ ကိုကယ်မ
- ၁၉ စေခြင်းငှါ ငါ့ထာဝရဘုရား ၏မင်္ဂလာ နှစ်ကိုကြား ပြောစေ ခြင်းငှါ
- ၂၀ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူပြီးဟုလာသတည်း ကျမ်း စာကိုလိပ်၍ဇရပ်စောင့်အား ပေးပြီးမှထိုင်တော်မူ၏။ ဇရပ်၌ ရှိသောသူ အားလုံး တို့
- ၂၁ သည်ကိုယ်တော်ကိုစေ့စေ့ကြည့်လျက်နေကြ၏။ ။ယေရှုကလည်း ယနေ့ပင်ဤကျမ်းစာချက်သည် သင်တို့ကြားသည် အတိုင်းပြည့်

၂၂ စုံလေပြီးဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူအားလုံးတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုဝန်
ခံ၍တင့်တယ်လျောက် ပတ်သော နှုတ်ထွက်စကားကိုအံ့ ဩဘျိုးမွန်
လျက်၍သူသည်ယောသပ်၏သားမဟုတ်ဘဲလောဟု ဆိုကြ၏။ယေရှု
၂၃ ကလည်းအကယ်၍သင် တို့သည် ပုံပမာကိုဆောင် လျက် အချင်းဆေး
သွား။ကိုယ် အနာကိုကိုယ် ညိမ်းစေတော့။ငါ တို့သည် သိတင်းကြား
သည်အတိုင်းသင်သည်ကပေရနောင်မြို့၌ ပြုသမျှသော အမှုအရာတို့
ကိုကိုယ် နေရင်း မြို့၌ လည်းပြုပါဟူ၍ ငါအားပြောကြ လိမ့်မည်။သို့
၂၄ သော်လည်းငါအမှန် ဆိုသည်ကား။ အဘယ်ပရောဖက်မျှ မိမိနေရင်း
၂၅ မြို့၌မျက်နှာမရတတ်။ ငါအမှန်ဆိုပြန်သည် ကားပရော ဖက်ဇေလိယ
လက်ထက်သုံး နှစ်နှင့်ချောက်လပတ်လုံး မိန့်ခေါ် ခေါ်၍ပြည် နိုင်ငံတ
လျှောက်လုံးအစာ အဟာရ အထွန်ခေါင်းပါး ခြင်းရှိသော အခါဣသ
၂၆ ရေလအမျိုးဖြစ်သောမုတ်ဆို မ အများရှိကြ၏။ သို့သော်လည်းထိုမိ
မ္မတယောက်ဆီသို့မျှဇေလိယကိုစေလွှတ်တော်မမူ။ဖိဒန်ပြည် ဇရုတ္တမြို့
၂၇ သားဖြစ်သောမုတ်ဆိုးမတယောက်ဆီသို့စေ လွှတ်တော်မူ၏။ ပရော
ဖက်ဇေလိယလက် ထက်လည်း ဣသရေလအမျိုးထဲ၌ နေရာစွဲ သောသူအ
များရှိကြ၏။သို့သော်လည်း နေမန်အမည် ရှိသော ရှုရိလူမှ တပါးအ
၂၈ ဘယ်သူမျှသန့်ရှင်းခြင်းသို့ မရောက်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ တရားဇရပ်
၂၉ ၌ရှိသောသူအားလုံးတို့သည်ထိုစကားတော် ကိုကြား ယှဉ်ပြင်းစွာ
အမျက်ထွက်သည်နှင့်ထ၍ ကိုယ်တော်ကိုမြို့ပြင်သို့နှင့်ထုတ်ပြီးသော်
၃၀ ထိုမြို့တည်ရာ တောင်ထိပ် စွန်းငူမှစောက်ထိုးတွန်းချခြင်းငှါဆောင်
၃၁ သွားကြ၏။ ကိုယ်တော်သည်သူတို့အလယ်၌ရှောက်၍ကြွသွားတော်
၃၂ မူ၏။ ။ဂါလိလဲပြည်ကပေရနောင်မြို့သို့ရောက်ယှဉ်ဥပုသ်နေ့
၃၃ ၌ဆုမြှုပ်ငြိမ်းပေးတော်မူ၏။ အာဏာနှင့်ဟေတော်မူသောကြောင့်ပ
၃၄ ရိသတ်တို့သည် ဒေသနာတော်ကို အထွန်အံ့ဩကြ၏။ ထိုတရား
၃၅ ဇရပ်၌ညစ်ညူး သော ခုတ်ဆိုးစွဲ သောသူတယောက်ရှိ၍ ဩဘျိုးဇ
ရက်သား ယေရှု။ကိုယ်တော် သည်အကျွန်ုပ်တို့နှင့်အဘယ်သို့ဆိုင်သ
နည်း။အကျွန်ုပ်တို့ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါလာသလော။ကိုယ်တော်သည်အ
ဘယ်သူဖြစ်မှန်းကိုအကျွန်ုပ်သိပါ၏။ဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်းတော်
၃၆ မူသောသူဖြစ်ပါ၏ဟု ကြီးသောအသံနှင့် ဟစ်ကျော် လေ၏။ ယေရှု
ကလည်းတိတ်ဆိတ်စွာနေတော့။သူ၏ အထဲကထွက်သွားတော့ဟုဆု
တော်မူလျှင် ခုတ်ဆိုးသည်ထိုလူကိုအလယ်၌လှည်း၍ဘေးဥပါတ်မပြု

၂၆ ဘဲထွက်သွား၏။ လူအစောင်းတို့သည် မိန်းမောတွေဝေ၍ ဤစကား
သည် အဘယ်သို့သောစကားနည်း။ ညစ်ညူးသောနတ်တို့ကိုအာဏာ
တန်ခိုးနှင့်မှာထား၍ သူတို့သည် ထွက်သွားကြသည့်စကား ဟုအချင်း
၃၁ ချင်းဆွေးနွေး ပြောဆိုကြ၏။ သိတင်း တော်သည် လည်း ပတ်ဝန်း
ကျင်အရပ်တို့၌ ပြားကျော်စောလေ၏။

၃၀ တရားဇရပ်မှထွက် ပြီးလျှင် ရှိမုန့်အိမ် သို့ကြွတော် မူ၏။ ရှိမုန့်၏
ယောက္ခမသည် ပြင်းစွာသော ဖျားနာစွဲသည် ဖြစ်၍ သူ့အတွက် ကိုယ်
၃၈ တော်ကိုတောင်းလျှောက် ကြ၏။ ကိုယ်တော်သည် သူ၏အနားမှာရ
ပ်နေ၍ ဖျားနာကုဆုမ္မတော်မူလျှင် အဖျားပျောက်၍ ထိမိမ္မသည်ချက်
၄၀ ချင်းထသဖြင့် ဧည့်သည်ဝတ်ကို ပြုလေ၏။ ။ နေဝင်သောအ
ခါ အကြင်သူတို့သည် အမျိုးမျိုး သောအနာရောဂါ စွဲသော သူရှိ၏။ ထို
သူအားလုံး တို့သည် ထိုလူနာတို့ကို အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့၍ အသီးအ
၄၁ တော်မူ၏။ နတ်ဆိုးတို့ လည်း ကိုယ်တော် သည် ဘုရားသခင်၏ သား
တော်ဖြစ်တော်မူ၏ ဟု ဟစ် ကျော် လျက် လူများမှ ထွက် သွား ကြ၏။
ကိုယ်တော်သည် ခရစ်တော် ဖြစ် မှန်း ကိုသူ တို့ သိကြသော အကြောင့် စ
ကားတ ခွန်း ကိမျှ မပြောမည် အကြောင်း မြစ်တားတော်မူ၏။
၄၂ ။ နံနက် အချိန် ရောက်လျှင် တောအရပ်သို့ ထွက်ကြွ တော်မူ၍ လူ
များတို့သည် ကိုယ်တော်ကို လိုက်ရှာကြ၏။ အထံတော်သို့ ရောက်လျှင်
မိမိ တို့ ဆီမှ ထွက်ကြွ တော် မမူမည် အကြောင်း ကြပ် ကြပ် တောင်း
၄၃ လျှောက်ကြ၏။ ကိုယ်တော်ကလည်း အချား သော မြို့ရွာ တို့၌ ဘုရား
သခင် နိုင်ငံတော် နှင့် ဂြိုဟ်သော ဝေဝေလိတရား ကို ဝါဟောပြောရမည်။
၄၄ ထိုသို့ အလို ငြါငါ ကို စေလွှတ်လျက် ရှိသည် ဟု မိန့်တော်မူ၍ ဂါလိလဲပြည်
မှာ တရားဇရပ်တို့၌ တရားဟောပြောလျက် နေတော်မူ၏။ ။
၅ တရုတ်ရော အခါဂဏန်းသရက်အိုင်နားမှာ ရပ်တော်မူ၍ လူများတို့သည် ဘု
ရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရား ကို နာရ အောင် ကိုယ် တော်အနီး သို့
တိုးဝင်ကြစည်ကမ်းနား မှာ ဆိုက် သော လျှောက်စား ကို မြင်တော်မူ၏။
၂ တံငါတို့သည် လှေထဲက ထွက်၍ ပိုက်ကွန် ကို ကိုဆေး ရှော်လျက် နေကြ
၃ ၏။ ထိုလှေတို့တွင် ရှိမုန့်၏ လှေထဲသို့ ဝင် တော်မူပြီး လျှင် လှေကို ကမ်း

၂။ ။ရှင်လူကာခရစ်ဝင်။

နားမှအနည်းငယ်ခွာ ဖွင့် စေခြင်း ငှါရှိမုန်ကိုတောင်းတော်မူ၏။ ထို
လှေပေါ်မှာထိုင်လျက်လူများတို့ကိုဆုမွန်ပြုဝါဒပေးတော်မူ၏။

- ၄ ။ တရား ဟော၍ပြီး တော်မူသောအခါ ရေခက်ရာအရပ်သို့ရှေ့ဦး
တော့ပုံ၊ ပိုက်ကွန် ကျချ၍ ငါး ကိုအုပ်စမ် တော့ ဟုရှိမုန်အားမိန့်တော်မူ
၅ ။ ။ ရှိမုန် ကလည်း သခင်။ အကျွန်ုပ် တို့သည် တညည့်လုံး ကျီး စား
သည် ဖြစ်၍ တကောင်ကိုမျှမရပါ။ သို့သော်လည်း အမိန့် တော်ရှိ လျှင်
၆ ။ ပိုက်ကွန်ကိုချပါမည် ဟုဈော့က်လေ၏။ ထိုသို့ပြုကြပြီးလျှင် အဖွဲ့
များ စွာ သောငါး တို့ကိုအုပ် မိကြသဖြင့် ပိုက်ကွန် သည် စုတ် ပျက်စရှိ
၇ ။ ။ အချားသော လှေတစင်း၌ ရှိသော အပေါင်း အဖော်တို့သည် အကျ
လာရအောင် သူတို့ကို အမှတ်ပေးသဖြင့် သူတို့သည် လာ၍ လှေနှစ်စင်း
၈ ။ ခုတ်လှေတတ်ငါး နှင့် ပြည့်စေကြ၏။ ရှိမုန် ပေတရုမြင်လျှင် ယေရှု၏ ပု
ဆစ်တော်ကို ဦးထိုက်၍ သခင်။ အကျွန်ုပ် သည် အပြစ်များသော သူဖြစ်
၉ ။ ပါ၏။ အကျွန်ုပ် ဆီမှ ကြွသွား တော်မူပါဟု ဈော့က်လေ၏။ အဘယ်
ကြောင့် ဤသို့ဈော့က် သနည်း ဟူမူ ကား။ အုပ် မိသောငါး များ ကို
ထောက်သဖြင့် ရှိမုန်နှင့် သူ၏ အပေါင်း အဖော်။ ဇေဗေဒဲ၏ သား ဟာ
ကုပ်။ ယောဟန် တို့မှစ၍ ရှိမုန်၌ ပါသမျှသော သူတို့သည် မိန်းမောတွေ
၁၀ ။ ဝေခြင်း ရှိကြ၏။ ယေရှုကလည်း ကြောက်ရွံခြင်း မရှိနှင့်။ သင်သည်
၁၁ ။ ယခုမှစ၍ လူတို့ကို ဖမ်းမိသော သူဖြစ်လိမ့်မည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ကမ်
နား မှာ လှေကို ဆိုက်ပြီး လျှင် ထိုသူတို့ သည် အား လုံးကို စွန့် ပြစ်၍
၁၂ ။ နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။ ။ ကိုယ်တော်သည် မြို့တမြို့၌ ရှိ
တော်မူစဉ် တကိုယ်လုံး နှုနာစွဲ သော သူတယောက် သည် ကိုယ်တော်
ကို မြင်လျှင် ပျပ်ဝပ်၍ သခင်။ အလိုတော်ရှိလျှင် ကျွန်တော်ကို သန့်ရှင်း
၁၃ ။ စေနိုင်တော်မူ၏ ဟု တောင်း ဈော့က်လေ၏။ ယေရှုကလည်း ငါအလို
ရှိ၏။ သန့်ရှင်းခြင်း သို့ရောက် စေဟု မိန့်တော်မူ လျက်လက် တော်ကို
ဆန့်၍ ထိုသူကို တော်မူ၏။ ထိုခဏချင်း တွင် နှုနာပျောက် လေ၏။
၁၄ ။ ယေရှုကလည်း ဤအကြောင်းကို အဘယ်သူအား မပြောနှင့်။ ယဇိပရော
ဟိတ် ဆီ သို့သွား၍ ကိုယ်ကို ကိုယ်ပြတော့။ သူတပါး၌ သက်သေ ဖြစ်
စေခြင်း ငှါ သန့်ရှင်းခြင်း သို့ရောက်သည့် အတွက် မောရှေစီရင် မှာထား
၁၅ ။ သောပူဇော် သကာကို ပြုတော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။ သို့သော်လည်း သိ
စာင်းတော်သာ၍ ကျော်စောသူ ဖြင့်များစွာ သောဇူအပေါင်းတို့သည်

တရားနာရအောင်၎င်းအနာရောဂါညိမ်းစေခြင်းကျေးဇူးတော်ကိုခံရ
အောင်၎င်းစုဝေးလျက်ရှိကြ၏။ ကိုယ်တော်သည်ဘောအရုပ်သို့ကြွ၍
ဆုတောင်းလေ့ရှိတော်မူ၏။

- ၁၇ တနေ့သ၌ ကိုယ်တော်သည် ဆုမ္မဋ္ဌဩဝါဒပေးတော်မူစဉ် ယေရုရှလင်
မြို့မှစသော ယုဒပြည်။ ဂါလိလဲပြည်မြို့ရွာများ တို့ကရောက်လာသော
ဖာရိရှဲလူ၊ နိဿရည်းဆရာ တို့သည် ထိုင်နေလျက် ရှိကြ၍ အနာရော
ဂါကိုညိမ်းစေခြင်း ငှါထာဝရဘုရား၏တန်ခိုးတော်သည် ထင်ရှားရှိ
- ၁၈ တော်မူ၏။ ထိုအခါလက်ခြေသေသော သူတယောက်ကို အိပ်ရာနှင့်တ
ကွအထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့၍ ရှေ့တော်၌သွင်းထားခြင်း ငှါရှာကြံကြ၏။
- ၁၉ လူစုဝေးလျက်ရှိသော ကြောင့်ဝင်စရာလမ်းကိုမတွေ့သဖြင့် အိမ်မိုးအ
ပေါ်သို့တက်၍ အုပ်မိုးကိုဖောက်ပြီး မှလူနာကိုအိပ်ရာနှင့်တကွလူများ
- ၂၀ အလယ်။ ယေရှု၏ ရှေ့တော်၌ လျှော့ချကြ၏။ ကိုယ်တော်သည် ထိုသူ
တို့၏ရုံကြည့်ခြင်းကိုမြင်လျှင် လူနာအား။ အချင်းလူ။ သင်၏အပြစ်အဖွတ်
- ၂၁ ခဲ့ပြီး ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ကျမ်းပြုဆရာ။ ဖာရိရှဲလူတို့ကဘုရားကိုပြစ်
မှားသောစကားကိုပြောသောဤသူသည် အဘယ်သူနည်း။ ဘုရားသ
ခင်မှတပါး အဘယ်သူသည် အပြစ်ကိုအဖွတ်နိုင်သနည်း ဟုအကြံရှိကြ
- ၂၂ ၏။ ယေရှုသည် ထိုသူတို့၏အကြံအစည်ကိုသိတော်မူလျှင် သင်တို့
- ၂၃ စိတ်ထဲမှာ အဘယ်ကြောင့် ကြံစည်ကြသနည်း။ ဘယ်သင်းသာ၍
ပြောလွယ်သနည်း။ သင်၏အပြစ်အဖွတ်ခံပြီး ဟုပြောလွယ်သလော။
- ၂၄ သင်ထံ၌လွယ်သွားတော့ဟုပြောလွယ်သလော။ လူသားသည် မြေကြီး
ပေါ်မှာ အပြစ်အဖွတ်ပိုင်သည်ကိုသင်တို့ သိစေခြင်းငှါ။ ထတော့။ ကိုယ်
အိပ်ရာကိုဆောင်၍ ကိုယ်အိမ်သို့သွားတော့။ သင်အားငါဆိုသည်ဟု
- ၂၅ လက်ခြေသေသော သူအား မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူလည်း လူများရှေ့
မှောက်ချက်ချင်းထ၍ အိပ်ရာကိုဆောင်လျက်ဘုရားသခင်ဂုဏ်တော်
- ၂၆ ကိုချီးမွမ်းလျက် မိမိအိမ်သို့သွားလေ၏။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် မိန့်
မောတွေ့စေ၍ ကြောက်ရွံ့အားကြီးသည့်နှင့်ငါတို့သည် အံ့ဖွယ်သောအ
ရာကိုယနေ့မြင်ခဲ့ပြီး ဟုပြောဆို၍ ဘုရားသခင်ဂုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်း
- ၂၇ ကြ၏။ ။ ထိုနောက်ကိုယ်တော်သည် ထွက်ကြွ၍ လေဝိအမည်
ရှိသောအခွန်ခံသူသည် အခွန်ခံရာထဲ၌ ထိုင်နေသည်ကိုမြင်လျှင် ငါ
- ၂၈ နောက်သို့လိုက်လော့ဟုသူကိုမိန့်တော်မူ၏။ သူသည်လည်း အားလုံး

၂၆ ။ရှင်လုကာခရစ်ဝင်။

၂၆ ကျိစွန့် ပြစ်သဖြင့်ထ၍ နောက်တော် သို့လိုက်လေ၏။ ထိုနောက် မှာ
 လေဝိသည် ကိုယ်တော်အဖို့ အလိုငြိမိမိအိမ်၌ ပွဲကြီး လုပ်၍ အခွန်ခံသူ
 အများ။ အချားသော သူများ အပေါင်း တို့သည် ကိုယ်တော်။ တပည့်
 ၃၀ တော်တို့နှင့် တကွစား ပွဲ၌ ထိုင်နေကြ၏။ ကျမ်းပြုဆရာ။ ဖာရိရှဲလူတို့
 ကသင် တို့သည် အခွန်ခံသူ။ ဆိုးသူတို့နှင့် အတူအဘယ်ကြောင့် စား
 သောက် ရကြ သနည်း ဟု တပည့် တော်တို့ကို ကဲ့ရဲ့ အပြစ် တင် ကြ၏။
 ၃၁ ယေရှုကလည်း ကျန်းမာသော သူတို့သည် ဆေးသွား ကို အလိုမရှိ နာသော
 ၃၂ သူတို့သာ လျှင်ဆေး သွား ကို အလိုရှိ၏။ နောင်တတရား လမ်းထဲသို့
 ဖြောင့်မတ်သော သူတို့ကို ခေ သွင်း ရအောင် ငါလာသည် မဟုတ်။ ဆိုး
 သော သူတို့ကို ခေါ်သွင်း ရအောင် ငါလာသတည်း ဟု မိန့်တော်မူ၏။
 ၃၃ ။ လူအချို့တို့က ယောဟန် ၏ တပည့်တို့နှင့် ဖာရိရှဲလူတို့သည်
 အစားရှောင်ခြင်း။ ဆုတောင်းခြင်းတို့ကို အဖန်တလဲလဲ ပြုကြသည် ဖြစ်
 ၃၄ ၍ အဘယ်ကြောင့် ကိုယ်တော်၏ တပည့်တို့သည် စားသောက်လျက် ခေ
 သနည်း ဟု လျှောက်ကြ၏။ ကိုယ်တော်ကလည်း မင်္ဂလာ ဆောင်လု
 လင်သည် မိမိအပေါင်း အဖော်တို့နှင့် အတူ ဂြိုစည်တွင် သူတို့ကို အစား
 ၃၅ ရှောင်စေနိုင် သလော။ မင်္ဂလာဆောင်လုလင်ကို သူ၏အပေါင်းအဖော်
 တို့နှင့် ခွာ၍ ယူသွားသော အချိန် ကာလရောက်လိမ့် မည်။ ထိုကာလအ
 ၃၆ ခါ သူတို့သည် အစားရှောင်ကြလိမ့်မည်။ ဥပမာကား။ အဝတ်ဟောင်း
 ကို အထည်သစ်နှင့် ဖာလေမရှိ။ ထိုသို့ ဖာလျှင် အထည် သစ်သည် ဆွဲ
 ဆုတ်တတ်၏။ ဖာသော အထည်သစ်သည်လည်း အဝတ်ဟောင်းနှင့် မ
 ၃၇ သင့်မတင့်တတ်။ ၎င်းနည်း။ ဟောင်းသော သားရေဘူး၌ အသစ်သော
 စပျစ်ရည် ကို ထည့်လေ့မရှိ။ ထိုသို့ ထည့်လျှင် အသစ်သော စပျစ်ရည်
 သည် သားရေဘူးကို ဆုတ်ခွဲသဖြင့် စပျစ်ရည်လည်း ရှိ၍ သားရေဘူး
 ၃၈ လည်း ပျက်စီးတတ်၏။ အသစ်သော စပျစ်ရည်ကို အသစ် သော သား
 ၃၉ ရေဘူး၌ ထည့်ရသည်။ ထိုသို့ နှစ်ပါးစလုံး မပျက်စီးဘဲ နေ၏။ ဟောင်း
 သော စပျစ်ရည်ကို သောက်ပြီး သော သူသည် အသစ်သော စပျစ်ရည်
 ကို ချက်ချင်း အလိုမရှိတတ်။ ဟောင်း သော စပျစ် ရည်သာ၍ ကောင်း
 သည် ကိုသိ၏ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁ ဒုတိယကေဒကဏ္ဍဥပုသ်နေ့ ၌ ကိုယ်တော်သည် ဂျုံစပါးလယ်ကွက် နား
 မှာ ကြွတော်မူစဉ် တပည့်တော်တို့သည် စပါး အသီးအနှံ ကို ဆွတ်၍ လက်

၂ နှင့်ပွတ်နယ်သဖြင့်စားကြ၏။ ဗာရိ ရှေ့လူ အချို့တို့ကဥပုသ်နေ့၌မပြု
 ၃ အပ်သောအမှုကိုအဘယ်ကြောင့်သင်တို့သည်ပြုကြသနည်းဟုဆိုလေ
 ၄ သော် ယေရှုကဒါဝိဒ်သည်မိမိအဖော်တို့ နှင့်တကွ မှတ်သိပ်သောအ
 ၅ ခါ ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်သို့ဝင်၍ယဇ်ပရောဟိတ်တို့မှတပါးအ
 ၆ ဘာယ်သူမျှမစား အပ်သော ရှေ့တော်မုန့် ကိုယူစား၍ မိမိအဖော် တို့
 ၇ အားပေးသည်အကြောင်းကိုမျှသင်တို့သည် မဖတ်ဘူးသလော။ ထို
 ၈ မှတပါး။လူသားသည်ဥပုသ်နေ့၏အရှင်ဖြစ် သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၉ ။အချားသောဥပုသ်နေ့၌ ကိုယ်တော်သည်တရား ဇရပ်သို့
 ၁၀ ဝင်၍ဆုမွန်သြဝါဒပေး တော်မူသည်တွင်ထိုဇရပ် ၌ လက်ျာလက် သေ
 ၁၁ သောသူတယောက်ရှိ၏။ ဥပုသ်နေ့၌သူ၏ရောဂါကို ညှိမ်းစေမည်။
 ၁၂ မည်မ်းစေမည်ကိုကျမ်းပြုဆရာ။ဗာရိ ရှေ့လူတို့ သည်ကိုယ်တော်ကိုတ
 ၁၃ ရားတွေ့စရာအ ခွင့်ရအောင်ချောင်းကြည့်ကြ၏။ သူတို့အကြံအစည်
 ၁၄ ကိုကိုယ်တော်သိမျှင် လက်သေသောသူအား ထတော့။ အလယ်၌မတ်
 ၁၅ တတ်နေတော့ဟုမိန့်တော်မူသည်ရှိသော်ထိုသူသည်ထ၍မတ်တတ်နေ
 ၁၆ ၏။ ယေရှုကလည်းဥပုသ်နေ့၌အဘယ် သို့ ပြုအပ်သနည်း။ကျေးဇူးပြု
 ၁၇ အပ်သလော။ သူအကျိုးကိုဖျက်ဆီးအပ်သလော။အသက်ကိုကယ်အပ်
 ၁၈ သလော။သတ်အပ်သလောဟုသင် တို့ကိုငါမေး လို၏ဟုပရိသတ်တို့
 ၁၉ အားမိန့်တော်မူမျှင် သူတို့အား လုံးကိုပတ်လည်ကြည့် ရှုလျက်သင်
 ၂၀ လက်ကိုဆန့်တော့ဟုထိုလူအားမိန့်တော်မူ၍သူသည်လက်ကိုဆန့်လျှင်
 ၂၁ ထိုလက် သည် လက်တဖက် ကဲ့သို့ပကတိဖြစ် လေ၏။ ထိုလူများ တို့
 ၂၂ သည်၎ သမိတ်နှင့်ရပ်မူး၍ ယေရှုအားအဘယ် သို့ပြုဖြစ် မည်နည်း
 ၂၃ ဟုအချင်းချင်း ဆွေးနွေးကြ၏။ ။ထိုနေ့ရက်ကာလ၌ကိုယ်တော်
 ၂၄ သည်ဆုတောင်း ပဋ္ဌနာ ပြုရအောင် တောင်ပေါ်သို့ကြွ၍ ဘုရားသခင်
 ၂၅ အားပဋ္ဌနာပြုရာဇရပ်၌တညဉ့်လုံးနေတော်မူ၏။ နံနက်အချိန်ရောက်
 ၂၆ လေသော်တပည့်တော်တို့ကိုခေါ်တော်မူ၍ပေတရုအမည်သစ်ကိုရသောရှိ
 ၂၇ မုန့်နှင့်သူညီအခြွေ။ယာကုပ်နှင့်ယောဟန်။ဖိလိပ္ပနှင့်ဗာသောလော
 ၂၈ မဲ။မသေနှင့်သောမ။အာလဖဲ၏သား ယာကုပ်နှင့် ဇေလုတ်ဟု ခေါ်ဝေါ်
 ၂၉ သောရှိမုန့်။ယာကုပ်ညီယုဒနှင့်။ကိုယ်တော်ကိုအပ်နှံ သောယုဒရှတာ
 ၃၀ ရုတ်တည်းဟူသောတကျပ်နှစ်ပါးတို့ကိုရွေးချယ်၍တန်တော်အမည်
 ၃၁ ဖြင့်သမုတ်တော်မူ၏။ ။ထိုသူတို့နှင့်တကွကိုယ်တော်သည်
 ၃၂ တောင်ဖေါက်ဆင်းကြွ၍ မြေညီရာ အရပ်၌ရပ်တော်မူ၏။တရားနာရ

ရှင်လုကာခရစ်ဝင်။

အောင် ၎င် အနာရောဂါညိမ်း ရအောင်၎င်း ယေရုရှလင်မြို့ မှစ၍ ယခု ပြည်။ ပင်လယ်ကမ်းနား။ တုရုမြို့။ ဇိဒုန်မြို့။ အရပ်ရပ်တို့ကလာကြသော
 ၁၈ လူများ အပေါင်း။ တပည့်တော်အပေါင်း တို့သည် ရှိကြ၏။ ညှစ် ညှစ်
 သောနတ် ညည်း ဆဲသော သူ တို့သည်လည်း လာ၍ ချမ်းသာ ရကြ၏။
 ၁၉ ကိုယ်တော်ထဲကတန်ခိုး ထွက်၍ လူအား လုံးတို့ကို သက်သာ စေတော်မူ
 သည် ဖြစ်၍ ပရိသတ်အပေါင်း တို့သည် ကိုယ်တော်ကို တို့ရအောင် ဂှာ
 ၂၀ ကြိုကြ၏။ ။ ထိုအခါ ကိုယ်တော်သည် မျှော်၍ တပည့်တော်
 တို့ကို ကြည့်ရှုတော်မူလျှင် ဆင်းရဲသော သင်တို့သည် မင်္ဂလာ ရှိ၏။ အ
 ဘယ်ကြောင့် ခုနည်း ဟူမူကား။ ။ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သည် သင်တို့
 ၂၁ ၏ နိုင်ငံ ဖြစ်၏။ ယခုတွင် ငတ်မွတ်သော သင်တို့သည် မင်္ဂလာ ရှိ၏။ အ
 ဘယ်ကြောင့် ခုနည်း ဟူမူကား။ သင်တို့သည် ဝပြောခြင်း သို့ရောက်လတံ့။
 ယခုတွင် ငိုကျွေးသော သင်တို့သည် မင်္ဂလာ ရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့် ခုနည်း
 ဟူမူကား။ သင်တို့သည် ရယ်လတံ့။ သူတပါးတို့သည် လူသားကြောင့်
 ၂၂ သင်တို့ကို မုန်းသော အခါ။ ပယ်ရှား နှင်ထုတ်၍ ကဲ့ရဲ့ခြင်း။ အသရေ
 ၂၃ ရှုတ်ချခြင်း ပြုသော အခါ သင်တို့သည် မင်္ဂလာ ရှိ၏။ ထိုကာလ၌ ဝမ်
 မြောက်ခြင်း ရှိကြလော့။ ။ ရှင်မြူးသောစိတ်နှင့် ခုန်ကြလော့။ ။ အကြောင်းမူ
 ကား။ ကောင်းကင်ဘုံ၌ သင်တို့၏ အကျိုးသည် ကြီးလှပေ၏။ သူတို့အ
 ၂၄ ဖများသည် ပရောဖတ် ဆရာတို့ကို ထိုသို့ပင် ပြုကြပြီး။ ။ တ
 ခုနည်းကား။ သင်တို့တွင် ငွေရတတ်သော သူတို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ အ
 ၂၅ ဘယ်ကြောင့် ခုနည်း ဟူမူကား။ သင်တို့သည် မိမိသက်သာခြင်းကို ယ
 ချံကြ၏။ သင်တို့တွင် ဝအောင်စားရသော သူတို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိ၏။
 အဘယ်ကြောင့် ခုနည်း ဟူမူကား။ သင်တို့သည် ငတ်မွတ်ခြင်း သို့ရောက်
 လတံ့။ သင်တို့တွင် ယခုရယ် တတ်သော သူတို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ အ
 ဘယ်ကြောင့် ခုနည်း ဟူမူကား။ သင်တို့သည် ညည်းတွား ငိုကျွေးရလတံ့။
 ၂၆ လူတို့သည် သင်တို့ကို ချီးမွမ်းသော အခါ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိ၏။
 အဘယ်ကြောင့် ခုနည်း ဟူမူကား။ သူတို့အဖများ သည် ပရော ဖတ်အ
 ရောင်ဆောင်သော သူတို့ကို ထိုသို့ပင် ပြုကြပြီး။

၂၇ ဝါစကား ကိုကြားရသော သင်တို့အား ဝါဆိုသည်ကား။ သင်တို့၏ ငန်
 သူတို့ကို ချစ်ကြလော့။ သင်တို့ကို မုန်းသော သူတို့အား ကျေးဇူး ပြုကြ
 ၂၈ လော့။ သင်တို့ကို ကျိန်ဆဲသော သူတို့အား မေတ္တာ ပြုကြလော့။ သင်တို့

ကိုနှောင့်ရှက် သောသူ တို့အဖို့ ဘုရား သခင် ကို ဆုတောင်း ကြလော့။

၂၉ သင်၏ ပါးတဖက်ကိုပုတ်သော သူအား ပါးတဖက်ကိုပေးဦးလော့။ သင်

ဝတ်လုံ ကိုသိမ်းယူသော သူအား သင်အင်္ကျီကိုလည်း ယူရသော အခွင့်

၃၀ ပေးဦးလော့။ အကြင်သူသည် သင်ကိုတောင်း၏။ ထိုသူအား ပေးလော့။

၃၁ သင်ဥစ္စာကိုသိမ်းယူသော သူအား ပြန်၍ မတောင်းနှင့်။ သင်တို့သည်

၃၂ ကိုယ်၌ သူတပါး ပြုစေလိုသည် အတိုင်း သူတပါး၌ ပြုကြလော့။ သင်

တို့ကိုချစ်သော သူတို့အား သာချစ်တုံ ပြုလျှင် အဘယ် ကျေးဇူး တင်သ

နည်း။ ဆိုးသော သူတို့သည် ကိုယ်ကိုချစ် သော သူတို့အား ချစ်တုံ ပြုကြ

၃၃ သည် မဟုတ်လော့။ သင်တို့ကိုကျေးဇူးပြုသော သူတို့အား သာကျေး

ဇူးပြုလျှင် အဘယ် ကျေးဇူး တင်သနည်း။ ဆိုးသော သူတို့သည် ဤမျှ

၃၄ လောက် ပြုကြသည် မဟုတ်လော့။ ဆပ်ပေး မည်ဟု သင်တို့သည် မျှော်

လင့် လျက်နှင့် သာ သူတပါး အား ဥစ္စာ ချေး ငှား လျှင် အဘယ် ကျေးဇူး

တင်သနည်း။ ဆိုးသော သူတို့သည် ကျေးဇူး ဆပ်ခြင်း ခံရအောင် ဆိုး

၃၅ သော သူချင်း တို့အား ချေးငှား တတ်သည့် မဟုတ်လော့။ သင်တို့မူကား

ရန်သူ တို့ကိုချစ် ကြလော့။ ကျေးဇူး ပြုကြလော့။ တစ်စုံတစ်ခုကို ရမည်ဟု မ

မျှော်လင့် ဘဲချေး ငှား ကြလော့။ ထိုသို့ ပြုလျှင် သင်တို့အကျိုး ကြီးလိမ့်

၃၆ မည်။ အမြတ်ဆုံး သေဘုရား သခင်၏ သား ဖြစ် ကြလိမ့်မည်။ ဘုရား သ

ခင်သည် ကျေးဇူးမသိသော သူ ဆိုးညစ်သော သဘောရှိ သေသူတို့အား

ကျေးဇူးပြု တော်မူ၏။ ထိုကြောင့် သင်တို့ အဖသည် သနား ခြင်း စိတ်ရှိ

တော်မူသကဲ့သို့ သင်တို့သည်လည်း သနားခြင်း စိတ်ရှိ ကြလော့။

၃၇ ။ သူတပါး အမှု၌ စစ်ကြော ဆုံး ဖြတ်ခြင်း ကိုမပြုကြနှင့်။ သို့ဖြစ်၍

သင်တို့သည် စစ် ကြော ဆုံး ဖြတ်ခြင်း နှင့် ကင်း လွတ်လိမ့်မည်။ သူတ

ပါးကို အပြစ်စီရင်ကြနှင့်။ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် အပြစ်စီရင်ခြင်း နှင့်

ကင်း လွတ်လိမ့်မည်။ သူအပြစ်ကို လွတ်ကြလော့။ သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်အပြစ်

၃၈ လွတ်လိမ့်မည်။ သူတပါး အား ပေး ကြလော့။ သို့ဖြစ်၍ သူတပါးသည်

သင်တို့အား ပေး ကြလိမ့်မည်။ အမှန်ချင် ရုံမျှမက သိပ်နှက် လျက်လှုပ်

လျက်လျှံ လျက်ရှိ သည် ကိုသင်တို့ရင် ခွင်၌ ပေး ကြလိမ့်မည်။ အဘယ်

ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ အကြင်ချိန်။ တင်း။ ပမာဏနှင့် သင်တို့သည် သူ

၃၉ တပါးအား ပေး၏။ ထိုပမာဏအတိုင်း ကိုယ်ခံရကြမည်။ ။ ဥပ

မာကား။ လူကန်းသည် လူကန်းအား လမ်းကို ပြုနိုင်သလော့။ နှစ်ဦးစလုံး

၄၀ သည် တွင်းထဲသို့ ကျလိမ့်မည် မဟုတ်လော့။ တပည့်သည် ဆရာထက်

မသာ။အပြီးသင်ပြီးသောတပည့်တိုင်း မိမိဆရာကဲ့သို့ဖြစ် လိမ့်မော့။
 ၄၁ ကိုယ်မျက်စိ နှ့် ရှိသောတံကျင်ကိုမအောင်းမေ့ဘဲ ညီအစ်ကိုမျက်စိနှ့်ရှိ
 ၄၂ သောညောင့်ဝယ်ကိုအဘယ်ကြောင့်ကြည့်ရှုသနည်း။ ကိုယ်မျက်စိနှ့်
 ရှိသောတံကျင်ကိုကိုယ် မမြင်မမှတ်ဘဲလျက်။ ညီအစ်ကို။ သင်မျက်စိနှ့်
 ရှိသောညောင့်ဝယ်ကိုထုတ်ပါရစေဟု ညီအစ်ကိုအားအဘယ်သို့ဆို
 ရသနည်း။ ယျှို ၅၅၀ သောသူ။ ကိုယ်မျက်စိနှ့်ရှိသောတံကျင်ကိုရှေ့ဦးစွာ
 ထုတ်တော့။ နောက်မှာ ညီအစ်ကိုမျက်စိနှ့်ရှိသောညောင့်ဝယ်ကိုထုတ်
 ၄၃ ရအောင်ရှင်းလင်းစွာ မြင်လိမ့်မည်။ မကောင်းသောအသီးသီးသော
 အပင်ကားကောင်းသောအပင် မဟုတ်။ ကောင်းသောအသီးသီးသော
 ၄၄ အပင်ကားမကောင်းသောအပင် မဟုတ်။ အသီး ကိုထောက်၍ အပင်
 သဘောကိုသိရ၏။ ဆူးပင် နှ့် တည်းသီး ကိုမဆွတ်တတ်။ တောမြို့နှ့်စ
 ၄၅ ပျက်သီး ကိုမဆွတ်တတ်။ ကောင်းသောသူသည် ကောင်းသောမိမိ
 စိတ်နှ့် လုံးဘဏ္ဍာတိုက်ထဲကကောင်းသောအရာကိုထုတ်ဖော်တတ်
 ၏။ မကောင်းသောသူသည် မကောင်းသော မိမိစိတ်နှ့် လုံးဘဏ္ဍာ
 တိုက်ထဲကမကောင်းသောအရာကိုထုတ်ဖော်တတ်၏။ အဘယ်ကြောင့်
 ၄၆ နည်းဟူမူကား။ စိတ်နှ့်လုံးအပြည့်ရှိသည်အထိုင်းနှုတ်မြွက်တတ်၏။
 ။ ငါစကားကိုနားမထောင်ဘဲလျက် ငါကိုသခင်။ သခင်ဟု
 ၄၇ အဘယ်ကြောင့်ခေါ်ကြသနည်း။ ငါဆိုသို့သာ၍ ငါစကား ကိုကြား၍
 ၄၈ နားထောင်သောသူသည် အဘယ်သူ နှင့်တူသနည်းဟူမူကား။ တိုက်
 ကိုတည်သော အခါနက်နက်တူး၍ ကျောက်ပေါ်မှာတိုက်မြစ်ချသော
 သူ နှင့်တူ၏။ မြစ်ရေထဲသဖြင့်ရေစီး၍ ထိုတိုက်ကိုရှိုက်ခတ်သောအခါ
 ကျောက်ပေါ်မှာတိုက်မြစ်ကျတည် လျက်ရှိသောကြောင့်မလှုပ်နှိုင်ရ။
 ၄၉ ငါစကားကိုကြား၍ နားမထောင်သောသူသည်ကား အခုအခံမရှိဘဲ
 မြေပေါ်မှာတိုက်ကိုတည်သော သူ နှင့်တူ၏။ ရေစီး၍ ထိုတိုက်ကိုရှိုက်
 ခတ်သောအခါချက်ချင်းလဲ၍ တက်တက်ပြိုပျက်လေ၏ ဟုဟောတော်
 မူ၏။

၁ ထိုဒေသနာ တော်ကိုယေရှုသည် ပရိသတ်တို့အား ကုန်စင်အောင်
 ၂ ဟောတော်မူပြီးလျှင်ကပေရနောင် မြို့သို့ကြွဝင်တော်မူ၏။ ထိုမြို့နှ့်
 တင်မှူး၏ ကျွန်တယောက်သည် သေလုအောင်နာလျက်ရှိ၏။ သူ၏သ
 ၃ ခင်သည်သူကိုချစ်၍ ယေရှု၏သိတင်းတော်ကိုကြားလျှင်ယုဒဗွတ်အ

၃ ရာရှိတို့ကိုအထံတော်သို့စေလိုက်သဖြင့်ကိုယ်ကော်သည့်ကြွ၍ထိုကျွန်
 ၄ ကိုချမ်းသာပေးတော်မူမည်အကြောင်းတောင်းပန်လေ၏။ ထိုသူတို့
 ၅ သည်ယေရှုထံတော်သို့ရောက်လျှင်ကျေးဇူးတော်ကိုခံမည်သူသည်ခံ
 ၆ ထိုက်သောသူဖြစ်ပါ၏။ သူသည်အကျွန်ုပ်တို့အမျိုးကိုနှစ်သက်၍
 ၇ အကျွန်ုပ်တို့အဖို့တရားဇရပ်ကိုဆောက်ပါပြီးဟူ၍ကြွပ်ကြွပ်တောင်း
 ၈ ယျှောက်ကြ၏။ ယေရှုသည်သူတို့နှင့်အတူကြွတော်မူ၏။ တပ်မှူးအိမ်
 ၉ နှင့်မနီးမဝေးရှိတော်မူသောအခါတပ်မှူးသည်မိမိအဆွေတို့ကိုစေ
 ၁၀ လိုက်၍သခင်။ ကိုယ်ကိုကိုယ်ပင်ပန်းစေတော်မမူပါနှင့်။ ကျွန်တော်
 ၁၁ အိမ်မိုးအောက်သို့ကြွဝင်တော်မူသောကျေးဇူးတော်ကိုကျွန်တော်မခံ
 ၁၂ ထိုက်ပါ။ ထိုအတူ။ ကျွန်တော်သည်ကိုယ်တော်ထံသို့ရောက်ထိုက်
 ၁၃ သောသူမဟုတ်သည်ကိုကျွန်တော်ထင်ပါပြီး။ အမိန့်တော်တခွန်းရှိ
 ၁၄ လျှင်ကျွန်တော်၏ငယ်သားသည်ချမ်းသာပါလိမ့်မည်။ ဥပမာကား။
 ၁၅ ကျွန်တော်သည်မင်းအောက်၌ကျွန်ခံသောသူဖြစ်သော်လည်းစစ်သူ
 ၁၆ ရဲများကိုအုပ်စိုး၍တဦးကိုသွားချေဟုဆိုလျှင်သွား၏။ တဦးကိုလာခဲ့
 ၁၇ ဟုခေါ်လျှင်လာ၏။ ကျွန်ကိုလည်းဤအမှုကိုလုပ်တော့ဟုဆိုလျှင်လုပ်
 ၁၈ ၍ဟုတပ်မှူးယျှောက်လေ၏။ ထိုစကားကိုယေရှုသည်ကြားတော်မူ
 ၁၉ လျှင်အံ့သြခြင်းရှိ၍နောက်တော်၌လိုက်သောလူများဆီသို့လှည့်
 ၂၀ ကြည့်လျက်ငါဆိုသည်ကား။ ဤမျှလောက်သောရုံကြည်ခြင်းကိုဣသ
 ၂၁ ရေလအမျိုး၌ပင်ငါမတွေ့ဘူးသေးဟုမိန့်တော်မူ၏။ တပ်မှူးစေလိုက်
 ၂၂ သောသူတို့သည်အိမ်သို့ပြန်ပြီးလျှင်အနာရောဂါစွဲသောကျွန်သည်
 ၂၃ ကျန်းမာလျက်ရှိသည်ကိုတွေ့ကြ၏။ ။နက်ဖန်နေ့၌နုအုမြို့
 ၂၄ သို့ကြွတော်မူ၍တပဉ္စတော်အများနှင့်လူများအပေါင်းတို့သည်နောက်
 ၂၅ တော်သို့လိုက်ကြ၏။ မြို့တံခါးအနီးသို့ရောက်သောအခါမုတ်ဆိုးမ၌
 ၂၆ တယောက်တည်းသောသားအသေကောင်ကိုသင်းဖြိုဟ်မည်ထုတ်
 ၂၇ သွား၍မြို့သူမြို့သားအများတို့သည်လိုက်ကြ၏။ သခင်ဘုရားသည်ထို
 ၂၈ မိမ္မာကိုမြင်လျှင်သနားခြင်းစိတ်တော်ရှိ၍မေ့နှင့်ဟုမိန့်တော်မူလျက်
 ၂၉ အနီးသို့ကြွ၍တလားကိုလက်နှင့်တို့တော်မူသဖြင့်ထမသောသူတို့
 ၃၀ သည်ရပ်နေကြ၏။ ကိုယ်တော်ကလည်းအချင်းလုလင်ထတော့ဟုသင်
 ၃၁ အားငါအမိန့်ရှိသည်ဟုမိန့်တော်မူလျှင်သေသောသူသည်ထိုင်၍စ
 ၃၂ ကားပြော၏။ ကိုယ်တော်သည်လည်းထိုသူကိုမိခင်အားအပ်ပေးတော်
 ၃၃ မူ၏။ လူအားထုံးတို့သည်ကြောက်ခြင်းသို့ရောက်၍ကြီးသောပရော

။ရှင်လုကာခရစ်ဝင်။

ဖက်သည်ငါ တို့တွင် ပေါ်ထွန်းပြီး။ ဘုရားသခင်သည် မိမိလူမျိုးကို အကြံအစူးကြွလာတော်မူပြီး ဟူ၍ ဘုရားသခင် ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။ ထိုသို့တင်း တော်သည် ယခုပြည် မှစ၍ ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်တို့၌ အနှံ့အပြားကျော်စောလေ၏။ ။ ယောဟန် တပည့်တို့သည် ထို အကြောင်းအရာ အားလုံးတို့ကို မိမိဆရာအား ကြားပြောကြ၏။

၁၈ ယောဟန်သည်လည်း တပည့်နှစ်ယောက်ကို ခေါ်၍ ယေရှုထံတော်သို့ စေလိုက်လျှင် ထိုထံတော်သို့ ကြွလာသော သူမုန်သလော။ သို့မဟုတ်။

၂၀ အချားသောသူကို မျှော်လင့်ရပါမည်လော ဟုလျှောက်စေ၏။ ထိုသူတို့သည် အထံတော်သို့ ရောက်လျှင် ကိုယ်တော်သည် ကြွလာသောသူ မုန်သလော သို့မဟုတ်။ အချားသောသူကို မျှော်လင့်ရပါမည်လော ဟုလျှောက်စေခြင်း ငှါရေနှစ်မင်္ဂလာ ဆရာယောဟန်သည် အကျွန်ုပ်တို့ ကိုကိုယ်တော်ထံ သို့စေလိုက်ပါပြီး ဟုလျှောက်ဆိုကြ၏။ ထိုအချိန် နာရီ၌ ယေရှုသည် အနာရောဂါဝေဒနာဘေး နတ်ဆိုးဘေး နှင့်လူအများတို့ကို ကင်းလွတ်စေတော်မူ၏။ မျက်စိကန်းသောသူအများတို့လည်း မျက်စိမြင်ပြန်နိုင်အောင် ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။ ထိုအခါ ယေရှုက သင်တို့သွားကြလော့။ ကြားရသမျှ မြင်ရသမျှ တို့ကို ယောဟန်အာ ကြားလျှောက်ကြလော့။ မျက်စိကန်းသောသူတို့သည် မျက်စိမြင်ပြန်ရ၏။ ခြေဆုံသောသူတို့သည် လှမ်းသွားရ၏။ နူးနာစွဲသောသူတို့သည် သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်ရ၏။ နားပင်းသောသူတို့သည် နားကြားရ၏။ သေသောသူတို့သည် ထမြောက်ခြင်း သို့ရောက်ရ၏။ ဆင်းရဲသားတို့သည်လည်း ဝမ်းမြောက်စရာ သိတင်းကို ကြားရ၏။ ငါကြောင့် စိတ်မပျက်သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏ ဟုပြန်ပြောတော်မူ၏။

၂၄ ယောဟန် စေလိုက်သောသူတို့သည် သွားသော နောက်ယေရှုသည် ယောဟန်ကို အကြောင်းပြု၍ ပရိသတ်တို့အား သင်တို့သည် အဘယ်မည်သော အရာကို ကြည့်ခြင်း ငှါတော့သို့ ထွက်သွားသနည်း။ လေလှုပ်သော ကျူပင်ကို ကြည့်ခြင်း ငှါသွားသလော။ သို့မဟုတ်။ နူးညံ့သော အဝတ်နှင့် ဝတ်ဆင်သော သူကို ကြည့်ခြင်း ငှါသွားသလော။ တင့်တယ်သော အဝတ်နှင့် ဝတ်ဆင်၍ ကောင်းမွန်စွာ စားသောက်သော သူတို့သည်

၂၆ မင်းဆိမ်၌ နေတတ်၏။ ပရောဖက်ကို ကြည့်ခြင်း ငှါသွားသလော။ မှန်ဖေ၏။ ထူးဆန်းသော ပရောဖက်ဟု ငါဆို၏။ ကျွန်ုပ်တို့လည်း

ကား။ ကြည့်ရှုလော့။ သင်သွား ရာလမ်းကိုပြင်ရသော ငါ၏တမန်ကို
 ၂၀ သင်ရှေ့၌ ငါစေလွှတ်၏ဟုဆိုရာ ၌ ထိုသူကိုဆိုလိုသတည်း။ ငါဆို
 သည်ကား။ မိမ္မိမွေးသော သူတို့တွင် ရေနှစ်မင်္ဂလာ ဆရာ ယောဟန်
 ထက်ကြီးမြတ်သော ပရောဖက် တယောက် မျှမရှိ။ သို့သော်လည်း ဘု
 ၂၆ ကြီးမြတ်၏။ အခွန်ခံသူ မှစ၍ ဇနီးပေါင်းတို့သည် ယောဟန်စကား
 ၃၀ မင်္ဂလာကိုခံကြ၏။ ဖာရိရှဲလူ ကျမ်းတတ် တို့သည် သူတို့အကျိုး ငှါဘု
 ၃၁ ရားသခင် ကြံစည်တော်မူသော ကျေးဇူး တော်ကိုပယ်၍ ယောဟန်၏
 ၃၂ ရေနှစ်မင်္ဂလာကိုမခံဘဲ ခေကြ၏။ ။ ထိုကြောင့် ဤလူမျိုးကို
 ၃၃ အဘယ်ဥပမာ နှင့်ပုံ ပြရအံ့နည်း။ အဘယ် သူ နှင့် တူသနည်း။ ပွဲသ
 ဘင်၌ ထိုင်နေသော သူငယ်ချင်းတို့သည် တယောက်ကို တယောက်ခေါ်
 ကြ၍ ငါတို့သည် သာရာစွာ တီးမှုတ်သော်လည်း သင်တို့မကကြ။ ညဉ့်
 ၃၄ တွားစွာ မြည်တစ်သော်လည်း သင်တို့မငိုကျေးကြဟု ပြောဆိုသော သူ
 ၃၅ ငယ်တို့နှင့် ဤလူမျိုး ထူလှ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ရေနှစ်
 ၃၆ မင်္ဂလာဆရာ ယောဟန်သည် မုန့်ကိုမစား။ စပျစ် ရည်ကို မသောက်
 ၃၇ ဘဲလာသည် ဤသော်လည်း ကတိရှိသူ သည် နတ်ဆိုး စွဲသော သူပါတကား
 ၃၈ ဟုဆိုကြ၏။ ။ လူသား သည် စားသောက် လျက် လာသည် ဤသော် ဤ
 သူသည် စားကျူးသော သူ။ စပျစ် ရည် သောက် ကျူးသော သူ ပါတ
 ၃၉ ကား။ အခွန်ခံသူ ဆိုးသူတို့ နှင့် မိတ်ဆွေ ဖွဲ့သော သူပါတကား ဟုဆိုပြန်
 ၄၀ ကြ၏။ သို့သော်လည်း ပညာတရား သည် မိမိအကျင့်ရှိသမျှအားဖြင့်
 ၄၁ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်း နှင့် လွတ်၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ။ ဖာရိရှဲလူ
 ၄၂ တယောက်သည် အစားကိုသုံး ဆောင် တော်မူစေခြင်း ငှါကိုယ် တော်
 ၄၃ ကိုခေါ်ပင့်လျှင် ထိုဖာရိရှဲလူ အိမ်သို့ ကြွ၍ စားပွဲ၌ ထိုင်တော်မူ၏။ ထို
 ၄၄ သို့စားပွဲ၌ ထိုင်နေတော်မူသည့် ကိုယ်မြို့၌ ဆိုးသော မိမ္မိတယောက်သ်
 ၄၅ လျှင် ဆီမွှေး ကျောက်ဖြူ ခွက်တလုံး ကိုယူခဲ့၍ နောက်တော်၌ ခြေတော်
 ၄၆ အနီးမှာ ရပ်လျက် ငိုကျွေး၍ ခြေတော်ပေါ်မှာ မျက်ရည် ကျ၍ မိမိဆံပင်
 ၄၇ နှင့် သုတ်လေ၏။ ခြေတော်ကိုလည်း နှစ်၍ ဆီ မွှေးနှင့် လိမ်းလျက် နေ
 ၄၈ လေ၏။ ကိုယ်တော်ကိုခေါ်ပင့်သော ဖာရိရှဲလူသည် မြင်လေသော် ဤ
 သူသည် ပရောဖက် မှန် လျှင် ခြေတော်ကို ကိုင်သော ဤမိမ္မိသည် အ
 ဘယ်သို့သော သူဖြစ်သည် ကိုသိတော့မည်။ ဤမိမ္မိသည် ဆိုးသော သူ

၈

။ရှင်လူကာခရစ်ဝင်။

၄၀ ဖြစ်၏ဟုစိတ်ထဲ၌အကြံရှိ၏။ ။ယေရှုကလည်းရှိမုန့်။သင်အား
 ၄၁ ဝါပြောစရာတစ်ခုရှိ၏ဟုမိန့်တော်မူလျှင် အရှင်ဘုရား။အမိန့်ရှိတော်
 ၄၂ မူပါဟုလျှောက်လေသော် ယေရှုကဥစ္စာရှင်တဦး၌ကျေးဇူးစားနှစ်ဦးရှိ
 ၄၃ ၏။တယောက်ကားဒေနာရိအပျား ငါးရာကျေးရှိ၏။တယောက်ကား
 ၄၄ ငါးဆယ်ရှိ၏။ သူတို့သည် ကျေးဆပ်ရန်မရှိ သောကြောင့် ကျေးရှင်
 ၄၅ သည် ထိုသူ နှစ်ယောက်စလုံး ကိုအချည်းနှီး လွှတ်၏။သို့ဖြစ်လျှင်ထို
 ၄၆ သူနှစ်ယောက်တွင်အဘယ်သူသည်ကျေးရှင်ကိုသာ၍ချစ်အံ့နည်းဟု
 ၄၇ မေးတော်မူ၏။ ရှိမုန့်ကလည်းသာ၍ကျေးဇူးကိုခံသောသူသည်သာ၍
 ၄၈ ချစ်လိမ့်မည်အကျွန်ုပ်ထင်ပါ၏ဟုလျှောက်လျှင်ယေရှုကသင်ထင်သည်
 ၄၉ အတိုင်းမှန်ပေ၏ဟုမိန့်တော်မူပြီးမှ ထိုမိမ္မကိုလှည့်ကြည့်၍ရှိမုန့်အား
 ၅၀ လည်းသင်သည်ဤမိမ္မကိုမြင်သလော။သင်အိမ်သို့ဝင်၍သင်သည်
 ၅၁ ခြေဆေးရေကိုမပေး။ဤမိမ္မသည်ဝါခြေပေါ်မှာမျက်ရည်ကျ၍မိမိခံ
 ၅၂ ပင်နှင့်သုတ်လေပြီး။ သင်သည်ဝါကိုမခနမ်။သူသည်အိမ်သို့ဝင်သော
 ၅၃ အချိန်မှစ၍ဝါခြေကိုခနမ်လျက်မစဲဘဲနေ၏။ သင်သည်ဝါခေါင်းကိုဆီ
 ၅၄ နှင့်မလိမ်း။သူမူကား ဝါခြေကိုဆီမွှေးနှင့်လိမ်းလေပြီး။ ထိုကြောင့်ဝါ
 ၅၅ ဆိုသည်ကား။သူသည်အပြစ်အများတို့နှင့်လွတ်လျက်ရှိ၏။ထိုကြောင့်
 ၅၆ သူသည်အမွန်ချစ်တတ်၏။နည်းသောအပြစ်လွတ်သောသူသည်အနည်း
 ၅၇ ငယ်သာချစ်တတ်၏ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုမိမ္မအားလည်းသင်သည်အ
 ၅၈ ပြစ်တို့နှင့်လွတ်လေပြီးဟုမိန့်တော်မူ၏။ စားပွဲ၌ထိုင်နေသောသူတို့
 ၅၉ ကအပြစ်ကိုလွှတ်သောဤသူကားအဘယ်သူနည်းဟု နှစ်လုံးမူကြ၏။
 ၆၀ ယေရှုသည်ထိုမိမ္မအားသင်၏ရုံကြည်ခြင်းသည်သင်ကိုကယ်တင်ပြီး။
 ၆၁ ညိမ်ဝပ်စွာသွားတော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၆၂ ထိုနောက်မှာကိုယ် တော်သည် တကျိပ်နှစ်ပါး သောတပည့်တော်တို့
 ၆၃ နှင့်အတူမြို့ရွာအစည်အတိုင်းဒေသဇာရိလှည့်လည်၍ဘုရားသခင်၏
 ၆၄ နိုင်ငံတော်နှင့်ရှည်သောဝေဂေလိတရားကိုဟောတော်မူ၏။ ခုတ်ဆိုး
 ၆၅ ဘေး။အနာရောဂါဘေးနှင့်ကင်းလွတ်သောမိမ္မအချို့သည်လည်းနောက်
 ၆၆ တော်သို့လိုက်ကြ၏။ထိုမိမ္မတို့တွင်ခုတ်ဆိုးချ နှစ်ပါး ထွက်သောမာဂ
 ၆၇ ဒလဟုခေါ်ဝေါ်သောမာရိ။ ဟေရုဒ်မင်း၏စားတော်ကဲရု၏မယား
 ၆၈ ယောဟနဲ့နှင့်ရှာရှာမှစ၍ မိမိဥစ္စာကိုလှူ၍ ကိုယ်တော် ကိုလုပ်ကျွေး
 ၆၉ သောအချားမိမ္မအများပါ၏။ ။ပျားစွာသောလူအပေါင်း

၂၆

၅ ထိုသည်၍ ရွာအရပ်ရပ်တို့မှ အထိတော်သို့လာ၍ စုဝေးလျက်ရှိကြ
 ၆ သောအခါ ဥပမာစကားအားဖြင့် မြွက်ဆီတော်မူသည်မှာ။ မျိုးစေ့ကြ
 ၇ သောသူသည် မျိုးစေ့ကိုကြိုခြင်း ငှါထွက်သွား၏။ အစေ့ကို ကြိုသည်
 ၈ တွင် အချို့သောအစေ့တို့သည် လမ်နှိကျသဖြင့် ကျော်နင်း၍ မိလ်းကောင်း
 ၉ ကင်ငှက်တို့သည် ကောက်စားကြ၏။ အချို့သော အစေ့တို့သည်
 ၁၀ ကျောက်ပေါ်နှိကျသဖြင့် အပင်ပေါက်သော အခါ မြေဩဇာ မရှိသော
 ၁၁ ကြောင့် ညှိုးနွမ်းပျက်စီးခြင်း သို့ရောက်ကြ၏။ အချို့သော အစေ့တို့သည်
 ၁၂ ဆူးပင်တို့တွင် ကျသဖြင့် ဆူးပင်တို့သည် အတူပေါက်၍ ညည်းဆဲကြ
 ၁၃ ၏။ အချို့သော အစေ့တို့သည် ကောင်းသောမြေ နှိ ကျသဖြင့် အပင်
 ၁၄ ပေါက်၍ အဆတရာ အသီးသီး ကြ၏ ဟု မိန့်တော်မူပြီး မှကြားစရာနား
 ၁၅ ရှိသော သူမည်သည် ကား ကြားပါလေ စေဟု ကျွေးကျော်တော်မူ၏။
 ၁၆ ။ တပည့်တော်တို့လည်း ထို ဥပမာ၏ အဓိပ္ပာယ်အဘယ်သို့ နည်း
 ၁၇ ဟု ခေးလျှောက်ကြလျှင် ကိုယ်တော်က ဘုရား သခင် နိုင်ငံ တော်၏
 ၁၈ နက်နဲသော အရာ တို့ကို သိရအောင် သင်တို့သည် အခွင့်ရပြီး။ ကြွင်း
 ၁၉ သော သူတို့သည် မြင်လျက်ပင် အာရုံမပြုဘဲ မြင်စေခြင်း ငှါ ငင်ကြား
 ၂၀ လျက်ပင် အနက်ကို နားမလည်ဘဲ ကြားစေခြင်း ငှါ ငင်သူတို့အား ဥပမာ
 ၂၁ အားဖြင့် သာဟောရ၏။ ထို ဥပမာ အနက် အဓိပ္ပာယ်ကား။ မျိုးစေ့သည်
 ၂၂ ဘုရားသခင်၏ တရားစကား ဖြစ်၏။ လမ်နှိရှိသော သူကား တရားစ
 ၂၃ ကားကို ကြားသည် ရှိသော် ရုံ ကြည်ခြင်း။ ကယ်တင်ခြင်း သို့မရောက်
 ၂၄ ရအောင် မာရ်နတ်သည် လာ၍ တရားစကားကို နှစ်လုံးထဲမှ နှုတ်သော
 ၂၅ သူကို ဆိုလိုသတည်း။ ကျောက်ပေါ်နှိ ရှိသော သူကား တရားစကား
 ၂၆ ကို ကြား၍ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်နှင့် ခံယူသော်လည်း စိတ်နှစ်လုံး နှိအ
 ၂၇ မြစ်မစွဲ။ ခဏသာ ရုံ ကြည်သဖြင့် စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်း ရောက်သော အ
 ၂၈ ခါ ရွှေလျှော့ဖောက် ပြန်သော သူကို ဆိုလို သတည်း။ ဆူးပင် တွင် ရှိ
 ၂၉ သော သူကား တရားစကားကို ကြားသည် ရှိသော် လောကီစိုးရိမ်ခြင်း။
 ၃၀ စည်းစိမ်ကြွယ်ဝခြင်း။ ကာမဂုဏ်ခံစားခြင်း တို့သည် နှိပ်စက်၍ အသီး
 ၃၁ မသီးသော သူကို ဆိုလို သတည်း။ ကောင်းသော မြေ နှိ ရှိသော သူကား
 ၃၂ ဖြောင့်မတ်စင်ကြယ်သော စိတ်နှစ်လုံး နှင့် တရားစကားကို ကြားလျှင်
 ၃၃ စွဲလမ်းသော အားဖြင့် မြဲမြံစွာ အသီးသီး သော သူကို ဆိုလို သတည်း။
 ၃၄ ။ ဆီမီးထွန်းပြီး လျှင် အိုးမှောက်၍ ဖုံးထားလေ့မရှိ။ ခတင်
 ၃၅ အောက် နှိလည်း ထားလေ့မရှိ။ ဝင်သော သူသည် အလင်းကို မြင်အောင်

၁၇ ဆီမီး ခုံအပေါ်မှာတင်ထား လေ့ရှိ၏။ ဆိတ်ကွယ်ရာ နှိမ့်သမျှတို့သည်
 ထင်ရှားလိမ့်မည်။ ငှက်ထား လျှက်ရှိသမျှ တို့ကိုထင်ရှား စွာ ဖွင့်လင်း
 ၁၈ လိမ့်မည်။ ထိုကြောင့်သင်တို့သည်အဘယ်သို့ကြားသာသနာကိုသတိ
 ပြုကြလော့။ အကြောင်းမူကား။ အကြင်သူသည်ရတတ်၏။ ထိုသူအား
 ပေးဦးမည်။ အကြင်သူသည်ဆင်းရဲ၏။ ထိုသူနှိဉာဏ်ရှိဟန်ဆောင်သမျှ
 ၁၉ ကိုပင်နှုတ်လိမ့်မည် ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ ထိုအခါမယ်တော်နှင့်
 ညီတော်တို့ သည်လာ၍ စည်းဝေးသောသူများ သော့ကြောင့် ကိုယ်
 ၂၀ တော်ရင်း သို့မချည်း နှိုင်းဘဲ ခေကြ၏။ လူအချို့ကလည်း မယ်တော်
 နှင့်ညီတော်တို့ သည်ကိုယ်တော် ကိုတွေ့လို၍ ပြင်မှာရပ်ခေကြ၏ ဟု
 ၂၁ သျှောက်လျှင် ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုကြား၍ နား
 ထောင်သောသူတို့သည် ငါအမိ။ ငါညီဖြစ်သတည်း ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၂ တနေ့သန္တိယေရှုသည်တပည့်တော် တို့နှင့် အတူလှေထဲသို့ဝင်၍ အိုင်
 ၂၃ တဖက်သို့ ကူးကြ၍ ဟုမိန့်တော်မူလျှင် ဖွင့်သွားကြ၏။ အိုင်ကူးစည်
 အခါယေရှုသည် ကျိန်းစက်တော်မူ၏။ အိုင်နှိမ့်ဗား သက်မံထိုင်း ဖြစ်
 ၂၄ ၍ လှိုင်းတံပိုးသည် လှေထဲသို့ဝင်သဖြင့် ဘေးရောက်လုဟန်ရှိ၏။ တ
 ပည့်တော်တို့သည်ချည်း ကပ်၍ ကိုယ်တော်ကို နှိုးပြီးလျှင် သခင်။ သ
 ခင်။ အကျွန်ုပ် တို့သည် ပျက်စီးခြင်း သို့ရောက်ပါ၏ ဟု သျှောက်လေ
 သော် ကိုယ်တော်သည် ထ၍ လေနှင့်လှိုင်းတံပိုးကို ဆုမ္မတော်မူသဖြင့်
 ၂၅ ညိမ်း၍ သာရာလေ၏။ ကိုယ်တော်ကလည်း သင်တို့ရုံကြည်ခြင်းစိတ်
 အဘယ်မှာရှိသနည်း ဟုမေးတော် မူလျှင် သူတို့သည် ကြောက်ရွံ့အံ
 ဩ၍ ဤသူကား အဘယ်သူနည်း။ လေနှင့် ရေကိုပင် မှာထားတော်
 မူ၍ သူတို့သည် နားထောင်ပါသည်တကား ဟုအချင်းချင်း ပြောဆိုကြ
 ၂၆ ၍။ ။ ဂါလိလဲပြည်နှင့် အိုင်တဖက် ဖြစ်သော ဂါဒရပြည်သို့
 ၂၇ ရောက်ကြ၍ ယေရှုသည် ကုန်းပေါ်သို့တက်တော် မူသည်တွင် ကာလ
 တာဂျေစွာ နတ်ဆိုး စွဲသဖြင့် အဝတ်မဝတ်။ အိမ်၌ မနေဘဲ သင်း ဖြိုင်း
 တံစပြင်၌ နေတတ်သော ဂါဒရပြည် သားတယောက်သည် ကိုယ်တော်
 ၂၈ ကိုဆီးကြိုလေ၏။ ကိုယ်တော်ကို မြင်လျှင် ပျပ်ဝပ်၍ အမြတ်ဆုံးသော
 ဘုရားသခင်၏ သားတော်ယေရှု။ ကိုယ် တော်သည် အကျွန်ုပ်နှင့်အ
 ဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ အကျွန်ုပ်ကိုညည်း ဆဲတော်မမူမည်အကြောင်း။
 အကျွန်ုပ် တောင်း ပန်ပါ သည် ဟု ကြီး သော အသံနှင့် အော်ဟစ်၍

၂၈ လျှောက်လေ၏။ လျှောက်သည့်အကြောင်းကား။ ခုတ်ဆိုးသည့်ထိုလူကို အဖန်များစွာဖမ်းဆီးလှပြီး။ ခြေချင်း သံကြိုး နှင့်အကျည်း ထားသော်လည်း ခြေချင်းသံကြိုးကိုဆွဲဖြတ်၍ ခုတ်ဆိုးသည်တောအရပ်သို့ နှင်မြှင့်၍ ကြွေးကြောင်းကိုကိုယ်တော်သည် ထောက်၍ ညစ်ညူးသောခုတ်။ ထိုလူမှ

၃၀ ထွက်သွားတော့ ဟုမိန့် တော်မူခဲ့ပြီး။ ယေရှုကလည်း သင်သည် အဘယ်အမည်ရှိသနည်း ဟုမေး တော်မူလျှင် ထိုလူကိုခုတ်ဆိုးအများစွာ သေ့ကြောင့်အကျွန်ုပ်အမည်ကား လေဂေါင်ဖြစ်ပါသည်ဟုလျှောက်

၃၁ ပြီးမှ အခုတ်ဆိုးအရပ်သို့သွားစေခြင်းငှါမနှင်ပါမည်အကြောင်း။ ခုတ်

၃၂ ဆိုးတောင်းပန်လေ၏။ ။ ထိုအရပ်၌တောင်ပေါ်မှာများစွာသော ဝက်အရပ်သည် ကျက်စားလျက်ရှိ၏။ ထိုဝက်ထဲသို့ဝင်ရပါမည်အကြောင်း။ အခွင့်ပေးတော်မူပါဟုခုတ်ဆိုးတို့သည်တောင်းလျှောက်

၃၃ ပြန်လျှင်အခွင့်ပေးတော်မူ၏။ ခုတ်ဆိုးတို့သည်လူမှထွက်၍ဝက်ထဲသို့ဝင်သဖြင့်ဝက်အရပ်သည် အိုင်ကမ်စောက်ကိုတဟုန်တည်းပြေးဆင်း၍

၃၄ အသက်ဆုံးလေ၏။ ဝက်ကျောင်းသောသူတို့သည် ထိုအခြင်းအရာ

၃၅ ကိုမြင်လျှင်ပြေး၍မြို့ရွာတို့၌သိတင်းကြားပြောလေသော် လူများတို့သည်ထိုအမှုအရာကိုကြည့်ရှုခြင်း ငှါထွက်လာကြ၏။ အထံတော်သို့ရောက်သောအခါခုတ်ဆိုးထွက်သွားသောသူသည်အဝတ်ဝတ်၍ပကတိစိတ်နှင့်ယေရှု၏ ခြေတော်ရင်း၌ထိုင်နေသည်ကိုမြင်လျှင် ကြောက်

၃၆ ရွံခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ခုတ်ဆိုးစွဲသောသူသည် အဘယ်သို့သောအားဖြင့်ကျန်းမာပကတိရသည်ကိုသိမြင်သောသူတို့သည် နောက်

၃၇ လာသောသူတို့အားပြန်ကြားပြီးမှ ဂါဇရပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည်အလွန်ကြောက်လန့်သောစိတ်စွဲ၍မိမိတို့ဆီကထွက်သွားတော်မူမည်အကြောင်းတောင်းလျှောက်ကြ၏။ ကိုယ်တော်သည်လှေထဲသို့

၃၈ ဝင်၍ပြန်တော်မူ၏။ ။ ခုတ်ဆိုးထွက်သွားသောသူသည်ကိုယ်

၃၉ တော်နှင့်အတူရှိပါမည်အကြောင်းတောင်းပန်သည့်ကို ယေရှုကသင်သည်ကိုယ်အိမ်သို့ပြန်သွားတော့။ ဘုရားသခင်သည် အဘယ်မျှလောက်သောကျေးဇူးကိုသင်၌ပြုတော်မူသည်ကိုကြားပြောလော့ဟူ၍လွှတ်တော်မူလျှင်သူသည်သွား၍ယေရှုသည် အဘယ်မျှလောက်ကျေးဇူးပြုတော်မူသည်ကိုတမြို့လုံး အနှံ့အပြားသိတင်း ကြားပြောလေ၏။

၄၀ ယေရှုသည်ပြန်တော်မူလျှင်လူအရအဝေးအားလုံးတို့သည် ကိုယ်တော်

။ရှင်လူကာခရစ်ဝင်။

၄၁ ကိုမျှော်လင့်လျက် နေသည်ဖြစ်၍ဝမ်းမြောက် စွာလက်ခံကြ၏။ ထိုအခါ ယောဂျီအမည်ရှိ၍ တရားဇရပ်မှူးဖြစ်သော သူတယောက်သည် လာ၍ ယောဂျီ၏ ခြေတော်ရင်း၌ ပျံဝပ်လျက် တဆယ်နှစ် နှစ်အရွယ်ရှိသော မိမိ၌ တယောက်တည်းသမီး သေဆဲဖြစ်သောကြောင့် မိမိအိမ်သို့ကြွ တော်မူမည်အကြောင်း။ ကိုယ်တော် ကိုဘောင်းလျှောက်၏။ ကြွတော်မူ

၄၂ စည်လူအရအဝေး တို့သည် ကိုယ်တော်ကို ထိခိုက်တိုက်မိကြ၏။ ထိုအခါ တဆယ်နှစ်နှစ်ပတ်လုံး သွေးသွန် အနာစွဲသဖြင့် ဥစ္စာရှိသမျှကို ဆေးသွားတို့အား ပေး၍ ကုန်သော်လည်း အဘယ်ဆေးသွားဖြင့် ချမ်းသာမ

၄၃ ရနိုင်သော မိမိတယောက်သည် နောက်တော်သို့ချည်းကပ်၍ အဝတ်တော်အနား ပတ်ကိုတို့ လေ၏။ ထိုခဏချင်း သွေး သွန်အနာ ပျောက်

၄၄ လေ၏။ ယောဂျီကလည်း ငါကိုအဘယ် သူတို့သနည်း ဟုမေး တော်မူ၍ လူအားလုံးတို့သည် ညည်းလတ်သော်ပေတရုမှစ၍ သူ၏အပေါင်းအဖော်တို့က သခင်။ လူအရအဝေး တို့သည် ကိုယ်တော်ကို ထိခိုက်တိုက်မိ

၄၅ ကြသည်ဖြစ်၍ ငါကိုအဘယ် သူတို့သနည်း ဟုမေးတော်မူပါသည်တကား ဟုလျှောက်လေ၏။ ယောဂျီကလည်း တရံတယောက်သော သူသည် ငါကိုတို့လေပြီ။ ငါကိုယ်မှ တန်ခိုး ထွက်သည်ကို ငါသိ၏ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုမိမိသည် မိမိပုန်း၍ မနေနိုင်သည်ကို သိသော အခါ ထုန်ထုပ်လျက် လာ၍ ပျံဝပ်လျက် အဘယ်အကြောင်း နှင့်တို့သည် ကိုငင်ချက်ချင်း ချမ်းသာရသည်ကို ငင်လူအပေါင်းတို့ ရှေ့မှာ ကြားလျှောက်လေ၏။

၄၆ ကိုယ်တော်ကလည်း ငါသိစွဲ။ သင်၏ ရုံကြည်ခြင်း သည် သင် အနာကို ညိမ်စေပြီး။ ညိမ်စပ်စွာ သွားတော့ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့မိန့်တော်မူစည်ပင် တရား ဇရပ်မှူး အိမ်မှ လူထာ၍ ကိုယ်တော်၏

၄၇ သိစွဲ သေပါပြီး။ ဆရာကို မနှောင့်ရှက်ပါနှင့် ဟုဆို၏။ ယောဂျီသည် ကြားလျှင် မကြောင့် ကြံနှင့်။ ရုံခြင်းစိတ် တခုသာ ရှိစေတော့။ သို့ရှိလျှင် သူသည်ဘေး နှင့်လွတ်လိမ့်မည် ဟုတရားဇရပ်မှူး အား မိန့်တော်မူ၏။

၄၈ အိမ်သို့ရောက်လျှင် ပေတရုယာကုပ်။ ယောဟန် နှင့် မိမိဗွတ်၏ မိဘမှတစ်ပါး အဘယ်သူမျှ အထဲသို့ မဝင်ရအောင် ဆီးတားတော်မူ၏။ လူအားလုံးတို့သည် မိကျေးမြည်တမကြံသည် ကိုကိုယ်တော်က မိကျေးနှင့်။

၄၉ သူငယ်သေသည် မဟုတ်။ အိပ်ပြောနေသည့် ဟုမိန့်တော်မူလျှင် သူငယ်သေကြောင်းကို ထိုသူတို့သည် သိသဖြင့် ကိုယ်တော်ကို ပျက်ရယ်

၅၀ ရကြ၏။ ထိုသူအားလုံးကို ပြင်သို့ ထွက်စေပြီး မှသူငယ်ထက်ကို ကိုင်

၂၅၅ ။ရှင်လုကာခရစ်ဝင်။

၆

၁၀ တော်မူလျက်သို့လည်း။ ထတော့ ဟုခေါ်တော်မူသည်တွင် စိတ်ဝီညည်
 ၁၁ ပြန်လာ၍မိမိငယ်ချက်ချင်းထလေ၏။ သူအားစားစရာပေးတော့ဟု
 မိန့်တော်မူ၏။ မိဘတို့သည်မိန့် မောတွေဝေခြင်း သို့ရောက်ကြ၏။
 ၁၂ ထိုအမှုအရာကိုအဘယ်သူအားမျှမပြောရမည်အကြောင်းပညတ်
 ၁၃ တော်မူ၏။ ။တကျိပ်နှစ်ပါးသောတပည့်တော်တို့ကိုရဝေးစေ
 ၁၄ တော်မူပြီးမှနတ်ဆိုးအပေါင်းတို့ကိုနိုင်သောတန်ခိုး။ အနာရောဂါတို့
 ၁၅ ကိုညှိမ်းစေခြင်းငှါအခွင့်တန်ခိုးပေးတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်နိုင်ငံ
 ၁၆ တော်၏အကြောင်းကိုဟောပြောစေခြင်းငှါ၎င်းလူနာတို့ကိုချမ်းသာ
 ၁၇ စေခြင်းငှါ၎င်းစေလွှတ်တော်မူလျက်သင်တို့သည်လမ်းခရီးသို့ဘာမျှမ
 ၁၈ ယူကြနှင့်။ တောင်ဝေး။ လွယ်အိပ်။ မုန့်။ ငွေကိုမယူကြနှင့်။ အင်္ကျီနှစ်
 ၁၉ ထည်လည်းမပါစေကြနှင့်။ မည်သည်အိမ်သို့ဝင်လျှင်ထိုအိမ်တွင်ထို
 ၂၀ အရပ်မှထွက်မသွားမှီထိုင်အောင်နေကြလော့။ အကြင်သူတို့သည်
 ၂၁ သင်တို့အားညွှန်သည့်ဝတ်ကိုမပြုဘဲနေ၏။ ထိုသူတို့နေရာ၌မှထွက်
 ၂၂ သွားစည်သူတို့တဖက်သက်သေဖြစ်ရအောင်သင်တို့၏ခြေဖဝါးမှ
 ၂၃ မြေမှုန့်ကိုခါလိုက်ကြလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည်
 ၂၄ ထွက်သွား၍ဝေလဲတရားကိုဟောလျက်ခပ်သိမ်းသောအရပ်၌အ
 ၂၅ နာရောဂါကိုညှိမ်းစေလျက်၌ ရှာများတို့တွင်ဒေသဇာရိလှည့်လည်
 ၂၆ ကြ၏။ ယေရှုပြုတော်မူသမျှတို့ကိုစော်ဘွားဟေရုရှားကျောင်းတွေး
 ၂၇ တောသောစိတ်ရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ လူအချို့ကယော
 ၂၈ ဟန်သည်သေခြင်းမှထမြောက်ခဲ့ပြီးဟုဆိုကြ၏။ အချို့က ဇလီယပေါ်
 ၂၉ ထွန်းပြီးဟုဆိုကြ၏။ အချို့ကရှေးပရောဖက်တပါးပါးထပြန်ပြီးဟုဆို
 ၃၀ ကြ၏။ ဟေရုရှ်မင်းကလည်း ယောဟန်၏လည်ပင်းကိုငါဖြတ်ခဲ့ပြီး။
 ၃၁ ဤမျှလောက်သောသိတင်းကိုငါကြားသော ဤသူသည်အဘယ်သူနည်း
 ၃၂ ဟုဆိုသဖြင့်ယေရှုကိုမြင်ခြင်းငှါအလိုရှိ၏။

၃၀ တမန်တော်တို့သည်အထံတော်သို့ပြန်လာ၍မိမိတို့ပြုသမျှတို့ကိုကြား
 ၃၁ လျှောက်ကြ၏။ ကိုယ်တော်သည်သူတို့ကိုခေါ်၍ ဗက်ဖေမြို့နယ်အ
 ၃၂ ထွင်း။ တော၌ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ကြွတော်မူ၏။ လူအစုအဝေးတို့
 ၃၃ သည်သိလျှင်နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။ ထိုလူများကိုဖက်ခံတော်
 ၃၄ မူလျက်ဘုရားသခင်နိုင်ငံတော်၏အကြောင်းကိုဟောပြော၍အနာရှိ
 ၃၅ လောသူများကိုချမ်းသာပေးတော်မူ၏။ ။ ခြုံစမ်းချုပ်သောအ

ခါတကျိပ်နှစ်ပါးသောသူတို့သည်ချဉ်းကပ်လျက်လူများတို့သည်ပတ်
 ၀န်းကျင်ရွာစုနုပုန်တို့သို့သွား၍အိပ်ရာ။စားစရာကိုရအောင်အခွင့်
 ပေးတော်မူပါ ဤအရပ်ကား တော အရပ်ဖြစ်ပါ၏ ဟုလျှောက်ဖြ
 ၁၃ လျှင် ကိုယ် တော်က သူတို့စားစရာ သို့ သင်တို့ပေးကြတော့ဟုမိ
 တော်မူ၏ တပည့်တော်တို့လည်းအကျွန်ုပ်တို့သွား၍ဤလူအပေါင်းတို့
 စားစရာသို့ဝယ်ရပါအံ့လော။မဝယ်လျှင်မုန့်ငါးလုံးနှင့်ငါးနှစ်ကောင်
 မှတပါး အဘယ် စားစရာမျှ အကျွန်ုပ်တို့ နွဲ့မရှိပါဟုလျှောက်ကြ၏။
 ၁၄ ထိုသို့ လျှောက်သည် အကြောင်းကား။လူငါး ထောင်မျှလောက် ရှိသ
 တည်း ထိုအခါလူများ ကိုတရငါးစာထပ်စီအရရထိုင်နေစေဟုအမိန့်
 ၁၅ တော်ရှိသဖြင့် တပည့်တော်တို့သည်အမိန့်တော်အတိုင်းပြု၍လူအား
 ၁၆ လုံးတို့ကိုထိုင်နေစေပြီးလျှင် ယေရှုသည်မုန့်ငါးလုံးနှင့်ငါးနှစ်ကောင်
 ကိုယူ၍ကောင်းကင်သို့ကြည့်မျှော်လျက်ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှ
 မုန့်ကိုဖဲ့၍ လူများရှေ့၌ထင်စေခြင်းငှါတပည့်တော်တို့အားပေးတော်
 ၁၇ မူ၏ လူအားလုံးတို့သည်စား၍ဝကြသောအခါကြွင်းရစ်သောအမျိုး
 ၁၈ အပဲ့ဆယ်နှစ်တောင်းအပြည့်ကောက်သိမ်းကြ၏။ ။တရံဇောအခါ
 ယေရှုသည်တပည့်တော်တို့နှင့်တကွဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ဆုတောင်း
 ကော်မူစဉ်ငါသည်အဘယ်သူဖြစ်သည်ကိုလူများဆိုကြသနည်းဟု
 ၁၉ မေးမြန်းတော်မူလျှင် လူအချို့ကကိုယ်တော်သည်ရေခွက်မင်္ဂလာဆရာ
 ယောဟန်ဖြစ်ကြောင်းကိုဆိုကြ၏။ အချို့ကဇလီယဖြစ်ကြောင်းကိုဆို
 ကြ၏။ အချို့ကရှေးပရောဖက်တပါးပါး ထပြန် သည်ကိုဆိုကြ၏ ဟု
 ၂၀ လျှောက်ကြလေသော် ငါသည်အဘယ်သူဖြစ်သည်ကိုသင်တို့ဆိုကြ
 သနည်းဟုမေးမြန်းတော်မူလျှင်ပေတရုကကိုယ်တော်သည်ဘုရားသ
 ၂၁ ခင်၏ခရစ်တော်ဖြစ်တော်မူ၏ဟုလျှောက်လေ၏ ထိုအကြောင်းကို
 အဘယ်သူအားမပြောစိမ့်သောငှါတပည့်တော်တို့ကိုကြပ်ကြပ်ပညတ်
 ၂၂ တော်မူ၏။ ထိုမှတပါး လူသားသည်များများခံရမည့်။လွှက်အရာရှိ။
 ယဇ်ပရောဟိတ်အကြီး။ကျမ်းပြုဆရာတို့ညှင်းပယ်ခြင်းကိုငင်အသေ
 သတ်ခြင်းကို ငင်ခံရမည်။သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ထမြောက်ရမည့်
 ၂၃ ဟူသောအကြောင်းများတို့ကိုမိန့်တော်မူ၏။ ။ထိုမှတပါး။
 လူအပေါင်းတို့အားမိန့်တော်မူသည်ကား။ငါ့နွဲ့စည်းကပ်လိုသောသူ
 ဖြစ်လျှင်ကိုယ်ကိုယ်ညှင်းပယ်ရမည်။ကိုယ်လက်ဝါးကပ်ထိုင်ကို
 ၂၄ နေ့ကိုင်းထမ၍ငါ့နောက်သို့လိုက်ရမည်။ အထွင်သူသည်မိမိအသက်

ကိုကယ်ဆယ်ခြင်းငှါအလိုရှိ၏။ ထိုသူသည် အသက်ရှုံး လိမ့်မည်။ အ
 ကြင်သူသည် ငါကြောင့်အသက်ရှုံး၏။ ထိုသူသည် မိမိအသက်ကိုကယ်
 ၂၅ ဆယ်လိမ့်မည်။ စကြဝဠာအားလုံးကိုအစိုးရ၍ ကိုယ်ကိုကိုယ်ဆုံးရှုံး
 ၂၆ သောသူသည် အဘယ်ကျေးဇူးရှိသနည်း။ အကြင်သူသည် ငါကို ၎င်း
 ငါစကားဆို၎င်းရှက်၏။ လူသားသည် မိမိဘုန်း။ မိမိအဖခမည်းတော်
 ၏ဘုန်းသန့်ရှင်းသောကောင်းကင်တမန်တို့၏ဘုန်းကိုဆောင်လျက်
 ၂၇ ကြွလာသောအခါ ထိုသူကိုရှက်တော်မူလတံ့။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား။
 ဤအရပ်၌ရှိသောသူအချို့တို့သည် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ကိုမမြင်
 မှီ၊ ဘဝမပြောင်းရဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၈ ထိုသို့မိန့်တော်မူသော နောက် ရှစ်ရက်လောက်လွန် သောအခါ ယေရှု
 သည် ပေတရု ယာကုပ်။ ယောဟန် တို့ကို ခေါ်၍ ဆုတောင်း ခြင်း ငှါ
 ၂၉ တောင်ပေါ်သို့တက်ကြွတော်မူ၏။ ဆုတောင်းတော်မူစဉ် မျက်နှာ
 တော်ထူးဆန်းသောအဆင်း အရောင် ရှိ၍ အဝတ်တော်ကား ပြောင်
 ၃၀ ပြောင်လက်လက်ဖြူ၏။ မော့ရှေ့နှင့် ဇလိယ တည်း ဟူသော လူနှစ်
 ၃၁ ယောက်တို့သည် ဘုန်းအသရေနှင့်ထင်ရှားရှိ၍ ကိုယ်တော်နှင့်အတူ
 နှုတ်ဆက်လျက် ယေရှုလင်မြို့၌ စုတေ့တော်မူမည် အကြောင်းအရာကို
 ၃၂ ပြောကြ၏။ ပေတရုနှင့်သူ၏အဖော်တို့သည် မျက်စိလေးလံသဖြင့် တ
 ဝိုက်ဝိုက်ရှိကြ၏။ နိုးသောအခါဘုန်းအသရေတော် ကို၎င်း ကိုယ်တော်
 ၃၃ နှင့်ရပ်နေသော လူနှစ်ယောက်ကို၎င်း မြင်ကြ၏။ ထိုလူတို့သည် အထံ
 တော်မှသွားကြစည်ပေတရုကသခင်။ ဤအရပ်၌နေ ဖွယ်ကောင်းပါ၏။
 ကိုယ်တော်အို့ဘဲတဆောင်။ မော့ရှေ့ဘို့တဆောင်။ ဇလိယဘို့တဆောင်။
 တသုံးဆောင်ကို အကျွန်ုပ် တို့ဆောက်လုပ် ပါရစေဟု နှောင်းရမ်း၍
 ၃၄ ဝျှောက်လေ၏။ ထိုသို့ ဝျှောက်ပြီး မှမိန့်တော်မူသည် သူတို့ကို ဖွမ်း
 မိုး၍ မော့ရှေ့နှင့် ဇလိယသည် တိမ်ထဲသို့ဝင်သည်ကို တပည့်တော်တို့
 ၃၅ သည် ကြောက်ခြင်းရှိကြသည်ဖြစ်၍ ဤသူကား ငါချစ်သားပေတရု။
 သူ၏စကားကို နားထောင်ကြဟု မိန့်တော်မူသည်။ တိမ်ကအသံတော်ဖြစ်လေ၏။
 ၃၆ ထိုအသံတော်ဖြစ်လေသည် ခဏချင်း တွင်ယေရှုသည် တယောက်တည်း
 ရှိတော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည် မိမိတို့မြင်သော အရာကို ဝှက်ထား
 ၍ ထိုကာလ၌ အဘယ်သူအားမျှ ကြားမပြောဘဲနေကြ၏။ ။
 ၃၇ နက်ဖန်နေ့၌ တောင်ပေါ်ကဆင်းကြပြီး သျှင်များ စွာသေလူအရအဝေး

၃၈ သည်ကိုယ်တော်ကို ကြိုဆိုလာ၏။ အရအဝေး၌ပါသောသူတယောက်
 ကအရှင်ဘုရား။ ကျွန်တော် သား ကို ကြည့် တော်မူ မည် အကြောင်း။
 ကျွန်တော်တောင်းပန်ပါ၏။ ကျွန်တော်၌ သားတယောက်တည်း ရှိပါ၏။

၃၉ ခုတ်ဖမ်းစားသဖြင့် သူသည် ခုတ်ခနဲ အော်၍ အမြှုတ်ထွက်လျက် တောင့်
 မာခြင်း သို့ရောက်ဟတ်ပါ၏။ ထိုသို့ နာနာ နှိပ် စက်ပြီး မှခုတ်သည်အ

၄၀ ဖွန်သွားခဲ့၏။ ထိုခုတ်ကို နှင်ထုတ်ပါမည် အကြောင်း။ တပည့်တော်
 တို့အား ကျွန်တော် တောင်းပန် ၍ သူတို့ မတတ် နိုင်ကြပါဟု အော်ဟစ်

၄၁ လျက်လျှောက်လေသော် ယေရှုက ချုံခြင်းမရှိ။ ဖောက်ပြန်သော အမျိုး။
 ငါသည် သင်တို့ နှင့် အတူအဘယ် မျှလောက် ကြာ ၍ နေရအံ့နည်း။ သင်
 တို့ကို အဘယ် မျှလောက် ကြာ ၍ သည်းခံရအံ့နည်း။ သင်၏ သားကို ငါဆီ

၄၂ သို့ ယူခဲ့ကြဟု မိန့်တော်မူ၏။ သူငယ်လား ဟည် ပင်ခုတ်ဆိုးသည် မြေး
 ပေါ်မှာ လှဲ၍ တောင့် မာစေ၏။ ယေရှုသည် ညစ်ညူးသော ခုတ်ကို ဆွဲ၍

၄၃ ထို သူငယ် ကိုချမ်းသာစေပြီး မှအဖအား အပ်ပေး တော်မူ၏။ လူအ
 ပေါင်းတို့သည် ဘုရားသခင်၏ မဟာတန်ခိုး တော်ကို မြင် ၍ မိန်းမော

၄၄ တွေဝေခြင်း ရှိကြ၏။ ။ ထိုသို့ ယေရှုပြု တော်မူသမျှကို လူ
 အပေါင်း တို့သည် အံ့ဩချီးမွမ်း ကြစည် တပည့် တော်တို့အား သင်
 တို့သည် ငါစကားကို နားထောင် မှတ်မိကြလော့ လူသားကို လူတို့ လက်

၄၅ ၌ အပ်နှံရ သော အချိန်နီး ပြီး ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုစကား တော်၏ အ
 ခက်မထင်ရှားသဖြင့် တပည့် တော်တို့သည် နားမလည်။ မရိပ်မိဘဲ နေ

၄၆ ကြ၏။ အနက်ကိုလည်း မမေးမလျှောက်ဝံ့ကြ။ ။ ထိုအခါ တပည့်
 တော်တို့တွင် အဘယ် သူသာ ၍ ကြီး မြတ်အံ့နည်း ဟု အချင်းချင်း ညှင်း

၄၇ ခုံခြင်း ရှိ၏။ ယေရှုသည် သူတို့ အကြံအစည်ကို သိမြင်လျှင် သူငယ်တ

၄၈ ယောက်ကို ယူ၍ မိမိအနား၌ ထားပြီးမှ အကြင် သူသည် ငါကို ထောက်
 ၍ ၍ သူငယ်ကို သိမ်းဆည်း၏။ ထိုသူသည် ငါကို ပင်သိမ်းဆည်း၏။ ငါ
 ကို သိမ်းဆည်း သော သူသည်လည်း ငါကို စေလွှတ် တော်မူ သော သူကို

၄၉ ပင်သိမ်းဆည်း၏။ သင်တို့တွင် အငယ်ဆုံး သော သူသည် သာ ၍ ကြီး
 မြတ်သော သူ ဖြစ်လိမ့် မည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ယောဟန်ကလည်း သ

၅၀ ခင်။ ကိုယ်တော် အခွင့်နှင့် ခုတ်ဆိုး တို့ကို နှင်ထုတ် သော သူ တယောက်
 ကို အကျွန်ုပ် တို့သည် တွေ့ပါ၏။ သူသည် အကျွန်ုပ်တို့ နှင့် အတူ မလိုက်
 သော ဘုရားကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့ သည် မြစ်တားကြပါ၏ ဟု လျှောက်လေသော်

* ယေရှုက သူ့ကို မမြင် တားကြ နှင့်။ သင်တို့ ရန်သူဘက် ခွဲမရှိသော သူ သည် သင်တို့ဘက် ခွဲမရှိ ဖူးဟု မိန့်တော်မူ၏။

**

- ၅၁ ကောင်းကင်သို့ ချီတက်တော်မူသော အချိန် ရောက်သောအခါ ယေရှု ၅၂
- ၅၂ လင်မြို့သို့ တူရုကြွအံ့ သော ဌာသဘောထား တော်မူ၏။ ရှေ့တော်သို့ တမန်တော်တို့ ကို ရေလိုက်တော်မူသဖြင့် သူတို့သည် ကိုယ်တော်အဖို့
- ၅၃ အလိုဌာပြင်ဆင်ရအောင် သွား၍ ရှာဖွေရုံ ရှာတ ရှာသို့ ဝင်ကြ၏။ ကိုယ် တော်သည် ယေရှုလင်မြို့သို့ သွားအံ့သောအခြင်း အရာကို ထောက်၍
- ၅၄ ထိုရွာ သူတို့သည် လက်မခံကြ။ ထိုအကြောင်း ကို တပည့် တော်ယာ ကုပ်။ ယောဟန်တို့သည် မြင်လျှင် သခင်။ ဇေယျ ပြုသကဲ့သို့ အကျွန်ုပ် တို့သည် ကောင်းကင်မှ မီးကျစေ၍ သူတို့ကို လောင်စေခြင်း ဌာအလိုရှိ
- ၅၅ တော်မူသလော ဟု သျှောက် ကြသော် ယေရှုလှည့်ကြည့် ၍ သင်တို့ ဖ
- ၅၆ ကတိသဘော ကို သင်တို့ မသိကြ ဟု ဆုမ္မတော်မူပြီးမှ အချား ရှာသို့
- ၅၇ ကြွတော်မူ၏။ ။ လမ်ခွဲသွားကြစည်မည်သော သူတယောက်
- ၅၈ က သခင်။ ကိုယ်တော် ကြွလေရာ ရာ အကျွန်ုပ်လိုက်ပါ ခဉ်ဟု သျှောက်
- ၅၉ လေ၏။ ယေရှုကလည်း မြေခွေး မူကား မြေတွင်း ရှိ၏။ ချိမ်းကောင်း
- ၆၀ ကင်ခွဲ ကျင်လည် သော ဌာကံမူကား အသိုက် ရှိ၏။ လူသား မူကား ခေါင်း
- ၆၁ ထား ရာ များ ရှိဟု မိန့်တော်မူ၏။ အချား သူ့ကို ငါ့နောက်သို့ လိုက်တော့
- ၆၂ ဟု မိန့်တော်မူလျှင် ထိုသူက သခင်။ အကျွန်ုပ် အဖကို ရှေ့ဦးစွာ သွား၍
- ၆၃ သင်း ပြုတ်ရအောင် အခွင့် ပေး တော်မူပါဟု သျှောက်လေသော် ယေ
- ၆၄ ရှုကလူသေတို့သည် မိမိလူသေတို့ကို သင်း ပြုတ်ပါလေစေ။ သင်မူကား
- ၆၅ သွား၍ ထုရား သခင် နိုင်ငံတော်၏ အကြောင်း ကိုဟော ပြောလော့ဟု
- ၆၆ မိန့်တော်မူ၏။ အချား သူလည်း သခင်။ ကိုယ်တော်နောက်သို့ အကျွန်ုပ်
- ၆၇ လိုက်ပါမည်။ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်အိမ် ခွဲ ရှိရစ်သော သူတို့ကို အ
- ၆၈ ရင်သွား၍ အခွင့်ပန်ပါရစေဟု သျှောက်လျှင် ယေရှုက ထွန်ကိုင် ကို
- ၆၉ ကိုင်၍ နောက်သို့ လှည့်ကြည့် သော သူမဉ်သဉ်ကား ကုရား သခင် နိုင်ငံ
- ၇၀ တော်နှင့် မထိုက်မတန် ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ။ ထိုနောက် သခင်
- ၇၁ သုရားသည် အချား သော တပည့် တော် ချွန်ကျိပ်တို့ကို ခန့်ထားတော်
- ၇၂ မူ၍ ကိုယ်တိုင် ကြွလေအံ့ သော မြို့ ရှာအရပ်ရပ်တို့သို့ ရှေ့တော် ခွဲ နှစ်
- ၇၃ ယောက် စီ နှစ်ယောက် စီ ရေထွတ်တော်မူ၏။ သူတို့အား မိန့်တော်မူ
- ၇၄ သည်ကား။ စပါး မိုတ်စရာ များ များ ရှိ၏။ မိုတ်သော သူနည်း ခည်း သာ

၃ ရှိ၏။ထိုကြောင့်လုပ်ဆောင်သောသူတို့ကို စပါးရိတ်စေခြင်းငှါစပါး
 ၄ ရှင်စေတနာတော်မူမည်အကြောင်းဆုတောင်းကြလော့။ သင်တို့သွား
 ၅ လေသည် အရာမှာတော့ခွေးစုထဲသို့သိုး သငယ်တို့ကိုစေတနာတော်
 ၆ သို့သင်တို့ကို ငါစေ တွတ်၏။ ငွေအိပ်။ လွယ်အိပ်။ ခြေခင်းတို့ ကျ
 ၇ ဆောင်ကြံ့နှင့်။လမ် နွဲ့သွား စည်အဘယ် သူကျနုတ်ဆက်ခြင်း မပြုကြ
 ၈ နှင့်။ မည်သည်အိမ်ကိုဝင်သောအခါ ဤအိမ်၌မင်္ဂလာဖြစ်ပါစေသော
 ၉ ဟုရှေ့ဦးစွာပြောကြလော့။ ထိုအိမ်၌မင်္ဂလာသားရှိလျှင်သင်တို့ဖြတ်
 ၁၀ သောမင်္ဂလာတည်ရောက်လိမ့်မည်။ သို့မဟုတ်။ သင်တို့ဆီသို့ပြန်လာ
 ၁၁ လိမ့်မည်။ထိုအိမ်၌နေ၍အစားအသောက်စီရင်ရာကိုစားသောက်ကြ
 ၁၂ လော့။အကြောင်းမူကား။ လုပ်ဆောင်သောသူသည် အခက်ခံထိုက်ပေ
 ၁၃ ၏။တအိမ်မှတအိမ်သို့အလည်လည်မသွားကြနှင့်။ အကြင်မြို့သို့ဝင်
 ၁၄ တို့ဝင်၍မြို့သား တို့သည်လက်ခံ၏။သင်တို့ရှေ့၌ထည့်သမျှကိုစားကြ
 ၁၅ လော့။ ထိုမြို့၌ လူနာများကိုချမ်းသာပေးကြလော့။ဘုရားသခင်နိုင်ငံ
 ၁၆ တော်သည်သင်တို့၌တည်ထောင်သောအချိန်နီးပြီး ဟုသူတို့အားဟော
 ၁၇ ကြလော့။ အကြင်မြို့သို့ဝင်၍မြို့သားတို့သည်လက်ခံအံ့။ထိုမြို့၏လမ်
 ၁၈ သို့ထွက်ပြီး လျှင်ငါတို့ ၌ ကပ်သော သင်တို့ မြို့၏ မြေမှုန့် ကိုငါတို့ခါ
 ၁၉ လိုက်ပေ၏။ သို့သော်လည်းဘုရားသခင်နိုင်ငံတော်တည်လုနီးသည့်
 ၂၀ ကိုသိမှတ်ကြဟုသူတို့အားပြောကြလော့။ ငါဆိုသည်ကား။နောက်ဆုံး
 ၂၁ နေ့၌သောဒုံမြို့ထက်ထိုမြို့သည်သာ၍ခံရလတံ့။ ။အိုခေါရာ
 ၂၂ ဇိန့်မြို့။သင်သည်အမင်္ဂလာရှိ၏။ အိဗက်ဖဲဒ်မြို့။သင်သည် အမင်္ဂလာ ရှိ
 ၂၃ ၏။အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ သင်တို့တွင်ပြုသောတန်ခိုးသည်
 ၂၄ တရုမြို့။ဖိဒုန်မြို့တွင်ပြုဘူးလျှင်ထိုမြို့တို့သည်ရှေးကလျှောက်တေအဝတ်
 ၂၅ ဝတ်၍ပြာထဲမှာထိုင်သဖြင့်နောင်တရကြလိမ့်မည်။ တရားဆုံးဖြတ်
 ၂၆ သောနေ့ ၌တရုမြို့။ဖိဒုန်မြို့ထက်သင်တို့သည်သာ၍ခံရလတံ့။ အိုက
 ၂၇ ပေရနောင်မြို့။မိဗန်းကောင်း ကင်ထိုင်အောင်မြောက်စားသော်လည်း
 ၂၈ မရဏာနိုင်ငံ ထိုင် အောင် နှိမ့်ချလတံ့။ သင်တို့စကား ကိန်း ထောင်
 ၂၉ သောသူသည်ငါစကားကိန်းထောင်သောသူဖြစ်၏။သင်တို့ကိုပယ်
 ၃၀ သောသူသည်ငါကိုပယ်သောသူဖြစ်၏။ငါကိုပယ်သောသူသည်ငါကို
 ၃၁ စေတနာတော်မူသောသူကိုပယ်သောသူဖြစ်သည့်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၃၂ ထိုချွန်ကျပ်သောတပည့်တော်တို့သည်ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့်ပြန်

၁၀ လာ၍သခင်။ ကိုယ်တော်၏ အခွင့်နှင့်အကျွန်ုပ်တို့သည်နတ်ဆိုးကိုပင်
 ၁၀ နိုင်ပါသည်ဟုဈေးကကြ၏။ ယေရှုကလည်း လျှပ်စစ်ကဲ့သို့စာတန်
 ၁၀ သည်ကောင်း ကင်မှကျသည်ကိုငါမြင်ပြီး။ သင်တို့သည်မြွေ။ ကင်း
 ၂၀ မြီးကောက်တို့ကိုနင်းရသောအခွင့်။ ရန်သူများကိုနိုင်ရသောအခွင့်
 ၂၀ တန်ခိုးကိုငါဝေး၏။ အဘယ်ဘေးမျှသင်တို့ကိုမညှဉ်းဆဲရ။ သို့သော်
 လည်းနတ်ဆိုးကိုနိုင်ရသောကြောင့်သာဝမ်းမြောက်ခြင်းမရှိကြနှင့်။
 ၂၀ သင်တို့နာမည်များကောင်းကင်စာရင်းဝင်သည်ကိုဝမ်းမြောက်ခြင်း
 ၂၀ ရှိကြလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ ထိုအခါယေရှုသည်ဝမ်းမြောက်
 တော်မူခြင်းစိတ်ရှိသဖြင့်ကောင်းကင်။ မြေကြီးကိုအစိုးရတော်မူသော
 အဖ။ ကိုယ်တော်သည် ပညာ အလိမ္မာနှင့် ပြည့်စုံသောသူတို့အား ဤ
 အရာများကိုထိမ်ဝှက်ကွယ်ထား လျက်သူငယ်တို့အား ဖော်ပြတော်မူ
 သည့်ဖြစ်၍ ကျေးဇူးတော်ကိုအကျွန်ုပ်ချီးမွမ်းပါ၏။ ထိုသို့အလိုတော်ရှိ
 ၂၂ သောကြောင့်မှန်ပါ၏အဖ။ ငါခမည်းတော်သည့်ခပ်သိမ်းသောအရာတို့
 ကိုငါခွဲအပ်တော်မူပြီး။ သားတော်ကားအဘယ်သူဖြစ်သည်ကိုခမည်း
 တော်မှတပါးအဘယ်သူမျှမသိ။ ခမည်းတော်ကားအဘယ်သူဖြစ်တော်
 မူသည် ကိုသားတော်နှင့် သားတော်လင်း ဇေယျိုသောသူ မှတပါးအ
 ၂၃ ဘယ်သူမျှမသိဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌တပည့်
 တော်တို့ဆီသို့လှည့်ကြည့်၍ ယခုမြင်သမျှသောအရာတို့ကိုသင်တို့မြင်
 ၂၄ သောကြောင့်သင်တို့မျက်စိသည်မင်္ဂလာရှိ၏။ ငါဆိုသည်ကား။ သင်
 တို့မြင်ရသော အရာကိုပရောဖတ် အများ။ ရှင်ဘုရင်အများ တို့သည်
 မြင်ခြင်းငှါအလိုရှိသော်လည်းမမြင်ရကြ။ သင်တို့ကြားရသောအရာ
 ကိုကြားခြင်းငှါအလိုရှိသော်လည်းမကြားရကြဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၂၅ ။ တရုရောအခါကျမ်းတတ်တယောက်ထ၍ ကိုယ်တော်ကိုစုံစမ်း
 နှောင့်ရှက်သောအား ဖြင့်အရှင်ဘုရား။ ထာဝရအသက်ကိုအမွေခံအံ့
 သောငှါအကျွန်ုပ်သည် အဘယ်အမှု ကိုပြုရပါမည်နည်း ဟုဈေးက
 ၂၆ နေသော် ကိုယ်တော်ကပညာ ဤကျမ်း၌ အဘယ်သို့လာသနည်း။ သင်
 ၂၇ သည်အဘယ်သို့ဖတ်သနည်းဟုမေးတော်မူလျှင် ထိုသူကသင်၏ဘု
 ရားသခင်ထာဝရဘုရား ကိုပိတ်နှိပ်လုံး အကြွင်းမဲ့ အစွမ်းသတ္တိရှိသ
 မျှ။ ညာဏ်ရှိသမျှနှင့်ချစ်လော့။ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကိုကိုယ်နှင့်
 ၂၈ အမျှချစ်လော့ဟုပြန်ဈေးကလေ၏။ ကိုယ်တော်ကလည်း သင်စကား
 ၂၉ မှန်ပေ၏။ ထိုသို့ပြုလျှင်အသက်ကိုရမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူက

လည်းအဘယ်သူကားအကျွန်ုပ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူဖြစ်ပါသနည်းဟု
 ၃၀ မိမိအပြစ်မရှိဟံပြုလိုသောစိတ်နှင့်ယေရှုကိုလျှောက်လေသော် ယေ
 ရှုကလူတယောက်သည် ယေရှုကလင်မြို့မှယေရိခေါမြို့သို့သွားရာတွင်
 ၃၁ ဓား မြဲနှင့်တွေ့ကြုံလေ၏။ ဓားမြဲတို့သည် သူ့အဝတ် ကို ချွတ်၍ နာနာ
 ၃၂ ရိုက်နှက်ပြီး မှလေလေတတ်ရှိသည်ကိုပြစ်ထား၍ သွားကြွ၏။ ထိုလမ်
 မှာ ယဇ်ပရောဟိတ် တယောက်သည် အမှတ်တမဲ့သွား၍ ထိုလူနာကို
 ၃၃ မြင်လျှင် လွှဲရှောင်၍ သွားလေ၏။ ထိုနည်းတူ။ လေဝိလူတယောက်
 ၃၄ သည်ထိုအရပ်သို့ရောက်သောအခါလာ၍ ကြည့်မြင်လျှင် လွှဲရှောင်၍
 ၃၅ သွားလေ၏။ ရှမာရိလူတယောက်သည် ခရီးသွားရာတွင် ထိုလူနာရှိ
 ၃၆ ရာသို့ရောက်၍ မြင်လျှင်ကရုဏာစိတ်ရှိသည်နှင့် လူနာဆီသို့သွား၍
 အနာများကိုဆီနှင့်စပျစ်ရည်ထည့်သဖြင့် အဝတ်နှင့်စည်းပြီး မိမိမြင်း
 ၃၇ ခွားပေါ်မှာတင်၍ ဇရပ်တခုသို့ဆောင်သွား ပြုလေ၏။ နက်ဗန်နွေ
 ၃၈ ထွက်သွား သောအခါ ဒေနာရိနှစ် ပျားကိုထုတ်၍ ဇရပ်ရှင်အား ပေး
 လျက် ဤသူကို ကြည့်ရှုပြုလုပ်ပါ။ ကုန်သမျှကို ငါပြန်လာသောအခါဆပ်
 ၃၉ ပေးဆပ်ဟုဆို၏။ သင်သည် အဘယ်သို့ထင်သနည်း။ ထိုသူသုံးယောက်
 တို့တွင် အဘယ်သူသည် ဓား မြဲလက်သို့ရောက်သော သူနှင့်စပ်ဆိုင်
 ၄၀ သော သူ ဖြစ်သနည်း ဟု ပြန်၍ မေးတော်မူလျှင် ကျမ်းတတ်ကလည်း လူ
 နာကိုသနားသောသူသည် စပ်ဆိုင်သော သူ ဖြစ်ပါ၏ဟုလျှောက်လေ
 သော် ယေရှုကလင်သွား၍ ထိုနည်းတူပြုလေ့ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၃၁ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့နှင့် ခရီး သွားကြသည် ရွာတရွာ သို့ ဝင်တော်
 မူ၍ မာသအမည်ရှိသော မိမိမိမိအိမ်၌ ကပ်တော်ကိုသိမ်း
 ၃၂ ဆည်း၏။ ထိုမိမိမိမိမိအမည်ရှိသော ညီမတယောက်ရှိ၏။ ထိုမာရိ
 ၃၃ သည် ယေရှု၏ ခြေတော်ရင်း၌ ထိုင်လျက် စကား တော်ကိုနားထောင်
 ၃၄ လျက်နေ၏။ မာသမူကား လျက်ကျေးမှုများ၌ စိတ်ပူပန်ခြင်း ရှိသဖြင့်
 အထံတော်သို့ချဉ်းကပ်၍ သခင်။ ကျွန်မ၏ ညီမသည် ကျွန်မတယောက်
 တည်းလျက်ကျေးစေခြင်း ငှါကျွန်မကို ပြစ်ထားသည်အရာကို လျစ်လျူ
 သောစိတ်ရှိတော်မူသလော။ သူသည် ကျွန်မနှင့် ကူညီလျက်ကျေးမည်
 ၃၅ အကြောင်း အမိန့်ရှိတော်မူပါဟုလျှောက်လေသော် ယေရှုကမာသ။
 ၃၆ မာသ။ သင်သည် အမှုများတို့၌ စိုးရိမ်နှောင့်ရှက်ခြင်း ရှိ၏။ ထိုသော
 အရာတရပ်တည်း ရှိ၏။ မာရိကားကောင်းသော အဖို့ကို ရွေးယူပြီး။ ထို

- ၁ အဇ္ဈိက အဘယ်သူမျှမနှုတ်မယူရာ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ တရံရော အခါ ကိုယ်တော်သည် တစ်စုံတစ်ခုသော အရင် တွင် ဆုတောင်းတော်မူ၍ ပြီးလျှင် တပည့်တော်က ယောက်ကသခင်။ ယောဟန်သည် မိမိတံပည့် တို့ဆုတောင်းရအောင် ခုည်း ပေးသကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်တို့အား ခုည်းပေး
- ၂ တော်မူပါဟု လျှောက်သော် ကိုယ်တော်က သင်တို့သည် ဆုတောင်းသော အခါမှာ ။ အဖ။ ကိုယ်တော်၏ နာမတော်အား ရှိသေလေး မြတ်
- ၃ ခြင်း ရှိပါစေသော။ နိုင်ငံတော်တည်ထောင်ပါစေသော။ အသက်မွေးလောက်သော အစား အကျွန်ုပ်တို့အား နေ့ရက်အစဉ် အတိုင်ပေးသ
- ၄ နားတော်မူပါ။ သူတပါးသည် အကျွန်ုပ်တို့ကို ပြစ်မှားသော အပြစ်ရှိသမျှ တို့ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် ဖွတ်သော့ကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့၏ အပြစ်များ ကို ဖွတ်တော်မူပါ။ အပြစ်သွေးဆောင်ရာ သို့လျက် စေတော်မူပါ နှင့်
- ၅ ဟု ဆုတောင်းကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ။ တဖန် မိန့်တော်မူသည်ကား။ သင်တို့တွင် မည်သည့်သူ၌ အဆွေခင်ပွန်းရှိသ ဖြစ်၍ သန်းခေါင်အချိန်မှာ ထို အဆွေခင်ပွန်း အိမ်သို့ သွား၍ အဆွေ မုန့်သုံးလုံး
- ၆ ဈေးပါ။ အဆွေခင်ပွန်း တယောက်သည် ခရီးသွား၍ အကျွန်ုပ်ဆီ သို့
- ၇ ရောက်လာပြီး။ အကျွန်ုပ်၌ သူကို ကျွေးစရာ မရှိပါဟု ဆိုသော် အိမ်ရှင်ကလည်း ငါကို မနှောင့်ရှက်နှင့်။ တံခါးပိတ်လျက် ရှိ၏။ ငါသားသွီးများ ငါနှင့် အိပ်လျက် ရှိကြ၏။ ငါမထနိုင်။ သင်အား မပေးနိုင်ဟု အိမ်ထဲက ပြန်
- ၈ ပြော၏။ ငါဆိုသည်ကား။ အဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်သည့် ကိုထောက်၍ မထမပေးသော်လည်း ကြာကြာတောင်း၍ နေသော့ကြောင့် ထ၍ လိုချင်သ
- ၉ မျှအိုပေးလိမ့်မည်။ တဖန် ငါဆိုသည်ကား တောင်းကြလော့။ တောင်းလျှင် ရမည်။ ရှာကြလော့။ ရှာလျှင် တွေ့မည်။ တံခါးကို ခေါက်ကြလော့။
- ၁၀ ခေါက်လျှင် ဖွင့်မည်။ တောင်းသော သူမည်သည်ကား ရ၏။ ရှာသော
- ၁၁ သူလည်း တွေ့၏။ ခေါက်သော သူအားလည်း တံခါး ဖွင့်၏။ သင်တို့တွင် အဖဖြစ်သော သူမူကား သားသည် မုန့်ကို တောင်းလျှင် ကျောက်ကို ပေးမည်လော။ ငါးကို တောင်းလျှင် ငါး အစား၌ မြွေအိုပေးမည်လော။
- ၁၂ ဥကို တောင်းလျှင် ကင်းမြီး ကောက်ကို ပေးမည်လော။ သင်တို့သည် အ
- ၁၃ ဆိုး ဖြစ်လျက်ပင် ကိုယ်သားတို့အား ကောင်းသော အရာကို ပေးတတ်လျှင် ထိုမျှ မကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော သင်တို့အဖသည် ဆုတောင်းသော သူတို့အား သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ် တော်ကို သာ၍ ပေးတော်မူမည် မဟုတ်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၄ တရံရော အခါ ကောင်း အသော နတ်ဆိုး ကျီနှင်ထုတ်တော်မူ၍ နတ်ဆိုး ထွက်သော နောက် အသော သူသည် စကား ပြော ၏။ အစုအဝေး ထို့

၁၅ သည်လည်း အံ့ကြောကြံ ၏။ အချို့ ထိုကဏ္ဍ သူသည် နတ်ဆိုးမင်းဗေ

၁၆ လဇေဗုလကျိအဖို့ ပြု၍ နတ်ဆိုး ထိုကျီနှင်ထုတ်သည် ဟုဆိုကြ၏။ အချို့

၁၇ ထို့သည်လည်း စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်း ငှါရိမ်းကောင်းကင် နွဲ့နိမိတ်လက္ခ

၁၈ ဏာကိုတောင်းကြ၏။ သူတို့စိတ်ကို သိတော်မူသည် ဖြစ်၍ ထိုင်း နိုင်

၁၉ ငံမည် သည်ကား မိမိ နှင့် မသင့် မတင့် ကွဲပြား လျှင် ပျက်စီး ခြင်း သို့

၂၀ ရောက်လိမ့်မည်။ အိမ်မည်သည်ကား မိမိ နှင့် မသင့် မတင့် ကွဲပြားလျှင်

၂၁ လဲလိမ့်မည်။ ငါသည် ဗေလဇေဗုလကျိ အဖို့ ပြု၍ နတ်ဆိုး ထိုကျီနှင်ထုတ်

၂၂ သည် ဟု သင် ထိုဆိုသည် အထိုင်း စာတန် သည် မိမိ နှင့် မသင့် မတင့် ကွဲ

၂၃ ပြားလျှင် သူ၏ နိုင်ငံသည် အဘယ် သို့ကည် နိုင်သနည်း။ ငါသည် ဗေ

၂၄ လဇေဗုလကျိ အဖို့ ပြု၍ နတ်ဆိုး ထိုကျီနှင်ထုတ်သည် မှန်လျှင် သင် ထို၏

၂၅ သား ထိုသည် အဘယ် သူကို အဖို့ ပြု၍ နှင်ထုတ်ကြသနည်း။ ထိုကြောင့်

၂၆ သူတို့သည် သင် ထိုအား တရားစီရင်သော သူ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ငါသည်

၂၇ ဘုရား သုခင်၏ တန်ခိုးတော်ကို အဖို့ ပြု၍ နတ်ဆိုး ထိုကျီနှင်ထုတ်သည်

၂၈ မှန်လျှင် အကယ်၍ သင် ထို နှစ်ဘုရား သခင်၏ နိုင်ငံတော် တင်၍ ချိန်ရောက်

၂၉ လေပြီး။ သူ့ရဲ့သည် လက်နက်စုံနှင့် မိမိအိမ်ဦး နှစ်စောင့် နေစဉ် အခါသူ

၃၀ ၏ ဥစ္စာများ လုံခြုံစွာ ရှိ၏။ သာ၍ စွမ်းနိုင်သော သူသည် လာ၍ သူကို

၃၁ အောင်ပြီး လျှင် သူကိုးစားသော လက်နက်စုံကို သိမ်း ယူ၍ ဥစ္စာပရိတ်

၃၂ များကို ခွဲဝေလိမ့်မည်။ ငါဘက် မနေသော သူသည် ငါရန်ဘက် ဖြစ်

၃၃ ၏။ ငါနှင့် အတူ မစုမသိမ်းသော သူသည် ကြံ ဖြန့်သော သူ ဖြစ်၏။

၃၄ ။ ညှစ်ညှူးသော နတ်သည် လူထဲက ထွက်လျှင် ချောက်ကပ်သော

၃၅ သော ငါနေမြဲ အိမ်သို့ ငါပြန်ရဦး မည် ဟု ဆို၍ ရောက်သော အခါ ထိုအိမ်

၃၆ သည် သုတ်သင်လျက် ဆင်ပြင်လျက် ရှိသည့် ကျိတော့ လျှင် မိမိထက်သာ၍

၃၇ ညှစ်ညှူးသော နတ်ဆိုး ခုနှစ်ယောက် ကို ခေါ်သဖြင့် ထိုလူထဲသို့ ဝင်၍ နေ

၃၈ ကြ၏။ ထိုလူ၏ နောက် ဖြစ်ဟန်သည် ရှေ့ဖြစ်ဟန် ထက်သာ၍ ဆိုး၏ ဟု

၃၉ မိန့်တော်မူ၏။ ။ ထိုသို့ မိန့်တော်မူစဉ် မိမိတယောက် သည် လူအစု

၄၀ အဝေး ထဲက ခေါ်၍ ကိုယ် တော် ကိုလွယ် သောဝမ်း။ နို့စို့တော်မူသော သ

၄၁ မြတ်သည် မင်္ဂလာ ရှိ၏ ဟု ဆိုလျှင် ကိုယ်တော်က ထိုမျှ မကဘုရားသ

ခင်၏နှုတ် ကပတ်တရား တော်ကိုနာ ချီကျင့် စောင့်သော သူတို့သည်
 ၂ မင်္ဂလာရှိ၏ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။လူအစုအဝေး တို့သည် ထူထပ်
 လျက် ရှိသောအခါ ကိုယ်တော်က ဤလူမျိုး သည် ဆိုး ညစ် လော အမျိုး
 ၃၀ ဖြစ် ၏။ နိမိတ်လက္ခဏာ ကိုတောင်း သည်မှာ ယော ခု၏ နိမိတ် လက္ခ
 ၃၁ ဇာ မှတပါး အဘယ် လက္ခဏာ ကိုသူတို့အား မပြော။ ယောခုသည် နိ
 နေဝေမြို့သား တို့အား နိမိတ် လက္ခဏာ ဖြစ်သကဲ့သို့ လူသား သည် ဤ
 ၃၂ လူမျိုးအား ဖြစ်လိမ့်မည်။ တောင်ပြည် ကိုအစိုးရသော မိဘုရားသည်
 ဤလူမျိုး ကိုတရား တွေဘက် ပြု၍ အရှုံး ခံစေ လတံ့။ အဘယ် ကြောင့်
 ၃၃ နည်းဟူမူကား။ ထိုမိဘုရား သည်ရှောလော မုန့်မင်းကြီး ပညာစကား
 ကိုနား ထောင် ရအောင် မြေ ကြီး စွန်း မှလာ၏။ ဤအရပ် ဦးကား ရှော
 ၃၄ လောမုန့်ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်သော သူရှိ ၏။ နိနေဝေမြို့သား တို့သည်
 ဤလူမျိုး ကိုတရား တွေဘက် ပြု၍ အရှုံး ခံစေ လတံ့။ အဘယ် ကြောင့်
 ၃၅ နည်းဟူမူကား။ ထိုသူတို့သည် ယောခု၏ ဒေသနာ ကြောင့် နောင် တရ
 ၃၆ ဩ၏။ ဤအရပ်ဦးကား ယောခုထက်သာ၍ ကြီးမြတ်သော သူရှိ၏။ ဆီ
 မီးထွန်း၍ ကွယ်ရာ ဦးဖုံးထား လေ့မရှိ။ တောင်း ဇလား အောက် ဦးလည်း
 ထား လေ့မရှိ။ ဝင်လာသော သူ တို့သည် အလင်း ကိုရအောင် ဆီမီး ချီအ
 ၃၇ ပေါ်မှာ တင်ထား လေ့ရှိ၏။ ကိုယ်၏ ဆီမီးကား မျက်စိတည်း။ ထိုကြောင့်
 မျက်စိ ကြည် လင် သော အခါ တကိုယ် လုံးလင်း လိမ့် မည်။ မျက်စိ မြှေး
 ၃၈ ရှက် သော အခါ တကိုယ် လုံး မိုက် လိမ့်မည်။ ကိုယ် ဦးရှိသော အလင်း
 ၃၉ သည် မှောင် မိုက်မဖြစ် ရအောင် သတိ ပြုလေ့။ အင်္ဂါတရမျှ မမိုက်ဘဲ
 တကိုယ် လုံးလင်း လျှင် ဆီမီးအရောင် နှင့်လင်း စေသကဲ့သို့ လုံးလုံးလင်း
 လျက် ရှိလိမ့်မည် ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၃၁ ထိုသို့မိန့် တော်မူစဉ် ဖာရိရှဲလူတယောက် သည် အစား ကိုသုံးဆောင်
 တော်မူစေခြင်း ဌာကိုယ်တော်ကို ခေါ်ပင့်လျှင် သူ၏ အိမ်သို့ ကြွ၍ စားပွဲ
 ၃၂ ဦးထိုင်တော်မူ၏။ အစားမစား ခြံရေနှစ်ခြင်း ပြုတော်မူသည်ကို ဖာ
 ၃၃ ရိရှဲလူသည် မြင်၍ အံ့ဩလေ၏။ ထိုအခါ သခင် ဘုရား ကဖာရိရှဲလူ
 ၃၄ ဖြစ် သော သင် တို့သည် ဗလား။ လင်ပန်း အပြင် ကိုဆေး၏။ အတွင်းမူ
 ၃၅ ကား လူယူခြင်း။ ဆိုးညစ်ခြင်း နှင့်ပြည့်လျက် ရှိ ၏။ လူမိုက်တို့။ အပြင်
 ၃၆ ကိုဖန် ဆင်း သော သူ သည် အတွင်း ကိုလည်း ဖန် ဆင်း သည် မဟုတ်
 ၃၇ လော။ သာ၍ ကောင်း သောနည်း မူကား။ တတ်နိုင်သ မျှ အတိုင်း ဆင်း

ရဲသားတို့အား စွန့်ကြဲကြလော့။ သို့ဖြင့်လျှင် ခပ်သိမ်း သောအရာတို့
၄၂ သည် သင်တို့အား သန့်ရှင်း လိမ့်မည်။ ဖာရိရှဲလူတို့။ သင်တို့သည် အ
မင်္ဂလာရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ သင်တို့သည် မိန့်ဇာ
ရွက်။ ပေဝန်ရွက်မှစ၍ မျက်ပင်ရွက်အမျိုးမျိုးကို ဆယ်ဖို့ တဖို့ ယူကြသင့်
ဖြစ်၍ တရားသဖြင့် စီရင်ခြင်း။ ဘုရားသခင်ကိုချစ်ခြင်း အမှုကိုကား
လုပ်ကြ၏။ အရင်ဆိုသော အရာ တို့ကိုမလုပ်ဘဲ နောက်ဆိုသောအရာ
၄၃ တို့ကိုကျင့်ရ၏။ ဖာရိရှဲလူတို့။ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ အဘယ်
ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ သင်တို့သည် တရားဇရပ်၌ မြင့်မြတ်သော နေ
ရာထိုင် ရာကိုငင်ဈေး ခွဲ၍ သေစွာ နှုတ်ဆက်ခြင်း ကိုငင်နှုတ်သက်ကြ၏။
၄၄ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ သင်တို့
သည် မထင်ရှားသော သင်းပြိုင်းတွင်း နှင့် တူ၏။ ထိုတွင်းအပေါ်မှာ သွား
ထာသော သူတို့သည် သင်း ပြိုင်းတွင်း ရှိမှန်း မသိဟုမိန့်တော်မူ၏။
၄၅ ။ ။ ကျွန်ုပ်တို့ တယောက်ကလည်း အရှင်ဘုရား။ ထိုသို့ဆို
လျှင် အကွန်ုပ်တို့ကို ပင်ကဲ့ရဲ့ အပြစ် တင်တော်မူ၏ ဟု ညွှောက်လေ
၄၆ သော် ကျွန်ုပ်တို့။ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်
နည်း ဟူမူကား။ ထမခဲသော ဝန် ကိုသင်တို့သည် သူတပါး အပေါ်မှာ
၄၇ တင်တတ်၏။ မိမိတို့မူကား လက်ဖျားနှင့် မျှမတိုကြ။ သင်တို့သည် အ
မင်္ဂလာ ရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ သင်တို့သည် ပရော
ဖက်တို့၏ သင်း ပြိုင်း များ ကိုတည်လုပ် သည်ဖြစ်၍ သင်တို့အဖများ
၄၈ သည် သူတို့ ကိုသတ်ကြ၏။ အကယ်၍ သင်တို့သည် ကိုယ်အဖများ တို့
၏အပြုအမူ ကိုလက်ခံကြ၏။ အဖများ တို့ကား ပရောဖက် တို့ကိုသတ်
၄၉ ကြပြီး။ သင်တို့ကား သင်း ပြိုင်း တို့ကိုတည်လုပ်ကြ၏။ ။ ထို
ကြောင့်ဘုရား သခင်ညာဏ်စီရင်တော်မူသည်ကား။ ပရောဖက်။ တ
မန်တော်တို့ကို သူတို့ဆီသို့ ငါစေလွှတ်မည်။ သူတို့သည် ထိုပရောဖက်။
တမန်တော် အချို့တို့ကို ညည်း ဆဲလိမ့်မည်။ အချို့တို့ကို သတ်လိမ့်မည်။
၅၀ သို့ဖြင့်လျှင် အာဗေလ၏ အသွေး မှစ၍ ယဇ်ပလ္လင်နှင့် အိမ်တော်၏ အ
ကြား၌ သတ်ခဲ့ပြီး သောဇာခရစ်၏ အသွေး တိုင် အောင် ကမ္ဘာဦး မှစ၍
သွန်း ပြီး သော ပရောဖက်အပေါင်း တို့၏ အသွေး ကြောင့် ယခုရှိသော
၅၁ လူများ တို့သည် စစ်ကြောခြင်း ကိုခံရကြ၏။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား။
ယခုရှိသော လူများ တို့သည် ထိုစစ်ကြောခြင်း ကိုခံရကြ၏။ ။
၅၂ ကျွန်ုပ်တို့။ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူ

ကား။ သင်တို့သည် ပညာ ဖွင့် သောသော့ ကိုသိမ်း ထား ပြီး။ မိမိ တို့
 ၅၃ ထည်းမဝင်။ ဝင်လိုသော သူတို့ကိုလည်း ဆီးတား ကြ၏ ဟုမိန့်တော်မူ
 ၅၄ ၏။ ထိုသို့ပရိသတ် တို့အား မိန့်တော်မူစဉ်ကျမ်ပြုဆရာ။ ဗာဂိဂ္ဂေလူ
 တို့သည် ကိုယ်တော်ကိုတရား တွေ့စရာ အကြောင်း ရှိရအောင် ချောင်း
 မြောင်း ချစ်ကား တော်ကိုဖမ်းခြင်း ငှါ၅၅ ကြံ သောအားဖြင့် ကြပ်ကြပ်
 ထိုက်တွန်း၍ အရာရာတို့၌ မေးဝစ်ကြ၏။

- ၁ ထိုအခါ အတိုင်းမသိများ သောလူတို့သည် စုဝေး၍ အချင်းချင်း ခင်းမိ
 အောင်သိပ်နေသည်ရှိသော် ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်
 မူသည်ကား။ လျှို့ဝှက်ခြင်းတည်း ဟူသော ဗာဂိဂ္ဂေလူတို့၏ တဆေး ကျိ
 ၂ ရှေ့ဦး စွာကြည် ရှောင် ကြလော့။ ဖုံးထား လျက်ရှိသမျှသော အရာတို့
 ကို ဖွင့် လိမ့် မည်။ ဆိတ်ကွယ် ရာ ၌ ရှိသ မျှတို့သည် လည်း ထင်ရှား
 ၃ လိမ့်မည်။ သင်တို့သည် မှောင် ခိုက်၌ ပြော သမျှသော အရာများ ကိုသူ
 တပါးတို့သည် အလင်း၌ နားကြား လိမ့်မည်။ သင်တို့သည် အခမထဲမှာ
 နားအပါး၌ ပြော သော အရာများ ကိုအိမ်ခိုး ပေးမှာ ဟစ် ကျော် လိမ့်
 ၄ မည်။ ငါအ ဆွေတို့။ သင်တို့အား ငါဆိုသည် ကား။ ကိုယ် ခန္ဓာကို သတ်
 ၅ ၍ နောက် တဖန် အလျှင်းမပြုနိုင် သော သူတို့ကို မကြောက်ကြနှင့်။ အ
 ဘယ်သူကို ကြောက်ရမည်နည်း ဟူမူကား။ ကိုယ်ခန္ဓာကို သတ်ပြီးမှ
 ၆ ရဲ့ထဲသို့ချ နှိုင် သော သူကို ကြောက်ကြလော့။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား။ ထို
 ၇ သူကို ကြောက် ကြလော့။ စာ ငှက်ငါး ကောင်ကို အသာ ရှိနှစ် ပျား အဖိုး
 နှင့်ဝယ်ရသည် မဟုတ်လော။ ထိုစာ ငှက်တကောင်ကို မျှဘုရား သခင်
 ၈ ဖေ့လျော့ တော်မမူ။ သင်တို့ဆံပင် လည်း အကျန် အစင် ရေတွက် လျက်
 ၉ ရှိ၏။ ထိုကြောင့် မကြောက်ကြနှင့်။ သင်တို့သည် စာ ငှက် အများ တို့ထ
 ၁၀ က်သာ၍ မြတ်ကြ၏။ ။ ငါဆိုသည်ကား။ အကြင်သူသည် လူ
 တို့ရှေ့ မှာ ငါ ကိုဝန်ခံအံ့။ ဘုရား သခင်၏ ကောင်းကင်တမန် တို့ရှေ့မှာ
 ၁၁ လူသား သည် ထိုသူကို ဝန်ခံမည်။ အကြင်သူသည် လူတို့ရှေ့မှာ ငါကို
 ညှင်းပယ်အံ့။ ဘုရား သခင်၏ ကောင်းကင်တမန် တို့ရှေ့မှာ ထိုသူကို ငါ
 ၁၂ ညှင်းပယ်မည်။ လူသား ကို နှုတ်ဖြင့်ပြစ်မှားသော သူမည်သည် ကား
 အပြစ်ထွတ်သော အ ခွင့်ကို ရှိနိုင်၏။ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကို ကဲ့
 ၁၃ ရဲ့သော သူမည်သည် ကား အပြစ်ထွတ်သော အ ခွင့်မရှိနိုင်ရာ။ သင်တို့
 ကိုတရား ဇရပ်သို့ ၎င်းအကဲအမှု။ မင်းများ ရှေ့သို့ ရှိပို့ဆောင်ကြသော

၁၂

၂၅၆ လူကာရဝင်။

- ၁၂ အခါအဘယ်သို့ပြန်ပြောရမည်ကို မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား ထိုခဏတွင်ပင် အဘယ်သို့ပြောရမည်ကို သိရှိရှင်းသောဝိညာဉ်၏။
- ၁၃ သည်အကြံပေး မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။လူအစုအဝေး၌ ဤသောသူ တယောက် ကအရှင်ဘုရား။ ကျွန်တော်အစ်ကိုသည် အရှေ့ဥစ္စာ ကိုကျွန် တော်နှင့် ဝေပါမည် အကြောင်း။ အမိန့်ရှိ တော် မူပါဟု
- ၁၄ ဝျှောက်လျှင် ကိုယ်တော်ကအချင်းလူ။ အဘယ်သူ သည် သင်တို့အမှု
- ၁၅ ကိုစီရင်ခွဲဝေသော အခွင့်ကိုငါအား အပ်ပေးသနည်းဟုမေးတော်မူ၏။ ထိုမှတပါး။ လောဘဗွန် ကျူးခြင်း ကိုသတိနှင့် ကြည်ရှောင်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား။ စည်း စိမ်ရှိသော်လည်း စည်းစိမ်သည် အသက်ကိုမ
- ၁၆ ရောင့်ရှောက်နိုင်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။တဖန်ဥပမာစကားကို
- ၁၇ မိန့်တော်မူသည် ကား။ သဋ္ဌေး တဦး၌ မြေကောင်း၍ အသီး အနှံများလှ၏။ ထိုသဋ္ဌေးက ငါသည် အဘယ်သို့ ပြုရမည်နည်း။ အသီးအနှံများကို
- ၁၈ သို့ထား စရာ အရပ်မရှိ။ ပြုမည်အကြံမူကား။ ငါတိုက်များ ကိုဖျက်၍ ကျယ်သော တိုက် ကိုဆောက်ပြီး မှငါအသီး အနှံ ဥစ္စာ ရှိသမျှတို့ ကိုထို
- ၁၉ ထားမည်။ ငါဝိညာဉ်အားလည်း အချင်းဝိညာဉ်။ သင်သည် နှစ်ပေါင်း များစွာသုံးလောက် အောင်များသော ဥစ္စာသိုထားလျက်ရှိပြီး။ ညိမ်ဝပ်စွာ နေတော့။ စားသောက်ခြင်း။ ဖျော်မွေ့ခြင်းကိုပြုတော့။ ငါပြောမည်
- ၂၀ ဟုသဋ္ဌေး အကြံရှိ၏။ ထိုသို့အကြံရှိစည်တွင် ဘုရားသခင်ကအချင်း ရုမိုက်။ ယနေ့ညညှပ်ပင်သင်၏ဝိညာဉ် ကို ရုတ်သိမ်းရာ အချိန် ရောက်စိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ သင်သည် ပြင်ဆင်သိုထားသော ဥစ္စာကို အဘယ်
- ၂၁ သူပိုင်မည်နည်း ဟုသဋ္ဌေးအား မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအတူ ကိုယ်အိုဘဏ္ဍာများ ကိုဆည်းဘူး၍ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ဆင်းရဲသောသူ မည်သည်ကား ထိုသဋ္ဌေးနှင့် တူသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

- ၂၂ တဖန် တပည့် တော် တို့အား မိန့်တော်မူ သည်ကား။ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် အဘယ်သို့ စားရမည်ဟူ၍ အသက်အဖို့ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ အဘယ်
- ၂၃ သို့ဝတ်ရမည်ဟူ၍ ကိုယ်အဖို့ မစိုးရိမ်ကြနှင့် ငါဆို၏။ အစား ထက်အသက် မြတ်သည် မဟုတ်လော။ အဝတ်ထက် ကိုယ် မြတ်သည် မဟုတ်
- ၂၄ လော။ ကျီးကန်းများ ကိုကြည့်ရှုဆင်ချင်ကြလော့။ ထိုငှက်တို့သည် မိုးစေ့ကိုမစိုက် မကြေ။ စပါးကိုမရိတ်။ စပါး ကျီးမရှိ။ ဘဏ္ဍာတိုက်မရှိ။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် သူတို့ကိုကျေးမွေးတော်မူ၏။ ထိုငှက်

- ၂၀ ထို့ထက်သင်တို့သည် အလွန်မြတ်သည်မဟုတ်လော။ အဘယ်သူသည်
 မိုးရိမ်ခြင်းအား ဖြင့်မိမိအသက် အရွယ်ကို တနာ ရိမျှတိုး ပွားစေနိုင်
- ၂၁ သနည်း။ ထိုသို့အဝတ်ဆုံးသောအမှုကိုမတတ်နိုင်သဖြင့် ကြွင်းသော
- ၂၂ အမှု ကိုအဘယ်ကြောင့်စိုး ရိမ်ကြသနည်း။ နှင်းပင်တို့သည် အဘယ်
 သို့သောအား ဖြင့်ကြီး ပွား သည်ကိုကြည့် ရှုဆင်ချင် ကြလော့။ ထိုအ
 ပင်တို့သည် အလုပ်လည်း မလုပ်။ ချည်ကိုလည်း မငင်မဝင့်။ သို့သော်
 လည်းဘုန်းကြီး သောရှောလောမုန့်မင်းကြီးအဝတ်သည် ထိုအပင်တ
- ၂၃ ပင်မျှ၏ အဝတ်ကို မရှိဟုငါ ဆို၏။ ရုံကြည်အား နည်းသောသူတို့။ ဗ
 ဇူရှင်လုကာ နက်ဖန်မီး ဗိုထဲသို့ရောက် သောတောမျက်ပင်ကိုဘုရား
 သခင်သည် ထိုသို့ သောအဝတ် နှင့်ဖုံး ဖွမ်တော်မူသဖြင့် ထိုမျှမကသင်
- ၂၄ တို့ကိုအဝတ်နှင့်ဖုံး ဖွမ်တော်မူမည်မဟုတ်လော။ ထိုကြောင့်အဘယ်
 သို့စားရအံ့နည်း။ အဘယ်သို့သောက်ရအံ့နည်း ဟူ၍မရှာ ဖွေကြံနှင့်။
- ၂၅ သောကဗ္ဗနောက်ခြင်းလည်း မရှိကြံနှင့်။ ထိုအရာများ ကိုလောကီ
 သားအမျိုးမျိုး တို့သည်ရှာဖွေတတ်၏။ ထိုအရာများ ကိုသင်တို့သည်
 အသုံးလိုကြောင်း ကိုသင်တို့ အဖသိတော်မူ၏။ သင်တို့မူကား ဘုရား
- ၂၆ သခင်၏ နိုင်ငံတော်ကိုရှာ ကြလော့။ နောက်မှာထိုအရာများ ကိုထပ်၍
- ၂၇ ပေးတော်မူလတံ့။ သိုးရငယ်။ သင်တို့သည် မကြောက်ကြံနှင့်။ သင်တို့
- ၂၈ အား နိုင်ငံကိုပေးခြင်း ငှါသင်တို့အဖသည် အလိုရှိတော်မူ၏။ သင်တို့
 ဥစ္စာများ ကိုရောင်း၍ ဆင်း ရဲသား တို့အား စွန့်ကြဲကြ လော့။ မဆွေးမ
 ဟောင်း တတ်သောအိပ် တို့ကိုကိုယ်သုံး သို့လုပ်ကြလော့။ သူခိုးမရော
 ဟ်။ ပိုးများ မဖြုတ်ဆီးရာ အရပ်။ ကောင်းကင် ဘုံ၌ မကုန် မဆုံးတတ်
- ၂၉ သောဘဏ္ဍာ ကိုဆည်းဘူး ကြလော့။ အကြောင်းမူကား။ အကြင်အရပ်
 ၌ သင်တို့၏ ဘဏ္ဍာ ရှိ၏။ ထိုအရပ်သို့ သင်တို့၏ စိတ်နှစ် လုံး ရောက်
- ၃၀ တတ်၏။ ။ သင်တို့သည် ခါးပန်းစည်း လျက်ဆီမီး ထွန်းလျက်
- ၃၁ နေ၍ ၎င်း သခင်သည် မင်္ဂလာဆောင် ပွဲမှရောက်လာ၍ တံခါးကိုခေါက်
 သောအခါချက်ချင်း ဖွင့်ရအောင် သခင်လာမည်ကိုမျှော်လင့်၍ နေသော်
- ၃၂ ကျွန်ကဲ့သို့ ပြုနေကြလော့။ အကြင်ကျွန် တို့သည် စောင့်နေသည်ကိုသ
 ခင်ပြန် လာ၍ တွေ့၏။ ထိုကျွန် တို့သည် မင်္ဂလာ ရှိ၏။ ငါအမှန် ဆိုသည်
 ကား။ သခင်သည် ခါး ပန်းစည်း၍ ကျွန်တို့ကိုစား ပွဲ၌ ထိုင်နေစေပြီးမှ
 ကိုယ် တိုင် လာ၍ သူတို့အား လုပ် ကျွေး လိမ့် မည်။ နှစ် ချက် တီး အချိန်

၁၂

၂၅၂ ဣဒါသံသရာတော်

- ၃၈ ဖြစ်စေ။ သုံးချက်တီးအချိန် ဖြစ် စေ။ သခင် လာ၍ ထိုသို့ တွေ့လျှင်ထို
- ၃၉ ကျွန်တို့သည်မင်္ဂလာရှိ၏။ အိမ်ရှင်သည်သူ့ခိုးလာမည်အချိန်နာရီကို
- ၄၀ သိရလျှင် မိမိအိမ် ကိုမထွင်းမဖောက်ရ အောင် စောင့် နေလိမ့်မည်အ
- ၄၁ ကြောင်းကိုသင် တို့သိကြ၏။ ထိုကြောင့် သင်တို့သည်ပြင်ဆင်ထုတ်
- ၄၂ နေကြလော့။ အကြောင်းမူကား။ သင်တို့ မထင်သော အချိန် ၌ လူသား
- ၄၃ လာလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ပေတရူကလည်းသခင်။
- ၄၄ အကျွန်ုပ် တို့ ကို သာဏှီဥပမာမိန့် တော်မူ သလော။ လူအ ပေါင်း တို့ကို
- ၄၅ မိန့်တော်မူ သလော ဟုလျှောက်လျှင် သခင် ဘုရားကအိမ် ရှင် သည်
- ၄၆ မိမိ အိမ်သား တို့ အား အချိန် တန် လျှင် အ စားအသောက် ဝေဖန် စီမံ
- ၄၇ သောငှါ အအုပ်အချုပ် ထား သော။ သစ္စာ နှင့် ၎င်းသတိ ပညာ နှင့် ၎င်း
- ၄၈ ပြည့်စုံသောကျွန်ကား အဘယ်သူနည်း။ အကြင်ကျွန်သည်ဤသို့ပြုနေ
- ၄၉ သည်ကိုအရှင်သည်ပြန်လာ၍တွေ့၏။ ထိုကျွန်သည်မင်္ဂလာရှိ၏။ ငါအ
- ၅၀ မှန်ဆိုသည်ကား။ အရှင်သည်မိမိဥစ္စာရှိသမျှတို့ကိုထိုကျွန်၏အပ်လိမ့်
- ၅၁ မည်။ သို့မဟုတ် မူကား။ အကြင်ကျွန်ကငါအရှင် လာခဲ့သည် ဟုစိတ်
- ၅၂ ထဲ၌အောင်း မေ့လျက်ကျွန်ချင်း ယောက်ျား မိဇ္ဇတို့ကိုခိုက်ပုတ်၍ စား
- ၅၃ သောက်ရစ် မူး၍နေ၏။ ထိုကျွန်မ ကြည့် မျှော် သောနေ့ ရက်။ မသိမ
- ၅၄ ကြား သောအ ချိန်နာရီ၌ သခင်ရောက်လာလျှင် သူကိုပြင်း ပြစ္စာဆွ
- ၅၅ ကွပ်မျက်၍သစ္စာမရှိသော သူတို့ နှင့်တကွနေ ရာချလတံ့။ အကြင် ကျွန်
- ၅၆ သည် မိမိ သခင် အလိုကို သိထုက် နှင့် အသင့် မနေ။ သခင်အလို ကိုမ
- ၅၇ ဆောင်။ ထိုကျွန်သည်များ စွာသောဒါဏ်ကိုခံရ၏။ သခင်အလိုကိုမ
- ၅၈ သိဘဲထုက်ဒါဏ်ခံထိုက်သောအမှုကိုပြု မိသောသူသည်ကား အနည်း
- ၅၉ ငယ်သောဒါဏ် ကိုသာခံရ၏။ အကြင်သူသည်များသောကျေးဇူးကိုခံ
- ၆၀ ၍။ ထိုသူသည်အများကိုဆပ်ရ၏။ အကြင်သူ၌များသောဥစ္စာကိုအပ်
- ၆၁ နှင်း၏။ ထိုသူကိုများများတောင်းလိမ့်မည်။ ။မြေပေါ်၌မီး
- ၆၂ လောင် စေခြင်းငှါ ငါလာသတည်း။ ထိုမီးမညှိမီ တိုင်အောင်ငါအဖိုမ
- ၆၃ ပြည့်စုံ။ နှစ်ခြင်း တခုကိုလည်းငါခံစရာ ရှိ၏။ ထိုနှစ်ခြင်း ကိုမခံမီထိုင်
- ၆၄ အောင်ငါ သည်အတ္တန်ညှိုးငွေးသောစိတ်ရှိ၏။ မြေပေါ်၌ညှိမ်သက်
- ၆၅ ခြင်းကိုပေး ခြင်း ငှါငါလာသည်ဟုထင်ကြသလော။ ထိုသို့သောအဖို
- ၆၆ ငှါငါလာသည်မဟုတ်။ အချင်းချင်း ကွဲပြားစေခြင်းငှါငါလာသည်ဟု
- ၆၇ ငါဆို၏။ အဘယ်သို့ နည်း ဟူမူကား။ ယခုမှစ၍ အိမ်တ ဆောင် ၌

၅၃ သောလူငါး ယောက် တို့သည် နှစ်ယောက်တစု။ သုံးယောက် တစုအ
ချင်းချင်းကွဲပြားလိမ့်မည်။ အဖနှင့်သား။ အမိနှင့်သမီး။ ယောက်ျားနှင့်
ဆွေးမအချင်းချင်းကွဲပြားလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၅၄ တဖန် လူအစုအဝေး တို့အား မိန့်တော်မူ သည် ကား။ သင်တို့သည်အ
နောက်မျက်နှာ ခွံမိလမ်းရိပ်တက်သည် ကိုမြင်သောအခါမိလမ်း ရွာမည်

၅၅ ဟုချက်ချင်းဆိုတတ်၏။ ဆိုသည်အတိုင်းလည်း ဖြစ်တတ်၏။ တောင်
လေသာ သည် ကိုမြင်သော အခါနေပူမည် ဟုဆိုတတ်၏။ ဆိုသည် အ

၅၆ တိုင်းလည်းဖြစ်တတ်၏။ လျှို့ဝှက်သောသူတို့။ သင်တို့သည်မိလမ်းကော
င်းကင်၏ မျက်နှာကိုပိုင်းချား၍သိနိုင်ကြ၏။ ယခုကပ်ကာ လက်အဘ

၅၇ ယ်ကြောင့်ပိုင်းချားမသိနိုင်ကြသနည်း။ ထိုမှတပါး။ ဖြောင့်မတ်ခြင်း
၅၈ တရား ကိုအ ဘယ် ကြောင့် အလိုလိုပိုင်းချား မသိကြ သနည်း။ သင်

သည် တရား တွေ ဘက် နှင့် အတူမင်း ထံသို့သွား သောအခါ အမှုပြေ
အောင်လမ်းခွံကျိုး စားလော့။ သို့မဟုတ်။ တရားတွေ ဘက်သည်တရား

သူကြီးရှေ့သို့ဆွဲမည်။ တရား သူကြီးသည်လုလင်ခေါင်း ခွံ အပ်မည်။
လုလင်ခေါင်းသည်လည်း ထောင်ထဲ ခွံလှောင်ထား မည်။ ရော်ပြစ်ငွေ

၅၉ ဂှိသမျှကို မရော်မီတိုင်အောင် ထောင်ထဲက မထွက် ရငါဆိုသည်ဟု
၆၀ မိန့်တော်မူ၏။ ။ ထိုအခါလူအချို့ တို့သည် လာ၍ပိလတ်

မင်း သည်ဂါလိလဲလူ အချို့ တို့၏ အသွေး ကိုမိမိ တို့ပူဇော်သော ယဇ်
၆၁ ကောင်တို့နှင့်ရော နှောကြောင်း ကိုလျှောက်လျှင် ယေရှုကထိုဂါလိလဲ

လူတို့သည် ထိုသို့ခံသောကြောင့်ဂါလိလဲလူ အပေါင်း တို့ထက်သာ၍
၆၂ ဆိုးသည် ဟုသင် တို့ထင်သလော။ သာ၍ ဆိုးသည် မဟုတ်။ သင်တို့

အားလုံး သည်လည်း နောင်တမရ လျှင်ပျက်စီး ခြင်း သို့ရောက် လိမ့်
၆၃ မည်ငါဆို၏။ ထိုမှတပါး။ ဂရိလောင်မြို့ရှိ လဲ၍ပိသော သူတကျိပ်ရှစ်

ယောက်တို့သည်ယေရှုလင်မြို့သားအပေါင်း တို့ထက်သာ၍ ဆိုးသည်
၆၄ ဟုသင် တို့ ထင်သလော။ သာ၍ဆိုးသည် မဟုတ်။ သင်တို့အား လုံး

၆၅ သည်လည်း နောင်တမရလျှင် ပျက်စီးခြင်း သို့ရောက် လိမ့်မည်ငါဆို
၆၆ သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ တဖန်ဥပမာကိုမိန့်တော်မူသည်

ကား။ လူတယောက်သည်ဥပမာ ခွံချက်သောတည်းပင်တပင်ရှိ၏။ ထို
၆၇ အပင်ဆီသို့လာ သဖြင့်အသီးကိုရှာ၍မတွေ့။ ထိုအခါဥပမာ ရောင့်

အားလည်း သုံးနှစ်ပတ်လုံး ဤတည်း ပင်ဆီသို့ငါ လာသဖြင့်အသီးကို

ရှာ၍ မတွေ့ရ။ ခုတ်ပြစ်လိုက်ပါ။ အဘယ်ကြောင့် မြေကိုနှောင့်ရှက်ရ
 ၇ သနည်းဟုဆိုလေသော် ဥယျာဉ်စောင့်ကသခင်။ ယခုနှစ်ရှိပါစေဦး။ ကျွန်
 ၈ တော်သည် အပင်နား ပတ်လည်တူးသွ၍ နောက်ချေး ကိုရှိပါမည်။ အ
 ၉ သီးသီးကောင်းသီးလိမ့်မည်။ သို့မဟုတ်။ နောက်မှာခုတ်ပြစ်တော်မူပါ
 ၁၀ ဟုဆိုလေသည် ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ တနေ့သော ဥယျာဉ်နေ့၌
 ၁၁ ယေရှုသည် တရား ဇရပ်တွင် သမ္မုဋ္ဌဝါဒပေးတော်မူစဉ် တဆယ်ရှစ်
 ၁၂ နှစ်ပတ်လုံး ရောဂါ ဖြစ်စေသော နတ်စွဲသော မိမ္မတယောက် ရှိ၏။ ထို
 ၁၃ မိမ္မသည် ကြော ကုန်း ၍ ကိုယ်ကို အလျှင်း မဆန့်နိုင်။ ယေရှုသည် ထို
 ၁၄ မိမ္မကို မြင်တော်မူလျှင် အထံတော် သို့ခေါ်၍ အချင်း မိမ္မ။ သင်သည် အ
 ၁၅ နာရောဂါနှင့် လွတ်၏ ဟု မိန့်တော်မူ၍ သူ့အပေါ်မှာ လက် တော်ကို တင်
 ၁၆ တော်မူသဖြင့် သူသည် ချက်ချင်း တည့်မတ်ခြင်း သို့ရောက် ၍ သူရား
 ၁၇ သခင်ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းလေ၏။ ထိုသို့ ဥယျာဉ်နေ့၌ ယေရှုသည် အ
 ၁၈ နာရောဂါကို ညိမ်းစေတော် မူသော ကြောင့် တရား ဇရပ်မှူး အမှတ်ထွ
 ၁၉ က်၍ အလုပ်လုပ်ရသော နေ့ရက်ချောက်ရက် ရှိ၏။ ထိုနေ့ရက်တွင် ယေ
 ၂၀ ၍ အနာရောဂါ ညိမ်းခြင်း ကိုခံကြလော့။ ဥယျာဉ်နေ့၌ မလာမခံကြနှင့် ဟု
 ၂၁ ပရိသတ် တို့ အား ဆို၏။ သခင် သူရား ကလည်း လျှို့ဝှက်သော သူ
 ၂၂ သင်တို့အား လုံးသည် ဥယျာဉ် နေ့၌ မြင်းနွားကို တင်းကုတ်မှ ထုတ်၍ ရေ
 ၂၃ တိုက်ခြင်း ငှါဆောင်သွားသည့် မဟုတ်လော။ တဆယ်ရှစ်နှစ်ပတ်လုံး
 ၂၄ စာတန်ချည်နှောင်သော။ အာဗြဟံ၏ သမီး ဖြစ်သော ဤမိမ္မကို ဤချည်
 ၂၅ နှောင်ခြင်း မှ ဥယျာဉ် နေ့၌ မထွတ်ရသလော ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့ မိန့်
 ၂၆ တော်မူပြီး မှ ရန်ဘက် နေသော သူ့အား လုံးထို့သည် ရှက် ကြောက်ခြင်း
 ၂၇ ရှိ၍ ပြုတော်မူသော အံ့ဘွယ် သရဲများ ထို့ကို လူအဝေါင်း ထို့သည် နှစ်
 ၂၈ သက်ဝမ်းမြောက် ကြ၏။

၂၉ ဘဗန်မိန့်တော်မူသည် ကား။ သူရား သခင်၏ နိုင်ငံတော်သည် ဘာနှင့်
 ၃၀ ဝုသနည်း။ အဘယ် သို့ပုံပြုရအံ့နည်း။ လူယု၍ ဥယျာဉ်၌ စိုက်သော
 ၃၁ ခုံညှင်း စေ့နှင့် တူ၏။ ထိုအစေ့သည် ကြီးပွား၍ အပင်ကြီး ဖြစ်လေ၏။
 ၃၂ မိဗ်းကောင်းကင် ငှက်တို့သည် လည်း အကိုင်းအခက်တို့၌ နား နေမှီခိုကြ
 ၃၃ ၍ ဟု မိန့်တော်မူ၏။ တဗန်မိန့်တော်မူသည် ကား။ သူရား သခင်၏ နိုင်ငံ
 ၃၄ ငံတော်ကို အဘယ် သို့ပုံပြုရအံ့နည်း။ မိမ္မတယောက်သည် တဆေးကို
 ၃၅ ယု၍ မုန့်ညက်သုံးတင်း နှိထည့်ပြီး မှ မုန့်ညက် အား လုံးကို ဖောင်းဖြူ

- ၂၂ လေတတ်သော တဆေးနှင့်တူသည် ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ ထိုအခါ ယေရှုသည် မြို့ရွာတို့ ကိုဒေသဇာရိ ကြွလျက် ဆုမ္မဏ္ဍိတဝါဒပေးလျက်
- ၂၃ ယေရှုရှုလင်မြို့သို့ခရီးသွားတော်မူ၏။ လူတဦးကလည်းသခင်။ ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်သောသူတို့သည် များသလော။ နည်းသလောဟုမေး
- ၂၄ ဈေးကွက်တွင် ကျည်းမြောင်းသောတံခါးဝသို့ဝင်ရအောင်ကျိုးစားအားထုတ်ကြလေ။ ။ အကြောင်း မူကား။ အများ သော သူတို့သည်ဝင်
- ၂၅ ခြင်း၌ အထို ရှိသော်လည်း မစွမ်းနိုင်ပါ။ အိမ်ရှင်သည်တခါထံ၌ ထိုခါးကိုပိတ်ပြီးမှ သင်တို့သည် ပြင်၌ ရပ်၍ တံခါးကိုခေါက်လျက် သခင်။ သခင်။ အကျွန်ုပ်တို့အား ဖွင့်ပါဟုတောင်း ဈေးကွက်သော်လည်း သခင်က သင်တို့သည် အဘယ်ဆီကလာ သည် ကိုမသိဟုပြန်ပြောလိမ့်မည်။
- ၂၆ ထိုအခါ သင်တို့လည်း အကျွန်ုပ်တို့သည် အထံတော်၌ စားသောက်ပါပြီး အကျွန်ုပ်တို့နေသော မြို့ရွာ ၌ ကိုယ်တော်သည် ဆုမ္မဏ္ဍိတဝါဒပေး
- ၂၇ တော်မူပြီး ဟုဈေးကွက်ပြန်သော်လည်း သခင်က သင်တို့သည် အဘယ်ဆီကလာသည် ကိုမသိ ပါ။ သိပြီး။ မတရားသော အမှုကို ပြုသောသူ
- ၂၈ အားလုံးတို့။ ငါတံမှဖယ်သွားကြဟုပြောလိမ့်မည်။ ထိုအခါ အာဗြဟံ။ ဣဇာက်။ ယာကုပ်မှစသော ပရောဖက်အပေါင်း တို့သည် ဘုရား သခင် နိုင်ငံ တော်ထဲသို့ဝင်၍ သင်တို့သည် ပြင်သို့ နှင်ထုတ်ခြင်း ကိုခံရ
- ၂၉ သောအခါ ဝိကျေးခြင်း။ အံသွား ခဲကြိတ်ခြင်း ရှိလတံ။ ထိုအခါ အရှေ့အနောက်တောင်မြောက်အရပ်လေးမျက်နှာကလေး၍ ဘုရားသခင်နိုင်ငံ
- ၃၀ ထဲတွင်ကျေးဇူးခြင်း ကိုခံရကြလတံ။ နောက်ကျသော သူအချို့တို့သည် အရင်ကျလိမ့်မည်။ အရင်ကျသော သူ အချို့တို့သည် နောက်ကျ
- ၃၁ လိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ ထိုအခါ ဗာရိ ရှဲ့လူ အချို့တို့သည် အထံတော်သို့လာ ၍ ဤအရပ်မှထွက်သွားပါ။ ဟေရုဒ်မင်းသည် ကိုယ်တော်ကို သတ်မည်အကြံရှိပါ၏ ဟုဈေးကွက်ကြွလျှင် ကိုယ်တော်က သင်
- ၃၂ တို့သွားကြလေ။ ယခုနေ့။ ခုတ်ဖန်နေ့။ ခုတ်ဆိုး တို့ကို ငါနှင့် ထုတ်၏။ အနာရောဂါကို ညှိမ်းစေ၏။ သုံးရက် မြောက် သောနေ့ ၌ စုံထပ်ခြင်း သို့
- ၃၃ ရောက်မည်အရာကို ထိုတော့ဇွေးအား ပြောကြလေ။ သို့သော်လည်း ယခုနေ့။ ခုတ်ဖန်နေ့။ သံဗက်နေ့ ၌ ငါးသွား ရသေး၏။ အဘယ်ကြောင့် ခုတ်ဖန်ဟုမူကား။ ယေရှုရှုလင်မြို့ပြင်မှာ မည်သည်ပရောဖက်မဆုံးဖြစ်
- ၃၄ ရာ။ အိယေရှုရှုလင်မြို့။ ယေရှုရှုလင်မြို့။ သင်သည် ပရောဖက်တို့ကို သတ်မြီရှိ၏။ သင်ဆီသို့ လေလိုက် သော သူတို့ကိုလည်း ကျောက်ခဲနှင့် ပြစ်မြီ

ရှိ၏။ကြက်မသည်မိမိသားငယ်တို့ကိုမိမိအတောင်အောက်၌ရုန်းသကဲ့သို့သင်၏သားတို့ကိုရုန်းခြင်းငှါကြိမ်ဖန်များစွာငါအလိုရှိခဲ့ပြီ။

၃၇ သင်မူကားအလိုမရှိ။ သင်တို့နေရာအရပ်သည်လူဆိတ်ညံ့ရာအရပ်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ငါဆိုသည်ကား။ ထာဝရဘုရား၏အခွင့်နှင့်ကြွလာသောသူအားမင်္ဂလာဖြစ်စေသောဟုသင်တို့မပြောမိတိုင်အောင်ယခုမှစ၍သင်တို့သည်ငါမျက်နှာကိုမမြင်ရဟုမိန့်တော်မူ၏။

- ၁ တနေ့သောဥပုသ်နေ့၌ ကိုယ်တော်သည်အစား ကိုသုံးဆောင်ခြင်းငှါ အရာရှိ။ ဗာရိရှဲလူတယောက်၏အိမ်သို့ဝင်တော်မူ၍ ထိုသူတို့သည်
- ၂ ကိုယ်တော်ကိုချောင်းကြည့်ကြ၏။ ရေဖျဉ်းနာစွဲသောသူတယောက်
- ၃ သင့်ရှေ့တော်၌ရှိ၏။ ဥပုသ်နေ့၌အနာရောဂါကိုညှိမ်းစေအပ်သော
- ၄ ဟုဗာရိရှဲလူ။ ကျမ်တတ်တို့ကိုမေးတော်မူလျှင် သူတို့သည် တိတ်တိတ်နေကြ၏။ ယေရှုသည် ထိုလူကိုယူ၍ အနာရောဂါနှင့်ကင်းထွတ်
- ၅ စေပြီးမှသူကိုထွတ်ထိုက်တော်မူ၏။ ပရိသတ်တို့ကိုလည်း သင်တို့
- ၆ ခြင်းနားသည်ဥပုသ်နေ့၌တွင်းထဲသို့ကျလျှင်ချက်ချင်း ဆွဲတင်မည်မ
- ၇ ဟုတ်လောဟုမေးတော်မူလျှင် သူတို့သည်စကားတစ်ခုနဲ့ ကိုမျှမပြန်
- ၈ နှိုက်ကြ။ ။ ထိုအခါ ခေါ်ဖိတ်သောသူတို့သည် မြင့်မြတ်သောနေရာထိုင်ရာ ကိုရွေးကြသည် ကိုမြင်တော်မူလျှင် သူတို့အား ဥပမာကို
- ၉ မိန့်တော်မူသည်ကား။ သူတပါးသည်မင်္ဂလာဆောင် ပွဲဆီသို့သင်ကို ခေါ်ဖိတ်သောအခါ မြင့်မြတ်သောနေရာ၌ ထိုင်နှင့်။ ထိုသို့ထိုင်လျှင်
- ၁၀ သင်ထက်သာ၍ မြတ်သောသူသည် ခေါ်ဖိတ်၍ လာသည်ရှိသော် နှစ်ယောက်စလုံးကို ခေါ်ဖိတ်သောသူက ဤသူအားနေရာကိုပေးတော့ဟု သင်ဆီသို့လာ၍ ပြောလိမ့်မည်။ ထိုအခါ သင်သည် ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့် နိမ့်သောနေရာသို့ ရှေ့ရတော့မည်။ သူတပါးတို့သည် သင်ကိုခေါ်ဖိတ်သောအခါ သွား၍ နိမ့်သောနေရာ၌ ထိုင်နေလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင် သင်ကိုခေါ်ဖိတ်သောသူ လာသည်ရှိသော် အဆွေ။ တက်ပါဟုသင်ကို ဆိုလိမ့်မည်။ ထိုအခါ သင်နှင့်အတူ ထိုင်နေသော သူတို့ရှေ့မှာ
- ၁၁ သင်အသရေထင်ရှားလိမ့်မည်။ ကိုယ်ကိုကိုယ်ချီးမြှောက်သောသူမည်သည်ကား နှိမ့်ချခြင်းသို့ရောက်လတံ့။ ကိုယ်ကိုကိုယ်နှိမ့်ချသောသူမည်သည်ကား ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ရောက်လတံ့ဟုမိန့်တော်မူ၏။
- ၁၂ ။ ကိုယ်တော်ကိုခေါ်ပင့်သောသူအား တဖန်မိန့်တော်မူသည်

ကား။ သင်သည် နံနက် စာ။ ညစာ ကိုလုပ် ကျေး သော အခါ အဆွေ ခင်
 ပွန်း။ ညီအစ်ကို။ အမျိုးသားချင်း။ ငွေရတတ်သော အိမ်နီးချင်းများ ကို
 မခေါ်မိတ်နှင့်။ သို့မဟုတ်။ သူတို့သည် နောက်တဖန် သင်ကိုခေါ်မိတ်၍
 ၁၇ ကျေးဇူးဆပ်လိမ့်မည်။ သင်သည် ပွဲလုပ်သော အခါဆင်းရဲသောသူ။
 အင်္ဂါချိုတဲ့ သောသူ။ ခြေဆွံ့သောသူ။ မျက်စိကန်း သောသူများ ကိုခေါ်
 ၁၈ မိတ်လော့။ ထိုသို့ပြုလျှင် မင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူ
 မူကား။ ထိုသူတို့သည် ကျေးဇူးမဆပ်နိုင်သည့် ဖြစ်၍ ဖြောင့်မတ်သော
 သူတို့သည် ထမြောက်သည် ကာလသင်သည် ကျေးဇူးဆပ်ခြင်း အကျိုး
 ၁၉ ကိုရလတုံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ။ စားပွဲ ၌ ထိုင်နေသောသူတ
 ယောက်သည် ထိုစကားတော်ကို ကြားလျှင် ဘုရားသခင် နိုင်ငံထော်စွာ
 ၂၀ ပွဲဝင်သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏ဟု လျှောက်လေသော် ကိုယ်တော်
 ၂၁ ကလူတဦးသည် ပွဲကြီးကိုလုပ်၍ များ သောသူကိုခေါ်မိတ်လေ၏။ ပွဲ
 ချိန်ရောက်သော အခါခေါ်မိတ်သော သူတို့ကို လာကြပါ။ အားလုံးတို့
 ၂၂ သည် အသင့်ရှိပြီး ဟုမှာ ၍ အစေအပါကို စေလိုက်၏။ ခေါ်အပ်သော
 သူအားလုံး တို့သည် တညီ တညွတ် တည်း ပရိယာယ် ပြုကြ၏။ တ
 ယောက်က အကျွန်ုပ်သည် မြေရာ ကိုဝယ်ပါပြီး။ သွား၍ ကြည့်ရမည်။
 ၂၃ အကျွန်ုပ်တို့ ဣတ္တိတ်ပါဦး တော့ ဟု တောင်း ပန်လေ၏။ တယောက်က အ
 ကျွန်ုပ်သည် နွားငါးရှည်ကို ဝယ်ပါပြီး။ သွား၍ စမ်းရမည်။ အကျွန်ုပ်ကို
 ၂၄ ဣတ္တိတ်ပါဦး တော့ ဟု တောင်း ပန်လေ၏။ တယောက်က အကျွန်ုပ်သည်
 မယားနှင့် လက်ထပ်ပါပြီး။ ထိုကြောင့် အကျွန်ုပ်မသွားနိုင်ပါဟု ဆို၏။
 ၂၅ ထိုအစေအပါသည် သခင်ဆီသို့ ပြန်လာ၍ ထိုအကြောင်းများကို လျှောက်
 လေ၏။ ထိုအခါ အိမ်ရှင်သည် အမျက်ထွက်၍ မြို့၏ လမ်မလမ်ကြား သို့
 အသေ့သွားချေ။ ဆင်းရဲသောသူ။ အင်္ဂါချိုတဲ့ သောသူ။ ခြေဆွံ့ သော
 ၂၆ သူ။ မျက်စိကန်း သောသူများ ကိုခေါ်သွင်း ချေဟု အစေ အပါကို ဆို၏။
 ၂၇ အစေအပါကလည်း သခင်။ စီရင်တော်မူသည် အတိုင်း ပြုပါပြီး။ သို့
 သော်လည်း လပ်သောနေရာ ထိုင်ရာရှိ ပါသေးသည် ဟု လျှောက် လေ
 ၂၈ သော် သခင်က မြို့ပြင်။ လမ်မ။ ခြံနားဆီသို့ သွားဦးတော့။ အနိုင်အထက်
 ၂၉ ပြု၍ ငါအိမ် အပြည့် ခေါ်သွင်းတော့။ အထက်ကခေါ်မိတ်သော သူတ
 ယောက်မျှ ငါပွဲ သို့မဝင်ရ ငါအမိန့် ရှိ၏ ဟု အစေအပါ ကိုဆိုသည် ဟု
 မိန့်တော်မူ၏။

၂၅ လူများအပေါင်းတို့သည် နောက်တော်သို့ ထိုက်ကြသည် ကိုယောရှုလှည့်
 ၂၆ ကြည့်တော်မူလျှင် အကြင်သူသည် ငါထံ သို့လာ၍ မိဘ။ သား။ မယား။
 ညီအစ်ကို။ နှစ်မတို့ကို ၎င်းထိုမျှမက မိမိ အသက်ကို ၎င်းမမုန်းဘဲ နေ၏။
 ၂၇ ထိုသူသည် ငါတပည့် မဖြစ်နိုင်ရာ။ အကြင်သူသည် မိမိလက်ဝါးကပ်
 ထိုင်ကို ထမံ၍ ငါ့နောက်သို့ မထိုက်။ ထိုသူသည် ငါတပည့် မဖြစ်နိုင်ရာ။
 ၂၈ သင်တို့တွင် အဘယ်သူသည် ထိုက် ကိုတည် မည်အကြံရှိလေသော် ထို
 ထိုက်ပြီး အောင်ငွေလောက်မည်။ မလောက်မည်ကို သိခြင်းငှါ ရှေးဦးစွာ
 ၂၉ ထိုင်၍ ကုန်စရိတ်ကို မချင့် တွက်သနည်း။ သို့မဟုတ်။ ထိုက် မြစ်ကို
 ၃၀ တင်၍ ထိုက်ကို မပြီးနိုင်လျှင် သိမြင်သောသူ အား လုံ့တို့က ဤသူသည်
 ၃၁ တည်စပြု၍ အစမသတ် နိုင်ဟု ကဲ့ရဲ့လိမ့်မည်။ တနည်းကား။ အဘယ်
 ၃၂ ရှင်ဘုရင်သည် အချား ရှင်ဘုရင်နှင့် စပ်ပြင်မည်အကြံရှိလေသော် လူ
 နှစ်သောင်းနှင့် ချီလာသော ရှင် ဘုရင်ကို လူတသောင်းနှင့် ခံနိုင်သည်။
 ၃၃ မခံနိုင်သည်ကို ရှေးဦးစွာ ထိုင်၍ မဆင်ချင်သနည်း။ မခံနိုင်သည်မှန်
 လျှင် အချား ရှင်ဘုရင်သည် ဝေးဝေး သော အခါ သံတမန်ကို ထွတ်၍
 ၃၄ စပ်ညိမ်းမည် အကြောင်း တောင်းပန်တတ်သည် မဟုတ်လော။ ထိုနည်း
 တူ။ သင်တို့တွင် အကြင်သူသည် မိမိ ၌ ရှိသမျှတို့ကို မစွန့်ဘဲ နေ၏။ ထို
 ၃၅ သူသည် ငါတပည့် မဖြစ်နိုင်ရာ။ ဆား။ မူကား။ ကောင်း၏။ သို့သော်
 လည်း အဝန်ကင်းပျောက်လျှင် ငန် သော အရသာကို အဘယ်သို့ ရပြန်
 ၃၆ မည်နည်း။ မြေတို့မကောင်း။ အမြှိုက်ပုံတို့မကောင်း။ ထိုဆားကို ပြင်သို့
 ပြစ်လိုက် တတ်၏။ ကြားစရာနား ရှိသောသူ မည်သည်ကား ကြားပါ
 ၃၇ လေစေဟု မိန့်တော်မူ၏။ ။ အခွန်ခံသောသူတို့နှင့် ဆိုးသော
 သူအပေါင်းတို့သည် နားထောင်ရ အောင်အထံ တော်သို့ ချည်းကပ်
 ၃၈ သည်ဖြစ်၍ ဗာရိရှုလူ။ ကျမ်ပြုဆရာတို့က ဤသူသည် ဆိုးသောသူ
 တို့ကို လက်ခံ၍ သူတို့နှင့် အတူစားသည်တကား ဟု ကဲ့ရဲ့အပြစ်တင်ကြ
 ၃၉ ၏။ ထိုအခါ ဥပမာ စကား ကို မိန့်တော်မူသည်ကား။ သင်တို့တွင် အ
 ၄၀ ဘယ်သူသည် သိုးတရာ ရှိ၍ သိုးတကောင် ပျောက်လျှင် ကိုးဆယ်ကိုး
 ကောင် သောသိုးကို တော၌ ထားရစ်သဖြင့် ပျောက်သောသိုး တကောင်
 ၄၁ ကို မတွေ့မှီ ထိုင်အောင် သွား၍ မရှာသနည်း။ တွေ့ပြီးလျှင် ဝမ်းမြောက်
 ၄၂ သောစိတ်နှင့် ပခုံးပေါ်မှာ တင်ထမံ၍ မိမိအိမ်သို့ ရောက်သော အခါ အ
 ဆွေခင်ပွန်း။ အိမ်နီးချင်း များကို ခေါ်၍ ပျောက်သောသိုး ကို ငါတွေ့
 ၄၃ ပြီး။ ငါနှင့် အတူဝမ်းမြောက်ကြလေဟု ဆိုတတ်သည် မဟုတ်လော။ ထို

နည်းတူ။ ဖြောင့်မတ်၍ နောင် တရ စရာအကြောင်း မရှိသော သူကိုး
ဆယ်ကိုး ယောက်တို့ ၌ ကောင်းကင်သား တို့သည်ဝမ် မြောက်ဆည်
ထက်ဆိုး သော သူ တယောက်သည် နောင် တရ သည် ကိုသာ ၍ ဝမ်
မြောက်ခြင်းရှိသည်ဟု ခေါ်ဆို၏။ ။ တနည်းကား။ အဘယ်မိမ္မ
သည်ငွေဆယ်ပျားရှိ ၍ တပျားပျောက်လျှင်ဆီမီးကိုထွန်း၍ မတွေ့မှီ
ထိုင်အောင်တအိမ်လုံး ကိုလှဲ၍ စေ့စေ့မရှာသနည်း။ တွေ့ပြီး လျှင်အ
ဆွေခင်ပွန်း။ အိမ်နီးချင်းများကိုခေါ်၍ ပျောက်သောငွေကို ငါတွေ့ပြီး။
ငါ့နှင့်အတူဝမ်မြောက်ကြလေဟုဆိုတတ်သည်မဟုတ်လော။ ထိုနည်း
တူ။ ဆိုးသော သူတယောက်သည် နောင် တရသည်ကို ဘုရားသခင်၏
ကောင်းကင်တမန် တို့သည်ဝမ်မြောက်ခြင်းရှိသည်ဟု ခေါ်ဆို၏ ဟုမိန့်
တော်မူ၏။

- ၁၁ တဖန်မိန့် တော်မူသည် ကား။ တစုံတ ယောက် သော သူ ၌ သား နှစ်
- ၁၂ ယောက်ရှိ ၏။ သားအငယ်သည် အဖဆီသို့သွား၍ အဖ။ အရေဥစ္စာ
- ၁၃ ကိုရေ၍ အကျွန်ုပ် ရထိုက်သော အဖို့ကိုပေးပါဟုတောင်းပန်လျှင်အဖ
- ၁၄ သည်ဥစ္စာများကိုဝေ၍သားတို့အားပေးလေ၏။ ထိုနောက်များမကြာ။
- ၁၅ သားအငယ်သည် မိမိဥစ္စာ များ ကိုသိမ်းယူ၍ ဝေးစွာသော ပြည်သို့
- ၁၆ သွားပြီး လျှင်ထိုပြည်မှာ ကာမဂုဏ်၌ ဖွန်းကျူး၍ ဥစ္စာ ပျိုးတီး၏။
- ၁၇ ရှိသမျှ ကုန်သောအခါ ထိုပြည်၌ ကြီးစွာသော အစားခေါင်းပါးခြင်း
- ၁၈ ဖြစ်၍ သူသည် အဖွန်ဆင်းရဲခြင်း သို့ရောက်၏။ ထိုအခါပြည်သား
- ၁၉ သခင်သည် သူကိုတောဆီသို့စေလိုက်၏။ ဝက်စားသော ဖွဲ့ကိုပင်စား
- ၂၀ ချင်သည် ထိုင် အောင်ငတ် ဓူတ်လျက်နေ၏။ အဘယ် သူမျှအစားကိုမ
- ၂၁ ကျေး။ ထိုအခါသတိရလျှင် ငါအဖ၏ အိမ် ၌ အစားသော သူအများ
- ၂၂ တို့သည်ဝအောင်စားရကြ၏။ ငါမူကား ဤပြည် ၌ သေအောင်အငတ်ခံ
- ၂၃ ရ၏။ ငါထ၍ အဖဆီသို့သွား မည်။ အဖ။ ကျွန်တော်သည် ကောင်းကင်
- ၂၄ ကိုငင်ကိုယ်တော်ကိုငင်ပြစ်မှားပါပြီ။ ယခုမှစ၍ ကိုယ်တော်၏သား
- ၂၅ ဟူ၍ခေါ်ခြင်းကိုမခံထိုက်ပါ။ သူငါ့အရာ ၌ ကျွန်တော်ကိုထားပါဟု ငါ
- ၂၆ ပြောမည်ဟူ၍ အကြံရှိသည့်နှင့် ထ၍ အဖဆီသို့သွားလေ၏။ သွား၍ဝေး
- ၂၇ ပြေးသွား၍ သားလည်ပင်း ကိုပိုက်ဖက်လျက် ခုမ်ရှုပ်လေ၏။ သားက

လည်းအဖ။အကျွန်ုပ်သည်ကောင်းကင်ကိုငိုငိုယုံတော်ကိုငိုငိုပြစ်မှားပါ
 ပြီး။ ယခုမှစ၍ ကိုယ်တော်၏သားဟူ၍ခေါ်ခြင်း ကိုမခံထိုက်ပါဟုဆို
 ၂၂ လျှင် အဖကမြတ်သောဝတ်လုံကိုယူခဲ့၍သူကိုခြုံကြ။ သူ့လက် နှိလက်
 ၂၃ စွပ်တန်ဆာ ဆင်ကြ။ ခြေခင်းကိုလည်းစီးစေကြ။ ဆူအောင်ကျွေးသော
 နွားကလေးကိုယူသတ်ကြ။ သို့ပြီးမှစားကြစို့။ ပျော်ရွှေခြင်းကိုပြုကြစို့။
 ၂၄ ငါသားသည်အထက်ကသေ၏။ ယခုရှင်ပြန်၏။ အထက်ကပျောက်၏။ ယ
 ခုတွေ့ပြန်၏ ဟုအစေအပါတို့ကိုဆိုပြီးမှအားလုံးတို့သည်ပျော်ရွှေခြင်း
 ၂၅ ကိုပြုကြ၏။ ။သား အကြီး သည်တောကလာ၍ အိမ်အနီး
 ၂၆ သို့ရောက်သော အခါကခြင်း။ တီး မှုတ်ခြင်း အသံကိုကြားလျှင် ငယ်
 ၂၇ သားတယောက်ကိုခေါ်၍ဘယ်သို့ဖြစ်သနည်းဟုမေး၏။ ငယ်သားက
 သခင်ညှီးရောက်လာပြီ။ ဘေးနှင့်ကင်းထွတ်လျက်ရှိသည်ကိုအဖတွေ
 သေ့ကြောင့်ဆူအောင်ကျွေးသောနွားကလေးကိုသတ်ခဲ့ပြီး ဟုဆို၏။
 ၂၈ သားအကြီးသည်စိတ်ဆိုး၍ အိမ်သို့မဝင်ဘဲနေ၏။ အဖသည်သူ့ဆီသို့
 ၂၉ ထွက်၍ချော့မော့ရ၏။ သားကြီးကလည်းအကျွန်ုပ်သည်ကာလတာ
 ၃၀ ရှေ့စွာအဖ၏ အစေကိုခံပါပြီ။ အဖ၏ အလိုကိုတခါမျှမထွန်ကျူးပါ။
 သို့သော်လည်းအကျွန်ုပ်သည် အဆွေတို့နှင့်အတူပျော်ရွှေခြင်းကိုပြု
 ၃၁ ရအောင်အဖသည်ဆိတ်ကလေးတကောင်ကိုတခါမျှမပေး။ ပြည်တန်
 ဆာမိမ္မတို့နှင့်ပေါင်း၍မိမိဥစ္စာကိုဖြိုနိုးသောဤသားငယ်ရောက်လာ
 သောအခါအဖသည်ဆူအောင်ကျွေးသောနွားကလေးကိုသတ်စေပြီး
 ၃၂ တကားဟုဆို၏။ အဖကလည်းငါသား။ သင်သည်ငါဆီမှာအစည်နေ
 ၃၃ ၏။ ငါဥစ္စာအားလုံး သည်သင်ဥစ္စာဖြစ်၏။ သင်ညီသည် အထက်က
 သေ၏။ ယခု ရှင်ပြန် ၏။ အထက်ကပျောက် ၏။ ယခုတွေ့ပြန်၏။ ထို
 ကြောင့် ပျော်ရွှေဝမ်းမြောက်စရာအကြောင်း ရှိသည်ဟုအဖဆို၏ ဟု
 မိန့်တော်မူ၏။

၁ တပည့်တော်တို့အားတဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား။ ငွေတတ်သောသူ
 တယောက်နှ့် ဘဏ္ဍာစိုး ရှိ၏။ ထိုဘဏ္ဍာစိုးသည် သခင်ဥစ္စာများကို
 ဖျက်ဆီးကြောင်း ကိုသူတပါးကသခင်ရှေ့နှ့် ပြစ်တင်ပြောဆိုသည်ရှိ
 ၂ သော် သခင်သည်ဘဏ္ဍာစိုးကိုခေါ်၍သင်အမှုအရာ နှ့်ငါကြားသောစ
 ကားကားအဘယ်သို့နည်း။ ဘဏ္ဍာစိုးအရာ နှ့်မှတ်သားသောစာရင်း
 ၃ ကိုပေးတော့။ ယခု မှစ၍ဘဏ္ဍာစိုး မလုပ်ရဟုဆို၏။ ထိုအခါဘဏ္ဍာ

စိုးကတိသည့်အဘယ်သို့ပြုရမည်နည်း။ ငါသခင်သည့်အဏ္ဏာစိုးအရာ
 ထိုနှုတ်စေ၏။ လယ်လုပ်ခြင်း၊ ငှါစေ့မံနှိုင်း။ သူတောင်းဝားလုပ်ခြင်း၊ ငှါ
 ၄ နှက်ကြောက်၏။ ဘဏ္ဍာစိုးအရာမှကျသောနောက်သူတပါးတို့သည်မိ
 မိအိမ်၌ငါကိုသိမ်းဆည်းရအောင်အဘယ်သို့ငါပြု မည်ကိုငါသိ၏ဟူ
 ၅ ချစ်စိတ်ထဲ၌ကြံစည်ပြီးမှ သခင်ငွေရှိသောသူအားလုံးတို့ကိုခေါ်၍ငါ
 သခင်ကိုဆပ်ပေးရန်သင်၌အဘယ်မျှလောက်ရှိသနည်းဟုတပေါက်
 ၆ ကိုပေး၍ ထိုသူကဆီအခွက်တထောင်ပေးရန်ရှိသည်ဟုဆို၏။
 ဘဏ္ဍာစိုးကလည်း သင်စာရင်းကိုယူ၍အသေခံထိုင်သဖြင့် အခွက်
 ၇ ငါးရာကိုရေးမှတ်တော့ဟုဆို၏။ ထိုနောက်အချားသူကိုခေါ်၍ငါသ
 ခင်ကိုဆပ်ပေးရန်သင်၌အဘယ်မျှလောက်ရှိသနည်းဟုမေး၍ထို
 ၈ သူကရှုံ့စပါးအတင်းတထောင်ပေးရန်ရှိသည်ဟုဆို၏။ ဘဏ္ဍာစိုးက
 လည်း သင်စာရင်းကိုယူ၍အတင်းရှစ်ရာကိုရေးမှတ်တော့ဟုဆို၏။
 ၉ ထိုစကားသောဘဏ္ဍာစိုးသည်လိမ္မာစွာပြုသည်ကိုသခင်သည်ချီး
 ခွမ်းစေ၏။ အကယ်၍လောက်သားတို့သည်မိမိတို့အမှုကိုဆောင်ရွက်
 ၁၀ ရာတွင်အထင်းသို့ရောက်သောသူတို့ထက်သာ၍လိမ္မာကြ၏။ တဖန်
 ငါဆိုသည်ကား။ သင်တို့သည်ရတော့သောအခါအစည်ထာဝရတည်
 သောစိတ်မှာနံ့သင်တို့ကိုသိမ်းဆည်းထတံ့သောအဆွေရှိရအောင်
 ၁၁ မမြဲသောလောက်စည်းစိမ်ကိုသုံးဆောင်ကြလော့။ ။ အနည်း
 ငယ်သောအမှု၌သစ္စာရှိသောသူသည်ကြီးသောအမှု၌လည်းသစ္စာရှိ
 လိမ့်မည်။ အနည်းငယ်သောအမှု၌သစ္စာမရှိသောသူသည်ကြီးသော
 ၁၂ အမှု၌လည်းသစ္စာမရှိ။ သို့ဖြစ်၍မမြဲသောလောက်စည်းစိမ်ကိုသုံး
 ရာတွင်သင်တို့သည်သစ္စာမရှိလျှင်မှန်သောစည်းစိမ်ကိုသင်တို့၌အ
 ၁၃ ဘယ်သူအပ်မည်နည်း။ သူတပါးအမှု၌သင်တို့သည်သစ္စာမရှိလျှင်
 ၁၄ အဘယ်သူသည်အပိုင်ပေးမည်နည်း။ အဘယ်မည်သောအစေခံ
 သည်သခင်နှစ်ဦးအစေကိုမခံနိုင်။ သခင်တဦးကိုမုန်းမည်။ တဦးကိုချစ်
 မည်။ သခင်တဦးကိုဒိဋ္ဌိမည်။ တဦးကိုမခန့်မညားပြုမည်။ သင်တို့သည်
 ၁၅ သူများသခင်၏အစေကိုငင်လောက်စည်းစိမ်၏အစေကိုငင်မခံနိုင်
 ကြဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ ငွေကိုတပ်မက်သောဗာရိဂ္ဂုလူတို့သည်
 ၁၆ ထိုစကားများကိုကြား၍လျှင်ကိုယ်တော်ကိုကဲ့ရဲ့ကြ၏။ ယေရှုကလည်း
 သင်တို့သည်လူများရှေ့မှာဖြောင့်မတ်ကျန်ပြုသော်လည်းသူရားသ
 ခင်သည်သင်တို့စိတ်နှစ်လုံးကိုသိမြင်တော်မူ၏။ လူသဘောအားဖြင့်

အမြတ်ထား သောအရာသည် ဘုရား သခင်ရှေ့တော်၌ စက်ဆုပ်ရွံရှာ
 ၁၈ ဆွယ်ခြစ်၏။ ယောဟန် မရောက်မှီတိုင် အောင်ပညာ ဟိကုမ်းအနာ
 ဂတ္တိကုမ်းရှိ၏။ ယောဟန်ထက်ထက်မှစ၍ ဘုရား သခင်နိုင်ငံတော်၌
 ၁၉ ရှည်သော ဝေပေလိတရား ကိုဟောလျက်ရှိ၏။ လူများ တို့သည်လည်း
 နိုင်ငံတော်ကို အနိုင်အထက်ဝင်ကြ၏။ ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးပျက်
 ၂၀ စီးလွယ်၏။ ပညာဟိကုမ်း၌ အငယ်ဆုံးသော မိဇ္ဈတလုံး မျှမရှိခြင်း နှစ်
 ၂၁ ရာ။ အကြင်သူသည် မိမိမယားနှင့် ကွာ၍ အချားမိမ့်နှင့် အိမ်ထောင်
 ဖက်ပြု၏။ ထိုသူသည် မိမိမယားကို ပြစ်မှား၏။ လင်နှင့် ကွာသော မိမ့်
 နှင့် အိမ်ထောင်ဖက်ပြုသော သူသည်လည်း သူမယားကို ပြစ်မှားသည့်
 ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၉ တဖန်ထုံ၊ ငွေရတတ်သော သဋ္ဌေးတယောက်သည် နိမောင်း သောကဗ္ဗ
 လာနှင့် ပိတ်ချော ကိုဝတ်ဆင်၍ ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်၌ နေ့တိုင်း ဖျော်
 ၂၀ ရွှေလျက်နေ၏။ ဇာဇရအမည် ရှိသော လူဆင်းရဲတယောက်သည် တ
 ၂၁ ကိုယ်လုံး အနာစိမ်းပေါက်၍ သဋ္ဌေး၏ စားပွဲမှ ကျသော စားနပ်စား
 ပေါက်ကို စားပါရစေဟု တောင်းတသော စိတ်နှင့် သဋ္ဌေးအိမ်ထံခါးနား
 ၂၂ မှာ ချထားလျက်နေ၏။ ခွေးတို့သည် လာ၍ အနာစိမ်းများကို လျက်ကြ
 ၏။ တနေ့သ၌ ထိုဆင်းရဲသား သေလွန်၍ ကောင်းကင်တမန် တို့သည်
 အာဗြဟံ၏ ရင်နားဆီသို့ ပို့ဆောင်ကြ၏။ သဋ္ဌေးသည်လည်း သေလွန်
 ၂၃ ၍ သင်းပြိုဟ်ခြင်းကို ခံလေ၏။ မရဏာ နိုင်ငံ၌ ပြင်းပြစွာ သေဝေဒနာ
 ကိုခံလျက် မျှော်ကြည့်၍ အာဗြဟံ ကို ငိုအာဗြဟံ ရင်နား၌ လာဇရုကို ငိုအ
 ၂၄ ဝေးကမြင်လျှင် အဖအာဗြဟံ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်မသနားပါ။ ဤမီးဖျံ
 ၌ အကျွန်ုပ်ပြင်းစွာ ခံရသောကြောင့်။ လာဇရုသည် လက်ဖျား ကို ရေ၌
 နှစ်၍ အကျွန်ုပ်လျှောက်လျှောက် ဖြစ်ခြင်းငှါ သူကို အကျွန်ုပ်ဆီသို့ စေလွှတ်ပါဟု
 ၂၅ ဟပ်ကျော်လေ၏။ အာဗြဟံ ကလည်း ငါသား။ သင်သည် အသက်ရှင်
 တုန်းခါချမ်းသာရသည် ကို ၎င်းလာဇရုသည် ဆင်းရဲစွာ နေရသည်ကို
 ၎င်းအောင်းစေလော့။ ယခုမူကား သူသည် သက်သာခြင်း ရှိ၏။ သင်သည်
 ၂၆ ဒုက္ခဝေဒနာကို ခံရ၏။ ထိုမှတပါး။ ငါတို့ သင်တို့ စပ်ကြား၌ အဖွဲ့
 နက်လှသော ချောက်ကြီးတည်လျက်ရှိ၏။ သို့ဖြစ်လျှင် ဤအရပ်မှ သင်
 တို့ဆီသို့ ကူးချင်သော သူမကူးနိုင်။ ဟိုဘက်မှ ငါတို့ ဆီသို့ ကူးချင်
 ၂၇ သော သူလည်း မကူးနိုင်ဟု ဆို၏။ သဋ္ဌေးကလည်း အဖ၊ ထိုသို့ မှန်လျှင်

အကျွန်ုပ်နှစ်ဦးညီငါးယောက်ရှိပါသည်ဖြစ်၍ သူတို့သည် ဤပြင်းပြစွာခံ
 ရာအရပ်သို့မရောက် ရအောင်သူတို့အားသက်သေခံစေခြင်း ငှါအ
 ကျွန်ုပ်အဖ၏ အိမ်သို့လာရောက်ပေလိုက်ပါ။ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်၏
 ၂၈ ဟုဆိုလျှင် အာဗြဟံ ကသင်ဗြီတို့ နှိမော့မှစ၍ ပရောဖတ်များ
 ၃၀ ရှိ၏။ ပရောဖတ်စကားကိုနားထောင်ပါလေစေဟုဆို၏။ သဋ္ဌေးက
 လည်းမဟုတ်ပါအဖအာဗြဟံ။ သေသောလူရုထဲကတယောက်သေပါသူ
 သည်ထမြောက်၍သူတို့ဆီသို့သွားလျှင်သူတို့သည်နောင်တရလိမ့်မည်
 ၃၁ ဟုဆိုလေသော် အာဗြဟံကသူတို့သည် မော့ရှေ့စကား။ ပရောဖတ်စ
 ကား ကိုနားမထောင်လျှင် တယောက်သောသူသည် သေခြင်းမှထ
 မြောက်သော်လည်း မရုံကြည်နှိုင်ကြဟုအာဗြဟံဆိုသည်ဟုမိန့်တော်
 ၁ မူ၏။ ။တပည့်တော်တို့အားတဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား။ ထိမိ
 ၍လဲစရာအကြောင်းရှိရမည်။ သို့သော်လည်း ထိမိ၍လဲစရာအကြောင်း
 ၂ ကိုဖြစ်စေသောသူသည်အမင်္ဂလာရှိ၏။ ဤသူငယ်တစ်ယောက်ကို
 လဲစေသည်ထက်လည်းပင် နှိ ကြိတ်ဆုံကျောက်ပျား ဆွဲ၍ပင်လယ်၌ချ
 ၃ သော်သာ၍ကောင်း၏။ သင်တို့သည်ကိုယ်ကိုယ်သတိပြုကြလော့။
 သင်၏ညီအစ်ကိုသည် သင်ကိုပြစ်မှားလျှင်သူကိုဆုမွှေလော့။ သူသည်
 နောင်တရလျှင် သူ အပြစ် ကိုထွတ်လော့။ တနေ့ချင်း တွင်ချနှစ် ကြိမ်
 ၄ မြောက်အောင်ပြစ်မှား၍ ချနှစ် ကြိမ်မြောက်အောင်သင်ဆီသို့လှည့်၍
 နောင်တရပါ၏ဟုဆိုလျှင်သူ၏ အပြစ်ကိုထွတ်လော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၅ ။တမန်တော်တို့ကအကျွန်ုပ်တို့ရုံကြည်ခြင်းစိတ်ကိုတိုးပွားစေ
 ၆ တော်မူပါဟု သခင်ဘုရားကိုတောင်းလျှောက်ကြလျှင်သခင်ဘုရား
 ကမံ့ညှင်းစေပမာဏရှိသောရုံခြင်းသင်တို့နှိရှိလျှင်ထိုတည်းပင်ကိုအ
 ချင်းတည်းပင်။ သင်သည်အမြစ်နှင့်တကွနှုတ်၍ ပင်လယ်၌စိုက်လျက်
 ၇ နေတော့ဟုဆိုကြလျှင်သင်တို့စကား ကိုနားထောင်လိမ့်မည်။ အစေအ
 ပါသည်လယ်ထွန်သော်ငိုနွားသိုးကျောင်းသော်ငိုလယ်ပြင်မှလါ၍အိမ်
 သို့ဝင်သောအခါထိုအစေအပါကိုအသေ့လာ၍ စားပွဲ၌ထိုင်နေတော့
 ၈ ဟုသင်တို့တွင်အဘယ်သူဆိုမည်နည်း။ ထိုအစေအပါကိုငါစားစရာ
 ပြင်တော့။ ငါဝါးသောက်စဉ်ခါးပန်းကိုစဉ်း၍ငါကိုလုပ်ကျွေးတော့။ ထို
 ၉ နောက်သင်သည်စားသောက်ရမည်ဟုဆိုမည်မဟုတ်လော့။ ထိုအစေ
 အပါသည်သခင်စီရင်သည်အတိုင်း ပြုသော့ကြောင့်သခင်နှိကျေးဇူးတင်
 ၁၀ သလော့။ ကျေးဇူးမတင်။ ထိုနည်းတူ။ သင်တို့သည်ပညတ်တော်လာတိုင်း

၁၇

။ရှင်လုကာခရစ်ဝင်။

ကျင့်ပြီးမှငါတို့သည်သခင်ခွဲကျေးဇူးပြုသောအစေအပါဖြစ်သည်ဟု
တ်။ငါတို့သည်ဝတ်ပြေရုံမျှသာရှိသည်ဟုကိုယ်ကိုယ်ပြောကြစေဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ ယေရှုကလင်မြို့သို့ခရီးသွားတော်မူစဉ်၌မာရိ
၁၂ ပြည်အလယ်။ဂါလိလဲပြည်အလယ်မှာရှောက်သွားတော်မူ၏။ ရွာစ
ရွာသို့ဝင်တော်မူသည်တွင်နူနာစွဲသောသူတကျိပ်တို့သည်ကြိုဆို၍အ
၁၃ ဝေးကရပ်နေလျက် သခင်။ယေရှု။ကျွန်တော်တို့ကိုကယ်မသနားတော်
၁၄ မူပါဟုဟစ်ကျော်ကြ၏။ ယေရှုသည်မြင်တော်မူလျှင်သင်တို့သည်
ယဇ်ပရောဟိတ်ဆီသို့သွား၍ကိုယ်ကိုယ်ပြုကြတော့ဟုမိန့်တော်မူ
၁၅ သည်အထိုင်းသူတို့သည်သွား၍သန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ ထိုသူ
တို့တွင်တယောက်သောသူသည်အနာရောဂါကင်းလွတ်သည်ကိုယ်
မြင်လျှင်ပြန်လာ၍ ကြီးသောအသံနှင့်ဘုရားသခင်ဂုဏ်တော်ကိုချီး
၁၆ မွမ်းလေ၏။ ခြေတော်ရင်း၌ပျပ်ဝပ်၍ကျေးဇူးတော်ကြီးလှပါ၏ဟု
၁၇ ဝန်ခံလေ၏။ထိုသူသည်၌မာရိလူဖြစ်သတည်း။ ယေရှုကလည်းတ
ကျိပ်သောသူတို့သည်သန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်သည့်မဟုတ်လော။ကိုး
၁၈ ယောက်သောသူတို့သည်အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ဤတပါးအမျိုးသား
ကိုထား၍ ဘုရားသခင်ဂုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်းခြင်းငှါပြန်လာသောသူ
၁၉ တယောက်မျှမရှိသလောဟုမေးတော်မူပြီးမှ ထိုသူကိုထသွားတော့။
သင်၏ရုံကြည်ခြင်းသည်သင် အနာကိုညိမ်းစေပြီးဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၀ ဟာရိရှေလုတို့သည်လာ၍ဘုရားသခင်နိုင်ငံတော်သည်အ
ဘယ် သောခါတည် ပါမည်နည်း ဟုမေး လျှောက် ကြလျှင် ယေရှုက
၂၁ ကောင်းကင်နိုင်ငံ တော်သည်မျက်မြင်အရာနှင့်မတည်။ ဤအရပ်၌
ကြည့်ပါ။ထိုအရပ်၌ ကြည့်ပါဟုပြော စရာ အကြောင်းမရှိ။အဘယ်
ကြောင့်နည်းဟုမူကား။ ဘုရားသခင် နိုင်ငံတော်သည် လူအထဲ၌ရှိ
သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၂ တဖန်တပည့်တော်တို့အားမိန့်တော်မူသည်ကား။သင်တို့သည်လူသား
၏နွေရက်တရက်ကိုမျှတွေ့မြင်လို၍မတွေ့မမြင်ရသောအချိန်ကာလ
၂၃ ရောက်လိမ့်မည်။ ဤအရပ်၌ကြည့်ပါ။ထိုအရပ်၌ကြည့်ပါဟုသင်တို့
၂၄ အားပြောဆိုသော်လည်းမထိုက်မသွားကြနှင့်။ ကောင်းကင်တဖန်မှ
ပြက်သောလျှပ်စစ်သည်ကောင်းကင်အနှံ့အပြားထွန်းလင်းသကဲ့သို့
၂၅ လူသားသည်မိမိနွေရက်၌ဖြစ်တော်မူလတံ့။ ထိုသို့မဖြစ်မှီသူသည်

၂၆ များစွာသော ဆင်းရဲဒုက္ခကို၎င်း ယခုလူမျိုး၏ညှင်းပယ်ခြင်းကို၎င်းခံ
 ၂၇ ခံရမည်။ ။နောဇေလက်ထက်၌ဖြစ်သကဲ့သို့လူသားလက်ထက်၌
 ၂၈ ဖြစ်လိမ့်မည်။ နောဇေသည်သင်္ဘောထဲသို့ဝင်၍ရေကြီးဖွယ်မျိုးခြင်း
 ၂၉ ဖြစ်၍လူအားလုံးတို့ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်းသည့်နေ့တိုင်အောင်လူများ
 ၃၀ တို့သည်စားသောက်ထိမ်းမြားအိမ်ထောင်လျက်နေကြ၏ ထိုနည်း
 ၃၁ တူ။လောတလက်ထက်၌လူများတို့သည်စားသောက်ရောင်းဝယ်လျက်
 ၃၂ ဥယျာဉ်စိုက်လျက်အိမ်ဆောက်လျက်နေသကဲ့သို့၎င်း လောတသည်
 ၃၃ သောဒုံမြို့မှထွက်သောနေ့၌ကောင်းကင်မှကန်နှင့်ရောသောမီးမိုလ်း
 ၃၄ ရွာ၍ထိုလူအားလုံးတို့ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်းသကဲ့သို့၎င်း လူသား
 ၃၅ ပေါ်ထွန်းသောနေ့၌ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုနေ့ရက်၌အိမ်မီးပေါ်မှာရှိ
 ၃၆ သောသူသည်မိမိအိမ်ထဲမှာရှိသော ဥစ္စာကိုယူခြင်းငှါမဆင်းစေနှင့်။
 ၃၇ ထိုအတူ။ လယ်၌ရှိသောသူသည်နောက်သို့လှည့်၍ မပြန်လာစေနှင့်။
 ၃၈ လောတ၏မယားကိုအောင်းမေ့ကြလော့။ အကြင်သူသည်မိမိအသက်
 ၃၉ ကိုကယ်ဆယ်ခြင်းငှါရှာကြံ၏။ ထိုသူသည် အသက်ရှုံးလိမ့်မည်။ အ
 ၄၀ ကြင်သူသည်အသက်ရှုံး၏။ ထိုသူသည် မိမိအသက် ကယ်ဆယ်ခြင်း
 ၄၁ သို့ရောက်လိမ့်မည်။ ငါဆိုသည်ကား။ ထိုနေ့ညည့်တွင်အိပ်ရာတခု၌
 ၄၂ ရှိသောသူ နှစ်ယောက်တို့တွင် တယောက်ကိုသိမ်းယူ၍ တယောက်
 ၄၃ ကားနေရစ်လတံ့။ ကြိတ်ဆုံလုပ်သောသူ နှစ်ယောက်တို့တွင် တ
 ၄၄ ယောက်ကိုသိမ်းယူ၍ တယောက်ကားနေရစ်လတံ့ဟုမိန့်တော်မူလျှင်
 ၄၅ သခင်။ အဘယ်အရပ်၌ ဤသို့ဖြစ်ပါမည်နည်းဟုမေးလျှောက်ကြသော်
 ၄၆ အသေကောင်ရှိရာ အရပ်၌ လင်းယုန်ငှက်တို့သည်စုဝေးကြလတံ့ဟု
 ၄၇ မိန့်တော်မူ၏။ ။လူတို့သည်အားမလျော့ဘဲကျိုးစားဆုတောင်း
 ၄၈ ရမည်အကြောင်း။ ဥပမာစကားကိုမိန့်တော်မူသည်တား။ မြို့တမြို့၌
 ၄၉ ဘုရားသခင်ကိုမကြောက်ရွံ့။ လူကိုအားမနာတတ်သောတရားသူကြီး
 ၅၀ တယောက်ရှိ၏။ ထိုမြို့၌နေသောမုတ်ဆိုးမတယောက်သည်တရား
 ၅၁ သူကြီးဆီသို့သွား၍ ကျွန်မရန်ဘက်ကိုခေါ်ပါ။ ကျွန်မဘက်တရားစီ
 ၅၂ ရင်ပါဟုတောင်းလျှောက်သော်လည်း တရားမစီရင်ဘဲကြာမြင့်စွာ
 ၅၃ နေ၏။ ထိုနောက်တရားသူကြီးကငါသည်ဘုရားသခင်ကိုမကြောက်
 ၅၄ ရွံ့။ လူကိုအားမနာတတ်သောသူဖြစ်သော်လည်း ဤမုတ်ဆိုးမသည်
 ၅၅ ငါကိုနှောင့်နှေးသောကြောင့် သူဘက်တရားစီရင်မည်။ သို့မဟုတ်။ အ
 ၅၆ စည်လာ၍ ငါကိုပင်ပန်းစေတော့မည်ဟုစိတ်ထဲ၌အကြံရှိ၏။ ထိုမတ

၈၇၇ ရားသော တရားသူကြီး၏ အကြံကို မှတ်ကြလော့။ ဘုရားသခင်ရွေး
 ကောက်တော်မူသော သူတို့သည် ညည့်နေ့မပြတ် အော်ဟစ်တောင်း
 ၈ သျှောက်သည်ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်သည် သူတို့ဘက် တရားမစီရင်ဘဲ
 ၉ နေတော်မူမည်လော။ ကြာမြင့်စွာသည်းခံတော်မူမည်လော။ ငါဆိုသည်
 ကား။ သူတို့ဘက်အလျှင်အမြန်တရားစီရင်တော်မူမည်။ သို့သော်လည်း
 ၁၀ လူသားသည် ကြွလာသော အခါ ထိုသို့သော ရုံခြင်းကို မြေကြီးပေါ်မှာ
 ၁၁ တွေ့မည်လောဟု မိန့်တော်မူ၏။ ။ ကိုယ်ကုသိုလ်ကို အစွဲပြု၍
 သူတပါးကို မထိခံ့မြင်ပြုတတ်သော သူအချို့တို့အား မိန့်တော်မူသော
 ၁၂ ဥပမာကား။ လူနှစ်ယောက်တို့သည် ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုခြင်းငှါ ဗိတံ
 မှာန်တော်အပေါ်သို့ တက်ကြွ၏။ တယောက်ကား ဗာဂိရှဲလူဖြစ်၏။ တ
 ၁၃ ယောက်ကား အခွန်ခံဖြစ်၏။ ဗာဂိရှဲလူသည် တယောက်တည်းရပ်
 နေလျက် အိပ်ဘုရားသခင်။ အကျွန်ုပ်သည် အနိုင်အထက် လုယူသောသူ။
 မတရားသဖြင့် ကျင့်သောသူ။ သုမယားကို ပြစ်မှားသော သူတည်းဟူ
 သော အချားလူတို့ကဲ့သို့မဟုတ်။ ဤအခွန်ခံကဲ့သို့လည်း မဟုတ်သည်
 ၁၄ ဖြစ်၍ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် ခုနှစ်ရက်တွင် နှစ်
 ၁၅ ရက်အစားရှောင်ပါ၏။ ဥစ္စာရှိသမျှတို့ကို ဆယ်ဖို့တဖို့ ထူပါ၏ဟူ၍ ဆု
 ၁၆ တောင်းပဋ္ဌနာပြု၏။ အခွန်ခံသူသည် ကားအဝေးကရပ်နေ၍ ကောင်း
 ကင်ကို မမျှော်မကြည့်ပုံ ဘဲရင်ဗတ်ကို ခတ်လျက် အိပ်ဘုရားသခင်။ အ
 ပြစ်မှားသော သူအကျွန်ုပ်ကို သနားခြင်းကရုဏာစိတ်ရှိတော်မူပါဟု
 ၁၇ ဆုတောင်းလေ၏။ ငါဆိုသည်ကား။ ထိုသူသည် အပြစ်ပြေလျက် မိမိ
 အိမ်သို့ပြန်သွား၏။ ဗာဂိရှဲလူအပြစ်မပြေ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ
 ကား။ ကိုယ်ကိုကိုယ်ချီးမြှောက်သော သူမည်သည်ကား နှိမ့်ချခြင်းသို့
 ရောက်လတံ့။ ကိုယ်ကိုကိုယ်နှိမ့်ချသော သူမည်သည်ကား ချီးမြှောက်
 ခြင်းသို့ ရောက်လတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၈ ထိုအခါ သူငယ်တို့ကို လက်တော်နှင့် တို့စေခြင်းငှါ အထံတော်သို့ ဆောင်
 ၁၉ ခဲ့သည်ကို တပည့်တော်တို့ မြင်လျှင် အပြစ်တင်ကြ၏။ ယေရှုသည် ထို
 သူငယ်တို့ကို ခေါ်တော်မူ၍ သူငယ်တို့သည် ငါထံ သို့လာပါလေလော့။ မ
 ဆီးတီးကြနှင့်။ ဘုရားသခင် နိုင်ငံတော်သည် ထိုသို့သော သူတို့၏ နိုင်ငံ
 ၂၀ ဖြစ်၏။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား။ အကြင်သူသည် ဘုရားသခင် နိုင်ငံ
 တော်ကို သူငယ်ကဲ့သို့ မခံမယူ။ ထိုသူသည် နိုင်ငံတော်သို့ မဝင်ရဟူ

- ၃၈ ပိန္နဲတော်မူ၏။ ။အရာရှိတယောက်ကကောင်းမြတ်သောဆရာ၊ ထာဝရအသက်ကိုအမွေခံအံ့သော ငှါအကျွန်ုပ်သည် အဘယ်အမှု
- ၃၉ ကိုဖြိုရပါမည် ခုဉ်းဟုဈေးကမ်းသော် ယေရှုကတိကိုကောင်းမြတ်သည့် ဟုအဘယ်ကြောင့် ခေါ်ပေါ်သနည်း။ ဘုရား သခင်တပါး တည်း သာ
- ၄၀ ကောင်းမြတ်တော်မူ၏။ သင်သည်ပညတ် တော်တို့ကိုသိသည့်မဟုတ် ထောသုမယားကိုမပြစ်မှားနှင့်။ လူအသက်ကိုမသတ်နှင့်။ သုဥစ္စာကို မေ့နှင့်။ မမှန်သော သက်သေကိုမခံနှင့်။ မိဘတို့အား ရှိသေ့စွာ ကျင့်
- ၄၁ ဆော့ဟုမိန္နဲတော်မူလျှင် အရှင်ဘုရား။ ထိုပညတ်အား လုံးကိုငယ် သောအရွယ်မှစ၍ အကျွန်ုပ်စောင့်ရှောက်ပါပြီး ဟုဈေးကမ်းပြန်သည်
- ၄၂ ကိုယေရှုသည် ကြားလျှင် သင်သည် တရုလိသေး၏။ ကိုယ်ဥစ္စာရှိသမျှ တို့ကိုရောင်း၍ ဆင်းရဲသောသူတို့အား ပေးဝေစော့။ ထိုသို့ ပြုလျှင် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဘဏ္ဍာကိုရလိမ့်မည်။ သို့ပြီးမှသာ ၍ ငါ့နောက်သို့
- ၄၃ ထိုက်ဆော့ဟုမိန္နဲတော်မူ၏။ ထိုသူသည် များသောဥစ္စာကိုရတတ် သောသူဖြစ်၍ ထိုစကားကိုကြားလျှင် အဖွန်စိတ်မသာသည့်နှင့်သွား
- ၄၄ လေ၏။ ။ထိုသို့စိတ်မသာသည့်ကိုယေရှုမြင်တော်မူလျှင် ဥစ္စာရ တတ်သောသူတို့သည် ဘုရားသခင်နိုင်ငံတော်သို့ဝင်ခြင်း ငှါအဘယ်
- ၄၅ ရှုဆောက်ခက်လှ၏။ ကုလား အုတ်သည် အပ်နုဖားကိုလျှိုလွယ်၏။ ငွေ ရတတ်သောသူသည် ဘုရားသခင်နိုင်ငံတော်သို့ဝင်ခဲ့သည်ဟုမိန္နဲ
- ၄၆ တော်မူ၏။ ကြားသောသူတို့ကသို့ဟုတ်လျှင် အဘယ်သူသည်ကယ်
- ၄၇ တင်တော်မူခြင်းသို့ရောက်နိုင်သနည်းဟုပြောဆိုကြ၏။ ကိုယ်တော် ကလည်း လူမတတ်နိုင်သော အမှုကိုဘုရား သခင်တတ်နိုင်တော်မူသည့်
- ၄၈ ဟုမိန္နဲတော်မူ၏။ ။ထိုအခါ ပေတရုက အကျွန်ုပ်တို့သည် အားလုံးကိုစွန့်ပြစ်၍ ကိုယ်တော် နောက်သို့လိုက်ပါပြီး ဟုဈေးကမ်း
- ၄၉ လေသော် ကိုယ်တော်လည်း ငါ့အဖန် ဆိုသည်ကား။ အကြင်သူသည် ဘုရားသခင်နိုင်ငံတော်ကြောင့် အိမ်ရာ။ မိဘ။ ညီအစ်ကို။ သားမ
- ၅၀ ဟား။ တစ်စုံတစ်ပါးကိုစွန့်၏။ ထိုသူသည် ယခုကာလ၌ အဆများစွာ သောအကျိုးကိုရင်နောင်ဘဝ၌ ထာဝရအသက်ကိုရင်ခံရလတံ့ဟုမိန္နဲ
- ၅၁ တော်မူ၏။ ။ထိုအခါကိုယ်တော်သည် တကျိပ်နှစ်ပါးသော တပည့်တော်တို့ကိုခေါ်၍ ငါတို့သည် ယေရှုလင်မြို့သို့ ယခုသွားကြ၏။
- ၅၂ ပရောဖက်များရေး မှတ်သမျှတို့သည် လူသား၌ ပြည့်စုံလိမ့်မည်။ တ ပါးအမျိုးသား တို့လက်သို့အပ်နှံခြင်း။ ကဲ့ရဲ့ ညည်းဆဲခြင်း။ ထံတွေး

၃၃ ထွေးခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ သူတို့သည်လူသားကိုရှိက်ပုတ်၍သတ်ကြ
 လိမ့်မည်။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ တမြောက်လိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်
 ၃၄ မူ၏။ ထိုစကားတော်တခွန်းကိုမျှတပည့်တော်တို့သည်နားမလည်ကြ။
 ထိုအကြောင်းအရာသည် ဖွက်ထားလျက်ရှိ၍ မိန့်တော်မူချက်အနက်ကို
 ၃၅ မရိပ်မိကြ။ ။ ယေရိခေါမြို့အနီး၌ရှိတော်မူဝဠာလူကန်းတယောက်
 ၃၆ သည်လမ်နားမှာထိုင်လျက်တောင်းခံလေ၏။ ထိုလူကန်းသည်လမ်နွီလူ
 ၃၇ များသွားသံကိုကြားလျှင် အဘယ်သို့နည်းဟုမေး၏။ နာဇရက်မြို့သား
 ၃၈ ယေရှုကြွသွားကြောင်းကိုသူတပါးပြောလျှင် ဒါမိဒ်၏သားတော်ယေ
 ၃၉ ရှု။ ကျွန်တော်ကိုကယ်မသနားတော်မူပါဟုဟစ်ကျော်လေ၏။ သူသည်
 တိတ်ဆိတ်စွာနေမည် အကြောင်း။ ရှေ့တော်၌ သွားသောသူတို့သည်
 ငေါက်၍ ဆိုသော်လည်း ဒါမိဒ်၏သားတော်။ ကျွန်တော်ကိုကယ်မသနား
 ၄၀ တော်မူပါဟုသာ၍ဟစ်ကျော်လေသော် ယေရှုသည်ရပ်တော်မူလျက်
 သူကိုခေါ်ခဲ့ဟုအမိန့်တော်ရှိ၏။ လူကန်းသည် အထံတော်သို့ချည်းကပ်
 ၄၁ ပြီးမှသင်၌ငါအဘယ်သို့ပြုစေလိုသနည်းဟုမေးတော်မူလျှင် သခင်။
 ကျွန်တော်မျက်စိမြင်ပြန်စေခြင်း ငှါပြုတော်မူပါဟုလျှောက် ဆိုသည်
 ၄၂ ကို ယေရှုကမျက်စိမြင်ပြန်စေ။ သင်၏ရုံကြည်ခြင်းသည်သင်ကိုကယ်
 ၄၃ မပြီးဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုခဏချင်းသူသည်မျက်စိမြင်ပြန်၍ဘုရား
 သခင်ဂုဏ် တော်ကိုချီးမွမ်းလျက်နောက် တော်သို့လိုက် လေ၏။ လူအ
 ပေါင်းတို့သည်မြင်လျှင်ဘုရားသခင်ကိုအံ့ဩချီးမွမ်းကြ၏။

၁၂၂ ယေရှုသည်ယေရိခေါမြို့သို့ဝင်၍ရှောက်သွားတော်မူ၏။ ထိုအခါဇက္ခ
 အမည်ရှိသောအခွန်ဝန်တယောက်ရှိ၏။ ထိုသူသည်ငွေရတတ်သော
 ၃ သူဖြစ်၏။ ယေရှုသည်အဘယ်သို့သောသူဖြစ်သည်ကိုထိုသူကြည့်
 လို၍လူအစုအဝေးများသည်နှင့်မိမိအရပ်လည်းနိမ့်သည့်နှင့်မမြင်နိုင်။
 ၄ ထိုကြောင့်ကြွတော်မူမည်လမ်တွင်ရှေ့သို့ပြေး၍ကိုယ်တော်ကိုမြင်ရ
 ၅ အောင်တည်း ပင်တပင် ကိုတက် လေ၏။ ထိုအရပ် သို့ယေရှုသည်
 ၆ ဇောက်တော်မူသောအခါမျှော်ကြည့်၍ထိုသူကိုမြင်တော်မူလျှင် ဇက္ခ
 မြန်မြန်ဆင်းလော့။ သင်အိမ်၌ယနေ့ငါတည်းနေရမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၇ ဇက္ခသည်မြန်မြန်ဆင်း၍ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့်ကိုယ်တော်ကိုမိမိ
 ၈ အိမ်၌သိမ်းဆည်းလေ၏။ ထိုအကြောင်းကိုလူအပေါင်းတို့သည်မြင်
 လျှင်ဆိုးသောသူဆိုမှာဝင်၍လုပ်ကျွေးခြင်းကိုခံတော်မူသည်တကား

၀ ဟုကဲ့ရဲ့အပြစ်တင်ကြ၏။ ဇာတိသည်လည်းရပ်နေ၍သခင်။ အကျွန်ုပ်
 ၀၀ ဥစ္စာ တဝက်ကို ဆင်းရဲ သောသူတို့အား ပေးပါမည်။ တစ်စုံတစ်ယောက်
 ၀၀ သောသူ၏ဥစ္စာအနည်းငယ်ကိုအကျွန်ုပ်ယူမိလျှင်လေးဆက်ပြန်၍ပေး
 ၀၀ ပါမည်ဟုသခင်ဘုရားကိုလျှောက်ဆို၏။ ယေဘုကလည်းဤသူသည်
 ၀၀ အာဗြဟံ၏ သားဖြစ်သည် နှင့်အလျောက် ယနေ့ပင်ကယ်တင် တော်မူ
 ၀၀ ခြင်း ကျေးဇူးသည် ဤအိမ်အပေါ်မှာ ဆင်း သက်၏။ လူသားသည်
 ၀၀ ဖျောက်သောသူတို့ကိုရှာ၍ ကယ်တင် အံ့သော ငှါ ကြွလာသတည်း ဟု
 ၀၀ မိန့်တော်မူ၏။ ။ ထိုအခါ ယေရုရှလင်မြို့အနီးသို့ ရောက်တော်မူ
 ၀၀ ၍ ဘုရားသခင်နိုင်ငံတော်သည် ချက်ချင်းပေါ်ထွန်းမည် ဟုလူများထင်
 ၀၀ သောကြောင့် ပရိသတ်အလယ်၌ ထပ်၍ မိန့်တော်မူသော ဥပမာကား။
 ၀၀ အမတ်ကြီးတယောက်သည် မင်းကြီးအရာကိုခံလို၍ မိမိပြင်၍ ပြန်လာ
 ၀၀ ခဲ့အကြံနှင့်ဝေးသောပြင်သို့ သွား၏။ မသွားမှီ မိမိငယ်သားတကျပ်
 ၀၀ ကိုခေါ်၍ ငွေတပိဿာစီအပ်ပေးလျက် ငါ မပြန် လာမှီတိုင် အောင်ကုန်
 ၀၀ သွယ်ပြုကြလော့ဟု မှာထားလေ၏။ ပြည်သားအချို့တို့သည် ထိုအမတ်
 ၀၀ ကြီး ကိုမနာလို၍ ထိုသူ၏ အအုပ် အချုပ် ကိုငါတို့မခံလို ဟု တမန်ကို
 ၀၀ သူနောက်စေ့စွတ်ကြ၏။ ထိုအမတ်ကြီးသည် မင်းအရာကိုခံ၍ ပြန်
 ၀၀ လာတော်မူသော အခါ ငွေခံသော ငယ်သားတို့သည် အဘိုး အဘိုး အ
 ၀၀ ဘယ်မျှလောက် အမြတ်ရသည်ကို သိရအောင် သူတို့ကို ခေါ်ချေဟု အမိန့်
 ၀၀ တော်ရှိ၏။ ။ ပဌမသူသည် လာ၍ သခင်။ ကိုယ်တော်ပေးသော
 ၀၀ ငွေ တပိဿာအား ဖြင့် အခွက် တဆယ် အမြတ်ရပါ ပြီး ဟု လျှောက်
 ၀၀ လျှင် သခင်ကသာရ။ ငယ်သားကောင်း။ သင်သည် အမှုငယ်၌ သစ္စာ
 ၀၀ စောင့်ခဲ့ပြီး။ မြို့ဆယ်မြို့ကို အုပ်စိုးလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ဒုတိယသူ
 ၀၀ သည် လာ၍ သခင်။ ကိုယ်တော်ပေး သော ငွေ တပိဿာအား ဖြင့် ငါး
 ၀၀ ပိဿာ အမြတ်ရပါ ပြီး ဟု လျှောက်လျှင် သခင်က သင်သည် မြို့ငါးမြို့ကို
 ၀၀ အုပ်စိုးလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ အချား သောသူသည် လာ၍ သခင်။
 ၀၀ ကျွန်တော်ပင်၌ ထုတ်ထား သော ကိုယ် တော် ငွေ တပိဿာရှိပါ၏။
 ၀၀ ကိုယ်တော်သည် ခဲရဦးသောသူ ဖြစ်လျက် ကိုယ်မသိမထားသော ဥစ္စာ
 ၀၀ ကို သိမ်းယူ၍ ကိုယ်မစိုက်မပျိုး သောလယ်၌ ရိတ်တတ်သည်ကို ကျွန်
 ၀၀ တော်ထောက်၍ ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ပါသည် ဟု လျှောက်လျှင် သ
 ၀၀ ခင်က ဆိုးညှစ်သော ငယ်သား။ သင်ကား ကိုသိလိုက်၍ သင်အမှုကို ငါ
 ၀၀ စီရင်စဉ် ငါသည် ခဲရဦးသောသူ ဖြစ်လျက် ကိုယ်မသိမထားသော ဥစ္စာ

၂၃ ကိုယ်ဖမ်းယူ၍ ကိုယ်ခရိုင်ပျိုးသောလယ်၌ ရိုက်သည်ကို သင်သိသည်
 ၂၄ မှန်လျှင် ငါငွေကို ပွဲစားလက်၌ အဘယ်ကြောင့် မအပ်သနည်း။ ထိုသို့
 အပ်လျှင် ငါပြန်လာသောအခါ ငွေရင်းနှင့် အတိုးကို ရနိုင်၏ ဟု မိန့်တော်
 ၂၅ မူပြီးသော် အခြွေအရံတို့အား ငွေတပိဿာကို သူလက်မှ နှုတ်ကြ။ အခွန်
 ၂၆ တဆယ်ရှိသော သူအား ပေးကြဟု မိန့်တော်မူ၏။ အခြွေအရံတို့လည်း
 ၂၇ သခင်။ သူသည် အခွန်တဆယ်ရှိပါ၏ ဟု လျှောက်ကြလျှင် ငါဆိုသည်
 ၂၈ ကား။ အကြင် သူသည် ရတတ်၏။ ထိုသူအား ပေးဦးမည်။ အကြင်သူ
 ၂၉ သည် ဆင်းရဲ၏။ ထိုသူ၌ ရှိသမျှကို ပင်နှုတ်လိမ့်မည်။ ထိုမှတပါး။ ငါ
 ၃၀ ၏ အအုပ်အချုပ် ကို မခံလိုသော ငါ၏ ရန် သူတို့ကို ခေါ်ခဲ့ကြ။ ငါရှေ့မှာ
 သတ်ကြဟု စီရင်တော်မူသည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၁ ထိုသို့ မိန့်တော်မူပြီးမှ တပဉ္စတော်တို့ ရှေ့၌ ကြွ၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ခရီး
 ၃၂ သွားတော်မူ၏။ သံလွင်အမည်ရှိသော တောင်ခြေရင်း၌ ဗက်ဗာဂေ
 ၃၃ ရွာ။ ဗေသနိ ရွာအနီး သို့ ရောက် တော်မူ သောအခါ တပည့် တော်နှစ်
 ၃၄ ယောက်တို့ ကို စေလွှတ်၍ သင်တို့ ရှေ့၌ ရှိသော ရွာသို့ သွားကြ။ ထိုရွာ
 ၃၅ သို့ ရောက်ရာတွင် အဘယ်သူမျှ မစီးဘူးသော မြိကလေးတကောင် နှုတ်
 ၃၆ နှောင်လျက် ရှိသည်ကို သင်တို့ တွေ့လိမ့်မည်။ ကြိုးကို ဖြည့်၍ ဆောင်ခဲ့
 ၃၇ ကြ။ သူတပါးက အဘယ်ကြောင့် ကြိုး ကိုဖြည့်သနည်း ဟု သင် တို့ကို
 ၃၈ ဖေးလျှင် သခင်အလိုရှိ၏ ဟု ပြန်ပြောကြလော့ဟု မှာထားတော်မူ၏။
 ၃၉ ထိုသို့ စေလိုက်သော သူတို့သည် သွား၍ စကားတော်အတိုင်း တွေ့ကြ
 ၄၀ ၏။ မြကြိုးကို ဖြည့်စည် တွင်မြိ ရှင်တို့က အဘယ်ကြောင့် မြကြိုးကို
 ၄၁ ဖြည့်သနည်း ဟု မေးလျှင် သခင်အလိုရှိ၏ ဟု ပြန်ပြောကြ၏။ ယေရှု
 ၄၂ ထံတော်သို့ မြိကလေးကို ဆောင်ခဲ့၍ မြကြောပေါ်မှာ မိမိတို့အဝတ်ကို
 ၄၃ ထားပြီးလျှင် ကိုယ်တော်ကို စီးစေကြ၏။ ခရီးသွားတော်မူစဉ်း လူများ
 ၄၄ တို့သည် မိမိအဝတ်ကို လမ်း၌ ခင်းကြ၏။ သံလွင်တောင်ပေါ်က ဆင်း
 ၄၅ ရာအရပ် သို့ ရောက် တော်မူ သော အခါ တပည့်တော်များ အပေါင်းတို့
 ၄၆ သည် မိမိတို့ မြင်ခဲ့ပြီးသော တန်ခိုး တော်များကို ထောက်၍ ဝမ်းမြောက်
 ၄၇ သောစိတ်နှင့် ဘုရားသခင်ကို ထောမနာပြု၍ ထာဝရဘုရား၏ အခွင့်
 ၄၈ နှင့် ကြွလာတော်မူသော ရှင်ဘုရင်အား ဓက်ဇာဖြစ်စေသတည်း။ ကောင်း
 ၄၉ ကင်ဘုံ၌ ညိုမ်သက်ခြင်း ဖြစ်စေသတည်း။ ကောင်းကင်ဘဝက ဝယ်
 ၅၀ ဘုန်း ကြီးပါစေသတည်း ဟု ကျေးကျော်ကြ၏။ လူအရအဝေး၌ ပါ

၄၀ သောဗာရိ၌လူအချို့တို့က အရှင်ဘုရား။ ကိုယ်တော်၏ တပည့် တို့ကို
 ဆုမွန်ပါပုသေ့ချောက် ကြသော် ယေရှုလည်း ငါဆိုသည် ကား။ ဤသူတို့
 ၄၁ သည် တိတ်တိတ်နေလျှင် ကျောက်ခဲတို့သည် ချက်ချင်း ကျော်လိမ့်
 မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ။ ယေရှုလင်မြို့အနီးသို့ ရောက်၍ ကြည့်
 ၄၂ မြင်လျက် မိုကျေးတော်မူ၍ အချင်းမြို့သင်၏ ညိမ်သက်ခြင်းနှင့် ဝပ်
 ဆိုင်သော အရာတို့ကို သင်၏ လက်ထက် ယခုကာလ ၌ ပင်သင်သည် သိ
 ၄၃ ရလျှင် မင်္ဂလာရှိ၏။ ယခုမူကား သင် မမြင်အောင် ထိုအရာတို့သည် ဖွက်
 ထားလျက် ရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ သင်ကို ကြည့်ရှုပြုစု
 ၄၄ တော်မူသော ကျေးဇူးကို သင်သည် မသိမမှတ်သောကြောင့် သင်၏ ရန်
 သူတို့သည် သင်ပတ်လည် တပ်တည်၍ လေးမျက်နှာ ၌ ပိုင်းရုံချုပ်ပိတ်
 ၄၅ ဆီးတားလိမ့်မည်။ သင်ကို ၎င်းသင်၏ သားတို့ကို ၎င်းမြေ နှင့် တညီ
 တည်း ညှိလိမ့်မည်။ သင် ၌ ကျောက်တခု ပေါ်မှာ တခုထပ်ဆင့်၍ မကျန်
 ၄၆ ရစ်အောင် ပြုလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ။ မိတ်မှန်တော်သို့
 ဝင်တော်မူလျှင် မိတ်မှန်တော် ၌ ရောင်းဝယ်သော သူတို့ကို နှင်ထုတ်
 ၄၇ လျက် ငါအိမ်သည် ဆုတောင်းရာ အိမ်ဖြစ်၏ဟု ကျမ်းစာ ၌ လာသော်
 လည်း သင်တို့သည် ထိုအိမ်ကို ခားမြဲတွင်း ဖြစ်စေကြပြီး တကား ဟု မိန့်
 ၄၈ တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် နေ့ထိုင်း မိတ်မှန်တော် ၌ ဆုမွန်ဖြတ်ဝါဒ
 ပေးတော်မူ၏။ ယဇ်ပရောဟိတ် အကြီး။ ကျမ်းပြု ဆရာ။ လူအကြီးအ
 ၄၉ ကဲတို့သည် ကိုယ်တော်ကို သတ်ရအောင် ရှာကြံသော်လည်း လူအပေါင်း
 တို့သည် ဒေသနာ တော်ကို စေ့စေ့နားထောင် သောကြောင့် သတ် နိုင်
 မသော အခွင့်ကို မတွေ့ရကြ။

၁ တနေ့သ၌ ကိုယ်တော်သည် မိတ်မှန်တော်တွင် လူများကို ဆုမွန်ဖြတ်ဝါဒ
 ပေး၍ ဝေဒလိတရားကို ပေါ်တော်မူစဉ် ယဇ်ပရောဟိတ် အကြီး။ ကျမ်း
 ၂ ပြုဆရာ။ ဗွတ်အရာရှိတို့သည် လာ၍ ကိုယ်တော်သည် ဤအမှုများကို အ
 ဘယ်အခွင့်နှင့် ပြုသည်ကို ၎င်းထိုအခွင့် ကို အဘယ်သူပေးသည်ကို ၎င်း
 ၃ အကျွန်ုပ်တို့အား ပြောပါဟု ဆိုကြသော် ကိုယ်တော်က ငါသည် တစုံတခု
 ၄ ကို မေးဦးမည်။ သင်တို့ မြေကြဲတော့။ ယောဟန်၏ ရေ နှစ်မင်္ဂလာသည်
 ၅ ဘုရားက ဖြစ်သလော။ လူက ဖြစ်သလောဟု မေးတော်မူ၏။ ထိုသူတို့
 သည် အချင်းချင်း ဆင်ချင်၍ ဘုရားက ဖြစ်သည်ဟု ငါတို့ မြေဖြင့် သင်
 တို့သည် ယောဟန်ကို အဘယ်ကြောင့် မရုံသနည်း ဟု သူမေးဦးမည်။

၉ လူကဖြစ်သည်ဟုငါ့တို့ဖြေလျှင် ယောဟန်သည်ပံ့ရောဖက်ဖြစ်သည့်
 ကိုလူများ အပေါင်း တို့သည် ရှုံသဖြင့် ငါတို့ကိုကျောက်ခဲနှင့် ပြစ်ထိမ်
 ၇ မည်ဟုအချင်းချင်း ဆင်ချင်ပြီးမှ အဘယ်ကဖြစ်သည် ကိုအကျွန်ုပ်
 ၈ တို့မသိဟုပြန်ပြောကြ၏။ ယေရုကလည်းထိုအတူ။ ဤအမှုများကိုအ
 ၉ ဘယ်အခွင့်နှင့်ငါပြုသည်ကိုငါမပြောဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ ထိုအ
 ခါပရိသတ်တို့အားမိန့်တော်မူသောဥပမာကား။ လူတဦးသည်ပျော်
 ၁၀ ဥယျာဉ်ကိုစိုက်ပျိုးပြီးမှလုပ်ဆောင် သောသူတို့အားဥယျာဉ်ကိုငှား၍
 အချားပြည်သို့ကြွာမြင့်စွာ သွား နေ၏။ ကာလအချိန်တန်လျှင်လုပ်
 ဆောင်သောသူတို့သည်ပျော်စမ်းအချို့ကိုပေးစေခြင်းငှါဥယျာဉ်ရှင်သည်
 ၁၁ ငယ်သားကိုစေလိုက်လေ၏။ ဥယျာဉ်စောင့်တို့သည် ငယ်သားကိုရှိုက်
 ၍လက်ချည်းထွတ်လိုက်ကြ၏။ နောက်တဖန်အချားငယ်သားကိုစေ
 လိုက်ပြန်လျှင်ဥယျာဉ်စောင့် တို့သည်သူကိုရှိုက်၍ အရှက်ခွဲပြီးမှလက်
 ၁၂ ချည်းထွတ်လိုက်ကြ၏။ နောက်တဖန်အချားငယ်သားကိုစေလိုက်ပြန်
 ၁၃ လျှင်သူကိုခါဏ်ရာပေါ်အောင်နာနာရှိုက်၍နှင်ထုတ်ကြ၏။ ထိုအခါ
 ဥယျာဉ်ရှင်ကငါသည်အဘယ်သို့ ပြုရမည်နည်း။ ငါချစ်သားကိုငါစေ
 လိုက်မည်။ သူတို့သည် ငါသားကို မြင်လျှင်အားနာကောင်းအားနာ
 ၁၄ လိမ့်မည်ဟုဆို၏။ ဥယျာဉ်စောင့်တို့သည်သားကိုမြင်လျှင်ဤသူသည်
 အစွေခံဖြစ်၏။ လာကြ။ သူကိုသတ်ကြစို့။ ထိုသို့သူ၏အစွေဥစ္စာကိုငါ
 ၁၅ တို့ရလိမ့်မည်ဟုအချင်းချင်းတိုင်ပင်ပြီးမှ ဥယျာဉ်ရှင်၏သားကိုဥ
 ယျာဉ်ပြင်သို့ထုတ်၍သတ်ပြစ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ဥယျာဉ်ရှင်သည်ဥယျာဉ်
 ၁၆ စောင့်တို့ကိုအဘယ်သို့ပြုမည်နည်း။ ဥယျာဉ်ရှင်သည်ဤထိုသူ
 တို့ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်းပြီးမှထိုဥယျာဉ်ကိုအချားသူတို့အားပေးမည်
 ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ပရိသတ်တို့သည်ကြားလျှင်ထိုသို့မဖြစ်ပါစေနှင့်
 ၁၇ ဟုလျှောက်ကြလေသော် ကိုယ်တော်သည်သူတို့ကိုကြည့်ရှု၍ထိုက်
 ကိုတည်လုပ်သောသူများပယ်ထားသောကျောက်သည်နောက်တဖန်
 ၁၈ တိုက်ထောင့်အထွန်ဖျားသို့ရောက်ပြန်၏ဟူသောကျမ်းစာချက်သည်
 အဘယ်သို့ဆိုလိုသနည်း။ အကြင်သူသည် ထိုကျောက်အပေါ်မှာကျ
 ၍ထိုသူသည်ကျူးလဲတံ့။ အကြင်သူ၏အပေါ်မှာထိုကျောက်ကျ၏။ ထို
 ၁၉ သူကိုညှက်ညှက်ကျစေလဲတံ့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါယဇ်ပရော
 ဟိတ်အကြီး။ ကျမ်းပြုဆရာတို့သည်မိမိတို့ကိုရည်စောင်၍ထိုဥပမာ
 စကားကိုဟောပြောတော် မူသည် ကိုသိကြသဖြင့် ကိုယ်တော်ကိုဖိ

ဆီးခြင်းငှါရှာကြံကြံ၏။ သို့သော်လည်း လူအပေါင်းကိုကြောက်၍ နေရ
 ၂၀ ကြ၏။ ။ ထိုအခါ ဖာရိုရှုလူတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုချောင်း
 ကြည့်သောအားဖြင့် စကားတော် ၌ အပြစ်တွေ့၍ မြို့ဝန်ထက် သို့အပ်နှံ
 သော အခွင့်ရှိစေခြင်း ငှါသူတော်ကောင်း ဖြစ်ရောင်ဆောင်သောသူ
 ၂၁ လျှို့တို့ကို အထံတော်သို့ စေလိုက်ကြ၏။ ထိုသူလျှို့တို့က အရှင်ဘုရား။
 ကိုယ်တော်သည် လူမျက်နှာကို မထောက်ဘဲ သျှောက်ဖြောင့်မတ်စွာ ဆုမွ
 ကြပါပေစေ၍ ဘုရား သခင်၏တရား လမ်းကို ဟုတ်မှန် စွာပြု တော်မူ
 ၂၂ သည် ကိုအကျွန်ုပ်တို့သိပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကဲသာဘုရင်အား
 အခွန်ဆက် အပ်သလော။ မဆက်အပ်သလောဟု မေး လျှောက်ကြ၏။
 ၂၃ ကိုယ်တော်သည် သူတို့ပရိယာယ်ကို သိမှတ်တော်မူလျှင် သင်တို့သည်
 ၂၄ ဝါကို အဘယ်ကြောင့် ခုံစမ်းနှောင့်ရှက်သနည်း။ ဒေနာရိတပျားကို ပြု
 ပါ။ အဘယ်သူပုံ။ အဘယ်သူလိပ်စာပါသနည်း။ ဟုမေးတော်မူလျှင် ကဲ
 ၂၅ သာဘုရင်၏ ခုံလိပ်စာပါသည်ဟု လျှောက်ကြသော် ကိုယ်တော်က
 ကဲသာဘုရင်၏ ဥစ္စာကို ကဲသာဘုရင်အား ဆက်ပေးကြလေစေ။ ဘုရား
 သခင်၏ ဥစ္စာကို ကားဘုရား သခင်အား ဆက်ပေးကြလေစေဟု မိန့်တော်
 ၂၆ မူ၏။ ထိုသူတို့သည် လူများရှေ့တွင် စကားတော် ၌ အပြစ်မတွေ့နိုင်
 ၂၇ သဖြင့် ပြန်ပြောတော်မူသော စကားကို အံ့ဩ၍ တိတ်တိတ်နေကြ၏။

၂၈ ထမြောက်ရှင်ပြန်ခြင်း မရှိဟု ညှင်း ခုံတတ်သော ဇန့်ကဲ လူအချို့သည်
 ၂၉ ထည်း အထံတော်သို့ချည်း တပ် ၍ အရှင်ဘုရား။ မဟားရှိသောသူ
 ဆော်သည်ကား သားမရှိခြင်းသေလျှင် သူ၏ မဟား ကိုသူညီသိမ်းယူ၍
 အစ်ကိုအမျိုး မပြတ်ဆက် နှယ်စေဟု အကျွန်ုပ် တို့အား မော့ရှေ့စီ ရင်
 ၃၀ ရေးထားခဲ့ပြီ။ ညီအစ်ကို ချွန်ုပ်ယောက်ရှိ၏။ အစ်ကိုအကြီးသည်
 ၃၁ အိမ်ထောင်၍ သားမရှိခြင်းသေလျှင် သူ၏ မဟားကို သူညီအကြီးသိမ်း
 ၃၂ ယူ၍ သားမရှိခြင်းသေပြန်လေ၏။ ထိုနောက် တတိယသူသည် သိမ်းယူ
 လေ၏။ ထိုအတူ တယောက်နောက်တယောက် ချွန်ုပ်ယောက် စေ့အောင်
 ၃၃ ထိုမိမ့်ကို သိမ်းယူ၍ သားမရှိမကျန် ရစ်စေဘဲ သေသွားကြ၏။ နောက်
 ၃၄ ဆုံး၌ မိမ့်သည် ထည်းသေလေ၏။ သို့ဖြစ်လျှင် ထမြောက်ရာကား
 ထိုမိမ့်သည် အဘယ်သူ၏ မဟား ဖြစ်ပါမည်နည်း။ ချွန်ုပ်ယောက်စ
 ထုံးတို့သည် သူနှင့် အိမ်ထောင်ဖက်ပြုကြပြီး ဟုလျှောက်ကြ၏။
 ၃၅ ။ ဟေရုကထည်း ယခုဘဝသားတို့သည် အိမ်ထောင်ခြင်း ထိမ်းမြား

၃၅ ပေးစားခြင်းကိုပြုတတ်၏။ နောင်ဘဝကို၎င်းသေခြင်းမှထမြောက်
 ၃၆ ခြင်းကို၎င်းရထိုက်သောသူတို့သည် အိမ်ထောင်ခြင်း၊ ထိမ်းမြားပေး
 ၃၇ စားခြင်းကိုမပြုတတ်။ သေခြင်းနှင့်အစည်းကင်းလွတ်၍ကောင်းကင်
 ၃၈ တမန်ကဲ့သို့ဖြစ်သည့်သုမကထမြောက်ခြင်း၏သားဖြစ်သောကြောင့်
 ၃၉ ဆုများသခင်၏သားဖြစ်ကြ၏။ ထိုမှတစ်ပါး၊ မောရှေသည်ခြံနွဲ့ထာဝရ
 ၄၀ ဆုများကိုအမြဲတမ်းပေး၏။ ဆုများ၊ ဣဇာက်၏ဆုများ၊ ဟာကုပ်၏ဆုများဟု
 ၄၁ ခေါ်ဝေါ်သောအခါသေထွန်သောသူတို့သည်ထမြောက်ကြောင်းကိုပော်
 ၄၂ ပြခဲ့ပြီး။ ဆုများသခင်သည်သေနေသောသူတို့၏ဆုများမထုတ်။ အ
 ၄၃ သက်ရှင်သောသူတို့၏ဆုများဖြစ်တော်မူ၏။ အားလုံးတို့သည်ဆု
 ၄၄ များသခင်ရှေ့တော်၌ အသက်ရှင်ကြသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ကျမ်းပြု
 ၄၅ ဆရာအချို့တို့ကအရှင်ဆုများကိုယ်တော်စကားသည် ထောက်ပတ်
 ၄၆ ပေ၏ဟုလျှောက်ကြ၏။ နောက်တဖန်အရှင်းမမေးမလျှောက်ပုံကြား
 ၄၇ ။ ယေရှုကလည်းခရစ်တော်သည်ခါရိန်၏သားဖြစ်သည့်ဟုအ
 ၄၈ ဘယ်သို့ဆိုကြသနည်း။ ခါရိန်စကားမှာ၊ ထာဝရဆုများကသင်၏ရန်
 ၄၉ သူတို့ကိုသင်၏ခြေတင်ရာငါမချစေဘူး။ ခွဲထိုင်အောင်ငါထက်ဘက်
 ၅၀ ခွဲထိုင်နေလော့ဟု ငါသခင်အားမိန့်တော်မူသည် ဟုဆာလံကျမ်းစာ
 ၅၁ ခွဲခါရိန်ဆိုသတည်း။ ထိုသို့ခါရိန်သည်ခရစ်တော်ကိုသခင်ဟု၍ခေါ်
 ၅၂ ဝေါ်လျှင်အဘယ်သို့သူ၏သားဖြစ်သနည်းဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၅၃ ။ ပရိသတ်များနားထောင်စဉ်တွင်တပည့်တော်တို့အားတဖန်မိန့်
 ၅၄ တော်မူသည်ကား။ ကျမ်းပြုဆရာတို့ကိုရှောင်ကြလော့။ သူတို့သည်ရှေ့
 ၅၅ သောအင်္ကျီကိုဝတ်ထုတ်လည်ခြင်း ဌာအလှို၍ကြ၏။ ဈေး၌ရှိသောစွာ
 ၅၆ နှုတ်ဆတ်ခြင်းကို၎င်းပွဲသဘင်း၊ ထရားဇရပ်တို့၌ မြင့်မြတ်သောနေ
 ၅၇ ရာထိုင်ရာကို၎င်းနှစ်သက်ကြ၏။ သူတို့သည်မုတ်ဆိုးမအိမ်ကိုလူလူ
 ၅၈ သိမ်းစား၍အပြစ်ပေးအောင်ရှေ့စွာသောပဋ္ဌနာစကားကိုရွတ်ထတ်
 ၅၉ ကြ၏။ သူတို့သည်သာ၌ကြီးစွာသောဒါဏ်ကိုခံရကြလတ်ဟုမိန့်တော်
 ၆၀ မူ၏။ ထိုနောက်ကိုယ်တော်သည်ရှောင်ကြည့်၍ငွေရတတ်
 ၆၁ သောသူတို့သည်အမှုများကိုအထွာထိုက်ထဲသို့သွင်းချသည်ကိုမြင်
 ၆၂ တော်မူ၏။ စင်းရဲသောမုတ်ဆိုးစေတောက်သည်လည်းကြွေးနိုးဒဂါး
 ၆၃ နှစ်ပျားကိုသွင်းချသည်ကိုမြင်တော်မူလျှင် ငါအမှန်ဆိုသည်ကား။
 ၆၄ ထိုစင်းရဲသားမုတ်ဆိုးမသည်အချားသူအားလုံးထက်သာ၍သွင်းချ
 ၆၅ ပြီး။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟုမူကား။ ထိုသူအားလုံးတို့သည်မိမိတို့

ကြွယ်ဝ သောစည်း စိမ်ထဲက ထုတ်၍ ဘုရား သခင်၏ အထူရုတ်ထို
သွင်းချကြ၏။ ထိုမိမ္မူကား အထွန်ဆင်းရဲထွက် ပင် မိမိ အသက်ဇွေး
ဇောဥစ္စာရှိသမျှကိုသွင်းချလေပြီး ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁ လူအချို့တို့သည်လား၍ ဗိတ်မှာန် တော်သည်တင့် တယ်သော ကျောက်
၂ ပျားနှင့်၎င်းအထူ ဒါနများနှင့် ၎င်းဆင်ပြင်ထွက်ရှိပါ၏။ ဟုထွေ့ကျက်ကြ
၃ ယှင် ကိုယ်တော်ကဏ္ဍိအရာများကိုသင်တို့သည်ယခုမြင်ကြ၏။ မဖြူ
၄ မချ။ ကျောက်တချပေါ်မှာ တချမျှမတင် မနေရသော အချိန်ကာလရောက်
၅ လိမ့်မည် ဟုမိန့်တော်မူ၏။ သူတို့ကအရှင်ဘုရား။ ထိုအမှု အရာတို့
၆ သည်အဘယ်သောခါဖြစ်ပါမည်နည်း။ ထိုအမှု အရာတို့သည်ဖြစ်လျ
၇ သော အခါ အဘယ်ပုပ္ဖန်မိတ်ပေါ်ထွန်း ပါမည် နည်း ဟုထွေ့ကျက် ကြ
၈ ယှင် ကိုယ်တော်ကအဘယ်သူ မှသင်တို့ကိုမလှည့်ဖျားရအောင်သ
၉ လိပြုကြလော့။ အများ သောသူတို့က ငါသည်ခရစ်တော်ဖြစ်၏။ အချိန်
၁၀ ကာလလည်းရောက်လိပြီဟုဆို၍ ငါအရောင်ဆောင်ထွက်ပေါ်လာလိမ့်
၁၁ မည်။ သူတို့နောက်သို့မလိုက်ကြနှင့်။ သင်တို့သည်စစ်တိုက်ခြင်းအ
၁၂ ကြောင်း ကို၎င်းပုန်ကန်ခြင်း အကြောင်းကိုသိတင်းကြားရသောအခါ
၁၃ စိုးရိမ်ခြင်းထုန်ထုပ်ခြင်းမရှိကြနှင့်။ ထိုအမှုအရာများသည်အရင်ဖြစ်
၁၄ ရမည်။ ဖြစ်ရသော်လည်းအဆုံးသည်အလျှင်အမြန်မဖြစ်သေး။

၁၅ ။ ထို မှတပါး။ လူတမျိုးနှင့်တမျိုး။ တနိုင်ငံနှင့်တနိုင်ငံရန်ဘက်ပြုကြ
၁၆ လိမ့်မည်။ အရပ်ရပ်၌ကြီးစွာသောမြေကြီးထုပ်ခြင်း။ အစားခေါင်း
၁၇ ပါးခြင်း။ ကိလနာများပြားခြင်းတို့သည်ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ချိမ်းကောင်း
၁၈ ကင်၌လည်းကြောက်မက်ဖွယ် သောအရာနှင့်ကြီး စွာသောပုပ္ဖန်မိတ်
၁၉ တို့သည်ပေါ်ထွန်းလိမ့်မည်။ ထိုအမှုအရာများမဖြစ်မီလူများတို့သည်
၂၀ ငါနာမကြောင့်သင်တို့ကိုဖမ်းဆီးညှည်း ဆဲ၍ တရားဇရပ်၌၎င်းထောင်
၂၁ ထဲ၌၎င်းအပ်နှံ လိမ့်မည်။ ရှင်ဘုရင်။ ဝန်မင်း ထံသို့ဆောင် သွား လိမ့်
၂၂ မည်။ ထိုသို့သောအားဖြင့်သင်တို့သည်သက်သေခံရသောအခွင့်ရှိ
၂၃ လိမ့်မည်။ ထိုကြောင့်သင်တို့သည် အဘယ်သို့ပြန်ပြောရမည်ကိုရှေ့
၂၄ မဆွကမဆင်ချင်ရအောင်စိတ်ထဲ၌မှတ်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား။
၂၅ ရန် သူအပေါင်း တို့သည် မညှင်း ခုံမဟန့် တား နှိုင်းသောနှုတ် သက္ကိ။
၂၆ ညာဏ်သက္ကိကိုငါပေးမည်။ သင်တို့မိဘ။ ညီအစ်ကို။ ပေါက်ဖော်။ အ
ဆွခင်ပွန်း တို့သည် သင်တို့ကိုအပ်နှံ ကြလိမ့်မည်။ အချို့တို့ကိုလည်း

၂၁

ၥရှင်လုကာခရစ်ဝင်။

၁၇ သတ်ကြလိမ့်မည်။ လူအပေါင်း တို့သည်လည်း ငါနာမကြောင့် သင်တို့
 ၁၈ ကိုမုန်းကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း သင်တို့ဆံ့ချည်တပင်မျှမပျက်
 ၂၉ စီးရ။ သင်တို့သည် မြဲမြံသောအားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်း သို့ရောက်ကြ
 ၂၀ လော့။ ။ ယေရုရှလင်မြို့ကို ခိုလှုံခြေများဝန်းရံလျက်ရှိသည်ကို
 သင်တို့မြင်သောအခါ ထိုမြို့သည် ပျက်စီးခြင်း သို့ရောက် လှသည်ကို
 ၂၁ သိမှတ်ကြလော့။ ထိုအခါ ယုဒပြည်၌ ရှိသော သူတို့သည် တောင်ပေါ်
 သို့ပြေးပါလေစေ။ မြို့ထဲ၌ ရှိသော သူတို့သည် မြို့ပြင်သို့ ထွက်ပါလေ
 ၂၂ စေ။ တောရွာမှာ ရှိသော သူတို့သည် မြို့ထဲသို့ မဝင်စေနှင့်။ အကြောင်း
 မူကား။ ထိုနေ့ ရက်ကာလသည် ကျမ်းစာချက်များ ပြည့်စုံရသောအခါ
 ၂၃ စီရင်ခြင်း နေ့ရက်ကာလ ဖြစ်သတည်း။ ထိုနေ့ရက်၌ ကိုယ်ဝန်ဆောင်
 သော မိမိ။ နှိုစို့သူငယ် ရှိသော မိမိတို့သည် အထွန်ခက်လိမ့်မည်။ အ
 ဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား။ ယုဒပြည်၌ ကြီးသော ဆင်းရဲဒုက္ခရှိ၍
 ၂၄ ယုဒအမျိုးအပေါ်၌ အမျက်ဒေါသသင့်ရောက်လိမ့်မည်။ သူတို့သည်
 ဓားဘေးဖြင့် ပျက်စီးခြင်း သို့ရောက်လိမ့်မည်။ အချားပြည် အရပ်ရပ်
 သို့ဖမ်းသွားကြလိမ့်မည်။ တပါးအမျိုးသားတို့သည် မိမိတို့ကာလအချိန်
 မပြည့်စုံမှီတိုင် အောင်ယေရုရှလင်မြို့ကို ခြေနှင့် နင်းကြလိမ့်မည်။
 ၂၅ ။ ထိုအခါ နေ့လကြယ်နက္ခတ်တို့၌ ယုဒပြည်မိတ်ထင်ရှားလိမ့်မည်။ မြေ
 ကြီးပေါ်မှာ လည်း လူအမျိုးမျိုး မည်သက်စိုးရိမ်ကြောင့် ကြခြင်း သ
 ၂၆ မုဒ္ဒရာတိုင်း တံပိုးဟိုးခြင်း။ မြေကြီးပေါ်မှာ ဖြစ်လတံ့သော ဘေးများ
 ကို မျှော်လင့်ကြောက်လန့်သဖြင့် လူများ အသက်ဆုံးခြင်း အမှုအရာတို့
 သည် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား။ ကောင်းကင်
 ၂၇ တန်ခိုးတို့သည် တုန်လှုပ်ခြင်း ရှိလိမ့်မည်။ ထိုအခါ လူသားသည် ကြီး
 စွာသော တုန်ခါးအာနုဘော်ကို ဆောင်လျက် မိုလှမ်း တိမ်ကိစီးလျက်
 ၂၈ ကြွလာသည်ကို မြင်ရကြလိမ့်မည်။ ထိုအမှုအရာတို့သည် ဖြစ်စရှိသော
 အခါ သင်တို့ ကယ်တင်သော အချိန် ကာလရောက် လှသည်ကို ထောက်
 သဖြင့် မျှော်ကြည့်၍ ခေါင်းကို ကြွကြလော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ။
 ၂၉ ထပ်၍ မိန့်တော်မူသော ဥပမာကား။ တဦးပင်မှ စ၍ သစ်ပင်များတို့ကို
 ၃၀ မှတ်ကြလော့။ အရွက်ပေါက်သော အခါ နေ့ကာလ နီးသည်ကို သင်တို့အ
 ၃၁ လိုလို သိမြင်ကြ၏။ ထိုနည်းတူ။ ထိုအကြောင်း အရာများ ဖြစ်သည်ကို
 မြင်ရလျှင် ဘုရားသခင် နိုင်ငံတော်တဦးလူနီးသည်ကို သိမှတ်ကြလော့။
 ၃၂ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား။ ယခု ရှိသော လူများ မကုန်မှီ ထိုအကြောင်း အရာ

၃၃ အားလုံးတို့သည်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးမတင်္ဂသော်
 ၃၄ လည်းငါစကားတည်လိမ့်မည်။ သင်တို့သည်ကိုယ်ကိုယ်သတိပြု
 ကြလော့။ သို့မဟုတ်။ စားကျူးသောက် ကျူးခြင်း။ လောကီအမှုများ
 ၃၅ ခြင်းနှင့်စိတ်နှစ်လုံးပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍ ထိုအချိန်နေ့ရက်သည်အမှတ်
 ၃၆ သို့မြေ တပြင်လုံး နှိ နေသောလူအပေါင်း တို့ကိုအုပ်မိလိမ့်မည်။ ထို
 ကြောင့်ဖြစ်လတံ့သောအမှုအရာတို့ နှင့်သင်တို့သည်ကင်းလွတ် ခြင်း
 ကို၎င်းလူသားထံသို့ရောက်ခြင်း ကို၎င်းခံထိုက်မည်အကြောင်း။ အစဉ်
 ၃၇ ဆုတောင်းလျက်စောင့်နေကြစော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ထိုသို့
 ကိုယ်တော်သည် နေ့ရက်အစည် အထိုင်းစိတ်မှာန်တော်၌ဆုမြှုပ်ငါဒ
 ပေးတော်မူ၏။ ညအချိန်ရောက်လျှင်သံလွင်အမည်ရှိသောတောင်သို့
 ၃၈ သွား၍ကျိန်းဝပ်တော်မူ၏။ နံနက်စောစောလူများအပေါင်းတို့သည်
 စိတ်မှာန်တော်သို့သွား၍အထံတော်၌ဒေသနာတော်ကိုနားထောင်ကြ
 ၃၉ ။ ။ပသခါအမည်ရှိသောအဇုမပွဲခံခါနီးတွင် ယဇ်ပရော
 ဟိတ်အကြီး။ ကျမ်ပြုဆရာတို့သည်ကိုယ်တော်ကိုသတ်အံ့သောငှါရှာ
 ကြံကြ၏။ အဘယ်ကြောင့်ရှာကြံရသနည်းဟုမူကား။ လူများ တို့ကို
 ၄၀ ကြောက်ကြ၏။ ထိုအခါတပည့်တော်တကျိပ်နှစ်ပါးအဝင်။ ယဒဂကာ
 ၄၁ ရုတ်အထံသို့စာတန်ဝင်လေပြီ။ ထိုသူသည် ယဇ်ပရောဟိတ်အကြီး။
 စစ်ကဲမင်းတို့ဆီသို့သွား၍ကိုယ်တော်ကိုအဘယ်သို့အပ်ရမည်နည်း
 ၄၂ ဟူ၍တိုင်ပင်လေ၏။ ထိုသူတို့သည်ဝမ်မြောက်သည်ဖြစ်၍ ငွေကို
 ၄၃ ပေးမည်ဟုဝန်ခံကြ၏။ ယဒဂကာရုတ်သင်္ဃလည်းဝန်ခံပြီးမှလူများမရှိ
 စဉ်ကိုယ်တော်ကိုအပ်ရအောင်အဆင်သင့်သောနေ့ ရက်ကိုရှာနေ၏။

၄၄ ပသခါသိုးသဇယ်ကိုသတ်ရသောနေ့။ အဇုမပွဲနေ့ရောက်သော အခါ
 ၄၅ ကိုယ်တော်ကငါတို့သည်ပသခါပွဲကိုစားရအောင်သင်တို့သွား၍ ပြင်
 ၄၆ ဆင်ကြလော့ဟုပေတရနှင့်ဖောဟန်ကိုစေလိုက်တော်မူ၏။ သူတို့က
 အဘယ်အရပ်၌ပြင်ဆင်စေခြင်းငှါအလိုရှိတော်မူသနည်းဟုလျှောက်
 ၄၇ ကြသော် ကိုယ်တော်ကသင် တို့သည်မြို့ထဲသို့ဝင်သော အခါရေအိုး
 ဆောင် သောသူကိုတွေ့ လိမ့်မည်။ သူ့နောက်သို့လိုက်၍ သူဝင်သော
 ၄၈ အိမ်သို့ဝင်ပြီးမှ ငါသည် ငါတပည့်တို့နှင့် တကွ ပသခါပွဲကိုစား ရ
 သောဉာဏ်သည်အခမ်အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ဆရာကမေးသည့်ဟုအိမ်

၂၂ ။ရှင်လူကာခရစ်ဝင်။

- ၁၂ ရှင်ကိုပြောကြလော့။ ထိုသူသည်ပြင်ဆင်လျက်ရှိသောအထက်အခမံ
- ကြီးကိုပြုလိမ့်မည်။ ထိုအခမံ ၌ ပြင်ဆင်ကြလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။
- ၁၃ တပည့်တော်တို့သည်သွား၍ စကားတော်အတိုင်းတွေ့ပြီးလျှင်ပသဂါ
- ၁၄ ပွဲကိုပြင်ဆင်ကြ၏။ ။အချိန်ရောက်မှတမန်တော်တကျိပ်နှစ်
- ၁၅ ပါးတို့နှင့်အတူစားပွဲ၌ထိုင်နေတော်မူ၍ ငါသည်အသေမခံမိ၍ဤပသ
- ၁၆ ခါပွဲကိုသင်တို့နှင့်အတူစားခြင်းငှါအလွန်အလှ်ရှိလေပြီး။ ငါဆိုသည်
- ၁၇ ကား။ ဘုရားသခင်နိုင်ငံတော်၌ပသခါပွဲမပြည့်စုံမီထိုင်အောင်ယခုမှ
- ၁၈ စ၍ဤပွဲကိုတဖန် ငါမစားရဟုမိန့်တော်မူလျက် ခွက်ဖလားကိုယူ၍
- ၁၉ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှဤခွက်ကိုယူ၍အချင်းချင်း ဝေကြလော့။
- ၂၀ ငါဆိုသည်ကား။ ဘုရားသခင်နိုင်ငံ တော်မတည် မီထိုင်အောင်ယခု
- ၂၁ မှစ၍စပျစ်ရည်ကိုတဖန် ငါမသောက်ရဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါ
- ၂၂ မုန့်ကိုယူ၍ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှမုန့်ကို ဖဲ့၍ ဤမုန့်ကားသင်
- ၂၃ တို့အဖို့အလှ်ငှါစွန့် သောငါ၏ ကိုယ်ဖြစ်၏။ ငါကိုအောင်းမေ့ဖို့ရာဤ
- ၂၄ သို့ပြုကြလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုနည်းတူ။ ညတစားပြီးမှခွက်ကို
- ၂၅ လည်းယူ၍ဤခွက်ကားသင်တို့အဖို့အလှ် ငှါသွန်းသောငါ၏အသွေး၌
- ၂၆ တည်သောဝန်ခံခြင်းတရားသစ်ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်းငါကိုအပ်နှံ
- ၂၇ သောသူ၏လက်သည်စား ပွဲပေါ်မှာဝါလက်နှင့်အတူရှိ၏။ ခွဲခန့်မှတ်
- ၂၈ သားတော်မူသည်အတိုင်း လူသားပြန်သွားရ၏။ သို့သော်လည်း လူ
- ၂၉ သားကိုအပ်နှံသောသူသည်အမေဇီလာရှိ၏ဟုမိန့်တော်မူ၏။ တပည့်
- ၃၀ တော်တို့သည်လည်းထိုအမှုကိုအဘယ်သူ ပြုအံ့နည်း ဟုအချင်းချင်း
- ၃၁ မေးမြန်းကြ၏။ ။ထိုမှတပါး။ တပည့်တော်သည်မိမိတို့တွင်
- ၃၂ အဘယ်သူသည်သာ၍ ကြီးမြတ်သနည်း ဟုအချင်းချင်း ညှင်းချခြင်း
- ၃၃ ရှိသည်ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်ကလော့ကိမ်းတို့သည်အစိုးတရပြုတတ်
- ၃၄ ၏။ အာဏာထားသောသူတို့ကိုလည်းကျေးဇူးပြုသောသူဟူ၍ခေါ်
- ၃၅ ဝေါ်ကြ၏။ ထိုနည်းတူသင်တို့မပြုရ။ သင်တို့တွင်အကဲအမှူးပြုသော
- ၃၆ သူကိုငယ်သားကဲ့သို့ဖြစ်စေ။ အုပ်စိုးသောသူကိုလည်း အစေခံကဲ့သို့
- ၃၇ ဖြစ်စေ။ အဘယ်သူသာ၍ကြီးသနည်း။ စားပွဲ၌ထိုင်သောသူကြီးသ
- ၃၈ လော။ လုပ်ကျွေးသောသူကြီးသလော။ စားပွဲ၌ထိုင်သောသူကြီးသည်
- ၃၉ မဟုတ်လော။ ငါမူကား သင်တို့တွင်လုပ်ကျွေး သောသူကဲ့သို့ ဖြစ်၏။
- ၄၀ ငါသည်စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်း ကိုခံစည်တွင်သင်တို့သည်ငါ၌မိဝဲသော
- ၄၁ သူဖြစ်ကြ၏။ ငါခမည်းတော်သည်ငါအားနိုင်ငံကိုပေးတော်မူသည်

၂၂
၂၁
၂၂
၂၃
၂၄
၂၅
၂၆
၂၇
၂၈
၂၉
၃၀
၃၁
၃၂
၃၃
၃၄
၃၅
၃၆
၃၇
၃၈
၃၉
၄၀
၄၁
၄၂
၄၃
၄၄
၄၅
၄၆
၄၇
၄၈
၄၉
၅၀
၅၁
၅၂
၅၃
၅၄
၅၅
၅၆
၅၇
၅၈
၅၉
၆၀
၆၁
၆၂
၆၃
၆၄
၆၅
၆၆
၆၇
၆၈
၆၉
၇၀
၇၁
၇၂
၇၃
၇၄
၇၅
၇၆
၇၇
၇၈
၇၉
၈၀
၈၁
၈၂
၈၃
၈၄
၈၅
၈၆
၈၇
၈၈
၈၉
၉၀
၉၁
၉၂
၉၃
၉၄
၉၅
၉၆
၉၇
၉၈
၉၉
၁၀၀

၂၂
၂၁
၂၂
၂၃
၂၄
၂၅
၂၆
၂၇
၂၈
၂၉
၃၀
၃၁
၃၂
၃၃
၃၄
၃၅
၃၆
၃၇
၃၈
၃၉
၄၀
၄၁
၄၂
၄၃
၄၄
၄၅
၄၆
၄၇
၄၈
၄၉
၅၀
၅၁
၅၂
၅၃
၅၄
၅၅
၅၆
၅၇
၅၈
၅၉
၆၀
၆၁
၆၂
၆၃
၆၄
၆၅
၆၆
၆၇
၆၈
၆၉
၇၀
၇၁
၇၂
၇၃
၇၄
၇၅
၇၆
၇၇
၇၈
၇၉
၈၀
၈၁
၈၂
၈၃
၈၄
၈၅
၈၆
၈၇
၈၈
၈၉
၉၀
၉၁
၉၂
၉၃
၉၄
၉၅
၉၆
၉၇
၉၈
၉၉
၁၀၀

၃၀ နှင့်အညီ သင်တို့သည် ဝါနွိုင်ငံတွင် စားပွဲနှစ်စား သောက်သော အခွင့်
ကို ငှက်ဆူသရေလူဆယ်နှစ်မျိုး ကိုအုပ်စိုး၍ ဟရားပလ္လင်ပေါ်၌ ထိုင်
သော အခွင့်ကို ငှက်ငါသည် သင်တို့အား ပေး၏ ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃၁ ။ တဖန် သခင်ဘုရားက ဤမုန့်၊ ဤမုန့်၊ ဂျုံစပါး ဆံကို ဆံခါနှင့် ချသကဲ့
၃၂ သို့ စာတန်သည် သင်တို့ကို ချေရသော အခွင့်တောင်းသည် ဖြစ်၍ သင်
၏ ရုံကြည်ခြင်း မရွေးမလျော့ရအောင် ငါသည် သင်အဖို့ တောင်းလေပြီး။
၃၃ သင်သည် သတိရပြန်သော အခါ သင်ညီအစ်ကိုတို့ကို မြဲမြံစေလော့ဟု
၃၄ မိန့်တော်မူလျှင် ပေတရုက သခင်။ ကိုယ်တော်နှင့် အတူထောင်ထဲသို့
၃၅ ငှက်အသေ သတ်ခြင်း ကို ငှက်ခြင်း ဌာအကျွန်ုပ် အသင့် ရှိပါ၏ ဟု
၃၆ လျှောက်လေသော် သခင်ဘုရားက ပေတရု။ ငါဆိုသည့် ကား။ ယနေ့တွင်
၃၇ ကြက်မတွန်မှီ သင်သည် ငါကို မထိဟု သုံးကြိမ် မြောက်အောင် ညှင်း
၃၈ တိမ်မည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ။ တဖန် မိန့်တော်မူသည် ကား။ အ
၃၉ ထက်က ငွေအိတ်။ လွယ်အိတ်။ ခြေခင်း မပါဘဲ သွားကြလော့ဟု သင်တို့
ကို ငါစေတော်သော အခါ တစုံတခုလှိုသလော့ဟု မေးလျှင် တစုံတခု မှမ
၄၀ လှိုပါဟု လျှောက်ကြသော် ယခုမူကား ငွေအိတ်ရှိသော သူသည် ယူပါ
လေစေ။ လွယ်အိတ်ရှိသော သူသည် ယူပါလေစေ။ ဓားမရှိသော သူသည်
၄၁ အဝတ်ကို ရောင်း၍ ဓားကို ဝယ်ပါလေစေ။ အကြောင်းမူကား။ ထိုသူ
သည် မတရားသော သူတို့ နှင့် ရေတွက်ဝင်ခြင်း သို့ ရောက်၏ ဟူသော
၄၂ ကျမ်းစာချက်သည် ငါ၌ ယခုပင် ပြည့်စုံရ၏။ ငါအမှုအရာတို့သည် ပြီး
၄၃ စီးခြင်း သို့ ရောက်ခဲ့ပြီး ဟု မိန့်တော်မူ၏။ သူတို့က လည်း သခင်။ ဓားနှစ်
၄၄ စင်း ရှိပါ၏ ဟု လျှောက်လျှင် တန်ပြီ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅၀ ထိုနောက် အလှေတော်ရှိသည် အတိုင်း သံထွင်တောင် ဆီသို့ ထွက်ကြွ
၅၁ ဖော်မူ၍ တပည့်တော်တို့သည် နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။ ထိုအရပ်
၅၂ သို့ ရောက် တော်မူလျှင် စုံစမ်း နှောင့်ရှက်ခြင်း သို့ စဝင်ရ အောင် ဆု
၅၃ တောင်းကြလော့ဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ တပည့်တော်တို့နှင့် ကျောက်ခဲတ
၅၄ ပြစ်လောက် ခွာသွား၍ ခူးထောက်လျက် အဖ။ အလိုတော် ရှိလျှင် ဤ
ခွက်ကို အကျွန်ုပ် ဆီမှ လွှဲတော် မူပါ။ သို့သော် ထည်း အကျွန်ုပ် အလိုမ
၅၅ ပြစ်ပါစေနှင့်။ ကိုယ်တော် အလိုဖြစ်ပါ စေသော ဟု ဆုတောင်းတော်မူ
၅၆ ၏။ ကောင်းကင်တမန်သည် ထင်ရှားထာ၍ ကိုယ်တော်ကို အားပေး
၅၇ လေ၏။ ပြင်းစွာ သောဝေဒနာ ခံလျက် အထူး သဖြင့် ကျိုးစား၍ ဆု
၅၈

၇၅ တောင်း တော်မူ၏။ ထွက်တော်မူသောခွေး သည်မြေပေါ်၌ကျသော
 ၇၆ သွေးစက်ခဲကဲ့သို့ဖြစ်လေ၏။ ထိုသို့ဆုတောင်းပြီးမှယေရှုသည်ထူ
 ၇၇ ဖြင့်ထပ်ညှိတော်တို့ဆီသို့ပြန်၍ သူတို့ဝမ်းနည်းသောစိတ်ရှိသည်နှင့်
 ၇၈ အိပ်ပြောနေသည်ကိုတွေ့တော်မူလျှင် သင်တို့သည်အဘယ်ကြောင့်
 ၇၉ အိပ်ပြောသနည်း။ ထကြ။ စုံစမ်းနှောင့် ဂုဏ်ခြင်း သို့မဝင်ရအောင်ဆု
 ၈၀ တောင်းကြလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ထိုသို့မိန့်တော်မူစဉ်
 ၈၁ ပင်တပည့်တော်တကျိပ်နှစ်ပါးအဝင်ဖြစ်သောယုဒဂုဏ်ရုတ်သည်
 ၈၂ လူအပေါင်းကိုလှမ်းပြသျှက်လာ၏။ ယေရှုကိုနမ်းရအောင်ချည်းကပ်လေ
 ၈၃ ၏။ ယေရှုကလည်းအံ့ယုဒ။ သင်သည်နမ်းခြင်းကိုပြုသဖြင့်လူသားကို
 ၈၄ အပ်သလောဟုမေးတော်မူ၏။ ယေရှုနှင့်အတူရှိသော သူတို့သည်
 ၈၅ ဖြစ်အံ့သောအမှုကိုမြင်၍သခင်။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဓားနှင့်ခုတ်ရသ
 ၈၆ လောဟုဈေးကားပြီးလျှင် တယောက်ကယဇ်ပရောဟိတ်မင်း၏ကျွန်
 ၈၇ တယောက်ကိုခုတ်၍လကျာနားရွက်ပြတ်လေ၏။ ယေရှုကလည်းတန်
 ၈၈ စေဟုမိန့်တော်မူ၍နားရွက်ကိုလက်တော်နှင့်တို့သဖြင့်အနာပျောက်
 ၈၉ စေတော်မူ၏။ ထိုအခါ အထံတော်သို့ရောက် လာသောယဇ်ပရော
 ၉၀ ဟိတ်အကြီးစိတ်မှာနမ့်။ ထွတ်အရာရှိတို့အား ယေရှုကသင်တို့သည်
 ၉၁ ဓားမြဲကိုဖမ်းသကဲ့သို့ငါကိုဖမ်းအံ့သောငှါဓားနှင့်ခုတ်များကိုလက်စွဲ
 ၉၂ လျှက်လာကြသည်တကား။ ငါသည်စိတ်မှာနတော်၌သင်တို့နှင့်အတူ
 ၉၃ ရှိနေစဉ်တွင်သင်တို့သည် ငါကိုမဖမ်းဆီးကြ။ သို့သော်လည်း ယခုအ
 ၉၄ ချိန်ကားသင်တို့အချိန် ဖြစ်၏။ မှောင် ခိုက်တန်ခိုးလည်း ဖြစ်၏။ ထုမိန့်
 ၉၅ တော်မူ၏။ ။ထိုသူတို့သည်ကိုယ်တော်ကိုဖမ်းဆီး၍ယဇ်ပရော
 ၉၆ ဟိတ်မင်းအိမ်သို့ယူသွားကြ၏။ ပေတရုသည်လည်းသူတို့နှင့်အတူ
 ၉၇ ထိုက်လေ၏။ အိမ်ဦးအလယ်၌မီးမွေးပြီးမှလူများတို့သည်စုဝေး၍
 ၉၈ ထိုင်ကြလျှင်ပေတရုသည်လည်းသူတို့အထဲ၌ထိုင်နေ၏။ ထိုသို့မထ
 ၉၉ ရုမီးတို့၌ နေသည်ကိုအစေအပါမိမ္မတယောက် မြင်လျှင် သူကိုစေ့စေ
 ၁၀၀ ကြည့်၍ ဤသူသည် ယေရှုနှင့်ပေါင်းဖော်သောသူဖြစ်သည်ဟုဆို
 ၁၀၁ သော် ပေတရုက အချင်းမိမ္မ။ ထိုသူကိုငါ မသိဟု ညှင်းလေ၏။ ထို
 ၁၀၂ နောက်များမကြာ။ အချားသောသူသည်ပေတရုကိုမြင်လျှင်သင်
 ၁၀၃ သည်လည်းထိုသူတို့အဝင်ဖြစ်၏။ ဟုဆိုသော် ပေတရုကအချင်းလူငါ
 ၁၀၄ သည်သူတို့အဝင်မဟုတ်ဟုဆို၏။ တဖန်နှစ်နာရီလောက်ကြာပြီးမှ
 ၁၀၅ အချားသောသူကအကယ်၍ဤသူသည် ယေရှုနှင့်ပေါင်းဖော်သောသူ

၉၀ ဖြစ်၏။ ဂါလိလဲ လူလည်း ဖြစ်၏ ဟုခိုင်မာစွာဆိုလျှင် ပေတရုက အချင်း လူ။ သင်ပြောသော အရာကို ငါမသိဟုဆို၏။ ထိုစကား ကိုပြော

၉၁ သော ခဏချင်း ပင်ကြက် တွန့်လေ၏။ ထိုအခါ သခင်ဘုရား သည် လှည့်၍ ပေတရုကို ကြည့်တော်မူ၏။ ကြက်မတွန့်မီ သင်သည် သုံးကြိမ် မြောက်အောင် ငါကို ညှင်း ပယ်လိမ့်မည် ဟု မိန့်တော်မူသော စကား

၉၂ ကို ပေတရု သတိရသဖြင့် ပြင်သို့ ထွက်၍ ပြင်း စွာ ငိုကျွေးလေ၏။

၉၃ ။ ယေရှု ကို ဖမ်းဆီးသော သူတို့သည် ကိုယ်တော် ကိစ္စကို ရှိက်ပတ်

၉၄ ကြ၏။ မျက်နှာတော် ကို ဖုံး၍ လက်နှင့် ပတ်လျက် ကိုယ်တော်ကို အ

၉၅ ဘယ်သူ ပတ်သည် ကို ပရောဖက်ပြု၍ ဟောတော်မူပါဟု ဆိုကြ၏။ အ

၉၆ ချားသော စကားများ ဖြင့်လည်း ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှား၍ ပြောဆိုကြ

၉၇ ၏။ ။ နုံနက်အချိန် ရောက်သော အခါ လူများ ကို အုပ်စိုးသော ဣတ်

၉၈ အရာရှိ။ ယဇိပရော ဟိတ်အကြီး။ ကျမ်းပြုဆရာ တို့သည် စည်းဝေး၍

၉၉ ကိုယ်တော်ကို ဣတ်တော်ဆီသို့ ယူဆောင်ပြီးလျှင် သင်သည် ခရစ်

၉၁၀ တော်မှန်သလော။ ငါတို့အား ပြောတော့ဟု ဆိုကြ၏။ ယေရှုကလည်း ငါ

၉၁၁ ပြောလျှင် သင်တို့မရုံ။ ငါမေးလျှင်လည်း သင်တို့မဖြေဘဲ ငါကို မလွှတ်

၉၁၂ ဘဲနေလိမ့်မည်။ နောင်၌ လူသားသည် ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးတော်

၉၁၃ ထက်သာ ဘက်၌ ထိုင်တော်မူလတံ့ဟု မိန့်တော်မူလျှင် အားလုံးတို့က သို့

၉၁၄ ဖြစ်၍ သင်သည် ဘုရားသခင်၏ သားတော်မှန်သည် တကားဟု ဆိုကြ

၉၁၅ သော် သင်တို့ဆိုသည် အတိုင်း ငါမှန်ပေ၏ ဟု မိန့်တော်မူ၏။ သူတို့

၉၁၆ ကလည်း အချားသက်သေကို အဘယ်အလိုရှိသေးသနည်း။ သူစကား

၉၁၇ ကို ငါတို့ကိုယ်တိုင် ကြားရပြီး ဟု ဆိုကြ၏။

၁ ထိုအခါမင်းအရာရှိအပေါင်းတို့သည် ထ၍ ကိုယ်တော်ကို ပိလတ်မင်း

၂ ထံသို့ ပို့ဆောင်ကြလျှင် ၎င်းသူသည် ပြည်သူပြည်သားများကို လှည့်

၃ စား၍ မိမိသည် ခရစ်တော်တည်းဟူသော ဂြင်ဘုရင် ဖြစ်ကြောင်း ကို

၄ ဆိုသဖြင့် ကဲသာဘုရင် ကို အခွန်မဆက်ရဟု ဖြစ်တားသည် ကို အ

၅ ကျွန်ုပ်တို့ ငွေ့ပါပြီး ဟု အပြစ်တင်ကြ၏။ ပိလတ်မင်းက သင်သည်

၆ ယခု ဂြင်ဘုရင်မှန်သလောဟု ယေရှုကို မေးလျှင် မင်းကြီးမေးသည် အ

၇ တိုင်းမှန်ပေ၏ ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ပိလတ်မင်းက ၎င်းအဘယ်အပြစ်

၈ ကို ဖြစ် ငါမတွေ့ဟု ယဇိပရော ဟိတ် အကြီး။ လူအပေါင်းတို့ အား ဆို

၉ လျှင် သူတို့သည် သာ၍ ပြင်းသော အသံနှင့် ဟစ်ကျော်လျက် ၎င်းသူ

၂၅၀ လူကာခရစ်ဝင်။

သည်ဂါလိလဲပြည် မှစ၍ ယခုပြည် အနီး အပြား ဤအရပ် ထိုင်အောင်
 ဆုမွန်ကြွဝါဒ ပေးသဖြင့် လူများ ကို နှိုးဆော်သော သူဖြစ်ပါသည်။
 ၈ သျှင်သူသည် ဂါလိလဲ လူဖြစ်သလောဟု မေးမြန်း၍ ဟေရုဒ်မင်းပိုင်
 ၉ သော သူဖြစ်သည်ကို သိသော အခါ ဟေရုဒ်မင်း ဆီသို့ ပို့စေ၏။ ဟေရုဒ်
 ၁၀ မင်းသည် ထိုအခါ ဟေရုရှလင်မြို့ ၌ ရှိသတည်း။ ။ ဟေရုဒ်မင်း
 သည် ယေရှုကို မြင်လျှင် အလွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်
 နည်းဟူမူကား။ အထက်က သိတင်းတော်များ ကိုကြား၍ ကိုယ်တော်ကို
 မြင်ခြင်းငှါ ကြာမြင့်စွာ အလျှောက်ပြု၍ ပြတော်မူသော နိမိတ်လက္ခ
 ၁၂ ဏာ တစ်ခုခု ကို မြင်ရမည်ဟု မျှော်လင့်လျက် နေ၏။ ထိုအခါ ဟေရုဒ်
 ၁၃ မင်းသည် ကိုယ်တော် ကို အစစ မေးမြန်းသော်လည်း အဘယ်စကား
 ၁၄ ကိုမျှ ပြန်တော်မမူ။ ယဇိပရော ဟိတ်အကြီး။ ကျမ်းပြုဆရာ ထိုသည်ထ
 ၁၅ ၌ ပြင်းထန်စွာ အပြစ်တင်ကြ၏။ ဟေရုဒ်မင်းသည် စစ်သူရဲထို့နှင့် တ
 ၁၆ ကွကိုယ်တော်ကို ခန့်ညားသော စိတ်နှင့် ကဲ့ရဲ့၍ တင့်တယ်သော အ
 ၁၇ ဝတ်ဝတ်စေပြီး မှ ပိလတ်မင်း ဆီသို့ ပို့ပြန်စေ၏။ ထိုနေ့၌ ပိလတ်မင်း။
 ၁၈ ဟေရုဒ်မင်း ထိုသည် အချင်းချင်း အဆွေ ဖွဲ့ကြ၏။ အထက်က နေ့ဘက်
 ၁၉ ဖြစ်သတည်း။ ။ တဖန် ပိလတ်မင်းသည် ယဇိပရော ဟိတ်အကြီး
 ၂၀ မင်းအရာရှိ လူများ ထို့ကိုခေါ်၍ ပြည်သူပြည်သား များကို ပုန်ကန်
 ၂၁ စေလော့သူကဲ့သို့ ဤလူကို သင်ထိုသည် ဝါထံသို့ ဆောင်ခဲ့ပြီး ဖြစ်၍
 ၂၂ ဆင်တို့ရှေ့မှ ငါဝစ် ကြော့လျှင် သင်ထိုတင်သော အပြစ် တစ်ခုခုကို
 ၂၃ သူ၌ ငါမတွေ့။ ဟေရုဒ်မင်းသည်လည်း မတွေ့။ ထိုမင်း ဆီသို့ ငါပို့စေခဲ့
 ၂၄ ပြီး။ ဤသူသည် သေထိုက်သော အပြစ် တစ်ခုခုကို မပြု။ ထိုကြောင့်
 ၂၅ သူ၏ ငါ ဆုမွန်ကြွတ်စည် ဟု ဆိုလေ၏။ ထိုပွဲ၌ တစ်ယောက် ဟော
 ၂၆ သူကို လူအပေါင်းတို့ အား မထွတ်ဘဲ မနေရသတည်း။ လူအပေါင်းတို့
 ၂၇ အထိုသူကို ထုတ်ပါတော့။ အကျွန်ုပ်တို့ အား ဗာရဗုဒ္ဓကို ထွတ်ပါတော့ဟု
 ၂၈ စာညွှတ်တည်း မာစ်ကျော်ကြ၏။ ထိုဗာရဗုဒ္ဓကား မြို့ထဲ၌ ပုန်ကန်
 ၂၉ ခြင်း။ လူအသက်ကို သတ်ခြင်း အပြစ်ကြောင့် ထောင်ထဲ၌ လှောင်ထား
 ၃၀ သော သူဖြစ်သတည်း။ ။ ပိလတ်မင်းသည် ယေရှုကို ထွတ်ချင်
 ၃၁ သော စိတ်ရှိ၍ သူတို့အား တဖန် ပြောဆိုလေ၏။ သူတို့ကလည်း ယေရှု
 ၃၂ ကို လတ်ဝါးကပ်ထိုင် မှာ ရိုက်ထားပါ။ ရိုက်ထားပါဟု မာစ်ကျော်ကြ၏။
 ၃၃ ပိလတ်မင်းက သူသည် အဘယ်အပြစ်ကို ပြုဘိသနည်း။ သေထိုက်သော

အပြစ်တစ်ခုတစ်ခုကို သူ နှိပ်စားစေတော့။ ထိုကြောင့် သူကို ငါ့ဆုမွန်၍ ထွတ်မည်
 ၂၃ ဟု သုံး ကြိမ်မြောက် အောင်ဆိုလျှင် လူများ တို့သည် သူကို လက်ဝါး
 ကပ် ထိုင် မှာ ရိုက် ထား စေခြင်း ငှါ ကြီး စွာ သော အသံနှင့် ကြပ်ကြပ်
 ၂၄ တောင်းသဖြင့် သူတို့ အသံနှင့် ယဇ်ပရောဟိတ် အကြီးတို့၏ အသံသည်
 နိုင် လေ၏။ ပိလတ်ခင်းက သူတို့ တောင်းသည် အထိုင်း ဖြစ် စေဟုစီ
 ၂၅ ရင်၍ ပုန်ကန်ခြင်း။ လူအသက်ကို သတ်ခြင်း အပြစ်ကြောင့် ထောင်ထဲ
 နှိပ်စားထားသော လူကို လူများ တောင်းသည် အထိုင်း ထွတ်ပြီးမှ ယေ
 ၂၆ ရှုကို သူတို့ အလိုသို့ အပ်လိုက်လေ၏။ ။ ကိုယ်တော်ကို ထုတ်သွား
 ကြစည်၍ မုန် အမည်ရှိသော ကျရင်ပြည် သား တယောက် သည် တော
 ရွာမှ လာသည်ကို သူတို့ တွေ့လျှင် ဖမ်းဆီး၍ ယေရှု နောက် တော်၌ လက်
 ၂၇ ဝါးကပ် ထိုင် တော်ကို ထမ်း စေကြ၏။ နောက် တော်သို့ လိုက်သော လူ
 များ အပေါင်းတို့ တွင် ကိုယ်တော်ကို မိကျွေး မြည်တမ်းသော မိမိ အချို့ပါ
 ၂၈ ၏။ ထိုသူတို့ကို ယေရှု လှည့်ကြည့်၍ ယေရှု လင်မြို့သို့ တို့။ ငါ့ကို မငို
 ၂၉ ကြနှင့်။ မိမိတို့ကို ငင်မိမိတို့ သားများကို ငင်ငိုကြလော့။ အကြောင်း
 မူကား။ မိမိမြို့ ခရီးလာ ရှိ၏။ ပဋိသန္ဓေ မယူဘူးသော ဝမ်း။ နို့မစို့ဘူးသော
 သမ္ပတ်ခရီးလာ ရှိ၏။ ဟု ပြော ရသော နေ့ရက် ကာလ ရောက် လိမ့်မည်။
 ၃၀ ထိုအခါ သူတို့ ကတိတို့ အပေါ်၌ တောင်များ ကျပါစေ။ ကုန်းများ ဖုံးအုပ်
 ၃၁ ပါစေဟု တောင်း ပန်ကြလိမ့်မည်။ အဘယ် ကြောင့် နည်း ဟူမူကား။
 စိမ်းသော အပင်၌ ဤသို့ ဖြစ်လျှင် ချောက်သော အပင်၌ အဘယ်သို့ ဖြစ်
 ၃၂ မည်နည်း ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါ ကိုယ် တော်နှင့် အတူ လူဆိုး နှစ်
 ယောက် တို့ကို လည်း သတ်အံ့သော ငှါ ထုတ်သွား ကြ၏။

၃၃ ကရားနီ အမည်ရှိသော အရပ်သို့ ရောက် ကြသော် ကိုယ် တော်နှင့် တကွ
 ထိုလူဆိုး ထိုကို လက်ျာ တော် ဘက် တယောက်။ လက်ဝဲ တော်ဘက် တ
 ၃၄ ယောက်။ လက်ဝါး ကပ် ထိုင် မှာ ရိုက် ထား ကြ၏။ ယေရှု ကလည်း အဖ။
 သူတို့ အပြစ်ကို ထွတ်တော်မူပါ။ သူတို့သည် ကိုယ်ပြု သော အမှုကို မသိ
 ကြပါ ဟု မြှောက်ဆိုတော်မူ၏။ အဝတ်တော်ကို လည်း စာရေး တံပြု၍ စေ
 ၃၅ နေကြ၏။ လူများ တို့သည် လည်း ကြည့်ရှု လျက် ရပ်နေကြ၏။ သူတို့နှင့်
 တကွ မင်း အရာရှိ တို့က သူသည် သူတပါး တို့ကို ကယ်တင်တတ်၏။ ဤသူ
 သည် ခရစ်တော်လည်း ဟူသော ဘုရား သခင် ရွေး ချယ်တော်မူသော
 ၃၆ သူ မှန်လျှင် ကိုယ်ကို ကိုယ်ကယ်တင်ပါလေစေဟု၍ ကဲ့ရဲ့ကြ၏။ စပ်

၃၇ သူ့ရဲ့တို့သည်လည်းထာရှင်ပျံးရည်ကိုကပ်ပေးထွက် သင်သည်ယုဒရှင်
 ၃၈ ဘုရင်မှန်သျှင်ကိုယ်ကိုကယ်တင် တော့ဟူ၍ ကဲ့ရဲ့ သောအားဖြင့်ဆို
 ၃၉ ကြ၏။ ခေါင်းတော်ပေါ်မှာတပ်၍အပြစ်ဖော်ပြသောကမ္ပည်းလိပ်စာ
 ၄၀ ချက်ဟူမူကား။ ဤသူသည်ယုဒရှင်ဘုရင်ပေတည်းဟုဟောပြောဘာသာ
 ၄၁ အားဖြင့်၎င်းဟောလသဘာသာအားဖြင့်၎င်းရောမဘာ သာ အားဖြင့်
 ၄၂ ၎င်းရေး၍ခေါင်းတော်ပေါ်မှာတပ်သတည်း။ ။ဆွဲထားသောလူ
 ၄၃ ဆိုးနှစ်ယောက်တွင်တယောက်ကသင်သည်ခရစ်တော်မှန်သျှင်ကိုယ်
 ၄၄ ကိုငိုငါတို့ကိုငို ကယ်တင်တော့ဟုကိုယ်တော်ကိုကဲ့ရဲ့၍ဆိုလေ၏။ တ
 ၄၅ ယောက်ကမိမိအဖော်ကိုဆုမွှေ၍သင်သည် ဤသူနည်း တူအပြစ်ဒါတ်
 ၄၆ ခံထွက်ပင်ဘုရားသခင်ကိုမကြောက်သလော။ ငါတို့မူကားမိမိပြု
 ၄၇ သောအမှုတို့၏အပြစ်ကိုသာခံရသည်ဖြစ်၍တရားသဖြင့်ခံသတည်း။
 ၄၈ ဤသူမူကားအဘယ်အပြစ်ကိုမျှမပြုဟုဆိုပြီးမှ သခင်ကိုယ်တော်
 ၄၉ သည်နှိုင်းတော်သို့ဝင်ဝားသောအခါအကျွန်ုပ် ကိုအောင်းစေတော်မူ
 ၅၀ ပါဟုယေရှုကိုလျှောက်ဆို၏။ ယေရှုကလည်းငါအမှန်ဆိုသည့်ကား။ယ
 ၅၁ နေ့တွင်သင်သည်ငါနှင့်အတူပရဒီသုဘုံ၌ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်
 ၅၂ မူ၏။ ။ထိုအချိန်သည်စွန်းတည့်အချိန်လောက်ဖြစ်၍သုံးချက်
 ၅၃ တီးအချိန်တိုင်အောင်မြေတပြင်လုံး မှောင်မိုက်အတိ ဖြစ်လေ၏။ ဧ
 ၅၄ အရောင်ကွယ်ပျောက်လေ၏။မိတ်မှာန်တော်၏ ကုလားကာသည်နှစ်
 ၅၅ ပြားကွဲလေ၏။ ယေရှုသည်လည်းကြီးသောအသံနှင့်ကျေးကျော်ပြီး
 ၅၆ သျှင်အဖ။အကျွန်ုပ်စိတ်ဝိညာဉ်ကိုကိုယ်တော်ထက်၌ အကျွန်ုပ်အပ်ပါ
 ၅၇ ၏ဟုမိန့်တော်မူသဖြင့် အသက်ချုပ်တော်မူ၏။ ထိုအခြင်း အရာတို့
 ၅၈ ကိုတပ်မှူး မြင် သျှင်စင်စစ် ဤသူသည် ဖြောင့်မတ်သောသူ ဖြစ်လ
 ၅၉ ၏ ဟုဆို၍ဘုရား သခင်ကိုချီး ဇွမ်လေ၏။ ထိုအမှုကိုအကြည့်အစ
 ၆၀ လာသော သူအားလုံး တို့သည် ထိုအခြင်း အရာများ ကိုမြင်လျှင်၎င်း
 ၆၁ ဖတ်ကိုခတ်၍ပြန်သွားကြ၏။ ဂါလိလဲပြည်မှနောက်တော်၌ထိုက်လာ
 ၆၂ သောမိမ္မတို့နှင့်ကိုယ်တော်ကိုသိကျွမ်းသောသူအားလုံးတို့သည်လည်း
 ၆၃ အဝေးကကြည့်ရှု၍ရပ်နေကြ၏။ ။ထိုအခါယုဒပြည်အမှီစသဲ
 ၆၄ မြို့သား။ ယောသပ် အမည် ရှိသောထွတ်အရာရှိ တယောက် သည် အ
 ၆၅ ချားသောထွတ်အရာရှိတို့ထိုင်ပင်စီရင်ခြင်းကိုဝန်ခံသောသူမဟုတ်
 ၆၆ ဘုရားသခင်နှိုင်းတော်ကိုဖျော်ထင်သောသူ တော်ကောင်း။သူတော်
 ၆၇ မြတ်ဖြစ်သည့်နှင့်ပိလတ်မင်းထံသို့ဝင်၍ ယေရှု၏အလောင်းတော်ကို

၇ တောင်းပြီးလျှင် အလောင်းတော်ကိုချစ်၍ပိတ်ချောနှင့်ထုတ်ရစ်စ
 ၈ ဖြင့်တထောက်ကိုမျှမသင်း ပြိုဟ်ဘူး လောကျောက်သင်းပြိုင်းတွင်း၌
 ၉ ထားလေ၏။ ထိုနေ့ကားအပိတ်နေ့တည်း ဟူသောပရက္ကုလေ့ဖြစ်သ
 ၁၀ တည်း။ ဂါလိလဲပြည်ကကိုယ်တော်နှင့်အတူလာသော မိမ္မိများသည်
 ၁၁ သင်းပြိုင်းတော်ကိုငိုအလောင်းတော်အဘယ်သို့ထားသည့်ကိုငိုအကြံ
 ၁၂ အရှုလိုက်လာကြ၏။ ထိုနောက်ပြန်သွားသဖြင့်ဆီမွှေးနံ့သာမျိုးကို
 ပြင်ဆင်၍ပညတ်တော်အတိုင်း ဥပုသ်နေ့၌ အလုပ်မလုပ်ဘဲနေကြ၏။

၁ ခုနှစ်ရက်တွင်ပဌမနေ့ရက်။ အာရုဏ်တက်သောအချိန်၌ထိုမိမ္မိတို့သည်
 ၂ အချားမိမ္မိတို့နှင့်တကွမိမိတို့ပြင်ဆင်သော နံ့သာမျိုးကိုဆောင်လျက်
 ၃ သင်းပြိုင်းတော်ဆီသို့ သွားကြ၏။ ရောက်သောအခါတွင်းဝပိတ်
 ၄ လောကျောက်သည်လှိမ့်လှန်လျက် ရှိသည် ကိုတွေ့မြင်၍ အတွင်းသို့
 ၅ ဝင်ပြီးလျှင် သခင်ယေရှု၏ အလောင်းတော်ကို မတွေ့ကြ။ ထိုအ
 ၆ ကြောင်းကြောင့်သူတို့သည် တွေးတောသောစိတ်ရှိစည်တွင်လူနှစ်
 ၇ ယောက်တို့သည်ပြုံးပြုံးပြက်ပြက်သော အဝတ်နှင့်ဝတ်ဆင်လျက်ပေါ်
 ၈ ကသင်တို့သည်အသေကောင်ထားရာအရပ်၌ အသက်ရှင်သောသူကို
 ၉ အဘယ်ကြောင့်ရှာသနည်း။ ဤအရပ်၌မရှိ။ ထမြောက်နဲ့ပြီး။ လူသား
 ၁၀ သည်ဆိုးသူတို့လက်သို့အပ်နှံခြင်း။ လက်ဝါးကပ်ထိုင်မှာအသေသတ်
 ၁၁ ခြင်းကိုခံရမည်။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ထမြောက်ရမည် ဟုဂါလိ
 ၁၂ လဲပြည်၌ရှိတော်မူစည်သင်တို့အား မိန့်တော်မူသောစကားတော်ကို
 ၁၃ အောင်းမေ့ကြဦးဖူးဆိုကြသည် ရှိသော် ထိုမိမ္မိတို့သည်စကားတော်
 ၁၄ ကိုသတ်ရသည်ဖြစ်၍ သင်းပြိုင်းတော်ကပြန်လျှင်ထိုအကြောင်းအ
 ၁၅ ရာအားလုံးတို့ကိုတကျိပ်တပါးသောသူမှစ၍ကြွင်းသောတပည့်တော်
 ၁၆ အပေါင်းတို့အားပြန်ကြားကြ၏။ ။ ထိုအကြောင်းအရာကိုတ
 ၁၇ မန်တော် တို့အား ပြောသော သူကား မာဂဒလမာရီ။ ယောဟနနဲ့။ ယာ
 ၁၈ ကုပ်၏အမိဖြစ်သောမာရီမှစ၍အချားသောမိမ္မိဖြစ်သတည်း။ သူ
 ၁၉ တို့စကားကိုဒဏ္ဍာရီစကားကဲ့သို့ထင်၍တမန်တော်တို့သည်မရုံကြ။ သို့
 ၂၀ သော်လည်း ပေတရုထသဖြင့်သင်းပြိုင်းတော်ဆီသို့ပြေး၍ရောက်သည့်
 ၂၁ ရှိသော် ၎င်းကြည့်၍ပိတ်ပုဆိုးသာရှိရစ်သည့်ကိုမြင်လျှင်ထိုအကြောင်း
 ၂၂ အရာကိုအံ့သြော၍ မိမိအိမ်သို့ပြန်သွား၏။ ။ ထိုမှတပါး။ တ

ပည့်တော်နှစ် ယောက်တို့သည် ယေရုရှလင်မြို့ နှင့် ခရီးလေးထိုင်ကာ
 ၁၄ သောမောက်အမည်ရှိသောရွာသို့ထိုနေ့၌သွားကြစဉ်တွင် ဖြစ်ခဲ့
 ပြီးသောအကြောင်းအရာအားလုံး ထိုကိုအချင်းချင်းဆွေးနွေးပြောဆို
 ၁၅ ကြ၏။ ထိုသို့ဆွေးနွေးပြောဆိုကြစဉ်တွင် ယေရှုသည်ချည်း၍သူ
 ၁၆ တို့နှင့်အတူသွားလေ၏။ သူတို့သည်မျက်စိချုပ်လျက်ရှိ၍ကိုယ်တော်
 ၁၇ ဖြစ်မှန်းကိုမသိကြ။ ကိုယ်တော်ကလည်းသင်တို့သည်ခရီးသွား၍အ
 ချင်းချင်းဆွေးနွေးသောစကားကားအဘယ်စကားနည်း။ သင်တို့မျက်
 ၁၈ နှာလည်းအဘယ်ကြောင့်ဦးဝယ်သနည်းဟုမေးတော်မူလျှင် သူတို့
 တွင် ကလေးဖအမည် ရှိသောသူတယောက်ကသင်သည် တယောက်
 တည်းယေရုရှလင်မြို့၌ ဧည့်သည်ဖြစ်၍ ယခုအခါထိုမြို့၌ ဖြစ်ခဲ့သော
 ၁၉ အကြောင်းအရာတို့ကိုမသိသလောဟုပြန်ဆို၏။ ကိုယ်တော်ကလည်း
 အဘယ်အကြောင်း အရာနည်း ဟုမေး တော်မူလျှင် ထိုသူတို့က နာဇ
 ရက်မြို့သားယေရှု၏အကြောင်းအရာပေတည်း။ ထိုသူသည်ဘုရားသ
 ခင်ရှေ့လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာနှုတ်သတ္တိ။ လက်သတ္တိနှင့်ပြည့်စုံသောပ
 ၂၀ ရောဇာတ်ဖြစ်၏။ ထိုသူကိုယဇ်ပရောဟိတ်အကြီး။ ဝါထိုမင်းများ
 သည်အသေသတ်ခြင်းကိုခံစေခြင်း ဌာအပ်နှံ၍ လက်ဝါးကပ်ထိုင်မှာ
 ၂၁ ကွပ်မျက်ကြပြီး။ ထိုသူသည် ဣသရေလအမျိုး ကိုကယ်တင်အံ့သော
 သူဖြစ်သည်ကိုကျွန်ုပ်တို့သည်အထက်ကထင်မှတ်မျှော်လင့်ကြ၏။ ထို
 ၂၂ မျှမက။ ဤအကြောင်းအရာဖြစ်၍ ယခုသုံးရက်ရှိပြီး။ ကျွန်ုပ်တို့အ
 ပေါင်းအဖော်မိမ့်အချို့တို့သည်လည်း သင်းပြိုင်းတော်ဆီသို့စောစော
 ၂၃ သွား၍ အလောင်းတော်ကိုမတွေ့လျှင် သခင်ယေရှုသည်အသက်ရှင်
 တော်မူသည်ဟုပြောသောကောင်းကင်တမန်ထင်ရှားရာဂူပါရုံကိုမိမိ
 တို့မြင်ကြောင်းကိုပြန်လာ၍ ပြောဆိုသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည်မိန်းမော
 ၂၄ တွေဝေခြင်းရှိကြ၏။ ထိုအခါကျွန်ုပ်တို့တွင် အချို့သော သူတို့သည်
 သင်းပြိုင်းတော်ဆီသို့သွား၍ မိမ့်တို့ဆိုသည် အတိုင်းတွေ့သော်လည်း
 ၂၅ ကိုယ်တော်ကိုမမြင်ရဟုပြောဆိုကြ၏။ ။ ကိုယ်တော်ကလည်း
 ပရောဇာတ်ဟောပြောသောစကားများကိုမရုံနှင့် အောင်စိတ်ခိုင်မာ၍
 ၂၆ ညာဏ်မရှိသောသူတို့။ ခရစ်တော်သည်ဤသို့ပင်အသေခံ၍ခံပြီးမှ
 မိမိဘုန်းစည်းစိမ် တော်ကိုဝင်စားရသည်မပုတ်လောဟုမိန့်တော်မူ
 ၂၇ ၏။ ထိုအခါမောရှေကျမ်စာမှစ၍ ပရောဇာတ်ကျမ်စာများ၌ကိုယ်
 တော်ကိုရည်၍ ရေးထားသမျှသောကျမ်စာချက်အနက်ကိုရှင်းလင်း

၂၀ စွာဖော်ပြတော်မူ၏။ ထိုတပည့်တော်တို့သည် သွားသော ရွာအနီး
 ၂၅ အခြင်းအရာကိုပြတော်မူလျှင် သူတို့ကကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူဝင်၍နေ
 ပါ။ ညဦးယံရှိပြီး။ မိဗန်းလည်း ချုပ်ခဲပြီးဟူ၍ ကိုယ်တော်ကိုကြပ်ကြပ်
 သွေးဆောင်ကြ၏။ ထိုကြောင့်သူတို့နှင့် အတူ နေရအောင်ဝင်တော်မူ
 ၃၀ ၏။ စားပွဲ၌သူတို့ နှင့်အတူထိုင် နေတော်မူစဉ် မုန့်ကို ယူ၍ကျေးဇူး
 ၃၅ တော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်ကိုဖဲ့၍ သူတို့အားပေးတော်မူသည်တွင် သူ
 တို့သည် မျက်စိဖွင့်လင်း၍ ကိုယ်တော်ဖြစ် မှန်း ကိုသိကြ၏။ ထိုအခါ
 ၄၀ လည်း ကိုယ်တော်သည် ကွယ်တော်မူ၏။ တပည့်ဘော်တို့လည်း လမ်း
 ၄၅ ခရီး၌ ကျွန်ုပ်တို့နှင့်ဟောပြော၍ ကျမ်စာအနက်ကို ဖွင့်ပြတော်မူသော
 လောဟုအချင်းချင်း ပြောဆိုကြ၏။

၅၀ ထိုတပည့်တော်နှစ်ယောက်တို့သည် ချက်ချင်း တ၍ ဖေရုဂ္ဂလင်ဒြိုသို့
 ပြန်ပြီးမှ တကျိပ်တပါးသော သူတို့သည် အပေါင်း အဖော်တို့ နှင့်အတူ
 ၅၅ စုဝေးလျက်ရှိသည်ကို တွေ့ကြ၏။ စုဝေးသော သူတို့လည်း သခင်သူ
 ရားသည် အမှန် ထမြောက် တော်မူ ပြီး။ ရှိမုန့်အား ကိုယ်ကို ပြတော်မူ
 ၆၀ ပြီး ဟုဆိုလျှင် ထိုတပည့်တော်နှစ် ယောက်တို့သည် လမ်း၌ ဖြစ်သော
 အကြောင်းအရာ ကို၎င်း မုန့် ကိုဖဲ့စဉ်တွင် ထင်ရှား ရှိတော်မူကြောင်း
 ၆၅ ကို၎င်း ပြန်ကြားကြ၏။ ။ ထိုသို့အချင်းချင်း ပြောဆိုသောအခါ
 ၇၀ ဖေရုဂ္ဂလင်သို့ သူတို့အလယ် ၌ ရပ်တော်မူလျက် သင်တို့အား ညိမ်သက်
 ၇၅ မြင်းဖြစ်စေသတည်း ဟုမိန့်တော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည် စန္ဒေကို
 မြင်သည်ဟုစိတ်ထင်နှင့် ထိတ်လန့် ကြောက်ရွံ့ခြင်း သို့ရောက် ကြ၏။
 ၈၀ ကိုယ်တော်ကလည်း အဘယ်ကြောင့် တုန်လှုပ်ခြင်း ရှိကြသနည်း။ အ
 ၈၅ ဘယ်ကြောင့် အထူးထူးအထွေထွေသော စိတ်ရှိကြသနည်း။ ငါလက်
 ကိုကြည့်ပါ။ ငါခြေကိုလည်း ကြည့်ပါ။ ငါကိုယ်ပင်ဖြစ်၏။ ငါကိုကြည့်ရှု
 ၉၀ စမ်သပ်ကြပါ။ ငါသည် သင်တို့မျက်မှောက်၌ တင်ရှားစွာ အရိုးအသားရှိ
 ၉၅ တော်ခြေတော်တို့ကို တပည့်တော်တို့အား ပြတော်မူ၏။ သူတို့သည်
 အတ္တန်အံ့ကြောဝမ်မြောက်သော အား ဖြင့်မရုံနှင့် ဘဲနေသေးသော အ
 ၁၀၀ ခါစားစရာတစ်ခုတစ်ခုသင်တို့၌ ရှိသလောဟု မေးတော်မူလျှင် ငါးကင်

၄၇ တတစ်နှင့်ပျားလိပ်ကိုကပ်ပေးကြ၏။ ကိုယ်တော်သည်ယူ၍သူတို့
 ၄၈ ရှေ့မှားတော်မူ၏။ ။တဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား။ မောရှေ
 ပညတ္တိကျမ်းစာ၌၎င်းပရောဗက်ကျမ်းစာ၌ ၎င်းဆာလံကျမ်းစာ၌ ၎င်းမိ
 ကိုရည်၍ရေးမှတ်သမျှသောအချက်တို့သည်ပြည့်စုံရမည်ဟုဝါသည်
 သင်တို့နှင့်အတူရှိတုန်းခါသင်တို့အားဟောပြောသောအကြောင်းအ
 ၄၉ ရာတို့ကား ဤအကြောင်းအရာပေတည်း ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါ
 ကျမ်းစာကို နားလည်စေခြင်း ဌာထပည့်တော်တို့၏ ညာဏ်ကို ဖွင့်
 ၄၉ တော်မူလျှင် ဤသို့ကျမ်းစာလာ၏။ ဤသို့ ခရစ်တော်သည်အသေခံ၍
 ၄၁ ခံပြီးမှသုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ သေခြင်းမှထမြောက်ရ၏။ ခရစ်
 တော်အခွင့်အား ဖြင့်ဆောင် တတရား နှင့် အပြစ်ထွတ်ခြင်း တရားကို
 ၄၂ ယေရုရှလင်မြို့မှစသော လူမျိုးတကာတို့အား ဟောပြောရ၏။ သင်
 ၄၃ တို့သည်လည်း ဤအကြောင်းအရာတို့၏ သက်သေဖြစ် ကြ၏။ ငါခ
 မည်းတော်၏ဂတိရှိသည့်အတိုင်း သင်တို့၌ငါပြုပြီးမည်။ သို့ဖြစ်၍သင်
 တို့သည်ကောင်းကင်ကတန်ခိုးကိုခံခံမှီတိုင် အောင်ယေရုရှလင်မြို့၌
 ၅၀ ဦးကြလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ထိုနောက်တပည့်တော်တို့ကို
 ယေရုရှလင်မြို့ ပြင်ပေသနိ ရွာတိုင်အောင်ဆောင်သွား တော်မူပြီးမှ
 ၅၁ ထက်တော်ကိုချီ၍ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။ ထိုသို့ကောင်းကြီးပေး
 တော်မူ စည်တပည့် တော်တို့ နှင့် ကွာ ၍ ကောင်းကင် ဘုံသို့ ချီတော်
 ၅၂ ဆောင်သွားတော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည်ကိုယ်တော်ကိုပျုပ်ဝပ်
 ကိုးကွယ်ပြီး မှအဖွန် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာခြင်း နှင့်ယေရုရှလင်မြို့ ထို့
 ၅၃ ပြန် သွား ကြ၏။ ဘုရား သခင်ကို အံ့ဩာ ချီး ဇွမ်လျက် မိတ်မှန်
 တော်၌အစည်နေမြဲနေကြကုန်၏။

၁၂၅၃ ။ရှင်လုကာခရစ်ဝင်ပြီး၏။

၂၅၀ ဟောဟန်ခရစ်ဝင်။

၁ အစအဦး၌နှုတ်ကပတ်တော်ရှိ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်သည်ဘုရားသခင်
 ၂ နှင့်အတူရှိ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်သည်လည်း ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ
 ၃ ၏။ ထိုနှုတ်ကပတ်တော်သည်အစအဦး၌ ဘုရား သခင်နှင့်အတူ ရှိ
 ၄ ၏။ ထိုနှုတ်ကပတ်တော်သည် ခပ်သိမ်းသောအရာ ထို့ကိုဖန်ဆင်း
 ၅ တော်မူ၏။ ဖန်ဆင်းတော်မမူ။ အထွတ်ဖြစ်သောအရာမည်မျှမရှိ။ ထို
 ၆ နှုတ်ကပတ်တော်သည်အသက်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ ထိုအသက်သည်လည်း
 ၇ လူတို့၏အလင်းဖြစ်၏။ ထိုအလင်းသည်လည်း မှောင်မိုက်၌လင်းသည့်
 ၈ ဖြစ်၍မှောင်မိုက်သည်ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှါမတတ်နိုင်။ ။ယော
 ၉ ဟန်အမည်ရှိသောသူတယောက်ကိုဘုရားသခင်စေထွတ်တော်မူ၏။
 ၁၀ ထိုသူသည်သက်သေခံဖြစ်၍ လူအပေါင်းတို့သည်သူကိုအမှီပြုသဖြင့်
 ၁၁ ရုံဖြည့်ရအောင်အလင်းတော်၏အကြောင်း ကိုသက်သေခံခြင်းငှါလာ
 ၁၂ ၏။ ထိုသူသည်အလင်းတော်မဟုတ်။ အလင်းတော်၏အကြောင်းကို
 ၁၃ သက်သေခံခြင်းငှါသာလာ၏။ ဟုတ်မှန်သောအလင်းမူကားဤလော
 ၁၄ ကသို့ကြွလာသဖြင့် ခပ်သိမ်းသောလူအပေါင်းတို့အားအလင်းကိုပေး
 ၁၅ သောသူဖြစ်သတည်း။ ။ထိုသူသည်ဤလောက၌ရှိတော်မူလေ
 ၁၆ ပြီး။ ဤလောကကိုလည်းဖန်ဆင်းတော်မူလေပြီ။ သို့သော်လည်းဤလော
 ၁၇ ကသည်ထိုသူကိုမသိ။ သူသည်မိမိဒေသအရပ်သို့ကြွလာသော်လည်း
 ၁၈ မိမိလူမျိုးတို့သည် သူကိုလက်မခံဘဲနေကြ၏။ နာမတော်ကိုရုံဖြည့်
 ၁၉ သည်နှင့်ထိုသူကိုလက်ခံသမျှသောသူတို့အားဘုရားသခင်၏ သား
 ၂၀ ဖြစ်ရသောအခွင့်ကိုပေးတော်မူ၏။ ထိုသားတို့မူကားလူမျိုးနှင့်စပ်
 ၂၁ ဆိုင်၍ ဖွားသောသားမဟုတ်။ မေရန်သံဝါသအားဖြင့်ဖွားသောသား
 ၂၂ မဟုတ်။ လူအလိုအလျောက်ဖွားသောသားမဟုတ်။ ဘုရားသခင်ဖွား
 ၂၃ တော်မူသောသားဖြစ်သတည်း။ ။ နှုတ်ကပတ်တော်သည်
 ၂၄ လည်းလူဇာတိအဖြစ်ကိုခံယူ၍ ကျေးဇူးတော်နှင့် ၎င်းသစ္စာ တော်နှင့်
 ၂၅ ၎င်းပြည့်စုံသျှက်ငါတို့တွင်တည်းနေတော်မူသည်ဖြစ်၍ခမည်းတော်နှိ

၁၅၅ ဟောဟန်ခရစ်ဝင်။

တပါးတည်းသောသားတော်၏ဘုန်းကဲ့သို့သူ၏ဘုန်းတော်ကိုငါတို့
 ၁၅ သည်မြင်ရကြပြီ။ ဟောဟန်သည်ထိုသခင်၏အကြောင်းကိုသက်
 သေခံ၍ကျေးကျော်လေသည်မှာ။ ငါ့နောက်ကြွလာသောသူသည် ငါ့
 ၁၆ ရှိရှိနှင့်သည်ဖြစ်၍ငါထက်သာ၍ကြီးမြတ်သည်ဟုငါဆိုရာ၌ထိုသူ
 ၁၇ ကိုဆိုလိုသည်ဟုဟောဟန်သက်သေခံလေ၏။ ထိုသူ၏ပြည့်စုံခြင်းမှ
 ၁၈ လည်း ကျေးဇူးတပါး၌ထပ်ဆင့်၍ ကျေးဇူးတပါးကိုငါတို့အားလုံး
 ၁၉ သည်ခံရကြပြီ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ပညတ်တရားတော်
 ၂၀ ကိုမောဂြောဟက်တွင်ပေးတော်မူသည်ဖြစ်၍ ကျေးဇူးတရားနှင့်သစ္စာ
 ၂၁ တရားသည်ယေရှုခရစ်အားဖြင့်ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်ကိုအဘယ်သူ
 ၂၂ မှမမြင်စပူး။ ခမည်းတော်ရင်ပြင်နား၌ရှိ၍တပါးတည်းသောသား
 ၂၃ တော်သည်ဘုရားသခင်ကိုထင်ရှားစေတော်မူပြီ။ ။ ယေရှု
 ၂၄ ထိုကသင်သည်အဘယ်သူနည်းဟုဟောဟန်ကိုမေးမြန်းအောင်ယစ်
 ၂၅ မရောဟိတ်နှင့်လေမိလူတို့ကို ယေရှုရှုလင်မြို့မှစေလိုက်သောအခါ
 ၂၆ ဟောဟန်သည်သက်သေခံချက်ဟူမူကား။ ငါသည်ခရစ်တော်မ
 ၂၇ ဟုတ်ဟုထိမ်ငှက်ခြင်းမရှိဘဲအတည့်အလင်းပြောဆို၏။ ထိုသူတို့က
 ၂၈ လည်းသို့ဖြစ်လျှင်သင်သည်အဘယ်သူနည်း။ ဇလိယဖြစ်သလောဟု
 ၂၉ မေးမြန်း၏။ ယေဟန်ကငါသည်ဇလိယမဟုတ်ဟုဆို၏။ ထိုပရောဖတ်
 ၃၀ ဖြစ်သလောဟုမေးပြန်လျှင်မဟုတ်ဟုဆိုပြန်၏။ ထိုသူတို့ကလည်း
 ၃၁ သင်သည်အဘယ်သူနည်း။ ငါတို့ကိုစေလိုက်သောသူတို့အားပြန်
 ၃၂ အညွှောက်စရာရှိအောင်သင်သည်ကိုယ်ကိုအဘယ်သို့ဆိုသနည်းဟု
 ၃၃ မေးပြန်ကြ၏။ ဟောဟန်ကလည်းပရောဖတ်ဟောရှာယဟောပြော
 ၃၄ သည့်နှင့်အညီထာဝရဘုရား၏လမ်းခရီးတော်ကိုတော၌ဖြောင့်ဖြောင့်
 ၃၅ လော့ဟုဟစ်ကျော်သောသူ၏အသံငါဖြစ်သည်ဟုဆို၏။ စေလိုက်
 ၃၆ သောသူတို့ကားဗာရိရှုလူဖြစ်သတည်း။ ထိုသူတို့ကလည်းသင်သည်
 ၃၇ ခရစ်တော်မဟုတ်။ ဇလိယမဟုတ်။ ထိုပရောဖတ်မဟုတ်သည်မှန်လျှင်
 ၃၈ အဘယ်ကြောင့်ရေနှစ်မင်္ဂလာကိုပေးသနည်းဟုမေးပြန်ကြ၏။ ယော
 ၃၉ ဟန်ကလည်းငါသည်ရေနှစ်သားနှစ်ခြင်းကိုပေး၏။ သင်တို့အလယ်၌
 ၄၀ သင်တို့ဆီသောသူတယောက်ရှိ၏။ ထိုသူသည်ငါ့နောက်ကြွလာ
 ၄၁ ၏။ ထိုသူ၏ခြေခင်းတော်ကြီးကိုဖြည့်ခြင်းငှါငါမထိုက်ဟုပြန်ဆို၏။
 ၄၂ ဤအကြောင်းအရာတို့သည်ဟောဟန်ရေနှစ်မင်္ဂလာကိုပေးရာအရပ်
 ၄၃ ယောင်ခန့်မြစ်နား။ ဗေသနီရွာ၌ဖြစ်သတည်း။

၂၉ ခက်ဖန်နွေ နွေယောဟန်သည် ယောရှုကြွလာသည် ကိုမြင်လျှင် ဤထောက်
 သားတို့၏ အပြစ်များ ကိုပယ်ရှင်းသော ဘုရား သခင်၏ သိုးသငယ်
 ၃၀ ကိုကြည့်ပါ။ ငါမရှိမှီရှိနှင့် သည်ဖြစ်၍ ငါထက်သာ၍ ကြီးမြတ်သော
 ၃၁ သူသည် ငါ့နောက်ကြွလာသည် ဟု ငါဆိုရာ နွေထိုသူကိုဆိုလို၏။ အစ
 ကထိုသူကို ငါမသိ။ သို့သော်လည်း ထိုသူကို ဣသရေလလူတို့ အားထင်
 ၃၂ ရှားစေခြင်းငှါ ငါသည် ရေခဲနှစ်ခြင်း မင်္ဂလာကို ပေးထုက်လာ၏။ ထို
 မှတပါး။ ဝိညာဉ်တော်သည် ကောင်းကင်မှ ကျိုးငှက်ကဲ့သို့ ဆင်းသက်၍
 ၃၃ ထိုသူ၏ အပေါ် နှိခုံးတော်မူသည် ကို ငါမြင်ခဲ့ပြီး။ အစကထိုသူကို ငါ
 မသိ။ ရေခဲနှစ်ခြင်း မင်္ဂလာကို ပေးရအောင် ငါကို စေတော်မူသော
 သူက အကြင်သူ၏ အပေါ် နှစ်ညာဉ်တော်ဆင်းသက်၍ နားတော်မူသည့်
 ကို သင်သည် မြင်၏။ ထိုသူကား သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော် နှစ်နှစ်ခြင်း
 ၃၄ ကို ပေးသော သူပေတည်း ဟု မိန့်တော်မူသည် နှင့်အညီ ငါသည် မြင်
 ၍ ဤသူသည် ဘုရား သခင်၏ သားတော် ဖြစ်တော်မူကြောင်း ကို ငါ
 ၃၅ သည် သက်သေခံ၏ ဟု ယောဟန် ဆိုလေ၏။ ။ ခက်ဖန်နွေ တဖန်
 ၃၆ ယောဟန်သည် တပည့် နှစ်ယောက် တို့ နှင့် အတူရပ်နေ၍ ယောရှုကြွ
 တော်မူသည် ကို မြင်လျှင် ဘုရား သခင်၏ သိုးသငယ် ကို ကြည့်ပါ ဟု ဆို
 ၃၇ ၍။ တပည့် နှစ်ယောက် တို့သည် ထိုစကားကို ကြားလျှင် ယောရှုနောက်
 ၃၈ တော်သို့ လိုက်ကြ၏။ ယောရှုသည် ဖြည့်၍ ထိုသူတို့ လိုက်ကြသည် ကို
 မြင်တော်မူလျှင် အဘယ်အလို ရှိသနည်း ဟု မေးတော်မူ၏။ ထိုသူတို့
 ကား ရဗြို။ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်မှာ နေတော်မူသနည်း ဟု မေးလျှောက်
 ၃၉ ၍။ ရဗြို အနက်ကား အရှင်ဘုရား ဆိုလိုသတည်း။ ယောရှုကလည်း လာ၍
 ကြည့်ပါ ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူတို့သည် သွား၍ နေတော် မူရာ အရပ်
 ကို ကြည့်ကြ၏။ ထိုအချိန်သည် ဆယ်နာရီ အချိန် ဖြစ်၍ မိန့်ချုပ်သည်
 ၄၀ တိုင် အောင် အထံတော် နှင့် နေကြ၏။ ယောဟန် စကား ကို ကြား၍
 နောက်တော်သို့ လိုက်သော သူ နှစ်ယောက် တို့ တွင် တယောက် ကား ရှိမုန့်
 ၄၁ ပေတရုညီ။ အခြေပေတည်း။ ထိုသူသည် မိမိအစ်ကို ရှိမုန့် ကို ရှေးဦးစွာ
 ၄၂ ဝှော့လျှင် ငါတို့သည် မေရှိ ကို တွေ့ခဲ့ပြီး ဟု ဆိုသဖြင့် သူကို ယောရှုထံ
 သို့ ပို့ဆောင်လေ၏။ မေရှိ ဟူသည် ကား ခရစ်တော် ဆိုလိုသတည်း။ ယော
 ရှုသည် ထိုသူကို ကြည့်၍ သင်သည် ယောနု၏ သား ရှိမုန့် ဖြစ်၏။ သင်
 သည် ကေဗအမည် သစ်ကို ရလတံ့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ကေဗဟူသည် ကား

၂ ။ရှင်ယောဟန်ခရစ်ဝင်။

၄၃ ပေတရုဆိုလိုသတည်း။ ။နက်ဖန်နွေနှိဂါလိလဲပြည်သို့ကြွခြင်း
 ၄၄ ငှါအလိုတော်ရှိလျှင် ဖိလိပ္ပူကျိတို့၌ ငါနောက်သို့ လိုက်လော့ ဟုမိန့်
 ၄၅ တော်မူ၏။ ဖိလိပ္ပူကား အန္တီ နှင့်ပေတရုနေ သောဗက် ၆၃ မြို့မှလ
 ၄၆ သောသူ ဖြစ်သတည်း။ ဖိလိပ္ပူသည် နာသနေလကျိတို့၌ လျှင် မေး
 ၄၇ ရှေ့သည် ပညတ္တိကျမ် ၌ ၎င်း ပရော ဗက် တို့သည် သူတို့ ကျမ် ၌ ၎င်း အ
 ၄၈ ကြောင်း ပြု၍ ရေးထားသော သူ့ နာဇရက် မြို့သား ဖြစ်သော ယောသပ်
 ၄၉ ၏ သား ယေရှု ကျိ ငါတို့သည် တွေ့ကြပြီး ဟုဆို၏။ နာသနေလကလည်း
 ၅၀ နာဇရက် မြို့ထဲက ကောင်းသော အရာတစုံတစုထွက် နှိုင်း သလောဟု
 ၅၁ မေးလျှင် ဖိလိပ္ပူကလား ၍ ကြည့် ပါဟုဆို၏။ ယေရှုသည် နာသနေလ
 ၅၂ လာသဉ် ကျိ မြင်တော်မူ လျှင် လှည့်စားခြင်း အပြစ် နှင့် ကင်းလွတ်သော
 ၅၃ ဣသရေလလူစစ် ကျိ ကြည့် ပါဟု လိုသူ ကျိ အမှတ်ပြု ၍ မိန့်တော်မူ၏။
 ၅၄ နာ သနေလကလည်း ကျိယံ တော်သည် အဘယ် သို့သော အားဖြင့် အ
 ၅၅ ကျွန်ုပ် ကျိ သိတော်မူ သနည်း ဟု မေးလျှောက်၏။ ယေရှုကလည်း ဖိလိပ္ပူ
 ၅၆ သဉ် သင် ကျိ မခေါ် မှီတည်း ပင် အောက် ၌ ရှိနေ သေ သင် ကျိ ငါ မြင် ပေသဉ်
 ၅၇ ဟု ပြန်၍ မိန့်တော်မူ၏။ အရှင်ဘုရား ။ ကျိယံ တော်သည် ဘုရားသခင်
 ၅၈ ၏ သား တော် ဖြစ်တော်မူ၏။ ဣသရေလလူတို့ ၏ ရှင်ဘုရင် ဖြစ်တော်မူ
 ၅၉ ၏ ဟု နာသနေလလျှောက် ပြန်၏။ တဖန် ယေရှုကလည်း ပင် အောက် ၌
 ၆၀ သင် ကျိ ငါ မြင် ပေသဉ် ဟု ငါ ဆိုသော ကြောင့် သင် သည် ရုံသဏော့ ၍
 ၆၁ မကသာ ၍ ကြီး သော အကြောင်း အရာ ကျိ သင် သည် မြင် ရလတံ့ သင်
 ၆၂ တို့ အား ငါ အမှန် အကန် ဆိုသည် ကား။ ကောင်း ကင် ဖွင့် လှစ်သည် ကျိ
 ၆၃ ၎င်း ဘုရား သခင် ၏ ကောင်း ကင် တမန် တို့ သည် လူ သား ၏ အပေါ် ၌
 ၆၄ ဆင်း လျက် တက် လျက် ရှိ နေသည် ကျိ ၎င်း နောင် ၌ သင် တို့ သည် မြင် ရကြ
 ၆၅ လတံ့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁ သုံးရက်မြောက်သော နွေနှိဂါလိလဲပြည်ကာနိမြို့တွင် မင်္ဂလာဆောင်ပွဲ
 ၂ ကျိ ခံကြစဉ် ယေရှု၏ မယ်တော် ရှိ၏။ ယေရှုနှင့် တပည့်တော် တို့ ကျိ လှည်း
 ၃ ထိုပွဲဆီသို့ ခေါ်ပင့်ကြ၏။ စပျစ်ရည် ကျန်သော အခါ ယေရှု၏ မယ်တော်
 ၄ ကစပျစ် ရည် မရှိဟု ကြား ပြော၏။ ယေရှုကလည်း အချင်း မိမ္မာ သင်
 ၅ သည် ငါ နှင့် အဘယ် သို့ ဆိုင် သနည်း။ ငါ အချိန် မရောက် သေး ဟု မိန့်
 ၆ တော် မူ၏။ မယ် တော် ကလည်း သူစေ ခိုင်း သမျှ တို့ ကျိ ပြု ကြံတော့
 ၇ ဟု အစေခံတို့ အား ဆိုလေ၏။ ယုဒဘာသာ အလျှောက် သန့်ရှင်း ဖြင်း

ရှင်ယောဟန်ခရစ်ဝင်။

၁ ဓင်္ဂါလာ အဖို့ အလိုငှါ ထိုအရပ်၌ နှစ်တင်းသုံးတင်း လောက်ဝင်သော
 ၂ ကျောက်အိုး စရည်းချောက်လုံးထားလျက်ရှိ၏။ ယေရှုသည်လည်း
 ၃ ထိုရေအိုးတို့ကိုရေနှင့်ပြည့်စေကြဟု အစေခံကိုအားမိန့်တော်မူ၍ သူ
 ၄ တို့သည်လျှံမတတ်ပြည့်စေကြ၏။ ယခုခပ်၍ ပွဲအုပ်ထံသွင်းကြတော့
 ၅ ဟုမိန့်တော်မူသည်အထိင်းသွင်းကြ၏။ ပွဲအုပ်သည်စပျစ်ရည်ဖြစ်
 ၆ စေသောရေကို မြည်းစမ်း၍ ထိုရေကိုခပ်သော အစေခံတို့သည် စပျစ်
 ၇ ရည်ကိုအဘယ်ဆီမှာရသည်ကိုသိသော်လည်း ပွဲအုပ်မသိသဖြင့်မင်္ဂ
 ၈ လာဆောင်လုလင်အားအသံကိုဖွင့်၍ အချားသူမည်သည်ကားရှေ့
 ၉ ဦးစွာကောင်းသောစပျစ်ရည်ကိုထည့်၍ဝအောင်သောက်ကြပြီးမှည့်
 ၁၀ သောစပျစ်ရည်ကိုထည့်လေ့ရှိ၏။ သင်မူကားကောင်းသောစပျစ်ရည်
 ၁၁ ကိုယခုထိုင်အောင်သိုထားပြီးဟုဆို၏။ ဤရှေ့ဦးစွာသောနိမိတ်လက္ခ
 ၁၂ ဏာကိုဂါလိလဲပြည်ကာနုမြို့၌ ယေရှုပြတော်မူ၍ မိမိဘုန်းတော်ကို
 ၁၃ ထင်ရှားစေတော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည်လည်းရုံကြည့်ကြ၏။

၁၄ ။ ထိုနောက်မှာမယ်တော်မှစ၍ ညီတော်များ၊ တပည့်တော်များပါသ
 ၁၅ ဖြင့်ကပေရနောင်မြို့သို့ ကြွတော်မူ၏။ ထိုမြို့မှာ ကြာမြင့်စွာမနေဘဲ
 ၁၆ ယုဒပသခါပွဲခံ ချိန်နီးသည်ဖြစ်၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ကြွတော်မူ၏။
 ၁၇ ဗိတ်မှာန်တော်၌ နွား၊ သိုး၊ ဂျိုးငှက်ကိုရောင်းသောသူတို့ကိုငင်ပွဲစား
 ၁၈ များထိုင်လျက်ရှိသည်ကိုငင်တွေ့တော်မူလျှင် ရိုက်စရာအိုးကြီးသေး
 ၁၉ များကိုဖြိုပြင်ပြီးမှ ထိုသူအပေါင်းတို့ကိုငင်နွားသိုးများကိုငင်ဗိတ်
 ၂၀ မှာန်တော်မှနှင်ထုတ်တော်မူ၍ ပွဲစားတို့၏ငွေတင်ခုံများကိုတွန်းပြင်
 ၂၁ မှောက်ထားတော်မူ၏။ ဂျိုးငှက်ရောင်းသောသူတို့အားလည်း ဤဥစ္စာ
 ၂၂ ကိုယူသွားကြ။ ငါအဖ၏အိမ်တော်ကိုပွဲတဲမလုပ်ကြနှင့်ဟုမိန့်တော်မူ
 ၂၃ ၏။ ကျမ်စာလာသည်ကား။ ကိုယ်တော်၏အိမ်တော်၌ စွဲလမ်းပူပန်
 ၂၄ ဖြင်းဗိတ်သည်ငါကိုလောင်စွဲ၏ဟူသောစကားကိုထိုအခါတပည့်တော်
 ၂၅ တို့သည်မှတ်မိကြ၏။ ။ ယုဒလူတို့ကလည်း သင်သည်ဤသို့ဖြို
 ၂၆ လျှင်အဘယ်နိမိတ်လက္ခဏာကိုငါတို့အားပြသနည်းဟုဆိုကြ၏။ ယေ
 ၂၇ ရုကလည်း ဤဗိတ်မှာန်တော်ကိုဖြိုဖျက်ကြတော့သုံးရက်အတွင်းတွင်
 ၂၈ ငါတည်ဆောက်ပြန်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ယုဒလူတို့ကအနှစ်လေး
 ၂၉ ဆယ်ချောက်နှစ်ပတ်လုံး ဤဗိတ်မှာန်တော်ကိုတည်ဆောက်ကြသည်
 ၃၀ ဖြစ်၍ သင်သည်သုံးရက်အတွင်းတွင်တည်ဆောက်ပြန်မည်လောဟု
 ၃၁ ဆိုကြ၏။ ထိုသို့မိန့်တော်မူရာ၌ မိမိကိုတည်းဟူသောဗိတ်မှာန်ကိုအ

၃

ၥရှင်ယောဟန်ခရစ်ဝင်။

- ၂၂ မှတ်ပြု၍မိန့်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့်သေခြင်းမှထမြောက်တော်မူသော နောက်ထိုစကားတော်ကိုတပည့်တော်တို့သည်မှတ်မိကြသဖြင့်ကျမ်း
- ၂၃ စာကို၎င်းယေရှု၏နှုတ်ကပတ်တော်ကို၎င်းရုံကြ၏။ ။ပသဒါ ပွဲအတွင်းတွင်ယေရှုသည်ယေရုရှလင်မြို့၌ရှိ၍ ပြတော်မူသောနိမိတ် လက္ခဏာတို့ကိုလူအများတို့သည်မြင်ရသဖြင့် ကိုယ်တော်ကိုရုံကြည်
- ၂၄ ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ သို့သော်လည်း ယေရှုသည်သူတို့၌ကိုယ်ကို ကိုယ်အပ် တော်မမူ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ခပ်သိမ်းသော
- ၂၅ သူတို့ကိုသိတော်မူ၏။ လူ၏အထံ၌ရှိသမျှကိုသိသောကြောင့်အဘယ် သူသည်လူ၏အကြောင်း ကိုသက်သေခံစေခြင်းငှါအလိုတော်မရှိ။

- ၁ ယုဒလူတို့တွင်အရာရှိဖြစ်သော။နိကောဒင်အမည်ရှိသောဗာရိရှဲလူ
- ၂ တယောက်သည် ညည့်အခါယေရှုထံတော်သို့လာ၍အရှင်ဘုရား။ ကိုယ်တော်သည်ပြတော်မူသော ဤနိမိတ်လက္ခဏာတို့ကိုဘုရားသ
- ၃ ခင်၏ အခွင့်မရှိဘဲ အဘယ်သူမျှမပြနိုင်သည် ကိုအကျွန်ုပ်တို့က ထောက်၍ကိုယ်တော်သည်ဘုရားသခင်အထံတော်မှကြွလာတော်မူ
- ၄ သောဆရာဖြစ်ကြောင်းကိုသိကြပါ၏။ ဟုလျှောက်လေ၏။ ယေရှုက
- ၅ လည်းဒုတိယမွေးခြင်းကိုမခံသောသူမည်သည်ကားဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ကိုမမြင်ရဟုငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ဟုပြန်၍ မိန့်တော်မူ
- ၆ ၏။ နိကောဒင်ကလည်း အသက်ကြီးသောသူသည် အဘယ်သို့မွေး
- ၇ နိုင်သနည်း အမိဝမ်းထဲသို့တဖန်ဝင်၍မွေးခြင်းကိုခံနိုင်သလော ဟု
- ၈ လျှောက်၏။ ယေရှုကလည်း ရေနှင့်ဝိညာဉ်တော်မမွေးသောသူမည်
- ၉ သည်ကားဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သို့မဝင်ရဟုငါအမှန်အကန်ဆို၏။
- ၁၀ ဇာတိပကတိမွေးသောအရာသည်ဇာတိပကတိဖြစ်၏။ဝိညာဉ်တော်မွေး
- ၁၁ သောအရာသည်ဝိညာဉ်ဖြစ်၏။ ဒုတိယမွေးခြင်းကိုခံရမည်ဟုငါဟော
- ၁၂ ပြောသည်ကိုအံ့ဩခြင်းမရှိနှင့်။ လေသည်အလိုရှိတိုင်းသွားလာ
- ၁၃ ၏။လေ၏အသံကိုသင်သည်ကြားရသော်လည်းအဘယ်အရပ်ကဖြစ်
- ၁၄ သည်။အဘယ်အရပ်သို့သွားသည်ကို မသိနိုင်။ထိုနည်းတူဝိညာဉ်
- ၁၅ တော်မွေးသောသူဖြစ်၏ဟုဟောတော်မူ၏။ ။နိကောဒင်
- ၁၆ ကလည်း ဤအမှုအရာသည် အဘယ်သို့ဖြစ်နိုင်သနည်း ဟုလျှောက်
- ၁၇ ပြန်လျှင် တဖန် ယေရှုကသင်သည် ဣသရေလလူတို့တွင် မဓမ္မဆရာ
- ၁၈ ဖြစ်လျက်ပင်ဤအမှုအရာကိုမသိသလော။ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်

ကား။ ငါတို့သိသောအရာကိုသာပြော၏။ မြင်သောအရာကိုသာသက်
 သေခံ၏။ သို့သော်လည်း ငါတို့သက်သေခံချက်ကိုသင်တို့ မခံမယူကြ။
 ၁၂ မြေကြီးအရာကိုပြော၍ သင်တို့မရုံ့ချွတ်ကောင်းကင်အရာကိုပြော
 ၁၃ ပြောသောအခါသင်တို့သည် အဘယ်သို့ရုံ့နိုင်သနည်း။ ကောင်းကင်
 ၁၄ ဘယ်သူမျှကောင်းကင်ဘုံသို့မတက်ပြီး။ မောရှေသည်တော၌ မြွေ
 ၁၅ ကိုမြှောက်ထားသကဲ့သို့လူသားသည် မြှောက်ထားခြင်းကိုခံရမည်။
 ၁၆ အကြောင်းမူကား။ ထိုသားတော်ကိုရုံ့ကြည်သောသူအပေါင်းတို့သည်
 ၁၇ ပျက်စီးခြင်းသို့မရောက်။ အစည်ထာဝရအသက်ရှင်ခြင်းကိုရမည် အ
 ၁၈ ကြောင်းတည်း။ ဘုရားသခင်၏ သားတော်ကိုရုံ့ကြည်သောသူအ
 ၁၉ ပေါင်းတို့သည်ပျက်စီးခြင်းသို့မရောက်။ အစည်ထာဝရအသက်ရှင်
 ၂၀ ခြင်းကိုရစေခြင်းငှါဘုရားသခင်သည်မိမိ၌တပါးတည်းသောသား
 ၂၁ တော်ကိုစွန့်တော်မူသည် တိုင်အောင်လောကီသားတို့ကိုချစ်သနား
 ၂၂ တော်မူ၏။ လောကီသားတို့အားအပြစ်စီရင်ခြင်းငှါဘုရားသခင်
 ၂၃ သည်သားတော်ကိုဤလောကသို့ စေလွှတ်တော်မူသည်မဟုတ်။ လော
 ၂၄ ကီသားတို့သည်ကိုယ်တော်အားဖြင့်ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်ရမည်
 ၂၅ အကြောင်းစေလွှတ်တော်မူ၏။ သားတော်ကိုရုံ့ကြည်သောသူသည်
 ၂၆ အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုမခံရ။ မရုံ့ကြည်သောသူသည်ဘုရားသခင်၌တပါး
 ၂၇ တည်းသောသားတော်ကိုမရုံ့ကြည်သောကြောင့်ယခုပင်အပြစ်စီရင်
 ၂၈ ခြင်းကိုခံ၏။ အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုခံရကြောင်းကား။ အလင်းသည်ဤ
 ၂၉ လောကသို့ဝင်၍ လူတို့သည်မကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်သော
 ၃၀ ကြောင့်အလင်းထက်မှောင်မိုက်ကိုသာ၍နှစ်သက်ကြ၏။ ဆိုးယုတ်
 ၃၁ သောအကျင့်ကိုကျင့်သောသူအပေါင်းတို့သည်အလင်းကို မြင်ပြင်း၍
 ၃၂ မိမိတို့အကျင့်၌အပြစ်ပါသည်ကိုမထင်ရှားစေခြင်းငှါအလင်းသို့
 ၃၃ မချည်းကပ်ကြ။ သမ္မာတရားကိုကျင့်သောသူမူကားမိမိအကျင့်တို့
 ၃၄ သည်ဘုရားသခင်၏အထိုတော်နှင့် ညီညွတ်သည်ကိုထင်ရှားစေ
 ၃၅ ခြင်းငှါအလင်းသို့ချည်းကပ်၏ဟုဟောတော်မူ၏။

၂၆ ထိုနောက်မှာယေရှုသည်တပည့်တော်တို့နှင့် အတူယုဒပြည်၏ ကျေး
 ၂၇ ထက်သို့ကြွတော်မူ၍ ထိုအရပ်၌တပည့်တော်တို့နှင့်တကွနေတော်

- ၂၃ မူ၍ ရေ နှစ်မင်္ဂလာ ကိုပေး လေ၏။ ဟောဟန်သည် ထည်း နှာထိမ်မြို့ နှင့် အနီး။ အနုန်အရပ်၌ ရေများသောကြောင့် ထိုအရပ်၌ ရေ နှစ်မင်္ဂလာ ကိုပေးနေသည် ဖြစ်၍ လူများ ထိုသည်လာ၍ ရေ နှစ်မင်္ဂလာ ကိုခံကြ၏။
- ၂၄ ဟောဟန်သည် ထောင်ထဲသို့ မရောက်သေး။ ။ ထိုအခါ
- ၂၅ ဟောဟန် ၏ တပည့် ထိုသည်သန့်၌ ၎င်းခြင်း မင်္ဂလာကို အကြောင်းပြု၍
- ၂၆ ယုဒလူ နှင့် ဆွေးနွေးညှင်းချ်ခြင်း၌ ကြံသဖြင့် ဟောဟန်ထံသို့ ထာ၍ အရှင်ဘုရား။ ယော်နန် မြစ်နား မှာ ကိုယ်တော် နှင့် တကွ ရှိ၍ ကိုယ်တော်သက်သေပေးသော သူသည် ရေ နှစ်မင်္ဂလာကို ပေးနေ၏။ ထိုသူထံ
- ၂၇ သို့ လူအပေါင်း ထိုသည် ရောက်ကြ၏ ဟု ငျှောက်လျှင် ဟောဟန်က ကောင်းကင်ဘုံ မှ ပေးတော်မမူလျှင် လူသည် အဘယ် မျှကို မခံနိုင်ချေ။
- ၂၈ ငါသည် ခရစ်တော်မဟုတ်။ ခရစ်တော် ရှေ့၌ စေလိုက်သော သူဖြစ်
- ၂၉ သည် ဟု ငါဆိုသည်ကို သင် ထိုသည် ငါသက်သေ ဖြစ်ကြ၏။ မင်္ဂလာဆောင်သော သထိုသို့ ကိုရသော သူသည် မင်္ဂလာဆောင် လုလင် ဖြစ်၏။ မင်္ဂလာဆောင် လုလင်နား မှာ နေ၍ သူ၏ စကား ကို ကြားရသော အဆွေခင်ပွန်း သည် ထို စကားသံ ကို ကြားသော အား ဖြင့် ဝမ်းမြောက်
- ၃၀ ခြင်း ရှိ၏။ ထိုနည်း တူ ငါဝမ်းမြောက်ခြင်း ပြည့်စုံ၏။ ထိုသခင်ကား
- ၃၁ ထိုးပွားခြင်း ရှိရမည်။ ငါမူကား ဆုတ်ယုတ်ခြင်း ရှိရမည်။ အထက်မှ လာသော သူသည် အလုံး စုံတို့၏ အတွင်း ဖြစ်၏။ မြေကြီး မှ ဖြစ်လာ သူသည် မြေကြီး နှင့် စပ်ဆိုင်၍ မြေကြီး အရာကို ပြောတတ်၏။ ကောင်းကင်ဘုံ မှ ကြွလာသော သူသည် အလုံး စုံတို့၏ အတွင်း ဖြစ်တော်မူ၏။
- ၃၂ မြင်သမျှ ကြားသမျှ တို့ကို သက်သေခံတော်မူ၍ သက်သေခံချက်ကို အ
- ၃၃ ဘယ်သူ မျှ မခံမယူ။ သက်သေခံတော်မူချက် ကို ခံယူ သော သူသည် ကား ဘုရား သခင်သည် သစ္စာစောင့် တော် မူသည် ဟု အာမခံ ဖြစ်၏။
- ၃၄ ဘုရား သခင် စေတနာ တော် မူသော သူသည် ဘုရား သခင်၏ စကား တော်ကို ပြောဆိုတတ်၏။ ထိုသူအား ဘုရား သခင်သည် ဝိညာဉ် တော်
- ၃၅ ကို အထိုင်း အရှည် မရှိဘဲ ပေးတော်မူ၏။ ခမည်းတော် သင်္ဃာသား တော် ကို ချစ်တော်မူ၍ ခပ်သိမ်း သော အရာ တို့ ကို သား တော် လက် သို့ အပ်
- ၃၆ ပေးတော်မူပြီး။ သားတော် ကို ရုံကြည်သော သူသည် ထာဝရ အသက် ကို ရ၏။ သားတော် ကို ပယ်သော သူသည် အသက် ကို မတွေ့ရ။ ထိုသူ ၏ အပေါ်၌ ဘုရား သခင်၏ အမျက် တော် တည်နေသည် ဟု ဟောဟန် ဟောလေ၏။

၂၂ ဟောပြောသည်ကိုယ်တိုင် ရှေ့နှစ်မင်္ဂလာ ကိုမပေး။ တပည့်တော်တို့လက်
 ဖြင့်သာ ပေးတော်မူသော်လည်း ဟောပြောသည် ဟောပြော ထက်သာ
 ချမ်းသာ သော သူတို့ကိုတပည့် ဖြစ်စေ၍ ရှေ့နှစ်မင်္ဂလာကိုပေးတော်မူ
 ကြောင်းကို ဗုဒ္ဓါရုံ လူတို့သည် ကြားပြီး ဟုသခင် ဘုရား သိတော်မူ
 ၃ သောအခါ ယုဒပြည်မှ ထွက်သွား၍ ဂါလိလဲပြည်သို့ တဖန် ကြွတော်မူ
 ၄ သဖြင့် ၅မာရိပြည် အလယ်၌ ဂြောက်သွားရ၏။ ယာကုပ်သည် မိမိ
 သားယောသပ်အား ပေးသော မြေအကွက်နှင့် အနီး၂၅မာရိနယ်၂၅ ခင်
 ၅ အမည်ရှိ သော မြို့သို့ ရောက်တော်မူ၏။ ထိုအရပ်၌ ယာကုပ်၏ ရေ
 တွင်းရှိ၏။ ဟောပြောသည် ခရီးသွား၍ ပင်ပန်းသဖြင့် ရေတွင်းနားမှာ ထိုင်
 တော်မူ၏။ ထိုအချိန်ကား ချောက်နာရီအချိန် ဖြစ်သတည်း။ ။

၂၃ ၅မာရိ မိမ္မကယောက်သည် ရေခပ်ရအောင် လာ၏။ ထိုအခါ တပည့်
 တော်တို့သည် စားစရာကို ဝယ်ရအောင် မြို့ထဲသို့ သွားကြသည့် အခိုက်
 ဖြစ်၍ ဟောပြောကတည်းက သောက်သုံးရေ ပေးပါဟု ထိုမိမ္မကား မိန့်တော်မူ၏။

၆ ထိုမိမ္မကလည်း သင်သည် ယုဒလူ ဖြစ်လျက် ၅မာရိ မိမ္မက ဖြစ်သော အကျ
 န်ကို အဘယ်ကြောင့် သောက်သုံးတောင်းသနည်း ဟု ဆို၏။ ဆိုသည်
 အကြောင်းကား ။ ယုဒလူတို့သည် ၅မာရိလူတို့နှင့် ပေါင်းဖော်ခြင်းမ
 ၇ ရှိ။ ဟောပြောလည်း ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ၎င်းငါ့သောက်သုံး
 ပေးပါဟု ဆိုသော သူကား အဘယ်သူ ဖြစ်သည်ကို ၎င်းသင် သိလျှင် ထို
 သူကို သင်သည် တောင်းလိမ့်မည်။ သူသည် အသက်ရေကို ပေးလိမ့်မည်
 ၈ ဟု ပြန်၍ မိန့်တော်မူသော် မိမ္မက သခင်၌ ရေခပ်စရာမရှိ။ ရေတွင်း
 ၉ လည်း နက်သည်။ သို့ဖြစ်လျှင် အသက်ရေကို အဘယ်သို့ ရပါမည်နည်း။

၂၄ ဤရေတွင်းကို ငါတို့ အဖယာကုပ်သည် ငါတို့အား ပေး၏။ သူကိုယ်
 တိုင် မှစ၍ သားသိမ်းတိရိစ္ဆာန်များ တို့သည် ဤတွင်းရေကို သောက်ပေ
 ၁၀ ၏။ သခင်သည် သူထက် ကြီးမြတ်သလော ဟု ဆို၏။ ဟောပြောလည်း ဤ
 ၁၁ ရေကို သောက်သော သူကား နောက်တဖန် ရေငတ်ဦးမည်။ ငါပေးသော
 ရေကို သောက်သော သူကား ရေငတ်ခြင်းနှင့် အစည်မပြတ်ကင်းလွတ်
 လိမ့်မည်။ ငါပေးသော ရေသည် ကား ထိုသူ၌ ထာဝရ အသက်ရှင်ခြင်း
 ၁၂ အထိ ငြာထွက်လာသော စမ်းရေ ဖြစ်လိမ့်မည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။ မိမ္မက
 လည်း သခင် အကျန်သည် ရေမငတ်ရအောင် ၎င်းသည် ကိုလာ၍ ရေစ
 ၁၃ ခပ်ရအောင် ထိုထိုရေကို ပေးပါဟု တောင်းလျှင် ဟောပြောသွားစော့။

- ၁၃ သင်၏လင်ကိုခေါ်၍ သည်ကိုလာဦး တော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ မိမ္မကလည်း အကျွန်ုပ် နှို လင်မရှိ ဟုဆိုလျှင် ယေရှုကလင်မရှိ ဟူသောစကား
- ၁၈ သည်မှန်၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ လင်ငါးယောက်ရှိဘူး ပြီး။ ယခုသင်နှင့် နေသောသူသည် သင်လင်မဟုတ်။ ဤအရာ နှိုသင်သို့
- ၁၉ မှန်သောစကားကိုပြောပြီး ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ ထိုမိမ္မကလည်း သခင်။ ကိုယ်တော်သည် ပရောဖက်ဖြစ်သည်ကို အကျွန်ုပ် ရိပ်မိပါ၏။
- ၂၀ အကျွန်ုပ်တို့အဖများသည် ဤတောင်ပေါ် နှို ကိုးကွယ်လေ့ရှိကြ၏။ သင်တို့ဆိုပြန်သည်မှာ။ ယေရှုလင်မြို့သည် ကိုးကွယ်ရာအရပ် ဖြစ်သည်
- ၂၁ ဟုမိမ္မဆို၏။ ယေရှုကလည်း အချင်းမိမ္မ။ ငါစကားကို ရှုတော့။ ဤတောင်သို့မလာ။ ယေရှုလင်မြို့သို့မသွားဘဲ ခမည်းတော်ကို ကိုးကွယ်မည် အချိန်ကာလရောက်လုနီးပြီး။ သင်တို့သည် ကိုယ်မသိသော အရာကို ကိုးကွယ်၏။ ငါတို့ သည် ကိုယ် သိ သော အရာကို ကိုးကွယ် ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ယုဒလူတို့ နှို ကယ်တင်ခြင်း အကြောင်း ရှိ၏။
- ၂၃ ကိုးကွယ်သော သူမှန်သမျှတို့သည် နံ့ရိဉာဉ်အား ဖြင့် ၎င်းသမ္မာတရားအား ဖြင့် ၎င်းခမည်းတော်ကို ကိုးကွယ်မည် အချိန်ကာလသည် လာ၍ ယခုပင် ရောက်လျက် ရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ထိုသို့ ကိုးကွယ်သော သူတို့ကို ခမည်းတော်သည် အလိုရှိ၏။ ဘုရားသခင်သို့ ကား နံ့ရိဉာဉ် ဖြစ် တော် မူ၏။ ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်သော သူတို့သည် နံ့ရိဉာဉ်အား ဖြင့် ၎င်းသမ္မာတရား အား ဖြင့် ၎င်းကိုးကွယ်ရမည်
- ၂၅ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ မိမ္မကလည်း မေရှိ ကြွလာတော်မူသည့် ဟုအကျွန်ုပ် သိပါ၏။ ရောက်တော်မူသော အခါ အကျွန်ုပ်တို့အား အလုံးစုံကို ထုတ်ဖော်ဟောပြောတော်မူမည် ဟုဆို၏။ မေရှိ ဟူသည် ကား ခရစ်တော် ဆိုလိုသတည်း။ ယေရှုကလည်း သင်နှင့် စကားပြော သော ငါပင်မေရှိ ဖြစ်သည် ဟုမိန့်တော်မူ၏။

- ၂၇ ထိုအခါ တပည့်တော်တို့သည် ရောက်လာ၍ ထိုမိမ္မနှင့် နှို ဆက်တော်မူသည်ကို အံ့လျှောခြင်း ရှိကြ၏။ သို့သော်လည်း အဘယ်အလိုတော်ရှိသနည်း။ ထိုမိမ္မနှင့် အဘယ်ကြောင့် နှို ဆက်တော်မူသနည်း ဟု အဘယ်သူမျှ မဈေးကကြ။ ထိုမိမ္မသည်လည်း ရေအိုးကို ထားရစ်၍ မြို့ထဲသို့ သွားပြီးလျှင် အကျွန်ုပ်ပြုဘူးသမျှ သော အမှုအရာ တို့ကို ထုတ်ဖော်သော လူကို လာ၍ ကြည့်ကြပါ။ ထိုသူသည် ခရစ်တော် ဖြစ်သည်။

၇၀ ထုတ်လောပုလူများတို့အားဆိုလေသော် သူတို့သည်မြို့ထဲမှထွက်၍
 ၇၁ အထံတော်သို့သွားကြ၏။ မရောက်မှီတွင်တပည့်တော်တို့ကအရှင်ဘု
 ၇၂ ရား။ အစားကိုသုံးဆောင်တော်မူပါဟုတောင်းပန်ကြ၏။ သင်တို့မ
 ၇၃ သိသောစားစရာငါ့နှိဂှိသည့်ဟုမိန့်ဆော်မူ၏။ တရံတယောက်သော
 သူသည်စားစရာကိုပို့ပြီးလောဟုတပည့်တော်တို့သည် အချင်းချင်း
 ၇၄ မေးကြလျှင် ယေရှုကငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသောသူ၏အလိုတော်ကို
 ဆောင်ခြင်း။ သူ၏အမှုတော်ကိုပြီးစီးခြင်းအမှုသည်ငါစားစရာဖြစ်
 ၇၅ ၏။ ယခုမှစ၍လေးလလွန်လျှင်စပါးရိတ်ရာကာလဖြစ်လိမ့်မည်ဟု
 သင်တို့ဆိုတတ်သည်မဟုတ်လော။ ငါဆိုသည်ကား။ စပါးရိတ်ခြင်းအ
 ၇၆ လိုငှါလယ်ပြင်တို့သည်ယခုပင်ဝင်းဝင်းရှိသည်ကိုမျှော်၍ကြည့်ကြ
 ပါ။ စပါးရိတ်သောသူသည် အခက်ခံရ၍ အစည်ထာဝရအသက်ရှင်
 ၇၇ ခြင်းအလိုငှါအသီးအနှံကိုစုဆံမ်း၏။ သို့ဖြစ်လျှင်ပျိုးကြဲသောသူ။ စ
 ၇၈ ပါးရိတ်သောသူနှစ်ယောက်စလုံး တို့သည်ဝမ်းမြောက်ကြလိမ့်မည်။
 တယောက်ကားပျိုးကြဲ၏။ တယောက်ကားစပါးရိတ်၏ဟူသောစ
 ၇၉ ကားသည်၍အရာ၌အမှန်ကျသတည်း။ သင်တို့သည်မြေမလုပ်သော
 အရပ်၌စပါးရိတ်ရအောင်သင်တို့ကိုငါစေလွှတ်၏။ အချားသောသူ
 တို့သည်မြေလုပ်ကြ၍သင်တို့သည်ထိုသူတို့၏အလုပ်ထဲသို့ဝင်ကြ၏။
 ၈၀ ပုလိန့်တော်မူ၏။ ။ရှမာရိမိဗ္ဗကအကျွန်ုပ်ပြုဘူးသမျှသောအ
 မှုအရာတို့ကိုသူသည်ထုတ်ဖော်ပြီးဟုသက်သေခံသောစကားကြောင့်
 ၈၁ ထိုမြို့၌နေသောရှမာရိလူအများတို့သည်ယေရှုကိုရုံကြည်ကြ၏။ ထို
 ကြောင့်ရှမာရိလူတို့သည်အထံတော်သို့ရောက်လျှင်မိမိတို့ဆီမှာနေ
 ၈၂ တော်မူမည်အကြောင်းတောင်းပန်ကြ၏။ ထိုအရပ်၌နှစ်ရက်နေတော်
 ၈၃ မူ၏။ အချားသောသူအများတို့သည်နှုတ်ကပတ်စကားတော်ကြောင့်
 ၈၄ ရုံကြည်ကြသဖြင့် ထိုမိဗ္ဗအားယခုလျှင်သင်စကားကြောင့်သာငါ
 တို့ရုံကြည်သည်မဟုတ်။ စကားတော်ကိုကိုယ်ထိုင်ကြားနာ၍၍သူ
 သည်လောကီသားတို့ကိုကယ်တင်တော်မူသောသခင်တည်းဟူသော
 ခရစ်တော်အမှန်ဖြစ်တော်မူကြောင်းကိုငါတို့သိသည်ဟုဆိုကြ၏။
 ၈၅ ။နှစ်ရက်လွန်ပြီးလျှင်ထိုအရပ်မှထွက်၍နာဇရက်မြို့ကိုရှောင်
 ၈၆ ထွက်ဂါလိလဲပြည်သို့ကြွတော်မူ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။
 ပရောဖတ်မည်သည်ကား မိမိနေရင်းပြည်၌ အသရေမရှိ ဟုယေရှု
 ၈၇ သည်ကိုယ်ထိုင်သက်သေခံတော်မူ၏။ ဂါလိလဲပြည်သို့ရောက်တော်

။ရှင်ယောဟန်ခရစ်ဝင်။

မူသောအခါဂါလိလဲလူတို့သည်ကိုယ်တော်ကိုလက်ခံကြ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ထိုသူတို့သည်ယေရှုရှင်၏အသံသောပွဲစီသို့သွား တတ်သဖြင့် ထို ပွဲအတွင်းတွင်ရှင်တော်မူသမျှ တို့ကိုမြင်ခဲ့ကြပြီး။

၄၈ ။ရေကိုစပျစ်ရည်ဖြစ်စေရာအရပ်။ဂါလိလဲပြည်ကား ခုမြို့သို့တဖန်ကြွတော်မူ၏။ကပေရနောင်မြို့၌အမတ်တယောက်ရှိ၏။

၄၉ သူ၏သားသည်အနာရောဂါစွဲနေ၏။ ယေရှုသည်ယုဒပြည်မှဂါလိလဲပြည်သို့ရောက် တော် မူသည်ကိုထို အမတ်ကြား သျှင်အထံတော်သို့ သွား၍သေခါနီး တွင်ရှိသော မိမိသားဆီသို့ကြွ၍ အနာရောဂါကို

၅၀ ညှိမ်းစေတော်မူမည် အကြောင်းတောင်းပန်လေ၏။ ယေရှုကလည်း သင်တို့သည်နိမိတ်လက္ခဏာ။အံ့ဘွယ်သရဲတို့ကိုမမြင်လျှင်ရုံခြင်းမ

၅၁ ရှိကြဟုမိန့်တော်မူလေသော် သခင်။ကျွန်တော်သားမသေမီကြွတော်မူပါဟုအမတ် ဈေးကပ်ပြန်၏။ ယေရှုကလည်း သွား တော့။ သင်၏

၅၂ သားသည်အသက်ချမ်းသာရပြီး ဟုမိန့်တော်မူ၏။ထိုသူသည် ယေရှုမိန့်တော်မူသောစကားကိုရုံ၍သွားလေ၏။ လမ်း၌သွား စည်တွင်မိမိ

၅၃ ငယ်သားတို့သည်ကြိုဆိုလာ၍ ကိုယ်တော်၏ သားသည် အသက်ချမ်းသာရပြီးဟုကြားသောကြောင့်

၅၄ သာရပြီးဟုကြားသောကြောင့်။ အဘယ်အချိန်၌သက်သာခြင်းသို့ ရောက် သနည်းဟုမေးလျှင်မနေ့ချနှစ်နာရီအချိန် ၌ ဖျား နာ ပျောက်

၅၅ သည်ဟုဈေးကပ်ပြန်၏။ ထိုအချိန် ကားသင်၏ သားသည် အသက်ချမ်းသာရပြီး ဟုယေရှုမိန့်တော် မူသောအချိန် ဖြစ်သည် ကိုအဖတ်၍

၅၆ ကိုယ်တိုင်မှစသော မိမိအိမ်သူအိမ်သားအပေါင်းတို့သည်ရုံကြည့်ခြင်း သို့ရောက်ကြ၏။ ဤနိမိတ်လက္ခဏာတော်ကားယေရှုသည်ယုဒပြည်

၅၇ မှဂါလိလဲပြည်သို့ကြွသော နောက်ပြ တော်မူ သော ဒုတိယနိမိတ်လက္ခဏာဖြစ်သည်။

၁ ထိုနောက်မှာယုဒပွဲခံစည် တွင်ယေရှုသည်ယေရှုရှင်၏အသံသောပွဲစီသို့သွား တော်မူ၏။ ယေရှုရှင်၏အသံသောပွဲစီသို့သွား

၂ မှာ ဟောပြောဘာသာစကားအား ဖြင့် ဗေဒသဒ္ဒါအမည်ရှိသော ရေကန်ရှိ၏။ ထိုရေကန်သည်ကနား

၃ ပြင်ငါးဆောင်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ ထိုကနားပြင်တို့၌မျက်စိကန်း။ခြေမစွမ်း။ ကိုယ်ပိန်ချောက်သော သူတို့ မှစ၍ အနာ ရော ဂါစွဲသော သူများအ

၄ ပေါင်းတို့သည်ရေလျှပ်ဂြား ခြင်းကိုမျှော်လင့်၍ နေကြ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။အချိန်တန်မှကောင်းကင်တမန်သည်ရေကန်သို့

၂၅၅
၂၅၆
၂၅၇
၂၅၈
၂၅၉
၂၆၀
၂၆၁
၂၆၂
၂၆၃
၂၆၄
၂၆၅
၂၆၆
၂၆၇
၂၆၈
၂၆၉
၂၇၀
၂၇၁
၂၇၂
၂၇၃
၂၇၄
၂၇၅
၂၇၆
၂၇၇
၂၇၈
၂၇၉
၂၈၀
၂၈၁
၂၈၂
၂၈၃
၂၈၄
၂၈၅
၂၈၆
၂၈၇
၂၈၈
၂၈၉
၂၉၀
၂၉၁
၂၉၂
၂၉၃
၂၉၄
၂၉၅
၂၉၆
၂၉၇
၂၉၈
၂၉၉
၃၀၀
၃၀၁
၃၀၂
၃၀၃
၃၀၄
၃၀၅
၃၀၆
၃၀၇
၃၀၈
၃၀၉
၃၁၀
၃၁၁
၃၁၂
၃၁၃
၃၁၄
၃၁၅
၃၁၆
၃၁၇
၃၁၈
၃၁၉
၃၂၀
၃၂၁
၃၂၂
၃၂၃
၃၂၄
၃၂၅
၃၂၆
၃၂၇
၃၂၈
၃၂၉
၃၃၀
၃၃၁
၃၃၂
၃၃၃
၃၃၄
၃၃၅
၃၃၆
၃၃၇
၃၃၈
၃၃၉
၃၄၀
၃၄၁
၃၄၂
၃၄၃
၃၄၄
၃၄၅
၃၄၆
၃၄၇
၃၄၈
၃၄၉
၃၅၀
၃၅၁
၃၅၂
၃၅၃
၃၅၄
၃၅၅
၃၅၆
၃၅၇
၃၅၈
၃၅၉
၃၆၀
၃၆၁
၃၆၂
၃၆၃
၃၆၄
၃၆၅
၃၆၆
၃၆၇
၃၆၈
၃၆၉
၃၇၀
၃၇၁
၃၇၂
၃၇၃
၃၇၄
၃၇၅
၃၇၆
၃၇၇
၃၇၈
၃၇၉
၃၈၀
၃၈၁
၃၈၂
၃၈၃
၃၈၄
၃၈၅
၃၈၆
၃၈၇
၃၈၈
၃၈၉
၃၉၀
၃၉၁
၃၉၂
၃၉၃
၃၉၄
၃၉၅
၃၉၆
၃၉၇
၃၉၈
၃၉၉
၄၀၀
၄၀၁
၄၀၂
၄၀၃
၄၀၄
၄၀၅
၄၀၆
၄၀၇
၄၀၈
၄၀၉
၄၁၀
၄၁၁
၄၁၂
၄၁၃
၄၁၄
၄၁၅
၄၁၆
၄၁၇
၄၁၈
၄၁၉
၄၂၀
၄၂၁
၄၂၂
၄၂၃
၄၂၄
၄၂၅
၄၂၆
၄၂၇
၄၂၈
၄၂၉
၄၃၀
၄၃၁
၄၃၂
၄၃၃
၄၃၄
၄၃၅
၄၃၆
၄၃၇
၄၃၈
၄၃၉
၄၄၀
၄၄၁
၄၄၂
၄၄၃
၄၄၄
၄၄၅
၄၄၆
၄၄၇
၄၄၈
၄၄၉
၄၅၀
၄၅၁
၄၅၂
၄၅၃
၄၅၄
၄၅၅
၄၅၆
၄၅၇
၄၅၈
၄၅၉
၄၆၀
၄၆၁
၄၆၂
၄၆၃
၄၆၄
၄၆၅
၄၆၆
၄၆၇
၄၆၈
၄၆၉
၄၇၀
၄၇၁
၄၇၂
၄၇၃
၄၇၄
၄၇၅
၄၇၆
၄၇၇
၄၇၈
၄၇၉
၄၈၀
၄၈၁
၄၈၂
၄၈၃
၄၈၄
၄၈၅
၄၈၆
၄၈၇
၄၈၈
၄၈၉
၄၉၀
၄၉၁
၄၉၂
၄၉၃
၄၉၄
၄၉၅
၄၉၆
၄၉၇
၄၉၈
၄၉၉
၅၀၀
၅၀၁
၅၀၂
၅၀၃
၅၀၄
၅၀၅
၅၀၆
၅၀၇
၅၀၈
၅၀၉
၅၁၀
၅၁၁
၅၁၂
၅၁၃
၅၁၄
၅၁၅
၅၁၆
၅၁၇
၅၁၈
၅၁၉
၅၂၀
၅၂၁
၅၂၂
၅၂၃
၅၂၄
၅၂၅
၅၂၆
၅၂၇
၅၂၈
၅၂၉
၅၃၀
၅၃၁
၅၃၂
၅၃၃
၅၃၄
၅၃၅
၅၃၆
၅၃၇
၅၃၈
၅၃၉
၅၄၀
၅၄၁
၅၄၂
၅၄၃
၅၄၄
၅၄၅
၅၄၆
၅၄၇
၅၄၈
၅၄၉
၅၅၀
၅၅၁
၅၅၂
၅၅၃
၅၅၄
၅၅၅
၅၅၆
၅၅၇
၅၅၈
၅၅၉
၅၆၀
၅၆၁
၅၆၂
၅၆၃
၅၆၄
၅၆၅
၅၆၆
၅၆၇
၅၆၈
၅၆၉
၅၇၀
၅၇၁
၅၇၂
၅၇၃
၅၇၄
၅၇၅
၅၇၆
၅၇၇
၅၇၈
၅၇၉
၅၈၀
၅၈၁
၅၈၂
၅၈၃
၅၈၄
၅၈၅
၅၈၆
၅၈၇
၅၈၈
၅၈၉
၅၉၀
၅၉၁
၅၉၂
၅၉၃
၅၉၄
၅၉၅
၅၉၆
၅၉၇
၅၉၈
၅၉၉
၆၀၀
၆၀၁
၆၀၂
၆၀၃
၆၀၄
၆၀၅
၆၀၆
၆၀၇
၆၀၈
၆၀၉
၆၁၀
၆၁၁
၆၁၂
၆၁၃
၆၁၄
၆၁၅
၆၁၆
၆၁၇
၆၁၈
၆၁၉
၆၂၀
၆၂၁
၆၂၂
၆၂၃
၆၂၄
၆၂၅
၆၂၆
၆၂၇
၆၂၈
၆၂၉
၆၃၀
၆၃၁
၆၃၂
၆၃၃
၆၃၄
၆၃၅
၆၃၆
၆၃၇
၆၃၈
၆၃၉
၆၄၀
၆၄၁
၆၄၂
၆၄၃
၆၄၄
၆၄၅
၆၄၆
၆၄၇
၆၄၈
၆၄၉
၆၅၀
၆၅၁
၆၅၂
၆၅၃
၆၅၄
၆၅၅
၆၅၆
၆၅၇
၆၅၈
၆၅၉
၆၆၀
၆၆၁
၆၆၂
၆၆၃
၆၆၄
၆၆၅
၆၆၆
၆၆၇
၆၆၈
၆၆၉
၆၇၀
၆၇၁
၆၇၂
၆၇၃
၆၇၄
၆၇၅
၆၇၆
၆၇၇
၆၇၈
၆၇၉
၆၈၀
၆၈၁
၆၈၂
၆၈၃
၆၈၄
၆၈၅
၆၈၆
၆၈၇
၆၈၈
၆၈၉
၆၉၀
၆၉၁
၆၉၂
၆၉၃
၆၉၄
၆၉၅
၆၉၆
၆၉၇
၆၉၈
၆၉၉
၇၀၀
၇၀၁
၇၀၂
၇၀၃
၇၀၄
၇၀၅
၇၀၆
၇၀၇
၇၀၈
၇၀၉
၇၁၀
၇၁၁
၇၁၂
၇၁၃
၇၁၄
၇၁၅
၇၁၆
၇၁၇
၇၁၈
၇၁၉
၇၂၀
၇၂၁
၇၂၂
၇၂၃
၇၂၄
၇၂၅
၇၂၆
၇၂၇
၇၂၈
၇၂၉
၇၃၀
၇၃၁
၇၃၂
၇၃၃
၇၃၄
၇၃၅
၇၃၆
၇၃၇
၇၃၈
၇၃၉
၇၄၀
၇၄၁
၇၄၂
၇၄၃
၇၄၄
၇၄၅
၇၄၆
၇၄၇
၇၄၈
၇၄၉
၇၅၀
၇၅၁
၇၅၂
၇၅၃
၇၅၄
၇၅၅
၇၅၆
၇၅၇
၇၅၈
၇၅၉
၇၆၀
၇၆၁
၇၆၂
၇၆၃
၇၆၄
၇၆၅
၇၆၆
၇၆၇
၇၆၈
၇၆၉
၇၇၀
၇၇၁
၇၇၂
၇၇၃
၇၇၄
၇၇၅
၇၇၆
၇၇၇
၇၇၈
၇၇၉
၇၈၀
၇၈၁
၇၈၂
၇၈၃
၇၈၄
၇၈၅
၇၈၆
၇၈၇
၇၈၈
၇၈၉
၇၉၀
၇၉၁
၇၉၂
၇၉၃
၇၉၄
၇၉၅
၇၉၆
၇၉၇
၇၉၈
၇၉၉
၈၀၀
၈၀၁
၈၀၂
၈၀၃
၈၀၄
၈၀၅
၈၀၆
၈၀၇
၈၀၈
၈၀၉
၈၁၀
၈၁၁
၈၁၂
၈၁၃
၈၁၄
၈၁၅
၈၁၆
၈၁၇
၈၁၈
၈၁၉
၈၂၀
၈၂၁
၈၂၂
၈၂၃
၈၂၄
၈၂၅
၈၂၆
၈၂၇
၈၂၈
၈၂၉
၈၃၀
၈၃၁
၈၃၂
၈၃၃
၈၃၄
၈၃၅
၈၃၆
၈၃၇
၈၃၈
၈၃၉
၈၄၀
၈၄၁
၈၄၂
၈၄၃
၈၄၄
၈၄၅
၈၄၆
၈၄၇
၈၄၈
၈၄၉
၈၅၀
၈၅၁
၈၅၂
၈၅၃
၈၅၄
၈၅၅
၈၅၆
၈၅၇
၈၅၈
၈၅၉
၈၆၀
၈၆၁
၈၆၂
၈၆၃
၈၆၄
၈၆၅
၈၆၆
၈၆၇
၈၆၈
၈၆၉
၈၇၀
၈၇၁
၈၇၂
၈၇၃
၈၇၄
၈၇၅
၈၇၆
၈၇၇
၈၇၈
၈၇၉
၈၈၀
၈၈၁
၈၈၂
၈၈၃
၈၈၄
၈၈၅
၈၈၆
၈၈၇
၈၈၈
၈၈၉
၈၉၀
၈၉၁
၈၉၂
၈၉၃
၈၉၄
၈၉၅
၈၉၆
၈၉၇
၈၉၈
၈၉၉
၉၀၀
၉၀၁
၉၀၂
၉၀၃
၉၀၄
၉၀၅
၉၀၆
၉၀၇
၉၀၈
၉၀၉
၉၁၀
၉၁၁
၉၁၂
၉၁၃
၉၁၄
၉၁၅
၉၁၆
၉၁၇
၉၁၈
၉၁၉
၉၂၀
၉၂၁
၉၂၂
၉၂၃
၉၂၄
၉၂၅
၉၂၆
၉၂၇
၉၂၈
၉၂၉
၉၃၀
၉၃၁
၉၃၂
၉၃၃
၉၃၄
၉၃၅
၉၃၆
၉၃၇
၉၃၈
၉၃၉
၉၄၀
၉၄၁
၉၄၂
၉၄၃
၉၄၄
၉၄၅
၉၄၆
၉၄၇
၉၄၈
၉၄၉
၉၅၀
၉၅၁
၉၅၂
၉၅၃
၉၅၄
၉၅၅
၉၅၆
၉၅၇
၉၅၈
၉၅၉
၉၆၀
၉၆၁
၉၆၂
၉၆၃
၉၆၄
၉၆၅
၉၆၆
၉၆၇
၉၆၈
၉၆၉
၉၇၀
၉၇၁
၉၇၂
၉၇၃
၉၇၄
၉၇၅
၉၇၆
၉၇၇
၉၇၈
၉၇၉
၉၈၀
၉၈၁
၉၈၂
၉၈၃
၉၈၄
၉၈၅
၉၈၆
၉၈၇
၉၈၈
၉၈၉
၉၉၀
၉၉၁
၉၉၂
၉၉၃
၉၉၄
၉၉၅
၉၉၆
၉၉၇
၉၉၈
၉၉၉
၁၀၀၀
၁၀၀၁
၁၀၀၂
၁၀၀၃
၁၀၀၄
၁၀၀၅
၁၀၀၆
၁၀၀၇
၁၀၀၈
၁၀၀၉
၁၀၀၀
၁၀၀၁
၁၀၀၂
၁၀၀၃
၁၀၀၄
၁၀၀၅
၁၀၀၆
၁၀၀၇
၁၀၀၈
၁၀၀၉
၁၀၀၀
၁၀၀၁
၁၀၀၂
၁၀၀၃
၁၀၀၄
၁၀၀၅
၁၀၀၆
၁၀၀၇
၁၀၀၈
၁၀၀၉

ဆင်းသက်၍ ရေကို ထုပ်ရှားတတ်ပေ၏။ ထိုသို့ ရေထုပ်ရှားသော နောက်
 ရှေ့ဦး စွာဝင်သော သူသည် မိမိ ၏ စွဲသမျှ သော အနာရောဂါ နှင့် ကင်း
 ၁ ထွတ်ခြင်း သို့ ရောက်သတည်း။ ။ ထိုအခါ သုံး ဆယ် ဂရပ် နှစ်
 ပတ်လုံး အနာရောဂါ စွဲသော သူ တယောက်သည် ရေကန် နား မှာ ရှိ
 ၈ ၏။ ထိုသူတုံး လုံး နေသည် ကို ယေရှု မြင်တော်မူ၍ ကြာလှပြီး ဟုသိ
 ၇ တော်မူ ၏။ နာသော သူကလည်း သခင်။ ရေထုပ်ရှားသော အခါ ရေကန်
 ထဲ သို့ ကျန် တော် ကို သွင်း ထား သော သူ မရှိ ပါ။ ကျန် တော် သွား ဝတ်
 တွင် အချား သော သူ သည် ကျန် တော် ရှေ့ မှာ ဝင် တတ် ပါ သည် ဟု
 ၈ ညွှောက် ၏။ ယေရှု ကလည်း ထတော့။ ကိုယ် အိပ်ရာ ကို ဆောင်၍ လှမ်း
 ၉ သွားတော့ ဟု မိမိ နှင့် တော် မူ သည် ခဏ တွင် ထို သူ သည် ပကထိ အဖြစ် သို့
 ၁၀ ရောက်သဖြင့် မိမိ အိပ်ရာ ကို ဆောင်၍ လှမ်း သွား ပေ ၏။ ။ ထို
 ရှေ့ သည် ဥပုသ် ရှေ့ ဖြစ် ၏။ ထို ကြောင့် ယုဒ လူ တို့ က ဥပုသ် ရှေ့ ဖြစ် ၏။
 အိပ်ရာ ကို မဆောင် အပ် ဟု အနာရောဂါ ကင်း သော သူ အား ဆို ကြ ၏။
 ၁၁ သူကလည်း အကျွန်ုပ် ကို ကျန်း မာ စေ သော သူ သည် ကိုယ် အိပ်ရာ ကို
 ၁၂ ဆောင်၍ လှမ်း သွား တော့ ဟု ဆို ကြောင်း ကို ပြန် ၍ ဆို ၏။ ယုဒ လူ တို့
 ထည်း ကိုယ် အိပ်ရာ ကို ဆောင်၍ လှမ်း သွား တော့ ဟု သင် အား ဆို သော
 ၁၃ သူ ကား အဘယ် သူ နည်း ဟု မေး ကြ ၏။ ထို သူ ကား အဘယ် သူ ဖြစ်
 သည် ကို အနာရောဂါ ကင်း သော သူ သည် မသိ။ အဘယ် ကြောင့် နည်း
 ဟု မူ ကား။ ထို အရပ် ၌ လူ စု ဝေး လျက် ရှိ သည် ဖြစ် ၍ ယေရှု သည် မထင်
 ၁၄ မှား ထွက် တော် မူ ၏။ ။ ထို နောက် မှာ စိတ် မှာ နှိပ် တော် ၌ ယေရှု
 သည် ထို သူ ကို တွေ့ တော် မူ လျှင် သင် သည် ကျန်း မာ ခြင်း ရှိ ၏။ သာ ၍ ဆိုး
 သော သေး နှင့် မတွေ့ ရ အောင် နောက် တဖန် ဒုစရိုက် ကို မပြု နှင့် ဟု မိမိ
 ၁၅ တော် မူ ၏။ ထို သူ သည် သွား ၍ မိမိ ကို ကျန်း မာ စေ သော သူ သည် ယေ
 ၁၆ ရှု ဖြစ် သည် ကို ယုဒ လူ တို့ အား ကြား ပြော ပေ ၏။ ထို အမှု ကို ဥပုသ် ရှေ့
 ၌ ပြု တော် မူ သော ကြောင့် ယုဒ လူ တို့ သည် ယေရှု ကို ညည်း ဆဲ ကြ ၏။
 ၁၇ ယေရှု ကလည်း ငါ မည်း တော် သည် ယခု ထိုင် အောင် အလုပ် လုပ် တော်
 ၁၈ မူ ၏။ ငါ သည် လည်း လုပ် ၏ ဟု ပြန် ပြော တော် မူ ၏။ သို့ ဖြစ် ၍ ဥပုသ်
 ရှေ့ ကို ဖျက် သည် သာ မက ဘုရား သခင် ကို မိမိ အဖခေါ် ဝေါ် သဖြင့် မိမိ
 ၁၉ ကို ဘုရား သခင် နှင့် ပြိုင် နှိုင်း တော် မူ သော ကြောင့် ယုဒ လူ တို့ သည် ကိုယ်
 ၂၀ တော် ကို သတ် ရ အောင် သာ ၍ ရှာ ကြံ ကြ ၏။ ။ ယေရှု သည်

လည်းသင်တို့အားငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား။ ခမည်းတော်သည်ရှိ
 တော်မူသော အမှုကိုသား တော်သည် မြင်၍ သာပြု၏။ မိမိအလိုအ
 လျောက်အဘယ်အမှုကိုမျှမပြုနိုင်။ ခမည်းတော်ပြုတော်မူသမျှအတိုင်း
 ၂၀ သားတော်လည်း ပြု၏။ ခမည်းတော်သည် သားတော်ကိုချစ်တော်
 မူ၍ပြုတော်မူသမျှတို့ကိုသားတော်အားပြတော်မူ၏။ သင်တို့သည်အံ့
 ဩခြင်း ရှိရအောင်ဤမျှမကသာ၍ ကြီးသောအမှုအရာတို့ကိုသား
 ၂၁ တော်အားပြတော်မူလိမ့်မည်။ ခမည်းတော်သည်သေလွန်သောသူ
 တို့ကိုထမြောက်ရှင်ပြန်စေတော်မူသကဲ့သို့ထိုနည်းတူသားတော်သည်
 ၂၂ လည်းအလိုရှိသမျှသောသူတို့ကိုရှင်စေ၏။ လူအပေါင်းတို့သည်ခမည်း
 ၂၃ တော် ကိုရိုသေကျိုးနွဲ့သည်နည်းတူသားတော် ကိုရိုသေကျိုးနွဲ့မည်အ
 ကြောင်း။ ခမည်းတော်သည်အဘယ်သူကိုမျှတရားစီရင်တော်မမူတ
 ရားစီရင်ခြင်းအခွင့်ရှိသမျှကိုသားတော် အား အပ်ပေးတော်မူ၏။
 သားတော်ကိုမရှိသေမကျိုးနွဲ့သောသူသည်ကားသားတော်ကိုစေတုတ်
 ၂၄ တော်မူသောခမည်းတော်ကိုမရှိသေမကျိုးနွဲ့သောသူဖြစ်၏။ ငါအမှန်
 အကန်ဆိုသည်ကား။ ဝါစကားကိုနားထောင်၍ ငါကိုစေတုတ်တော်မူ
 သောသူကိုရုံကြည်သောသူသည် ထာဝရအသက်ကိုရသည်ဖြစ်၍အ
 ပြစ်စီရင်ခြင်းကိုမခံရ။ သေခြင်းမှ အသက်ရှင်ခြင်း သို့ကူးမြောက်
 ၂၅ သောသူဖြစ်၏။ ။ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား။ သေလွန်
 သောသူတို့သည်ဘုရားသခင်သားတော်၏ဝါစကားသံကိုကြား၍ ဩ
 သောအားဖြင့်အသက်ရှင်ရမည်အချိန်ကာလသည်ဇာ၍ ယခုပင်
 ၂၆ ရောက်လျက်ရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ခမည်းတော်သည်
 ကိုယ်၌အသက်ရှိတော်မူသည်နည်းတူသားတော်သည်မိမိ၌အသက်
 ၂၇ ရှိသောအခွင့်ကိုပေးတော်မူ၏။ သားတော်သည်လူသားဖြစ်သော
 ကြောင့်တရားစီရင်ခြင်းအခွင့်ကိုလည်းသားတော်၌အပ်ပေးတော်မူ
 ၂၈ ၏။ ဤအရာကိုအံ့ဩခြင်းမရှိကြနှင့်။ သင်းပြင်းများမှာရှိသောသူ
 ၂၉ အားလုံးတို့သည်သားတော်၏ဝါစကားသံကိုကြား၍ ကောင်းသောအ
 ကျင့်ကိုကျင့်သောသူတို့သည် အသက်ရှင်ရာ ထမြောက်ခြင်းသို့ထွက်
 ၍ဂင်ဆိုယုတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်သောသူတို့သည် အပြစ်စီရင်ရာထ
 မြောက်ခြင်းသို့ထွက်ရမည်အချိန် ကာလရောက်လတံ့။ ငါသည် ကိုယ်
 ၃၀ အလိုအလျောက်အဘယ်အမှုကိုမပြုနိုင်။ ငါကြားသည်နှင့် အညီငါ
 တရားစီရင်၏။ ငါစီရင်ခြင်းသည်လည်းတရားတော်နှင့်ညီညွတ်၏။

အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူ မူကား။ ကိုယ်အလိုသို့ ငါမလိုက်။ ငါကိုစေ
ဇ္ဇတ်တော်မူသောသူ၏အလိုတော်သို့ ငါလိုက်၏။

- ၃၁ ငါသည်ကိုယ်အကြောင်းကိုသက်သေခံလျှင် ငါသက်သေမတည်း။ ငါ
- ၃၂ အကြောင်းကိုသက်သေခံသောသူတပါးရှိသေး၏။ ထိုသူ၏သက်သေ
- ၃၃ တည်ကြောင်းကိုငါသိ၏။ သင်တို့သည်ယောဟန်ဆီသို့စေလိုက်ကြ၍
- ၃၄ သူသည်သမ္မာတရားဘက်သက်သေခံလေ၏။ သို့သော်လည်းလူပေး
- ၃၅ သောသက်သေကို ငါသည်ပမာဏမပြု။ သင်တို့သည်ကယ်တင်ခြင်း
- ၃၆ သို့ရောက်ရအောင်သာ ဤစကားကိုပြော၏။ ယောဟန်သည်ညှိ
- ၃၇ ထွန်း၍လင်းသောဆီမီးဖြစ်၏။ သင်တို့သည်သူ၏အလင်း၌ ခဏသာ
- ၃၈ မွေ့လျော်ခြင်းငှါအလိုရှိ၏။ ယောဟန်၏သက်သေထက်သာ၍ကြီး
- ၃၉ သောသက်သေငါ၌ရှိ၏။ အကြင်အမှုတို့ကိုငါပြီးစီးရအောင်ခမည်း
- ၄၀ တော်သည် ငါလက်သို့အပ်ပေးတော်မူ၏။ ငါပြုသော ထိုအမှုတို့သည်
- ၄၁ ကားခမည်းတော်သည် ငါကိုစေဇ္ဇတ်တော်မူသည် အကြောင်းကိုငါ
- ၄၂ ဘက်သက်သေခံကြ၏။ ခမည်းတော်သည်လည်းငါဘက်သက်သေခံ
- ၄၃ တော်မူ၏။ ခမည်းတော်၏ စကားသံတော်ကိုသင်တို့သည်မကြား။
- ၄၄ သဏ္ဍာန်တော်ကိုမမြင်။ နှုတ်ကပတ်တော်သည်လည်းသင်တို့၌မ
- ၄၅ တည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ စေဇ္ဇတ်တော်မူသောသူကို
- ၄၆ သင်တို့သည်မရုံကြည်ဘဲနေကြ၏။ ။ကျမ်းစာအားဖြင့်ထာဝရ
- ၄၇ အသက်ကိုရမည်ဟုစိတ်ထင်နှင့်သင်တို့သည် ကျမ်းစာကိုစေ့စေ့ကြည့်
- ၄၈ ကြ၏။ ထိုကျမ်းစာပင်ငါ၏သက်သေဖြစ်၏။ သင်တို့သည်အသက်ကိုရ
- ၄၉ အောင်ငါထံသို့လာခြင်းငှါအလိုမရှိ။ လူပေးသောဘုန်းအသရေကိုငါ
- ၅၀ မခံ။ သို့သော်လည်းဘုရားသခင်ကိုချစ်ခြင်းမေတ္တာသည်သင်တို့၌မ
- ၅၁ ရှိဟုငါသိ၏။ ခမည်းတော်အခွင့်နှင့်ငါရောက်လာသည့်ဖြစ်၍ သင်တို့
- ၅၂ သည်ငါကိုလက်မခံကြ။ အချားသောသူသည်မိမိအခွင့်နှင့်ရောက်လာ
- ၅၃ လျှင်သူကိုသင်တို့သည်လက်ခံကြလိမ့်မည်။ အချင်းချင်းပေးသောဘုန်း
- ၅၄ အသရေကိုခံ၍ ဘုရားသခင်သာပေးတော်မူသောဘုန်းအသရေကို
- ၅၅ အလိုမရှိသော သင်တို့သည်အဘယ်သို့ရုံကြည်နိုင်သနည်း။ ခမည်း
- ၅၆ တော်ရှေ့၌ငါသည်သင်တို့ကိုအပြစ် တင်မည်ဟုမထင်ကြနှင့်။ သင်တို့
- ၅၇ ကိုအပြစ်တင်သောသူတပါးရှိသေး၏။ ထိုသူကား သင်တို့ကိုးစား
- ၅၈ သောမောဂျေပေတည်း။ သင်တို့သည်မောဂျေစကားကိုရုံလျှင်ငါကိုမ

ရုံဘဲမနေနိုင်။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား မောဂြေသဉ်ငါအကြောင်း
၄၇ ကိုရေးထား၏။ သူရေးထားသောစာကိုသင်တို့မရုံလျှင်ငါစကားကို
အဘယ်သို့ရုံနိုင်သနည်းဟုယုဒလူတို့အားဟောတော်မူ၏။
၁ ထိုနောက်မှာယေရှုသည် တိဗေရိအိုင် တည်းဟူသော ဂါလိလဲအိုင်ကို
၂ ကူးတော်မူ၏။ အနာရောဂါစွဲသောသူတို့ နှိုပြတော်မူသော နိမိတ်
ထက္ခဏာတို့ကိုလူအစုအဝေးအပေါင်းတို့သည် မြင်ကြသဖြင့် နောက်
၃ တော်သို့လိုက်ကြ၏။ ယေရှုသည် တောင်ပေါ်သို့တက်ကြွ၍ တပည့်
၄ တော်တို့နှင့်အတူထိုင်တော်မူ၏။ ထိုအခါယုဒလူတို့၏ ပသခါပွဲကို
၅ ခံသောအချိန်ရောက်လှနိုးပြီး။
၎ှင်ယေရှုသည်မျှော်ကြည့်၍လူ
အစုအဝေးအပေါင်းတို့သည် အထံတော်သို့လာကြသည် ကိုမြင်တော်
မူလျှင် ဖိလိပ္ပုအား ဤသူတို့စားစရာ မုန့်ကိုအဘယ်ဆီမှာဝယ်၍ရနိုင်
၈ အံ့နည်းဟုမေးတော်မူ၏။ ထိုသို့မေးတော်မူသော် ဖိလိပ္ပုအဘယ်သို့ပြု
၉ ဖြစ်ကိုသိတော်မူလျက် ပင်ဖိလိပ္ပုကိုစုံစမ်းရအောင် သာမေးတော်မူ၏။
၁၀ ဖိလိပ္ပုကလည်း ဤသူတို့သည် မုန့်တဖဲ့စီစေ့ငအောင် နေရာရအပျားနှစ်
၁၁ ရာ အဖိုးထိုက်သော မုန့် မလောင်ပါဟု လျှောက်၏။ ရှိမုန့်ပေတစု
၁၂ ညီ။ အခြွေအမည် ရှိသော တပည့်တော်က ဣမုန့်ငါးလုံးနှင့် ငါးကလေး
နှစ်ကောင် ရှိသော သူငယ်ထယောက်ရှိ၏။ သို့သော်လည်း ဤမျှလောက်
များသော လူတို့သည် ရှိ၍ ထိုမုန့်နှင့် ငါးနှစ်ကောင်တို့ကို အဘယ်ပြော
၁၃ စရာရှိသနည်းဟု လျှောက်၏။ ယေရှုကလည်း လူများ တို့ကိုထိုင်စေ
ကြဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအရပ်၌ ထူပြောသော မျက် ပင်ရှိ၏။ သို့ဖြစ်
၁၄ ၍ အရေအတွက် အားဖြင့် ငါးထောင်မျှလောက် သော လူတို့သည် ထိုင်
၁၅ ကြ၏။ ယေရှုသည် မုန့်ကိုယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှ တပည့်
တော်တို့အား ဝေငှတော်မူ ၍ တပည့်တော်တို့သည် ထိုင်နေသောသူတို့
အား ဝေငှပြန်၏။ ထိုနည်းတူ ငါးနှစ်ကောင်ကိုလူများ လိုချင်သမျှစေ
၁၆ ငှကြ၏။ ထိုသူတို့သည် ဝပြီးမှ ကိုယ်တော်က ဘာမျှမပျောက်ရအောင်
၁၇ ကြွင်းရစ်သော အကျိုးအပဲ့တို့ကို ကောက်သိမ်းကြလေ့ဟု တပည့်တော်
တို့အား မိန့်တော်မူလျှင် စားသောသူတို့ နှိုကြွင်းရစ်သော ဣမုန့်ငါး
၁၈ လုံးအကျိုးအပဲ့တို့ကို ကောက်သိမ်းကြ၍ ဆယ်နှစ်တောင်းအပြည့်ရှိ၏။
၁၉ ထိုသို့ယေရှုသည် ပြတော်မူသော နိမိတ် ထက္ခဏာကို ထို လူ များ တို့
၂၀ သည် မြင်လျှင် ဤသူကား လောကသို့ ကြွလာသော ပရောဖက် အမှန်
၂၁ ဖြစ်သည်ဟု သိကြ၏။ ထိုသူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ရှင်ဘုရင်အရာနို့

ချီးမြှောက်အောင်လာ၍ အနိုင်အထက်ပြုကြမည်ဟု ယေရုသိတော်မူ
လျှင်တောင်ပေါ်သို့တယောက်တည်းကြွတော်မူပြန်၏။

- ၁၄ ညအချိန်ရောက်သောအခါတပည့်တော်တို့သည်အိုင်သို့သွား၍ လှေ
- ၁၅ ထဲ၌ဝင်သဖြင့်ကပေရနောင်မြို့သို့အိုင်ကိုကူးကြ၏။ ထိုအခါမှောင်
- ၁၆ မိတ်ဖြစ်၍ယေရှုသည်သူတို့ဆီသို့မရောက်သေး။ လေပြင်းလှိုင်း
- ၁၈ လာ၍ယိုင်းတံပိုးထလေ၏။ ခရီးတထိုင်ခွဲနှစ်ထိုင်လောက်တက်ခတ်
- ၁၉ ၍ရောက်သောအခါယေရှုသည်အိုင်ပေါ်မှာစက်တော်ဖြန့်၍လှေအနီး
- ၂၀ သို့ချည်းတော်မူသည်ကိုသူတို့သည်မြင်၍ကြောက်လန့်ခြင်းရှိကြ၏။
- ၂၁ ငါပင်ဖြစ်သည်။ ကြောက်လန့်ခြင်းမရှိကြနှင့်ဟုမိန့်တော်မူပြီးလျှင်
- ၂၂ လှေထဲသို့ကိုယ်တော်ကိုဝမ်မြောက်စွာခံယူကြ၏။ လှေသည်လည်း
- ၂၃ ရောက်လျှင်သောအရပ်သို့တခဏချင်းဆိုက်လေ၏။ ။နက်ဖန်
- ၂၄ နေ့၌အိုင်နားမှာနေသောလူအရအဝေးတို့သည်ကားအထက်ကသခင်
- ၂၅ ဘုရားသည်ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှလူများသည်မုန့်ကိုစားကြ
- ၂၆ ရာအရပ်နှင့်အနီး။ တိဗေရိမြို့မှအချားသောလှေငယ်များလာသော်
- ၂၇ ထည်းမနေ့၌တပည့်တော်တို့ဝင်သောလှေမှတပါးအဘယ်လှေမျှမရှိ
- ၂၈ သည်ကို၎င်းယေရှုသည်ထိုလှေထဲသို့တပည့်တော်တို့နှင့်အတူဝင်
- ၂၉ တော်မူသည့်အခါ တပည့်တော်တို့သာသွားသည်ကို၎င်းမြင်ကြ၍ထို
- ၃၀ အရပ်၌ယေရှုမှစသောတပည့်တော်တို့မရှိသည်ကိုသိကြသဖြင့်လှေ
- ၃၁ စီး၍ယေရှုကိုရှာရအောင်ကပေရနောင်မြို့သို့သွားကြ၏။ အိုင်တ
- ၃၂ ဖက်၌တွေ့လျှင်အရှင်ဘုရား။ အဘယ်သောအခါ၍အရပ်သို့ကြွလာ
- ၃၃ တော်မူသနည်းဟုမေးလျှောက်ကြ၏။ ယေရှုကလည်းငါအမှန်အကန်
- ၃၄ ဆိုသည်ကား။ သင်တို့သည်နိမိတ်လက္ခဏာတို့ကိုမြင်သောကြောင့်ငါ
- ၃၅ ကိုရှာသည်မဟုတ်။ မုန့်ကိုစား၍ဝသောကြောင့်သာရှာကြ၏။ ပျက်
- ၃၆ တတ်သောအစာကိုရအောင်မကျိုးစားကြနှင့်။ လူသားသည်သင်တို့
- ၃၇ အားပေး၍ထာဝရအသက်နှင့်အမျှတည်တတ်သောအစာကိုရအောင်
- ၃၈ ကျိုးစားကြလော့။ ထိုသားသည်ခမည်းတော်ဘုရား၏တံဆိပ်ခတ်
- ၃၉ ခြင်းကိုခံသောသူဖြစ်သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူတို့ကလည်းဘု
- ၄၀ ရားသခင်အလိုတော်နှင့်ညီသောအကျင့်ကိုကျင့်ရအောင်အဘယ်
- ၄၁ သို့ပြုရပါမည်နည်းဟုမေးလျှောက်ကြ၏။ ယေရှုကလည်းဘုရားသခင်
- ၄၂ စေလွှတ်တော်မူသောသူကိုရုံကြည်ခြင်းအကျင့်ကားအလိုတော်နှင့်

၆ ။ရှင်ယောဟန်ခရစ်ဝမ်း။

- ၃၀ ညီသောအကျင့် တည်းဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူတို့လည်း အကျွန်ုပ်တို့ သည်ကိုယ်တော်ကိုရုံ ကြည်ရအောင်ကိုယ်ချက် စိမြင်ဖို့ရာအဘယ်နိ မိတ်လက္ခဏာကိုပြတော်မူသနည်း။ အဘယ်အမှုကိုပြုတော်မူသနည်း။
- ၃၁ ကျမ်းစာ၌ လာသည် ကား။ ထိုသူတို့စား စရာအို့ကောင်း ကင်မှ မုန့် ကိုပေးတော်မူသည် ဟုလာသည်နှင့်အညီ ငါတို့အဖဗျားသည်တော့ ၌
- ၃၂ မနုကိုစားကြသည်ဟုလျှောက်ကြ၏။ ။ယေရှုကလည်းငါအ မှန်အကန်ဆိုသည်ကား။ မောရှေသည်ကောင်း ကင်မုန့်ကိုသင်တို့အား မပေး။ ခမည်းတော်သည်မှန်သောကောင်းကင်မုန့်ကိုသင်တို့အားပေး
- ၃၃ တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်၏မုန့်မူကား ကောင်းကင်ဘုံကဆင်းသက်၍ လောကီသားတို့အားအသက်ပေး သောသူပေတည်းဟုမိန့်တော်မူ၏။
- ၃၄ သခင်။ ထိုမုန့်ကိုအ ကျွန်ုပ်တို့အား အစည်မပြတ်ပေး တော်မူပါဟု
- ၃၅ လျှောက်ကြ၏။ ယေရှုကလည်း ငါသည်ထိုအသက်မုန့်ဖြစ်၏။ ငါထံ သို့လာ သောသူသည်နောက် တဖန်အဆာအ ဓွတ်မခံရ။ ငါကိုရုံကြည်
- ၃၆ သောသူသည်နောက်တဖန်ရေငတ်မခံရ။ သို့သော်လည်းသင်တို့သည်
- ၃၇ ငါကိုမြင်လျက် မရုံကြည့်ဟုငါ ဆိုခဲ့ပြီး။ ခမည်းတော်သည်ငါအား ပေး
- ၃၈ တော်မူသမျှသောသူတို့သည်ငါထံသို့လာလိမ့်မည်။ ငါထံသို့လာသော
- ၃၉ သူကိုငါအလျှင်းမပယ်။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟုမူကား။ ငါသည်ကို
- ၄၀ ယ်အလိုသို့ လိုက်အောင် ကောင်း ကင်ဘုံမှဆင်း သက်သည် မဟုတ်။
- ၄၁ ငါကိုစေလွှတ် တော်မူသောသူ၏ အလိုရတော်သို့လိုက် အောင်ငါဆင်း
- ၄၂ သက်၏။ ငါကို စေ လွှတ်တော်မူသောသူ၏ အလို တော်ကား။ ငါအား
- ၄၃ ပေးသောသူတို့ တွင်တယောက်ကိုမျှငါ မပျောက်စေရဘဲနောက် ဆုံး
- ၄၄ သော နေ့၌အားလုံး ကိုထမြောက် စေခြင်း ငှါအလိုတော် ရှိ၏။ သား
- ၄၅ တော်ကိုမြင်၍ရုံ ကြည့်သောသူ ရှိသမျှတို့သည်ထာ ဝရအသက်ကိုရ
- ၄၆ စေခြင်းငှါလည်း ငါကိုစေလွှတ်တော်မူသောသူ၏ အလိုတော်ရှိ၏။ ငါ
- ၄၇ သည်လည်း နောက်ဆုံး သောနေ့၌ထို သူတို့ ကိုထမြောက် စေမည်ဟု
- ၄၈ မိန့်တော်မူ၏။

- ၄၉ ငါသည်ကောင်းကင်မှဆင်းသက်သောမုန့်ဖြစ်၏ဟုမိန့်တော်မူသည်
- ၅၀ ကိုယုဒ လူတို့က ဤသူသည် ယော သပ် ၏သား ယေ ရှုဖြစ် သည်မ
- ၅၁ ဟုတ်လော။ သူ၏မိဘကိုငါတို့သိသည် မဟုတ်လော။ ငါသည်ကောင်း
- ၅၂ ကင်မှဆင်း သက်၏ဟုသူသည် အဘယ် သို့ဆိုရသနည်း ဟုကဲ့ရဲ့ပြစ်

- ၄၇ တင်လျက်ဆိုကြ၏။ ယေရှုကလည်း အချင်းချင်း ငါကိုမကဲ့ရဲ့အပြစ်မ
- ၄၈ တင်ကြနှင့်။ ငါကိုစေလွှတ်တော်မူသောခမည်းတော်သည် သွေးဆောင်
- ၄၉ ဆုံးသောနေ့၌ ငါ့ထံသို့ ခေါ်ခေါ်စေမည်။ အနာဂတ် ကျမ်းစာ၌ လာသည်
- ၅၀ ကား။ ထိုသူ အပေါင်း ထိုသည်ဘုရား သခင် ဆုမ္မာ သွန် သင် တော်မူ
- ၅၁ သောသူ ဖြစ်ကြလိမ့်မည် ဟု လာသည်နှင့်အညီ ခမည်းတော်ထံ၌ နား
- ၅၂ ထောင်၍ နည်းခံသော သူမှန်သမျှ ထိုသည်ငါထံသို့ လာ၏။ ထိုသို့ ငါ
- ၅၃ ဆိုသော် ဘုရား သခင် အထံ တော်က ကြွလာ သော သူမှတစ်ပါး တစ်စုံတ
- ၅၄ ယောက် သောသူ သည် ခမည်းတော် ကို မြင်ခဲ့ပြီး ဟု မဆိုလို။ ကြွလာ
- ၅၅ သော သူသည် ကားခမည်းတော် ကို မြင်ခဲ့ပြီး။ ငါ့အမှန်အကန် ဆိုသည်
- ၅၆ ကား။ ငါ့ကို ကြည့်သော သူသည် ထာဝရအသက်ကို ရ၏။ ငါသည် အ
- ၅၇ သက် မှန် ဖြစ်၏။ သင်တို့ အဖများ သည် တော၌ မနုဿိယား လျက်သေ
- ၅၈ ရကြ၏။ ကောင်းကင်မှ ဆင်း သက်သော မှန်ကို စား သော သူ သည်
- ၅၉ သေခြင်း နှင့် ကင်းလွတ်၏။ ငါသည် ကောင်းကင်မှ ဆင်း သက်သော
- ၆၀ အသက် မှန် ဖြစ်၏။ ဤမှန်ကို စား သော သူသည် သည် ကား အစဉ်မ
- ၆၁ ပြတ်အသက် ရှင်လိမ့်မည်။ ငါပေး သော မှန်ကားလောကီ သား တို့၏ အ
- ၆၂ သက်အဖို့ အလိုငှါ ငါ့စွန့်သော ငါ၏အသား ပေတည်း ဟု မိန့်တော်မူ၏။
- ၆၃ ။ ထိုအခါ ယုဒလူတို့လည်း ဤသူသည် မိမိအသားကို ငါတို့စား
- ၆၄ စရာ ဆိုအဘယ်သို့ ပေးနိုင်သနည်း ဟု အချင်းချင်း ညှင်းချကြ၏။
- ၆၅ ယေရှုသည်လည်း ငါ့အမှန်အကန် ဆိုသည်ကား။ လူသား၏ အသားကို
- ၆၆ စား။ အသွေးကို မသောက်လျှင် သင်တို့၌ အသက်မရှိ။ ငါ့အသားကို
- ၆၇ စား၍ ငါ့အသွေးကို လည်း သောက်သော သူသည် ထာဝရအသက်ကို ရ
- ၆၈ ၏။ ထိုသူကို နောက်ဆုံး သောနေ့၌ ငါ့ထံသို့ ခေါ်ခေါ်စေမည်။ ငါ၏အသား
- ၆၉ သည် စားစရာ ကောင်း၏။ ငါ၏အသွေးသည် သောက်စရာ ကောင်း၏။
- ၇၀ ငါ၏အသား အသွေး ကို သောက်စား သော သူသည် ငါ့၌ တည်၏။ ထို
- ၇၁ သူ၌လည်း ငါတည်၏။ အသက် ရှင်တော် မူသော ခမည်းတော်သည်
- ၇၂ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူ၍ ငါသည် ခမည်းတော်အား ဖြင့် အသက် ရှင်
- ၇၃ သည် နည်း တူငါ့ကို စား သော သူ သည် ငါ့အား ဖြင့် အသက် ရှင် လိမ့်
- ၇၄ မည်။ ဤမှန်ကား ကောင်းကင်မှ ဆင်း သက်သော မှန် ဖြစ်၏။ သင်တို့
- ၇၅ အဖများ သည် စားလျက် သေရသကဲ့သို့ မတူ။ ဤမှန်ကို စား သော
- ၇၆ သူသည် အစဉ်မပြတ် အသက် ရှင် လိမ့်မည် ဟု ကပေရနောင် မြို့မှာ

၈၀ ထရားဇရပ်၌ဩဝါဒပေး စည်တွင်မိန့်တော်မူ၏။ ။တပည့်
 တော်အများထို့သည်ထိုစကားတော်ကိုကြားလျှင်ခက်လှသောစကား
 ၈၁ ဖြစ်၏။ အဘယ်သူနားခံနိုင်သနည်း ဟုဆိုကြ၏။ ထိုသို့တပည့်
 တော်တို့ကဲ့ရဲ့အပြစ်တင်သည်ကိုယေရှုသည်အလိုလိုသိတော်မူလျှင်
 ၈၂ ဤစကားစကားကြောင့်သင်ထိုသည်စိတ်ပျက်ကြသလော။ လူသား
 သည်အရင်နေရာအရပ်သို့တဖန်ကြွတက်သည်ကိုမြင်ရလျှင်အ
 ၈၃ ဘယ်သို့ထင်ကြမည်နည်း။ ဝိညာဉ်သာလျှင်အသက်ရှင်စေ၏။
 ကိုယ်ကာယသည်ဘာမျှမတတ်နိုင်။ ငါပြောသောစကားသည်ဝိညာဉ်
 ၈၄ ဖြစ်၏။ အသက်လည်းဖြစ်၏။ သို့သော်လည်းသင်တို့တွင်မရှိကြည်
 ၈၅ သောသူအချို့ရှိ၏။ ထိုကြောင့်ငါခမည်းတော်သည်အခွင့်ပေးတော်မ
 မူလျှင်အဘယ်သူမျှငါထံသို့မလာနိုင် ဟုအထက်ကငါဆိုသည်ဟု
 မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့မိန့်တော်မူသည်အကြောင်းဟူမူကား။ အဘယ်
 သူမရှိကြည်သည်ကိုငင်အဘယ်သူသည်ကိုယ်တော်ကိုအပ်နှံမည်
 ၈၆ ကိုငင်ယေရှုသည်အစအဦး၌သိတော်မူ၏။ ။ထိုအခါမှစ
 ၎်တပည့်တော်အများထို့သည်ကိုယ်တော်နှင့်မပေါင်းဖော်။ ဆုတ်
 ၈၇ သွားကြ၏။ ထိုကြောင့်ယေရှုသည်တကျိပ်နှစ်ပါးသောသူတို့အား
 သင်တို့သည်လည်းထွက်သွားခြင်းငှါအလိုရှိသလောဟုမေးတော်မူ
 ၈၈ ၏။ ရှိမုန်ပေတရုကလည်းသခင်။ အကျွန်ုပ်တို့သည်အဘယ်သူဆိုသို့
 ထွားရမည်နည်း။ ထာဝရအသက်နှင့်ရှင်သောစကားသည်ကိုယ်တော်
 ၈၉ ၎်တည်ရှိ၏။ ကိုယ်တော်သည်ခရစ်တော်တည်းဟူသောဘုရားသခင်
 ၎်သားတော်ဖြစ်တော်မူသည်ကိုအကျွန်ုပ်တို့ရုံကြည်သိမှတ်ကြ၏ဟု
 ၉၀ ဝျှောက်လေ၏။ ယေရှုကလည်းတကျိပ်နှစ်ပါးသောသင်တို့ကိုငါရွေး
 ကောက်သည်မဟုတ်လော။ သို့သော်လည်းသင်တို့တွင်ရန်သူတ
 ၉၁ ယောက်ပါသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့မိန့်တော်မူသော်တကျိပ်နှစ်
 ပါးအဝင်ဖြစ်၍ကိုယ်တော်ကိုအပ်နှံမည်သူ။ ရှိမုန်၏သား။ ယုဒရှင်
 ၉၂ ခုတ်ကိုဆိုလိုသတည်း။ ထိုနောက်မှာယေရှုသည်ဂါလိလဲပြည်၌လှည့်
 လည်တော်မူ၏။ ယုဒလူတို့သည်ကိုယ်တော်ကိုသတ်ရအောင်ရှာဖြေ
 သောကြောင့်ယုဒပြည်၌လှည့်လည်ခြင်းငှါအလိုတော်မရှိ။

၉၃ ယုဒလူတို့၏သကေနေပွဲခံခါနီးတွင် ညီတော်တို့ကယေရှုအားသင်
 ပြုသောအမှုတို့ကိုတပည့်များထို့သည်မြင်ရအောင်ဤအရပ်မှထွက်

၆ ဤ ယုဒပြည် သို့ ကြွ ပါ။ ကျော် စော ကိတ္တိ ကို အလှို ရှိ သော သူ မညွှန်
သည့် ကား မထင်ရှား သော အား ဖြင့် အဘယ် အမှု ကို မပြု တတ်။ ဤ အမှု
တို့ ကို သင် သည် ပြု လျှင် လောက၌ ကိုယ် ကိုယ် ထင် ရှား စွာ ပြု ပါ ဟု
၇ မှန် ကြည် သဖြင့် ဆို ကြ၏။ ယေရှု ကလည်း ငါ အချိန် မရောက် သေး။ သင်
၈ တို့ သို့ ခပ် သိမ်း သော အချိန် သင့် လျက် ရှိ ၏။ လောကီ သား တို့ သည် သင်
၉ တို့ ကို မမုန်း နှိုင်း။ ငါ ကို မမုန်း ကြ၏။ အဘယ် ကြောင့် နည်း ဟူ မူ ကား။ သူ
၁၀ တို့ ၏ အကျင့် ဆိုး ညစ် ကြောင်း ကို ငါ သက် သေ ခံ ၏။ ဤ ပွဲ ဆီ သို့ သင် တို့
၁၁ သွား ကြလော့။ ငါ မသွား သေး။ ငါ အချိန် မပြည့် စုံ သေး ဟု မိန့် တော် မူ
၁၂ ပြီး လျှင် ဂါလိလဲ ပြည် မှာ နေ တော် မူ ၏။ ။ ညီ တော် တို့ သွား
၁၃ ပြီး မှ ကိုယ် တော် သည် ထို ပွဲ ဆီ သို့ မထင် မရှား ကြွ တော် မူ ၏။ ထို ပွဲ ၌
၁၄ ယုဒ လူ တို့ သည် ယေရှု ကို ရှာ ချိ အဘယ် မှာ ရှိ သနည်း ဟု မေး မြန်း ကြ
၁၅ ၏။ လူ အစု အဝေး တို့ သည် ကိုယ် တော် လို အကြောင်း ပြု ချိ အုတ် အုတ်
၁၆ သဲ သဲ ဖြစ် ကြ၏။ အချို့ တို့ က သူ သည် သူ တော် ကောင်း ဖြစ် သည် ဟူ ချိ
၁၇ ၎င်း အချို့ တို့ က မဟုတ် ဖူး။ လူ များ ကို လှည့် စား သည် ဟူ ချိ ၎င်း ဆို ကြ ၏။
၁၈ သို့ သော် လည်း ယုဒ လူ တို့ ကို ကြောက် သော့ ကြောင့် အဘယ် သူ မှ
၁၉ အတည့် အလင်း မပြော ဝံ့။ ။ ထို ပွဲ ခံ စဉ် တွင် ယေရှု သည် မိတ်
၂၀ မှာ နှံ တော် သို့ တက် ချိ ဆု မြွေ ဩ ဝါ ဒပေး တော် မူ ၏။ ယုဒ လူ တို့ သည် အံ့
၂၁ ခြောက် ချိ ဤ သူ သည် စာ မသင် ဘဲ လျက် အဘယ် သို့ တတ် ဘိ သနည်း ဟု
၂၂ ဆို ကြ၏။ ယေရှု ကလည်း ငါ ဟော သော ဒေသ နာ သည် ငါ ဒေသ နာ သာ
၂၃ မဟုတ်။ ငါ ကို စေ ဓမ္မာ တော် မူ သော သူ ၏ ဒေသ နာ ဖြစ် ၏။ သူ ၏ အလို
၂၄ စောင့် ထို လိုက် ချင် သော သူ မည် သည် ကား ဤ ဒေသ နာ သည် ဘုရား သ
၂၅ ခင် ၏ ဒေသ နာ တော် ဖြစ် သလော။ ငါ သည် အလို လို ဟော ပြော သလော
၂၆ ဟု ပိုင်း ချား သိ လိမ့် မည်။ ကိုယ် အလို အလျောက် ဟော ပြော သော သူ
၂၇ ကား မိမိ ဘုန်း အသရေ ကို ရှာ တတ် ၏။ မိမိ ကို စေ ဓမ္မာ တော် မူ သော သူ
၂၈ ၏ ဘုန်း အသရေ ကို ရှာ သော သူ ကား ရုံ လောက် သော သူ ဖြစ် ၏။ ထို သူ
၂၉ ၌ မုသာ မရှိ။ မောရှေ သည် ပညတ် တရား ကို သင် တို့ အား ပေး သည့်
၃၀ မဟုတ် လော။ ထို တရား ကို သင် တို့ တ ယောက် မှ မကျင့်။ ငါ ကို သတ်
၃၁ အောင် အဘယ် ကြောင့် ရှာ ကြံ ကြသနည်း ဟု မိန့် တော် မူ ၏။ လူ အစု အ
၃၂ ဝေး ကလည်း သင် သည် နတ် ဆိုး စွဲ သော သူ ဖြစ် ၏။ သင် ကို သတ် အောင်
၃၃ အဘယ် သူ ရှာ ကြံ သနည်း ဟု ဆို ကြ၏။ ယေရှု ကလည်း ငါ ပြု လော အမှု
၃၄ တခု ကို သင် တို့ အား လုံး အံ့ ခြောက် ခြင်း ရှိ ကြ၏။ မောရှေ သည် အရေ

၃၅ လူတို့က ငါတို့သည် မတွေ့ရအောင် သူသည် အဘယ် အရပ်သို့ သွား
မည်နည်း။ ဟေလသလူတို့တွင် အရပ်ရပ်ကွဲပြား လျက်နေသောသူတို့
ဆီသို့ သွား၍ ဟေလသလူတို့အား တရား ဟောမည်လော။ သင်တို့သည်
၃၆ ငါကို ရှာလိမ့်မည်။ ရှာသော်လည်း မတွေ့ရ။ ငါရှိရာ အရပ်သို့ သင်တို့
မရောက်နိုင်ဟူသော စကားသည် အဘယ်သို့ ဆိုလိုသနည်း ဟု အချင်း
ချင်း ဆိုကြ၏။

၃၇ ထိုပွဲကိုခံ၍ နောက်ဆုံး ဖြစ်သောနေ့ မြတ်စွာယေရှုသည် ရပ်တော်မူ၍
ကျွေး ကျော် လေသည်မှာ။ ရေငတ် သောသူ ရှိလျှင် ငါထံသို့ လာ ၍
၃၈ သောက်ပါ လေစေ။ ငါကို ရုံကြည် သောသူသည် ကျမ်းစာလာ သည်အ
တိုင်း အသက်ရေ ထွက်ရာ စမ်ရေတွင်း ဖြစ်လိမ့်မည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃၉ ထိုသို့ မိန့်တော်မူ သော် ရုံကြည် သော သူတို့သည် ခံလတုံ သောဝိ ညည်း
တော်ကို ရည်၍ မိန့်တော်မူ၏။ ယေရှုသည် ဘုန်း ဖွင့်တော်မမူသော
၄၀ ကြောင့် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ပေးတော်မမူသေး။ လူအများတို့
သည် စကားတော်ကို ကြားလျှင် ဤ သူကား လာလတုံ သောပရောဖတ်
၄၁ အမှန် ဖြစ်သည် ဟု ဆိုကြ၏။ အချို့တို့လည်း ဤ သူကား ခရစ်တော် ဖြစ်
သည် ဟု ဆို ကြ၏။ အချို့တို့လည်း ခရစ်တော် သည် ဂါလိလဲ ပြည် သား
၄၂ ဖြစ်ရသလော။ ခရစ်တော်သည် ဒါရိဒ်အမျိုး နှင့် ဖြစ်ရသည်။ ဒါရိဒ်မွေး
ရာဌာန။ ဗက်လင်ရွာ နှင့် ဖြစ်ရသည် ဟု ကျမ်း စာလာသည် မဟုတ်လော
၄၃ ဟု ဆိုကြ၏။ ထိုသို့ လူများ တို့သည် ကွဲပြား သည် ဖြစ်၍ အချို့တို့သည်
၄၄ ကိုယ်တော်ကို ဖမ်းဆီးခြင်း ငှါ အလို ရှိကြ၏။ သို့သော်လည်း အဘယ်သူ
၄၅ မျှ မဖမ်းဆီးကြ။ ။ ထိုအခါ မင်း လုလင်တို့သည် ယဇ်ပရော
ဖတ်အကြီး။ ဗာရိ ရှဲလူတို့ ဆီသို့ ပြန်၍ ထိုမင်းများ က အဘယ်ကြောင့်
၄၆ သူကို မဆောင်ခဲကြသနည်း ဟု မေးမြန်းလျှင် မင်းလုလင်တို့က ထိုသူ
သည် ဟောပြောသကဲ့သို့ အဘယ်သူမျှ မဟောစဖူး ဟု လျှောက်ကြ၏။
၄၇ ဗာရိ ရှဲလူတို့လည်း သင်တို့ကို ပင်လှည့် စား ပြီးလော။ မင်းများ။ ဗာ
၄၈ ရိ ရှဲလူများ တို့တွင် သူကို ရုံကြည် သော သူတစ်ယောက်မျှ ရှိသလော။
၄၉ တရားကို မသိသော ထိုလူများ တို့သည် ကျွန် ဆဲခြင်း ကို ခံသောသူ ဖြစ်
၅၀ သည် ဟု ဆိုကြ၏။ အထက်ကညည်း အခါ နှင့် အထံတော် သို့ လာသော
၅၁ သူတည်း ဟူသော ထိုမင်းများ အဝင် ဖြစ်သော နိကောဒင်ကလည်း ငါ
တို့ တရားသည် လူကို စေစပ်။ သူ အမှု ကို မသိဘဲ ရှေ့ မဆွဲကဆုံး ဖြတ်

၂၅၅။ ယောဟန်ခရစ်ဝင်။

၈ တတ်သလောဟုဆိုလျှင် သူတို့ကသင်သည်လည်းဂါလိလဲပြည်သား
 ၉ ဖြစ်သလော။ စစ်ဦးတော့။ ဂါလိလဲပြည် ၌ အဘယ်ပရောဖတ်မပေါ်မ
 ၁၀ ထွန်းသည်ကိုမှတ်တော့ဟုဆိုကြပြီးမှ အားလုံးတို့သည် မိမိတို့အိမ်
 ၁၁ သို့သွားကြ၏။ ယေရှုသည်လည်းသံလွင်တောင်သို့ ကြွတော်မူ၏။
 ၂ ။ နံနက်စောစောယေရှုသည်ဗိတ်မှာန်တော်သို့ တဖန်ကြွတော်
 ၃ မူ၍ လူအပေါင်းတို့သည် အထံတော်သို့ လာကြ၏။ ထိုအခါ ထိုင်တော်မူ
 ၄ ၍ ဆုမွန်ပြောပြီးမှ မှား ရွင်း ခြင်း အမှုကို ပြုလျက် တွေ့မိသော
 ၅ မိမိတယောက်ကို ကျမ်းပြု ဆရာတို့နှင့် ဖာရိရှဲလူတို့ သည် ခေါ်ခေါ်အ
 ၆ နှစ်သွားပြီးမှ အရှင်ဘုရား။ ဤမိမိသည် မှား ရွင်းခြင်း အမှုကို ပြု၍
 ၇ ပြုလုပ်ပြီး တွေ့မိပါသည်။ ထိုသို့သော မိမိတို့ကို ကျောက်ခဲနှင့် ပြစ်ရ၏ဟု
 ၈ မော့ရှေ့သည် အကျွန်ုပ်တို့အား ပညတ်တရား ခွဲစီရင်ထုံး ဖွဲ့၏။ သို့ရာ
 ၉ တွင် ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူမည်နည်း ဟု လျှောက်ကြ
 ၁၀ ၍။ ထိုသို့လျှောက်သော် ကိုယ်တော်ကို တရား တွေ့စရာ အခွင့် ရှိရ
 ၁၁ အောင် စုံစမ်း နှောင့် ရှက်သော အား ဖြင့် လျှောက် ကြ၏။ ယေရှုသည်
 ၁၂ အောက်သို့ ငုံ့သဖြင့် လက်ညှိုး တော်နှင့် မြေ ခွဲ ရေး သား ၍ နေတော်မူ
 ၁၃ ၍။ ထိုသူတို့သည် အထပ်ထပ်မေး လျှောက်သော အခါ ကိုယ် ကို လှန်
 ၁၄ တော်မူ ၍ သင်တို့တွင် အပြစ်ကင်းသော သူသည် ရှေ့ဦးစွာ ကျောက်ခဲ
 ၁၅ နှင့် ပြစ်စေဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ တဖန် အောက်သို့ ငုံ့၍ မြေ ခွဲ ရေး သား
 ၁၆ တော်မူပြန်၏။ ထိုသူတို့သည် ကြားလျှင် မိမိစိတ်နှစ်လုံးသည် မိမိအ
 ၁၇ ပြစ်ကို ဖော်ပြသဖြင့် အသက်ကြီး သော သူမှစ၍ အငယ်ဆုံး သော သူ
 ၁၈ တိုင် အောင်တယောက် နောက်တယောက် ထွက်သွားကြ၏။ ယေရှုတ
 ၁၉ ယောက်တည်း ကျန်ရစ်တော်မူ၍ မိမိသည် အလယ်ခွဲရပ်နေ၏။ ထိုအ
 ၂၀ ခါ ယေရှုသည် ကိုယ်ကို လှန်တော်မူပြန်၍ ထိုမိမိမှတစ်ပါး အဘယ်သူကို
 ၂၁ မှ မမြင်လျှင် အချင်း မိမိ။ သင်ကို အပြစ်တင်သော သူတို့သည် အဘယ်
 ၂၂ မှာ ရှိသနည်း။ သင်အမှုကို အဘယ်သူ မှ မစီရင်သနည်း ဟု မေးတော်မူ
 ၂၃ ၍။ ထိုမိမိကလည်း အဘယ် သူ မှ မစီရင်ခြင်း ကို မပြု ပါသခင် ဟု
 ၂၄ လျှောက်၏။ ငါသည်လည်း သင်အမှု ခွဲစီရင်ခြင်း ကို မပြု။ သွားတော့။
 ၂၅ နောက်တဖန် ဒုစရိုက်ကို မပြုနှင့် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၅ တဖန်တုံ။ ယေရှုကငါသည် ဤလောက၏ အလင်း ဖြစ်၏။ ငါ့နောက်သို့
 လိုက်သော သူသည် မှောင်မိုက် ၌ မသွားမလာဘဲ အသက်၏ အလင်းကို

- ၁၃ ရလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ဗာရိ ရှုလူတို့လည်း သင်သည် ကိုယ်အကြောင်းကိုကိုယ်သက်သေခံ၏။ သင်၏သက်သေမတည်ဟုဆိုကြ၏။
- ၁၄ ယေရှုကလည်း ငါသည် ကိုယ်အကြောင်းကို ကိုယ်သက်သေခံသော်လည်း ငါသက်သေတည်၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ငါသည် အဘယ်ဆီကလာသည်ကို၎င်း အဘယ်ဆီသို့သွားသည်ကို၎င်း ငါသိ၏။ အဘယ်ဆီက ငါလာသည်ကို၎င်း အဘယ်ဆီသို့ ငါသွားသည်ကို၎င်း
- ၁၅ သင်တို့မသိ။ သင်တို့သည် လောကီပညာအား ဖြင့်စီရင်တတ်၏။ ငါ
- ၁၆ သည် အဘယ်စီရင်ခြင်းကိုမပြု။ ငါသည် စီရင်သော်လည်း ငါအစီရင်သည် တည်၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ငါသည် တယောက်တည်းနေသည်မဟုတ်။ ငါကိုစေ့ခွတ်တော်မူသောခမည်းတော်သည်
- ၁၇ ငါဘက်၌ နေတော်မူ၏။ လူနှစ်ယောက် သက်သေခံလျှင် ထိုသက်
- ၁၈ သေတည်၏ ဟုသင်တို့ ပညတ္တိကျမ်းစာ၌လော၏။ ငါသည် ငါအကြောင်းကို သက်သေခံသောသူ ဖြစ်၏။ ငါကိုစေ့ခွတ်တော်မူသောခမည်းတော်သည်လည်း ငါအကြောင်းကို သက်သေခံတော်မူသည်ဟု
- ၁၉ မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူတို့လည်း သင်၏ခမည်းတော်သည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟုမေးကြ၏။ ယေရှုကလည်း သင်တို့သည် ငါကိုမသိ။ ငါခမည်းတော်ကိုလည်း မသိ။ ငါကိုသိလျှင် ငါခမည်းတော်ကိုမသိဘဲမနေနိုင်
- ၂၀ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ စိတ်မှာန်တော်၌ ဆုမ္မဗြဟ္မာဒါဒပေးတော်မူစဉ်၌ ဤကားတော်ကို ဘဏ္ဍာတိုက်မှာ မိန့်မြွက်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်၏အချိန်မစေ့မရောက်သေးသောကြောင့် အဘယ်သူမျှကိုယ်တော်ကိုမ
- ၂၁ ဖမ်းဆီးကြ။ ။ တဖန်ယေရှုက ငါသည် သွားရ၏။ သင်တို့သည် ငါကိုရှာလိမ့်မည်။ ကိုယ်အပြစ်၌လည်း သေလိမ့်မည်။ ငါသွားရာအရပ်
- ၂၂ သို့သင်တို့မရောက်နိုင်ကြဟုမိန့်တော်မူ၏။ ယုဒလူတို့လည်း ငါသွားရာအရပ်သို့သင်တို့မရောက်နိုင်ဟု သူသည်ဆိုသော် ကိုယ်အသက်
- ၂၃ ကိုကိုယ်သတ်မည်လောဟုဆိုကြ၏။ ယေရှုကလည်း သင်တို့သည် အောက်သားဖြစ်ကြ၏။ ငါသည် အထက်သားဖြစ်၏။ သင်တို့သည်လော
- ၂၄ ကီသားဖြစ်ကြ၏။ ငါသည်လောကီသားမဟုတ်။ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် ကိုယ်အပြစ်၌ သေလိမ့်မည်ဟု ငါဆို၏။ ငါသည် အဘယ်သူဖြစ်မှန်းကို သင်တို့မရုံလျှင် ကိုယ်အပြစ်၌ သေကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ
- ၂၅ ၏။ ထိုသူတို့လည်း သင်သည် အဘယ်သူနည်းဟုမေးလျှင် ယေရှုက
- ၂၆ ငါသည် ဂြောဟ်ဗွားမှစ၍ ဆိုသည့် အထိန်းငါဖြစ်၏။ သင်တို့အမှု၌ ငါပြော

၂၅၀၀ ဟောတန်ခရစ်ဝင်၊

၀ ငှာအများ၊ ဖိရင်စရာအများရှိ၏။ သို့သော်လည်း ငါ့ကိုဝေဖန်တော်မူသောသူသည် သဘောနှင့် ငြိမ့်ချတော်မူ၏။ သူ၏အထံတော်၌ ငါကြား

၂၁ သမျှကိုသာ နောက်၌ ငါဟောပြောသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ခမည်းတော်ကို ရည်မှတ်၌ မိန့်တော်မူသည်ကို ထိုသူတို့သည် ရေခဲမိဘနေကြ

၂၀ ၏။ ထို့ကြောင့် ယေရှုက သင်တို့သည် လူသားကို ခြောက်ထားသော အခါ ငါသည် အဘယ်သူ့ဖြစ်သည်ကို ရင်ငါသည် ကိုယ်အလိုအလျောက် အဘယ်အမှုကို ပြုဘဲ ငါခမည်းတော်သည် ငါ့အား ခည်းပေးတော်မူ

၂၀ သည် အတိုင်း ငါဟောပြောသည်ကို ရင်သင်တို့ သိလိမ့်မည်။ ငါ့ကို ဝေဖန်တော်မူသော သူသည် ငါ့အတူ ရှိတော်မူ၏။ ခမည်းတော်သည် ငါ့ကို တကိုယ်တည်း နေရင်စေတော်မူ။ အဘယ်ကြောင့် ခည်းဟူမူ

၂၀ ကား။ နှစ်သက်တော်မူသော အမှုကို အစဉ် ပြုတ် ငါ့ပြုသည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုစကားတော်ကို မိန့်တော်မူသည် လူအများတို့သည် ရှု

၂၁ ကြည်ခြင်း သို့ ချောက်ကြ၏။ ။ ထိုအခါ ယေရှုက ငါ၏ ဒေသနာ

၂၂ ၌ တည်လျှင် သင်တို့သည် ငါ၏ တပည့် အမှန် ဖြစ်ကြ၏။ သမ္မာတရားကို လည်း သိကြသည် ဖြစ်၍ ထိုတရားသည် သင်တို့ကို ဝှုတ်လိမ့်မည်

၂၃ ဟု ရှုကြည်သော ယုဒလူတို့အား မိန့်တော်မူ၏။ ယုဒလူတို့လည်း ငါတို့သည် အာဗြဟံအမျိုးဖြစ်၏။ အဘယ်သူထံ၌ တရုတ်ခါမျှ ကျွန်ုပ်တို့

၂၄ ကြံ့။ ဝှုတ်လိမ့်မည် ဟု ရှုသင်သည် အဘယ်သို့ ဆိုသနည်း ဟု ဆိုကြ၏။

၂၅ ယေရှုကလည်း ငါအမှန် အကန် ဆိုသည်ကား။ ဒုစရိုက်ကို ပြု သမျှ

၂၆ သော သူတို့သည် ဒုစရိုက် ကျန်ဖြစ်ကြ၏။ ကျန်သည်ကား အိမ်၌ အစဉ် အမြဲ နေသည် မဟုတ်။ သားသည်ကား အစဉ် အမြဲ နေ၏။ ထို

၂၇ ကြောင့် သားက သင်တို့ကို ဝှုတ်လျှင် သင်တို့သည် ကေန်အမှန် ဝှုတ်ကြလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် အာဗြဟံအမျိုး ဖြစ်သည်ကို သိ၏။ သို့သော်

၂၈ လည်း ငါ၏ ဒေသနာ သည် သင်တို့၌ တည် နေရာကို မရသောကြောင့်

၂၉ သင်တို့သည် ငါ့ကို သတ်ရအောင် ရှာကြံကြ၏။ ငါခမည်းတော်ထံ၌ ငါမြင်ခဲ့ပြီးသည် အတိုင်း ငါဟောပြော၏။ သင်တို့သည် သင်တို့အဖထံ၌

၃၀ မြင်ခဲ့ပြီးသည် အတိုင်း ပြုကြ၏ ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူတို့လည်း အာဗြဟံသည် ငါတို့အဖ ဖြစ်၏ ဟု ဆိုကြ၏။ ယေရှုကလည်း သင်တို့သည် အာဗြဟံ၏ သား မှန်လျှင် အာဗြဟံ၏ အကျင့်ကို ကျင့်ကြလိမ့်မည်။

၃၀ ဘုရားသခင်အထံတော်၌ ကြား ရသော သမ္မာတရားကို သင်တို့အား ဟောပြောသော သူတည်း ဟူသော ငါ့ကို သတ်ရအောင် သင်တို့သည်

၄၁ ယံချီ၍ကြွကြွ၏။ အာဗြဟံသည်ထိုနည်းတူကျင့်သည်မဟုတ်။ သင်္ဃီ
 တို့သည်သင်တို့အဖ၏ အကျင့် ကျင့်ကြွ၏ဟုမိန့် တော်မူ၏။ ထိုသူ
 တို့လည်းငါတို့သည် မြောက်မထား မျိုးမဟုတ်။ ဘုရားသခင်တည်းဟူ
 ၄၂ သောငါတို့ အဖတပါး တည်း ရှိတော် မူသည်ဟုဆို ကြ၏။ ယေရှုက
 လည်းဘုရားသခင်သင်တို့အဖမှန်လျှင်သင်တို့သည်ငါ့ကိုချစ်ကြ
 လိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ငါသည်ဘုရားသခင်အထံ
 ၄၃ တော်မူထွက် ကြွရောက်လာ၏။ ကိုယ် အလို အလျောက်ငါလာ သည်မ
 ဟုတ်။ ဘုရားသခင်သည်ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူ၏။ အဘယ်ကြောင့်ငါ
 ၄၄ စကားကိုနားမလည်ကြသနည်း။ ငါ၏ဒေသနာ ကိုနားမခံမယူနိုင်သော
 ၄၅ ကြောင့်သာငါစကား ကိုသင်တို့သည်နားမလည် ဘဲနေကြ၏။ မာရ်
 နတ်တည်း ဟူသောသင် တို့အဖမှ သင်တို့သည်ဆင်းသက်ကြ၏။ သင်
 တို့အဖ၏အလိုသို့လည်း သင်တို့လိုက် တတ်၏။ မာရ်နတ်သည်ရှေ့ဦး
 ၄၆ စွာမှစ၍ လူအသက်ကိုသတ် သောသူ ဖြစ်၏။ သူ၌သမ္မာမရှိသော
 ၄၇ ကြောင့်သမ္မာတရား၌မတည်မနေ။ သူသည်မုသာစကားကိုပြောသော
 အခါမိမိ ပကတိအတိုင်း ပြော၏။ မုသာ စကား၌ ကျင်လည်သောသူ
 ၄၈ ဖြစ်၏။ မုသာ၏ အဖလည်း ဖြစ်၏။ ငါသည်သမ္မာ စကားကိုပြော
 ၄၉ သောကြောင့်သင်တို့မရုံကြ။ ငါ၌အပြစ်ရှိကြောင်းကိုသင်တို့တွင်အ
 ၅၀ ဘယ်သူဖော်ပြသနည်း။ သမ္မာ စကား ကိုငါပြောသည် မှန်လျှင် အ
 ၅၁ ဘယ်ကြောင့်သင်တို့မရုံကြသနည်း။ ဘုရားသခင်နှင့်စပ်ဆိုင်သော
 သူသည်ဘုရားသခင် စကားတော် ကို နားထောင် တတ်၏။ သင်တို့
 သည်ဘုရားသခင်နှင့်စပ်ဆိုင်သောကြောင့်နားမထောင် ကြဟုမိန့်
 တော်မူ၏။

၄၂ ယုဒလူတို့လည်းသင်သည်၅မာရ်လူဖြစ်၏။ နတ်ဆိုး စွဲသောသူလည်း
 ၄၃ ဖြစ်၏ဟုငါတို့ပြောသောစကားသည်လျှောက်ပတ်သင့်မဟုတ်လော
 ၄၄ ဟုဆိုကြ၏။ ယေရှုကလည်းငါသည်နတ်ဆိုးစွဲသောသူမဟုတ်။ ငါ၏
 ၄၅ ခမည်းတော်ကိုငါချီးမြှောက်၏။ သင်တို့သည်ငါ့ကိုရှုတ်ချကြ၏။ ငါ
 ၄၆ သင်တို့ကိုယ်ဘုန်းအသရေကိုမရှာ။ ငါဘုန်းအသရေကိုရှာ၍စီရင်တော်
 ၄၇ မူသောသူရှိသေး၏။ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည် ကား။ ငါစကားကိုနား
 ၄၈ ထောင်သော သူသည်သေခြင်းနှင့်အစည် မပြတ်ကင်းလွတ်လိမ့် မည်
 ၄၉ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ယုဒလူတို့လည်းသင်သည် နတ်ဆိုး စွဲမှန်းကိုယခု

၁ ငါတို့အကြောင်းအာဗြဟံမှစ၍ပရောဇက်တို့သည်သေလွန်ကြပြီးသော်
 မူကားငါကောင်းကျိနားအောင်သော သူသည် သေခြင်းနှင့်အစဉ်မ
 ၂ ငြိတ်ကင်းလွတ်စိမ့်မည်ဟုဆိုသည့်တကား။ ငါတို့အစအာဗြဟံထက်
 သင်သည်သာ၍ ကြီးမြတ်သလော။ သူသည် သေပြီး။ ပရောဇက်တို့
 ၃ ထည်းသေကြပြီး။ သင်သည်အဘယ်သို့သော သူ၏အရောင်အောင်
 ၄ သနည်းဟုဆိုကြ၏။ ယေရှုကလည်းငါသည်ကိုယ်ဂုဏ်ကိုပြုလျှင်ငါ
 ဂုဏ်အချည်းနှီးဖြစ်၏။ ငါ၏ခမည်းတော်သည် ငါဂုဏ်ကိုထင်ရှား
 ၅ စေတော်မူ၏။ ထိုဘုရားသခင်သည် ငါတို့ဘုရားဟူ၍သင်တို့ခေါ်ဝေါ်
 ၆ တတ်၏။ သို့သော်လည်း ထိုဘုရားသခင်ကိုသင်တို့ခေါ်ဝေါ်လျှင်သိ
 ၇ ၏။ ငါမသိဟုငါဆိုလျှင်ငါသည်သင်တို့ကဲ့သို့မုသာစကားကိုသုံးသော
 ၈ သူဖြစ်စိမ့်မည်။ ထိုဘုရားသခင်ကိုငါသိ၏။ ဘုရားသခင်၏ကောင်း
 ၉ တော်ကိုလည်းငါနားထောင်၏။ သင်တို့အစအာဗြဟံသည်ငါကြွလာ
 ၁၀ မည် ကာလအချိန်ကိုမျှော် မြင်ခြင်းငှါအထွန်တရားအယုံရှိ၏။ မြင်ရ
 ၁၁ သောအခါဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ရောက်သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ယခုလူ
 ၁၂ တို့လည်းသင်၏အသက်သည်အနှစ်ငါးဆယ်မပြည့်စုံသေးသည်ဖြစ်
 ၁၃ ၍သင်သည်အာဗြဟံကိုမြင်လေပြီးတကားဟုဆိုကြ၏။ ယေရှုက
 ၁၄ လည်းငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား။ အာဗြဟံမရှိမှီငါဖြစ်၏ ဟုမိန့်
 ၁၅ တော်မူ၏။ ထိုအခါကိုယ်တော်ကိုခံနှင့်ပြစ်ရအောင်ကျောက်ခဲတို့ကို
 ၁၆ ကောက်ယူကြသဖြင့်ယေရှုသည် မထင်မရှား ဖြစ်၍စိတ်မနပ်တော်မူ
 ၁၇ ထွက်သွားတော်မူ၏။ ။လမ်း၌သွားတော်မူစဉ်အမိဝမ်းထဲမှ
 ၁၈ စ၍မျက်စိကန်းသော သူတယောက်ကိုတွေ့မြင်တော်မူ၏။ တပည့်
 ၁၉ တော်တို့ကအရှင်ဘုရား။ အဘယ်သူ၏အပြစ်ကြောင့်ဤသူသည်မျက်
 ၂၀ စိကန်းသနည်း။ ကိုယ်အပြစ်ကြောင့်ကန်းသလော။ မိဘ၏အပြစ်
 ၂၁ ကြောင့်ကန်းသလောဟုမေးလျှောက်ကြ၏။ ယေရှုကလည်းကိုယ်အ
 ၂၂ ပြစ်ကြောင့်မဟုတ်။ မိဘ၏အပြစ်ကြောင့်မဟုတ်။ ဘုရားသခင်၏အ
 ၂၃ မှုတော်ကိုသူနှိုထင်ရှားစေမည်အကြောင်းတည်း။ ငါကိုစေလွှတ်တော်
 ၂၄ မူသောသူ၏အမှုကိုလှူအချိန်ရှိတုန်းခါငါငြိုငြင်၏။ အဘယ်သူမျှအမှုမ
 ၂၅ ဖြင့်နိုင်သောအချိန်တည်းဟူသောညည်းအချိန်လာသေး၏။ ဤလောက
 ၂၆ ၌ငါရှိစဉ်တွင်ငါသည်လောက၏အလင်းဖြစ်၏ဟုမိန့်တော်မူလျှင်
 ၂၇ မြေပေါ်မှာထွေး၍တံတွေးနှင့်နှံ့လုပ်ပြီးမှကန်းသောသူ၏မျက်စိကိုနှံ့
 ၂၈ နှင့်လူး၍ သင်သွားတော့။ ရှိလောင်ရေကန်၌ မျက်စိကိုဆေးတော့ဟု

မိန့်တော်မူ၏။ ရှိလောင်အနက်ကား စေတနာသည် ဟုဆိုလိုသည်။
 ၀၂ ထိုသူသည် သွား၍ ဆေးပြီးမှ မျက်စိမြင်လျက် ပြန်လေ၏။ ။ သူ
 သည် သူတောင်း စားဖြစ်သည် ကို အိမ်နီးချင်းတို့မှ စ၍ မြင်ဘူးသော
 သူတို့က ဤသူသည် ထိုင်၍ တောင်းသောသူ ဖြစ်သည် မဟုတ်လောဟု
 ၀၃ ဆိုကြ၏။ လူအချို့တို့က ဟုတ်ပါ၏ဟု ဆိုကြ၏။ အချို့တို့လည်း ထိုသူ
 နှင့်တူသည် ဟုဆိုကြ၏။ ထိုသူကလည်း ငါသည် ထိုသူပင် ဖြစ်၏ဟု ဆို
 ၀၄ ၏။ ထိုသူများလည်း အဘယ်သို့သင်၏ မျက်စိပွင့်သနည်း ဟု မေးကြ
 ၀၅ လျှင် ထိုသူက ယေရှုအမည် ရှိသော သူတယောက်သည် နှံလုပ်၍ ငါ
 မျက်စိကို လူးပြီးမှ ရှိလောင် ရေကန် ဆီသို့ သွားတော့။ မျက်စိကို ဆေး
 တော့ ဟုဆိုသည် အတိုင်း ငါသွား၍ ဆေးပြီးမှ မျက်စိမြင်သည် ဟု ဆို
 ၀၆ ၏။ လူများလည်း ထိုသူသည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်း ဟု မေးကြလျှင် ငါ
 သိဟု ဆို၏။

၀၇ လူများသည်လည်း မျက်စိကန်းဘူးသော သူကို ဖာရိရှဲလူတို့ ဆီသို့ ခို့
 ၀၈ ကြ၏။ ယေရှုသည် နှံလုပ်၍ သူ၏ မျက်စိကို ဖွင့်တော်မူသောနေ့သည်
 ၀၉ ဥပုသ်နေ့ ဖြစ်သည်။ တဖန် ဖာရိရှဲလူတို့က အဘယ်သို့သင်၏
 မျက်စိမြင်သနည်း ဟု မေးပြန်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့ မျက်စိ နှံ သူသည် နှံကို ထည့်
 ၁၀ ၍ ကျွန်ုပ်တို့ ဆေးပြီးမှ မျက်စိမြင်သည် ဟု ဆို၏။ ဖာရိရှဲလူအချို့တို့က ထို
 သူသည် ဥပုသ်မစောင့်။ ဘုရားသခင် စေတနာတော် မူသော သူမဟုတ်
 ဟု ဆိုကြ၏။ အချို့တို့က ဆိုးသော သူသည် ဤသို့သော နိမိတ်လက္ခဏာ
 တို့ကို အဘယ်သို့ ပြနိုင်သနည်း ဟု ဆိုကြ၏။ ထိုသို့ အချင်းချင်း မသင့်
 ၁၁ ကွဲပြားခြင်း သို့ ရောက်ကြ၏။ တဖန် ထိုသူတို့က သင်၏ မျက်စိကို ဖွင့်
 သော သူကို သင်သည် အဘယ် သို့ ပြောသနည်း ဟု မေးကြလျှင် ပရော
 ၁၂ ဖက် ဖြစ်သည် ဟု ဆို၏။ ။ ထိုသူသည် အထက်က မျက်စိမြင်
 နောက်မှာ မျက်စိမြင်သည် ကို ယုဒလူတို့သည် မရုံကြသဖြင့် သူ၏ မိဘ
 ၁၃ ကို ခေါ်၍ ဤသူသည် သင်တို့၏ သားမှန်သလော။ အမိဝမ်းထဲမှ စ၍ မျက်
 စိကန်းသည် ဟု သင်တို့ ဆိုသလော။ သို့ဆိုလျှင် အဘယ် သို့ ယခု မျက်စိ
 ၁၄ မြင်သနည်း ဟု မေးကြ၏။ မိဘတို့လည်း ဤသူသည် အကျွန်ုပ်တို့၏
 သား ဖြစ်သည် ကို ငိုအမိဝမ်းထဲမှ စ၍ မျက်စိကန်းသည် ကို ငိုအကျွန်ုပ်
 ၁၅ တို့ သိကြ၏။ အဘယ် သို့ ယခု မျက်စိမြင်သည် ကို ငိုအဘယ် သူသည်
 သူ၏ မျက်စိကို ဖွင့်သည် ကို ငိုအကျွန်ုပ်တို့ မသိ။ သူသည် အသက်အရွယ်

၈ တရားဇရပ်၌ဩဝါဒပေး စည်တွင်မိန့်တော်မူ၏။ ။တပည့်
 ၉ တော်အများထို့သည်ထိုစကားတော်ကိုကြားလျှင်ခက်လှသောစကား
 ၁၀ ဖြစ်၏။ အဘယ်သူနားခံနိုင်သနည်း ဟုဆိုကြ၏။ ထိုသို့တပည့်
 ၁၁ တော်ထို့ကဲ့ရဲ့အပြစ်တင်သည်ကိုယေရှုသည်အလိုလိုသိတော်မူလျှင်
 ၁၂ ဤတရားစကားကြောင့်သင်တို့သည်စိတ်ပျက်ကြသလော။ လူသား
 ၁၃ သည်အရင်နေရာအရပ်သို့တဖန်ကြွတက်သည်ကိုမြင်ရလျှင်အ
 ၁၄ ဘယ်သို့ထင်ကြမည်နည်း။ ဝိညာဉ်သာလျှင်အသက်ရှင်စေ၏။
 ၁၅ ကိုယ်ကာယသည်ဘာမျှမတတ်နိုင်။ ငါပြောသောစကားသည်ဝိညာဉ်
 ၁၆ ဖြစ်၏။ အသက်လည်းဖြစ်၏။ သို့သော်လည်းသင်တို့တွင်မရှိကြည်
 ၁၇ သောသူအချို့ရှိ၏။ ထိုကြောင့်ငါခမည်းတော်သည်အခွင့်ပေးတော်မ
 ၁၈ မူလျှင်အဘယ်သူမျှငါထံသို့မလာနိုင်ဟုအထက်ကငါဆိုသည်ဟု
 ၁၉ မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့မိန့်တော်မူသည်အကြောင်းဟူမူကား။ အဘယ်
 ၂၀ သူမရှိကြည်သည်ကိုငင်အဘယ်သူသည်ကိုယ်တော်ကိုအပ်နှံမည်
 ၂၁ ကိုငင်ယေရှုသည်အစဦး၌သိတော်မူ၏။ ။ထိုအခါမှစ
 ၂၂ ဤတပည့်တော်အများထို့သည်ကိုယ်တော်နှင့်မပေါင်းဖမ်း ဆုတ်
 ၂၃ သွားကြ၏။ ထိုကြောင့်ယေရှုသည်တကျိပ်နှစ်ပါးသောသူတို့အား
 ၂၄ သင်တို့သည်လည်းထွက်သွားခြင်းငှါအလိုရှိသလောဟုမေးတော်မူ
 ၂၅ ၏။ ရှိမုန်ပေတရုကလည်းသခင်။ အကျွန်ုပ်တို့သည်အဘယ်သူဆိုသို့
 ၂၆ ထွားရမည်နည်း။ ထာဝရအသက်နှင့်ရှင်သောစကားသည်ကိုယ်တော်
 ၂၇ နှံ့တည်ရှိ၏။ ကိုယ်တော်သည်ခရစ်တော်တည်းဟူသောဘုရားသခင်
 ၂၈ ၏သားတော်ဖြစ်တော်မူသည်ကိုအကျွန်ုပ်တို့ရုံကြည်သိမှတ်ကြ၏ဟု
 ၂၉ ဝျှောက်လေ၏။ ယေရှုကလည်းတကျိပ်နှစ်ပါးသောသင်တို့ကိုငါရွေး
 ၃၀ ကောက်သည်မဟုတ်လော။ သို့သော်လည်းသင်တို့တွင်ရန်သူထ
 ၃၁ ယောက်ပါသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့မိန့်တော်မူသော်တကျိပ်နှစ်
 ၃၂ ပါးအဝင်ဖြစ်၍ကိုယ်တော်ကိုအပ်နှံမည်သူရှိမုန်၏သား။ ယုဒရှင်
 ၃၃ ခုတ်ကိုဆိုလိုသတည်း။ ထိုနောက်မှာယေရှုသည်ဂါလိလဲပြည်၌လှည့်
 ၃၄ လည်တော်မူ၏။ ယုဒလူတို့သည်ကိုယ်တော်ကိုသတ်ရအောင်ရှာဖြ
 ၃၅ သောကြောင့်ယုဒပြည်၌လှည့်လည်ခြင်းငှါအလိုတော်မရှိ။

၃၁၇ ယုဒလူတို့၏သကေနေပွဲခါနီးတွင် ညီတော်တို့ကယေရှုအားသင်
 ပြုသောအမှုတို့ကိုတပည့်များထို့သည်မြင်ရအောင်ဤအရပ်မှထွက်

၁။ ဤယုဒပြည် သို့ ကြွ ပါ။ ကျော် စော ကိတ္တိ ကိုအ လို ရှိ သော သူ မညွှန်
သည့်ကားမထင်ရှားသော အား ဖြင့်အဘယ်အမှုကိုမပြုတတ်။ ဤအမှု
ထို့ကိုသင်သည် ပြုလျှင်လောက၌ ကိုယ်ကိုယ် ထင်ရှား စွာပြုပါဟု
၂။ မရုံကြည့်သဖြင့်ဆိုကြ၏။ ယေရှုကလည်း ငါအချိန်မရောက်သေး။ သင်
၃။ ထို့ထို့ခပ်သိမ်း သော အချိန်သင့်လျက်ရှိ၏။ လောကီသားတို့သည်သင်
၄။ ထို့ကိုမမုန်း နှိုင်း ငါကိုမုန်းကြ၏။ အဘယ် ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ သူ
၅။ ယုံ၏အကျင့်ဆိုးညစ်ကြောင်းကိုငါသက်သေခံ၏။ ဤပွဲဆီသို့သင်တို့
၆။ သွားကြလော့။ ငါမသွား သေး။ ငါအချိန်မ ပြည့်စုံသေး ဟုမိန့်တော် မူ
၇။ ပြီးလျှင်ဂါလိလဲ ပြည်မှာ နေတော် မူ၏။ ညီတော် တို့သွား
၈။ ပြီးမှကိုယ်တော်သည် ထိုပွဲဆီသို့မထင်မရှား ကြွတော်မူ၏။ ထိုပွဲ၌
၉။ ယုဒ လူတို့သည် ယေရှုကိုရှာ၍အဘယ်မှာ ရှိသနည်း ဟုမေးမြန်းကြ
၁၀။ ၏။ လူအစုအဝေး တို့သည်ကိုယ် ဘော်လိအကြောင်း ပြု၍ အုတ်အုတ်
၁၁။ သဲသဲဖြစ်ကြ၏။ အချို့တို့ကသူသည်သူတော်ကောင်း ဖြစ်သည် ဟူ၍
၁၂။ ၎င်းအချို့ တို့ကမဟုတ်ပူး။ လူများကိုလှည့်စား သည်ဟူ၍၎င်း ဆိုကြ၏။
၁၃။ သို့သော်လည်း ယုဒလူတို့ကို ကြောက် သော့ ကြောင့် အဘယ် သူမျှ
၁၄။ အတည့်အလင်းမပြောဝံ့။ ထိုပွဲခံစည်တွင်ယေရှု သည်မိတ်
၁၅။ မှာန်တော် သို့တက်၍ ဆုမွန်ပြု ဝါဒပေး တော်မူ၏။ ယုဒလူတို့ သည်အံ့
၁၆။ ဩ၍ ဤသူသည်စာမသင်ဘဲလျက်အဘယ်သို့တတ်ဘိ သနည်းဟု
၁၇။ ဆိုကြ၏။ ယေရှုကလည်း ငါဟော သော ဒေသနာ သည်ငါဒေသနာ သာ
၁၈။ မဟုတ်။ ငါကိုစေလွှတ် တော်မူသော သူ၏ ဒေသနာ ဖြစ်၏။ သူ၏အလို
၁၉။ တော်သို့လိုက်ချင်သော သူမည်သည်ကား ဤဒေသနာသည်ဘုရားသ
၂၀။ ခင်၏ဒေသနာတော် ဖြစ်သလော။ ငါသည်အလိုလိုဟောပြောသလော
၂၁။ ဟုပိုင်းချား သိလိမ့်မည်။ ကိုယ်အလို အကျောက် ဟောပြောသောသူ
၂၂။ ကားမိမိဘုန်းအသရေကိုရှာတတ်၏။ မိမိကိုစေလွှတ်တော်မူသောသူ
၂၃။ ၏ဘုန်းအသရေကိုရှာသောသူကားရုံလောက်သော သူဖြစ်၏။ ထိုသူ
၂၄။ ၌မူသာမရှိ။ မောရှေသည် ပညတ်တရား ကိုသင် တို့အား ပေးသည်
၂၅။ မဟုတ် လော။ ထိုတရား ကိုသင် တို့တ ယောက် မျှမကျင့်။ ငါကို သတ်
၂၆။ အောင်အဘယ် ကြောင့်ရှာကြံကြသနည်း ဟုမိန့်တော်မူ၏။ လူအစုအ
၂၇။ ဝေးကလည်း သင်သည်နတ်ဆိုးစွဲသောသူဖြစ်၏။ သင်ကိုသတ်အောင်
၂၈။ အဘယ်သူရှာ ကြံသနည်းဟုဆိုကြ၏။ ယေရှုကလည်း ငါပြုသောအမှု
၂၉။ တခုကိုသင် တို့အား လုံး အံ့ ဩ ခြင်း ရှိကြ၏။ မောရှေသည်အရေ

၎ရှင်ယောဟန်ခရစ်ဝင်။

ဖျားလှီးမင်္ဂါလာတရားကိုသင်တို့အား ပေး၏။ ထိုသို့ဆိုသော်မော
ရှေ့မှအစွာခံရသည်ဟု မဆိုလို။ အဖများမှဆက်ခံရသည်ည်း။ ထို

၂၃ ကြောင့်ဥပုသ်နေ့ နွဲ့သင်တို့သည် အရေးဖျားလှီးမင်္ဂါလာကိုပေးကြ၏။
၂၄ မောရှေတရား မပျက်ရအောင်လူသည် ဥပုသ်နေ့ နွဲ့ အရေးဖျားလှီးမင်္ဂါ
လာကိုခံရလျှင် ငါသည်ဥပုသ်နေ့ နွဲ့ လူတို့ကိုယ်လုံး ကိုကျန်းမာစေ
၂၆ သော့ကြောင့်သင်တို့သည် ငါကိုစိတ်ဆိုးရာသလော။ မျက်နှာကိုသာ
ကြည့်၍မစိတ်ကြံနဲ့။ တရားသဖြင့်စိတ်ကြံဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၇ ။ ထိုအခါယေရှုထင်မြို့သူအချို့တို့လည်း ဤသူကိုသတ်ရအောင်ရှာ
၂၈ ကြသည်မဟုတ်လော။ ကြည့်ပါ။ သူသည်ထင်ရှားစွာ ဟောပြော၍

အဘယ်မျှမြစ်တားခြင်းမရှိပါတကား။ ဤသူသည်ခရစ်တော်ဖြစ်
၂၉ ကြောင်းကိုမင်းများတို့သည် အမှန်သိကြသလော။ သို့သော်လည်း
ဤသူသည် အဘယ်ဆီကဖြစ်သည်ကိုငါတို့သိကြ၏။ ခရစ်တော်ကြွ
လာတော်မူသောအခါ အဘယ်ဆီက ဖြစ်တော်မူသည်ကို အဘယ်

၃၀ သူမျှမသိရဟုဆိုကြ၏။ ထိုအခါယေရှုသည်မိတ်မှန်တော်မူသည့်
သြဝါဒပေးတော်မူစဉ်ကျွေးကျော်လေသည်မှာ သင်တို့သည် ငါကို
သိသလော။ ငါသည် အဘယ်ဆီက ဖြစ်သည်ကို သိသလော။ ငါသည်
ကိုယ်အလိုအလျောက် လာသည်မဟုတ်။ ငါကိုစေလွှတ်တော်မူသောသူ

၃၁ သည် သစ္စာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ထိုသူကိုသင်တို့မသိကြ။ ငါမူကား
သိ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ထိုသူ၏ အထံတော်မှ ငါလာ
၃၂ ၍ သူသည်လည်း ငါကိုစေလွှတ်တော်မူ၏ဟုမိန့်တော်မူလျှင်

၃၃ ကိုယ်တော်ကိုဖမ်းဆီးမည် အခွင့်ကိုရှာကြ၏။ ကိုယ်တော်၏ အချိန်မ
၃၄ စေ့မရောက်သေးသော့ကြောင့် အဘယ်သူမျှမဖမ်းဆီးကြ။ လူအစု
အဝေးထဲမှာပါသောသူများတို့သည် ရုံကြည်သည်ဖြစ်၍ ခရစ်တော်
ကြွလာတော်မူသောအခါ ဤသူပြသော နိမိတ်လက္ခဏာ ထက်သာ၍
များသော နိမိတ်လက္ခဏာ တို့ကိုပြတော်မူမည် ဟောဟုဆိုကြ၏။

၃၅ ။ ထိုသို့လူများအုတ်အုတ်သဲသဲ ဖြစ်ကြသည်ကို ဖာရိရှဲလူတို့သည်
၃၆ ကြားလျှင် ယစ်ပရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် တိုင်ပင်ပြီး မှကိုယ်တော်
၃၇ ဖမ်းကိုဆီးရအောင် မင်းလုလင်တို့ကိုစေလိုက်ကြ၏။ ယေရှုကလည်း ငါ

၃၈ သည် သင်တို့ဆီမှာခဏရှိသေး၏။ ငါကိုစေလွှတ်တော်မူသောသူထံ
၃၉ တို့ငါသွားရမည်။ သင်တို့သည် ငါကိုရှာလိမ့်မည်။ ရှာသော်လည်း မ
တွေ့ရ။ ငါရှိရာ အရပ်သို့ သင်တို့မရောက်နိုင်ဟုမိန့်တော်မူလျှင် ယေ

၂၅ လူတို့က ငါတို့သည် မတွေ့ရအောင် သူသည် အဘယ်အရပ်သို့ သွား
မည်နည်း။ ဟေလသလူတို့တွင် အရပ်ရပ်ကွဲပြား လျက်နေသောသူတို့
ဆီသို့ သွား၍ ဟေလသလူတို့အား တရားဟောမည်လော။ သင်တို့သည်
၂၆ ငါကို ဂြာလိမ့်မည်။ ဂြာသော်လည်း မတွေ့ရ။ ငါရှိရာ အရပ်သို့ သင်တို့
မရောက်နိုင်ဟူသောစကားသည် အဘယ်သို့ ဆိုလိုသနည်း ဟု အချင်း
ချင်း ဆိုကြ၏။

၃၇ ထိုပွဲကိုခံ၍ နောက်ဆုံး ဖြစ်သောနေ့ မြတ်နိုးယေရှုသည် ရပ်တော်မူ၍
ကျေးကျော် လေသည်မှာ။ ရေငတ် သောသူ ရှိလျှင် ငါထံသို့ လာ ၍
၃၈ သောက်ပါလေစေ။ ငါကို ရုံကြည် သောသူသည် ကျမ်းစာသာ သည်အ
တိုင်း အသက်ရေထွက်ရာ စမ်းရေတွင်း ဖြစ်လိမ့်မည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃၉ ထိုသို့ မိန့်တော်မူ သော် ရုံကြည် သောသူတို့သည် ခံလတုံ သောဝိညာဉ်
တော်ကိုရည်၍ မိန့်တော်မူ၏။ ယေရှုသည် ဘုန်း ဖွင့်တော်မမူသေး
၄၀ ကြောင့် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ပေးတော်မမူသေး။ လူအများတို့
သည် စကားတော်ကို ကြားလျှင် ဤသူကား လာလတုံ သောပရောဖက်
၄၁ အမှန် ဖြစ်သည် ဟု ဆိုကြ၏။ အချို့တို့လည်း ဤသူကား ခရစ်တော် ဖြစ်
သည် ဟု ဆိုကြ၏။ အချို့တို့လည်း ခရစ်တော် သည် ဂါလိလဲပြည် သား
၄၂ ဖြစ်ရသလော။ ခရစ်တော်သည် ဒါရိဒ်အမျိုး၌ ဖြစ်ရသည်။ ဒါရိဒ်မွေး
ရာဌာန။ ဗက်လင်ရွာ ၌ ဖြစ်ရသည် ဟု ကျမ်းစာသာ သည် မဟုတ်လော
၄၃ ဟု ဆိုကြ၏။ ထိုသို့ လူများ တို့သည် ကွဲပြား သည် ဖြစ်၍ အချို့တို့သည်
၄၄ ကိုယ်တော်ကို ဖမ်းဆီးခြင်း ဌာအလို ရှိကြ၏။ သို့သော်လည်း အဘယ်သူ
၄၅ မျှ မဖမ်းဆီးကြ။
"ထိုအခါ မင်းလုလင်တို့သည် ဟဇ်ပရော
ပတ်အကြီး။ ဗာရိ ရှဲ့လူတို့ ဆီသို့ ပြန်၍ ထိုမင်းများက အဘယ်ကြောင့်
၄၆ သူကို မဆောင်ခဲ့ကြသနည်း ဟု မေးမြန်းလျှင် မင်းလုလင်တို့က ထိုသူ
သည် ဟောပြောသကဲ့သို့ အဘယ်သူမျှ မဟောစဖူး ဟု ဈေးကွက်ကြ၏။
၄၇ ဗာရိ ရှဲ့လူတို့လည်း သင်တို့ကို ပင်လျှင် စားပြီးလော။ မင်းများ။ ဗာ
၄၈ ရိ ရှဲ့လူများ တို့တွင် သူကို ရုံကြည် သောသူ တစ်ယောက်မျှ ရှိသလော။
၄၉ တရားကို မသိသော ထိုလူများ တို့သည် ကျွန် ဆဲခြင်း တို့ခံသောသူ ဖြစ်
၅၀ သည် ဟု ဆိုကြ၏။ အထက်ကညည်း အခါ ၌ အထံတော် သို့ လာသော
၅၁ သူတည်း ဟူသော ထိုမင်းများ အဝင် ဖြစ်သော နိကောဒင်ကလည်း ငါ
တို့ တရားသည် လူကို စေ့စပ်။ သူ့အမှုကို မသိဘဲ ရှေ့ မဆွဲကဆုံး ဖြတ်

၈ ။ရှင်ယောဟန်ခရစ်ဝင်။

၉၂ တတ်သလောဟုဆိုလျှင် သူတို့ကသင်သည်လည်းဂါလိလဲပြည်သား
 ဖြစ်သလော။ စစ်ဦးတော့။ ဂါလိလဲပြည် ၌ အဘယ်ပရောဖက်မပေါ်မ
 ၉၃ ထွန်းသည်ကိုမှတ်တော့ဟုဆိုကြပြီးမှ အားလုံးတို့သည် မိမိတို့အိမ်
 ၁ သို့သွားကြ၏။ ယေရှုသည်လည်းသံလွင်တောင်သို့ ကြွတော်မူ၏။
 ၂ ။နံ့နက်စေတောယေရှုသည်မိတ်မှာန်တော်သို့တဖန်ကြွတော်
 မူ၍လူအပေါင်းတို့သည်အထံတော်သို့လာကြ၏။ ထိုအခါထိုင်တော်မူ
 ၃ ၍ ဆုမွန်ပြောပြီးပေးစဉ် မှားရှင်းခြင်းအမှုကို ပြုလျက်တွေ့မိသော
 မိမိတယောက်ကိုကျမ်းပြုဆရာတို့နှင့် ဖာရိရှဲလူတို့ သည် ခေါ်ခဲ၍အ
 ၄ ဇာနည်ထားပြီးမှ အရှင်ဘုရား။ ဤမိမိသည်မှားရှင်းခြင်းအမှုကိုပြု၍
 ၅ ပြုလုပ်တော်မူပါသည်။ ထိုသို့သော မိမိတို့ကျောက်ခဲနှင့်ပြစ်ရ၏ဟု
 မောရှေသည်အကျွန်ုပ်တို့အားပညတ်တရား၌စီရင်ထုံးဖွဲ့၏။ သို့ရာ
 တွင်ကိုယ်တော်သည်အဘယ်သို့မိန့်တော်မူမည်နည်းဟုဈေးကကြ
 ၆ ၍။ ထိုသို့ဈေးက သော်ကိုယ်တော်ကို တရားတွေ့စရာ အခွင့်ရှိရ
 အောင်စုံစမ်နှောင့် ရှက်သောအားဖြင့် ဈေးကကြ၏။ ယေရှုသည်
 အောက်သို့ငုံသဖြင့်လက်ညှိုးတော်နှင့် မြေ၌ ရေးသား၍ နေတော်မူ
 ၇ ၍။ ထိုသူတို့သည်အထပ်ထပ်မေးဈေးကသော အခါကိုယ် ကိုလှန်
 တော်မူ၍ သင်တို့တွင်အပြစ်ကင်းသောသူသည်ရှေ့ဦးစွာ ကျောက်ခဲ
 ၈ နှင့်ပြစ်စေဟုမိန့်တော်မူပြီးမှ တဖန်အောက်သို့ငုံ၍ မြေ၌ ရေးသား
 ၉ တော်မူပြန်၏။ ထိုသူတို့သည်ကြားလျှင် မိမိစိတ်နှစ်လုံးသည်မိမိအ
 ပြစ်ကိုဖော်ပြသဖြင့် အသက်ကြီးသောသူမှစ၍ အငယ်ဆုံးသောသူ
 ထိုင်အောင်တယောက်နောက်တယောက်ထွက်သွားကြ၏။ ယေရှုတ
 ၁၀ ယောက်တည်းကျန်ရစ်တော်မူ၍မိမိသည်အလယ်၌ရပ်နေ၏။ ထိုအ
 ခါယေရှုသည်ကိုယ်ကိုလှန်တော်မူပြန်၍ ထိုမိမိမှတစ်ပါး အဘယ်သူကို
 မှမမြင်လျှင်အချင်းမိမိ။ သင်ကိုအပြစ်တင်သောသူတို့သည်အဘယ်
 ၁၁ ၍။ ထိုမိမိကလည်းအဘယ်သူမျှမိရင်ခြင်းကို မပြုပါသခင်ဟု
 ဈေးက၏။ ငါသည်လည်းသင်အမှု၌စီရင်ခြင်းကို မပြု။ သွားတော့။
 နောက်တဖန်ဒုစရိုက်ကိုမပြုနှင့်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၂ တဖန်တုံ။ ယေရှုကငါသည် ဤလောက၏ အလင်း ဖြစ်၏။ ငါ့နောက်သို့
 လိုက်သောသူသည် မှောင်မိုက် ၌ မသွားမလာဘဲ အသက်၏အလင်းကို

- ၁၇ ရလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ဗာရိ ရှုလူတို့လည်း သင်သည် ကိုယ်အကြောင်းကိုကိုယ်သက်သေခံ၏။ သင်၏သက်သေမတည်ဟုဆိုကြ၏။
- ၁၈ ယေရုကလည်း ငါသည် ကိုယ်အကြောင်းကို ကိုယ်သက်သေခံသော်လည်း ငါသက်သေတည်၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ငါသည် အဘယ်ဆီကလာသည်ကို၎င်း အဘယ်ဆီသို့သွားသည်ကို၎င်း ငါသိ၏။ အဘယ် ဆီက ငါလာသည်ကို၎င်း အဘယ် ဆီသို့ ငါသွားသည်ကို၎င်း
- ၁၉ သင်တို့မသိ။ သင်တို့သည် ယောကီပညာအား ဖြင့်စီရင်တတ်၏။ ငါ
- ၂၀ သည် အဘယ်စီရင်ခြင်းကိုမပြု။ ငါသည် စီရင်သော်လည်း ငါအစီရင်သည် တည်၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ငါသည် တယောက်တည်းနေသည်မဟုတ်။ ငါကိုစေ့စွတ်တော်မူသောခမည်းတော်သည်
- ၂၁ ငါဘက်၌ နေတော်မူ၏။ လူနှစ်ယောက် သက်သေခံလျှင် ထိုသက်
- ၂၂ သေတည်၏ ဟုသင်တို့ ပညတ္တိကျမ်စာ၌ လာ၏။ ငါသည် ငါအကြောင်းကို သက်သေခံသောသူ ဖြစ်၏။ ငါကိုစေ့စွတ်တော်မူသောခမည်းတော်သည်လည်း ငါအကြောင်းကို သက်သေခံတော်မူသည်ဟု
- ၂၃ မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူတို့လည်း သင်၏ခမည်းတော်သည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟုမေးကြ၏။ ယေရုကလည်း သင်တို့သည် ငါကိုမသိ။ ငါခမည်းတော်ကိုလည်း မသိ။ ငါကိုသိလျှင် ငါခမည်းတော်ကိုမသိဘဲမနေနိုင်
- ၂၄ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ဗိတ်မှာန်တော်၌ ဆုမ္မဩဝါဒပေးတော်မူစဉ်၌ ဝကားတော်ကို ဘဏ္ဍာတိုက်မှာ မိန့်မြှောက်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်၏အချိန်မစေ့မရောက်သေးသောကြောင့် အဘယ်သူမျှကိုယ်တော်ကိုမ
- ၂၅ ဖမ်းဆီးကြ။ ။ တဖန်ယေရုက ငါသည် သွားရ၏။ သင်တို့သည် ငါကိုရှာလိမ့်မည်။ ကိုယ်အပြစ်၌လည်း သေလိမ့်မည်။ ငါသွားရာအရပ်
- ၂၆ သို့သင်တို့မရောက်နိုင်ကြဟုမိန့်တော်မူ၏။ ယုဒလူတို့လည်း ငါသွားရာအရပ်သို့ သင်တို့မရောက်နိုင်ဟု သူသည် ဆိုသော် ကိုယ်အသက်
- ၂၇ ကိုကိုယ်သတ်မည် ယောဟုဆိုကြ၏။ ယေရုကလည်း သင်တို့သည် အောက်သားဖြစ်ကြ၏။ ငါသည် အထက်သားဖြစ်၏။ သင်တို့သည် ယော
- ၂၈ ကီသားဖြစ်ကြ၏။ ငါသည် ယောကီသားမဟုတ်။ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် ကိုယ်အပြစ်၌ သေလိမ့်မည်ဟု ငါဆို၏။ ငါသည် အဘယ်သူဖြစ်မှန်းကို သင်တို့မရုံလျှင် ကိုယ်အပြစ်၌ သေကြလိမ့်မည် ဟုမိန့်တော်မူ
- ၂၉ ၏။ ထိုသူတို့လည်း သင်သည် အဘယ်သူနည်းဟုမေးလျှင် ယေရုက
- ၃၀ ငါသည် ဂရေဗီးစွာမှစ၍ ဆိုသည့်အတိုင်း ငါဖြစ်၏။ သင်တို့အမှု၌ ငါပြော

၈ ။ရှင်ယောဟန်ခရစ်ဝင်။

စရာအများ။စီရင်စရာအများရှိ၏။သို့သော်လည်း ငါကိုစေလွှတ်တော်မူသောသူသည် သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။သူ၏အထံတော်၌ ငါကြား

၂၇ သမျှကိုသာလောက၌ ငါဟောပြောသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ခမည်းတော်ကိုရည်မှတ်၍မိန့်တော်မူသည်ကိုထိုသူတို့သည်မရိပ်မိဘဲနေကြ

၂၈ ၏။ ထိုကြောင့်ယေရှုကသင်တို့သည်လူသားကိုမြှောက်ထားသောအခါငါသည်အဘယ်သူဖြစ်သည်ကိုငင်ငါသည် ကိုယ်အလိုအလျောက်အဘယ်အမှုကိုမပြုဘဲငါခမည်းတော်သည် ငါအား ခုနည်းပေးတော်မူ

၂၉ သည်အတိုင်းငါဟောပြောသည်ကိုငင်သင်တို့သိလိမ့်မည်။ ငါကိုစေလွှတ်တော်မူသောသူသည်ငါနှင့်အတူ ရှိတော်မူ၏။ခမည်းတော်သည် ငါကိုတကိုယ်တည်းနေရစ်စေတော်မူ။ အဘယ်ကြောင့်ခုနည်းဟူမူ

၃၀ ကား။ နှစ်သက်တော်မူသော အမှုကိုအစည်မပြတ် ငါပြုသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုစကားတော်ကိုမိန့်တော်မူစဉ်လူအများတို့သည်

၃၁ ကြည်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ ။ထိုအခါယေရှုကငါ၏ဒေသနာ

၃၂ ၌တည်လျှင်သင်တို့သည်ငါ၏တပည့်အမှန်ဖြစ်ကြ၏။ သမ္မာတရားကိုလည်းသိကြသည် ဖြစ်၍ ထိုတရားသည်သင်တို့ကိုစွတ်လိမ့်မည်

၃၃ ဟုရုံကြည်သော ယုဒလူတို့အား မိန့်တော်မူ၏။ ယုဒလူတို့လည်း ငါတို့သည်အာဗြဟံအမျိုးဖြစ်၏။ အဘယ်သူထံ၌ တရံတခါမျှကျွန်ုပ်

၃၄ ကြံ့။စွတ်လိမ့်မည်ဟူ၍သင်သည် အဘယ်သို့ ဆိုသနည်းဟုဆိုကြ၏။

၃၅ ယေရှုကလည်း ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား။ ဒုစရိုက်ကိုပြုသမျှ

၃၆ သော သူတို့သည်ဒုစရိုက်ကျန်ဖြစ်ကြ၏။ ကျန်သည်ကားဆိမ့်၌ အစည်အမြဲနေသည်မဟုတ်။ သားသည်ကား အစည်အမြဲနေ၏။ ထို

၃၇ ကြောင့်သားကသင်တို့ကိုစွတ်လျှင်သင်တို့သည်ကေန်အမှန်လွတ်ကြလိမ့်မည်။ သင်တို့သည်အာဗြဟံအမျိုးဖြစ်သည်ကိုငါသိ၏။သို့သော်

၃၈ လည်းငါ၏ ဒေသနာ သည် သင်တို့၌တည် နေရာကိုမရသောကြောင့်

၃၉ သင်တို့သည် ငါကိုသတ်ရအောင်ရှာကြံကြ၏။ ငါခမည်းတော်ထံ၌ ငါမြင်ခဲ့ပြီးသည်အတိုင်းငါဟောပြော၏။ သင်တို့သည်သင်တို့အဖထံ၌

၄၀ မြင်ခဲ့ပြီးသည်အတိုင်းပြုကြ၏ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူတို့လည်းအာဗြဟံသည်ငါတို့အဖဖြစ်၏ဟုဆိုကြ၏။ ယေရှုကလည်း သင်တို့သည်အာဗြဟံ၏ သားမှန်လျှင်အာဗြဟံ၏အကျင့်ကိုကျင့်ကြလိမ့်မည်။

၄၁ ဘုရားသခင်အထံတော်၌ကြား ရသောသမ္မာတရားကိုသင်တို့အား

၄၂ ဟောပြောသောသူတည်းဟူသော ငါကိုသတ်ရအောင်သင်တို့သည်

၄၁ ယခါရှာကြံကြံ၏။ အာဗြဟံသည်ထိုနည်းတူကျင့်သည်မဟုတ်။ သင်္ဃီ
 တို့သည်သင်တို့အဖ၏ အကျင့် ကိုကျင့်ကြံ၏ဟုမိန့် တော်မူ၏။ ထိုသူ
 တို့လည်းငါတို့သည် မြောက်မထား မျိုးမဟုတ်။ ဘုရားသခင်တည်းဟူ
 ၄၂ သောငါတို့ အဖတပါး တည်း ရှိတော် မူသည်ဟုဆို ကြ၏။ ယေရှုက
 လည်းဘုရားသခင်သင်တို့အဖမှန်လျှင်သင်တို့သည်ငါကိုချစ်ကြ
 လိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ငါသည်ဘုရားသခင်အထံ
 တော်မှထွက် ကြွရောက်လာ၏။ ကိုယ် အလို အလျောက်ငါလာ သည်မ
 ၄၃ ဟုတ်။ ဘုရားသခင်သည်ငါကိုစေလွှတ်တော်မူ၏။ အဘယ်ကြောင့်ငါ
 စကားကိုနားမလည်ကြသနည်း။ ငါ၏ဒေသနာ ကိုနားမခံမယူနိုင်သော
 ၄၄ ကြောင့်သာငါစကား ကိုသင်တို့သည်နားမလည် ဘဲနေကြ၏။ မာရ်
 နတ်တည်းဟူသောသင်တို့အဖမှ သင်တို့သည်ဆင်းသက်ကြ၏။ သင်
 တို့အဖ၏အလိုသို့လည်း သင်တို့လိုက် တတ်၏။ မာရ်နတ်သည်ရှေ့ဦး
 စွာမှစ၍ လူအသက်ကိုသတ် သောသူ ဖြစ်၏။ သူ၌သမ္မာမရှိသော
 ကြောင့်သမ္မာတရား၌မတည်မနေ။ သူသည်မုသာစကားကိုပြောသော
 အခါမိမိ ပကတိအတိုင်း ပြော၏။ မုသာ စကား၌ကျင်လည်သောသူ
 ၄၅ ဖြစ်၏။ မုသာ၏ အဖလည်း ဖြစ်၏။ ငါသည်သမ္မာ စကားကိုပြော
 ၄၆ သောကြောင့်သင်တို့မရုံကြ။ ငါ၌အပြစ်ရှိကြောင်းကိုသင်တို့တွင်အ
 ဘယ်သူဖော်ပြသနည်း။ သမ္မာ စကားကိုငါပြောသည် မှန်လျှင် အ
 ၄၇ ဘယ်ကြောင့်သင်တို့မရုံကြသနည်း။ ဘုရားသခင်နှင့်စပ်ဆိုင်သော
 သူသည်ဘုရားသခင်စကား တော် ကိုနားထောင် တတ်၏။ သင်တို့
 သည်ဘုရားသခင်နှင့်မစပ်ဆိုင်သောကြောင့်နားမထောင် ကြဟုမိန့်
 တော်မူ၏။

၄၈ ယုဒလူတို့လည်းသင်သည်၅မာရိလူဖြစ်၏။ နတ်ဆိုး စွဲသောသူလည်း
 ဖြစ်၏ဟုငါတို့ပြောသောစကားသည်လျှောက်ပတ်သင့်မဟုတ်လော
 ၄၉ ဟုဆိုကြ၏။ ယေရှုကလည်း ငါသည်နတ်ဆိုးစွဲသောသူမဟုတ်။ ငါ၏
 ၅၀ ခမည်းတော်ကိုငါချီးမြှောက်၏။ သင်တို့သည်ငါကိုရှုတ်ချကြ၏။ ငါ
 သင်တို့ကိုယ်ဘုန်းအသရေကိုမရှာ။ ငါဘုန်းအသရေကိုရှာ၍စီရင်တော်
 ၅၁ မူသောသူရှိသေး၏။ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား။ ငါစကားကိုနား
 ထောင်သော သူသည်သေခြင်းနှင့်အစည် မပြတ်ကင်းလွတ်လိမ့် မည်
 ၅၂ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ယုဒလူတို့လည်း သင်သည်နတ်ဆိုး စွဲမှန်းကိုယခု

၁၂ ငါတို့သိကြ၏။ အာဗြဟံမှစ၍ ပရောဖက်တို့သည် သေလွန်ကြပြီးသော်
 မူကား ငါစကားကို နားထောင်သော သူသည် သေခြင်းနှင့် အစဉ်မ
 ၁၃ ပြတ်ကင်းလွတ်လိမ့်မည် ဟုဆိုသည်တကား။ ငါတို့အဖအာဗြဟံထက်
 သင်သည်သာ ၍ ကြီးမြတ်သလော။ သူသည် သေပြီး။ ပရောဖက်တို့
 ၁၄ သနည်း ဟုဆိုကြ၏။ ယေရှုကလည်း ငါသည် ကိုယ်ဂုဏ်ကို ပြုလျှင် ငါ
 ဂုဏ်အချည်းနှီး ဖြစ်၏။ ငါ၏ခမည်းတော်သည် ငါဂုဏ်ကို ထင်ရှား
 စေတော်မူ၏။ ထိုဘုရားသခင်သည် ငါတို့ဘုရားဟူ၍ သင်တို့ခေါ်ဝေါ်
 ၁၅ တတ်၏။ သို့သော်လည်း ထိုဘုရားသခင်ကို သင်တို့မသိ။ ငါလျှင် သိ
 ၏။ ငါမသိဟု ငါဆိုလျှင် ငါသည် သင်တို့ကဲ့သို့ မုသာစကားကို သုံးသော
 သူဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုဘုရားသခင်ကို ငါသိ၏။ ဘုရားသခင်၏ ကောင်း
 ၁၆ တော်ကိုလည်း ငါနားထောင်၏။ သင်တို့အဖအာဗြဟံသည် ငါကြွလာ
 မည် ကာလအချိန်ကို မျှော် မြင်ခြင်း ငှါအလွန်တရားအလှ် ရှိ၏။ မြင်ရ
 ၁၇ သော အခါဝမ်မြောက်ခြင်း သို့ရောက်သည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ယခုလူ
 တို့လည်း သင်၏အသက်သည် အနှစ်ငါးဆယ်မပြည့် စုံသေးသည် ဖြစ်
 ၁၈ ၍ သင်သည် အာဗြဟံ ကို မြင်လေပြီး တကား ဟုဆိုကြ၏။ ယေရှုက
 လည်း ငါအမှန်အကန် ဆိုသည်ကား။ အာဗြဟံ မရှိမှီ ငါဖြစ်၏ ထုမိန့်
 ၁၉ တော်မူ၏။ ထိုအခါကိုယ်တော်ကို ခံ၍ ပြစ်ရအောင် ကျောက်ခဲတို့ကို
 ကောက်ယူကြသဖြင့် ယေရှုသည် မထင်မရှား ဖြစ်၍ စိတ်မာန်တော်မှ
 ၂၀ ထွက်သွားတော်မူ၏။ လမ၌ သွားတော်မူစဉ် အမိဝမ်းထဲမှ
 ၂၁ စ၍ မျက်စိကန်းသော သူတယောက်ကို တွေ့မြင်တော်မူ၏။ တပည့်
 တော်တို့က အရှင်ဘုရား။ အဘယ်သူ၏ အပြစ်ကြောင့် ဤသူသည် မျက်
 စိတ်ကန်းသနည်း။ ကိုယ်အပြစ်ကြောင့် ကန်းသလော။ မိဘ၏ အပြစ်
 ၂၂ ကြောင့် ကန်းသလော ဟု မေးလျှောက်ကြ၏။ ယေရှုကလည်း ကိုယ်အ
 ပြစ်ကြောင့် မဟုတ်။ မိဘ၏ အပြစ်ကြောင့် မဟုတ်။ ဘုရားသခင်၏ အ
 ၂၃ မှုထောက်ကို သူနှိထင်ရှားစေမည် အကြောင်းတည်း။ ငါကို ရေဓွတ်ထော်
 မူသော သူ၏ အမှုကို လှေအချိန်ရှိသုန်းခါ ငါပြုရ၏။ အဘယ်သူ့အမှု
 ၂၄ ဝှင် သော အချိန်တည်း ဟူသော ဉာဉ်အချိန် လာသေး၏။ ဤလောက
 ၂၅ ဝှင် ငါရှိစဉ်တွင် ငါသည် လောက၏ အလင်း ဖြစ်၏ ဟု မိန့်တော်မူလျှင်
 ၂၆ မြေပေါ်မှာ ထွေး၍ ထံထွေးနှင့် နှံလျင်ပြီး မှကန်းသော သူ၏ မျက်စိကို
 ၂၇ နှင့်လူး၍ သင်သွားတော့။ ရှိလောင်ရေကန်၌ မျက်စိကို ဆေးတော့ဟု

မိန့်တော်မူ၏။ ရှိလောင်အနက်ကား စေတနာတော်သည် ဟုဆိုလိုသတည်း။
 ၀၂ ထိုသူသည် သွား၍ ဆေးပြေးမှ မျက်စိမြင်လျက် ပြန်လေ၏။ ။ သူ
 သည် သူတောင်း စား ဖြစ်သည် ကို အိမ်နီးချင်းတို့မှ စ၍ မြင်ဘူးသော
 သူတို့က ဤသူသည် ထိုင်၍ တောင်း သော သူ ဖြစ်သည် မဟုတ်လောဟု
 ၀၃ ဆိုကြ၏။ လူအချို့တို့က ဟုတ်ပါ၏ဟု ဆိုကြ၏။ အချို့တို့လည်း ထိုသူ
 နှင့် ဝန်တော်မူသည် ဟု ဆိုကြ၏။ ထိုသူကလည်း ငါသည် ထိုသူပင် ဖြစ်၏ဟု ဆို
 ၀၄ ၏။ ထိုသူများလည်း အဘယ်သို့ သင်၏ မျက်စိ ဖွင့်သနည်း ဟု မေးကြ
 ၀၅ လျှင် ထိုသူက ယေရှုအမည် ရှိသော သူတယောက်သည် နှံလုပ်၍ ငါ
 မျက်စိကို လူးပြီး မှ ရှိလောင် ရေကန် ဆီသို့ သွားတော့။ မျက်စိကို ဆေး
 တော့ဟု ဆိုသည် အထိုင်း ငါ သွား၍ ဆေးပြေးမှ မျက်စိ မြင်သည် ဟု ဆို
 ၀၆ ၏။ လူများလည်း ထိုသူသည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်း ဟု မေးကြလျှင် ငါ
 မသိဟု ဆို၏။

၀၇ လူများသည်လည်း မျက်စိကန်းဘူးသော သူကို ဖာရိရှဲလူတို့ ဆီသို့ ပို့
 ၀၈ ကြ၏။ ယေရှုသည် နှံလုပ်၍ သူ၏ မျက်စိကို ဖွင့်တော်မူသော နေ့သည်
 ၀၉ ဥပုသ်နေ့ ဖြစ်သတည်း။ တဖန် ဖာရိရှဲလူတို့က အဘယ်သို့ သင်၏
 မျက်စိ မြင်သနည်း ဟု မေးပြန်လျှင် ကျွန်ုပ် မျက်စိ နှံ သူသည် နှံကို ထည့်
 ၁၀ ၍ ကျွန်ုပ် ဆေးပြေးမှ မျက်စိ မြင်သည် ဟု ဆို၏။ ဖာရိရှဲလူအချို့တို့က ထို
 သူသည် ဥပုသ်မစောင့်။ ဘုရားသခင် စေတနာတော် မူသော သူ မဟုတ်
 ဟု ဆိုကြ၏။ အချို့တို့က ဆိုးသော သူသည် ဤသို့သော နိမိတ်လက္ခဏာ
 တို့ကို အဘယ်သို့ ပြနိုင်သနည်း ဟု ဆိုကြ၏။ ထိုသို့ အချင်းချင်း မသင့်
 ၁၁ ကွဲပြားခြင်း သို့ ရောက်ကြ၏။ တဖန် ထိုသူတို့က သင်၏ မျက်စိကို ဖွင့်
 သော သူကို သင်သည် အဘယ် သို့ ပြောသနည်း ဟု မေးကြလျှင် ပရော
 ၁၂ ဖက် ဖြစ်သည် ဟု ဆို၏။ ။ ထိုသူသည် အထက်က မျက်စိ မမြင်။
 နောက်မှာ မျက်စိ မြင်သည် ကို ယုဒလူတို့သည် မရုံကြသဖြင့် သူ၏ မိဘ
 ၁၃ ကို ခေါ်၍ ဤသူသည် သင်တို့၏ သားမှန်သလော။ အမိဝမ်းထဲမှ စ၍ မျက်
 စိကန်းသည် ဟု သင်တို့ ဆိုသလော။ သို့ဆိုလျှင် အဘယ် သို့ ယခု မျက်စိ
 ၁၄ မြင်သနည်း ဟု မေးကြ၏။ မိဘတို့လည်း ဤသူသည် အကျွန်ုပ် တို့၏
 သား ဖြစ်သည် ကို ငိုအမိဝမ်းထဲမှ စ၍ မျက်စိကန်းသည် ကို ငိုအကျွန်ုပ်
 ၁၅ တို့ ဆိုကြ၏။ အဘယ် သို့ ယခု မျက်စိ မြင်သည် ကို ငိုအဘယ် သူသည်
 သူ၏ မျက်စိကို ဖွင့်သည် ကို ငိုအကျွန်ုပ် တို့ မသိ။ သူသည် အသက်အရွယ်

၂၂ နှင့်မြည့်စုံပြီး။ သူ့ကိုမေးကြပါလော့။ သူသည်ကိုယ်အကြောင်းကိုကိုယ်
 ပြောလိမ့်မည်ဟုပြန်၍ဆိုကြ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဤသို့ဆိုသနည်း။ ဟူ
 မူကား။ ယေရှုသည်ခရစ်တော်ဖြစ်သည် ဟုဝန်ခံသောသူသည် သည်
 ကိုတရားဇရပ်မှနှင့် ထုတ်မည် အကြောင်း။ ယုဒလူတို့သည် တိုင်ပင်
 ၂၃ ရင်နှင့်ကြပြီး။ ထိုကြောင့်မိဘတို့ကသူသည်အသက်အရှယ်နှင့်ပြည့်
 စုံပြီး။ သူ့ကိုမေးကြပါလော့ဟုယုဒလူတို့ကိုကြောက်၍ဆိုကြ၏။ ။
 ၂၄ ထိုကြောင့် မျက်စိကန်းဘူးသောသူကိုဒုတိယအကြိမ်ခေါ်၍ဘုရားသ
 ခင်ကိုချီးမွမ်းတော့။ ထိုသူသည်လူဆိုး ဖြစ်ကြောင်း ကိုငါတို့သိပြီး ဟု
 ၂၅ ဆိုကြလျှင် လူဆိုးဖြစ်သည်။ မဖြစ်သည်ကို ကျွန်ုပ်မသိ။ ကျွန်ုပ်သည်
 အထက်က မျက်စိကန်း ၍ ယခု မျက်စိမြင် သည် အကြောင်း တခု ကို
 ၂၆ ကျွန်ုပ် သိပါ၏ ဟုဆို၏။ တဖန် ထိုသူတို့ကသူသည် သင် ၌ အဘယ်
 သို့ပြုသနည်း။ သင်မျက်စိကိုအဘယ်သို့ ဖွင့် သနည်းဟုမေး ကြလျှင်
 ၂၇ ကျွန်ုပ်တခါ ပြောပြီး။ သင်တို့နားမကြား။ အဘယ်ကြောင့် တဖန်ကြား
 ၂၈ ချင်သနည်း။ သူ၏တပည့်ဖြစ် ချင်သလော့ဟုဆို၏။ ထိုသူတို့လည်း
 သင်သည်သူ၏တပည့်ဖြစ်၏။ ငါတို့မူကားမောရှေတပည့်ဖြစ်ကြ၏။
 ၂၉ ဘုရားသခင်သည်မောရှေ ၌ ဗျာဗိတ်ထား တော်မူမှန်း ကိုငါတို့သိ၏။
 ထိုသူသည်အဘယ်ဆီကဖြစ်သည် ကိုငါတို့မသိဟုကဲ့ရဲ့၍ဆိုကြလျှင်
 ၃၀ သူသည်ကျွန်ုပ်မျက်စိကို ဖွင့်သော်လည်း အဘယ် ဆီကဖြစ်သည်ကို
 ၃၁ သင်တို့မသိကြသည်ကို အံ့ဩဘွယ်ရှိ၏။ ဘုရား သခင်သည်လူ
 ဆိုးဘက်၌နေတော်မူသည်ကိုကျွန်ုပ်တို့သိ၏။ ဘုရားသခင်ကိုရှိသေ
 လေးမြတ် ၍ အလိုတော်သို့လိုက် သောသူ ဖြစ်လျှင် ထိုသူဘက် ၌နေ
 ၃၂ တော်မူ၏။ အမိဝမ်ထဲမှစ၍ မျက်စိကန်းသော သူ့ကို အဘယ်မည်
 သော သူသည်မျက်စိမြင် ခြေခြင်း ငှါတတ်နိုင်သည်ကို ကမ္ဘာဦးမှစ၍
 ၃၃ မကြားစဖူး။ ထိုသူ သည် ဘုရားသခင်စေလွှတ် တော်မူ သော သူမ
 ၃၄ ဟုတ်လျှင်အဘယ်အမှုကိုမျှမတတ်နိုင်ဟုဆို၏။ ထိုသူတို့လည်းသင်
 သည်တကိုယ်လုံးဒုစရိုက်အပြစ်တို့နှင့်မွေးသောသူဖြစ်လျက်ငါတို့ကို
 ဆုမွန်သည်တကား ဟုဆိုကြလျှင် ထိုသူကိုတရားဇရပ်မှနှင့်ထုတ်ကြ
 ၃၅ ၏။ ။ နှင်ထုတ်သည်အကြောင်းကိုယေရှုသည်ကြား၍သူ့ကို
 တွေ့တော်မူလျှင် သင် သည်ဘုရား သခင်၏သားတော်ကိုရုံကြည်သ
 ၃၆ လော့ဟုမေးတော်မူ၏။ သခင်။ ကျွန်တော်ရုံကြည်ရအောင်ဘုရားသ
 ၃၇ ခင်သား တော်အဘယ်သူနည်းဟုလျှောက်လေသော် ယေရှုကသင်

၃၀ သည်သူကိမြင်ခဲ့ပြီး သည်သာမကသင်နှင့် ယခုစကားပြောသောသူ
 ၃၁ သည်သူရားသခင်၏သားတော်ဖြစ်၏ဟုမိန့်တော်မူလျှင် သခင်။
 ၃၂ ကျွန်တော်ရုံကြည်ပါ၏ဟုလျှောက်၍ ညွတ်ပျက်ကိးကွယ်လေ၏။ ထို
 ၃၃ အခါယေရှုကလည်း မျက်စိမမြင် သောသူသည်မြင် ရအောင်၎င်းမြင်
 ၃၄ သောသူသည်မျက်စိကန်းရအောင်၎င်းငါသင့်တရားစီရင်၍ ဤလောက
 ၃၅ သို့ရောက်လာပြီးဟုမိန့်တော်မူ၏။ အထံတော်၌ရှိသော ဗာရှီလူအ
 ၃၆ ချိုတို့သည်ထိုစကားကိုကြားလျှင် ကျွန်ုပ်တို့သည်မျက်စိကန်းသလော
 ၃၇ ဟုမေးကြ၏။ ယေရှုကလည်းသင်တို့သည်မျက်စိကန်းသည်မှန်လျှင်
 ၃၈ အပြစ်မရှိ။ ငါတို့မျက်စိမြင် သည် ဟုယခုဆိုကြ၏။ ထိုကြောင့်သင်တို့
 ၃၉ အပြစ်တည်၏။

၁ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား။ သိုးခြံထဲသို့တံခါး ဝဖြင့်မဝင်။ အချား
 ၂ ထမ်ဖြင့်ကျော်ဝင်သောသူသည်သူရိုးခါးမြဲဖြစ်၏။ သိုးထိန်းမူကား
 ၃ တံခါးဝဖြင့်ဝင်တတ်၏။ ထိုသူအားတံခါးစောင့်ဖွင့်တတ်၏။ သူ၏
 ၄ စကားသံကိုသိုးများတို့သည်နားထောင်တတ်၏။ သူသည်မိမိသိုးတို့
 ၅ ကိုနာမည်ဖြင့်ခေါ်၍ပြင်သို့ထုတ်ဆောင်တတ်၏။ သိုးများကိုထုတ်
 ၆ သောအခါသူတို့ရှေ့မှာသွား၍ သိုးများသည်သူ၏ စကားသံကိုကျွမ်း
 ၇ သော့ကြောင့်လိုက်တတ်၏။ မဆိုင်သောသူတို့၏ စကားသံကိုမကျွမ်း
 ၈ သော့ကြောင့်မဆိုင်သောသူ နောက်သို့ မလိုက်ဘဲ ပြေးတတ်သည်ဟု
 ၉ မိန့်တော်မူ၏။ ထိုဥပမာပုံကိုယေရှုသည် ဟောတော်မူသည်တွင်ပ
 ၁၀ မိသတ်တို့သည်မိန့်တော်မူသောစကား တော်၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို
 ၁၁ နားမထည်ဘဲနေကြ၏။ ထိုကြောင့်တဖန်ယေရှုကငါ အမှန်အကန်ဆို
 ၁၂ သည်ကား။ ငါသင့်သိုးဝင်သောတံခါးဝဖြစ်၏။ ငါရှေ့အရင်ပေါ်လာ
 ၁၃ သောသူ ရှိသမျှတို့သည်သူရိုးခါးမြဲဖြစ်ကြ၏။ ထိုသူတို့၏ စကားသံ
 ၁၄ ကိုသိုးတို့သည်နားမထောင်ကြ။ ငါသည်တံခါးဝဖြစ်၏။ ငါဖြင့်ဝင်
 ၁၅ သောသူသည်ဘေးနှင့်ကင်းလွတ်လျက်ထွက်ဝင် ၍ ကျက်စားရာကို
 ၁၆ တွေ့ရလိမ့်မည်။ သူရိုးသည်ရိုးရအောင်။ သတ်ရအောင်။ ဖျက်ဆီးရ
 ၁၇ အောင်သာတာတတ်၏။ ငါမူကားသိုးတို့သည်အသက်လွတ်စုံမကအ
 ၁၈ ထူးသဖြင့် အသက်နှင့်ပြည့်စုံရအောင်သာသတည်း။ ။ ငါသည်
 ၁၉ ကောင်းသောသိုးထိန်းလည်းဖြစ်၏။ ကောင်းသောသိုးထိန်းသည်
 ၂၀ သိုးများ အဖို့အထို ဌာမိမိ အသက်ကိုစွန့် တတ် ၏။ သိုးများ ကိုပိုင်

သောသိုးထိန်းမဟုတ်။ သူငြါးဖြစ်သောသူသည်တောခွေးလာသည်
 ကိုမြင်လျှင်သိုးတို့ကိုပြစ်ထား၍ ထွက်ပြေးတတ်၏။ တောခွေးသည်
 ၁၃ လည်းသိုးတို့ကိုလှရက်၍ ဖရိုဖရဲကွဲပြားစေ၏။ သူငြါးသည်သူဖွား
 ၁၄ ဖြစ်၍သိုးတို့၏အကျိုးကိုမမှတ်သောကြောင့်ထွက်ပြေးတတ်၏။
 ၁၅ သည်ကောင်းသောသိုးထိန်းဖြစ်၏။ ခမည်းတော်သည်ငါ့ကိုသိတော်
 မူ၍ငါသည်လည်းခမည်းတော်ကိုသိသကဲ့သို့ငါ၏သိုးတို့ကိုငါသိ၏။
 ငါသိုးတို့သည်လည်းငါ့ကိုသိကြ၏။ ငါအသက်ကိုလည်းသိုးများအဖို့
 ၂၀ အလိုငှါငါစွန့်၏။ ဤသိုးခြံခွဲစဝင်သောအချားသိုးတို့ကိုငါပိုင်သေး
 ၏။ ထိုသိုးတို့ကိုငါဆောင်ခဲ့ရ၏။ သူတို့သည်လည်းငါတကားသံကို
 နားထောင်သဖြင့်သိုးခြံတချို့သိုးထိန်းတပါးတည်းရှိရလိမ့်မည်။ ငါ
 ၁၁ အသက်ကိုငါစွန့်၍ နောက်တဖန်ငါအသက်ကိုငါယူဦးမည်ဖြစ်သော
 ၁၂ ကြောင့်ငါခမည်းတော်သည်ငါ့ကိုချစ်တော်မူ၏။ ငါအသက်ကိုအ
 ဘယ်သူမလှမယူ။ ကိုယ်အလိုအလျောက်ငါစွန့်၏။ ကိုယ်အသက်
 ကိုစွန့်ရသောအခွင့်နှင့်နောက်တဖန်ကိုယ်အသက်ကိုယူပြန်ရသော
 အခွင့်ငါရှိ၏။ ထိုအခွင့်ကိုခမည်းတော်သည်ပေးတော်မူပြီးယုမိန့်
 ၁၃ တော်မူ၏။ ။ထိုစကားတော်ကြောင့်ယုဒလူတို့သည်တဖန်ကွဲ
 ၂၀ ပြားခြင်းရှိကြ၏။ လူများတို့ကသူသည်နတ်ဆိုးစွဲသည်။ အရှင်ဖြစ်
 သည်။ အဘယ်ကြောင့်သူ၏စကားကိုနားထောင်သနည်းဟုဆို၏။
 ၂၁ အချို့တို့ကသူ၏စကားသည်နတ်ဆိုးစွဲသောသူ၏ စကားမဟုတ်။နတ်
 ဆိုးသည်မျက်စိကန်းသောသူတို့ကိုမြင်စေခြင်းငှါတတ်နိုင်သလောဟု
 ၂၂ ဆို၏။ ။ဆောင်းကာလဖြစ်၍အင်္ဂါနိပွဲကိုယေရုရှလင်မြို့နွံကြ
 ၂၃ သောအခါ ယေရှုသည်ဗိတ်မှာန်တော်နားမှာရှောလောမုန်ကနားပြင်
 ၂၄ ခွဲစကြံသွားတော်မူစဉ် ယုဒလူတို့သည်ကိုယ်တော်ကိုဝန်းရံ၍သင်
 သည်အဘယ်မျှကာလပတ်လုံးအကျွန်ုပ်တို့ကိုရုံမှားစေသနည်း။ သင်
 ၂၅ သည်ခရစ်တော်မှန်လျှင်အတည့်အလင်းပြောပါဟုဆိုကြ၏။ ယေရှု
 ကလည်းငါခမည်းတော်၏အခွင့်နှင့်ငါပြုသောအမှုတို့သည်ငါသက်
 သေဖြစ်ကြသည်ဟု ငါပြောပြီး။ သို့သော်လည်း သင်တို့မရှိကြ။
 ၂၆ အဘယ်ကြောင့်မရှိသနည်းဟူမူကား။ သင်တို့သည်ငါသိုးအဝင်မ
 ၂၇ ဟုတ်။ငါသည်အထက်ကပြောသည်အတိုင်း ငါသိုးတို့သည်ငါတကား
 ၂၈ သံကိုနားထောင်၍ ငါ့နောက်သို့လိုက်ကြ၏။ ထိုသိုးတို့ကိုငါသိ၏။
 ထာဝရအသက်ကိုငါပေး၏။ ထိုသိုးတို့သည်ပျက်စီးခြင်းနှင့်အစဉ်မ

၂၈ ပြတ်ကင်းလွတ်လိမ့်မည်။ အဘယ်သူမျှသူတို့ကိုငါ့ထက်မှမနှုတ်မယူ
 ၃၀ ရာ။ ထိုသိုးတို့ကိုငါ့နှံအပ်ပေးတော်မူသောငါခမည်းတော်သည်ခပ်
 ၃၀ သိုးတို့ကိုငါခမည်းတော်ထက်မှမနှုတ်မယူနိုင်ရာ။ ငါ့နှံငါခမည်း
 တော်သည်တလုံးတဝတည်းဖြစ်ကြ၏ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၃၁ ထိုအခါယုဒလူတို့သည်ကိုယ်တော်ကိုခဲနှင့်ပြစ်ရအောင် တဖန်ကျော
 ၃၂ က်ခဲတို့ကိုကောက်ယူကြပြန်၏။ ယေရှုကလည်းငါခမည်းတော်အခွင့်
 နှင့်ကောင်းသောအမှုအများတို့ကိုသင်တို့အားငါပြုပြီး။ ထိုအမှုတို့
 ၃၃ တွင်အဘယ်မည်သောအမှုကြောင့်ငါ့ကိုခဲနှင့်ပြစ်ကြသနည်း ဟုမေး
 ၃၄ တော်မူလျှင် ယုဒလူတို့ကကောင်းသောအမှုကြောင့်ခဲနှင့်ပြစ်သည်မ
 ၃၅ ဟုတ်။ သင်သည်လူဖြစ်လျက်ပင်ဘုရားသခင်ဖြစ်ရောင်ဆောင်၍
 ၃၆ ဘုရားသခင်ကိုပြစ်မှားသောစကားကြောင့်ခဲနှင့်ပြစ်သည်ဟုဆိုကြ
 ၃၇ ၏။ ယေရှုကလည်းသင်တို့၏ပညတ္တိကျမ်းစာရွက်ကား။ သင်တို့သည်
 ၃၈ ဘုရားဖြစ်ကြသည်ငါဆို၏ဟုလာသည်မဟုတ်လော။ ဘုရားသခင်
 ၃၉ ၏ပျာဒိတ်တော်ကိုခံရသောသူတို့ကိုဘုရားဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်သည်မှန်
 ၄၀ လျှင်၎င်းကျမ်းစကားကိုမပယ်အပ်သည့်မှန်လျှင်၎င်း ခမည်းတော်သည်
 ၄၁ သန့်ရှင်းစေ၍ ဤလောကသို့စေလွှတ်တော်မူသောသူသည်ငါကားဘု
 ၄၂ ရားသခင်၏သားတော်ဖြစ်သည်ဟုဆိုသောကြောင့်သင်သည်ဘုရား
 ၄၃ သခင်ကိုပြစ်မှားသောစကားကိုပြောသည်ဟုထိုသူအားဆိုရာသ
 ၄၄ လော။ ငါခမည်းတော်၏အမှုတို့ကိုငါမပြုလျှင်ငါ့ကိုမခံနှင့်။ ပြုလျှင်
 ၄၅ ငါ့ကိုမခံသော်လည်းထိုအမှုတို့ကိုခံကြလော့။ ထိုသို့ခံလျှင်ခမည်းတော်
 ၄၆ သည်ငါ့နှံတော်မူသည်ကို၎င်းငါသည်ခမည်းတော်နှံတော်သည်ကို၎င်းခံ
 ၄၇ ၍သိမှတ်ကြလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ထိုအခါကိုယ်တော်
 ၄၈ ကိုဖမ်းဆီးရအောင် တဖန် ၅၁ ကြပြန်လျှင် ထိုသူတို့၏ထက်မှထွက်
 ၄၉ ကြတော်မူ၏။ ယောဟန်သည်ရေနှစ်မင်္ဂလာကိုရှေ့ဦးစွာပေးရာအ
 ၅၀ ရပ်။ ယော်ဒန်မြစ်နားသို့တဖန်ကြွ၍ထိုအရပ်၌နေတော်မူ၏။ လူအ
 ၅၁ များတို့သည် အထံတော်သို့ ရောက်လာလျှင် ယောဟန် သည်နိမိတ်
 ၅၂ လက္ခဏာကိုမပြု။ သို့သော်လည်း ယောဟန်သည်ဤသူကိုပြောသမျှ
 ၅၃ သည်ကိုယ်တော်ကိုခံကြည်ခြင်း သို့ရောက်ကြ၏။ ။ညီအစ်မ

မာ ရိနှင့်မာသနေသောဗေသနိရွာသား။ လာဇရုအမည်ရှိသောသူ
၂ တယောက်သည်နာလျက်နေလေ၏။ နာနေသောလာဇရု၏နှစ်မမာရိ
ကားသခင်ဘုရားကိုဆီမွှေးနှင့်လိမ်း၍ခြေတော်ကိုမိမိဆံပင်နှင့်သုတ်
၃ သောမာရိဖြစ်သတည်း။ ညီအစ်မတို့သည်အထံတော်သို့ရေလိုက်၍
၄ ကြ၏။ ထိုစကားကိုယေရှုကြားတော်မူလျှင်ထိုအနာသည်သေနာ
မဟုတ်ဘုရား သခင်၏ဘုန်းတော်ကိုထင်ရှား ရေသောအနာဖြစ်၏။
၅ ထိုအနာကြောင့်ဘုရားသခင်၏သားတော်သည်ဘုန်းထင်ရှားခြင်းရှိ
၆ လိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ယေရှုသည်မာသကို၎င်း သူ၏ညီမနှင့်
၇ လာဇရုကို၎င်းချစ်တော်မူ၏။ လာဇရုနာသည်ကိုကြားတော်မူလျှင်ကြွ
၈ တော်မူဘဲ ထို အရပ် ၌ နှစ်ရက်နေတော်မူ၏။ ။ထိုနောက်
၉ မှာတပည့်တော်တို့အား ယခုပြည် သို့တဖန်သွား ကြစို့ ဟုမိန့်တော်မူ
၁၀ လျှင် တပည့်တော်တို့ကအရှင်ဘုရား။ ယခုလူတို့သည်ယခုပင် ကိုယ်
တော်ကိုခွင့်ပြစ်ရအောင်ရှာ ကြိကြ၏။ထိုအရပ်သို့တဖန်ကြွလောက်မူ
၁၁ သလောဟုလျှောက်ကြ၏။ ယေရှုကလည်းတနေ့တွင်တဆယ်နှစ်နာရီ
၁၂ ရှိသည့်မဟုတ်လော။ လူသည်နေ့အခါ၌သွားလာလျှင်နေရောင်အလင်း
၁၃ ကိုမြင်ရသောကြောင့်ထိမိ၍လဲတတ်။ ညည့်အခါ၌သွားလာလျှင်အ
၁၄ လင်းမရှိသောကြောင့်ထိမိ၍လဲတတ်၏။ ဟုမိန့်တော်မူပြီးမှ ငါတို့
၁၅ အဆွေလာဇရုအိပ်ပြော်၏။ သူကိုနှိုးရအောင်ငါသွားမည်ဟုမိန့်တော်
၁၆ မူ၏။ သခင်။ သူသည်အိပ်ပြော် လျှင်သက်သာရလိမ့်မည်ဟုတ
၁၇ ပည့်တော်တို့သည် လျှောက်ကြ၏။ ယေရှုသည်လာဇရုသေကြောင်း
၁၈ ကိုရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသော်လည်းပကတိအိပ်ပြော်ကြောင်းကိုမိန့်
၁၉ တော်မူသည်ဟုတပည့် တော်တို့သည် ထင်မှတ်ကြ၏။ ထိုအခါယေရှု
၂၀ ကလာဇရု သေပြီး။ ထိုအရပ်၌ငါမရှိသဖြင့်သင်တို့ရုံကြည့်စရာအ
၂၁ ကြောင်းရှိသည်ကိုထောက်၍ သင်တို့အတွက်ငါဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။
၂၂ သူ့ဆီသို့ယခုသွားကြစို့ဟုအတည့် အလင်းမိန့်တော်မူ၏။ ဒီဒုမုဟုဆို
လှီသောသောမကအကျွန်ုပ်တို့လည်း သွား၍ သခင်နှင့်အတူသေကြစို့
ဟုတပည့်တော်ချင်းတို့အားဆို၏။

၂၃ ယေရှုသည်ရောက်တော်မူသော် လာဇရုကိုသင်း ပြိုင်းတွင်း ၌ထား၍
၂၄ လေးရက်လွန်လေပြီး။ ဗေသနိရွာသည်ယေရှုလင် မြို့နှင့် အနီး။ တ

- ၁၈ ထိုင်လောက်ကွာသဖြင့်မာသနှင့်မာရီတို့၏ မောင်သေလွန် သည်ဖြစ်၍ သူတို့ကိုနှစ်သိမ့်စေလိုသော ငှါယုဒလူအများတို့သည်လာကြပြီး။
- ၂၀ ယေရှုရောက်လာတော်မူသည်ကို မာသ ကြား လျှင် ကိုယ် တော် ကို
- ၂၁ ကြိုဆိုအောင်သွား၏။ မာရီကား အိမ်၌ထိုင်နေရစ်၏။ မာသက
- ၂၂ သခင်။ ကိုယ်တော် ရှိ တော် မူလျှင် ကျွန် မမောင်မသေပါ။ ယခုသေ
- သော်လည်း ကိုယ်တော်သည် ဘုရား သခင်ကိုဆုတောင်းတော်မူသမျှ
- ၂၃ တို့ကို ဘုရား သခင်ပေး တော်မူမည် ကိုကျွန်မ သိပါသည် ဟုလျှောက်
- ၂၄ ၏။ ယေရှုကလည်း သင်မောင်ထမြောက်လိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
- ၂၅ မာသကလည်း နောက်ဆုံး သော နေ့၌ ထမြောက် ရာကာလသူသည်ထ
- ၂၆ မြောက်မည်ကို ကျွန်မ သိပါသည် ဟု လျှောက်၏။ ယေရှုကလည်း ငါ
- ၂၇ သည်ထမြောက်ခြင်းအကြောင်း။ အသက်ရှင်ခြင်း အကြောင်း ဖြစ်၏။
- ၂၈ ငါကိုရုံကြည် သော သူသည် သေလွန်သော်လည်း ရှင်လိမ့်မည်။ ငါကို
- ရုံကြည်၍ အသက်ရှင်သော သူရှိသမျှတို့သည်လည်း လေခြင်းနှင့်အစဉ်
- မပြတ်ကင်းလွတ်လိမ့်မည်။ ငါစကားကိုရုံသလောဟုမိန့်တော်မူ၏။
- ၂၉ ဟုတ်ပါ၏သခင်။ ကိုယ်တော်သည်ခရစ်တော်တည်းဟူသောဤ
- ၃၀ ကံကသို့ကြွလာတော်မူသောဘုရားသခင်၏သားတော်ဖြစ်တော်မူ
- ၃၁ သည်ကိုကျွန်မရုံပါသည်ဟုလျှောက်၏။ ။ထိုသို့လျှောက်ပြီးမှ
- ၃၂ မာသသွား၍ မိမိညီမမာရီအား အရှင်ဘုရား ရောက်လာပြီး။ သင်ကို
- ၃၃ ခေါ်တော်မူ၏ ဟုတိတ်တိတ် ခေါ်လေ၏။ မာရီသည် ထိုစကားကိုကြား
- ၃၄ လျှင် အလျင်တစောထ၍ အထံတော်သို့သွားလေ၏။ ထိုအခါယေရှု
- ၃၅ သည် ရွာထဲသို့ မဝင်သေး။ မာသ ကြိုဆို သော အရပ် ၌ရှိတော်မူသ
- ၃၆ တည်း။ ထိုကြောင့်နှစ်သိမ့်စေသောစကားကိုပြောလျက်မာရီနှင့်အတူ
- ၃၇ အိမ်၌ရှိသော ယုဒလူတို့သည်မာရီအလျင်တစောထ၍ ထွက်သည်ကို
- ၃၈ မြင်ကြလျှင်သင်းပြင်းတွင်းနားမှာ ငိုကျွေးရအောင်သွားပြီးဟုဆိုသ
- ၃၉ ဖြင့်သူကိုလိုက်ကြ၏။ မာရီသည်ယေရှုရှိတော်မူရာ အရပ်သို့ရောက်
- ၄၀ ၍ ကိုယ်တော်ကိုမြင်လျှင်ခြေတော်ရင်း၌ ဖျပ်ဝပ်၍သခင်။ ကိုယ်တော်
- ၄၁ ရှိတော်မူလျှင်ကျွန်မမောင်မသေပါဟုလျှောက်၏။ မာရီမှစ၍လိုက်
- ၄၂ လာသောယုဒလူ တို့သည် ငိုကျွေး ကြသည်ကို ယေရှုမြင်လျှင် ညည်း
- ၄၃ တွားသံကိုပြု၍ ပူပန်သောစိတ်တော် ရှိသည် နှင့်အလောင်းကောင်ကို
- ၄၄ အဘယ်မှာထားကြသနည်းဟုမေးတော်မူ၏။ သခင်။ ကြွ၍ကြည့်တော်
- ၄၅ မူပါဟုလျှောက်ကြ၏။ ယေရှုသည်မျက်ရည်ကျတော်မူ၏။ ယုဒလူတို့

၃၈ ကကြည့်ပါ။ ဇာဇရုကိုအဘယ်မျှလောက်ချစ်တော်မူသည်တကားဟု
 ၃၉ ဆိုကြ၏။ အချို့တို့က မျက်စိကန်း သောသူကို မြင်စေတော်မူသော၍
 ၃၉ သခင်သည်ဇာဇရု မသေရအောင် ပြုခြင်း ငှါမတတ်နိုင်သလောဟုဆို
 ၃၉ ကြ၏။ တဖန်ယေရှုသည်ညည်းတွားသံကိုပြုလျက်သင်းပြိုင်းထွင်း
 ၃၉ သို့ရောက်တော်မူ၏။ ထိုတွင်းသည်မြေတွင်း ဖြစ်၏။ ကျောက်နှင့်ပိတ်
 ၃၉ ထား၏။ ကျောက်ကို ရှေ့ကြတော့ဟု ယေရှုမိန့် တော်မူလျှင်သေလွန်
 ၃၉ သောသူ၏ နှစ်မမာသကသခင်။ ယခုဖြစ် လျှင်နံ့လိမ့်မည်လေးရက်ရှိ
 ၃၉ ပါပြီး ဟုလျှောက်၏။ ယေရှုကလည်း သင်သည်ရုံလျှင် ဘုရားသခင်
 ၃၉ ၏ဘုန်း အာနုဘော်တော် ကိုမြင်ရလိမ့် မည်ငါ ဆို ပြီး မဟုတ်လော
 ၃၉ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါကျောက်ကိုရှေ့ကြ၏။ ယေရှုသည်လည်း အ
 ၃၉ ထက်သို့ကြည့်မျှော်လျက်အဖ။ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်စကားကိုနား
 ၃၉ ထောင်တော်မူသောကျေးဇူးတော်ကြီးလှပါ၏။ ကိုယ်တော်သည်အ
 ၃၉ ကျွန်ုပ်စကားကိုအစည်မပြတ်နားထောင်တော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်သိ
 ၃၉ ပါ၏။ သို့သော်လည်းကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်ကိုစေလွှတ်တော်မူ
 ၃၉ သည်ကိုဝန်း ရံလျက်ရှိသော လူအပေါင်း တို့သည်ရုံကြည့် ရအောင်ထို
 ၃၉ သူတို့အကျိုးအလိုငှါ ဤသို့အကျွန်ုပ်လျှောက်ပါ၏ဟု မိန့်မြှောက်တော်မူ
 ၃၉ ပြီးမှဇာဇရု။ ထွက်လာတော့ဟု ကြီးသောအသံနှင့်ဟစ်ခေါ်တော်မူ၏။
 ၃၉ ထိုအခါ သေလွန်သောသူသည်မိမိခြေလက်နှိပ်ဆုံး နံ့ငယ်နှင့်ရုပ်ပတ်
 ၃၉ လျက်မျက် နှာလည်းပဝါနှင့်ယုံးအုပ်လျက် ထွက်လာ၏။ ယေရှုကလည်း
 ၃၉ သူကိုဖြည့်၍ ထွတ်ကြတော့ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါမာရ်ဆီသို့လာ
 ၃၉ သော ယုဒလူ အများ တို့သည်ပြုတော်မူသော အမှုကို မြင်လျှင်ကိုယ်
 ၃၉ တော်ကိုရုံကြည့်ကြ၏။ အချို့တို့သည်လည်း ဖာရိရှဲလူတို့ ဆီသို့သွား
 ၃၉ ၍ယေရှုပြုတော်မူသောအမှုကိုပြောကြလေ၏။

၃၉ ထိုအခါ ယဇ်ပရောဟိတ် အကြီး တို့နှင့် ဖာရိရှဲ လူများ သည် ထွတ်အ
 ၃၉ ရာရှိတို့ကိုစည်းစေးစေသဖြင့်ငါတို့သည် အဘယ်သို့ပြုကြသနည်း။
 ၃၉ ထိုသူသည်များ သောနိမိတ်လက္ခဏာ ကိုပြ၏။ သူကိုဤသို့အထွတ်
 ၃၉ ထားလျှင်လူအားလုံးတို့သည်ရုံကြည့်လိမ့်မည်။ ရောမလူ တို့သည်
 ၃၉ လည်းလာ ၍ ငါတို့အရပ် ဌာနကို၎င်း ငါတို့အမျိုး ကို၎င်းသုတ် သင်ပယ်
 ၃၉ ရှင်းလိမ့်မည်ဟုဆိုကြ၏။ သူတို့အဝင်ဖြစ်၍ ကယာဖအမည်ရှိသော
 ၃၉ သူတည်းဟူသော။ ထိုနှစ်တွင်ယဇ်ပရောဟိတ်မင်း လုပ်သော သူက

၅၀ သင်တို့သည်ဘာမျှမသိကြ။ ယုဒလူမျိုးအကျန်ပျက်စီးသည်ထက်လူတ
 ၅၁ ယောက်သည်လူများတို့အတွက်သေသော်သာ၍ကောင်းသည်ဟုသင်
 ၅၂ တို့မဆင်ချင်သည့်တကားဟုဆို၏။ ထိုစကားကိုကိုယ်အလိုအလျောက်
 ၅၃ ပြောသည်မဟုတ်။ ထိုနှစ်တွင် ယဇ်ပရော ဟိတ်မင်း ဖြစ်လျက် ယေရှု
 ၅၄ သည် ထို အမျိုးအတွက် သေလိမ့်မည်ဟူ၍ ငို ဝမ်းနည်းစွာ ပြောဆိုခဲ့
 ၅၅ သည်။ အရပ်ရပ်တွဲပြား လျက်ရှိသော ဘုရားသခင်၏သား
 ၅၆ များကိုအတုစုဝေးစေခြင်းငှါ သေလိမ့်မည်ဟူ၍ ငိုပရောဗက်ညာဏ်
 ၅၇ နှင့်ဟောပြော၏။ ထိုနေ့မှစ၍ ကိုယ်တော်၏ အသက်ကိုသတ်ရအောင်
 ၅၈ ကိုင်ပင်ကြံစည်ကြ၏။ ထိုကြောင့် ယေရှုသည် နောက်တဖန် ယုဒလူ
 ၅၉ တို့တွင် ထင်ရှားစွာ မလှည့်လည်ဘဲ လျက်ထိုအရပ်မှ ထွက်၍ တောနှင့်
 ၆၀ အနီး၌ ဖေရိမ်အမည်ရှိသော မြို့သို့ ကြွ၍ တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ တကွ
 ၆၁ နေထိုင်မူ၏။ ယုဒပသခါပွဲခံခါနီးတွင်လူအများတို့သည် မိမိ
 ၆၂ တို့ကိုသန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ ပွဲမခံမီအရပ်ရပ်တို့မှ ယေရှုလင်မြို့သို့ သွား
 ၆၃ ကြ၏။ ထိုသူတို့သည် ယေရှုကို ရှာဖွေ၍ အချင်းတို့အဘယ်သို့ထင်
 ၆၄ ကြသနည်း။ သူသည် ပွဲဆီသို့မလာသလော ဟုမိတ်မှာန်တော်၌ ရပ်လျက်
 ၆၅ အချင်းချင်း ဆိုကြ၏။ ထိုအခါ အဘယ်သူသည် ယေရှုရှိရာအရပ်ကို သိ
 ၆၆ လျှင် သူကိုဖမ်းဆီး အောင်ပြည့်စုံရမည် ဟု ယဇ်ပရော ဟိတ်အကြီးတို့
 ၆၇ နှင့် ဖာရိရှဲလူတို့သည် မှာခဲ့ကြပြီး။ ပသခါပွဲခံမည် ချောက်
 ၆၈ ရက်လိုသော အခါ အထက်က သေလွန်၍ သေခြင်းမှ ထမြောက် စေတော်
 ၆၉ မူသော လာဇရု နေရာ အရပ် ဗေသနိရွာ သို့ ယေရှု ရောက် တော်မူ၏။
 ၇၀ ရောက်တော်မူသောကြောင့် ထိုသူတို့သည် ပွဲလုပ်ကြသဖြင့် မာသ
 ၇၁ သည် လုပ်ကျွေးမှုကို ဆောင်၍ လာဇရုသည် ကိုယ်တော်နှင့် အတူ ထိုင်နေ
 ၇၂ သော သူတို့အဝင်ဖြစ်၏။ ထိုအခါ မာရိသည် အဖိုးများစွာ ထိုက်သော
 ၇၃ နာဒုဆီမွှေးစစ် အကျပ်သုံးဆယ်ကို ယူလျက် ယေရှု၏ ခြေတော်ကို လိမ်း
 ၇၄ ၍ မိမိဆံပင်နှင့် သုတ်သဖြင့် ထိုဆီ၏ အမွှေးသည် တစ်ခါလုံးကို နှံ့ပြား
 ၇၅ လေ၏။ တပည့်တော်တို့အဝင်ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံမည် သူ့ရှိမုန်
 ၇၆ ၍ သားယုဒရှာကာရတ်က ထိုဆီမွှေးကို နေရာရိအပျားသုံးရာအဖိုးနှင့်
 ၇၇ ရောင်း၍ ဆင်းရဲသော သူတို့အား အဘယ်ကြောင့် မပေးသနည်း ဟု ဆို
 ၇၈ ၍။ ထိုသို့ဆိုသော် ဆင်းရဲသော သူတို့အကျိုးကို ထောက်၍ ဆိုသည်
 ၇၉ မဟုတ်။ မိမိသည် သူခိုးဖြစ်လျက် တပည့်တော်များ သုံးရန် ငွေအိတ်ကို
 ၈၀ ဆောင်၍ နှိုက်ယူ တတ်သောကြောင့် ဆိုသတည်း။ ယေရှုသည် ဇနီး

ထိုမိမိတို့ရှိပါလေစေတော့။ ငါအလောင်းကိုသင်းပြုတ်ခြင်းငှါပြင်ဆင်
 ၈ သောနေ့ထိုင်အောင်ဤဆီမွှေးကိုသူသည်သိုထားပြီး။ ဆင်းရဲသောသူ
 ၉ တို့ကားသင်တို့နှစ် အစည်ရှိကြ၏။ ငါမူကားသင် တို့နှစ်အစည်ရှိသည်။
 ၁၀ ဟုတ်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ ထိုအရပ်၌ယေရှုရှိတော်မူသည်ကို
 ၁၁ ယုဒလူများအပေါင်းတို့သည်သိလျှင်ကိုယ်တော်ကြောင့်သာလာသည်
 ၁၂ မဟုတ်။ သေခြင်းမှထမြောက်စေတော်မူသောလာဇရုကိုမြင်ခြင်းငှါ
 ၁၃ လာကြ၏။ ထိုသို့ယုဒလူအများတို့သည် လာဇရုကိုအကြောင်း ပြုသ
 ၁၄ ဖြင့် ထွက် သွား ချိ ယေရှုကိုရုံကြည် သေ့ကြောင့် ယဇ်ပရောဟိတ်အ
 ၁၅ ကြီးတို့သည်လာဇရုကိုလည်းသတ်ရအောင်တိုင်ပင်စီရင်ကြ၏။

၁၂ ခက်ဖန်နေ့၌ယေရှုသည်ယေရှုလင်မြို့သို့ကြွလာတော်မူသည်ကိုပွဲဆီ
 ၁၃ သို့လာသောလူအစုအဝေးအပေါင်းတို့သည်ကြားရလျှင် ထန်းထက်
 ၁၄ များကိုကိုင်လျက်ကိုယ်တော် ကိုကြိုဆိုအံ့သောငှါ ထွက် သွားကြ၍
 ၁၅ ဟောပြော၍ဖြစ်စေသည်။ ထာဝရဘုရား၏အခွင့်နှင့်ကြွလာတော်
 ၁၆ မူသော ဣသရေလရှင်ဘုရင် အားမင်္ဂလာ ဖြစ် စေ သတည်း ဟုကျွေး
 ၁၇ ကျော်ကြ၏။ ကျမ်းစာ၌လာသည်ကား။ ဇိနုနုသတို့သို့။ မစိုးရိမ်ပါနှင့်။
 ၁၈ သင်၏အရှင်မင်းကြီးသည် မြိကလေးကိုစီး၍သင် ဆီသို့ကြွလာတော်မူ
 ၁၉ သည်ကိုကြည့်ပါဟုရေးထားသည် နှင့်အညီယေရှုသည် မြိကလေးကို
 ၂၀ တွေ့၍ စီးတော်မူ၏။ ထိုအကြောင်းအရာ ကိုတပည့်တော်တို့သည်အစ
 ၂၁ အဦး၌နားမလည်သော်လည်းကိုယ်တော်ကိုရည်မှတ်၍ထိုသို့ရေးထား
 ၂၂ သောနောက်သူတို့သည်သတ်ရ၍မှတ်မိကြ၏။ ။ နောက်တော်သို့
 ၂၃ လိုက်သောလူအစုအဝေးတို့သည်ကားလာဇရုကိုသင်းပြုင်းတွင်းမှခေါ်
 ၂၄ ၍သေခြင်းမှထမြောက်စေတော်မူသည့်အကြောင်းကိုသက်သေခံကြ၏။
 ၂၅ ထိုနိမိတ်လက္ခဏာကိုပြတော်မူသည်ဟုလူများတို့သည်သိတင်းကြား
 ၂၆ သောကြောင့်ကြိုဆိုအံ့သော ငှါထွက်သွားကြ၏။ ဗာရိရှုလူအချင်းချင်း
 ၂၇ တို့လည်းသင်တို့သည်ဘာမျှမတတ်နိုင်။ ဤလောကသည်သူ့နောက်သို့
 ၂၈ လိုက်သွားပြီးတကားဟုဆိုကြ၏။ ကိုးကွယ်ခြင်းအမှုနှင့်ထိုပွဲဆီသို့
 ၂၉ ရောက်လာသောသူတို့တွင် ဟေလသလူအချို့ပါ၏။ ထိုသူတို့သည်
 ၃၀ ဂါလိလဲပြည်။ ဗက်ဇဒရဲလားဖြစ်သောဖိလိပွဲဆီသို့သွား၍အကျွန်ုပ်
 ၃၁ တို့သည်ယေရှုကိုမြင်ချင်ပါသည်ခင်ဘုရားဟုတောင်းပန်ကြ၏။

- ၂၂ ပိလိပုသွား၍အန္တေ့ကိုကြားပြီးမှထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည်ယေရှုကို
- ၂၃ လျှောက်၏။ ယေရှုကလည်းလူသားသည်ဘုန်းဖွင့်ရသောအချိန်
- ၂၄ ရောက်လာပြီး။ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကားမြေနှံကျသောစပါးစေ့မ
- ၂၅ ပျက်လျှင်တစ်ခုတည်းနေ၏။ ပျက်လျှင်များအောအသီးကိုသီးတတ်၏။
- ၂၆ မိမိအသက်ကိုနှစ်မြောသောသူသည်အသက်ဆုံးလိမ့်မည်။ဤလောက
- ၂၇ နှစ်မိမိအသက်ကိုမုန်း သောသူသည်ထာဝရအသက် ကိုစောင့်ရှောက်
- ၂၈ လျက်နေ၏။ ငါအမှုကိုဆောင် ရွက်သောသူဖြစ်လျှင်ငါနောက်သို့
- ၂၉ လိုက်ရမည်။ငါအမှုကိုဆောင် ရွက်သောသူသည်လည်းငါရှိရာအရပ်
- ၃၀ နှစ်ရှိလိမ့်မည်။ငါအမှုကိုဆောင်ရွက်သောသူဖြစ်လျှင်ထိုသူကိုခမည်း
- ၃၁ တော်ချီးမြှောက်တော်မူလတံ့။ ။ယခုတွင်ငါစိတ်နှစ်လုံးပူပန်
- ၃၂ ခြင်းရှိ၏။ အဘယ်သို့ငါလျှောက်ရမည်နည်း။ ဤအချိန် မှအကျွန်ုပ်ကို
- ၃၃ ကယ်တင်တော်မူပါအဖဟုလျှောက် ရမည်လော။အကြောင်းရှိ၍သာဤ
- ၃၄ အချိန်သို့ရောက်လာပြီး။အိအဖ။ကိုယ်တော်၏နာမကိုချီးမြှောက်တော်
- ၃၅ မူပါဟုမိန့် ဖြစ်တော်မူ၏။ထိုအခါကောင်း ကင်မှစကားသံကား။ငါ
- ၃၆ ချီးမြှောက်ခဲ့ပြီး။တဖန်ချီးမြှောက်လေဦးမည်ဟုလာ၏။ ဝန်းရံလျက်
- ၃၇ ရှိသောအရအဝေး တို့သည်ကြားလျှင်မိန့်ချီး သည်ဟုဆိုကြ၏။
- ၃၈ အချားသောသူ တို့ကကိုယ် တော်အားကောင်းကင် တမန်ဖြစ်သည်
- ၃၉ ဟုဆိုကြ၏။ ယေရှုကထိုစကားသံသည်ငါအဖို့အလိုငြိလာသည်မ
- ၄၀ ဟုတ်။သင်တို့အဖို့အလိုငြိလာ၏။ ယခုတွင်ဤလောကသည်တရား
- ၄၁ စီရင်ခြင်းကိုခံရ၏။ယခုတွင်ဤလောကကိုအစိုးရသောမင်းသည်ပြင်
- ၄၂ သို့နှင်ထုတ်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ ငါသည်လည်းမြေကြီးနှင့်ကွာ၍
- ၄၃ မြောက်ထားခြင်းကိုခံလျှင်လူအပေါင်းတို့ကိုငါဆီသို့ငါဆွဲလိမ့်မည်
- ၄၄ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့မိန့်တော်မူသော်မိမိသည်အဘယ်သို့သေရ
- ၄၅ မည်အရပ်ကိုပေးတော်မူ၏။ လူများတို့လည်း ခရစ်တော်သည်အ
- ၄၆ စည်ထာဝရတည်သည်ဟုပညာရှိကျမ်နှံ့လာကြောင်းကိုအကျွန်ုပ်တို့
- ၄၇ ကြားသိရပြီး။သို့ဖြစ်လျှင်လူသားသည်မြောက်ထားခြင်းကိုခံရမည်
- ၄၈ ဟုသင် သည် အဘယ် သို့ဆိုသနည်း။ ထိုလူသား သည်အဘယ်သူ
- ၄၉ နည်းဟုဆိုကြ၏။ ယေရှုကလည်းအလင်းသည်သင်တို့တွင်ခဏသာ
- ၅၀ ရှိ၏။ အလင်းရှိတုန်းခါသွားလာကြလော့။သို့မဟုတ်။မှောင်မိုက်သည့်
- ၅၁ သင်တို့ကိုဖုံးထွန်လိမ့်မည်။မှောင်မိုက်နှ့် သွားသောသူသည် အဘယ်
- ၅၂ ဆီသို့ကိုယ်သွားသည်ကိုကိုယ်မသိ။ အလင်းရှိတုန်းခါအလင်း၏လား

၁၂၅၀ ဟောဟန်ခရစ်ဝင်။

၂၂ နှင့်မြည့်စုံပြီး။ သူ့ကိုမေးကြပါလော့။ သူသည်ကိုယ်အကြောင်းကိုကိုယ်
 ပြောလိမ့်မည်ဟုပြန်၍ဆိုကြ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဤသို့ဆိုသနည်းဟု
 မူကား။ ယေရှုသည်ခရစ်တော်ဖြစ်သည်ဟုဝန်ခံသောသူမည်သည့်
 ၂၃ ကိုတရားဇရပ်မှနှင်ထုတ်မည်အကြောင်း။ ယုဒလူတို့သည်ထိုင်ပင်၊
 ရင်နှင့်ကြပြီး။ ထိုကြောင့်မိဘတို့ကသူသည်အသက်အရွယ်နှင့်ပြည့်
 စုံပြီး။ သူ့ကိုမေးကြပါလော့ဟုယုဒလူတို့ကိုကြောက်၍ဆိုကြ၏။
 ၂၄ ထိုကြောင့် မျက်စိကန်းဘူးသောသူကိုဒုတိယအကြိမ်ခေါ်၍ဘုရားသ
 ခင်ကိုချီးမွမ်းတော့။ ထိုသူသည်လူဆိုးဖြစ်ကြောင်းကိုငါတို့သိပြီးဟု
 ၂၅ ဆိုကြလျှင် လူဆိုးဖြစ်သည်။ မဖြစ်သည်ကိုကျွန်ုပ်မသိ။ ကျွန်ုပ်သည်
 အထက်က မျက်စိကန်း၍ ယခုမျက်စိမြင်သည်အကြောင်းတခုကို
 ၂၆ ကျွန်ုပ်သိပါ၏ဟုဆို၏။ တဖန်ထိုသူတို့ကသူသည်သင်၌အဘယ်
 သို့ပြုသနည်း။ သင်မျက်စိကိုအဘယ်သို့ဖွင့်သနည်းဟုမေးကြလျှင်
 ၂၇ ကျွန်ုပ်တခါပြောပြီး။ သင်တို့နားမကြား။ အဘယ်ကြောင့်တဖန်ကြား
 ၂၈ ချင်သနည်း။ သူ၏တပည့်ဖြစ်ချင်သလောဟုဆို၏။ ထိုသူတို့လည်း
 သင်သည်သူ၏တပည့်ဖြစ်၏။ ငါတို့မူကားမောရှေတပည့်ဖြစ်ကြ၏။
 ၂၉ ဘုရားသခင်သည်မောရှေ၌ပျာဒိတ်ထားတော်မူမှန်းကိုငါတို့သိ၏။
 ထိုသူသည်အဘယ်ဆီကဖြစ်သည်ကိုငါတို့မသိဟုကဲ့ရဲ့၍ဆိုကြလျှင်
 ၃၀ သူသည်ကျွန်ုပ်မျက်စိကိုဖွင့်သော်လည်းအဘယ်ဆီကဖြစ်သည်ကို
 ၃၁ သင်တို့မသိကြသည်ကိုအံ့ဩော့ဘွယ်ရှိ၏။ ဘုရားသခင်သည်လူ
 ဆိုးဘက်၌နေတော်မူသည်ကိုကျွန်ုပ်တို့သိ၏။ ဘုရားသခင်ကိုရှိသေ
 လေးမြတ်၍အလိုတော်သို့လိုက်သောသူဖြစ်လျှင်ထိုသူဘက်၌နေ
 ၃၂ တော်မူ၏။ အမိဝမ်းထဲမှစ၍မျက်စိကန်းသောသူကိုအဘယ်မည်
 သောသူသည်မျက်စိမြင်စေခြင်းငှါတတ်နိုင်သည်ကိုကမ္ဘာဦး၅၀၅
 ၃၃ မကြားဝပူး။ ထိုသူသည်ဘုရားသခင်စေလွှတ်တော်မူသောသူမ
 ၃၄ ဟုတ်လျှင်အဘယ်အမှုကိုမျှမတတ်နိုင်ဟုဆို၏။ ထိုသူတို့လည်းသင်
 သည်တကိုယ်လုံးဒုစရိုက်အပြစ်တို့နှင့်မွေးသောသူဖြစ်လျက်ငါတို့ကို
 ၃၅ ဆုမွန်သည်အကားဟုဆိုကြလျှင်ထိုသူကိုတရားဇရပ်မှနှင်ထုတ်ကြ
 ၏။ ။ နှင်ထုတ်သည်အကြောင်းကိုယေရှုသည်ကြား၍သူကို
 ၃၆ ဝေ့တော်မူလျှင်သင်သည်ဘုရားသခင်၏သားတော်ကိုရုံကြည်သ
 ၃၇ လောဟုမေးတော်မူ၏။ သခင်။ ကျွန်တော်ရုံကြည်ရအောင်ဘုရားသ
 ၃၈ ခင်သားတော်အဘယ်သူနည်းဟုလျှောက်လေသော် ယေရှုကသင်

သည့်သူကိုမြင်ခဲ့ပြီး သည်သာမကသင်နှင့် ယခုစကားပြောသောသူ
 ၃၀ သည့်သူရားသခင်၏သားတော်ဖြစ်၏ဟုမိန့်တော်မူလျှင် သခင်။
 ၃၆ ကျွန်တော်ရုံကြည်ပါ၏ဟုလျှောက်၍ညွတ်ပျက်ကျီးကွယ်လေ၏။ ထို
 အခါယေရှုကလည်း မျက်စိမမြင် သောသူ သည်မြင် ရအောင်၎င်းမြင်
 ၄၀ သောသူသည်မျက်စိကန်းရအောင်၎င်းငါသည့်တရားစီရင်၍ ဤလောက
 ၄၁ သို့ရောက်လာပြီးဟုမိန့်တော်မူ၏။ အထံတော်ခွဲရှိသော ဗာရိရှုလူအ
 ချို့တို့သည်ထိုစကားကိုကြားလျှင် ကျွန်ုပ်တို့သည်မျက်စိကန်းသလော
 ဟုမေးကြ၏။ ယေရှုကလည်းသင်တို့သည်မျက်စိကန်းသည်မှန်လျှင်
 အပြစ်မရှိ။ ငါတို့မျက်စိမြင် သည် ဟုယခုဆိုကြ၏။ထို့ကြောင့်သင်တို့
 အပြစ်တည်၏။

၁ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား။ သိုးခြံ ထဲသို့တံခါး ဝဖြင့်မဝင်။ အချား
 ၂ လမ်ဖြင့်ကျော်၎င်းသောသူသည်သူခိုးခားမြဲဖြစ်၏။ သိုးထိန်းမှုကား
 ၃ တံခါးဝဖြင့်ဝင်တတ်၏။ ထိုသူအားတံခါး စောင့်ဖွင့်တတ်၏။သူ၏
 ၄ စကားသံကိုသိုးများတို့သည်နားထောင်တတ်၏။ သူသည်မိမိသိုး တို့
 ၅ ကိုနာမည်ဖြင့်ခေါ်၍ပြင်သို့ထုတ်ဆောင်တတ်၏။ သိုးများကိုထုတ်
 ၆ သောအခါသူတို့ရှေ့မှာသွား၍ သိုးများသည်သူ၏ စကားသံကိုကျွမ်း
 ၇ သော့ကြောင့်လိုက်တတ်၏။ မဆိုင်သောသူတို့၏ စကားသံကိုကျွမ်း
 ၈ သော့ကြောင့်မဆိုင်သောသူ နောက်သို့ မလိုက်ဘဲ ပြေးတတ်သည်ဟု
 ၉ မိန့်တော်မူ၏။ ထိုဥပမာပုံကိုယေရှုသည် ဟောတော်မူသည်တွင်ပ
 ၁၀ မိသတ်တို့သည်မိန့်တော်မူသောစကား တော်၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို
 ၁၁ နားမလည်ဘဲနေကြ၏။ ထိုကြောင့်တဖန် ယေရှုကငါ အမှန်အကန်ဆို
 ၁၂ သည်ကား။ငါသည့်သိုးဝင်သောတံခါး ဝဖြစ်၏။ ငါရှေ့အရင်ပေါ်လာ
 ၁၃ သောသူ ရှိသမျှတို့သည်သူခိုးခားမြဲဖြစ်ကြ၏။ ထိုသူတို့၏ စကားသံ
 ၁၄ ကိုသိုးတို့သည်နားမထောင်ကြ။ ငါသည်တံခါးဝဖြစ်၏။ ငါဖြင့်ဝင်
 ၁၅ သောသူသည်ပေး နှင့်ကင်းလွတ်လျက်ထွက်ဝင် ၍ ကျက်စားရာကို
 ၁၆ တွေ့ရလိမ့်မည်။ သူခိုးသည်ခိုးရအောင်။ သတ်ရအောင်။ ဖျက်ဆီးရ
 ၁၇ အောင်သာလာတတ်၏။ ငါမူကားသိုးတို့သည်အသက်လွတ်စုံမကအ
 ၁၈ ထူးသဖြင့် အသက်နှင့်ပြည့်စုံရအောင်လာသတည်း။ ။ငါသည်
 ၁၉ ကောင်းသောသိုးထိန်းလည်းဖြစ်၏။ ကောင်းသောသိုးထိန်းသည်
 ၂၀ သိုးများ အဖို့အလို ငြိမိမိ အသက်ကိုစွန့် တတ် ၏။ သိုးများ ကိုပိုင်

သောသိုးထိန်းမဟုတ်။ သူငြားဖြစ်သောသူသည်တောခွေးလာသည်
 ကိုမြင်လျှင်သိုးတို့ကိုပြစ်ထား၍ ထွက်ပြေးတတ်၏။ တောခွေးသည်
 ၁၃ လည်းသိုးတို့ကိုလုရက်၍ ဖရိုဖရဲကွဲပြားစေ၏။ သူငြားသည်သူငြား
 ၁၄ ဖြစ်၍သိုးတို့၏အကျိုးကိုမမှတ်သော့ကြောင့်ထွက်ပြေးတတ်၏။
 ၁၅ သည်ကောင်းသောသိုးထိန်းဖြစ်၏။ ခမည်းတော်သည်ငါ့ကိုသိတော်
 မူ၍ငါသည်လည်းခမည်းတော်ကိုသိသကဲ့သို့ငါ၏သိုးတို့ကိုငါသိ၏။
 ငါသိုးတို့သည်လည်းငါ့ကိုသိကြ၏။ ငါအသက်ကိုလည်းသိုးများအဖို့
 ၁၆ အလိုငှါငါစွန့်၏။ ဤသိုးခြံနှိမဝင်သောအချားသိုးတို့ကိုငါပိုင်သေး
 ၏။ ထိုသိုးတို့ကိုငါဆောင်ခဲ့ရ၏။ သူတို့သည်လည်းငါစကားသံကို
 ၁၇ ခားထောင်သဖြင့်သိုးခြံတချို့သိုးထိန်းတပါးတည်းရှိရလိမ့်မည်။ ငါ
 ၁၈ အသက်ကိုငါစွန့်၍ နောက်တဖန်ငါအသက်ကိုငါယူဦးမည်ဖြစ်သော
 ၁၉ ကြောင့်ငါခမည်းတော်သည်ငါ့ကိုချစ်တော်မူ၏။ ငါအသက်ကိုအ
 ဘယ်သူမလုမယူ။ ကိုယ်အလိုအလျောက်ငါစွန့်၏။ ကိုယ်အသက်
 ကိုစွန့်ရသောအခွင့်နှင့်နောက်တဖန်ကိုယ်အသက်ကိုယူပြန်ရသော
 အခွင့်ငါနှိမ့်၏။ ထိုအခွင့်ကိုခမည်းတော်သည်ပေးတော်မူပြီးဟုမိန့်
 ၂၀ တော်မူ၏။ ။ထိုစကားတော်ကြောင့်ယုဒလူတို့သည်တဖန်ကွဲ
 ၂၁ ပြားခြင်းရှိကြ၏။ လူများတို့ကသူသည်နတ်ဆိုးစွဲသည်။ အရူးဖြစ်
 သည်။ အဘယ်ကြောင့်သူ၏စကားကိုခားထောင်သနည်းဟုဆို၏။
 ၂၂ အချို့တို့ကသူ၏စကားသည်နတ်ဆိုးစွဲသောသူ၏ စကားမဟုတ်။နတ်
 ဆိုးသည်မျက်စိကန်းသောသူတို့ကိုမြင်စေခြင်းငှါတတ်နိုင်သလောဟု
 ၂၃ ဆို၏။ ။ဆောင်းကာလဖြစ်၍အင်္ဂါနိပွဲကိုယေရုရှလင်မြို့နှိမ့်ကြ
 ၂၄ သောအခါ ယေရှုသည်ဗိတ်မာန်တော်နားမှာရှောလောမုန်ကနားပြင်
 ၂၅ နှိမ့်ကြံသွားတော်မူစဉ် ယုဒလူတို့သည်ကိုယ်တော်ကိုဝန်းရံ၍သင်
 သည်အဘယ်မျှကာလပတ်လုံးအကျွန်ုပ်တို့ကိုရုံမှားစေသနည်း။ သင်
 ၂၆ သည်ခရစ်တော်မှန်လျှင်အတည်အလင်းပြောပါဟုဆိုကြ၏။ ယေရှု
 ကလည်းငါခမည်းတော်၏ အခွင့်နှင့်ငါပြုသော အမှုတို့သည် ငါသက်
 သေဖြစ်ကြသည် ဟု ငါပြောပြီး။ သို့သော်လည်း သင်တို့ မရုံကြ။
 ၂၇ အဘယ်ကြောင့် မရုံသနည်း ဟူမူကား။ သင်တို့သည် ငါသိုး အဝင်မ
 ၂၈ ဟုတ်။ငါသည်အထက်ကပြောသည်အတိုင်း ငါသိုးတို့သည်ငါစကား
 ၂၉ သံကိုခားထောင်၍ ငါ့နောက်သို့လိုက်ကြ၏။ ထိုသိုးတို့ကိုငါသိ၏။
 ၃၀ ထာဝရအသက်ကိုငါပေး၏။ ထိုသိုးတို့သည်ပျက်စီးခြင်းနှင့်အစည်မ

၂၈ ပြတ်ကင်းလွတ်လိမ့်မည်။ အဘယ်သူမျှသူတို့ကိုငါ့ထက်မှနှုတ်မယူ
 ၃၀ ရာ။ ထိုသိုးတို့ကိုငါ့နှိပ်ပေးတော်မူသောငါခမည်းတော်သည်ခပ်
 ၃၀ သိုးတို့ကိုငါခမည်းတော်ထက်မှနှုတ်မယူနိုင်ရ။ ငါ့နှိပ်ပေးမည့်
 တော်သည်တလုံးတဝတည်းဖြစ်ကြ၏ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၃၁ ထိုအခါယုဒလူတို့သည်ကိုယ်တော်ကိုခဲနှင့်ပြစ်ရအောင် တဖန်ကျော
 ၃၂ က်ခဲတို့ကိုကောက်ယူကြပြန်၏။ ယေရှုကလည်းငါခမည်းတော်အခွင့်
 ၃၃ နှင့်ကောင်းသောအမှုအများတို့ကိုသင်တို့အားငါပြုပြီး။ ထိုအမှုတို့
 ၃၄ တွင်အဘယ်မည်သောအမှုကြောင့်ငါ့ကိုခဲနှင့်ပြစ်ကြသနည်း ဟုမေး
 ၃၅ တော်မူလျှင် ယုဒလူတို့ကကောင်းသောအမှုကြောင့်ခဲနှင့်ပြစ်သည်မ
 ၃၆ ဟုတ်။ သင်သည်လူဖြစ်လျက်ပင်ဘုရားသခင်ဖြစ်ရောင်ဆောင်၍
 ၃၇ ဘုရားသခင်ကိုပြစ်မှားသောစကားကြောင့်ခဲနှင့်ပြစ်သည်ဟုဆိုကြ
 ၃၈ ၏။ ယေရှုကလည်းသင်တို့၏ပညာတ္တိကျမ်စာနွဲ့ကား။ သင်တို့သည်
 ၃၉ ဘုရားဖြစ်ကြသည်ငါဆို၏ဟုလာသည်မဟုတ်လော။ ဘုရားသခင်
 ၄၀ ၏ဗျာဒိတ်တော်ကိုခံရသောသူတို့ကို ဘုရားဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်သည်မှန်
 ၄၁ လျှင်၎င်းကျမ်စကားကိုမပယ်အပ်သင့်မှန်လျှင်၎င်း ခမည်းတော်သည်
 ၄၂ သန့်ရှင်းစေ၍ ဤလောကသို့စေတော်မူသောသူသည်ငါကားဘု
 ၄၃ ရားသခင်၏သားတော်ဖြစ်သည်ဟုဆိုသောကြောင့်သင်သည်ဘုရား
 ၄၄ သခင်ကိုပြစ်မှားသောစကားကိုပြောသည်ဟုထိုသူအားဆိုရာသ
 ၄၅ လော။ ငါခမည်းတော်၏အမှုတို့ကိုငါမပြုလျှင်ငါ့ကိုမရုံနှင့်။ ပြုလျှင်
 ၄၆ ငါ့ကိုမရုံသော်လည်းထိုအမှုတို့ကိုရုံကြလော့။ ထိုသို့ရုံလျှင်ခမည်းတော်
 ၄၇ သည်ငါ့နှိပ်တော်မူသည်ကို၎င်းငါသည်ခမည်းတော်နှိပ်သည်ကို၎င်းရုံ
 ၄၈ ၍သိမှတ်ကြလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ထိုအခါကိုယ်တော်
 ၄၉ ကို ဖမ်းဆီးရအောင် တဖန် ၅၁ ကြပြန်လျှင် ထိုသူတို့၏ထက်မှထွက်
 ၅၀ ကြတော်မူ၏။ ယောဟန်သည်ရေနှစ်မင်္ဂလာကိုရှေ့ဦးစွာပေးရာအ
 ၅၁ ရပ်။ ယော်ဒန်မြစ်နားသို့တဖန်ကြွ၍ထိုအရပ်၌နေတော်မူ၏။ လူအ
 ၅၂ များတို့သည် အထံတော်သို့ ရောက်လာလျှင် ယောဟန် သည်နိမိတ်
 ၅၃ လက္ခဏာကိုမပြ။ သို့သော်လည်း ယောဟန်သည်ဤသူကိုပြောသမျှ
 ၅၄ သည်ကိုယ်တော်ကိုရုံကြည်ခြင်း သို့ရောက်ကြ၏။ ။ညီအစ်မ

မာ ရိန္ဒင့်မာသနေသောဗေသနိရွာသား။ လာဇရုအမည်ရှိသောသူ
 ၂ တယောက်သည်နာလျက်နေလေ၏။ နာနေသောလာဇရု၏နှစ်မမာရီ
 ကားသခင်ဘုရားကိုဆီမွှေးနှင့်လိမ်း၍ခြေတော်ကိုမိမိဆံပင်နှင့်သုတ်
 ၃ သောမာရီဖြစ်သတည်း။ ညီအစ်မတို့သည်အထံတော်သို့စေလိုက်၍
 ၄ သခင်ကိုယ်တော်ချစ်တော်မူသောသူသည်နာနေပါသည်ဟုကျောက်
 ကြွ၏။ ထိုစကားကိုယေရှုကြားတော်မူလျှင်ထိုအနာသည်သေခါ
 ၅ မဟုတ်။ ဘုရား သခင်၏ဘုန်းတော်ကိုထင်ရှား စေသောအနာဖြစ်၏။
 ထိုအနာကြောင့်ဘုရားသခင်၏သားတော်သည်ဘုန်း ထင်ရှားခြင်းရှိ
 ၆ လိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ယေရှုသည်မာသကို၎င်း သူ၏ညီမနှင့်
 ၇ လာဇရုကို၎င်းချစ်တော်မူ၏။ လာဇရုသည်ကိုကြားတော်မူလျှင်ကြွ
 ၈ တော်မူဘဲ ထို အရပ် ၌ နှစ်ရက်နေတော်မူ၏။ ။ ထိုနောက်
 မှာတပည့်တော်တို့အား ယခုပြည် သို့တဖန်သွား ကြစို့ ဟုမိန့်တော်မူ
 ၉ လျှင် တပည့်တော်တို့ကအရှင်ဘုရား။ ယခုလူတို့သည်ယခုပင် ကိုယ်
 ၁၀ တော်ကိုခွင့်ပြုရအောင်ရှာ ကြံကြ၏။ ထိုအရပ်သို့တဖန်ကြွတော်မူ
 ၁၁ သလောဟုကျောက်ကြွ၏။ ယေရှုကလည်းတနေ့တွင်တဆယ်နှစ်နာရီ
 ရှိသည့်မဟုတ်လော။ လူသည်နေ့အခါ၌သွားလာလျှင်နေရောင်အလင်း
 ၁၂ ကိုမြင်ရသောကြောင့်ထိုမိန့်ခံလဲတတ်။ ညည့်အခါ၌သွားလာလျှင်အ
 ၁၃ လင်းမရှိသောကြောင့်ထိုမိန့်ခံလဲတတ်၏ဟုမိန့်တော်မူပြီးမှ ငါထို့
 ၁၄ အဆွေလာဇရုအိပ်ပြော်၏။ သူကိုနှိုးရအောင်ငါသွားမည်ဟုမိန့်တော်
 ၁၅ မူ၏။ သခင်။ သူသည်အိပ်ပြော် လျှင်သက်သာ ရလိမ့်မည်ဟုတ
 ၁၆ ပည့်တော်တို့သည် ကျောက်ကြွ၏။ ယေရှုသည်လာဇရုသေကြောင်း
 ကိုရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသော်လည်းပကတိအိပ်ပြော်ကြောင်းကိုမိန့်
 ၁၇ တော်မူသည်ဟုတပည့် တော်တို့သည် ထင်မှတ်ကြ၏။ ထိုအခါယေရှု
 ၁၈ ကလာဇရု သေပြီး။ ထိုအရပ်၌ငါမရှိသဖြင့်သင်တို့ရုံကြည်စရာအ
 ကြောင်းရှိသည်ကိုထောက်၍ သင်တို့အတွက်ငါဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။
 ၁၉ သူဆီသို့ယခုသွားကြစို့ဟုအတည် အလင်းမိန့်တော်မူ၏။ မိန့်မဟုဆို
 လိုသောသောမကအကျွန်ုပ်တို့လည်း သွား၍ သခင်နှင့်အတူသေကြစို့
 ဟုတပည့်တော်ချင်းတို့အားဆို၏။

၂၀ ယေရှုသည်ရောက်တော်မူသော် လာဇရုကိုသင်း ပြိုင်းတွင်း ၌ထား၍
 ၂၁ လေးရက်လွန်လေပြီး။ ဗေသနိ ရွာသည်ယေရှုထင် မြို့နှင့် အနီး။ တ

- ၁၈ ဇိုင်ဆောက်ကွာသဖြင့်စာသနှင့်မာရိယို၏မောင်သေလွန် သည်ဖြစ်
၂၀ နှစ်သူတို့ကိုနှစ်သိမ့်စေလိုသော ငါ့ယုဒလူအများတို့သည်လာကြပြီး။
- ၂၀ ယေရှုရောက်လာတော်မူသည်ကို မာသ ကြား လျှင် ကိုယ် တော် ကို
- ၂၁ ကြိုဆိုအောင်သွား၏။ မာရိကား အိမ်၌ထိုင်နေရပ်၏။ မာသက
- ၂၂ သခင်၊ ကိုယ်တော် ရှိတော် မူလျှင် ကျွန်မမောင်မသေပါ။ ဟုသေ
- သော်လည်း ကိုယ်တော်သည် ဘုရား သခင်ကိုဆုတောင်းတော်မူသမျှ
- ၂၃ တို့ကိုဘုရားသခင်ပေး တော်မူမည် ကိုကျွန်မသိပါသည် ဟုလျှောက်
- ၂၄ ၏။ ယေရှုကလည်း သင်မောင်ထမြောက်လိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
- ၂၅ စာသကလည်း နောက်ဆုံး သော့နှစ်ထမြောက် ရာကာလသူသည်ထ
- ၂၆ မြောက်မည်ကို ကျွန်မသိပါသည်ဟု လျှောက်၏။ ယေရှုကလည်း ငါ
- ၂၇ သည်ထမြောက်ခြင်းအကြောင်း။ အသက်ရှင်ခြင်း အကြောင်း ဖြစ်၏။
- ၂၈ ငါ့ကိုရှုံ့ကြည့် သောသူသည် သေလွန်သော်လည်း ရှင်လိမ့်မည်။ ငါ့ကို
- ၂၉ ရှုံ့ကြည့်၍ အသက်ရှင်သောသူရှိသမျှတို့သည်လည်း သေခြင်းနှင့်အစဉ်
- မပြတ်ကင်းလွတ်လိမ့်မည်။ ငါစကားကိုရှုံ့သောဟုမိန့်တော်မူ၏။
- ၃၀ ဟုတ်ပါ၏သခင်။ ကိုယ်တော်သည်ခရစ်တော်တည်းဟူသောဤ
- ၃၁ ဆောက်တော်မူသောဘုရားသခင်၏သားတော်ဖြစ်တော်မူ
- ၃၂ သည်ကိုကျွန်မရုံပါသည်ဟုလျှောက်၏။ ။ ထိုသို့လျှောက်ပြီးမှ
- ၃၃ မာသသွား၍ မိမိညီမမာရိအား အရှင်ဘုရား ရောက်လာပြီး။ သင်ကို
- ၃၄ ခေါ်တော်မူ၏ ဟုတိတ်တိတ် ခေါ်လေ၏။ မာရိသည် ထိုစကားကိုကြား
- ၃၅ ယှင်အလျှင် တဆောထ၍ အထံတော် သို့သွားလေ၏။ ထိုအခါယေရှု
- ၃၆ သည် ရွာထဲသို့ မဝင်သေး။ မာသ ကြိုဆို သော အရပ် ၌ရှိတော်မူသ
- ၃၇ တည်း။ ထိုကြောင့်နှစ်သိမ့်စေသောစကားကိုပြောလျက်မာရိနှင့်အတူ
- ၃၈ အိမ်၌ရှိသောယုဒလူတို့သည်မာရိအလျှင်တဆောထ၍ ထွက်သည်ကို
- ၃၉ မြင်ကြလျှင်သင်းပြင်းတွင်းနားမှာ ငိုကျွေးရအောင်သွားပြီးဟုဆိုသ
- ၄၀ ဖြင့်သူတို့လိုက်ကြ၏။ မာရိသည်ယေရှုရှိတော်မူရာအရပ်သို့ရောက်
- ၄၁ ၍ ကိုယ်တော်ကိုမြင်လျှင် ခြေတော်ရင်း၌ ပျက်ဝပ်၍သခင်၊ ကိုယ်တော်
- ၄၂ ရှိတော်မူလျှင် ကျွန်မမောင်မသေပါဟုလျှောက်၏။ မာရိမှစ၍လိုက်
- ၄၃ လာသောယုဒလူ တို့သည် ငိုကျွေး ကြသည်ကို ယေရှုမြင်လျှင် ညည်း
- ၄၄ တွားသံကိုပြု၍ ပူပန်သောစိတ်တော် ရှိသည် နှင့်အလောင်းကောင်ကို
- ၄၅ အဘယ်မှာထားကြသနည်းဟုမေးတော်မူ၏။ သခင်။ ကြွ၍ကြည့်တော်
- ၄၆ မူပါဟုလျှောက်ကြ၏။ ယေရှုသည် မျက်ရည်ကျတော်မူ၏။ ယုဒလူတို့

၃၈ ကကြည့်ပါ။ လာဇရုကိုအဘယ်မျှလောက်ချစ်တော်မူသည်တကားယု
 ၃၉ ဆိုကြ၏။ အချို့ထို့က မှတ်စိကန်း သောသူကို မြင်စေတော်မူသော၍
 ၃၈ ကြ၏။ တဖန်ယေရှုသည်ညည်းတွားသံကိုပြုလျက်သင်းပြိုင်းတွင်
 ၃၉ ထား၏။ ကျောက်ကို နှစ်မမာ သကသခင်။ ယခုဖြစ် လျှင်နံ့လိမ့်မည်လေးရက်ရှိ
 ၄၀ ပါပြီး ဟုလျှောက်၏။ ယေရှုကလည်း သင်သည်ရုံလျှင် ဘုရားသခင်
 ၄၁ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါကျောက်ကိုနှောကြ၏။ ယေရှုသည်လည်း အ
 ၄၂ ထောက်သို့ကြည့်၍ မျှော်လျက်အဖ။ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်စကားကိုနား
 ၄၃ ထောင်တော်မူသောကျေးဇူးတော်ကြီးလှပါ၏။ ကိုယ်တော်သည်အ
 ၄၄ ကျွန်ုပ်စကားကိုအစည်မပြတ်နားထောင်တော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်သိ
 ၄၅ ပါ၏။ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်ကိုစေလွှတ်တော်မူ
 ၄၆ သည်ကိုဝန်း ရံလျက်ရှိသော လူအပေါင်း တို့သည်ရုံကြည့် ရအောင်ထို
 ၄၇ သူတို့အကျိုးအထိ ဤသို့အကျွန်ုပ်လျှောက်ပါ၏။ ဟု မိန့်မြှောက်တော်မူ
 ၄၈ ပြီးမှလာဇရု။ ထွက်လာတော့ဟု ကြီးသောအသံနှင့်ဟစ်ခေါ်တော်မူ၏။
 ၄၉ ထိုအခါ သေလွန်သောသူသည် မိမိခြေလက်၌ပုဆိုး နံ့ငယ်နှင့်ရပ်ပတ်
 ၅၀ လျက်မျက်နှာလည်း ပဝါနှင့်ဖုံးအုပ်လျက် ထွက်လာ၏။ ယေရှုကလည်း
 ၅၁ သူကိုဖြည့်၍ ထွတ်ကြတော့ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါမာရ်ဆီသို့လာ
 ၅၂ သော ယုဒလူ အများ တို့သည်ပြုတော်မူသော အမှုကို မြင်လျှင်ကိုယ်
 ၅၃ တော်ကိုရုံကြည့်ကြ၏။ အချို့ထို့သည်လည်း ဖာရိရှဲလူတို့ ဆီသို့သွား
 ၅၄ ၍ယေရှုပြုတော်မူသောအမှုကိုပြောကြလေ၏။

၄၅ ထိုအခါ ယဇိပရောဟိတ် အကြီး တို့နှင့် ဖာရိရှဲ လူများသည် ဖွတ်အ
 ၄၆ ရာရှိထို့ကိုစည်းဝေး စေသဖြင့်ငါတို့သည် အဘယ်သို့ပြုကြသနည်း။
 ၄၇ ထိုသူသည်များ သောနိမိတ်လက္ခဏာ ကိုပြ၏။ သူကို၍သို့အလွတ်
 ၄၈ ထားလျှင်လူအားလုံးတို့သည်ရုံကြည့်လိမ့်မည်။ ရောမလူ၏သည်
 ၄၉ လည်းထာ၍ ငါတို့အရပ် ဌာနကို၎င်း ငါတို့အမျိုး ကို၎င်းသုဇန် သင်ပယ်
 ၅၀ ရှင်းလိမ့်မည်ဟုဆိုကြ၏။ သူတို့အဝင်ဖြစ်၍ ကယာဗုဒ္ဓမည်ရှိသော
 ၅၁ သူတည်းဟူသော။ ထိုနှစ်တွင်ယဇိပရောဟိတ်မင်းလုပ်သော သူက

၅၀ သင်တို့သည်ဘာမျှမသိကြ။ယုဒလူမျိုးအကျန်ပျက်စီးသည်ထက်လူတ
 ၅၁ ယောက်သည်လူများတို့အတွက်လေသော်သာ၍ကောင်းသည်ဟုသင်
 ၅၂ တို့မဆင်ချင်သည့်တကားဟုဆို၏။ထိုစကားကိုကိုယ်အလိုအလျောက်
 ၅၃ ပြောသည်မဟုတ်။ထိုနှစ်တွင်ယဇ်ပရောဟိတ်မင်း ဖြစ်လျက် ယေရှု
 ၅၄ သည် ထိုအမျိုးအတွက်လေလိမ့်မည်ဟူ၍ ငို ထိုအမျိုးအတွက်သာ
 ၅၅ သေမည်မဟုတ်။အရပ်ရပ်ကွဲပြားလျက်ရှိသောဘုရားသခင်၏သား
 ၅၆ များကိုအတုစုဝေးစေခြင်းငှါသေလိမ့်မည်ဟူ၍ ငိုပရောဖက်ညွှတ်
 ၅၇ နှင့်ဟောပြော၏။ထိုနေ့မှစ၍ကိုယ်တော်၏အသက်ကိုသတ်ရအောင်
 ၅၈ ထိုင်ပင်ကြံစည်ကြ၏။ ထိုကြောင့်ယေရှုသည်နောက်တဖန်ယုဒလူ
 ၅၉ တို့တွင်ထင်ရှားစွာမလှည့်လည်ဘဲလျက်ထိုအရပ်မှထွက်၍ တောနှင့်
 ၆၀ အနီးဖေရိမ်အမည်ရှိသောမြို့သို့ကြွ၍ တပည့်တော်တို့နှင့်အတူတကွ
 ၆၁ နေထော်မူ၏။ ယုဒပထမခါပွဲခံခါနီးတွင်လူအများတို့သည်မိမိ
 ၆၂ တို့ကိုသန့်ရှင်းစေခြင်းငှါပွဲမခံမီအရပ်ရပ်တို့မှယေရှုလင်မြို့သို့သွား
 ၆၃ ကြ၏။ ထိုသူတို့သည်ယေရှုကိုရှာဖွေ၍အချင်းတို့။အဘယ်သို့ထင်
 ၆၄ ကြသနည်း။သူသည်ပွဲဆီသို့မလာသလောဟုမိတ်မှာန်တော်၌ရပ်လျက်
 ၆၅ အချင်းချင်းဆိုကြ၏။ ထိုအခါအဘယ်သူသည်ယေရှုရှိရာအရပ်ကိုသိ
 ၆၆ လျှင်သူကိုဖမ်းဆီးအောင်ပြည့်နှစ်ရမည်ဟုယဇ်ပရောဟိတ်အကြီးတို့
 ၆၇ နှင့်ဖာရိရှဲလူတို့သည်မှာခွဲကြပြီး။ ယုဒပထမခါပွဲခံမည်ချောက်
 ၆၈ ရက်လိုသောအခါအထက်ကလေးလွန်၍သေခြင်းမှထမြောက်စေတော်
 ၆၉ မူသော လာဇရုနေရာ အရပ်ဗေသနိရွာ သို့ယေရှုရောက်တော်မူ၏။
 ၇၀ ရောက်တော်မူသောကြောင့် ထိုသူတို့သည်ပွဲလုပ်ကြသဖြင့်ဓာသ
 ၇၁ သည်လုပ်ကျွေးမှုကိုဆောင်၍လာဇရုသည်ကိုယ်တော်နှင့်အတူထိုင်နေ
 ၇၂ သောသူတို့အဝင်ဖြစ်၏။ ထိုအခါမာရိသည်အဖိုးများစွာထိုက်သော
 ၇၃ နာဒုဆီမ္မေးစစ်အကျပ်သုံးဆယ်ကိုယူလျက်ယေရှု၏ခြေတော်ကိုလိမ်း
 ၇၄ ၍မိမိဆံပင်နှင့်သုတ်သဖြင့်ထိုဆီ၏အမွှေးသည်တအိမ်လုံးကိုနှံ့ပြား
 ၇၅ လေ၏။ တပည့်တော်တို့အဝင်ဖြစ်၍ကိုယ်တော်ကိုအပ်နှံမည်သူ။ ရှိမုန်
 ၇၆ ၍သားယုဒရှကာရတ်က ထိုဆီမ္မေးကိုနေနာရိအပျားသုံးရာအဖိုးနှင့်
 ၇၇ ရောင်း၍ဆင်းရဲသောသူတို့အားအဘယ်ကြောင့်မပေးသနည်းဟုဆို
 ၇၈ ၍။ ထိုသို့ဆိုသော်ဆင်းရဲသောသူတို့အကျိုးကိုထောက်၍ဆိုသည်
 ၇၉ မဟုတ်။မိမိသည်သူခိုးဖြစ်လျက်တပည့်တော်များသုံးရန်ငွေအိတ်ကို
 ၈၀ ဆောင်၍နှိုက်ယူတတ်သောကြောင့်ဆိုသတည်း။ ယေရှုသည်လည်း

ထိုမိမ္မကို ရှိပါလေစေတော့။ ငါအလောင်းကိုသင်းပြုတ်ခြင်းငှါပြင်ဆင်
 ၀ သောနေ့ထိုင်အောင် ဤဆီမွှေးကို သူသည် သိုထားပြီး။ ဆင်းရဲသောသူ
 ၀ ထို့ကား သင်တို့၌ အစည်ရှိကြ၏။ ငါမူကား သင် တို့၌ အစည်ရှိသည်။
 ၀ ဟုတ်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ။ ထိုအရပ်၌ ယေရှုရှိတော်မူသည်ကို
 ၀ ယုဒလူများအပေါင်းတို့သည် သိလျှင် ကိုယ်တော်ကြောင့်သာလျာသည်
 ၀ မဟုတ်။ သေခြင်းမှ ထမြောက်စေတော်မူသော လာဇရုကို မြင်ခြင်းငှါ
 ၀ လာကြ၏။ ထိုသို့ ယုဒလူအများတို့သည် လာဇရုကို အကြောင်း ပြုသ
 ၀ ဖြင့် ထွက် သွား၍ ယေရှုကို ရုံကြည် သော့ကြောင့် ယစ်ပရောဟိတ်အ
 ၀ ကြီးတို့သည် လာဇရုကို လည်း သတ်ရအောင် တိုင်ပင်စီရင်ကြ၏။

၁၂ ခုတ်ဖန်နေ့၌ ယေရှုသည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ကြွလာတော်မူသည်ကို ပွဲဆီ
 ၁၃ သို့လာသော လူအစုအဝေးအပေါင်းတို့သည် ကြားရလျှင် ထန်းလက်
 ၀ များကို ကိုင်လျက် ကိုယ်တော် ကို ကြို ဆိုအံ့သော ငှါ ထွက် သွားကြ၍
 ၀ ဟောပြော၍ ဖြစ်စေတည်း။ ထာဝရဘုရား၏ အခွင့်နှင့် ကြွလာတော်
 ၀ မူသော ဣသရေလ ဂှင်ဘုရင် အား မင်္ဂလာ ဖြစ် စေ သတည်း ဟု ကျွေး
 ၁၄ ကျော်ကြ၏။ ကျမ်းစာ၌ လာသည်ကား။ ဖိအုန်သတို့သို့။ မစိုးရိမ်ပါနှင့်။
 ၁၅ သင်၏အရှင်မင်း ကြီးသည် မြဲကလေးကို စီး၍ သင် ဆီသို့ ကြွလာတော်မူ
 ၀ သည် ကိုကြည့်ပါဟု ရေးထားသည်နှင့် အညီ ယေရှုသည် မြဲကလေးကို
 ၁၆ တွေ့၍ စီးတော်မူ၏။ ထိုအကြောင်း အရာကို တပည့်တော်တို့သည် အစ
 ၀ အဦး၌ နားမလည်သော်လည်း ကိုယ်တော်ကို ရည်မှတ်၍ ထိုသို့ ရေးထား
 ၀ သည် ကို၎် ကိုယ် တော် အား ထိုသို့ ပြု ကြသည် ကို၎် ဘုန်း ဖွင့်တော်မူ
 ၁၇ သော နောက် သူတို့သည် သတိရ၍ မှတ်မိကြ၏။ ။ နောက်တော်သို့
 ၀ လိုက်သော လူအစုအဝေးတို့သည် ကား လာဇရုကို သင်းပြုင်းတွင်းမှ ခေါ်
 ၀ ၍ သေခြင်းမှ ထမြောက်စေတော်မူသည် အကြောင်းကို သက်သေခံကြ၏။
 ၁၈ ထိုနိမိတ်လက္ခဏာကို ပြတော်မူသည် ဟု လူများတို့သည် သိတင်းကြား
 ၁၉ သော့ကြောင့် ကြိုဆိုအံ့သော ငှါ ထွက် သွားကြ၏။ ဖာရိရှဲလူအချင်းချင်း
 ၀ တို့လည်း သင်တို့သည် ဘာမျှ မတတ်နိုင်။ ဤလောကသည် သူ့နောက်သို့
 ၂၀ လိုက်သွားပြီး တကား ဟု ဆိုကြ၏။ ကိုးကွယ်ခြင်း အမှုနှင့် ထိုပွဲဆီသို့
 ၂၁ ရောက်လာသော သူတို့တွင် ဟေလသလူအချို့ပါ၏။ ထိုသူတို့သည်
 ၀ ဂါလိလဲပြည်။ ဗက်ဇဒရဲလား ဖြစ်သော ဖိလိပ္ပဲဆီသို့ သွား၍ အကျွန်ုပ်
 ၀ တို့သည် ယေရှုကို မြင်ချင်ပါသည် ခင်ဘုရား ဟု တောင်းပန်ကြ၏။

- ၂၂ ဖိလိပ္ပုသွား၍အန္တေ့ကိုကြားပြီးမှထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည်ယေရှုကို
- ၂၃ လျှောက်၏။ ယေရှုကလည်းလူသားသည်ဘုန်းဖွင့်ရသောအချိန်
- ၂၄ ရောက်လာပြီး။ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကားမြေခွံကျသောဝပါးစေ့မ
- ၂၅ ပျက်လျှင်တခုတည်းနေ၏။ ပျက်လျှင်များအောအသီးကိုသီးတတ်၏။
- ၂၆ မိမိအသက်ကိုနှစ်မြောသောသူသည်အသက်ဆုံးလိမ့်မည်။ ဤလောက
- ၂၇ နှစ်မိမိအသက်ကိုမုန်း သောသူသည်ထာဝရအသက်ကိုစောင့်ရှောက်
- ၂၈ လျှက်နေ၏။ ငါအမှုကိုဆောင်ရွက်သောသူဖြစ်လျှင်ငါနောက်သို့
- ၂၉ ကိုက်ရမည်။ ငါအမှုကိုဆောင်ရွက်သောသူသည်လည်းငါရှိရာအရပ်
- ၃၀ နှိ၍လိမ့်မည်။ ငါအမှုကိုဆောင်ရွက်သောသူဖြစ်လျှင်ထိုသူကိုခမည်း
- ၃၁ တော်ချီးမြှောက်တော်မူလတံ့။ ။ ယခုတွင်ငါစိတ်နှစ်လုံးပူပန်
- ၃၂ ခြင်းရှိ၏။ အဘယ်သို့ငါလျှောက်ရမည်နည်း။ ဤအချိန်မှအကျွန်ုပ်ကို
- ၃၃ ကယ်တင်တော်မူပါအဖဟုလျှောက်ရမည်လော။ အကြောင်းရှိ၍သာဤ
- ၃၄ အချိန်သို့ရောက်လာပြီး။ အိုအဖ။ ကိုယ်တော်၏နာမကိုချီးမြှောက်တော်
- ၃၅ မူပါဟုမိန့်မြှောက်တော်မူ၏။ ထိုအခါကောင်းကင်မှစကားသံကား။ ငါ
- ၃၆ ချီးမြှောက်ခဲ့ပြီး။ တဖန်ချီးမြှောက်လေဦးမည်ဟုလာ၏။ ဝန်းရံလျက်
- ၃၇ ရှိသောအရအဝေးတို့သည်ကြားလျှင်ဇိဗ်းချွန်းသည်ဟုဆိုကြ၏။
- ၃၈ အချားသောသူတို့ကကိုယ်တော်အားကောင်းကင်တမန်မြှောက်သည်
- ၃၉ ဟုဆိုကြ၏။ ယေရှုကထိုစကားသံသည်ငါအဖို့အလိုငှါလာသည်မ
- ၄၀ ဟုတ်။ သင်တို့အဖို့အလိုငှါလာ၏။ ယခုတွင်ဤလောကသည်တရား
- ၄၁ စီရင်ခြင်းကိုခံရ၏။ ယခုတွင်ဤလောကကိုအစိုးရသောမင်းသည်ပြင်
- ၄၂ သို့နှင်ထုတ်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ ' ငါသည်လည်းမြေကြီးနှင့်ကွာ၍
- ၄၃ မြောက်ထားခြင်းကိုခံလျှင်လူအပေါင်းတို့ကိုငါဆီသို့ငါဆွဲလိမ့်မည်
- ၄၄ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့မိန့်တော်မူသော်မိမိသည်အဘယ်သို့သေရ
- ၄၅ မည်အရပ်ကိုပေးတော်မူ၏။ လူများတို့လည်းခရစ်တော်သည်အ
- ၄၆ စည်ထာဝရတည်သည်ဟုပညတ္တိကျမိ၍လာကြောင်းကိုအကျွန်ုပ်တို့
- ၄၇ ကြားသိရပြီး။ သို့ဖြစ်လျှင်လူသားသည်မြောက်ထားခြင်းကိုခံရမည်
- ၄၈ ဟုသင်သည်အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ ထိုလူသားသည်အဘယ်သူ
- ၄၉ နည်းဟုဆိုကြ၏။ ယေရှုကလည်းအလင်းသည်သင်တို့တွင်ခဏသာ
- ၅၀ ရှိ၏။ အလင်းရှိဘုန်းခါသွားလာကြလော့။ သို့မဟုတ်။ မှောင်မိုက်သည့်
- ၅၁ သင်တို့ကိုဖုံးလွှမ်းလိမ့်မည်။ မှောင်မိုက်၍သွားသောသူသည်အဘယ်
- ၅၂ ဆီသို့ကိုယ်သွားသည့်ကိုကိုယ်မသိ။ အလင်းရှိဘုန်းခါအလင်း၏သား

ဖြစ်ရအောင် အလင်း ကိုရုံကြည့် ကြလော့ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့မိန့်
တော်မူပြီးမှယေရှုသည်ထိုသူတို့အထဲမှမထင်မရှားထွက်ကြွတော်မူ၏။

- ၃၇ ထိုမျှလောက်ကြီးသော နိမိတ်လက္ခဏာ တို့ကို သူတို့မျက်မှောက်၌
- ၃၈ တော်မူသော်လည်း သူတို့သည် ရုံကြည့်ခြင်း သို့မရောက်ကြ။ ပရော-
- ဖက်ဟောရှာယဟောဘူးသည် ကား။ အိုထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်တို့
- ဟောပြောသော သိတင်းစကား ကိုအဘယ်သူရုံသနည်း။ ထာဝရဘု
- ရား၏လက်တော်သည်အဘယ်သူအား ထင်ရှား ရှိတော်မူသနည်းဟု
- ၃၉ သောစကားသည်ပြည့်စုံခြင်း သို့ရောက်သတည်း။ ပရောဖက်ဟော
- ၄၀ ရှာယတဖန်ဟောဘူးသည်ကား။ သူတို့မျက်စိမမြင်ရ။ စိတ်နှစ်လုံးနား
- မလည်ရ။ အကျင့်မပြောင်းလဲရ။ သူတို့အနာရောဂါ ကိုငါမညီမီးစေ
- ရမည်အကြောင်း။ သူတို့မျက်စိကိုကွယ်စေတော်မူ၏။ သူတို့စိတ်နှစ်
- လုံးကိုခိုက်စေတော်မူ၏ ဟူသောစကားကြောင့်ထိုသူတို့သည် ရုံကြည့်
- ၄၁ ခြင်း သို့မရောက်နိုင်ကြ။ ဟောရှာယသည်ဘုန်းအာခူဘော်တော်ကို
- မြင်၍ဗျာဒိတ်တော်ကိုပြန်စည်တွင်ထိုစကားကိုဟောပြောသတည်း။
- ၄၂ သို့သော်လည်း အရာရှိအများ တို့သည် ကိုယ်တော်ကို ရုံကြည့်ကြ
- ၏။ တရားဇရပ်မှဖာရိရှဲလူတို့သည် နှင်ထုတ်မည်စိုးရိမ်သောကြောင့်
- ၄၃ ထင်ရှားစွာဝန်မခံကြ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ဘုရားသခင်
- ပေးတော်မူသောဘုန်း အသရေထက်လူတို့ပေးသောဘုန်းအသရေကို
- ၄၄ သာ၍နှစ်သက်ကြ၏။ ။ ထိုအခါယေရှုကငါကိုရုံကြည့်သောသူသည်
- ငါကိုသာ ရုံကြည့်သည်မဟုတ်။ ငါကိုစေလွှတ်တော်မူသော သူကိုရုံ
- ၄၅ ကြည့်၏။ ငါကိုကြည့်ရှုသောသူသည်ငါကိုစေလွှတ်တော်မူသောသူ
- ၄၆ ကိုကြည့်ရှု၏။ ငါကိုရုံကြည့်သမျှသောသူတို့သည် မှောင်ခိုက်၌မနေရ
- ၄၇ အောင်ငါသည်အလင်းဖြစ်လျက်၍လောကသို့ကြွလာပြီး။ ငါစကား
- ကိုကြားသောသူသည်မရုံကြည့်ဘဲနေလျှင်ထိုသူအား ငါသည်အပြစ်မစီ
- ရင်။ လောကီသားတို့အားအပြစ်စီရင်ရအောင် ငါလာသည်မဟုတ်။
- ၄၈ လောကီသားတို့ကိုကယ်တင်ရအောင်ငါလာ၏။ ငါကိုပယ်၍ငါစကား
- ကိုနားမခံသောသူအား အပြစ်စီရင်သောသူရှိသေး၏။ ငါဟောပြော
- သောစကားပင်နောက်ဆုံးသောနေ့၌ထိုသူအားအပြစ်စီရင်လိမ့်မည်။
- ၄၉ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ငါသည်ကိုယ်အလိုအလျောက်ဟော
- ပြောသည်မဟုတ်။ ငါကိုစေလွှတ်တော်မူသောခမည်းတော်သည်အ

ဘယ်သို့ ငါ့ဆုပေး ဟောပြော ရမည် ကိုပညတ်ပေးတော်မူပြီး၊ ခမည်း
 ၁၀ တော်၏ ပညတ်တော်သည် ထာဝရအသက်ဖြစ်၏။ 'ထိုကြောင့် ဟော
 ပြောသမျှတို့ကို ခမည်းတော်မှာ ထားတော်မူသည့် အတိုင်း ငါ့ဟောပြော
 ၁၀ ၏ ဟုကျေးကျော်၍ မိန့်တော်မူ၏။ ။ ပသခါ ပွဲမခံမီ နွဲ့ယေရှုသည် ဤ
 လောကမှ ခမည်းတော်ထံသို့ ပြောင်း ရသော အချိန် ရောက်သည် ကို သိ
 တော်မူသည့် ဖြစ်၍ ဤ လောက၌ ရှိသော မိမိလူတို့ ကို ချစ်တော်မူသဖြင့်
 ၂ အဆုံးတိုင် အောင်ချစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံ မည် အကြောင်း။
 မာရ်နတ် သည် ရှိမုန် သား ယုဒဂုဏ်ရတံ၏ စိတ်နှစ်လုံး နွဲ့အကြံ ပေး
 ၃ သွင်း နှင့် သတည်း။ ထိုအခါ ညစာကို စားကြစည် ယေရှုသည် ကားခ
 မည်းတော်သည် သူ၏ လက်သို့ အလုံး ချစ်တော်မူသည့် ကို
 ၄ ၎င်း သူသည် ဘုရား သခင်ထံ တော်မှ တွက်လာ သည်ကို ၎င်း ဘုရား သ
 ခင်ထံ တော်သို့ ကြွ သွားသည် ကို ၎င်း သိတော်မူလျက်ပင် ညစာမှ ထ၍
 ၅ ဝတ်လုံတော်ကို ချွတ်ပြီး မှပဝါကို ယူ၍ ခါးကို စဉ်းတော်မူ၏။ ထိုနောက်
 မှာ ရေကို အင်ထုံ နွဲ့လောင်း သဖြင့် တပည့်တော်တို့၏ ခြေကို ဆေး၍ ခါး
 ၆ နွဲ့စည်း သော ပဝါ နှင့် သုတ်တော်မူ၏။ ။ ရှိမုန် ပေတရုဆီသို့
 ရောက်တော်မူ သော အခါ ထိုတပည့် တော်က သခင်။ ကိုယ်တော်သည်
 ၇ ကျွန်တော် ခြေကို ဆေးတော်မူ သလော ဟု လျှောက်၏။ ယေရှုကလည်း
 ငါပြု သော အမှု ကို သင် သည် ယခုနား မလည် သေး။ နောက်မှာ သိလိမ့်
 ၈ မည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ပေတရုကလည်း ကျွန်တော် ခြေကို ကိုယ်တော်
 သည် အလျှင်း ဆေး တော်မူရ ဟု လျှောက်၏။ ယေရှုကလည်း သင်ကို
 ၉ ငါမဆေးလျှင် သင်သည် ငါ နှင့် မဆက်ဆံ ရဟု မိန့်တော်မူ၏။ ရှိမုန် ပေ
 တရုကလည်း ကျွန်တော် ခြေကို သာမဆေးပါ နှင့်။ လက်ကို ၎င်း ဥက္ခေါင်း
 ၁၀ ကို ၎င်း ဆေး တော်မူပါ ဟု လျှောက်ပြန်၏။ ယေရှုကလည်း ရေချိုးပြီး
 သော သူမည်သည် ကား ခြေကို ထား ၍ ဆေးရသော အကြောင်း မရှိ။ တ
 ကိုယ်လုံး စင်ကြယ် ၏။ သင် တို့သည် စင်ကြယ် သော်လည်း အားလုံး စင်
 ၁၁ ကြယ်သည် မဟုတ် ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံ သော သူ
 ကို သိတော်မူ သော ကြောင့် သင်တို့ အားလုံး စင်ကြယ် သည် မဟုတ် ဟု
 မိန့်တော်မူ သတည်း။

၁၂ ထိုသို့ သူတို့၏ ခြေကို ဆေး တော်မူပြီး မှ ဝတ်လုံကို ဝတ်၍ တဖန် ထိုင်
 ၁၃ တော်မူလျှင် သင်တို့ နွဲ့ငါပြုခဲ့သော အမှုကို နားလည်ကြ သလော။ ငါ့ကို

အရှင်ဘုရားဟူ၍ ခင်သခင်ဟူ၍ ခင်သင်၍ သည်ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။ ထိုစကားလည်း ဟုတ်သောစကား ဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟုမူကား။

၁၄ ခေါ်ဝေါ်သည် အစဉ်း ဝါမှန်ပေ၏။ ဝါသည် သခင် ဖြစ်လျက် အရှင်ဘုရား ဖြစ်ထုတ်သင်၍ ဤခြေကံဆေးလျှင် သင်၍ သည် အချင်းချင်း ဖြေ

၁၅ ကိုဆေးကြ၏။ ဝါသည် သင်၍ နှိုပြသကဲ့သို့ သင်၍ ပြုရအောင်

၁၆ ပုံသက်သေကို ဝါဖြစ်ပြီး။ ဝါအမှန်အကန် ဆိုသည်ကား။ ကွန်သည် သခင်ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်သည် မဟုတ်။ တနေ့သည်လည်း စေတုတ်သေပါ

၁၇ သူထက်သာ၍ ကြီးမြတ်သည် မဟုတ်။ ဤအရာများကို သင်တို့သိ

၁၈ ၍ သိသည် အထိုင်း ကျင့်လျှင် မဂ်ဇာရှိ၏။ သင်တို့အား လုံးကို ဝါရည်စောင်၍ ပြောသင့်မဟုတ်။ ဝါခြွေးကောက်သော သူတို့ကို ဝါသိ၏။ ကျွန်

၁၉ စာကို ပြည့်စုံစေမည် အကြောင်း။ ဝါနှင့် အတူစား သော သူသည် ဝါကို

၂၀ ခြေနှင့် ကျောက်သတည်း။ ထိုအမှုအရာ ရောက်သော အခါ ဝါသည် အဘယ်သူ ဖြစ်မှန်းကို သင်တို့ ရုံကြည့်ရအောင် မရောက်မှီ ယခုပင်

၂၁ သင်တို့အား ဝါပြောနှင့်ပြီး။ ဝါအမှန်အကန် ဆိုသည်ကား။ ဝါစေတုတ်သော သူကို လက်ခံသော သူသည် ဝါကို လက်ခံ၏။ ဝါကို လက်ခံသော သူသည် ဝါကို စေတုတ်တော်မူသော သူကို လက်ခံသည် ဟု မိန့်တော်မူ

၂၂ ၏။ ထိုသို့ ယေရှုသည် မိန့်တော်မူပြီး မှတ်နှစ်လုံးတော်ပုန်ခြင်း သို့ရောက် ၍ ဝါအမှန်အကန် ဆိုသည်ကား။ သင်တို့တွင် တစ်တယောက် သော သူသည် ဝါကို အပ်နှံ လိမ့်မည် ဟု သက်သေခံသဖြင့် မိန့်

၂၃ တော်မူ၏။ အဘယ်သူကို ရည်စောင်၍ မိန့်တော်မူသည်ကို တပည့်

၂၄ တော်တို့သည် တွေးတောခြင်း ရှိသဖြင့် အချင်းချင်း တယောက်ကို တ

၂၅ ယောက် ကြည့်ရှုကြ၏။ ယေရှုချစ်တော်မူသော တပည့်တော် တယောက်

၂၆ သည် ရင်ပြင်တော်နား မှာ ထိုင်နေသဖြင့် အဘယ်သူကို ရည်စောင်၍ မိန့်တော်မူသနည်း ဟု မေးရအောင် ရှိမုန် ပေတရုက သူအား အမှတ်

၂၇ ပေးလေ၏။ ထိုတပည့်တော်သည် ယေရှု၏ ရင်တော်ကို မှီ၍ လျောင်း

၂၈ နေလျက် သခင်။ အဘယ်သူနည်း ဟု လျှောက်၏။ ယေရှုကလည်း ဤမုန့်

၂၉ တလုပ်စာကို ဝါနှစ်၍ ပေးသော သူပေတည်း ဟု မိန့်တော်မူလျှင် မုန့်တ

၃၀ လုပ်စာ ကိုနှစ်ပြီး မှ ရှိမုန်၏ သား ယုဒဂုဏာ ချစ်အား ပေတော်မူ၏။ ထိုသူသည် မုန့်တလုပ်စာကို ခံပြီး မှ မာရ်နတ်စာတန်သည် သူအထံသို့

၃၁ ဝင်လေ၏။ ယေရှုကလည်း သင်သည် ပြုသော အမှုကို အသော့ပြုပါဟု

၃၂ ထိုသူအား မိန့်တော်မူ၏။ အဘယ်ကြောင့် ထိုသို့ မိန့်တော်မူသည်ကို

- ၂၉ စားပွဲ၌ထိုင်သောသူတို့တွင်အဘယ်သူမျှမသိ။ အချို့တို့ကယုဒဂုဏ်ရတနာသည်ငွေအိတ်ကိုဆောင်သောကြောင့်ဤပွဲ၌ထိုင်သုံးစရာအဖို့ကိုဝယ်တော့ဟူ၍၎င်းသို့မဟုတ်။ ဆင်းရဲသောသူတို့အားတစ်စုံတစ်ခုကိုပေး
- ၃၀ တော့ဟူ၍၎င်းယေရှုမိန့်တော်မူသည်ဟုထင်မှတ်ကြ၏။ ယုဒဂုဏ်ရတနာသည်မုန့်တလုပ်စာကိုခံပြီးမှချက်ချင်းထွက်သွား၏။ ထိုအချိန်ကား
- ၃၁ ညအချိန်ဖြစ်၏။ ။ထိုသူထွက်သွားသောနောက်ယေရှုကယခုတွင်လူသားသည်ဘုန်းထင်ရှားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ဘုရားသခင်
- ၃၂ သည်လည်းသူအားဖြင့်ဘုန်းတော်ထင်ရှားခြင်းရှိ၏။ ဘုရားသခင်သည်သူအားဖြင့်ဘုန်းတော်ထင်ရှားခြင်းရှိလျှင်ဘုရားသခင်သည်ကိုယ်တော်အားဖြင့်သူ၏ဘုန်းကိုထင်ရှားစေတော်မူလိမ့်မည်။ ကာ
- ၃၃ လမကြာမမြင့်ပင်သူ၏ဘုန်းကိုထင်ရှားစေတော်မူလိမ့်မည်။ ချစ်သားတို့။ ငါသည်သင်တို့နှင့်အတူခဏသာရှိသေး၏။ သင်တို့သည်ငါကိုရှာကြလိမ့်မည်။ ငါသွားရာအရပ်သို့သင်တို့မရောက်နိုင်ကြဟု
- ၃၄ ဒလူတို့အားငါဆိုသကဲ့သို့ယခုသင်တို့အားငါဆို၏။ သင်တို့သည်အချင်းချင်းတယောက်ကိုတယောက်ချစ်ကြလော့။ ငါသည်သင်တို့ကိုချစ်သည်နည်းတူအချင်းချင်းချစ်ကြလော့ဟုပညတ်သစ်ကိုငါပေး
- ၃၅ ၏။ သင်တို့သည်အချင်းချင်းချစ်ကြလျှင်လူအပေါင်းတို့သည်ထိုမေတ္တာကိုထောက်၍ သင်တို့သည်ငါတပည့်ဖြစ်မှန်းကိုသိရကြလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

- ၃၆ ရှိမုန့်ပေတရုကသခင်။ ကိုယ်တော်သည်အဘယ်ဆီသို့ကြွတော်မူမည်နည်းဟုမေးလျှောက်လျှင်ယေရှုကငါသွားရာအရပ်သို့သင်သည်ယခုမ
- ၃၇ လိုက်နိုင်။ နောက်မှာလိုက်ရလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ပေတရုကလည်းသခင်။ ကျွန်တော်သည်ကိုယ်တော်နှင့်အတူအဘယ်ကြောင့်ယခုမလိုက်နိုင်သနည်း။ ကိုယ်တော်အဖို့ကျွန်တော်အသက်ကိုစွန့်ပါမည်ဟု
- ၃၈ လျှောက်လျှင် ယေရှုကငါအဖို့ သင်အသက်ကိုစွန့်မည်လော။ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား။ ကြက်မတူနဲ့မိသင်သည်သုံး ကြိမ်မြောက်အောင်
- ၃၉ ငါကိုညှင်းပယ်လိမ့်မည်ဟုပြန်၍ မိန့်တော်မူ၏။ ။ တဖန်တို့။ ယေရှုက သင်တို့စိတ်နှစ်လုံးပူပန်ခြင်းမရှိစေနှင့်။ ဘုရားသခင်ကိုရှုံ
- ၄၀ ကြည်ကြလော့။ ငါကိုလည်းရှုံကြည်ကြလော့။ ငါအဖို့အိမ်တော်၌နေစရာအခမအများရှိ၏။ သို့မဟုတ်လျှင်မဟုတ်ကြောင်းကိုသင်တို့အား

ငါမပြောဘဲမနေ။ သင်တို့ နေ့စဉ်အရပ်ကို ပြင်ဆင်ရအောင် ငါသွား
 ၃ ၏။ ငါသွား၍ သင်တို့ နေ့စဉ်အရပ်ကို ပြင်ဆင်ပြီး မှတဖန် ငါ
 လာပြန်၍ ငါရှိရာအရပ်၌ သင်တို့ရှိရအောင် သင်တို့ကို ငါဆီသို့ သိမ်း
 ၄ ဆည်းလိမ့်မည်။ ငါသည် အဘယ်ဆီသို့ သွားသည်ကို သင်လမ်းခရီး
 ၅ ကို သင်တို့ သိကြ၏။ ဟု မိန့်တော်မူ၏။ သောမကလည်း သခင်။
 ကိုယ်တော်သည် အဘယ်ဆီသို့ သွားတော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့ မသိ
 ၆ သည်ဖြစ်၍ လမ်းခရီး ကို အဘယ် သို့သိနိုင်ပါ မည်နည်း ဟု လျှောက်
 ၇ လျှင် ယေရှုက ငါသည် လမ်းခရီး ဖြစ်၏။ သမ္မာတရားလည်း ဖြစ်၏။
 အသက်လည်း ဖြစ်၏။ ငါကို အဖွဲ့ပြုဘဲ အဘယ်သူမျှ ခမည်းတော်ထံ
 ၈ သို့မရောက်ရ။ သင်တို့သည် ငါကို သိလျှင် ငါခမည်းတော်ကို မသိ
 ၉ ဘဲမနေကြ။ ယခုမှ စ၍ ခမည်းတော်ကို သိမြင်ကြ၏။ ဟု မိန့်တော်မူ၏။
 ၁၀ ။ ဖိလိပ္ပကလည်း သခင်။ ခမည်းတော်ကို အကျွန်ုပ်တို့ အား ပြတော်
 ၁၁ မူပါ။ ထိုသို့ အကျွန်ုပ်တို့ အလိုပြည့်စုံပါမည် ဟု လျှောက်လျှင် ယေ
 ရှုက ဖိလိပ္ပ။ ဤမျှ ကာလပတ်လုံး ငါသည် သင်တို့နှင့် အတူရှိပြီး မှသင်
 သည် ငါကို မသိသေးသလော။ ငါကို မြင်သော သူသည် ခမည်းတော်ကို
 ၁၂ မြင်၏။ သို့ဖြစ်လျှင် ခမည်းတော်ကို အကျွန်ုပ်တို့ အား ပြတော်မူပါဟု
 ၁၃ သင်သည် အဘယ်သို့ ဆိုသနည်း။ ငါသည် ခမည်းတော်၌ ရှိသည်ကို
 ၁၄ ၎င်းခမည်းတော်သည် ငါ၌ ရှိတော်မူသည်ကို ၎င်း မရုံသလော။ ငါဟော
 ပြောသော စကားကို ကိုယ် အလိုအလျောက် ငါမဟော မပြော။ ငါပြု
 သော အမှုတို့ကို ငါ၌ တည်နေတော်မူသော ခမည်းတော်သည် ပြုတော်
 ၁၅ မူ၏။ ငါသည် ခမည်းတော်၌ ရှိသည်ကို ၎င်းခမည်းတော်သည် ငါ၌
 ရှိတော်မူသည်ကို ၎င်း ရုံကြလော့။ ငါစကားကို မရုံလျှင် ငါ အမှုတို့ကို
 ၁၆ ထောက်၍ ရုံကြလော့။ ငါအမှန်အကန် ဆိုသည်ကား။ ငါကို ရုံကြည့်
 သော သူသည် ငါပြုသော အမှုတို့ကို ပြုလိမ့်မည်။ ထိုအမှုတို့ ထက်သာ၍
 ကြီးသော အမှုတို့ကို လည်း ပြုလိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။
 ၁၇ ငါသည် ခမည်းတော်ထံသို့ သွား၍ သင်တို့သည် ငါနာမကို အဖွဲ့ပြု
 သဖြင့် ဆုတောင်းသမျှကို ငါပြုမည်။ အကြောင်းမူကား။ ခမည်းတော်
 ၁၈ သည် သားတော်အား ဖြင့် ဘုန်းထင်ရှားတော်မူခြင်း ရှိမည် အကြောင်း
 ၁၉ တည်း။ သင်တို့သည် ငါနာမကို အဖွဲ့ပြု၍ တစ်ကုန် ဆုတောင်းလျှင်
 ၂၀ တောင်းသည် အတိုင်း ငါပြုမည်။ ။ ငါကို ချစ်လျှင် ငါပညတ်တို့ကို
 ၂၁ စောင့်ရှောက်ကြလော့။ ငါသည် ခမည်းတော်ကို တောင်း၍ ခမည်း

- တော်သည်သမ္မာတရားကိုပြသောဝိညာဉ်တော်တည်း ဟူသောတပါး
 သော ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာကို သင်တို့နှင့် အတူ အစည် မပြတ် တည်နေစေ
 ၁၇ ခြင်း ငှါသင်တို့အားပေးတော်မူမည်။ ထိုဝိညာဉ်တော် ကိုလောကီ
 သားတို့သည် မသိမမြင်သော့ကြောင့် မခံမယူနိုင်ကြ။ ထိုဝိညာဉ်တော်
 သည် သင်တို့နှင့် အတူတည်နေ၍ သင်တို့နှိမ့်တော်သော့ကြောင့် သင်တို့
 ၁၈ သိကြ၏။ ငါသည် သင်တို့ကို ကိုးကွယ်ရာ မဲ့စွန့်ထားမည် မဟုတ်။
 ၁၉ သင်တို့ဆီသို့ ငါလာဦးမည်။ ခဏကြာပြီး မှလောကီသားတို့သည် ငါ
 ကို မမြင်ရာ။ သင်တို့သည် မြင်ရာ၏။ ငါသည် အသက်ရှင်သော့ကြောင့်
 ၂၀ သင်တို့သည် လည်း အသက်ရှင်လိမ့်မည်။ ငါသည် ခမည်းတော်နှိမ့်
 သည် ကိုနှင့် သင်တို့သည် ငါ နှိမ့်သည် ကိုနှင့် ငါသည် သင်တို့ နှိမ့်သည်
 ၂၁ ကိုနှင့် ထိုနေ့ နှိမ့်သင်တို့ သိကြသိမ့်မည်။ ငါပညတ်တို့ကို ရ၍ စောင့်ရှောက်
 သော သူသည် ငါကို ချစ်သော သူ ဖြစ်၏။ ငါကို ချစ်သော သူ ကို ငါခမည်း
 တော်သည် ချစ်တော်မူမည်။ ငါသည် လည်း ထိုသူကို ချစ်၍ သူအား ကိုယ်
 ၂၂ ကို ပြမည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ယခုဒကာ ရုတ်မဟုတ်။ အချားသော
 ယခုကသခင်။ ကိုယ်တော်သည် လောကီသား တို့ အား ကိုယ်ကို မပြဘဲ
 လျက် အကျွန်ုပ်တို့အား အတယ်သို့ ပြတော်မူမည် နည်း ဟု မေးလျှောက်
 ၂၃ ၏။ ယေရှုကလည်း ငါကို ချစ်သော သူသည် ငါစကားကို နားထောင်
 လိမ့်မည်။ ငါခမည်းတော်သည် ထိုသူကို ချစ်တော်မူမည်။ ငါတို့သည်
 ၂၄ လည်း သူဆီသို့ ကြွ၍ သူဆီမှာ နေရာချမည်။ ငါကို မချစ်သော သူ
 သည် ငါစကား ကို နားမထောင်။ သင်တို့ကြား သော စကား သည် ငါစ
 ကားသာ မဟုတ်။ ငါကို စေလွှတ် တော်မူသော ခမည်း တော်၏ စကား
 ၂၅ တော်ဖြစ်၏။ ငါသည် သင်တို့ဆီမှာ ရှိစဉ် ဤစကား ကို ငါပြောခဲ့
 ၂၆ ပြီး။ ခမည်းတော်သည် ငါကိုယ်စား စေလွှတ်တော်မူသော ဥပဇ္ဈာယ် ဆ
 ရာတည်း ဟူသော သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ်တော်သည် သင်တို့ အား ခပ်
 သိမ်း သော အရာတို့ကို ပြသသွန် သင်တော်မူ၍ ငါပြောခဲ့သမျှ သော စ
 ကားတို့ကို မှတ်မိသော ဉာဏ်ကို သင်တို့အား ပေးတော်မူမည်။
 ၂၇ ညိမ်သက်ခြင်း တရားကို သင်တို့ နှိမ့်ငါအပ်ထား၏။ ငါညိမ်သက်ခြင်းကို
 သင်တို့အား ငါပေး၏။ လောကီသားတို့သည် ပေးသကဲ့သို့ ငါပေးသည်
 မဟုတ်။ သင်တို့စိတ်နှစ်လုံး ပူပန်ခြင်း။ စိုးရိမ်ထုန်ထုပ်ခြင်း မရှိစေနှင့်။
 ၂၈ ငါသည် ယခု သွား သော် လည်း သင်တို့ ဆီသို့ လာဦး မည်ဟု ငါ ပြော
 သော စကားကို သင်တို့ကြား ရကြပြီး။ သင်တို့သည် ငါကို ချစ် လျှင် ခမည်း

ကော်ဝင်ထိုဝါသားသည်ကိုသင် ဘို့ဝမ်ခြောက်ကြွင်းနည်း၊ အဘယ်
 ကြောင့်နည်းဟုမူကား၊ ဝါခမည်းတော်သည်ဝါအက်သာ၍ကြီးမြတ်
 ၂၉ ကော်မူ၏၊ ထိုအခူအရာရောက်သောအခါ သင်တို့သည်ငြိကြည်ရ
 ၃၀ အောင်မရောက်မှီပင်သင်တို့အားဝါခမည်းနှင့်ပြီး၊ ထေပုဂံ
 သင်တို့နှင့်ဝါများများမပြောရ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟုမူကား၊ ဤ
 ၃၁ ထေကကိုအဖိုးရသောမင်းလာဆဲဖြစ်၏၊ လာသော်လည်းဝါနှိဘာမျှ
 မတူ၊ ဝါသည်ခမည်းတော်ကိုချစ်သည်ကိုငှင်ခမည်းတော်မှာ
 ကော်မူသည် အတိုင်းဝါပြုသည်ကိုငှင် လောကီသားတို့ထိခေည်အ
 ကြောင်းတည်း၊ ဤအရင်မှထ၍သွားကြပြီ၊

၁ ဝါသည်မှန်သောစပျစ်နှယ်ပင်ဖြစ်၏၊ ဝါခမည်းတော်သည်လည်းဥ
 ၂ ဟဉ်စောင့်ဖြစ်တော်မူ၏၊ ဝါနှိအသီးသီးသောအခက်ရှိသမျှတို့ကို
 ၃ ခုတ်ပြစ်တော်မူ၏၊ အသီးသီးသောအခက်ရှိသမျှတို့ကိုသာ၍သီးစေ
 ၄ ခြင်းငှါသုတ်သင်ရှင်းလင်းတော်မူ၏၊ သင်တို့သည်ဝါဟောပြော
 ၅ သောစကားအားဖြင့်ပင်ရှင်းလင်းသည်ဖြစ်ကြ၏၊ ဝါနှိတည်
 ၆ နေကြလော့၊ ဝါသည်လည်းသင်တို့နှိတည်နေလိမ့်မည်၊ စပျစ်ခက်သဉ်
 ၇ အပင်နှိမတည်ဘဲကိုယ်အလိုအလျောက်အသီးကိုမသီးနိုင်သကဲ့သို့
 ၈ သင်တို့သည်ဝါနှိမတည်လျှင်အသီးကိုမသီးနိုင်ကြ၊ ဝါသည်စပျစ်
 ၉ နှယ်ပင်ဖြစ်၏၊ သင်တို့သည်အခက်များဖြစ်ကြ၏၊ အကြင်သူသည်ဝါ
 ၁၀ နှိတည်၍ဝါသည်လည်းသူနှိတည်၏၊ ထိုသူသည်များသောအသီးကို
 ၁၁ သီးတတ်၏၊ ဝါနှင့်ကွာလျှင်သင်တို့သည်ဘာမျှမတတ်နိုင်ကြ၊ ဝါနှိမ
 ၁၂ တည်သောသူသည်သွေချောက်သောအခက်ကဲ့သို့ပြင်သို့ပြစ်လိုက်
 ၁၃ ခြင်းကိုခံရ၏၊ ထိုသို့သောအခက်များကိုလူတို့သည်စုဆိမ်း၍မီးထဲနှိ
 ၁၄ ထည့်ကြသဖြင့်မီးလောင်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏၊ သင်တို့သည်ဝါနှိ
 ၁၅ တည်၍ဝါခကားသည်သင်တို့နှိတည်လျှင်သင်တို့သည်တောင်းချင်
 ၁၆ သမျှကိုတောင်း၍ရကြလိမ့်မည်။ ။ သင်တို့သည်များသော
 ၁၇ အသီးကိုသီးသောအားဖြင့်ဝါခမည်းတော်သည်ဘုန်းထင်ရှားတော်မူ
 ၁၈ ၍သင်တို့သည်လည်းဝါတပည့်အမှန်ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ခမည်းတော်
 ၁၉ သဉ်ဝါကိုချစ်တော်မူသကဲ့သို့ဝါသည်သင်တို့ကိုချစ်၏၊ ဝါချစ်ခြင်းမေ
 ၂၀ ရှောက်၍ခမည်းတော်၏မေတ္တာနှိတည်နေသကဲ့သို့သင်တို့သည်ဝါ

၁၁ ပညတ်တို့ ကိုစောင့်ရှောက်လျှင် ငါ မေတ္တာ နှိ တည် နေ ကြလိမ့်မည်။ သင်တို့ နှိ ငါဝမ်းမြောက်စရာ အကြောင်း တည် ရအောင် ၎င်း သင်တို့ ၏ ဝမ်းမြောက်ခြင်း ပြည့်စုံရအောင် ၎င်း ဤစကားကို သင်တို့အား ငါဟော ပြော၏။ ငါပညတ်ဟူမူကား။ ငါသည့်သင်တို့ကို ချစ်သည့်နည်းတူသင်

၁၂ တို့အချင်းချင်း ချစ်ကြလော့။ ကိုယ်အဆွေတို့ အဖို့ အလိုငှါ ကိုယ်အ သက်ကို စွန့်ခြင်း မေတ္တာထက်သာ ၍ မြတ်သော မေတ္တာသည် အဘယ်

၁၃ သူနှစ်မရှိ။ ငါပညတ်သမျှတို့ ကို သင်တို့ သည်ကျင့်ဆောင်လျှင် ငါအ ဆွေဖြစ်ကြ၏။ ယခုမှစ၍ သင်တို့ကို ငါသည် ကျွန်ဟူ၍ မခေါ်။ ကျန်

၁၄ မူကား ကိုယ်သခင် ပြုသော အမှုကို မသိ။ သင်တို့ကို အဆွေဟူ ၍ ငါခေါ် ၏။ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူ မူ ကား။ ငါသည် ခမည်းတော်ထံ နှိ ကြား

၁၅ သမျှသော အရာတို့ ကို သင်တို့ အား ငါပြုသပေ၏။ သင်တို့သည် ငါ ကို ရွေးကောက်ကြသည် မဟုတ်။ ငါသည် သင်တို့ကို ရွေးကောက်သည် ဖြစ်၍ သင်တို့သည် သွားသဖြင့် အသီးကို သီး၍ ထိုအသီးတည်မည် အ ကြောင်နှင့် ငိုငို ငါနာမကို အဖို့ ပြု ၍ ခမည်းတော်ကို သင်တို့သည် တောင်း သမျှတို့ကို ရမည် အကြောင်း နှင့် ငိုသင်တို့ကို ငါ ခန့်ထားပေ၏။

၁၆ ။ သင်တို့သည် အချင်းချင်း ချစ်ရအောင် ဤပညတ်တို့ကို ငါပေး၏။

၁၇ ဇောက်သားတို့သည် သင်တို့ကို မုန်းလျှင် သင်တို့ကို မမုန်း ခြိ ငါတို့မုန်း

၁၈ သည်ကို သိမှတ်ကြလော့။ သင်တို့သည် ဇောက်နှင့် ဆက်ဆံ လျှင် ဇောက်သားတို့သည် မိမိတို့နှင့် ဆက်ဆံသော သင်တို့ ကို ချစ်ကြလိမ့် မည်။ သင်တို့သည် ဇောက်နှင့် ဆက်ဆံ။ ဇောက်ထဲက ငါရွေးကောက် တောသူ ဖြစ်သောကြောင့် ဇောက်သားတို့သည် သင်တို့ကို မုန်းကြ၏။

၁၉ ကျွန်သည့် မိမိသခင်ထက်သာ ၍ ကြီးမြတ်သည် မဟုတ်ဟု ငါပြောခဲ့ပြီး သော စကားကို အောင် ဖေ့ကြလော့။ သူတို့သည် ငါကို ညည်း ဆဲလျှင် သင်တို့ကို ညည်း ဆဲကြလိမ့်မည်။ ငါစကားကို နားထောင်လျှင် သင်တို့

၂၀ စကားကို နားထောင်ကြလိမ့်မည်။ ထိုသူတို့သည် ငါကို စေ့စွတ် တော်မူသော သူကို မသိသောကြောင့် ငါဘာသာကို ခံယူသော သင်တို့

၂၁ အား ထို အမှု အားလုံးကို ပြု ကြလိမ့်မည်။ ငါသည် ထာ ၍ ထိုသူကို အားမဟောမပြောလျှင် သူတို့ နှိ အပြစ်မရှိ။ ယခုမူကား မိမိတို့ အပြစ်

၂၂ ကို ဖွက်မထား နှိ ငါကြ။ ငါကို မုန်းသော သူသည် ငါခမည်းတော်ကို

၂၃ မုန်း၏။ ငါသည် အချားသူမပြုဘူး သော အမှုကို ထိုသူတို့ ရှေ့မှာ မပြု လျှင် သူတို့ နှိ အပြစ်မရှိ။ ယခုမူကား သူတို့သည် ထိုအမှုကို မြင်လျက် ငါ

- ၂၈ ကိုရင်ငါခမည်းတော်ကိုရင်မုန်းကြ၏။ သို့ဖြစ်လျှင်အကြောင်းမရှိဘဲ ငါကိုမုန်းကြ၏ဟုသူတို့၏ ပညာ ဘွဲ့ကျမ်းစာ နှိ ခေးထားသောစကား
- ၂၉ ပြည့်စုံခြင်း သို့ ရောက်သတည်း။ ခမည်းတော် ထံမှထွက်လာ၍ သမ္မာတရား ကို ပြသောပိညည်တော်တဦး ဟူသောခမည်းတော်ထံမှ သင်တို့ဆီသို့ငါစေလှန်သောဥပဏ္ဍာယ်ဆရာသည်ရောက်လာသော
- ၂၇ အခါငါအကြောင်းကိုသက်သေခံလိမ့်မည်။ သင်တို့သည်လည်းရှေ့ ဦးစွာမှစ၍ငါနှင့်အတူရှိနေသောကြောင့်သက်သေခံကြလိမ့်မည်။

- ၁၂၂ သင်တို့သည်စိတ်ပျက်ရအောင်ဤစကားကိုငါဟောပြော၏။ လော ကိသားတို့သည်သင်တို့ကိုတရားဇရပ်မှနှင်ထုတ်ကြလိမ့်မည်။ သင် တို့ကိုသတ်သောသူမည်သည်ကားဘုရားဝတ်ကိုငါပြုပြီးဟုမိမိထင်
- ၃ မှတ်သောအချိန်ကာလရောက်လိမ့်မည်။ ငါကိုမသိ။ခမည်းတော်ကို
- ၄ မသိသော့ ကြောင့်ထိုသို့ပြုကြလိမ့်မည်။ ထိုအချိန်ကာလရောက် သောအခါငါသည်အထက်ကဤသို့ပြောပြီးသည်ကိုသင်တို့အောင်း
- ၅ မေ့ရအောင်ယခုပင်ငါဟောပြော၏။ အစအဦး နှိုသင်တို့နှင့်အတူငါရှိ
- ၆ သေးသော့ကြောင့်ဤသို့ငါပြောဘူးသေး။ ငါကိုစေလှန်တော်မူ
- ၇ သောသူထံသို့ယခုငါသွားရသည်ဖြစ်၍ အဘယ်ဆီသို့သွားသနည်း
- ၈ ဟုသင်တို့မမေးကြ။ ဤအကြောင်း အရာတို့ကိုငါဟော ပြောသော့
- ၉ ကြောင့်သင်တို့သည်အတ္တန်ဝမ်းနည်းခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။
- ၁၀ ။ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား။ ငါသွားလျှင်သင်တို့ အကျိုးရှိလိမ့်
- ၁၁ မည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ ကား။ ငါမသွားလျှင်ဥပဏ္ဍာယ်ဆရာ
- ၁၂ သည်သင်တို့ဆီသို့မလာ။ ငါသွားလျှင်သူကိုသင်တို့ဆီသို့ငါစေလိုက်
- ၁၃ မည်။ ဥပဏ္ဍာယ်ဆရာရောက်လာလျှင်ဒုစရိုက်အပြစ်ကိုရင်အပြစ်
- ၁၄ ကင်းခြင်းကိုရင် အပြစ်စီရင်ခြင်းကို ရင်လောကိသားတို့အားထင်ရှား
- ၁၅ စွာ ဖော်ပြလိမ့်မည်။ ငါကိုမရုံကြည်ကြသော့ကြောင့် ဒုစရိုက်အပြစ်
- ၁၆ ကိုဖော်ပြမည်။ ငါခမည်းတော်ထံသို့ငါသွား၍သင်တို့သည်နောက်
- ၁၇ တဖန်ငါကို မတွေ့ မမြင် ရသော့ကြောင့် အပြစ် ကင်း ခြင်း ကိုဖော်ပြ
- ၁၈ မည်။ ဤလောကကို အစိုးရသော မင်းသည် အပြစ် စီရင် ခြင်း ကိုခံ
- ၁၉ သော့ကြောင့်အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုဖော်ပြမည်။ ။သင်တို့အား
- ၂၀ ငါပြောစရာစကားအများရှိသော်လည်းသင်တို့ယခုမခံနိုင်သေး။
- ၂၁ သမ္မာတရားနှင့်ပြည့်စုံသောထိုပိညည် တော်သည်ရောက်လာသော

အခါသမ္မာတရားအားလုံးကိုသင်တို့အားသွန်သင်ပြသလိမ့်မည်။ ထို
 ၁၄ ဝိညာဉ်တော်သည် ကိုယ်အလိုအလျောက် ဟောပြောမည်မဟုတ်။
 ကြားသမျှတို့ကိုဟောပြောလိမ့်မည်။ နောက်လာလတံ့သောအရာကို
 ၁၅ လည်းသင်တို့အားဖော်ပြလိမ့်မည်။ ထိုသူသည်ငါဘုန်းကိုထင်ရှား
 စေလိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ငါနှင့်စပ်ဆိုင်သောအရာ
 ၁၆ တို့ကိုယူ၍သင်တို့အားဖော်ပြလိမ့်မည်။ ခမည်းတော်နှင့်စပ်ဆိုင်
 သမျှသည် ငါနှင့်စပ်ဆိုင်ကြ၏။ ထိုကြောင့်ငါနှင့်စပ်ဆိုင်သောအရာ
 ၁၇ တို့ကိုယူ၍သင်တို့အားဖော်ပြလိမ့်မည်ဟုငါပြော၏။ ။ခဏ
 ကြာပြီးမှသင်တို့သည်ငါကိုမမြင်ရာ။ တဖန်ခဏကြာပြီးမှငါကိုမြင်
 ပြန်လိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ခမည်းတော်ထံသို့ငါ
 ၁၈ သွားသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ တပည့်တော်အချို့တို့လည်းခဏကြာ
 ပြီးမှသင်တို့သည်ငါကိုမမြင်ရာ။ တဖန်ခဏကြာပြီးမှငါကိုမြင်ပြန်
 လိမ့်မည်ဟူ၍ ၎င်းအဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ခမည်းတော်ထံ
 ၁၉ သို့ငါသွားသည်ဟူ၍ ၎င်းမိန့်တော်မူသောစကားသည်အဘယ်သို့
 နည်း။ ခဏဟူ၍မိန့်တော်မူသော်အဘယ်သို့ဆိုလျှင်သနည်း။
 မိန့်တော်မူသောစကားကိုအကျွန်ုပ်တို့နားမလည်ဟုအချင်းချင်းဆိုကြ
 ၂၀ ၏။ တပည့်တော်တို့မေးလျှောက်လျှင်လည်းကောင်း၊ ယေရှုသိမြင်တော်မူ
 လျှင်ခဏကြာပြီးမှသင်တို့သည်ငါကိုမမြင်ရာ။ တဖန်ခဏကြာပြီးမှ
 ငါကိုမြင်ပြန်လိမ့်မည်ဟုငါပြောသောစကားကိုသင်တို့သည်အချင်း
 ၂၁ ချင်းဆင်ချင်သလော။ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား။ သင်တို့သည်
 ငိုကျွေးမြည်တမခြင်းရှိလိမ့်မည်။ လောကီသားတို့သည်ဝမ်းမြောက်
 ခြင်းရှိလိမ့်မည်။ သင်တို့သည်ဝမ်းနည်းခြင်းရှိသော်လည်း ထိုဝမ်းနည်း
 ၂၂ ခြင်းသည်တဖန်ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြစ်လိမ့်မည်။ မိမိသည်သားဖွား
 သည်တွင်မိမိအချိန်စေ့သောကြောင့်ဝမ်းနည်းခြင်းရှိ၏။ သားဖွား
 မြင်ပြီးမှဤလောက၌ လူတယောက်ကိုဖွားမြင်သောကြောင့်ဝမ်း
 ၂၃ မြောက်ခြင်းရှိ၍အထက်ခံရသောဝေဒနာကိုမေ့လျော့တတ်၏။ ထို
 နည်းတူ။ ယခုတွင်သင်တို့သည်ဝမ်းနည်းခြင်းရှိသော်လည်းနောက်တ
 ဖန်သင်တို့ကိုငါတွေ့မြင်သဖြင့်သင်တို့စိတ်နှစ်လုံးဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ
 လိမ့်မည်။ ထိုဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုအဘယ်သူမျှမလေ့ယူမဖျက်ဆီးနိုင်
 ၂၄ ရာ။ ထိုနေ့၌သင်တို့သည်ငါ့ဘာမျှမမေးမြန်းရာ။ ငါအမှန်အ
 ကန်ဆိုသည်ကား။ သင်တို့သည်ငါ့နာမကိုအမှီပြု၍ခမည်းတော်ကိုဆု

၂၄ တောင်းလေသမျှတို့ကို ခမည်းတော်ပေးတော်မူမည်။ ယခုထိုင် အောင်ငါနာမကိုအဓိပြု၍သင်တို့သည်အဘယ်သူကိုမျှမတောင်းသေး။ သင်တို့ဝမ်းမြောက်ခြင်းပြည့်စုံရအောင်တောင်းကြလော့။ ထိုသို့တောင်း
 ၂၅ လျှင်ရလိမ့်မည်။ ။ဤအရာတို့ကိုပုံဥပမာအားဖြင့်ငါဟော ပြော၏။ ပုံဥပမာအားဖြင့်မဟောမပြောဘဲခမည်းတော်နှင့်စပ်ဆိုင် သောအရာတို့ကိုငါသည်သင်တို့အား အတည့်အလင်းဖော်ပြသောအ
 ၂၆ ချိန်ကာလရောက်လိမ့်မည်။ ထိုကာလ၌သင်တို့သည်ငါ့အဓိပြု ၍ ဆုတောင်းလိမ့်မည်။ သင်တို့အဖို့အလိုငှါခမည်းတော်ကိုငါတောင်း
 ၂၇ မည်ဟုငါမဆို။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ သင်တို့သည်ငါကို ချစ်ကြ၍ငါသည်ဘုရားသခင်အထံတော်မှကြွလာသည်ကိုရုံကြသော
 ၂၈ ကြောင့်ခမည်းတော်သည်သင်တို့ကိုအလိုလိုချစ်တော်မူ၏။ ခမည်း တော်ထံမှငါထွက်၍ဤလောကသို့ကြွလာ၏။ တဖန်ဤလောကမှထွက်
 ၂၉ ၍ခမည်းတော်ထံသို့ကြွသွားသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့ လည်းကိုယ်တော်သည်ယခုတွင်ပုံဥပမာမဆောင်ဘဲအတည့်အလင်း
 ၃၀ မှောတော်မူ၏။ အလုံးစုံတို့ကိုသိတော်မူသည်ကိုငါ့အဘယ်သူမျှ ကိုယ်တော်ကိုမေးမြန်းစေခြင်းငှါအလိုရှိတော်မမူသည်ကိုငါယခုတွင် အကျွန်ုပ်တို့သိကြပါ၏။ ဤအကြောင်းကိုအကျွန်ုပ်တို့သည်ထောက်၍
 ၃၁ ကိုယ်တော်သည်ဘုရားသခင်အထံတော်မှကြွလာတော်မူသည်ကိုရုံ ပါသည်ဟုသွေ့၍ကြ၏။ ယေရုဗလည်းယခုသာရုံကြသလော။
 ၃၂ သင်တို့သည်ဖရိုဖရဲကွဲပြား၍ငါ့ကိုတကိုယ်တည်းနေရစ်စေသဖြင့်မိမိ တို့နေရာသို့ပြေးသွားမည်အချိန်ကာလလာ၍ယခုပင်ရောက်ပေ၏။ သို့ သော်လည်းငါသည်တကိုယ်တည်းနေသည်မဟုတ်။ ခမည်းတော်သည်
 ၃၃ ငါနှင့်အတူရှိတော်မူ၏။ သင်တို့သည်ငါ့ကိုအဓိပြု၍ညီမသက်ခြင်း ရှိစေခြင်းငှါဤစကားကိုငါဟောပြောပြီး။ သင်တို့သည်လောက၌ဆင်း ရဲဒုက္ခကိုခံကြ၏။ သို့သော်လည်း မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ လောကကိုငါအောင် လေပြီးဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁။၂ ထိုသို့မိန့်တော်မူပြီးမှယေရုသည့်ကောင်းကင်ကိုကြည့်၍မျှော်၍အိုအဖ။ အကျွန်ုပ်အချိန်ရောက်ပါပြီ။ ကိုယ်တော်သည်သားတော်လက်သို့ အပ်ပေးတော်မူသမျှသောသူတို့အားဇာဝရအသက်ကိုပေးစေခြင်း ငှါလူမျိုးအပေါင်းတို့ကိုအစိုးရသောအခွင့်တန်ခိုးကိုသားတော်အား

ပေးတော်မူသည် နှင့်အညီ သား တော်သည် ကိုယ်တော်၏ ဘုန်းကို
 ထင်ရှားစေပါမည်အကြောင်း။ သားတော်၏ဘုန်းကိုထင်ရှားစေတော်
 ၃ မူပါ။ ထာဝရအသက်ဟူမူကား။ မှန်သောဘုရားသခင်တဆူတည်း
 ၄ ဖြစ်တော်မူ သောကိုယ်တော်ကို၎င်း စေတုတ်တော်မူ သောယေရှုခရစ်
 ၅ ကို၎င်းသိကျွမ်းခြင်းတည်း။ မြေကြီးပေါ်မှာ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်
 ၆ တော်၏ဘုန်းကိုထင်ရှားစေပါပြီ။ အကျွန်ုပ် ဆောင်ရွက် စံရာအို့ အ
 ၇ ကျွန်ုပ်၌အပ်ပေးတော်မူသောအမှုကိုအကျွန်ုပ်ဆောင် ရွက်၍ ပြီးပါပြီ။
 ၈ အိုအဖ။ ဤကမ္ဘာမတည်မရှိမီအထံတော်၌အကျွန်ုပ် ရှိသောဘုန်းအသ
 ၉ ရေဖြင့်အကျွန်ုပ်ကိုယခုတွင်လည်းအထံတော်၌ချီးမြှောက်တော်မူပါ။
 ၁၀ ။ဤလောကထဲမှယူ၍ အကျွန်ုပ်၌အပ်ပေး တော်မူသောသူ
 ၁၁ ထိုအားအကျွန်ုပ်သည်ကိုယ် တော်၏ တရားကိုထင်ရှားစေပါပြီ။ ထို
 ၁၂ သူတို့ကိုကိုယ်တော်သည်ပိုင်တော်မူသဖြင့်အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူ
 ၁၃ ၏။ ကိုယ်တော်၏နှုတ်ကပတ်တရားကိုသူတို့သည်စောင့်ကြံ၏။ အ
 ၁၄ ကျွန်ုပ်အားပေးတော်မူသမျှတို့သည်ကိုယ်တော်မှဖြစ် ကြောင်းကိုသူ
 ၁၅ တို့ယခုသိကြပါ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ အကျွန်ုပ်အားပေး
 ၁၆ တော်မူသမျှသောအရာတို့ကိုသူတို့အားအကျွန်ုပ်ပေး ၍ သူတို့သည်ခံ
 ၁၇ ယူသ ဖြင့်အကျွန်ုပ် သည် အထံတော်မှကြွလာ သည်ကိုအတပ် သိကြ
 ၁၈ သည် နှင့်ကိုယ် တော်သည် အကျွန်ုပ်ကိုစေ ဖွတ်တော်မူသည်ကိုရုံကြ
 ၁၉ ပါ၏။ သူတို့ အဖို့အလိုငှါအကျွန်ုပ် ဆုတောင်းပါ၏။ လောကီသား
 ၂၀ တို့အဖို့အလိုငှါ ဆုတောင်းသည် မဟုတ်ပါ။ အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူ
 ၂၁ သော သူတို့သည်ကိုယ် တော်လူဖြစ် သောကြောင့် သူတို့အဖို့ အလိုငှါ
 ၂၂ ဆုတောင်းပါ၏။ အကျွန်ုပ်နှင့်စပ် ဆိုင်သမျှတို့သည် ကိုယ်တော်နှင့်
 ၂၃ စပ်ဆိုင်ပါ ၏။ ကိုယ်တော်နှင့် စပ်ဆိုင်သမျှတို့သည်လည်း အကျွန်ုပ်နှင့်
 ၂၄ စပ်ဆိုင် ၍ ထို အရာ တို့အားဖြင့် အကျွန်ုပ် သည် ဘုန်း ထင်ရှား ပါ၏။
 ၂၅ ယခုမှစ၍ အကျွန်ုပ်သည်ဤလောက၌မရှိပါ။ ဤသူတို့သည်ဤလောက
 ၂၆ ၌နေရစ်ရပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်ထံသို့သွားရပါ၏။ သန့်ရှင်း
 ၂၇ တော်မူသောအဖ။ ကိုယ်တော်နှင့်အကျွန်ုပ်သည်တလုံး တဝတည်းဖြစ်
 ၂၈ သကဲ့သို့ဤ သူတို့သည် ဖြစ် ရပါမည်အကြောင်း။ အကျွန်ုပ်အား ပေး
 ၂၉ တော်မူသောကိုယ်တော် ၏တရား ၌သူတို့ကိုတည်စေတော်မူပါ။ အ
 ၃၀ ကျွန်ုပ် သည်ဤလောက၌ဤ သူတို့နှင့် တကွ ရှိ စည် ကာလကိုယ် တော်
 ၃၁ ၏တရား၌သူတို့ကိုတည်စေပါပြီ။ အကျွန်ုပ်အားပေးတော်မူသောသူ

တို့ကိုအကျွန်ုပ်စောင့်မပါပြီ။ ထိုသူတို့တွင်ပျက်စီးခြင်းနှင့်ဆိုင်သော သူတယောက်ကိုထား လျှင်အဘယ်သူမျှပျက်စီးခြင်းသို့မရောက်ပါ။ ထိုသူသည်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သဖြင့်ကျမ်းစာချက်ပြည့်စုံရ၏။

၁၃ ။ ယခုတွင်အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်ထံသို့သွား ရသည်ဖြစ်၍ ဤသူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုအမှီပြုသဖြင့်ဝမ်းမြောက်ခြင်း နှင့်ပြည့်စုံစေ

၁၄ ခြင်းငှါဤစကားကိုဤလောက၌အကျွန်ုပ်ပြောပါ၏။ ကိုယ်တော်၏ နှုတ်ကပတ်တရားကိုဤသူတို့အားအကျွန်ုပ်ပေးပါပြီ။ အကျွန်ုပ်သည်

၁၅ ဤ လောက နှင့်မဆက်ဆံ သကဲ့သို့ဤ သူတို့သည် မဆက်ဆံ သော

၁၆ ကြောင့်လောကီသားတို့သည်ဤသူတို့ကိုမုန်းကြပါ၏။ ဤသူတို့ကိုဤ လောကမှ နှုတ်ယူ တော် မူမည်အ ကြောင်း။ အကျွန်ုပ် တောင်းသည်မ

၁၇ ဟုတ်ပါ။ မကောင်းသောအမှုအရာတို့နှင့်လွတ်အောင်စောင့်မတော်မူ

၁၈ မည်အကြောင်းကိုသာတောင်းပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် ဤလောကနှင့်မ

၁၉ ဆက်ဆံသကဲ့သို့သူတို့သည် မဆက်ဆံကြပါ။ ကိုယ်တော်၏သမ္မာ

၂၀ တရားအားဖြင့်သူတို့ကိုသန့်ရှင်းစေတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏နှုတ်က

၂၁ ပတ်သည်သမ္မာတရားဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်ကိုဤလော

၂၂ ကသို့စေလွှတ် တော်မူသည်နည်း တူအကျွန်ုပ်သည်သူတို့ကိုစေလွှတ်

၂၃ ပါ၏။ သမ္မာတရားအားဖြင့်သူတို့သည် သန့်ရှင်းစေခြင်း ငှါသူတို့

၂၄ အဖို့အလိုငှါအကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်ကိုယ်သန့်ရှင်းစေပါ၏။ ။

၂၅ ဤသူတို့ အဖို့သာအကျွန်ုပ်ဆုတောင်း သည် မဟုတ်ပါ။ သူတို့ဟော

၂၆ ပြောခြင်း အားဖြင့် အကျွန်ုပ် ကိုရုံ ကြည် သော သူတို့ အဖို့လည်း ဆု

၂၇ တောင်းပါ၏။ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်ကိုစေလွှတ်တော်မူသည်ကို လောကီသားတို့သည်ရုံမည်အကြောင်း။ ဤသူအားလုံးတို့သည်တလုံး

၂၈ တဝတည်းဖြစ်ရအောင်၎င်းအဖို့။ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်၌ရှိတော်မူ၍ အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်၌ရှိတော်မူသကဲ့သို့ဤသူအားလုံးတို့သည်

၂၉ ငါတို့၌တလုံး တဝတည်း ဖြစ်ရ အောင်၎င်းဆုတောင်းပါ၏။ ငါတို့ သည်တလုံး တဝတည်း ဖြစ်သကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်သည် သူတို့၌။ ကိုယ် တော်သည်အကျွန်ုပ်၌ဖြစ်လျက်သူတို့သည်တလုံး တဝတည်းဖြစ်၍တ လုံးတဝတည်း နှစ်စုံလင်ရအောင်ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်ကိုစေလွှတ် တော်မူသည်ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်ကိုချစ်တော်မူသကဲ့သို့သူတို့ကိုချစ်တော် မူကြောင်း ကိုလောကီသား တို့သည်သိရအောင်ကိုယ်တော်သည်အ ကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူ သောဘုန်း အသရေ ကိုအကျွန်ုပ်သည်သူတို့

- ၂၄ အားပေးပါပြီ။ အိအဖ။ ကိုယ်တော်သည် ဤကမ္ဘာ့မတည်မရှိခိုအကျွန်ုပ် ကိုချစ်တော်မူသဖြင့် အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူသော သူနဲ့တော် ကိုအကျွန်ုပ်အားပေးတော်မူသော သူတို့သည် ရှုမြင်ရအောင် အကျွန်ုပ် ရှိရာ အရပ်၌ အကျွန်ုပ်နှင့် အတူရှိနေစေခြင်း ငှါအကျွန်ုပ်အလိုရှိပါ၏။
- ၂၅ တရားတော်မူသောအဖ။ လောကီသားတို့သည် ကိုယ်တော်ကို မသိသော်လည်း အကျွန်ုပ်သိပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို စေတနာတော်မူ
- ၂၆ ကြောင်းကို ဤသူတို့သည် သိကြပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို ချစ်တော်မူသော မေတ္တာသည် သူတို့၌ ရှိရအောင် ၎င်းအကျွန်ုပ်သည် သူတို့၌ ရှိရအောင် ၎င်းကိုယ်တော်၏ တရားကို အကျွန်ုပ် သည် သူတို့အား ပြညွှန်ပါပြီ ဖြစ်၍ အစည်ပြညွှန်ပါ မည် ဟု မိန့် မြွက်တော်မူ၏။

- ၁ ထိုသို့ မိန့်မြွက် တော်မူ ပြီးမှ ယေရှုသည် တပည့် တော် တို့နှင့် ကေ ဖြန့်ချောင်း တဖက်သို့ ကြွ၍ ထိုအရပ်၌ ရှိသော ဥယျာဉ်သို့ တပည့်တော်တို့
- ၂ နှင့် အတူဝင်တော်မူ၏။ ထိုအရပ်သို့ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့နှင့် အတူ သွား မြဲရှိသော ကြောင့် ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံ သော ယုဒရှာကာရုတ်
- ၃ သည် ထိုအရပ်ကို သိသည် ဖြစ်၍ စစ်သူရဲ တတပ်ကို ၎င်း ယဇိပရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့် ဖာရိရှဲ လူတို့ စေလိုက်သော မင်းလုလင်တို့ကို ၎င်းခေါ်
- ၄ ခဲ့၍ မီး အိမ်၊ မီးရှူး၊ လက်နက် တို့ကို လက်စွဲ လျှက်လာ ကြ၏။ ယေရှုသည် ကိုယ်၌ ဖြစ်လတံ့ သမျှ သော အမှုအရာ တို့ ကို သိတော် မူလျက် လာသော သူတို့ ဆီသို့ သွား ၍ အဘယ်သူ့ ရှာ ကို ကြသနည်း ဟု မေးတော်မူ
- ၅ ၏။ နာဇရက် မြို့သား ယေရှု ကို ရှာ ကြ သည် ဟု ဆိုလျှင် ယေရှုက ငါသည် ထိုသူ ဖြစ်၏ ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံ သော ယုဒရှာ
- ၆ ကာရုတ် သည်လည်း ထိုသူတို့နှင့် ရပ်နေ၏။ ငါသည် ထိုသူ ဖြစ်၏ ဟု မိန့်တော်မူ လေသော် ထိုသူတို့သည် နောက်သို့ ဆုတ်၍ မြေပေါ်၌ လဲကြ
- ၇ ၏။ အဘယ်သူ့ ရှာ ကြသနည်း ဟု တဖန် မေးတော်မူလျှင် နာဇရက် မြို့သား ယေရှု ကို ရှာ သည် ဟု ထိုသူတို့သည် ဆိုကြ၏။ ယေရှုကလည်း ငါသည် ထိုသူ ဖြစ် ၏ ဟု ငါ ပြောပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ငါကို ရှာ လျှင် ဤသူတို့
- ၈ ကို သွား ပါလေစေတော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ကိုယ် တော် သည် အကျွန်ုပ် အား ပေး တော် မူ သော သူ တို့ တွင် အဘယ်သူ မျှ ဖျက်စီး ခြင်း သို့မ
- ၉ ရောက်ပါ ဟူသော အထက်စကား တော်ပြည့် စုံစေခြင်း ငှါ ဤသို့ မိန့်
- ၁၀ တော် မူ၏။ ။ ထိုအခါ ရှိ မုန် ပေတရု သည် ဓား ပါလျက် ဓားကို

၁ ငါမပြောဘဲမနေ။ သင်တို့နေစရာအရပ်ကိုပြင်ဆင်ရအောင်ငါသွား
 ၂ ၏။ ငါသွား၍ သင်တို့နေစရာအရပ်ကိုပြင်ဆင်ပြီးမှ တဖန်ငါ
 ၃ လာပြန်၍ ငါရှိရာအရပ်၌ သင်တို့ရှိရအောင် သင်တို့ကိုခေါ်သို့သိမ်း
 ၄ ဆည်းလိမ့်မည်။ ငါသည်အဘယ်ခေါ်သို့သွားသည်ကိုငင်လမ်းခရီး
 ၅ ကိုငင်သင်တို့သိကြ၏ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ သောမကလည်းသခင်။
 ၆ ကိုယ်တော်သည်အဘယ်သို့သွားတော်မူသည်ကိုအကျွန်ုပ်တို့မသိ
 ၇ သည်ဖြစ်၍ လမ်းခရီးကိုအဘယ်သို့သိနိုင်ပါမည်နည်း ဟုလျှောက်
 ၈ လျှင် ယေရှုကငါသည်လမ်းခရီးဖြစ်၏။ သမ္မာတရားလည်းဖြစ်၏။
 ၉ အသက်လည်းဖြစ်၏။ ငါကိုအမှီမပြုဘဲ အဘယ်သူမျှခမည်းတော်ထံ
 ၁၀ သို့မရောက်ရာ။ သင်တို့သည်ငါကိုသိလျှင်ငါခမည်းတော်ကိုမသိ
 ၁၁ ဘဲမနေကြ။ ယခုမှစ၍ခမည်းတော်ကိုသိမြင်ကြ၏ ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၂ ။ ဖိလိပ္ပကလည်းသခင်။ ခမည်းတော်ကိုအကျွန်ုပ်တို့အားပြတော်
 ၁၃ မူပါ။ ထိုသို့အကျွန်ုပ်တို့အလိုပြည့်စုံပါမည်ဟုလျှောက်လျှင် ယေ
 ၁၄ ရှုကဖိလိပ္ပ။ ဤမျှကာလပတ်လုံး ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူရှိပြီးမှ သင်
 ၁၅ သည်ငါကိုမသိသေးသလော။ ငါကိုမြင်သောသူသည်ခမည်းတော်ကို
 ၁၆ မြင်၏။ သို့ဖြစ်လျှင်ခမည်းတော်ကိုအကျွန်ုပ်တို့အားပြတော်မူပါဟု
 ၁၇ သင်သည်အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ ငါသည်ခမည်းတော်၌ရှိသည်ကို
 ၁၈ ငင်ခမည်းတော်သည်ငါ၌ရှိတော်မူသည်ကိုငင်မရုံသလော။ ငါဟော
 ၁၉ ပြောသောစကားကိုကိုယ်အလိုအလျောက်ငါမဟောမပြော။ ငါပြု
 ၂၀ သောအမှုတို့ကိုငါ၌တည်နေတော်မူသောခမည်းတော်သည်ပြုတော်
 ၂၁ မူ၏။ ငါသည်ခမည်းတော်၌ရှိသည်ကိုငင်ခမည်းတော်သည်ငါ၌
 ၂၂ ရှိတော်မူသည်ကိုငင်ရုံကြလော့။ ငါစကားကိုမရုံလျှင်ငါအမှုတို့ကို
 ၂၃ ထောက်၍ရုံကြလော့။ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား။ ငါကိုရုံကြည်
 ၂၄ သောသူသည်ငါပြုသောအမှုတို့ကိုပြုလိမ့်မည်။ ထိုအမှုတို့ထက်သာ၍
 ၂၅ ကြီးသောအမှုတို့ကိုလည်းပြုလိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။
 ၂၆ ငါသည်ခမည်းတော်ထံသို့သွား၍ သင်တို့သည်ငါနာမကိုအမှီပြု
 ၂၇ သဖြင့် ဆုတောင်းသမျှကိုငါပြုမည်။ အကြောင်းမူကား။ ခမည်းတော်
 ၂၈ သည်သားတော်အားဖြင့်ဘုန်းထင်ရှားတော်မူခြင်းရှိမည်အကြောင်း
 ၂၉ တည်း။ သင်တို့သည်ငါနာမကိုအမှီပြု၍ တစ်စုံတစ်ခုကိုဆုတောင်းလျှင်
 ၃၀ တောင်းသည်အတိုင်းငါပြုမည်။ ။ ငါကိုချစ်လျှင်ငါပညတ်တို့ကို
 ၃၁ စောင့်ရှောက်ကြလော့။ ငါသည်ခမည်းတော်ကိုတောင်း၍ခမည်း

တော်သည်သမ္မာတရားကိုပြသောဝိညာဉ်တော်တည်း ဟူသောတပါး
 သော ဥပစ္စာယ် ဆရာကိုသင်တို့နှင့် အတူ အစည် မပြတ် တည်နေစေ
 ၁၇ ခြင်း ပြုသင်တို့အားပေးတော်မူမည်။ ထိုဝိညာဉ်တော်ကိုလောကီ
 သားတို့သည်မသိမမြင်သော့ကြောင့် မခံမယူနိုင်ကြ။ ထိုဝိညာဉ်တော်
 သည်သင်တို့နှင့်အတူတည်နေ၍ သင်တို့နှိဂှိတော်သော့ကြောင့်သင်တို့
 ၁၈ သိကြ၏။ ငါသည်သင်တို့ကိုကိုးကွယ်ရာ မဲ့စွန့်ထားမည်မဟုတ်။
 ၁၉ သင်တို့ဆီသို့ငါလာဦးမည်။ ခဏကြာပြီးမှလောကီသားတို့သည်ငါ
 ကိုမမြင်ရ။ သင်တို့သည်မြင်ရ၏။ ငါသည်အသက်ရှင်သော့ကြောင့်
 ၂၀ သင်တို့သည်လည်းအသက်ရှင်လိမ့်မည်။ ငါသည်ခမည်းတော်နှိဂှိ
 သည်ကိုငိုသင်တို့သည်ငါ နှိဂှိသည်ကိုငို ငါသည် သင်တို့ နှိဂှိသည်
 ၂၁ ကိုငိုထိုနေ့နှိသင်တို့သိကြလိမ့်မည်။ ငါပညတ်တို့ကိုရ၍စောင့်ရှောက်
 သောသူသည်ငါကိုချစ်သောသူဖြစ်၏။ ငါကိုချစ်သောသူကိုငါခမည်း
 တော်သည်ချစ်တော်မူမည်။ ငါသည်လည်းထိုသူကိုချစ်၍သူအားကိုယ်
 ၂၂ ကိုပြမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ယခုဒကာရုတ်မဟုတ်။ အချားသော
 ယခုဒကာသခင်။ ကိုယ်တော်သည် လောကီသား တို့ အားကိုယ်ကို မပြဘဲ
 လျက်အကျွန်ုပ်တို့အားအဘယ်သို့ပြတော်မူမည်နည်းဟုမေးလျှောက်
 ၂၃ ၏။ ယေရှုကလည်းငါကိုချစ်သောသူသည် ငါစကားကိုနားထောင်
 လိမ့်မည်။ ငါခမည်းတော်သည်ထိုသူကိုချစ်တော်မူမည်။ ငါတို့သည်
 ၂၄ လည်းသူဆီသို့ကြွ၍ သူဆီမှာနေရာချမည်။ ငါကိုမချစ်သောသူ
 သည်ငါ စကား ကိုနားမထောင်။ သင်တို့ကြားသောစကားသည်ငါစ
 ကားသာမဟုတ်။ ငါကိုစေ့စွတ် တော်မူသောခမည်းတော်၏ စကား
 ၂၅ တော်ဖြစ်၏။ ငါသည်သင်တို့ဆီမှာ ရှိစည်၍ စကား ကိုငါပြောခဲ့
 ၂၆ ပြီး။ ခမည်းတော်သည်ငါကိုယ်စားစေ့စွတ်တော်မူသောဥပစ္စာယ်ဆ
 ရာတည်းဟူသောသန့်ရှင်း သောဝိညာဉ်တော်သည်သင်တို့ အားခပ်
 သိမ်းသောအရာတို့ကိုပြသသွန်သင်တော်မူ၍ ငါပြောခဲ့သမျှသောစ
 ကားတို့ကိုမှတ်မိသောညာဏ်ကိုသင်တို့အားပေးတော်မူမည်။
 ၂၇ ညိမ်သက်ခြင်းတရားကိုသင်တို့နှိငါအပ်ထား၏။ ငါညိမ်သက်ခြင်းကို
 သင်တို့အားငါပေး၏။ လောကီသားတို့သည်ပေးသကဲ့သို့ငါပေးသည်
 မဟုတ်။ သင်တို့စိတ်နှစ်လုံးပူပန်ခြင်း။ ချီးဂိမ်တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိစေနှင့်။
 ၂၈ ငါသည် ယခု သွား သော်လည်း သင်တို့ ဆီသို့ လာဦးမည်ဟုငါ ပြော
 သောစကားကိုသင်တို့ကြားရကြပြီး။ သင်တို့သည်ငါကိုချစ် လျှင်ခမည်း

တော်ထံ သို့ငါသွားသည်ကိုသင် တို့ဝမ်းမြောက်ကြလိမ့်မည်။ အဘယ်
 ၂၈ ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ငါခမည်းတော်သည်ငါထက်သာ၍ကြီးမြတ်
 ၃၀ အောင်မရောက်မှီပင်သင်တို့အားငါပြောနှင့်ပြီး။ ယခုမှစ၍
 သင်တို့နှင့်ငါများများမပြောရ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ဤ
 ၃၁ လောကကိုအစိုးရသောမင်းလာဆဲဖြစ်၏။ လာသော်လည်းငါနွဲ့ဘာမျှ
 မတွေ့။ ငါသည်ခမည်းတော်ကိုချစ်သည်ကို၎င်းခမည်းတော်မှာ
 တော်မူသည်အတိုင်းငါပြုသည်ကို၎င်းလောကီသားတို့ထိမည်အ
 ကြောင်းတည်း။ ဤအရပ်မှထ၍သွားကြစို့။

၁ ငါသည်မှန်သောစပျစ်နွယ်ပင်ဖြစ်၏။ ငါခမည်းတော်သည်လည်းဥ
 ၂ ယဉ်စောင့်ဖြစ်တော်မူ၏။ ငါနွဲ့အသီးမသီးသောအခက်ရှိသမျှတို့ကို
 ၃ ချက်ပြစ်တော်မူ၏။ အသီးသီးသောအခက်ရှိသမျှတို့ကိုသာ၍သီးစေ
 ၄ ခြင်းငှါသုတ်သင်ရှင်းလင်းတော်မူ၏။ သင်တို့သည်ငါဟောပြော
 ၅ သောစကားအားဖြင့်ယခုပင်ရှင်းလင်းသည်ဖြစ်ကြ၏။ ငါနွဲ့တည်
 ၆ နေကြလော့။ ငါသည်လည်းသင်တို့နွဲ့တည်နေလိမ့်မည်။ စပျစ်ခက်သည့်
 ၇ အပင်နွဲ့မတည်ဘဲကိုယ်အလိုအလျောက်အသီးကိုမသီးနိုင်သကဲ့သို့
 ၈ သင်တို့သည်ငါနွဲ့မတည်လျှင်အသီးကိုမသီးနိုင်ကြ။ ငါသည်စပျစ်
 ၉ နွယ်ပင်ဖြစ်၏။ သင်တို့သည်အခက်များဖြစ်ကြ၏။ အကြင်သူသည်ငါ
 ၁၀ နွဲ့တည်၍ငါသည်လည်းသူနွဲ့တည်၏။ ထိုသူသည်များသောအသီးကို
 ၁၁ သီးတတ်၏။ ငါနှင့်ကွာလျှင်သင်တို့သည်ဘာမျှမတတ်နိုင်ကြ။ ငါနွဲ့မ
 ၁၂ တည်သောသူသည်သွေချောက်သောအခက်ကဲ့သို့ပြင်သို့ပြစ်လိုက်
 ၁၃ ခြင်းကိုခံရ၏။ ထိုသို့သောအခက်များကိုလူတို့သည်စုထိမ်း၍ဖီးထဲနွဲ့
 ၁၄ ထည့်ကြသဖြင့်ဖီးလောင်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ သင်တို့သည်ငါနွဲ့
 ၁၅ တည်၍ငါစကားသည်သင်တို့နွဲ့တည်လျှင်သင်တို့သည်တောင်းချင်
 ၁၆ သမျှကိုတောင်း၍ရကြလိမ့်မည်။ ။ သင်တို့သည်များသော
 ၁၇ အသီးကိုသီးသောအားဖြင့်ငါခမည်းတော်သည်ဘုန်းထင်ရှားတော်မူ
 ၁၈ ၍သင်တို့သည်လည်းငါတပည့်အမှန်ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ခမည်းတော်
 ၁၉ သည်ငါကိုချစ်တော်မူသကဲ့သို့ငါသည်သင်တို့ကိုချစ်၏။ ငါချစ်ခြင်းမေ
 ၂၀ ဟောနွဲ့တည်နေကြလော့။ ငါသည်ငါခမည်းတော်၏ပညတ်တို့ကိုစောင့်
 ၂၁ ရှောက်၍ခမည်းတော်၏မေတ္တာနွဲ့တည်နေသကဲ့သို့သင်တို့သည်ငါ

- ၁၁ ပညတ်တို့ ကိုစောင့်ရှောက်လျှင် ငါ မေတ္တာ နှိ တည်နေ ကြွလိမ့်မည်။ သင်တို့ နှိ ငါဝမ်းမြောက်စရာ အကြောင်း တည်ရအောင် ၎င်းသင်တို့ ၏ ဝမ်းမြောက်ခြင်းပြည့်စုံရအောင် ၎င်း ဤစကားကို သင်တို့အား ငါဟော
- ၁၂ ပြော၏။ ငါပညတ်ဟူမူကား။ ငါသည့်သင်တို့ကို ချစ်သည့်နည်းတူသင်
- ၁၃ တို့အချင်းချင်းချစ်ကြလော့။ ကိုယ်အဆွေတို့ အဖို့ အလိုငှါ ကိုယ်အ
- ၁၄ သက်ကို စွန့်ခြင်း မေတ္တာထက်သာ ချ် မြတ်သော မေတ္တာသည် အဘယ်
- ၁၅ သူနှိမရှိ။ ငါပညတ်သမ္မတို့ကို သင်တို့သည် ကျင့်ဆောင်လျှင် ငါအ
- ၁၆ ဆွေဖြစ်ကြ၏။ ယခုမှစ၍ သင်တို့ကို ငါသည် ကျွန်ဟူ၍ မခေါ်။ ကျွန်
- မူကား ကိုယ်သခင်ပြုသော အမှုကို မခေါ်။ သင်တို့ကို အဆွေဟူ၍ ငါခေါ်
- ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ငါသည် ခမည်းတော်ထံ နှိ ကြား
- ၁၇ သမ္မသော အရာတို့ကို သင်တို့အား ငါပြုသပေ၏။ သင်တို့သည် ငါ
- ကို ရွေးကောက်ကြသည် မဟုတ်။ ငါသည် သင်တို့ကို ရွေးကောက်သည်
- ဖြစ်၍ သင်တို့သည် သွားသဖြင့် အသီးကိုသီး၍ ထိုအသီးတည်မည် အ
- ကြောင်နှင့် ငိုဝါနာမကို အဖို့ပြု၍ ခမည်းတော်ကို သင်တို့သည် တောင်း
- သမ္မတို့ကို ရမည် အကြောင်း နှင့် ငိုဝင်တို့ကို ငါခန့်ထားပေ၏။
- ၁၈ ။ သင်တို့သည် အချင်းချင်းချစ်ရအောင် ဤပညတ်တို့ကို ငါပေး၏။
- ၁၉ လောကီသားတို့သည် သင်တို့ကို မုန်းလျှင် သင်တို့ကို မမုန်းမိ ငါကို မုန်း
- ၂၀ သည်ကို သိမှတ်ကြလော့။ သင်တို့သည် လောကီနှင့် ဆက်ဆံလျှင်
- လောကီသားတို့သည် မိမိတို့နှင့် ဆက်ဆံသော သင်တို့ကို ချစ်ကြလိမ့်
- မည်။ သင်တို့သည် လောကီနှင့် ဆက်ဆံ။ လောကီထဲက ငါရွေးကောက်
- သောသူ ဖြစ်သောကြောင့် လောကီသားတို့သည် သင်တို့ကို မုန်းကြ၏။
- ၂၁ ကျွန်သည် မိမိသခင်ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်သည် မဟုတ်ဟု ငါပြောခဲ့ပြီး
- သောစကားကို အောင်မေ့ကြလော့။ သူတို့သည် ငါကို ညည်းဆဲလျှင်
- ၂၂ သင်တို့ကို ညည်းဆဲကြလိမ့်မည်။ ငါစကားကို နားထောင်လျှင် သင်တို့
- ၂၃ စကားကို နားထောင်ကြလိမ့်မည်။ ထိုသူတို့သည် ငါကို စေ့စွတ်
- တော်မူသောသူကို မသိသောကြောင့် ငါဘာသာကို ခံယူသော သင်တို့
- ၂၄ အား ထိုအမှုအားလုံးကို ပြုကြလိမ့်မည်။ ငါသည် ဣန္ဒြေ၍ ထိုသူတို့
- အား မဟောမပြောလျှင် သူတို့ နှိ အပြစ်မရှိ။ ယခုမူကား မိမိတို့အပြစ်
- ၂၅ ကို ဖွက်မထားနိုင်ကြ။ ငါကို မုန်းသောသူသည် ငါခမည်းတော်ကို
- ၂၆ မုန်း၏။ ငါသည် အချားသူမပြုဘူး သော အမှုကို ထိုသူတို့ ရှေ့မှာ မပြု
- လျှင် သူတို့ နှိ အပြစ်မရှိ။ ယခုမူကား သူတို့သည် ထိုအမှုကို မြင်လျက် ငါ

၁၆

။ရှင်ယောဟန်ခရစ်ဝင်။

- ၂၉ ကို၎င်းငါခမည်းတော်ကို၎င်းမုန်းကြ၏။ သို့ဖြစ်လျှင် အကြောင်းမရှိဘဲ ငါကိုမုန်းကြ၏ဟုသူတို့၏ ပညတ္တိကျမ်စာ နှိ ရေးထားသောစကား
- ၂၉ ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်သတည်း။ ခမည်းတော် ထံမှထွက်လာ၍ သမ္မာတရား ကို ပြသောပိညည်တော်တည်း ဟူသောခမည်းတော်ထံမှ သင်တို့ဆီသို့ငါစေလတုံသောဥပဏ္ဍာယ်ဆရာသည်ရောက်လာသော
- ၂၇ အခါငါအကြောင်းကိုသက်သေခံလိမ့်မည်။ သင်တို့သည်လည်းရှေ့ဦးစွာမှစ၍ငါနှင့်အတူရှိနေသောကြောင့်သက်သေခံကြလိမ့်မည်။

- ၁၂၂ သင်တို့သည်စိတ်မပျက်ရအောင်ဤစကားကိုငါဟောပြော၏။ လောကီသားတို့သည်သင်တို့ကိုတရားဇရပ်မှနှင်ထုတ်ကြလိမ့်မည်။ သင်တို့ကိုသတ်သောသူမည်သည်ကားဘုရားဝတ်ကိုငါပြုပြီးဟုမိမိထင်
- ၃ မှတ်သောအချိန်ကာလရောက်လိမ့်မည်။ ငါကိုမသိ။ခမည်းတော်ကို
- ၄ မသိသော့ ကြောင့်ထိုသို့ပြုကြလိမ့်မည်။ ထိုအချိန်ကာလရောက်သောအခါငါသည်အထက်ကဤသို့ပြောပြီးသည်ကိုသင်တို့အောင်း
- ၅ ဓေ့ရအောင်ယခုပင်ငါဟောပြော၏။အစအဦး နှိုသင်တို့နှင့်အတူငါရှိ
- ၆ သေးသော့ကြောင့်ဤသို့ငါမပြောဘူးသေး။ ငါကိုစေလွှတ်တော်မူ
- ၇ သောသူထံသို့ယခုငါသွားရသည်ဖြစ်၍ အဘယ်ဆီသို့သွားသနည်း
- ၈ ဟုသင်တို့မမေးကြ။ ဤအကြောင်း အရာတို့ကိုငါဟောပြောသော
- ၉ ကြောင့်သင်တို့သည်အတ္တန်ဝမ်နည်းခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။
- ၁၀ ။ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား။ ငါသွားလျှင်သင်တို့အကျိုးရှိလိမ့်မည်။အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ငါမသွားလျှင်ဥပဏ္ဍာယ်ဆရာ
- ၁၁ သည်သင်တို့ဆီသို့မလာ။ငါသွားလျှင်သူကိုသင်တို့ဆီသို့ငါစေလိုက်
- ၁၂ မည်။ ဥပဏ္ဍာယ်ဆရာရောက်လာလျှင်ဒုစရိုက်အပြစ်ကို၎င်းအပြစ်
- ၁၃ ကင်းခြင်းကို၎င်းအပြစ်စီရင်ခြင်းကို၎င်းလောကီသားတို့အားထင်ရှား
- ၁၄ စွာဖော်ပြလိမ့်မည်။ ငါကိုမရုံကြည်ကြသော့ကြောင့်ဒုစရိုက်အပြစ်
- ၁၅ ကိုဖော်ပြမည်။ ငါခမည်းတော်ထံသို့ငါသွား၍သင်တို့သည်နောက်
- ၁၆ တဖန်ငါကို မတွေ့ မမြင်ရ သော့ကြောင့်အပြစ် ကင်းခြင်းကိုဖော်ပြ
- ၁၇ မည်။ ဤလောကကိုအစိုးရသော မင်းသည်အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုခံ
- ၁၈ သော့ကြောင့်အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုဖော်ပြမည်။ ။သင်တို့အား
- ၁၉ ငါပြောစရာစကားအများရှိသော်လည်းသင်တို့ယခုမခံနိုင်သေး။
- ၂၀ သမ္မာတရားနှင့်ပြည့်စုံသောထိုပိညည်တော်သည်ရောက်လာသော

အခါသမ္မာတရားအားလုံးကိုသင်တို့အားသွန်သင်ပြသလိမ့်မည်။ ထို
 ၁၄ ဝိညာဉ်တော်သည် ကိုယ်အလိုအလျောက် ဟောပြောမည်မဟုတ်။
 ကြားသမျှတို့ကိုဟောပြောလိမ့်မည်။ နောက်လာလတ္တံ့သောအရာကို
 ၁၅ လည်းသင်တို့အားဖော်ပြလိမ့်မည်။ ထိုသူသည်ငါဘုန်းကိုထင်ရှား
 စေလိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ငါနှင့်စပ်ဆိုင်သောအရာ
 ၁၆ တို့ကိုယူ၍သင်တို့အားဖော်ပြလိမ့်မည်။ ခမည်းတော်နှင့်စပ်ဆိုင်
 သမျှသည် ငါနှင့်စပ်ဆိုင်ကြ၏။ ထိုကြောင့်ငါနှင့်စပ်ဆိုင်သောအရာ
 ၁၇ တို့ကိုယူ၍သင်တို့အားဖော်ပြလိမ့်မည်ဟုပြော၏။ ။ ခဏ
 ကြာပြီးမှသင်တို့သည်ငါ့ကို မမြင်ရာ။ တဖန်ခဏကြာပြီးမှငါ့ကိုမြင်
 ပြန်လိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ခမည်းတော်ထံသို့ငါ
 ၁၈ သွားသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ တပည့်တော်အချို့တို့လည်းခဏကြာ
 ပြီးမှသင်တို့သည်ငါ့ကိုမမြင်ရာ။ တဖန်ခဏကြာပြီးမှငါ့ကိုမြင်ပြန်
 လိမ့်မည်ဟူ၍ ၎င်းအဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ခမည်းတော်ထံ
 ၁၉ သို့ငါသွားသည်ဟူ၍ ၎င်းမိန့်တော်မူသောစကားသည်အဘယ်သို့
 နည်း။ ခဏဟူ၍ မိန့်တော်မူသော် အဘယ်သို့ဆိုလျှင် သနည်း။
 ၂၀ မိန့်တော်မူသောစကားကိုအကျွန်ုပ်တို့နားမလည်ဟုအချင်းချင်းဆိုကြ
 ၂၁ ၏။ တပည့်တော်တို့ မေးလျှောက်လျှင် သည်ကို ယေရှုသိမြင်တော်မူ
 လျှင်ခဏကြာပြီးမှသင်တို့သည်ငါ့ကိုမမြင်ရာ။ တဖန်ခဏကြာပြီးမှ
 ၂၂ ငါ့ကိုမြင်ပြန်လိမ့်မည်ဟုပြောသောစကားကို သင်တို့သည်အချင်း
 ချင်းဆင်ချင်သလော။ ငါ့အမှန်အကန်ဆိုသည်ကား။ သင်တို့သည်
 ၂၃ ငိုကျွေးမြည်တမံခြင်းရှိလိမ့်မည်။ လောကီသားတို့သည်ဝမ်းမြောက်
 ခြင်းရှိလိမ့်မည်။ သင်တို့သည်ဝမ်းနည်းခြင်းရှိသော်လည်း ထိုဝမ်းနည်း
 ၂၄ ခြင်းသည်တဖန်ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြစ်လိမ့်မည်။ မိမိသည်သားဖွား
 သည်တွင် မိမိအချိန်စေ့သောကြောင့်ဝမ်းနည်းခြင်းရှိ၏။ သားဖွား
 ၂၅ မြင်ပြီးမှ ဤလောက၌ လူတယောက်ကို ဖွားမြင်သောကြောင့်ဝမ်း
 မြောက်ခြင်းရှိ၍ အထက်ခံရသောဝေဒနာကိုမေ့လျော့တတ်၏။ ထို
 ၂၆ နည်းတူ။ ယခုတွင်သင်တို့သည်ဝမ်းနည်းခြင်းရှိသော်လည်း နောက်တ
 ဖန်သင်တို့ကိုငါတွေ့မြင်သဖြင့်သင်တို့စိတ်နှစ်လုံးဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ
 ၂၇ လိမ့်မည်။ ထိုဝမ်းမြောက်ခြင်းကို အဘယ်သူမျှမလုယူမဖျက်ဆီးနိုင်
 ၂၈ ရာ။ ထိုနေ့၌သင်တို့သည်ငါ့ကို ဘာမျှမမေးမြန်းရာ။ ငါ့အမှန်အ
 ကန်ဆိုသည်ကား။ သင်တို့သည်ငါ့နာမကိုအမှီပြု၍ ခမည်းတော်ကိုဆု

၂၄ တောင်းလေသမျှတို့ကို ခမည်းတော်ပေးတော်မူမည်။ ယခုထိုင်
 အောင်ငါနာမကိုအဖွဲ့ပြု၍သင်တို့သည်အဘယ်သူကိုမျှမတောင်းသေး။
 သင်တို့ဝမ်းမြောက်ခြင်းပြည့်စုံရအောင်တောင်းကြလော့။ ထိုသို့ထား
 ၂၅ သျှင်ရလိမ့်မည်။ ။ ဤအရာတို့ကိုပုံဥပမာအားဖြင့်ငါဟော
 ပြော၏။ ပုံဥပမာအား ဖြင့်မဟောမပြောဘဲခမည်းတော်နှင့်စပ်ဆိုင်
 သောအရာတို့ကိုငါသည်သင်တို့အား အတည့်အလင်းဖော်ပြသောအ
 ၂၆ ချိန်ကာလရောက်လိမ့်မည်။ ထိုကာလ၌သင်တို့သည်ငါနာမကိုအဖွဲ့ပြု
 ၍ဆုတောင်းလိမ့်မည်။ သင်တို့အဖို့အလိုငှါခမည်းတော်ကိုငါတောင်း
 ၂၇ မည်ဟုငါမဆို။ အဘယ်ကြောင့် ခည်းဟူမူကား။ သင်တို့သည်ငါကို
 ချစ်ကြ၍ငါသည်ဘုရားသခင်အထံတော်မှကြွလာသည်ကိုရုံကြသော
 ၂၈ ကြောင့်ခမည်းတော်သည်သင်တို့ကိုအလိုလိုချစ်တော်မူ၏။ ခမည်း
 တော်ထံမှငါထွက်၍ ဤလောကသို့ကြွလာ၏။ တဖန် ဤလောကမှထွက်
 ၂၉ ၍ခမည်းတော်ထံသို့ကြွသွားသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့
 လည်းကိုယ်တော်သည်ယခုတွင်ပုံဥပမာမဆောင်ဘဲအတည့်အလင်း
 ၃၀ မောတော်မူ၏။ အလုံးစုံတို့ကိုသိတော်မူသည်ကို၎င်းအဘယ်သူမျှ
 ကိုယ်တော်ကိုမေးခြင်းစေခြင်း ငှါအလိုရှိတော်မမူသည်ကို၎င်းယခုတွင်
 အကျွန်ုပ်တို့သိကြပါ၏။ ဤအကြောင်းကိုအကျွန်ုပ်တို့သည်ထောက်၍
 ကိုယ်တော်သည်ဘုရားသခင်အထံတော်မှကြွလာတော်မူသည်ကို
 ၃၁ ပါသည်ဟုသျှောက်ကြ၏။ ယေရှုကလည်း ယခုသာ ရုံကြသလော့။
 ၃၂ သင်တို့သည်ဖရိုဖရဲကွဲပြား၍ငါကိုတကိုယ်တည်း ခေရစ်စေသဖြင့်မိမိ
 တို့ခေရာသို့ပြေးသွားမည်အချိန်ကာလလာ၍ယခုပင်ရောက်ပေ၏။ သို့
 သော်လည်းငါသည်တကိုယ်တည်းနေသည်မဟုတ်။ ခမည်းတော်သည်
 ၃၃ ငါနှင့်အတူရှိတော်မူ၏။ သင်တို့သည်ငါကိုအဖွဲ့ပြု၍ညိမ်သက်ခြင်း
 ရှိစေခြင်းငှါဤစကားကိုငါဟောပြောပြီး။ သင်တို့သည်လောက၌ဆင်း
 ရဲဒုက္ခကိုခံကြ၏။ သို့သော်လည်း မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ လောကကိုငါအောင်
 လေပြီးဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁။၂ ထိုသို့မိန့်တော်မူပြီးမှယေရှုသည်ကောင်းကင်ကိုကြည့်၍မျှော်၍အိုအပ။
 အကျွန်ုပ်အချိန်ရောက်ပါပြီ။ ကိုယ်တော်သည် သားတော်လက်သို့
 အပ်ပေးတော်မူသမျှသော သူတို့အား ဇာတိရ အသက်ကိုပေး စေခြင်း
 ငှါလူမျိုးအပေါင်းတို့ကိုအစိုးရသောအခွင့်တန်ခိုးကိုသားတော်အား

၃ ပေးတော်မူသည် နှင့်အညီ သား တော်သည် ကိုယ်တော်၏ ဘုန်းကို
 ထင်ရှားစေပါမည်အကြောင်း။ သားတော်၏ ဘုန်းကို ထင်ရှားစေတော်
 ၄ မူပါ။ ထာဝရအသက်ဟူမူကား။ မှန်သော ဘုရားသခင်တဆူတည်း
 ဖြစ်တော်မူ သော ကိုယ်တော်ကို ငှင် စေလွှတ်တော်မူ သော ယေရှုခရစ်
 ၅ ကို ငှင်သိကျွမ်းခြင်းတည်း။ မြေကြီးပေါ်မှာ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်
 တော်၏ ဘုန်းကို ထင်ရှားစေပါပြီ။ အကျွန်ုပ် ဆောင်ရွက် စရာ ဘို့ အ
 ၆ ကျွန်ုပ်၌ အပ်ပေးတော်မူသော အမှုကို အကျွန်ုပ် ဆောင် ရွက်၍ ပြီးပါပြီ။
 ၇ အိအဖ။ ဤကမ္ဘာ မတည် မရှိမှီ အထံတော်၌ အကျွန်ုပ် ရှိသော ဘုန်းအသ
 ၈ ရေ ဖြင့် အကျွန်ုပ်ကို ယခုတွင်လည်း အထံတော်၌ ချီးမြှောက်တော်မူပါ။
 ၉ ။ ဤလောကထဲမှ ယူ၍ အကျွန်ုပ်၌ အပ်ပေး တော်မူသော သူ
 ထို့အား အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ် တော်၏ တရား ကို ထင်ရှားစေပါပြီ။ ထို
 ၁၀ သူတို့ကို ကိုယ်တော်သည် ပိုင်တော်မူသဖြင့် အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူ
 ၁၁ ၏။ ကိုယ်တော်၏ နှုတ်ကပတ်တရားကို သူတို့သည် စောင့်ကြံ၏။ အ
 ၁၂ ကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူသမျှတို့သည် ကိုယ်တော်မှ ဖြစ် ကြောင်း ကိုသူ
 ၁၃ တို့ ယခုသိကြပါ၏။ အဘယ်ကြောင့် ခဉ်းဟူမူကား။ အကျွန်ုပ်အား ပေး
 ၁၄ တော်မူသမျှသော အရာတို့ကို သူတို့အား အကျွန်ုပ်ပေး ၍ သူတို့သည် ခံ
 ၁၅ ယူသဖြင့် အကျွန်ုပ် သည် အထံတော် မှ ကြွလာ သည်ကို အတပ် သိကြ
 ၁၆ သည် နှင့် ကိုယ် တော်သည် အကျွန်ုပ် ကို စေ လွှတ်တော်မူ သည်ကို ခုံကြ
 ၁၇ ပါ၏။ သူတို့ အဖို့ အလို ဌာ အကျွန်ုပ် ဆုတောင်းပါ၏။ လောကီသား
 ၁၈ တို့ အဖို့ အလို ဌာ ဆုတောင်းသည် မဟုတ်ပါ။ အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူ
 ၁၉ သော သူတို့ သည် ကိုယ် တော်လူဖြစ် သောကြောင့် သူတို့အဖို့ အလို ဌာ
 ၂၀ ဆုတောင်းပါ၏။ အကျွန်ုပ်နှင့် စပ် ဆိုင်သမျှတို့သည် ကိုယ်တော်နှင့်
 ၂၁ စပ်ဆိုင်ပါ၏။ ကိုယ်တော်နှင့် စပ်ဆိုင် သမျှတို့သည်လည်း အကျွန်ုပ်နှင့်
 ၂၂ စပ်ဆိုင် ၍ ထို အရာ တို့အား ဖြင့် အကျွန်ုပ် သည် ဘုန်း ထင်ရှား ပါ၏။
 ၂၃ ယခုမှစ၍ အကျွန်ုပ်သည် ဤလောက၌ မရှိပါ။ ဤသူတို့သည် ဤလောက
 ၂၄ ၌ နေရပ်ရပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ထံ သို့ သွားရပါ၏။ သန့်ရှင်း
 ၂၅ တော်မူသော အဖ။ ကိုယ်တော်နှင့် အကျွန်ုပ်သည် တလုံး တဝတည်း ဖြစ်
 ၂၆ သကဲ့သို့ ဤ သူတို့ သည် ဖြစ် ရပါ မည်အကြောင်း။ အကျွန်ုပ်အား ပေး
 ၂၇ တော်မူသော ကိုယ်တော်၏ တရား ၌ သူတို့ကို တည်စေတော်မူပါ။ အ
 ၂၈ ကျွန်ုပ် သည် ဤ လောက၌ ဤ သူတို့နှင့် တကွ ရှိ စည် ကာလကိုယ် တော်
 ၂၉ ၏ တရား ၌ သူတို့ ကို တည်စေပါပြီ။ အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူသော သူ

တို့ကိုအကျွန်ုပ်စောင့်မပါပြီး။ ထိုသူတို့တွင်ပျက်စီးခြင်းနှင့်ဆိုင်သော သူတယောက်ကိုထား လျှင်အဘယ်သူမျှပျက်စီးခြင်း သို့မရောက်ပါ။ ထိုသူသည်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သဖြင့်ကျမ်းစာချက်ပြည့်စုံရ၏။

၁၃ ။ ယခုတွင်အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ထံသို့သွား ရသည်ဖြစ်၍ ဤသူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုအမှီပြုသဖြင့်ဝမ်းမြောက်ခြင်း နှင့်ပြည့်စုံစေ

၁၄ ခြင်းငှါဤစကားကိုဤလောက၌အကျွန်ုပ်ပြောပါ၏။ ကိုယ်တော်၏ နှုတ်ကပတ်တရားကိုဤသူတို့အားအကျွန်ုပ်ပေးပါပြီး။ အကျွန်ုပ်သည်

၁၅ ဤ လောက နှင့်မဆက်ဆံသကဲ့သို့ ဤ သူ တို့ သည် မဆက်ဆံ သော ကြောင့်လောကီသားတို့သည်ဤသူတို့ကိုမုန်းကြပါ၏။ ဤသူတို့ကိုဤ

၁၆ လောကမှ နှုတ်ယူ တော် မူမည်အ ကြောင်း။ အကျွန်ုပ် တောင်းသည်မ ဟုတ်ပါ။ မကောင်းသောအမှုအရာတို့နှင့်လွတ်အောင်စောင့်မတော်မူ

၁၇ မည်အကြောင်းကိုသာတောင်းပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် ဤလောကနှင့်မ ဆက်ဆံသကဲ့သို့သူတို့သည် မဆက်ဆံကြပါ။ ကိုယ်တော်၏သမ္မာ

၁၈ တရားအားဖြင့်သူတို့ကိုသန့်ရှင်းစေတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏နှုတ်က ပတ်သည်သမ္မာတရားဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်ကိုဤလော

၁၉ ကသို့စေလွှတ် တော်မူသည်နည်း တူအကျွန်ုပ်သည်သူတို့ ကိုစေလွှတ် ပါ၏။ သမ္မာ တရား အားဖြင့်သူတို့သည် သန့်ရှင်းစေခြင်း ငှါသူတို့

၂၀ အဖို့အလှီငှါအကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်ကိုယ်သန့်ရှင်းစေပါ၏။ ဤသူတို့ အဖို့သာအကျွန်ုပ်ဆု တောင်း သည် မဟုတ်ပါ။ သူတို့ဟော

၂၁ ပြော ခြင်း အား ဖြင့် အကျွန်ုပ် ကိုရုံ ကြည် သော သူတို့ အဖို့ လည်း ဆု တောင်းပါ၏။ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်ကိုစေလွှတ်တော်မူသည်ကို

၂၂ လောကီသားတို့သည်ရုံမည်အကြောင်း။ ဤသူအားလုံးတို့သည်တလုံး တဝတည်းဖြစ်ရအောင်၎င်းအဖို့။ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်၌ရှိတော်မူ၍

၂၃ အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်၌ရှိ တော်မူသကဲ့သို့ဤသူအား လုံးတို့သည် ငါတို့၌တလုံး တဝတည်း ဖြစ်ရ အောင်၎င်း ဆုတောင်း ပါ၏။ ငါတို့

၂၄ သည်တလုံး တဝတည်း ဖြစ်သကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်သည် သူ တို့ ၌။ ကိုယ် တော်သည်အကျွန်ုပ် ၌ဖြစ်လျက်သူတို့သည်တလုံး တဝတည်းဖြစ်၍တ

၂၅ လုံးတဝတည်း ၌စုံလင်ရအောင်၎င်းကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်ကိုစေလွှတ် တော်မူသည်ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်ကိုချစ်တော်မူသကဲ့သို့သူတို့ကိုချစ်တော်

၂၆ မူကြောင်း ကိုလောကီသား တို့သည်သိရအောင်၎င်းကိုယ်တော်သည်အ ကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူ သောဘုန်း အသရေ ကို အကျွန်ုပ်သည်သူတို့

- ၂၄ အားပေးပါပြီး။ အိအဖ။ ကိုယ်တော်သည် ဤကမ္ဘာတော် မရှိမီ အကျွန်ုပ် ကျစ်တော်မူသဖြင့် အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူသော ဘုန်းတော် ကိုအကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူသော သူတို့သည် ရှုမြင်ရအောင် အကျွန်ုပ် ရှိရာ အရပ်၌ အကျွန်ုပ်နှင့် အတူ ရှိနေစေခြင်း ငှါ အကျွန်ုပ်အလိုရှိပါ၏။
- ၂၅ တရားတော်မူသော အဖ။ လောကီသားတို့သည် ကိုယ်တော်ကို မသိသော် လည်း အကျွန်ုပ် သိပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို စေတနာတော်မူ
- ၂၆ ကြောင်း ကိုဤသူတို့သည် သိကြပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို ချစ်တော်မူသော မေတ္တာသည် သူတို့၌ ရှိရအောင် ၎င်းအကျွန်ုပ်သည် သူ တို့၌ ရှိရအောင် ၎င်းကိုယ်တော်၏ တရားကို အကျွန်ုပ် သည် သူတို့အား ပြ ညွှန်ပါပြီး ဖြစ်၍ အစည်ပြညွှန်ပါ မည်ဟု မိန့် မြှောက်တော်မူ၏။

- ၁ ထိုသို့ မိန့်မြှောက် တော်မူ ပြီးမှ ယေရှုသည် တပည့် တော် တို့နှင့် ကေ ခြန် ချောင်း တဖက်သို့ ကြွ၍ ထိုအရပ်၌ ရှိသော ဥယျာဉ်တပည့်တော်တို့
- ၂ နှင့် အတူဝင်တော်မူ၏။ ထိုအရပ်သို့ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့နှင့် အတူ သွား မြဲရှိသော ကြောင့် ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံ သော ယုဒရှာကာရတ်
- ၃ သည် ထိုအရပ်ကို သိသည် ဖြစ်၍ စစ်သူရဲ တတပ်ကို ၎င်းယဇ္ဇာပရော ဟိတ်အကြီးတို့နှင့် ဗာရိရှုလူတို့ စေလိုက်သော မင်းလုလင်တို့ကို ၎င်းခေါ်
- ၄ ခဲ့၍ မီး အိမ်၊ မီးရှူး၊ လက်နက် တို့ကို လက်စွဲ လျှက်လာ ကြ၏။ ယေရှု သည် ကိုယ်၌ ဖြစ်လတံ့ သမျှသော အမှုအရာ တို့ ကို သိတော် မူလျက်လာ
- ၅ သော သူတို့ ဆီသို့ သွား၍ အဘယ်သူ့ ကို ကြသနည်း ဟု မေးတော်မူ
- ၆ ၏။ နာဇရက် မြို့သား ယေရှု ကို ရှာကြ သည် ဟု ဆိုလျှင် ယေရှုက ငါ
- ၇ သည် ထိုသူ ဖြစ်၏ ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံ သော ယုဒရှာ
- ၈ ကာရတ် သည်လည်း ထိုသူတို့နှင့် ရပ်နေ၏။ ငါသည် ထိုသူ ဖြစ်၏ ဟု
- ၉ မိန့်တော်မူ လေသော် ထိုသူတို့သည် နောက်သို့ ဆုတ်၍ မြေပေါ်၌ လဲကြ
- ၁၀ ၏။ အဘယ်သူ ကို ရှာ ကြသနည်း ဟု တဖန် မေးတော်မူလျှင် နာဇရက်
- ၁၁ မြို့သား ယေရှု ကို ရှာသည် ဟု ထိုသူတို့သည် ဆိုကြ၏။ ယေရှုကလည်း ငါသည် ထိုသူ ဖြစ် ၏ ဟု ငါ ပြောပြီး။ သို့ဖြစ်၍ ငါကို ရှာလျှင် ဤသူတို့
- ၁၂ ကို သွား ပါလေစေတော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ကိုယ် တော်သည် အကျွန်ုပ်
- ၁၃ အား ပေး တော် မူသော သူ တို့ တွင် အဘယ်သူ များ ဖြစ်သော် မှ မှတ်စား ခြင်း သို့မ
- ၁၄ ရောက်ပါ ဟူသော အထက်စကား တော်ပြည့် စုံစေခြင်း ငှါ ဤသို့ မိန့်
- ၁၅ တော် မူ၏။ ။ ထိုအခါ ရှိမှန် ပေတရု သည် ဓားပါလျက် ဓားကို

ထက်သဖြင့်ယဇ်ပရောဟိတ်မင်း၏ ကွန်တထောက်ကိုနှုတ်၍ထက်
 ၁၁ နားငှက် ငြိတ်ဆေ၏၊ ထိုကွန်ကား မာဆုအညော် နှိသတည်း။ ယေ
 ကတည်းခားကိုအိမ် နှိုတွင်း ထားတော့၊ ခမည်း ဘော်သည် ဝါ အားဆေး
 ဘော်မူသော ခွက်ကို ဝါ မသောက်ရာ သဘောဟု သတေအား မိန့်တော်
 ၁၂ မူ၏။ ထိုအခါ တပ်မှူးမှ ချစ်စပ်သူ နှိုနှင့် ယုဒမင်း လူလင်တို့သည် ယေ
 ၁၃ ရှုကို ဝမ်းနိုး၍ ချည်နှောင်ပြီး ထွက် အနတ် ခင်းဆီ သို့ ခေဦး စွာ ဆောင်
 ၁၄ သွားကြ၏။ အနတ်မင်းကား ထိုနှစ်တွင် ယဇ်ပရော ဟိတ်မင်း ဖြစ်သော
 ၁၅ ကယာပမင်း၏ ယောက္ခမ ဖြစ် သတည်း။ ထိုကယာပကား လူတ
 ၁၆ ယောက်သည် လူများ တို့အတွက် ပျက်စီး သော်သာ၍ ကောင်းသည်ဟု
 ၁၇ ယုဒလူတို့နှင့် တိုင်ပင်ပြော ဆိုသော သူပေတည်း။ ။ ရှိမှန်ပေတ
 ရှုနှင့် အချားသော တပည့်တော် တယောက် သည် ယေရှု နောက်တော် သို့
 ထိုက် ကြံ၏။ ထိုတပည့်တော် သည် ယဇ်ပရော ဟိတ်မင်း၏ အဆီအကျွမ်း
 ဖြစ်၍ ယေရှုနှင့် တကွ ယဇ်ပရော ဟိတ်မင်း အိမ်ဦး ထဲသို့ ဝင်လေ၏။
 ၁၈ ပေတရုသည် ပြင်နှို တံခါး နားမှာ ရပ်နေ၏။ ထိုကြောင့် ယဇ်ပရော ဟိတ်
 မင်းနှင့် အကျွမ်း ဝင်သော တပည့် တော်သည် ထွက်၍ တံခါး စောင့်မိမ့်
 ၁၉ အား ပြောပြီးမှ ပေတရုကို သွင်းလေ၏။ တံခါး စောင့်မိမ့်က ပေတ
 ရုအား သင်သည် ထိုသူ၏ တပည့် တို့အဝင် ဖြစ်သည် မဟုတ်လောဟု
 ၂၀ ဆိုလျှင် မဟုတ်ပူးဟု ပေတရု ဆို၏။ ထိုကာလ ချမ်းသော ကြောင့် ကွန်
 များ၊ မင်းလုလင် များ တို့သည် မီးခဲပုံကို ထည့်၍ မီး ယှုံနေကြ၏။ ပေတရု
 ၂၁ သည် ၎င်း သူတို့နှင့် တကွ ရပ်၍ ယှုံနေ၏။ ။ ထိုအခါ ယဇ်ပ
 ရော ဟိတ်မင်း သည် တပည့် တော် တို့ကို ၎င်းဒေသ နာ တော် ကို ၎င်း အ
 ၂၂ ကြောင်း ပြု၍ ယေရှုကို မေးမြန်း စစ်ကြော၏။ ယေရှုကလည်း ငါသည်
 လောက၌ ထင်ရှားစွာ ဟောပြောပြီး။ ယုဒလူအပေါင်း တို့စည်းစားရာ
 တရားစရပ် နှို ၎င်းစိတ်မှာ နှို ၎င်းငါသည် အစည်မပြတ် ဆုမ္မဏ္ဍိဝါ
 ၂၃ ဧပေပြီး။ မထင်ရှားဘဲ အလျှင်း ငါမဟောမပြော။ အဘယ်ကြောင့် ငါ
 ကို မေးမြန်းသနည်း။ ငါသည် အဘယ်သို့ ဟောပြော သည်ကို ကြားနာ
 သော သူတို့ကို မေး မြန်းတော့။ ငါပြောသော စကား ကို သူတို့ သိ ကြ၏
 ၂၄ ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့ မိန့်တော်မူ သော် အနီး အပါး နှို ရပ်နေ သော
 မင်းလုလင် တယောက်က သင်သည် ယဇ်ပရော ဟိတ် မင်းကို ဤသို့ ပြန်
 ၂၅ ဆိုရာ သလော ဟု ပြောလျက် ယေရှု ကို ရိုက်လေ၏။ ယေရှုကလည်း ငါစ
 ကား မမှန်လျှင် မမှန်ကြောင်း ကို ပြပါ။ မှန်လျှင် ငါ ကို အဘယ်ကြောင့်

- ၂၄ ရိုက်သနည်းဟုမိန့်တော်မူ၏။ အနုတ်မင်းသည်ချည်နှောင်ထွက်ရှိသော ကိုယ်တော်ကို ယဇ်ပရောဟိတ်မင်း ကယာဝဆီသို့ပို့စေနှင့်လေ
- ၂၅ ပြီး။ ။ ဤမုန့်ပေတရုရပ်၍မီး ထိုင်နေသည်တွင် အချို့သော သူတို့ကသင်သည်သူ၏ တပည့်တို့ အဝင်ဖြစ်သည်မဟုတ်လောဟု ဆို
- ၂၆ လျှင်မဟုတ်ပူး ဟုပေတရုရပ်၍ဆို၏။ ပေတရုသည်နားရွက်ကို ဖြတ်သောသူ၏ ပေါက်ဖေါ်ဖြစ်သော ယဇ်ပရောဟိတ်မင်း ၏ကျန်တယောက်ကသင်သည် ဥယျာဉ်၌ ယေရှုနှင့်အတူ ဤသည်ကိုငါမြင်
- ၂၇ သည်မဟုတ်လောဟုဆိုလျှင် တပန်ပေတရုရပ်၍ ပြန်လေ၏။ ထိုခဏချင်း တွင်ထွက်တွန်၏။

- ၂၈ နံနက်အချိန် ရောက်လျှင် ယေရှုကို ကယာဝ ဆီမှအိမ်တော်ဦးသို့ ယူသွားကြ၏။ ထိုသူတို့သည် အာပတ်နှင့်ကင်းလွတ်၍ ဗသခါပွဲ ကိုခံရ
- ၂၉ မည်အကြောင်း၊ အိမ်တော်ဦးထဲသို့ ကိုယ်တိုင်ဝင်ကြ။ ထိုကြောင့် ပိလတ်မင်းသည် သူတို့ဆီသို့ ထွက်၍ ဤသူ၌ အဘယ်အပြစ်တင်ကြသ
- ၃၀ နည်းဟုမေးလျှင် ဤသူသည် လူဆို မဟုတ်လျှင် အကျွန်ုပ်တို့သည်
- ၃၁ ကိုယ်တော်၌ မအပ်ရာ ဟုလျှောက်ကြ၏။ ပိလတ်မင်းကလည်း သူကိုယူ၍ သင်တို့ ဓမ္မသတ်အတိုင်း စီရင်ကြဟုဆို၏။ ယုဒလူတို့လည်း အ
- ၃၂ ကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်သူကိုမသတ်ပိုင် ဟုလျှောက်ကြ၏။ ထိုသို့ လျှောက်သော် ယေရှုသည် မိမိအဘယ်သို့သေရမည်အရိပ် ကိုပေး၍
- ၃၃ မိန့်တော်မူသောစကား တော်ပြည့်စုံမည် အကြောင်းတည်း။ ။ ပိလတ်မင်းသည် အိမ်တော်ဦးထဲသို့ တပန်ဝင်၍ ယေရှုကိုခေါ်ပြီးလျှင်
- ၃၄ သင်သည် ယုဒရှင်ဘုရင် မှန်သလောဟုမေး၏။ ယေရှုကလည်း မင်းကြီးသည် ကိုယ်အထိုအလျောက် ဤစကား ကိုပြောသလော။ သို့မဟုတ်။ သူတပါး တို့သည် ငါအကြောင်း ကိုလျှောက်ကြပြီးလောဟုမေး
- ၃၅ တော်မူ၏။ ပိလတ်မင်းက ငါသင့်ယုဒလူဖြစ်သလော။ သင်၏လူမျိုးနှင့် တကွ ယဇ်ပရောဟိတ် အကြီးတို့သည် သင်ကိုငါ၌ အပ်ကြပြီး။ သင်
- ၃၆ သည် အဘယ်သို့ ပြုမိသနည်းဟုမေးလျှင် ယေရှုက ငါနိုင်ငံသည် ဤလောကနှင့် မစပ်ဆိုင်။ ငါနိုင်ငံသည် ဤလောကနှင့် စပ်ဆိုင်လျှင် ငါသည် ယုဒလူတို့ထက် သို့မရောက်အောင် ငါလူတို့သည် ထိုကလံလံမ့်မည်။ ယခုမူကား ငါနိုင်ငံသည် ဤဒေသအရပ်နှင့် မစပ်ဆိုင် ဟုမိန့်တော်မူ၏။
- ၃၇ ပိလတ်မင်းကလည်း သို့ဖြစ်၍ သင်သည် ရှင်ဘုရင်မှန်သလောဟုမေး

လျှင်ယောရှုကမင်း ကြီးမေးသည့် အတိုင်း ငါသည် ရှင်ဘုရင်မှန်ပေ၏။
 သမ္မာတရား ဘက်သက် သေခံရ အောင်ငါသည် ဖွားမြင်၍ ဤလောက
 သို့ကြွလာပြီး။ သမ္မာတရား နှင့်စပ်ဆိုင် သမျှသော သူတို့သည် ငါ
 ၃၀ ကားသံကိုနားထောင်ကြ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ပိလတ်မင်းက သမ္မာ
 တရားအဘယ်တရားနည်းဟု မေးပြီးမှ တဖန် ယုဒလူတို့ ဆီသို့ ထွက်၍
 ၃၅ သူ၌ အဘယ်အပြစ်ကိုမျှ ငါမတွေ့။ ပသခါ ပွဲ၌ လူတယောက်ကို သင်
 တို့အား ငါထွတ်မြဲထုံး စံရှိသည် ဖြစ်၍ ယုဒရှင်ဘုရင် ကို ထွတ်စေချင်
 ၄၀ သလော ဟု မေးလျှင် တဖန် လူအပေါင်းတို့ က ဤသူကို မထွတ်။ ဗာ
 ရုဗ္ဗကို ထွတ်စေချင်ပါသည် ဟု အော်ဟစ်လျှောက်ဆိုကြ၏။ ထိုဗာရုဗ္ဗ
 ၁ ကားခါးမြဲဖြစ်သတည်း။ ။ ထိုအခါ ပိလတ်မင်းသည် ယောရှု
 ၂ ကို ယူ၍ ရိုက်စေ၏။ စစ်သူရဲများသည် ဆူးပင်နှင့် ရက်သော ဦးရစ်ကို
 ၃ ခေါင်းတော်၌ တင်၍ နိမောင်းသော ဝတ်လုံနှင့် ခြုံစေပြီးလျှင် ယုဒရှင်
 ၄ ဘုရင်ကိုယ်တော်အား မင်္ဂလာ ဖြစ်စေသတည်း ဟု ပြော၍ ရိုက်ပုတ်ကြ
 ၅ ၏။ ပိလတ်မင်းကလည်း ဤသူ၌ အဘယ်အပြစ်ကိုမျှ ငါမတွေ့ကြောင်း
 ၆ ကို သင်တို့ သိရအောင် သူကို သင်တို့ ဆီသို့ ငါထုတ်ပြသည့် ဟု ဆို၏။ ထို
 အခါ ယောရှုသည် ဆူးပင်ဦးရစ်နှင့် နိမောင်းသော ဝတ်လုံကို ဝတ်လျက်
 ပြင်သို့ ထွက်ကြွတော်မူ၏။ ပိလတ်မင်းကလည်း သူကို ကြည့်ကြပါဟု
 ၇ ဆို၏။ ယဇ်ပရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် သူတို့ လူလင်များတို့က သူကို
 လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာရိုက်ထားပါ။ ရိုက်ထားပါဟု ဟစ် ကျော်ကြ၏။ ပိ
 လတ်မင်းက သင်တို့သည် သူကို ယူ၍ လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာရိုက်ထားကြ။
 ၈ ငါသည် သူ၌ အပြစ်ကို မတွေ့ဟု ဆိုလျှင် ယုဒလူတို့က အကျွန်ုပ်တို့၌ ရှိ
 သော ဓမ္မသတ်အတိုင်း ဤသူသေထိုက်ပေ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟု
 မူကား။ ဘုရားသခင်သားတော် ဖြစ်ရောင် ဆောင်သည် ဟု လျှောက်
 ၉ ကြ၏။ ။ ထိုစကားကို ကြား လျှင် ပိလတ်မင်းသည် သာ
 ၁၀ ၍ ကြောက်သဖြင့် အိမ်တော်ဦးထံသို့ ဝင်ပြန်၍ ယောရှုအား သင်သည်
 အဘယ်ဆီက ဖြစ်သနည်း ဟု မေးလျှင် တခွန်းကိုမျှ ပြန်တော်မမူ။ ပိ
 လတ်မင်းက ငါနှင့် စကားမပြောသလော။ ငါသည် သင်ကို လက်ဝါးကပ်
 တိုင် မှာရိုက်ထား ပိုင်သည်ကို ၎င်း ထွတ်ပိုင်သည်ကို ၎င်း သင်မဆီလော
 ၁၁ ဟု ဆိုလျှင် အတက်အရပ်မှ အခွင့်ကို မရလျှင် မင်းကြီးသည် ငါကိုသာ
 မျှ မပြုပိုင်။ ထိုကြောင့် ငါကို မင်းကြီးလက်သို့ အပ်နှံ သော သူသည် သာ
 ၁၂ ၍ ကြီးသော အပြစ်ရှိ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါ မှစ၍ ပိလတ်မင်း

သည် ကိုယ်တော်ကိုထွတ်ရအောင်ရှာကြံလေ၏။ ယုဒလူတို့ကဤသူကို
 ထွတ်လျှင်ကိုယ်တော်သည်ကဲသာဘုရင်၏အဆွေမဟုတ်။ ရှင်ဘုရင်
 လုပ်သော သူမည် သည် ကား ကဲသာ ဘုရင်၏ ရန်သူ ဖြစ်ပါ ၏ယု
 ၁၃ သျှောက်ကြ၏။ ။ ထိုစကားကိုကြား လျှင် ပိလတ်မင်းသည်
 ယေရှုကိုပြင်သို့ထုတ်ပြီးမှဟေဗြဲစကားအား ဖြင့်ဂဗ္ဗသဟူ၍ကျောက်
 ၁၄ ခင်းအမည်ရှိသော အရပ်၌တရား ပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်လေ၏။ ထိုနေ့
 အချိန်ကား ပသခါအ ဖိတ်နေ့။ တချက်တီး အချိန်လောက်ရှိ၏။ ပိလတ်
 မင်းသည် ယုဒလူတို့အား သင်တို့ရှင်ဘုရင်ကိုကြည့် ကြပါဟုဆိုလျှင်
 ၁၅ သူကိုထုတ်ပါ။ ထုတ်ပါ။ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရိုက်ထား ပါဟုလူများ
 ဟစ်ကျော်ကြ၏။ ပိလတ်မင်းကသင်တို့ရှင်ဘုရင်ကိုလက်ဝါး ကပ်တိုင်
 မှာရိုက်ထား ရာသလော ဟုဆိုပြန်လျှင် ယဇိပရောဟိတ်အကြီးတို့က
 ကဲသာ ဘုရင်မှတစ်ပါး အဘယ် ရှင်ဘုရင် အကျွန်ုပ်တို့၌ မရှိပါဟုပြန်
 ၁၆ ပြောကြ၏။ ထိုအခါပိလတ်မင်းသည်ယေရှုကိုလက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ
 ရိုက်ထား စေခြင်း ငှါထိုသူတို့ လက်သို့အပ်သဖြင့် သူတို့ သည် ကိုယ်
 တော်ကိုယူ၍ထုတ်သွားကြ၏။

၁၇ ကိုယ်တော်သည်မိမိလက်ဝါး ကပ်တိုင်ကိုထမ့်ထွက်ဥက္ကောင်း ခွံအရပ်
 ယူ၍တွင်သော အရပ်သို့ထွက်တော်မူ၏။ ထိုအရပ်ကားဟေဗြဲစကား
 ၁၈ အားဖြင့်ဂေါလဂေါသအမည်ရှိ၏။ ထိုအရပ်၌ကိုယ်တော် ကိုအချား
 သောသူနှစ် ယောက်နှင့်တကွလက်ဝါး ကပ်တိုင် မှာရိုက် ထား ကြ၏။
 ၁၉ ထိုသူနှစ်ယောက်အလယ်မှာ ယေရှုနေရာကျသတည်း။ ပိလတ်မင်း
 သည် လည်းကမည်း လိပ်စာကိုရေး ချ်လက်ဝါး ကပ်တိုင်တော်၌ တပ်
 လေ၏။ လိပ်စာချက်ယူမှုကား။ ယုဒရှင်ဘုရင်နာဇရက်မြို့သား ယေရှု
 ၂၀ ဟုရေး ထား သတည်း။ ယေ ရှုကို လက်ဝါး ကပ်တိုင်မှာ ရိုက် ထား
 သော အရပ်သည်မြို့နှင့်နီး သည် ဖြစ်၍ ထိုလိပ် စာသည် ဟေဗြဲဘာ
 သာ။ ဟေ ဝေ သာ သာ။ ရောမဘာ သာ အား ဖြင့်ရေး ထား သော
 ၂၁ ကြောင့် ယုဒလူများ တို့သည်ဖတ်ကြ၏။ ထိုကြောင့် ယုဒယဇိပရော
 ဟိတ်အကြီး တို့သည် ပိလတ်မင်း ထံသို့ဝင်၍ ယုဒရှင်ဘုရင် ဟုမရေး
 ဝါနှင့်။ ဝါသည် ယုဒရှင်ဘုရင်ဖြစ်သည်ဟုသူဆိုကြောင်းကိုရေးတော်
 ၂၂ မူပါဟုသျှောက်ကြလျှင် ပိလတ်မင်းကငါရေးပြီးသောအရာကိုငါ
 ၂၃ ရေးပြီးပြီးဟုပြန်ဆို၏။ ။ စစ်သူရဲတို့သည်ယေရှုကိုလက်ဝါး

ကပ်တိုင် နွဲ့ရိုက် ထားပြီး မှအဝတ် တော် တို့ကို လေး ပိုင်း ပိုင်း ခွဲတ
 ယောက် တပိုင်း စီယူကြလေ၏။ အတွင်း အင်္ကျီ တော်ကား မချုပ်ဘဲ
 လျက်အ ထက်စွန်း မှသည် အောက်စွန်း တိုင်အောင်ရက် သော အင်္ကျီ
 ၂၄ ဖြစ်သောကြောင့် ထိုသူတို့က အင်္ကျီကို မဆုတ်ကြနှင့်။ အဘယ်သူယူရ
 မည် ကိုစာရေး တံပြုကြစို့ဟု အချင်း ချင်း ဆိုကြ၏။ ကျမ်းစာလာသည်
 ကား။ သူတို့သည် အကျွန်ုပ်အဝတ်ကို အချင်း ချင်း လေဖန်၍ အ ကျွန်ုပ်
 အင်္ကျီကို စာရေး တံပြုကြ၏ဟူသော အချက်စကား ကိုပြည့်စုံစေ၍ ဝတ်
 ၂၅ သူရဲတို့သည် ထိုသို့ပြုကြ၏။ ။ ယေရှု၏ လက်ဝါးကပ်တိုင် တော်
 နားမှာ မယ်တော်နှင့် မယ်တော်၏ ညီမဖြစ် သော ကလောဗယေားမာ
 ၂၆ ရ်နှင့် မာဂဒလမာရ်တို့သည် ရပ်နေကြ၏။ ထိုအခါ ယေရှုသည် ဖော်
 တော်နှင့် ချစ်တော်မူသော တပည့်တော်သည် အနားမှာ ရပ်နေသည့် ကို
 မြင် တော်မူလျှင် မယ်တော်အား အချင်း မိမ္မာသင်၏သား ကိုကြည့်ပါ
 ၂၇ ဟူ၍ ၎င်း တပည့်တော်အား သင်၏အမိကို ကြည့်ပါဟူ၍ ၎င်းမိန့်တော်မူ
 ၏။ ထိုအခါ မှစ၍ ထိုတပည့်တော်သည် မယ် တော်ကို မိမိအိမ် နွဲ့သိမ်း
 ၂၈ ထား၏။ ။ ထိုနောက်မှာ ဆောင်ရွက်စရာ အမှုကုန်စင်ပြီးသည်
 ကိုသိ တော်မူလျှင် ငါ ရေငတ်သည် ဟု ကျမ်း စာပြည့်စုံ စေခြင်း ဌာမိန့်
 ၂၉ တော်မူ၏။ ထိုအရပ်ခွဲပုံးရည်နှင့် ပြည့်သော အိုးတလုံးရှိသည် ဖြစ်၍
 ထိုသူတို့သည် ရေရုတ်တထွေး ကိုပုံးရည်နှင့် ပြည့်စေ၍ ဟုသယ်ပင်အ
 ၃၀ ကိုင်း ဖျား နွဲ့တပ်ပြီး လျှင်ခံတွင်း တော်သို့ ကပ်ထား ကြ၏။ ယေရှုသည်
 ပုံးရည်ကို ခံတော်မူပြီး မှအမှုပြီးပြီး ဟုမိန့်တော်မူသဖြင့် ခေါင်းတော်
 ၃၁ ကိုငိုက် ဆိုက်ညွတ်၍ အသက်တော်ကို စွန့်တော်မူ ၏။ ။ ထိုနေ့
 သည် အပိတ်နေ့ ဖြစ်၍ နက် ဖန်နေ့လည်း ကြီးမြတ်သော ဥပုသ်နေ့ ဖြစ်
 သည်ကို ယုဒလူတို့သည် ထောက်ကြ၍ အလောင်းကောင် တို့သည် ဥပုသ်
 နေ့နွဲ့လက်ဝါး ကပ်တိုင် ပေါ်မှာ မရှိ ရအောင် ပိလတ်မင်း ထံသို့ ဝင်သ
 ဖြင့် ခြေကိုချိုး ၍ အ လောင်းကောင် တို့ယူသွား ရမည် အခွင့်တောင်း
 ၃၂ ကြ၏။ ထိုအခါ စစ်သူရဲတို့သည် သွား၍ ကိုယ်တော်နှင့် အတူလက်ဝါး
 ၃၃ ကပ်တိုင် မှာ ရိုက်ထားသော သူနှစ်ယောက် တို့၏ ခြေကိုချိုးလေ၏။ ယေ
 ၃၄ ရှုဆီသို့ ရောက်၍ အသက်မရှိကြောင်း ကိုမြင်လျှင် ခြေကိုမချိုးဘဲ စစ်
 သူရဲတယောက်သည် နံပါးတော်ကို ဝှံ့နှင့် ထိုး၍ တချက်တည်း သွေးနှင့်
 ၃၅ ရေထွက်လာ၏။ ထိုအကြောင်း အရာတို့ကို မြင်သော သူသည် သက်သေ
 ခံ၏။ သူ၏ သက် သေခံချက် မှန်ပေ ၏။ သင်တို့သည် ရုံကြည် ရအောင်

၈ သူသည်မှန် မှန်ပြောသည် ကို သူ့သိ၏။ ထိုအကြောင်း အရာကား သူ၏အရိုးကိုမချိုးရဟုကျမ်းစာလာချက်ပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်း။

၉ တပည့်ကျမ်းစာလာသည်ကား။ ထိုသူတို့သည်မိမိထိုးသောသူကိုမိမိရှု

၁၀ မြင်ရကြလိမ့်မည်ဟုလာ၏။ ။ထိုနောက်မှာအရိမသဲမြို့သား ယောသပ်သည် ယုဒလူတို့ကိုကြောက်၍မထင်မရှား တပည့်တော်ဖြစ် သည်နှင့်ပိလတ်မင်း ထံသို့ဝင်၍ ယေရှု၏ အလောင်း တော်ကိုယူ သွား မည်အခွင့်တောင်း လျှောက်၏။ ပိလတ်မင်း သည်အခွင့် ပေး ပြီးမှထို

၁၁ သူသည်သွား၍ယေရှု၏ အလောင်းတော်ကိုယူလေ၏။ အထက်က ဉာဏ်အခါယေရှုထံ တော်သို့လာ သောနိကောဒင် သည်လည်းအခွက် သုံးဆယ် မျှလောက် အချိန်ရှိသောမုရန်နှင့် အာလောရောနောသောနဲ့

၁၂ သာ ဖျောင်း ကိုဆောင် လျက် လာ ၏။ ထိုသူတို့သည် ယေရှု၏ အ လောင်းတော်ကိုယူ၍ယုဒလူတို့နှိုင်းသင်း ပြုတ်မည်ပြင်ဆင်ခြင်း ထုံးစံ ရှိသည်အတိုင်း နဲ့သာမျိုး နှင့်တကွ ပိတ်ပုဆိုးဖြင့်အလောင်း တော်ကို

၁၃ ထုတ်ရစ်ကြ၏။ လက်ဝါး ကပ်တိုင်မှာရိုက်ထားသောအရပ်တွင်ဥ ယည်ရှိ၏။ ထိုဥယည်၌ တယောက် ကိုမျှမသင်း ပြုတ်ဘူး သောသင်း

၁၄ ပြိုင်းတွင်း သစ်ရှိ၏။ ယုဒလူတို့၏ အပိတ်နေဖြစ် သောကြောင့်အ နီးအပါးရှိသောထိုသင်းပြိုင်းတွင်း၌အလောင်းတော်ကိုထားကြ၏။

၁ ချွတ်ရစ်တွင် တဋ္ဌမနေ့ရက်။ နှိုင်းစား မလင်း မြို့စောစောအချိန် ၌မာဂဒလ

၂ သည်ရှေ့လျက်ရှိသည်ကိုမြင်လျှင် ရှိမုန်ပေတရုနှင့်ယေရှုချစ်တော် မူသောအချားတပည့်တော်ဆီသို့ပြေးသွား၍သင်းပြိုင်းတော်မှသခင် ကို ယူ သွားကြပြီး။ အဘယ်ဆီမှာထား သည်ကိုမသိပါဟုပြောဆို၏။

၃ ထိုအခါပေ တရုနှင့်အချား သောတပည့်တော်သည် ထွက်၍သင်းပြိုင်း

၄ တော်ဆီသို့သွားကြ၏။ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည်အတူပြေးသည် ထွင်အချား သောတပည့်တော်သည် ပေတရုကိုလွန်၍သင်းပြိုင်းတော်

၅ သို့အရင်ရောက်သည်ရှိသော်ငှ်ကြည့်သဖြင့် ပိတ်ပုဆိုးရှိရစ်သည်

၆ ကို မြင် ၍ မဝင် ဘဲနေ ၏။ ရှိမုန် ပေတရု သည် နောက် သို့လိုက် ၍ ရောက် သော အခါ တွင်း ထဲသို့ဝင် သဖြင့် ပိတ်ပုဆိုး ရှိ ရစ် သည် ကို

၇ ၎င်း ခေါင်းတော်ကိုဖုံးသောပဝါသဉ်ပိတ်ပုဆိုးနှင့်အတူမရှိဘဲတချား

၈ စိလိပ်လျက်ရှိနေသည်ကို၎င်း မြင်လေ၏။ ထိုအခါသင်းပြိုင်းတော်သို့

အရင်ရောက် သောအချား တပည့် တော်သည် ဝင်၍မြင်သဖြင့် ရုံလေ
 ၈ ၏။ ကိုယ်တော်သည်သေခြင်းမှထမြောက်ရ၏ ဟူသောကျမ်းစကား
 ၁၀ ကိုတ ပည့် တော်တို့ သည် နား မလည် သေး။ နောက်မှာ ထိုသို့
 ယောက်တို့သည်မိမိတို့အပေါင်းအသင်းဆီသို့ပြန်သွားကြ၏။
 ၁၁ မာရိသည်သင်း ပြိုင်းတော်အနား မှာငိုကျွေးလျက်ရပ်နေ၏။ ငိုကျွေး
 ၁၂ စည်ငုံ၍တွင်းထဲသို့ကြည့် လျှင် ကောင်းကင်တမန်နှစ်ပါးတို့သည်
 ဖြူသော အဝတ်ကို ဝတ်ဆင်လျက် ယေရှု၏ အလောင်း တော်လျောင်း
 ၁၃ ရာအရပ်။ခေါင်းရင်းနှိတ်ပါး။ခြေရင်းနှိတ်ပါးထိုင်နေကြသည်ကိုမြင်
 ၁၄ လေ၏။ ထိုသူတို့ကအချင်းမိမ္မ။အဘယ်ကြောင့်ငိုကျွေးသနည်းဟု
 ၁၅ မေးလျှင်ကျွန် မသခင်ကိုယူသွား ကြပြီ။ အဘယ်ဆီမှာထားသည်ကို
 ၁၆ မသိပါ ဟုဆို ၏။ ထိုသို့ ဆိုပြီး မှ နောက် သို့ လှည့် လျှင်ယေရှုရပ်
 ၁၇ လျက်နေတော်မူသည် ကိုမြင်သော်လည်း ယေရှုဖြစ် တော်မူမှန်းကိုမ
 ၁၈ သိ။ ယေရှုကလည်းအချင်းမိမ္မ။အဘယ်ကြောင့်ငိုကျွေးသနည်း။အ
 ၁၉ ဘယ်သူကိုရှာ သနည်းဟုမေး တော်မူ၏။မာရိကထိုသူသည်ဥယျာ
 စောင့်ဖြစ်သည်ဟုထင်မှတ်၍ သင်သည်သူကိုဆောင်သွား သည်မှန်
 လျှင်အဘယ်ဆီမှာထားသည်ကိုကျွန်မအား ပြောပါ။ကျွန်မ ယူသွား
 ၂၀ ပါမည်အရှင်ဟုဆို၏။ ယေရှုကလည်း မာရိဟုမိန့်တော်မူလျှင်မာရိ
 သည်လှည့်၍ရုဗုန်ဟုလှူလေ၏။ရုဗုန်အနက်ကားအရှင်ဘုရားဆိုလို
 ၂၁ သတည်း။ ယေရှုကလည်း ငါကိုမဖက်နှင့်ဦး။ ငါ၏ခမည်းတော်ထံ
 သို့ငါ မတက်ရ သေး။ ငါ့ဦးတို့ ဆီသို့သွား တော့။ ငါ၏ ခမည်း တော်
 တည်းဟူသော သင်တို့၏ ခမည်း တော်။ငါ၏ ဘုရား သခင်တည်း ဟု
 သောသင် တို့၏ဘုရား သခင်ထံတော်သို့ငါတက်ရမည် အကြောင်းအ
 ၂၂ ရာကိုကြား ပြောတော့ ဟုမိန့်တော်မူသည်နှင့်အညီ မာဂဒေဇာရိ
 သွား၍ မိမိသည်သခင်ကိုတွေ့မြင်သည်ကိုငင်ထိုသို့မိန့်တော်မူသည်
 ၂၃ ကိုငင်တပည့်တော်တို့အားကြားလေ၏။ ၥနှစ်ရက်တွင်
 ပဌမနေ့ရက်ဖြစ် သောထိုနေ့၌ည အချိန်ရောက် သောအခါယုဒ လူတို့
 ကိုကြောက်၍တံခါးများကိုပိတ်ထားလျက်တပည့်တော်တို့သည်စည်း
 ဝေး၍နေ သောအရပ် သို့ယေရှုသည်ကြွ လာ၍ အလယ်၌ရပ် တော်မူ
 လျက်သင်တို့အား ညိမ်သက်ခြင်း ဖြစ်စေသတည်းဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၂၄ ထိုသို့မိန့် တော်မူပြီး မှလက်တော်။နံပါး တော်ကိုပြတော်မူ၏။ တပည့်
 ၂၅ တော်တို့သည်သခင်ကိုမြင်လျှင်ဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ တ

ဖန်ယေရှု ကလည်း သင်တို့အား ညိမ် သက်ခြင်း ဖြစ်စေသတည်း။ ခမည်းတော်သည် ငါ့ကိုစေ့စွတ်တော်မူသည်နည်းတူ သင်တို့ကို ငါစေ့စွတ်၏ဟု မိန့်တော်မူပြီး သျှင်သူတို့အပေါ်၌ မှုတ်၍ သန့်ရှင်းသောပိညာဉ်တော် ကိုခံကြလော့။ အကြင်သူ၏ အပြစ် ကိုသင်တို့သည် စွတ်၍ ထိုသူ၏ အပြစ်ထွတ်လျက်ရှိ၏။ အကြင်သူ၏ အပြစ်ကိုသင်တို့သည် တည်စေ၍ ထိုသူ၏ အပြစ်တည် လျက်ရှိ၏ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၄ ။ ထိုသို့ ယေရှုသည် ကြွလာ တော်မူသော အခါ တမန် တော်တကျိပ်နှစ်ပါးအဝင် ဒီဒုမုဟု ဆိုလိုသော သောမအမည်ရှိသော သူတယောက်သည် ထိုတပည့်တော်တို့နှင့် အတူမရှိ။ ထိုသူတို့ကလည်း အကျွန်ုပ်တို့သည် သခင် ကိုမြင်ရ ပြီး ဟုသောမ အား ဆို ကြသျှင် သော မကလက်တော် ၌ သံရိုက် ရာချက် ကိုမမြင်။ သံရိုက် ရာ ချက် ကိုလက်ညှိုးနှင့် မတို့ မဝမ်းနဲ့ပါး တော် ကိုလည်း လက်နှင့် မဝမ်းမ သပ် ရသျှင် အကျွန်ုပ်မရုံ ဟုဆို၏။ ထိုနောက် ရှစ် ရက်မြောက် သောနေ့၌ တပည့်တော်တို့သည် တဖန် အထဲ၌ ရှိနေ၍ သောမလည်း ပါ၏။ တံခါးများ ပိတ်ထားလျက် ပင်ယေရှုသည် ကြွလာ၍ အလယ်၌ ရပ်တော်မူလျက် သင်တို့အား ညိမ် သက် ခြင်း ဖြစ်စေသတည်း ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါ သောမအား သင်လက်ညှိုး ကိုဆန့်၍ ငါလက်ကို ကြည့်တော့။ သင်လက်ကို ဆန့်၍ ငါနဲ့ပါး ကိုဝမ်းသပ် တော့။ ရုံမှား ခြင်း မရှိ နှင့်။ ရုံတော့ ဟု ဖိန့်တော်မူ၏။ သောမကလည်း အကျွန်ုပ်အရှင်။ အကျွန်ုပ်ဘုရား သခင်ပေတကား ဟု ပြန်၍ ငြောက်၏။ ယေရှုကလည်း သင်သည် ငါ ကိုမြင်သောကြောင့် ရုံခြင်း ရှိ၏။ ငါ့ကို မမြင်ဘဲ ရုံသော သူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏ ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ။ ဤကျမ်းစာ၌ ရေးမထားသော အချား နိမိတ်လက္ခဏာအများ တို့ကို ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့ မျက်မှောက်၌ ပြတော်မူ၏။ ယေရှုသည် ခရစ်တော် ဖြစ် တော်မူကြောင်း နှင့် ဘုရားသခင်သား တော် ဖြစ်တော်မူကြောင်း ကို သင်တို့ ရုံရ အောင် ၎င်း ထိုသို့ ရုံ၍ ခာမတော်အား ဖြင့် အသက်ကို ရအောင် ၎င်း ဤမျှ လောက် ရေးထားလျက် ရှိသတည်း။

၁ တဖန် ယေရှုသည် တိဗေရိအိုင်နား မှာ တပည့်တော်တို့အား ကိုယ်ကို ပြတော်မူ၏။ ပြတော်မူသည် အကြောင်း အရာ ဟူမူကား။ ရှိမုန်ပေတရုနှင့် ဒီဒုမုဟု ဆိုလိုသော သောမ ၊ ဂါလိလဲပြည် ကာနုမြို့သား ခာသနေးလ။

တို့ကိုအကျွန်ုပ်စောင့်မပါပြီး။ ထိုသူတို့တွင်ပျက်စီးခြင်းနှင့်ဆိုင်သော သူတယောက်ကိုထား လျှင်အဘယ်သူမျှပျက်စီးခြင်း သို့မရောက်ပါ။ ထိုသူသည်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သဖြင့်ကျမ်းစာချက်ပြည့်စုံရ၏။

၁၃ ။ ယခုတွင်အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ထံသို့သွား ရသည်ဖြစ်၍ ဤသူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုအမှီပြုသဖြင့်ဝမ်းမြောက်ခြင်း နှင့်ပြည့်စုံစေ

၁၄ ခြင်းငှါဤစကားကိုဤလောက၌အကျွန်ုပ်ပြောပါ၏။ ကိုယ်တော်၏ နှုတ်ကပတ်တရားကိုဤသူတို့အားအကျွန်ုပ်ပေးပါပြီး။ အကျွန်ုပ်သည်

၁၅ ဤ လောက နှင့်မဆက်ဆံသကဲ့သို့ ဤ သူ တို့ သည် မဆက်ဆံ သော ကြောင့်လောကီသားတို့သည်ဤသူတို့ကိုမုန်းကြပါ၏။ ဤသူတို့ကိုဤ

၁၆ လောကမှ နှုတ်ယူ တော် မူမည်အ ကြောင်း။ အကျွန်ုပ် တောင်းသည်မ ဟုတ်ပါ။ မကောင်းသောအမှုအရာတို့နှင့်လွတ်အောင်စောင့်မတော်မူ

၁၇ မည်အကြောင်းကိုသာတောင်းပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် ဤလောကနှင့်မ ဆက်ဆံသကဲ့သို့သူတို့သည် မဆက်ဆံကြပါ။ ကိုယ်တော်၏သမ္မာ

၁၈ တရားအားဖြင့်သူတို့ကိုသန့်ရှင်းစေတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏နှုတ်က ပတ်သည်သမ္မာတရားဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်ကိုဤလော

၁၉ ကသို့စေလွှတ် တော်မူသည်နည်း တူအကျွန်ုပ်သည်သူတို့ ကိုစေလွှတ် ပါ၏။ သမ္မာ တရား အားဖြင့်သူ တို့သည် သန့်ရှင်းစေခြင်း ငှါသူတို့

၂၀ အဖို့အလိုငှါအကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်ကိုယ်သန့်ရှင်းစေပါ၏။ ။ ဤသူတို့ အဖို့သာအကျွန်ုပ်ဆု တောင်း သည် မဟုတ်ပါ။ သူတို့ဟော

၂၁ ပြော ခြင်း အား ဖြင့် အကျွန်ုပ် ကိုရုံ ကြည် သော သူတို့ အဖို့ လည်း ဆု တောင်းပါ၏။ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်ကိုစေလွှတ်တော်မူသည်ကို

၂၂ လောကီသားတို့သည်ရုံမည်အကြောင်း။ ဤသူအားလုံးတို့သည်တလုံး တဝတည်းဖြစ်ရအောင်ငင်အဖ။ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်၌ရှိတော်မူ၍

၂၃ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၌ရှိ တော်မူသကဲ့သို့ဤသူအားလုံးတို့သည် ငါတို့၌တလုံး တဝတည်း ဖြစ်ရ အောင်ငင် ဆုတောင်း ပါ၏။ ငါတို့

၂၄ သည် တလုံး တဝ တည်း ဖြစ်သကဲ့သို့ အကျွန်ုပ် သည် သူ တို့ ၌။ ကိုယ် တော်သည်အကျွန်ုပ် ၌ဖြစ်လျက်သူတို့သည်တလုံး တဝတည်းဖြစ်၍တ

၂၅ လုံးတဝတည်း ၌စုံလင်ရအောင်ငိုကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်ကိုစေလွှတ် တော်မူသည်ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်ကိုချစ်တော်မူသကဲ့သို့သူတို့ကိုချစ်တော်

၂၆ မူကြောင်း ကိုလောကီသား တို့သည်သိရအောင်ငိုကိုယ်တော်သည်အ ကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူ သောဘုန်း အသရေ ကိုအကျွန်ုပ် သည်သူတို့

- ၂၄ အားပေးပါပြီး။ အိုအဖ။ ကိုယ်တော်သည် ဤကမ္ဘာတော် မရှိမိအ ကျွန်ုပ် ကျွန်ုပ်တော်မူသဖြင့် အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူသော သူနားတော် ကိုအကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူသော သူတို့သည် ရှုမြင်ရအောင် အကျွန်ုပ် ရှိရာ အရပ်၌ အကျွန်ုပ်နှင့် အတူရှိနေစေခြင်း ငှါ အကျွန်ုပ်အလိုရှိပါ၏။
- ၂၅ တရားတော်မူသော အဖ။ လောကီသားတို့သည် ကိုယ်တော်ကို မသိသော် လည်း အကျွန်ုပ် သိပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို စေလွှတ်ကော်မူ
- ၂၆ ကြောင်း ကိုဤသူတို့သည် သိကြပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို ချစ်တော်မူသော မေတ္တာသည် သူတို့၌ ရှိရအောင် ၎င်းအကျွန်ုပ်သည် သူ တို့၌ ရှိရအောင် ၎င်းကိုယ်တော်၏ တရားကို အကျွန်ုပ် သည် သူတို့အား ပြ ညွှန်ပါပြီး ဖြစ်၍ အစည်ပြည့် နှိပ်ပါ မည် ဟု မိန့် ဖြစ်တော်မူ၏။

- ၁ ထိုသို့ မိန့်ဖြစ် တော်မူ ပြီးမှ ယေရှုသည် တပည့် တော် တို့နှင့် ကေ ဖြန့် ချောင်း တဖက်သို့ ကြွ၍ ထိုအရပ်၌ ရှိသော ဥယျာဉ်တပည့်တော်တို့
- ၂ နှင့် အတူဝင်တော်မူ၏။ ထိုအရပ်သို့ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့နှင့်
- ၃ အတူသွား မြဲရှိသော ကြောင့် ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံ သော ယုဒရှာကာရတ်
- ၄ သည် ထိုအရပ်ကို သိသည် ဖြစ်၍ စစ်သူရဲတပ်ကို ၎င်း ယဇ်ပရော
- ၅ ဟိတ်အကြီး တို့နှင့် ဗာရိဂှုလူတို့ စေလိုက်သော မင်း လုလင်တို့ကို ၎င်းခေါ်
- ၆ ခဲ့၍ မီး အိမ်၊ မီးရှူး၊ လက်နက် တို့ကို လက်စွဲ လျှက်လာ ကြ၏။ ယေရှု
- ၇ သည် ကိုယ်၌ ဖြစ်လတံ့ သမျှသော အမှုအရာ တို့ ကို သိတော် မူလျက် လာ
- ၈ သော သူတို့ ဆီသို့ သွား၍ အဘယ်သူ့ရှာ ကို ကြသနည်း ဟု မေးတော်မူ
- ၉ ၏။ နာဇရက် မြို့သား ယေရှုကို ရှာကြ သည် ဟု ဆိုလျှင် ယေရှုက ငါ
- ၁၀ သည် ထိုသူ ဖြစ်၏ ဟု မိန့် တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံ သော ယုဒရှာ
- ၁၁ ကာရတ် သည်လည်း ထိုသူတို့နှင့် ရပ်နေ၏။ ငါသည် ထိုသူ ဖြစ်၏ ဟု
- ၁၂ မိန့်တော်မူ လေသော် ထိုသူတို့သည် နောက်သို့ ဆုတ်၍ မြေပေါ်၌ လဲကြ
- ၁၃ ၏။ အဘယ်သူ့ကို ရှာ ကြသနည်း ဟု တဖန် မေးတော်မူလျှင် နာဇရက်
- ၁၄ မြို့သား ယေရှုကို ရှာသည် ဟု ထိုသူတို့သည် ဆိုကြ၏။ ယေရှုကလည်း
- ၁၅ ငါသည် ထိုသူ ဖြစ် ၏ ဟု ငါ ပြောပြီး။ သို့ဖြစ်၍ ငါကို ရှာလျှင် ဤသူတို့
- ၁၆ ကို သွား ပါလေစေတော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ကိုယ် တော်သည် အကျွန်ုပ်
- ၁၇ အား ပေး တော်မူသော သူ တို့ တွင် အဘယ်သူ မျှ ဖျက်စီး ခြင်း သို့မ
- ၁၈ ရောက်ပါ ဟူသော အထက်စကား တော်ပြည့် စုံစေခြင်း ငှါ ဤသို့ မိန့်
- ၁၉ တော်မူ၏။ ။ ထိုအခါ ရှိမှန် ပေတရု သည် ဓား ပါလျက် ဓားကို

ထုတ်သဖြင့်ယဇ်ပရောဟိတ်မင်း၏ကျွန်တယောက်ကိရုတ်၍လကျာ
 ၁၁ နားရွက်ပြတ်လေ၏။ ထိုကျွန်ကား မာလရအမည် ရှိသတည်း။ ယေရှု
 ကလည်းမားကိုအိမ်၌သွင်းထားတော့။ ခမည်းတော်သည်ငါအားပေး
 ၁၂ မူ၏။ ထိုအခါတပ်မှူးမှစ၍စစ်သူရဲတို့နှင့်ယုဒမင်းလုလင်တို့သည်ယေ
 ၁၃ ရုကိုဖမ်းဆီး၍ချည်နှောင်ပြီးလျှင် အနုတ်မင်းဆီသို့ရှေ့ဦးစွာဆောင်
 သွားကြ၏။ အနုတ်မင်းကားထိုနှစ်တွင်ယဇ်ပရောဟိတ်မင်းဖြစ်သော
 ၁၄ ကယာဖမင်း၏ ယောက္ခမ ဖြစ်သတည်း။ ထိုကယာဖကား လူတ
 ယောက်သည်လူများ တို့အတွက်ပျက်စီးသော်သာ၍ကောင်းသည်ဟု
 ၁၅ ယုဒလူတို့နှင့်တိုင်ပင်ပြောဆိုသောသူပေတည်း။ ၥရှိမုန်ပေတ
 ရှုနှင့်အချားသောတပည့်တော်တယောက်သည်ယေရှုနောက်တော်သို့
 လိုက်ကြ၏။ ထိုတပည့်တော်သည်ယဇ်ပရောဟိတ်မင်း၏အသိအကျွမ်း
 ဖြစ်၍ ယေရှုနှင့်တကွ ယဇ်ပရောဟိတ်မင်းအိမ်ဦးထဲသို့ ဝင်လေ၏။
 ၁၆ ပေတရုသည်ပြင်၌တံခါးနားမှာရပ်နေ၏။ ထိုကြောင့်ယဇ်ပရောဟိတ်
 မင်းနှင့်အကျွမ်းဝင်သော တပည့်တော်သည်ထွက်၍ တံခါးစောင့်မိမ္မ
 ၁၇ အားပြောပြီးမှပေတရုကိုသွင်းလေ၏။ တံခါးစောင့်မိမ္မကပေတ
 ရုအား သင်သည် ထိုသူ၏ တပည့် တို့အဝင်ဖြစ်သည် မဟုတ်လောဟု
 ၁၈ ဆိုလျှင်မဟုတ်ပူးဟုပေတရုဆို၏။ ထိုကာလချမ်းသော့ကြောင့်ကျွန်
 များမင်းလုလင်များ တို့သည်မီးခဲပုံကိုထည့်၍မီးလှုံနေကြ၏။ ပေတရု
 ၁၉ သည်လည်း သူတို့နှင့် တကွရပ်၍လှုံနေ၏။ ၥထိုအခါယဇ်ပ
 ရောဟိတ်မင်းသည် တပည့်တော်တို့ကို ၎င်းဒေသနာ တော် ကို၎င်း အ
 ၂၀ ကြောင်းပြု၍ယေရှုကိုမေးမြန်း စစ်ကြော၏။ ယေရှုကလည်းငါသည်
 လောက၌ထင်ရှားစွာဟောပြောပြီး။ ယုဒလူအပေါင်း တို့စည်းစေးရာ
 တရားရပ်၌၎င်းစိတ်မှာန်တော်၌၎င်းငါသည်အစည်မပြတ် ဆုပ္ပံဩဝါ
 ၂၁ ဒပေပြီး။ မထင်ရှားဘဲအလျှင်း ငါမဟောမပြော။ အဘယ်ကြောင့်ငါ
 ကိုမေးမြန်းသနည်း။ ငါသည် အဘယ်သို့ဟောပြောသည်ကိုကြားနာ
 သောသူတို့ကိုမေး မြန်းတော့။ ငါပြောသော စကား ကိုသူတို့သိ ကြ၏
 ၂၂ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့မိန့်တော်မူသော်အနီး အပါး၌ရပ်နေ သော
 မင်းလုလင်တယောက်ကသင်သည်ယဇ်ပရောဟိတ် မင်းကို၍သို့ပြန်
 ၂၃ ဆိုရာသလောဟုပြောလျက်ယေရှုကိုရှိက်လေ၏။ ယေရှုကလည်း ငါစ
 ကားမမှန်လျှင်မမှန်ကြောင်း ကိုပြပါ။ မှန်လျှင်ငါ ကိုအဘယ်ကြောင့်

- ၂၄ ရိုက်သနည်း ဟုမိန့်တော်မူ၏။ အနုတ်မင်းသည်ချည်နှောင်လျက်ရှိသော ကိုယ်တော်ကို ယဇ်ပရောဟိတ်မင်း ကယာဇဆီသို့ ဝှံ့စေခွင့်လေး
- ၂၅ ပြီး။ ။ ရှိမုန့် ပေတရုရပ်၍မီး လှိုနေသည် တွင် အချို့သော သူတို့ကသင်သည်သူ၏ တပည့်တို့ အဝင်ဖြစ်သည်မဟုတ်လောဟု ဆို
- ၂၆ လျှင်မဟုတ်ပူး ဟုပေတရုညည်း၍ဆို၏။ ပေတရုသည်နားရွက်ကို ဖြတ်သောသူ၏ ပေါက်ဖော်ဖြစ်သော ယဇ်ပရောဟိတ်မင်း ၏ကျန်တယောက်ကသင်သည် ဥယျာဉ်၌ ယေရှုနှင့်အတူ ရှိသည် ကိုငါမြင်
- ၂၇ သည်မဟုတ်လောဟုဆိုလျှင် တဖန်ပေတရုညည်းပြန်လေ၏။ ထိုခဏချင်း တွင်ကြက်တွန်၏။

- ၂၈ နံနက်အချိန် ရောက်လျှင် ယေရှုကို ကယာဇ ဆီမှအိမ်တော်ဦးသို့ ယူသွားကြ၏။ ထိုသူတို့သည် အာပတ်နှင့်ကင်းလွတ်၍ မသခါပွဲ ကိုခံရ
- ၂၉ မည်အကြောင်း။ အိမ်တော်ဦးထဲသို့ ကိုယ်တိုင်မဝင်ကြ။ ထိုကြောင့် ပိလတ်မင်းသည် သူတို့ဆီသို့ တွက်၍ ဤသူ၌ အဘယ်အပြစ်တင်ကြသ
- ၃၀ နည်းဟုမေးလျှင် ဤသူသည် လူဆိုး မဟုတ်လျှင် အကျွန်ုပ်တို့သည်
- ၃၁ ကိုယ်တော်၌ မအပ်ရာ ဟုလျှောက်ကြ၏။ ပိလတ်မင်းကလည်း သူကိုယူ၍ သင်တို့မေတ္တသတ်အတိုင်း စီရင်ကြဟုဆို၏။ ယုဒလူတို့လည်း အ
- ၃၂ ကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်သူကိုမသတ်ပိုင် ဟုလျှောက်ကြ၏။ ထိုသို့လျှောက်သော် ယေရှုသည် မိမိအဘယ်သို့သေရမည် အရိပ်ကိုပေး၍
- ၃၃ မိန့်တော်မူသောစကား တော်ပြည့်စုံမည် အကြောင်းတည်း။ ။ ပိလတ်မင်းသည် အိမ်တော်ဦးထဲသို့ တဖန်ဝင်၍ ယေရှုကိုခေါ်ပြီးလျှင်
- ၃၄ သင်သည် ယုဒရှင်ဘုရင် မှန်သလောဟုမေး၏။ ယေရှုကလည်း မင်းကြီးသည် ကိုယ်အလိုအလျောက် ဤစကားကို ပြောသလော။ သို့မဟုတ်။ သူတပါးတို့သည် ငါအကြောင်းကို လျှောက်ကြပြီးလောဟုမေး
- ၃၅ တော်မူ၏။ ပိလတ်မင်းက ငါသည့် ယုဒလူဖြစ်သလော။ သင်၏လူမျိုးနှင့် တကွ ယဇ်ပရောဟိတ်အကြီးတို့သည် သင်ကို ငါ၌ အပ်ကြပြီး။ သင်
- ၃၆ သည် အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်းဟုမေးလျှင် ယေရှုက ငါ့နိုင်ငံသည် ဤလောကနှင့် မစပ်ဆိုင်။ ငါ့နိုင်ငံသည် ဤလောကနှင့် စပ်ဆိုင်လျှင် ငါသည် ယုဒလူတို့ထက် သို့မရောက်အောင် ငါလူတို့သည် တိုက်လံလံမ့်မ့်မည်။ ယခုမူကား ငါ့နိုင်ငံသည် ဤဒေသအရပ် နှင့် မစပ်ဆိုင် ဟုမိန့်တော်မူ၏။
- ၃၇ ပိလတ်မင်းကလည်း သို့ဖြစ်၍ သင်သည် ရှင်ဘုရင် မှန်သလောဟုမေး

သျှင်ယောရှုကမင်း ကြီးမေးသည့် အတိုင်း ငါသည် ရှင်ဘုရင်မှန်ပေ၏။
 သမ္မာတရား ဘက်သက်သေခံရ အောင်ငါသည် ဖွားမြင်၍ ဤလောက
 သို့ကြွလာပြီး။ သမ္မာတရား နှင့်စပ်ဆိုင် သမျှသော သူတို့သည် ငါ
 ၃၀ ကားသံကိုနားထောင်ကြ၏ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ပိလတ်မင်းကသမ္မာ
 တရားအဘယ်တရားနည်းဟုမေးပြီးမှ တဖန် ယုဒလူတို့ဆီသို့ ထွက်၍
 ၃၈ သူ၌ အဘယ်အပြစ်ကိုမျှ ငါမတွေ့။ ပသခါပွဲ၌ လူတယောက်ကို သင်
 တို့အား ငါထွတ်မြဲထုံးစံရှိသည် ဖြစ်၍ ယုဒရှင်ဘုရင် ကိုထွတ်စေချင်
 ၄၀ သလောဟုမေးသျှင် တဖန်လူအပေါင်းတို့ ကဤသူကိုမထွတ်။ ဗာ
 ရုဗ္ဗကို ထွတ်စေချင်ပါသည် ဟုအော်ဟစ်သျှောက်ဆိုကြ၏။ ထိုဗာရုဗ္ဗ
 ၁ ကားခါးမြဲဖြစ်သတည်း။ ။ ထိုအခါ ပိလတ်မင်းသည် ယောရှု
 ၂ ကို ယူ၍ ရိုက်စေ၏။ စစ်သူရဲများသည် ဆူးပင်နှင့် ရက်သောဦးရစ်ကို
 ၃ ခေါင်းတော်၌ တင်၍ နိမောင်းသောဝတ်လုံနှင့် ခြုံစေပြီးသျှင် ယုဒရှင်
 ၄ ဘုရင် ကိုယ်တော်အား မင်္ဂလာဖြစ်စေသတည်းဟု ပြော၍ ရိုက်ပုတ်ကြ
 ၄ ၏။ ပိလတ်မင်းကလည်း ဤသူ၌ အဘယ်အပြစ်ကိုမျှ ငါမတွေ့ကြောင်း
 ၅ ကို သင်တို့သိရအောင် သူကို သင်တို့ဆီသို့ ငါထုတ်ပြသည့် ဟုဆို၏။ ထို
 အခါ ယောရှုသည် ဆူးပင်ဦးရစ်နှင့် နိမောင်းသောဝတ်လုံကို ဝတ်လျက်
 ပြင်သို့ ထွက်ကြွတော်မူ၏။ ပိလတ်မင်းကလည်း သူကို ကြည့်ကြပါဟု
 ၆ ဆို၏။ ယဇ်ပရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် သူတို့လုလင်များတို့က သူကို
 လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားပါ။ ရိုက်ထားပါဟု ဟစ်ကျော်ကြ၏။ ပိ
 လတ်မင်းက သင်တို့သည် သူကို ယူ၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားကြ
 ၇ ငါသည် သူ၌ အပြစ်ကိုမတွေ့ဟု ဆိုသျှင် ယုဒလူတို့က အကျွန်ုပ်တို့၌ ရှိ
 သော ဓမ္မသတ်အတိုင်း ဤသူသေထိုက်ပေ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟု
 မူကား။ ဘုရားသခင်သားတော် ဖြစ်ရောင်ဆောင်သည် ဟု သျှောက်
 ၈ ကြ၏။ ။ ထိုစကားကို ကြားသျှင် ပိလတ်မင်းသည် သာ
 ၉ ၍ ကြောက်သဖြင့် အိမ်တော်ဦးထံသို့ ဝင်ပြန်၍ ယောရှုအား သင်သည်
 ၁၀ အဘယ်ဆီက ဖြစ်သနည်းဟု မေးသျှင် တခွန်းကိုမျှ ပြန်တော်မမူ။ ပိ
 လတ်မင်းက ငါနှင့် စကားမပြောသလော။ ငါသည် သင်ကို လက်ဝါးကပ်
 တိုင်မှာ ရိုက်ထားပိုင်သည်ကို ၎င်းထွတ်ပိုင်သည်ကို ၎င်းသင်မသိလော
 ၁၁ ဟုဆိုသျှင် အတက်အရပ်မှ အခွင့်ကို မရသျှင်မင်းကြီးသည် ငါကိုသာ
 မျှမပြုပိုင်။ ထိုကြောင့် ငါကို မင်းကြီးလက်သို့ အပ်နှံသော သူသည် သာ
 ၁၂ ၍ ကြီးသော အပြစ်ရှိ၏ ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါ မှစ၍ ပိလတ်မင်း

သည် ကိုယ်တော်ကိုယ်ထွတ်ရအောင်ရှာကြံလေ၏။ ယခုလူတို့ကဤသူကို
 ထွတ်လျှင်ကိုယ်တော်သည်ကဲသာဘုရင်၏အဆွေမဟုတ်။ ရှင်ဘုရင်
 လုပ်သော သူမည် သည် ကား ကဲသာ ဘုရင်၏ ရန်သူ ဖြစ်ပါ ၏ဟု
 ၁၃ ဝှောက်ကြ၏။ ။ ထိုစကားကိုကြား လျှင် ပိဏတ်မင်းသည်
 ၁၄ ယေရှုကိုပြင်သို့ထုတ်ပြီးမှဟေဗြဲစကားအား ဖြင့်ဂဗ္ဗသဟူ၍ကျောက်
 ၁၅ ခင်းအမည်ရှိသော အရပ်၌တရား ပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်လေ၏။ ထိုနေ့
 အချိန်ကား ပသခါအ ဖိတ်နေ့။ တချက်တီး အချိန်လောက်ရှိ၏။ ပိဏတ်
 မင်းသည် ယခုလူတို့အား သင်တို့ရှင်ဘုရင်ကိုကြည့် ကြံပါဟုဆိုလျှင်
 ၁၈ သူကိုထုတ်ပါ။ ထုတ်ပါ။ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရိုက်ထား ပါဟုလူများ
 ဟစ်ကျော်ကြ၏။ ပိဏတ်မင်းကသင်တို့ရှင်ဘုရင်ကိုလက်ဝါး ကပ်တိုင်
 မှာရိုက်ထား ရာသလော ဟုဆိုပြန်လျှင် ယဇိပရောဟိတ်အကြီးတို့က
 ကဲသာ ဘုရင်မှတစ်ပါး အဘယ် ရှင်ဘုရင် အကျွန်ုပ်တို့၌ ရှိပါဟုပြန်
 ၁၉ ပြောကြ၏။ ထိုအခါပိဏတ်မင်းသည်ယေရှုကိုလက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ
 ရိုက်ထား စေခြင်း ငှါထိုသူတို့လက်သို့အပ်သဖြင့် သူတို့ သည် ကိုယ်
 တော်ကိုယူ၍ထုတ်သွားကြ၏။

၂၀ ကိုယ်တော်သည်ပိဏတ်ဝါး ကပ်တိုင်ကိုထမ့်လျက်ဥက္ကောင်း ခွံအရပ်
 ယူ၍တွင်သော အရပ်သို့ထွက်တော်မူ၏။ ထိုအရပ်ကားဟေဗြဲစကား
 ၂၁ အားဖြင့်ဂေါလဂေါသအမည်ရှိ၏။ ထိုအရပ်၌ကိုယ်တော်ကိုအချား
 သောသူနှစ် ယောက်နှင့်တကွလက်ဝါး ကပ်တိုင် မှာရိုက် ထား ကြ၏။
 ၂၂ ထိုသူနှစ်ယောက်အလယ်မှာ ယေရှုနေရာကျသတည်း။ ပိဏတ်မင်း
 သည် လည်းကမည်း လိပ်စာကိုရေး ချီလက်ဝါး ကပ်တိုင်တော်၌ တပ်
 လေ၏။ လိပ်စာချက်ဟူမူကား။ ယခုရှင်ဘုရင်နာဇရက်မြို့သား ယေရှု
 ၂၃ ဟုရေး ထား သတည်း။ ယေ ရှုကို လက်ဝါး ကပ်တိုင်မှာ ရိုက် ထား
 သော အရပ်သည်မြို့နှင့်နီး သည် ဖြစ်၍ ထိုလိပ် စာသည် ဟေဗြဲဘာ
 သာ၊ ဟေ ဝဒ ဘာ သာ။ ရောမဘာ သာ အား ဖြင့်ရေး ထား သော
 ၂၄ ကြောင့် ယခုလူများ တို့သည်ဖတ်ကြ၏။ ထိုကြောင့် ယခုယဇိပရော
 ဟိတ်အကြီး တို့သည် ပိဏတ်မင်း ထံသို့ဝင်၍ယခုရှင်ဘုရင် ဟုမရေး
 ပါနှင့်။ ငါသည်ယခုရှင်ဘုရင်ဖြစ်သည်ဟုသူဆိုကြောင်းကိုရေးတော်
 ၂၅ မူပါဟုဝှောက်ကြလျှင် ပိဏတ်မင်းကငါရေးပြီးသောအရာကိုငါ
 ၂၆ ရေးပြီးပြီးဟုပြန်ဆို၏။ ။ စစ်သူရဲတို့သည်ယေရှုကိုလက်ဝါး

ကပ်ထိုင် နွဲ့ရှိုက် ထားပြီး မှအဝတ် ဘော် တို့ကို လေး ပိုင်း ပိုင်း ခွဲတ
 ယောက် တပိုင်း စီယူကြလေ၏။ အတွင်း အင်္ကျီ တော်ကား မချုပ်ဘဲ
 လျှက်အ ထက်စွန်း မှသည် အောက်စွန်း တိုင်အောင်ရက် သော အင်္ကျီ
 ၂၄ ဖြစ်သောကြောင့် ထိုသူတို့က အင်္ကျီကို မဆုတ်ကြနှင့်။ အဘယ်သူယူရ
 မည် ကိုစာရေး တံပြုကြမိဟု အချင်း ချင်း ဆိုကြ၏။ ကျမ်းစာလာသည်
 ကား။ သူတို့သည် အကျွန်ုပ်အဝတ်ကို အချင်း ချင်း ဝေဖန်၍ အကျွန်ုပ်
 အင်္ကျီကို စာရေး တံပြုကြ၏။ ဟူသော အချက်စကား ကိုပြည့်စုံစေ၍ စစ်
 ၂၅ သူရဲတို့သည် ထိုသို့ ပြုကြ၏။ ။ ယေရှု၏ လက်ဝါးကပ်ထိုင်တော်
 နား မှာ မယ်တော်နှင့် မယ်တော်၏ ညီမဖြစ် သော ကလေး ဗယေားမာ
 ၂၆ ရှိနှင့် မာဂဒလမာရီတို့သည် ရုပ် နေကြ၏။ ထိုအခါ ယေရှုသည် မယ်
 တော်နှင့် ချစ်တော်မူသော တပည့်တော်သည် အနား မှာ ရုပ်နေသည့် ကို
 မြင် တော်မူလျှင် မယ်တော်အား အချင်း မိမ္မာ သင်၏ သား ကိုကြည့်ပါ
 ၂၇ ဟူ၍ ၎င်း တပည့်တော်အား သင်၏ အမိ ကိုကြည့်ပါ ဟူ၍ ၎င်း မိန့်တော်မူ
 ၏။ ထိုအခါ မှစ၍ ထိုတပည့် တော်သည် မယ် တော်ကို မိမိအိမ် နွဲ့သိမ်း
 ၂၈ ထား၏။ ။ ထိုနောက် မှာ ဆောင်ရွက်စရာ အမှု ကုန်စင် ပြီးသည်
 ကို သိ တော်မူလျှင် ငါ ရေငတ်သည် ဟု ကျမ်း စာပြည့်စုံ စေခြင်း ငှါမိန့်
 ၂၉ တော်မူ၏။ ထိုအရပ် နွဲ့ပုံးရည်နှင့် ပြည့်သော အိုးတလုံး ရှိသည် ဖြစ်၍
 ထိုသူတို့သည် ရေစုတ်တထွေး ကို ပုံးရည်နှင့် ပြည့်စေ၍ ဟုသုပ်ပင်အ
 ၃၀ ကိုင်း ဖျား နွဲ့တပ်ပြီး လျှင် ခံတွင်း တော်သို့ ကပ်ထား ကြ၏။ ယေရှုသည်
 ပုံးရည်ကို ခံတော်မူပြီး မှ အမှု ပြီးပြီး ဟု မိန့်တော်မူသဖြင့် ခေါင်းတော်
 ၃၁ ကို ငိုက် ဆိုက်ညွတ်၍ အသက်တော်ကို စွန့်တော်မူ ၏။ ။ ထိုနေ့
 သည် အပိတ်နေ့ ဖြစ်၍ နက် ဗန်နေလည်း ကြီးမြတ်သော ဥပုသ်နေ့ ဖြစ်
 သည် ကို ယုဒလူတို့သည် ထောက်ကြ၍ အလောင်းကောင် တို့သည် ဥပုသ်
 နေ့ နွဲ့လက်ဝါးကပ်ထိုင် ပေါ်မှာ မရှိရ အောင် ပိလတ်မင်း ထံသို့ ဝင်သ
 ၃၂ ဖြင့် ခြေကို ချိုး ၍ အ လောင်းကောင် တို့ ယူသွား ရမည် အခွင့်တောင်း
 ၃၃ ကပ်ထိုင် မှာ ရှိုက်ထားသော သူနှစ်ယောက် တို့၏ ခြေကို ချိုးလေ၏။ ယေ
 ၃၄ ရှုဆီသို့ ရောက်၍ အသက်မရှိကြောင်း ကို မြင်လျှင် ခြေကို မချိုးဘဲ စစ်
 သူရဲတယောက်သည် နံပါးတော်ကို ထွံနှင့် ထိုး၍ တချက်တည်း သွေးနှင့်
 ၃၅ ရေထွက်လာ၏။ ထိုအကြောင်း အရာ တို့ကို မြင်သော သူသည် သက်သေ
 ခံ၏။ သူ၏ သက် သေခံချက် မှန်ပေ ၏။ သင်တို့သည် ရုံကြည် ရအောင်

၃၈ သူသည်မှန် မှန်ပြောသည် ကို သူသိ၏။ ထိုအကြောင်း အရာကား
 ၃၇ သူ၏အရိုးကိုမချိုးရဟုကျမ်းစာလာချက်ပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်း။
 ၃၆ တဖန်ကျမ်းစာလာသည်ကား။ ထိုသူတို့သည်မိမိထိုးသောသူကိုမိမိရှု
 ၃၅ မြင်ရကြလိမ့်မည်ဟုလာ၏။ ။ ထိုနောက်မှာအရိမသဲမြို့သား
 ယောသပ်သည် ယုဒလူတို့ကိုကြောက်၍မထင်မရှား တပည့်တော်ဖြစ်
 သည်နှင့်ပိလတ်မင်း ထံသို့ဝင်၍ ယေရှု၏ အလောင်း တော်ကိုယူသွား
 ၃၄ မည်အခွင့်တောင်းလျှောက်၏။ ပိလတ်မင်းသည်အခွင့်ပေးပြီးမှထို
 ၃၃ သူသည်သွား၍ယေရှု၏ အလောင်းတော်ကိုယူလေ၏။ အထက်က
 ညည့်အခါယေရှုထံ တော်သို့လာ သောနိကောဒင်သည်လည်းအခွက်
 ၃၂ သုံးဆယ် မျှလောက် အချိန်ရှိသောမုရန်နှင့် အာလောရောနောသောနဲ့
 ၃၁ သာပျောင်း ကိုဆောင် လျက် လာ၏။ ထိုသူတို့သည် ယေရှု၏ အ
 ၃၀ လောင်းတော်ကိုယူ၍ယုဒလူတို့၌သင်း ပြုတ်မည်ပြင်ဆင်ခြင်း ထုံးစံ
 ၂၉ ရှိသည်အတိုင်း နဲ့သာမျိုး နှင့်တကွ ပိတ်ပုဆိုးဖြင့်အလောင်း တော်ကို
 ၂၈ ထုတ်ရစ်ကြ၏။ လက်ဝါး ကပ်တိုင်မှာရှိုက်ထားသောအရပ်တွင်ဥ
 ၂၇ ယည်ရှိ၏။ ထိုဥယည်၌ တယောက် ကိုမျှမသင်း ပြုတ်ဘူး သောသင်း
 ၂၆ ပြိုင်းတွင်း သစ်ရှိ၏။ ယုဒလူတို့၏ အပိတ် ခွေဖြစ် သောကြောင့်အ
 ၂၅ နီးအပါးရှိသောထိုသင်းပြိုင်းတွင်း၌အလောင်းတော်ကိုထားကြ၏။

၁ ချွန်ရတ်တွင် ဝဋ္ဌမလေ့ရက်၊ နို့ဗန်းမလင်းမှီစောစောအချိန်၌မာဂလ
 ၂ မာရီသည် သင်းပြိုင်း တော်ဆီသို့သွား၍တွင်း ဝပိတ်သော ကျောက်
 ၃ သည်ရှေ့လျက်ရှိသည်ကိုမြင်လျှင် ရှိမုန်ပေတရုနှင့်ယေရှုချစ်တော်
 ၄ မူသောအချားတပည့်တော်ဆီသို့ပြေးသွား၍သင်းပြိုင်းတော်မှသခင်
 ၅ ကိုယူသွားကြပြီး။ အဘယ်ဆီမှာထားသည်ကိုမသိပါဟုပြောဆို၏။
 ၆ ထိုအခါပေတရုနှင့်အချား သောတပည့်တော်သည် ထွက်၍သင်းပြိုင်း
 ၇ တော်ဆီသို့သွားကြ၏။ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည်အတူပြေးသည်
 ၈ ထွင်အချားသောတပည့်တော်သည် ပေတရုကိုလွန်၍သင်းပြိုင်းတော်
 ၉ သို့အရင်ရောက်သည်ရှိသော်ငဲ့ကြည့်သဖြင့် ပိတ်ပုဆိုးရှိရစ်သည်
 ၁၀ ကို မြင်၍ မဝင်ဘဲနေ၏။ ရှိမုန်ပေတရုသည် နောက် သို့လိုက်၍
 ၁၁ ရောက်သောအခါတွင်းထဲသို့ဝင်သဖြင့် ပိတ်ပုဆိုးရှိရစ်သည်ကို
 ၁၂ ၎င်းခေါင်းတော်ကိုဖုံးသောပဝါသဉ်ပိတ်ပုဆိုးနှင့်အတူမရှိဘဲတချား
 ၁၃ စိလိပ်လျက်ရှိနေသည်ကို၎င်း မြင်လေ၏။ ထိုအခါသင်းပြိုင်းတော်သို့

အရင်ရောက် သောအချား တပည့် တော်သည် ဝင်၍ မြင်သဖြင့် ရုံလေ
 ၉ ၏။ ကိုယ်တော်သည် သေခြင်း မှထမြောက်ရ၏ ဟူသော ကျမ်းစကား
 ၁၀ ကို တပည့် တော် တို့ သည် နား မလည် သေး။ နောက်မှာ ထိုသူနှစ်
 ယောက်တို့သည် မိမိတို့အပေါင်း အသင်း ဆီသို့ ပြန်သွားကြ၏။ ။
 ၁၁ မာရိ သည် သင်း ဂြိုင်းတော်အနား မှာ ငိုကျွေး လျက် ရပ်နေ၏။ ငိုကျွေး
 ၁၂ စည်ငုံ၍ တွင်း ထဲသို့ ကြည့် လျှင် ကောင်းကင် တမန် နှစ်ပါး တို့သည်
 ဖြူသော အဝတ်ကို ဝတ်ဆင် လျက် ယေရှု၏ အလောင်း တော်လျောင်း
 ၁၃ ရာအရပ်။ ခေါင်းရင်း နှိတ်ပါး။ ခြေရင်း နှိတ်ပါး ထိုင်နေကြသည် ကို မြင်
 ၁၄ လေ၏။ ထိုသူတို့က အချင်း မိမိ။ အဘယ်ကြောင့် ငိုကျွေး သနည်း ဟု
 မေးလျှင် ကျွန် မသခင် ကို ယူသွား ကြပြီ။ အဘယ် ဆီမှာ ထားသည်ကို
 ၁၅ မသိပါ ဟု ဆို ၏။ ထိုသို့ ဆိုပြီး မှ နောက် သို့ လှည့် လျှင် ယေရှု ရပ်
 လျက် နေတော်မူသည် ကို မြင်သော်လည်း ယေရှု ဖြစ် တော် မူမှန်း ကို မ
 ၁၆ သိ။ ယေရှုကလည်း အချင်း မိမိ။ အဘယ်ကြောင့် ငိုကျွေး သနည်း။ အ
 ဘယ် သူကို ဂြာ သနည်း ဟု မေး တော် မူ၏။ မာရိက ထိုသူသည် ဥ ယည်
 စောင့် ဖြစ်သည် ဟု ထင်မှတ်၍ သင်သည် သူကို ဆောင် သွား သည်မှန်
 လျှင် အဘယ် ဆီမှာ ထား သည်ကို ကျွန် မအား ပြောပါ။ ကျွန် မ ယူသွား
 ၁၇ ပါမည် အရှင် ဟု ဆို ၏။ ယေရှုကလည်း မာရိ ဟု မိန့်တော် မူလျှင် မာရိ
 သည် လှည့်၍ ရုဗ္ဗနိ ဟု ထု လေ၏။ ရုဗ္ဗနိ အနက်ကား အရှင် ဘုရား ဆိုလို
 ၁၈ သတည်း။ ယေရှုကလည်း ငါကို မဖက် နှင့် ဦး။ ငါ၏ ခမည်း တော်ထံ
 သို့ ငါ မတက်ရ သေး။ ငါ ညီတို့ ဆီသို့ သွား တော့။ ငါ၏ ခမည်း တော်
 တည်း ဟူသော သင်တို့၏ ခမည်း တော်။ ငါ၏ ဘုရား သခင် တည်း ဟု
 သောသင် တို့၏ ဘုရား သခင် ထံ တော်သို့ ငါ တက်ရ မည် အကြောင်း အ
 ၁၉ ရာကို ကြား ပြော တော့ ဟု မိန့်တော် မူသည် နှင့် အညီ မာဂဒဏဓာရီ
 သွား၍ မိမိသည် သခင်ကို တွေ့မြင်သည် ကို ၎င်း ထိုသို့ မိန့်တော် မူသည်
 ၂၀ ကို ၎င်း တပည့် တော် တို့ အား ကြား လေ၏။ ။ ခုနှစ် ရက် တွင်
 ပဌမ နေ့ရက် ဖြစ် သော ထိုနေ့ နှိုည အချိန် ရောက် သော အခါ ယုဒ လူတို့
 ကို ကြောက်၍ တံခါး များ ကို ပိတ်ထား လျက် တပည့် တော် တို့ သည် စည်း
 ဝေး၍ နေ သော အရပ် သို့ ယေရှု သည် ကြွ လာ၍ အလယ် နှိုရပ် တော်မူ
 လျက် သင်တို့ အား ညိမ်သက်ခြင်း ဖြစ်စေသတည်း ဟု မိန့်တော် မူ၏။
 ၂၀ ထိုသို့ မိန့် တော် မူပြီး မှ လက်တော်။ နံပါး တော်ကို ပြတော် မူ၏။ တပည့်
 ၂၁ တော် တို့ သည် သခင် ကို မြင်လျှင် ဝမ်းမြောက် ခြင်း သို့ ရောက် ကြ၏။ တ

- ဖန်ယေရှု ကလည်း သင်ထို့အား ညိမ် သက်ခြင်း ဖြစ်စေသတည်း။ ခမည်းတော်သည် ငါ့ကိုစေထွတ်တော်မူသည်နည်း တူလင်ထို့ကို ငါစေ
- ၂၂ ဖွတ်၏ဟု မိန့်တော်မူပြီး သျှင်သူထို့အပေါ်၌ မှတ်၍ သန့်ရှင်းသောဝိ
- ၂၃ ညည်တော် ကျိခံကြလော့။ အကြင်သူ၏ အပြစ် ကျိသင်ထို့သည် ဖွတ်၍ ထိုသူ၏ အပြစ်ထွတ်လျက်ရှိ၏။ အကြင်သူ၏ အပြစ်ကို သင်ထို့သည် တည်စေ၍ ထိုသူ၏ အပြစ်တည် လျက်ရှိ၏ ဟု မိန့်တော်မူ၏။
- ၂၄ ။ ထိုသို့ ယေရှုသည် ကြွလာ တော်မူသော အခါ တမန်တော်တကျိပ် နှစ်ပါးအဝင် ဒိဒုမုဟု ဆိုလိုသော သောမအမည်ရှိသော သူတယောက်
- ၂၅ သည် ထိုတပည့်တော်ထို့နှင့် အတူမရှိ။ ထိုသူထို့ကလည်း အကျွန်ုပ် ထို့သည် သခင် ကျိမြင်ရ ပြီး ဟုသောမ အား ဆို ကြံလျှင် သော မကလက်တော်၌ သံ ရိုက်ရာ ချက် ကျိမမြင်။ သံ ရိုက်ရာ ချက် ကျိလက်ညှိုး နှင့် မထို့ မစမ်။ နံပါး တော် ကျိလည်း လက်နှင့် မစမ်မ သပ် ရလျှင် အ
- ၂၆ ကျွန်ုပ်မရုံ ဟုဆို၏။ ထိုနောက် ရှစ် ရက်မြောက် သောနေ့၌ တပည့် တော်ထို့သည် တဖန် အထဲ၌ ရှိနေ၍ သောမလည်း ပါ၏။ တံခါးများ ပိတ် ထားလျက် ပင်ယေရှုသည် ကြွလာ၍ အလယ်၌ ရပ်တော်မူလျက် သင်ထို့
- ၂၇ အား ညိမ် သက်ခြင်း ဖြစ်စေသတည်း ဟု မိန့်တော် မူ၏။ ထိုအခါ သောမအား သင်လက်ညှိုး ကျိဆန့်၍ ငါလက်ကျိကြည့်တော့။ သင်လက် ကျိဆန့်၍ ငါနံပါး ကျိစမ်သပ် တော့။ ရုံများ ခြင်းမရှိနှင့်။ ရုံတော့ဟု မိန့်
- ၂၈ တော်မူ၏။ သောမကလည်း အကျွန်ုပ်အရှင်။ အကျွန်ုပ်ဘုရား သခင်ပေ
- ၂၉ တကား ဟု ပြန်၍ လျှောက်၏။ ယေရှုကလည်း သင်သည် ငါ ကျိမြင် သော့ကြောင့် ရုံခြင်း ရှိ၏။ ငါ့ကိုမမြင်ဘဲ ရုံသောသူထို့ သည် မင်္ဂါလာရှိ
- ၃၀ ကြ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ။ ဤကျမ်စာ၌ ရေးဖထားသော အချား နိပိတ်လက္ခဏာအများ ထို့ကို ယေရှုသည် တပည့်တော်ထို့မျက် မှောက်
- ၃၁ နှင့် ပြတော်မူ၏။ ယေရှုသည် ခရစ်တော်ဖြစ် တော်မူကြောင်း နှင့် ဘုရားသခင်သား တော်ဖြစ်တော်မူကြောင်း ကျိသင်ထို့ရုံရအောင် ၎င်း ထိုသို့ ရုံ၍ ခာမတော်အား ဖြင့် အသက်ကျိရအောင် ၎င်း ဤမျှလောက် ရေး ထားလျက် ရှိသတည်း။

၁ တဖန် ယေရှုသည် တိဗေဒီအိုင်နား မှာ တပည့်တော်ထို့အား ကျိယ်ကျိပြ

၂ တော်မူ၏။ ပြတော်မူသည် အကြောင်း အရာဟူ မူကား။ ရှိမုန့်ပေတရု နှင့် ဒိဒုမုဟု ဆိုလိုသော သောမ။ ဂါလိလဲပြည် ကာနုမြို့သား ခာသနေလ။

၃ ဇေဗဒဲ၏သားနှစ်ယောက်။ အချားသောတပည့်တော်နှစ်ယောက်တို့
 ၄ သည်အတူရှိကြ၏။ ရှိမုန်ပေတရုကကျနှိပ်ငါးဖမ်သွားမည်ဟုဆို
 ၅ လျှင်ထိုသူတို့ကကျနှိပ်တို့လည်း လိုက်မည်ဟုဆိုသည်နှင့် ထွက်သွား
 ၆ ကြ၏။ ချက်ချင်းလှေထဲသို့ဝင်သဖြင့်ထိုညည့်တွင်ပင်ဘာမျှမရကြ
 ၇ နံနက်ရောက်သောအခါယေရှုသည်ကမ်းနားမှာရပ်တော်မူ၏။ သို့ရာ
 ၈ တွင်တပည့်တော်တို့သည်ယေရှုဖြစ်တော်မူမှန်းကိုမသိကြ။ ယေရှု
 ၉ ကလည်းချစ်သားတို့။ စားစရာတစ်ခုတစ်ခုရှိသလောဟု မေးတော်မူ
 ၁၀ လျှင်မရှိပါဟုပြန်ပြောကြ၏။ တဖန်ယေရှုကလည်းလှေကန်ဘက်
 ၁၁ မှာပိုက်ကွန်ကိုပြစ်ချတော့။ သို့ပြုလျှင်ရလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူသည်
 ၁၂ အတိုင်းထိုသူတို့သည်ပြစ်ချ၍ငါးတို့သည်များလှသောကြောင့်ပိုက်
 ၁၃ ကွန်ကိုဆွဲ၍မရနိုင်။ ။ ထိုအခါယေရှုချစ်တော်မူသောတပည့်
 ၁၄ တော်ကတို့သခင်ပေတဦးဟုပေတရုအားဆို၏။ သခင်ဖြစ်ကြောင်း
 ၁၅ ကိုရှိမုန်ပေတရုကြားလျှင်မိမိအဝတ်ကိုမမြို့ဘဲနေသည်ဖြစ်၍အ
 ၁၆ ပေါ်အင်္ကျီကိုဝတ်စဉ်းသဖြင့်အိုင်ထဲသို့ဆင်းလေ၏။ အချားသော
 ၁၇ တပည့်တော်တို့သည်ကမ်းနှင့်မနီးမဝေး။ အလံငါးဆယ်လောက်ရှိ
 ၁၈ သည်ဖြစ်၍ငါးများနှင့်ပိုက်ကွန်ကိုဆွဲငင်လျက်လှေစီး၍လာကြ၏။
 ၁၉ ကျန်းပေါ်သို့ရောက်သောအခါမီးခဲပုံကိုငင်ကင်လျက်ရှိသောငါးကို
 ၂၀ ငင်မုန့်ကိုငင်တွေ့မြင်ကြ၏။ ယေရှုကလည်းယခုရသောငါးအမျိုး
 ၂၁ ယူခဲ့ကြဟုမိန့်တော်မူ၏။ ရှိမုန်ပေတရုသည်လှေပေါ်သို့တက်၍ငါး
 ၂၂ ကြီးတရာငါးဆယ်သုံးကောင်နှင့်ပြည့်လျက်ရှိသောပိုက်ကွန်ကို
 ၂၃ ကျန်းပေါ်သို့ဆွဲငင်လေ၏။ ထိုမျှလောက်များသော်လည်းပိုက်ကွန်
 ၂၄ မရုတ်မပြတ်ရှိ၏။ ယေရှုကလည်းလာ၍နံနက်စာကိုစားကြပါဟုမိန့်
 ၂၅ တော်မူ၏။ သခင်ဖြစ်တော်မူကြောင်းကိုတပည့်တော်တို့သည်သိကြ
 ၂၆ သဖြင့်ကိုယ်တော်သည်အဘယ်သူနည်းဟူ၍တစ်ယောက်မျှမမေး
 ၂၇ မလျှောက်ဝံ့ကြ။ ယေရှုသည်လာ၍မုန့်နှင့်ငါးကိုယူသဖြင့်သူတို့အား
 ၂၈ ပေးတော်မူ၏။ ဤပြတော်မူခြင်းကားယေရှုသည်သေခြင်းမှထ
 ၂၉ မြောက်တော်မူသောနောက်တပည့်တော်တို့အားကိုယ်ကိုသုံးကြိမ်
 ၃၀ မြောက်အောင်ပြတော်မူခြင်းဖြစ်သတည်း။ ။ နံနက်စာကိုစား
 ၃၁ ကြသောနောက်ယေရှုသည်ရှိမုန်ပေတရုအားယောနဲ၏သားရှိမုန်
 ၃၂ သင်သည်ဤသူတို့ထက်သာ၍ငါးကိုချစ်သလောဟုမေးတော်မူလျှင်
 ၃၃ ဟုတ်ပါ၏။ သခင်ကိုယ်တော်ကိုအကျွန်ုပ်ချစ်သည်ကိုကိုယ်တော်သိ

တော်မူ၏ဟုမျှောက်လေသော်ငါ၏သိုးသငယ်တို့ကိုကျေးဇူးလော့
 ၁၉ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ တဖန်ယေရှုက ယောနု၏သားရှိမုန့်။ သင်သည်
 ငါကိုချစ် သလော ဟု ဒုတိယအကြိမ် မေးတော်မူလျှင်ဟုတ်ပါ၏ သ
 ခင်။ ကိုယ်တော် ကိုအကျွန်ုပ်ချစ်သည်ကိုကိုယ်တော် သိတော်မူ၏ ဟု
 ၁၇ မျှောက်လေသော်ငါ၏သိုးတို့ကိုထိန်းလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ယေ
 ရှုကလည်းယောနု၏ သားရှိမုန့်။ သင်သည်ငါကိုချစ် သလောဟု တတိ
 ယအကြိမ်မေး တော်မူ လျှင်သင် သည်ငါကိုချစ် သလောဟုသုံး ကြိမ်
 မြောက်အောင်မေးတော်မူသော့ကြောင့်ကြင်နာသောစိတ်ရှိ၍သခင်။
 ကိုယ်တော်သည်ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကိုသိတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်
 ကိုအ ကျွန်ုပ်ချစ် သည် ကို ကိုယ် တော်သိ တော်မူ၏ ဟုမျှောက် လေ
 ၁၈ သော် ယေရှုကလည်း ငါ၏သိုး တို့ကိုကျေးဇူး လော့။ ငါအမှန် အ
 ကန်ဆို သည်ကား။ သင်သည်ပျို သော အသက် ရှိစဉ် ကိုယ် ကိုကိုယ်
 ပတ်စည်း ၍ အလိုရှိရာရာ သွားလာတတ်၏။ သင်သည်အိုသော အခါ
 လက်နှစ်ဖက်ကိုဆန့်သဖြင့်သူတပါးသည်သင်ကိုပတ်စည်း၍အလိုမရှိ
 ၁၆ ရာအရပ်သို့ယူသွားလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့မိန့်တော်မူ
 သော်အဘယ် သို့သော သေခြင်း အားဖြင့်ပေတရုသည် ဘုရားသခင်
 ၏ဘုန်း တော်ကိုထင်ရှားစေမည် အရိပ် ကိုပေး တော်မူ၏။ ထိုသို့မိန့်
 တော်မူပြီးမှငါ့နောက် သို့လိုက် တော့ ဟုပေတ ရူအား မိန့်တော်မူ ပြန်
 ၂၀ ၏။ ။ယေရှုချစ်တော်မူ၍အထက်ကညစာ ဦးရင်တော်ကိုခို၍
 လျှောင်း နေလျက်သခင်။ ကိုယ်တော် ကိုအပ်နှံ သောသူကား အဘယ်
 သူနည်းဟုမေးခဲ့သောတပည့်တော်သည်လည်းနောက်တော်သို့လိုက်
 ၂၁ သည်ကိုပေတ ရူလှည့်၍မြင်လျှင် သခင်။ ဤသူသည်အဘယ် သို့ပြု
 ၂၂ ရပါမည်နည်းဟုမျှောက် လေသော် ယေရှုကငါကြွလာ သောကာ
 လထိုင်အောင် သူနေစေခြင်း ငြါငါအလိုရှိ လျှင်သင်သည်အဘယ် သို့
 ဆိုင်သနည်း။ သင့်မူကား။ ငါ့နောက်သို့လိုက်တော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။
 ၂၃ ထိုစကားတော်ကိုထောက်လျှင်ညီအစ်ကိုတို့ကထိုတပည့်တော်သည်
 မသေရ ဟုအနံ့ အပြား ပြောဆိုကြ၏။ သို့သော် လည်း ထိုသူသည်မ
 သေရဟူ ၍ ယေရှု မိန့်တော်မူ။ ငါကြွလာသည် ကာလ ထိုင် အောင်
 သူနေစေခြင်းငြါငါအလိုရှိလျှင်သင်သည်အဘယ် သို့ဆိုင်သနည်းဟု
 ၂၄ မိန့်တော် မူသတည်း။ ။ထိုတပည့်တော်ကား ဤအကြောင်း
 ၂၅ အရာ တို့ကို သက်သေ ခံ၍ရေး ထားသော သူဖြစ်၏။ သူ၏သက်

၎င်းထောဟန်ခရစ်ဝင်၊

သေတုတ်မှန်သည်ကိုငါ့တို့သိကြ၏၊ ထေရုဂ္ဂိုဏ်းမူသောအချားအမှု
အရာအများရှိသေး၏၊ ထိုအမှုအရာရှိသမျှတို့ကို အသီးအချားဆုံး
ထားထွင်မြေကြီး ခေတ္တနှင့်အောင်ကျမ်းစာများပြားလိမ့်မည်တုတ်
မှတ်ခြင်းရှိ၏၊

၎င်းထောဟန်ခရစ်ဝင်ပြီး၏၊

။တမန်တော်ဝတ္ထု။

၁၂ အိုသော်ဖိလှ။ ယေရှုသည် ရွေးကောက်သော တမန်တော်တို့ ကို ဝိညာဉ်
 တော်အားဖြင့် မှာထား ပြီးမှ ချီတက် ကြွတော် မူ သော နေ့မရောက်မှီ
 ကာလတွင် ပြုမူ သွန်သင် တော်မူ သမျှကို ကို ထုတ် ဖော်၍ အထက်ကျမ်း
 ၃ စာကို ငါစီရင် ရေထား ခဲ့ပြီး။ အသေခံတော်မူပြီးလျှင် ထိုတမန်တော်
 တို့အား အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံး ကိုယ်ကို ပြု၍ ဘုရား သခင်၏ နိုင်ငံ
 တော်နှင့် ဝတ်ဆင်သော အရာတို့ကို မြွက်ဟတော်မူ လျက်မညင်း ခုံ နိုင်
 သော သက်သေအမျိုးအား ဖြင့် မိမိရှင်လည် အကြောင်းကို ပြတော်မူ
 ၄ ၏။ ထိုတမန်တော်တို့ကို စုဝေးစေတော်မူပြီးလျှင် ယေရှုလင် မြို့မှစ
 ထွက် မသွားဘဲ ခမည်းတော်၏ ဂတိ ကို ငုံ့ ခေ ရမည် အကြောင်း။ မှာ
 တော်မူ၍ ထိုဂတိတော် ကို ငါဟော ပြော သဖြင့် သင်တို့သည် ကြားသိ
 ၅ ရပြီး။ ဂတိတော်အချက်ဟူမူကား။ ယောဟန်သည် ရေ၌ သာ နှစ်ခြင်း
 ကို ပေး၏။ သင်တို့သည် များမကြာ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော် ၌ နှစ်
 ၆ ခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ။ ထိုတမန်တော်တို့
 သည်လည်း စုဝေးကြသော အခါ သခင်ဘုရား။ ယခုအခါကိုယ် တော်
 သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား နိုင်ငံကို ပြန်ပေးတော်မူမည်လော
 ၇ ဟု မေးလျှောက်ကြလျှင် သခင်ဘုရားက ခမည်းတော်၏ တန်ခိုးအား
 ၈ ဖြင့် စီရင်တော်မူသော ကာလအချိန်ကို သိရသော အခွင့် သင်တို့၌ မရှိ။
 ထိုသို့ မရှိသော်လည်း သင်တို့ အပေါ်၌ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်
 ဆင်းသက်သဖြင့် သင်တို့သည် တန်ခိုးကို ခံရ၍ ယေရှုလင် မြို့မှစသော်
 ၉ ယုဒပြည်။ ဂမာရီပြည်။ မြေကြီး စွန်း တိုင်အောင် ငါ၏ သက်သေဖြစ်
 ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ တမန်တော်တို့သည် ကြည့်ရှုနေကြ
 စည်သခင်ဘုရား ချီတက်ကြွတော်မူသည် ဖြစ်၍ တိမ်လွှာသည် ကိုယ်
 ၁၀ တော်ကို မျက်ကွယ်အောင် ခံယူလေ၏။ ထိုသို့ ခံယူကြွတော်မူသည်ကို
 တမန်တော်တို့သည် ကောင်းကင်သို့ စေ့စေ့ကြွ၍ မျှော်လျက်နေကြသော
 အခါ လူနှစ်ယောက်တို့သည် ဖြူစင်သော အဝတ်နှင့် ဝတ်ဆင်လျက် တမန်
 ၁၁ တော်တို့အနားမှာ ပေါ်လာ ၍ ဂါလိလဲလူတို့။ အဘယ်ကြောင့် မိလား

ကောင်းကင်သို့ကြွ၍မျှော်လျက်နေကြသနည်း။ သင်တို့နှင့် ခွာ၍ကောင်း
ကင်သို့ချီတက်ကြွတော်မူသော ထိုယေရှုသည် သင်တို့မျက်မှောက်
ကောင်းကင်သို့ ကြွသွားတော်မူသည်နည်း တူတဖန်ကြွလာတော်မူ
၁၂ လတံ့ဟုဆို၏။ ။ ထိုအခါယေရှုလင်မြို့နှင့်ဥပုသ်နေ့ခရီး

သာကွာ၍ သံလွင်အမည်ရှိသော တောင်မှယေရှုလင်မြို့သို့တမန်
၁၃ တော်တို့သည်ပြန်ကြ၏။ ရောက်ကြလျှင်ပေတရူယာကုပ်။ ယော
ဟန်။ အဇွဲ။ ဒိလိပ္ပူ။ သောမ။ ဗာသောလောမ။ မသဲ။ အာလဗဲသား
ယာကုပ်။ ရှိမုန်ဇေလုတ်။ ယာကုပ် ညီယုဒတို့သည်တည်းနေရာအိမ်

၁၄ အထက်ခမ်းအပေါ်သို့တက်ကြ၏။ ထိုသူအားလုံးတို့သည်ယေရှု၏
မယ်တော်မာရိမှစ၍ မိမ္မတို့နှင့်၎င်း ညီတော်တို့နှင့်၎င်းတညီတညွတ်
၁၅ တည်းကျိုးစား၍ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုလျက်နေကြ၏။ ။ ထိုအ
ခါအရေအတွက်အားဖြင့်တရားနှစ်ဆယ်သောတပည့်တော်တို့၏အ

၁၆ လယ်နှိပေတရူထ၍ ညီအစ်ကိုတို့။ ယေရှုကိုဖမ်းဆီးသောသူတို့အား
လမ်းပြသော ယုဒဂုဏာရတ်ကိုရည်၍ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သဉ်
ဒါဝိဒ် မင်း၏ နှုတ်ဖြင့်ဗျာဒိတ်ထားတော်မူနှင့် သောကျမ်စာချက်အ

၁၇ ထိုင်းမပြင်စုံဘဲမနေရ။ ထိုသူသည်ငါတို့နှင့်ရေတွက်ဝင်ခြင်းသို့ရော
၁၈ က်၍ဆရာ၏အရာကိုခံရပြီး။ ထိုသူသည်မတရားသောအမှုအတွက်
ရသောအခနှင့်မြေကိုဝယ်ပြီးမှမှောက်လျက်ကျလဲ၍ဝမ်းကွဲသဖြင့်အ

၁၉ အူများပေါက်လေ၏။ ထိုအကြောင်းအရာကိုယေရှုလင်မြို့နှိနေ
သောသူအပေါင်းတို့သည် သိကြ၍ မိမိတို့ဘာသာအားဖြင့်ထိုမြေအ
ကွက်ကိုအကေလဒမယူ၍တွင်ကြ၏။ အနက်ကား သွေးမြေဆိုထိုသ

၂၀ တည်း။ ဆာလံကျမ်စာနှိလာသည်ကား။ သူ၏နေရာအရပ်သည်လူ
ဆိတ်ညံ့ရာအရပ်ဖြစ်ပါစေ။ နေသောသူမရှိစေနှင့်။ သူ၏အရာကို
၂၁ လည်းအချားသူရပါစေဟုရေးမှတ်သတည်း။ ထိုကြောင့်ယောဟန်

၂၂ သဉ်ရေနှစ်မင်္ဂလာကိုပေးသဉ်ကိလမှစ၍သခင်ယေရှုသည်ငါတို့နှင့်
ခွာ၍ချီတက်ကြွတော်မူသောနေ့ရက်တိုင်အောင်တပည့်တော်တို့နှင့်
အတူတွက်ဝင်သွားလာတော်မူသောကာလပတ်လုံးငါတို့နှင့်ပေါင်း
ဖော်၍နေသောသူတစ်ယောက်သည် ထိုသခင်ထမြောက်တော်မူ
၂၃ သည်အကြောင်း ကိုဟောပြော၍ ငါတို့နှင့်အတူသက်သေခံဖြစ်ရမည့်
၂၄ ဟုပေတရူဆို၏။ ။ ဗာသာဗဟုခေါ်ဝေါ်၍ယုတ္တုအမည်သစ်
ရပြန်သောဖောသပ်နှင့် မသိတို့ကိုခန့်ထား၍ ဤသို့ဆုတောင်းကြ

၂၅ ။လူအပေါင်းတို့၏စိတ်နှစ်လုံးကိုသိတော်မူသောသခင်ဘုရား။ယုဒရှင်က ရုတ်သည် မိမိနေရာအရပ်သို့ သွားအံ့သော ငှါရွှေလျော့စွန့်ပြစ်သော ဆရာအရာ။တမန်တော်အရာကိုခံစေခြင်း ငှါ ဤသူနှစ်ယောက်တို့တွင် ရွေးကောက်တော်မူသောသူကို ပြတော်မူပါယုဒတောင်း ပြီးမှစာရေးတံမြဲကြသဖြင့် မသိသည့် စာရေးတံကိုရ၍တကျိပ်တပါးသောတမန်တော်တို့နှင့်ရေတွက်ဝင်ခြင်းသို့ပျောက်ရ၏။

၁ ပတော်ကုက္ကေပွဲနေ့ရောက်သောအခါထိုသူအပေါင်းတို့သည်တညီတညွတ်တည်းစည်းဝေး၍နေကြ၏။ ထိုအခါလေပြင်းမုတိုင်းကဲ့သို့သောအသံသည် တခဏချင်းကောင်းကင်မှလာ၍ ထိုသူတို့နေထိုင်သောအိမ်ကိုဖြည့်လေ၏။ ထိုခဏတွင်နှစ်ခွဲရှိသောလျှာများသည် မီးလျှာကဲ့သို့ထင်ရှား၍ ထိုသူအသီးအသီးတို့အပေါ်၌တည်ရပ်နေ၏။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည်လည်းသန့်ရှင်းသောစိညည်တော်နှင့်ပြည့်ဝ၍စိညည်တော်သည်ဟောပြောသောအခွင့်ကိုပေးတော်မူသည်အတိုင်းအမျိုးမျိုးသောဘာသာစကားအားဖြင့်ဟောပြောကြလေ၏။

၁ ။ထိုရောအခါတရားကိုရှိသေ၍ကောင်းကင်အောက်ရှိလေသမျှသောလူမျိုးထဲကယုဒလူတို့သည်ယေရှုလင်မြို့၌တည်းနေကြသတည်း။
 ၂ ထိုအသံသည် မြည်လာသောအခါလူများတို့သည် စုဝေးလာကြလျှင် အသီးအသီးအချားအချားသောမိမိတို့ဘာသာစကားဖြင့် တမန်တော်တို့သည်ဟောပြောသည်ကိုကြား၍ တွေဝေလျက်ရှိနေကြ၏။ ထိုလူအပေါင်းတို့သည်အံ့ဩမိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၍ယခုဟောပြောသောသူအားလုံးတို့သည်ဂါလိလဲလူဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ သို့ဟုတ်လျှင်ငါတို့သည် အသီးအသီးမွေးဖွားရာဌာန၏ဘာသာစကားများကိုကြားရသည်အဘယ်သို့နည်း။ ပါသိပြည်မှစ၍ မေဒ်ပြည်။ဇေလံပြည်။မေသောပေါတာမိပြည်။ယုဒပြည်။ကပ္ပဒေါက်ပြည်။ပုန္ဒြပြည်။အာရှိပြည်။ ဖြိုဂိပြည်။ပမ်ဖုလိပြည်။အံဂုတ္တပြည်၌ နေသာသူ။ကုရင်မြို့နှင့်စပ်သောလိဗုကျေးလက်၌နေသောသူ။ရောမမြို့မှလာသောညွှတ်သည်များ။ယုဒလူဖြစ်စေ။ဘာသာဝင်ဖြစ်စေ။ ကရက်ပြည်သား။အာရပ်ပြည်သားအသီးအသီးဖြစ်ကြသောငါတို့အားဤသူများသည်ဘုရားသခင်၏အံ့ဖွယ်သောအရာတို့ကိုငါတို့အမျိုးဘာသာစကားဖြင့်ဟောပြောကြသည့်ကိုကြားရပါသည်တကားဟု

၁၂ အချင်းချင်းပြောဆိုကြ၏။ ထိုလူအပေါင်းတို့သည် မိန်းမောတွေးတော
 သောစိတ်ရှိသည်နှင့် ဤအမှုအရာသည် အဘယ်အမှုအရာ ဖြစ်နိုင်သ
 ၁၃ နည်းဟု တယောက်နှင့်တယောက်ပြောဆိုကြ၏။ လူအချို့တို့က ဤသူ
 တို့သည် ချိုသောစပျစ်ရည်နှင့် ပြည့်ဝသည်ဟု ကဲ့ရဲ့ပြောဆိုကြ၏။
 ၁၄ ။ ထိုအခါ တကျိပ်တပါးသော တမန်တော်တို့နှင့် တကွပေတ
 ရူသည် ထလျက် ထိုသူ တို့ကို ကျယ်သော အသံနှင့် ဟောပြောသည်
 ကား။ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့နှင့် ယုဒ လူအပေါင်းတို့။ ဤအရာကို သင်
 ၁၅ တို့သည် သိရအောင် ငါစကားကို စေ့စေ့နားခံကြပါ။ ယခုအချိန်ကား
 နံနက်တချက်တီး အချိန်သာ ရှိသည် ဖြစ်၍ သင်တို့ထင်သည် အထိုင်း
 ၁၆ ဤသူများ ရင်မူးသည် မဟုတ်။ ဤအရာကား ပရောဖက် ယော
 ၁၇ လ ဟော ဘူး သော အရာ ဖြစ်သတည်း။ ဟောဘူးသော အချက်
 ကား။ နောက်ကာလ နေ့ရက်၌ လူမျိုးတကာ တို့အပေါ် မှာ ငါ၏ ဝိညာဉ်
 တော်ကို ငါ သွန်းလောင်းမည်။ သင်တို့၏ သားသမီးတို့သည် ပရော
 ဖက်ညာဏ်နှင့် ဟောပြောရလိမ့်မည်။ အသက်ငယ်သော သူတို့သည်
 ၁၈ ဗျာဒိတ်ရူပါရုံတို့ကို မြင်ရလိမ့်မည်။ အသက်ကြီးသော သူတို့သည် လည်း
 နိမိတ်အိမ်ကံတို့ကို မြင်မက်ရလိမ့်မည်။ ထိုနေ့ရက်၌ လည်း ငါ၏ အမှု
 ကို ဆောင်ရွက်သော ယောက်ျားမိမ့်တို့အပေါ် မှာ ငါ၏ ဝိညာဉ်တော်ကို
 ၁၉ ငါ သွန်းလောင်း၍ သူတို့သည် ပရောဖက်ညာဏ်နှင့် ဟောပြောရလိမ့်
 မည်။ အထက်ဇိဗ်းကောင်းကင်မှာ အံ့ဘွယ်သရဲတို့ ကို ငင်အောက်
 အရပ်မြေကြီးအပေါ်မှာ သွေး။ မီးလျှံ။ မီးခိုးတည်းဟူသော ယုပုနိမိတ်တို့
 ၂၀ ကို ငိုငါပြမည်။ ထာဝရဘုရား၏ ထူးမြတ်သော နေ့ကြီးမထိုင်မှီ၌ နေ
 သည် မှောင်ရောက်အတိ ဖြစ်လိမ့်မည်။ လသည် လည်း အသွေးဖြစ်လိမ့်
 ၂၁ မည်။ ထိုအခါ အကြင်သူသည် ထာဝရဘုရားကို ပဋ္ဌနာပြုအံ့။ ထိုသူ
 သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်း သို့ရောက်လတံ့ဟု ဘုရားဗျာဒိတ်တော်
 ရှိ၏။

၂၂ ဣသရေလလူတို့။ ငါစကားကို နားထောင်ကြလော့။ သင်တို့သိကြသည်
 အထိုင်း နာဇရက်မြို့သား ယေရှုသည် ထူးဆန်းသော တန်ခိုး။ နိမိတ်လက္ခ
 ၂၃ ကာ။ အံ့ဖွယ်သော အမှုတို့ကို ဘုရားသခင်အခွင့်နှင့် သင်တို့အလယ်
 မှာ ပြုသော အားဖြင့် ထင်ရှားစေတော်မူသော သူဖြစ်၍ ဘုရားသခင်
 ပြဋ္ဌာန်းတော်မူသော အလုံတော်အားဖြင့် အနာဂတ်သညာဏ်တော်

အားဖြင့်၎င်းအပ်နှံခြင်းခံသောထိုယေရှုကိုသင်တို့သည်ဖမ်းဆီး၍မ
 တရားသောသူတို့လက်ဖြင့်လက်ဝါးကပ်ထိုင်၍စိုက်ထားလျက်ကွပ်
 ၂၄ မျက်ကြူပြီ။ ထိုသူကိုသေခြင်းဝေဒနာသည်အစည်ချည်နှောင်ချုပ်
 ကိုင်၍မဖြစ်နိုင်ရသည်နှင့်ထိုဝေဒနာကိုဘုရားသခင်သည်ချွတ်
 ၂၅ ပယ်၍ထမြောက်စေတော်မူပြီး။ဒါရိဒ်မင်းကထိုသူကိုအကြောင်းပြု
 လျက်ထာဝရဘုရားသည်ငါ့မျက်မှောက်၌ရှိတော်မူသည်ကိုအစည်
 မပြတ်ငါမြင်ရပါ၏။အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ငါသည်တုန်
 ၂၆ ဖျပ်ခြင်းမရှိရအောင်ထိုဘုရားသခင်သည်ငါ့လက်ျာဘက်၌တည်ရှိ
 တော်မူ၏။ ထိုကြောင့်ငါစိတ်နှစ်လုံးသည်သာသာခြင်း။ငါလျှာသည့်
 လည်းရှင်လန်းခြင်းရှိ၏။ထိုမှတပါး။ငါအသားသည်မျှော်လင့်လျက်
 ၂၇ ကျိန်းဝပ်လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား။ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်
 စိတ်ဝိညာဉ်ကိုမရဏာနိုင်ငံ၌ပြစ်ထားတော်မမူ။ကိုယ်တော်၏သန့်
 ၂၈ ဂှင်းသူအားလည်းပုပ်စပ်ခြင်းကိုရှိစေတော်မမူဘဲလျက်အသက်
 ၂၉ လမ်ကိုပြည့်စုံ၍မျက်နှာတော်ကိုဖူးမြင်ရသဖြင့်ရှင်လန်းသော
 စိတ်နှင့်အကျွန်ုပ်ကိုပြည့်စုံစေတော်မူလတံ့ဟုဒါရိဒ်ဆိုသတည်း။

၂၉ ။ညီအစ်ကိုတို့။အမျိုး၏အဖဖြစ်သောဒါရိဒ်၏အကြောင်း
 ကိုငါသည်သင်တို့အားအတည့်အလင်းပြောပါရစေ။ ဒါရိဒ်သေ၍
 ၃၀ သင်းမြို့ဟံသောတွင်းသည်ယခုထိုင်အောင်ငါတို့ခွဲရှိ၏။ ထိုသူသည်
 ကားမိမိအမျိုးအနွယ်ကိုမိမိပလ္လင်ပေါ်မှာဘုရားသခင်တင်တော်မူ
 မည်အကြောင်း။မိဋ္ဌာန်ကျိန်ဆိုတော်မူသည်ကိုပရောဖက်ညာဏ်
 ၃၁ အားဖြင့်သိ၍ခရစ်တော်၏ထမြောက်ခြင်းအကြောင်းကိုရည်မှတ်
 လျက်မရဏာနိုင်ငံ၌မပြစ်ထား၍အသားသည့်လည်းပုပ်စပ်ခြင်းသို့မ
 ၃၂ ရောက်ဟုအနာဂတ်သညာဏ်နှင့်ဟောလေ၏။ ထိုယေရှုကိုဘုရား
 သခင်ထမြောက်စေတော်မူသည်ကိုငါတို့အားလုံးသည်သက်သေခံ
 ၃၃ ဖြစ်ကြ၏။ ထိုသို့ဘုရားသခင်၏လက်ျာတော်အားဖြင့်ချီးမြှင့်သည်
 ဖြစ်၍ခမည်းတော်ထံသန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ဂုဏ်ကိုခံပြီး၍
 ၃၄ သင်တို့သည်ယခုသိမြင်ကြားရသောအရာကိုသွန်းလောင်းတော်မူ
 ၃၅ ၏။ဒါရိဒ်သည်ကောင်းကင်သို့တက်သည့်ဖြင့်၍ထာဝရဘုရားသည်
 ၃၆ သင်၏ရန်သူတို့ကိုသင်၏ခြေတင်ရာငါမချမထားမိထိုင်အောင်ငါ
 လက်ျာဘက်၌ထိုင်နေလေ့ဟုငါသခင်အားမိန့်တော်မူသည်ဟုဒါ
 ၃၇ ရိဒ်ဆို၏။ ထိုကြောင့်သင်တို့သည်လက်ဝါးကပ်ထိုင်မှာကွပ်မျက်

သောယေရှုကျိဘုရားသခင်သည်ခရစ်တော်အရာခွဲ၎င်းအစိုးရသော အရှင်အရာခွဲ၎င်းခန့်ထားတော်မူသည်အကြောင်းကိုဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့အတတ်အမှန်သိကြလော့ဟုပေတရူဟောလေ၏။

၃၇ ။ထိုသူတို့သည်ကြားရလျှင်စိတ်နှစ်လုံးကြင်နာခြင်းရှိ၍ညီအစ်ကိုတို့။အဘယ်သို့ပြုရပါမည်နည်းဟုပေတရူမှစ၍အချားသော

၃၈ တမန်တော်တို့အားဆိုကြ၏။ ပေတရူကလည်းသင်တို့အားလုံးနောင်တရကြလော့။အပြစ်မှလွတ်မည်အကြောင်း။ယေရှုခရစ်၏ဘာသာသွင်းခြင်းအလို၌ ရေနှစ်မင်္ဂလာကျိခံကြလော့။ သို့ပြုလျှင်သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်တည်းဟူသော ဆုကျေးဇူးတော်ကျိခံရကြလိမ့်

၃၉ မည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ဂတိတော်သည်သင်တို့နှင့်၎င်းသင်တို့သားသမီးနှင့်၎င်းအဝေး၌ရှိသောသူတို့တွင်တာဝရဘုရားတည်းဟူသောငါတို့ဘုရားသခင်သည်ခေါ်တော်မူသမျှသောသူတို့

၄၀ နှင့်၎င်းဆိုင်ပေသည်ဟုဟော၏။ ထိုမှတပါး။မဖြောင့်မမှန်ဖောက်ပြန်သောဤအမျိုးမှကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်ကြလော့ဟူ၍အထူးထူးအပြားပြားသောစကားနှင့်သက်သေခံ၍တိုက်တွန်းသွေးဆောင်လေ

၄၁ ၏။ ။ထိုစကားကိုအသင့်နှစ်လုံးသွင်းမိသောသူတို့သည်ရေနှစ်မင်္ဂလာကျိခံကြ၍ထိုနေ့၌အရေအတွက်အားဖြင့်သုံးထောင်မျှပေါက်သောလူတို့သည်ဝင်ကြ၏။ ထိုသူများသည်တမန်တော်တို့၏အဆံ့အမဩဝါဒကိုခံခြင်း။ အပေါင်းအသင်းဖွဲ့ခြင်း။ မုန့်ကျိဖွဲ့ခြင်း။ ပဌ

၄၂ နာပြုခြင်းတို့ကိုအမြဲဆောင်ရွက်၍နေကြ၏။ လူအပေါင်းတို့သည်ကြောက်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍တမန်တော်တို့သည်များသောနိမိတ်လက္ခဏာ။အံ့ဖွယ်သောအမှုတို့ကိုပြု၍နေကြ၏။ ရုံကြည်သောသူအပေါင်းတို့သည်တရုတဝေးတည်းနေကြသဖြင့်မိမိတို့၌ရှိသမျှကိုဆက်

၄၃ ဆံ၍သုံးဆောင်ကြ၏။ မိမိပစ္စည်းဥစ္စာကိုကိုရောင်းပြီးလျှင်လူများဆင်းရဲသည်အတိုင်းအသီးအသီးတို့အားဝေငှခြင်းကိုပြုကြ၏။ ထိုသူတို့သည်လည်းစိတ်မှန်တော်၌နေ့တိုင်းအစည်တညီတညွတ်တည်းနေ၍ကိုယ်အိမ်၌မုန့်ကျိဖွဲ့လျက်ကြည်ဖြူရှင်လန်းဝမ်းမြောက်သော

၄၄ စိတ်နှင့်အစာအာဟာရကျိသုံးဆောင်ကြ၏။ဘုရားသခင်ကိုလည်းချီးမွမ်း၍လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာမျက်နှာပွင့်လန်းခြင်းအခွင့်ကိုရကြ၏။ ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်သောသူတို့ကိုလည်းနေ့တိုင်းအစည်သခင်ဘုရားသည်သင်းဝင်စေတော်မူ၏။

၁ ထိုရောအခါပဌနာပြုရသောသုံးချက်တီးအချိန် နှင့် ပေတရုနှင့် ယော
 ၂ ဟန်တို့သည်ဗိတ်မှာန်ကော်သို့တက်မည် လာကြသည်ရှိသော် အမိ
 ၃ ဝမ်ထဲမှစ၍ခြေဆွံ့သောလူတယောက်ကိုသူတပါးတို့သည်ထမ်လျက်
 ၄ လာကြ၏။ဗိတ်မှာန်တော်သို့ဝင်သောသူတို့မှအရှုတောင်းရအောင်
 ၅ တင့်တယ်တံခါးအမည်ရှိသောတံခါးနားမှာထိုသူကိုထားလေ့ရှိ၏။
 ၆ ပေတရုနှင့်ယောဟန်တို့သည်ဗိတ်မှာန်တော်သို့ဝင်မည်လာကြသည်
 ၇ ကိုထိုသူကမြင်လျှင်အရှုကိုတောင်းလေ၏။ ထိုအခါပေတရုနှင့်ယော
 ၈ ဟန်တို့သည်ထိုသူကိုစေ့စေ့ကြည့်၍ငါတို့အားမျှော်ကြည့်တော့ဟု ဆို
 ၉ လျှင် ထိုသူသည်တရုတရုကိုရမည်ဗိတ်ထင်နှင့်တမန်တော်တို့ကို
 ၁၀ မျှော်ကြည့်လျက်နေ၏။ ပေတရုကလည်းငါနှိုနှေငွေမရှိ။ရှိသည်အရာ
 ၁၁ ကိုသင်အားငါပေး၏။နာဇရက်မြို့သားယေရှုခရစ်၏အခွင့်တော်နှင့်
 ၁၂ ထ၍လှမ်းသွားတော့ဟု ဆိုလျက် သူ၏လက်ျာလက်ကိုကိုင်ဆွဲချီကြွ
 ၁၃ လေသောခဏာနှိုခြေနှစ်ဖက်ဖမျက်မိတို့သည့်စွမ်းအားကိုရသဖြင့် ရုတ်
 ၁၄ တရက်ထ၍မတ်တတ်ပျက်ပြီး လျှင်လှမ်းသွားလေ၏။ သွားလျက်ခုန်
 ၁၅ လျက်ဘုရားသခင်ကိုချီးမွမ်းလျက်တမန်တော်တို့နှင့် အတူဗိတ်မှာန်
 ၁၆ တော်သို့ဝင်လေ၏။ ထိုသို့လှမ်းသွား၍ဘုရားသခင်အားချီးမွမ်းသည့်
 ၁၇ ကိုလူအပေါင်းတို့သည်မြင်၍ ဤသူသည်ဗိတ်မှာန်တော်၏တင့်တယ်
 ၁၈ တံခါးနားမှာအရှုခံ၍ထိုင်နေသောသူဖြစ်သည်ကိုသိမိကြသဖြင့်သူ
 ၁၉ နှိုဖြစ်သည် အမှုကိုအံ့ဩမိနိုးမောတွေဝေခြင်းရှိကြသည်နှင့် ထို
 ၂၀ သူသည်ပေတရုယောဟန်တို့ကိုကိုင်၍ နေရာအရပ်ရှောလောမုန်က
 ၂၁ နားပြင်အမည်ရှိသောကနားပြင်သို့ပြေးဝင်၍စုဝေးကြ၏။ ။
 ၂၂ ပေတရုသည်မြင်လျှင်ဣသရေလလူတို့။အဘယ်ကြောင့်ဤအမှုကိုအံ့
 ၂၃ ဩကြသနည်း။ဤသူသည်လှမ်း၍သွားနိုင်သောအခွင့်ကိုငါတို့သည့်
 ၂၄ ကိုယ်တန်ခိုး။ကိုယ်သီလအားဖြင့်ပေးဘိသကဲ့သို့အဘယ်ကြောင့်ငါ
 ၂၅ တို့ကိုစေ့စေ့ကြည့်ကြသနည်း။ အာဗြဟံ။ဣဇာက်။ယာကုပ်တို့၏ဘု
 ၂၆ ရားသခင်။ငါတို့အဖများ၏ဘုရားသခင်သည်မိမိသားတော်၏ဘုန်း
 ၂၇ ကိုထင်ရှားစေတော်မူပြီး။ထိုသခင်ကိုသင်တို့သည် ပိလတ်မင်းလက်
 ၂၈ သို့အပ်နှံ၍ထိုမင်းသည်ဗွတ်မည်အကြံရှိသော်လည်းသင်တို့သည်
 ၂၉ လက်မခံဘဲညှင်းပယ်ကြ၏။ သန့်ရှင်းဖြောင့်မတ်တော်မူသောသ
 ၃၀ ခင်ကိုညှင်းပယ်၍လူအသက်ကိုသတ်ခြင်းအပြစ်ရှိသောသူတယော

၁၅ ကံကိုရမည် အကြောင်း။ သင်တို့သည် တောင်းလျှောက်သဖြင့် အသက်ရှင်ခြင်း သို့မဟုတ် ဆောင်တော်မူသော အရှင် ကိုကွပ် မျက်ကြပြီး တကား။ ထိုအရှင်ကို ဘုရားသခင်သည် သေခြင်းမှ ထမြောက်စေတော်မူ

၁၆ သည် ကိုငါတို့သည် သက်သေခံခြင်းကြောင့်။ ထိုသခင်၏ အခွင့်တန်ခိုး တော်ကို ရုံကြည် သောအားဖြင့် ထိုကန်ခိုး တော်သည် သင်တို့သိမြင် သော ဤသူ၏ စွမ်းအားကို ပေးတော်မူပြီး။ သို့သော် ကြောင့်ရသော သန္တိသည် သင်တို့မျက်မှောက်တွင် ဤသူ၏ စေတနာအားဖြင့် ကိုပေး၍ ရှိ

၁၇ လေပြီး။ ။ ယခုလည်း သိအင်္ဂါကို။ သင်တို့မှစ၍ အစိုးရ သေခါမင်းများ တို့သည် အဘိဘေလျက် ထိုအမှုကို ပြုကြသည် ဟု ငါသိ၏။

၁၈ ခရစ်တော်သည် အသေခံရမည် ဟု ပရောဖက်ဆရာ အပေါင်းတို့သည် ဟောပြော၍ ဘုရားသခင် ဖော်ပြနှင့် တော်မူသော အမှုကို ထိုသို့အား

၁၉ ဖြင့် ပြီးစီးတော်မူပြီး။ ထိုကြောင့် သင်တို့အပြစ်များကို ပြေစေခြင်းငှါ နောင်တရ၍ စိတ်ပြောင်းလဲခြင်း သို့ရောက်ကြလော့။ အပြစ်ပြေသည်

၂၀ ရှိသော် ထာဝရဘုရား ထံတော် မှချမ်းမေ့သော ကပ်ကာလရောက်လာ လိမ့်မည်။ သင်တို့အဖို့ အလျှင် ငှါခန့်ထား တော်မူနှင့် သော ယေရှုခရစ်

၂၁ ကို စေတနာတော်မူလိမ့်မည်။ ကမ္ဘာဦးမှစ၍ သန့်ရှင်းသော ပရောဖက်ဆရာ တော်တို့ နှုတ်ဖြင့် ဘုရားသခင် ဗျာဒိတ်ထား တော်မူ ထသော။ အလုံးစုံသော အရာတို့ကို အသင်ပြုပြင် တော်မူ ထသော ကပ်ကာလ မရောက်မှီတိုင် အောင်ကောင်းကင် ဘုံသည် ထိုခရစ်တော်ကို ခံယူ

၂၂ သိမ်းဆည်းရမည်။ ငါတို့အဖွဲ့များ တို့အားလည်း မောဂြေဟထာဝရ ဘုရားတည်း ဟူသော သင်တို့၏ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့အမျိုးသား

၂၃ ချင်းအထဲ၌ ငါနှင့် တူသော ပရောဖက်တပါးကို သင်တို့အား ပေါ်ထွန်းစေ တော်မူမည်။ ထိုပရောဖက် ဟောပြောသမျှ သော အရာတို့ကို သင်

၂၄ တို့သည် နားထောင်ရကြမည်။ အကြင်သူသည် ထိုပရောဖက်၏ စကားကို နားမထောင်ဘဲ နေအံ့။ ထိုသူသည် မိမိအမျိုးထဲက ပယ်ရှင်း

၂၅ ခြင်းကို ခံရမည် ဟု ဟော၏။ ပရောဖက် ၅ ဇွေလမှစ၍ နောက်ဟော သော ပရောဖက် ရှိသမျှ တို့သည် ဤသည် နေ့ရက် ကာလကို ဟောပြော

၂၆ ပြည့်န်ကြပြီး။ သင်တို့သည် ပရောဖက် အမျိုးအနွယ် ဖြစ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် အာဗြဟံအား သင်၏ အမျိုးအနွယ်အားဖြင့် လူမျိုးအပေါင်း တို့သည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာခံရကြလိမ့်မည် ဟု ဗျာဒိတ်ထား တော်မူ၍ ငါတို့အဖွဲ့များ တို့အား ပေးတော်မူသော ဝန်ခံခြင်း တရား

၂၉ တော်နှင့်သင်တို့သည် ဆိုင်ကြ၏။ သင်တို့အထဲတွင် မိမိဒုစရိုက်တို့ ကိုကြည့်ရှောင်ပယ်ရှင်းသောသူရှိသမျှတို့အားကောင်းကြီးမင်္ဂလာ ကိုပေးစေခြင်းငှါဘုရားသခင်သည် မိမိသားတော်ကိုထမြောက်စေ တော်မူပြီးလျှင်သင်တို့ဆီသို့ရှေ့ဦးစွာစေလွှတ်တော်မူသည်ဟုပေတ ရသည်လူများတို့အားဟောပြော၏။

၁ ထိုသို့တမန်တော်တို့သည်လူများတို့အားဟောပြော၍နေစဉ်တွင်မိတ် မှာန်မှူးမှစသောယဇ်ပရောဟိတ်တို့နှင့်ဇနုကလူများတို့သည်လာကြ
၂ သဖြင့် တမန်တော်တို့သည်လူများတို့အားဆုမွန်ဩဝါဒပေး၍ယေရှုကို အကြောင်းပြုလျက်သေခြင်းမှထမြောက်ခြင်းတရားကိုဟောသော
၃ ကြောင့်ထိုမင်းများတို့သည်စိတ်ပူပန်ခြင်းရှိသည်နှင့် တမန်တော် တို့ကိုဖမ်းဆီးပြီးမှညာအချိန်ဖြစ်သောကြောင့်နက်ဖန်နွေတိုင်အောင်
၄ နှောင်အိမ်၌ချုပ်ထားကြ၏။ တရားနာသောသူအများတို့သည်ရုံ ကြည်ခြင်းသို့ရောက်၍ အရေအတွက်အားဖြင့်လူငါးထောင်မျှလော
၅ က်ဖြစ်ကြ၏။ ။နက်ဖန်နွေရောက်သော်အကဲအမှူးလွှတ်
၆ အရာရှိဘုရားပြုဆရာတို့နှင့် ယဇ်ပရောဟိတ်မင်းအနွတ်ကယာဖ။
၇ ယောဟန်။အာလေဇန္ဒြီ မှစ၍ယဇ်ပရောဟိတ်မင်းမျိုးရှိသမျှတို့သည်
၈ ယေရှုလင်မြို့၌ရဝေးကြပြီးလျှင် တမန်တော်တို့ကိုအလယ်၌ထား
၉ ၍သင်တို့သည်အဘယ်သို့သောတန်ခိုး။အဘယ်သူ၏အခွင့်နှင့်ဤအ
၁၀ မှုကိုပြုဘိသနည်းဟုမေးမြန်းကြ၏။ ။ထိုအခါပေတရုသည်
၁၁ သန့်ရှင်းသောစိညည်တော်နှင့်ပြည့်ဝလျက်လူများကို အစိုးရသော
၁၂ မင်းတို့မှစ၍ဣသရေလအမျိုး၌လွှတ်အရာရှိတို့။ အင်္ဂါချိုတဲ့သောလူ
၁၃ အားပြုသောကျေးဇူးအကြောင်း။အဘယ်သို့သောအားဖြင့်အနာ
၁၄ ရောဂါကင်းလေသည်ကိုငါတို့သည်ယနေ့အစစ်ခံရလျှင် သင်တို့
၁၅ သည်လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာကွပ်မျက်၍ဘုရားသခင်သည်သေခြင်းမှ
၁၆ ထမြောက်စေတော်မူသောနာဇရက်မြို့သားယေရှုခရစ်၏အခွင့်
၁၇ တော်အားဖြင့်ဤသူသည်သင်တို့မျက်မှောက်၌ကျန်းမာလျက်ရှိသည်
၁၈ ကိုသင်တို့မှစ၍ဣသရေလအပေါင်းတို့သိမှတ်ကြလော့။ ထိုသခင်
၁၉ ကားသင်တို့သည်တိုက်ကိုတည်လုပ်သောအခါကဲ့ရဲ့ပယ်ထား၍ နောက်
၂၀ တဖန်တိုက်ထောင့်အထွန်ဖျားသို့ရောက်ပြန်သောကျောက်ပင်
၂၁ ဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုသခင်မှတပါးအဘယ်သူမျှကယ်တင်ခြင်းအမှုကို

၄

။တမန်တော်ဝတ္ထု။

၁၂ မတတ်နိုင်။ ထိုသခင်၏ အခွင့်တော်မှတစ်ပါး ငါတို့ကိုကယ်တင်နိုင်
 သောအခွင့်တစ်ခုတစ်ပါးမျှကောင်းကင်အောက် လူတို့တွင် မပေါ်မရှိဟု
 ၁၃ ပေတရုသည် ထိုသူတို့အား မြှိုက်ဆို၏။ ။ ထိုသူတို့သည် ဝေ
 တရုနှင့် ယောဟန် တို့၏ ရဲရင့်ခြင်း သဘာဝကို မြင်၍ လူတတ်မတတ်ဘဲ
 လူသာမညသာ ဖြစ်သည်ကို သိမှတ်သဖြင့် အံ့ဩ၍ နေကြ၏။ ထို
 သူနှစ်ယောက်တို့သည် အထက်ကယေရှုနှင့် အတူရှိသည်ကို သတိရ၍
 ၁၄ ၎င်းအနာကင်းသော လူသည် ထိုသူတို့နှင့် အတူရှိနေသည်ကို မြင်၍ ၎င်း
 ၁၅ ညည်း ခုံဆို ဘွယ်ရာ မရှိမတွေ့ကြ။ တမန်တော် တို့ကို လွှတ်တော်မှ
 ၁၆ ထွက် သွားစေပြီး လျှင်ဤ လူတို့ကို အဘယ်သို့ ပြုရမည်နည်း။ သူတို့
 သည် ထင်ရှားစွာ သောနိမိတ်လက္ခဏာကို ပြုပြီးသည် ကို ယေရှုလင်
 မြို့၌ နေသော သူအပေါင်း တို့သည် သိမြင်ကြ၏။ ငါတို့သည် လည်း မ
 ၁၇ ညည်း မခုံနိုင်ပြီး။ သို့သော်လည်း လူများ အထဲ၌ သာ၍ မနှံ့ပြားစေ
 ခြင်း ငှါ နောက် တဖန် ထိုအခွင့်နှင့် အဘယ် သူကို မျှမဟောမပြောရ
 ဟူ၍ သူတို့ကို ကြပ်တည်းစွာ ချိမ်းချောက် ကြစိုဟု အချင်းချင်း တိုင်ပင်
 ၁၈ ပြီးမှ တမန်တော်တို့ကို ခေါ်၍ ယေရှုအခွင့်နှင့် ဟောပြောသွန်သင်
 ၁၉ ခြင်းကို အလျှင်း မပြုနှင့် ဟု အမိန့် ရှိကြ၏။ ။ ပေတရုနှင့်
 ယောဟန် တို့ကလည်း ဘုရားသခင် ၏ စကား တော်ကို နားထောင်
 သည် ထက်သင်တို့ ၏ စကားကို သာ၍ နားထောင် သော် ဘုရားသခင်
 ၂၀ ရှေ့မှာ ကောင်းမည် မကောင်းမည် ကို စိရင် ကြသော။ ငါတို့သည် ကြား
 လျက် မြင်လျက် ရှိသော အရာ တို့ကို မပြောဘဲ မနေနိုင် ဟု ထိုသူတို့အား
 ၂၁ ဆိုကြ၏။ ထိုအခါ တမန်တော်တို့၌ အပြစ် ခါဏ် ပေး သင့်သော အ
 ၂၂ ကြောင်း ကို မတွေ့သဖြင့် တဖန် ချိမ်းချောက် ပြီးလျှင် လွှတ်ကြ၏။ အ
 ဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူ ကား။ အနာကင်းခြင်း နိမိတ်လက္ခဏာကို ခံရ
 သော လူသည် အသက် လေးဆယ် ကျော် ရှိသည် ဖြစ်၍ လူအပေါင်း
 တို့သည် ထိုအမှုကို ထောက်၍ ဘုရားသခင် ၏ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်း
 ကြ၏။

၂၃ တမန်တော်တို့သည် လွတ်သော အခါ မိမိတို့အပေါင်း အသင်း ဆီသို့
 သွား၍ ယဇ်ပရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် လွှတ်အရာ ရှိများ တို့သည် မိမိ
 ၂၄ တို့အား ပြောဆိုသမျှကို ပြန်ကြားကြ၏။ ထိုသူများ တို့သည် ကြားရ
 လျှင် တညီတညွတ်တည်း ဘုရားသခင်ထံသို့ အသံလွှင့်လျက် အစိုးရ

တော်မူသောအရှင်။ ကိုယ်တော်သည်ကောင်းကင်။ မြေကြီး။ သမုဒ္ဒရာ
 ၂၅ ထိုမုဝ်၍ထိုအရပ်ရပ်ရှိသမျှကိုဖန်ဆင်းတော်မူသောဘုရားသ
 ၂၆ ခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်ကလည်းလူမျိုးတို့သည်အဘယ်ကြောင့်
 ၂၇ အမှက်ဟုံးဟုံးထွက်ကြသနည်း။ လူတို့သည်အဘယ်ကြောင့်အချဉ်း
 ၂၈ နှိုးကြိတ်ကြသနည်း။ လောကီရှင်ဘုရင်တို့သည်ထကြ၍မူးမတ်အ
 ၂၉ ရာရှိတို့သည်ထာဝရဘုရားကိုငဲ့ဘုရားသခင်၏ခရစ်တော်ကိုငဲ့ရန်
 ၃၀ ဘက်ပြု၍စဉ်းဝေးကြ၏ဟုကိုယ်တော်ကျွန်ဒါဝိဒ်၏ နှုတ်ဖြင့်ဗျာဒိတ်
 ၃၁ ထားတော်မူသည်နှင့်အညီ ဟေရုဒ်မင်း။ ပုန့်ပိလတ်မင်းမှစ၍ဣသ
 ၃၂ ရေလလူ။ တပါးအမျိုးသားတို့သည် ကိုယ်တော်၏ အလိုရှိသည်အ
 ၃၃ ထိုင်းရှေ့ဆွကလက်တော်ဖြင့် ခွဲခန့်မှတ်သားတော်မူနှင့်သမျှကို
 ၃၄ ပြုစေခြင်းငှါ ဘိသိတ်ပေးတော်မူသောသားတော်မြတ်ယေရှုကိုအ
 ၃၅ မြို့နွဲရန်ဘက်ပြု၍စဉ်းဝေးကြပြီးအမှန်ဖြစ်ပါ၏။ ထာဝရဘုရား။
 ၃၆ ယခုအခါထိုသူတို့၏ ချမ်းချောက်ခြင်းကိုမှတ်တော်မူပါ။ အနာရော
 ၃၇ ဂါညိမ်းစေခြင်းငှါလက်တော်ကိုဆန့်တော်မူသဖြင့် ၎င်းသားတော်
 ၃၈ မြတ်ယေရှု၏ အပွင့်နှင့်နိမိတ်လက္ခဏာ။ အံ့ဘွယ်သရဲတို့ကိုဖြစ်စေ
 ၃၉ တော်မူသဖြင့် ၎င်းကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည် နှုတ်ကပတ်တရားတော်
 ၄၀ ကိုရဲရင့်စွာဟောပြောမည်အကြောင်းကယ်ခေဒနားတော်မူပါဟု
 ၄၁ တောင်းလျှောက်ကြ၏။ ထိုသို့ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုသည်တွင်စုဝေး
 ၄၂ ရာအရပ်ဘုန်လှုပ်၍ထိုသူအပေါင်းတို့သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်
 ၄၃ တော်နှင့်ပြည့်ဝသဖြင့်ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုရဲ
 ၄၄ ရင့်စွာဟောပြောကြ၏။ ။ ခုံကြည်သောသူအပေါင်းတို့
 ၄၅ သည်မိတ်နှုတ်လုံးတညီတညွတ်တည်းရှိကြ၍ အဘယ်သူမျှမိခဉ္စာ
 ၄၆ တစ်တစ်ကိုခါဉ္စာဟူ၍မဆိုဘဲလျက်ရှိသမျှသောဉ္စာတို့ကိုဆက်ဆံ
 ၄၇ သဖြင့်သုံးဆောင်ကြ၏။ သခင်ယေရှုထမြောက်တော်မူခြင်းအ
 ၄၈ ကြောင်းကိုတမန်တော်တို့သည်ကြီးသောတန်ခိုးနှင့်သက်သေခံ၍ထို
 ၄၉ သူအပေါင်းတို့သည်ကြီးသောကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံကြ၏။ ထိုသူတို့
 ၅၀ တွင် သုံးဆောင်လောက်အောင်မရှိသောသူတယောက်မျှမရှိ။ အ
 ၅၁ ဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ အိမ်လယ်ယာကိုပိုင်သောသူရှိသမျှတို့
 ၅၂ သည်ရောင်းပြီးလျှင်ရသောအဖိုးကိုယူဆောင်ခဲ့၍ တမန်တော်တို့
 ၅၃ ခြေရင်းနှီးထားကြလေသဖြင့်လူများဆင်းရဲသည်အတိုင်းအဘီးအ
 ၅၄ သီးတို့အားဝေငှပေးကမ်းကြ၏။ ။ ယောသေအမည်ရှိ၍သက်

သာစေခြင်း၏သားမာ့ဆိုလိုသောဗာနာဗအမည်သစ်ကိုတမန်တော်
 ၃ တို့သမုတ်ခြင်းအားဖြင့်ရပြန်သောကုပပြုဉ်သား။ လေဝိလူတဖော်
 ၃၇ က်သည် မိမိပိုင်သောမြေကိုရောင်း ပြီးလျှင် မိမိရသောဥစ္စာကိုယူ
 ၁ ဆောင်ခဲ့၍တမန်တော်တို့ခြေရင်း နှိုချထားလေ၏။ ။အနနိ
 နှင့် ငမိရေ အမည် ရှိသော လင်မယားနှစ်ယောက် တို့သည်ဥစ္စာတစုံ
 ၂ တခုကိုရောင်းပြီးလျှင် ထိုသူသည်မိမိခင်ပွန်းနှင့်သဘောတူလျက်
 အဖိုး ၏တဖွဲ့ ကို ဖွက်ထားသဖြင့် တဖွဲ့ ကို သာ ယူ ဆောင်ခဲ့၍တ
 ၃ မန်တော်တို့၏ ခြေရင်း နှိုချထားလေ၏။ ပေတရုကလည်းအနနိ။သင်
 သည်သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကိုလှည့်စား၍ မြေကိုရောင်းသော
 ၄ အဖိုး၏တဖွဲ့ကို ဖွက်ထားမည်အကြောင်း။ စာတန်မာရ်နတ်သည်သင်
 စိတ်နှစ်လုံးကိုအဘယ်ကြောင့်ထိုက်တွန်းဘိသနည်း။ ထိုမြေရှိစည်
 ကိုယ်ဥစ္စာဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ရောင်း၍ရသောဥစ္စာကိုကိုယ်ပိုင်
 သည်မဟုတ်လော။အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ကြံ စည်သနည်း။ လူ အား
 ၅ သာ မုသာ ပြောပြီး မဟုတ်။ ဘုရားသခင်အားမုသာပြောပြီးဟုပေ
 ၅ တရုဆို၏။ ထိုစကားကိုကြားလျှင် အနနိလဲ၍ သေ၏။ထိုအကြောင်း
 အရောက်ကြားသောသူအားလုံး တို့သည်အဖွဲ့နဲ့ ကြောက်လန့်ခြင်းသို့
 ၆ ရောက်ကြ၏။ လူလင်တို့သည်လည်း ထ၍ အလောင်း ကောင်ကိုထုပ်
 ၇ ရစ်ပြီးလျှင်ယူသွား၍သင်းပြိုဟ်ကြ၏။ ။ထိုနောက်
 သုံးနာရီ မှု လောက် ကြာ လျှင် သူ၏ ခင်ပွန်းသည် ဖြစ်ခဲ့ပြီး သောအ
 ၈ ကြောင်းအရောက်မသိဘဲ သျက်ဝင်လာ၏။ ပေတရုကလည်းဤမျှလောက်
 နှင့်မြေကို ရောင်း သလောငါအားပြောတော့ဟုမေးလျှင်ထိုမိမိက
 ၉ ဟုတ်ပါ၏။ဤမျှလောက်နှင့်ပင်ရောင်းပေသည်ဟုဆို၏။ ပေဟရုက
 လည်းထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်ကိုစုံစမ်းမည်သဘောတူ နှင့်အ
 ဘယ်ကြောင့်ကြံစည်ကြသနည်း။ကြည့်ရှုပါ။သင်၏ ခင်ပွန်းကိုသင်း
 ပြိုဟ်သောသူတို့၏ခြေသည်တံခါးနားမှာရှိသည်ဖြစ်၍သင်ကိုလည်း
 ၁၀ ဆောင်ယူသွားဇနီးမည်ဟုဆိုသောခဏန္တိ ထိုမိမိသည်ပေတရု၏
 ခြေရင်းနှိုလဲ၍သေလေ၏။လူလင်တို့သည်လည်းဝင်၍ထိုမိမိသေသည်ကို
 တွေ့လျှင်ဆောင်ယူသွား၍ သူ၏ခင်ပွန်း အနားမှာသင်းပြိုဟ်ကြ၏။
 ၁၁ သင်းဝင် သူအပေါင်းမှစ၍ ထိုအကြောင်း အရောက်ကြားရသောသူ
 အားလုံးတို့သည်အဖွဲ့နဲ့ ကြောက်လန့်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ ။
 ၁၂ တမန်တော်တို့သည်လည်း လူ များရှေ့မှာနိမိတ်လက္ခဏာ။ အံ့ဖွယ်

၁၃ သောအမှုအများကိုပြု၍ထိုသူအားလုံးတို့သည် ဂြောဟာမုန်ကနား
 ပြင်နှိတ်တညွတ်တည်းနေကြ၏။ ကြွင်းသောသူတို့တွင်အဘယ်
 ၁၄ သူသည်မပေါင်းဖော်ဝံ့သည်ဖြစ်၍ လူများတို့သည်ကောင်းကြီးပေး
 ၁၅ ကြ၏။ သခင်ဘုရားနှိုင်းကြည် သောသူယောက်ျားမိမ္မာပေါင်းတို့
 သည်သင်းဝင်ကြ၏။ ပေတရသည်လမ်း၌ဂြောက်သွားစည်အနာစွ
 သောသူတို့တွင်တယောက်ယောက်ကိုသူ၏အရိပ်သည် ဖွဲ့မိမ်းရ
 အောင်လူနာတို့ကိုလမ်းနားသို့ထုတ်၍ စတင်မွေ့ရာပေါ်မှာထားကြလေ
 ၁၆ ၏။ ပတ်လည်ဝန်းကျင်ရှိသောမြို့တို့မှလူအပေါင်းတို့သည် ယေရုရှ
 လင်မြို့သို့ရုဝေးလာကြ၍ အနာစွသောသူနတ်ဆိုး နှာည်းဆဲသောသူ
 တို့ကိုသယ်ပို့ယူဆောင်ခဲ့ကြသဖြင့်ထိုသူနာအားလုံးတို့သည် အနာ
 ကင်းလွတ်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။

၁၇ ထိုအခါယဇ်ပရောဟိတ်မင်း၊ ဇဒုဂြောဟာမုန်တို့အပေါင်း
 ၁၈ အဖော်အားလုံးတို့သည်ထ၍ဒေါသအမျက်နှင့်ပြည့်ကြသဖြင့် တမန်
 ၁၉ တော်တို့ကိုဖမ်းဆီး၍ ထောင်ထဲ၌လှောင်ထားကြလေ၏။ ညည့်အခါ
 ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ထောင်တံခါးကိုဖွင့်ပြီး
 ၂၀ လျှင်ထိုသူတို့ကိုနှုတ်၍သင်တို့သွားကြလော့။ ဗိတ်မှာန်တော်၌ရပ်၍
 အသက်ရှင်ခြင်းတရားစကားအလုံးစုံကိုလူများတို့အားဟောပြော
 ကြလော့ဟုမှာဆို၏။ သို့စကားကိုကြားလျှင်နံ့နက်စေတော်မှာန်
 ၂၁ တော်သို့ဝင်၍ဆုမွန်ပြောပေးကြ၏။ ။ယဇ်ပရောဟိတ်
 မင်းနှင့်သူ၏အပေါင်းအဖော်တို့သည်လာကြ၍ ဖွတ်အရာရှိ။ ဣသ
 ရေလူတို့တွင်အသက်ကြီးသောသူအားလုံးတို့ကိုရုဝေးစေပြီးမှတ
 မန်တော်တို့ကိုခေါ်စေခြင်းငှါလုလင်တို့ကိုထောင်ဆီသို့စေလိုက်ကြ
 ၂၂ ၏။ မင်းလုလင်တို့သည်ထောင်သို့ရောက်၍တမန်တော်တို့ကိုထောင်
 ၂၃ ထဲမှာမတွေ့သည်ရှိသော်ပြန်ကြလျှင် ထောင်တံခါးလည်းသိမ်းနှင့်
 ကောင်းစွာပိတ်လျက်ရှိသည်ကိုငင်ထောင်စောင့်သူတို့လည်းတံခါး
 ပြင်မှာရပ်နေသည်ကိုငင်ကျန်တော်တို့တွေ့ပါသည်။ ဖွင့်ပြီးမှအထဲ၌
 ၂၄ အဘယ်သူကိုမတွေ့ပါဟုလျှောက်ကြားကြ၏။ ယဇ်ပရောဟိတ်
 မင်း၊ ဗိတ်မှာန်မှူး အစရှိသောယဇ်ပရောဟိတ်အကြီးတို့သည် ထိုစ
 ကားကိုကြားလျှင် ထိုအမှုသည် အဘယ်သို့သောအမှုဖြစ်မည်နည်း
 ၂၅ ဟူ၍တွေးတောခြင်းရှိကြ၏။ ထိုအခါလူတယောက်လာ၍ ထောင်ထဲ

မှာလျှောက်ထားသောသူတို့သည်မိတ်မှာန်တော်၌ရပ်နေလျက်လူများ
တို့အားဆုမ္မဏ္ဍိတဝါဒပေး၍နေကြသည်ဟုလျှောက်ကြားလေ၏။

၂၆ ။ထိုအခါမိတ်မှာန်မှူးသည်မင်းလုလင်တို့နှင့်အတူသွားပြန်
လျှင်မိမိတို့ကိုလူများတို့သည်ကျောက်ခဲနှင့်ပြစ်မည်စိုးရိမ်သော

၂၇ ကြောင့်တမန်တော်တို့ကိုအနိုင်မပြုဘဲခေါယူဆောင်လေ၏။ ထိုသို့
ဆောင်ယူပြီးလျှင်ဣတ္တိတော်၌ထား၍ယဇ်ပရောဟိတ်မင်းကထိုအ

၂၈ နှင့်နှင့်ဆုမ္မဏ္ဍိတသွန်သင်မည်အကြောင်း။ သင်တို့အားငါတို့သည်
ကြပ်တည်းစွာစီရင်မှာထားသည်မဟုတ်လော။ယခုကြည့်ကြ"ယေ

၂၉ ဂျာလင်မြို့ကိုသင်တို့အယူဝါဒနှင့်ပြည့်စေသည်ဖြစ်၍ငါတို့အပေါ်၌
ထိုသူ၏အသွေးကိုရောက်စေမည်သင်တို့ကြိုသည်သည်တကားဟု

၃၀ မေးမြန်းပြောဆိုကြ၏။ပေတရုနှင့်တမန်တော်တို့ကလည်းလူစကား
ထက်ဘုရားသခင်စကားတော်ကိုနားထောင်သင့်ပါ၏။ သင်တို့

၃၁ သည်သစ်ထိုင်၌ဆွဲ၍ကွပ်မျက်သောယေရှုကိုငါတို့အဖများ၏ဘုရား
သခင်သည်ထမြောက်စေတော်မူပြီး။ ဣသရေလလူတို့အားနောင်တ

၃၂ တရားနှင့်အပြစ်ဣတ္တိခြင်းအနှင့်ကိုပေးစေခြင်းအကြောင်း။ထိုသူ
ကိုအစိုးရသောအရှင်အရား၌ငင်ကယ်တင်သောသခင်အရား၌ငင်ဘု

၃၃ ရားသခင်သည်ခန့်ထား၍မိမိလကျာတော်ဘက်သို့ချီးမြှောက်တော်
မူပြီး။ ထိုအကြောင်းအရာများသည်အမှန်ဖြစ်သည်ဟုငါတို့သည်

၃၄ သက်သေခံခြင်းဖြစ်ကြ၏။ဘုရားသခင်စကားတော်ကိုနားထောင်သော
သူတို့အားပေးသနားတော်မူသောမိညည်းတော်မြတ်သည်လည်း

၃၅ သက်သေခံခြင်းတော်မူသည်ဟုပြန်ဆိုကြ၏။ ။ထိုစကားကို
ကြားလျှင်ထိုသူတို့နှစ်လုံးသည်ကဲ့ပြတ်ခတ်ဖြစ်၍တမန်တော်တို့ကို

၃၆ ကွပ်မျက်ရအောင်အချင်းချင်းထိုင်ပင်ပြောဆိုကြ၏။ ထိုအခါလူအ
ပေါင်းတို့သည်ရှိသေသောသူ။ဂမလျေလအညော်ရှိသောနိဿရည်း

၃၇ ဆရာ။ဗာရိရှဲလူတယောက်သည်ဣတ္တိတော်ပေါ်၌ထ၍တမန်တော်
တို့ကိုပြင်သို့ခဏထွက်စေပြီးလျှင် ဣသရေလလူတို့၏ဤသူတို့အား

၃၈ အဘယ်သို့ပြုမည်အရာကိုသတိနှင့်ဆင်ခြင်ကြလော့။ အကြောင်းမူ
ကား။ အထက်ကသုဒ္ဒါအမည်ရှိသောသူတယောက်သည်ထ၍ငါကား

၃၉ ဤမည်သောသူဖြစ်သည်ဟုဆိုလေသဖြင့်သူ၌လူလေးရာမျှလောက်
ဆည်းကပ်ကြ၏။ထိုသူသည်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်၍သူကိုရုံကြည့်

၄၀ သမျှသောလူတို့သည်ဖရိုဖရဲကွဲပြားပျောက်ကြလေ၏။ ထိုသူနောက်

ငွေတော် နွဲ့စည်ကာလယုဒအမည် ရှိသော ဂါလိလဲလူတယောက်သည်
 လည်းထ၍ မိမိနောက်သို့ လူများ ကိုသွေးဆောင်လေ၏။ ထိုသူသည်
 လည်းပျက်စီးခြင်း သို့ရောက်၍ သူ့ကို ရုံကြည် သမျှသော လူတို့သည်
 ၃၀ ပျောက်လွင့်ကြ၏။ ယခုလည်း ဤသူတို့ကို ရှောင်ရှား၍ သူတို့တတ်
 တိုင်း ရှိကြပါလေစေတော့ဟု ငါဆိုသည်။ ဤအကြံဉာဏ်အမှုသည် လူအကြံ
 ၃၅ အမှုဖြစ်လျှင် ပျက်စီးခြင်း သို့ရောက်လိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်၏အကြံ
 အမှုဖြစ်လျှင် သင်တို့သည် မပျက်ဆီးနိုင်ကြ။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်
 အာဏာတော်ကို ဆန်သော သူမဖြစ်ပေ အကြောင်း။ သတိပြုကြလေ
 ၄၀ ဟု ပြောဆို၏။ ။ ထိုစကားကို နားထောင်ကြသဖြင့် တမန်
 တော်တို့ကို ခေါ်၍ ရိုက်နှက်ပြီး မှယေရှုအခွင့်နှင့် မဟောမပြောမည် အ
 ၄၅ ကြောင်း မြစ်ထား၍ ငွေကြွေကြ၏။ တမန်တော်တို့သည်လည်း သခင်ယေ
 ရှုခရစ်၏ အမှုတော်ကြောင့် မိမိတို့သည် အရှက်ကဲ့ခြင်း ခံထိုက်ကြသည့်
 ဟု မှတ်တော်မူသည် ကိုဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာသဖြင့် ငွေတော်မှ ထွက်
 ၅၀ သွားကြ၏။ ဗိတ်မှာန်တော် နှင့် ၎င်းအိမ် နှင့် ၎င်းနေထိုင် ဆုမွန်သန်သင်
 လျက် ယေရှုသည် ခရစ်တော်ဖြစ်၏ ဟူ၍ ဝေဖန်တရား ကိုဟော
 ပြောလျက် ပြုမြဲပြုနေကြ၏။

၁ ထိုနေ့ရက် ကာလ၌ တပည့်တော်တို့သည် များပြားသည် ရှိသော် နေ့
 ရက် အစည်အတိုင်း လုပ်ကျွေးကြသော အခါ ဟေလေဆစ်အမျိုး မုတ်
 ဆိုး မတို့ကို မလုပ်ကျွေးဟု ထိုအမျိုးသားတို့သည် မြည်တမ်း၍ ဟောပြော
 ၂ လူတို့ကို အပြစ်တင်ကြ၏။ ထိုအခါ တကျိပ်နှစ်ပါးသော တမန်တော်
 တို့သည် တပည့်တော်အပေါင်းတို့ကို ခေါ်ပြီးလျှင် ငါတို့သည် ဘုရား
 သခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ထား၍ စားပွဲ၌ လုပ်ကျွေးမှုကို မ
 ၃ စောင့်သင့်။ ထိုကြောင့် ညီအစ်ကိုတို့။ ဗိညာဉ်တော်နှင့် ၎င်းပညာနှင့်
 ၎င်းပြည့်စုံလျက် အသေရေ ရှိသော လူချစ် ယောက်ကို သင်တို့တွင် ရှာ
 ၄ ကြလော့။ ထိုသူတို့သည် ဤအမှုကို စောင့်စေခြင်းငှါ ငါတို့ခန့်ထားကြ
 ၅ မည်။ ငါတို့မူကား ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုခြင်း။ နှုတ်ကပတ်တရားတော်
 ၆ ကိုဟောပြောခြင်း အမှုတို့ကို အမြဲပြု၍ နေမည် ဟု ဆိုကြ၏။ ထိုစ
 ၇ ကားကို လူအစုအဝေးအပေါင်းတို့သည် နှစ်သက်ကြသဖြင့် ရုံကြည်
 ခြင်းနှင့် ၎င်းသန့်ရှင်းသော ဗိညာဉ်တော်နှင့် ၎င်းပြည့်စုံသော သဏ္ဍာန်
 မှစ၍ ဖိလိပ္ပူ။ ပြောခေါ်။ နိကနော်။ တိမုန်။ ပါမေဆ။ ယုဒဘာသာဝင်

၇
၈ သောအန္တိအုတ်မြို့သားနိကောလတို့ကိုရှေးကောက်၍ တမန်တော်တို့
၉ ရှေ့နှံ့ထားကြ၏။ တမန်တော်တို့သည်လည်းဆုတောင်းပြီးလျှင်ထိုသူ
၁ တို့ခေါင်းပေါ်၌လက်ကိုတင်ကြ၏။ ။ဘုရားသခင်၏သာသနာ
၂ ကော်တိုးပွားသဖြင့်ယေရုလင်မြို့၌တပည့်တော်တို့သည်အတ္တနိပွား
၃ များသည်ဖြစ်၍ယဇ်ပရောဟိတ်အပေါင်းတို့သည်နုံကြည်ခြင်းတရား
၄ ကိုနားထောင်ကြ၏။ သတေဇန်သည်ကျေးဇူးတော်နှင့်ငိုတန်ခိုးတော်
၅ နှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်ကြီးစွာသေခါနိမိတ်လက္ခဏာ။အံ့ဖွယ်သေခါအမှုတို့ကို
၆ လူများရှေ့မှာပြုလေ၏။ ထိုအခါလိဗေရတိန်လူတို့မှစ၍ ကုရင်ပြည်
၇ သား။အာလေဇန္ဒြီပြည်သား။ကိလိကိပြည်သား။အာရှီပြည်သားတို့
၈ ၏တရားဇရပ်ပါဝင်သူအနို့တို့သည်ထ၍ သတေဇန်နှင့်ညှင်းခံခြင်း
၉ ကိုပြုလျက် သူဟောပြော၍ သုံးသောပညာနှင့်ဝိညာဉ်တော်ကိုမ
၁၀ ခံမဆီးနိုင်ကြ။ ထိုအခါ၍သူသည်မောရှေကိုငင်ဘုရားသခင်ကိုငင်
၁၁ ပြစ်မှားသောစကားပြောသည်ကိုငါတို့ကြားရပြီးဟုသက်သေခံမည့်
၁၂ သူတို့ကိုတိတ်တိတ်ခေါ်၍ထားကြပြီးလျှင် လူများကိုငင်ထွတ်အရာ
၁၃ ရှိကျမ်းပြုဆရာတို့ကိုငင်နှိုးဆော်၍ သတေဇန်ဆီသို့လာသဖြင့်ဖမ်
၁၄ ဆီး၍ထွတ်တော်သို့ပို့ပြီးမှ မမှန်သောသက်သေတို့ကိုခေါ်ကြ၏။ထို
၁၅ သက်သေတို့က၍သူသည်ဘုရားနှင့်စပ်ဆိုင်သော၍ အရပ်ဌာနတော်
၁၆ ကိုငင်ပညတ်တရားတော်ကိုငင်ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍အစဉ်မပြတ်ပြော
၁၇ နေသည်။ ထိုနာဇရက်မြို့သားယေရှုသည်၍အရပ်ဌာနတော်ကိုဖျက်
၁၈ ဆီး၍ငါတို့အားမောရှေအုပ်ပေးသောထုံးဥပဒေကိုပြောင်းလဲမည်
၁၉ ဟု၍သူဆိုသည်ကိုငါတို့သည်ကြားရပြီးဟုသက်သေခံကြ၏။ ထွတ်
၂၀ တော်၌ထိုင်လျက်ရှိသော သူအားလုံးတို့သည် သတေဇန်ကို စေ့စေ့
၂၁ ကြည့်၍ သူ၏ မျက်နှာ ကို ကောင်းကင်တမန်၏ မျက်နှာကဲ့သို့ထင်
၂၂ ကြ၏။ ။ထိုအခါယဇ်ပရောဟိတ်မင်းက၍စကားမှန်သ
၂၃ လောဟုမေးသည်ရှိသော် သတေဇန်ကလည်းညီအစ်ကိုအဖတို့နား
၂၄ ထောင်ကြပါလော့။ငါတို့အဖအာဗြဟံသည်ခါရန်မြို့၌မနေမိမေသော
၂၅ ပေါတာမိတိုင်း၌ရှိစဉ်အခါဘုန်းကြီးတော်မူသောဘုရားသခင်
၂၆ သည်ထင်ရှားရှိတော်မူ၍ သင်သည်ကိုယ်ပြည်နှင့်တကွအမျိုးသား
၂၇ ချင်းတို့ကိုစွန့်၍ ငါပြုလတံ့သောပြည်သို့သွားလော့ဟုအာဗြဟံအား
၂၈ မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါအာဗြဟံသည်ခါလခဲပြည်မှထွက်၍ခါရန်မြို့
၂၉ ၌နေ၏။မိမိအဖသေလွန်သည်ရှိသော်ထိုမြို့မှယရုယင်တို့နေသော၍

- ၅ ပြည်သို့ပြောင်းစေတော်မူ၏။ ဤပြည်၌ခြေခင်းရာကိုမျှအမွေပေးတော်မမူသော်လည်း သူ့အား၎င်း သူ့သားမြေးတို့အား၎င်း ဤပြည်ကိုအပိုင်ပေးတော်မူမည် ဟုသားတဦးကိုမျှမရမိ၍ ဝတိထားတော်မူ၏။
- ၆ သင်၏အမျိုးအနွယ်သည် သူကပါးပိုင်သောပြည်၌ နေထိုင်သည်ဖြစ်ကြသဖြင့် သူကပါးတို့၌ ကျွန်ုပ်ခံခြင်း။ နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲခြင်းကို အနှစ်လေး
- ၇ ရာပတ်လုံး ခံကြလိမ့်မည် ။ သူတို့ကိုစေခိုင်းသော လူမျိုးကိုလည်း ငါစီရင်မည်။ ထိုနောက်မှာ သူတို့သည် ထွက်၍ ဤအရပ်၌ ငါအားဝတ်ပြု
- ၈ ကြလိမ့်မည် ဟု ဗျာဒိတ်ထားတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည်လည်း အရေဖျားသွီးမင်္ဂလာနှင့် ဆိုင်သောဝန်ခံခြင်း တရားကို အာဗြဟံအားပေးတော်မူ၏။ ထိုသို့ ဆူဇာန်ကို ဖွားမြင်၍ ရှစ်ရက်မြောက် သောနေ့၌ အရေဖျားသွီးမင်္ဂလာကို ပေးလေ၏။ ဆူဇာန်သား ယာကုပ်။
- ၉ ယာကုပ် သား အမျိုး၏ အဖ တံကျိပ် နှစ်ပါး တည်း။ အမျိုး၏ အဖတို့သည်လည်း ညူရုလောဖိတ်နှင့် ယောသပ်ကို အရတ္တုပြည်သို့ ရောင်းကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် သူကို စောင့် မတော် မူလျက် အလုံးစုံသော ဒုက္ခဆင်းရဲ ထဲမှကယ် နှုတ်၍ အရတ္တုပြည် ကိုအစိုးရသော ဗာရောမင်း ကြီးထံ မျက်နှာ ပွင့်လန်းခြင်းနှင့် ပညာအတတ်ကို ပေးတော်မူသဖြင့် ထိုမင်းကြီးသည် ယောသပ်ကို အရတ္တု နိုင်ငံအုပ်၊ နန်းတော်အုပ် ခန့်ထားလေ၏။

- ၁၁ ခါနာန်ပြည်။ အရတ္တုပြည် တရှောက်လုံး အစားခေါင်းပါးခြင်း။ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲခြင်း ရှိ၍ ငါတို့အဖများ၌ စားစရာ ကုန်သော အခါ
- ၁၂ အရတ္တုပြည်မှာ ဆံစပါး ရှိသည်ကို ယာကုပ် ကြားလျှင် ငါတို့အဖများကို ပဋ္ဌမအကြိမ်တွင် စေလိုက်လေ၏။ ဒုတိယအကြိမ်တွင် ယောသပ်သည် မိမိညီအစ်ကိုတို့အား မိမိအကြောင်းကို ဖော်ပြ၍ ဗာရောမင်း
- ၁၄ ကြီးသည် ယောသပ်၏အမျိုးကို သိတော်မူ၏။ ထိုအခါ ယောသပ် စေလိုက်၍ မိမိအဖယာကုပ်နှင့် တကွ အရေအတွက်အား ဖြင့်ချွန်ကျိပ်ငါး
- ၁၅ ယောက် သေမိမိအမျိုးသားချင်း အလုံးစုံတို့ကို ခေါ်ပင့်လေ၏။ ယာကုပ်သည်လည်း အရတ္တုပြည်သို့ သွား၍ သူမှစသော ငါတို့အဖများ စုစုတသေ
- ၁၆ လွန်၍ ရှုခင်မြို့သို့ ပို့ဆောင်သဖြင့် ယာကုပ်သည် ရှုခင်၏ အဖဖြစ်သော ဇမော်၏ သားတို့အား အဖိုးကို ပေး၍ ငွေနှင့် ဝယ်ခဲ့သော သင်း
- ၁၇ ပြိုင်းတွင်း ထဲ၌ ချထားသည် ဖြစ်ကြလေ၏။ ။ အာဗြဟံအား

၁၇ ဘုရားသခင်မိဋ္ဌာန်တော်မူသောဂတိတော်၏အချိန်ရောက် လှသာ
 ၁၈ အခါထိုလူမျိုးသည်အရတ္တုပြည်၌တိုးပွား၍ ယောသပ်နှင့်ဆီမ
 ကျွမ်သောမင်းကြီးတပါးပေါ်လာ သည်တိုင်အောင်များပြားကြလေ
 ၁၉ ၏။ ထိုမင်းကြီးသည်ငါတို့အဆွေအမျိုးကိုပရိယာယ် ပြုသဖြင့်သူ
 ၂၀ ငယ်များကိုအသက်မရှင်ရအောင်ပြစ်ထားစေခြင်းငှါငါတို့အဖများ
 ၂၁ ကိုညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်လေ၏။ ထိုအခါအလွန်လှသောအဆင်းနှင့်ပြည့်စုံ
 သောမောဂ္ဂေကိုဖွားမြင်၍သုံးလပတ်လုံးမိဘအိမ်တွင်ကျွေးမွေး
 ၂၂ ၏။ နောက်မှာပြစ်ထားသည်ရှိသော်ဖာရောမင်းကြီး၏သမီးတော်
 ၂၃ သည်ကောက်ယူ၍မိမိသားအရာ၌မွေးစားထား၏။ မောဂ္ဂေသည်
 လည်းအရတ္တုအတတ်ပညာအလုံးစုံတို့ကိုသင်၍နှုတ်ဖြင့်ငှင်လက်
 ၂၄ ဖြင့်ငှင်အစွမ်းသတ္တိရှိသည်ဖြစ်၍ အသက်လေးဆယ်ရောက်သော
 အခါဣသရေလအမျိုးသားဖြစ်သောမိမိညီအစ်ကိုတို့ကိုအကြည့်အ
 ၂၅ ရှုသွားမည်အကြံရှိ၏။ အမျိုးသားချင်းတယောက်သည်ညှဉ်းဆဲခံ
 ရသည်ကိုမြင်လျှင်သူဘက်ကနေသဖြင့်အရတ္တုလူကိုကွပ်မျက်၍
 ၂၆ ညှဉ်းဆဲခံသောသူအားတရားပြုလေ၏။ ဘုရားသခင်သည်ဤသူ
 လက်ဖြင့်ငါတို့ကိုကယ်တင်တော်မူမည့်အရာကိုညီအစ်ကိုတို့သိခဲ့နား
 ၂၇ နေကြ၏။ နက်ဖန်နေ့၌အချင်းချင်းခိုက်ရန်ပြုကြသောသူတို့ဆီသို့
 ချဉ်းသွား၍အချင်းလူတို့ညီအစ်ကိုချင်ဖြစ်လျက်နှင့်အဘယ်ကြောင့်
 တယောက်ကိုတယောက်ညှဉ်းဆဲကြသနည်းဟုဆို၍ရန်ညိမ်းရာ
 ၂၈ သို့သွေးဆောင်သည်ရှိသော် မိမိအိမ်နီးချင်းကိုညှဉ်းဆဲသောသူ
 ကအဘယ်သူသည်သင်ကိုငါတို့အပေါ်မှာအကဲအမှူးတရားသူကြီး
 ၂၉ ခန့်ထားသနည်း။ မနေ့ကအရတ္တုလူကိုသတ်သကဲ့သို့ငါကိုသတ်လို
 ၃၀ သလောဟုမောဂ္ဂေကိုပယ်၍ဆို၏။ ထိုစကားကိုကြားလျှင်မောဂ္ဂေ
 ပြေး၍မာဒျန်ပြည်၌ဧည့်သည်ဖြစ်၍နေသည့်တွင်သားနှစ်ယောက်ကို
 ၃၁ မြင်လေ၏။ ။အနှစ်လေးဆယ်စေ့သောအခါသိနတောင်
 ခြေရင်းတောတွင်မီးလောင်သောခြံ၌ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်
 ၃၂ တမန်ထင်ရှားလေ၏။ ထိုဂူပရုံကိုမြင်လျှင်မောဂ္ဂေသည်အံ့ဩ၍
 ၃၃ စေ့စေ့ကြံ၌ရအောင်အနားသို့ချဉ်းကပ်လေသော် ငါကားသင်အဖတို့
 ၏ဘုရား။အာဗြဟံ၏ဘုရား။ဣဇာက်၏ဘုရား။ယပါကုပ်၏ဘုရား
 ဖြစ်၏ဟုထာဝရဘုရား၏ဗျာဒိတ်တော်အသံထွက်တော်မူ၏။

၃၃ ထိုအခါ မောဂြေတုန် လှုပ်လျက် စေ့စေ့မကြည့် ဝံ့။ ထာဝရဘုရားက
 လည်း သင်၏ ခြေခင်း ကို ချွတ်တော့။ သင် ရပ်၍ နေသော အရပ် ကား
 ၃၄ မြေမြတ်ဖြစ်၏။ အဲဒါ အရပ်ပြည် နှိနှိုသော ငါလူတို့သည် ခံရသော ညည်း
 ဆဲခြင်း ကို ငါစေ့စေ့ မြင် ခဲ့ပြီး။ သူတို့ညည်း တွား မြည် တမ်းခြင်း အသံ
 ကိုလည်း ငါကြား ခဲ့ပြီး။ သူတို့ကို ကယ် နှုတ်ရအောင် ငါဆင်းလာ ပြီး။ ယ
 ၃၅ ခု သွားတော့။ သင်ကို အဲဒါ အရပ်ပြည် သို့ ငါစေ့စေ့ ဖတ်မည် ဟု ဗျာဒိတ်တော်
 ရှိ၏။ အဘယ်သူသည် သင်ကို အကဲအမှူး တရား သူကြီး ခန့်ထားသ
 ခုည်း ဟူ၍ အညင်း အပယ် ခံရ သော ထိုမောဂြေကို အကဲအမှူး ကယ်
 ၃၆ ဖွတ်သော သူ ဖြစ် ခြေခြင်း ငှါဘုရား သခင်သည် ခြံ နှံ့ထင်ရှားသော
 ကောင်းကင် တမန်အား ဖြင့်စေခန့်တော်မူ၏။ ထိုသူသည် ဣသရေလ
 အမျိုးသားတို့ ကို နှုတ်ဆောင်၍ အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး အဲဒါ အရပ်ပြည်
 နှိပ်ငှင် နှိပ်ငှင် နှိပ်ငှင် တော နှိပ်ငှင် နှိပ်ငှင် လားကွဏာ။ အံ့ ဖွယ် သော အမှု
 တို့ကို ပြုလေ၏။

၃၇ ထာဝရအရှင်ဘုရား သခင်သည် သင်တို့အမျိုးသား ချင်းအထဲ နှိပ်ငှင်
 တူသော ပရောဗက်တပါး ကို သင်တို့အား ပေါ်ထွန်းစေတော်မူမည်။ ထို
 သူ၏ စကား ကို သင်တို့သည် နားထောင် ရကြမည် ဟု ဣသရေလ အ
 ၃၈ မျိုးသားတို့အား ပြောဆိုသော သူကား အချားသူမဟုတ်။ ထိုမောဂြေ
 ပင်ဖြစ်သတည်း။ ထိုသူသည် တောတွင် ရှိသော အစဉ်းအဝေး နှိပ်ငှင် နှိပ်
 ၃၉ တောင်ပေါ် နှိပ်ငှင် သူကို နှုတ်ဆက်သော ကောင်းကင် တမန် နှိပ်ငှင် ငါတို့အဖ
 များ နှိပ်ငှင် ရှိ၏။ ထိုသူသည် ငါတို့အား အပ်ပေးရအောင် အသက်ရှင်
 ၄၀ စေ နှိပ်ငှင် သော ဗျာဒိတ်တော်ကို ခံလေ၏။ ထိုသူ၏ စကားကို ငါတို့အဖ
 များ သည် နားမထောင် လိုဘဲ လျက်ပယ်၍ ငါတို့ရှေ့မှာ သွားရသော ဘု
 ရားတို့ကို ငါတို့အဖို့ လုပ်ပါ။ ငါတို့ကို အဲဒါ အရပ်ပြည် မှ နှုတ်ဆောင်သော
 ထို မောဂြေ နှိပ်ငှင် အဘယ် သို့ ဖြစ် သည် ကို ငါတို့ မသိ ဟု အဲဒါ အရပ်ပြည်
 ၄၁ သို့ ပြန် လိုသော စိတ် နှိပ်ငှင် အာရုံ နှိပ်ငှင် ကြ၏။ ထိုနေ့ရက် ကာလ နှိပ်ငှင် နား
 သတိကို လုပ်၍ ဆိုရပ်ဘုအား ယဇ်ပူဇော်သဖြင့် မိမိတို့လက် နှိပ်ငှင် လုပ်
 ၄၂ သော အရာ နှိပ်ငှင် ပျော်မွေ့ကြ၏။ အနာဂတ္တိ ကျမ်း နှိပ်ငှင် သည် ကား။ ဣ
 ၄၃ သရေလ အမျိုး။ သင် တို့သည် စီရင် သော တိရိစ္ဆာန် နှိပ်ငှင် ယဇ်များ ကို
 တော နှိပ်ငှင် အနှစ် လေး ဆယ် ပတ်လုံး ငါအား ပူဇော် ကြ သလော။ သင် တို့
 သည် မောလုတ် ၏ တံ နှိပ်ငှင် သင် တို့ ဘုရား ရဖိန် ၏ ကြယ် တည်း ဟု
 သော ကိုးကွယ် ခြင်း ငှါ မိမိတို့ လုပ် သော ရုပ်တုတို့ကို ဆောင်ရွက်ကြ

ပြီးတကား။ ထိုကြောင့် ငါသည် သင်တို့ကို ဗာဗုလုန် (မြို့တဖက်သို့ ဆောင်
 သွား မည် ဟု ကျမ်း လာ ရှိ သည် နှင့် အညီ ဘုရား သခင် သည် မျက်နှာ
 တော်ကို လှူ၍ ကောင်း ကင် တန် ဆာ များ တို့ အား ဝတ် ပြု ခြင်း ဌာထို
 ၄၄ သူတို့ကို စွန့် ပြစ် ထား တော် မူ ၏။ ။ သင်တို့ ခံ တော် မူ ချက်
 ဌာ ပနာ ရာ တဲ တော် သည် မြင် ရ သော ပုံ နှင့် အညီ လုပ် ခြင်း ဌာ မော
 ရှေ့ ကို မိန့် တော် မူ သော သူ သည် မှာ ထား တော် မူ သည် အတိုင်း တော
 ၄၅ တွင် ငါ တို့ အဖ များ ဌာ ရှိ ၏။ နောက် ကျ သော ငါ တို့ အဖ များ သည် ထို တဲ
 တော် ကို တ ပါး အမျိုး သား တို့ ပိုင် သော မြေ တဲ သို့ ယော ရှု နှင့် အတူ ဆော
 ၄၆ ထက် တိုင် အောင် ငါ တို့ အဖ များ ဆီ မှ နှင့် ထုတ် တော် မူ ၏။ ထို ခါ ဝိဒိ
 သည် ဘုရား သခင် ၏ ကျေးဇူး တော် ကို ခံ၍ ယာ ကျပ် ၏ ဘုရား သခင်
 ၄၇ ကျိန်း ဝပ် တော် မူ ရာ ဌာ လုပ် မည် အ ခွင့် ကို ဘုတောင်း လေ ၏။ ရှော လော
 ၄၈ မုန် သည် လည်း ဝိတ် မှာ နှင့် တော် ကို တည့် ဆောက် လေ ၏။ သို့ သော် ယဉ်း
 ၄၉ ကောင်း ကင် ဘုံ ကား ငါ ပလ္လင် ဖြစ် ၏။ မြေ ကြီး ကား ငါ ခြေ တင် ခဲ့ ဖြစ်
 ၏။ အဘယ် သို့ သော ဝိတ် မှာ နှင့် ကို ငါ အဖို့ တည် ဆောက် ကြ မည်
 ၅၀ နည်း။ အဘယ် အရပ် သည် ငါ ကျိန်း ဝပ် ရာ အရပ် ဖြစ် မည် နည်း ငါ ၏
 ပဟူ ထာ ဝရ ဘုရား မျှာ ဝိတ် တော် ကို ပရော ဖက် သည် ဟော မြွက် သည်
 နှင့် အညီ အထွဋ် အမြတ် ဖြစ် တော် မူ သော သူ သည် လူ လက် ဖြင့် လုပ် သ
 ၅၁ မျှ တို့ ဌာ ကျိန်း ဝပ် နေ တော် မူ သည် မဟုတ်။ ။ လည် ပင်း ခိုင် မာ
 ၍ နှစ် လုံး ဖြင့် ၎င်း နား ဖြင့် ၎င်း အဇာ တိ သူ တို့။ သင် တို့ သည် သန့်ရှင်း သော
 ဝိညာဉ် တော် ကို အစည် မပြတ် ဆ နှ့် ကျင် ဘက် ပြု လေ့ ရှိ ၏။ သင် တို့ အဖ
 ၅၂ များ ၏ အလေ့ နှင့် သင် တို့ အလေ့ တူ ၏။ သင် တို့ အဖ များ သည် အဘယ်
 ပရော ဖက် ကို မညည်း ဆဲ သနည်း။ ဖြောင့် မတ် သော သူ ကြွ လာ တော် မူ
 မည် အကြောင်း အရာ ကို ဟော ပြော ပြည့် နှင့် သော သူ တို့ ကို ကွပ် မျက် ကြ
 ၏။ ထို ဖြောင့် မတ် သော သူ ကို ပင် ယခု လည်း သင် တို့ သည် အပ် နှံ ၍ အ
 ၅၃ သေ သတ် ကြ ပြီး။ သင် တို့ သည် ကောင်း ကင် တမန် များ ခင်း ကျင်း သော
 အား ဖြင့် ပညတ် တရား တော် ကို ခံ ရ သော် လည်း မစောင့် မရှောက် ကြ
 ပြီး ဟု သတေ ဖန် မြွက် ဆို ၏။

၅၄ ထိုစကားကို ကြား လျှင် နှစ်လုံး ကွဲပြတ်မတတ် ဖြစ် ၍ သတေဖန် ဌာ အံ

- ၁၁ သွားခဲကြိတ်ခြင်းကိုပြုကြလေ၏။ သူသည်လည်းသန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်ပြည့်ဝသဖြင့်ကောင်းကင်သို့စေ့စေ့ကြည့်မျှော်၍ဘုရားသခင်၏ဘုန်းတော်ကိုငိုဘုရားသခင်၏လက်ျာတော်ဘက်၌ယေ
- ၁၂ ရုရပ်နေသည်ကိုငင်မြင်လျှင် ကြည့်ပါ။ကောင်းကင်ဖွင့်လှင်သည်ကို
- ၁၃ ငင်ငါမြင်သည်ဟုဆို၏။ ကိုသူကိုသည်ပြင်းစွာသောအသံနှင့်ဟစ်
- ၁၄ ကျော်၍နားဝိတ်ဆိုလျက်တညီတညွတ်တည်းသူ့ဆီသို့ဟိုးဟိုးပြေးလာ
- ၁၅ ၍ မြို့ပြင်သို့နှင့်ထုတ်ပြီးမှကျောက်ခဲနှင့်ပြစ်ကြ၏။သက်သေတို့သည်
- ၁၆ လည်းမိမိအဝတ်တို့ကိုရှောလှအသည် ရှိသောလူလင်၏ ခြေရင်း၌ချ
- ၁၇ တားကြ၏။ကျောက်ခဲနှင့်ပြစ်ကြသည်သတေဖန်သည်ပဌနာပြုလျက်
- ၁၈ သခင်ယေရှု။အကွန်ဝိညာဉ်ကိုသိမ်းယူတော်မူပါဟုလျှောက်ဆို၏။
- ၁၉ ခူးထောက်လျက်သခင်။ဤသူတို့ပြုသောဒုစရိုက်အပြစ်ကိုမှတ်တော်
- ၂၀ မမူပါနှင့်ဟုကြီးသောအသံနှင့်ကျေးကျော်ပြီးမှကျိန်းစက်လေ၏။သူ
- ၂၁ ကိုကွပ်မျက်သောအမှုကိုရှောလှသည်လည်းဝန်ခံလျက်နေ၏။
- ၂၂ ။ထိုအခါယေရှုလင်မြို့၌ရှိသောအသင်းတော်သည်ပြင်းစွာ
- ၂၃ သောညည်းဆဲခြင်းကိုခံရသဖြင့် တမန်တော်တို့ကိုထား၍သင်းဝင်
- ၂၄ သူအားလုံးတို့သည်ယုဒပြည်။၅မာရိပြည်အနွဲ့အပြားအရပ်ရပ်ကွဲပြား
- ၂၅ ကြ၏။ တရားကိုရှိသောသူတို့သည် သတေဖန်ကိုသင်းဖြိုဟ်၍
- ၂၆ ပြင်းစွာသောငိုကျေးမြည်တမံခြင်းကိုပြုကြ၏။ ရှောလှသည်ကား
- ၂၇ အသင်းတော်ကိုဖျက်ဆီးလျက်အိမ်ထဲသို့ဝင်၍ယောက်ျားမိမ္မတို့ကို
- ၂၈ ဆွဲငင်သဖြင့်ထောင်ထဲ၌လှောင်ထား၏။ ထိုကြောင့်အရပ်ရပ်ကွဲ
- ၂၉ ပြားသောသူတို့သည်လှည့်လည်၍နှုတ်ကပတ်တော်တည်းဟူသော
- ၃၀ ဇံဂေလိတရားကိုဟောပြောကြ၏။ ။ဖိလိပ္ပသည်
- ၃၁ လည်း၅မာရိမြို့သို့သွား၍ခရစ်တော်၏တရားကိုဟောလေ၏။ လူ
- ၃၂ အစုအဝေးတို့သည်ကြား၍ငင်ဖိလိပ္ပပြုသောနိမိတ်လက္ခဏာ
- ၃၃ တို့ကိုမြင်၍ငင်သူ၏စကားကိုတညီတညွတ်တည်းနားထောင်
- ၃၄ ကြ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။နတ်ဆိုးစွဲသောသူအများထဲ
- ၃၅ မှနတ်ဆိုးတို့သည်ပြင်းသောအသံနှင့်အော်ဟစ်လျက်ထွက်ကြ၏။
- ၃၆ ကိုယ်မထုပ်နှိုင်သောသူ။ခြေဆွဲသောသူအများတို့သည်လည်းပကတိ
- ၃၇ အဖြစ်သို့ရောက်ကြ၏။ ထိုမြို့သူမြို့သားတို့သည်အစွန်ဝမ်မြောက်
- ၃၈ ဝမ်သာခြင်းရှိကြ၏။ရှိမုန်အမည်ရှိသောသူတယောက်သည်ထိုမြို့၌

၈

။ တမန်တော်ဝတ္ထု။

၁ ခုတ်ဝိဇ္ဇာအတတ်နှင့် ပြုပြင်၍ မိမိသည် ထူးဆန်းသောသူဖြစ်ရောင်
 ဆောင်သဖြင့် ၅ နာရီအမျိုးသား တို့သည် မိန်းမောတွေဝေအောင်ပြု
 ၁၀ နေ၏။ လူငယ်မှစ၍ လူကြီး ရှိသမျှအားလုံး တို့သည် ဤသူကားအ
 ကြီးခေါ်ရသောဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးကော်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုလျက်ထို
 ၁၁ သူ၌ ဆည်းကပ်ကြ၏။ ဆည်းကပ်သည်အကြောင်းကား "သူတို့သည်
 မိန်းမောတွေဝေခြင်း ဖြစ်အောင်ထိုသူသည် ခုတ် ဝိဇ္ဇာအတတ်အား
 ၁၂ ဖြင့်ကြာမြင့်စွာပြုနေ၏။ ဖိလိပ္ပသည်ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်နှင့်
 ၎င်းယေရှုခရစ်၏ ဘာသာနှင့် ၎င်းစပ်ဆိုင်သော ဝေဝေလိတရားကို
 ဟောပြောသဖြင့် ထိုသူတို့သည် ရုံကြည်ခြင်း ရှိ၍ ယောက်ျားမိမ္မရေ
 ၁၃ နှစ်မင်္ဂလာကျိခံကြလေ၏။ ရှိမုန်သည်လည်း ကိုယ်တိုင်ရုံကြည်သည်
 ဖြစ်၍ ရေနှစ်မင်္ဂလာကျိခံပြီးမှ ဖိလိပ္ပသည်၌ မှီခိုဆည်းကပ်သဖြင့် ထူး
 ဆန်းသောတန်ခိုးကြီးသော နိမိတ်လက္ခဏာများကို မြင်၍ မိန်းမော
 တွေဝေလျက်ရှိလေ၏။

၁၄ ၅ နာရီမြို့သား တို့သည် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုခံ
 ယူကြပြီး ဟုယေရှုခရစ်လင်မြို့၌ ရှိသော တမန်တော်တို့သည် သိတင်းကြား
 ၁၅ လျှင် ပေတရုနှင့် ယောဟန် တို့ကို စေလွှတ်ကြ၏။ ထိုမြို့သူမြို့သား တို့
 ၁၆ သည် သခင်ယေရှု၏ ဘာသာသွင်းခြင်းအလို ငှါရေနှစ်မင်္ဂလာကျိခံရုံ
 သာရှိသဖြင့် တစုံတယောက်သော သူအပေါ်၌ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်
 တော်သည် သက်ရောက်တော်မမူသေးသည် ဖြစ်၍ တမန်တော်တို့
 သည် ရောက်ကြလျှင် ဝိညာဉ်တော်ကိုခံရမည် အကြောင်း ထိုမြို့သူမြို့
 ၁၇ သားတို့အဖို့ ဆုတောင်းပြီးမှ ထိုသူတို့အပေါ်၌ လက်ကိုတင်သော
 အားဖြင့် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကိုခံရကြလေ၏။

၁၈ တမန်တော်တို့လက်ကိုတင်သော အားဖြင့် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်
 ၁၉ သက်ရောက်သည်ကို ရှိမုန်မြင်လျှင် ငွေကိုဆောင်ယူခဲ့၍ အကျွန်ုပ်
 လက်တင်ခြင်းကိုခံရသောသူသည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကိုခံ
 ၂၀ စေမည်အကြောင်း။ အကျွန်ုပ်အားအခွင့်ပေးပါဟု ဆိုသော် ပေတ
 ရုကလည်း ဘုရားကျေးဇူးတော်ကို ငွေနှင့်ဝယ်ယူမည် အကြံရှိသော
 ၂၁ ကြောင့် သင်နှင့်သင်၏ ငွေသည် ဖျက်ဆီးခြင်းသို့ ရောက်ပါစေ။ သင်
 သည် ဤအမှုအရာ၌ ဆက်ဆံသည်တကား။ အဘယ်ကြောင့် နည်းယူ
 မှုကား။ ဘုရားသခင်ရှေ့မှာ သင်၏စိတ်နှစ်လုံး ဖြောင့်မတ်ခြင်းမရှိ။

- ၂၂ ထိုကြောင့်သင် နှို ယခုဆိုး ညစ် သောအမှုကို နောင် တရ လော့။ သင်၏ စိတ် နှစ် လုံး နှို ကြံစည် ခြင်း အပြစ် ကို ဣတ္ထိ ကောင်း ဣတ္ထိ လိမ့်မည် ဖြစ်
- ၂၃ ၎င်းတို့ သူရား သခင် ကို တောင်း ပန် လော့။ သင်သည် ခါးစွာ သော သည်း ခြေစွဲသည် ဖြစ် ၍ ဒုစရိုက် အနှောင် အဖွဲ့နှင့် မလွတ် ကြောင်း ကို ငါ မြင်
- ၂၄ သည် ဟု ပေတရု ဆို ၏။ ဤ မုန်ကလည်း မိန့် တော် မူ သော အရာ တစ်စုံ တစ်ခု မျှ အကျွန်ုပ် အပေါ် သို့မရောက် ပါမည် အကြောင်း။ ထာဝရ သူရား ကို
- ၂၅ အကျွန်ုပ် အဖို့ အလို ငှါ ဆု တောင်း တော် မူ ကြ ပါ ဟု ပြန် ဆို ၏။ တမန် တော် တို့ သည် သက်သေခံ၍ သခင် သူရား ၏ နှုတ်ကပတ် တရား တော် ကို ဟော ပြီး မှ ယေရုရှလင် မြို့ သို့ ပြန် ဝင် တွင် ဂရိမာရိ ရွာ အ များ တို့ နှို လည်း ဖိတ် ဂေလိ တရား ကို ဟော ပြော ကြ ၏။
- ၂၆ ။ တမန် ဖိလိပ္ပူ အား လည်း ထာဝရ သူရား ၏ ကောင်း ကင် တမန် က သင် ထ ၍ ယေရုရှလင် မြို့ မှ ဂါဇမြို့ သို့ သွား ရာ တော လမ် တွင် တောင် မျက် နှာ သို့ သွား တော့ ဟု ဆို သည် အထိုင်း
- ၂၇ ဖိလိပ္ပူ ထ၍ သွား လေ ၏။ ထို အခါ အသယော ပိပြည် ကို အစိုး ရသော မိ သူရား ထံ သွား ကြီး သော အမတ် ဖြစ် ၍ ဘဏ္ဍာ တော် အား လုံး ကို အုပ် စိုး သော အသယော ပိပြည် သား တယောက် သည် ကိုးကွယ် ခြင်း အလို
- ၂၈ ငှါ ယေရုရှလင် မြို့ သို့ သွား ပြီး ၍ ပြန် ဝင် တွင် မိမိ ရထား ပေါ် နှို ထိုင်
- ၂၉ လျက် ပရောဖက် ဟေရှာယ ကျမ်း စာ ကို ဖတ် နေ ၏။ ဝိညာဉ် တော် က လည်း ထို ရ ထား သို့ ချည်း ကပ် မှီ ဝဲ တော့ ဟု ဖိလိပ္ပူ အား ဗျာ ခိတ် ပေး
- ၃၀ တော် မူ သဖြင့် ဖိလိပ္ပူ သည် ရထား ဆီ သို့ ပြေး ၍ ပရောဖက် ဟေရှာယ ကျမ်း စာ နှို ဖတ် သည် ကို ကြား လျှင် ဖတ် သော အရာ ကို နား လည် ပါ ၏
- ၃၁ လောဟု မေး မြန်း ၏။ ထို သူ ကလည်း သူ့ နှို သင် ဝဲ ပြင် သော သူ မရှိ လျှင် အဘယ် သို့ နား လည် နိုင် သနည်း ဟု ဆို ပြီး မှ မိမိ နှို အ တူ ဖိလိပ္ပူ တက်
- ၃၂ ၍ ထိုင် နေ ပါ ချေ အကြောင်း တောင်း ပန် ၏။ ။ ကျမ်း စာ နှို ဖတ် သော အချက် ဟူ မူ ကား။ အသေ သတ် ရ အောင် ဆောင် သွား သော သိုး ကဲ့ သို့ သူ ကို ဆောင် သွား ၍ သိုး လတ် သည့် အမွေး ညှပ် သော သူ ရှေ့ နှို
- ၃၃ အသံ မမြင် ဘဲ နေ သကဲ့ သို့ သူ သည် နှုတ် ကို မ ဖွင့် ဘဲ နေ ၏။ နှိမ့် ချ ခြင်း ကို ခံ စည် သူ တပါး တို့ သည် ထို သူ ကို မတရား သဖြင့် စီရင် ကြ ၏။ ထို သူ ၏ အသက် ကို မြေ ကြီး ကသိမ်း ရုတ် သည် ဖြစ် ၍ အဘယ် သူ သည် သူ ၏
- ၃၄ အမျိုး ကို ပြည့် နှို မည် နည်း ဟု ကျမ်း စာ လာ သတည်း။ ။ ထို အ မတ် သည် လည်း အဘယ် သူ ကို ရည် ၍ ပရောဖက် သည် ၍ သို့ ဆို ပါ လေ

သနည်း။ ဂိဗ် ကိတည်း ဆိသဒော။ သုတပိး ကိတည်း ဆိသဒော။
 ၁၅ အေခင်ပိ သည် ဟုဒိယဗုဒ္ဓအား ဆိသုဒ် ဝိသိယသည့် မိဒိတ် ကိန္ဒုဒ်
 ၁၆ ချီ ဟု ကမ်ဝကော။ ဂိကိတည်း ပြိသ ဝိဒ္ဓိဒေဝေရဇာ အကြောင်းတည်းဟူ
 ၁၇ သော ဝိဝံသေတိတရား ကိသောလေဇာ။ ထေရိကမိန္ဒိယားကြပ်ညှိ
 ၁၈ နှင့် သူတို့အောက် ချီ အနတ် ကတည်း ဟု အပိတုပိဒေ နှစ်ပိ ဇာ ကပ္ပန္နိပိ
 ၁၉ သည် အနှစ် ဝိဒိယာ အိန္ဒိယ အောက် မည်သည့် အကြောင်း ဆီး ကားလေ
 ၂၀ သနည်းဟု ဆိလျှင်။ အောဂိဗ္ဗိ ပိဒေ ဗြီး မိဒိယသည့် ထေရ်ကမိန္ဒုဒ်
 ၂၁ တကု အေသံတို့ ဟု မိဒိဒေ ဝိဒိယာ အိန္ဒိယ ဇာ။ အေသံ ကတက် ဩ
 ၂၂ လျှင် အာဝေ အရား ဇာ ပိသည့် အဂိသည့် ဝိသိယ ဟု သုယား အော်မူ၍
 ၂၃ အနတ် သည် ဝိသိယ ကိန္ဒုဒ်ကိ တဖေ ဝိဒေ ဝေဒုဒ် မိဒိယ ဝိဒိဒြာကံ ဝမ်
 ၂၄ သာ ဝိဒိဒ်း နှင့် မိဒိဒြား သောလမ် ကိသားလေဇာ။ ပိသိယသည့်လည်း
 ၂၅ အာဇုန် နှင့် ပေါလာ ချီ ဟု နှိ မှတ်သေ ပြိ ဟိပ် အောက် အသီး အသီး မြို့
 ၂၆ အစည် အဆိပ်း ရှောက် ချီ ဝိဝံသေတိ တရား ကိသောလေဇာ။

၁ ရှောလုသဉ္ဇိကား သခင်တုရား ဇာ ကပဉ္ဇိတော် လို ကိန္ဒုဒ်း ရောက် ချီ အ
 ၂ သေသက် ပိ သောခေါသ အမှတ် ဟီး ဟီး တွက် သဉ္ဇိ ဝိ သိသာ သာဝင်
 ၃ သူ ပောကုဒ်း မိ မှုဒ် ကိ တွေ လျှင် ဆည် နှောင် ချီ သေ ရှု သင် မြို့ သို့ ဒို့ ရ
 ၄ သော အ ခွင့် ရှိ အောင် ဝေ သာ သူ မြို့ ကရား အရပ် မှူး ဆို ဆို သို့ မှာ ဝါ ကို
 ၅ ပေး ဟိ ဟု ယဇ် ပ ရော ဟိတ် နင်း ထံ ဝင် ချီ တောင်း လေဇာ။ ဒေ သာ သကု
 ၆ မြို့ သို့ သွား ချီ ရောက် ခါ နီး တွင် ကောင်း ကပ် ထံ က အလင်း သည် သူ ပတ်
 ၇ လည် ရက် ခနဲ တွန်း ကောက် ဝေ ဝိဒ္ဓိ ဝိ သူ သည် မြေ ပေါ် စွယ် ချီ ရှောလု
 ၈ ရှောလု အဘယ် ကြောင့် ဝါ ကိ သူ နည်း ဆဲ သနည်း ဟု မိမိ အား ပြော သေ
 ၉ စကား သံ ကို ကြား လျှင် သခင် ကိုယ် တော် သည် အဘယ် သူ နည်း ဟု
 ၁၀ မေး လျှောက် ဇာ။ သခင် တုရား သည် လည်း ဝါ ကား သင် သူ နည်း ဆဲ သော
 ၁၁ ယေ ရှု ဖြစ် သတည်း။ သို့ သော် လည်း ထ ချီ မြို့ သို့ ဝင် တော့။ သင် ပြု ရ
 ၁၂ မည် အမှု ကို ပြော လိ မှ မည် ဟု မိန့် တော် မူ ဇာ။ ရှောလု နှင့် အတူ သွား
 ၁၃ လော သူ တို့ သည် အသံ ကို ကြား ရုံ မှု သာ ရှိ ချီ အဘယ် သူ ကို မမြင် သဲ
 ၁၄ မိန်း မော တွေ ဝေ လျက် ရှိ နေ ကြ ဇာ။ ရှောလု သည် လည်း မြေ မှ ထ ချီ မျက်
 ၁၅ စိ ကို ဖွင့် လျှင် အဘယ် သူ ကို မမြင် နိုင် သည် ဖြစ် ချီ သူ ကို လက် ဆွဲ သ
 ၁၆ ဖြင့် ဒေ သာ သကု မြို့ သို့ ပြု ဆောင် ကြ ဇာ။ သုံး ရက် ပတ် လုံး မျက် စိ မမြင်။ မ
 ၁၇ စား မသောက် သဲ လျက် နေ လေ ဇာ။ ။ ထို အခါ အနု နိ အမည် ရှိ

သောတပည့်တော်တယောက်သည်ဒမာသကျ မြို့ နှ့် ရှိ၏။ ထိုသူကိုသ
ခင်ဘုရားသည်ဗျာဒိတ်တော်အားဖြင့်အနနိယူ၍ခေါ်တော်မူ၏။ အနနိ
၁၁ ကလည်းသခင်ဘုရား။ အကျွန်ုပ် ရှိပါ၏ဟုထူး၏။ သခင်ဘုရားက
လည်းသင်ထ၍လမ်းဖြောင့်အမည် ရှိသောလမ်းသို့သွားတော့။ ဂြောလု
အမည်ရှိသောတာရှုမြို့သားကိုယုဒ၏ အိမ်၌ရှာဖွေတော့။ အကြောင်း
မူကား။ ထိုသူသည်ဆုတောင်းလျက်နေ၏။ မိမိသည်မျက်စိမြင်ပြန်ရ
၁၂ အောင် အနနိအမည်ရှိသောသူသည်ဝင် ၍ မိမိအပေါ်၌ လက်တင်
၁၃ သည်ကိုဗျာဒိတ်တော်အားဖြင့်မြင်လေပြီးဟုမိန့်တော်မူ၏။ အနနိက
လည်းသခင်ဘုရား။ ထိုသူသည်ယေရုရှလင်မြို့၌ကိုယ်တော်၏သန့်ရှင်း
သူတို့ကိုဘယ်မျှလောက်သည်းဆဲလေသည်ကိုလူများပြော၍အကျွန်ုပ်
၁၄ ကြားရပါပြီ။ ဤအရပ်မှာကိုယ်တော်ကိုပဋ္ဌနာပြုသောသူရှိသမျှတို့
ကိုချည်နှောင်ရမည်အခွင့်ကိုယဇိပရောဟိတ် အကြီးထို့ဆီမှာရပါ
၁၅ သည်ဟု ပြန်လျှောက်၏။ သခင်ဘုရားကလည်းထိုသူကားဘဝါးအ
မျိုးသားတို့ဆီသို့၎င်းကေရာဇ်မင်းတို့ဆီသို့၎င်းအသရေလအမျိုးသား
တို့ဆီသို့၎င်း ဝါဘာသာကိုပို့ဆောင်စေခြင်းငှါငါရွေးကောက်သော
၁၆ တန်ဆာပင်ဖြူ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ထိုသူသည်ဝါ
ဘာသာကြောင့်ဘယ်မျှလောက်ဆင်းရဲခံရမည် ကိုငါသည်သူအား
၁၇ ပြမည်။ ထိုကြောင့်သင်သွားတော့ဟုအနနိအားမိန့်တော်မူ၏။ အနနိ
သည်လည်းသွား၍အိမ်သို့ရောက်လျှင်ဂြောလုအပေါ်၌ မိမိ လက်ကို
တင်၍ ညီဂြောလု။ သင်လာသောလမ်း၌သင်အားထင်ရှားတော်မူသော
သခင်ယေရှုသည်သင်၏မျက်စိမြင်ပြန်စေခြင်းငှါ၎င်းသင်ကိုသန့်ရှင်း
သောဝိညာဉ်တော်နှင့်ပြည့်စေခြင်းငှါ၎င်းငါကိုစေခန့်တော်မူသည်ဟု
၁၈ ဆို၏။ ထိုခဏ၌ဂြောလု၏မျက်စိမှငါးကျေးကွာကျလေသကဲ့သို့ဖြစ်
၁၉ ၍မျက်စိမြင်ပြန်သဖြင့်ထ၍ရေနှစ်မင်္ဂလာကိုခံပြီးလျှင်အစာအာဟာ
ရကိုသုံးဆောင်၍အားဖြည့်လေ၏။ ။ ထိုနောက်ဂြောလုသည်
ဒမာသကျမြို့ နှ့် ရှိ သောတပည့်တော်တို့နှင့်အတူကာလအတန်အရ
၂၀ နေ၍ ယေရှုသည်ဘုရားသခင်၏သားတော်ဖြစ်ကြောင်းကိုတရားဇ
၂၁ ရပ်တို့၌မဆင်းမလင့်ဟောလေ၏။ ကြားသောသူအပေါင်းတို့သည်
အံ့ဩ၍ဤသူကားထိုသခင်ကိုပဋ္ဌနာပြုသောသူတို့ကိုယေရုရှလင်
မြို့ နှ့် ဖျက်ဆီးသည်သာမက ထိုသူများ ကို ချည်နှောင် ၍ ယဇိပရော
ဟိတ်အကြီးဆီသို့ပို့ရအောင်ဤအရပ်သို့လာပြန်သော သူ ဖြစ်သည်

၉

။တမန်တော်ဝတ္ထု။

၂၂ မဟုတ်လောဟုဆိုကြ၏။ ဂြောဟုသည်လည်းအားထိုးပွားသဖြင့် ဒ
မာသကျမြို့၌နေသောယုဒလူတို့သည်ပြောသမျှသောစကားကို ဖက်
၍ယေရှုသည်ခရစ်တော်ဖြစ်ကြောင်းကိုထင်ရှားပြ၏။

၂၃ နွေရက်များတို့သည် စေပြီးမှ ဂြောဟု ကို သတ် အံ့သော ငှါ ယုဒလူကို

၂၄ သည်အချင်းချင်းတိုင်ပင်ကြ၏။ ထိုအကြံအစည် ကို ဂြောဟု သိ၏။

၂၅ သူကိုသတ်အံ့သော ငှါတံခါးတို့ကိုနွေညမပြတ်စောင့်ကြစည် တပတ်
တော်တို့သည်ညည့်အခါသူကိုယူ၍တောင်း ခွံထည့် ပြီးလျှင် မြို့ရိုးအ

၂၆ ပေါ်ကလျော့ချကြ၏။ ။ယေရှုလင်မြို့သို့ရောက်ပြီးလျှင်တ
ပည့်တော်တို့နှင့် ပေါင်းဖော်မည်ပြု လေသော် သူသည်တပည့်ဘက်
ဖြစ်ကြောင်းကိုတပည့်တော်အားလုံးတို့သည်မရုံသဖြင့် သူကိုကြော

၂၇ က်ရှုံကြ၏။ ထိုအခါဗာနာဗသည့်သူကိုခေါ်၍တမန်တော်များဘံသို့
သွင်းပေးပြီးလျှင်အထက်ကဂြောဟုသည်လမ်ခရီး နှိုသခင်ဘုရားကို

၂၈ ယေရှု၏ဘာသာကိုရဲရင့်စွာဟောသည်ဟူ၍ ၎င်း ပြောလေ၏။ ထို
နောက်မှာဂြောဟုသည်ယေရှုလင်မြို့၌တမန်တော်တို့နှင့်ပေါင်းဖော်
၍သခင်ယေရှု၏ဘာသာကိုရဲရင့်စွာဟောလျက်နေ၏။ ။

၂၉ ဟေလေနစ်လူတို့အား နှိုးနှောပြောဆိုလေသဖြင့်ထိုသူတို့သည်ဂြောဟု
၃၀ ကိုသတ်မည်ပြုကြ၏။ ထိုအကြောင်းကိုညီအစ်ကိုတို့သည် သိလျှင်
ဂြောဟုကိုကဲသရ်မြို့သို့ပို့၍တာရှုမြို့တိုင်အောင်စေလွှတ်ကြ၏။ ။

၃၁ ထိုအခါယုဒပြည်။ဂါလိလဲပြည်။ရှမာရ်ပြည်တို့တွင်အသင်းတော်များ
တို့သည် ညီမသက်ခြင်းသို့ရောက်သဖြင့်တည်ဆောက်ကြသည်ဖြစ်
၍ သခင်ဘုရား ကို ကြောက်ရွံခြင်း၌၎င်းသန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်
၏အဆုံးအမ၌၎င်းမွေ့လျော်သောအားဖြင့် ပွားများကြလေ၏။ ။

၃၂ ပေတရုသည်အရပ်ရပ်တို့ကိုလှည့်လည်သည့်တွင်သန့်ရှင်းသူတို့ရှိရာ

၃၃ လုဒမြို့သို့ရောက်လေ၏။ ထိုအရပ်၌အနေအမည်ရှိသော။လက်ခြေသေ
၍ရှစ်နှစ်ပတ်လုံးအိပ်ရာ၌တုံးလုံးနေသောသူတယောက်ကိုတွေ့လျှင်

၃၄ အနေ။ယေရှုခရစ်သည်သင်အားချမ်းသာပေးတော်မူ၏။ထ၍အိပ်ရာ

၃၅ ကိုပြင်တော့ဟုပေတရုဆိုသော်ထိုသူသည် တခဏချင်းထ၏။ လုဒ
မြို့။သာရုန်မြို့၌နေသောသူအပေါင်းတို့သည်ထိုသူကိုမြင်သဖြင့်သခင်

၃၆ ဘုရားသို့ပြောင်းလဲကြ၏။ ။ယုပေမြို့၌ဒေါကာဟုဆိုလို

၇၃ သောတမိသအမည်ရှိသောတပည့်တော်မတယောက်ရှိ၏။ ထိုမိမိ
 ၇၄ ခါ နှစ်ခု ချစ်သေလေ၏။ အလောင်းကောင်ကို ရေချိုးပြီးလျှင် အထက်
 ၇၅ ခမ နှစ် ကင် ထားကြ၏။ လုဒ္ဒ မြို့သည် ယုပေမြို့နှင့်နီးသည်ဖြစ်၍
 ၇၆ ထိုမြို့၌ ပေတရုရှိကြောင်း ကိုတပည့်တော်တို့သည် ကြားလျှင် ပေတရု
 ၇၇ အလျှင် အမြန် ကြွလာပါမည်အကြောင်း။ လူနှစ်ယောက်ကို စေလိုက်၍
 ၇၈ တောင်းပန်ကြ၏။ ပေတရုသည် ထိုထိုသူတို့နှင့် အကူသွားလေ၏။
 ၇၉ ရောက်လျှင် အထက်ခမသို့ ခေါ်ပင့်၍ မုတ်ဆိုးမများ တို့သည် ငိုကျွေး
 ၈၀ များတို့ကို ပြု၍ နေကြ၏။ ပေတရုသည် ထိုသူအားလုံး တို့ကို ပြင်သို့
 ၈၁ ထွက် ပေးပြီး မှန်းထောက်၍ ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုသဖြင့် ထိုအလောင်း
 ၈၂ သို့ မျက်နှာလှည့်လျက် တမိသ။ ထတော့ ဟု ဆိုလေ၏။ ထိုမိမိသည် မျက်
 ၈၃ စိကို ဖွင့်၍ ပေတရု ကို မြင်လျှင် ထိုင်နေ၏။ ပေတရုသည် မိမိလက်ကို သူ
 ၈၄ အား ပေး၍ ချီကြွပြီးမှ သန့်ရှင်းသူတို့နှင့် မုတ်ဆိုးမများ တို့ကို ခေါ်၍ အ
 ၈၅ သက်ရှင်လျက် ရှိသော ထိုမိမိကို အပ်လေ၏။ ထိုအကြောင်းကို ယုပေ
 ၈၆ မြို့လုံးတွင် သိကြ၍ လူများ တို့သည် သခင်ဘုရားကို ရုံးကြည်ခြင်း သို့
 ၈၇ ရောက်ကြ၏။ ပေတရုသည် ယုပေမြို့၌ မှီမုန်အမည်ရှိသော သားရေ
 ၈၈ လုပ်သမားနှင့် ကြာမြင့်စွာ နေ၏။

၈၉ ကသရ်မြို့၌ ကော်နေလီအမည်ရှိသော။ ဣတလီတပ် ဟုခေါ်ဝေါ်သော
 ၉၀ တပ်၌ လူတရားကို အုပ်ချုပ်သော တပ်မှူးတယောက်ရှိ၏။ ထိုသူသည်
 ၉၁ မိမိအိမ်တွင် ရှိသမျှသော သူတို့နှင့် တကွ ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်၍ ဘု
 ၉၂ ရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့ခြင်း ရှိသဖြင့် လူတို့အား များစွာ သောစွန့်
 ၉၃ ကြခြင်းကို ပြု၍ ဘုရားသခင်ကို အစည်ဆုတောင်းလေ့ရှိ၏။ ထိုသူ
 ၉၄ သည် နေ့လုံး ဘုတ်တီး အချိန်တွင် ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်
 ၉၅ ရောက်လာသဖြင့် ကော်နေလီဟူ၍ မိမိအား ခေါ်သည်ကို ဗျာဒိတ်တော်
 ၉၆ အားဖြင့် ထိုအား စွာ မြင်၏။ ကောင်းကင်တမန်ကို စေ့စေ့ကြည့်လျှင်
 ၉၇ ထိတ်လန့်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ သခင်။ အဘယ်အခင်း ရှိပါလေသနည်း
 ၉၈ ဟု မေးသော် ကောင်းကင်တမန်က သင်သည် ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုခြင်း။
 ၉၉ စွန့်ကြဲခြင်းတို့သည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်အောင်း မေ့စရာ ဗျာဒိတ်
 ၁၀၀ ၍ ရောက်လေပြီး။ ထိုကြောင့် ဟုပေမြို့သို့ လူကို စေလိုက်၍ ဖေ

- တရုအမည်သစ်ရပြန်သောဂြိုဟ်ကိုခေါ်ပင့်ဘော့။ ထိုသူသည်ဂြိုဟ်
- အမည်ရှိသောသားနေလုပ်သားအိမ်၌တည်းနေ၏။ ထိုအိမ်သည်
- ၇ ပင်လယ်နားမှာရှိသည်ဟုဆို၏။ ထိုထို့ပြင်ဆိုသောကောင်းကင်
- တမန်သွားပြီးလျှင်ကော်ဆုလ်သည်မိမိသယ်သားနှင့်ယောက်ဖိမိ
- ထံ၌ခစားမြီလူရအဝင်၊ဘုရားဝတ်၌ခေလျော်သောစင်သူရဲတ
- ၀ ယောက်ကိုခေါ်၍ ထိုအကြောင်းအရာအလုံးစုံကိုပြောပြပြီးမှယူ
- ပွေမြို့သို့ဝေလိုက်၏။ နက်ဝန်ခေထိုသူတို့သည်ယူပွေမြို့သို့
- သွား၍ရောက်ခါနီး၊နှစ်ချက်တီးအဆိုနှင့်တွင်ပေတရုသည်ဆုတောင်း
- ၁၀ ခြင်းငှါအိမ်ရိုးပေါ်သို့တက်လေ၏။ ဆာမုတ်၍အစာအာဟာရကိုအ
- လိုရှိသဖြင့်သူတပါးတို့သည်အစာအာဟာရကိုပြင်ဆင်လေသေအခါ
- ၁၁ မိမိသည်ဘဝင်ဖြစ်၍နေ၏။ ကောင်းကင်ဖွင့်လှင်သည်ကို၎င်းစောင်
- ကြီးကဲ့သို့လေးထောင့်ချုပ်၍မြေကြီးသို့ချလွှတ်သောတန်ဆာဆင်း
- ၁၂ သက်လာသည်ကို၎င်းမြင်၏။ ထိုတန်ဆာထဲ၌သားရဲမှစ၍မြေ၌ကျင်
- ထည်သောသားမျိုး၊တွားတတ်သောတိရိစ္ဆာန်မျိုး၊ခိဗ်းကောင်းကင်
- ၁၃ ၌ကျင်ထည်သောငှက်မျိုးတို့သည်ရှိကြ၏။ စကားအသံသည်လည်း
- ၁၄ ပေတရုထံ၌သတ်စားတော့ဟုလာ၏။ ပေတရုကလည်းမမြင်နိုင်
- ရသခင်။အပြစ်ပါ၍မဝင်ကြယ်သောအရာကိုအကွန်သည်တရံ
- ၁၅ တခါမျှစောင်းသေးဟုဆို၏။ နောက်တဖန်စကားအသံကားဘုရား
- ခင်သည်ဝင်ကြယ်စေတော်မူသောအရာကိုအပြစ်ပါသည်မထင်နှင့်
- ၁၈ ဟုလာပြန်၏။ထိုသို့သုံးကြိမ်မြောက်အောင်လာပြီးလျှင်ထိုတန်ဆာ
- ၁၇ ကိုကောင်းကင်ထဲသို့သိမ်းစုတ်ပြန်လေ၏။ ပေတရုသည်
- မိမိမြင်ခဲ့သောဗျာဒိတ်တော်အဘယ်သို့ဆိုလိုသနည်းဟုတွေးတော
- ဆင်ချင်၍ရှိနေစဉ်ကော်နေလိစေလိုက်သောလူတို့သည်ဂြိုဟ်အိမ်
- ၁၈ ကိုမေးမြန်းရှာဖွေ၍တံခါးရှေ့မှာရပ်လျက် ပေတရုအမည်သစ်ရ
- ပြန်သောဂြိုဟ်သည်ဤမှာတည်းနေပါသလောဟုမေးမြန်းဟပ်ခေါ်
- ၁၉ ၏။ ပေတရုသည်ဗျာဒိတ်တော်ကိုဆင်ချင်၍နေ့စဉ်ပိညဉ်ဘော်ကလူ
- ၂၀ သုံးယောက်တို့သည်သင်ကိုရှာနေ၏။ ထ၍ဆင်းတော့။တွေးတော
- ခြင်းမရှိဘဲထိုသူတို့နှင့်အတူသွားတော့။အကြောင်းမူကား။ထိုသူတို့
- ၂၁ ကိုငါစေလိုက်ခဲ့ပြီးဟုမိန့်တော်မူလျှင် ပေတရုသည်ဆင်း၍ငါကား
- သင်တို့ရှာသောသူဖြစ်၏။အဘယ်အကြောင်းရှိ၍လာကြသနည်းဟု
- ၂၂ ထိုသူတို့အားမေး၏။ ထိုသူတို့ကလည်းဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ

၂၃ ဤယုဒလူအပေါင်းတို့တွင်အသရေရှိသောသူတော်ကောင်းတည်း ဟူ
 သောတပ်မှူးကော်နေလိသည် ကိုယ်တော်ကိုမိမိအိမ်သို့ ခေါ်ပင့်၍
 ကိုယ်တော်၏စကားကိုနားထောင်ရမည်အကြောင်း။ သန့်ရှင်းသော
 ကောင်းကင်တမန်အားဖြင့်ပျာဒိတ်ကော်ကိုခံရပါသည် ဟု ပြန်ပြော
 ၂၃ ကြ၏။ ပေတရုသည်လည်းထိုသူတို့ကိုအိမ်ထဲသို့ ခေါ်၍ ဧည့်သည်
 ဝတ်ကိုပြုလေ၏။

၂၄ နက်ဗန်နွေ နှစ်ထ၍ ထိုသူတို့နှင့်အကူသွားသဖြင့် ယုဒပုဂ္ဂိုလ် သားဖြစ်
 သောညီအစ်ကိုအချို့ကိုသည် ခိုက်ကြ၏။ ထိုနောက်တနေ့နှစ်ကေသရီ
 မြို့သို့ဝင်ကြလျှင်ကော်နေလိသည် မိမိအဆွေအမျိုးမိတ်ခင်ပွန်းများ
 ၂၅ တို့ကိုစုဝေးစေသဖြင့်ထိုသူတို့ကိုမျှော်လင့်လျှောက်နေ၏။ ပေတရုသည်
 ရောက်လာသောအခါ ကော်နေလိသည် ကြိုဆို၍ ခြေရင်း၌ ဖျပ်ဝပ်
 ၂၆ လျက်ကိုးကွယ်လေ၏။ ပေတရုသည်သူကိုချီပင့်လျက် ထတော့။ ငါ
 ၂၇ ကိုယ်တိုင်လူဖြစ်သည် ဟု ဆို၏။ ထိုသို့နှုတ်ဆက်၍ ဝင်လေသော်
 ၂၈ စုဝေးလျက်ရှိကြသောလူများကိုတွေ့လျှင် ပေတရုသည်ထိုသူတို့အား
 လည်းယုဒလူဖြစ်သောသူတို့သည်တပါးအမျိုးသားတို့နှင့်မပေါင်း
 ဖော်မချည်းကပ်အပ်သည်ကိုသင်တို့သိကြ၏။ သို့သော်လည်းအဘယ်
 သူကိုမျှအပြစ်ပါသည်။ စဝင်ကြယ်သည်ဟူ၍မပြောမဆိုရမည်အ
 ၂၉ ကြောင်း။ ဘုရားသခင်သည်ငါအားဆုမွန်ပြုသတော်မူပြီး။ ထိုကြော
 င်ငါ့ကိုခေါ်ကြလောအခါမညှင်းမခံဘဲလျက် ငါလာသည်။ သို့ဖြစ်၍
 အဘယ်အကြောင်းကြောင့်ငါ့ကိုခေါ်ကြသနည်းငါမေးလိုသည်ဟုပေ
 ၃၀ တရုဆို၏။ ။ကော်နေလိကလည်းယခုအချိန်နာရီတိုင်အောင်
 အကျွန်ုပ်သည်အစားကိုရှောင်၍သုံးချက်တီးအချိန်တွင်အိမ်၌ဆုတော်
 ငါး၍နေသည်ယခုလေးရက်ရှိပါပြီ။ ထိုအချိန်၌လူတယောက်သည်
 ၃၁ ပြီးလျှင် ကော်နေလိ။ သင်ပြုသောပဋ္ဌနာကိုကြားတော်မူ၍ သင်စွန့်
 ၃၂ ကြိုခြင်းသည်ဘုရားသခင်ရှေ့မှာမှတ်လျက်ရှိ၏။ ထိုကြောင့် ယုဒပွ
 မြို့သို့ခေါ်လိုက်၍ပေတရုအနည်းသင်ရပြန်သောရှိမနဲကိုခေါ်ပင့်တော့။
 ထိုသူသည်ပင်ကိုယ်နားမာရှိမနဲအနည်းရှိသောယားဆုလုပ်သွား
 အိမ်၌တည်းနေ၏။ ထိုသူသည်ဖောက်လာလျှင် သင်အားဟောပြော
 ၃၃ လိမ့်မည်ဟုဆို၏။ ထိုကြောင့်အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ဆဲသို့ အ

သော့စေလိုက်၍ ကိုယ်တော်သည် ကြွလာသော အားဖြင့် ကောင်းစွန်
 စွာပြုပါပြီး။ ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်၌ မှာထားတော်မူသမျှတို့
 ကိုနားထောင်ရအောင် အကျွန်ုပ်တို့အားလုံးသည် ဘုရားသခင်ရှေ့၌
 ၃၄ နေကြပါသည်ဟု ကော်ဒနလိ ဆို၏။ ။ ထိုအခါပေတရုသည် နတ်
 ကိုဖွဲ့၍ လျက်အကယ်၍ ဘုရားသခင်သည် မျက်နှာကို မတ်တော်မ
 ၃၅ မူ။ လူအမျိုးမျိုးတို့တွင် အကြင်သူသည် ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့၍
 တရားသဖြင့် ကျင့်ဆောင်၏။ ကိုသူသည် အထံတော်၌ မျက်နှာရသည့်
 ၃၆ ဟု ခေါ်သိမြင်၏။ အလုံးစုံတို့ကို အဖိုးရကော်မူသော သခင်ယေရှုခရစ်
 အားဖြင့် ရန်ညိမ်းခြင်း တရားတည်းဟူသော ဝိပဿနာတရားကို
 ဟောတော်မူလျက် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ အားပေးလိုက်တော်မူ
 ၃၇ သော တရားတော်နှင့်အညီ ယောဟန်သည် ရေနှစ်ခါလာတရားကို
 ဟောသည်နောက် ဂါလိလဲပြည်မှ စ၍ ယုဒပြည်အားလုံး၌ နှံ့ပြားသော
 ၃၈ အကြောင်းအရာကို သင်တို့သည် သိကြ၏။ ထိုအကြောင်းအရာဟူမူ
 ကား။ ဘုရားသခင်သည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်နှင့် ငင်တန်ခိုး
 တော်နှင့် နိဗ္ဗာန်ရက်မြို့သားယေရှုကို ဘိသိတ်ပေးတော်မူသဖြင့် ထို
 သူသည် ဘုရားသခင်၏ အခွင့်တော်နှင့် ကျေးဇူးပြု၍ မာရ်နတ်ညှဉ်း
 ဆဲသော သူအပေါင်းတို့အား ချမ်းသာသော ကိုပေးလျက် လှည့်လည်တော်မူ
 ၃၉ ၏။ ငါတို့သည် လည်း ယေရှုလင်မြို့မှ စ၍ ယုဒပြည်တွင် ပြုတော်မူ
 သော အမှုများတို့၏ သက်သေခံဖြစ်ကြ၏။ ထိုသူကို သင်တို့နှင့် ဆွဲ၍
 ၄၀ ကွပ်မျက်ကြလေ၏။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ဘုရားသခင်သည်
 ၄၁ ထမြောက်စေတော်မူ၍ လူအပေါင်းတို့အား ထင်ရှားစွာ မပြောဘဲ လျက်
 ဘုရားသခင် ခန့်ထားတော်မူနှင့် သောသက်သေတည်းဟူသော ငါတို့
 အား ထင်ရှားစွာ ပြကော်မူ၏။ သေခြင်းမှ ထမြောက်တော်မူသည့် ခန့်ကံ
 ၄၂ ထိုသခင်နှင့် အတူ ငါတို့သည် ငါးသောက်ကြ၏။ ထိုသခင်သည် လည်း အ
 သက်ရှင်သော သူတို့ကို ငိုသေသော သူတို့ကို ငို ကလေးဒီရင်သေသခင်
 ဖြစ်စေခြင်းငှါ ဘုရားသခင် ခန့်ထားတော်မူကြောင်းကို လူအပေါင်းတို့
 အား ဟောပြောကြလော့။ သက်သေခံကြလော့ဟု ငါတို့အား ပညက်ထား
 ၄၃ တော်မူ၏။ ထိုသခင်ကို ရုံကြည့်သော သူရှိသမျှတို့သည် သူ၏ အခွင့်အား
 ဖြင့် အမြဲစိတ်ထွက်ခြင်း ကျေးဇူးကို ခံရလတုံ့ဟူ၍ ပရောဖက်အားလုံးတို့
 သည် ထိုသခင်၏ သက်သေခံဖြစ်ကြသည်ဟု ပေတရုမြွက်ဆို၏။ ။
 ၄၄ ထိုစကားကို မြွက်ဆိုစဉ် နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ကြားနာသော သူ

အပေါင်းတို့အပေါ်မှာသန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည်သက်ရောက်
 ၄၅ တော်မူ၏။ တပါးအမျိုးသားတို့အပေါ်မှာသန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်
 ၏ကျေးဇူးကိုသွန်းလောင်းသောကြောင့်ဇာတ်သွင်းမင်္ဂလာခံသူတဦး
 ၄၆ ဟူသောပေတရုနှင့်ပါသမျှသောကပဉ္စတော်တို့သည် မိန်းမေတွေဝေ
 ကြားကြလေ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ထိုသူတို့သည်အမျိုးမျိုး
 ၄၇ သောဘာသာစကားအားဖြင့်ပြော၍ဘုရားသခင်ကိုချီးမွမ်းသည့်ကို
 ၄၈ ကြားကြလေ၏။ ထိုအခါပေတရုက ငါတို့ကဲ့သို့သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်
 တော်ကိုခံကြသောဤသူတို့သည်ရေနှစ်မင်္ဂလာကိုမခံရအောင်အဘယ်
 ၄၉ သူသည်ရေကိုမြှင့်တားနိုင်သနည်းဟုဆိုလျက် သခင်ဘုရား၏ဘာ
 သာသွင်းခြင်းအလိုငှါရေနှစ်မင်္ဂလာကိုခံမည်အကြောင်းစီရင်လေ၏။
 ထိုနောက်မှာပေတရုသည်ကာလအတန်အရာနေမည်အကြောင်း။ ထို
 သူတို့သည်တောင်းပန်ကြ၏။

၁ တပါးအမျိုးသားကိုသည်ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို
 ခံယူကြသည်ဟုယုဒပြည်၌ရှိသောတမန်တော်တို့နှင့်ညီအစ်ကိုများ
 ၂ တို့သည်ကြားသိကြ၏။ ပေတရုသည်ယေရှုကပ်မြို့သို့ကပ်လာ
 ၃ သောအခါဇာတ်သွင်းမင်္ဂလာခံသူတို့က သင်သည်အဇာတ်လူတို့နှင့်
 ပေါင်းဖော်၍စားသောက်နေသည်တကား ဟု အပြစ်တင် လိုသောစ
 ၄ ကားနှင့်ဆိုကြ၏။ ပေတရုသည်လည်းထိုအကြောင်းအရာကိုအစမှ
 ၅ အဆုံးတိုင်အောင်ဖော်ပြလျက် ငါသည်ယုဒပြုမိန့်ဆုတောင်းဂဏ္ဍာ
 ဝင်ဖြို၍ကောင်းကင်မှလေးထောင့်ဖြင့်ချွတ်သောစောင်ကြီးကဲ့
 ၆ သို့သောတန်ဆာဆင်းသက်၍ ငါဆီသို့ရောက်လာသည် ကို ဗျာဒိတ်
 ၇ တော်အားဖြင့်မြင်၏။ ထိုတန်ဆာကိုစေ့စေ့ကြည့်၍ဆင်ချင်လျှင်
 ၈ သားချေစ၍မြေ၌ချင်လည်သောသားမျိုး။ တွားတတ်သောကိရိစ္ဆာန်
 ၉ မျိုး။ ချွမ်းကောင်းကင်၌ ချင်လည်သောငှက်မျိုးတို့ကိုမြင်၏။ ထိုအ
 ၁၀ ခါပေတရု။ ထ၍ ယတ်စားတော့ ဟု ငါအား ပြောသောစကားသံ ကို
 ၁၁ လည်းငါကြားလေ၏။ ငါသည်လည်းမဖြစ်နိုင်ရာသခင်။ အပြစ်ပါ၍
 ၁၂ မစင်ကြယ်သောအရာသည်အကျွန်ုပ်တို့တွင်းထဲ သို့တရုတခါမျှ မဝင်
 ၁၃ သေးဟု ဆို၏။ နောက်တဖန်စကားအသံကားဘုရားသခင်စင်ကြယ်
 ၁၄ စေတော်မူသောအရာကိုအပြစ်ပါသည်မထင်နှင့် ဟု ကောင်းကင်ထဲ
 ၁၅ ကလာပြန်၏။ ထိုသို့သုံးကြိမ်မြောက်အောင်ရှုပြီးလျှင်ထိုအရာအား

၁ နတ်ဝိဇ္ဇာအတတ်နှင့် ပြုပြင်၍မိမိသည်ထူးဆန်းသောသူဖြစ်ရောင်
 ဆောင်သဖြင့်၅မာရီအမျိုးသားတို့သည်မိန်းမောတွေဝေအောင်ပြု
 ၁၀ နေ၏။ လူငယ်မှစ၍လူကြီးရှိသမျှအားလုံးတို့သည်ဤသူကားအ
 ကြီးခေါ်ရသောဘုရားသခင်၏တန်ခိုးကော်ဖြစ်သည်ဟုဆိုလျက်ထို
 ၁၁ သူ၌ဆည်းကပ်ကြ၏။ ဆည်းကပ်သည်အကြောင်းကား၊သူတို့သည်
 မိန်းမောတွေဝေခြင်းဖြစ်အောင်ထိုသူသည်နတ်ဝိဇ္ဇာအတတ်အား
 ၁၂ ဖြင့်ကြာမြင့်စွာပြုနေ၏။ ဖိလိပ္ပသည်ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်နှင့်
 ၎င်းယေရှုခရစ်၏ဘာသာနှင့်၎င်းစပ်ဆိုင်သောဝေဝေလိတရားကို
 ဟောပြောသဖြင့်ထိုသူတို့သည်ရုံကြည်ခြင်းရှိ၍ယောက်ျားမိမ္မရေ
 ၁၃ နှစ်မင်္ဂလာကျိခံကြလေ၏။ ရှိမုန်သည်လည်းကိုယ်တိုင်ရုံကြည်သည်
 ဖြစ်၍ရေနှစ်မင်္ဂလာကျိခံပြီးမှဖိလိပ္ပထံ၌မှီခဲဆည်းကပ်သဖြင့်ထူး
 ဆန်းသောတန်ခိုးကြီးသောနိမိတ်လက္ခဏာများကိုမြင်၍မိန်းမော
 တွေဝေလျက်ရှိလေ၏။

၁၄ ၅မာရီမြို့သားတို့သည်ဘုရားသခင်၏နတ်ကပတ်တရားတော်ကျိခံ
 ယူကြပြီးဟုယေရှုခရစ်လင်မြို့၌ရှိသောတမန်တော်တို့သည်သိတင်းကြား
 ၁၅ လျှင်ပေတရုနှင့်ယောဟန်တို့ကိုခေမ္မတ်ကြ၏။ ထိုမြို့သူမြို့သားတို့
 ၁၆ သည်သခင်ယေရှု၏ဘာသာသွင်းခြင်းအလိုငှါရေနှစ်မင်္ဂလာကျိခံရုံ
 သာရှိသဖြင့်တစုံတယောက်သောသူအပေါ်၌သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်
 တော်သည်သက်ရောက်တော်မမူသေးသည်ဖြစ်၍တမန်တော်တို့
 သည်ရောက်ကြလျှင်ဝိညာဉ်တော်ကျိခံရမည်အကြောင်းထိုမြို့သူမြို့
 ၁၇ သားတို့အဖို့ဆုတောင်းပြီးမှထိုသူတို့အပေါ်၌လက်ကျိတင်သော
 အားဖြင့်သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကျိခံရကြလေ၏။
 ၁၈ တမန်တော်တို့လက်ကျိတင်သောအားဖြင့်သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်
 ၁၉ သက်ရောက်သည်ကိုရှိမုန်မြင်လျှင်ငွေကိုဆောင်ယူခဲ့၍အကျွန်ုပ်
 လက်တင်ခြင်းကိုခံရသောသူသည်သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကျိခံ
 ၂၀ စေမည်အကြောင်း။ အကျွန်ုပ်အားအခွင့်ပေးပါဟုဆိုသော်ပေတ
 ရုကလည်းဘုရားကျေးဇူးတော်ကိုငွေနှင့်ဝယ်ယူမည်အကြံရှိသော
 ၂၁ ကြောင့်သင်နှင့်သင်၏ငွေသည်ဖျက်ဆီးခြင်းသို့ရောက်ပါစေ။ သင်
 သည်ဤအမှုအရာ၌မဆက်ဆံသည့်တကား။အဘယ်ကြောင့်နည်းဟု
 မူကား။ဘုရားသခင်ရှေ့မှာသင်၏စိတ်နှစ်လုံးဖြောင့်မတ်ခြင်းမရှိ။

၂၂ ထိုကြောင့်သင် နှိ ယခုဆိုး ညစ် သောအမှုကိုနောင် တရ လော့။ သင်၏
 ၂၃ စိတ်နှစ် လုံး နှိ ကြံစည် ခြင်း အပြစ်ကိုလွှတ်ကောင်း လွှတ်လိမ့်မည် ဖြစ်
 ၂၄ ဤဘုရားသခင် ကိုတောင်း ပန် လော့။ သင်သည် ခါးစွာသော သည်း
 ၂၅ ခြေစွဲသည် ဖြစ်၍ ဒုစရိုက်အနှောင် အဖွဲ့နှင့် မလွတ် ကြောင်း ကိုငါမြင်
 ၂၆ သည် ဟုပေတရုဆို၏။ ဂရိမုန်ကလည်း မိန့် တော်မူသော အရာတစ်စုံဟု
 ၂၇ မျှအကျွန်ုပ် အပေါ်သို့မရောက် ပါမည် အကြောင်း။ ထာဝရဘုရားကို
 ၂၈ အကျွန်ုပ် အဖို့ အလို ဌာဆုတောင်း တော်မူ ကြပါဟုပြန် ဆို၏။ တမန်
 ၂၉ တော်တို့သည် သက်သေခံ၍ သခင်ဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်
 ၃၀ ကိုဟောပြီး မှယေရုရှလင် မြို့ သို့ပြန် ဝဉ် တွင် ဂရမာရိ ရွာအ များ တို့၌
 ၃၁ လည်း ဖိဝံဂေလိတရားကိုဟောပြော ကြ၏။

၂၉ ။တဖန် ဖိလိပ္ပူအားလည်း ထာဝရဘုရား၏ ကောင်း
 ကင်တမန် က သင် ထ ၍ ယေရုရှလင် မြို့ မှဂါဇမြို့ သို့ သွားရာ တော
 လမ် တွင် တောင် မျက်နှာ သို့ သွား တော့ ဟု ဆို သည် အတိုင်း

၃၂ ဖိလိပ္ပူထံ၌ သွားလေ၏။ ထိုအခါအသယောပိပြည် ကိုအစိုးရသောမိ
 ၃၃ ဘုရားထံဘုန်းကြီးသော အမတ်ဖြစ်၍ ဘဏ္ဍာတော်အားလုံး ကိုအုပ်
 ၃၄ စိုးသော အသယောပိပြည် သားတယောက်သည် ကိုးကွယ်ခြင်းအလို
 ၃၅ ဌာယေရုရှလင် မြို့သို့ သွားပြီး၍ ပြန်စည် တွင် မိမိရထားပေါ်၌ ထိုင်
 ၃၆ လျက် ပရောဖက် ဟေရှာယကျမ်း စာကိုဖတ် နေ၏။ ဝိညာဉ်တော်က
 ၃၇ လည်း ထိုရ ထား သို့ချည်း ကပ် မှီဝဲ တော့ဟု ဖိလိပ္ပူအား ဗျာ ဓိတ် ပေး
 ၃၈ တော်မူသဖြင့် ဖိလိပ္ပူသည် ရထားဆီသို့ ပြေး၍ ပရောဖက် ဟေရှာယ
 ၃၉ ကျမ်းစာ၌ ဖတ်သည်ကို ကြားလျှင် ဖတ်သော အရာကို နား လည် ပါ၏
 ၄၀ လောဟု မေးမြန်း၏။ ထိုသူကလည်း သွန်သင်ပွဲပြင်သော သူမရှိလျှင်
 ၄၁ အဘယ်သို့ နားလည် နိုင်သနည်း ဟု ဆိုပြီး မှမိမိနှင့် အတူ ဖိလိပ္ပူတက်
 ၄၂ ၍ ထိုင်နေပါစေ အကြောင်း တောင်း ပန်၏။ ။ ကျမ်းစာ၌ ဖတ်

သော အချက်ဟူမူ ကား။ အသေသတ်ရ အောင်ဆောင် သွားစောသိုး
 ၄၃ ကဲ့သို့ သူကို ဆောင် သွား၍ သိုးလငယ် သင်္ဃာ အမွေး ညှပ်သော သူရှေ့၌
 ၄၄ အသံမမြင်ဘဲ နေသကဲ့သို့ သူသည် နှုတ်ကိုမ ဖွင့်ဘဲ နေ၏။ နှိမ့်ချခြင်း
 ၄၅ ကိုခံစည် သူတပါး တို့သည် ထိုသူကို မတရား သဖြင့် စီရင် ကြ၏။ ထိုသူ
 ၄၆ ၏ အသက်ကို မြေကြီးက သိမ်း ရုတ်သည် ဖြစ်၍ အဘယ်သူသည် သူ၏
 ၄၇ အမျိုးကို ပြည့်နိမ့် နည်း ဟု ကျမ်းစာလာ သတည်း။ ။ ထိုအ
 ၄၈ မတ်သည်လည်း အဘယ် သူကို ရည်၍ ပရောဖက်သည် ဤသို့ ဆိုပါလေ

သနည်း။ ကိုယ် ကိုတည်း ဆိုသလော။ သူတပါးကို တည်း ဆိုသလော။

- ၄၅ မေးချင်ပါသည် ဟုဖိလိပ္ပုအားဆိုလျှင် ဖိလိပ္ပုသည်မိမိနှုတ်ကျိဖွင့်
၅၆ ချီထိုကျမ်စာလာချက်ကိုအစွဲပြုသဖြင့်ယေရှု၏ အကြောင်းတည်းဟူ
၆၇ သော ဇဝ်ဂေလိတရားကိုဟောလေ၏။ ထိုသို့လမ်နှံ့သွားကြသည်ရေ
၆၈ ရှိရာသို့ရောက်၍ အမတ်ကလည်း ဤအရပ်တွင်ရေရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ်
၆၉ သည်ရေနှစ်ခက်လာ ကျိမခံရအောင်မည်သည်အကြောင်း ဆီးတားလေ
၇၀ သနည်းဟု ဆိုလျှင် ရထားကိုရုပ်စေပြီး မုဖိလိပ္ပုသည် ထိုအမတ်နှင့်
၇၁ တကွ ရေထဲသို့ ဆင်း၍ ရေနှစ်ခက်လာ ကျိပေး ၏။ ရေထဲကဘက်ကြ
၇၂ လျှင်တာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်ကော်သည်ဖိလိပ္ပုကိုယူသွားတော်မူ၍
၇၃ အမတ်သည် ဖိလိပ္ပုကိုနောက် တဖန် မတွေ့မမြင်ရ။ ဝမ် မြောက်ဝမ်
၇၄ သာခြင်းနှင့်မိမိသွားရသောလမ်ကျိသွားလေ၏။ ဖိလိပ္ပုသည်လည်း
၇၅ အာဇုတ်မြို့ နှိုပေါ်လာ၍ ထိုမြို့မှကဲသရ် မြို့တိုင်အောင်အသီးအသီးမြို့
၇၆ အစည်အတိုင်းရှောက်၍ ဇဝ်ဂေလိတရားကိုဟောလေ၏။

- ၁ ရှောလုသည်ကား သခင်ဘုရား ၏ကပဉ်တော်တို့ကိုချိမ်းချောက်၍အ
၂ သေသတ် လိုသောဒေါသအမျက်ဟုံးဟုံးထွက်သဖြင့် ထိုဘာသာဝင်
၃ သူ။ ယောက်ျားမိမိတို့ကိုတွေ့လျှင်ချည်နှောင်၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ပို့ရ
၄ သောအခွင့်ရှိအောင်ဒမာသကျ မြို့ကရားဇရပ်မှူးတို့ဆီသို့ မှာစာကို
၅ ပေးပါဟုယုတ်ပရောဟိတ်မင်းထံဝင်၍တောင်းလေ၏။ ဒမာသကျ
၆ မြို့သို့သွား၍ရောက်ခါနီးတွင်ကောင်းကင်ထဲကအလင်းသည်သူပတ်
၇ လည် ရုတ်ခနဲ ထွန်း တောက် သဖြင့် သူသည် မြေပေါ် နှိုလဲ၍ ရှောလု၊
၈ ရှောလု။ အဘယ်ကြောင့်ငါကိုညည်း ဆဲသနည်းဟုမိမိအားပြောသော်
၉ စကားသံကိုကြားလျှင် သခင်။ ကိုယ်တော်သည်အဘယ်သူနည်းဟု
၁၀ မေးလျှောက်၏။ သခင်ဘုရားသည်လည်းငါကားသင်ညည်းဆဲသော
၁၁ ယေရှုဖြစ်သတည်း။ သို့သော်လည်းထ၍ မြို့သို့ဝင်တော့။ သင်ပြုရ
၁၂ မည်အမှုကိုပြောလိမ့် မည် ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ရှောလုနှင့်အတူသွား
၁၃ လောသူတို့သည် အသံကိုကြား ရုံမျှသာရှိ၍ အဘယ်သူကိုမမြင်ဘဲ
၁၄ မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိနေကြ၏။ ရှောလုသည်လည်းမြေမှထ၍မျက်
၁၅ စိကို ဖွင့်လျှင် အဘယ်သူကိုမမြင် နှိုင်သည် ဖြစ်၍ သူကိုလက်ဆွဲသ
၁၆ ဖြင့်ဒမာသကျ မြို့သို့ပို့ဆောင်ကြ၏။ သုံးရက်ပတ်လုံးမျက်စိမမြင်။ မ
၁၇ စားမသောက်ဘဲလျက်နေလေ၏။ ။ ထိုအခါအနန်အမည်ရှိ

သောတပည့်တော်တယောက်သည်ဒမာသကျ မြို့ နှ့် ရှိ၏။ ထိုသူကိုသ
 ၁၁ ခင်ဘုရားသည်ဗျာဒိတ်တော်အားဖြင့်အနနိဟူ၍ခေါ်တော်မူ၏။ အနနိ
 ကလည်းသခင်ဘုရား။ အကျွန်ုပ် ရှိပါ၏ဟုထူး၏။ သခင်ဘုရားက
 လည်းသင်ထ၍လမ်းဖြောင့်အမည်ရှိသောလမ်းသို့သွားတော့။ ဂြောလု
 အမည်ရှိသောတာရှုမြို့သားကိုယုဒ၏ အိမ်၌ရှာဖွေတော့။ အကြောင်း
 ၁၂ မူကား။ ထိုသူသည်ဆုတောင်းလျက်နေ၏။ မိမိသည်မျက်စိမြင်ပြန်ရ
 ၁၃ အောင် အနနိအမည်ရှိသောသူသည်ဝင်၍ မိမိအပေါ်၌ လက်တင်
 သည်ကိုဗျာဒိတ်တော်အားဖြင့်မြင်လေပြီးဟုမိန့်တော်မူ၏။ အနနိက
 လည်းသခင်ဘုရား။ ထိုသူသည်ယေရှုလင်မြို့၌ကိုယ်တော်၏သန့်ရှင်း
 ၁၄ သူတို့ကိုဘယ်မျှလောက်သည်းဆဲလေသည်ကိုလူများပြော၍အကျွန်ုပ်
 ကြားရပါပြီ။ ဤအရပ်မှာကိုယ်တော်ကိုပဋ္ဌနာပြုသောသူရှိသမျှတို့
 ကိုချည်နှောင်ရမည်အခွင့်ကိုယဇ်ဖရောဟိတ် အကြီးထိုဆီမှာရပါ
 ၁၅ သည်ဟု မိန့်လျှောက်၏။ သခင်ဘုရားကလည်းထိုသူကားဘဝါးအ
 မျိုးသားတို့ဆိုသို့၎င်းကေရုဇာဇာဇာထိုဆီသို့၎င်းဆူသရေလ အမျိုးသား
 တို့ဆိုသို့ ၎င်း ငါဘာသာကိုပို့ဆောင်စေခြင်းငှါငါရွေးကောက်သော
 ၁၆ တန်ဆာပင်ဖြူ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ထိုသူသည်ငါ
 ဘာသာကြောင့်ဘယ်မျှလောက်ဆင်းရဲခံရမည် ကိုငါသည်သူအား
 ၁၇ ပြမည်။ ထိုကြောင့်သင်သွားတော့ဟုအနနိအားမိန့်တော်မူ၏။ အနနိ
 သည်လည်းသွား၍ အိမ်သို့ရောက်လျှင် ဂြောလုအပေါ်၌ မိမိ လက်ကို
 တင်၍ ညီဂြောလု။ သင်လာသောလမ်း၌သင်အားထင်ရှားတော်မူသော
 သခင်ယေရှုသည်သင်၏မျက်စိမြင်ပြန်စေခြင်းငှါ၎င်းသင်ကိုသန့်ရှင်း
 သောဝိညာဉ်တော်နှင့်ပြည့်စေခြင်းငှါ၎င်းငါကိုစေခန့်တော်မူသည်ဟု
 ၁၈ ဆို၏။ ထိုခဏ၌ဂြောလု၏မျက်စိမှငါးကျေးကွာကျလေသကဲ့သို့ဖြစ်
 ၍မျက်စိမြင်ပြန်သဖြင့်ထ၍ရေနှစ်မင်္ဂလာကိုခံပြီးလျှင်အစာအာဟာ
 ၁၉ ရကိုသုံးဆောင်၍အားဖြည့်လေ၏။ ။ ထိုနောက်ဂြောလုသည်
 ဒမာသကျ မြို့ နှ့် ရှိ သောတပည့်တော်တို့နှင့်အတူကာလအတန်အရ
 ၂၀ နေ၍ ယေရှုသည်ဘုရားသခင်၏သားတော်ဖြစ်ကြောင်းကိုတရားဇ
 ၂၁ ရပ်တို့၌မဆင်းမလင့်ဟောလေ၏။ ကြားသောသူအပေါင်းတို့သည်
 အံ့ဩ၍ဤသူကားထိုသခင်ကိုပဋ္ဌနာပြုသောသူတို့ကိုယေရှုလင်
 မြို့ နှ့် ဖျက်ဆီးသည်သာမက ထိုသူများကိုချည်နှောင်၍ ယဇ်ဖရော
 ဟိတ်အကြီးဆီသို့ပို့ရအောင်ဤအရပ်သို့လာပြန်သော သူဖြစ်သည်

၉

တမန်တော်ဝတ္ထု

၂၂ မပုတ်လောဟုဆိုကြ၏။ ဂြောဟုသည်လည်းအားထိုးပွားသဖြင့်ဒ
မာသကျမြို့၌နေသောယုဒလူတို့သည်ပြောသမျှသောစကားကိုဖက်
၍ယေရှုသည်ခရစ်တော်ဖြစ်ကြောင်းကိုထင်ရှားပြ၏။

၂၃ နေ့ရက်များတို့သည် စေပြီးမှ ဂြောဟု ကို သတ် အံ့သော ငှါ ယုဒလူကို

၂၄ သည်အချင်းချင်းတိုင်ပင်ကြ၏။ ထိုအကြံအစည် ကို ဂြောဟု သိ၏။

၂၅ သူကိုသတ်အံ့သော ငှါတံခါးတို့ကိုနေ့ညမပြတ်စောင့်ကြည့် တပည့်
တော်တို့သည်ညည့်အခါသူကိုယူ၍တောင်း ခွံထည့် ပြီးလျှင် မြို့ရိုးအ

၂၆ ပေါ်ကလျော့ချကြ၏။ ။ယေရှုလင်မြို့သို့ရောက်ပြီးလျှင်တ
ပည့်တော်တို့နှင့် ပေါင်းဖော်မည် ပြုလေသော် သူသည်တပည့်ဘက်
ဖြစ်ကြောင်းကိုတပည့်တော်အားလုံးတို့သည်မခံသဖြင့် သူကိုကြော

၂၇ က်ရှုံကြ၏။ ထိုအခါဗာနာဗသသည် သူကိုခေါ်၍ တမန်တော်များထံသို့
သွင်းပေးပြီးလျှင်အထက်ကဂြောဟုသည်လမ်ခရီး နှိုသခင်ဘုရားကို
မြင်သည်ဟူ၍၎င်းသူအားမိန့်တော်မူသည်ဟူ၍ ၎င်းဒမာသကျမြို့၌

၂၈ ယေရှု၏ဘာသာကိုရင့်စွာဟောသည်ဟူ၍ ၎င်းပြောလေ၏။ ထို
နောက်မှဂြောဟုသည်ယေရှုလင်မြို့၌တမန်တော်တို့နှင့်ပေါင်းဖော်
၍သခင်ယေရှု၏ဘာသာကိုရင့်စွာဟောလျက်နေ၏။ ။

၂၉ ဟေလေနစ်လူတို့အားနှိုးနှောပြောဆိုလေသဖြင့်ထိုသူတို့သည်ဂြောဟု
၃၀ ကိုသတ်မည်ပြုကြ၏။ ထိုအကြောင်းကိုညီအစ်ကိုတို့သည်သိလျှင်
ဂြောဟုကိုကဲသရိမြို့သို့ပို့၍တာရှုမြို့ကိုင်အောင်စေလွှတ်ကြ၏။ ။

၃၁ ထိုအခါယုဒပြည်၊ ဂါလိလဲပြည်၊ ဂရမာရိပြည်တို့တွင်အသင်းတော်များ
တို့သည်ညီမသက်ခြင်းသို့ရောက်သဖြင့်တည်ဆောက်ကြသည်ဖြစ်
၍ သခင်ဘုရား ကိုကြောက်ရွံခြင်း၌၎င်းသန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်
၏အဆုံးအမ၌၎င်းရွှေ့လျော်သောအားဖြင့် ပွားများကြလေ၏။ ။

၃၂ ပေတရုသည်အရပ်ရပ်တို့ကိုလှည့်လည်သည့်တွင်သန့်ရှင်းသူတို့ရှိရာ

၃၃ လုဒမြို့သို့ရောက်လေ၏။ ထိုအရပ်၌အနေအမဉ်ရှိသောလက်ခြေသေ
၍ရှစ်နှစ်ပတ်လုံးအိပ်ရာ၌တုံးလုံးနေသောသူကယောက် ကိုတွေ့လျှင်

၃၄ အနေယေရှုခရစ်သည်သင်အားချမ်သာပေးတော်မူ၏။ ထ၍အိပ်ရာ

၃၅ ကိုပြင်တော့ဟုပေတရုဆိုသော်ထိုသူသည် တခဏချင်းထ၏။ လုဒ
မြို့သာရန်မြို့၌နေသောသူအပေါင်းတို့သည်ထိုသူကိုမြင်သဖြင့်သခင်

၃၆ ဘုရားသို့ပြောင်းလဲကြ၏။ ။ယုပေမြို့၌ဒေါကာဟုဆိုလို

၇၃ သောတမိသအမည်ရှိသောတပည့်တော်မတယောက်ရှိ၏။ ထိုမိမိ
 ၇၄ သည် ကောင်း သောအကျင့်။ အစွန့်အကြဲနှင့် ပြည့်စုံလျက် ထိုအ
 ၇၅ ခါ၌ နာ၍ သေလေ၏။ အလောင်းကောင်ကို ရေချိုးပြီးလျှင် အထက်
 ၇၆ ခမ၌ တင်ထားကြ၏။ လုဒ္ဒ မြို့သည် ယုပေမြို့နှင့်နီးသည်ဖြစ်၍
 ၇၇ ထိုမြို့၌ ပေတရုရှီကြောင်း ကိုတပည့်တော်ထို့သည် ကြားလျှင် ပေတရု
 ၇၈ အလျှင်အမြန် ကြွလာပါမည်အကြောင်း။ လုဒ္ဒစ်ယောက်ကိုစေလိုက်၍
 ၇၉ တောင်းပန်ကြ၏။ ပေတရုသည်ထ၍ ထိုသူတို့နှင့် အကူသွားလေ၏။
 ၈၀ ရောက်လျှင် အထက်ခမသို့ ခေါ်ပင့်၍ မုတ်ဆိုးမများ ထို့သည် မိုကျေး
 ၈၁ များထိုကိုပြု၍ နေကြ၏။ ပေတရုသည် ထိုသူအားလုံး ထိုကိုပြင်သို့
 ၈၂ ထွက်စေပြီး မှန်းထောက်၍ ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုသဖြင့် ထိုအလောင်း
 ၈၃ သို့ မျက်နှာလှည့်လျက် တမိသ။ ထတော့ ဟုဆိုလေ၏။ ထိုမိမိသည် မျက်
 ၈၄ စိကိုဖွင့်၍ ပေတရုကို မြင်လျှင် ထိုင်နေ၏။ ပေတရုသည် မိမိလက်ကိုသူ
 ၈၅ အားပေး၍ ချီကြွပြီးမှ သန့်ရှင်းသူတို့နှင့် မုတ်ဆိုးမများ ထိုကိုခေါ်၍ အ
 ၈၆ သက်ရှင်လျက် ရှိသော ထိုမိမိကို အပ်လေ၏။ ထိုအကြောင်းကို ယုပေ
 ၈၇ မြို့လုံးတွင် သိကြ၍ လူများ ထို့သည် သခင်ဘုရားကို ရုံကြည်ခြင်းသို့
 ၈၈ ရောက်ကြ၏။ ပေတရုသည် ယုပေမြို့၌ ရှိမုန်အမည်ရှိသော သားရေ
 ၈၉ လုပ်သမားနှင့် ကြာမြင့်စွာနေ၏။

၉၀ ကသရ်မြို့၌ ကော်နေလီအမည်ရှိသော။ ဣတလီဘတ်ဟုခေါ်ဝေါ်သော
 ၉၁ တင်၌ လူတရားကို အုပ်ချုပ်သော တပ်မှူးတယောက်ရှိ၏။ ထိုသူသည်
 ၉၂ မိမိအိမ်တွင် ရှိလမျှသော သူတို့နှင့် တကွဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်၍ ဘု
 ၉၃ ရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းရှိသဖြင့် လူတို့အား များစွာ သောစွန့်
 ၉၄ ကြခြင်းကို ပြု၍ ဘုရားသခင်ကို အစည်ဆုတောင်းလေ့ရှိ၏။ ထိုသူ
 ၉၅ သည် နေ့လုံး ဘုတ်တီးအချိန်တွင် ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်
 ၉၆ ရောက်လာသဖြင့် ကော်နေလီဟူ၍ မိမိအား ခေါ်သည်ကို ဗျာဒိတ်တော်
 ၉၇ အားဖြင့် ထိုအားစွာ မြင်၏။ ကောင်းကင်တမန်ကို စေ့စေ့ကြည့်လျှင်
 ၉၈ ထိက်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ သခင်။ အဘယ်အခင်းရှိပါလေသနည်း
 ၉၉ ဟု မေးသော် ကောင်းကင်တမန်က သင်သည် ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုခြင်း။
 ၁၀၀ စွန့်ကြဲခြင်းထို့သည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်အောင်း မေ့စရာ ဖြစ်တက်
 ၁၀၁ ၍ ရောက်လေပြီ။ ထိုကြောင့် ဟုပင်ယုပေမြို့သို့ လူကိုစေလိုက်၍ ဖေ

၉ တရုအမည်သစ်ရပြန်သောရှိမုန် ကျခေါ်ပင့်တော့။ ထိုသူသည်ရှိမုန်
 အမည်ရှိသောသားရေလုပ်သမားအိမ် နွဲ့တည်း နေ၏။ ထိုအိမ်သည်
 ၁ ပင်လယ်နားမှာရှိသည်ဟုဆို၏။ ထိုသို့ပြောဆိုသောကောင်းကင်
 တမန် သွားပြီးလျှင် ကော်နေလိသည် မိမိဝယ်သား နှစ် ယောက်။ မိမိ
 ၀ ထံ နွဲ့ စား မြီလူရ အဝင်။ ဘုရား ဝတ် နွဲ့ မွေ့လျော် သောစင် သူရဲတ
 ၈ ယောက်ကျခေါ်၍ ထိုအကြောင်း အရာအလုံးစုံတို့ကိုပြောပြပြီး မှယ
 ၉ ပွေမြို့သို့စေလိုက်၏။ ။နက်ဖန်နေထိုသူတို့သည်ယုပွေမြို့သို့
 သွား၍ ရောက် ခါနီး။ နှစ်ချက်တီးအချိန်တွင်ပေတရုသည် ဆုတောင်း
 ၁၀ မြင်းငှါအိမ်မိုးပေါ်သို့တက်လေ၏။ ဆာမုတ်၍အစာအာဟာရကိုအ
 လိုရှိသဖြင့်သူတပါးတို့သည်အစာအာဟာရကိုပြင်ဆင်လေသေအခါ
 ၁၁ မိမိသည်ဘဝင်ဖြစ်၍နေ၏။ ကောင်းကင်ဖွင့်လှစ်သည် ကျင့်စောင့်
 ကြီး ကဲ့သို့လေးထောင့် ချုပ်၍ မြေကြီးသို့ချလွှတ်သောတန်ဆာဆင်း
 ၁၂ သက်လာသည်ကျင့်မြင်၏။ ထိုတန်ဆာထဲ၌သားရဲမှစ၍မြေ၌ကျင်
 လည်သောသားမျိုး။ တွားတတ်သောတိရိစ္ဆာန်မျိုး။ ချိဗ်းကောင်းကင်
 ၁၃ နွဲ့ကျင်လည်သော ငှက်မျိုးတို့သည်ရှိကြ၏။ စကားအသံသည်လည်း
 ၁၄ ပေတရု။ ထ၍ သတ် စား တော့ဟုလာ၏။ ပေတရုကလည်း မမြင်နိုင်
 ရာသခင်။ အပြစ် ပါ၍ မစင်ကြယ်သောအရာကိုအကျွန်ုပ် သည် တရံ
 ၁၅ တခါမျှမစား သေး ဟုဆို၏။ နောက်တဖန် စကားအသံကားဘုရား
 ခင်သည်စင်ကြယ်စေတော် မူသောအရာကိုအပြစ် ပါသည် မထင်နှင့်
 ၁၆ ဟုလာပြန် ၏။ ထိုသို့သုံး ကြိမ်မြောက်အောင်လာပြီးလျှင်ထိုတန်ဆာ
 ၁၇ ကိုကောင်းကင်ထဲသို့သိမ်းစုတ်ပြန်လေ၏။ ။ပေတရုသည်
 မိမိ မြင် ခဲ့သောဗျာဒိတ်တော်အဘယ်သို့ဆိုလိုသနည်းဟုတွေးတော
 ဆင်ချင်၍ ရှိနေစဉ် ကော်နေလိစေလိုက် သောလူတို့သည် ရှိမုန်အိမ်
 ၁၈ ကိုမေး မြန်း ဂှာဖွေ၍ တံခါး ရှေ့မှာရုပ်လျက် ပေတရုအမည်သစ်ရ
 ပြန်သောရှိမုန်သည် ဤမှာတည်း နေပါသလောဟုမေး မြန်း ဟစ်ခေါ်
 ၁၉ ၏။ ပေတရုသည်ဗျာဒိတ်တော်ကိုဆင်ချင်၍နေစဉ်မိညဉ်ဘော်ကလူ
 ၂၀ သုံးယောက်တို့သည်သင် ကျိ ဂှာ နေ၏။ ထ၍ဆင်းတော့။ တွေးတော
 မြင်းမရှိဘဲထိုသူတို့နှင့်အတူသွားတော့။ အကြောင်းမူကား။ ထိုသူတို့
 ၂၁ ကိုငါစေလိုက်ခဲ့ပြီးဟုမိန့်တော်မူလျှင် ပေတရုသည်ဆင်း၍ငါကား
 သင်တို့ဂှာသောသူဖြစ်၏။ အဘယ်အကြောင်းရှိ၍လာကြသနည်းဟု
 ၂၂ ထိုသူတို့အားမေး၏။ ထိုသူတို့ကလည်းဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ

၂၃ ဤယုဒလူအပေါင်းတို့တွင်အသရေရှိသောသူတော်ကောင်းတည်း ဟူ
 သောတပ်မှူးကော်နေလိသည် ကိုယ်ထော်ကိုမိမိအိမ်သို့ ခေါ်ပင့်၍
 ကိုယ်ဘော်၏စကားကိုနားထောင်ရမည်အကြောင်း။ သန့်ရှင်းသော
 ကောင်းကင်တမန်အားဖြင့်ပျာဒိတ်ကော်ကိုခံရပါသည် ဟု ပြန်ပြော
 ၂၃ ကြ၏။ ပေတရသည်လည်းထိုသူတို့ကိုအိမ်ထဲသို့ ခေါ်၍ ညွှန်သည်
 ဝတ်ကိုပြုလေ၏။

နက်ဖန်နွေ နှစ်ထ၍ ထိုသူတို့နှင့်အကူသွားသဖြင့် ယုဒပွဲမြို့သားဖြစ်
 ၂၄ သောညီအစ်ကိုအချို့ကိုသည်လက်ကြ၏။ ထိုနေ့ကောနေ့နှစ်ကေသရီ
 မြို့သို့ဝင်ကြလျှင်ကော်နေလိသည် မိမိအဆွေအမျိုးမိတ်ခင်ပွန်းများ
 ၂၅ တို့ကိုစုဝေးစေသဖြင့်ထိုသူတို့ကိုမျှော်လင့်လျက်နေ၏။ ပေတရသည်
 ရောက်လာသောအခါ ကော်နေလိသည် ကြိုဆို၍ ခြေရင်း နှစ်ပျပ်ဝပ်
 ၂၆ လျက်ကိုးကွယ်လေ၏။ ပေတရသည်သူကိုချီပင့်လျက် ထတော့။ ငါ
 ၂၇ ကိုယ်တိုင်လူဖြစ်သည် ဟု ဆို၏။ ထိုသို့နှုတ်ဆက်၍ ဝင်လေသော်
 ၂၈ စုဝေးလျက်ရှိကြသောလူများကိုတွေ့လျှင် ပေတရသည်ထိုသူတို့အား
 လည်း ယုဒလူဖြစ်သောသူကိုသည်တပါးအမျိုးသားတို့နှင့် မပေါင်း
 ဖော်မချည်းကပ်အပ်သည်ကိုသင်တို့သိကြ၏။ သို့သော်လည်းအဘယ်
 သူကိုမျှအပြစ်ပါသည်။ မစင်ကြယ်သည်ဟူ၍မပြောမဆိုရမည်အ
 ၂၉ ကြောင်း။ ဘုရားသခင်သည်ငါအားဆုမွှေပြုသတော်မူပြီး။ ထိုကြော
 င်ငါ့ကိုခေါ်ကြလောအခါမညည်းမခံဘဲလျက် ငါလာသည်။ သို့ဖြစ်၍
 အဘယ်အကြောင်းကြောင့်ငါ့ကိုခေါ်ကြသနည်းငါမေးလိုသည်ဟုပေ
 ၃၀ တရုဆို၏။ ။ကော်နေလိကလည်းယခုအချိန်မှာရိုတိုင်အောင်
 အကျွန်ုပ်သည်အစားကိုရှောင်၍သုံးချက်တီးအချိန်တွင်အိမ်၌ဆုတော်
 ငါး၍နေသည်ယခုလေးရက်ရှိပါပြီ။ ထိုအချိန်၌လူတယောက်သည်
 ထွန်းတောက်သောအဝတ်ကိုဝတ်လျက်အကျွန်ုပ်ရှေ့မှောက်၌ရပ်နေ
 ၃၁ ပြီးလျှင် ကော်နေလိ။ သင်ပြုသောပဋ္ဌနာကိုကြားတော်မူ၍ သင်စွန့်
 ၃၂ ကြိုခြင်းသည်ဘုရားသခင်ရှေ့မှာမှတ်လျက်ရှိ၏။ ထိုကြောင့် ယုဒပွဲ
 မြို့သို့ခေါ်လိုက်၍ပေတရအနည်းသင်ရပြန်သောရှိမုန့်ကိုခေါ်ပင့်တော့။
 ထိုသူသည်ပင်ကိုယ်နားမာရှမုန့်အနည်းရှိသောယားခရလုပ်သွား
 အိမ်၌တည်းနေ၏။ ထိုသူသည်ရောက်လာလျှင်သင်အားဟောပြော
 ၃၃ လိမ့်မည်ဟုဆို၏။ ထိုကြောင့်အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်ထော်ဆဲသို့ အ

သော့စေလိုက်၍ ကိုယ်တော်သည် ကြွလာသော အားဖြင့် ကောင်းမွန်
 စွာပြုပါပြီ။ ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်၌ မှာထားတော်မူသမျှကို
 ကိုနားထောင်ရအောင် အကျွန်ုပ်တို့အားလုံးသည် ဘုရားသခင်ရှေ့၌
 ၃၄ နေကြပါသည်ဟု ကော်အနုလိ ဆို၏။ ။ ထိုအခါ ပေကရသည် နတ်
 ကိုဖွင့် လျက် အကယ် ၍ ဘုရားသခင်သည် မျက်နှာ ကို မတ်တော်စ
 ၃၅ မူ။ လူအမျိုးမျိုးတို့တွင် အကြင်သူသည် ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့၍
 တရားသဖြင့် ကျင့်ဆောင်၏။ ကိုသူသည် အထံတော်၌ မျက်နှာရသည့်
 ၃၆ ဟု ဝါသိမြင်၏။ အလုံးစုံတို့ကို အဖိုးရကော်မူသော သခင်ယေရှုခရစ်
 အားဖြင့် ရန်ညှိမ်းခြင်း တရားတည်းဟူ သော ဝိပဿနာ တရားကို
 ဟောတော်မူလျက် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ အားပေးလိုက်တော်မူ
 ၃၇ သော တရားတော်နှင့်အညီ ယောဟန်သည် ရှေ့နှစ် ဝက်လာတရားကို
 ဟောသည်နောက် ဂါလိလဲ ဤ မှတ်တမ်း ယူခြင်းဖြင့် အားလုံး၌ နှိုးပြားသော
 ၃၈ အကြောင်းအရာကို သင်တို့သည် သိကြ၏။ ထိုအကြောင်း အရာဟူမူ
 ကား။ ဘုရားသခင်သည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်နှင့် ငင်တန်ခိုး
 တော်နှင့် ငိုနားစေရန် ဖြစ်သော ယေရှုကို ဘိသိတ်ပေးတော်မူ သဖြင့် ထို
 သူသည် ဘုရားသခင်၏ အခွင့်တော်နှင့် ကျေးဇူးပြု၍ မာရ်နတ်ညှိုး
 ဆဲသော သူအပေါင်းတို့အား ချမ်းသာကို ပေးလျက် လှည့် လည်တော်မူ
 ၃၉ ၏။ ငါတို့သည် လည်း ယေရှုလင်မြို့ မှစ၍ ယခုပြည်တွင် ပြုတော်မူ
 သော အမှုများတို့၏ သက်သေခံ ဖြစ် ကြ၏။ ထိုသူကို သင်တို့ ဦးဆုံး၍
 ၄၀ ကွပ်မျက်ကြလေ၏။ သုံးရက် မြောက်သော နေ့၌ ဘုရားသခင် သည်
 ၄၁ ထမြောက်စေတော်မူ၍ လူအပေါင်းတို့အား ထင်ရှားစွာ ပြောဘဲလျက်
 ဘုရားသခင် ခန့်ထားတော်မူ နှင့်သော သက်သေတည်းဟူသော ငါတို့
 အား ထင်ရှားစွာ ပြုတော်မူ၏။ သေခြင်းမှ ထမြောက်တော်မူသည့် ချိတ်
 ၄၂ ထိုသခင်နှင့် အတူ ငါတို့သည် ဝါးသေကြ၏။ ထိုသခင်သည် လည်း အ
 သက်ရှင်သော သူတို့ကို ငိုသေသော သူတို့ကို ငို ကရားဒီရင်သေသခင်
 ဖြစ်စေခြင်း ငှါ ဘုရားသခင် ခန့်ထားသော မူကြောင်းကို လူအပေါင်းတို့
 အား ဟောပြောကြလော့။ သက်သေခံကြလော့ဟု ငါတို့အား ပညာကထား
 ၄၃ တော်မူ၏။ ထိုသခင်ကို ရုံကြပ်သော သူ ဂှိသမျှတို့သည် သူ၏ အခွင့်အား
 ဖြင့် အမြတ်ထွတ်ခြင်း ကျေးဇူးကို ခံရလတုံဟူ၍ ပရောဖက်အားလုံးတို့
 သည် ထိုသခင်၏ သက်သေခံ ဖြစ်ကြသည်ဟု ပေတရုမြွက်ဆို၏။ ။
 ၄၄ ထိုစကားကို မြွက်ဆိုစဉ် နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ကြားနာသော သူ

၄၅ အပေါင်းတို့အပေါ်မှာသန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည်သက်ရောက်
 ၄၆ တော်မူ၏။ တပါးအမျိုးသားတို့အပေါ်မှာသန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်
 ၄၇ ၏ကျေးဇူးကိုသွန်းလောင်းသောကြောင့်ဇာတ်သွင်းမင်္ဂလာခံသူတဦး
 ၄၈ ဟူသောပေတရုနှင့်ပါသမျှသောကပဋိတော်တို့သည်မိန်းမေတွေဝေ
 ၄၉ ခြင်းရှိကြ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ထိုသူတို့သည်အမျိုးမျိုး
 ၅၀ သောဘာသာစကားအားဖြင့်ပြော၍ဘုရားသခင်ကိုချီးမွမ်းသည်ကို
 ၅၁ ကြားကြလေ၏။ ထိုအခါပေတရုက ငါတို့ကဲ့သို့သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်
 ၅၂ တော်ကိုခံကြသောဤသူတို့သည်ရေနှစ်မင်္ဂလာကိုမခံရအောင်အဘယ်
 ၅၃ သူသည်ရေကိုမြှင့်တားနိုင်သနည်းဟုဆိုလျက် သခင်ဘုရား၏ဘာ
 ၅၄ သာသွင်းခြင်းအလိုငှါရေနှစ်မင်္ဂလာကိုခံမည်အကြောင်းစီရင်လေ၏။
 ၅၅ ထိုနောက်မှာပေတရုသည်ကာလအတန်အရာနေမည်အကြောင်း။ ထို
 ၅၆ သူတို့သည်တောင်းပန်ကြ၏။

၁ တပါးအမျိုးသားတို့သည်ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို
 ၂ ခံယူကြသည်ဟုယခုပြည်၌ရှိသောတမန်တော်တို့နှင့်ညီအစ်ကိုများ
 ၃ တို့သည်ကြားသိကြ၏။ ပေတရုသည်ယေရှု့ကလင်မြို့သို့ကပ်လာ
 ၄ သောအခါဇာတ်သွင်းမင်္ဂလာခံသူတို့က သင်သည်အဇာတ်လူတို့နှင့်
 ၅ ပေါင်းဖော်၍စားသောက်နေသည်တကား ဟု အပြစ်တင် လိုသောစ
 ၆ ကားနှင့်ဆိုကြ၏။ ပေတရုသည်လည်းထိုအကြောင်းအရာကိုအစမှ
 ၇ အဆုံးတိုင်အောင်ဖော်ပြလျက် ငါသည်ယခုပွဲမြို့၌ဆုတောင်းဂုဏ်ဘ
 ၈ ဝင်ဖြ်၍ကောင်းကင်မှလေးထောင့်ဖြင့်ခုလွှတ်သောစောင်ကြီးကဲ့
 ၉ သို့သောတန်ဆာဆင်းသက်၍ငါဆီသို့ရောက်လာသည် ကို ဗျာဒိတ်
 ၁၀ တော်အားဖြင့်မြင်၏။ ထိုတန်ဆာကိုစေ့စေ့ကြည့်၍ဆင်ချင်လျှင်
 ၁၁ သားရဲမှစ၍မြေ၌လျင်လျင်ယောသားမျိုး။ တွားတတ်သောကိရိစ္ဆာန်
 ၁၂ မျိုး။ ခြံ့ဗမ်းကောင်းကင်၌ ကျင်လည်သောငှက်မျိုးတို့ကိုမြင်၏။ ထိုအ
 ၁၃ ခါပေတရု။ ထ၍ သက်စားတော့ ဟု ငါအား ပြော သောစကားသံ ကို
 ၁၄ လည်းငါကြားလေ၏။ ငါသည်လည်းအမြင်နိုင်ရာသခင်။ အပြစ်ပါ၍
 ၁၅ မစင်ကြယ်သောအရာသည်အကျွန်ုပ်တို့တွင်းထဲ သို့တရံတခါမျှ မဝင်
 ၁၆ သေးဟု ဆို၏။ နောက်တဖန်စကားအသံကားဘုရားသခင်စင်ကြယ်
 ၁၇ စေတော်မူသောအရာကိုအပြစ်ပါသည်မထင်နှင့် ဟု ကောင်းကင်ထဲ
 ၁၈ ကလာပြန်၏။ ထိုသို့သုံးကြိမ်မြောက်အောင်ရှိပြီးလျှင်ထိုအရာအား

- ၁၁ လုံးတို့ကိုကောင်းကင်ထဲသို့ဆွဲယူပြန်လေ၏။ ထိုခဏချင်း ကဲယရိ
မြို့မှတစ်သို့စေလိုက်သောလူသုံးယောက်ကိုသည် ငါရှိသော အိမ်အ
- ၁၂ ခန်းမှာရပ်နေကြ၏။ တွေးတောခြင်းမရှိဘဲ ထိုသူတို့နှင့်အတူပါ
သွားမည်အကြောင်း။ ဝိညာဉ်တော်သည်မိန့်တော်မူ၏။ ဤသို့အစ်ကို
- ၁၃ ချောက်ယောက်တို့သည်လည်းငါနှင့်အတူသွား၍ သိလူ၏အိမ်သို့ဝင်
ကြ၏။ ကောင်းကင်တမန်သည်သူ၏အိမ်၌ကိုယ်ကိုထင်ရှားစွာပြု၍
- ၁၄ ရပ်နေလျက်သင်သည် ယုဒပြု၍သို့စေလိုက်၍ပေတရုအမည်သင်ရပြန်
၁၅ သော့ရှိမုန်ကိုခေါ်ပင့်ကော့။ ပေါပေတရုသည်လင်မှစ၍သင်၏အိမ်၌ရှိ
သမျှသောလူတို့သည်ကယ်ကင်ပေါ်မူခြင်းသို့ချောက်ရမည်ဟုကြောင်း
- ၁၆ တည်းဟူသောစကားကိုသင်အားဟောကြားလိမ့်မည် ယု မြက်ဆီခဲ
၁၇ သောအခါကြောင်းအချာကိုပြုသူသည်ငါတို့အားပြန်ကြားလေ၏။ ငါ
သည် ဟောပြောပြုစုမည်သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ရှဉ့်စွာ
- ၁၈ ငါတို့အပေါ်မှာကျချောက်တော်မူသည်နည်းကဲ့သို့သူတို့အပေါ်မှာကျ
ချောက်တော်မူ၏။ ယောဟန်သည်ရေဒ်သာနှင့်ခြင်းကိုပေး၏။ သင်
- ၁၉ တို့သည်သန့်ရှင်သောဝိညာဉ်တော်၌နှစ်ခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည် ယု
၂၀ သခင်ဘုရားမိန့်တော်မူသောစကားကိုထိုအခါငါအောင်းမေ့၏။ သ
ခင်ယေရှုခရစ်ကိုရုံကြည့်သော ငါတို့အား ဘုရားသခင် ပေးတော်မူ
- ၂၁ သောဆုကျေးဇူးတော်နှင့်ကူသောဆုကျေးဇူးတော်ကိုထိုသူတို့အား
လည်းပေးတော်မူသည်ဖြစ်သောကြောင့်ငါသည်အဘယ်သို့သောသူဖြစ်
၂၂ ၍ဘုရားသခင်ကိုဆီးတားနှိုင်းသနည်းဟုပေတရု၏။ ဤအကြောင်း
- ၂၃ အရာတို့ကိုထိုသူတို့သည်ကြားလေလော်ညောင်းဘဲနေသည်နှင့်အကယ်
၂၄ ၍ဘုရားသခင်သည်အသက်ရှင်စေခြင်းအလိုငှါနောင်တတရားကိုတ
ပါးအမျိုးသားတို့အားလည်းပေးတော်မူပြီးတကားဟုဘုရားသခင်ရက်
- ၂၅ တော်ကိုချီးမွမ်းကြ၏။ ထိုမှတပါး။ သတေဗန်အသေသတ်ခြင်းကိုခံသည့်
မှစ၍ညည်းဆဲခံလျက်အရပ်ရပ်ကွဲပြားသောသူတို့သည်ဖိနိတ်။ ကုပ
၂၆ ရူ။ အန္တိအုတ်မြို့များတိုင်အောင်သွား၍ယုဒလူတို့အားသိ နှုတ်ကပတ်
- ၂၇ တရားတော်ကိုဟောပြောကြ၏။ နောက်မှာထိုသူအချို့တို့သည်ကုပရု
ပြည်သား။ ကုရင်ပြည်သားဖြစ်သဖြင့်အန္တိအုတ်မြို့သို့သွား၍သခင်ယေ
၂၈ ရု၏အကြောင်းတည်းဟူသောဝေင်ဂေလိတရားကိုဟောလသလူတို့အား
- ၂၉ ဟောကြ၏။ သခင်ဘုရား၏လက်တော်သည်ထိုသူတို့နှင့်တကွရှိတော်
မူ၍လူအပေါင်းတို့သည်ရုံကြည့်သဖြင့်သခင်ဘုရားထံသို့ပြောင်းလဲ

- ၂၂ ကြ၏။ ။ထိုအကြောင်းအရာကိုယေရှုလင်မြို့၌ရှိသောသင်းဝင်
- ၂၃ သူတို့သည် ကြားလျှင် အန္တိအုတ်မြို့ ထိုင်အောင် ဗာနာဗ သွားမည်အ
- ၂၄ ကြောင်းစေ့စွတ်ကြ၏။ ထိုသူသည်ရောက်၍ဘုရားသခင်၏ကျေး
- ၂၅ ဇူးတော်ကို မြင်လျှင်ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာသည်ဖြစ်၍ ထိုသူအားလုံး
- ၂၆ တို့သည်တည်ကြည်သောစိတ်နှင့် သခင်ဘုရားကို မှီဝဲဆည်းကပ်မည့်
- ၂၇ အကြောင်း။ ထိုကံတွန်းနှိုးဆော်လေ၏။ ထိုသူသည်သူတော်ကောင်း
- ၂၈ ဖြစ်၍သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်၎င်း၎င်း၎င်း ခြင်းနှင့် ၎င်း ပြည့်စုံ
- ၂၉ သောအားဖြင့်လူများအပေါင်းတို့သည်သခင်ဘုရားထံဝင်ကြ၏။
- ၃၀ ။ဗာနာဗသည်လည်းရှောလုကိုရှာလျက်တာရှုမြို့သို့သွား၏။
- ၃၁ ရှောလုကိုတွေ့ပြီးလျှင်အန္တိအုတ်မြို့သို့ခေါ်ခဲ့၏။ ထိုသူတို့သည်တနှစ်
- ၃၂ ပတ်လုံးထိုအသင်းတော်နှင့်အတူစည်းဝေး၍လူများအပေါင်းတို့အား
- ၃၃ ဆုမ္မဩဝါဒပေးကြ၏။ တပည့်တော်တို့သည်လည်းခရစ်ယာန်ဟူသော
- ၃၄ ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ခြင်းကိုအန္တိအုတ်မြို့၌အဦးခံကြ၏။ ။ထိုအခါ
- ၃၅ နှစ်ပရောဖက်တို့သည်ယေရှုလင်မြို့မှအန္တိအုတ်မြို့သို့လာကြ၏။ ထို
- ၃၆ သူတို့အဝင်။ အဂဗျအမည်ရှိသောသူတယောက်သည်ထ၍မြေတပြင်
- ၃၇ လုံး၌အစာ အာဟာရ အလွန် ခေါင်းပါးခြင်း ဖြစ်လေတုံ ယုဝိညာဉ်
- ၃၈ တော်အားဖြင့်ဖော်ပြ၏။ ထိုခေါင်းပါးခြင်းသည်ကလောဒိ မင်းလက်
- ၃၉ ထက်၌ဖြစ်သတည်း။ ထိုအခါတပည့်တော်တို့သည်အသီးအသီးတတ်
- ၄၀ နိုင်ကြသည်အတိုင်းယုဒပြည်၌ နေသောဗီအစ်ကိုတို့အားအကူအ
- ၄၁ မပေးလိုက်မည်ဟု စီရင်ကြသည်နှင့်အညီ ဗာနာဗနှင့်ရှောလုတို့၏
- ၄၂ လက်တွင်သင်းအုပ်တို့ဆီသို့ပေးလိုက်ကြ၏။

၁ ထိုရောအခါဟေရုဒ်မင်းကြီးသည်သင်းဝင်သူအချို့တို့ကို ညည်းဆဲ

၂ ခြင်းငှါပြု၏။ ယောဟန်၏အစ်ကိုဖြစ်သောယာကုပ်ကိုခားနှင့်ကွပ်

၃ မှက်လေ၏။ ယုဒလူတို့သည်အားရဝမ်းသာရှိသည်ကို မြင်လျှင် အဇူ

၄ မပွဲနွေရက်တို့၌တဖန်ထပ်၍ ပေတရုကိုလည်းဖမ်းဆီးမြီးမှပသခါပွဲ

၅ နောက်မှာလူများတို့အားထုတ်အပ်မည်အကြံနှင့် အစောင့်အရှောက်

၆ စစ်သူရဲတကျိပ်ချောက်ယောက်တို့အားအပ်၍ ထောင်ထဲ၌ လှောင်

၇ ထားလေ၏။ ပေတရုသည်ထောင်ထဲ၌အကျည်းနေရစဉ်သင်းဝင်သူ

၈ တို့သည်သူအဖို့ကျိုးစား၍ဘုရားသခင်အားဆုတောင်းပဌနာပြုကြ

၉ ၏။ ။ဟေရုဒ်မင်းသည်ထုတ်ခါနီး။ ညဉ့်အချိန်တွင်ပေတရုသည်

သံကြီးနှစ်ဝင်းဖြင့်ချည်နှောင်ခြင်းကိုခံလျက်ဝမ်းသူရဲနှစ်ယောက်တို့
 အလယ်၌အိပ်ပြော်၍အခောင့်များတို့သည်ထောင်တံခါးရှေ့မှာစော
 ၇ င့်နေကြ၏။ ထိုအခါထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည်ပေါ်လာ
 သဖြင့်ထောင်အိမ်၌အလင်းထွန်းတောက်လေ၏။ ကောင်းကင်တမန်
 ၈ သည်ပေတရု၏နံပါးကိုပုတ်ခတ်၍ချက်ချင်းထတော့ဟုဆိုလျက်ထ
 ဝ ဝေ၏။ သံကြီးသည်လည်းပေတရုလက်မှကျွတ်လေ၏။ ကောင်းကင်တ
 မန်ကလည်းသင်ခါးပန်းကိုစည်းတော့။ ခြေခင်းကိုလည်းစွပ်တော့ဟု
 ၉ ဆိုလျှင်ဆိုသည်အတိုင်းပေတရုပြု၏။ ဝတ်လုံငြို၍ငါနောက်သို့လိုက်
 ၁၀ တော့ဟုဆိုပြန်၏။ ပေတရုသည်ထွက်၍လိုက်သဖြင့်ကောင်းကင်တ
 မန်ပြုသမျှတို့သည်မှန်သောအမှုအရာဖြစ်သည်ကိုမသိဘဲမိမိသည်
 ၁၁ ပျာဒိတ်ရူပါရုံကိုမြင်သည်ဟုမိမိထင်လေ၏။ ပဌမအစောင့်ဒုတိယအ
 စောင့်သူတို့ကိုကျော်သွား၍မြို့ထဲသို့ဝင်သောသံတံခါးသို့ရောက်
 လျှင်ထိုတံခါးသည်အလျိုဗွင့်သဖြင့်သူတို့သည်ထွက်၍လမ်းတ
 ချောင်း၌ရှောက်သွားပြီးမှချက်ချင်းကောင်းကင်တမန်သည်ပေတရု
 ၁၂ နှင့်ခွာ၍သွားလေ၏။ ။ပေတရုသည်သတိရလျှင်ယခုပင်သ
 ခင်ဘုရားသည့်မိမိကောင်းကင်တမန်ကိုစေလိုက်၍ဟေရုဒ်မင်းလက်
 မှငှင်ယုဒလူတို့၏မျှော်လင့်ခြင်းမှငှင်ငါ့ကိုကယ်နှုတ်တော်မူသည်ကို
 ၁၃ ငါအမှန်သိ၏ဟုအောင်းမေ့စဉ်လူအများစုဝေး၍ဆုတောင်းရာ။ ဓာ
 ကုအမည်သစ်ရပြန်သောယောဟန်၏အမိဖြစ်သောမာရီ၏အိမ်သို့
 ၁၄ ရောက်၍အိမ်ဦးတံခါးကိုခေါက်လေသော်ရောဇေအမည်ရှိသော
 ၁၅ မိမိဗွတ်တယောက်သည်နားထောင်ရအောင်လာ၍ပေတရုအသံကို
 သိမိလျှင်ဝမ်းမြောက်သောအားဖြင့်တံခါးကိုမဖွင့်ဘဲအထဲသို့ပြေး
 ၁၆ ဝင်၍ပေတရုသည်တံခါးရှေ့မှာရပ်နေသည်ကိုကြားဆို၏။ ထိုသူတို့
 ကသင်သည်အရူးဖြစ်၏ဟုထိုမိမိဗွတ်အားဆိုကြသော်လည်းပေတရု
 ၁၇ အမှန်ရှိသည်ဟုသူသည်ခိုင်မာစွာဆို၍နေလျှင်ပေတရု၏ကောင်း
 ၁၈ ကင်တမန်ဖြစ်တော့သည်ဟုဆိုကြလေ၏။ ပေတရုသည်ခေါက်၍နေ
 သော်တံခါးကိုဖွင့်ကြ၍သူကိုမြင်သဖြင့်အထွန်တရားအံ့ကြောကြ၏။
 ၁၉ ပေတရုကလည်းထိုသူတို့ကိုတိတ်ဆိတ်စွာနေစေခြင်းငှါမိမိလက်နှင့်
 အမှတ်ပေး၍မိမိကိုထောင်ထဲမှသခင်ဘုရားသည့်နှုတ်သောအကြော
 ၂၀ င်းအရာကိုထုတ်ဖော်ပြောဆိုပြီးမှသင်တို့သွား၍ယာကျပ်နှင့်တကွ
 ညီအစ်ကိုတို့အားဤအကြောင်းများကိုပြန်ကြားကြလော့ဟုဆိုပြီး

၁၈. လျှင်ထွက်၍အချားသို့သွားလေ၏။ ။နံ့နက်အချိန်ရောက်သော
 အခါပေတရုအဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း ဟု စစ်သူရဲများသည်ရုန်းရင်း
 ၁၉ ခတ်မျှဖြစ်ကြ၏။ ဟေရုဒ်မင်းသည်ပေတရုကို၅၁ ၍ မထွေ့သဖြင့်
 စောင့်ရှောက်သောသူတို့ကိုစစ်ပြီး ၍ သတ်မည် အကြောင်းစီရင်လေ
 ၏။

၂၀ ထိုနောက်ဟေရုဒ်မင်းသည်ယခုပြည်မှကဲသရိမြို့သို့သွား၍ နေသည်
 ရှိသော်တူရုမြို့သား။ဇိဒန်မြို့သားတို့ကိုအမျက်ထွက်လေ၏။ ထိုသူတို့
 သည်တညီတညွတ်တဦးလာကြ၍ဗလတ္တုအမည်ရှိသောအတွင်းဝန်
 ကိုဖျောင်း ပျပြီး မှ ထိုမင်းအမျက်ပြေမည်အကြောင်းတောင်းပန်ကြ
 ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူ မူ ကား။ သူတို့ပြည်သည်ပြည် တော်
 ၂၁ ကိုမိ၍ကျေးဇူးခြင်းကိုခံရ၏။ ဟေရုဒ်မင်းသည်လည်း ချိန်းချက်
 သောနေ့၌ မင်းမြောက်တန်ဆာကိုဝတ်ဆင်၍ ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ
 ၂၂ ထိုင်လျက်ထိုသူတို့အားမိန့်တော်မူ၏။ လူများတို့က ဤသသံသည်
 လူအသံ မဟုတ်။ ဘုရားသခင်၏အသံဖြစ်၏ဟုကျေးကျော်သည်ရှိ
 ၂၃ ကြသော် ထိုမင်းကြီးသည်ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်အသရေတော်ကိုမ
 ထောက်ထားသော့ကြောင့်ထိုခဏချင်းပင်ထာဝရဘုရား၏ကောင်း
 ကင်တမန်သည်ဒါဏ်ခတ်၍ကိုယ်အတွင်း၌ ခိုးများကိုကဲခဲသဖြင့်အ
 ၂၄ နိစ္စရောက်လေ၏။ ။ဘုရားသခင်၏သာသနာတော်သည်တိုး
 ၂၅ ပွားများပြားလေ၏။ ဗာနာဗနှင့်ရှောလုတို့သည်လုပ်ကျွေးခြင်းအ
 မှုကိုဆောင်ရွက်ပြီးလျှင်မာကအမည်သစ်ရပြန်သောယောဟန်ကို
 ၁ လည်းခေါ်ယူခဲ့၍ယေရုရှလင်မြို့မှပြန်ကြ၏။ ။အန္တိအုတ်မြို့တွင်
 ရှိသောအသင်းတော်၌ ဗာနာဗမှစ၍နိဂါဟုခေါ်ဝေါ်သောရှုမောင်၊
 ကုရင်ပြည်သားလုဏ်၊ ခော်ဘွားဟေရုဒ်၏ မှားဖက်မာနင်နှင့်ရှော
 ၂ လုတည်းဟူသောဗရောဗက်ပြုသူ၊ ဆရာပြုသူရှိကြ၏။ ထိုသူတို့
 သည်သခင်ဘုရားဝတ်ကိုပြု၍အစားကိုရှောင်ကြစည်သန့်ရှင်းသော
 ဝိညာဉ်တော်ကဝါခန့်ထားသောအမှုကိုဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါဗာနာ
 ဗနှင့်ရှောလုတို့ကိုရွေးချယ်ခွဲထားကြတော့ဟုမိန့်တော်မူသည်အ
 ၃ ထိုင်း အစားကိုရှောင်၍ပဌနာပြုလျက်ထိုသူတို့ခေါင်းပေါ်မှာလက်
 ၄ ကိုတင်၍ဗွတ်လိုက်ကြ၏။ ။ထိုသို့သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်
 တော်စေ့စွတ်တော်မူသောအားဖြင့်ထိုသူတို့သည် သေလူကိုမြို့သို့

သွား၍ထိုမြို့မှသင်္ဘောနှင့်သွင့်သဖြင့်ကုပုဏ္ဏန်းသို့ရောက်ကြ၏။

၁ သဏ္ဍိမြို့ရှိနေစဉ်ယုဒတရားဇရပ်များတွင်ဘုရားသခင်၏နှုတ်

ကပတ်ဘုရားတော် ကိုဟောပြောကြ၏။ ယောဟန်သည်လည်းထို

၁၂ သူတို့ထက်ထောက်ဖြစ်လေ၏။ တကွန်းလုံးကိုရှောက်၍ပါယုမြို့သို့

ရောက်လျှင်သေချာပေါလုအမည်ရှိသောမြို့ဝန်ထံ၌ပရောဖက်ရော

င်ဆောင်သောနတ်ဝိဇ္ဇာအတတ်သမားယုဒမျိုး၊ ဗာယေရှုကိုတွေ့ကြ

၁၃ ၏။ ထိုမြို့ဝန်သည်ပညာသတိရှိသဖြင့်ဗာနာဗနှင့်ရှောလုတို့ကိုခေါ်

ပင့်၍ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုနာလိုသောစိတ်ရှိ

၁၄ လေသော် နတ်ဝိဇ္ဇာအတတ်သမားဟူ၍ဆိုလိုသောထိုလူမသည်မြို့

ဝန်ကိုရုံကြည့်ခြင်းမှလွှဲခြင်းငှါတမန်တော်တို့ကောင်းကိုညှင်းချံလေ၏။

၁၅ ထိုအခါပေါလုဟူ၍ခေါ်ဝေါ်သောရှောလုသည်သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်

တော်နှင့်ပြည့်သဖြင့် ထိုနတ်ဝိဇ္ဇာအတတ်သမား ကိုစေ့စေ့ကြည့်

၁၆ လျက် လှည့်ငေးခြင်း၊ အကျိုးကိုဖျက်ခြင်းအမျိုးမျိုးနှင့်ပြည့်စုံသော

မာရ်နတ်၏သား၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား၏ရန်သူ၊ သံသင်္ဃာထာဝရ

ဘုရား၏ ဖြောင့်မတ်သော လမ်းခရီးတို့ကိုမဖျက်ဆီးဘဲမနေနိုင်သ

၁၇ လော။ ယခုပင်ထာဝရဘုရား၏လက်တော်သည့်သင်အပေါ်၌ရောက်

၁၈ ၍နေကိုမမြင်နိုင်အောင်အင်တန်ကာလပတ်လုံးသင်၏မျက်စိကွယ်

လိမ့်မည်ဟုပေါလုဆိုသောခဏတွင်မျက်စိမြှေးရှက်၍မှောင်မိုက်အ

၁၉ တိဖြစ်သဖြင့်လက်ဆွဲပေးသောသူတို့ကိုရှာလျက်တလည်လည်ရှိ၍

၂၀ နေ၏။ ထိုအကြောင်းအရာကိုမြင်လျှင်မြို့ဝန်သည်ရုံကြည့်ခြင်းသို့

ရောက်၍သခင်ဘုရား၏ဒေသနာတော်ကိုအလွန်အံ့ဩခံမြဲမိန်းမော

၂၁ ၍နေ၏။

၂၂ ပေါလုနှင့်ပါသောသူတို့သည်ပါယုမြို့မှသွင့်ကြ၍ပံပုလိပြည်ပေရဂေ

၂၃ မြို့သို့ရောက်ပြီးလျှင်ယောဟန်မလိုက်ဦးဘဲလျက်ဟေရုရှလင်မြို့သို့

၂၄ ပြန်လေ၏။ ပေရဂေမြို့မှထွက်သွားပြန်၍ပိသိဒိပြည်အနီးအုတ်မြို့

၂၅ သို့ရောက်ပြီးလျှင်ဥယျာဉ်နေ၌တရားဇရပ်သို့ဝင်၍ထိုင်နေကြ၏။

၂၆ ပညတ္တိကျမ်အနာဂတ္တိကျမ်ကိုဖတ်ရွတ်ပြီးမှတရားဇရပ်မှူးတို့သည်

၂၇ ညီအစ်ကိုတို့လူများအားဆုမွှေစုစုစကားရှိလျှင်ဟောပြောကြပါ

၂၈ ဟုကြားလိုက်လေ၏။ ။ထိုအခါပေါလုသည်ထ၍ပိမိလက်

၂၉ နှင့်အမှတ်ပေးလျက် ဣသရေလလူမှစ၍ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ

- ၁၇ သောသူတို့။နားထောင်ကြပါ။ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အဖဗျားကိုရွေးကောက်တော်မူ၍ အံ့ဂုတ္တုပြည်၌ဧည့်သည်ဖြစ် သောထိုလူမျိုး ကိုချီးမြှောက်သဖြင့် ထင်ရှားသောလက်တော်နှင့်ထို
- ၁၈ ပြည်မှနှုတ်ဆောင်တော်မူ၏။ အနှစ်လေးဆယ်မျှလောက်သောကာ
- ၁၉ လပတ်လုံးတော၌ကျွေးမွေးဟော်မူ၏။ ခါနာန်ပြည်၌လူချွန်မျိုးတို့ ကိုပယ်ရှားပြီးလျှင်ထိုပြည် ကိုဣသရေလအမျိုးအားအမွေပေးကမ်း
- ၂၀ ဝေငှတော်မူ၏။ ထိုနောက်မှာပရောဖက်၅၅မူလမပေါ်မရှိမှီအနှစ် လေးရာငါးဆယ်မျှလောက် သောကာလပတ်လုံးတရားသူကြီးတို့ကို
- ၂၁ ပေးတော်မူပြီးမှ ထိုအမျိုးသားတို့သည် မင်းကြီးကိုကောင်းသော အခါရှောလုအမည်ရှိသော။ ကိ၅၏သား ဗိယာမိန့် မျိုး ဖြစ်သောလူ
- ၂၂ တယောက်ကိုအနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံးပေးတော်မူ၏။ နောက်မှာထို သူကိုပယ်၍ ဣသရေလမင်းကြီး အရာ၌ခါပိန် ကိုချီးမြှောက်ခန့်ထား တော်မူပြန်၏။ ထိုသူအားသက်သေခံတော်မူလျက်ငါပိတ် နှစ်လုံးနှင့် ညီညွတ်သည် ဖြစ်၍ငါအလို ကိုပြည့်စုံစေမည် သူ။ ယေရှု၏သားခါ
- ၂၃ ပိန်ကိုငါတွေ့ရပြီးဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူ၏အမျိုးအနွယ်ထဲ၌ဘုရား သခင်သည်ဂတိတော်အထိုင်းကယ်တင်သောသခင်ယေရှုကိုဣသရေ
- ၂၄ လလူတို့အား ပေါ်ထွန်းစေတော်မူပြီး။ ထိုသခင် ကြွလာတော်မ မှု၌ယောဟန်သည်ဣသရေလလူအပေါင်းတို့အားနောင်တတရားနှင့်
- ၂၅ စပ်ဆိုင်သောရေနှစ်မင်္ဂလာတရားကိုဟောပြောနှင့်လေ၏။ ယော ဟန်သည် မိမိအမှုကိုဆောင်ရွက်နေလျှင် ငါသည်အဘယ်သူဖြစ် သည် ကိုသင်တို့ ထင်မှတ် ကြ သနည်း။ ငါသည်ထိုသူဖြစ်သည်မ ဟုတ်။ ငါနောက်လာသောသူတပါးရှိ၏။ ထိုသူ၏ခြေနင်းတော် ကိုငါ
- ၂၆ မချွတ်ထိုက်ပါဟုဆို၏။ ။အာဗြဟံမျိုးဖြစ်သောညီအစ်ကိုမှ စ၍သင်တို့တွင်ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့သောသူတို့။ ဤကယ်တင်
- ၂၇ တော်မူခြင်းတရားစကားကိုသင်တို့အားကြားလိုက်တော်မူ၏။ ယေ ရုလင်မြို့၌နေသောသူတို့နှင့်တကွမင်းများတို့သည် ထိုသခင်ကို၎င်း ဥပုသ်နေ့ထိုင်းအစည်ဖတ်ရွတ်သောပရောဖက်တို့၏စကားကို၎င်းမ သိနားမလည်သောကြောင့်ထိုသခင်ကိုငိုရင်သောအားဖြင့်ထိုပရော
- ၂၈ ဖက်စကားကိုပြည့်စုံစေကြပြီးတကား။ ကိုယ်တော်၌သေထိုက်သော အပြစ်တစ်ခုခုကိုမတွေ့သော်လည်း ကွပ်မျက်စေမည်အကြောင်း။ မိ
- ၂၉ လတ်မင်းထံ၌တောင်းလျှောက်ကြ၏။ ထိုသခင်ကိုရည်မှတ်၍ကျမ်း

၁၂ ဇာနည်ရေးထားသမျှတို့ကိုပြည့်စုံပြေးလွှင့်အစောင်းဆက်ကိုသစ်
 ၃၀ တိုင်မှနှုတ်ယူ၍သင်းခြင်းတွင်း၌အစားကြွ၏။ ဘုရားသခင်သည်
 ၃၁ ထည်းသေခြင်းမှထမြောက်ဝေတော်မူသည် ခြင်္သေ့ ဝါသိသံပြည့်မှ
 ၃၂ ယေရုရှလင်မြို့ဝင်၍နောက်တော်လိုက်လာသူကို အားခွေခွေကံများစွာ
 ၃၃ ကိုယ်ကိုထင်ရှားပြုတော်မူ၏။ ထိုသူကို ပြည်သူများတို့အားသက်
 ၃၄ သေခံပြုကြ၏။ ဆာလံကုန်စင်တော်တော်၌လှာသည်ကား၊ သင်သည်
 ဝါသားခြင်၏။ ယနေ့ပင်သင်ကို ခြင်္သေ့အားခွေ ဘုရားသည် နှင့်အ
 ညီဘုရားလခင်သည် ယေရုရှလင်မြို့ကိုဝေတော်မူသဖြင့် ဝါသိအစ
 များ၌ နှိုသောဝတ်တော်ကို ဝါသိသူတို့၏ သား၊ ဝါသိအား ပြည့်စုံဝေ
 တော်မူသည်ဟူ၍ ဝင်ခံမိမိ၌ မြို့ခြံသောအားနားတော်ကိုသင်တို့အား
 ဝါပေးဆော်ဟု နောက်တော်နှင့်အညီ ထိုသားဝါသိသင်းမှထမြောက်
 ကံဝေ ခြင်္သေ့ သင်းခြင်းတွင်း နှင့် နောက်တော်ခံဆက်ဆံသံအစည်ကင်း
 လွတ်ရမည်အခွင့်ကိုပေးတော်မူသည် ဟူ၍ ၎င်းဝေခြောက်ဝေသိ
 တင်းဝေလိတရားကို ဝါသိသည်သင်တို့အား ဩဇာပြောကြ၏။
 ၃၅ ထိုအကြောင့်ဆာလံကုန်စင်တော်၌ လှာသည်ကား၊ ကိုယ်တော်၏သန်
 ၃၆ ရှင်းသောသူအားပုပ်ဝင်ခြင်းကို နှိုဝေတော်မူဟုလား၏။ ဒါဝိဒ်သည်
 မိမိကာလ၌ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်ကိုဆောင်ရွက် ပြေးလွှင့်ကျိန်း
 ၃၇ ငက်၌မိမိအဖေတော်ထံသို့ဝင်သဖြင့် ပုပ်ဝင်ခြင်းနှင့်တူကြွလေ၏။ ဘု
 ရားသခင်ထမြောက်ဝေတော်မူသောသူသည် ပုပ်ဝင်ခြင်းနှင့် ဖြော
 ၃၈ တော့။ ။ ထိုအကြောင့်ညီအစ်ကိုတို့၊ ထိုသခင်၏ ကျေးဇူးတော်
 ကြောင့် အပြစ်အမှတ်ခြင်းတရားကို သင်တို့အားဟောကြားသည်ကို
 ၃၉ ထိုသခင်ကို ရုံကြည်သောသူရှိသမျှတို့သည် ဝေဒြေ၏ဘုရားအထိုင်း
 မအွတ်နိုင်သော အပြစ်အားလုံးတို့မှအွတ်ကြသည် ကို ၎င်းသိမှတ်ကြ
 ၄၀ လော့။ အနာဂတ်ကို ကုန်စင်၌လှာသည်ကား၊ အားခနာတတ်သောသူတို့၊
 ၄၁ ကြည့်ရှုအံ့အကြော၌ ဗြဟ္မာပျောက်ခြင်းသို့ရောက်ကြတော့။ အကြောင်း
 မူကား၊ သင်တို့အားတစုံတယောက်သောသူသည် ပြည့်စုံသော်လည်း
 သင်တို့နားလေည် နှိုသောအမှုကို သင်တို့လက်ထက်ကာလ ၌ ဝါပြု
 သည်ဟု ကုန်စင်စွာပါသောအရာသည် သင်တို့အပေါ်မှာ မရောက်ဝေ
 မည်အကြောင်း၊ သတ်ပြုကြလော့ဟု ပေါလုဟောလေ၏။

၄၂ လူများတို့သည် ဇေလ်မှထွက်သွားကြစည် ထိုအကြောင်းအရာတို့ကို
 ၃၁၀

မိမိတို့အားနောက်ဥပုသ်နေ့၌ဟောပြောပါမည်အကြောင်း။ တောင်း
 ၄၃ ပန်ကြ၏။ အစည်းအဝေးဖျက်၍ပြန်ရသောအခါယဒလူမှစ၍ဘုရား
 ကိုကိုးကွယ်သော။ ဘာသာဝင်သူများတို့သည်ပေါလုဗာနာဗနောက်
 သို့လိုက်ကြသည်ဖြစ်၍ ထိုသူများတို့သည်ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူး
 ၄၄ တော်၌ကပ်ကြည်မည်အကြောင်း။ တမန်တော်တို့သည် ဖျားယောင်း
 ၍ဆုမ္မဿဝါဒပေးလေ၏။ ။နောက်ဥပုသ်နေ့၌ဘုရားသခင်
 ၄၅ ၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုနာရအောင်တမြို့လုံးကျန်မတတ်စည်း
 ဝေးကြ၏။ ယဒလူတို့သည်အစည်းအဝေးတို့ကိုမြင်လျှင်သူစုသော
 စိတ်နှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်ပေါလုစကားကိုညှင်းခံသည်သာမကဆဲရေး
 ၄၆ ကြ၏။ ။ထိုအခါပေါလုဗာနာဗတို့သည်ရဲရင့်ခြင်းသက္ကိရှိ
 လျက်ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုသင်တို့အားရှေ့ဦး
 စွာဟောပြောရ၏။ သင်တို့သည်ပယ်၍ထာဝရအသက်ကိုမိမိတို့မခံ
 ၄၇ ထိုက်သည်ဟုမိမိတို့စီရင်ကြသောကြောင့် ထာဝရဘုရားသည်မှာ
 တော်မူသည်အတိုင်းငါတို့သည်မျက်နှာကိုလွှဲ၍တပါးအမျိုးသားတို့
 ဆီသို့လှည့်ကြ၏။ မှာတော်မူသောဗျာဒိတ်တော်အချက်ကား။ သင်
 သင့်မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင်ကယ်တင်ခြင်းကိုပြုစိမ့်သေငါ့သင်ကို
 ၄၈ တပါးအမျိုးသားတို့လင်းစရာသို့ငါခန့်ထား၏ဟုဗျာဒိတ်တော်ရှိသည်
 ဟုဆိုကြ၏။ ထိုစကားကိုတပါးအမျိုးသားတို့သည်ကြားလျှင်ဝမ်း
 မြောက်၍ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုချီးမွမ်းကြ၏။
 ထာဝရအသက်ရှင်ခြင်းကိုရစေခြင်းငှါခန့်ထားသောသူရှိသမျှတို့
 ၄၉ သည်ရုံကြည်ခြင်းသို့ရောက်ကြသဖြင့် ထာဝရဘုရား၏သာသနာ
 ၅၀ တော်သည်တပြည်လုံးနှံ့ပြားလေ၏။ ။ထိုအခါယဒလူတို့သည်
 ဘုရားကိုကိုးကွယ်၍အသရေရှိသောမိမိတို့ကို၎င်းထိုမြို့၌ထင်ပေါ်
 ခြင်းရှိသောလူကြီးတို့ကို၎င်းနှိုးဆော်၍ပေါလုဗာနာဗတို့ကိုညှင်း
 ၅၁ ဆဲစေသဖြင့်ထိုပြည်၏နယ်မှနှင်ထုတ်ကြ၏။ တမန်တော်တို့သည်
 မိမိတို့ခြေဖဝါးမြေမှနံ့ကိုထိုသူတို့အားခါလိုက်၍ဣကောနိမြို့သို့သွား
 ၅၂ ကြ၏။ တပည့်တော်များတို့သည်ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့်၎င်းသန့်ရှင်း
 ၁ သောဝိညာဉ်တော်နှင့်၎င်းပြည့်စုံကြ၏။ ။ဣကောနိမြို့သို့ရောက်
 လျှင်ထိုသူနှစ်ပါးတို့သည်ယဒတရားဇရပ်သို့ဝင်၍ဟောပြောသ
 ၂ ကြ၏။ မရုံကြည်သောယဒလူတို့သည်တပါးအမျိုးသားတို့ကိုနှိုး

၁၄

။တမန်တော်ဝတ္ထု။

ဆော်၍ ညီအစ်ကိုအားမနာလိုသောမိတ်ကိုရှိစေခြင်းငှါဂုံးထိုက်
 ၃ ကြ၏။ ထိုကြောင့်ကြာမြင့်စွာနေသဖြင့်သခင်ဘုရား၏တရားတော်
 ကိုမဆုတ်မဆိမ်းဟောပြောလေ၏။ သခင်ဘုရားသည်လည်းကျေးဇူး
 ၄ တရားတော်ဘက်သက်သေခံလျက်နိမိတ်လက္ခဏာ။ အံ့ ဖွယ်သောအမှု
 ၅ တို့ကိုတမန်တော်ကိုလက်ဖြင့်ပြုနိုင်သောအခွင့်ပေးတော်မူ၏။ ထို
 ၆ မြို့သူမြို့သားအပေါင်းတို့သည်ကွဲပြားခြင်းရှိ၍အချို့တို့သည် ယခုလူ
 ၇ တို့ဘက်၌နှင့်အချို့တို့သည်ကမန်တော်တို့ဘက်၌ ၎င်းနေကြ၏။ မင်း
 ၈ အရာရှိတို့နှင့်ယုဒအမျိုးသား။ ကပါးအမျိုးသားတို့သည်တမန်တော်
 ၉ တို့ကိုလည်းဆဲ၍ကျောက်ခဲနှင့်ပြင်မည်တဟုန်တည်းပြေးလာကြသည်
 ၁၀ အကြောင်းကို တမန်တော်တို့သည်သိသဖြင့်လူကောနိပြည်၌လူတ္တ
 ၁၁ ရမြို့။ ဒေရဗေမြို့မှစ၍ကျေးလက်များသို့ပြေးထွက်၍ ထိုအရပ်များ
 မှာဝေဝေလိတရားကိုဟောပြောကြ၏။

၁၂ အမိဝမ်းထဲမှစ၍ခြေဆုံသဖြင့်တခါမျှမသွားဘူးသောလူတယောက်
 ၁၃ သည်လူတ္တရမြို့၌ထိုင်လျက် ပေါလုဟောပြောသည်ကိုကြားလေ၏။
 ၁၄ ပေါလုသည်လည်း ထိုသူကိုစေ့စေ့ကြည့်၍ အနာရောဂါကင်းမည်အ
 ၁၅ ကြောင်း။ ရုံကြည့်ခြင်းရှိသည်ကိုသိမြင်လျှင်ထ၍မတ်တတ်ရပ်တော့ဟု
 ၁၆ ကြီးသောအသံနှင့်ဆိုသဖြင့်ထိုသူသည်ရုတ်တရက်ထ၍လှမ်းသွားလေ
 ၁၇ ၏။ ပေါလုပြုသောအမှုကိုလူအစုအဝေးတို့သည်မြင်လျှင်စကားသံ
 ၁၈ ကိုလွှင့်လျက်နတ်ဘုရားတို့သည်လူအရောင်ဆောင်၍ ငါတို့ဆီသို့
 ၁၉ ဆင်းသက်ပါသည်တကား ဟု လူကောနိဘာသာစကားအားဖြင့်ဆို
 ၂၀ ကြ၏။ ပေါလုသည်သာ၍ဟောပြောသောကြောင့်သူကိုဟောရမေဟု
 ၂၁ ၍၎င်းဗာနာဗကျိဇုသဟူ၍၎င်းခေါ်ဝေါ်ကြ၏။ ထိုမြို့ရှေ့၌ရှိသောဇုသ
 ၂၂ ၏ယဇ်ပရောဟိတ်သည်နွားနှင့်ပန်းကုံးကိုမြို့တံခါးနားသို့ယူခဲ့၍
 ၂၃ လူအစုအဝေးတို့နှင့်တကွယဇ်ပူဇော်မည်ပြုသည်ကို တမန်တော်ဗာ
 ၂၄ နာဗပေါလုတို့သည်သိတင်းကြားလျှင်မိမိတို့အဝတ်ကိုဆုတ်၍လူ
 ၂၅ ထဲသို့ပြေးဝင်လျက် အချင်းလူတို့။ အဘယ်ကြောင့်ဤသို့ပြုကြသ
 ၂၆ နည်း။ ငါတို့သည်သင်တို့ကဲ့သို့လူ့ဗုဒ္ဓါရှိသောသူဖြစ်ပါ၏။ သင်တို့
 ၂၇ သည်ဤအချည်းနှီးသောအရာတို့ကိုပယ်ကြ၍ကောင်းကင်မြေကြီး
 ၂၈ သမုဒ္ဒရာတို့မှစ၍အရပ်ရပ်ရှိလေသမျှတို့ကိုဖန်ဆင်းတော်မူ၍ အ
 ၂၉ သက်ရှင်တော်မူသောဘုရားသခင်ဆီသို့ပြောင်းလဲကြမည်အကြော

၁၆ င်း။ ငါတို့သည် ဇံဂေလိတရားကိုဟောပြော၏။ ထိုဘုရားသခင်
 ၁၇ သည်ရှေးလွန်လေပြီးသောကာလတို့၌ လူအမျိုးမျိုးတို့သည် မိမိတို့အ
 ၁၈ လိုအလျောက်ကျင့်ကြံမည် အကြောင်း။ အလွတ်ထားတော်မူ၏။ သို့
 သော်လည်း သင်တို့အား ကျေးဇူးပြုလျက် အစာအာဟာရနှင့်ဝပြော
 ၁၉ ချစ်ဝမ်းမြောက်စေခြင်း၊ ချီရိမ်းကောင်းကင်မှ ချီရိမ်းရွာစေတော်မူ၍အ
 သီးအနှံတို့ကိုသီးစေတတ်သောဥတုကိုပေးတော်မူသောအားဖြင့်ဘု
 ၂၀ ရားသခင်ရှိတော်မူသည်ကိုသက်သေခံသံ့နေတော်မမူဟုပေါလုဗါ
 ၂၁ နာဗတို့သည်ကျေးကျော်လေ၏။ ထိုသို့ကျေးကျော်သဖြင့် လူအစုအ
 ဝေးတို့သည်ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကိုမပြုရအောင်မြင်တားလျက် မြစ်တီး
 ၂၂ ခဲလှ၏။ ။ထိုအခါယုဒလူတို့သည်အန္တီအုတ်မြို့၊ ဣကောနိမြို့တို့
 မှလာကြ၍လူအစုအဝေးတို့ကိုညှိ ညွတ် တိုင်ပင်ပြီးလျှင် ပေါလုကို
 ၂၃ ကျောက်ခဲနှင့်ပြစ်၍သေပြီးဟုစိတ်ထင်နှင့်မြို့ပြင်သို့ဆွဲဝင်ကြ၏။ တ
 ပည့်တော်တို့သည်ဝန်းရံ၍နေကြစည်ပေါလုထ၍မြို့ထဲသို့ဝင်ပြန်၏။
 ၂၄ နက်ဖန်နဲနွဲဗာနာဗနှင့်တကွဒေရဗေမြို့သို့ထွက်သွားလေ၏။ ထိုမြို့၌
 ဇံဂေလိတရားကိုဟောပြော၍လူအများတို့ကိုတပည့်တော်ဖြစ်စေ
 ၂၅ ပြီးမှလုတ္တရမြို့၊ ဣကောနိမြို့၊ အန္တီအုတ်မြို့တို့ကိုအစည်အထိုင်လှည့်
 လည်၍ပြန်ကြ၏။ ထိုသို့ပြန်ကြစည်တပည့်တော်များ၏ စိတ်နှစ်လုံး
 ၂၆ ကိုမြဲမြံခိုင်ခံ့စေသဖြင့်ရုံကြည်ခြင်းတရား၌တည်ကြည်မည် အကြော
 င်းနှိုးဆော်ချီးပင့်၍ငါတို့သည်များပြားသောညည်းဆဲခြင်းဆင်းရဲ
 ၂၇ ဒုက္ခကိုခံ၍ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သို့ဝင်ရကြမည်ဟုဟောပြော
 ပြည့်စုံကြ၏။ အသင်းတော်များတို့၌သင်းအုပ်တို့ကို ခန့်ထား၍အ
 ၂၈ စားရှောင်လျက် ဆုတောင်းပဌနာပြု ပြီးလျှင်သင်းဝင်သူတို့သည်ရုံ
 ကြည်ရာသခင်ဘုရား၏လက်တော်သို့ ထိုအသင်းတော်များတို့ကို
 ၂၉ အပ်နှံကြ၏။ ပိသိဒိပြည်လုံးကိုရှောက်သွား၍ပံ့ပုလိပြည်သို့ရောက်
 ၃၀ က်လျှင် ပေရဂေမြို့၌နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုဟောပြော၍အတ္တလိ
 ၃၁ မြို့သို့သွားပြန်ကြ၏။ ထိုမြို့မှသင်္ဘောနှင့်ထွင်၍မိမိတို့ဆောင်ရွက်ခဲ့
 ပြီးသောအမှုအလို့ငှါ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်သို့အပ်နှံ၍ စေ
 ၃၂ ထွတ်သောအန္တီအုတ်မြို့သို့ရောက်လာကြ၏။ ထိုမြို့သို့ရောက်ပြီးလျှင်
 သင်းဝင်သူတို့ကိုစုဝေးစေ၍ မိမိတို့အားဖြင့်ဘုရားသခင်သည်ပြု
 တော်မူသမျှတို့ကိုငင်ရုံကြည်ခြင်းတံခါးကိုတပါး အမျိုးသားတို့အား

၂၀ ဖွင့်တော်မူကြောင်းကို၎င်းပြန်ကြားကြ၏။ ထိုမြို့၌ လည်းတပည့်
တော်တို့နှင့်အတူကြာမြင့်စွာနေကြ၏။

၁ ယခုပြည်မှအနှံ့အုပ်မြို့သို့ရောက်လာသောသူအချို့ကိုကသင်တို့သည်
မောဂြောဏီတရားအတိုင်းအရေဖျားသွီးမင်္ဂလာကိုမခံလျှင်ကယ်တင်
တော်မူခြင်းသို့မရောက်နိုင်ဟုညီအစ်ကိုအားကမ္ဘာ့ဩဝါဒပေးကြ
၂ ၏။ ထိုသူတို့နှင့်ပေါ့လူ။ဗာနာဗ တို့သည် ဆွေးနွေးညှင်းချခြင်း
များသော အခါ ပေါ့လူ။ဗာနာဗ တို့သည် အချားသော တပည့်တော်
အချို့တို့နှင့်တကွထိုပြဿနာ ကိုအကြောင်းပြု၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ရှိ
၃ သောတမန်တော်တို့နှင့် သင်းအုပ်တို့ ဆီသို့သွားရမည် အကြောင်းစိ
ရင်ကြ၏။ သင်းဝင်သူတို့သည်လမ်း၌သွားသဖြင့် ပေါ့လူ။ဗာနာဗတို့
၄ သည်ဖိနိတ်ပြည်။ ၅မာရိပြည်ကို ရှောက်သွား၍တပါးအမျိုးသားတို့
ပြောင်းလဲခြင်း အကြောင်းအရာကိုကြားပြော သဖြင့် ညီအစ်ကိုအ
၅ ပေါင်းတို့ကိုအဖွဲ့ဝင်မြောက်စေကြ၏။ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်
ပြီးလျှင်တမန်တော်။သင်းအုပ်တို့မှစ၍သင်းဝင် သူများတို့တွင်လက်
ခံသိမ်းဆည်းခြင်းကျေးဇူးကိုခံရသည်ဖြစ်၍မိမိတို့အားဖြင့်ဘုရား
၆ သခင်ပြုတော်မူသမျှတို့ကိုပြန်ကြားကြ၏။ ။ဗာရိရှဲလူရထဲက
ရုံကြည်သောသူအချို့တို့သည်ထလျက်တပါးအမျိုးသားတို့အားအရေ
၇ ဖျားသွီးမင်္ဂလာကို ပေးရမည်။ မောဂြောဏီတရား ကိုကျင့်စေခြင်းငှါ
ဆုမွရမည်ဟုဆိုကြ၏။ ထိုအခါတမန်တော်တို့နှင့်သင်းအုပ်တို့သည်
၈ ထိုအမှုကိုကြည့်ရှုဆင်ချင်ရအောင်စဉ်းဝေးကြ၏။ များစွာသေဆွေး
နွေးညှင်းချခြင်း ရှိ လေသော်ပေတရုထ လျက်ညီအစ်ကိုတို့။ ဘုရား
၉ သခင်သည်ရှေ့ဦးစွာငါတို့တွင်ရွေးတော်မူ၍ငါဟောပြောသောအား
ဖြင့်တပါးအမျိုးသားတို့သည်ဝေဂေလိ တရားကိုကြား နာ၍ရုံကြည်
၁၀ ရမည်အကြောင်းစိရင်တော်မူသည်ကိုသင်တို့သိကြ၏။ စိတ်နှုတ်လုံး
ကိုသိတော်မူသောဘုရားသခင်သည်သန့်ရှင်းသောမိညည်းတော်ကို
၁၁ ငါတို့အားပေးသည်နည်းတူသူတို့အားပေးသဖြင့်သူတို့ဘက်သက်
သေခံတော်မူ၏။ ရုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်လည်းသူတို့၏စိတ်နှုတ်လုံးကို
သန့်ရှင်းစေ၍ငါတို့နှင့်သူတို့ကို ချားနားစေတော်မမူ။ သို့ ဖြစ်လျှင်
ငါတို့မထမနိုင်။ငါတို့အဖများလည်းမထမနိုင်သောထမဆိုးကိုတပည့်
တော်တို့၏လည်ပင်းအပေါ်၌တင်စေခြင်းငှါအဘယ်ကြောင့် ဘုရား

၁၁ သခင်ကိုစုံစမ်းကြသနည်း။ သခင်ယေရှု၏ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်သာ
 ထိုသူတို့သည် ကယ်တင် တော်မူခြင်းသို့ရောက်သည်နည်းတူ ငါတို့
 ၁၂ သင့်လည်းရောက်မည်ကိုငါတို့ရုံကြံ၏ဟုပေအရဆို၏။ ထိုအခါဗာနာ
 ဗနှင့်ပေါလုတို့သည်မိမိတို့အားဖြင့်တပါးအမျိုးသားတို့တွင်ဘုရား
 သခင်ပြုတော်မူသမျှသော နိမိတ်လက္ခဏာ။ အံ့ဖွယ်သောအမှုတို့ကို
 ကြားပြောသည်ကိုအရအဝေးအားလုံးတို့သည်တိတ်ဆိတ်စွာနေ၍
 ၁၃ နားထောင်ကြ၏။ ။သူတို့သည်ကျန်စင်အောင်စကားပြော
 ၁၄ ပြီးမှသာကုပ်ကညီအစ်ကိုတို့ငါစကားကိုနားထောင်ကြပါ။ ဘုရား
 သခင်သည်မိမိအဖို့အလို့ငှါတပါးအမျိုးသားအထဲကအချို့သောသူတို့
 ကိုနှုတ်ယူခြင်းငှါရှေ့ဦးစွာတပါးအမျိုးသားတို့ကိုအကြံအစူးအရကြွလှီ
 ၁၅ တော်မူသည်အကြောင်းအရာကိုရှိမုန်ဟောပြောခဲ့ပြီး။ ထိုအကြော
 ၁၆ င်းအရာသည်လည်းပရောဖက်တို့၏စကားနှင့်ညီလျက်ရှိ၏။ ကျွန်
 စာလာသည်ကား။ ငါနာမတော်အားဖြင့်ထပ်ဆင့်၍ ခေါ်ဝေါ်အပ်
 သောတပါးအမျိုးသားအပေါင်းတည်းဟူသောကျန်ကြွင်းရစ်သော
 လူများတို့သည် ထာဝရဘုရားသခင်ကိုရှာစေခြင်းငှါနောက်မှ
 ၁၇ ငါပြန်လာမည်။ လဲလျက်ရှိသောဒါဝိဒ်၏ဘဲကိုဆောက်တည်ပြန်မည်။
 ပြိုပျက်ရာများကိုလည်းပြုပြင်သဖြင့်ထိုဘဲကိုမတ်စေပြန်မည်ဟု
 ၁၈ ကမ္ဘာဦးမှစ၍သိတော်မူသော ဤအမှုအရာတို့ကိုစီရင်တော်မူသော
 ၁၉ ထာဝရဘုရား၏ဗျာဒိတ်တော်ရှိသည်ဟုလာသတည်း။ ထိုကြောင့်
 တပါးအမျိုးသားတို့ထဲမှဘုရားသခင်ဆီသို့ပြောင်းလဲသောသူတို့ကို
 ၂၀ မနှောင့်ရှက်ဘဲလျက် ရုပ်တုတို့၏ညစ်ညူးရာကိုငင်မတရားသော
 မေရန်ကိုငင်လည်ပင်းကိုညှစ်၍သတ်သောအရာကိုငင်အသွေးကိုငင်
 ငင်ကြည်ရှောင်စေခြင်းငှါသူတို့ကိုမှာလိုက်သင့်သည်ဟုငါသဘောရှိ
 ၂၁ ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ မောရှေ၏ပညာအတ္တိကျမ်းကိုတ
 ရားဖျက်၍နှိပ်ပယ်နေ့တိုင်းဖတ်ရှုတ်သဖြင့်မောရှေတရားကိုရှေးကာ
 လမှစ၍ခပ်သိမ်းသောမြို့တို့၌ပေါ်ပြောလေ့ရှိသည်ဟု ယုံကြည်ဆို၏။

၂၂ ထိုအခါတမန်တော်။သင်းအုပ်တို့နှင့်သင်းဝင်သူအပေါင်းတို့သည်မိ
 မိတို့အထဲ၌ရွေးကောက်၍ညီအစ်ကိုတို့ထွင်ထင်ရှားသောသူတည်း
 ဟူသောဗာသဗအမည်သစ်ရှိသော ယုဒနှင့်သိလတို့ကိုအဖွဲ့အုတ်မြို့
 သို့ပေါလု။ဗာနာဗတို့နှင့်တကွစေလွှတ်မည်အကြောင်း။ သဒ္ဒါအောင်

၂၃ ညွတ်ကြ၏။ သူတို့လက်ဖြင့်ပေးလိုက်သောစာတူမူကား။ တမန်တော်
 သင်းအုပ်ညီအစ်ကိုများသို့သည်အနှံ့အုတ်မြို့ မှစ၍ ရှိပြည်။ ကိလိ
 ကိပြည်တို့၌ရှိနေ၍ အပါးအမျိုးသားဖြစ်သော ညီအစ်ကိုတို့ကိုမေတ္တာ
 ၂၄ နှင့်ကြားလိုက်ပါ၏။ လူအားသို့သည်ငါတို့ အခွင့်မရှိဘဲ ငါတို့ဆီမှ
 ထွက်သွား၍ သင်တို့သည် အရေးများသိုးမက်လာကုန်ရမည်။ ပညတ်
 တရားကို ကျင့် ရမည် ဟူ သော ကောင်းဖြင့် သင်တို့၏စိတ်နှစ်လုံးကို
 ၂၅ နှောင့်ရှက်ဖျက်ဆီးသည်ကိုငါတို့ကြားရသည်ဖြစ်၍ ငါတို့သခင်ယေ
 ၂၆ ရှုခရစ်၏အမှုတော်ကြောင့် မိမိအသက်ကို စွန့် ဝံ့ သော သူတည်းဟူ
 သော။ ငါတို့ချစ်သောဗာနာဗ။ ပေါလုတို့နှင့် တကွ ရွေးကောက်သော
 သူတို့ကိုသင်တို့ဆီသို့စေလွှတ်ခြင်းငှါ တညီတညွတ်တည်းစီရင်သည့်
 ၂၇ နှင့်အညီ ဤအကြောင်းအရာကိုသင်တို့အားနှုတ်ဖြင့်ကြားစေခြင်း
 ၂၈ ငှါ ယခုနှင့်သီလကိုစေလွှတ်ကြ၏။ ရုပ်တုရှေ့မှာပူဇော်သော ယဇ်ကော
 ၂၉ င်ကိုငှင်အသွေးကိုငှင်လည်ပင်းကိုညှစ်၍ သတ်သော အရာကိုငှင်မတ
 ရားသောမေရန်ကိုငှင်ကြည်ရှောင်ရမည်ဟူသော ပညတ်မှတပါး အ
 ချားသောဝန်ကိုသင်တို့၏အပေါ်၌တင်ခြင်းငှါ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်
 တော်နှင့်ငါတို့သည် အလိုမရှိ။ ထိုအရာများကိုကြည့်ရှောင်အပ်၏။ ကျန်း
 ၃၀ မာပါစေသော ယုရေးလိုက်သတည်း။ ။ ထိုသူတို့သည် သွားသော အ
 ၃၁ ခွင့်ကိုရ ပြီးလျှင် အနှံ့အုတ်မြို့သို့ သွား၍ လူအပေါင်းကို စုဝေးစေသဖြ
 ၃၂ င့် မှာစာကိုအပ်ပေးကြ၏။ မှာစာကိုဖတ် ရွတ်သော အခါ ထိုသက်သိ
 ၃၃ ခြင်းအကြောင်းကြောင့် ဝမ်မြောက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ယခုနှင့်သီ
 ၃၄ လတို့သည် ပရောဖက်ဖြစ်သဖြင့် များသော စကား နှင့် ညီအစ် ကိုတို့
 ၃၅ ကို ဆုမွန်မြဲမြဲ ခိုင်ခံ့စေကြ၏။ ထိုသူတို့သည် အတန်အရာနေပြီး မှတမန်
 ၃၆ တော်တို့ဆီသို့ ညီမိသက်စွာ ပြန်ရအောင် ညီအစ်ကိုတို့ သည် အခွင့်
 ၃၇ ပေးကြ၏။ သို့သော်လည်း သီလသည် အလိုလိုနေသေး၏။ ပေါလု
 ၃၈ ဗာနာဗတို့သည်လည်း အနှံ့အုတ်မြို့၌ နေလျက် အချားသော သူ အများ
 ၃၉ တို့နှင့် တကွ ဆုမွန် ဩဝါဒပေး ၍ သခင်ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တရား
 ၄၀ တည်းဟူသော ဝေဒဏီတရားကိုဟောပြောကြ၏။ ။ အင်တန်
 ကာလကြာသော အခါ ပေါလုက ငါတို့သည် သခင်ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်
 တရားကိုဟောပြောဘူးသော မြို့များတို့၌ရှိသော ညီအစ်ကိုတို့ သည်
 အဘယ်သို့ ရှိနေသည်ကို ကြည့်ရှု၍ ပြန်သွားကြ၍ ဟု ဗာနာဗအားဆို
 ၄၁ ၏။ ဗာနာဗ သည် မာကျအမည် ရှိသော ယောဟန်ကိုခေါ်ခြင်းငှါ အ

၃၈ ကြံ့ရှိ၏။ ပေါလုကားပံဖုလိ ပြည် ၌ သူတို့နှင့် ခွာ၍ အမှုထမ်းရာသို့
 ၃၉ မလိုက်မသွားသော ထိုသူကို မခေါ်သင့်ဟု သဘောရှိ၏။ ထိုအကြော
 ၄၀ င်းနှင့်အချင်းချင်းမသင့်သဖြင့် တရားဒီသွား၍ ဗာနာဗ သည်မာက
 ၄၁ ကိုခေါ်လျက် ကုပရကျွန်းသို့ လွှင့်လေ၏။ ညီအစ်ကိုတို့သည် ပေါလုကို
 ၄၂ သူရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်သို့ အပ်နှံကြပြီး မသူသည် သီလကို ရွေး
 ၄၃ ချယ်သဖြင့် ထွက်၍ အသင်းတော်များကို မြဲမြံနိုင်ခဲ့စေလျက် ရှင်ပြည်။
 ၄၄ ကိလိကိပြည် တို့ကို ရှောက်သွားလေ၏။ ။ ထိုနောက် မှာပေါလု
 ၄၅ သည် ဧရဗေမြို့နှင့် လုတ္တရမြို့သို့ ရောက်လေ၏။ လုတ္တရမြို့ ၌ တိမော
 ၄၆ သေအမည် ရှိသော တပည့် တော် တယောက် ရှိ၏။ သူ၏ အမိကား ရုံ
 ၄၇ ကြည်သော ယုဒမိမ္မဖြစ်၏။ အဖကား ဟေလသလုဖြစ်၏။ ထိုသူသည်
 ၄၈ လုတ္တရမြို့ ၌ ဣကောနိမြို့ ၌ ရှိသော ညီအစ်ကိုတို့တွင် အသရေရှိသော
 ၄၉ သူဖြစ်၏။ ပေါလုသည် ထိုသူကို ခေါ်ခြင်းငှါ အလိမ္မာ၍ သူ၏ အဖဟေ
 ၅၀ လသလုဖြစ်သည်ကို ထိုအရပ်တို့ ၌ ရှိသော ယုဒ လူအပေါင်းတို့ သည်
 ၅၁ သိသောကြောင့် အရေဖျားလှီး မင်္ဂလာကို သူအား ပေးလေ၏။ သူတို့
 ၅၂ သည် မြို့များကို ရှောက်သွားစဉ်တွင် ယေရုရှလင်မြို့ ၌ နေသော တမန်
 ၅၃ တော်။ သင်းအုပ်တို့သည် စီရင်သော ပညတ်တို့ ကို အသင်းများ ကျင့်
 ၅၄ စောင့်ဖို့ ရာအပ်ပေးကြ၏။ ထိုသို့ အသင်းတော်တို့သည် ရုံကြည်ခြင်း
 ၅၅ ၌ တည်ကြည်မြဲမြံသည့် ဖြစ်၍ အရေအတွက်အားဖြင့် တနေ့ထက် တနေ့
 ၅၆ တိုးပွားများကြလေ၏။ ။ ဖြူဂိပြည်။ ဂလာတိပြည်ကို ရှောက်
 ၅၇ သွားပြီးမှ အာရှိပြည် ၌ နှုတ်ကပတ်တရားတော် ကို မဟောရမည် အ
 ၅၈ ကြောင်း။ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်သည် မြတ်တားတော်မူသဖြင့် မူ
 ၅၉ သိပြည်သို့ ရောက်၍ ဝိသန့်ပြည်သို့ သွားမည် ပြုကြစဉ် ယေရု၏ ဝိညာဉ်
 ၆၀ တော်သည် အခွင့်ပေးတော်မမူသောကြောင့် မူသိပြည်အနားမှာ ရှောက်
 ၆၁ ၍ တရောမြို့သို့ ရောက်ကြ၏။

၆၂ ညည်းခါ ပေါလုသည် ဗျာဒိတ်တော်ကို မြင်ရ၍ မာကေဒေါနိလူတ
 ၆၃ ယောက်ရပ်နေလျက် မာကေဒေါနိပြည်သို့ ကူးပါ။ ငါတို့ ကို မပါဟု
 ၆၄ တောင်းပန်၏။ ထိုဗျာဒိတ်တော်ကို မြင်ရလျှင် မာကေဒေါနိပြည်၌ ဝံ
 ၆၅ ဂေလိတရားကို ဟောစေခြင်းငှါ သခင်သူရားသည် ငါတို့ကို ခေါ်တော်
 ၆၆ မူသည် ဟု ငါတို့ သဘောကျသဖြင့် ထိုပြည်သို့ သွားရအောင် ချက်ချင်း
 ၆၇ ရှာကြံကြ၏။ ထိုကြောင့် တရောမြို့မှ သင်္ဘောနှင့် လွှင့်လျှင် သာမော

သွား၍ ထိုမြို့မှ သင်္ဘောနှင့်လွှင့် သဖြင့် ကုပရကျန်း သို့ရောက် ကြ၏။

- ၁ သလမ်မြို့ရှိနေစဉ် ယုဒတရား ဇရပ်များ တွင်ဘုရား သခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရား တော် ကိုဟောပြော ကြ၏။ ယောဟန်သည် လည်း ထို
- ၂ သူတို့ လက်ထောက် ဖြစ်လေ၏။ တကျန်း လုံး ကိုရှောက်၍ ပါပမြို့သို့ ရောက်လျှင် သေရေ ပေါလုအမည် ရှိသော မြို့ဝန်ထံ၌ ပရောဖက် ရောင်ဆောင် သော နတ် ဝိဇ္ဇာ အတတ် သမား ။ ယုဒမျိုး ။ ဗာယေ ရှု ကို တွေ့ကြ
- ၃ ထို မြို့ဝန် သည် ပညာသတိ ရှိသဖြင့် ဗာနာဗနှင့် ရှောလုတို့ ကို ခေါ်ပင့်၍ ဘုရား သခင် ၏ နှုတ်ကပတ် တရား တော် ကို နာလို သော စိတ် ရှိလေသော် နတ်ဝိဇ္ဇာ အတတ် သမား ဟူ၍ ဆိုလို သော ထို လူမသည် မြို့
- ၄ ဝန် ကို ရုံကြည်ခြင်း မှလွှဲခြင်း ငှါ တမန်တော် တို့ စကား ကို ညှင်း ခုံလေ၏။
- ၅ ထိုအခါ ပေါလု ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်သော ရှောလုသည် သန့်ရှင်း သော ဝိညာဉ်တော် နှင့် ပြည့် သဖြင့် ထို နတ် ဝိဇ္ဇာ အတတ် သမား ကို စေ့ စေ့ ကြည့်
- ၆ လျက် လှည့်စား ခြင်း ။ အကျိုး ကို ဖျက်ခြင်း အမျိုး မျိုး နှင့် ပြည့်စုံ သော မာရ် နတ် ၏ သား ။ ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရား ၏ ရန်သူ ။ သံသ ညီ ထာဝရ ဘုရား ၏ ဖြောင့် မတ် သော လမ်ခရီး တို့ ကို မဖျက် ဆီး ဘဲမနေ နှိုင်း သ
- ၇ လော ။ ယခုပင် ထာဝရ ဘုရား ၏ လက်တော် သည့် သင် အပေါ်၌ ရောက်၍ နေ ကို မမြင် နှိုင်း အောင် အင်တန် ကာလ ပတ်လုံး သင် ၏ မျက်စိ ကွယ်လိမ့်မည် ဟု ပေါလု ဆို သော ခဏတွင် မျက်စိ မြှေးရှက် ၍ မှောင်မိုက် အတိ ဖြစ်သဖြင့် လက်ဆွဲပေး သော သူတို့ ကို ရှာလျက် တလည် လည် ရှိ၍
- ၈ နေ၏။ ထိုအကြောင်း အရာ ကို မြင်လျှင် မြို့ဝန် သည် ရုံကြည် ခြင်း သို့ ရောက် ၍ သခင် ဘုရား ၏ ဒေသနာ တော် ကို အလွန် အံ့ကြွေ မိန်း မော၍ နေ၏။

- ၉ ပေါလု နှင့် ပါသော သူတို့ သည် ပါပမြို့ မှလွှင့် ကြ၍ ပံပုလိပြည် ပေရဂေ မြို့သို့ ရောက်ပြီး လျှင် ယောဟန် မလိုက် ဦး ဘဲလျက် ယေရုရှလင် မြို့သို့
- ၁၀ ပြန်လေ၏။ ပေရဂေ မြို့ မှထွက် သွား ပြန်၍ ပိသိဒိ ပြည် အနို့အုတ်မြို့ သို့ ရောက်ပြီး လျှင် ဥယျာဉ် နေ့၌ တရား ဇရပ် သို့ ဝင်၍ ထိုင် နေကြ၏။
- ၁၁ ပညတ္တိ ကျမ်အနာဂတ္တိ ကျမ် ကို ဖတ်ရွတ်ပြီး မှတရား ဇရပ် မှူးတို့ သည် ညီအစ် ကို တို့ ။ လူများ အား ဆု မွှေစရာ စကား ရှိလျှင် ယောဟန် ပြောကြပါ
- ၁၂ ဟု ကြား လိုက်လေ၏။ ။ ထိုအခါ ပေါလု သည် တစ် မိမိ လက် နှင့် အမှတ် ပေးလျက် ဣသရေလ လူ မှစ၍ ဘုရား သခင် ကို ကြောက်ရွံ့

- ၁၇ သောသူတို့။နားထောင်ကြပါ။ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အဖများကိုရှေးကောက်တော်မူ၍ အရတ္တုပြည်၌ဧည့်သည်ဖြစ် သောထိုလူမျိုး ကျိုးမြောက်သဖြင့် ထင်ရှားသောလက်တော်နှင့်ထို
- ၁၈ ပြည်မှနှုတ်ဆောင်တော်မူ၏။ အနှစ်လေးဆယ်မျှလောက်သောကာ
- ၁၉ လပတ်လုံးတော၌ကျွေးမွေးဟော်မူ၏။ ခါနာန်ပြည်၌လူချွန်မျိုးတို့ ကိုပယ်ရှားပြီး လျှင်ထိုပြည် ကိုဣသရေလအမျိုးအားအမွေပေးကမ်း
- ၂၀ ဝေငှတော်မူ၏။ ထိုနောက်မှာပရောဗက်ရှမုလမပေါ်မရှိမှီအနှစ် လေးရာငါးဆယ်မျှလောက် သောကာလပတ်လုံးတရားသူကြီးတို့ကို
- ၂၁ ပေးတော်မူပြီးမှ ထိုအမျိုးသားတို့သည် မင်းကြီးကိုကောင်းသော အခါရှောလုအမည်ရှိသော။ ကိရှ၏သား ဗယ်မိန့် မျိုးဖြစ်သောလူ
- ၂၂ တယောက်ကိုအနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံးပေးတော်မူ၏။ နောက်မှာထို သူကိုပယ်၍ ဣသရေလမင်းကြီး အရာ၌ခါပိန် ကျိုးမြောက်ခန့်ထား တော်မူပြန်၏။ ထိုသူအားသက်သေခံတော်မူလျက် ငါ့ပိတ်နှုတ်လုံးနှင့် ညီညွတ်သည် ဖြစ်၍ငါအလို ကိုပြည့်စုံစေမည် သူ။ယေရှု၏သားခါ
- ၂၃ ပိန်ကိုငါတွေ့ရပြီးဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူ၏အမျိုးအနွယ်ထဲ၌ဘုရား သခင်သည်ဂတိတော်အတိုင်းကယ်တင်သောသခင်ယေရှုကိုဣသရေ
- ၂၄ လလူတို့အား ပေါ်ထွန်းစေတော်မူပြီး။ ထိုသခင် ကြွလာတော်မ မှီယောဟန်သည်ဣသရေလလူအပေါင်းတို့အားနောင်တတရားနှင့်
- ၂၅ စပ်ဆိုင်သောရေနှစ်မင်္ဂလာတရားကိုဟောပြောနှင့်လေ၏။ ယော ဟန်သည် မိမိအမှုကိုဆောင်ရွက်နေလျှင် ငါသည်အဘယ်သူဖြစ် သည် ကိုသင် တို့ထင်မှတ် ကြ သနည်း။ ငါသည်ထိုသူဖြစ်သည်မ ဟုတ်။ငါနောက်လာသောသူတပါးရှိ၏။ ထိုသူ၏ခြေခင်းတော်ကိုငါ
- ၂၆ မချွတ်ထိုက်ပါဟုဆို၏။ ။အာဗြဟံမျိုးဖြစ်သောညီအစ်ကိုမှ စ၍သင်တို့တွင်ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့သောသူတို့။ ဤကယ်တင်
- ၂၇ တော်မူခြင်းတရားစကားကိုသင်တို့အားကြားလိုက်တော်မူ၏။ ယေ ရုရှလင်မြို့၌နေသောသူတို့နှင့်တကွမင်းများတို့သည် ထိုသခင်ကို၎င်း ဥပုသ်နေ့တိုင်းအစည်ဖတ်ရွတ်သောပရောဗက်တို့၏စကားကို၎င်းမ သိနားမလည်သောကြောင့်ထိုသခင်ကိုစီရင်သောအားဖြင့်ထိုပရော
- ၂၈ ဖက်စကားကိုပြည့်စုံစေကြပြီးတကား။ ကိုယ်တော်၌သေထိုက်သော အပြစ်တစ်ခုခုကိုမတွေ့သော်လည်း ကွပ်မျက်စေမည်အကြောင်း။မိ
- ၂၉ လတ်မင်းထံ၌တောင်းလျှောက်ကြ၏။ ထိုသခင်ကိုရည်မှတ်၍ကျမ်း

စာ နှို ရေးထားသမျှတို့ကိုပြည့်စုံစေပြီးလျှင်အလောင်းတော်ကိုသစ်
 ၃၀ တိုင်မှနှုတ်ယူ၍သင်းပြိုင်းတွင်း၌ချထားကြ၏။ ဘုရားသခင်သည်
 ၃၁ လည်းသေခြင်းမှထမြောက်စေတော်မူသည် ဖြစ်၍ ဂါလိလဲပြည်မှ
 ယေရုရှလင်မြို့သို့နောက်တော်လိုက်သောသူတို့အားနေ့ရက်များစွာ
 ၃၂ ကိုယ်ကိုထင်ရှားပြတော်မူ၏။ ထိုသူတို့သည်လူများတို့အားသက်
 ၃၄ သေခံဖြစ်ကြ၏။ဆာလံကျမ်ဒုတိယခဏ်း၌လာသည်ကား။သင်သည်
 ငါသားဖြစ်၏။ယနေ့ပင်သင်ကိုငါဖြတ်ဖွားစေပြီးဟုလာသည်နှင့်အ
 ညီဘုရားသခင်သည်ယေရုရှလင်မြောက်စေတော်မူသဖြင့်ငါတို့အဖ
 များ နှို ရှိသောဂတိတော်ကို လိုသူတို့၏ သား။ ငါတို့အား ပြည့်စုံစေ
 တော်မူသည်ဟူ၍၎င်းဒါဝိဒ် နှို မြို့မြို့သောကျေးဇူးတော်ကိုသင်တို့အား
 ငါပေးမည်ဟုဗျာဓိတ်တော်နှင့်အညီ ထိုသခင်ကိုသေခြင်းမှထမြောက်
 စေ၍ သင်းပြိုင်းတွင်း နှင့် နောက်တဖန်မဆက်ဆံဘဲအစည်ကင်း
 လွတ်ရမည်အခွင့်ကိုပေးတော်မူသည် ဟူ၍ ၎င်း ဝမ်းမြောက်စရာသိ
 တင်းဝေဝေလိတရားကိုငါတို့သည်သင်တို့အားကြားပြောကြ၏။
 ၃၅ ထိုကြောင့်ဆာလံကျမ်တခဏ်း၌လာသည်ကား။ ကိုယ်တော်၏သန့်
 ၃၆ ရှင်းသောသူအားယုပ်စပ်ခြင်းကိုရှိစေတော်မမူဟုလာ၏။ ဒါဝိဒ်သည်
 မိမိကာလ၌ဘုရားသခင်၏အလိုတော်ကိုဆောင်ရွက်ပြီးလျှင်ကျိန်း
 ၃၇ စက်၍မိမိအဖရုထဲသို့ဝင်သဖြင့်ယုပ်စပ်ခြင်းနှင့်တွေ့ကြုံလေ၏။ ဘု
 ရားသခင်ထမြောက်စေတော်မူသောသူသည်ယုပ်စပ်ခြင်းနှင့်ကြုံမ
 ၃၈ တွေ့။ ။ထိုကြောင့်ညီအစ်ကိုတို့။ထိုသခင်၏ကျေးဇူးတော်
 ကြောင့်အပြစ်မှတ်ခြင်းတရားကိုသင်တို့အားဟောကြားသည်ကို
 ၃၉ ထိုသခင်ကိုရှုံ့ကြည်သောသူရှိသမျှတို့သည်မော့ရှေ့၏တရားအတိုင်း
 မမှတ်နိုင်သောအပြစ်အားလုံးတို့မှမှတ်ကြသည်ကို ၎င်းသိမှတ်ကြ
 ၄၀ လော့။ အနာဂတ္တိကျမ်၌လာသည်ကား။ အားမနာတတ်သောသူတို့။
 ၄၁ ကြည့်ရှုအံ့ဩ၍ပြယ်ပျောက်ခြင်းသို့ရောက်ကြတော့။ အကြောင်း
 မူကား။သင်တို့အားတစုံတယောက်သောသူသည်ပြည့်စုံသော်လည်း
 သင်တို့နားမလည်နိုင်သောအမှုကို သင်တို့လက်ထက်ကာလ ၌ ငါပြု
 သည်ဟုကျမ်စာ၌ပါသောအရာသည်သင်တို့အပေါ်မှာမရောက်စေ
 မည်အကြောင်း။သတိပြုကြလော့ဟုပေါလုဟောလေ၏။

၄၂ လူများတို့သည် ဇရပ်မှထွက်သွားကြစည် ထိုအကြောင်းအရာတို့ကို

မိမိတို့အားနောက်ဥပုသ်နေ့၌ဟောပြောပါမည်အကြောင်း။ တောင်း
 ၄၇ ပန်ကြ၏။ အစည်းအဝေးဖျက်၍ပြန်ရသောအခါယုဒလူမှစ၍ဘုရား
 ကိုကိုးကွယ်သော။ ဘာသာဝင်သူများတို့သည်ပေါလုဗာနာဗနောက်
 သို့လိုက်ကြသည်ဖြစ်၍ ထိုသူများတို့သည်ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူး
 တော်၌ကပ်ကြည်မည်အကြောင်း။ တမန်တော်တို့သည် ဖျားယောင်း
 ၄၈ ၍ဆုမ္မဏ္ဍဝါဒပေးလေ၏။ ။နောက်ဥပုသ်နေ့၌ဘုရားသခင်
 ၏နွတ်ကပတ်တရားတော်ကိုနာရအောင်တမြှိုလုံးကုန်မတတ်စည်း
 ၄၉ ဝေးကြ၏။ ယုဒလူတို့သည်အစည်းအဝေးတို့ကိုမြင်လျှင်သူရသော
 စိတ်နှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်ပေါလုစကားကိုညှင်းရံသည်သာမကဆဲရေး
 ၄၉ ကြ၏။ ။ထိုအခါပေါလု။ ဗာနာဗတို့သည်ရဲရင့်ခြင်းသတ္တိရှိ
 လျက်ဘုရားသခင်၏နွတ်ကပတ်တရားတော်ကိုသင်တို့အားရှေ့ဦး
 စွာဟောပြောရ၏။ သင်တို့သည်ပယ်၍ထာဝရအသက်ကိုမိမိတို့မခံ
 ၄၇ ထိုက်သည်ဟုမိမိတို့စီရင်ကြသောကြောင့် ထာဝရဘုရားသည်မှာ
 တော်မူသည်အတိုင်းငါတို့သည်မျက်နှာကိုလွှဲ၍တပါးအမျိုးသားတို့
 ဆီသို့လှည့်ကြ၏။ မှာတော်မူသောဗျာဒိတ်တော်အချက်ကား။ သင်
 သင်မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင်ကယ်တင်ခြင်းကိုပြုစီမံသော ငှါသင်ကို
 တပါးအမျိုးသားတို့လင်းစရာဘို့ငါခန့်ထား၏ဟုဗျာဒိတ်တော်ရှိသည့်
 ၄၈ ဟုဆိုကြ၏။ ထိုစကားကိုတပါးအမျိုးသားတို့သည်ကြားလျှင်ဝမ်း
 မြောက်၍ထာဝရဘုရား၏နွတ်ကပတ်တရားတော်ကိုချီးမွမ်းကြ၏။
 ထာဝရအသက်ရှင်ခြင်းကိုရစေခြင်းငှါခန့်ထားသောသူရှိသမျှတို့
 ၄၉ သည်ရုံကြည်ခြင်းသို့ရောက်ကြသဖြင့် ထာဝရဘုရား၏သာသနာ
 ၅၀ တော်သည်တပြည်လုံးန့်ပြားလေ၏။ ။ထိုအခါယုဒလူတို့သည်
 ဘုရားကိုကိုးကွယ်၍အသရေရှိသောမိမိတို့ကို၎င်းထိုမြို့၌ထင်ပေါ်
 ခြင်းရှိသောလူကြီးတို့ကို၎င်းနှိုးဆော်၍ပေါလု။ ဗာနာဗတို့ကိုညှင်း
 ၅၁ ဆဲစေသဖြင့်ထိုပြည်၏နယ်မှနှင်ထုတ်ကြ၏။ တမန်တော်တို့သည်
 မိမိတို့ခြေဖဝါးမြေမှုန့်ကိုထိုသူတို့အားခါလိုက်၍ဣကောနိမြို့သို့သွား
 ၅၂ ကြ၏။ တပည့်တော်များတို့သည်ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့်၎င်းသန့်ရှင်း
 ၅ သောဝိညာဉ်တော်နှင့်၎င်းပြည့်စုံကြ၏။ ။ဣကောနိမြို့သို့ရောက်
 လျှင်ထိုသူနှစ်ပါးတို့သည်ယုဒတရားဇရပ်သို့ဝင်၍ဟောပြောသ
 ဖြင့်ယုဒလူ။ ဟေလသလူများအပေါင်းတို့သည်ရုံကြည်ခြင်းသို့ရောက်
 ၂ ကြ၏။ မရုံကြည်သောယုဒလူတို့သည်တပါးအမျိုးသားတို့ကိုနှိုး

ဆော်၍ ညီအစ်ကိုတို့အားမနာလိုသောစိတ်ကိုရှိစေခြင်းငှါရုံးထိုက်
 ၃ ကြ၏။ ထိုကြောင့်ကြာမြင့်စွာနေသဖြင့်သခင်ဘုရား၏တရားတော်
 ကိုမဆုတ်မဆိမ်းဟောပြောလေ၏။ သခင်ဘုရားသည်လည်းကျေးဇူး
 ၄ တရားတော်ဘက်သက်သေခံလျက်နိမိတ်လက္ခဏာ။ အံ့ ဖွယ်သောအမှု
 ၅ တို့ကိုတမန်တော်ကိုလက်ဖြင့်ပြု နိုင်သောအခွင့်ပေးတော်မူ၏။ ထို
 ၆ မြို့သူမြို့ယားအပေါင်းတို့သည်ကွဲပြားခြင်းရှိ၍အချို့တို့သည် ယုဒလူ
 ၇ တို့ဘက်၌နှင့်အချို့တို့သည် ကမန်တော်တို့ဘက်၌ ၎င်း နေကြ၏။ မင်း
 အရာရှိတို့နှင့်ယုဒအမျိုးသား။ ကပါးအမျိုးသားတို့သည်တမန်တော်
 ၈ တို့ကိုနည်းဆဲ၍ကျောက်ခဲနှင့်ပြစ်မည်တဟုန်တည်းပြေးလါကြသည့်
 ၉ အကြောင်းကို တမန်တော်တို့သည်သိသဖြင့်လှကောနိပြည်၌လှကြ
 ၁ ရမြို့။ ဒေရဗေမြို့မှစ၍ကျေးလက်များသို့ပြေးထွက်၍ ထိုအရပ်များ
 မှာဖေဝံဂေလိတရားကိုဟောပြောကြ၏။

၁ အမိဝမ်းထဲမှစ၍ခြေဆွံ့သဖြင့် တခါမျှ မသွားဘူးသောလူတယောက်
 ၂ သည်လှကြရမြို့၌ထိုင်လျက် ပေါလုဟောပြောသည်ကိုကြားလေ၏။
 ပေါလုသည်လည်း ထိုသူကိုစေ့စေ့ကြည့်၍ အနာရောဂါကင်းမည်အ
 ၃ ကြောင်း။ ရုံကြည့်ခြင်းရှိသည့်ကိုသိမြင်လျှင်ထ၍မတ်တတ်ရပ်တော့ဟု
 ၄ ကြီးသောအသံနှင့်ဆိုသဖြင့်ထိုသူသည်ရုတ်တရက်ထ၍လှမ်းသွားလေ
 ၅ ၏။ ပေါလုပြုသောအမှုကိုလူအစုအဝေးတို့သည်မြင်လျှင်စကားသံ
 ကိုလွှင့်လျက်နတ်ဘုရားတို့ သည် လူ အရောင်ဆောင် ၍ ငါတို့ဆီသို့
 ၆ ဆင်းသက်ပါသည်တကား ဟု လှကောနိဘာသာစကားအားဖြင့်ဆို
 ၇ ကြ၏။ ပေါလုသည်သာ၍ဟောပြောသောကြောင့်သူကိုဟောရမေဟု
 ၈ ၍၎င်းဗာနာဗက်ဇုသဟူ၍၎င်းခေါ်ဝေါ်ကြ၏။ ထိုမြို့ရှေ့၌ရှိသောဇုသ
 ၉ ၏ယဇ်ပရောဟိတ်သည်နွားနှင့် ပန်းကုံး ကျိမြို့တံခါးနားသို့ ယူခဲ့၍
 ၁၀ လူအစုအဝေးတို့နှင့်တကွယဇ်ပရောဟိတ်သည်ကို တမန်တော်ဗာ
 ၁၁ နာဗပေါလုတို့သည်သိတင်းကြားလျှင်မိမိတို့အဝတ်ကိုဆုတ်၍ လူစု
 ၁၂ ထဲသို့ပြေးဝင်လျက် အချင်းလူတို့။ အဘယ်ကြောင့်ဤသို့ပြုကြသ
 ၁၃ နည်း။ ငါတို့သည်သင်တို့ကဲ့သို့လူ ဣန္ဒြေရှိသောသူ ဖြစ်ပါ၏။ သင်တို့
 သည်ဤအချင်းနှီးသောအရာတို့ကိုပယ်ကြ၍ကောင်းကင်မြေကြီး
 သမုဒ္ဒရာတို့မှစ၍အရပ်ရပ်ရှိ လေသမျှတို့ ကိုဖန်ဆင်းတော်မူ ၍ အ
 သက်ရှင်တော်မူသောဘုရားသခင်ဆီသို့ပြောင်းလဲကြမည်အကြော

၁၆ င်း။ ငါတို့သည် ဧဝံဂေလိတရားကိုဟောပြော၏။ ထိုဘုရားသခင်
 သည်ရှေးလွန်လေပြီးသောကာလတို့၌ လူအမျိုးမျိုးတို့သည် မိမိတို့အ
 ၁၇ လိုအလျောက်ကျင့်ကြံမည် အကြောင်း။ အလွတ်ထားတော်မူ၏။ သို့
 သော်လည်း သင်တို့အား ကျေးဇူးပြုလျက် အစာအာဟာရနှင့်ဝပြော
 ချစ်ဝမ်းမြောက်စေခြင်း၊ ဝါဆိုဗန်းကောင်းကင်မှ ဝါဆိုဗန်းရွာစေတော်မူ၍အ
 သီးအနှံတို့ကိုသီးစေတတ်သောဥတုကိုပေးတော်မူသောအားဖြင့်ဘု
 ၁၈ ရားသခင်ရှိတော်မူသည်ကိုသက်သေခံသံသယတော်မမူဟုပေါလုပါ
 နာဗတို့သည်ကျေးကျော်လေ၏။ ထိုသို့ကျေးကျော်သဖြင့် လူအစုအ
 ဝေးတို့သည် ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကိုမပြုရအောင်မြင်တားလျက် မြစ်တီး
 ၁၉ ခဲလှ၏။ ။ ထိုအခါယုဒလူတို့သည် အနှံ့အုတ်မြို့၊ ဆူကောနိမြို့တို့
 မှလာကြ၍ လူအစုအဝေးတို့ကို ညွှတ် ထိုင်ပင် ပြီးလျှင် ပေါလုကို
 ၂၀ ကျောက်ခဲနှင့်ပြစ်၍ သေပြီးဟုဖိတ်ထင်နှင့်မြို့ပြင်သို့ ဆွဲဝင်ကြ၏။ တ
 ပည့်တော်တို့သည် ဝန်းရံ၍ နေကြစည်ပေါလုထ၍ မြို့ထဲသို့ဝင်ပြန်၏။
 ၂၁ နက်ဗန်နေဒွီဗာနာဗနှင့်တကွဒေရဗေမြို့သို့ ထွက်သွားလေ၏။ ထိုမြို့၌
 ဧဝံဂေလိတရားကိုဟောပြော၍ လူအများတို့ကို တပည့်တော်ဖြစ်စေ
 ပြီးမှ လှူထုရ၏။ ဆူကောနိမြို့၊ အနှံ့အုတ်မြို့တို့ကို အစည်အတိုင်းလှည့်
 ၂၂ လည်၍ ပြန်ကြ၏။ ထိုသို့ပြန်ကြစည်တပည့်တော်များ၏ စိတ်နှစ်လုံး
 ကို မြဲမြံခိုင်ခံ့စေသဖြင့် ရံကြည်ခြင်းတရား၌ တည်ကြည်မည် အကြော
 င်းနှိုးဆော်ချီးပင့်၍ ငါတို့သည် များပြားသော ညည်းဆဲခြင်း ဆင်းရဲ
 ဒုက္ခကိုခံ၍ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော် သို့ဝင်ရကြမည် ဟုဟောပြော
 ၂၃ ပြည့်စုံကြ၏။ အသင်းတော်များတို့၌ သင်းအုပ်တို့ ကို ခန့်ထား၍ အ
 စားရှောင်လျက် ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြု ပြီးလျှင် သင်းဝင်သူတို့သည် ရံ
 ကြည်ရာသခင်ဘုရား၏လက်တော် သို့ ထိုအသင်းတော်များတို့ကို
 ၂၄ အပ်နှံကြ၏။ ပိသိဒိပြည်လုံးကို ရှောက်သွား၍ ပံဖုလိပြည် သို့ရော
 ၂၅ က်လျှင် ပေရဂေမြို့၌ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုဟောပြော၍ အတ္တလိ
 ၂၆ မြို့သို့ သွားပြန်ကြ၏။ ထိုမြို့မှ သင်္ဘောနှင့် ထွင်၍ မိမိတို့ဆောင်ရွက်ခဲ့
 ပြီးသော အမှုအလိငြါ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော် သို့အပ်နှံ ၍ စေ
 ၂၇ ထွတ်သော အနှံ့အုတ်မြို့သို့ ရောက်လာကြ၏။ ထိုမြို့သို့ ရောက်ပြီးလျှင်
 သင်းဝင်သူတို့ကို စုဝေးစေ ၍ မိမိတို့အား ဖြင့်ဘုရားသခင်သည် ပြု
 တော်မူသမျှတို့ကို ငင်ရံကြည်ခြင်းတံခါးကို တပါးအမျိုးသားတို့အား

၂၀ ဖွင့်တော်မူကြောင်းကို၎င်းပြန်ကြားကြ၏။ ထိုမြို့၌လည်းတပည့်
တော်တို့နှင့်အတူကြာမြင့်စွာနေကြ၏။

၁ ယခုပြည်မှအနှံ့အုတ်မြို့သို့ရောက်လာသောသူအချို့တို့ကသင်တို့သည်
မောဂြောဏီတရားအထိုင်းအရေဖျားသိုးမင်္ဂလာကိုမခံယူင်ကယ်တင်
၂ တော်မူခြင်းသို့မရောက်နိုင်ဟုညီအစ်ကိုတို့အားဆုမွန်ပြောပြပေးကြ
၏။ ထိုသူတို့နှင့်ပေါ့လူ။ဗာနာဗတို့သည်ဆွေးနွေးညှင်းချခြင်း
များသောအခါပေါ့လူ။ဗာနာဗတို့သည်အခါသောတပည့်တော်
အချို့နှင့်တကွထိုပြဿနာကိုအကြောင်းပြု၍ယေရှုလင်မြို့၌ရှိ
၃ သောတမန်တော်တို့နှင့်သင်းအုပ်တို့ဆီသို့သွားရမည်အကြောင်းစိ
ရင်ကြ၏။ သင်းဝင်သူတို့သည်လမ်း၌ပို့ကြသဖြင့်ပေါ့လူ။ဗာနာဗတို့
သည်ဖိနိတ်ပြည်။၅မာရိပြည်ကိုရှောက်သွား၍တပါးအချိုးသားတို့
ပြောင်းလဲခြင်းအကြောင်းအရာကိုကြားပြောသဖြင့်ညီအစ်ကိုအ
၄ ပေါင်းတို့ကိုအလွန်ဝမ်းမြောက်စေကြ၏။ ယေရှုလင်မြို့သို့ရောက်
ပြီးလျှင်တမန်တော်။သင်းအုပ်တို့မှစ၍သင်းဝင်သူများတို့တွင်လက်
၅ ခံသိမ်းဆည်းခြင်းကျေးဇူးကိုခံရသည်ဖြစ်၍မိမိတို့အားဖြင့်ဘုရား
၆ သခင်ပြုတော်မူသမျှတို့ကိုပြန်ကြားကြ၏။ ။ဗာရိရှဲလူရထဲက
ရုံကြည်သောသူအချို့တို့သည်ထလျက်တပါးအမျိုးသားတို့အားအရေ
ဖျားသိုးမင်္ဂလာကိုပေးရမည်။မောဂြောဏီတရားကိုကျင့်စေခြင်းငှါ
၇ ဆုမွန်ရမည်ဟုဆိုကြ၏။ ထိုအခါတမန်တော်တို့နှင့်သင်းအုပ်တို့သည်
၈ ထိုအမှုကိုကြည့်ရှုဆင်ချင်ရအောင်စဉ်းဝေးကြ၏။ များစွာသေဆွေး
နွေးညှင်းချခြင်းရှိလေသော်ပေတရုထလျက်ညီအစ်ကိုတို့။ဘုရား
၉ သခင်သည်ရှေ့ဦးစွာငါတို့တွင်ရွေးတော်မူ၍ငါဟောပြောသောအား
ဖြင့်တပါးအမျိုးသားတို့သည်ဝေဂေလိတရားကိုကြားနာ၍ရုံကြည်
၁၀ ရမည်အကြောင်းစိရင်တော်မူသည်ကိုသင်တို့သိကြ၏။ စိတ်နှစ်လုံး
ကိုသိတော်မူသောဘုရားသခင်သည်သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို
၁၁ ငါတို့အားပေးသည်နည်းတူသူတို့အားပေးသဖြင့်သူတို့ဘက်သက်
သေခံတော်မူ၏။ ရုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်လည်းသူတို့၏စိတ်နှစ်လုံးကို
သန့်ရှင်းစေ၍ငါတို့နှင့်သူတို့ကိုချားနားစေတော်မူ။ သို့ဖြစ်လျှင်
ငါတို့မထမနိုင်။ငါတို့အဖများလည်းမထမနိုင်သောထမဆိုးကိုတပည့်
တော်တို့၏လည်ပင်းအပေါ်၌တင်စေခြင်းငှါအဘယ်ကြောင့်ဘုရား

- ၁၁ သခင်ကိုရုံစမ်ကြသနည်း။ သခင်ယေရှု၏ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်သာ ယိုသူတို့သည် ကယ်တင် တော်မူခြင်းသို့ရောက်သည်နည်းတူ ငါတို့
- ၁၂ သင့်လည်းရောက်မည်ကိုငါတို့ရုံကြ၏ဟုပေတရုဒ်၏။ ထိုအခါဗာနာ ဗနှင့်ပေါလုတို့သည်မိမိတို့အားဖြင့်တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ဘုရား သခင်ပြုတော်မူသမျှသော နိမိတ်လက္ခဏာ။ အံ့ဖွယ်သောအမှုတို့ကို ကြားပြောသည်ကို အလှအဝေးအားလုံး တို့သည်တိတ်ဆိတ်စွာနေ၍
- ၁၃ နားထောင်ကြ၏။ ။သူတို့သည်ကုန်စင်အောင်စကားပြော
- ၁၄ ပြီးမှယာကုပ်ကညီအစ်ကိုကို။ငါစကားကိုနားထောင်ကြပါ။ ဘုရား သခင်သည် မိမိ အဖို့အလို့ငှါတပါးအမျိုးသားအထဲကအချို့သောသူတို့ ကိုနှုတ်ယူခြင်းငှါရှေ့ဦးစွာတပါးအမျိုးသားတို့ကိုအကြဉ်အရှုကြွလှီ
- ၁၅ တော်မူသည်အကြောင်းအရာကိုရှိမုန်ဟောပြောခဲ့ပြီး။ ထိုအကြော
- ၁၆ င်းအရာသည်လည်းပရောဖတ်တို့၏စကားနှင့်ညီလျက်ရှိ၏။ ကျမ် စာလာသည်ကား။ ငါနာမတော်အားဖြင့်ထပ်ဆင့်၍ ခေါ်ဝေါ်အပ် သောတပါးအမျိုးသားအပေါင်းတည်းဟူသောကျန်ကြွင်းရစ်သော လူများတို့သည် ထာဝရဘုရားသခင် ကိုရှာစေခြင်းငှါနောက်မှာ
- ၁၇ ငါပြန်လာမည်။ လဲလျက်ရှိသောဒါမိဒ်၏ဘဲကိုဆောက်တည်ပြန်မည်။ ပြိုပျက်ရာများကိုလည်းပြုပြင်သဖြင့်ထိုဘဲကို မတ်စေပြန်မည်ဟု
- ၁၈ ကမ္ဘာဦးမှစ၍သိတော်မူသော ဤအမှုအရာတို့ကိုစီရင်တော်မူသော
- ၁၉ ထာဝရဘုရား၏ဗျာဒိတ်တော်ရှိသည်ဟုလာသတည်း။ ထိုကြောင့် တပါးအမျိုးသားတို့ထဲမှဘုရားသခင်ဆီသို့ပြောင်းလဲသောသူတို့ကို
- ၂၀ မနှောင့်ရှက်ဘဲလျက် ရုပ်တုတို့၏ညစ်ညူးရာကို၎င်းမတရားသော မေရုန်ကို၎င်းလည်းပင်းကိုညှစ်၍သတ်သောအရာကို၎င်းအသွေးကို၎င်း ၎င်းကြည်ရှောင်စေခြင်းငှါသူတို့ကိုမှာလိုက်သင့်သည်ဟုငါသဘောရှိ
- ၂၁ ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ မောရှေ၏ပညာ့အိကျမ်ကို တ ရားဇရပ်နှံဥပုသ်နေ့ကိုင်းဖတ်ရွတ်သဖြင့်မောရှေတရားကိုရှေးကာ လမှစ၍နပ်သိမ်းသောမြို့တို့နှံ့ပေါ်ပြောလေ့ရှိသည်ဟုယာကုပ်ဆို၏။

၂၂ ထိုအခါတမန်တော်။သင်းအုပ်တို့နှင့်သင်းဝင်သူအပေါင်းတို့သည်မိ မိတို့အထဲ၌ရွေးကောက်၍ညီအစ်ကိုတို့တွင်ထင်ရှားသောသူတည်း ဟူသောဗာသဗအမည်သစ်ရှိသော ယုဒနှင့်သီလတို့ကိုအနှံ့အုတ်မြို့ သို့ပေါလု။ဗာနာဗတို့နှင့်တကွစေလွှတ်မည်အကြောင်း။ သဘောညီ

၂၃ ညွတ်ကြ၏။ သူတို့လက်ဖြင့်ပေးလိုက်သောစာဟူမူကား။ တမန်တော်
 သင်းအုပ်ညီအစ်ကိုများတို့သည်အန္တိအုတ်မြို့ မှစ၍ ရှုရိပြည်။ ကိလိ
 ကိပြည်တို့၌ရှိနေ၍တပါးအမျိုးသားဖြစ်သော ညီအစ်ကိုတို့ကိုမေတ္တာ
 ၂၄ နှင့်ကြားလိုက်ပါ၏။ လူအချို့တို့သည်ငါတို့အခွင့်မရှိဘဲ ငါတို့ဆီမှ
 ထွက်သွား၍သင်တို့သည်အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကိုခံရမည်။ ပညတ်
 တရားကိုကျင့်ရမည် ဟူသောစကားဖြင့်သင်တို့၏စိတ်နှစ်လုံးကို
 ၂၅ နှောင့်ရှက်ဖျက်ဆီးသည်ကိုငါတို့ကြားရသည်ဖြစ်၍ ငါတို့သခင်ယေ
 ၂၆ ရှုခရစ်၏အမှုတော်ကြောင့် မိမိအသက်ကိုစွန့်ခွဲသော သူတည်းဟူ
 သော။ ငါတို့ချစ်သောဗာနာဗ။ ပေါလုတို့နှင့်တကွ ရွေးကောက်သော
 သူတို့ကိုသင်တို့ဆီသို့စေလွှတ်ခြင်းငှါတညီတညွတ်တည်းစီရင်သည့်
 ၂၇ နှင့်အညီ ဤအကြောင်းအရာကိုသင်တို့အားနှုတ်ဖြင့်ကြားစေခြင်း
 ၂၈ ငှါယုဒနှင့်သီလကိုစေလွှတ်ကြ၏။ ရုပ်တုရှေ့မှာပူဇော်သောယဇ်ကော
 ၂၉ င်ကိုငင်အသွေးကိုငင်လည်ပင်းကိုညှစ်၍ သတ်သောအရာကိုငင်မတ
 ရားသောမေရန်ကိုငင်ကြည်ရှောင်ရမည်ဟူသောပညတ်မှတပါးအ
 ချားသောဝန်ကိုသင်တို့၏အပေါ်၌တင်ခြင်းငှါသန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်
 တော်နှင့်ငါတို့သည်အလိုမရှိ။ ထိုအရာများကိုကြည့်ရှောင်အပ်၏။ ကျန်း
 ၃၀ မာပါစေသောဟုရေးလိုက်သတည်း။ ။ ထိုသူတို့သည်သွားသောအ
 ၃၁ ခွင့်ကိုရပြီးသျှင်အန္တိအုတ်မြို့သို့သွား၍လူအပေါင်းကိုစုဝေးစေသဖြ
 ၃၂ င့်မှာစာကိုအပ်ပေးကြ၏။ မှာစာကိုဖတ်ရှုတ်သောအခါထိုသက်သာ
 ၃၃ ခြင်းအကြောင်းကြောင့်ဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ ယုဒနှင့်သီ
 ၃၄ လတို့သည်ပရောဖက်ဖြစ်သဖြင့်များသောစကားနှင့် ညီအစ်ကိုတို့
 ၃၅ ကိုဆုမွန်မြဲမြဲခိုင်ခံ့စေကြ၏။ ထိုသူတို့သည်အတန်အရားနေပြီးမှတမန်
 ၃၆ တော်တို့ဆီသို့ညီမသက်စွာပြန်ရအောင် ညီအစ်ကိုတို့သည်အခွင့်
 ၃၇ ပေးကြ၏။ သို့သော်လည်းသီလသည်အလိုလိုနေသေး၏။ ပေါလု။
 ၃၈ ဗာနာဗတို့သည်လည်းအန္တိအုတ်မြို့၌နေလျက် အချားသောသူအများ
 ၃၉ တို့နှင့်တကွ ဆုမွန်ဖြင့်ဝါဒပေး၍ သခင်ဘုရား၏နှုတ်ကပတ် တရား
 ၄၀ တည်းဟူသောဝေဂေလိတရားကိုဟောပြောကြ၏။ ။ အင်တန်
 ကာလကြာသောအခါပေါလုကငါတို့သည် သခင်ဘုရား၏နှုတ်ကပတ်
 တရားကိုဟောပြောဘူးသောမြို့များတို့၌ရှိသော ညီအစ်ကိုတို့သည်
 အဘယ်သို့ရှိနေသည်ကိုကြည့်ရှု၍ပြန်သွားကြ၍ ဟုဗာနာဗအားဆို
 ၄၁ ၏။ ဗာနာဗသည်မာကျအမည်ရှိသောယောဟန်ကိုခေါ်ခြင်းငှါအ

၃၈ ကြံ့ရှိ၏။ ပေါလုကားပံ့ဖုလိ ပြည် နှို သူတို့နှင့် ခွာ၍ အမှုထမ်းရာသို့
 ၃၉ မထိုက်သွားသော ထိုသူကို မခေါ်သင့်ဟု သဘောရှိ၏။ ထိုအကြော
 ၄၀ င်းနှင့်အချင်းချင်းမသင့်သဖြင့် တရားရှိသွား၍ ဗာနာဗ သည် မာကျ
 ၄၁ ကိုခေါ်လျက် ကုပရုကျွန်းသို့ ဣန္ဒလေ၏။ ညီအစ်ကိုတို့သည် ပေါလုကို
 ၄၂ ချယ်သဖြင့် ထွက်၍ အသင်းတော်များကို မြဲမြံခိုင်ခံ့စေလျက် ရှင်ပြုဉ်။
 ၄၃ ကိလိကိပြည်တို့ကို ဂြောက်သွားလေ၏။ ။ ထိုနောက်မှာ ပေါလု
 ၄၄ သည် ဧရဗေမြို့နှင့် လုတ္တရမြို့သို့ ရောက်လေ၏။ လုတ္တရမြို့ နှို တိမော
 ၄၅ သေအမည် ရှိသော တပည့် တော် တယောက် ရှိ ၏။ သူ၏ အမိကား ရှု
 ၄၆ ကြည်သော ယုဒမိမ္မဖြစ်၏။ အဖကား ဟေလသလုဖြစ်၏။ ထိုသူသည်
 ၄၇ လုတ္တရမြို့ ။ ဣကောနိမြို့ နှို ရှိသော ညီအစ်ကိုတို့တွင် အသရေရှိသော
 ၄၈ သူဖြစ်၏။ ပေါလုသည် ထိုသူကိုခေါ်ခြင်းငှါ အလိုရှိ၍ သူ၏ အဖဟေ
 ၄၉ လသလုဖြစ်သည်ကို ထိုအရပ်တို့ နှို ရှိသော ယုဒ လူအပေါင်းတို့ သည်
 ၅၀ သိသော့ကြောင့် အရေများလှီး မင်္ဂလာကို သူအား ပေးလေ၏။ သူတို့
 ၅၁ သည် မြို့များကို ဂြောက်သွားစည်တွင် ယေရုရှလင်မြို့ နှို နေသော တမန်
 ၅၂ တော်။ သင်းအုပ်တို့သည် စီရင်သော ပညတ်တို့ ကို အသင်းများ ကျင့်
 ၅၃ စောင့်ဖို့ ရာအပ်ပေးကြ၏။ ထိုသို့ အသင်းတော်တို့သည် ရုံကြည်ခြင်း
 ၅၄ နှို တည်ကြည်မြဲမြံသည့် ဖြစ်၍ အရေအတွက်အားဖြင့် တနေ့ထက် တနေ့
 ၅၅ တိုးပွားများကြလေ၏။ ။ ဖြူဂိပြည်။ ဂလာတိပြည်ကို ဂြောက်
 ၅၆ သွားပြီးမှ အာရှပြည် နှို နှုတ်ကပတ်တရားတော် ကို မဟောရမည် အ
 ၅၇ ကြောင်း။ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်သည် မြတ်တားတော် မူသဖြင့် မု
 ၅၈ သိပြည်သို့ ရောက်၍ ဝိသနိပြည်သို့ သွားမည် ပြုကြစဉ် ယေရု၏ ဝိညာဉ်
 ၅၉ တော်သည် အခွင့်ပေးတော်မမူသော့ကြောင့် မုသိပြည်အနားမှာ ဂြောက်
 ၆၀ က်၍ တရောမြို့သို့ ရောက်ကြ၏။

၆၁ ညည်းခါ ပေါလုသည် ဗျာဒိတ်တော်ကို မြင်ရ၍ မာကေဒေါနိလူတ
 ၆၂ ယောက်ရပ်နေလျက် မာကေဒေါနိပြည်သို့ ကူး ပါ။ ငါတို့ ကို မပါဟု
 ၆၃ တောင်းပန်၏။ ထိုဗျာဒိတ်တော်ကို မြင်ရလျှင် မာကေဒေါနိပြည် နှို ဧဝံ
 ၆၄ ဂေလိတရားကို ဟောစေခြင်းငှါ သခင်ဘုရားသည် ငါတို့ကို ခေါ်တော်
 ၆၅ မူသည်ဟု ငါတို့ သဘောကျသဖြင့် ထိုပြည်သို့ သွားရအောင် ချက်ချင်း
 ၆၆ ရှာကြံကြ၏။ ထိုကြောင့် တရောမြို့မှ သင်္ဘော နှင့် ဣန္ဒလေ သာမော

သရက်ကျန်းသို့တည့်တည့်သွား၍နက်ဖန်နဲ့ နှိ နာပေါလိမြို့ သို့ရောက်ကြ၏။ ထိုမြို့မှထွက်ပြန်လျှင်မင်းမှုလွှတ်သောမြို့တည်းဟူသောမာကေဒေါ့နို့ပြည်တပိုင်းကိုအစိုးရသောပိလိပ္ပိုမြို့သို့ရောက်၍ကာလအတန်အရားနေကြ၏။ ။ဥပုသ်နေ့နှိုင်းတို့သည်မြို့ပြင်သို့ထွက်လျှင်ပဌနာဇရပ်ရှိတတ်ရာ။ မြင်းနားသို့သွား၍ထိုင်ပြီးမှ ထိုအရပ်နှိုင်းစည်းဝေးသောမိမ္မတို့အားဟောပြောကြ၏။ ထိုအခါလုဒိအမည်ရှိ၍နိမောင်းသောအထည်အလိပ်ကိုရောင်းသောသွားတံရဲ့မြို့သားမိမ္မတယောက်သည်ဘုရားသခင်ကိုကိုးကွယ်သောသူဖြစ်၍နားထောင်လေ၏။ ထိုမိမ္မ၏စိတ်နှစ်လုံးကိုသခင်ဘုရားသည် ဖွင့်တော်မူသောအားဖြင့်ပေါလုဟောပြောသောစကားကို သူသည် မှီဝဲ ဆည်းကပ်သည်ဖြစ်၍ အိမ်သူအိမ်သားတို့နှင့်တကွ ရေ နှစ် ဝေီလာကိုးပြီးမှ ကျန်မသည်သခင်ဘုရား၏အမန် ရုံကြည် သည် ကို သင်တို့သည်ထင်မှတ်လျှင်ကျန်မအိမ်၌ဝင်၍နေကြပါတော့ဟုထောင်းပန် ၍ ငါတို့ကို

ကြပ်ကြပ်သွေးဆောင်လေ၏။ ။ထိုနောက်မှာငါတို့သည်ပဌနာဇရပ်သို့သွားစဉ်တွင်နတ်ဝင်သူဖြစ်၍ အနာဂတ်ဟောသဖြင့်မိမိသခင်တို့အားစီးပွားများကိုပြုတတ်သောမိမ္မတယောက်သည်ငါတို့ကိုဆီးကြိုလေ၏။ ထိုမိမ္မသည်ပေါလုနောက်ငါတို့နောက်သို့လိုက်၍ ဤသူတို့ကားအကျတ်တရားလမ်ကိုငါတို့အားဟောပြော ပြသသောအမြတ်ဆုံးသောဘုရားသခင်ကျန်ဖြစ်ကြ၏ဟုဟစ်ကျော်လေ၏။

ထိုသို့အဖန်များစွာပြုပြီးသည်ကိုပေါလုသည်စိတ်မသာသဖြင့်လှည့်ကြည့်၍သင်သည်သူ၏အထဲမှထွက်သွားတော့။ ယေရှုခရစ်၏အခွင့်နှင့်ငါအမိန့်ရှိ၏ဟုထိုနတ် ကို ဆို လေသောခဏ တွင် နတ်သည်ထွက်သွား၏။ သူ၏သခင်တို့သည်ကားမိမိတို့အားစီးပွားရသည့် အကြောင်းမှာမျှော်လင့်ခြင်းပျက်သည် ကို သိမြင်သောအခါပေါလုနှင့်သီလတို့ကိုဖမ်းဆီး၍ ရုံး မင်း တို့ဆီသို့ ဆွဲငင် ကြ ၏။ စက်ကဲ မင်း ထံ သို့ရောက်သောအခါ ဤလူတို့ သည်ယုဒလူ ဖြစ်လျက်ငါတို့မြို့ကိုနှောင့်ရှက်တတ်၏။ ရောမလူ ဖြစ် သော ငါတို့ သည် မခံ မယူ မကျင့်အပ် သော ဘာသာ ထုံး တစ် များ ကို ဟော ပြော သွန် သင် တတ်ပါ၏ ဟု လျှောက် ဆို ကြ လျှင် ရဝေးသောလူတို့ သည် သူတို့ တဖက် တပြိုင်နက်ထ၍စစ်ကဲတို့လည်းသူတို့၏အဝတ်ကိုချွတ်စေသဖြင့်ကြိမ်လုံးနှင့်ရှိက်စေဟုစီရင်ကြ၏။ ဒါဏ်ချက်များနှင့်ရှိက်ပြီးမှလုံး၍စွာ

၂၄ စောင့်စေဟုထောင်မှူးကိုမှာလိုက်၍ထောင်ထဲမှာလှောင်ထားကြ၏။
 ၂၅ ထိုသို့မှာလိုက်သည်အတိုင်းထောင်မှူးသည်အတွင်းထောင်ထဲမှာ
 ၂၆ လှောင်၍ထိတ်ခတ်ထား၏။ ။သန်းခေါင်ယံမှာပေါလုနှင့်သီ
 လတို့သည်ပဌနာပြု၍ဘုရားသခင်ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကိုသိချင်းဆို
 လေ၏။ထောင်ထဲမှာလှောင်ထားလျက်ရှိသောသူတို့သည်နားထောင်
 ၂၇ ကြ၏။ ထိုခဏချင်းကြီးစွာသောမြေထုပ်ခြင်းရှိသောအားဖြင့်ထော
 င်ခြေရင်းကွင်းရှားသည်နှင့်တံခါးအားလုံးတို့သည်ချက်ချင်းပွင့်၍လူ
 ၂၈ အားလုံးတို့သည်ချဉ်နှောင်ခြင်းနှင့်လွတ်ကြ၏။ ထောင်မှူးနိုး၍ထောင်
 တံခါးများပွင့်လျက်ရှိသည်ကိုမြင်လျှင်လှောင်ထားလျက်ရှိသောသူ
 တို့သည်ထွက်ပြေးပြီးဟုထင်မှတ်သည်နှင့်ခားကိုအိမ်မှထွက်၍ကိုယ်
 ၂၉ ကိုကိုယ်သတ်မည်ပြုလေ၏။ ပေါလုကလည်းကိုယ်ကိုကိုယ်အပြစ်မ
 ပြုနှင့်။ ငါတို့အားလုံးရှိကြ၏ပုကြီးသောအသံနှင့်ဟစ်၍ ဆို၏။
 ၃၀ ထောင်မှူးသည်မီးထွန်းကိုတောင်း၍ပြေးဝင်သဖြင့်ပေါလု။ သီလတို့
 ၃၁ ၏ခြေရင်း၌ဘုန်ထုပ်ပျပ်ဝပ်လေ၏။ သူတို့ကိုပြင်သို့ထုတ်ပြီးလျှင်
 လည်းသခင်တို့ကျွန်တော်သည်ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်ရအောင်အ
 ၃၂ ဘယ်သို့ပြုရပါမည်နည်းဟုမေးလျှောက်လေ၏။ ထိုသူတို့လည်းသ
 ခင်ယေရှုခရစ်ကိုရုံကြည်လော့။ ရုံကြည်လျှင်သင်နှင့်သင်အိမ်သူအိမ်
 ၃၃ သားတို့သည်ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်ဟုဆို၍ ထိုသူနှင့်
 တကွသူ၏အိမ်၌ရှိသောသူအပေါင်းတို့အားသခင်ဘုရား၏နှုတ်က
 ၃၄ ပတ်တရားတော်ကိုဟောကြ၏။ ထိုညညှိထိုအချိန်နာရီ၌ပင်ထောင်
 မှူးသည်ပေါလု။ သီလတို့ကိုယူ၍ဒါဏ်ချက်ရာများကိုဆေးပြီးလျှင်
 သူမှစ၍သူလူအားလုံးတို့သည်ချက်ချင်းရေနှစ်မင်္ဂလာကိုခံကြ၏။
 ၃၅ ထောင်မှူးသည်လည်းပေါလု။ သီလတို့ကိုမိမိအိမ်သို့ခေါ်ပင့်ပြီးမှသူ
 တို့ကိုကျွေး၍ဘုရားသခင်ကိုရုံကြည်လျက်အိမ်သူအပေါင်းတို့နှင့်တ
 ကွဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ရောက်လေ၏။

၃၆ နံနက်ရောက်သောအခါစစ်ကဲတို့သည်ရုံးလုလင်တို့ကိုစေလိုက်၍ထို
 ၃၇ လူတို့ကိုထွတ်စေဟုဆိုကြ၏။ ထိုစကားကိုထောင်မှူးသည်ပေါလု
 အားကြာ၍ကိုယ်တော်တို့ကိုထွတ်စေခြင်းငှါစစ်ကဲတို့သည်စေလိုက်
 ကြပြီး။ ထိုကြောင့်ယခုထွက်၍ညီမဝပ်စွာဖြင့်သွားတော်မူကြပါဟု
 ၃၈ လျှောက်လျှင်ပေါလုကရောမလူဖြစ်သောငါတို့ကိုမေ့သတ်အတိုင်း

မစီရင်ဘဲလျက်စစ်ကဲတို့သည်ထင်ရှားစွာရှိက်၍ထောင်ထဲမှလှောင်ထားပြီးမှတိတ်ဆိတ်စွာလွှတ်လိုက်မည်လော့။ ထိုသို့မလွှတ်လိုက်ရ။ ကိုယ်တိုင်လာ၍ငါတို့ကို နှုတ်ယူပါလေစေဟုရုံးလှောင်တို့အားဆို၏။

၃၀ ထိုစကားကိုရုံးလှောင်တို့သည် စစ်ကဲတို့အားကြားလျှောက်ကြ၏။ ပေါလု။ သီလတို့သည်ရောမလူဖြစ်ကြောင်းကို စစ်ကဲတို့သည်ကြား

၃၁ သိလျှင်ကြောက်ခြင်းသို့ရောက်၍ ကိုယ်တိုင်လာသဖြင့်ချော့စော့သောစကားနှင့်သူတို့ကိုနှုတ်ယူ၍ထိုမြို့မှထွက်သွားမည်အကြောင်း။

၃၂ တောင်းပန်လေ၏။ ထိုအခါပေါလု။ သီလတို့သည်ထောင်မှထွက်၍လုနီ အိမ်သို့ဝင်သွားသဖြင့်ဦးအစ်ကိုများကိုတွေ့မြင်၍သက်သာ

၃၃ ဝေငြိမ်းမှုထွက်သွားကြ၏။ ။ ထိုနောက်အိမ်ပေါ်လိမ္မော်အာပေါလောနိမြို့တို့ကိုရှောက်သွား၍သက်သာလောနိတ်မြို့သို့ရောက်ကြ၏။

၃၄ ထိုမြို့မှာယုဒတရားဇရင်ရှိ၏။ ပေါလုသည် မိမိထုံးစံရှိသည်အတိုင်းထိုဇရင်သို့ဝင်၍ဥပုသ်နေ့သုံးရက်တိုင်အောင်ကျမ်းစာကိုအမှီ

၃၅ ပြု၍ထိုသူတို့နှင့်ဆွေးနွေးနှိုးနှောသဖြင့် ခရစ်တော်သည်အသေခံရမည်။ သေခြင်းမှထမြောက်ရမည်။ ငါဟောပြောသောယေရှုသည်ကား

၃၆ ခရစ်တော်ပင်ဖြစ်သည်ဟူ၍ဟောကြားပြသလေ၏။ ထိုသူအချို့တို့သည်ရုံကြည်ခြင်းသို့ရောက်၍ပေါလု။ သီလတို့နှင့် ပေါင်းဖော်ကြ၏။

၃၇ ဘုရားကိုကိုးကွယ်သောဟောလသလူအပေါင်းနှင့်ထင်ရှားသောမိမ္မအများတို့လည်းရုံကြည်ကြ၏။ ယုဒလူတို့သည်ဆီးယုတ်လျှပ်ပေါ်သေသူအချို့တို့ကိုခေါ်၍လူများကိုစုဝေးစေသဖြင့်မြို့၌အုတ်အုတ်သဲသဲပြုကြ၏။ ဟိသုန်၏အိမ်ကိုပိုင်း၍သူတို့ကိုလူများဆီသို့ဆွဲထုတ်ခြင်းငှါ

၃၈ ၅၁ကြ၏။ မတွေ့လျှင်ယာသုန်နှင့်ညီအစ်ကိုအချို့တို့ကိုမင်းအရာရှိတို့ထံသို့ဆွဲဝင်၍လောကီနိုင်ငံကိုမှောက်လှန်သော ဤသူတို့သည် ဤ

၃၉ အရပ်တိုင်အောင်ရောက်ပါပြီ။ ယာသုန်သည်လည်းသူတို့ကိုလက်ခံပါပြီ။ ထိုသူအားလုံးတို့သည်ကဲသာဘုရင်၏ အမိန့်တော်ကိုဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ယေရှုအမည်ရှိသောအချားရှင်ဘုရင်တပါးရှိသည်

၄၀ ကိုဆိုတတ်ပါ၏။ ဟုဟစ်ကျော်သဖြင့် ထိုစကားကိုကြားရသောမင်းအရာရှိမှစ၍စုဝေးသောသူများကိုဂိတ်နာစေခြင်းငှါပြုကြ၏။ ထိုအခါယာသုန်မှစ၍ ကြွင်းသောသူတို့ကိုအာမခံပေးစေပြီးမှလွှတ်လိုက်

၄၁ ကြ၏။ ။ ညညီအခါညီအစ်ကိုတို့သည်ပေါလုနှင့်သီလကိုးမရ်မြို့သို့ချက်ချင်းလွှတ်လိုက်ကြ၏။ ထိုမြို့သို့ရောက်လျှင်ယုဒထရားဇ

- ၁၀ ရပ်သို့ဝင်ကြ၏။ ဗေရိမြို့သားတို့သည် သက်သာလောနိတ်မြို့သားတို့ထက်ထူးမြတ်သဖြင့် အလွန်ကြည်ညိုသောစေတနာစိတ်နှင့် နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ခံယူ၍ မှန်သည်မမှန်သည်ကို သိရအောင် ကျမ်းစာ
- ၁၂ ကို နှေ့တိုင်း အစည်စေ့စေ့ ကြည့်ကြ၏။ ထိုကြောင့် ယုဒလူအများတို့သည် ရုံးကြည်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ အသရေထင်ရှားသော ဟေဇသ
- ၁၃ မိမ္မတို့နှင့် ယောက်ျား အများတို့သည် လည်း ရုံးကြည်ကြ၏။ ပေါလုသည် ဗေရိမြို့၌ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားကို ဟောပြောသည့်
- ၁၄ ကို သက်သာလောနိတ်မြို့သား ယုဒလူတို့သည် ကြားသိလျှင် ဗေရိမြို့သို့ လာပြန်၍ လူများတို့ကို တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ကြ၏။ ထိုအခါ ညီအစ်
- ၁၅ ကိုတို့သည် ပေါလုကို ပင်လယ်သို့ သွားကျန်ပြုစေသည် နှင့် ချက်ချင်း
- ၁၆ ဖွတ်လိုက်ကြ၏။ သီလနှင့် တိမောသေသည် နေရပ်ကြ၏။ ပေါလုကို ပို့သောသူတို့သည် အာသင်မြို့တိုင်အောင် ပို့ဆောင်ပြီးမှ သိလ။ တိမောသေတို့သည် အလျင်အမြန် လာစေခြင်းငှါ မှာစာကို ခံ၍ ပြန်ကြ၏။

- ၁၆ ပေါလုသည် အာသင်မြို့၌ သိလ။ တိမောသေတို့ကို ငံ့လင့်၍ နေစဉ်တွင် ထိုမြို့သည် ရပ်တူတို့နှင့် အပြည့်ရှိသည်ကို မြင်လျှင် စိတ်ပူခြင်းသို့
- ၁၇ ရောက်၏။ ထိုကြောင့် တရားဇရပ်၌ ယုဒလူမှစ၍ ဘုရားကို ကိုးကွယ်သောသူတို့နှင့် ၎င်းလူများ စုဝေးရာ အရပ်၌ နှေ့တိုင်း တွေ့ကြုံသောသူ
- ၁၈ တို့နှင့် ၎င်းဆွေးနွေးနှိုးနှောခြင်းကို ပြု၏။ ထိုအခါ ဝေပိကရုတပည့်တို့နှင့် သတောအိပ်ပညာရှိအချို့တို့သည် ပေါလုနှင့် ဆိုင်ပြိုင်၍ အချို့တို့က
- ဤမရေရသောလူသည် အဘယ်သို့ ပြောချင်သနည်း ဟု ဆို၏။ အချို့တို့လည်း ဤသူသည် တကျွန်းတ နိုင်ငံ နတ်ဘုရားတို့၏ အကြောင်းကို ဟောပြောသောသူ ဖြစ်ဟန်ရှိသည် ဟု ဆို၏။ ဆိုသည်အကြောင်း ဟူမူကား။
- ၁၉ ပေါလုသည် ယေရှု၏ တရား။ တမြောက်ခြင်း တရားတည်း ဟူသော ဝေပိကရုတရားကို ဟောသတည်း။ ထိုအခါ ထိုသူများတို့သည် ပေါလုကို ယူ၍ အာရေတောင် ဆီသို့ ဆောင်သွားပြီး လျှင် သင်သည်
- ၂၀ ဟောပြောသော ဤအယူဝါဒ သစ်ကို ငါတို့ သိအပ်သလော။ ငါတို့မသိမကျွမ်းဘူးသော အရာတို့ကို သင်သည် ကြားပြော၏။ ထိုအရာများအဘယ်သို့ ဆိုလိုသည်ကို ငါတို့ သိချင်ပါသည် ဟု ဆိုကြ၏။ အာသင်မြို့သူအား လုံးတို့နှင့် ဧည့်သည်များတို့သည် သိတင်းစကားကို ကြားပြောခြင်း။ နားထောင်ခြင်း အမှုဖြင့် သာကာလကို လွန်စေကြသတည်း။

၁၈

၂၂

၂၃

၂၄

၂၅

၂၆

၂၇

၂၈

၂၉

၃၀

၃၁

။ထိုအခါပေါလုသည်အာရေတောင်ပေါ်၌ ရပ်လျက် အချင်း
အာသင်လူတို့။သင်တို့သည် ခပ်သိမ်းသော အရာတို့၌ နက် ဘုရားတို့
ကိုရှိသေလွန်းသည်ကို ငါမြင်၏။ လမ်း၌ သွား၍ သင်တို့၏ ဘုရားများ
ကို ငါကြည့်ရှုသည့် တွင် မသိအပ်သော ဘုရားသခင် အဖိုဟူ၍ အဘုရား
တင်သော ယဇ်ပဏ္ဍိတကရကို တွေ့ခဲ့ပြီး။ သင်တို့သည် မသိဘဲ လျှောက် ကိုး
ကွယ်သော ဘုရားသခင်၏ အကြောင်းကို ငါဟောပြော၏။ လောက
ဓာတ်မှ စ၍ လောကဓာတ်၌ ရှိလေသမျှ သေပါအရာတို့ကို ဇန့်ဆင်းတော်
မူသော ဘုရားသခင်သည် ကားကောင်းကင်ကို ၎င်းမြေကြီးကို ၎င်းအ
စိုးရတော်မူသော အရှင်ဖြစ်လျက် နှင့် လူတို့လက်ဖြင့် လုပ်သောဗိတ်
မှာန်၌ ကျိန်းဝပ်နေတော်မူသည် မဟုတ်။ ဘုရားသခင်သည် ခပ်သိမ်း
သောသူတို့အား ဇီဝအသက် နှင့် တကွထွက်သက်ဝင်သက်မှ စ၍ ခပ်
သိမ်းသော အရာတို့ကို ပေးတော်မူသော သူဖြစ်လျက် နှင့် တစုံတခုကို
အထိုတော်၌ ရှိသကဲ့သို့ လူတို့လက်ဖြင့် ကျွေးမွေးခြင်းကို ခံတော်မူ
သည် မဟုတ်။ ဘုရားသခင်သည် မြေတပြင်လုံး၌ နေရသော လူအမျိုး
မျိုးတို့ကို တသွေးတည်း နှင့် ဇန့်ဆင်းတော်မူ၍ သူတို့အား ခွဲဝေစိမ့်
သော အချိန်ကာလကို ၎င်းသူတို့၏ နေရာအပိုင်းအချားကို ၎င်းမှတ်သား
တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား။ လူတို့သည် ဘုရားသခင်ကို ရှုဒစမ်
သဖြင့် တွေ့ကောင်း တွေ့ကြ လိမ့်မည် အကြောင်းတည်း။ သို့သို့
သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် ငါတို့တွင် အဘယ်သူနှင့် ဝေးတော်
မူသည် မဟုတ်။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ငါတို့သည် ဘုရား
သခင်အား ဖြင့်အသက်ရှင်လျက် ထွက်ရှားလျက် ဖြစ်လျက် ရှိကြ၏။ ထို
သို့နှင့် အညီ သင်တို့တွင် လင်္ကာစာရာ အချို့ကို ကငါတို့သည် ကား။ နွယ်
တော်သားပင်။ ဘုရားမျိုးပေ။ ဖြစ်ကြလေဟု ဆိုသတည်း။ ။

ထိုသို့ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏ အမျိုးအနွယ် ဖြစ်လျက် နှင့် လူတို့ အ
တတ်။ အကြံအစည်အား ဖြင့် ထုလုပ်သော ရှေ့ရုပ်တူ၊ ငွေရုပ်တူ၊ ကျော
ကံရုပ်တူ နှင့် ဘုရားသခင်တူတော်မူသည် ဟု မထင်မှတ်အပ်။ မိက်
မည် အချိန်ကာလတို့၌ ဘုရားသခင်သည် သည်းခံဘူးသော်လည်း
ယခုမှာ ကိုယ်အပြစ်ကို မြင်၍ နောင်တရကြလော့ဟု ခပ်သိမ်းသော အ
ရပ်တို့၌ ရှိသော လူအပေါင်းတို့အား ပညတ်တော်မူ၏။ အဘယ်ကြော
င့်နည်းဟူမူကား။ ခန့်ထားတော်မူသော သူအား ဖြင့် လောကီသားတို့
ကို ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား နှင့် ညီလျော်စွာ စစ်ကြောစီရင်မည် နေ့ရက်

ကိုချိန်းချက်တော်မူပြီး။ ထိုသူကိုသေခြင်းမှထမြောက်စေတော်မူ
 သောအားဖြင့်ခပ်သိမ်းသောလူတို့အားရှုံ့လောက်သောသက်သေကို
 ၃၂ ပြတော်မူပြီးဟုပေါလုဟောပြော၏။ သေသောသူတို့၏ထမြောက်
 ခြင်းအကြောင်းကိုကြားလျှင်အချို့တို့ကကဲ့ရဲ့ကြ၏။ အချို့တို့ကဤအမှု
 မှာသင်၏စကားကိုငါတို့သည်နောက်တဖန်နားထောင်လိမ့်မည်ဟု
 ၃၃ ဆိုကြ၏။ ထိုသို့ဆိုကြသောအခါပေါလုသည်ထိုသူတို့အထဲမှထွက်
 ၃၄ သွားလေ၏။ လူအချို့တို့သည်ပေါလုနှင့်ဆည်းကပ်၍ရှုံ့ကြည်ခြင်း
 သို့ရောက်ကြ၏။ ထိုသူတို့အဝင်ဒယောနုသိအမည်ရှိသော အာရေ
 ဘောင်မင်းတယောက်။ ဧမာရီအမည်ရှိသောမိဗ္ဗတယောက်မှစ၍ အ
 ချားသောသူရှိကြ၏။

၁ ထိုနောက်မှာပေါလုသည်အာသင်မြို့မှထွက်သွား၍ကောရိန္ဒူမြို့သို့
 ၂ ရောက်လေ၏။ ထိုအခါယုဒလူအားလုံးတို့သည်ရောစမြို့မှထွက်
 သွားစေခြင်းငှါကလောဒိမင်းအမိန့်တော်ရှိသည်ဖြစ်၍ပုနုပြည်
 သားအာကလအမည်ရှိသောယုဒလူတယောက်သည်အူတလိပြင်မှလာ
 ၃ ၍မိမိယားပြစ်ကိလနှင့်တကွများမကြာရောက်သည်ကိုပေါလုတွေ့
 လျှင်သူတို့ဆီသို့ဝင်၍ အလုပ်ချင်းတူသောကြောင့်သူတို့နှင့်နေ၍အ
 ၄ လုပ်လုပ်လေ၏။ ထိုသူတို့သည် တဲရှင် ကို လုမ်တတ်သောလက်သွား
 ၅ ဖြစ်၏။ ပေါလုသည်လည်းဥပုသ်နေ့မပြတ်တရားဇရပ်စွဲဆွေးနွေး
 ဟောပြော၍ယုဒလူဟောလသလူတို့ကိုဖျားယောင်းသွေးဆောင်လေ
 ၆ ၏။ သိလ။ တိမောသေတို့သည်မာကေဒေါနိပြည်မှရောက်လာသော
 အခါပေါလုသည်သူတို့နှင့်တကွတရားဟောခြင်းအမှုကိုပြု၍ယေရှုခ
 ၇ ရပ်၏အကြောင်းကိုယုဒလူတို့အားကျိုးစား၍သက်သေခံ၏။ ယုဒ
 လူတို့သည်ညှင်းခံဆဲရေးခြင်းကိုပြုသည်ရှိသော်ပေါလုသည်မိမိအ
 ၈ ဝတ်ကိုခါလိုက်လျက်သင်တို့၏အသွေးသည်သင်တို့၏ခေါင်းပေါ်စွဲ
 တည်စေ။ ငါကင်းလွတ်၏။ ယခုမှစ၍တပါးအမျိုးသားတို့ဆီသို့ငါ
 ၉ သွားမည်ဟုဆိုသဖြင့် ထိုအရပ်မှထွက်၍သူရားသခင်ကိုကိုးကွယ်
 သောယုဒအမည်ရှိသောသူ၏အိမ်သို့သွား၏။ ထိုအိမ်သည်တရား
 ၁၀ ဇရပ်နှင့်စပ်လျက်ရှိသတည်း။ ကရိပ္ပူအမည်ရှိသောတရားဇရပ်မှူး
 ထည်မိမိအိမ်သူအပေါင်းတို့နှင့်တကွသခင်သူရားကိုရှုံ့ကြည်လေ၏။
 ကောရိန္ဒူပြည်သားအများတို့သည်လည်းရှုံ့ကြည်၍ရေနှစ်မင်္ဂလာ

၉ ကိုခံကြ၏။ ။ညည့်အခါသခင်ဘုရားသည်ပေါလုအားဗျာ
 ဒိတ်တော် ကိုပြု၍ သင်သည်မကြောက်နှင့်။ တိတ်ဆိတ်စွာမနေနှင့်။
 ၁၀ ဟောပြောတော့။ ငါသည်သင်နှင့်အတူရှိ၏။သင်ကိုညည်းဆဲအော
 င်အဘယ်သူမျှအနိုင်အထက်မပြုရ။ဤမြို့၌ငါလူအများရှိကြ၏ဟုမိန့်
 ၁၁ တော်မူ၏။ ပေါလုသည်ထိုမြို့သူမြို့သားတို့အားဘုရားသခင်၏နှုတ်
 ကပတ်တရားတော်ကိုဟောပြောသွန်သင်၍တနှစ်နှင့်ချောက်လပတ်
 ၁၂ လုံးနေလေ၏။ ။အခါယပြည်ကိုဂါလျုန်မင်းသည်ဝန်သောအ
 ခါယုဒလူများသည်တညီတညွတ်တည်းပေါလုကို အတင်းထိုက်လှ၍
 ၁၃ တရားပစ္စင်ဆီသို့ဆောင်ယူသွားပြီးလျှင် လူတို့သည်ဘုရားကိုမ
 တရားသဖြင့်ကိုးကွယ်စေခြင်းငှါဤသူသည်များယောင်းတတ်သည့်
 ၁၄ ဟုဆိုကြ၏။ ပေါလုသည်နှုတ်ကိုဖွင့်မည်ပြုသော်ဂါလျုန်မင်းကအ
 ချင်းယုဒလူတို့မတရားသောအမှု။ ဆိုးယုတ်ညစ်ညူးသောအမှုဖြစ်
 ၁၅ လျှင်ငါသည်သင်တို့ကိုအကြောင်းရှိသည် အတိုင်းသည်းခံရမည်။
 ၁၆ သို့မဟုတ်။ စကားသော်၎င်း ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ခြင်းသော်၎င်း သင်တို့၏
 ဘာသာတရားသော်၎င်း အစီရင်ခံလျှင် သင်တို့သည် ကိုယ်အမှုကို
 ကိုယ်စောင့်ကြံတော့။ထိုသို့သောအမှုကိုစီရင်ခြင်းငှါငါအလိုမရှိဟု
 ၁၇ ဆိုသဖြင့် ယုဒလူတို့ကိုတရားပစ္စင်မှပယ်ရှားစေ၏။ ထိုအခါဟေ
 လသလူအပေါင်းတို့ သည် တရားဇရပ်မှူး သုဿင် ကို ယူ၍ တရား
 ပစ္စင်ရှေ့မှာရှိကြကြ၏။ထိုအမှုကိုလည်းဂါလျုန်မင်းသည်အမှုမထား
 ၁၈ ဘဲနေ၏။ ။ထိုနောက်မှာပေါလုသည်တာရှင်စွာနေဦးပြီးမှညီ
 အစ်ကိုတို့ကိုအခွင့်တောင်း၍ထိုမြို့မှထွက်သွား၏။အထက်ကသစ္စာဂ
 တိပြုသည်နှင့်အညီကင်ခြေမြို့၌ခေါင်းရိပ်မင်္ဂလာကိုခံပြီးလျှင်ပြစ်ကိ
 ၁၉ လနှင့်အာကုလကိုခေါ်၍ရိုပြည်သို့သင်္ဘောနှင့်လွှင့်လေ၏။ ဖေကံမြို့
 သို့ရောက်လျှင်တရားဇရပ်သို့ဝင်၍ယုဒလူတို့နှင့်ဆွေးနွေးနှိုးနှော
 ၂၀ လေ၏။ ထိုသူတို့သည်မိမိတို့ဆီမှာပေါလုနေပါဦးမည်အကြောင်းတော်
 ၂၁ င်းပန်သောအခါပေါလုသည်ဝန်မခံဘဲလျက် ယခုရောက်လုနီးသော
 ပွဲကိုယေရုရှလင်မြို့၌ငါအမှန်ခံရမည်။ဘုရားသခင်အလိုတော်ရှိလျှင်
 နောက်တဖန်သင်တို့ဆီသို့ ငါပြန်ဦးမည်ဟူ၍အခွင့်တောင်းပြီးလျှင်
 ပြစ်ကိလနှင့်အာကုလကိုဖေကံမြို့၌ ထားရစ်၍ သင်္ဘောနှင့်လွှင့်ပြန်
 ၂၂ လေ၏။ ကသရိုမြို့သို့ရောက်လျှင်ယေရုရှလင်မြို့သို့တက်၍ အသင်း
 ၂၃ တော်နှင့်နှုတ်ဆက်ပြီးမှအန္တိအုတ်မြို့သို့သွားပြန်၏။ ထိုမြို့၌ အတန်

အရားနေပြီးလျှင်ထွက်ပြန်၍ ဂလာတိပြည်။ ဖြိုပြည် ကို အစည်အ
တိုင်းရှောက်သွားသဖြင့်တပည့်တော်အပေါင်းတို့ကိုမြဲမြဲ ခိုင်ခံ့စေ၏။

- ၂၄ အာပေါလုအမည်ရှိ သောအာလေဇန္ဒြါမြို့ သား တည်း ဟူသော။ နှုတ်
သတ္တိနှင့်ပြည့်စုံ၍ကျမ်းစာ နှိအားကြီးသောယုဒ လူတယောက်သည်
- ၂၅ ဖေကံမြို့သို့ရောက်လာ၏။ ထိုသူသည် သခင် ဘုရား၏ဘာသာ နှိ
လေ့ကျက်၍စိတ်အားကြီးသဖြင့် သခင်ဘုရား၏အကြောင်းများ ကို
စေ့စေ့ဟောပြော၍ ဆုမွန်ဩဝါဒ ပေး၏။ သို့သော်လည်းယောဟန်၏
- ၂၆ ရေနှစ်မင်္ဂလာကိုသာသိ၏။ ထိုသူသည်တရားဇရပ်၌ရင့်စွာဟော
ပြောစပြုသဖြင့်အာကုလ။ပြစ်ကိလယိုသည်သူ စကားကိုကြားလျှင်
သူကိုယူ၍ဘုရားသခင်၏ဘာသာတရားကိုသာ ၍ သေချာ အောင်
- ၂၇ သင်ကြားကြ၏။ ထိုသူသည်အခါယပြည်သို့သွားခြင်းငှါ အလိုရှိ
သော်တပည့်တော်ချင်းတို့သည်သူကိုလက်ခံမည်အကြောင်း။ ညီအစ်
ကိုတို့သည်မှာစာကိုပေးလိုက်ကြ၏။ သူသည်ရောက်လာလျှင်ကျေး
- ၂၈ ဇူးတော်ကိုခံ၍ရုံကြည်သောသူကိုအားများစွာပေးလေ၏။ ယေ
ရှုသည်ခရစ်တော်ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို ကျမ်းစာ နှိ ထင်ရှားပြသ
ဖြင့်ယုဒလူတို့၏စကားကိုလူအပေါင်းရှေ့မှာအားကြီးသည်နှင့်ပယ်
- ၁ ဖျက်လေ၏။ ။အာပေါလုသည်ကောရိန္ဒြါမြို့၌နေစဉ်ပေါလု
သည်အထက်အရပ်များကိုရှောက်သွားပြီးမှဖေကံမြို့သို့ ရောက်၍တ
ပည့်တော်အချို့တို့ကိုတွေ့လျှင် သင်တို့သည် ရုံကြည်သောနောက်သန့်
၂ ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကိုခံကြပြီးလောဟုမေးသည်ရှိသော် သန့်ရှင်း
သောဝိညာဉ်တော်ရှိမှန်းကိုမျှအကျွန်ုပ်တို့မသိပါဟုပြန်၍ဆိုကြ၏။
- ၃ ပေါလုကလည်းသို့ ဖြစ်လျှင် သင်တို့သည် အဘယ် မည်သော ရေနှစ်
မင်္ဂလာကိုခံကြသနည်းဟုမေးလျှင်ယောဟန်၏ရေနှစ်မင်္ဂလာကိုခံပါ
၄ ပြီးဟုဆိုကြ၏။ ပေါလုကလည်းယောဟန်က ငါ့နောက် ကြွလာသော
သူကိုရုံကြည်ရမည်ဟုလူများတို့အားပြောဆို လျက် နောင်တ တရား
၏ရေနှစ်မင်္ဂလာကိုပေးလေ၏။ ထိုသို့ဆိုရာ၌ယေရှုကိုဆိုလိုသတည်း။
- ၅ ထိုစကားကိုကြားလျှင်သူတို့သည်သခင်ယေရှု ၏ ဘာသာဝင်ခြင်း
- ၆ အလိုငှါရေနှစ်မင်္ဂလာကိုခံကြ၏။ ပေါလုသည်လည်းသူတို့အပေါ်၌လက်
ကိုတင်လျှင်သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည်ဆင်းသက်တော်မူသည့်
နှင့်ထိုသူတို့ သည် အမျိုးမျိုးသောဘာသာစကားအားဖြင့် ပြော ၍ပ

၇ ရောဗက်ပြုကြ၏။ ထိုသူတို့သည်အရေအတွက်အားဖြင့်တကျပ်နှစ်
 ၈ ယောက်မျှလောက်ဖြစ်သတည်း။ ။ထိုနောက်မှာပေါလုသည်
 တရားဇရပ်သို့ဝင်၍ သုံးလပတ်လုံး ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်အ
 ၉ ကြောင်းများကိုဆွေးနွေးနှိုးနှောဖျားယောင်း သွေးဆောင် သဖြင့် ရဲ့
 ၁၀ ရင့်စွာဟောပြောလေ၏။ အချို့သော သူတို့သည် စိတ်ခိုင်မာ၍ ဖေ
 ကြည်ဘဲနေလျက်လူများရှေ့မှာယိုဘာသာကို ကဲ့ရဲ့သော အခါပေါလု
 သည်သူတို့အထဲမှထွက်သွား၍ တပည့်တော်တို့ကို နှုတ်ယူ နဲ့ ထားပြီး
 ၁၁ မှ ဘုရားအမည်ရှိသော သူ၏ စာသင်ဇရပ်၌ နှစ်နှစ်ပတ်လုံးနေထိုင်
 ဟောပြောသောအားဖြင့် အာရှပြည်သူ့ပြည်သား အပေါင်းတို့သည်
 ယဒလုဖြစ်စေ။ ဟေသလု ဖြစ်စေ။ သခင် ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တ
 ၁၂ ရားတော်ကို ကြားရကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် ပေါလုလက်ဖြင့် အလွန်
 ၁၃ တရားထူးဆန်းသော တန်ခိုးများကို ပြတော်မူသည်ဖြစ်၍ ပေါလုသုံး
 သေပါပင်။ ခါးပန်း။ တစ်ခုကို အနာရောဂါရှိသော သူတို့ဆီသို့ ပေးလိုက်
 ၁၄ ၍ သူတို့အနာရောဂါ ကွယ်ပျောက်၏။ နတ်ဆိုးတို့လည်း ထွက်သွား၏။
 ၁၅ ။ ထိုအခါဒေသဇာရိလှည့်လည်၍ မိဋ္ဌာန်သစ္စာပေးတတ်
 သော ယဒလုအချို့တို့က ပေါလုဟောပြောသော ယေရှုကို ငါတို့ထံတည်
 ၁၆ ၍ သင်တို့ကို မိဋ္ဌာန်သစ္စာပေး၏ဟု ဆိုသဖြင့် နတ်ဆိုးစွဲသော သူတို့၏
 ၁၇ အပေါ်၌ သခင်ယေရှု၏ နာမတော် ကို မြှောက်စမ်းကြ၏။ သဏ္ဍာန်
 ၁၈ မည်ရှိသော ယဇိပရောဟိတ်မင်း၏ သားချစ် ယောက်တို့သည် ထို
 ၁၉ သို့ပြုကြ၏။ နတ်ဆိုးကလည်း ယေရှုကို ငါသိ၏။ ပေါလုကိုလည်း ငါသိ
 ၂၀ ၍။ သင်တို့ကား အဘယ်သူနည်းဟု ပြန်ဆိုလျှင် နတ်ဆိုးစွဲသော သူ
 ၂၁ သည် ထိုသူတို့အပေါ်၌ ခုန်၍ နိုင်သဖြင့် လူရက်ရွံ့စက်၍ ထိုအိမ်မှ အ
 ၂၂ ဝတ်မပါဘဲ အနာများနှင့် ထွက်ပြေးစေ၏။ ထိုအကြောင်း အရာကို
 ၂၃ ဖက်မြို့၌ နေသော ယဒလုဟေလသလုအပေါင်းတို့သည် ကြားသိလျှင်
 ၂၄ ကြောက်ခြင်းသို့ ရောက်၍ သခင်ယေရှု၏ နာမတော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။
 ၂၅ ။ ပြည်သော သူအများတို့သည်လည်း လာ၍ မိမိအကျင့်တို့ကို ဖော်ပြ
 ၂၆ တောင်းပန်ကြ၏။ နတ်ဝိဇ္ဇာ အတတ်ကို သုံးဆောင်သော သူအများ
 ၂၇ တို့သည်လည်း မိမိတို့စာစောင်ကို ယူခဲ့၍ လူအပေါင်းတို့ ရှေ့မှာ မီးရှိ
 ၂၈ ကြ၏။ စာစောင်အဖိုးကို ချင့်တွက်၍ ငွေအသပြာငါးသောင်းထိက်
 ၂၉ သည်ကို သိကြ၏။ ထိုသို့ သခင်ဘုရား၏ သာသနာတော်သည် တန်
 ၃၀ စိုးနှင့်ထိုးပွား၍ အောင်မြင်လေ၏။

- ၂၁ ထိုနောက်မှာပေါလုကဝါသည်မာကေဒေါနိပြည်။အခါယပြင်ကိုရှောက်သွားပြီးလျှင်ယေရုရှလင်မြို့သို့သွားမည်။ ထိုမြို့သို့ ရောက်သော
- ၂၂ နောက်ရောမြို့ကိုမြင်ရမည်ဟု စိတ်ထဲ၌ အကြံရှိသည်ဖြစ်၍ မိမိအားလုပ်ကျွေးသောသူနှင့် ယောက်။တိမောသေနှင့် ဇေတ္တုတို့ကိုမာကေဒေါနိပြည်သို့စေလွှတ်ပြီးမှမိမိသည်အာရှပြည်၌ခဏနေသေး၏။
- ၂၃ ။ထိုအခါဘာသာတရားကြောင့်အံ့ကြီးရောက်လေ၏။
- ၂၄ ဒေမေကရိအမဉ်ရှိသောပန်းတိမ်သွားတယောက်သည် အာတေမိနက်သမီး၏ငွေဗိတ်မှာနဝယ်တို့ကိုလုပ်သဖြင့် ပန်းတိမ်သွားတို့အားစီး
- ၂၅ ပွားများကျိပြုကတ်၏။ ထိုသူသည်ပန်းတိမ်သွားတို့နှင့်အိမ်သို့သောအကတ်သွားများကိုရုရုံးစေလျှင်အောင်းလူတို့။ဤအကတ်ကိုအမှီပြု၍
- ၂၆ ငါတို့အားစီးပွားအကျိုးဖြစ်သည်ကိုသင်တို့သိကြ၏။ ယခုတွင်ထိုပေါလုကလူလက်ဖြင့်လုပ်သမျှတို့သည်ဘုရားမပုတ်ဟု ဆိုသဖြင့်ဇဗက်မြို့မှစ၍အာရှပြည်လုံးကုန်မတတ်လူအပေါင်းတို့ကိုဖျားယောင်း
- ၂၇ သွေးဆောင်သည်ကိုသင်တို့သည်မြင်လျက်ကြားလျက်ရှိကြ၏။ ထိုသို့လူများတို့သည် ငါတို့၏အကတ်ကို ကဲ့ရဲ့သည်သာမကကြီးမြတ်သောနတ်ဘိုးအာတေမိ၏ဗိတ်မှာနတော်ကိုပမာဏပြုသဖြင့်အာရှပြည်လုံးမှစ၍လောကီနိုင်ငံသည်ကိုးကွယ်သောသူန်းအသရေတော်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်မည်စိုးရိမ်စရာအကြောင်းရှိပါသည် ဟု ဆို
- ၂၈ ၏။ ထိုစကားကိုကြားလျှင်ထိုသူများသည်ဒေါသအမျက်နှင့်ပြည့်သဖြင့်ဇဗက်လူတို့၏အာတေမိသည်ကြီးမြတ်တော်မူ၏ဟု အော်ဟစ်
- ၂၉ ကြံ၏။ တဖြည်းရုန်းရင်းခတ်မှုဖြစ်၍ပေါလုနှင့်အတူဒေသဇာရိသွားသောမာကေဒေါနိလူငါယု။အာရိတ္တရတို့ကိုဆွဲယူသွားသဖြင့်တပညီ
- ၃၀ စာညွတ်တည်းပွဲခံရပ်ထဲသို့ဟုံးဟုံးပြေးဝင်ကြ၏။ ပေါလုသည်လူအရပ်ထဲသို့ဝင်ခြင်းငှါအလိုရှိလျှင်ကပညီတော်တို့သည်ဖြစ်တားကြ
- ၃၁ ၏။ ပေါလုအဆွေဖြစ်သောအာရှပွဲမင်း အချို့တို့ကတည်းပွဲခံရပ်ထဲ၌ကိုယ်ကိုယ်ခအပ်ပါနှင့်မုသူဆီသို့စေလွှတ်၍တောင်းပန်လေ
- ၃၂ ၏။ စုဝေးသောလူတို့သည်ရုန်းရင်းခတ်မှုဖြစ်၍ တယောက်တချားစီဗာစ်ကျော်သဖြင့်အများတို့သည်ကိုယ်စုဝေးရသည် အကြောင်းကို
- ၃၃ ပင်ကိုယ်မေကြံ။ ။ယုဒလူမှစသောအစွားလူများတို့သည် အာလေဇန္ဒြီးကိုလူရုရှေသို့တွန်း၍သွားစေသဖြင့်သူသည်ထက်နှင့်အ

မှတ်ပေး၍အပြင်ခြေရာစကားကို လူများကို အားပြောခြင်းငှါအလို
 ၃၄ ရှိ၏။ သူသည်ယနေ့လဖြစ်သည်ကိုသိကြလျှင်ဖောက်လုထို၏အာဏ
 ၃၅ မိသည်ကြီးမြတ်တော်မူ၏ ဟု နှင့် ချစ်ခင် ဖြစ်လောက်လှအပေါင်းတို့
 ၃၆ သည်တသိအည်းနှင့်ဟင်္ဂါကြလေ၏။ မြို့စာရေးသည်လူများကိုတိတ်
 ငေးပြီးသျှင်ဖောက်လုထို ဖောက်မြို့သည် ဇုသဘုရား မှ ချသော ရုပ်တု
 တော် တည်းတူသော ကြီးမြတ်တော်မူသော အာဏမိ ကို လုပ်ကျွေး
 သောဘုရားကျန်ဖြစ်သည့်ကိုမသိသော သူကစုံကယောက်ရှိ သလေ။
 ၃၇ ဤအရာများကိုသိညည်းချံဘွယ်ခရှိသည့်ဖြစ်၍ သင်တို့သည်တိတ်ဆီ
 ၃၈ တ်စွာနေသင့်၏။ သတိနှင့်ဆင်ဆင်ချင်ဘဲအဘယ်အမှုကိုမျှမပြုသင့်။
 ၃၉ စိတ်မှာနုတော်ကိုမလုယူမဖျက်ဆီး။ သင်တို့၏နတ်သွီးဘုရားကိုမကဲ့
 ၄၀ ရဲ့သောဤလူတို့ကိုသင်တို့သည်ဆောင်ယူခဲ့ပြီးတကား။ ဒေမေတရိမှ
 ၄၁ ဤသူနှင့်အကူရှိသောပန်းတိမ်သွားတို့သည် တစုံတယောက်သောသူ
 ၄၂ ဦးအမှုရှိလျှင်ရုံးတော်ရှိ၏။ မြို့ဝန်မင်းလည်းရှိ၏။ အမှုသည်ချင်းတရား
 ၄၃ ကျွေးကြပါလေစေ။ သို့မဟုတ်။ သင်တို့သည်အချားအမှုကိုအစီရင်ခံလို
 ၄၄ လျှင်တရားသောအစဉ်းအဝေး၌စီရင်လိမ့်မည်။ ယနေ့ရုန်းရင်းခတ်
 ၄၅ ခြင်းကိုပြုသောကြောင့်အမှုရောက်မည်စိုးရိမ်စရာရှိ၏။ အဘယ်ကြော
 ၄၆ င်းနည်းဟူမူကား။ ဤမတရားသောစည်းဝေးခြင်းအကြောင်းကိုပြော

၁ ထိုရုန်းရင်းခတ်သောအမှုညိမ်းသောအခါပေါလုသည်တပည့်တော်
 ၂ တို့ကိုခေါ်၍နှုတ်ဆက်ပြီးမှ မာကေဒေါနိပြည် သို့ သွားလေ၏။ ထိုအ
 ၃ ရပ်များကိုရှောက်သွား၍တပည့်တော်တို့ကိုစကားများ နှင့် ဆုမွန် ပြီး
 ၄ မှဟောထသပြည်သို့ရောက်လာ၏။ သုံးလနေပြီးလျှင်ရှုရိပြည်သို့ပင်
 ၅ လယ် ကူး မည်ပြု သောအခါယဒလူတို့သည်မကောင်းသောအကြံကို
 ၆ ကြံသောကြောင့်မာကေဒေါနိပြည်လမ်ဖြင့်ပြန်မည်အကြံရှိပြန်၏။ ပေါ
 ၇ လုနှင့်အတူအာရှိပြည်သို့လိုက်သောသူဟူမူကား။ ဗေရိမြို့သားပုရ
 ၈ ၏သားဖြစ်သောသောပတရူ။ သက်သာလောနိတ်မြို့ သားအာရိတ္တာ
 ၉ ခုနှင့်သေကုန္ဒ။ ဒေရုဗေမြို့သားဂါယ။ လုတ္တရမြို့သားတိမောသေ။ အါ
 ၁၀ ရှိပြည်သားထုဒိတ်နှင့်တရောဖိမ်။ - ဤသူတို့သည် ငါတို့အရင်ထွက်
 ၁၁ သွား၍တရောမြို့ နှင့်လင့်ကြ၏။ အဇမပွဲနေ့ရက်လွန်ပြီးမှငါတို့သည်
 ၁၂ မိလိဗိုမြို့မှသင်္ဘောနှင့်ထွင်၍ငါးရက်အတွင်းတွင်သူတို့ရှိရာတရော

၇ မြို့သို့ရောက်၍ရနှစ်ရက်နေကြ၏။ ။ရနှစ်ရက်တွင်ပဌမနေ့
 ရက်၌မုန့်ကိုဖဲ့ရအောင်စည်းဝေးကြသော အခါပေါလုသည် နက်ဖန်
 နေ့ထွက်သွားမည်ဖြစ်၍သန်းခေါင်ယံ တိုင်အောင် ဟောပြောလျက်
 ၈။ နေလေ၏။ စည်းဝေးရာအထက်ခမ်း၌မီးခွက်အများရှိ၏။ ဥယျာအ
 မည်ရှိသောလုလင်တယောက်သည် ပြတင်းပေါက်နားမှာ ထိုင်လျက်
 အိပ်ပြော်ကျူးလွန်သည်ဖြစ်၍ပေါလုသည်ကြာကြာဟောပြောသည်
 ၉။ တွင်ထိုသူသည်အိပ်ပြော်သဖြင့်လျော့၍အိမ်သုံးဆင့်အထက်မှအော
 ၁၀ က်သို့ကျ၏။ သေလျက်ရှိသည်ကိုသူတို့သည်ချီကြွကြွ၏။ ပေါလုသည်
 အောက်သို့ဆင်းလျှင်သူ၏အပေါ်၌လဲ၍ဖက်ရမ်ပြီးမှအုတ်အုတ်သဲသဲ
 ၁၁ မပြုကြနှင့်။ သူသည်အသက်ရှိ၏ဟုဆို၍ တက်ပြန်လေ၏။ မုန့်ကိုဖဲ့၍
 စားသည့် နှင့် ချိမ်းလင်းသည်တိုင်အောင်ကြာကြာစကားပြောပြီးမှ
 ၁၂ ထွက်သွား၏။ အသက်ရှင်လျက်ရှိသော ထိုလုလင်ကိုဆောင်ယူခဲ့၍
 ၁၃ အလွန်သက်သာခြင်းရှိကြ၏။ ။ ငါတို့သည်ပေါလုအရင်
 သင်္ဘောသို့သွား၍အဿုမြို့၌ သူကိုခံယူမည်အကြံနှင့်ထိုမြို့သို့အွင့်
 ၁၄ ကြ၏။ ပေါလုသည်ထိုမြို့သို့ကျန်းကြောင်းသွားမည်အကြံရှိ၍ထိုသို့စီ
 ၁၅ ရင်လေ၏။ အဿုမြို့၌သူသည်ငါတို့နှင့်တွေ့မိလျှင်သူကိုခံယူ၍မိလု
 ၁၆ လင်မြို့သို့သွားကြ၏။ ထိုမြို့မှအွင့်ပြန်လျှင်နက်ဖန်နေ့ခါအကျွန်းနား
 မှာရှောက်သွား၍နောက်တနေ့၌သာမုကျန်းသို့ရောက်သဖြင့်တရော
 ၁၇ ဂုလိအငူစွန်း၌နေကြ၏။ နောက်တနေ့၌လည်းမိလက်မြို့သို့ရောက်ကြ
 ၁၈ ၏။ ပေါလုသည်ပတော်ကျကျွေပွဲနေ့မလွန်မှီယေရုရှလင်မြို့သို့ရောက်
 ရှင်လျှင်ရောက်ရအောင်ကျိုးစားသည်ဖြစ်၍အာဂျိပြည်၌ တာရှည်
 စွာမနေလိုသဖြင့်ဖောက်မြို့မှမဆိက်ဘဲအွင့် သွားမည်ဟုစိတ် ပြဋ္ဌာန်း
 လျက်ရှိနှင့်သတည်း။

၁၉ မိလက်မြို့သို့ရောက်မှပေါလုသည် ဖောက်မြို့သို့စေလိုက်၍ သင်းအုပ်
 ၂၀ များကိုခေါ်လေ၏။ သူတို့သည်ရောက်ကြသောအခါပေါလုကလည်း
 အာဂျိပြည်သို့ငါ့ရောက်သည်နေ့မှစ၍ယခုတိုင်အောင်သင်တို့ဆီမှာ
 ၂၁ အဘယ်သို့ငါကျင့်နေသည်ကိုသင်တို့သိကြ၏။ အလွန်နှိမ့်ချသော
 စိတ်ရှိလျက်မျက် ရည်ရှိလျက်ယခုလူတို့၏မကောင်းသောအကြံအား
 ၂၂ ဖြင့်စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းကိုခံလျက် သခင်ဘုရား၏အမှုတော် ကို ငါ
 ၂၃ ဆောင်ရွက်သည်အကြောင်းအရာကိုသင်တို့ သိ ကြ ၏။ သင်တို့အ

ကျိုးပြုစုရသောစုံတရက်မျှငါမထိမ်မဝှက်။ လူများရှေ့၌ ၎င်းအိမ်၌၎င်း
 ၂၁ သင်တို့အားဟောပြော၍ ဆုမ္မဏ္ဍာန်ဝါဒပေးသဖြင့် ဘုရားသခင်ရှေ့
 နောင်တရခြင်းတရားကို၎င်းငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်ကို ခုံကြည်ခြင်း
 တရားကို၎င်းယုဒလူ့ဟောလသလူတို့အားသက်သေခံသည်အကြောင်း
 ၂၂ အရာကိုသင်တို့သိကြ၏။ ။ ယခုမှာငါသည်ဝိညာဉ်တော်အား
 ဖြင့်ချည်နှောင်လျက်ယေရှုလင်မြို့သို့သွားရ၏။ ထိုမြို့၌အဘယ်အမှု
 ၂၃ ရောက်မည်ကိုမသိ။ သို့သော်လည်းချည်နှောင်ခြင်း၊ ညည်းဆဲနှိပ်
 စက်ခြင်းအမှုတို့သည်ငါကိုဆိုင်းလင့်သည်ကို သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်
 ၂၄ တော်သည်မြို့တိုင်း၌ငါအားသက်သေခံတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်၏
 ကျေးဇူးတော်နှင့်ရှည်သောဇဝံဂေလိတရားကိုသက်သေခံစေခြင်းငှါ
 သခင်ယေရှုလက်မှတ်ခံခဲ့ပြီးသော ဆရာအရာ တည်းဟူသော ငါတာ
 ကိုဝမ်းမြောက်စွာပြီးစီးရအောင်ထိုညည်းဆဲခြင်းတရံကရက်ငါသည်
 ၂၅ ပမာဏမပြု။ ကိုယ်အသက်ကိုလည်းနှစ်မြောခြင်းမရှိ။ ယခုမူကားငါ
 လှည့်လည်၍ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်အကြောင်းကိုဟောပြောရာ
 သင်တို့အားလုံးသည်နောက်တဖန်ငါမျက်နှာကိုမမြင်ရဟုငါသိ၏။
 ၂၆ ထိုကြောင့်လူအပေါင်းတို့၏အသွေးနှင့် ငါကင်းလွတ်သည်ဟုယနေ့၌
 ၂၇ သင်တို့အားငါ သက်သေခံ၏။ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်ကိုသင်
 တို့အားအကုန်အစင်ဟောပြောပြသခြင်းအမှုကိုငါမရှောင်ခဲ့ပြီ။
 ၂၈ ။ ထိုကြောင့်သင်တို့သည်ကိုယ်ကိုယ်သတိနှင့်ကြည့်ရှုကြ
 လော့။ ဘုရားသခင်သည် မိမိအသွေးနှင့်ဝယ်၍ ရတော်မူသောအ
 သင်းတော်ကိုလုပ်ကျွေးစေခြင်းငှါသန့်ရှင်းသောဝိညာဉ် တော်သည်
 သင်တို့ကိုအဆုတ်အချုပ်ခန့်ထားတော်မူသောသိုးစုအားလုံးကိုလည်း
 ၂၉ သတိနှင့်ကြည့်ရှုကြလော့။ အကြောင့်မူကား။ ငါမရှိသည်နောက်ကြမ်း
 စာမ်သောတော့ဇွေးတို့သည်သိုးများကိုမသနားဘဲလျက်သင်တို့အထဲ
 ၃၀ ဝင်မည်ကိုငါ တပဉ္စိတော်များကိုသွေးဆောင်ခြင်းငှါမှားသောဝကား
 ကိုပြောတတ်သောလူတို့သည်သင်တို့အထဲ၌လည်းပေါ်လာ မည်ကို
 ၃၁ ငါသိ၏။ ထိုကြောင့်စောင့်ရှောက်၍နေကြလော့။ ငါသည်သုံးနှစ်ပတ်
 လုံးနေ့ညည့်မပြတ်လူအပေါင်းတို့ကို မျက်ရည်နှင့်တကွ ဆုမ္မဏ္ဍာန်
 ၃၂ ကြောင်းကိုအောင်းစေကြလော့။ ။ ညီအစ်ကိုတို့။ ယခုငါသည်
 သင်တို့ကိုဘုရားသခင်၌အပ်နှံ၏။ သင်တို့ကိုတည်ဆောက်ခြင်းငှါ
 ၎င်းသန့်ရှင်းခဲ့ပြီးသောသူအပေါင်းတို့နှင့်အတူသင်တို့အားအမွေပေး

ခြင်းငှါ ငိုတတ်နှိုင်းသောဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်တရားနှိုင်းလည်း
 ၃၃ သင်တို့ကို ငါအပ်နှံ၏။ သုရှေ။ သုဠေ။ သုအဝတ်တန်ဆာကို ငါမတပ်မ
 ၃၄ ကံခဲ့ပြီး။ ဤလက်တို့သည် ငါကို ငှင်ငါအပေါင်းအဖော်တို့ကို ငိုလုပ်ကျွေး
 ၃၅ ခဲ့ပြီး ဟု သင်တို့သည် ကိုယ်တိုင် သိကြ၏။ ထိုသို့ သင်တို့သည်လည်း
 အလုပ်လုပ်၍ ဆင်းရဲသော သူတို့ကို ကုမရသည်ကို ငှင် အစွန့်အကြဲခံ
 ခြင်းအရာထက် စွန့်ကြဲခြင်းအရာသည် သာ၍ မင်္ဂလာရှိသည် ဟု သ
 ခင်ယေရှုမိန့်တော်မူသော စကားတော်ကို အောင်းမေ့ရသည်ကို ငှင်
 ၃၆ အရာရာနှိုင်းသင်တို့အား ငါပြခဲ့ပြီး ဟု ပေါလုဆိုပြီးလျှင် ခူးထောက်၍
 ၃၇ ထိုသူအပေါင်းတို့နှင့် တကွ ဆုတောင်းလေ၏။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည်
 အတ္တန်ဒိုကျေးသဖြင့် ပေါလု၏လည်ဝင်းကို ဖက်ရမ်း၍ သူ ကို နမ်းကြ
 ၃၈ ၏။ နောက်တဖန် သူ၏မျက်နှာကို မမြင်ရ ဟူသော စကားကို အောင်း
 မေ့သဖြင့် သာ၍ စိတ်ကျေကွဲခြင်း သို့ ရောက်သည်နှင့် သဘောသို့ တိုင်
 အောင်ပေါလုကို ပို့လိုက်ကြ၏။

၁ ထိုသူများနှင့် ငါတို့သည် ခွာသွား၍ သဘောထွင့်မှ ကောသကျန်းသို့
 တည့်တည့်သွား၍ နက်ဖန်နွေ နွေ ရောဒုကျန်းသို့ ငှင် ထိုကျန်းမှ ဟါတရ
 ၂ မြို့သို့ ငှင် ရောက်ကြ၏။ ပိနိတ်ပြည်သို့ ကူးသော သဘောကို တွေ့လျှင်
 ၃ ထိုသဘောကို စီး၍ ထွင့်ပြန်၏။ ကုပရကျန်းကို မြင်လျှင် လကျာဘက်
 ၄ နှိုရှောက်သွားသဖြင့် ရှုရိပြည်သို့ ကူး၍ တရုမြို့နှို ဆိုက်လေ၏။ ထိုမြို့
 ၅ နှို သဘောသည် ဝန်ကိုချ၏။ တပည့်တော်တို့ကို တွေ့မှ ငါတို့သည် ခု
 ၆ နှစ်ရက်နေကြ၏။ ပေ လသည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ မတက်ရအောင် ထိုတ
 ၇ ပည့်တော်တို့သည် ဝိညာဉ်တော်အား ဖြင့် ပြောကြ၏။ ခုနှစ်ရက် စေ
 ၈ သော အခါ တပည့်တော်အပေါင်းတို့သည် သားမယားနှင့် တကွ မြို့ပြင်
 ၉ သို့ ငါတို့ကို လိုက်ပို့ကြသဖြင့် အားလုံးတို့သည် ထွက်သွား၍ ပင်လယ်
 ၁၀ ကမ်းပေါ်၌ ခူးထောက်လျက် ဆုတောင်းကြ၏။ အချင်းချင်း ဖက်ရမ်း
 ၁၁ နှုတ်ဆက်ပြီးမှ ငါတို့သည် သဘောထဲသို့ ဝင်၍ သူတို့သည် မိမိ အိမ်သို့
 ၁၂ ပြန်ကြ၏။ ။ တရုမြို့မှ ပတောလင်မြို့သို့ သွားသဖြင့် ပင်လယ်
 ၁၃ ကူးခြင်းနှင့် လွတ်ကြ၏။ ပတောလင်မြို့သို့ အပ်ကို တို့နှင့် နှုတ်ဆက်၍
 ၁၄ တရက်နေပြီးမှ နက်ဖန်နွေ ထွက်သွားပြန်၍ ကဲသရ်မြို့သို့ ရောက်
 ၁၅ လျှင် ဆရာခုနှစ်ပါးအဝင်။ သာသနာပြုဆရာ ဖိလိပ္ပူ၏ အိမ်သို့ ဝင်၍
 ၁၆ နေကြ၏။ ထိုသူနှို ပရောဖက်ပြုသော သွီးကညာလေးယောက် ရှိ၏။

၁၀ ထိုအိမ်၌တာရှည်စွာနေကြပြီးမှအာဂဗအစဉ်ရှိသောပရောဇာတ်တ
 ၁၁ ယောက်သည်ယုဒပြည်မှလာ၍ ငါတို့ဆီသို့ဝင်သဖြင့်ပေါလု၏ခါး
 ပန်းကိုယူ၍မိမိခြေထက်ကိုချည်နှောင်ပြီးလျှင်၍ခါးပန်းရှင်ကိုထုဒ
 လူတို့သည်ယေရှုထင်မြို့၌ချည်နှောင်၍တပါးအမျိုးသားတို့ထက်သို့
 အပ်နှံထိခံစေတော်မူသန့်ရှင်းသောစိညည်းတော်မိန့်တော်မူသည်ဟုအါ
 ၁၂ ဂဗုဆို၏။ ထိုကားကိုကြားလျှင်ငါတို့နှင့်ထိုအရပ်၌ရှိသောသူတို့
 ၁၃ ကယေရှုထင်မြို့သို့သွားပါနှင့်ဟုပေါလုကိုတောင်းပန်ကြ၏။ ပေါ
 လုကလည်းအဘယ်ကြောင့်ငိုကျွေး၍ငါစိတ်နှစ်လုံးကိုကျေကွစေသ
 ၁၄ သေသတ်ခြင်းကိုပင်ခံခြင်းငှါငါအသင့်ရှိသည်ဟုဆို၏။ သူကိုဖျား
 ယောင်း၍မခိုင်လေသော်ငါတို့သည်တန့်နေ၍သခင်ဘုရားအလိုတော်
 ၁၅ အတိုင်းရှိပါစေဟုဆိုကြ၏။ ။ ထိုနောက်မှာငါတို့သည်အသုံး
 ၁၆ အဆောင်များကိုပြင်ဆင်၍ယေရှုထင်မြို့သို့သွားကြ၏။ ကသရိမြို့
 သား၊ တပည့်တော်အချို့တို့သည်ငါတို့နှင့်အတူလိုက်ကြ၍ငါတို့ကိုဧဇွဲ
 ခံမည်သူ၊ ကုပရကျွန်းသား၊ မနာသုန်အစည်ရှိသော၊ အသက်ကြီး
 ၁၇ လောတပည့်တော်တယောက်ဆီသို့ပို့ဆောင်ကြ၏။ ယေရှုထင်မြို့
 သို့ရောက်သောအခါညီအစ်ကိုတို့သည်ကြည်ညိုသောစိတ်နှင့်ငါတို့
 ၁၈ ကိုထက်ခံသိမ်းဆည်းကြ၏။ ခုတ်ပန်နေ၍ပေါလုသည်ငါတို့နှင့်တကွ
 ယာကျပ်ဆီသို့ဝင်လေ၏။ သင်းအုပ်အပေါင်းတို့သည်စည်းဝေးကြ
 ၁၉ ၏။ ပေါလုသည်ထိုသူများကိုဖက်ရမ်နှုတ်ဆက်ခြင်းကိုပြုပြီးလျှင်
 မိမိသည်ဆရာအမှုစောင့်ခြင်းအားဖြင့်ဘုရားသခင်သည်တပါးအ
 မျိုးသားတို့တွင်ပြုတော်မူသမျှတို့ကိုသေချာစွာထုတ်ဖော်ပြသလေ
 ၂၀ ၏။ ။ ထိုသူတို့သည်ကြားလျှင်ဘုရားသခင်ဂုဏ်တော်ကိုချီး
 မွှမ်းကြ၍ပေါလုအားလည်းငါတို့ညီ။ ရုံကြည်သောယုဒလူဘယ်နှစ်
 သောင်းရှိသည်ကိုသင်သည်သိမြင်၏။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည်ပ
 ၂၁ ညတ်တရားဘက်စိတ်အားကြီးသောသူဖြစ်ကြ၏။ ညီကလည်းတ
 ပါးအမျိုးသားတို့တွင်နေသောယုဒလူအပေါင်းကိုသင်တို့သားအား
 အရေဖျားထိုးမင်္ဂလာကိုမပေးနှင့်။ ဂျေးထုံးတမ်အတိုင်းမကျင့်နှင့်ဟု
 ဆို၍သူတို့သည်မောရှေတရားကိုစွန့်ရအောင်ဆုမ္မဏ္ဍဩဝါဒပေးသည်
 ၂၂ ကို၍လူတို့သည်သိတင်းကြားကြပြီး။ သို့ဖြစ်လျှင်အဘယ်သို့ပြုရ
 သနည်း။ လူအပေါင်းတို့သည်မရဝေးဘဲမနေနိုင်ရ။ သင်သည်ရော

- ၂၃ က်လာကြောင်းကိုကြားသိလိမ့်မည်။ ထိုကြောင့်အကျွန်ုပ်တို့ဆိုသည့် အထိုင်းပြုပါတော့။ သစ္စာဂတိပြုပြီးသောလူလေးယောက်သည်အကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦး၏။ ထိုသူတို့ကိုယူ၍သူတို့နှင့်တကွသန့်ရှင်းခြင်းကိုပြုသဖြင့်သူတို့ခေါင်းရိပ်မင်္ဂလာစရိတ်ကိုပေးပါတော့။ ထိုသို့ပြုလျှင်လူအပေါင်းတို့သည် မိမိကြားသောသိတင်းစကားမမှန်သည်ကို၎င်း သင်သည်ကိုယ်တိုင်ပညတ်တရားကိုစောင့်ရှောက်၍နေသည်ကို၎င်းသိရကြလိမ့်မည်။ ရုံကြည်ခြင်းသို့ရောက်သောတပါးအမျိုးသားတို့မူကား ထိုသို့သော တရားကို မကျင့် စောင့်ဘဲ လျက် ရုပ်တူ ရှေ့မှာ ပူဇော်သော ယဇ်ကောင်ကို၎င်းအသွေးကို၎င်းလည်ပင်းကိုညှစ်၍သတ်သေခါ အရာကို၎င်း မတရားသောမေရုန်ကို၎င်းရှောင် စေခြင်းငှါ သာဝါတို့သည်စီရင်၍ကြားလိုက်ခဲ့ပြီးဟုဆိုကြ၏။

- ၂၆ ထိုအခါပေါလုသည်ထိုလူတို့ကိုယူ၍နက်ဖန်နေ့၌သူတို့နှင့်တကွသန့်ရှင်းခြင်းကိုပြုပြီးမှမိတ်မှန်တော်သို့ဝင်၍ သူတို့အတွက်အသီးအချား ပူဇော်သကာ ပြုရသောအချိန် တည်းဟူသော သန့်ရှင်းခြင်းကိုပြုသောနေ့ရက်စေ့မည်အချိန်ကိုကြားပြောလေ၏။ ထိုချစ်ရက်စေ့ခါနီးတွင်အာဂြိုဟ်ဗြဟ္မာစာသောယုဒလူတို့သည်မိတ်မှန်တော်၌ပေါလုကိုမြင်လျှင်စုဝေးသောလူအပေါင်းကိုတိုက်တွန်းနှိုးဆော်၍
- ၂၇ ဣသရေလလူတို့။ ကျမကြပါ။ ဤသူကားငါတို့အမျိုးနှင့်၎င်း ပညတ်တရားနှင့်၎င်း ဤအရပ်ဌာနနှင့်၎င်း ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့၌ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍လူအပေါင်းတို့အားဆုမွန်ပြုဝါဒပေးသောသူဖြစ်၏။ ထိုမျှမကဟောလသလူတို့ကိုမိတ်မှန်တော်ထဲသို့သွင်း၍ဤသန့်ရှင်းရာဌာနကိုညှစ်ညှူးစေပြီးတကားဟုဟစ်ကျော်၍ပေါလုကိုဖမ်းဆီးကြ၏။
- ၂၈ အထက်ကမြို့ထဲ၌ပေါလုနှင့်အတူတရောဖိမ် အမည်ရှိသော ဖောက်မြို့သားတယောက်ကိုမြင်ကြသည်ဖြစ်၍ထိုသူကိုပေါလုသည်မိတ်မှန်တော်ထဲသို့သွင်းသည်ဟုထင်မှတ်ကြ၏။ တမြို့လုံးရုန်းရင်းခတ်ဖြစ်လျှင်လူများတို့သည် ပြေးကာ ၍စုဝေးခြင်းရှိသဖြင့်ပေါလုကိုကိုယ်ယူ၍မိတ်မှန်တော်ပြင် သို့ ဆွဲငင်ပြီးမှတခဏချင်းတံခါးများတို့ကို
- ၂၉ ဖိတ်ထားကြ၏။ ။ပေါလုကိုသတ်မည်အားထုတ်ကြသောအခါယေရှုလင်မြို့တမြို့လုံးမညိမ်မသက်။ ရုန်းရင်းခတ်ဖြစ်သည်ဟုလူ
- ၃၀ တထောင့်ကိုအုပ်ချုပ်သောစစ်သူကြီးသည် သိတင်းကြားလျှင် စစ်

သူ့ရဲ့များနှင့်တပ်မှူးတို့ကိုအသော့ခေါ်၍ ထိုသူတို့ဆီသို့ဆင်း ပြေးလေ
 ၇၇ ၏။ ထိုသူတို့သည် စစ်သူကြီးနှင့် စစ်သူရဲတို့ကို မြင်လျှင် ပေါလုကို မ
 ၇၈ ချိတ်ဘဲနေကြ၏။ ထိုအခါ စစ်သူကြီးသည် အနီးသို့ ရောက်၍ ပေါလုကို
 ၇၉ ယူလျှင် သံကြိုးနှင့် ချည်ချေ ဟု စီရင်၍ ဤသူသည် အဘယ်သူ
 ၈၀ ခုည်း။ အဘယ်အမှုကို ပြုပြီးသနည်း ဟု မေးစစ်လေ၏။ လူအစုအဝေး
 ၈၁ ထဲ၌ အထီးအသီးအချားအချားဟပ်ကျော်၍ အသံများသောကြောင့်
 ၈၂ စစ်သူကြီးသည် အမှန်ကို မသိနိုင်သဖြင့် ပေါလုကို ရဲတိုက်ထဲသို့
 ၈၃ ဆောင်သွားစေခြင်းငှါ စီရင်ပြန်လေ၏။ လူများတို့သည် ပြင်းထန်
 ၈၄ သောကြောင့် သွေးကားပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ စစ်သူရဲတို့သည် ပေါ
 ၈၅ လုကို ချီပို့၍ ဆောင်ရကြ၏။ သူ့ကို ထုတ်လော့ဟု လူများအပေါင်းတို့
 ၈၆ သည် ဟပ်ကျော်ထုတ်ဆိုက်ကြ၏။ ပေါလုသည် ရဲတိုက်ထဲ
 ၈၇ သို့ ဝင်လှသောအခါ အကွန့်ပ်သည် သင်နှင့် ငကားပြောရပါမည်လော
 ၈၈ ဟု စစ်သူကြီးအား မေးလျှင် စစ်သူကြီးက သင်သည် ဟာလသ ငကား
 ၈၉ ကို နားထည်သလော။ သင်သည် အထက်က ပုန်ကန်ခဲ့ခါး မြလေးထော
 ၉၀ င်တို့ကို တောသို့ခေါ်သွားသော အင်္ဂုတ္တုလူ ဖြစ်သည်ဟု တော်လှော်
 ၉၁ မေး၏။ ပေါလုကလည်း အကွန့်ပ်သည် ကိလိကိ ပြည်တာရှု မြို့၌ မွေး
 ၉၂ သော ယုဒလူ ဖြစ်ပါ၏။ အကွန့်ပ်မြို့ကား သာဗညုမြို့ဟု တော်၍ လူများ
 ၉၃ အား အကွန့်ပ်ပြောရသော အခွင့်ကို ပေးပါ။ အကွန့်ပ်ပန်ကြားပါသည့်
 ၉၄ ဟု ဆို၏။ စစ်သူကြီးက အခွင့်ပေးသဖြင့် ပေါလုသည် လှေကားပေါ်
 ၉၅ မှာ ရပ်၍ မိမိလက်နှင့် လူတို့အား အမှတ်ကို ပေး၏။ အထွန်တိတ်ဆိတ်
 ၉၆ စွာနေကြသော အခါ ဟေဗြဲဘာသာ အားဖြင့် မြွက်ဆီလျက် ညှိအပ်
 ၉၇ ကို အပတို့။ အကွန့်ပ်သည် ကိုယ်အပြစ်ဖြေရာ ငကားကို သင်တို့ရှေ့မှာ
 ၉၈ ယခုပြောစဉ်တွင် နားထောင်ကြပါဟု ဆိုလေသော် ဟေဗြဲဘာသာ
 ၉၉ အားဖြင့် ပြောသည်ကို ထိုသူတို့သည် ကြားလျှင် သာ၍ တိတ်ဆိတ်ခြင်း
 ၁၀၀ သို့ ရောက်ကြ၏။

၉ ပေါလုကလည်း အကွန့်ပ်သည် ကိလိကိ ပြည်တာရှု မြို့၌ မွေးသော ယုဒ
 ၁၀ လူ ဖြစ်ပါ၏။ ဤမြို့မှာ လည်း ဂမလျေထအမည်ရှိသော ဆရာ၏ ခြေရင်း
 ၁၁ မှီကျေးမွေးခြင်းကို ခံ၍ မိမိစည်ဖဆက်ကျင့်သော တရားကို သေချာစွာ
 ၁၂ ထိန်းနားလည်ရအောင် ခုည်းဥပဒေသခံပါပြီး။ သင်တို့အား လုံးသည် ယ
 ၁၃ နေ့ထိုင်အောင် ဘုရားသခင်ဘက် စိတ်အားကြီးသည် ခုည်းတု အကွ

၄ နှိပ်စည်းစိတ်ကြီးသဖြင့် ယောက်ျားမိမ္မတို့ကိုချည်နှောင်၍ထောင်
 ၅ ထဲမှာလှောင်ထားလျက်အသေသတ်ခြင်းသို့ ဖိုင်အောင် ထိုဘာသာ
 ၆ ကိုညှည်းဆဲပါပြီး။ ထိုသို့အတိုင်းယဇ်ပရောဟိတ်မင်းမှစ၍ထွတ်
 ၇ အရာရှိအားလုံးတို့သည်အကျွန်ုပ်ဘက်သက်သေဖြစ်ကြ၏။သူတို့ထံ
 ၈ မှလည်းအကျွန်ုပ်သည်ညီအစ်ကိုတို့ဆီသို့မှာစာကိုခံပြီးမှဒမာသကျ
 ၉ မြို့၌ရှိသောထိုဘာသာဝင်သူတို့ ကိုခါဏ်ခံစေခြင်းငှါချည်နှောင်၍
 ၁၀ ယေဂျာလင်မြို့သို့ပို့ရအောင်ဒမာသကျမြို့သို့အကျွန်ုပ်သွားပါ၏။

၆ ။လမ်၌သွား၍ဒမာသကျမြို့သို့ရောက်ခါနီးတွင်မွန်းတည့်အ
 ၇ ချိန်လောက်။ကောင်းကင်ထဲကကြီးသောအလင်းသည် အကျွန်ုပ်ပတ်
 ၈ လည်စုတ်ခနဲထွန်းတောက်သဖြင့် အကျွန်ုပ်သည်မြေပေါ်၌လဲ၍ရှော
 ၉ လု။ရှောလု။အဘယ်ကြောင့်ငါကိုညှည်းဆဲသနည်းဟု အကျွန်ုပ်အား
 ၁၀ ပြောသောစကားသံကိုကြားလျှင် သခင်။ကိုယ်တော်သည်အဘယ်
 ၁၁ သူနည်းဟုအကျွန်ုပ်ပြန်၍မေးလျှောက်လေသော် ငါကားသင်ညှည်း
 ၁၂ ဆဲသောနာဇရက် မြို့သားယေရှု ဖြစ်သတည်းဟုမိန့်တော်မူ၏။ အ
 ၁၃ ကျွန်ုပ်နှင့်ပါသောသူတို့သည် ထိုအလင်းကိုမြင်၍ကြောက်ခြင်းသို့
 ၁၄ ရောက်သဖြင့် အကျွန်ုပ်အားပြောသောသူ၏စကားသံ ကိုမကြားမ
 ၁၅ သိရ။ ထိုအခါအကျွန်ုပ်ကလည်းသခင်။အကျွန်ုပ်အဘယ် သို့ပြုရပါ
 ၁၆ မည်နည်းဟုလျှောက်လျှင်သခင်ဘုရားကထတော့။ဒမာသကျမြို့သို့
 ၁၇ သွားတော့။သင်ဆောင်ရွက်စရာသို့ခွဲခန့်စီမံသမျှတို့ကိုထို မြို့၌ပြော
 ၁၈ လိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအလင်း၏ရောင်ခြည်အရှိန်အားဖြင့်
 ၁၉ အကျွန်ုပ်မျက်စိကန်းသည်ဖြစ်၍အကျွန်ုပ်နှင့်ပါသောသူတို့သည်လက်
 ၂၀ ဆွဲသဖြင့်ဒမာသကျမြို့သို့ရောက်ပါ၏။ ။ပညတ်တရားနှင့်
 ၂၁ အညီဘုရားဝတ်၌ရွှေလျော်၍၎င်းထိုမြို့မှာနေသော ယုဒလူအပေါင်း
 ၂၂ တို့တွင်အသရေရသော။အနနိအမည်ရှိသောလူတယောက်သည် အ
 ၂၃ ကျွန်ုပ်ဆီသို့လာ၍အနားခွဲရပ်လျက်ညီရှောလု။မျက်စိတဝန်မြင်ခြင်း
 ၂၄ သို့ရောက်တော့ဟုဆို၏။ထိုခဏ၌သူကိုအကျွန်ုပ်ကြည့်မြင်ရ၏။ သူ
 ၂၅ ကလည်းသင်သည်မြင်လေသမျှ။ ကြားလေသမျှတို့ကိုလူအပေါင်းတို့
 အားပြော ၍ သခင်ဘုရား၏ သက်သေခံ ဖြစ်မည်အကြောင်း။ သင်
 သည်ဘုရားသခင်၏အလိုတော်ကိုသိစေခြင်းငှါထိုမြေပေါ်မှတော်
 မူသောသူကိုမြင်စေခြင်းငှါ၎င်းတော်ထွက်ကိုကြား စေခြင်းငှါ
 ငါတို့အဖဗျား၏ဘုရားသခင်သည်သင်ကိုရွေးချယ်ခန့်ထားတော်

၁၉ မူ၏။ ယခုတွင်လည်းသင်သည်အဘယ်ကြောင့်ဆိုင်းနေသနည်း။ တ
 တော့။ သခင်ဘုရားကိုပဋ္ဌနာပြုလျက်နေနှစ်မင်္ဂလာကိုခံ၍သင်၏အ
 ၁၇ ပြစ်များကိုဆေးကြောတော့ဟုဆိုပါ၏။ ။ ထိုနောက်မှာယေ
 ဂုရှလင်မြို့သို့အကျွန်ုပ်ပြန်၍ဗိတ်မှာနတ်တော် နွဲ့ဆုတောင်းစည်။ ဘဝင်
 ၁၈ ကျ၍ သခင်ဘုရားကသင်သည် ကျိုးစား၍ယေဂုရှလင်မြို့မှ အလျင်
 အမြန်ထွက်သွားတော့။ ငါအကြောင်းကိုသင်သည်ပြော၍သက်သေခံ
 သောစကားကို၍လူတို့သည် မခံဘဲ နေကြလိမ့်မည် ဟု မိန့်တော်မူ
 ၁၉ လျက်ရှိသည်ကိုအကျွန်ုပ်မြင်လေ၏။ အကျွန်ုပ်ကလည်းသခင်။ ကိုယ်
 တော်ကိုရုံကြည်သောသူတို့ကိုအကျွန်ုပ်သည်ထောင်ထဲ၌လှောင်ထား
 သည်။ တရားဇရပ်များ၌ရှိက်သည်အကြောင်းကိုသူတို့သိကြပါ၏။
 ၂၀ ကိုယ်တော်၏သက်သေခံဖြစ်သောသတေဗန်၏အသွေးကိုသွန်းလေ
 င်းသောအခါအကျွန်ုပ်သည်အနား၌နေလျက်ဝန်ခံ၍သူ ကို ကွပ်မျက်
 ၂၁ သောသူတို့၏အဝတ်ကိုစောင့်နေပါ၏ဟု လျှောက်ဆိုလျှင်သခင်ဘု
 ရားက လည်းသွားတော့။ ငါသည်တပါးအမျိုးသားတို့ဆီသို့သင်ကို
 ဝေးလှစွာစေလွှတ်မည်ဟု အကျွန်ုပ်အားမိန့်တော်မူသည် ဟု ပေါလု
 ၂၂ ဖြွက်ဆို၏။ ။ ထိုမျှတိုင်အောင်ပေါလု၏စကားကိုနားထောင်
 ပြီးလျှင်ထိုသူတို့သည်ဟစ်ကျော်၍ထိုသို့သောသူကို မြေကြီးပြင်မှ
 ၂၃ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းလော့။ သူသည်အသက်မရှင်သင့်ဟုဆိုကြ၏။ ထို
 သို့အော်ဟစ်ခြင်း။ ကိုယ်အဝတ်ကိုချွတ်ခြင်း။ ဖုတ်ကိုကောင်းကင်သို့
 ၂၄ ပြစ်လိုက်ခြင်းကိုပြုကြစည်။ သူတို့သည် ပေါလုကိုအဘယ်ကြောင့်
 ထိုသို့ဟစ်ကျော်ကြသည်ကိုစစ်သူကြီးသိလို၍ပေါလုကို ရုတိုက်ထဲ
 ၂၅ သို့သွင်းစေ။ ရိုက်၍စစ်ကြောစေဟုစီရင်လေ၏။ သားရေကြီးနှင့်ရိုက်
 မည်ပြင်ဆင်ကြသောအခါ ပေါလုက ရောမလူ ဖြစ်သောသူ ကိုဓမ္မ
 သတ်အတိုင်းမစီရင်ဘဲလျက်သင်တို့သည် ရိုက်ရာသလော ဟု အနား
 ၂၆ နွဲ့ရပ်နေသောတပ်မှူးအားဆို၏။ တပ်မှူးသည်ကြားလျှင်စစ်သူကြီး
 ထံသို့သွား၍အဘယ်သို့ပြုပါမည်နည်း။ ။ ၍သူသည်ရောမလူ ဖြစ်ပါ
 ၂၇ သည်ဟုကြားလျှောက်၏။ စစ်သူကြီးသည်လည်းပေါလုဆီသို့လာ
 ၍သင်သည်ရောမလူမှန်သလော။ ငါအားပြောတော့ဟုဆိုလျှင်မှန်ပါ
 ၂၈ ၍ဟုပေါလုဆို၏။ စစ်သူကြီးကလည်းအကျွန်ုပ်သည်ငွေအများကို
 ပေး၍ရောမလူအရိပ်အရောက် ရသည်ဟုဆိုလျှင်ပေါလုကအကျွန်ုပ်
 ၂၉ သည်ဇာတိအားဖြင့်ရပါသည်ဟုဆို၏။ ထိုအခါပေါလုကိုစစ်ကြော

မပြုပြင်သောသူတို့သည် သူ့ဆီမှချက်ချင်းသွား၍ သူ့သည်ရောမလူ ဖြစ် သည်ကို ငိုရောမလူကိုချစ်နှောင်မိသည်ကို ငိုစစ်သူကြီးသိလျှင်ကြော က်ခြင်းသို့ရောက်လေ၏။ **

- ၃၀ နက်ဖန်နေ့တွင်အဘယ်အပြစ်ကိုယူဒလူတို့သည်ပေါလုနှစ်တင်ကြသည် ကိုစစ်သူကြီးသည်အမှန်သိခြင်းငှါအလိုရှိသဖြင့်ပေါလု နှစ်ချည်နှောင် သောသံကြိုးကိုချွတ်၍ယစ်ပရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့်ထွတ်အရာရှိ အားလုံးကို စည်းဝေးစေခြင်းငှါ စီရင်ပြီးလျှင်ပေါလုကိုဆောင်
- ၁ သွား၍သူတို့ရှေ့၌ထားလေ၏။ ပေါလုသည်ထွတ်အရာရှိတို့ကိုစေ့စေ့ ကြည့်၍ ညီအစ်ကိုတို့။ အကျွန်ုပ်သည်ယနေ့တိုင်အောင်ဘုရားဝတ် ကိုပြုခြင်းအမှုမှာကိုယ်စိတ်နှစ်လုံးသည်ကိုယ် ၌ အပြစ်တင် ခွင့်မရှိ
- ၂ ဘဲလျက်ပြုပါပြီးဟုဆိုလေသော် ယစ်ပရောဟိတ်မင်းအနုနိကသူ၏
- ၃ နှုတ်ကိုရိုက်တော့ဟုအနား၌ရပ်နေသောသူတို့အား အမိန့်ရှိ၏။ ထို အခါပေါလုက အဖြူသုတ်သောအုတ်ရိုး။ ဘုရားသခင်သည်သင် ကို ရိုက်တော်မူမည်။ သင်သည်အကျွန်ုပ်ကိုတရားနှင့်အညီစီရင်ရအောင် ထိုင်နေလျက်ပင်သူကိုရိုက်တော့ ဟုမတရားသဖြင့်စီရင်ပါသည်တ
- ၄ ကားဟုဆို၏။ အနား၌ရပ်နေသောသူတို့ကလည်းသင်သည်ဘုရား
- ၅ သခင်၏ယစ်ပရောဟိတ်မင်းကိုဆဲသလော ဟုမေးလျှင် ပေါလုက ညီအစ်ကိုတို့။ သူသည်ယစ်ပရောဟိတ်မင်းဖြစ် မှန်း ကို အကျွန်ုပ်မ သိ။ သင်၏အမျိုးကိုအုပ်စိုးသောမင်း ကိုသင်သည်မကဲ့ရဲ့ရ ဟုကျမ်း
- ၆ စာ၌လာသည်ဟုဆို၏။ ။ထိုအရာရှိအချို့တို့သည်ဇေဒြကလူ ဖြစ်သည်။ အချို့တို့သည်ဖာရိုရှဲလူဖြစ်သည်ကိုပေါလုသိမြင်လျှင်ညီ အစ်ကိုတို့။ အကျွန်ုပ်သည်ဖာရိုရှဲလူဖြစ်၏။ ဖာရိုရှဲလူ၏သားဖြစ်၏။ သေသောသူတို့သည်ထမြောက်မည်ဟု မျှော်လင့်ခြင်းအကြောင်းနှင့် အကျွန်ုပ်သည် စစ်ကြောစီရင် ခြင်း ကိုခံရ၏ ဟု ထွတ် ပေါ်မှာကျေး
- ၇ ကျော်လေ၏။ ထိုအခါဖာရိုရှဲလူ။ ဇေဒြကလူတို့သည် အချင်းချင်းညှင်း
- ၈ ခုံ၍အရအဝေးသည်ကွဲပြားခြင်းသို့ရောက်လေ၏။ ကွဲပြားသည် အ ကြောင်းကား။ ဇေဒြကလူတို့က ထမြောက်ခြင်းမရှိ။ ကောင်းကင်တမန်
- ၉ မရှိ။ နံမိညည်မရှိဟုယူကြ၏။ ဖာရိုရှဲလူတို့ကနှစ်ပါးစလုံးရှိသည်ဟု ဝန်ခံကြ၏။ အော်ဟစ်သံများ၍ဖာရိုရှဲလူတို့ဘက် ၌ နေသောကျမ်း ဆရာတို့သည်ထလျက်ပြင်းစွာညှင်းခုံ၍ဤလူနှစ် အဘယ်အပြစ်ကိုမျှ ငါတို့မတွေ့။ နံမိညည် တစုံတပါး။ ကောင်းကင်တမန် တစုံတပါး သူ

။စာမနိတော်ဝတ္ထု။

၁၀ အားပြောလျှင်အဘယ်သို့နည်းဟုဆိုကြ၏။ အချင်းချင်းညှင်းခုံခြင်း များသောအခါ ထိုသူတို့သည်ပေါလုကို ဆွဲငင်၍ အပိုင်းပိုင်းဆုတ်ဖဲ့ မည်ဟုစစ်သူကြီးစိုးရိမ်လျှင်စစ်သူရဲများဆင်းကြ။ ပေါလုကိုအရာ ရှိတို့အထဲမှအနိုင်အထက်ယူ၍ရဲတိုက်ထဲသို့ပို့ဆောင်ကြဟုမှာဆို၏။

၁၁ ။နက်ဖန်နေ့ညည့်တွင်သခင်ဘုရားသည်ပေါလုအနား၌ ပေါ်လာတော်မူလျက်သင်သည်မစိုးရိမ်နှင့်ငါအကြောင်းကိုသင်သည် ယေရုရှလင်မြို့၌သက်သေခံပြီး သည်နည်းတူရောမမြို့၌လည်းသက် သေခံရလေဦးမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ဇိုဗ်းလင်းသောအခါ

၁၂ ယုံဒလူအချို့တို့သည်အချင်းချင်းတိုင်ပင်၍ငါတို့သည် ကိုယ်တိုင်ပေါ လုကို မသတ်မှီ တိုင်အောင် အလျှင်းမစားမသောက်ရဟု ကိုယ်ကို

၁၃ ကိုယ်ကျိန်ဆို၍မိဋ္ဌာန်ပြုကြ၏။ ထိုသို့သဘောတူ၍မိဋ္ဌာန်ပြုသော သူတို့သည်ကားလေးကျိပ်မကရှိကြ၏။ ထိုသူတို့သည်ယစ်ပရော

၁၄ ဟိတ်အကြီး။ ဣတ်အရာရှိထံသို့သွား၍ကျွန်တော်တို့သည် ကိုယ်တိုင် ပေါလုကိုမသတ်မှီ တိုင်အောင်အလျှင်းမစားမသောက်ရဟုကိုယ်ကို ကိုယ်ကျိန်ဆို၍မိဋ္ဌာန်ပြုပါပြီ။ ထိုကြောင့်စစ်သူကြီးသည်ပေါလုကို

၁၅ ကိုယ်တော်တို့၏အထံသို့ပို့ဆောင်စေခြင်းငှါ သူကိုသာ၍စေ့စေ့စစ် ကြောမည်အဟန်ပြု၍ ဣတ်အရာရှိများနှင့်အတူကိုယ်တော်တို့စစ် သူကြီးကိုလျှောက်ကြပါတော့။ ပေါလုသည်ကိုယ်တော်တို့၏အထံသို့

၁၆ မရောက်မှီအကြားတွင်ကျွန်တော်တို့သည်သူကိုသတ်ရအောင်အသင့် ရှိနှင့်ပါပြီဟုလျှောက်ကြ၏။

၁၇ ထိုသို့လမ်နား၌ ချောင်းနေသည်အမှုကိုပေါလု၏တူကြားလျှင်ရဲ

၁၈ တိုက်ထဲသို့ဝင်၍ပေါလုအားကြားပြောလေ၏။ ပေါလုသည်တပ်မှူး တယောက်ကိုခေါ်၍ဤလုလင်ကိုစစ်သူကြီးထံသို့ပို့ပါ။ လျှောက်စရာ

၁၉ တစုံတခုသူ၌ရှိသည်ဟုဆိုလေသော် တပ်မှူးသည်လုလင်ကိုစစ်သူ ကြီးထံသို့ပို့ပြီးလျှင်အကျည်းခံသောသူ။ ပေါလုသည် ကျွန်တော်ကို ခေါ်၍ ကိုယ်တော်အား လျှောက်စရာတစုံတခုရှိသော ဤလုလင်ကို

၂၀ ကိုယ်တော်ထံသို့ပို့ရအောင်တောင်းပါသည်ဟုလျှောက်၏။ စစ်သူ ကြီးသည်လုလင်ကိုလက်ဆွဲ၍ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့သွားပြီးလျှင် သင်သည်အဘယ်အကြောင်းကိုငါအားလျှောက်ချင်သနည်းဟု မေး

- ဣတ်တော်ဆီသို့ပြုဆောင်စေခြင်းငှါယုဒလူတို့သည်သူ့ကိုသာ၍စေ
 စေမေးမြန်းမည်အဟန်ပြု၍ ကိုယ်တော်ကိုတောင်းလျှောက်မည်ဟု
 ၂၁ တိုင်ပင်ပင်ညှိညွှတ်ကြပြီး။ သူတို့အလိုကိုမလိုက်ပါနှင့်။ ကိုယ်တိုင်ပေါ
 လူကိုမသတ်မီတိုင်အောင်အလျှင်းမစားမသောက်ရဟုကိုယ်ကိုကို
 ယ်ကျိန်ဆို၍မိဋ္ဌာန်ပြုသောယုဒလူလေးကျိပ်မကလမ်နား၌ပေါလုကို
 ချောင်းနေကြ၏။ ယခုပင်ကိုယ်တော်ဝန်ခံသောစကားကိုထိုသူတို့
 ၂၂ သည်ဆိုင်းလင့်၍အသင့်ရှိနှင့်ပါပြီးဟုလျှောက်ဆို၏။ ။စစ်
 သူကြီးကလည်းလင်သည်ငါအား၍သို့ကြားလျှောက်သည်ကိုအ
 ဘယ်သူအားမပြောနှင့်ဟုထိုလူလင်ကိုမှာထား၍ဣတ်လိုက်ပြီးလျှင်
 ၂၃ တပ်မှူးနှစ်ယောက်တို့ကိုခေါ်၍ယနေ့ညည့်သုံးချက်တီးအချိန်၌က
 သရိမြို့သို့သွားစေခြင်းငှါစစ်သူရဲနှစ်ရာ။ မြင်းသူရဲချစ်ကျိပ်။ ယုံ
 ၂၄ သူရဲနှစ်ရာတို့ကိုပြင်ဆင်ကြ။ ပေါလုစီးစရာသို့မြင်းနွားစသည်တို့
 ကိုပြင်၍ပေးကြ။ သူ့ကိုဖေလ၏မင်းထံသို့ကြပ်မ၍ပြုကြဟုမှာဆို၏။
 ၂၅ စစ်သူကြီးသည်ရေး၍ပေးလိုက်သောစာဟူမူကား။ ကလောဒီလူသိ
 ၂၆ ကမြတ်တော်မူသောမြို့ဝန်မင်းဖေလ၏ကိုမေတ္တာနှင့်ကြားလျှောက်
 ၂၇ လိုက်ပါသည်။ ယုဒလူတို့သည်ဤလူကိုဖမ်းဆီး၍သတ်ပြစ်မည်ပြုကြ
 စည်။ သူသည်ရောမလူဖြစ်ကြောင်းကိုကျွန်တော်ကြားသိသဖြင့်စစ်
 ၂၈ သူရဲတို့နှင့်တကွသွား၍သူ့ကိုနှုတ်ပါသည်။ ယုဒလူတို့သည်အဘယ်
 ကြောင့်သူနှင့်တရားတွေ့ကြသည်ကိုကျွန်တော်သိလိုသောကြောင့်
 ၂၉ သူ့ကိုယူ၍ဣတ်ဆီသို့ဆောင်သွားပြီးလျှင်အသေသတ်ခြင်း။ အ
 ကျည်းထားခြင်းကိုခံထိုက်သောအပြစ်ကြောင့်တရားတွေ့သည်မ
 ဟုတ်။ သူတို့တရားနှင့်စပ်ဆိုင်သောပုစ္ဆာအမေးကိုအကြောင်းပြု၍
 ၃၀ သာတရားတွေ့ကြသည်ကိုကျွန်တော်သိမြင်ပါ၏။ ယုဒလူတို့သည်
 မကောင်းသောအကြံနှင့်သူ့ကိုလုပ်ကြံမည်ဟုကျွန်တော်ရိပ်မိလျှင်
 သူ့ကိုကိုယ်တော်ထံသို့ချက်ချင်းစေလိုက်၍သူ၏တရားတွေ့ဘက်
 တို့ကိုရှေ့တော်၌တရားတွေ့စေကြဟုစီရင်ပါ၏။ ကိုယ်တော်ကျန်းမာ
 ၃၁ ပါစေသောဟုရေးပေးလိုက်သတည်း။ ။စစ်သူကြီးသည်
 တပ်မှူးနှစ်ယောက်တို့ကိုမှာထားသည်အတိုင်းစစ်သူရဲတို့သည်ပေါ
 ၃၂ လုကိုယူ၍ညည့်အခါအန္တိပတရိမြို့သို့ပြုလိုက်ပြီးမှဒုတ်ဖန်နေ့၌မြင်း
 သူရဲတို့ကိုပေါလုနှင့်တကွသွားစေခြင်းငှါဣတ်လိုက်၍မိမိတို့သည်ရဲ့
 ၃၃ ထိုက်သို့ပြန်ကြ၏။ မြင်းသူရဲတို့သည်ကဲသရိမြို့သို့ရောက်လျှင်စစ်

၃၄ သူကြီးစာကိုမြို့ဝန်မင်းလက်၌အပ်ပေး၍ပေါလုကိုလည်းရှေ့တော်
 ၃၅ သို့သွင်းထားကြ၏။ မြို့ဝန်မင်းသည်စာကိုဖတ်ပြီးမှအဘယ်မြို့နှင့်
 ၃၅ သင်၏တရားတွေ့ဘက်တို့သည်ရောက်သောအခါငါနားထောင်မည်
 ဟုဆို၍ပေါလုကိုဟောရန်မင်း၏အိမ်တော်၌ချုပ်ထားလျက်နေစေဟု
 စီရင်လေ၏။

၁ ထိုနောက်ငါးရက်လွန်သောအခါ ယဇ်ပရောဟိတ်မင်း အနုန်သည်
 တေရတုလုအမည်ရှိသောရှေ့နေမှစ၍အာရုံတို့နှင့်တကွကဲသ
 ၂ ရ်မြို့သို့သွားကြသဖြင့်ပေါလုအကြောင်းကိုမြို့ဝန်မင်းထံ၌လျှောက်
 ၂ ထားကြ၏။ ပေါလုကိုခေါ်ကြပြီးမှတေရတုလုသည်အပြစ်တင်သော
 ၂ စကားကိုပြောလိုလျှင်မြတ်တော်မူသောမင်းဖေလ၏။ ကျွန်တော်တို့
 ၃ သည်ဘုန်းတော်ကိုခိုယုံ၍အတ္တန်ညီမသက်စွာနေရပါ၏။ ကိုယ်တော်
 ၃ သည်ကြည့်ရှုပြင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးတော်ကိုဤလူမျိုးသည်ခံရ
 ၃ ပါ၏။ အရပ်ရပ်၌ကျွန်တော်တို့သည် အစည်မပြတ် ကျေးဇူးတော်
 ၄ ကိုအတ္တန်သိတတ်သောစိတ်နှင့်ကျေးဇူးတော်ကိုခံရပါ၏။ ကျွန်တော်
 ၄ သည်ကိုယ်တော်ကိုကြာကြာမနှောင့်ရှက်ရအောင်အကျည်းအားဖြင့်
 ၅ လျှောက်သောစကားကိုဖြည်းညှင်းသောစိတ်တော်နှင့်နားထောင်
 ၅ တော်မူမည်အကြောင်းအသနားတော်ခံပါ၏။ အရပ်ရပ်၌ယုဒလူအ
 ၆ ပေါင်းတို့သည်မညီမသက်အောင်ပြု၍နာဇရက်ဘာသာဝင်သူတို့
 ၆ တွင်သူကြီးလုပ်သောဤလူဆိုးကိုကျွန်တော်တို့တွေ့ကြပါပြီ။ သူ
 ၇ သည်စိတ်မှန်တော်ကိုရှုတ်ချခြင်းငှါပြုပါပြီ။ ကျွန်တော်တို့
 ၇ သည်သူကိုဖမ်းဆီး၍ကျွန်တော်တို့တရားအထိုင်းစီရင်ခြင်းငှါအလို
 ၇ ရှိသည်တွင် စစ်သူကြီးလုသိလာ၍စစ်သူရဲအများနှင့်ကျွန်တော်တို့
 ၈ လက်မှနှုတ်ပြီးလျှင် အပြစ်တင်သောသူတို့ကိုကိုယ်တော်ထံသို့သွား
 ၈ မည်အကြောင်းစီရင်ပါ၏။ ကိုယ်တော်တိုင်စစ်သူကြီးကိုမေးမြန်း
 ၉ တော်မူလျှင်ကျွန်တော်တို့အပြစ်တင်သောအကြောင်းအရာများကို
 ၉ သေချာစွာသိနိုင်တော်မူပါမည်ဟုလျှောက်ထားလေ၏။ ယုဒလူတို့
 ၁၀ ကလည်းဤစကားမှန်ပါသည်ဟုဝန်ခံကြ၏။ ။မြို့ဝန်မင်းသည်
 အမှတ်ပေး၍ပေါလုသည့်လျှောက်ရသောအခွင့်ကိုရလျှင်ကိုယ်တော်
 သည်ဤလူမျိုးကိုတာရှည်စွာအုပ်စိုးတော်မူသည်ကိုကျွန်တော်သိ၍

- သာဓကသောစိတ်နှင့်ကိုယ်အပြစ်ဖြေရာစကားကိုလျှောက်ဝံ့ပါ၏။
- ၁၁ ကျွန်တော်သည်ကိုးကွယ်ခြင်းငှါယေရှုလင် မြို့သို့တက်သွား၍ ယခု
- ၁၂ ဆယ်နှစ်ရက်သာရှိသည်ကိုကိုယ်တော်သိနိုင်တော်မူ၏။ စိတ်မှာန်
- တော် နှို တစ်ကယောက် သော သူနှင့် ကျွန်တော် ဆွေးနွေး ညှင်းခုံ
- သည် ကိုသူတို့မတွေ့ကြ။ တရားဇရပ်တို့ နှို၎င်း မြို့ထဲ နှို ၎င်းလူများမ
- ညိမ်သက် အောင် ကျွန် တော် နှိုးဆော် သည် ကိုသူ တို့ မတွေ့ကြ။
- ၁၃ ယခုထွက်ကျွန်တော်ကိုအပြစ်တင်သောအမှု နှို သက်သေမပြနိုင်ကြ။
- ၁၄ သို့သော်လည်း သူတို့ သည် မိမိအယူဟု ခေါ်ဝေါ်သော ဘာသာအ
- တိုင်း ကျွန်တော်သည်မိမိသည် ဖဆက်ကိုးကွယ် သော ဘုရား သခင် ကို
- ကိုးကွယ်သည်ဟုရှေ့တော်နှို ကျွန်တော်ဝန်ခံပါ၏။ ပညတ္တိကျမ်းစာနှို
- ၁၅ ၎င်းအနာဂတ္တိကျမ်းစာနှို၎င်းစီရင်ရေးထားသမျှတို့ကို ကျွန် တော် ရုံပါ
- ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူ၊ မဖြောင့်မတ်သောသူရှိ သမျှတို့သည်သေ
- ၁၆ ခြင်းမှထမြောက်လိမ့်မည်ဟူ၍ သူတို့မျှော်လင့်သည်အတိုင်းပင်လျှင်
- ကျွန်တော်သည်ဘုရားသခင်ကိုအဖို့ပြု၍မျှော်လင့်ပါ၏။ ထိုကြောင့်
- ဘုရားသခင်ကိုပြစ်မှားသည့်ဟူ၍၎င်းလူသူတပါးတို့ကိုပြစ်မှားသည့်
- ဟူ၍၎င်းကိုယ်စိတ်နှို လုံးသည် ကိုယ် နှို အပြစ်တင် ခွင့်အစည်မရှိရ
- ၁၇ အောင်ကျွန်တော်ကျိုးစားအားထုတ်ပါ၏။ ။ နှစ်ပေါင်းများ
- စွာရှိသောအခါအမျိုးသားချင်းတို့အား စွန့်ကြဲပေးကမ်းခြင်းအမှု။ ဘု
- ရားသခင် အား ပူဇော် သကာ ပြု ခြင်း အမှုနှင့် ကျွန် တော် ရောက်
- ၁၈ ဇာသည်တွင် စိတ်မှာန်ကော်နှိုလူအစုအဝေးနှင့်ကင်း၍ရုန်းရင်းခတ်
- မပြုဘဲသန့်ရှင်းခြင်းကို ပြုလျက်ရှိသည်ကိုအာရှိပြည်ကလာသောယု
- ၁၉ ဝလူအချို့တို့သည်တွေ့ကြပါ၏။ ထိုသူတို့သည် ကျွန်တော်နှိုအပြစ်တင်
- စရာရှိလျှင်အထံတော်သို့ကိုယ်တိုင်လာ ၍ အပြစ်တင် အပ်ပါ၏။
- ၂၀ သို့ ဟုတ်။ ဣတ်အရာရှိတို့ရှေ့နှိုကျွန်တော်ရှိ နေသောအခါသေသော
- ၂၁ သူတို့သည်ထမြောက်ခြင်းအကြောင်းနှင့်အကျွန်ုပ်သည်သင်တို့ရှေ့နှို
- ယနေ့စကောကြောစီရင်ခြင်းကိုခံရ၏ဟုကျေးဇူးချော်သော စကား သိတ
- ခွန်းကိုထားလျှင် ကျွန်တော်နှိုအဘယ် အပြစ်ကိုတွေ့ကြသည် ကိုယခု
- ရှိသောဤသူတို့သည် ပြောပါလေစေတော့ဟုပေါလုလျှောက်လေ၏။
- ၂၂ ။ ဖေလစ်မင်းသည်ထိုဘာသာကိုသာ၍နားလည်သောသူ
- ဖြစ်လျက်နှင့်စင်သူကြီးလုထိ ရောက်လာသော အခါ သင်တို့ အမှုကို
- ၂၃ ငါစစ်ဦးမည်ဟုဆို၍မစီရင်ဘဲသူတို့ကိုဣတ်ထိုက်၏။ ပေါလုကိုအ

၁၀ ထိုအိမ်၌တာရှည်စွာနေကြပြီးမှအာဂဗ္ဗအမည်ရှိသောပရောဖက်တ
 ၁၁ ယောက်သည်ယုဒပြည်မှလာ၍ ငါတို့ဆီသို့ဝင်သဖြင့်ပေါလု၏ခါး
 ပန်းကိုယူ၍မိမိခြေလက်ကိုချည်နှောင်ပြီးလျှင်ဤခါးပန်းရှင်ကိုယုဒ
 လူတို့သည်ယေရှုလင်မြို့၌ချည်နှောင်၍ တပါးအမျိုးသားတို့လက်သို့
 ၁၂ အပ်နှံလိမ့်မည်ဟုသန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်မိန့်တော်မူသည်ဟုအါ
 ၁၃ ဂဗ္ဗဆို၏။ ထိုစကားကိုကြားလျှင်ငါတို့နှင့်ထိုအရပ်၌ရှိသောသူတို့
 ၁၄ ကယေရှုလင်မြို့သို့မသွားပါနှင့်ဟုပေါလုကိုတောင်းပန်ကြ၏။ ပေါ
 လုကလည်းအဘယ်ကြောင့်ငိုကျွေး၍ ငါစိတ်နှစ်လုံးကို ကျော့ကွစေသ
 ၁၅ ချည်း။ သခင်ယေရှုအတွက် ယေရှုလင်မြို့၌ ချည်နှောင်ခြင်းမကအ
 ၁၆ သေသတ်ခြင်းကိုပင်ခံခြင်းငှါငါအသင့်ရှိသည်ဟုဆို၏။ သူ့ကိုဖျား
 ယောင်း၍မနိုင်လေသော်ငါတို့သည်တန့်နေ၍သခင်ဘုရားအလိုတော်
 ၁၇ အတိုင်းရှိပါစေဟုဆိုကြ၏။ ။ထိုနောက်မှာငါတို့သည်အသုံး
 ၁၈ အဆောင်များကိုပြင်ဆင်၍ယေရှုလင်မြို့သို့သွားကြ၏။ ကဲသရိမြို့
 သား။တပည့်တော်အချို့တို့သည်ငါတို့နှင့်အတူလိုက်ကြ၍ငါတို့ကိုဦး
 ခံမည်သူ။ ကုပရုကျန်းသား။ မနာသုန် အမည်ရှိသော။ အသက်ကြီး
 ၁၉ လောတပည့်တော်တယောက်ဆီသို့ပို့ဆောင်ကြ၏။ ယေရှုလင်မြို့
 သို့ရောက်သောအခါ ညီအစ်ကိုတို့သည်ကြည်ညိုသောစိတ်နှင့် ငါတို့
 ၂၀ ကိုလက်ခံသိမ်းဆည်းကြ၏။ နက်ဖန်နဲ့ပေါလုသည်ငါတို့နှင့်တကွ
 ယာကုပ်ဆီသို့ဝင်လေ၏။ သင်းအုပ်အပေါင်းတို့သည် စည်းဝေးကြ
 ၂၁ ၏။ ပေါလုသည်ထိုသူများကိုဖက်ရမ်နှုတ်ဆက်ခြင်းကို ပြုပြီးလျှင်
 မိမိသည်ဆရာအမှုစောင့်ခြင်းအားဖြင့်ဘုရားသခင်သည် တပါးအ
 မျိုးသားတို့တွင်ပြုတော်မူသမျှတို့ကို သေချာစွာထုတ်ဖော်ပြသလေ
 ၂၂ ၏။ ။ထိုသူတို့သည်ကြားလျှင်ဘုရားသခင်ဂုဏ်တော်ကိုချီး
 မွှမ်းကြ၍ ပေါလုအားလည်း ငါတို့ညီ။ ရုံကြည်သောယုဒလူဘယ်နှစ်
 သောင်းရှိသည် ကိုသင်သည် သိမြင်၏။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည်ပ
 ၂၃ ညတ်တရားဘက်စိတ်အားကြီးသောသူဖြစ်ကြ၏။ ညီကလည်းတ
 ပါးအမျိုးသားတို့တွင်နေသောယုဒလူအပေါင်းကို သင်တို့သားအား
 အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကိုမပေးနှင့်။ ဂြေးထုံးတမ်အတိုင်း မကျင့်နှင့်ဟု
 ဆို၍သူတို့သည်မောရှေတရားကိုစွန့်ရအောင်ဆုမ္မဏ္ဍဝါဒပေးသည်
 ၂၄ ကိုဤလူတို့သည်သိတင်းကြားကြပြီး။ သို့ဖြစ်လျှင်အဘယ်သို့ပြုရ
 သနည်း။ လူအပေါင်းတို့သည်မစုဝေးဘဲမနေနိုင်ရ။ သင်သည်ရော

၂၃ က်လာကြောင်းကိုကြားသိလိမ့်မည်။ ထိုကြောင့်အကျွန်ုပ်တို့ဆိုသည့် အထိုင်းပြုပါတော့။ သစ္စာဂတိပြုပြီးသောလူလေးယောက်သည်အကျွန်ုပ်တို့ရှိ၏။ ထိုသူတို့ကိုယူ၍သူတို့နှင့်တကွသန့်ရှင်းခြင်းကိုပြုသဖြင့်သူတို့ခေါင်းရိပ်မင်္ဂလာစရိတ်ကိုပေးပါတော့။ ထိုသို့ပြုလျှင်လူအပေါင်းတို့သည် မိမိကြားသောသိတင်းစကားမမှန်သည်ကို၎င်း သင်သည်ကိုယ်တိုင်ပညတ်တရားကိုစောင့်ရှောက်၍နေသည်ကို၎င်းသိရကြလိမ့်မည်။ ရုံကြည်ခြင်းသို့ရောက်သောတပါးအမျိုးသားတို့မူကား ထိုသို့သော တရားကို မကျင့် မစောင့်ဘဲ လျက် ရုပ်တု ရှေ့မှာ ပူဇော်သောယဇ်ကောင်ကို၎င်းအသွေးကို၎င်းလည်ပင်းကိုညှစ်၍သတ်သေပါအရာကို၎င်း မတရားသောမေရန်ကို၎င်းရှောင် စေခြင်းငှါ သာဝါတို့သည်စီရင်၍ကြားလိုက်ခဲ့ပြီးဟုဆိုကြ၏။

၂၆ ထိုအခါပေါလုသည်ထိုလူတို့ကိုယူ၍နက်ဖန်နေ့၌သူတို့နှင့်တကွသန့်ရှင်းခြင်းကိုပြုပြီးမှမိတ်မှန်တော်သို့ဝင်၍ သူတို့အတွက်အသီးအချား ပူဇော်သကာ ပြုရသောအချိန် တည်းဟူသော သန့်ရှင်းခြင်းကိုပြုသောနေ့ရက်စေ့မည်အချိန်ကိုကြားပြောလေ၏။ ထိုချစ်ရက်စေ့ခါနီးတွင်အာဂြိုဟ်မှ လာသောယုဒလူတို့သည်မိတ်မှန်တော်၌ပေါလုကိုမြင်လျှင်စုဝေးသောလူအပေါင်းကိုတိုက်တွန်းနှိုးဆော်၍

၂၇ ဣသရေလလူတို့ကမကြပါ။ ဤသူကားငါတို့အမျိုးနှင့်၎င်း ပညတ်တရားနှင့်၎င်း ဤအရပ်ဌာနနှင့်၎င်း ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့၌ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍လူအပေါင်းတို့အားဆုမွန်ဖြူဝါဒပေးသောသူဖြစ်၏။ ထိုမျှမကဟောလသလူတို့ကိုမိတ်မှန်တော်ထဲသို့သွင်း၍ဤသန့်ရှင်းရာဌာနကိုညှစ်ညှူးစေပြီးတကားဟုဟစ်ကျော်၍ပေါလုကိုဖမ်းဆီးကြ၏။

၂၈ အထက်ကမြို့ထဲ၌ပေါလုနှင့်အတူတရောဖိမ် အမည်ရှိသော ဖောက်မြို့သားတယောက်ကိုမြင်ကြသည်ဖြစ်၍ထိုသူကိုပေါလုသည်မိတ်မှန်တော်ထဲသို့သွင်းသည်ဟုထင်မှတ်ကြ၏။ တမြို့လုံးရုန်းရင်းခတ်ဖြစ်လျှင်လူများတို့သည် ပြေးဏာ၍စုဝေးခြင်းရှိသဖြင့်ပေါလုကိုကိုင်ယူ၍မိတ်မှန်တော်ပြင်သို့ဆွဲငင်ပြီးမှတခဏချင်းတံခါးများတို့ကို

၂၉ ပိတ်ထားကြ၏။ ။ပေါလုကိုသတ်မည်အားထုတ်ကြသောအခါယေရှုလင်မြို့တမြို့လုံးမညိမ်မသက်။ ရုန်းရင်းခတ်ဖြစ်သည်ဟုလူ

၃၀ တထောင့်ကိုအုပ်ချုပ်သောစစ်သူကြီးသည် သိတင်းကြားလျှင် စစ်

သူ့ရဲများနှင့်တပ်မှူးတို့ကိုအသော့ခေါ်၍ ထိုသူတို့ဆီသို့ဆင်း ပြေးလေ
 ၏။ ထိုသူတို့သည်စစ်သူကြီးနှင့်စစ်သူရဲတို့ကိုမြင်လျှင် ပေါလုကိုမ
 ၃၃ ရိုက်ဘဲနေကြ၏။ ထိုအခါစစ်သူကြီးသည်အနီးသို့ရောက်၍ပေါလုကို
 ယူလျှင်သံကြိုးနှင့်ချနှင့် ချည်ချေ ဟုစီရင်၍ ဤသူသည်အဘယ်သူ
 ၃၄ ခုနည်း။ အဘယ်အမှုကိုပြုပြီးသနည်းဟုမေးစစ်လေ၏။ လူအစုအဝေး
 ထဲ၌အသီးအသီးအချားအချားဟပ်ကျော်၍ အသံများသောကြောင့်
 စစ်သူကြီးသည် အမှန်ကိုမသိနိုင်သဖြင့် ပေါလုကိုရဲတိုက်ထဲသို့
 ၃၅ ဆောင်သွားစေခြင်းငှါစီရင်ပြန်လေ၏။ လူများတို့သည်ပြင်းထန်
 သောကြောင့်လှေကားပေါ်သို့ရောက်သောအခါစစ်သူရဲတို့သည်ပေါ
 ၃၆ လုကိုချီပို့၍ဆောင်ရကြ၏။ သူ့ကိုထုတ်လှေဟုလူများအပေါင်းတို့
 ၃၇ သည်ဟပ်ကျော်လျက်လိုက်ကြ၏။ ။ပေါလုသည်ရဲတိုက်ထဲ
 သို့ဝင်လှသောအခါအကျွန်ုပ်သည်သင်နှင့်စကားပြောရပါမည်လော
 ဟုစစ်သူကြီးအားမေးလျှင်စစ်သူကြီးကသင်သည်ဟောလသစကား
 ၃၈ ကိုနားလည်သလော။ သင်သည်အထက်ကပုန်ကန်၍ခားမြဲလေးထော
 င်တို့ကိုတောသို့ခေါ်သွားသောအဂုတ္တုလူဖြစ်သည်မဟုတ်လောဟု
 ၃၉ မေး၏။ ပေါလုကလည်းအကျွန်ုပ်သည်ကိလိကိပြည်တာရှုမြို့၌မွေး
 သောယုဒလူဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်မြို့ကားသာမညမြို့မဟုတ်။ ဤလူများ
 အားအကျွန်ုပ်ပြောရသောအခွင့်ကိုပေးပါ။ အကျွန်ုပ်ပန်ကြားပါသင့်
 ၄၀ ဟုဆို၏။ စစ်သူကြီးကအခွင့်ပေးသဖြင့် ပေါလုသည်လှေကားပေါ်
 မှာရပ်၍မိမိလက်နှင့်လူတို့အားအမှတ်ကိုပေး၏။ အလွန်တိတ်ဆိတ်
 ၄၁ စွာနေကြသောအခါဟေဗြဲဘာသာအားဖြင့်မြှောက်ဆိုလျက် ညှိအပ်
 ကိုအဖတို့။ အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်အပြစ်ဖြေရာစကားကိုသင်တို့ရှေ့မှာ
 ၄၂ ယခုပြောစဉ်တွင်နားထောင်ကြပါဟုဆိုလေသော် ဟေဗြဲဘာသာ
 အားဖြင့်ပြောသည်ကိုထိုသူတို့သည်ကြားလျှင်သာ၍တိတ်ဆိတ်ခြင်း
 သို့ရောက်ကြ၏။

၃ ပေါလုကလည်းအကျွန်ုပ်သည်ကိလိကိပြည်တာရှုမြို့၌မွေးသောယုဒ
 လူဖြစ်ပါ၏။ ဤမြို့မှာလည်းဂမလေ့လအမည်ရှိသောဆရာ၏ခြေရင်း
 ၌ကျွေးမွေးခြင်းကိုခံ၍မိစည်ဖဆက်ကျင့်သောတရားကိုသေချာစွာ
 ထိန်းနားလည်ရအောင်နည်းဥပဒေသခံပါပြီး။ သင်တို့အားလုံးသည်ယ
 နေ့ထိုင်အောင်ဘုရားသခင်ဘက်စိတ်အားကြီးသည်ခုနည်းတူအကျ

၄ နှိပ်လည်းစိတ်ကြီးသဖြင့် ယောက်ျားမိမ္မတို့ကိုချည်နှောင်၍ထောင်
 ၅ ထဲမှာလှောင်ထားလျက်အသေသတ်ခြင်းသို့ ဟိုင်အောင် ထိုဘာသာ
 ၆ ကိုညှည်းဆဲပါပြီး။ ထိုသို့အတိုင်းယဇ်ပရောဟိတ်မင်းမှစ၍ထွတ်
 ၇ အရာရှိအားလုံးတို့သည်အကျွန်ုပ်ဘက်သက်သေဖြစ်ကြ၏။သူတို့ထံ
 ၈ မှလည်းအကျွန်ုပ်သည်ညီအစ်ကိုတို့ဆီသို့မှာစာကိုခံပြီးမှဒမာသကျ
 ၉ မြို့၌ရှိသောထိုဘာသာဝင်သူတို့ ကိုခါဏ်ခံစေခြင်းငှါချည်နှောင်၍
 ၁၀ ယေဂျလင်မြို့သို့ပို့ရအောင်ဒမာသကျမြို့သို့အကျွန်ုပ်သွားပါ၏။

၆ ။လမ်၌သွား၍ဒမာသကျမြို့သို့ရောက်ခါနီးတွင်မွန်းတည့်အ
 ၇ ချိန်လောက်။ကောင်းကင်ထဲကကြီးသောအလင်းသည် အကျွန်ုပ်ပတ်
 ၈ လည်စုတ်ခနဲထွန်းတောက်သဖြင့် အကျွန်ုပ်သည်မြေပေါ်၌လဲ၍ရှော
 ၉ လု။ရှောလု။အဘယ်ကြောင့်ငါကိုညှည်းဆဲသနည်း ဟုအကျွန်ုပ်အား
 ၁၀ ပြောသောစကားသံကိုကြားလျှင် သခင်။ကိုယ်တော်သည်အဘယ်
 ၁၁ သူနည်းဟုအကျွန်ုပ်ပြန်၍မေးလျှောက်လေသော် ငါကားသင်ညှည်း
 ၁၂ ဆဲသောနာဇရက် မြို့သားယေရှု ဖြစ်သတည်းဟုမိန့်တော်မူ၏။ အ
 ၁၃ ကျွန်ုပ်နှင့်ပါသောသူတို့သည် ထိုအလင်းကိုမြင်၍ကြောက်ခြင်းသို့
 ၁၄ ရောက်သဖြင့် အကျွန်ုပ်အားပြောသောသူ၏စကားသံ ကိုမကြားမ
 ၁၅ သိရ။ ထိုအခါအကျွန်ုပ်ကလည်းသခင်။အကျွန်ုပ်အဘယ် သို့ပြုရပါ
 ၁၆ မည်နည်းဟုလျှောက်လျှင်သခင်ဘုရားကထတော့။ဒမာသကျမြို့သို့
 ၁၇ သွားတော့။သင်ဆောင်ရွက်စရာသို့ခွဲခန့်စီမံသမျှတို့ကိုထို မြို့၌ပြော
 ၁၈ လိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအလင်း၏ရောင်ခြည် အရှိန်အားဖြင့်
 ၁၉ အကျွန်ုပ်မျက်စိကန်းသည်ဖြစ်၍အကျွန်ုပ်နှင့်ပါသောသူတို့သည်လက်
 ၂၀ ဆွဲသဖြင့်ဒမာသကျမြို့သို့ရောက်ပါ၏။ ။ပညတ်တရားနှင့်

အညီဘုရားဝတ်၌မွေ့လျော်၍၎င်းထိုမြို့မှာနေသော ယုဒလူအပေါင်း
 ၂၁ တို့တွင်အသရေရသော။အနန်အမည်ရှိသောလူတယောက်သည် အ
 ၂၂ ကျွန်ုပ်ဆီသို့လာ၍အနားခွဲရပ်လျက်ညီရှောလု။မျက်စိတဖန်မြင်ခြင်း
 ၂၃ သို့ရောက်တော့ဟုဆို၏။ထိုခဏ၌သူကိုအကျွန်ုပ်ကြည့်မြင်ရ၏။ သူ
 ၂၄ ကလည်းသင်သည်မြင်လေသမျှ။ ကြားလေသမျှတို့ကိုလူအပေါင်းတို့
 ၂၅ အားပြော ၍ သခင်ဘုရား ၏ သက်သေခံ ဖြစ်မည် အကြောင်း။ သင်
 သည်ဘုရားသခင်၏အလိုတော်ကိုသိစေခြင်းငှါ၎် ဖြောင့်မတ်တော်
 မူသောသူကိုမြင်စေခြင်းငှါ၎် နှုတ်တော်ထွက်ကိုကြား စေခြင်းငှါ၎်
 ငါတို့အဖဗျား၏ဘုရားသခင်သည်သင်ကို ရွေးချယ်ခန့်ထားတော်

၁၉ မူ၏။ ယခုတွင်လည်းသင်သည်အဘယ်ကြောင့်ဆိုင်းနေသနည်း။ တ
 တော့။ သခင်ဘုရားကိုပဌနာပြုလျက်ရေနှစ်မင်္ဂလာကိုခံ၍သင်၏အ
 ၁၇ ပြစ်များကိုဆေးကြောတော့ဟုဆိုပါ၏။ ။ထိုနောက်မှာယေ
 ဂျာလင်မြို့သို့အကျွန်ုပ်ပြန်၍ဗိတ်မှာနတ်တော် ဌိဆုတောင်းစည်။ ဘဝင်
 ၁၈ ကျ၍ သခင်ဘုရားကသင်သည် ကျိုးစား၍ယေဂျာလင်မြို့မှ အလျင်
 အမြန်ထွက်သွားတော့။ ငါအကြောင်းကိုသင်သည်ပြော၍သက်သေခံ
 သောစကားကိုဤလူတို့သည် မခံဘဲ နေကြလိမ့်မည် ဟု မိန့်တော်မူ
 ၁၉ လျက်ရှိသည်ကိုအကျွန်ုပ်မြင်လေ၏။ အကျွန်ုပ်ကလည်းသခင်။ ကိုယ်
 တော်ကိုရုံကြည်သောသူတို့ကိုအကျွန်ုပ်သည်ထောင်ထဲ၌လှောင်ထား
 သည်။ တရားဇရပ်များ၌ရှိက်သည်အကြောင်းကိုသူတို့သိကြပါ၏။
 ၂၀ ကိုယ်တော်၏သက်သေခံဖြစ်သောသတေဗန်၏အသွေးကိုသွန်းလှေ
 င်းသောအခါအကျွန်ုပ်သည်အနား၌နေလျက်ဝန်ခံ၍သူ့ကို ကွပ်မျက်
 ၂၁ သောသူတို့၏အဝတ်ကိုစောင့်နေပါ၏ဟု လျှောက်ဆိုလျှင်သခင်ဘု
 ရားက လည်းသွားတော့။ ငါသည်တပါးအမျိုးသားတို့ဆီသို့သင်ကို
 ဝေးလှစွာစေလွှတ်မည်ဟု အကျွန်ုပ်အားမိန့်တော်မူသည် ဟု ပေါလု
 ၂၂ ခြွက်ဆို၏။ ။ထိုမျှတိုင်အောင်ပေါလု၏စကားကိုနားထောင်
 ပြီးလျှင်ထိုသူတို့သည်ဟစ်ကျော်၍ထိုသို့သောသူကို မြေကြီးပြင်မှ
 ၂၃ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းလော့။ သူသည်အသက်မရှင်သင့်ဟုဆိုကြ၏။ ထို
 သို့အော်ဟစ်ခြင်း။ ကိုယ်အဝတ်ကိုချွတ်ခြင်း။ ဖုတ်ကိုကောင်းကင်သို့
 ၂၄ ပြစ်လိုက်ခြင်းကိုပြုကြစည်။ သူတို့သည် ပေါလုကိုအဘယ်ကြောင့်
 ထိုသို့ဟစ်ကျော်ကြသည်ကိုစစ်သူကြီးသိလို၍ပေါလုကို ရုတိုက်ထဲ
 ၂၅ သို့သွင်းစေ။ ရိုက်၍စစ်ကြောစေဟုစီရင်လေ၏။ သားရေကြီးနှင့်ရိုက်
 မည်ပြင်ဆင်ကြသောအခါ ပေါလုက ရောမလူ ဖြစ်သောသူ့ကို ဓမ္မ
 သတ်အထိုင်းမစီရင်ဘဲလျက်သင်တို့သည် ရိုက်ရာသလော ဟု အနား
 ၂၆ ဌိရပ်နေသောတပ်မှူးအားဆို၏။ တပ်မှူးသည်ကြားလျှင်စစ်သူကြီး
 ထံသို့သွား၍အဘယ်သို့ပြုပါမည်နည်း။ ဤသူသည်ရောမလူ ဖြစ်ပါ
 ၂၇ သည်ဟုကြားလျှောက်၏။ စစ်သူကြီးသည်လည်းပေါလုဆီသို့လာ
 ၍သင်သည်ရောမလူမှန်သလော။ ငါအားပြောတော့ဟုဆိုလျှင်မှန်ပါ
 ၂၈ ၍ဟုပေါလုဆို၏။ စစ်သူကြီးကလည်းအကျွန်ုပ်သည်ငွေအများကို
 ပေး၍ရောမလူအရိပ်အရာကို ရသည်ဟုဆိုလျှင်ပေါလုကအကျွန်ုပ်
 ၂၉ သည်ဇာတိအားဖြင့်ရပါသည်ဟုဆို၏။ ထိုအခါပေါလုကိုစစ်ကြော

မပြုပြင်သောသူတို့သည် သူ့ဆီမှချက်ချင်းသွား၍ သူသည် ရောမလူ ဖြစ်
သည်ကို ငိုရောမလူကို ချဉ်နှောင်မိသည်ကို ငိုစစ်သူကြီး သိလျှင် ကြောက်
ခြင်း သို့ ရောက်လေ၏။ **

- ၃၀ နက်ဖန်နွေကွင်အဘယ်အပြစ်ကို ယုဒလူတို့သည် ပေါလု၏ တင်ကြသည့်
ကို စစ်သူကြီးသည် အမှန်သိခြင်း ဌာအလိုရှိသဖြင့် ပေါလု ၏ ချဉ်နှောင်
သော သံကြိုးကို ချွတ်၍ ယစ်ပရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် ထွတ်အရာရှိ
အားလုံးကို စည်းဝေးစေခြင်း ဌာ စီရင် ပြီးလျှင် ပေါလုကို အောင်
၁ သွား၍ သူတို့ရှေ့၌ ထားလေ၏။ ပေါလုသည် ထွတ်အရာရှိတို့ကို စေ့စေ့
ကြည့်၍ ညီအစ်ကိုတို့။ အကျွန်ုပ်သည် ယနေ့တိုင် အောင်ဘုရားဝတ်
၂ ကို ပြုခြင်း အမှုမှာ ကိုယ်စိတ်နှစ်လုံးသည် ကိုယ် ၏ အပြစ်တင် ခွင့်မရှိ
၃ ဘဲလျက် ပြုပါပြီ ဟု ဆိုလေသော် ယစ်ပရောဟိတ်မင်း အနနိကသူ၏
၄ နှုတ်ကို ရိုက်တော့ ဟု အနား၌ ရပ်နေသော သူတို့အား အမိန့်ရှိ၏။ ထို
၅ အခါ ပေါလုက အဖြူသုတ်သော အုတ်စိုင်း။ ဘုရားသခင်သည် သင် ကို
ရိုက်တော်မူမည်။ သင်သည် အကျွန်ုပ်ကို တရားနှင့် အညီစီရင်ရအောင်
ထိုင်နေလျက် ပင်သူကို ရိုက်တော့ ဟု မတရားသဖြင့် စီရင်ပါသည် တ
၆ ကား ဟု ဆို၏။ အနား၌ ရပ်နေသော သူတို့ကလည်း သင်သည် ဘုရား
၇ သခင်၏ ယစ်ပရောဟိတ်မင်းကို ဆဲသလော ဟု မေးလျှင် ပေါလုက
ညီအစ်ကိုတို့။ သူသည် ယစ်ပရောဟိတ်မင်း ဖြစ် မှန်း ကို အကျွန်ုပ်မ
၈ သိ။ သင်၏ အမျိုးကို အုပ်စိုးသောမင်း ကို သင်သည် မကွဲရဲ့ ဟု ကျမ်
၉ စာ၌ လာသည် ဟု ဆို၏။ ။ ထိုအခါ အချိုတို့သည် ဇန္ဒြကလူ
ဖြစ်သည်။ အချိုတို့သည် ဖာရိရှဲလူ ဖြစ်သည်ကို ပေါလု သိမြင်လျှင် ညီ
အစ်ကိုတို့။ အကျွန်ုပ်သည် ဖာရိရှဲလူ ဖြစ်၏။ ဖာရိရှဲလူ၏ သား ဖြစ်၏။
ဝေသော သူတို့သည် တမြောက်မည် ဟု မျှော်လင့်ခြင်း အကြောင်း နှင့်
အကျွန်ုပ်သည် စစ်ကြောစီရင် ခြင်း ကို ခံရ၏ ဟု ထွတ် ပေါ်မှာ ကျေး
၁ ကျော်လေ၏။ ထိုအခါ ဖာရိရှဲလူ ။ ဇန္ဒြကလူတို့သည် အချင်းချင်း ညှင်း
၂ ခုံ၍ အစုအဝေးသည် ကွဲပြားခြင်း သို့ ရောက်လေ၏။ ကွဲပြားသည် အ
၃ ကြောင်း ကား ။ ဇန္ဒြကလူတို့က တမြောက်ခြင်း မရှိ။ ကောင်းကင်တမန်
မရှိ။ နံမိညည် မရှိ ဟု ယူကြ၏။ ဖာရိရှဲလူတို့က နှစ်ပါး ဝလုံးရှိသည် ဟု
၄ ဝန်ခံကြ၏။ အော်ဟစ်သံများ၍ ဖာရိရှဲလူတို့ဘက် ၌ နေသော ကျမ်
၅ ဆရာတို့သည် တလျှက်ပြင်းစွာ ညှင်းခုံ၍ ဤလူ၏ အဘယ် အပြစ်ကို မြှ
ဝါတို့ မတွေ့။ နံမိညည် တစုံတပါး။ ကောင်းကင်တမန် တစုံတပါး သူ

- ၁၀ အားပြောလျှင်အဘယ်သို့နည်းဟုဆိုကြ၏။ အချင်းချင်းညှင်းခုံခြင်းများသောအခါ ထိုသူတို့သည်ပေါလုကို ဆွဲငင်၍ အပိုင်းပိုင်းဆုတ်ဖဲ့မည်ဟုစစ်သူကြီးစိုးရိမ်လျှင်စစ်သူရဲများဆင်းကြ။ ပေါလုကိုအရာရှိတို့အထဲမှအနိုင်အထက်ယူ၍ရဲထိုက်ထဲသို့ပို့ဆောင်ကြဟုမှာဆို၏။
- ၁၁ ။နက်ဖန်နွေညည့်တွင်သခင်ဘုရားသည်ပေါလုအနား၌ပေါ်လာတော်မူလျက်သင်သည်မစိုးရိမ်နှင့်ငါအကြောင်းကိုသင်သည်ယေရုရှလင်မြို့၌သက်သေခံပြီး သည်နည်းတူရောမမြို့၌လည်းသက်သေခံရလေဦးမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။မိန့်ဃားလင်းသောအခါ
- ၁၂ ယုံဒလူအချို့တို့သည်အချင်းချင်းထိုင်ပင်၍ငါတို့သည် ကိုယ်ထိုင်ပေါလုကို မသတ်မှီ ထိုင်အောင် အလျှင်းမစားမသောက်ရဟု ကိုယ်ကို
- ၁၃ ကိုယ်ကျိန်ဆို၍မိဋ္ဌာန်ပြုကြ၏။ ထိုသို့သဘောတူ၍မိဋ္ဌာန်ပြုသော
- ၁၄ သူတို့သည်ကားလေးကျိပ်မကရှိကြ၏။ ထိုသူတို့သည်ယဇ်ပရောဟိတ်အကြီး၊ ဗွတ်အရာရှိထံသို့သွား၍ကျွန်တော်တို့သည် ကိုယ်ထိုင်ပေါလုကိုမသတ်မှီထိုင်အောင်အလျှင်းမစားမသောက်ရဟုကိုယ်ကို
- ၁၅ ကိုယ်ကျိန်ဆို၍မိဋ္ဌာန်ပြုပါပြီး။ ထိုကြောင့်စစ်သူကြီးသည်ပေါလုကို ကိုယ်တော်တို့၏အထံသို့ပို့ဆောင်စေခြင်းငှါ သူကိုသာ၍စေ့စေ့စစ်ကြောမည်အဟန်ပြု၍ ဗွတ်အရာရှိများနှင့်အတူကိုယ်တော်တို့စစ်သူကြီးကိုလျှောက်ကြပါတော့။ ပေါလုသည်ကိုယ်တော်တို့၏အထံသို့မရောက်မှီအကြားတွင်ကျွန်တော်တို့သည်သူကိုသတ်ရအောင်အသင့်ရှိနှင့်ပါပြီးဟုလျှောက်ကြ၏။

- ၁၆ ထိုသို့လမ်နား၌ ချောင်းနေသည်အမှုကိုပေါလု၏တူကြားလျှင်ရဲ
- ၁၇ တိုက်ထဲသို့ဝင်၍ပေါလုအားကြားပြောလေ၏။ ပေါလုသည်တပ်မှူးတယောက်ကိုခေါ်၍ဤလုလင်ကိုစစ်သူကြီးထံသို့ပို့ပါ။ လျှောက်စရာ
- ၁၈ တစုံတခုသူ၌ရှိသည်ဟုဆိုလေသော် တပ်မှူးသည်လုလင်ကိုစစ်သူကြီးထံသို့ပို့ပြီးလျှင်အကျည်းခံသောသူ။ ပေါလုသည် ကျွန်တော်ကိုခေါ်၍ ကိုယ်တော်အား လျှောက်စရာတစုံတခုရှိသော ဤလုလင်ကို
- ၁၉ ကိုယ်တော်ထံသို့ပို့ရအောင်တောင်းပါသည်ဟုလျှောက်၏။ စစ်သူကြီးသည်လုလင်ကိုလက်ဆွဲ၍ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့သွားပြီးလျှင်သင်သည်အဘယ်အကြောင်းကိုငါအားလျှောက်ချင်သနည်းဟုမေး
- ၂၀ မြန်းလေ၏။ လုလင်ကလည်းကိုယ်တော်သည်နက်ဖန်နွေ၌ပေါလုကို

- ၂၁ ထွတ်တော်ဆီသို့ ပို့ဆောင်စေခြင်းငှါ ယုဒလူတို့သည် သူ့ကို သာ၍စေ့စေ့မေးမြန်းမည် အဟန်ပြု၍ ကိုယ်တော်ကို တောင်းလျှောက်မည် ဟု ထိုင်ပင်ညှိ ညွတ်ကြပြီး။ သူတို့အလိုကိုမလိုက်ပါနှင့်။ ကိုယ်တိုင်ပေါလုကိုမသတ်မီ ထိုင်အောင်အလျှင်းမစားမသောက် ရဟု ကိုယ် ကိုယ် ကိုယ် ကျိန်ဆို၍ မိဋ္ဌာန်ပြုသော ယုဒလူလေးကျိပ်မကလမ်နား၌ ပေါလုကို ချောင်းနေကြ၏။ ယခုပင်ကိုယ်တော်ဝန်ခံ သောစကား ကို ထိုသူတို့
- ၂၂ သည် ဆိုင်းလင့်၍ အသင့်ရှိနှင့်ပါပြီး ဟုလျှောက်ဆို၏။ ။ စစ်သူကြီးကလည်း သင်သည် ငါအား ဤသို့ ကြားလျှောက်သည် ကို အဘယ်သူအား မပြောနှင့် ဟု ထိုလူလင်ကို မှာထား၍ ထွတ်လိုက်ပြီးလျှင်
- ၂၃ တပ်မှူးနှစ်ယောက်တို့ကို ခေါ်၍ ယနေ့ညည့်သုံးချက်တီး အချိန်၌ ကံသရီမြို့သို့ သွားစေခြင်းငှါ စစ်သူရဲနှစ်ရာ။ မြင်းသူရဲ ခုနှစ်ကျိပ်။ လှံသူရဲ နှစ်ရာ တို့ကို ပြင်ဆင်ကြ။ ပေါလုစီးစရာသို့ မြင်းနွားစသည်တို့ကို ပြင်၍ ပေးကြ။ သူ့ကို ဖေလစ်မင်းထံသို့ ကြပ်မ၍ ပို့ကြဟု မှာဆို၏။
- ၂၄ စစ်သူကြီးသည် ရေး၍ ပေးလိုက်သော စာဟူမူ ကား။ ကလောဒိလုသိ
- ၂၅ ကမြတ်တော်မူသော မြို့ဝန်မင်း ဖေလစ်ကို မေတ္တာ နှင့် ကြားလျှောက်
- ၂၆ လိုက်ပါသည်။ ယုဒလူတို့သည် ဤလူကို ဖမ်းဆီး၍ သတ်ပြစ်မည် ပြုကြစည်။ သူသည် ရောမလူဖြစ်ကြောင်းကို ကျွန်တော်ကြားသိသဖြင့် စစ်
- ၂၇ သူရဲတို့နှင့် တကွ သွား၍ သူ့ကို နှုတ်ပါသည်။ ယုဒလူတို့သည် အဘယ်ကြောင့် သူနှင့် တရားတွေ့ကြသည် ကို ကျွန်တော်သိလျှင် သေ့ကြောင့်
- ၂၈ သူ့ကို ယူ၍ ထွတ်ဆီသို့ ဆောင် သွားပြီးလျှင် အသေသတ်ခြင်း။ အကျည်းထားခြင်း ကို ခံထိုက်သော အပြစ်ကြောင့် တရားတွေ့သည် မဟုတ်။ သူတို့တရားနှင့် စပ်ဆိုင်သော ပုစ္ဆာအမေးကို အကြောင်း ပြု၍
- ၂၉ သာတရားတွေ့ကြသည် ကို ကျွန်တော်သိမြင်ပါ၏။ ယုဒလူတို့သည် မကောင်းသော အကြံနှင့် သူ့ကို လုပ်ကြံမည် ဟု ကျွန်တော် ရိပ်မိလျှင် သူ့ကို ကိုယ်တော်ထံသို့ ချက်ချင်း စေလိုက်၍ သူ၏ တရားတွေ့ဘက်တို့ကို ရှေ့တော်၌ တရားတွေ့စေကြဟု စီရင်ပါ၏။ ကိုယ်တော်ကျန်းမာ
- ၃၀ ပါစေသော ဟု ရေးပေးလိုက်သတည်း။ ။ စစ်သူကြီးသည် တပ်မှူးနှစ်ယောက်တို့ကို မှာထားသည် အတိုင်း စစ်သူရဲတို့သည် ပေါ
- ၃၁ လုကို ယူ၍ ညည့်အခါ အန္တိပတရီမြို့သို့ ပို့လိုက်ပြီးမှ ခုတ်ဖန်နေ၍ မြင်းသူရဲတို့ကို ပေါလုနှင့် တကွ သွားစေခြင်းငှါ ထွတ်လိုက်၍ မိမိတို့သည် ရဲ့
- ၃၂ ထိုက်သို့ ပြန်ကြ၏။ မြင်းသူရဲတို့သည် ကံသရီမြို့သို့ ရောက်လျှင် စစ်

သူကြီးစာကိုမြို့ဝန်မင်းလက်၌အပ်ပေး၍ပေါလုကိုလည်းရှေ့တော်
 ၃၄ သို့သွင်းထားကြ၏။ မြို့ဝန်မင်းသည်စာကိုဖတ်ပြီးမှအဘယ်မြို့နှင့်
 ၃၅ ဆိုင်သနည်းဟုမေး၍ကံလိကံပြည်သားဖြစ်သည်ကိုကြားသိလျှင်
 ယုဒိန္ဒြိယပေါလုကိုဟောရန်မင်း၏အိမ်တော်၌ချုပ်ထားလျက်နေစေဟု
 စီရင်လေ၏။

၁ ထိုနောက်ငါးရက်လွန်သောအခါ ယဇ်ပရောဟိတ်မင်း အနုနိ သည်
 တေရတုလုအမည်ရှိသောရှေ့နေမှစ၍သွက်အရာရှိတို့နှင့်တကွကဲသ
 ၂ ရ်မြို့သို့သွားကြသဖြင့်ပေါလုအကြောင်းကိုမြို့ဝန်မင်းထံ၌လျှောက်
 ၃ ထားကြ၏။ ပေါလုကိုခေါ်ကြပြီးမှတေရတုလုသည်အပြစ်တင်သော
 ၄ စကားကိုပြောလိုလျှင်မြတ်တော်မူသောမင်းဖေလ၏။ ကျွန်တော်တို့
 ၅ သည်ဘုန်းတော်ကိုခိုယုံ၍အတ္တန်ညိမ်သက်စွာနေရပါ၏။ ကိုယ်တော်
 ၆ သည်ကြည့်ရှုပြုပြင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးတော်ကိုဤလူမျိုးသည်ခံရ
 ၇ ပါ၏။ အရပ်ရပ်၌ကျွန်တော်တို့သည် အစည်မပြတ် ကျေးဇူးတော်
 ၈ ကိုအတ္တန်သိတတ်သောစိတ်နှင့်ကျေးဇူးတော်ကိုခံရပါ၏။ ကျွန်တော်
 ၉ သည်ကိုယ်တော်ကိုကြာကြာမနှောင့်ရှက်ရအောင်အကျည်းအားဖြင့်
 ၁၀ လျှောက်သောစကားကိုဖြည်းညှင်းသောစိတ်တော်နှင့် နားထောင်
 ၁၁ တော်မူမည်အကြောင်းအသနားတော်ခံပါ၏။ အရပ်ရပ်၌ယုဒလူအ
 ၁၂ ပေါင်းတို့သည်မညိမ်သက်အောင်ပြု၍ နာဇရက်ဘာသာဝင်သူတို့
 ၁၃ တွင်သူကြီးလုပ်သောဤလူဆိုးကိုကျွန်တော်တို့တွေ့ကြပါပြီ။ သူ
 ၁၄ သည်စိတ်မှန်တော်ကိုရှုတ်ချခြင်းငှါပြုပါပြီ။ ကျွန်တော်တို့
 ၁၅ သည်သူကိုဖမ်းဆီး၍ကျွန်တော်တို့တရားအထိုင်းစီရင်ခြင်းငှါအထို
 ၁၆ ရှိသည်တွင် စစ်သူကြီးလုသိလာ၍စစ်သူရဲအများနှင့်ကျွန်တော်တို့
 ၁၇ လက်မှနှုတ်ပြီးလျှင် အပြစ်တင်သောသူတို့ကိုကိုယ်တော်ထံသို့သွား
 ၁၈ မည်အကြောင်းစီရင်ပါ၏။ ကိုယ်တော်တိုင်စစ်သူကြီးကိုမေးမြန်း
 ၁၉ တော်မူလျှင်ကျွန်တော်တို့အပြစ်တင်သောအကြောင်းအရာများကို
 ၂၀ သေချာစွာသိနိုင်တော်မူပါမည်ဟုလျှောက်ထားလေ၏။ ယုဒလူတို့
 ၂၁ ကလည်းဤစကားမှန်ပါသည်ဟုဝန်ခံကြ၏။ ။မြို့ဝန်မင်းသည်
 အမှတ်ပေး၍ပေါလုသည်လျှောက်ရသောအခွင့်ကိုရလျှင်ကိုယ်တော်
 သည်ဤလူမျိုးကိုတာရှည်စွာအုပ်စိုးတော်မူသည်ကိုကျွန်တော်သိ၍

သာရာသောစိတ်နှင့်ကိုယ်အပြစ်ဖြေရာစကားကိုလျှောက်ဝံ့ပါ၏။

၁၁ ကျွန်တော်သည်ကိုးကွယ်ခြင်းငှါယေရှု့ထံသွား၍ ယခု

၁၂ ဆယ်နှစ်ရက်သာရှိသည်ကိုကိုယ်တော်သိနိုင်တော်မူ၏။ မိတ်မှာန်

တော်၌ တစုံ တယောက် သော သူနှင့် ကျွန်တော် ဆွေးနွေး ညှင်းခုံ

သည် ကိုသူတို့မတွေ့ကြ။ တရားဇရပ်တို့၌၎င်း၌ ၎င်းလူများမ

ညှိမသက် အောင် ကျွန်တော် နှိုးဆော်သည် ကိုသူတို့ မတွေ့ကြ။

၁၃ ယခုတွင်ကျွန်တော်ကိုအပြစ်တင်သောအမှု၌ သက်သေမပြနိုင်ကြ။

၁၄ သို့သော်လည်းသူတို့သည် မိမိအယူဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်သော ဘာသာအ

တိုင်း ကျွန်တော်သည်မိမိသည် ဆက်ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်ကို

ကိုးကွယ်သည်ဟုရှေ့တော်၌ ကျွန်တော်ဝန်ခံပါ၏။ ပညာရှိကျမ်းစာ၌

၁၅ ၎င်းအနာဂတ်ရှိကျမ်းစာ၌၎င်း၌ ၎င်းရေးထားသမျှတို့ကို ကျွန်တော်ရုံပါ

၁၆ ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူ၊ မဖြောင့်မတ်သောသူရှိ သမျှတို့သည်သေ

ခြင်းမှထမြောက်လိမ့်မည်ဟူ၍သူတို့မျှော်လင့်သည်အတိုင်းပင်လျှင်

၁၇ ကျွန်တော်သည်ဘုရားသခင်ကိုအမြဲပြု၍မျှော်လင့်ပါ၏။ ထိုကြောင့်

ဘုရားသခင်ကိုပြစ်မှားသည့်ဟူ၍၎င်းလူသူတပါးတို့ကိုပြစ်မှားသည့်

ဟူ၍၎င်းကိုယ်စိတ်နှိုးလုံးသည် ကိုယ်၌ အပြစ်တင်ခွင့်အစည်မရှိရ

၁၈ အောင်ကျွန်တော်ကျိုးစားအားထုတ်ပါ၏။ ။ နှစ်ပေါင်းများ

စွာရှိသောအခါအမျိုးသားချင်းတို့အား စွန့်ကြဲပေးကမ်းခြင်းအမှု။ ဘု

၁၉ ရားသခင် အားပူဇော်သကာ ပြုခြင်း အမှုနှင့် ကျွန်တော်ရောက်

၂၀ ထာသည်တွင် မိတ်မှာန်ကော်၌လူအစုအဝေးနှင့်ကင်း၍ရုန်းရင်းခတ်

မပြုဘဲသန့်ရှင်းခြင်းကို ပြုလျက်ရှိသည်ကိုအာဂြိုဟ်ပြည်ကလာသောယု

၂၁ ဇလအချို့တို့သည်တွေ့ကြပါ၏။ သို့သူတို့သည် ကျွန်တော်၌အပြစ်တင်

စရာရှိလျှင်အထံတော်သို့ကိုယ်တိုင်လာ၍ အပြစ်တင်အပ်ပါ၏။

၂၂ သို့မဟုတ်။ ဣတ်အရာရှိတို့ရှေ့၌ ကျွန်တော်ရှိ နေသောအခါသေသော

၂၃ သူတို့သည်ထမြောက်ခြင်းအကြောင်းနှင့်အကျွန်ုပ်သည်သင်တို့ရှေ့၌

ယနေ့စကဲကြောစီရင်ခြင်းကိုခံရ၏ဟုကျေးကျော်သော စကားသံတ

ခွန်းကိုထားလျှင် ကျွန်တော်၌အဘယ်အပြစ်ကိုတွေ့ကြသည်ကိုယခု

၂၄ ရှိသောဤသူတို့သည်ပြောပါလေစေတော့ဟုပေါလုလျှောက်လေ၏။

၂၅ ။ ဖေလ၏မင်းသည်ထိုဘာသာကိုသာ၍နားလည်သောသူ

၂၆ ဖြစ်လျက်နှင့်စင်သူကြီးလုထိရောက်လာသော အခါ သင်တို့အမှုကို

၂၇ ငါစစ်ဦးမည်ဟုဆို၍မစီရင်ဘဲသူတို့ကိုဣတ်ထိုက်၏။ ပေါလုကိုအ

- ကျည်းမထားဘဲစောင့်၍နေစေ။သူ၏အဆွေအမျိုးတို့သည်သူ့ဆီသို့ လာပါလေစေ။လုပ်ကျွေးပါလေစေဟုတပ်မှူးကိုမှာထား၏။ ။
- ၂၄ ထိုနောက်များမကြာ ဖေလစ်မင်းသည်ယုဒအမျိုးဖြစ်သော မိမိခင် ပွန်းဒြုသိလေနှင့်တကွလာပြီးလျှင်ပေါလုကိုခေါ်၍ခရစ်တော်ကိုရုံ
- ၂၅ ကြည်ခြင်းနှင့်ရှည်သောစကားကိုနားထောင်လေ၏။ ပေါလုသည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို၎င်းကောမဂုဏ်ချုပ်တည်းခြင်းတရားကို၎င်း နောက်ဖြစ်လတံ့သောစင်ကြောစီရင်ခြင်းကို၎င်း၎င်းဟောပြောစည်ဖေ လစ်မင်းသည်ကြောက်လန့်ခြင်းသို့ရောက်၍ယခုအခါသွားတော့။
- ၂၆ နောက်မှာအဆင်သင့်သောအခါငါခေါ်ဦးမည်ဟုဆို၏။ ပေါလုသည် ငွေပေးမည်ဟုထိုမင်းထင်မှတ်သဖြင့်မကြာမကြာပေါလုကိုခေါ်
- ၂၇ ၍သူနှင့်စကားပြောလေ၏။ နှစ်နှစ်စေ့သောအခါဖေလစ်မင်းသည် အရာမှကျ၍ထိုအရာကိုပေါက်ဖေတ္တရသဖြင့်ဖေလစ်မင်းသည်ယုဒ လူတို့အားကျေးဇူးပြုလိုသောစိတ်နှင့်ပေါလုကိုအကျည်းထားရစ်စေ ၏။

- ၁ ဖေတ္တရမင်းသည်ထိုပြည်သို့ရောက်၍သုံးရက်ရှိသောအခါကဲသရိမြို့
- ၂။၃ မှယေရုရှလင်မြို့သို့တက်သွား၏။ ထိုအခါယစ်ပရောဟိတ်မင်းမှစ၍ ယုဒလူအကြီးတို့သည်ပေါလုကိုသတ်အောင်လမ်းနား၌ချောင်း နေမည်အကြံရှိသည်နှင့်ပေါလု၏အကြောင်းကိုကြားလျှောက်တောင်းပန်၍သူ့ကိုယေရုရှလင်မြို့သို့စေလိုက်တော်မူမည်အကြောင်းအသ
- ၄ နားတော်ခံကြ၏။ ဖေတ္တရမင်းကလည်းပေါလုကိုကဲသရိမြို့၌ချုပ်ထား
- ၅ ၍နေစေမည်။ထိုမြို့သို့ငါ့ကိုယ်တိုင်များမကြာသွားမည်။ သင်တို့ တွင်တတ်နိုင်သောသူတို့သည်ငါနှင့်အတူလိုက်၍ထိုသူ၌အပြစ်ရှိ
- ၆ လျှင်အပြစ်တင်ကြစေဟုပြန်ဆို၏။ ထိုနောက်ဆယ်ကျွန်းရက်လောက် နေပြီးမှကဲသရိမြို့သို့သွားသည်ဖြစ်၍နက်ဖန်နေ့၌တရားပညွတ်ပေါ်
- ၇ မှာထိုင်လျက်ပေါလုကိုခေါ်ချေဟုအမိန့်ရှိ၏။ ။ပေါလုရောက် လာသောအခါယေရုရှလင်မြို့မှလာသောယုဒလူတို့သည်ဝန်းရံလျက် သက်သေမပြနိုင်ဘဲလေးစွာသောအပြစ်အများတို့ကိုပေါလုအပေါ်၌
- ၈ တင်ကြ၏။ ပေါလုကလည်းကျွန်တော်သည်ယုဒတရားကိုမပြစ်မှား။ မိတ်မှန်တော်ကိုမပြစ်မှား။ကဲသါဘုရင်ကိုမပြစ်မှားပါဟူ၍အပြစ်
- ၉ ဖြေရာစကားကိုပြောလေ၏။ သို့သော်လည်းဖေတ္တရမင်းသည်ယုဒ

လူတို့အားကျေးဇူးပြုလိုသောစိတ်ရှိ လျက်သင်သည့်ယေရှုလင်မြို့သို့
 သွား၍ငါရှေ့မှာဤအမှုစီရင်ခြင်းကိုခံလိုသလောဟုပေါလုအားမေး
 ၁၀ ဇာ။ ပေါလုကလည်းကဲသာဘုရင်၏တရားပစ္စင်ရှေ့မှာကျွန်တော်
 ရှိနေပါ၏။ ထိုပစ္စင်ရှေ့မှာကျွန်တော်အမှုကိုစီရင်အပ်ပါ၏။ ကိုယ်
 တော်သည်အမှန်သိတော်မူသည် အတိုင်းကျွန်တော် သည်ယုဒလူတို့
 ၁၁ ကိုအလျှင်းမပြစ်မှားပါ။ ကျွန်တော်ပြစ်မှား၍သေထိုက်သောအပြစ်
 ကိုပြုပြီးသည်မှန်လျှင်အသက်၏ချမ်းသာ ကို ပေး ပါ ဟု ကျွန် တော်မ
 တောင်းပန်ပါ။ သူတို့သည် ကျွန်တော်အပေါ်၌ တင်သော အပြစ်တစ်
 တစ်ခုမမှန်လျှင်အဘယ်သူမျှသူတို့အားကျွန်တော်ကိုမစွန့်မအပ်ရ။ကဲ
 ၁၂ သာဘုရင်၏အယူတော်ကိုခံပါမည်ဟုလျှောက် ဆို၏။ ထိုအခါဖေတ္တ
 မင်းသည်မိမိ တိုင်ပင်ဘက်တို့နှင့်တိုင်ပင်ပြီးလျှင်သင်သည် ကဲသာ
 ဘုရင်၏အယူတော်ကိုခံပါမည်ဆိုသည့် ဖြစ်၍ကဲသာဘုရင်ထံတော်
 ၁၃ သို့သွားရမည်ဟုဆို၏။ ။ထိုနောက်များမကြာအပြီပွမင်း
 ကြီးသည်မိမိခင်ပွန်းဗေရနိတ်နှင့် တကွ ဖေတ္တမင်းကိုနှုတ်ဆက်ရ
 ၁၄ အောင် ကဲသာမြို့ သို့ရောက်လာ၏။ အင်တန်နဲ ပြီးမှ ဖေတ္တမင်း
 သည်ပေါလု၏ အကြောင်းကိုမင်းကြီးအားကြားလျှောက်သည်မှာ။
 ဗေလဇ် မင်းသည် အကျည်းထားရစ်စေသောလူတယောက်ရှိ၏။
 ၁၅ ယေရှုလင်မြို့၌ကျွန်ုပ်ရှိသောအခါယဇ်ပရောဟိတ်အကြီး။ယုဒလွတ်
 အရာရှိတို့သည် ထို သူ၏အကြောင်း ကို ကြားလျှောက် ၍ အပြစ်အ
 ၁၆ လျှောက်စီရင်ပါဟုတောင်းကြလျှင် ကျွန်ုပ်ကလည်းအပြစ်တင်ခြင်း
 ကိုခံသောသူသည်အပြစ်တင်သောသူတို့နှင့်မျက်မှောက်တွေ့ ၍မိမိ၌
 တင်သောအပြစ်ကိုဖြေရသောအခွင့်မရှိမှီအဘယ်သူကိုအသေခံစေ
 ၁၇ ခြင်းငှါမစွန့်မအပ်ရဟုရောမထုံးစံရှိသည်ဟုဆို၏။ ထိုသူတို့သည်
 ဤမြို့သို့ရောက် လာ သော အခါကျွန်ုပ် မဆိုင်းလင့်ဘဲနက်ဖန်နဲ့တ
 ၁၈ ရားပစ္စင်ပေါ်မှာထိုင်၍ထိုလူကိုခေါ်စေ၏။ သူ၌အပြစ်တင်သော
 သူတို့သည်လာ၍ကျွန်ုပ် အထက်ကထင်မှတ်သော အပြစ် တစ်ခုတစ်ခုကို
 ၁၉ မျှမတင်ဘဲလျက် မိမိတို့ဘာသာနှင့်ငင်ယေရှုအမည်ရှိသော။ သေခွဲ
 ပြီးသောသူတယောက်နှင့်ငင်ရှည်သောပုစ္ဆာအမေးကိုအကြောင်းပြု
 ၍အပြစ်တင်ကြ၏။ထိုယေရှုသည်အသက်ရှင်လျက်ရှိ သည်ဟုပေါလု
 ၂၀ ဆိုတတ်၏။ ထိုပုစ္ဆာအမေးကိုကျွန်ုပ်မကျွမ်းသောကြောင့်ပေါလုအား
 လည်းသင်သည်ယေရှုလင်မြို့သို့သွား၍ဤအမှုစီရင်ခြင်းကိုခံလိုသ

၂၆

။တမန်တော်ဝတ္ထု။

- ၂၁ လောဟုမေး၏။ ပေါလုသည်ဘုန်းကြီးတော် မူသောဘုရင်၏အယူ
တော်ကိုခံရအောင်မိမိချုပ်ထားစေခြင်းငှါတောင်းပန်ပြီးလျှင်သူကို
ကဲသာဘုရင်ထံတော်သို့မစေလိုက် မှီ တိုင်အောင်ချုပ်ထားစေခြင်း
- ၂၂ ငှါကျွန်ုပ်စီရင်သည်ဟုဖေတ္တ မင်းဆို၏။ အပြုပွမင်းကလည်းထိုသူ
၏စကားကိုကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်နားထောင်ချင်သည် ဟု ဆိုလျှင်ဖေတ္တ
မင်းကနက်ဖန်နေ့၌သူ၏စကားကိုနားထောင်ပါကော့ဟုဆို၏။
- ၂၃ ။နက်ဖန်နေ့၌အပြုပွမင်းနှင့်ဗေဓနိတ်တို့သည်များစွာသောအ
ဆောင်အရောင်။ဂုဏ်အသရေကို ဆောင်လျက် စစ်သူကြီးတို့မှစ၍
ထိုမြို့၌ထင်ရှားသောသူများတို့နှင့်တကွအိမ်ထောင်ဦးသို့ဝင်ကြလျှင်
- ၂၄ ဖေတ္တမင်းသည်ပေါလုကိုဆောင်ခဲ့စေ၏။ ဖေတ္တမင်းကလည်းအ
ပြုပွမင်းကြီးမှစ၍ယခုရှိသောသူအားလုံးကို။ဤသူကိုကြည့်ပါလော့။
ယေရှုလင်မြို့၌၎င်းဤမြို့၌၎င်းယုဒလူများအပေါင်းတို့သည် ဤသူ၏အ
ကြောင်းကိုကျွန်ုပ်အားလျှောက်၍သူသည်ခဏမျှအသက်မရှင်ထိုက်ပါ
- ၂၅ ဟုဟစ်ကြ၏။ သူသည်သေထိုက်သောအပြစ်မပြုကြောင်းကိုကျွန်ုပ်
သိမြင်၍၎င်းသူသည်ဘုန်းကြီးတော် မူသောဘုရင်၏အယူတော်ကိုခံ
ပါမည်ဟုဆို၍၎င်းသူကိုအထံတော်သို့စေလိုက်စေခြင်းငှါကျွန်ုပ်စီရင်
- ၂၆ ၏။ သူ၏အကြောင်းကိုရေးထား၍ ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ပေးလိုက်
စရာသို့။သေချာစွာသောအကြောင်းတရားမျှကျွန်ုပ်၌ရှိ။သို့ဖြစ်လျှင်
သင်တို့သည် သူ ကို စစ်ကြော ပြီးမှကျွန်ုပ်ရေး ၍ ပေး လိုက်စရာအ
ကြောင်းရှိရအောင်သင်တို့ ရှေ့၌၎င်းအပြုပွမင်းကြီး။ အထူးသဖြင့်
- ၂၇ ကိုယ်တော်ရှေ့၌၎င်းသူကို ကျွန်ုပ်ထုတ်ပြု ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း
ဟူမူကား။အကျည်းခံသောသူကိုအပြစ်မပြုဘဲစေလိုက်သော်မတော်
မလျော်ထင်ပါသည်ဟုဆို၏။

၁ ထိုအခါအပြုပွမင်းကသင်သည်ကိုယ်အဖို့အလိငှါပြောရသောအခွင့်
၂၁၂ ရှိသည်ဟုပေါလုအားဆိုလျှင် ပေါလုသည်လက်ကိုဆန့်၍အပြစ်ဖြေ
ရာစကားကိုဤသို့ပြော၏။အပြုပွမင်းကြီး။ယုဒလူတို့သည်ကျွန်တော်
ကိုတရားတွေ့သမျှသောအရာမှာရှေ့တော်၌အပြစ်ဖြေရာစကားကို
ယနေ့ပြောရမည်အကြောင်းကို၎င်းထိုမျှသာမကကိုယ်တော်သည်ယု
ဒထုံးတမ်း။ပုစ္ဆာအမေးများကိုလေ့ကျက်တော်မူကြောင်းကို၎င်း ကျွန်
တော်ထောက်၍ကိုယ်၌မင်္ဂလာရှိသည် ဟုကိုယ်ထင်မှတ် ပါ၏။ ထို

၄ ကြောင့်သည်းခံသောစိတ်တော်နှင့်ကျွန်တော်စကား ကျိနားထောင်
 တော်မူမည်အကြောင်းအသနားတော်ခံပါ၏။ ။ယေရုရှလင်
 ၅ မြို့တွင်ကျယ်အမျိုးသားချင်းတို့၏အထဲ၌ ကျွန်တော် နေသဖြင့်ငယ်
 သောအသက်အရွယ်မှစသောကျွန်တော်အနေအထိုင်အပြုအမူများ
 ၆ ကျိယုဒလူအားလုံးတို့သည်သိကြပါ၏။ ကျွန်တော်သည်ယုဒဘာ
 သာဦးအလွန်ကြက်တည်းစွာသောနည်းဥပဒေသခံ၍ ဗာရိရှဲလူဖြစ်
 ၇ သည်ကျိယုဒတို့သည်သက်သေခံခြင်းငှါအလျှံရှိလျှင်ရှေ့ဦးစွာမှစ
 ၈ ၍သိကြပါ၏။ ဘုရားသခင်သည်အဖများတို့အားပေးတော်မူသော
 ဂတိတော်ကျိထောက်၍မျှော်လင့်ခြင်းတရားအကြောင်းကြောင့်ကျွန်
 ၉ တော်သည်ယခုတွင်စစ်ကြောစီရင်ခြင်းကျိခံရပါ၏။ ယုဒလူဆယ်နှစ်
 မျိုးတို့သည်နေ့ညဉ့်မပြတ်ကျိုးစား၍ဘုရားဝတ်ကျိပြုသဖြင့်ဂတိ
 တော်ကျိခံရမည်ဟုမျှော်လင့်ခြင်းရှိကြ၏။အပြီပွမင်းကြီးထိုမျှော်လင့်
 ၁၀ ခြင်းတရားကျိအကြောင်းပြု၍ယုဒလူတို့သည်ကျွန်တော်ကျိတရားတွေ
 ကြပါ၏။ဘုရားသခင်သည်သေလွန်သောသူတို့ကျိထမြောက်စေမည်ဟု
 သောအယူကျိမယူအပ်ဟုသင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့်ထင်ကြသ
 ၁၁ နည်း။ ။နာဇရက်မြို့သားယေရှု၏ဘာသာနှင့်ဆန့်ကျင်သော
 အမှုများကျိပြုကောင်း၏ဟုစိတ်ထင်နှင့် ကျွန်တော်သည်ယေရုရှလင်
 မြို့၌ထိုအမှုကျိပြု၍ယဇ်ပရောဟိတ်အကြီးတို့ထံ၌ အခွင့်ရသဖြင့်
 ၁၂ သန့်ရှင်းသူအများတို့ကျိထောင်ထဲမှာလှောင်ထား၍ သူတို့သည်အ
 သေသတ်ခြင်းကျိခံသောအခါကျွန်တော်ဝန်ခံပါ၏။ သူတို့သည်လည်း
 နှုတ်ဖြင့်ဘုရားကျိပြစ်မှားစေခြင်းငှါကျွန်တော်အနိုင်အထက် ပြု၍
 ၁၃ ခပ်သိမ်းသောတရားဇရပ်တို့၌ အကြိမ်အဖန်များစွာဒဏ်ပေးပါ
 ၏။ပြင်းစွာသောအမျက်ဒေါသနှင့်ရစ်မှုးသဖြင့်တကျွန်းတနိုင်ငံတိုင်
 ၁၄ အောင်သူတို့ကျိညည်းဆဲနှိပ်စက်ပါ၏။ ။ထိုသို့ပြု၍ယဇ်
 ပရောဟိတ်အကြီးတို့ပေးသောအခွင့်အရာနှင့်ကျွန်တော်သည်ဒဏ်
 ၁၅ သကျမြို့သို့သွားစည်တွင် နေ၏အရောင်ထက်မကသောအလင်း
 သည်ကျွန်တော်မှစ၍ ကျွန်တော်နှင့်အတူသွားသောသူများပတ်
 လည်ကောင်းကင်ထဲကထွန်းတောက်သည် ကျိမွန်းတည့်အချိန်တွင်
 ၁၆ ထမံထဲမှာကျွန်တော်မြင်ပါသည်အရှင်မင်းကြီး။ ကျွန်တော်တို့အား
 လုံးသည်မြေပေါ်၌လဲကြပြီးမှ ရှောလူ၊ရှောလူ။ငါကျိအဘယ်ကြောင့်
 ညည်းဆဲသနည်း။ ဒုတ်ချန်ကျိခြေနှင့်ကျောက်လျှင်ခက်လှသည်ဟု

ဟေဗြိဘာသာအားဖြင့်ကျွန်တော်အားပြောသောစကားသံကိုကြား

၁၅ လျှင် သခင်။ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သူနည်း ဟုကျွန်တော်စေး
၁၆ လျှောက်လေသော်ငါကားသင်ညည်း ဆဲသောနာဇရက်မြို့သားယေရှု
၁၇ ဖြစ်သတည်း။ သို့သော်လည်းထ၍မတ်တတ်နေ ကော့။ ငါသည်ယုဒ

၁၈ အမျိုးသား။ တပါးအမျိုးသားတို့လက်မှသင်ကိုကယ်ထွတ်၍သင်သည်
ယခုမြင်ရသမျှ။ နောက်မှာငါသည်သင်အားထင်ရှားရှုံ့လထုံသမျှသေ
အကြောင်းအရာတို့၏သက်သေခံအရာ၌ ၎င်း ငါအမှုထမ်းအရာ၌ ၎င်း

၁၉ သင်ကိုခန့်ထားခြင်းငှါငါသည်သင်အားကိုယ်ကိုထင်ရှားပြု၏။ တ
ပါးအမျိုးသားတို့သည်မှောင်မိုက်မှအလင်းသို့ကူးမြောက်၍စာကန်

မာရ်နတ်၏အာဏာထဲမှဘုရားသခင်အထံတော်သို့ ပြောင်းလဲသဖြင့်
အပြစ်ထွတ်ခြင်းကိုခံစေခြင်းငှါငါကိုရုံကြည့်သောအားဖြင့်သန့်ရှင်း
ခြင်းသို့ ရောက် သောသူတို့ နှင့်ဆက်ဆံ၍အမွေခံစေခြင်းငှါငါသူတို့

၂၀ ၏မျက်စိကိုဖွင့်ရအောင်သူတို့ဆီသို့သင်ကိုငါစေထွက် သည် ဟု မိန့်
တော်မူ၏။ ။အပြုပွမင်းကြီး။ ကောင်းကင်ကဖြစ်သောထိုဗျာဒိတ်

၂၁ တော်ကိုကျွန်တော်နားမထောင်ဘဲမနေပါ။ လူများတို့သည်နောင်တ
ရရမည်။ နောင်တတရားနှင့်ထိုက်တန်သောအကျင့်ကိုကျင့်ရမည်။ ဘု
ရားသခင်အထံတော်သို့ပြောင်းလဲရမည်ဟူ၍ဒမာသကျ မြို့၌ ရှေးဦး

၂၂ သူတို့အား၎င်းတပါးအမျိုးသားတို့အား၎င်းဟောပြောပါ၏။ ထိုအ
ကြောင်းများကြောင့်ယုဒလူတို့သည် မိတ်ဖွဲ့တော် ၌ ကျွန်တော် ကို

၂၃ ဖန်ဆီး၍ကွပ်မျက်မည်အားထုတ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်မစ တော်မူ
၂၄ သောကျေးဇူးတော်ကိုကျွန်တော်ခံ၍ယခုတိုင်အောင်ရှိနေပါ၏။ ခရစ်

တော်သည်အသေသတ်ခြင်းကိုခံရမည်ဟူ၍၎င်းသေခြင်းမှအဦးဆုံး
ထမြောက်၍ယုဒအမျိုးသား။ တပါးအမျိုးသားတို့အားအလင်းကိုပေး
မည် ဟူ၍၎င်း မောရှေမှစသောပရောဖက် များ တို့ သည် ဟောပြော

၂၅ သောစကားကို ကျွန်တော်မလွန်ဘဲ လူအ ကြီးအငယ် တို့ အားသက်
သေခံ၍နေပါသည်ဟုပေါလုလျှောက်ဆို၏။ ။ထိုသို့ပေါလု
သည်အပြစ်ဖြေရာစကားကိုပြောသော အခါဖေဇ္ဇု မင်းက ပေါလု၊
သင်သည် အရူးဖြစ်၏။ သိပ္ပံအတတ်များ ကိုသင် ၍ ရူး သော အဖြစ်

၂၆ သို့ရောက်ခဲ့ပြီးဟုကြီးသောအသံနှင့် ဆို၏။ ပေါလုကလည်း မြတ်
တော်မူသောမင်းဖေဇ္ဇု။ ကျွန်တော်သည်ရူးသောသူမဟုတ်ပါ။ သမ္မာ

တရားနှင့်၎င်းကောင်းသောစိတ်နှင့်၎င်းရှည်သောစကားကိုကျွန်တော်
 ၂၆ ပြောပါ၏။ ဤအရာများကိုအပြုပွဲမင်းကြီးသိတော်မူ၏။ ထိုမင်း
 ရှေ့တော်၌ကျွန်တော်အတည့်အလင်းလျှောက်ဝံ့ပါ၏။ဤအမှုအရာတ
 ခုကိုမျှမ်းကြီးမသိဘဲနေတော်မမူသည်ကိုကျွန်တော်ထင်ပါ၏။ အ
 ဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ဤအမှုအရာသည်ထင်ရှားသည်ချည်း
 ၂၇ ဖြစ်ပါ၏။ အပြုပွဲမင်းကြီးကိုယ်တော်သည် အနာဂတ္တိကျမ်းစာကို
 ရုံတော်မူသလော။ရုံတော်မူသည်ကိုကျွန်တော်သိပါသည်ဟုလျှောက်
 ၂၈ ၏။ အပြုပွဲမင်းကလည်းသင်သည်များယောင်းသွေးဆောင်သော
 ၂၉ အားဖြင့်ငါသည်ခရစ်ကျွန်ဖြစ်လျှင်ဟုပေါလုအားဆိုလျှင် ပေါလု
 ကကိုယ်တော်မှစ၍ ယနေ့၌ကျွန်တော်စကားကိုကြားသော သူအား
 လုံးတို့သည် ဤသံကြီးကိုကား၍ ကျွန်တော်ကဲ့သို့သောသူဖြစ်လျှင်
 သာမကလုံးလုံးဖြစ်စေခြင်းငှါဘုရားသခင်ကိုကျွန်တော်ဆုတောင်း
 ၃၀ ပါသည်ဟုလျှောက်လေ၏။ ထိုအခါမင်းကြီးနှင့်ဗေဒနိတ်သည်ထ၍
 ၃၁ မြို့ဝန်မင်းမှစသောအပေါင်းအဖော်များတို့နှင့်တကွ အချားသို့သွား
 ပြီးလျှင်ဤလူသည်အသေသတ်ခြင်း။အကျည်းထားခြင်းခံထိုက်သေ
 ၃၂ အပြစ်ကိုပြုပြီးဟုအချင်းချင်းဆိုကြ၏။ အပြုပွဲမင်းကလည်း ဤသူ
 သည်ကဲသာဘုရင်၏အယူတော်ကိုခံပါမည်ဟုမဆိုမိလျှင်ဇွတ်သင့်
 သည်ဟုဖေတ္တမင်းအားဆို၏။

၁ ငါတို့သည်ဣတလိပြည်သို့သင်္ဘောနှင့်ကူးမည်အကြောင်းစီရင်ပြီးမှ
 ယုလိအမည်ရှိသောဩဂုတ္တုတပ်နှင့်ဆိုင်သောတပ်မှူး ၌ ပေါလုမှစ
 ၂ သောအကျဉ်းခံသောသူအချားတို့ကိုအပ်ကြ၏။ အခြေမုတ္တိမြို့သင်္ဘော
 ထဲသို့ဝင်၍အာဂြိုဟ်နားမှာရှောက်သွားမည် အကြံနှင့် ဇွတ်ကြ၏။
 အာဂြိုဟ်နား အမည်ရှိသော။ မာကေဒေါနိပြည်သက်သာလောနိတ်မြို့
 ၃ သားသည်ငါတို့နှင့်ပါ၏။ နက်ဖန်နွေတွင်ဖိဒုန်မြို့၌ဆိုက်ကြပြီးလျှင်
 ပေါလုသည်မိမိအဆွေခင်ပွန်းတို့ဆီသို့သွား၍သူတို့လုပ်ကျွေးပြုစု
 ၄ ခြင်းကိုခံရအောင်ယုလိသည်ကျေးဇူးပြု၍အခွင့်ပေးလေ၏။ ထိုမြို့
 မှထွက်၍လေမသင့်သောကြောင့် ကုပရကျွန်း မြောက်ဘက်နားမှာ
 ၅ ရှောက်သွားသဖြင့် ကိလိကံပြည်။ပံဖလိပြည်နှင့်စပ်သောပင်လယ်
 ၆ ကိုကူး၍လက်ပြည်မုရမြို့သို့ရောက်ကြ၏။ ထိုမြို့၌ဣတလိပြည်သို့
 ကူးသောအာလေဒန္တိသင်္ဘောကိုတပ်မှူးတွေ၍ ထိုသင်္ဘောထဲသို့ငါ
 ၇ တို့ကိုသွင်းထားလေ၏။ နွေးနွေးသွား၍နေရက်ကာလကြာသောအခါ

၂၇

ပင်ပန်းစွာကျိုးစား၍ကန်နှိမြို့နှင့်တည့်တည့်ရောက်ပြီးမှလေမသင့်
သောကြောင့်ကရက်ကျန်းအရှေ့ဘက်။စလမုန်မြို့အနား၌ပင်ပန်းစွာ
၈ ရှောက်သွား၍ လာသိမြို့နှင့် အနီး။ကာလုလိမင်းအမည်ရှိသောအ
၉ ရပ်သို့ရောက်ကြ၏။ ။ကာလကြာသည်ရှိသော်ကြီးစွာ

သောဥပုသ်နေ့လွန်၍ပင်လယ်မကူးသင့်သောလဥတုအချိန်ဖြစ်သည့်
၁၀ ကိုပေါလုထောက်၍ အချင်းလူတို့။ယခုပင်လယ်ကူးသျှင်သင်္ဘောနှင့်
၁၁ ကုန်များတို့သည်ဆုံးရှုံးသည် သာမက တို့အသက်ပျက်စီးသောဘေး
၁၂ အန္တရာယ်ရောက်မည်ကျန်ပ်ထင်သည်ဟုသတိပေး၏။ တပ်မှူးသည်

ပေါလုစကားကိုနားမထောင်ဘဲတက်မကိုင်စကား။ သင်္ဘောသူကြီး
၁၂ စကားကိုနားထောင်၏။ထိုမြို့ဆိပ်၌ဆောင်းကာလပတ်လုံးမနေသင့်
သောကြောင့်တဖန်ထွင်ပြန်၍ဖိနိတ်မြို့ ဆိပ်သို့ခို့နိုင်လျှင် ထိုဆိပ်၌
ဆောင်းကာလကိုလွန်စေသော်ကောင်းမည် ဟုလူအများတို့သည်ဆို
၁၃ ကြ၏။ဖိနိတ်ဆိပ်ကားကရက်ကျန်နှိရှိ၏။အနောက်မြောက်သို့၎င်းအ

နောက်တောင်သို့၎င်းမျက်နှာပြု၏။ တောင်လေသည် ဖြည်း ညှင်းစွာ
၁၄ လာသောအခါယခုခိုနိုင်သည်ဟုစိတ်ထင်နှင့်ကျောက်ဆူးကိုနှုတ်၍က
၁၅ ရက်ကျန်းနားမှာရှောက်သွားကြ၏။ ကာလများမကြာ အုရုကလုဒန်
၁၆ အမည်ရှိသောလေပြင်းမုံတိုင်းသည်သင်္ဘောကိုတိုက်၍ တဟုန်တည်း
ဆောင်သွားသဖြင့်သင်္ဘောသည် ထိုလေကိုမခံနိုင်သော အခါ ငါတို့

သည်အားလျော့၍လေသွားရာပါလွင့်ကြ၏။ ကလေးဒေကျန်းနား
၁၇ မှာပြေးစည်တွင်သံပန်မပျက်အောင်ပင်ပန်းစွာကျိုးစား၍သင်္ဘော
ပေါ်မှာတင်ပြီးလျှင်သင်္ဘောခိုင်ခံ့အောင်ကြိုးနှင့်ရစ်ပတ်သည် ဖြစ်
၁၈ ၍သောင်ပေါ်မှာတင်မည်စိုးရိမ်သောကြောင့်ရွက်ကို သိမ်းချသဖြင့်
၁၉ လေသွားရာပါလွင့်ကြ၏။ ထိုင်းထအားကြီးသောကြောင့်အဖွန်တုန်

ထုပ်၍နက်ဖန်လှေနှံဝန်ကိုထုတ်ပြစ်ကြ၏။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့
၂၀ ၌သင်္ဘောတန်ဆာများကိုကိုယ်လက်နှင့်ကိုင်ယူ၍ပြစ်လိုက်ကြ၏။
၂၁ နေလကြယ်နက္ခတ်အပေါင်း ကိုတာရှည် စွာမမြင်ရ၍ မိုဗ်းသက်မုံ
တိုင်းအားကြီးသေးသဖြင့်ကယ်ဖွတ်မည်ဟုမျှော်လင့်စရာအခွင့်အ

၂၂ လျှင်းမရှိ။ ။အစားမစားဘဲကြာကြာနေပြီးမှပေါလုသည်ထို
သူတို့၏အလယ်၌ထ၍အချင်းလူတို့။ငါစကားကိုနားထောင်၍ကရက်
ကျန်းမှမထွင့်ဘဲနေလျှင်ဤပျက်စီးဆုံးရှုံးခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်၏။ ယခု
မူကားစိတ်သက်သာခြင်းရှိကြပါ။ အကြောင်းမူကား။ သင်္ဘောဆုံး

၂၃ ခြင်းကိုထား၍သင်တို့တွင်အဘယ်သူမျှအသက်မဆုံးရ။ အဘယ်
 ၂၄ ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ကျွန်ုပ်ကိုပိုင်တော်မူ၍ကျွန်ုပ်ကိုးကွယ်သော
 ၂၅ ဘုရားသခင်၏ကောင်းကင်တမန် သည် ယနေ့ညည့်အခါ ကျွန်ုပ်အ
 ၂၆ နားမှာပေါ်လာလျက် ပေါလု။ သင်သည် မစိုးရိမ်နှင့်။ ကဲသာ ဘုရင်
 ၂၇ ကိုဘုရားသခင်သည်သင်အားပေးတော်မူပြီးဟုဆို၏။ ထိုကြောင့်
 ၂၈ အချင်းလူတို့။ သက်သာခြင်းရှိကြပါ။ ကျွန်ုပ်အားမိန့်တော်မူသည်အ
 ၂၉ တိုင်းဖြစ်လိမ့်မည်ဟုကျွန်ုပ်သည်ဘုရားသခင်ကိုအမှီပြု၍ ရံခြင်းရှိ
 ၃၀ ၏။ သို့သော်လည်း ကျန်းတကျန်းနားမှာသင်္ဘောတိုက်မိ၍ ပျက်ရ
 မည်ဟုပေါလုဆို၏။

၃၁ တဆယ်လေးရက်မြောက်သောနေ့ညည့်ရောက်သောအခါငါတို့သည်
 အာဒြိပင်လယ်တွင်အရပ်လေးမျက်နှာလူးလာသွားကြစဉ်သန်းခေါင်
 အချိန်၌တစ်ခုတစ်ခုသောမြေသို့ရောက်လှသည်ကိုသင်္ဘောသားတို့သည်
 ၃၂ ထင်မှတ်သဖြင့် ရေကိုစမ်း၍အလံနှစ်ဆယ်ရှိသည်ကိုတွေ့ကြ၏။ ထို
 ၃၃ မှစီးစည်းလွန်ပြန်လျှင်တဖန်ရေ ကို စမ်း၍ တဆယ်ငါးလံရှိသည်ကို
 ၃၄ တွေ့ကြ၏။ ကျောက်ကိုတိုက်မိ မည်စိုး သော့ ကြောင့် သင်္ဘောဦးမှ
 ကျောက်ဆူးလေးဖောက်ကိုချ၍မိုက်လင်းပါစေဟုဆုတောင်းကြ၏။
 ၃၅ သင်္ဘောသားတို့သည်သင်္ဘောကိုစွန့်သွားမည် အကြံရှိလျှင် သင်္ဘော
 ၃၆ ဦးရှေ့သို့သွား၍ကျောက်ဆူးချကျန်ပြုသည်နှင့်သံပန် ကို ဈေးဝယ်
 ၃၇ တွင် ပေါလုကဏ္ဍိသူတို့သည်သင်္ဘောပေါ်၌ မနေလျှင်သင်တို့သည်
 ၃၈ ကယ်ဖွတ်ခြင်းသို့မရောက်နိုင်ဟုတင်မူ မှစ၍ စစ်သူရဲ တို့အားဆို
 ၃၉ ၏။ ထိုအခါစစ်သူရဲတို့သည်သံပန်ကြိုးကိုရတ်ဖြတ်၍ချလိုက်၏။

၄၀ ။ မိုက်လင်းလှသောအခါအစားစားစေခြင်းငှါပေါလုသည်လူ
 အားလုံးတို့ကိုတိုက်တွန်းလျက်သင်တို့သည် ဆယ်လေးရက် ပတ်လုံး
 မျှော်လင့်သဖြင့်ယနေ့တိုင်အောင်အစားမစားသင့်တော်စွာဖြစ်နေကြ၏။
 ၄၁ ထိုကြောင့်အစားစားကြပါ။ ထိုသို့ပြုလျှင်ကယ်ဖွတ်ခြင်းအကြောင်း
 ၄၂ ကိုပြုလိမ့်မည်။ သင်တို့ သံချည်တပင်မျှအပျက်စီးရဟုဆိုပြီးလျှင်
 ပေါလုသည်မုန့်ကိုယူ၍ထိုလူများရှေ့၌ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်
 ၄၃ ကိုချီးမွမ်းပြီးမှမုန့်ကိုဖဲ့၍စားလေ၏။ ထိုသူအားလုံးတို့သည်လည်းစိတ်
 ၄၄ သက်သာခြင်းရှိ၍အစားကိုစားကြ၏။ ထိုသင်္ဘော၌ပါသောသူများ
 တို့သည်အရေအတွက်အားဖြင့်နှစ်ရာ ခန့်ရှိ ကျွန်ုပ်ချောက် ယောက်ရှိ

၃၈ ၏။ ဝအောင်စားပြီးမှဆံစပါးကိုပင်လယ်ထဲသို့ပြစ်ချ၍သင်္ဘော
 ၃၉ ကိုပေါ့စေကြ၏။ ။ဇိဗားလင်းသောအခါထိုမြေကိုမသိ၍
 ၄၀ သင်္ဘောဆိပ်ရှိသောပင်လယ်ဘေးကမ်းကချ ကို မြင်သဖြင့်အတဲသို့
 ၄၁ သင်္ဘောကိုသွင်းနှိုင်းလျှင်သွင်းမည်အကြံရှိကြ၏။ ဘျောက်ဆူးထိုကို
 ၄၂ ဖြတ်၍ပင်လယ်ထဲသို့ချလိုက်သဖြင့်တက်မမြောက်ကြိုး ကိုဖြည့်၍
 ၄၃ ရွက်ကိုလေနှိဖြန့်ဖွင့်လျက်ကမ်နားသို့ဘိုက်သွားကြ၏။ ရေဆိုင်ရာ
 ၄၄ သို့ရောက်လျှင်သောင်တိမ်ပေါ်မှာသင်္ဘောကိုထိုက်တင်လိုက်၍ဦးမ
 ၄၅ ထုပ်ဘဲနေသဖြင့်စွဲ ကိုသိုင်းတံပိုး ရိုက်၍ ချိုးဖဲ့လေ၏။ ထိုအခါအ
 ၄၆ ကျည်းခံသောသူတို့သည်ကုန်းသို့ကူး၍ပေးမည်စိုးသောကြောင့်စစ်
 ၄၇ သူရဲတို့သည်သတ်မည်အကြံရှိကြ၏။ တပ်မှူးသည်ပေါလုကိုဘေးမဲ့
 ၄၈ လွတ်စေခြင်းငှါအလိုရှိသဖြင့်စစ်သူရဲတို့၏အကြံကိုမြစ်တား၍ ကူး
 ၄၉ နှိုင်းသောသူတို့သည်အရင်ဆင်း၍ကုန်းဆီသို့သွားစေခြင်းငှါ၎င်း
 ၅၀ ကြွင်းသောသူတို့သည်ပျည်ပျားမှစ၍သင်္ဘောတန်ဆာများကိုရီးစေ
 ၅၁ ခြင်းငှါ၎င်းစီရင်လေ၏။ ထိုသို့လူအားလုံးတို့သည်ဘေးနှင့်လွတ်၍
 ၅၂ ကုန်းပေါ်သို့ရောက်ကြ၏။ ။ကုန်းပေါ်သို့ရောက်သောအ
 ၅၃ ခါထိုကျွန်းကားမေလိတေကျွန်းဖြစ်သည်ကိုသိကြ၏။ ဇိဗားရွာ၍
 ၅၄ ချမ်းသောကြောင့်လူ့ရိုင်းတို့သည်မီးမွှေးပြီးလျှင်ငါတို့အားလုံးကို
 ၅၅ သိမ်းဆည်း၍အထူးသဖြင့်ကျေးဇူးပြုကြ၏။ ပေါလုသည်ထင်းကို
 ၅၆ စုသိမ်း၍မီးပေါ်မှာထည့်စည်တွင်မြွေဆိုးသည်မီးငွေ့ထဲကထွက်၍
 ၅၇ ပေါလုလက်ကိုပတ်ရစ်တွဲလွှဲနေ၏။ ထိုလူ့ရိုင်းတို့သည်မြင်လျှင်ဤ
 ၅၈ သူကားလူအသက်ကိုသက်သောသူအမှန်ဖြစ်၏။ ပင်လယ်ဘေးမှ
 ၅၉ လွတ်သော်လည်းအသက်ရှင်ရအောင်တရားမင်းသည်အခွင့်မပေး
 ၆၀ ဟုအချင်းချင်းဆိုကြ၏။ ပေါလုသည်မြွေကိုမီးထဲသို့ခါချ၍အဘယ်
 ၆၁ ဘေးမျှမသင့်။ သူသည်တကိုယ်လုံးရောင်မည်။ တခဏချင်းလဲ၍
 ၆၂ သေမည်ဟုထိုသူတို့သည်ကြာကြာမျှော်လင့်၍သူ့နှိမကောင်းသော
 ၆၃ အပြစ်တစ်စုံတစ်ခုကိုမမြင်လေသော်သဘောပြောင်းလဲ၍ဤသူကားနတ်
 ၆၄ ဘုရားဖြစ်သည်ဟုဆိုကြ၏။ ။ထိုအရင်နှင့်မနီးမဝေးပျံလီ
 ၆၅ အမည်ရှိသောကျွန်းသူကြီး၏နေရာရှိ၏။ ထိုသူကြီးသည်ငါတို့ကို
 ၆၆ သိမ်းဆည်း၍သုံးရက်ပတ်လုံးကောင်းမွန်စွာကျွေးမွေးပြုချလေ၏။
 ၆၇ ပျံလီမင်း၏အဖေသည်ပျားနာနှင့်ဝမ်းကျသွေးသွန်နာစွဲ၍ ဘူးလုံးနေ
 ၆၈ သည်ကိုပေါလုဝင်၍ဆုတောင်းပြီးမှသူ့အပေါ်နှိလက်ကိုတင်၍အနာ

၈ ကိုညိမ်းစေ၏။ သို့ပြုပြီးမှထိုကျွန်း၌အနာရောဂါစွဲသောသူအချား
 ၁၀ ရှိသမျှတို့သည်လာ၍ချမ်းသာခြင်းကိုရကြ၏။ ထိုသူတို့သည်လက်
 ဆောင်အများကိုပေး၍ငါတို့သည်ဣဒုံပြန်သောအခါအသုံးအဆောင်
 ၁၁ များကိုသင်္ဘောပေါ်၌ကင်ကြ၏။ ။သုံးလလွန်လျှင်နတ်သား
 အမွှာတို့၏ရုပ်ဟုပါသော။ထိုကျွန်း၌ဆောင်းကာလပတ်လုံးနေခဲ့ပြီး
 ၁၂ သောအာလေဇန္ဒြိယသင်္ဘောကိုငါတို့သည်စီးပြန်၍သုရကုတ်မြို့သို့ဆိတ်
 ၁၃ လျှင်သုံးရက်နေကြ၏။ ထိုမြို့မှဣဒုံပြန်၍ပိုက်သွားသဖြင့်ရေဂိမြို့
 ၁၄ သို့ရောက်၍ကရက်နေပြီးမှတောင်လေလာလျှင်နှစ်ရက်တွင်ပေါတ
 ၁၅ ယောထိမြို့သို့ရောက်ကြ၏။ ထိုမြို့၌ညီအစ်ကိုအချို့တို့ကိုတွေ့၍ခုနှစ်
 ၁၆ ရက်နေရအောင်သူတို့သည်တောင်းပန်သည်အထိင်းနေပြီးမှရောမ
 မြို့သို့ခရီးသွားကြ၏။ ရောမမြို့သားညီအစ်ကိုတို့သည်ငါတို့လာ
 ကြောင်းကိုကြားသိလျှင်ငါတို့ကိုကြိုဆိုအံ့သောငှါအချို့တို့သည်အဖွဲ့
 ဈေးတိုင်အောင်။ အချို့တို့သည်သုံးဇရပ်တိုင်အောင်လာကြ၏။ ထိုသူ
 တို့ကိုပေါလုမြင်လျှင်ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်း၍စိတ်
 ၁၈ သာသာခြင်းသို့ရောက်လေ၏။ ရောမမြို့သို့ရောက်ကြသောအခါတပ်
 မှူးသည်အကျည်းခံသောသူတို့ကိုကိုယ်ရံတော်မှူး၌အပ်လေသော်
 ပေါလုသည်မိမိကိုစောင့်သောစစ်သူရဲတယောက်နှင့်အတူမိမိအလို
 အလျောက်နေရအောင်အခွင့်ရ၏။

၁၉ သုံးရက်လွန်သောအခါပေါလုသည်ယုဒလူအကြီးတို့ကိုခေါ်၍စုဝေး
 စေပြီးလျှင်ညီအစ်ကိုတို့။ အကျွန်ုပ်သည်ယုဒလူမျိုးကိုမပြစ်မှား။ မိ
 စည်ဖဆက်ကျင့်သောထုံးတမ်းကိုမပယ်သောသူဖြစ်လျက်ပင်ယေရှု
 ၂၀ ဂုဏ်မြို့လားတို့သည်အကျွန်ုပ်အကျည်းထား၍ရောမလူတို့လက်
 သို့အပ်နှံကြ၏။ ရောမလူတို့သည်အကျွန်ုပ်ကိုစစ်ကြောပြီးမှသေ
 ထိုက်သောအပြစ်တရကိုမျှမတွေ့သဖြင့်ဣဒုံခြင်းငှါအလိုရှိကြ၏။
 ၂၁ ထိုအလိုကိုယုဒလူတို့သည်ဆီးတားသောအခါကသာဘုရင်၏အယူ
 တော်ကိုခံပါမည်ဟုအကျွန်ုပ်ဆိုရ၏။ ထိုသို့ဆိုသော်အကျွန်ုပ်အမျိုး
 သားချင်းကိုအပြန်တင်စရာတစ်စုံတစ်ခုရှိသောကြောင့်ဆိုသည့်မဟုတ်။
 ၂၂ ထိုကြောင့်သင်တို့ကိုမြင်၍နှုတ်ဆက်ရအောင်အကျွန်ုပ်ခေါ်ပါပြီး။
 ၂၃ ဣသရေလအမျိုး၏မျှော်လင့်ရာအတွက်ဤသံကြီးနှင့်အကျွန်ုပ်ချည်
 နှောင်လျက်ခံနေရ၏ဟုပေါလုဆိုလျှင် ထိုသူတို့ကသင်၏အကြောင်း

ကိုကြားလိုက်သောစာကိုယူဒပြည်မှအကျွန်ုပ်တို့မရကြ။ ထိုပြည်မှလာသောညီအစ်ကိုတို့တွင်အဘယ်သူသည်သင်ဒ္ဓိအပြစ်ရှိကြောင်းကိုမ

၂၂ ကြားမပြောပါ။ သို့သော်လည်းဤဘာသာသည်အရပ်ရပ်ကဲ့ရဲ့အပြစ်တင်ခြင်းကိုခံသောဘာသာဖြစ်သည်ကိုအကျွန်ုပ်တို့သိကြသည်ဖြစ်၍

၂၃ သင်၏အယူဝါဒကိုသင်သည်ကိုယ်ကိုင်ဖော်ပြသောစကားကိုအကျွန်ုပ်တို့သည်နားထောင်သင့်သည်ထင်ပါ၏ဟုဆိုကြလျှင် နေ့ရက်ကိုချိန်းချက်၍လူအများတို့သည်ပေါလုတည်းရာအရင်သို့လာကြသည်ရှိသော်ပေါလုသည်ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်အကြောင်းကိုသက်သေခံသဖြင့်၎င်းထိုသူတို့သည်ယေရှု၏အကြောင်းများကိုရှုကြည့်စေခြင်းငှါမောရှေ၏ပညာအကျွမ်းနှင့်အနာဂတ်အကျွမ်းတို့ကိုအမှီပြု၍ဖျားပေါင်းသွေးဆောင်သဖြင့် ငိုနံနက်အချိန်မှစ၍ညအချိန်တိုင်အောင်ထုတ်ဖော်ဟောပြောလေ၏။

၂၄ ။အချို့တို့သည်ပေါလုစကားကိုရှုံ့၏။ အချို့တို့သည်မရုံဘဲနေ၏။ ထိုသို့အချင်းချင်းသဘောကွဲပြား၍သွားကြ၏။ သွားကြစည်ပေါလုသည်စကားတစ်ခုနည်းကိုပြောလေသည်မှာ၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည်ပရောဖက်ဟောရှာယအားဖြင့်မိန့်

၂၅ တော်မူချက်ဟူမူကား။ သင်တို့သည်ကြားလျက်ပင်အနက်ကိုနားမလည်ဘဲကြားလိမ့်မည်။ မြင်လျက်ပင်အာရုံမပြုဘဲမြင်လိမ့်မည်ဟုထိုလူမျိုး

၂၆ ဆီသို့သွား၍ပြောတော့။ အကြောင်းမူကား။ သူတို့မျက်စိမမြင်ရ။ နားမကြားရ။ စိတ်နှစ်လုံးမသိရ။ အကျင့်မပြောင်းလဲရ။ သူတို့အနာရောဂါကိုဝါမညိမ်းစေရမည်အကြောင်း။ သူတို့၏စိတ်နှစ်လုံးသည်ချိတ်လျက်။ နားသည်ထိုင်းလျက်။ မိမိမျက်စိကိုမိမိပိတ်လျက်ရှိကြ၏။ ဟုဝါတို့အဖ

၂၇ များအားလျှောက်ပတ်စွာမိန့်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့်ဘုရားသခင်၏ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးတော်ကိုတပါးအမျိုးသားတို့အားပေးလိုက်သည်ဖြစ်၍ သူတို့သည်နားထောင်မည်အရာကိုသင်တို့သိမှတ်

၂၈ ကြံလော့ဟု ပေါလုဆိုပြီးမှယူဒလူတို့သည်သွား၍အချင်းချင်းများစွာသောဆွေးနွေးနှိုးနှောခြင်းရှိကြ၏။ ။ ထိုနောက်မှာပေါလုသည်

၂၉ နှစ်နှစ်ပတ်လုံးမိမိငှါသောအိမ်၌နေသဖြင့်မိမိဆီသို့လာသောသူအပေါင်းတို့ကိုညွှန်ခံ၍ အဘယ်သူမျှမမြစ်တားဘဲဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်အကြောင်းကိုအတည်အလင်းဟောပြော၍သခင်ယေရှုခရစ်၏အကြောင်းများကိုသွန်သင်ပြသလျက်နေ၏။

။ရှင်လုကာစီရင်ရေးထားသော တမန်တော်ဝတ္ထုပြီး၏။

။ရောမဩဝါဒဝ။

၁။၇ လူဇာတိအားဖြင့် ဒါဝိဒ် အမျိုးဖြစ်တော်မူထသော။ တန်ခိုးတော်နှင့်
သေခြင်းမှထမြောက်သည်ဖြစ်၍ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ် အားဖြင့် ဘု
ရားသခင်၏သားတော်ထင်ရှားဖြစ်တော်မူသောငါ့ထိုသခင်ယေရှုခ
ရစ်တည်းဟူသောသားထော် မြတ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဘုရားသခင်
သည် မိမိပရောဖက်များအားဖြင့် သန့်ရှင်းသောကျမ်းစာစွဲဂတိထား
တော်မူသော ဝေဒဂေလိတရားကို ဟောစေခြင်းငှါ ရွေးချယ်ခွဲထား၍
တမန်တော်အရာ၌ ခန့်ထား သော ယေရှုခရစ် ၏ ကျွန် ငါပေါလုက ဘု
ရားသခင်ချစ်တော်မူ၍ သန့်ရှင်းသူ အရာ ၌ ခန့်ထား သော ရောမမြို့
သားအပေါင်းတို့ကို ကြားလိုက်ပါ၏။ သခင် ယေရှုခရစ်နှင့် ငါတို့အပ
တည်းဟူသော ဘုရား သခင် အထံတော် က ကျေးဇူးတော် နှင့် ညိမ်
သက်ခြင်း သင်တို့အား ဖြစ် ပါစေသော။ သခင် ယေရှုခရစ် ၏ နာမ
တော်ကို ထောက်၍ လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် ရုံကြည်နားထောင်စေခြင်း
ငှါ ထိုသခင်ထံ ကျေးဇူးတော် နှင့် တမန်တော် အရာကို ငါတို့သည် ခံရ
ပြီး။ ထိုသခင်သည် ခေါ်ထားတော် မူသောသူ။ သင်တို့သည်လည်း ထို
လူမျိုးအပါအဝင် ဖြစ်ကြ၏။ ။ သင်တို့၏ ရုံကြည်ခြင်းအရာ
သည် မြေတပြင်လုံး အနှံ့အပြား ကျော်စော သည် ဖြစ်၍ သင်တို့အ
ကြောင်း ကြောင့် ယေရှုခရစ် အားဖြင့် ငါ ၏ ဘုရားသခင် ကျေးဇူး
တော်ကို ရှေးဦးစွာ ငါချီးမွမ်းပါ၏။ ငါသည် သင်တို့ကို မချားမလပ်
အောင်းမေ့ ၍ အစည်မပြတ် ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုသည် ဟု သားတော်
၏ ဝေဒဂေလိတရားကို ဟော သည်တွင် အမှုတော် ကိုစိတ်ဝိညာဉ်နှင့်
တကွ ငါဆောင်ရွက် ၍ ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်သည် ငါ၏ သက်
သေခံဖြစ်တော်မူ၏။ မကြာမမြင့်အဆင်သင့်မည် ဖြစ်၍ ဘုရားသ
ခင်အထံတော်နှင့် လျော်စွာ သင်တို့ဆီသို့ ငါသွားရသော အခွင့်တစုံတ
ခုရှိမည် အကြောင်း ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုပါ၏။ သင်တို့သည် မြဲမြံခိုင်
ခံ့မည် အကြောင်း။ ငါသည် သင်တို့၌ ဓမ္မဆုကျေးဇူးတစုံတခုကို အပ်ပေး
ခြင်းငှါ သင်တို့ကို အထွန်ထွေချင်ပါ၏။ သို့ဆိုသော် ငါနှင့် သင်တို့၏

၁

ရုံကြည် သော အားဖြင့် နှစ်ပါးစလုံးတို့သည်အချင်းချင်းအားရဝမ်း
၁၃ မြောက်ခြင်းသို့ရောက်မည်အကြောင်းဆိုလိုသတည်း။ ။ဥပမာ

အစ်ကိုတို့။ ငါသည်အချားသောတပါးအမျိုးသားတို့တွင်အကျိုးကိုရ
သကဲ့သို့သင်တို့တွင်လည်းအကျိုးကစုံကရကိုရအောင်သင်တို့ ဆီသို့
သွားမည်ဟုအဖန်ဖန်အကြံရှိကြောင်းကို သင်တို့ မသိဘဲ မနေစေလို။
၁၄ ထိုသို့အကြံရှိသော်လည်းယခုတိုင်အောင်မြစ်တားသောအကြောင်း

၁၅ ရှိ၏။ ဟေလသလူဖြစ်စေ။ လူရှင်းဖြစ်စေ။ ပညာရှိဖြစ်စေ။ ပညာမဲ့
၁၆ ဖြစ်စေ။ လူအမျိုးမျိုးတို့၏ကျေးသည်ငါနှိုက်တင်လျက်ရှိ၏။ သို့ဖြစ်လျှင်

၁၇ ငါတတ်နိုင်သမျှအတိုင်းရောမ မျိုးသားသင်တို့ အား ဝေဝေလိထရား
၁၈ ကိုဟော ခြင်းငှါစေတနာစိတ်ရှိပါ၏။ ငါသည်ဝေဝေလိထရားကို

၁၉ ရှက်ကြောက် ခြင်းမရှိ။ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူ မူကား။ ထိုတရား
သည်ရှေးဦးစွာ နှိယဒလူ။ နောက်နှိဟေလသလူ။ ရုံကြည်သမျှသောသူ

၂၀ အပေါင်းတို့ကို ကယ်တင် စေသောဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော် ဖြစ်
၂၁ ၏။ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်းဟူမူကား။ ရုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်ဖြောင့်

၂၂ မတ်သောသူသည်အသက်ရှင်လိမ့်မည်ဟုကျမ်းစာလာသည်နှင့်အညီ
ရုံကြည်ခြင်းနှိုသာတည်သောဘုရားသခင် ၏ကုသိုလ်တရားသည်ရုံ

၂၃ ကြည်ခြင်းအလိုငှါဝေဝေလိထရားဖြင့်ထင်ရှားရှိ၏။ ။အဓမ္မ
ဖြင့်သမ္မာတရား ကို ဆီးတား နှိပ်စက် သောသူတို့၏မှားသောကျိုး

၂၄ ကွယ်ခြင်း။ တရားကို ဖွန်ကျူးခြင်းအမျိုးမျိုးတို့သည် ဘုရားသခင်
၏အမျက်တော် သင့်ရောက်ရာဖြစ်ကြောင်းကောင်းကင်မှထင်ရှား

၂၅ လျက်ရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ သိအပ်သမျှသောဘုရား
သခင်၏အကြောင်းအရာတို့သည်သူတို့တွင်ထင်ရှားလျက်ရှိ ၏။ ဘု

၂၆ ရားသခင်သည်သူတို့အားပြတော်မူပြီး။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။
ဖန်ဆင်းတော်မူသောအရာများကို ထောက်ရှု သဖြင့် ထာဝရတန်ခိုး

၂၇ တော်။ ထာဝရအဖြစ်တော်တည်းဟူသော မျက်မြင် မရသောဘုရား
သခင်၏အရာတို့သည်ကမ္ဘာတည်သည်ကာလမှစ၍ ထင်ရှားလျက်ရှိ

၂၈ ကြ၏။ ထိုကြောင့်သူတို့သည်ကိုယ်အပြစ်ကို မဖုံးနိုင်ရာ။ အဘယ်
ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ထိုသူတို့သည်ဘုရားသခင်ကိုသိလျက်ပင်

၂၉ ဘုရားသခင်ကိုချီးမွမ်းသင့်သည်အတိုင်းမချီးမွမ်း။ ကျေးဇူးတော်ကို
မသိမမှတ်။ အချည်းနှီးတွေးဆ၍ ညာဏ်မရှိသောစိတ်နှစ်လုံးသည်

၃၀ မိန့်မခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ ပညာရှိရောင်ဆောင်လျက်နှင့်လူမိန့်

- ၂၇ အရာ၌တည်ကြသည်ဖြစ်၍ မဖောက်ပြန်မပျက်စီးနိုင်သောဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော်ကိုပယ်လျက်ဖောက်ပြန် ပျက်စီး နိုင်သောလူရုပ်တူ။ ငှက်ရုပ်တူ။ သားရုပ်တူ။ တွားတတ်သော တိရိစ္ဆာန် ရုပ်တူအမျိုးမျိုးတို့ကိုဘုရားသခင်အရာ၌ချီးမြှောက်ကြ၏။ ။ထိုကြောင့်
- ၂၈ သူတို့သည်မိမိကိုယ်အသရေကိုအချင်းချင်းရှုတ်ချမည် အကြောင်း။ ဘုရားသခင်သည်သူတို့ကိုလေသာစိတ်ညှစ်ညှစ်လျှမ်းလျှမ်းလက်သို့သူတို့ကိုအပ်လိုက်တော်မူ၏။ သူတို့သည်ဘုရားသခင်၏သမ္မာတရားအရာ၌မုသာကိလားလျက်ဖန်ဆင်းသောအရာကိုဖန်ဆင်းသောသခင်ထက်သာ၍ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ကြ၏။ ထိုသခင်သည်တာဝရမင်္ဂလာရှိ
- ၂၉ တော်မူ၏။အာမင်။ ထိုသို့ပြုကြသောကြောင့်ဘုရားသခင်သည်သူတို့ကိုရှက်ကြောက်ဖွယ်သော ကိလေသာ လက်သို့အပ်လိုက်တော်မူ၏။အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။ မိမိတို့သည်ပကတိထုံးစံကိုစွန့်၍ပကတိနှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ထုံးစံကိုလိုက်ကြ၏။ ထိုအတူ။ယောက်ျားတို့သည်လည်းမိမိနှင့်ဆက်ဆံခြင်းပကတိထုံးစံကိုစွန့်၍အချင်းချင်းကိလေသာစိတ်ပူလောင်သဖြင့်ရှက်ကြောက်ဖွယ်သောအမှုကိုပေါက်ကျားချင်းပြုလျက်မိမိမှားရွင်းခြင်းနှင့်အလျောက်မိမိအပြစ်ဒါဏ်ကိုခံကြ
- ၃၀ ၏။ သူတို့သည်ဘုရားသခင်ကိုမသိမမှတ်လိုသည်ဖြစ်၍မလျောက်ပတ်သောအမှုကိုပြုမည်အကြောင်း။ ဘုရားသခင်သည် သူတို့ကိုမောဟလက်သို့အပ်လိုက်တော်မူသည်နှင့်အညီ သူတို့သည်အလုံးစုံသောအဓမ္မကျင့်ခြင်း။ဆိုးညှစ်ခြင်း။ လောဘဗ္ဗန်ကျူးခြင်း။ မနာလိုခြင်း။ ညှစ်ခြင်း။ လူအသက်ကိုသတ်ခြင်း။ ရန်တွေ့ခြင်း။ လှည့်စားခြင်း။သူတပါးကိုမြင်ပြင်းခြင်းတို့နှင့်ပြည့်စုံသောသူ။ဂုံးတိုက်သောသူ။ ဆဲရေးသောသူ။ဘုရားသခင်ကိုမုန်းသောသူ။ကြမ်းတမ်းသောသူ။ထောင်စွားစော်ကားသောသူ။ဝါကြွားသောသူ။မတတ်ကောင်းသောအတတ်ကိုစိုရင်သောသူ။မိဘစကားကိုနားမထောင်သောသူ။
- ၃၁ ညာဏ်မရှိသောသူ။သစ္စာပျက်သောသူ။မိဘသားမယားစသည်တို့ကိုမချစ်သောသူ။ရန်ညှိုးထားသောသူ။သနားခြင်းကရုဏာစိတ်မရှိ
- ၃၂ သောသူဖြစ်ကြ၏။ ထိုသို့ကျင့်သောသူတို့သည်သေပြစ် ကိုခံထိုက်သည်ဟုဘုရားသခင်စီရင်တော်မူကြောင်းကိုသိလျက်ပင်သူတို့သည်ကိုယ်တိုင်ကျင့် သည် သာမကထိုသို့ကျင့်သော သူတို့ ၌ အားရဝမ်းမြောက်ကြ၏။

၁ သူတပါးကိုစစ်ကြောပြစ်တင်သောသူ။ သင်သည်ကိုယ်အပြစ်ကိုမပုံး
 ၂ နှိုင့်ရာ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ သင်သည်စစ်ကြောပြစ်တင်
 ၃ တင်သည့်တွင်ကိုယ်အပြစ်ရှိကြောင်းကိုစီရင်ဆုံးဖြတ်လေ၏။ ဘုရား
 ၄ သခင်သည်ထိုသို့ပြုသောသူတို့ကိုစီရင်တော်မူခြင်းအရာသည်သမ္မာ
 ၅ တရားနှင့်ညီသည်ကိုငါတို့သိကြ၏။ ထိုသို့သောအမှုကိုကိုယ်တိုင်
 ၆ ပြုလျက်ပင်သူတပါးပြုသည်ကိုစစ်ကြောပြစ်တင်သောသူ။ သင်သည်
 ၇ ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူခြင်းနှင့်ကိုယ်လွတ်မည်ဟု ကိုယ်ထင်မှတ်
 ၈ သလော။ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်သည်သင်ကိုနောင်တလမ်းသို့
 ၉ သွေးဆောင်သည်ကိုမသိမမှတ်ဘဲဘုရားသခင်ကြွယ်ဝစွာ ကျေးဇူး
 ၁၀ ပြုတော်မူခြင်း။ သည်းခံတော်မူခြင်း။ စိတ်ရှည်တော်မူခြင်းတို့ကိုမထိ
 ၁၁ ခံ့မမြင်ပြုသလော။ ထိုသို့ပြုလျှင်စိတ်ခိုင်မာ၍ နောင်တမရသည်နှင့်
 ၁၂ အညီဒေါသလေ့။ ဘုရားသခင် တရားထင်ရှားသောနေ့၌ ကိုယ်ခံစရာ
 ၁၃ အမှုအမျက်ဒေါသကိုဆည်းဘူးသလော။ ဘုရားသခင်သည်လူအသီး
 ၁၄ အသီးတို့ အား သူ တို့ အကျင့်နှင့် အကျောက် အကျိုး အပြစ် ကို ဆပ်
 ၁၅ ပေးတော်မူလတံ့။ ကောင်းသောအကျင့်ကိုအမြဲကျင့်၍ဘုန်းအသရေ
 ၁၆ ကို၎င်းမဖောက်ပြန် သောဇာတိကို၎င်းရှာသောသူတို့အား ထာဝရအ
 ၁၇ သက်ကိုပေးတော်မူလတံ့။ ညှင်းဆန်သောသဘောရှိ၍သမ္မာတရား
 ၁၈ ကိုနားမထောင်ဘဲမတရား သဖြင့် ကျင့် သော သူ တို့ အား ပြင်း စွာ
 ၁၉ သောဒေါသအမျက်ထွက်တော်မူလတံ့။ ရှေ့ဦးစွာ၌ယုဒလူ၊ နောက်၌
 ၂၀ ဟေလသလူ။ ဆိုးညစ်သောအမှု ကိုပြု သော သူ ရှိ သမျှ တို့ သည် ကြီး
 ၂၁ စွာသောဆင်းရဲ ဒုက္ခ ဝေဒနာ ကို ခံရကြလတံ့။ ရှေ့ဦးစွာ၌ယုဒလူ၊
 ၂၂ နောက်၌ဟေလသလူ။ ကောင်းသော အကျင့်ကိုကျင့်သော သူ ရှိ သမျှ
 ၂၃ တို့သည်ဘုန်းအသရေစည်းစိမ်ချမ်းသာကိုခံစားရကြလတံ့။ ဘုရား
 ၂၄ သခင်သည်အဘယ်သူ၏မျက်နှာကိုမှတ်တော်မမူ။ ။ ပညတ်တ
 ၂၅ ရားကိုမသိဘဲပြစ်မှားသောသူတို့သည်ပညတ်တရားမဲ့ ပျက်စီးခြင်း
 ၂၆ သို့ရောက်လိမ့်မည်။ ပညတ်တရားကိုသိလျက်ပင် ပြစ်မှားသောသူ
 ၂၇ တို့သည်ပညတ်တရားစီရင်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့်
 ၂၈ နည်းဟူမူကား။ တရားနာသောသူသည် ဘုရားသခင်ရှေ့၌ ဖြောင့်
 ၂၉ မတ်သည်မဟုတ်။ တရား ကို ကျင့်သောသူသာ လျှင် ဖြောင့်မတ်ရာ

- ၁၄ ရောက်လိမ့်မည်။သာသနာပလူတို့သည်ပညတ်တရားတော် ကိုမသိ
- ၁၅ တဲတရားတော်ကိုအလိုလိုကျင့်သောအခါသူတို့သည်ပညတ်တရား
- ၁၆ တော်ကိုမသိဘဲလျက်ကိုယ်ကျင့်တရားကိုကျင့်သဖြင့်၎င်း ကိုယ်ကို
- ၁၇ ကိုယ်သိသောစိတ်နှစ်လုံးသည်သက်သေခံသဖြင့်၎င်းအချင်းချင်းဆွေး
- ၁၈ နွေးဆင်ချင်၍တယောက်ကိုတယောက် အပြစ်တင် လျက်ရှုတ် လျက်
- ၁၉ နေသဖြင့် ၎င်း သူတို့ သည် ကိုယ် စိတ်နှစ်လုံးထဲ နှစ် အကျင့်တရားမှတ်
- ၂၀ သားလျက်ရှိသည်ကိုထင်ရှားပြကြ၏။ ငါဟောသောဝေဠိတရား
- ၂၁ အတိုင်းဘုရားသခင် သည်ယေရှုခရစ်အားဖြင့် လူတို့ ၏မထင်ရှား
- ၂၂ သောအမှုအရာတို့ကိုစစ်ကြောစီရင်တော်မူ သော နေ့ နှင့် ထိုသို့စီရင်
- ၂၃ တော်မူလတံ့။ ။သင်သည်ယခုလူဟုခေါ်ဝေါ်သောသူ။ပညတ်
- ၂၄ တရားတော်နှိမ့်စဲသောသူ။ဘုရားသခင်နှိကြွားဝါသောသူ။ အလို
- ၂၅ တော်ကိုသိသောသူ။ပညတ်တရားတော်ကိုလေ့ကျက်သောသူဖြစ်၍
- ၂၆ ကောင်းမြတ်သောအရာတို့ကိုပိုင်းချားနှစ်သက်တတ်၏။ သင်သည်
- ၂၇ လူကမ်းတို့အားလမ်ပြသောသူ။ မှောင်မိုက် နှင့် နေသောသူတို့အားအ
- ၂၈ လင်းကိုပေးသောသူ။လူမိုက်တို့ကိုဆုမွတ်တတ်သောသူ။ သူငယ်တို့ကို
- ၂၉ နည်းပေးသောသူ။ပညတ်တရားတော်အားဖြင့်ပညာ ကို ၎င်း သမ္မာ
- ၃၀ တရားကို ၎င်း ရိပ်မိသောသူဖြစ်သည်ဟူ ၍ ကိုယ်ကို ကိုယ်ထင်မှတ်
- ၃၁ တတ်၏။ သို့ဖြစ်လျှင်သင်သည်သူတပါးကိုဆုမွတ် လျက်ပင်ကိုယ် ကို
- ၃၂ မဆုမွတ်သလော။သုဥစ္စာကိုမခိုးရဟုတရားဟောလျက်ပင်သုဥစ္စာ ကို
- ၃၃ ကိုယ်တိုင်ခိုးသလော။ သုမယားကိုမပြစ်မှားရဟုတရားဟောလျက်
- ၃၄ ပင်သုမယားကိုကိုယ်တိုင်ပြစ်မှားသလော။ရုပ်ထုကိုစက်ဆုပ် ရှိ၍
- ၃၅ လျက်ပင်စိတ်မှာန်တော်ကို လုယူဖျက်ဆီး သလော။ ပညတ်တရား
- ၃၆ တော် နှင့် ကြွားဝါလျက်ပင်ပညတ်တရားတော် ကိုလွန်ကျူး ၍ဘုရား
- ၃၇ ၏ဂုဏ်အသရေတော်ကို ရှုတ်ချသလော။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ
- ၃၈ ကား။ ကျမ်းစာနှင့် လာသည်နှင့်အညီတပါးအမျိုးသားတို့သည်သင်တို့
- ၃၉ အကျင့်ကိုထောက်၍ဘုရားသခင်၏နာမတော်ကိုကဲ့ရဲ့တတ်ကြ၏။
- ၄၀ ။သင်သည်ပညတ်တရားကိုကျင့်လျှင်ဇာတ်သွင်းမင်္ဂလာခံ
- ၄၁ ခြင်းအကျိုးရှိ၏။ပညတ်တရားကိုလွန်ကျူးလျှင်သင် ၏ဇာတ် သွင်း
- ၄၂ မင်္ဂလာခံခြင်းသည်အဇာတ်ဖြစ်ပြန်၏။ ထိုမှတပါး။အဇာတ်သူတို့
- ၄၃ သည်တရားနှိပါသောပညတ်တို့ကိုစောင့်ရှောက်လျှင် သူတို့ ၏ အ
- ၄၄ ဇာတ်အဖြစ်သည်ဇာတ်သွင်း မင်္ဂလာခံခြင်း အဖြစ် ကဲ့သို့မှတ်ထိုက်

၂၅ သည်မဟုတ်လော။ အဇာတိသူတို့သည်လည်းကျိယံအလိုအလျောက်
 ပညတ်တရားကျိကျင့်လျှင်ကျမ်စာကျိငင်ဇာတ်သွင်း မင်္ဂလာခံခြင်း
 ကျိငင် အဓိပြု သဖြင့်ပညတ်တရားကျိထွန်ကျားသောသူတည်းဟူ
 ၂၆ သောသင်ကျိတရားထွေ၍အရှုံးခံစေမည်မဟုတ်လော။ အဘယ်ကြော
 င့်နည်းဟူမူကား။အပြင်အားဖြင့်သာယုဒလူဖြစ်သောသူသည်ယုဒ
 လူမှန်မဟုတ်။အပြင်အားဖြင့်သာကျိယံအသား၌ဇာတ်သွင်း မင်္ဂလာ
 ၂၇ ခံခြင်းသည်ဇာတ်သွင်း မင်္ဂလာခံခြင်း အမှန်မဟုတ်။ အတွင်းအား
 ဖြင့်ယုဒလူဖြစ်သောသူသည်ယုဒလူမှန်၏။ဇာတ်သွင်း မင်္ဂလာခံခြင်း
 လည်းပြင်အနက်အားဖြင့်မဟုတ်ဘဲအတွင်း အနက်အားဖြင့်စိတ်နှစ်
 လုံးနှင့်စပ်ဆိုင်၏။ထိုသို့ဇာတ်သွင်း မင်္ဂလာခံသောသူ၏ အချိုးအမွှမ်း
 သည်လူအလိုနှင့်မဆိုင်။ဘုရားသခင်အလိုတော်နှင့်ဆိုင်သတည်း။

၃ သို့ဖြစ်လျှင်ယုဒလူသည်အဘယ်သို့သာသနည်း။ ဇာတ်သွင်းမင်္ဂလာ
 ၂ ခံခြင်းသည်အဘယ်အကျိုးရှိသနည်းဟူမူကား။ အထွေထွေသောအ
 ကျိုးများရှိ၏။ ထူးမြတ်သောအကျိုးဟူမူကား။ ဇာတ်သွင်းမင်္ဂလာခံ
 သောယုဒလူတို့သည်ဘုရားသခင်၏ပျာဒိတ်တော်များကျိခံရကြ၏။
 ၃ သူတို့တွင်အချို့မရုံသော်လည်းအဘယ်သို့ဘွယ်ရှိသနည်း။ သူတို့မရုံ
 ဘဲနေခြင်းအရာသည့် ဘုရားသခင်၏သစ္စာတော်ကျိဖျက်နှိုင်သလော။
 ၄ မဖျက်နှိုင်ရာ။ကျိယံတော်၏နှုတ်တော်ထွက်ဟုတ်မှန်ကြောင်း ထင်
 ရှားသည်ဖြစ်၍တရားစီရင်တော်မူသည်တွင်အောင်တော်မူမည်ဟု
 ကျမ်စာ၌ လာသည် နှင့်အညီခပ်သိမ်းသောလူတို့၌ မုသာပြစ်တင်
 ၅ သော်လည်းဘုရားသခင်၏ဂတိတော်တည်စေသတည်း။ ငါတို့မတ
 ရားသောအမှုသည် ဘုရားသခင်၏ တရားသောအမှုတော် ကျိထင်
 ရှားစေလျှင်အဘယ်သို့သိရသနည်း။ ဘုရားသခင်သည်ဒါဏ်ပေး
 တော်မူလျှင်မတရားသောအမှု ကျိပြုတော်မူသည်မဟုတ်လော။ ထို
 ၆ သို့ဆိုသော်လူသဘောအတိုင်းငါဆိုသတည်း။ ဘုရားသခင်သည်
 မတရားသောအမှုကျိပြုတော်မူနှိုင်ရာ။ သို့မဟုတ်။ လောကီသား
 ၇ များတို့ကျိအဘယ်သို့စစ်ကြောစီရင်ကော်မူဖြစ်သနည်း။ ထိုမှတ
 ပါး။ဘုရားသခင်၏သစ္စာတော်သည်ငါမုသာအားဖြင့်ဂုဏ်အသရေ
 တော်ကျိတိုးပွားစေလျှင်ငါကျိအပြစ်ရှိသောသူကဲ့သို့အဘယ်ကြော
 ၈ င့်စီရင်သေးသနည်းဟူ၍မေးလျှင် ကောင်းသောအကျိုး ရှိအောင်မ

ကောင်းသောအကျင့်ကျင့်ကြံမှုဟူငါတို့ဆိုသည်ကိုလူအချို့တို့သည်
ငါတို့ကိုကဲ့ရဲ့လျက်ငါတို့စကားကိုပြန်ဆိုသည်အတိုင်းဆိုပြီးမည်လော။
ထိုသို့ဆိုသောသူတို့သည်မိမိအပြစ်ဒဏ်ကိုမိမိခံထိုက်ကြ၏။

- ၈ ။သို့ဖြစ်လျှင်ငါတို့သည်မြတ်သလောဟုမေးပြန်သော်အလျှင်းမ
မြတ်။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ယဒလူ။ ဟေလသလူအားလုံး
- ၁၀ တို့သည် အပြစ်ရှိကြောင်း ကို အထက်ကပြခဲ့ပြီး။ ကျမ်စာလာသည်
- ၁၁ ကား။ ဖြောင့်မတ်သောသူမရှိ။ တယောက်မျှမရှိ။ နားလည်သောသူမ
- ၁၂ ရှိ။ ဘုရားသခင်ကိုရှာသောသူမရှိ။ အားလုံးတို့သည်လမ်လွဲကြပြီး။
တညီတညွတ်တည်း အသုံးမရသောသူဖြစ်ကြပြီး။ ကောင်းသောအ
- ၁၃ ကျင့်ကျင့်သောသူမရှိ။ ကယောက်မျှမရှိ။ သူတို့လည်ချောင်းသည်
ဖွင့်ထားသောသင်းပြိုင်းတွင်းဖြစ်၏။ သူတို့သည် ယျာဉ်နှင့်လှည့်စား
တတ်ကြ၏။ သူတို့နှုတ်ခမ်းအထဲမှာမြွေဆိုးအဆိတ်အတောက်ရှိ၏။
- ၁၄ သူတို့နှုတ်သည် ကျိန်ဆဲသောစကား ကြမ်တမ်သောစကားနှင့်ပြည့်
- ၁၅ ဝ၏။ သူတို့ခြေသည်လူအသက်ကိုသတ်ခြင်းငှါလျှင်မြန်၏။ သူတို့သွား
- ၁၆ ရာလမ်နှံပျက်စီးခြင်း၊ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းရှိ၏။ ချမ်းသာလမ် ကိုသူတို့မ
- ၁၇ ဘိကြ။ ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့ရသောအကြောင်းသည်သူများမိ
- ၁၈ နှိမထင်ဟုကျမ်စာလာသကဲ့သို့။ ပညတ်တရားနှံပါသမျှသောစကား
တို့သည်ပညတ်တရားကိုခံသောသူတို့နှင့်စပ်ဆိုင်သည် ကိုငါတို့သိ
၏။ ထိုသို့ကမူကား လောကီသားအားလုံးတို့သည် စကားတခုန့်မျှမ
ပြောနိုင်ဘဲလျက်ဘုရားသခင်ရှေ့တော်နှံအပြစ်ဒဏ်ခံထိုက်သော
- ၂၀ သူဖြစ်ကြ၏။ ထိုသို့ပညတ်တရားသည် ဒုစရိုက်အပြစ်ကိုထင်ရှား
စေသည်ဖြစ်သောကြောင့် ပညတ်တရားတော်ကိုကျင့်၍အဘယ်သူ
မျှဘုရားသခင်ရှေ့တော်နှံဖြောင့်မတ်ရာသို့မရောက်နိုင်။ ။
- ၂၁ ယခုတွင်ကားပညတ္တိကျမ်အနာဂတ္တိကျမ်တို့သည် သက်သေခံသည်
နှင့် အညီပညတ်တရားနှင့်စပ်ဆိုင်သောဘုရားသခင်၏ ကုသိုလ်
- ၂၂ တရားတည်းဟူသောယေရှုခရစ်ကိုရုံကြည်ခြင်း အားဖြင့်အဘယ်
လူမျိုးမရွေး။ ရုံကြည်သောသူအပေါင်းတို့သည်ရ၍ခံစားလတုံ့သော
- ၂၃ ဘုရားသခင်၏ ကုသိုလ်တရားသည်ထင်ရှားခဲ့ပြီး အဘယ်သို့နည်း
ဟူမူကား။ လူအပေါင်းတို့သည် ဒုစရိုက်ကိုပြုသဖြင့်ဘုရားသခင်ရှေ့
- ၂၄ တော်နှံအသရေမရှိသော်လည်း ယေရှုခရစ်ရွေးနှုတ်ကယ်ယူသော
အားဖြင့် ငါတို့သည် အဖိုးမပေးဘဲဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်

၂၅ ကြောင့်ကုသိုလ်ရှိ ရာသို့ရောက်ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည်းခံတော်
 ၂၆ မူသည် ဖြစ်၍ လွန်လေပြီးသော ဒုစရိုက်အပြစ်များကိုမှတ်တော်မမူ
 ရာတွင်တရားသဖြင့်ပြုတော်မူကြောင်းကို၎င်းယေရှုကိုရုံကြည်သော
 သူတို့၏ အပြစ်ကိုလွှတ်တော်မူရာတွင်ယခုကာလ၌လည်း တရားကို
 မဖျက်။ တရားသဖြင့်ပြုတော်မူကြောင်းကို၎င်းထင်ရှားစေခြင်းငှါ၎င်း
 ယေရှုခရစ်၏အသွေးတော်ကိုရုံကြည့်ခြင်းအားဖြင့်အပြစ်ဖြေစရာအ
 ကြောင်းတည်းဟူသောထိုသခင်ကိုခန့်ထားတော်မူပြီး ။

၂၇ သို့ဖြစ်လျှင်ကြွားဝါစရာအကြောင်း အဘယ်သို့နည်း ဟုမေးသော်
 ကြွားဝါစရာအကြောင်း ပယ်ပြီး။ အဘယ် တရား အားဖြင့်ပယ်သ
 နည်း။ ကိုယ်ကျင့်တရားအားဖြင့် ပယ်သလော။ ကိုယ်ကျင့်တရားအား

၂၈ ဖြင့် ပယ်သည် မဟုတ်။ ရုံကြည်ခြင်းတရားအားဖြင့် ပယ်ပြီး။ ထို
 ကြောင့်လူမည်သည့်ကားပညတ်တရား၏အကျင့်ကိုအမှီခံ၍ ရုံကြည့်
 ခြင်းအားဖြင့်သာကုသိုလ်ရှိရာသို့ရောက်တတ်သည်ဟုယူရ၏။

၂၉ ဘုရားသခင်သည် ယုဒလူတို့၏ဘုရားသာဖြစ်သလော။ တပါးအမျိုး
 သားတို့၏ ဘုရား ဖြစ်သည် မဟုတ်လော။ ဟုတ်ပေ၏။ တပါးအမျိုး

၃၀ သားတို့၏ ဘုရားဖြစ် တော်မူ၏။ ဘုရားသခင် တဆူတည်းဖြစ်
 တော်မူသည်နှင့်အညီဇာတ်သွင်းမင်္ဂလာခံသောသူ၊ မခံသောသူ၊ နှစ်
 ၃၁ မည်။ သို့ဖြစ်လျှင် ရုံကြည်ခြင်းတရားအားဖြင့် ဝါတို့သည် ပညတ်
 တရားကိုပယ်ကြသလော။ အလျှင်းမပယ်ကြ။ သာ၍မြဲစေကြ၏။

၁ တနည်းကား။ ဝါတို့အဖအာဖြဟံသည်ဇာတ်ပကတိအားဖြင့်အဘယ်
 ၂ အကျိုးရသနည်း။ အာဖြဟံသည် ကိုယ်အကျင့်အားဖြင့်ကုသိုလ်ရ
 သည်မှန်လျှင် ကြွားဝါစရာအကြောင်းရှိ၏။ ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌

၃ ထိုသို့မဟုတ်။ ကျမ်စာအဘယ်သို့လာသနည်းဟူမူကား။ အာဖြဟံ
 သည် ဘုရားသခင်ကိုရုံကြည့် သည် ဖြစ်၍သူ၏ ရုံကြည့်ခြင်းကိုကု
 ၄ သိုလ်ကဲ့သို့မှတ်တော်မူ၏။ အလုပ်လုပ်သောသူမည်သည့်ကားကျေး

၅ ဇူးအားဖြင့် အခက်ခံရသည် မဟုတ်။ ခံထိုက်သောအားဖြင့် သာခံရ
 ၍။ အလုပ်မလုပ်သောသူမည်သည်ကားအကုသိုလ်ကိုဖြေသောသူ
 ကိုရုံကြည့်လျှင်သူ၏ ရုံကြည့်ခြင်းကိုကုသိုလ်ကဲ့သို့မှတ်လျက်ရှိ၏။

၆။ ထိုအတူ။ ခါပိဒ်ဆိုသည် ကား။ အပြစ်လွှတ်သောသူ။ ဒုစရိုက်အပြစ် ဖုံး

- ၈ အုပ်လျက် ရှိသောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ ထာဝရအရားအပြစ်
တင်တော်မူခြင်းနှင့် ဇွတ်သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။ ပဇာနည်သခင်
သည် အကျင့်ကိုမထောက်ခံဘဲ လျက်ခန့် ထား တော်မူသော ကုသလာအ
ရာကိုရသော သူ၏ မင်္ဂလာကိုရည်၍ ပြောဆိုသတည်း။
- ၉ ဇာတ်သွင်းခြင်း ကိုခံသော သူတို့သာလျှင် ထိုမင်္ဂလာကိုရကြသလော။
သို့မဟုတ်။ အဇာတ်သူတို့သည်လည်း ရကြသလော။ ရုံကြည်ခြင်း ကို
- ၁၀ အာဗြဟံ နှိ ကုသိုလ် ကဲ့သို့မှတ်သည် ဆိုသော် အဘယ် သို့မှတ်သ
နည်း။ ဇာတ်သွင်းမင်္ဂလာခံပြီးမှမှတ်သလော။ မခံမှီမှတ်သလော။ ခံပြီး
- ၁၁ မှမှတ်သည်မဟုတ်။ မခံမှီမှတ်သတည်း။ ဇာတ်သွင်းမင်္ဂလာမခံဘဲ ရုံ
၁၂ ကြည် သောသူတို့သည် ကုသိုလ် ရှိသည် ဟုမှတ် စရာအကြောင်း ရှိ
ရအောင်ငါတို့အဖအာဗြဟံသည့်ထိုသူအပေါင်းတို့၏အဖဖြစ်စေခြင်း
ငှါ ၎င်း ဇာတ် သွင်း မင်္ဂလာ ခံသည် သာမကငါတို့အဖအာဗြဟံသည်
ဇာတ်သွင်းမင်္ဂလာမခံမှီရသော ရုံကြည် ခြင်းလမ်သို့လိုက်သော သူတို့
၏အဖဖြစ် စေခြင်း ငှါ ၎င်းအာဗြဟံသည် ဇာတ် သွင်း မင်္ဂလာမခံမှီရ
သော ရုံကြည် ခြင်း ကုသိုလ်၏တံဆိပ်တည်း ဟူသော ဇာတ်သွင်းမင်္ဂ
၁၃ လာခံခြင်း လက္ခဏာကိုခံရသတည်း။ ထိုမှတပါး။ လောကဇာတ် ကို
အမွေခံစေမည် ဟုဂတိတော်ကိုအာဗြဟံ မှစသော သူ၏အမျိုးအနွယ်
တို့သည် ပညတ် တရားကိုအမှီပြု၍ ရသည်မဟုတ်။ ရုံကြည် ခြင်း ကု
၁၄ သိုလ် ကိုသာအမှီပြု၍ရ၏။ အဘယ်ကြောင့် နည်း ဟူမူကား။ ကုသ
လာပညတ်တရားနှင့် ဆိုင်သော သူတို့သည် အမွေခံဖြစ်သည်မှန်လျှင်
ရုံကြည် ခြင်း တရား ပယ်ပြီး။ ဂတိတော်လည်း အချည်း နှိုး ဖြစ်၏။
- ၁၅ ပညတ်တရားသည့်ကား အမျက်ဒေါသနှင့်စပ်ဆိုင်၏။ ပညတ်တရားမ
- ၁၆ ရှိလျှင် ဇွန်ကျူးခြင်းအပြစ်မရှိ။ ထိုကြောင့် ဂတိတော်သည် ပညတ်
တရားနှင့် ဆိုင်သော အမျိုးအနွယ်တို့၌ ပြည့်စုံသည်သာမက အာဗြဟံ
၏ရုံကြည်ခြင်းတရားနှင့် ဆိုင်သော သူတို့၌ ပြည့်စုံလျက် အာဗြဟံအ
မျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့၌ ပြည့်စုံမည် အကြောင်း။ ကျေးဇူးတော်အား
ဖြင့် ကုသိုလ်ကိုရခြင်း ငှါ ရုံကြည် ခြင်းတရား ကိုသာအမှီပြု ၍ ရသ
၁၇ တည်း။ ငါသည် သင်ကိုလူမျိုးအများတို့၏အဖဖြစ်စေ၏ဟု ကျမ်းစာ
၌ လာသည် နှင့် အညီထိုအာဗြဟံသည်ကား သေလွန်သော သူတို့ ကို
ရှင် စေတော်မူထသော။ မဖြစ် သေး သော အရာတို့ ကို ဖြစ်သကဲ့သို့
မှတ် တော်မူသော ဘုရားသခင် တည်းဟူသော သူ ရုံကြည် သော ဘု

- ၅
- ၁၀ ရား ရှေ့ထော်၌ ခပ်ဘိမ်းသောငါတို့၏အဖဖြစ်လေသတည်း။ သင်၏အမျိုးအနွယ်သည် ထိုသို့ ဖြစ်လိမ့်မည် ဟု သောဗျာဒိတ် တော်အတိုင်း မိမိသန့်လူမျိုးအများ တို့ ၏ အဖ ဖြစ် မည် ဟု မျှော်လင့် စရာ
- ၁၈ အကြောင်းမရှိဘဲ လျက် မျှော်လင့် ရုံကြည် လေ၏။ ရုံကြည် အား ကြီးသည် ဖြစ် ၍ အသက်အနှစ်တရာ လောက် ရှိသဖြင့် မိမိ ကိုယ် သည် အသေကဲ့သို့ ရှိကြောင်း ကိုငင် မိမိခင်ပွန်း စာရာ ၏ ဝမ် သည် သေ
- ၂၀ ကြောင်းကိုငင်အောင်းမေ့ခြင်းမရှိ။ ရုံမှားသော စိတ်နှင့်ကင်း၍ ဘုရားသခင် ၏ ဂတိတော်ကိုတွေးတောခြင်းမရှိ။ရုံကြည် အား ကြီးသ
- ၂၁ ဖြင့်ဘုရားသခင် ကိုချီးမွမ်း၍ ဂတိပေးတော်မူသောသူသည် ဂတိ
- ၂၂ တော်အတိုင်းတတ်နိုင်တော်မူသည် ကိုစိတ်စွဲလမ်းလေ၏။ ထိုကြောင့် သူ၏ရုံကြည်ခြင်းကိုသူကုသိုလ်ကဲ့သို့မှတ်တော်မူ၏။
- ၂၃ ထိုသို့မှတ်တော်မူသည်ဟုအာဗြဟံအကျိုးငှါသာကျမ်းစာ၌ရေးထား
- ၂၄ သည် မဟုတ်။ ငါတို့အကျိုး ငှါရေးထားသတည်း။ငါတို့သခင်ယေရှု ကို သေခြင်း မှထမြောက် စေတော် မူသောသူကိုငါတို့ သည် ရုံကြည်
- ၂၅ လျှင် ထိုရုံကြည် ခြင်း ကိုငါတို့ကုသိုလ်မှတ်တော်မူလတံ့။ ထိုသခင်ယေရှုသည်ငါတို့အပြစ်ကြောင့်အပ်နှံခြင်းကိုခံတော်မူ၏။ငါတို့သည် ကုသိုလ်ရှိရာသို့ရောက်သောကြောင့်ထမြောက်တော်မူ၏။

- ၁ ထိုကြောင့်ငါတို့သည်ရုံကြည်ခြင်း အား ဖြင့်ကုသိုလ်ရှိရာသို့ရောက်လျက် ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ် ကို အမှီပြု ၍ ဘုရားသခင် ရှေ့ထော်၌
- ၂ ညီမ်သက်ခြင်းကိုခံစားကြ၏။ ထိုကျေးဇူးတော်ကိုခံစားရသည်အကြောင်းမှာရုံကြည် ခြင်းစိတ်ရှိ ၍ ထိုသခင်အားဖြင့်သာခံစား သော အခွင့်ကိုရကြ၏။သို့ဖြစ်၍ဘုရားသခင် ၏ဘုန်းတော်ကိုမျှော်လင့်၍
- ၃ ကြွား ဝါဝမ်မြောက်ခြင်း ရှိ၏။ ထို မျှမက။ဒုက္ခဆင်း ရဲခြင်းကိုခံ၍ ကြွား ဝါဝမ် မြောက် ခြင်း ရှိ၏အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ဒုက္ခ
- ၄ ဆင်းရဲခြင်းသည်သည်း ခံခြင်းကိုပြုစုတတ်၏။ သည်းခံခြင်းသည် လည်းသက်သေထင်ရှားအောင် ပြုစုတတ်၏။ သက်သေထင်ရှားခြင်း
- ၅ သည်လည်းမျှော်လင့်ခြင်း ကို ပြုစုတတ်၏။ ထိုမျှော်လင့်ခြင်းသည် ရှက်ကြောက်စရာအကြောင်း နှင့် ကင်းလွတ်၏။အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ငါတို့အား ပေးတော်မူသော။သန့်ရှင်း သောစိညည် တော်စည် ဘုရား သခင် ၏ မေတ္တာတော်ကိုငါတို့စိတ် နှစ်လုံးထဲသို့သွန်း

၆ လောင်းတော်မူ၏။ ငါတို့သည်အကျိုးနဲ့ရှိစည်တွင်အချိန်တန်မှခရစ်
 ၇ တော်သည်အပြစ်ရှိသောသူတို့အတွက်အသေခံတော်မူ၏။ အဘယ်
 သူသည် ဖြောင့်မတ် သော သူ အတွက်ပင် အသေခံ မည် နည်း။ သူ
 . တော်ကောင်းသူတော်မြတ်အတွက်အသေခံပုံသောသူ ရှိကောင်းရှိ
 ၈ လိမ့်မည်မှန်စေတော့။ ငါတို့သည်အပြစ်ရှိစည်ပင်ခရစ်တော် သည်
 ငါတို့အတွက်အသေခံတော်မူသည်ဖြစ်၍ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို
 ၉ အဘယ်မျှလောက်ချစ်တော်မူသည်ကို ငါတို့အားထင်ရှားပြတော်မူ
 ၁၀ ပြီး။ သို့ဖြစ်၍ယခုတွင်အသွေးတော်အားဖြင့်ကုသိုလ်ရှိ ရာသို့ရောက်
 ၁၁ က်မည်ဟုသာ၍မျှော်လင့်စရာရှိ၏။ အသယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။
 ၁၂ ရန်သူဖြစ်စည်ပင်ဘုရားသခင် ၏ သားတော် အသေခံတော် မူ ခြင်း
 အားဖြင့်ငါတို့သည်ဘုရားသခင်နှင့်မိသဟာယဖွဲ့ခြင်းကျေးဇူးတော်
 ၁၃ ကိုခံရသည်မှန်လျှင်မိသဟာယဖွဲ့ပြီးမှအသက်တော်အားဖြင့်ကယ်
 ၁၄ ချွတ်တော်မူခြင်းသို့ရောက်မည် ဟုသာ၍မျှော်လင့်စရာရှိ၏။ ထိုမျှ
 မက။ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့်ယခု နှိမိသဟာယဖွဲ့ ရာကျေး
 ၁၅ ဇူးကိုယခုခံပြီးလျှင်ထိုသခင် ကိုအဖို့ပြု၍ဘုရားသခင်နှ့် ကြွားဝါဝမ်
 ၁၆ မြောက်ခြင်းရှိကြ၏။ ။ဤအကြောင်းအရာဟူမူကား။အပြစ်
 တရားသည်တယောက်သောသူအားဖြင့် ဤလောကသို့ဝင်၍အပြစ်
 တရား အား ဖြင့်သေ ခြင်း တရား ဝင် သည် နှင့် နည်းလူအားလုံးတို့
 ၁၇ သည် အပြစ် ရှိသောကြောင့် သေခြင်း သို့ ရောက် ကြ၏။ မောရှေပ
 ၁၈ ညတ်တရားမထားဖို့ တိုင်အောင် ဤလောက၌ အပြစ်ရှိ၏။ပညတ်တ
 ၁၉ ရားမည် မှ မရှိသည် ဖြစ် လျှင် အပြစ်ရှိသည်ဟုဆိုစရာမရှိ။ အာဒံ
 လက်ထက်မှစ၍မောရှေလက်ထက် တိုင် အောင်သေခြင်း တရား သည်
 အစိုး ရ၏။ အာဒံ၏ပြစ်မှား ခြင်း နည်း တူ မပြစ်မှား သော သူ တို့
 ၂၀ ကို ပင် အစိုးရ၏။ ထိုအာဒံသည် နောက်လာလတို့သော သူ၏ ပုံပမာ
 ၂၁ ဖြစ်သတည်း။ ။သို့သော်လည်းပြစ်မှားခြင်းသဘောနှင့်ကျေး
 ဇူးတော်သဘောမတူ။အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။လူတယောက်
 သည်ပြစ်မှားသောအားဖြင့်လူများတို့သည်သေခြင်းသို့ရောက်သည့်
 မှန်လျှင်တယောက် သော သူတည်း ဟူ သော ယေရှုခရစ် အား ဖြင့်
 ၂၂ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်နှင့်ကျေးဇူးတော်၏အကျိုးသည်လူများ
 ၂၃ တို့၌သာ၍ကြွယ်ဝပြည့်စုံတော်မူ၏။ ထိုမှတပါး။လူတယောက်ပြစ်

မှားသောအရာနှင့်ကျေးဇူးတော်အရာမတူ။ အဘယ်ကြောင့်နည်း
 ဟူမူကား။ တရားစီရင်သောအရာမှာအပြစ်တရကြောင့်ဒါဏ်ခံစေ
 ဟူစီရင်၏။ ကျေးဇူးတော်အရာမှာအပြစ်များလျက်ပင်လွှတ်စေဟူစီ
 ၁၇ ရင်၏။ ထိုမှတစ်ပါး။ လူတယောက်သည် ဤမှားသောကြောင့်ထိုတ
 ယောက်သောသူအားဖြင့်သေခြင်းတရားအစိုးရသည်မှန်လျှင်ကျေး
 ၁၈ ဇူးတော်၏ကြွယ်ဝခြင်းကိုရင်ကုသိုလ်ပေးသနားတော်မူခြင်းကိုရင်
 ခံသောသူတို့သည်တယောက်သောသူတည်းဟူသောယေရှုခရစ်
 ၁၉ အားဖြင့်အသက်ရှင်လျက်သာ၍စိုးစံကြလေတံ့။ ထိုကြောင့်ပြစ်မှား
 သောအပြစ်တရားအားဖြင့်လူအပေါင်းတို့သည်ဒါဏ်ခံစေဟူစီ
 ၂၀ ရင်သည်နည်းတူကုသိုလ်တရားအားဖြင့်လူအပေါင်းတို့သည်အ
 ၂၁ သက်နှင့်ရှည်သောကုသိုလ်တည်စေဟူစီရင်၏။ အဘယ်ကြောင့်
 နည်းဟူမူကား။ တယောက်သောသူသည်နားမထောင်သောအား
 ဖြင့်လူများတို့သည်အပြစ်ရောက်သည်နည်းတူတယောက်သော
 သူသည်နားထောင်သောအားဖြင့်လူများတို့သည်ကုသိုလ်ရှိရာ
 ၂၂ သို့ရောက်ကြ၏။ ပညတ်တရားဝင်သဖြင့်ပြစ်မှားသောအပြစ်
 ပွားများ၏။ သို့သော်လည်းအပြစ်ပွားများသည်အရာမှာကျေးဇူး
 ၂၃ တော်သာ၍ကြွယ်ဝ၏။ သို့ဖြစ်လျှင်အပြစ်တရားသည်သေ
 ခြင်းအားဖြင့်အစိုးရသည်နည်းတူငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်ပြုစုတော်
 မူ၍ကျေးဇူးတရားသည်ကုသိုလ်ပေးခြင်းအားဖြင့်ထာဝရအသက်
 ရှင်ခြင်းအလို၌အစိုးရလေအံ့သတည်း။

၁ ထိုသို့မှန်လျှင်အဘယ်သို့ပြောရမည်နည်း။ ကျေးဇူးတော်ပွားများစေ
 ၂ ခြင်းငှါအပြစ်တရားကိုကျင့်၍နေရမည်လော။ ထိုသို့မနေရ။ အပြစ်
 တရားမှစတင်၍သေသောသူတို့သည်အပြစ်တရား၌အဘယ်သို့
 ၃ ရှင်ရသေးသနည်း။ ရေနှစ်မင်္ဂလာအားဖြင့်ယေရှုခရစ်ထံသို့သွင်း
 သောသူအားလုံးတို့သည်အသေခံတော်မူခြင်းထံသို့သွင်းကြသည်
 ၄ ကိုသင်တို့မသိသလော။ ထိုကြောင့်ရေနှစ်မင်္ဂလာအားဖြင့်အသေခံ
 တော်မူခြင်းထံသို့သွင်းသည်ဖြစ်၍ထိုသခင်နှင့်အတူသင်းပြုတ်ကြ
 ၏။ အကြောင်းမူကား။ ခရစ်တော်သည်ခမည်းဖော်၏ဘုန်းတန်ခိုး
 အားဖြင့်သေခြင်းမှထမြောက်တော်မူသကဲ့သို့ငါတို့သည်လည်းအ
 ၅ သစ်သောအသက်၌ကျင်လည်ရသတည်း။ တနည်းကား။ အသေခံ

တော်မူခြင်းပုံသဏ္ဍာန်ကိုဆောင်၍ထိုသခင်နှင့်အတူငါတို့သည့်စိုက်
 ထား လျက် ရှိသည် မှန် လျှင် ထမြောက် တော်မူခြင်း ပုံသဏ္ဍာန်ကို
 ဆောင်၍စိုက်ထားလျက်ရှိကြလိမ့်မည်။ ထိုမှတစ်ပါး။ ငါတို့လူဟောင်း
 သည် ထိုသခင် နှင့် အတူလက်ဝါးကပ် တိုင် မှာအသေသတ်ခြင်း ခံပြီး
 ဟုငါတို့သိကြ၏။ အကြောင်းကား။ ငါတို့သည့်နောက်မှာအပြစ်တရား
 ၏အစေခံခေခြင်းငှါ အပြစ် တရား၏ ကိုယ်ကိုဖျက်ဆီးမည့်အကြော
 င်းတည်း။ ထိုသို့သေသောသူသည်အပြစ်တရား၏လက်မှထွတ်ခဲ့ပြီး။
 ခရစ်တော်သည် သေခြင်းမှထမြောက်သောအခါသေခြင်းနှင့်အစည်
 ကင်းလွတ် တော်မူ၏။ သေခြင်းတရားသည်နောက်တဖန် ကိုယ်တော်
 ကိုမအုပ်စိုးရသည် ကို ထောက်သော်ငါတို့သည် ခရစ်တော်နှင့် အတူ
 သေလျှင် ထိုသခင် နှင့် အတူရှင်လိမ့်မည်ဟုသဘောရှိကြ၏။ ခရစ်
 တော်သည် အသေခံတော်မူရာမှာ အပြစ် တရားကြောင့်တကြိမ်သာ
 ခံတော်မူ၏။ အသက်ရှင်တော်မူရာမှာဘုရားသခင် နှင့် ဆိုင်လျက်ရှင်
 တော်မူ၏။ ထိုနည်း တူ။ သင်တို့သည် အပြစ်တရား နှင့် ဆိုင်သောအ
 ရာ နွှဲကားအသေဖြစ်သည်ဟူ၍ ၎င်းဘုရားသခင်နှင့် ဆိုင်သောအရာ
 နွှဲကားယေရှုခရစ်အားဖြင့် အသက်ရှင်သည် ဟူ၍ ၎င်းကိုယ်ကိုယ်
 ထင်မှတ်ကြလော့။ ။ ထိုကြောင့်အပြစ်တရားစကားကို
 နားထောင် ရသည် တိုင်အောင်ထိုအပြစ်တရားသည် သေတတ်သော
 သင်တို့၏ကိုယ်ခန္ဓာအစိုးမရစေနှင့်။ သင်တို့၏ကိုယ်အင်္ဂါများကို
 ဒုစရိုက်လက်နက်ဖြစ်စေ၍အပြစ်တရားအားမဆက်ကြနှင့်။ သေခြင်း
 မှထမြောက်၍ အသက်ရှင်သောသူကဲ့သို့ ဘုရားသခင်အားကိုယ်ကို
 ကိုယ်ဆက်ကြလော့။ ကိုယ်အင်္ဂါများကိုလည်း သုစရိုက်လက်နက်ဖြစ်
 စေ၍ ဘုရားသခင်အားဆက် ကြလော့။ သင်တို့သည် ပညတ်တရား
 လက်မှာမရှိ။ ကျေးဇူးတရား လက် မှာ ရှိ သောကြောင့် အပြစ် တရား
 သည် သင်တို့ကိုမအုပ်စိုးရ။ ။ သို့ပြု၍ အဘယ်သို့နည်း။
 ငါတို့သည်ပညတ်တရားလက်မှာမရှိ။ ကျေးဇူးတရားလက်မှာရှိသော
 ကြောင့်ဒုစရိုက်ကိုပြုရမည်လော။ အလျှင်းမပြုရ။ အကြင်သူအထံ၌အ
 စေခံကျန်ဖြစ်ခြင်းငှါသင်တို့ဝင်၍အစေခံ၏။ ထိုသူသည်သေခြင်းနှင့်
 ရှည်သောအပြစ် တရားဖြစ် စေ။ ကုထိုလ်နှင့် ရှည် သောနားထောင်
 ခြင်း တရား ဖြစ် စေ။ သင် တို့ ၏ သခင်ဖြစ် သည် ကိုသင်တို့မသိသ
 လော။ သင် တို့သည် အပြစ် တရား ၏ ကျန်ဖြစ် ဘူး သော်လည်းယခု

၇

၁ တွင် နံ့ဇွဲး သော ဆွေ ဖြစ်ပါသည်။ ဥပသေ ကျင့်စဉ် နာမိတ် နှင့် ကျင့်
 ၂၀ ကြသည် ဖြစ်၍ ဘုရား သခင် ဇာတိ ကျေးဇူး တော် ကြီး သွေ ခမ်း၊ သင်တို့
 ၃၀ သည် အပြစ် တရား ဇာတိ မှ အွတ် ပြီး သွင်း ဖြောင့် ခတ် ခြင်း တရား ဇာ
 ၄၀ ကွန် ဖြစ် ကြ၏။ ထို သို့ ငါ ဆီ သော် သင် တို့ ဇာတိ ပကတိ ခော ဟကြော
 ၅၀ င် ထော ကိ ခေါ် ဟာ ရအား ဖြင့် ဆီ သတည်း။ သင်တို့ သည် မိမိ ကိုယ်
 ၆၀ အင်္ဂါ များ ကို အမွေ အထို ငှါ ညှစ် သုံး ခြင်း တရား။ အမွေ တရား နှင့် သွင်း
 ၇၀ ချိ ကွန် ခံ ဝေ အား သင်္ဘော သို့ ဆို နည်း တု ယခု မှာ မိမိ ကိုယ် အင်္ဂါ များ ကို သန့်
 ၈၀ ရှင်း ခြင်း အထို ငှါ ဖြောင့် ခတ် ခြင်း တရား နှင့် ကွန် ခံ ဝေ ချိ သွင်း ကြလော့။
 ၉၀ သင်တို့ သည် အပြစ် တရား ဇာတိ ကွန် ဖြစ် ခြင်း ကာလ ဖြောင့် ခတ် ခြင်း တ
 ၁၀ ရား ဇာတိ မှ သွက် ကြ၏။ ယခု သင် တို့ နှစ် ကြောက် သော ထို အကျင့်
 ၂၀ တို့ ကို ကျင့် နည်း ခါ အဘယ် အကျိုး ကို ရကြ သနည်း။ ထို သို့ သော အကျင့်
 ၃၀ တို့ သည် သေ ခြင်း နှင့် ထပ် ဆုံး သတည်း။ ယခု မူကား သင်တို့ သည် အပြစ်
 ၄၀ တရား ဇာတိ မှ အွတ် နှင့် ဘုရား သခင် ဇာတိ ကွန် ဖြစ် ကြသည် နှင့် အညီ
 ၅၀ သန့် ရှင်း ခြင်း အကျိုး ကို ရကြ၏။ အဆုံး နှင့် ထပ် ထာဝရ အသက် ကို ရ
 ၆၀ ကြလိမ့် မည်။ အပြစ် တရား ဇာတိ မူကား သေ ခြင်း ပေ တည်း။ ဘုရား
 ၇၀ သခင် ပေး တော် မူ သော ဘုရား ဇူး တော် မူ ကား။ ငါ တို့ သခင် ယေ ခူ
 ၈၀ ရပ် အား ဖြင့် ထာဝရ အသက် ပေ တည်း။

၁ ပညတ် တရား ကို သိ သော သို့ အင်္ဂါ ကို တို့။ ပညတ် တရား သည် လူ အ
 ၂ သက် ထက် ဆုံး မျှ သာ လူ ကို ပိုင် သည် ဟု ခေါ် ကြသလော။ ဥပမာ ကား။
 ၃ ထင် ရှိ သော မိမိ သည် ထင် မသေ မှီ ထိုင် အောင် ပညတ် တရား အား ဖြင့်
 ၄ သူ နှိ ချည် နှောင် လျက် ရှိ ၏။ ထင် သေ လျှင် မူကား ထင် ဝတ် နှင့် ထွက် ၏။
 ၅ ထို ကြောင့် မိမိ ထင် မသေ မှီ အချား သော သူ ၏ ယောား ဖြစ် လျှင် မြောက်
 ၆ မထား သော မိမိ ဟု ခေါ် ဝေါ် ထိုက် ၏။ ထင် သေ လျှင် မူကား ထို တရား
 ၇ နှင့် ထွက် သည် ဖြစ် ၍ အချား သော သူ ၏ ယောား ဖြစ် သော် လည်း
 ၈ မြောက် မဆား သော မိမိ ဟု ခေါ် ဝေရာ အကြောင်း မရှိ။ ထို နည်း တူ ငါ
 ၉ ညီ အင်္ဂါ ကို တို့။ သင် တို့ သည် အချား သူ တည်း ဟူ သော သေ ခြင်း မှ ထ
 ၁၀ မြောက် တော် မူ သော သူ ၏ ယောား ဖြစ် ၍ ဘုရား သခင် အလို တော် အ
 ၁၁ တိုင်း ကျင့် မည် အကြောင်း။ ခရစ် တော် ၏ ကိုယ် ခန္ဓာ နှင့် သေ ချိ ပညတ်
 ၁၂ တရား နှင့် ကွာ ကြ၏။ ငါ တို့ သည် ဇာတိ ပကတိ နှင့် ကျင့် ထည့် သော အခါ အ
 ၁၃ ပြစ် နှင့် စပ် ဆိုင် သော စိတ် တို့ သည် ပညတ် တရား အား ဖြင့် ပေါက် ၍ သေ

၆ ခြင်းနှင့်အလျောက်ကျင့်စေခြင်း ငှါငါတို့၏ကိုယ်အင်္ဂါများ နှိ ဖြိုပြင်
 ၇ ကြ၏။ ယခုမူကားတရားစကား၏ပြင်အနက်ဟောင်း ကိုမလိုက်ဘဲ
 အတွင်းအနက်သစ်ကိုလိုက်၍ အမှုဆောင် ရွက်စေခြင်းငှါငါတို့သည်
 ၈ သေပြီးလျှင်အုပ်ချုပ်သောပညတ်တရား၏လက်မှတ္ထတ်ခြင်းသို့ရောက်
 ၉ ကြပြီး။ ။သို့ဖြစ်၍အဘယ်သို့ပြောရမည်နည်း။ပညတ်
 တရား နှိ အပြစ်ရှိသလော။အပြစ် မရှိ။ထို မျှမက။ပညတ်တရားအား
 ဖြင့်သာအဖြစ်သဘောကိုငါသိ၏။အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။ လော
 ဘဝိတ်မရှိရဟုပညတ်တရားမဆိုလျှင်လောဘသဘောကိုငါမသိ။
 ၁၀ အပြစ်တရားသည်ပညတ်တရားအားဖြင့်အခွင့်ရ၍ငါနှိအမျိုးမျိုးသေ
 လောဘကိုကိုဖြစ်စေ၏။ပညတ်တရားမရှိလျှင်အပြစ်တရားသေ၏။
 ၁၁ အထက်ကပညတ်တရား မရှိသဖြင့်ငါအသက်ရှင်၏။ပညတ်တရား
 ၁၂ ပေါ်သော အခါ အပြစ် တရား သည် ရှင်ပြန် ၏။ငါလည်း သေ ၏။ အ
 သက်ရှင်ခြင်းနှင့်ရှည်သောပညတ်တရားသည်သေခြင်းနှင့်ရှည်သည့်
 ၁၃ ကိုငါတွေ့၏။ အပြစ် တရားသည် ပညတ် တရား အား ဖြင့် အခွင့်
 ၁၄ ရလျှင် ငါ ကို လှည့် စား၍ သတ် လေ၏။ ထိုကြောင့်တရား တော်
 သည် သန့်ရှင်း ခြင်း ရှိ၏။ ပညတ် တော် လည်း သန့် ရှင်း ခြင်း။
 ၁၅ ဖြောင့်မတ်ခြင်း။ ကောင်းမြတ် ခြင်း ရှိ ၏။ သို့ဖြစ် ၍ ကောင်း မြတ်
 သောအရာသည်ငါသေခြင်း အကြောင်း ဖြစ် သလော။မဖြစ် နှိုင့်ရာ။
 အပြစ် တရားသည် မိမိသဘောထင်ရှားရအောင်ကောင်းမြတ်သော
 အရာအား ဖြင့် ငါ နှိ သေခြင်းအကြောင်း ကို ပြုလေ၏။ အကြောင်း မူ
 ကား။ ထိုအပြစ်တရားသည်ပညတ်တော်အားဖြင့်အလွန် အပြစ် နှင့်
 ၁၆ ပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်း။ ။ထိုမှတပါး။ပညတ်တရားသည်
 ၁၇ ဝိညာဉ်နှင့်စပ်ဆိုင်သည်ကို ငါတို့သိ ကြ၏။ ငါမူကားဇာတိပကတိရှိ
 ၁၈ ၏။အပြစ်တရားလက်နှိကြေးကျန်ဖြစ်၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။
 ငါကျင့်သောအကျင့်ကိုငါမနှစ်သက်။ငါမကျင့်ချင်သောအကျင့်ကိုငါ
 ၁၉ ကျင့်၏။ငါ ရွံရှာသောအမှုကိုငါပြု၏။ ထို သို့မကျင့်ချင်သောအကျင့်
 ၂၀ ကိုငါကျင့်လျှင်ပညတ်တရားဖြောင့်သည်ဟုငါဝန်ခံ၏။ သို့ဖြစ်လျှင်
 ထိုမကောင်းသောအကျင့်ကိုငါကိုယ် ကျင့် သည် မဟုတ်။ငါအထဲ၌နေ
 ၂၁ သော အပြစ် တရားသည် ကျင့် ၏။ ငါအထဲမှာ ငါဇာတိ ပကတိ နှိ
 ကောင်းသောအရာတစ်ခုမျှ မနေသည် ကိုငါသိ၏။အဘယ်ကြောင့်
 နည်း ဟူမူကား။ကျင့် ချင် သောစိတ် ရှိသော်လည်း ကောင်း စွာကျင့်

၀

၁၂၁၅ ခုနှစ်ကြေးဝါဒစာ။

၁၈ သောအခင်းကိုရှာ၍မတွေ့နိုင်၊ ငါ့ကျင့်ချင်သောအကျင့်ကောင်းကို
 ၂၀ ငါ့ကျင့်၊ ငါ့ကျင့်ချင်သောအကျင့်ဆိုးကိုငါ့ကျင့်၏။ ထိုသို့ငါ့ကျင့်
 ချင်သောအကျင့်ကိုငါ့ကျင့်လျှင်ငါ့ကိုယ်ကျင့် သည်မဟုတ်၊ ငါ့အထဲ
 ၂၂ မှာနေသောအပြစ်တရားသည်ကျင့်၏။ ထိုသို့ကောင်းသောအကျင့်
 ကိုငါ့ကျင့်ချင်သောအခါခကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်စေတတ်သော်
 ၂၄ တရားကိုငါ့တွေ့၏။ ငါသည်အတွင်းလူအားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ပ
 ၂၆ ညွတ်တရားတော်ကိုနှင်သက်၏။ သို့သော်လည်း ငါ့ကိုယ်အင်္ဂါများ
 နှိမ့်သောအချားတရားသည်စိတ်ဝိညာဉ်တရားကိုဆိုင်မြိုင်တိုက်လံသ
 ဖြင့်ငါ့ကိုယ်အင်္ဂါများနှိမ့်သောအပြစ် တရားလက်သို့ငါ့ကိုပမံသွား
 ၂၈ အပ်နှံသည် ကိုငါ့မြင်၏။ ငါသည် ညိုညင်သောသူပေစွတကား၏
 ၃၀ အသေကောင်မှငါ့ကိုအဘယ်သူကယ်ထွတ်ပါအံ့နည်း။ ငါ့တို့သခင်
 ယေရှုခရစ်အားဖြင့်ကယ်ထွတ်တော်မူသောဘုရားသခင်၏ကျေးဇူး
 တော်ကြီးလှပေ၏။ သို့သို့စိတ်ဝိညာဉ်အားဖြင့်ဘုရားသခင်၏တရား
 တော်အလိုသို့ငင်ဇာတိပကတိအားဖြင့် အပြစ်တရားအလိုသို့ငင်ငါ
 လိုက်တတ်၏။

၁ ဘုရားသခင်ကယ်ထွတ်တော်မူသောကြောင့်ယေရှုခရစ်နှိမ့်သောသူ
 ၂ တို့သည် အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုခံရ။ ယေရှုခရစ်နှိမ့်တည်သောဝိညာဉ်
 တော်၏အသက်တရားသည် အပြစ်တရား၏လက်မှတ်သေခြင်း တ
 ၃ ရား၏လက်မှတ်ငါ့ကိုကယ်ထွတ်ခဲ့ပြီး။ ဇာတိပကတိကြောင့်ပညတ်
 တရားသည်အားနည်း၍မတတ်နိုင်သောအမှုကိုဘုရားသခင်ပြုတော်
 မူခြင်းငှါအပြစ်နှင့်ပြိုင်စုံသောဇာတိပကတိ၏သဏ္ဍာန်ဆောင်သော
 ၄ မိမိသားတော်ကိုအပြစ်ဖြေဖျေရာစေထွတ်တော်မူသဖြင့်ဇာတိပကတိနှိ
 ၅ မကျင့်ဘဲဝိညာဉ် ပကတိအတိုင်း ကျင့်သောငါတို့နှိမ့်တရားတော်နှင့်
 ၆ ဆိုင်သောကုသိုလ်ပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်း။ ဇာတိပကတိအ
 ၇ တိုင်းကျင့်သောသူတို့သည်ဇာတိပကတိနှင့်စပ်ဆိုင်သောအရာတို့
 ၈ ကိုနှစ်သက်ကြ၏။ ဝိညာဉ်ပကတိအတိုင်းကျင့်သောသူတို့သည်ဝိညာဉ်
 ၉ ပကတိနှင့်စပ်ဆိုင်သောအရာတို့ကိုနှစ်သက်ကြ၏။ ဇာတိပကတိ
 ၁၀ နှစ်သက်ခြင်းသည် သေခြင်း အကြောင်း ဖြစ်၏။ ဝိညာဉ် ပကတိနှစ်
 သက်ခြင်းသည်အသက်ရှင်ခြင်းအကြောင်း၊ ညိမ်သက်ခြင်းအကြောင်း

၇ ဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ဇာတိပကတိသဘော
 ၈ သည် ဘုရားသခင်နှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်၏တရား
 ၉ တော်အလိုသို့မလိုက်တတ်။ ထိုမျှမကမလိုက်နိုင်။ ထိုကြောင့်ဇာတိ
 ၁၀ ပကတိ၌ကျင့်လည်သောသူတို့သည် ဘုရားသခင်စိတ်တော်နှင့်မ
 ၁၁ တွေ့နိုင်ကြ။ သို့သော်လည်းဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်သည်သင်
 ၁၂ တို့အထဲ၌ကျိန်းဝပ်တော်မူလျှင်သင်တို့သည်ဇာတိပကတိဘက်၌နေ
 ၁၃ သည်မဟုတ်။ ဝိညာဉ်ပကတိဘက်၌နေကြ၏။ ခရစ်တော်၏ဝိညာဉ်
 ၁၄ ကိုမရသောသူမည်သည်ကားခရစ်တော်နှင့်မဆိုင်။ ခရစ်တော်သည့်
 ၁၅ သင်တို့အထဲ၌ရှိတော်မူလျှင်အပြစ်ကြောင့်ကိုယ်ကာယသေသော်
 ၁၆ လည်းကုသိုလ်တော်ကြောင့်ဝိညာဉ်အသက်ရှင်၏။ ။ထိုမျှ
 ၁၇ မက။ ယေရှုကိုသေခြင်းမှထမြောက်စေတော်မူသောသူ၏ဝိညာဉ်
 ၁၈ တော်သည်သင်တို့အထဲ၌ကျိန်းဝပ်တော်မူလျှင်ခရစ်တော်ကိုသေ
 ၁၉ ခြင်းမှထမြောက်စေတော်မူသောသူသည်သင်တို့အထဲ၌ကျိန်းဝပ်
 ၂၀ သောမိမိဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်သေတတ်သောသင်တို့၏ကိုယ်ကာ
 ၂၁ ယကိုပင်ရှင်စေတော်မူမည်။ သို့ဖြစ်၍ညီအစ်ကိုတို့။ ငါတို့သည်ဇာ
 ၂၂ တိပကတိအတိုင်းကျင့်ရမည်အကြောင်း။ ဇာတိပကတိ၏ကျွန်ဖြစ်
 ၂၃ သည်မဟုတ်။ သင်တို့သည်ဇာတိပကတိအသက်ရှင်လျှင်သေရမည်။
 ၂၄ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်ကိုယ်ကာယ၏အကျင့်တို့ကိုသေစေလျှင်အ
 ၂၅ သက်ရှင်လိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်ဆုမွဲပဲ့ပြင်တော်မူ
 ၂၆ ခြင်းကိုခံသမျှသောသူတို့သည်ဘုရားသခင်၏သားဖြစ်ကြ၏။ အ
 ၂၇ ဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ သင်တို့သည်တဖန်ကြောက်ရွံ့တတ်
 ၂၈ သောကျွန်သဘောကိုရကြသည်မဟုတ်။ အဗ္ဗအဖဟုခေါ်ရသောအ
 ၂၉ ခွင့်နှင့်သားဖြစ်ခြင်း၏သဘောကိုရကြပြီ။ ငါတို့သည်ဘုရားသ
 ၃၀ ခင်၏သားဖြစ်သည်ဟုဝိညာဉ်တော်ကိုယ်တိုင်ငါတို့ဝိညာဉ်နှင့်အတူ
 ၃၁ သက်သေခံတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်၏သားမှန်လျှင်ဘုရားသခင်
 ။ အမွေခံလည်းဖြစ်ကြ၏။ ခရစ်တော်နှင့်အတူအုန်းဝင်စားမည်အ
 ။ ကြောင်း။ ထိုသခင်နှင့်အတူဆင်းရဲဒုက္ခကိုခံလျှင်ထိုသခင်နှင့်ဆက်
 ။ ဆံသောအမွေခံလည်းဖြစ်ကြ၏။

၃၂ ငါတို့အားပေါ်ထွန်းလတံ့သောဘုန်းကိုထောက်သော်ယခုမျက်မှော
 က်ကာလ၌ခံရသောဆင်းရဲဒုက္ခကိုပမာဏမပြုထိုက်ဟုငါထင်၏။

- ၁၉ ဘုရားသခင်သားများတို့၏ပေါ်ထွန်းခြင်းအရာကိုဝေနေယျသတ္တဝါ
- ၂၀ များတို့သည် အထွန်တောင့်တမျှော်လင့်လျက်နေကြ၏။ ဝေနေယျသ
- ၂၁ တ္တဝါတို့သည်အနိစ္စနိုင်ငံသို့အလိလိလိက်ကြသည် မဟုတ်။ဘုရားသ
- ခင်သားတို့၏ထူးမြတ်သောအတ္တတ်ခြင်းချမ်းသာတဦးဟူသောဖောက်
- ပြန်ပျက်စီးခြင်းအနှောင်အဖွဲ့ မကယ်လျက်ခြင်းချမ်းသာကျိဝင်စား
- မည်ဟုမျှော်လင့်ရသောအခွင့်ကိုပေး၍ အနိစ္စနိုင်ငံသို့လိက်စေတော်
- မူသောသူ၏အလိတော်ကြောင့်သာဝေနေယျသတ္တဝါတို့သည် လိက်
- ၂၂ ကြ၏။ ဝေနေယျသတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် ယခု တိုင်အောင်တညီတ
- ညွတ်တည်းညည်းတွား၍ဆင်းရဲဝေဒနာခံကြသည်ကိုငါတို့သိ၏။
- ၂၃ သူတို့သာဇျှင်ခံသည် မဟုတ်။ဝိညည်းတော်၏ ကျေးဇူးတော်အစအ
- ဦးကိုခံပြီးသောငါတို့သည် လည်းသားအရာ နှိ ချီးမြှောက်ခြင်းအ
- ကြောင်းတည်းဟူသော ကိုယ်ခန္ဓာရွေးနှုတ်ကယ်တင်ခြင်းချမ်းသာ
- ၂၄ ကိုမျှော်လင့်၍ စိတ်နှစ်လုံးအထဲ နှိ ညည်းတွားလျက်နေကြ၏။ ငါတို့
- သည်မျှော်လင့်ခြင်းအားဖြင့်ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ရောက် ကြ၏။
- မျှော်လင့်ရာအရာကိုတွေ့မြင်လျှင်မျှော်လင့်ခြင်းမရှိ။တွေ့မြင်ရာအရာ
- ကိုအဘယ်သို့မျှော်လင့်ရသနည်း။ငါတို့သည်မတွေ့မမြင်သောအရာကို
- ၂၅ မျှော်လင့်လျှင်မူကား။ ထိုအရာကိုသည်းခံသောစိတ်နှင့်လင့်၍နေကြ၏။
- ၂၆ ထိုမှတပါး။ ငါတို့မတတ်နိုင်သောအရာမှာဝိညည်းတော်သင့်မစတော်မူ
- ၏။ငါတို့သည်ဆုတောင်းသင့်သည့်အထိုင်းအဘယ်ဆုကိုတောင်းရမည်
- ဗုဒ္ဓါတို့မသိကြ။သို့ရာတွင်ငါတို့ဆုတောင်းခြင်းအမှုကိုနှုတ်မမြှောက်နိုင်
- ၂၇ သောညည်းတွားခြင်းအားဖြင့်ဝိညည်းတော်စောင့်တော်မူ၏။ စိတ်နှစ်
- လုံးကိုစစ်တော်မူသောသူသည်လည်းဝိညည်းတော်၏အလိကိုသိတော်မူ
- ၏။အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ဝိညည်းတော်သည်သန့်ရှင်းသူတို့၏
- ဆုတောင်းခြင်းအမှုကိုဘုရားသခင်၏အလိတော်နှင့်အညီစောင့်တော်
- ၂၈ မူ၏။ ။ဘုရားသခင်ကိုချစ်သောသူတည်းဟူသော။ကြံ
- စည်တော်မူခြင်းအထိုင်းခေါ်တော်မူ သောသူတို့အကျိုးကိုခပ်သိမ်း
- သောအရာတို့သည်တညီတညွတ်တည်းပြုရသည် ကိုငါတို့သိကြ၏။
- ၂၉ ဘုရားသခင်၏သားတော်သည် အများသောညီတို့တွင်သားဦးဖြစ်
- တော်မူမည် အကြောင်း။ ဘုရားသခင်ရှေ့မဆွကသိတော်မူသောသူ
- တို့သည်သားတော်၏ပုံသဏ္ဍာန်နှင့်တညီတည်းဖြစ်စေခြင်းငှါရှေ့မ
- ၃၀ ဆွကခွဲခန့်မှတ်သားတော်မူ၏။ ထိုသို့ခွဲခန့်မှတ်သားနှင့်သောသူတို့

ကိုခေါ်တော်မူ၏။ ခေါ်တော်မူသောသူတို့ ကို လည်း အပြစ်ဗွတ်၍ ကျ
 သိုလ်ရှိရာ နှိတ်တည်စေတော်မူ၏။ ထိုသို့တည်စေတော်မူသောသူတို့ကို
 ၃၁ လည်းချီးမြှောက်တော်မူ၏။ ။ သို့ဖြစ်၍ ဤအရာများတို့၌ အ
 ဘယ်ပြောစရာရှိသနည်း။ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ဘက်၌ ရှိတော်မူ
 လျှင် အဘယ်သူသည် ငါတို့ဘက်၌ နေနိုင်သနည်း။ မိမိသားတော်
 ၃၂ ရင်းကို နှိတ်မြှောက်ဘိတော်မူအား သုံး အဖို့ အဆို ငြိစွန့်တော်မူသောသူ
 သည် ကား သားတော်နှင့် တကွ ခပ်သိမ်းသော ကျေးဇူးတို့ကို ငါတို့အား
 ၃၃ မပြုဘဲ အဘယ် သို့နေတော်မူမည်နည်း။ ဘုရားသခင် ရွေးကောက်
 တော်မူသောသူတို့ ကို အဘယ် သူအပြစ် တင်မည် နည်း။ အပြစ် ဖြေ
 ဗွတ်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည် အပြစ်တင်တော်မူမည်လော။
 ၃၄ ဒါဏ်ခံစေဟု အဘယ် သူစီရင်မည် နည်း။ အသေခံ၍ ခံသည် သာမက
 သေခြင်းမှ ထမြောက်၍ ဘုရားသခင် ၏ လက်ျာတော်ဘက်၌ နေလျက်
 ၃၅ ငါတို့အဖို့ ဆုတောင်းတော်မူသော ခရစ် တော်သည် ထိုသို့စီရင်တော်
 မူမည်လော။ ခရစ် တော်၏ ချစ်ခြင်း မေတ္တာနှင့် ငါတို့ကို အဘယ်သူ
 ၃၆ ကွာစေမည်နည်း။ အကယ်၍ ကိုယ်တော်အတွက် အကျွန်ုပ်တို့သည် တ
 နှေ့လုံး အသေသတ်ခြင်းကို ခံရပါ၏။ သတ်ဖို့ ရာထီးသေသိုးကဲ့သို့ အ
 ကျွန်ုပ်တို့ကို သူတပါးမှတ်တတ်ပါ၏ ဟု ကျမ်းစာလာသည်နှင့် အညီ အ
 ဗွန်ဆင်းရဲခံရသော်လည်း ဆင်းရဲခြင်း၊ ညည်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်း၊ မွတ်
 သိပ်ခြင်း၊ အဝတ်အချဉ်းစဉ်းနေခြင်း၊ ဘေးနှင့် တွေ့ခြင်း၊ ဓါးလက်နက်
 ဖြင့် ကွပ်မျက်ခြင်း အမှုသည် ခရစ်တော်၏ ချစ်ခြင်း မေတ္တာတော်နှင့်
 ၃၇ ငါတို့ကို ကွာစေမည်လော။ မကွာစေသည်သာမက။ ငါတို့ကို ချစ်တော်
 မူသောသူ၏ ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ငါတို့သည် ထိုအမှုများတို့တွင် အ
 ၃၈ ထူးသဖြင့် အောင်မြင်ကြ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ သေ
 ခြင်းဖြစ်စေ။ အသက်ရှင်ခြင်းဖြစ်စေ။ ကောင်းကင်တမန်ဖြစ်စေ။ အ
 ထွန်အမြတ်ဖြစ်စေ။ အာဏာတန်ခိုး ဖြစ်စေ။ မျက်မှောက်အရာဖြစ်
 ၃၉ စေ။ နောက်လာလတ္တံ့သော အရာဖြစ်စေ။ အမြင့်ဖြစ်စေ။ အနိမ့်ဖြစ်
 စေ။ ဤအရာမှစ၍ အဘယ်နိမ့် ဘွဲ့အရာမျှသည် ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်
 အားဖြင့် ခံရသော ဘုရားသခင်၏ မေတ္တာတော်နှင့် ငါတို့ကို မကွာစေ
 နိုင်သည် ဟု ငါသဘောကျလျက်ရှိ၏။

၁ ငါကိုယ်ကိုယ်သိသောစိတ်သည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်နှင့် တကွ
 ၃၁၁

၆ ငါဘက်၌သက်သေခံထွက်ငါသည်မှသာမပါ။ ခရစ်တော်ရှေ့၌မှန်သော
 ၇ တကားကိုပြောသည့်ကား။ ငါအထွန်ဝမ်းခင်းခြင်းရှိ၏။ စိတ်နှစ်လုံးထဲ
 ၈ ၌ချွေးမထပ်ပူဝန်ခြင်း ရေဒာရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူ
 ကား။ ဇာတိအားဖြင့်ငါအမျိုးသားချင်းဖြစ်သောငါ့အစ်ကိုတို့အ
 ၉ တွက်ငါသည် ကိုယ်ထိုင်ခရစ်တော်နှင့် ကွာ၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကိုခံချင်
 ၁၀ ထောက်အောင်စိတ်ရှိ၏။ ထိုသူတို့သည် ဣသရေလလူဖြစ်၍ သားအ
 ၁၁ ရာ၌ချီးမြှောက်ခြင်းနှင့် ၎င်းဘုန်းအာခူဘော်တော်နှင့် ၎င်းဝန်ခံခြင်းတ
 ၁၂ ရားတို့နှင့် ၎င်းပညတ်တရားထားခြင်းနှင့် ၎င်းဝတ်ပြုခြင်းနှင့် ၎င်းဂတိ
 ၁၃ တော်တို့နှင့် ၎င်းဆိုင်ကြ၏။ အဖများတို့နှင့် ဆက်နွယ်သောသူဖြစ်ကြ
 ၁၄ ၏။ ခရစ်တော်သည် ထည်းဇာတိအမျိုးအားဖြင့် သူတို့အမျိုးဖြစ်တော်
 ၁၅ မူ၏။ ထိုခရစ်တော်သည် ထည်းအလုံးစုံတို့ကို အစိုးရတော်မူ၍ ထာဝ
 ၁၆ ရမင်္ဂလာရှိတော်မူသောဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ အာမင်။

၆ ။ ဘုရားသခင်၏ဂတိတော်မတည်ဟု ငါမဆိုလိ။ အဘယ်
 ၇ ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ဣသရေလနှင့် ဆက်နွယ်သောသူအားလုံးတို့
 ၈ သည် ဣသရေလလူမှန်မဟုတ်။ ထိုနည်း တူ။ အာဗြဟံအမျိုးအနွယ်
 ၉ ဖြစ်သောသူအားလုံးတို့သည် အာဗြဟံသားမှန်မဟုတ်။ ဣဇာက်၌ သာ
 ၁၀ သင်၏အမျိုးတည်လိမ့်မည်ဟု ဗျာဒိတ်တော်ရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဇာတိအ
 ၁၁ မျိုးသားတို့သည် ဘုရားသခင်၏သားမှန် မဟုတ်။ ဂတိတော်နှင့် ဆိုင်
 ၁၂ သောသားတို့သည် အမျိုးအနွယ်မှန် သည် ဟု မှတ်တော်မူ၏။ ဂတိ
 ၁၃ တော်အချက်ဟူမူကား။ ယခုမှစ၍ ကာလအချိန် စေ့သောအခါ ငါလာ၍
 ၁၄ စာရာသည် သားကိုရလိမ့်မည်ဟု ထာဝတည်း။ ထိုမျှမက။ ရေဗဟု
 ၁၅ သည် ငါတို့အဖဣဇာက် နှင့် နေ၍ ဖဒိုသန္ဓေစွဲယူသောအခါ ဘုရား
 ၁၆ သခင်ရွေးကောက်တော်မူခြင်းနှင့် ဂြဟည်သောအကြံတော်သည် အကျင့်
 ၁၇ အားဖြင့်မတည်။ ခေါ်တော်မူသောသူ၏အလိုတော်အားဖြင့် တည်မည်
 ၁၈ အကြောင်း။ သားမဖွားမှီထိုသားတို့သည် ကောင်းသောအကျင့်မ
 ၁၉ ကောင်းသောအကျင့်ကို မကျင့်မှီ သားအကြီးသည် သားအငယ်၌
 ၂၀ ကျွန်ခံရလိမ့်မည်ဟု ထိုမိမ္မအားဗျာဒိတ်တော်ရှိ၏။ ထိုသို့နှင့် အညီ ငါ
 ၂၁ သည် ထာကျပ်ကိုချစ်၏။ ဧသောကို မျှန်း၏ဟု ကျမ်းစာထာဝတည်း။
 ၂၂ ။ သို့ဖြစ်၍ အဘယ်သို့ပြောရမည်နည်း။ ဘုရားသခင်သည်
 ၂၃ မတရားသောအမှုကို ပြုတော်မူသလော။ မပြုနိုင်ရာ။ ဘုရားသခင်
 ၂၄ ကငါကျေးဇူးပြုလိုသောသူကို ငါကျေးဇူးပြုမည်။ ငါသနားလိုသော

၁၉ သူ့ကို လည်းငါသနားမည်ဟု မော့ရှေ့ကို မိန့်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့်
 လိုချင်သောသူသည် တတ် နိုင်သည် မဟုတ်။ ပြေးသောသူသည် တတ်
 ၂၀ နိုင်သည် မဟုတ်။ ကျေးဇူးပြုတော်မူသောဘုရားသခင်သာလျှင် တတ်
 ၂၁ နိုင်တော်မူ၏။ ဗာရောမင်းကြီးကို ကျမ်းစာ ဆိုသည် ကား။ ငါတန်ခိုး
 ၂၂ ကို သင်ခွင့်ပြုခြင်း ငှါငှင်ငါနာမကို မြေကြီးတပြင် လုံး တွင် ကျော်စော
 ၂၃ စေခြင်း ငှါငှင် သင် ကို ငါချီးမြှောက် ခဲ့ပြီး ဟု ဆိုသတည်း။ ထိုသို့ နှင့် အ
 ၂၄ ညီကျေးဇူးပြုလိုသော သူ့ကို ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။ ခိုင်မာစေလိုသော
 ၂၅ သူ့ကို ခိုင်မာစေတော်မူ၏။ ။ သို့ဖြစ်လျှင် ဘုရားသခင်သည်
 ၂၆ အဘယ်ကြောင့် အပြစ်တင် တော်မူသေးသနည်း။ အဘယ်သူသည် အ
 ၂၇ လိုတော်ကို ဆီးတားဘိသနည်း ဟု ဆိုမည်လော။ အချင်း လူ။ ဘုရား
 ၂၈ သခင်ကို ညည်း ခဲ့သော သူ သင်သည် အဘယ် သူနည်း။ လုပ်အပ်သော
 ၂၉ အရာသည် လုပ် တတ်သော သူ့ကို ခေါ်၍ အဘယ် ကြောင့် ငါကို ဤ သို့
 ၃၀ လုပ်သနည်း ဟု ဆိုရမည် လော။ အိုးထိန်းသမားသည် အိုးမြေကို ပိုင်
 ၃၁ သည် မဟုတ်လော။ အိုးမြေတပုံတည်း နှင့် အိုး မြတ်အိုးယုတ် လုပ်ပိုင်
 ၃၂ သည် မဟုတ်လော။ ဘုရားသခင်သည် မိမိအမျက်တော်ကို ပြု၍ တန်
 ၃၃ ခိုးတော်ကို ထင်ရှား စေခြင်း ငှါ အလို တော်ရှိလျက် ပျက် စီးခြင်း အဖို့
 ၃၄ ပြင်ဆင် သော အမျက် ခံရာ အိုး များ တို့ကို အဖွန် သည်း ခံခြင်း ခန့် နှင့်
 ၃၅ သည်း ခံတော်မူသည် မှန်လျှင် အဘယ် ပြော ဖွယ်ရှိအံ့နည်း။ ချီးမြှောက်
 ၃၆ က်ခြင်း အဖို့ ပြင် ဆင် နှင့် တော်မူသော ကုဏာ ခံရာ အိုး များ တည်း
 ၃၇ ဟူသော ယုဒလူ အထဲမှသာ မဟုတ်။ တပါး အမျိုး သား အထဲမှ ပရော
 ၃၈ ဗက်ဟောရှေ့ဆိုသည့် အတိုင်း ခေါ်တော်မူသော ငါတို့ နှစ်ဘုန်း အါနုဘော်
 ၃၉ တော်ကြွယ်ဝခြင်း ကို ထင်ရှား စေခြင်း ငှါ ပြုတော်မူသည် မှန်လျှင် အ
 ၄၀ ဘယ် ပြော ဖွယ်ရှိအံ့နည်း။ ဟောရှေ့ကျမ်း စာ နှစ်လားသည် ကား။ ငါလူမ
 ၄၁ ဟုတ် သော သူ ကို ငါလူဟူ၍ ငါခေါ်မည်။ မချစ် သော သတို့ သမီး ကို
 ၄၂ လည်း အချစ်ဟူ၍ ငါခေါ်မည်။ သင်တို့သည် ငါလူမဟုတ်ဟု ပြောဆိုရာ
 ၄၃ အရပ် နှစ် နေသော သူတို့သည် အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏
 ၄၄ သား ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်း ကို ခံရ ကြ လိမ့်မည် ဟု လာသတည်း။ ပရော
 ၄၅ ဗက် ဟောရှာယသည် ဣသရေလအမျိုး ကို ရည် ၍ ကျေး ကျော်သည်
 ၄၆ ကား။ ဣသရေလအမျိုး သား တို့သည် သမုဒ္ဒရာ သဲလုံး နှင့် အမျှ များသော်
 ၄၇ လည်း ကြွင်းသော သူသာလျှင် ကယ် တင် တော်မူခြင်း သို့ ရောက် လိမ့်
 ၄၈ မည်။ အမှုတော်ကို တရား သဖြင့် ပြီး စီး အောင်ဆုံး ဖြတ် တော်မူမည်။

။ ရောမဗြဟ္မဝါဒစာ။

မှားသောအရာနှင့်ကျေးဇူးတော်အရာမတူ။ အဘယ်ကြောင့်နည်း
 ဟူမူကား။ တရားစီရင်သော အရာမှာအပြစ်တခုကြောင့်ဒါဏ်ခံစေ
 ဟုစီရင်၏။ ကျေးဇူးတော်အရာမှာအပြစ် များလျက်ပင်ထွက်စေဟုစီ
 ၁၇ ရင်၏။ ထိုမှတစ်ပါး။ လူတယောက်သည် မြှုပ်မှားသောကြောင့်ထိုတ
 ယောက်သောသူအားဖြင့်သေခြင်းတရားအစိုးရသည်မှန်လျှင်ကျေး
 ၁၈ ဇူးတော်၏ကြွယ်ဝခြင်းကိုရင်ကုသိုလ်ပေးသနားတော်မူခြင်းကိုရင်
 ခံသောသူတို့သည် တယောက်သောသူတည်း ဟူသော ယေရှုခရစ်
 ၁၉ အားဖြင့်အသက်ရှင်လျက်သာ၍ စိုးစံကြကတံ့။ ထိုကြောင့်ပြစ်မှား
 သော အပြစ်တခုအား ဖြင့် လူအပေါင်း တို့ သည် ဒါဏ် ခံ စေ ဟု စီ
 ၂၀ ရင်သည် နည်း တူ ကုသိုလ် တခု အား ဖြင့် လူအပေါင်း တို့ သည် အ
 ၂၁ သက်နှင့်ရှည်သောကုသိုလ်တည်စေ ဟု စီရင်၏။ အဘယ်ကြောင့်
 နည်းဟူမူကား။ တယောက် သောသူသည် နား မထောင် သော အား
 ဖြင့်လူများ တို့ သည် အပြစ်ရောက်သည် နည်း တူ တယောက် သော
 သူသည် နား ထောင်သောအား ဖြင့် လူများတို့ သည် ကုသိုလ် ရှိရာ
 ၂၂ သို့ရောက် ကြ၏။ ပညတ်တရားဝင် သဖြင့် ပြစ်မှား သော အပြစ်
 ပွားများ၏။ သို့သော်လည်း အပြစ်ပွား များ သည် အရာမှာကျေးဇူး
 ၂၃ တော် သာ ၍ ကြွယ်ဝ ၏။ သို့ ဖြစ် လျှင် အပြစ် တရား သည် သေ
 ခြင်းအားဖြင့်အစိုးရသည် နည်းတူ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်ပြုစုတော်
 မူ၍ကျေးဇူးတရား သည် ကုသိုလ်ပေးခြင်းအားဖြင့် ထာဝရအသက်
 ရှင်ခြင်းအလို၌ အစိုးရလေအံ့သတည်း။

၁ ထိုသို့မှန်လျှင်အဘယ်သို့ပြောရမည်နည်း။ ကျေးဇူးတော်ပွားများစေ
 ၂ ခြင်း၌ အပြစ်တရားကိုကျင့်၍ နေရမည်လော။ ထိုသို့မနေရ။ အပြစ်
 တရားမှစုတေ့၍ သေသောသူတို့ သည် အပြစ် တရား နှ့် အဘယ်သို့
 ၃ ရှင်ရသေးသနည်း။ ရေနှစ်မင်္ဂလာအားဖြင့်ယေရှုခရစ် ထဲသို့သွင်း
 သောသူအားလုံး တို့သည် အသေခံတော်မူခြင်း ထဲသို့သွင်း ကြသည်
 ၄ ကိုသင်တို့မသိသလော။ ထိုကြောင့် ရေနှစ်မင်္ဂလာအားဖြင့် အသေခံ
 တော်မူခြင်းထဲသို့သွင်းသည် ဖြစ်၍ ထိုသခင်နှင့် အတူသင်းပြုတ်ကြ
 ၏။ အကြောင်း မူကား။ ခရစ်တော်သည်ခမည်း ဇော်၏ဘုန်း တန်ခိုး
 အား ဖြင့်သေခြင်း မှထမြောက် တော်မူသကဲ့သို့ငါတို့သည်လည်း အ
 ၅ သစ်သောအသက် နှ့် ကျင်လည်ရသတည်း။ တနည်း ကား။ အသေခံ

တော်မူခြင်းပုံသဏ္ဍာန်ကိုဆောင်၍ထိုသခင်နှင့်အတူငါတို့သည်စိုက်
 ထား လျက် ရှိသည် မှန် လျှင် ထမြောက် တော်မူခြင်း ပုံသဏ္ဍာန်ကို
 ၆ ဆောင်၍စိုက်ထားလျက်ရှိကြလိမ့်မည်။ ထိုမှတပါး။ ငါတို့လူဟောင်း
 သည် ထိုသခင် နှင့် အတူလက်ဝါးကပ် ထိုင်မှာအသေသတ်ခြင်းခံပြီး
 ဟုငါတို့သိကြ၏။ အကြောင်းကား။ ငါတို့သည်နောက်မှာအပြစ်တရား
 ၇ ၏အစေခံခေခြင်းငှါ အပြစ် တရား၏ ကိုယ်ကိုဖျက်ဆီးမည်အကြော
 ၈။ ခရစ်တော်သည် သေခြင်းမှထမြောက်သောအခါသေခြင်းနှင့်အစည်
 ကင်းလွတ် တော်မူ၏။ သေခြင်းတရားသည်နောက်တဖန် ကိုယ်တော်
 ကိုမအုပ်စိုးရသည် ကို ထောက်သော်ငါတို့သည် ခရစ်တော်နှင့် အတူ
 ၁၀ သေလျှင် ထိုသခင် နှင့် အတူရှင်လိမ့်မည်ဟုသဘောရှိကြ၏။ ခရစ်
 တော်သည် အသေခံတော်မူရာမှာ အပြစ် တရားကြောင့်တကြိမ်သာ
 ၁၁ ခံတော်မူ၏။ အသက်ရှင်တော်မူရာမှာဘုရားသခင် နှင့် ဆိုင်လျက်ရှင်
 ၁၂ တော်မူ၏။ ထိုနည်း တူ။ သင် တို့သည် အပြစ်တရား နှင့် ဆိုင်သောအ
 ရာ နွှဲကားအသေဖြစ်သည်ဟူ၍ ၎င်းဘုရားသခင်နှင့် ဆိုင်သောအရာ
 နွှဲကားယေရှုခရစ်အားဖြင့် အသက်ရှင်သည် ဟူ၍ ၎င်းကိုယ်ကိုယ်
 ၁၃ ထင်မှတ်ကြလော့။ ။ ထိုကြောင့်အပြစ်တရားစကားကို
 ခုနားထောင်ရသည် ထိုင်အောင်ထိုအပြစ်တရားသည်သေတတ်သော
 ၁၄ သင်တို့၏ကိုယ်ခန္ဓာအစိုးမရစေနှင့်။ သင်တို့၏ကိုယ်အင်္ဂါများကို
 ဒုစရိုက်လက်နက်ဖြစ်စေ၍အပြစ်တရားအားမဆက်ကြနှင့်။ သေခြင်း
 မှထမြောက်၍ အသက်ရှင်သောသူကဲ့သို့ ဘုရားသခင်အားကိုယ်ကို
 ၁၅ ကိုယ်ဆက်ကြလော့။ ကိုယ်အင်္ဂါများကိုလည်းသုစရိုက်လက်နက်ဖြစ်
 စေ၍ ဘုရားသခင်အား ဆက် ကြလော့။ သင်တို့သည် ပညတ်တရား
 လက်မှာမရှိ။ ကျေးဇူးတရား လက် မှာ ရှိ သောကြောင့် အပြစ် တရား
 ၁၆ သည် သင်တို့ကိုမအုပ်စိုးရ။ ။ သို့ပြု၍ အဘယ်သို့နည်း။
 ငါတို့သည်ပညတ်တရားလက်မှာမရှိ။ ကျေးဇူးတရားလက်မှာရှိသော
 ၁၇ ကြောင့်ဒုစရိုက်ကိုပြုရမည်လော။ အလျှင်းမပြုရ။ အကြင်သူအထံ၌အ
 စေခံကျန်ဖြစ်ခြင်းငှါသင်တို့ဝင်၍အစေခံ၏။ ထိုသူသည်သေခြင်းနှင့်
 ၁၈ ရှည်သောအပြစ် တရားဖြစ် စေ။ ကုလိလ်နှင့် ရှည် သောနား ထောင်
 ခြင်း တရား ဖြစ် စေ။ သင် တို့ ၏ သခင်ဖြစ် သည် ကို သင်တို့မသိသ
 ၁၉ လော။ သင်တို့သည် အပြစ်တရား၏ ကျန်ဖြစ် ဘူး သော်လည်းယခု

၇

။ရောမဩဝါဒဝ။

၁၀ တွင် ခံခဲ့ပြီး သောဆု မွတ္တဝါဒနည်း ဥပဒေသကို စေတနာစိတ်နှင့် ကျင့်
 ၁၀ ကြသည် ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကြီး လှပေ၏။ သင်တို့
 ၁၀ သည် အပြစ်တရား၏ လက်မှထွက်ပြီး သျှင်မြောင့် မတ်ခြင်း တရား၏
 ၁၀ ကျန်ဖြစ်ကြ၏။ ထိုသို့ ငါဆိုသော် သင်တို့ ဇာတိပကတိ ဓောဟကြော
 ၁၀ င့်လောကီ ဝေါဟာရအားဖြင့် ဆိုသတည်း။ သင်တို့သည် မိမိ ကိုယ်
 အင်္ဂါများကို အမွေအလို ငှါ ညှစ်ညှူးခြင်း တရား။ အမွေတရား နှိုသွင်း
 ၁၀ ၍ ကျန်ခံစေဘူး သကဲ့သို့ ထိုနည်းတူ ယခု မိမိကိုယ် အင်္ဂါများကို သန့်
 ၁၀ ရှင်းခြင်း အလို ငှါ မြောင့်မတ်ခြင်း တရား နှို ကျန်ခံစေ၍ သွင်းကြလော့။
 ၁၀ သင်တို့သည် အပြစ်တရား၏ ကျန် ဖြစ်စည်ကာလ မြောင့်မတ်ခြင်း တ
 ၁၀ ရား၏ လက်မှထွက်ကြ၏။ ယခု သင်တို့ ရှက်ကြောက်သော ထိုအကျင့်
 ၁၀ တို့ကို ကျင့်တုန်း ခါ အဘယ်အကျိုးကို ရကြသနည်း။ ထိုသို့ သော အကျင့်
 ၁၀ တို့သည် သေခြင်း နှို လမ်ဆုံး သတည်း။ ယခု မူကား သင်တို့သည် အပြစ်
 ၁၀ တရား၏ လက်မှထွက်၍ ဘုရားသခင် ၏ ကျန် ဖြစ်ကြသည်နှင့် အညီ
 ၁၀ သန့်ရှင်းခြင်း အကျိုး ကို ရကြ၏။ အဆုံး နှို လည်း ထာဝရ အသက် ကို ရ
 ၁၀ ကြလိမ့်မည်။ အပြစ်တရား၏ အခမူကား သေခြင်း ပေတည်း။ ဘုရား
 ၁၀ သခင် ပေးတော်မူသော ဆုကျေးဇူးတော် မူကား။ ငါတို့ သခင် ယေရှုခ
 ၁၀ ရစ်အားဖြင့် ထာဝရ အသက် ပေတည်း။

၁ ပညတ် တရား ကို သိသော ညီအစ် ကို တို့။ ပညတ်တရားသည် လူအ
 ၁ သက်ထက် ဆုံးမျှသာ လူကို ပိုင်သည် ဟု မသိကြသလော။ ဥပမာကား။
 ၁ လင်ရှိသော မိမိသည် လင်မသေမီ တိုင်အောင် ပညတ်တရားအားဖြင့်
 ၁ သူနွဲ့ချည်နှောင် လျက်ရှိ၏။ လင်သေလျှင် မူကား လင်ဝတ်နှင့် ထွက်၏။
 ၁ ထိုကြောင့် မိမိလင်မသေမီ အချားသော သူ၏ မယား ဖြစ်လျှင် မြောက်
 ၁ မထား သော မိမိ ဟု ခေါ်ဝေါ်ထိုက်၏။ လင် သေလျှင် မူကား ထိုတရား
 ၁ နှင့် ထွက် သည် ဖြစ် ၍ အချား သော သူ၏ မယား ဖြစ် သော်လည်း
 ၁ မြောက်မဆားသော မိမိ ဟု ခေါ်ဝေါ်ရာ အကြောင်းမရှိ။ ထိုနည်းတူ ငါ
 ၁ ညီအစ် ကို တို့။ သင် တို့သည် အချားသူတည်း ဟူသော သေခြင်း မှထ
 ၁ မြောက်တော်မူသော သူ၏ မယား ဖြစ် ၍ ဘုရား သခင် အလိုတော်အ
 ၁ တိုင်း ကျင့်မည် အကြောင်း။ ခရစ်တော်၏ ကိုယ်ခန္ဓာ နှို သေ၍ ပညတ်
 ၁ တရားနှင့် ကွာကြ၏။ ငါတို့သည် ဇာတိပကတိ နှို ကျင့်လင့်သော အခါ အ
 ၁ ပြစ်နှင့် စပ်ဆိုင်သော စိတ်တို့သည် ပညတ်တရားအားဖြင့် ပေါက်၍ သေ

၈ ခြင်းနှင့်အလျောက်ကျင့်စေခြင်း ငှါငါတို့၏ကိုယ်အင်္ဂါများ နှိ ဖြိုပြင်
 ၉ ကြ၏။ ယခုမူကားတရားစကား၏ပြင်အနက်ဟောင်း ကိုမလိုက်ဘဲ
 အတွင်းအနက်သစ်ကိုလိုက်၍ အမှုဆောင် ရွက်စေခြင်းငှါငါတို့သည်
 ၇ ကြပြီး။ ။ သို့ဖြစ်၍အဘယ်သို့ပြောရမည်နည်း။ ပညတ်
 တရား နှိ အပြစ်ရှိသလော။ အပြစ် မရှိ။ ထို မျှမက။ ပညတ်တရားအား
 ဖြင့်သာအပြစ်သဘောကိုငါထိ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။ လော
 ဘာဝိတ်မရှိရဟုပညတ်တရားမဆိုလျှင်လောဘသဘောကိုငါမသိ။
 ၈ အပြစ်တရားသည်ပညတ်တရားအားဖြင့်အခွင့်ရ၍ငါနှိအမျိုးမျိုးသေ
 လောဘကိုကိုဖြစ်စေ၏။ ပညတ်တရားမရှိလျှင်အပြစ်တရားသေ၏။
 ၉ အထက်ကပညတ်တရားမရှိသဖြင့်ငါအသက်ရှင်၏။ ပညတ်တရား
 ၁၀ ပေါ်သော အခါ အပြစ် တရား သည် ရှင်ပြန် ၏။ ငါလည်း သေ ၏။ အ
 သက်ရှင်ခြင်းနှင့်ရှည်သောပညတ်တရားသည်သေခြင်းနှင့်ရှည်သင့်
 ၁၁ ကိုငါတွေ့၏။ အပြစ် တရားသည် ပညတ် တရား အား ဖြင့် အခွင့်
 ၁၂ ရလျှင် ငါ ကို လှည့် စား၍ သတ် လေ၏။ ထိုကြောင့်တရား တော်
 သည် သန့်ရှင်း ခြင်း ရှိ၏။ ပညတ် တော် လည်း သန့် ရှင်း ခြင်း။
 ၁၃ ဖြောင့်မတ်ခြင်း။ ကောင်းမြတ် ခြင်း ရှိ ၏။ သို့ဖြစ် ၍ ကောင်း မြတ်
 သောအရာသည်ငါသေခြင်း အကြောင်း ဖြစ် သလော။ မဖြစ် နှင်ရာ။
 အပြစ် တရားသည် မိမိသဘောထင်ရှားရအောင်ကောင်းမြတ်သော
 အရာအား ဖြင့် ငါ နှိ သေခြင်းအကြောင်း ကို ပြုလေ၏။ အကြောင်း မူ
 ကား။ ထိုအပြစ်တရားသည်ပညတ်တော်အားဖြင့်အလွန် အပြစ် နှင့်
 ၁၄ ပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်း။ ။ ထိုမှတပါး။ ပညတ်တရားသည်
 ဝိညာဉ်နှင့်စပ်ဆိုင်သည်ကို ငါတို့သိ ကြ၏။ ငါမူကားဇာတိပကတိရှိ
 ၁၅ ၏။ အပြစ်တရားလက်နှိကြေးကျန်ဖြစ်၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။
 ငါကျင့်သောအကျင့်ကိုငါမနှစ်သက်။ ငါမကျင့်ချင်သောအကျင့် ကိုငါ
 ၁၆ ကျင့်၏။ ငါ ရှိ၎င်းသောအမှုကိုငါပြု၏။ ထို သို့မကျင့်ချင်သောအကျင့်
 ၁၇ ကိုငါကျင့်လျှင်ပညတ်တရားဖြောင့်သည်ဟုငါဝန်ခံ၏။ သို့ဖြစ်လျှင်
 ထိုမကောင်းသောအကျင့်ကိုငါကိုယ် ကျင့် သည် မဟုတ်။ ငါအထဲ၌နေ
 ၁၈ သော အပြစ် တရားသည် ကျင့် ၏။ ငါအထဲမှာ ငါဇာတိ ပကတိ နှိ
 ကောင်းသောအရာတစ်ခုမျှ မနေသည် ကိုငါထိ၏။ အဘယ်ကြောင့်
 နည်း ဟူမူကား။ ကျင့် ချင် သောစိတ် ရှိသော်လည်း ကောင်း စွာကျင့်

- ၁၈ သောအခွင့်ကိုရှာ၍မတွေ့နိုင်။ ငါကျင့်ချင်သောအကျင့်ကောင်းကို
- ၂၀ ငါကျင့်။ ငါမကျင့်ချင်သောအကျင့်ဆိုးကိုငါကျင့်၏။ ထိုသို့ငါမကျင့်
- ချင်သောအကျင့်ကိုငါကျင့်၍ငါကိုယ်ကျင့်သည်မဟုတ်။ ငါအထဲ
- ၂၁ မှာနေသောအပြစ်တရားသည်ကျင့်၏။ ထိုသို့ကောင်းသောအကျင့်
- ကိုငါကျင့်ချင်သောအခါမကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်စေတတ်သော
- ၂၂ တရားကိုငါတွေ့၏။ ငါသည်အတွင်းလူအားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ပ
- ၂၃ ညွတ်တရားတော်ကိုနှစ်သက်၏။ သို့သော်လည်း ငါကိုယ်အင်္ဂါများ
- ၂၄ နှိမ့်သောအချားတရားသည်စိတ်ဝိညာဉ်တရားကိုဆိုင်ပြိုင်တိုက်လံသ
- ဖြင့်ငါကိုယ်အင်္ဂါများနှိမ့်သောအပြစ်တရားထက်သို့ငါကိုဖမ်းသွား
- ၂၅ အပ်နှံသည်ကိုငါမြင်၏။ ငါသည်ညီညွတ်သောသူပေစွတကား။ ဤ
- ၂၆ အသေကောင်မှငါကိုအဘယ်သူကယ်လွှတ်ပါအံ့နည်း။ ငါတို့သခင်
- ယေရှုခရစ်အားဖြင့်ကယ်လွှတ်တော်မူသောဘုရားသခင်၏ကျေးဇူး
- တော်ကြီးလှပေ၏။ ထိုသို့စိတ်ဝိညာဉ်အားဖြင့်ဘုရားသခင်၏တရား
- တော်အလိုသို့၎င်း ဇာတိပကတိအားဖြင့် အပြစ်တရားအလိုသို့၎င်း ငါ
- လိုက်တတ်၏။

- ၁ ဘုရားသခင်ကယ်လွှတ်တော်မူသောကြောင့်ယေရှုခရစ်နှိမ့်သောသူ
- ၂ တို့သည် အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုခံရ။ ယေရှုခရစ်နှိမ့်တည်သောဝိညာဉ်
- တော်၏အသက်တရားသည် အပြစ်တရား၏လက်မှတ်သေခြင်း တ
- ၃ ရား၏လက်မှတ်ငါကိုကယ်လွှတ်ခဲ့ပြီး။ ဇာတိပကတိကြောင့်ပညွတ်
- တရားသည်အားနည်း၍မတတ်နိုင်သောအမှုကိုဘုရားသခင်ပြုတော်
- မူခြင်းငှါအပြစ်နှင့်ပြည့်စုံသောဇာတိပကတိ၏သဏ္ဍာန်ဆောင်သော
- ၄ မိမိသားတော်ကိုအပြစ်ဖြေဖျိရာစေလွှတ်တော်မူသဖြင့်ဇာတိပကတိနှင့်
- အပြစ်ကိုဒါဏ်ပေးတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား။ ဇာတိပကတိအတိုင်း
- ၅ မကျင့်ဘဲဝိညာဉ်ပကတိအတိုင်း ကျင့်သောငါတို့နှစ်တရားတော်နှင့်
- ၆ ဆိုင်သောကုသိုလ်ပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်း။ ဇာတိပကတိအ
- ၇ တိုင်းကျင့်သောသူတို့သည် ဇာတိပကတိနှင့်စပ်ဆိုင်သောအရာတို့
- ကိုနှစ်သက်ကြ၏။ ဝိညာဉ်ပကတိအတိုင်းကျင့်သောသူတို့သည်ဝိညာဉ်
- ၈ ပကတိနှင့်စပ်ဆိုင်သောအရာတို့ကိုနှစ်သက်ကြ၏။ ဇာတိပကတိ
- နှစ်သက်ခြင်းသည် သေခြင်းအကြောင်းဖြစ်၏။ ဝိညာဉ်ပကတိနှစ်
- သက်ခြင်းသည်အသက်ရှင်ခြင်းအကြောင်း။ ညီမသက်ခြင်းအကြောင်း

၇ ဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ဇာတိပကတိသဘော
 သည် ဘုရားသခင်နှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်၏တရား
 ၈ တော်အလိုသို့မလိုက်တတ်။ ထိုမျှမကမလိုက်နိုင်။ ထိုကြောင့်ဇာတိ
 ပကတိ၌ ကျင့်လည်သောသူတို့သည် ဘုရားသခင်စိတ်တော်နှင့်မ
 ၉ တွေ့နိုင်ကြ။ သို့သော်လည်းဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်သည်သင်
 တို့အထဲ၌ကျိန်းဝပ်တော်မူလျှင် သင်တို့သည်ဇာတိပကတိဘက်၌နေ
 သည်မဟုတ်။ ဝိညာဉ်ပကတိဘက်၌နေကြ၏။ ခရစ်တော်၏ဝိညာဉ်
 ၁၀ ကိုမရသောသူမည်သည်ကားခရစ်တော်နှင့်မဆိုင်။ ခရစ်တော်သည်
 သင်တို့အထဲ၌ ရှိတော်မူလျှင် အပြစ်ကြောင့် ကိုယ်ကာယသေသော်
 ၁၁ လည်းကုသိုလ်တော်ကြောင့်ဝိညာဉ်အသက်ရှင်၏။ ။ ထိုမျှ
 မက။ ယေရှု ကိုသေခြင်း မှထမြောက် စေတော်မူသောသူ၏ ဝိညာဉ်
 တော်သည် သင်တို့အထဲ၌ ကျိန်းဝပ်တော်မူလျှင်ခရစ်တော်ကိုသေ
 ခြင်း မှထမြောက်စေတော်မူသောသူသည် သင်တို့အထဲ၌ ကျိန်းဝပ်
 သောမိမိဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် သေတတ်သောသင်တို့၏ ကိုယ်ကာ
 ၁၂ ယကိုပင်ရှင်စေတော်မူမည်။ သို့ဖြစ်၍ ညီအစ်ကိုတို့။ ငါတို့သည်ဇာ
 တိပကတိအထိုင်း ကျင့်ရမည် အကြောင်း။ ဇာတိပကတိ၏ ကျွန်ဖြစ်
 ၁၃ သည်မဟုတ်။ သင်တို့သည်ဇာတိပကတိအသက်ရှင်လျှင်သေရမည်။
 ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ကိုယ်ကာယ၏ အကျင့်တို့ ကိုသေစေလျှင်အ
 ၁၄ သက်ရှင်လိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်ဆုမ္မဗုံပြင်တော်မူ
 ၁၅ ခြင်း ကိုခံသမျှသောသူတို့သည်ဘုရားသခင်၏သားဖြစ်ကြ၏။ အ
 ဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ သင်တို့သည် တဖန် ကြောက်ရွံ့တတ်
 သောကျွန်သဘော ကိုရကြသည် မဟုတ်။ အဗ္ဗအဖဟုခေါ်ရသောအ
 ၁၆ ခွင့်နှင့်သားဖြစ်ခြင်း၏သဘောကိုရကြပြီး။ ငါတို့သည် ဘုရားသ
 ခင်၏သားဖြစ်သည်ဟုဝိညာဉ်တော်ကိုယ်တိုင်ငါတို့ဝိညာဉ်နှင့်အတူ
 ၁၇ သက်သေခံတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်၏သားမှန်လျှင်ဘုရားသခင်
 ၏အမွေခံလည်း ဖြစ်ကြ၏။ ခရစ်တော်နှင့်အတူဘုန်းဝင်စား မည်အ
 ကြောင်း။ ထိုသခင်နှင့်အတူဆင်း ရဲဒုက္ခ ကိုခံလျှင်ထိုသခင်နှင့်ဆက်
 ဆံသောအမွေခံလည်းဖြစ်ကြ၏။

၁၈ ငါတို့အား ပေါ်ထွန်းလတံ့သောဘုန်းကိုထောက် သော်ယခုမျက်မှော
 က်ကာလ၌ ခံရသောဆင်းရဲဒုက္ခကိုပမာဏမပြုထိုက်ဟုငါထင်၏။

- ၂၉ ဟူ၍ သာသနာ့အဖွဲ့အစည်းတို့၏ အကျိုးအမြတ်ကို အလှူအတန်းတို့သို့ ပေးအပ်ရမည်ဟူ၍
- ၃၀ ဆုံးရှုံးသည့် အကျိုးအမြတ်ကို အလှူအတန်းတို့သို့ ပေးအပ်ရမည်ဟူ၍ သာသနာ့အဖွဲ့အစည်း
- ၃၁ တို့၏ အကျိုးအမြတ်ကို အလှူအတန်းတို့သို့ ပေးအပ်ရမည်ဟူ၍ သာသနာ့အဖွဲ့အစည်း
- ၃၂ တို့၏ အကျိုးအမြတ်ကို အလှူအတန်းတို့သို့ ပေးအပ်ရမည်ဟူ၍ သာသနာ့အဖွဲ့အစည်း
- ၃၃ တို့၏ အကျိုးအမြတ်ကို အလှူအတန်းတို့သို့ ပေးအပ်ရမည်ဟူ၍ သာသနာ့အဖွဲ့အစည်း
- ၃၄ တို့၏ အကျိုးအမြတ်ကို အလှူအတန်းတို့သို့ ပေးအပ်ရမည်ဟူ၍ သာသနာ့အဖွဲ့အစည်း
- ၃၅ တို့၏ အကျိုးအမြတ်ကို အလှူအတန်းတို့သို့ ပေးအပ်ရမည်ဟူ၍ သာသနာ့အဖွဲ့အစည်း
- ၃၆ တို့၏ အကျိုးအမြတ်ကို အလှူအတန်းတို့သို့ ပေးအပ်ရမည်ဟူ၍ သာသနာ့အဖွဲ့အစည်း
- ၃၇ တို့၏ အကျိုးအမြတ်ကို အလှူအတန်းတို့သို့ ပေးအပ်ရမည်ဟူ၍ သာသနာ့အဖွဲ့အစည်း
- ၃၈ တို့၏ အကျိုးအမြတ်ကို အလှူအတန်းတို့သို့ ပေးအပ်ရမည်ဟူ၍ သာသနာ့အဖွဲ့အစည်း
- ၃၉ တို့၏ အကျိုးအမြတ်ကို အလှူအတန်းတို့သို့ ပေးအပ်ရမည်ဟူ၍ သာသနာ့အဖွဲ့အစည်း
- ၄၀ တို့၏ အကျိုးအမြတ်ကို အလှူအတန်းတို့သို့ ပေးအပ်ရမည်ဟူ၍ သာသနာ့အဖွဲ့အစည်း

ကိုခေါ်တော်မူ၏။ ခေါ်တော်မူသောသူတို့ ကို လည်း အပြစ်ဗွတ်၍ ကျ
သိုလ်ရှိရာ နှိတ်တည်စေတော်မူ၏။ ထိုသို့တည်စေတော်မူသောသူတို့ကို

၃၁ လည်း ချီးမြှောက်တော်မူ၏။ ။ သို့ဖြစ်၍ ဤအရာများတို့၌ အ

ဘယ်ပြောစရာရှိသနည်း။ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ဘက်၌ ရှိတော်မူ
လျှင် အဘယ်သူသည် ငါတို့ဘက်၌ နေနိုင်သနည်း။ မိမိသားတော်

၃၂ ရင်းကို နှိတ်ခြောက်ဘဲ ငါတို့အား သုံး အဖို့ အလို ငှါစွန့်တော်မူသောသူ
သည် ကား သားတော်နှင့် တကွ ခပ်သိမ်းသော ကျေးဇူးတို့ကို ငါတို့အား

၃၃ မပြုဘဲ အဘယ် သို့နေတော်မူမည်နည်း။ ဘုရားသခင် ရွေးကောက်
တော်မူသောသူတို့ ကို အဘယ် သူအပြစ် တင်မည် နည်း။ အပြစ် ဖြေ

၃၄ ခါဏ် ခံစေဟု အဘယ် သူစီရင်မည် နည်း။ အသေခံ၍ ခံသည် သာမက
သေခြင်းမှ ထမြောက်၍ ဘုရားသခင် ၏ လက်ျာတော်ဘက်၌ နေလျက်

၃၅ ငါတို့အဖို့ ဆုတောင်းတော်မူသော ခရစ် တော်သည် ထိုသို့စီရင်တော်
မူမည်လော။ ခရစ် တော်၏ ချစ်ခြင်း မေတ္တာနှင့် ငါတို့ကို အဘယ်သူ

၃၆ ကွာစေမည်နည်း။ အကယ် ၍ ကိုယ်တော်အတွက် အကျွန်ုပ်တို့သည် တ
နေ့လုံး အသေသတ်ခြင်းကို ခံရပါ၏။ သတ်ဖို့ ရာထီးသေသိုးကဲ့သို့ အ
ကျွန်ုပ်တို့ကို သူတပါးမှတ်တတ်ပါ၏ ဟု ကျမ်းစာလာသည်နှင့် အညီ အ
ဖွန်ဆင်းရဲခံရသော်လည်း ဆင်းရဲခြင်း။ ညည်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်း။ မွတ်
သိပ်ခြင်း။ အဝတ်အချဉ်းစဉ်းနေခြင်း။ ဘေးနှင့် တွေ့ခြင်း။ ဓါးလက်နက်
ဖြင့် ကွပ်မျက်ခြင်း အမှုသည် ခရစ်တော်၏ ချစ်ခြင်း မေတ္တာတော်နှင့်

၃၇ ငါတို့ကို ကွာစေမည်လော။ မကွာစေသည်သာမက။ ငါတို့ကို ချစ်တော်
မူသောသူ၏ ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ငါတို့သည် ထိုအမှုများတို့တွင် အ

၃၈ ထူးသဖြင့် အောင်မြင်ကြ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ သေ
ခြင်းဖြစ်စေ။ အသက်ရှင်ခြင်းဖြစ်စေ။ ကောင်းကင်တမန်ဖြစ်စေ။ အ

၃၉ စေ။ နောက်လာလတ္တံ့သော အရာဖြစ်စေ။ အမြင့်ဖြစ်စေ။ အနိမ့်ဖြစ်
စေ။ ဤအရာမှစ၍ အဘယ် နိမ့်နွှဲအရာမျှသည် ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်
အားဖြင့် ခံရသော ဘုရားသခင်၏ မေတ္တာတော်နှင့် ငါတို့ကို မကွာစေ
နိုင်သည် ဟု ငါသဘောကျလျက်ရှိ၏။

၁ ငါတို့ကို ကိုယ်တို့သိသော စိတ်သည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ် တော်နှင့် တကွ

၆ ငါဘက်၌သက်သေခံထွက်ငါသည်မုသာမပါ။ခရစ်တော်ရှေ့၌မှန်သော
၇ တကားကိုပြောသည်ကား။ ငါအထွန်ဝမ်းနည်းခြင်းရှိ၏။မိတ်နှစ်လုံးထဲ
၈ ၌မချားမထပ်ပူဝန်ခြင်း ဝေဒနာရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူ
၉ ကား။ဇာတိအားဖြင့်ငါအမျိုးသားချင်းဖြစ်သောငါညီအစ်ကိုတို့အ
၁၀ တွက်ငါသည် ကိုယ်ထိုင်ခရစ်တော်နှင့် ကွာ၍ကျိန်ဆိုခြင်းကိုခံချင်
၁၁ ထောက်အောင်မိတ်ရှိ၏။ ထိုသူတို့သည် ဣသရေလလူဖြစ်၍သားအ
၁၂ ရာ၌မျိုးခြောက်ခြင်းနှင့် ၎င်းဘုန်းအာနုဘော်တော်နှင့်၎င်းဝန်ခံခြင်းတ
၁၃ ရားတို့နှင့်၎င်းပညတ် တရားထားခြင်းနှင့် ၎င်းဝတ်ပြုခြင်းနှင့်၎င်းဂထီ
၁၄ တော်တို့နှင့်၎င်းဆိုင်ကြ၏။ အဖများတို့နှင့်ဆက်၌ယ်သောသူဖြစ်ကြ
၁၅ ၏။ခရစ်တော်သည်လည်းဇာတိအမျိုးအားဖြင့်သူတို့အမျိုးဖြစ်တော်
၁၆ မူ၏။ထိုခရစ်တော်သည်လည်းအလုံးစုံတို့ကိုအမျိုးရတော်မူ၍ထာဝ
၁၇ ရမင်္ဂလာရှိတော်မူသောဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။အာမင်။

။ဘုရားသခင်၏ဂတိတော်မတည်ဟုငါမဆိုလို။အဘယ်

၁၈ ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ဣသရေလနှင့်ဆက်၌ယ်သောသူအားလုံးတို့
၁၉ သည်ဣသရေလလူမှန်မဟုတ်၊ ထိုနည်း တူ၊အာဗြဟံအမျိုးအနွယ်
၂၀ ဖြစ်သောသူအားလုံးတို့သည်အာဗြဟံသားမှန်မဟုတ်၊ ဣဇာက်၌သိ
၂၁ သင်၏အမျိုးတည်ထိမ့်မည်ဟုဗျာဒိတ်တော်ရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ဇာတိအ
၂၂ မျိုးသားတို့သည် ဘုရားသခင်၏သားမှန် မဟုတ်၊ဂတိတော်နှင့်ဆိုင်
၂၃ သောသားတို့သည် အမျိုးအနွယ်မှန်သည်ဟုမှတ်တော်မူ၏။ ဂတိ
၂၄ တော်အချက်ဟူမူကား။ယခုမှစ၍ ကာလအချိန် စေ့သောအခါငါလာ၍
၂၅ စာရာသည်သားကိုရထိမ့်မည်ဟုလာသတည်း။ ထိုမျှမက၊ ရေဗဟ္မ
၂၆ သည်ငါတို့အဖဣဇာက်နှင့် ရေ၍ ဖနိသန္ဓေစွဲယူသောအခါ ဘုရား
၂၇ သခင်ရွေးကောက်တော်မူခြင်းနှင့်၎င်းသောအကြံတော်သည်အကျင့်
၂၈ အားဖြင့်မတည်။ခေါ်တော်မူသောသူ၏အလိုတော်အားဖြင့်တည်မည်
၂၉ အကြောင်း။ သားမဖွားမှီထိုသားတို့သည်ကောင်း သောအကျင့်မ
၃၀ ကောင်းသောအကျင့်ကို မကျင့်မှီ သားအကြီးသည် သားအငယ်၌
၃၁ ကျွန်ခံရထိမ့်မည်ဟုထိုမိမ္မအားဗျာဒိတ်တော်ရှိ၏။ ထိုသို့နှင့်အညီငါ
၃၂ သည်ယာကျပ်ကိုချစ်၏။သောကျိမှန်း၏ဟုကျမ်းစာလာသတည်း။

၃၃ ။ ။သို့ဖြစ်၍အဘယ်သို့ပြောရမည်နည်း။ဘုရားသခင်သည်
၃၄ မတရားသောအမှုကို ပြုတော်မူသလော။မပြုနိုင် ရာ။ ဘုရားသခင်
၃၅ ကငါကျေးဇူးပြုလိုသောသူကိုငါကျေးဇူးပြုမည်။ငါသနားလိုသော

၁၉ သူ့ကို လည်းငါသနားမည်ဟု မော့ရှေ့ကို မိန့်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့်
 လိုချင်သောသူသည် တတ်နိုင်သည် မဟုတ်။ ပြေးသောသူသည် တတ်
 ၂၀ နိုင်သည် မဟုတ်။ ကျေးဇူးပြုတော်မူသောဘုရားသခင်သာလျှင်တတ်
 ၂၁ နိုင်တော်မူ၏။ ဗာရောမင်းကြီးကို ကျမ်းစာဆိုသည် ကား။ ငါတန်ခိုး
 ၂၂ ကိုသင်၌ ငါပြုခြင်း ငှါငင်ငါနာမကိုမြေကြီးတပြင်လုံး တွင်ကျော်စော
 ၂၃ စေခြင်း ငှါငင်သင်ကို ငါချီးမြှောက်ခဲ့ပြီး ဟုဆိုသတည်း။ ထိုသို့ နှင့်အ
 ၂၄ ညီကျေးဇူးပြုလိုသောသူကို ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။ ခိုင်မာစေလိုသော
 ၂၅ သူ့ကို ခိုင်မာစေတော်မူ၏။ ။ သို့ဖြစ်လျှင် ဘုရားသခင်သည်
 ၂၆ အဘယ်ကြောင့် အပြစ်တင် တော်မူသေးသနည်း။ အဘယ်သူသည် အ
 ၂၇ လိုတော်ကို ဆီးတားတိသနည်း ဟုဆိုမည်လော။ အချင်း လူ့ဘုရား
 ၂၈ သခင်ကိုလည်း ချံ့သောသူသင်သည် အဘယ်သူနည်း။ လုပ်အပ်သော
 ၂၉ အရာသည် လုပ်တတ်သောသူကို ခေါ်၍ အဘယ်ကြောင့် ငါကို ဤသို့
 ၃၀ လုပ်သနည်း ဟုဆိုရမည် လော။ အိုးထိန်းသမားသည် အိုးမြေကို ပိုင်
 ၃၁ သည် မဟုတ်လော။ အိုးမြေတပုံတည်း နှင့် အိုး မြတ်အိုးယုတ် လုပ်ပိုင်
 ၃၂ သည် မဟုတ်လော။ ဘုရားသခင်သည် မိမိအမျက်တော်ကို ပြု၍ တန်
 ၃၃ ခိုးတော်ကို ထင်ရှားစေခြင်း ငှါအလိုတော်ရှိလျက်ပျက်စီးခြင်း အဖို့
 ၃၄ ပြင်ဆင် သောအမျက်ခံရာအိုး များတို့ကို အဖွန်သည်း ခံခြင်းခန့် နှင့်
 ၃၅ သည်းခံတော်မူသည် မှန်လျှင် အဘယ်ပြော ဖွယ်ရှိအံ့နည်း။ ချီးမြှောက်
 ၃၆ က်ခြင်း အဖို့ပြင်ဆင် နှင့် တော်မူသော ကရုဏာခံရာအိုးများ တည်း
 ၃၇ ဟူသော ယုဒလူ အထဲမှသာ မဟုတ်။ တပါး အမျိုးသား အထဲမှ ပရော
 ၃၈ ဖက်ဟောရှေ့ဆိုသည့် အတိုင်း ခေါ်တော်မူသော ငါတို့၌ ဘုန်းအါနုဘော်
 ၃၉ တော်ကြွယ်ဝခြင်း ကိုထင်ရှား စေခြင်း ငါပြုတော်မူသည် မှန်လျှင် အ
 ၄၀ ဘယ်ပြော ဖွယ်ရှိအံ့နည်း။ ဟောရှေ့ကျမ်း စာ၌ လာသည်ကား။ ငါလူမ
 ၄၁ ဟုတ် သောသူ ကို ငါလူဟူ၍ ငါခေါ်မည်။ မချစ် သောသတို့ သမီးကို
 ၄၂ လည်း အချစ်ဟူ၍ ငါခေါ်မည်။ သင်တို့သည် ငါလူမဟုတ်ဟု ပြောဆိုရာ
 ၄၃ အရပ်၌ နေသော သူတို့သည် အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏
 ၄၄ သား ဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်း ကို ခံရ ကြ လိမ့်မည် ဟု လာသတည်း။ ပရော
 ၄၅ ဖက် ဟောရှာယသည် ဣသရေလအမျိုး ကို ရည် ၍ ကျေး ကျော်သည်
 ၄၆ ကား။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် သမုဒ္ဒရာသဲလုံး နှင့် အမျှများသော်
 ၄၇ လည်း ကြွင်းသော သူသာလျှင် ကယ်တင်တော်မူခြင်း သို့ရောက် လိမ့်
 ၄၈ မည်။ အမှုတော်ကို တရား သဖြင့် ပြီးစီးအောင် ဆုံးဖြတ် တော်မူမည်။

၁၁ ထာဝရဘုရားသည် မြေပေါ်မှာဆုံး ခြယ်သော အမှုတို့ပြုလောက်မူလိမ့်
 ၁၂ မည်ဟုဆိုသတည်း။ ထိုသို့နှင့်အညီ သောတာပန်သည် အထက်ကဆီပြန်
 သည်ကား၊ ကောင်းကင်ကန်ဒိုးများကို အစိုးရကော်မူသော ထာဝရဘု
 ၁၃ ရားသည် ငါတို့နှိုင်းစားကြွင်းပေကော်မူချွန်ငါတို့သည် သောဒန်မြို့
 ၁၄ ကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ခေါ်မောရမြို့နှင့် ကုဒုံကြူပြီး။ ထိုကြောင့် အဘယ်သို့
 ပြောမည်နည်း ဟု မူကား၊ ကုသိုလ် ကိုကျိုး စား သောအပါး အဇ္ဈိ
 ၁၅ သားတို့သည် ကုသိုလ်ကို ရ၏။ ထိုသို့ သိသော် ခုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ရ
 ၁၆ သော ကုသိုလ်ကို ဆိုလိုသတည်း။ ကုသိုလ်တရားကို ကျိုးစားသော
 ၁၇ ဣသရေလလူတို့သည် ကုသိုလ်တရားကို မရှိကြ။ အဘယ်ကြောင့် န
 ၁၈ မှီသနည်း ဟု မူကား၊ ခုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ကျိုးစား၊ ပညတ်တရား
 အကျင့်အားဖြင့် သာ ကျိုးစားသတည်း။ ကျမ်းစာ၌ လာသည်ကား၊ ထိ
 မိ၍ ထိပရာ မျောက်ကို မိအုန်တောင်ပေါ်မှာ ငါချထား၏။ ထိုကျောက်
 ကို အမှီပြုသော သူမည်သည်ကား ဂှက်ကြောက်ခြင်း မရှိနိုင်ရာ ဟု လာ
 သည်နှင့် အညီ ထိုကျောက်ကို ဣသရေလလူတို့သည် ထိမိ၍ ထိကြ၏။

၁ ညီအစ်ကိုတို့ ဆွံ့သရေထလူတို့သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်
 ၂ ငြင်း ငှါငါ၏ ငေတနာအထိ ရှိ၍ ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်းလေ့ရှိ
 ၃ ၏။ သူတို့သည် မှန်သော ပညာမရှိ သော်လည်း ဘုရားသခင်ဘက်
 ၄ စိတ်အားကြီးသည် ဟု သူတို့ဘက်၌ ငါသက်သေခံ၏။ သူတို့သည် ဘု
 ရားသခင်၏ ကုသိုလ်တော်ကို မသိသွက် ကိုယ်ကုသိုလ်ကို တည်ပ
 ၅ ခြင်း ငှါ ဂြာကြီးသာ ကြောင့် ဘုရားသခင်၏ ကုသိုလ်တော်ကို ဝန်မခံ
 ၆ ကြ။ ရုံ ည်သော သူမည်သည်ကား ကုသိုလ် ရမည် အကြောင်း၊
 ၇ ပညတ်တရား သည် ခရစ် တော်အားဖြင့် စုံလင် ခြင်း ရှိ၏။ ထိုသို့
 ကျင့် သော လူ သည် အကျင့် အားဖြင့် အသက် ဂှင် လိမ့် မည် ဟု
 မောရှေ သည် ပညတ်တရား နှင့် စပ်ဆိုင်သော ကုသိုလ်ကို ရည်၍
 ၈ ရေးထားသတည်း။ ရုံကြည်ခြင်းနှင့် စပ်ဆိုင်သော ကုသိုလ်တရား
 ဟူသည်ကား၊ ကောင်းကင်သို့ အဘယ် သူတက် မည်နည်း၊ နက်နဲရာ
 ထဲသို့ အဘယ် သူဆင်းမည်နည်း ဟု စိတ်ထဲမအောင်းမေ့နှင့် ဟု ဆို၏။
 ထိုသို့ သိသော် ခရစ်တော်ကို ဆောင်ခဲ့ခြင်း ငှါ ကောင်းကင်သို့ အဘယ်
 သူတက်မည်နည်း၊ ခရစ်တော်ကို သေခြင်း မှုထမြောက် စေခြင်း ငှါ နက်
 ၉ နဲရာ ထဲသို့ အဘယ် သူဆင်း မည်နည်း ဟု ဆို လိုသတည်း။ တဖန် ဆို

သည်ကား။ တရားတော်သည် သင်နှင့်နီး၏။ သင်နှုတ်နှိင်နှစ်လုံးနှိ
 ၀၀ ၎င်းရှိသည် ဟုဆို၏။ ထိုသို့ဆိုသော်ငါတို့ ဟောသော ရုံကြည်ခြင်း တ
 ၀၀ ရားကိုဆိုလိုသတည်း။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။ သင်သည် သခင်
 ၀၀ ယေရှုကို နှုတ်ဖြင့်ဝန်ခံ၍ ဘုရားသခင်သည် သူကိုသေခြင်းမှထမြော
 ၀၀ က်စေတော်မူသည် ဟုစိတ်နှစ်လုံး ထဲနှိရုံကြည်လျှင် ကယ်တင်ခြင်းသို့
 ၀၀ ရောက်လိမ့်မည်။ ကုသိုလ်ရခြင်းငှါ စိတ်နှစ်လုံးဖြင့်ရုံကြည်ရ၏။ ကယ်
 ၀၀ တင်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းငှါ နှုတ်ဖြင့်ဝန်ခံရ၏။ ကျမ်းစာလာသည်ကား။
 ၀၀ ထိုကျောက်ကို အခွံပြုသောသူမည်သည်ကား ဂုဏ်ကြောက်ခြင်းမရှိနိုင်
 ၀၀ ရာ ဟုဆိုသတည်း။ ယဒအမျိုး။ ဟေဇသအမျိုးကိုမရှေး။ လူအပေါင်း
 ၀၀ တို့ကိုအစိုးရသောအရှင်တပါးတည်းဖြစ်၍ ကိုယ်တော်ကိုပဋ္ဌနာပြုသော
 ၀၀ သူအားလုံးတို့နှိကျေးဇူးကြွယ်ဝတော်မူ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။
 ၀၀ ထာဝရဘုရားကိုပဋ္ဌနာပြုသောသူမည်သည်ကား ကယ်တင်တော်မူ
 ၀၀ ခြင်းသို့ရောက်လတံ့။ ။ သို့ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်ကိုမရုံကြည်လျှင်
 ၀၀ အဘယ်သို့ပဋ္ဌနာပြုနိုင်သနည်း။ ဘုရားသခင်အကြောင်းကိုမကြား
 ၀၀ လျှင် အဘယ်သို့ရုံကြည်နိုင်သနည်း။ ဟောပြောသူမရှိလျှင် အဘယ်သို့
 ၀၀ ကြားနိုင်သနည်း။ လူကိုမစေ့စွတ်လျှင် အဘယ်သို့ဟောပြောနိုင်
 ၀၀ သနည်း။ ထိုသို့နှင့်အညီ ကျမ်းစာလာသည်ကား။ ညိမ်သက်ခြင်း၏
 ၀၀ ဝမ်မြောက်စရာသိတင်း။ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ၏ဝမ်မြောက်စရာသိ
 ၀၀ တင်းကို ကြားပြောသောသူ၏ ခြေတို့သည် အဘယ်မျှလောက်တင့်
 ၀၀ တယ်စွတကားဟုလာသတည်း။ သို့သော်လည်း လူအားလုံးတို့သည်
 ၀၀ ဝမ်မြောက်စရာသိတင်းကိုနားထောင်ကြသည်မဟုတ်။ ပရောဖက်
 ၀၀ ဟောရှာယစကားဟူမူကား။ ထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်တို့ဟောပြော
 ၀၀ သောသိတင်းစကားကို အသယ်သူရုံပါသနည်းဟုဆို၏။ သို့ဖြစ်၍ ဘု
 ၀၀ ရားသခင်စကားတော်အားဖြင့် နားထောင်ခြင်းဖြစ်၏။ နားထောင်
 ၀၀ ခြင်းအားဖြင့်ရုံကြည်ခြင်းဖြစ်၏။ ထိုမှတပါး။ လူအပေါင်းတို့သည်
 ၀၀ မကြားရပြီးလော။ အမှန်ကြားရပြီး။ ဟောပြောသောသူတို့၏စကား
 ၀၀ သံသည်မြေတပြင်လုံးနှံ့ပြား၍ မြေကြီးစွန်းထိုင်အောင်ရောက်ခဲ့ပြီး
 ၀၀ ဟုငါဆို၏။ တဖန်ငါဆိုသည်ကား။ ဣသရေလလူတို့သည် မသိသ
 ၀၀ လော။ အစကမောရှေစကား ဟူမူကား။ မရေရသောလူမျိုးအားဖြင့်
 ၀၀ သင်တို့သည် ညှုရသောစိတ်ရှိအောင်ငါပြုမည်။ ပညာမရှိသောလူမျိုး
 ၀၀ အားဖြင့် သင်တို့သည် စိတ်ဆိုးအောင်ငါပြုမည်ဟုဆို၏။ ဟောရှာယ

သည့်သာ၍ရဲရင့် စွာဆိုသည်ကား။ ငါ့ကိုရှာသောသူတို့သည် ငါ့ကို
 တွေ့ကြ၏။ ငါအကြောင်း ကိုမမေးမြန်း သောသူတို့၌ ငါထင်ရှားသည်
 ၂၁ ဟုဆို၏။ ဣသရေလလူကိုကိုးရည် စောင်၌ တဖန် မိန့်တော်မူသည်
 ကား။ နားခံစောင်း ညှင်းဆန်တတ် သောလူမျိုး ဆီ သို့မဟုတ်လုံး ငါ
 ၁ ထက်ကိုခါဆန်မှ ပြီးဟုဆိုသတည်း။ ။ သို့ဖြစ်လျှင် ဘုရား
 သခင်သည် မိမိ လူမျိုး ကိုပယ် တော် မှု ပြီး လောဟုမေး သော်ပယ်
 တော်မမူဟုဆိုရ၏။ ငါပင်ဣသရေလလူဖြစ်၏။ အာဗြဟံအမျိုး ဗီယာ
 ၂ မိန့် အနွယ် ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင် သည် အထက်က သိမှတ်တော်မူ
 သော မိမိလူစုကိုပယ် တော်မမူ။ ဇလီယကျမ်စာ၌ ပါသော အကြောင်း
 ကိုသင် တို့မသိလော။ ထိုပရောဖက် သည် ဘုရားသခင်ရှေ့ဣသရေလ
 ၃ အမျိုး၌ အပြစ်တင်သော စကားကို ငျှောက်၍ ထာဝရဘုရား။ သူတို့
 သည့်ကိုယ်တော်၏ ပရောဖက်များကို သတ်ကြပြီး။ ကိုယ်တော်၏ ယဇ်
 ပစ္စင်များကို ဖြိုဖျက်ကြပြီး။ အကျွန်ုပ်တယောက်တည်း ကျန်ရစ်၍ အ
 ၄ ကျွန်ုပ်အသက်ကိုပင် ရှာကြပါ၏။ ဟု ငျှောက်သော အခါ အဘယ်သို့
 ဗျာဓိတ်ထား တော်မူသနည်း ဟူမူကား။ ဗာလရှေ့၌ သုံး မထောက်သော
 ၅ လူချစ်စောင်တို့ကို ငါ၌ ငါ့ကျန်ကြွင်းစေပြီး ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့
 နှင့် အညီ ယခုကာလတွင် ပင်ကျေးဇူးတော်အတိုင်း ရွေးကောက်တော်
 ၆ မူသော အကြွင်းအကျန် ရှိသေး၏။ ကျေးဇူးတော်အား ဖြင့် ရှိလျှင် ကိုယ်
 ကျင့်သော အကျင့်အား ဖြင့် မရှိ။ ရှိလျှင် ကျေးဇူးသည့် ကျေးဇူးမဟုတ်။
 ၇ သို့ဖြစ်လျှင် အဘယ်သို့ နှိုင်း။ ဣသရေလလူတို့သည် လိုက်ရှာသော အရာ
 ကို မတွေ့မမှီ။ ရွေးကောက် တော်မူသော သူတို့သည် တွေ့မိကြ၏။ ကြွင်း
 ၈ သော သူတို့သည် မှောင်မိုက်အတိဖြစ်ကြ၏။ ထိုသို့ နှင့် အညီ ကျမ်စာ
 လာလည်ကား။ ဘုရားသခင်သည် အိပ်ချင်သော သဘောကို ငှင် မမြင်
 နှိုင်း သော မျက်စိကို ငှင် မကြား နှိုင်း သော နား ကို ငှင် ထို သူတို့အား ပေး
 တော်မူပြီး ဟု လာ၏။ ထိုကျမ် စာချက်သည် ယနေ့တိုင် အောင်ပြည့် စွဲ
 ၉ သတည်း။ ခါပိန်စကား ဟူမူကား။ သူတို့စား ပွဲသည် ကျော့ကွင်း ဖြစ်
 ပါစေ။ ကျမ်ဖြစ် ပါစေ။ ထောင်ချောက် ဖြစ် ပါစေ။ ခံထိုက်သော အပြစ်
 ၁၀ ဖြစ် ပါစေ။ သူတို့သည် မမြင် နှိုင်း အောင် မျက်စိကွယ် ပါစေ။ သူတို့
 ကြောသည် အစည်ကျန်း ပါစေဟု လာသတည်း။

၁၁ သို့ဖြစ်လျှင် ထိုသူတို့သည် လဲနေအောင် ထိမိပြီး လောဟုမေး သော်လည်း
 ၃၇၆

၁၂ ချစ်မနေရာ။ သူ့တို့ကိုတိုက်တွန်းနှိုးဆော်စရာအကြောင်းရှိရအောင်သူ
 ၁၃ တို့လဲခြင်းအားဖြင့်ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးသည်တပါးအမျိုး
 ၁၄ သားတို့၏စီးပွားကို၎င်းသို့သို့၏ခေါင်းပါးခြင်းအရာသည်တပါးအ
 ၁၅ မျိုးသားတို့၏စီးပွားကို၎င်းပြုလျှင်သူတို့၏ပြည့်စုံခြင်းအရာသည်
 ၁၆ သာ၍ပြုရမည်မဟုတ်လော။ ထိုသို့ဆိုသော်တပါးအမျိုးသားဖြစ်
 ၁၇ သောသင်တို့အားငါဆို၏။ ငါအမျိုးသားချင်းတို့ကိုတရားအားဖြင့်
 ၁၈ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်၍အချို့တို့ကိုကယ်တင်ခြင်းငှါငါအလိုရှိသည်ဖြစ်
 ၁၉ ၍တပါးအမျိုးသားဆီသို့စေလွှတ်သောတမန်တော်ဖြစ်သည်နှင့်အညီ
 ၂၀ ထိုတမန်တော်အရာကိုငါချီးမွမ်း၏။ သူတို့ကိုပယ်တော်မူခြင်းအရာ
 ၂၁ သည်လူပြည်သားတို့၏မိသားစုအဖွဲ့ခြင်းအကြောင်းဖြစ်လျှင်သူ
 ၂၂ တို့ကိုသိမ်းဆည်းတော်မူခြင်းအရာသည်သေခြင်းမှထမြောက်၍
 ၂၃ ပြန်ခြင်းကဲ့သို့ဖြစ်မည်မဟုတ်လော။ အစအဦးသည်သန့်ရှင်းလျှင်
 ၂၄ အားလုံးသန့်ရှင်း၏။ အမြစ်သန့်ရှင်းလျှင်အခက်အလက်များလည်း
 ၂၅ သန့်ရှင်း၏။ အချို့သောအခက်တို့သည်မျိုးပွဲပြီးမှရှင်းသောသံလွင်
 ၂၆ ပင်တည်းဟူသောသင်သည်အတက်ငုတ်နှစ်ဆက်၍စိုက်သဖြင့်အခက်
 ၂၇ များနှင့်အတူသံလွင်ပင်အမြစ်ကို၎င်းအဆီဩဇာကို၎င်းဆက်ဆံလျှင်
 ၂၈ မျိုးပွဲသောအခက်တို့ကိုကဲ့သို့ကြွားဝါခြင်းမရှိနှင့်။ ကြွားဝါလျှင်ကား
 ၂၉ သင်သည်အမြစ်ကိုမဆောင်း။ အမြစ်သည်သင်ကိုဆောင်၏။ ငါကို
 ၃၀ ဆက်၍စိုက်ခြင်းငှါထိုအခက်တို့သည်မျိုးပွဲခြင်းကိုခံရပြီးဟုသင်ဆို
 ၃၁ ပြန်လျှင်မှန်စေတော့။ မရုံကြည်သောစိတ်ရှိသောအကြောင့်သူတို့သည်
 ၃၂ မျိုးပွဲခြင်းကိုခံရသည်ဖြစ်၍သင်သည်ရုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်သာတည်
 ၃၃ ၍။ မာနစိတ်မရှိစေနှင့်။ ကြောက်ခြင်းစိတ်ရှိစေလော့။ အကြောင်းမူ
 ၃၄ ကား။ ဘုရားသခင်သည်ပကတိအခက်များကိုနှစ်မြောတော်မမူလျှင်
 ၃၅ သင်တို့ကိုနှစ်မြောတော်မူမည်လော။ သို့ဖြစ်၍လဲသောသူတို့၏ပြင်း
 ၃၆ စွာစိရင်တော်မူခြင်းကို၎င်းကျေးဇူးတော်နှိုသင်တည်နေလျှင်သင်၏ပြု
 ၃၇ တော်မူသောကျေးဇူးတော်ကို၎င်း၏နှစ်ပါးကိုအောင်းမေ့လော့။ ကျေး
 ၃၈ ဇူးတော်နှိုမတည်မနေလျှင်သင်သည်လည်းချက်ပြစ်ခြင်းကိုခံရမည်။
 ၃၉ သူတို့လည်းမရုံကြည်သောစိတ်ပျောက်လျှင်အပင်နှိုတဖန်ဆက်၍
 ၄၀ စိုက်သောအခွင့်ရကြလိမ့်မည်။ သူတို့ကိုတဖန်ဆက်၍စိုက်ခြင်းငှါဘု
 ၄၁ ရားသခင်တော်နှိုင်တော်မူ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။ ပကတိ

၁၈ သောအခွင့်ကိုရှာ၍မတွေ့နိုင်။ ငါကျင့်ချင်သောအကျင့်ကောင်းကို
 ၂၀ ငါမကျင့်။ ငါမကျင့်ချင်သောအကျင့်ဆိုးကိုငါကျင့်၏။ ထိုသို့ငါမကျင့်
 ချင်သောအကျင့်ကိုငါကျင့်လျှင်ငါကိုယ်ကျင့်သည်မဟုတ်။ ငါအထဲ
 ၂၁ မှာနေသောအပြစ်တရားသည်ကျင့်၏။ ထိုသို့ကောင်းသောအကျင့်
 ကိုငါကျင့်ချင်သောအခါမကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်စေတတ်သော
 ၂၂ တရားကိုငါတွေ့၏။ ငါသည်အတွင်းလူအားဖြင့်ဘုရားသခင်၏ပ
 ၂၃ ညွတ်တရားတော်ကိုနှစ်သက်၏။ သို့သော်လည်း ငါကိုယ်အင်္ဂါများ
 နှိနှိုသောအချားတရားသည်စိတ်ဝိညာဉ်တရားကိုဆိုင်မြိုင်တိုက်လံသ
 ဖြင့်ငါကိုယ်အင်္ဂါများနှိနှိုသောအပြစ်တရားလက်သို့ငါကိုဖမ်းသွား
 ၂၄ အပ်နှံသည်ကိုငါမြင်၏။ ငါသည်ညီညင်သောသူပေစွတကား၍
 ၂၅ အသေကောင်မှငါကိုအဘယ်သူကယ်ဖွတ်ပါအံ့နည်း။ ငါတို့သခင်
 ယေရှုခရစ်အားဖြင့်ကယ်ဖွတ်တော်မူသောဘုရားသခင်၏ကျေးဇူး
 တော်ကြီးလှပေ၏။ ထိုသို့စိတ်ဝိညာဉ်အားဖြင့်ဘုရားသခင်၏တရား
 တော်အလိုသို့ငင်ဇာတိပကတိအားဖြင့် အပြစ်တရားအလိုသို့ငင်ငါ
 လိုက်တတ်၏။

၁ ဘုရားသခင်ကယ်ဖွတ်တော်မူသောကြောင့်ယေရှုခရစ်နှိနှိုသောသူ
 ၂ တို့သည် အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုခံရ။ ယေရှုခရစ်နှိနှိုတည်သောဝိညာဉ်
 တော်၏အသက်တရားသည် အပြစ်တရား၏လက်မှတ်သေခြင်းတ
 ၃ ရား၏လက်မှတ်ငါကိုကယ်ဖွတ်ခဲ့ပြီး။ ဇာတိပကတိကြောင့်ပညတ်
 တရားသည်အားနည်း၍မတတ်နိုင်သောအမှုကိုဘုရားသခင်ပြုတော်
 မူခြင်းငှါအပြစ်နှင့်ပြည့်စုံသောဇာတိပကတိ၏သဏ္ဍာန်ဆောင်သော
 ၄ မိမိသားတော်ကိုအပြစ်ဖြေဖျိရာစေဖွတ်တော်မူသဖြင့်ဇာတိပကတိနှိ
 ၅ အပြစ်ကိုဒါဏ်ပေးတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား။ ဇာတိပကတိအတိုင်း
 ၆ မကျင့်ဘဲဝိညာဉ်ပကတိအတိုင်းကျင့်သောငါတို့နှိနှိုတရားတော်နှင့်
 ၇ ဆိုင်သောကုသိုလ်ပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်း။ ဇာတိပကတိအ
 ၈ တိုင်းကျင့်သောသူတို့သည်ဇာတိပကတိနှင့်စပ်ဆိုင်သောအရာတို့
 ၉ ကိုနှစ်သက်ကြ၏။ ဝိညာဉ်ပကတိအတိုင်းကျင့်သောသူတို့သည်ဝိညာဉ်
 ၁၀ ပကတိနှင့်စပ်ဆိုင်သောအရာတို့ကိုနှစ်သက်ကြ၏။ ဇာတိပကတိ
 နှစ်သက်ခြင်းသည်သေခြင်းအကြောင်းဖြစ်၏။ ဝိညာဉ်ပကတိနှစ်
 သက်ခြင်းသည်အသက်ရှင်ခြင်းအကြောင်း။ ညီမသက်ခြင်းအကြောင်း

၇ ဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ဇာတိပကတိသဘော
 ၈ သည် ဘုရားသခင်နှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်၏တရား
 ၉ တော်အလိုသို့မလိုက်တတ်။ ထိုမျှမကမလိုက်နိုင်။ ထိုကြောင့်ဇာတိ
 ၁၀ ပကတိ၌ကျင့်လည်သောသူတို့သည် ဘုရားသခင်စိတ်တော်နှင့်မ
 ၁၁ တွေ့နိုင်ကြ။ သို့သော်လည်းဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်သည်သင်
 ၁၂ တို့အထဲ၌ကျိန်းဝပ်တော်မူလျှင်သင်တို့သည်ဇာတိပကတိဘက်၌နေ
 ၁၃ သည်မဟုတ်။ ဝိညာဉ်ပကတိဘက်၌နေကြ၏။ ခရစ်တော်၏ဝိညာဉ်
 ၁၄ ကိုမရသောသူမည်သည်ကားခရစ်တော်နှင့်မဆိုင်။ ခရစ်တော်သည်
 ၁၅ သင်တို့အထဲ၌ရှိတော်မူလျှင်အပြစ်ကြောင့်ကိုယ်ကာယသေသော်
 ၁၆ လည်းကုသိုလ်တော်ကြောင့်ဝိညာဉ်အသက်ရှင်၏။ ။ ထိုမျှ
 ၁၇ မက။ ယေရှုကိုသေခြင်းမှထမြောက်စေတော်မူသောသူ၏ဝိညာဉ်
 ၁၈ တော်သည်သင်တို့အထဲ၌ကျိန်းဝပ်တော်မူလျှင်ခရစ်တော်ကိုသေ
 ၁၉ ခြင်းမှထမြောက်စေတော်မူသောသူသည်သင်တို့အထဲ၌ကျိန်းဝပ်
 ၂၀ သောမိမိဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်သေတတ်သောသင်တို့၏ကိုယ်ကာ
 ၂၁ ယကိုပင်ရှင်စေတော်မူမည်။ သို့ဖြစ်၍ညီအစ်ကိုတို့။ ငါတို့သည်ဇာ
 ၂၂ တိပကတိအထိုင်းကျင့်ရမည်အကြောင်း။ ဇာတိပကတိ၏ကျန်ဖြစ်
 ၂၃ သည်မဟုတ်။ သင်တို့သည်ဇာတိပကတိအသက်ရှင်လျှင်သေရမည်။
 ၂၄ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်ကိုယ်ကာယ၏အကျင့်တို့ကိုသေစေလျှင်အ
 ၂၅ သက်ရှင်လိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်ဆုမွှေပဲ့ပြင်တော်မူ
 ၂၆ ခြင်းကိုခံသမျှသောသူတို့သည်ဘုရားသခင်၏သားဖြစ်ကြ၏။ အ
 ၂၇ ဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ သင်တို့သည်တဖန်ကြောက်ရွံ့တတ်
 ၂၈ သောကျန်သဘောကိုရကြသည်မဟုတ်။ အဗ္ဗအဖဟုခေါ်ရသောအ
 ၂၉ ခွင့်နှင့်သားဖြစ်ခြင်း၏သဘောကိုရကြပြီး။ ငါတို့သည်ဘုရားသ
 ၃၀ ခင်၏သားဖြစ်သည်ဟုဝိညာဉ်တော်ကိုယ်ထိုင်ငါတို့ဝိညာဉ်နှင့်အတူ
 ၃၁ သက်သေခံတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်၏သားမှန်လျှင်ဘုရားသခင်
 ၃၂ ၏အမွေခံလည်းဖြစ်ကြ၏။ ခရစ်တော်နှင့်အတူအုန်းဝင်စားမည်အ
 ၃၃ ကြောင်း။ ထိုသခင်နှင့်အတူဆင်းရဲဒုက္ခကိုခံလျှင်ထိုသခင်နှင့်ဆက်
 ၃၄ ဆံသောအမွေခံလည်းဖြစ်ကြ၏။

၃၅ ငါတို့အားပေါ်ထွန်းလတံ့သောဘုန်းကိုထောက်သော်ယခုမျက်မှောက်ကာလ၌ခံရသောဆင်းရဲဒုက္ခကိုပမာဏမပြုထိုက်ဟုငါထင်၏။

- ၁၉ ဘုရားသခင်သားများတို့၏ပေါ်တွန်းခြင်းအရာကိုဝေနေယျသတ္တဝါ
- ၂၀ များတို့သည် အလွန်တောင့်တမျှော်လင့်လျက်နေကြ၏။ ဝေနေယျသ
- ၂၁ တ္တဝါတို့သည်အနိစ္စနိုင်ငံသို့အလိုလိုလိုက်ကြသည် မဟုတ်။ဘုရားသ
- ခင်သားတို့၏ထူးမြတ်သောဇွတ်ခြင်းချမ်းသာတဦးဟူသောဖောက်
- ပြန်ပျက်စီးခြင်းအနှောင်အဖွဲ့ မကယ်ထွက်ခြင်းချမ်းသာကိုဝင်စား
- မည်ဟုမျှော်လင့်ရသောအခွင့်ကိုပေး၍ အနိစ္စနိုင်ငံသို့လိုက်စေတော်
- မူသောသူ၏အလိုတော်ကြောင့်သာဝေနေယျသတ္တဝါတို့သည်လိုက်
- ၂၂ ကြ၏။ ဝေနေယျသတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်ယခု တိုင်အောင်တညီတ
- ညွတ်တည်းညည်းတွား၍ဆင်းရဲဝေဒနာခံကြသည်ကိုငါတို့သိ၏။
- ၂၃ သူတို့သာဇွင်ခံသည် မဟုတ်။ဝိညဉ်တော်၏ကျေးဇူးတော်အစအ
- ဦးကိုခံပြီးသောငါတို့သည်လည်းသားအရာ နှိချီးမြှောက်ခြင်းအ
- ကြောင်းတည်းဟူသော ကိုယ်ခန္ဓာရွေးနှုတ်ကယ်တင်ခြင်းချမ်းသာ
- ၂၄ ကိုမျှော်လင့်၍စိတ်နှစ်လုံးအထဲ၌ညည်းတွားလျက်နေကြ၏ ငါတို့
- သည်မျှော်လင့်ခြင်းအားဖြင့်ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။
- မျှော်လင့်ရာအရာကိုတွေ့မြင်လျှင်မျှော်လင့်ခြင်းမရှိ။တွေ့မြင်ရာအရာ
- ကိုအဘယ်သို့မျှော်လင့်ရသနည်း။ငါတို့သည်မတွေ့မမြင်သောအရာကို
- ၂၅ မျှော်လင့်လျှင်မူကား။ထိုအရာကိုသည်းခံသောစိတ်နှင့်လင့်၍နေကြ၏။
- ၂၆ ထိုမှတပါး။ငါတို့မတတ်နိုင်သောအရာမှာဝိညဉ်တော်သည်မစတော်မူ
- ၏။ငါတို့သည်ဆုတောင်းသင့်သည်အတိုင်းအဘယ်ဆုကိုတောင်းရမည်
- မဟုငါတို့မသိကြ။သို့ရာတွင်ငါတို့ဆုတောင်းခြင်းအမှုကိုနှုတ်မမြှောက်နိုင်
- ၂၇ သောညည်းတွားခြင်းအားဖြင့်ဝိညဉ်တော်စောင့်တော်မူ၏။စိတ်နှစ်
- လုံးကိုစစ်တော်မူသောသူသည်လည်းဝိညဉ်တော်၏အလိုကိုသိတော်မူ
- ၏။အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ဝိညဉ်တော်သည်သန့်ရှင်းသူတို့၏
- ဆုတောင်းခြင်းအမှုကိုဘုရားသခင်၏အလိုတော်နှင့်အညီစောင့်တော်
- ၂၈ မူ၏။ ဘုရားသခင်ကိုချစ်သောသူတည်းဟူသော။ကြိ
- စည်တော်မူခြင်းအတိုင်းခေါ်တော်မူသောသူတို့အကျိုးကိုခပ်သိမ်း
- သောအရာတို့သည်တညီတညွတ်တည်းပြုရသည်ကိုငါတို့သိကြ၏။
- ၂၉ ဘုရားသခင်၏သားတော်သည်အများသောညီတို့တွင်သားဦးဖြစ်
- တော်မူမည်အကြောင်း။ဘုရားသခင်ရှေ့မဆွကသိတော်မူသောသူ
- တို့သည်သားတော်၏ပုံသဏ္ဍာန်နှင့်တညီတည်းဖြစ်စေခြင်းငှါရှေ့မ
- ၃၀ ဆွကခွဲခန့်မှတ်သားတော်မူ၏။ ထိုသို့ခွဲခန့်မှတ်သားနှင့်သောသူတို့

ကိုခေါ်တော်မူ၏။ ခေါ်တော်မူသောသူတို့ ကို လည်း အပြစ်ဗွတ်၍ ကျ
 သိုလ်ရှိရာ နှိတ်တည်စေတော်မူ၏။ ထိုသို့တည်စေတော်မူသောသူတို့ကို
 ၃၁ လည်းချီးမြှောက်တော်မူ၏။ ။ သို့ဖြစ်၍ ဤအရာများတို့၌ အ
 ဘယ်ပြောစရာရှိသနည်း။ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ဘက်၌ ရှိတော်မူ
 လျှင် အဘယ်သူသည် ငါတို့ဘက်၌ နေနိုင်သနည်း။ မိမိသားတော်
 ၃၂ ရင်းကို နှစ်ခြောဘဲ ငါတို့အား သုံး အဖို့ အလို ငှါ စွန့်တော်မူသောသူ
 သည် ကား သားတော်နှင့် တကွ ခပ်သိမ်းသော ကျေးဇူးတို့ကို ငါတို့အား
 ၃၃ မပြုဘဲ အဘယ် သို့နေတော်မူမည်နည်း။ ဘုရားသခင် ရွေးကောက်
 တော်မူသောသူတို့ ကို အဘယ် သူအပြစ် တင်မည် နည်း။ အပြစ် ဖြေ
 ဗွတ်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည် အပြစ်တင်တော်မူမည်လော။
 ၃၄ ဒါဏ်ခံစေဟု အဘယ် သူစီရင်မည် နည်း။ အသေခံ၍ ခံသည် သာမက
 သေခြင်းမှ ထမြောက်၍ ဘုရားသခင် ၏ လက်ျာတော်ဘက်၌ နေလျက်
 ၃၅ ငါတို့အဖို့ ဆုတောင်းတော်မူသော ခရစ် တော်သည် ထိုသို့စီရင်တော်
 မူမည်လော။ ခရစ်တော်၏ ချစ်ခြင်း မေတ္တာနှင့် ငါတို့ကို အဘယ်သူ
 ၃၆ ကွာစေမည်နည်း။ အကယ်၍ ကိုယ်တော်အတွက် အကျွန်ုပ်တို့သည် တ
 နှေ့လုံး အသေသတ်ခြင်းကို ခံရပါ၏။ သတ်ဖို့ ရာထီးသေသိုး ကဲ့သို့ အ
 ကျွန်ုပ်တို့ကို သူတပါးမှတ်တတ်ပါ၏ ဟု ကျမ်းစာလာသည်နှင့် အညီ အ
 ထွန်ဆင်းရဲခံရသော်လည်း ဆင်းရဲခြင်း၊ ညည်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်း၊ မွတ်
 သိပ်ခြင်း၊ အဝတ်အချဉ်းစဉ်းနေခြင်း၊ ဘေးနှင့် တွေ့ခြင်း၊ ဓါးလက်နက်
 ဖြင့် ကွပ်မျက်ခြင်း အမှုသည် ခရစ်တော်၏ ချစ်ခြင်း မေတ္တာတော်နှင့်
 ၃၇ ငါတို့ကို ကွာစေမည်လော။ မကွာစေသည်သာမက။ ငါတို့ကို ချစ်တော်
 မူသောသူ ၏ ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ငါတို့သည် ထိုအမှုများတို့တွင် အ
 ၃၈ ထူးသဖြင့် အောင်မြင်ကြ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ သေ
 ခြင်းဖြစ်စေ။ အသက်ရှင်ခြင်းဖြစ်စေ။ ကောင်းကင်တမန်ဖြစ်စေ။ အ
 ထွန်အမြတ်ဖြစ်စေ။ အာဏာတန်ခိုး ဖြစ်စေ။ မျက်မှောက်အရာဖြစ်
 ၃၉ စေ။ နောက်လာလတ္တံ့သော အရာဖြစ်စေ။ အမြင့်ဖြစ်စေ။ အနိမ့်ဖြစ်
 စေ။ ဤအရာမှစ၍ အဘယ်နိမ့် ဘွဲ့အရာမျှသည် ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်
 အားဖြင့် ခံရသော ဘုရားသခင်၏ မေတ္တာတော်နှင့် ငါတို့ကို မကွာစေ
 နိုင်သည် ဟု ငါသဘောကျလျက်ရှိ၏။

၁ ငါတို့ကို ကိုယ်တို့သိသော စိတ်သည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ် တော်နှင့် တကွ

မှားသောအရာနှင့်ကျေးဇူးတော်အရာမတူ။ အဘယ်ကြောင့်နည်း
 ဟူမူကား။ တရားစီရင်သော အရာမှာအပြစ်တခုကြောင့်ဒါဏ်ခံစေ
 ဟုစီရင်၏။ ကျေးဇူးတော်အရာမှာအပြစ်များလျက်ပင်ထွက်စေဟုစီ
 ၁၇ ရင်၏။ ထိုမှတစ်ပါး။ လူတယောက်သည် ငြိမ်းမှားသောကြောင့်ထိုတ
 ယောက်သောသူအားဖြင့်သေခြင်းတရားအစိုးရသည်မှန်လျှင်ကျေး
 ၁၈ ဇူးတော်၏ကြွယ်ဝခြင်းကိုရင်ကုသိုလ်ပေးသနားတော်မူခြင်းကိုရင်
 ခံသောသူတို့သည် တယောက်သောသူတည်း ဟူသောယေရှုခရစ်
 ၁၉ အားဖြင့်အသက်ရှင်လျက်သာ၍ စိုးစံရကြလေတံ့။ ထိုကြောင့်ပြစ်မှား
 သောအပြစ်တခုအားဖြင့် လူအပေါင်းတို့သည် ဒါဏ်ခံစေဟုစီ
 ၂၀ ရင်သည်နည်းတူကုသိုလ်တခုအားဖြင့် လူအပေါင်းတို့သည် အ
 ၂၁ သက်နှင့်ရှည်သောကုသိုလ်တည်စေဟုစီရင်၏။ အဘယ်ကြောင့်
 နည်းဟူမူကား။ တယောက်သောသူသည်နားမထောင်သောအား
 ဖြင့်လူများတို့သည်အပြစ်ရောက်သည်နည်းတူတယောက်သော
 သူသည်နားထောင်သောအားဖြင့် လူများတို့သည်ကုသိုလ်ရှိရာ
 ၂၂ သို့ရောက်ကြ၏။ ပညတ်တရားဝင်သဖြင့်ပြစ်မှားသောအပြစ်
 ပွားများ၏။ သို့သော်လည်းအပြစ်ပွားများသည်အရာမှာကျေးဇူး
 ၂၃ တော်သာ၍ ကြွယ်ဝ၏။ သို့ဖြစ်လျှင်အပြစ်တရားသည်သေ
 ခြင်းအားဖြင့်အစိုးရသည်နည်းတူငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်ပြုစုတော်
 မူ၍ကျေးဇူးတရားသည်ကုသိုလ်ပေးခြင်းအားဖြင့်ထာဝရအသက်
 ရှင်ခြင်းအလို၌အစိုးရလေအံ့သတည်း။

၁ ထိုသို့မှန်လျှင်အဘယ်သို့ပြောရမည်နည်း။ ကျေးဇူးတော်ပွားများစေ
 ၂ ခြင်းငှါအပြစ်တရားကိုကျင့်၍ နေရမည်လော။ ထိုသို့မနေရ။ အပြစ်
 တရားမှစတင်၍ သေသောသူတို့သည် အပြစ်တရား၌ အဘယ်သို့
 ၃ ရှင်ရသေးသနည်း။ ရေနှစ်မင်္ဂလာအားဖြင့်ယေရှုခရစ်ထံသို့သွင်း
 သောသူအားလုံးတို့သည် အသေခံတော်မူခြင်းထံသို့သွင်းကြသည်
 ၄ ကိုသင်တို့မသိသလော။ ထိုကြောင့် ရေနှစ်မင်္ဂလာအားဖြင့် အသေခံ
 တော်မူခြင်းထံသို့သွင်းသည်ဖြစ်၍ ထိုသခင်နှင့်အတူသင်းပြိုဟ်ကြ
 ၅ ၏။ အကြောင်းမူကား။ ခရစ်တော်သည်ခမည်းတော်၏တုန်းတန်ခိုး
 အားဖြင့်သေခြင်းမှထမြောက်တော်မူသကဲ့သို့ငါတို့သည်လည်း အ
 ၆ သက်သောအသက်၌ ကျင်လည်ရသတည်း။ တနည်းကား။ အသေခံ

တော်မူခြင်းပုံသဏ္ဍာန်ကိုဆောင်၍ထိုသခင်နှင့်အတူငါတို့သည်စိုက်
 ထား လျက် ရှိသည် မှန် လျှင် ထမြောက် တော်မူခြင်း ပုံသဏ္ဍာန်ကို
 ၆ ဆောင်၍စိုက်ထားလျက်ရှိကြလိမ့်မည်။ ထိုမှတပါး။ ငါတို့လူဟောင်း
 သည် ထိုသခင် နှင့် အတူလက်ဝါးကပ် တိုင် မှာ အသေသတ်ခြင်း ခံပြီး
 ဟုငါတို့သိကြ၏။ အကြောင်းကား။ ငါတို့သည် နောက်မှာ အပြစ်တရား
 ၇ ၏ အစေခံစေခြင်းငှါ အပြစ် တရား၏ ကိုယ်ကို ဖျက်ဆီးမည် အကြော
 ၈။ ခရစ်တော်သည် သေခြင်းမှ ထမြောက်သော အခါ သေခြင်းနှင့် အစည်
 ကင်းလွတ် တော်မူ၏။ သေခြင်းတရားသည် နောက်တဖန် ကိုယ်တော်
 ကိုမအုပ်စိုးရသည် ကို ထောက်သော် ငါတို့သည် ခရစ်တော်နှင့် အတူ
 ၁၀ သေလျှင် ထိုသခင် နှင့် အတူရှင်လိမ့်မည်ဟု သဘော ရှိကြ၏။ ခရစ်
 တော်သည် အသေခံတော်မူရာမှာ အပြစ် တရားကြောင့် တကြိမ်သာ
 ခံတော်မူ၏။ အသက်ရှင်တော်မူရာမှာ ဘုရားသခင် နှင့် ဆိုင်လျက်ရှင်
 ၁၁ တော်မူ၏။ ထိုနည်း တူ။ သင် တို့သည် အပြစ်တရား နှင့် ဆိုင်သော အ
 ရာ နွှဲကား အသေဖြစ်သည်ဟူ၍ ၎င်းဘုရားသခင်နှင့် ဆိုင်သော အရာ
 နွှဲကား ယေရှုခရစ်အားဖြင့် အသက်ရှင်သည် ဟူ၍ ၎င်းကိုယ်ကိုယ်
 ၁၂ ထင်မှတ်ကြလော့။ ။ ထိုကြောင့် အပြစ်တရားစကားကို
 နားထောင်ရသည် တိုင်အောင် ထိုအပြစ်တရားသည် သေတတ်သော
 ၁၃ သင်တို့၏ကိုယ်ခန္ဓာအစိုးမရစေနှင့်။ သင်တို့၏ကိုယ်အင်္ဂါများကို
 ဒုစရိုက်လက်နက်ဖြစ်စေ၍ အပြစ်တရားအားမဆက်ကြနှင့်။ သေခြင်း
 မှထမြောက်၍ အသက်ရှင်သော သူကဲ့သို့ ဘုရားသခင်အားကိုယ်ကို
 ၁၄ ကိုယ်ဆက်ကြလော့။ ကိုယ်အင်္ဂါများကိုလည်း သုစရိုက်လက်နက်ဖြစ်
 စေ၍ ဘုရားသခင်အား ဆက် ကြလော့။ သင်တို့သည် ပညတ်တရား
 လက်မှာမရှိ။ ကျေးဇူးတရား လက် မှာ ရှိ သောကြောင့် အပြစ် တရား
 ၁၅ သည် သင်တို့ကိုမအုပ်စိုးရ။ ။ သို့ပြု၍ အဘယ်သို့နည်း။
 ငါတို့သည် ပညတ်တရားလက်မှာမရှိ။ ကျေးဇူးတရားလက်မှာရှိသော
 ၁၆ ကြောင့် ဒုစရိုက်ကိုပြုရမည်လော။ အလျှင်းမပြုရ။ အကြင်သူအထံ၌ အ
 စေခံကျန်ဖြစ်ခြင်းငှါ သင်တို့ဝင်၍ အစေခံ၏။ ထိုသူသည် သေခြင်းနှင့်
 ရှည်သော အပြစ် တရားဖြစ် စေ။ ကုထိလ်နှင့် ရှည် သောနား ထောင်
 ၁၇ ခြင်း တရား ဖြစ် စေ။ သင် တို့ ၏ သခင်ဖြစ် သည် ကို သင်တို့မသိသ
 ၁၈ လော။ သင် တို့သည် အပြစ် တရား ၏ ကျန်ဖြစ် ဘူး သော်လည်း ယခု

၁၀ တွင် ခံခဲ့ပြီး သောဆု မွတ္တဝါဒနည်း ဥပဒေသကို စေတနာစိတ်နှင့် ကျင့်
 ၁၀ ကြသည် ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကြီး လှပေ၏။ သင်တို့
 ၁၀ သည် အပြစ်တရား၏ လက်မှလွတ်ပြီး လျှင်ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရား၏
 ၁၀ ကျန်ဖြစ်ကြ၏။ ထိုသို့ ငါဆိုသော် သင်တို့ ဇာတိပကတိမောဟကြော
 ၁၀ င့်လောကီဝေါဟာရအားဖြင့် ဆိုသတည်း။ သင်တို့သည် မိမိ ကိုယ်
 အင်္ဂါများကို အဓမ္မအလိုငှါ ညှစ်ညှူးခြင်းတရား။ အဓမ္မတရား၌ သွင်း
 ၂၀ ၍ ကျန်ခံစေဘူးသကဲ့သို့ ထိုနည်းတူ ယခုမှာ မိမိကိုယ်အင်္ဂါများကို သန့်
 ၂၀ ရှင်းခြင်းအလိုငှါ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား၌ ကျန်ခံစေ၍ သွင်းကြလော့။
 ၂၀ သင်တို့သည် အပြစ်တရား၏ ကျန်ဖြစ်စည်ကာလ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတ
 ၂၀ ရား၏ လက်မှလွတ်ကြ၏။ ယခု သင်တို့ရှက်ကြောက်သော ထိုအကျင့်
 ၂၀ တို့ကို ကျင့်တုန်း ခါအဘယ်အကျိုးကို ရကြသနည်း။ ထိုသို့သော အကျင့်
 ၂၀ တို့သည် သေခြင်း၌ လမ်းဆုံးသတည်း။ ယခုမူကား သင်တို့သည် အပြစ်
 ၂၀ တရား၏ လက်မှလွတ်၍ ဘုရားသခင် ၏ ကျန် ဖြစ်ကြသည်နှင့် အညီ
 ၂၀ သန့်ရှင်းခြင်း အကျိုး ကို ရကြ၏။ အဆုံး၌ လည်း ထာဝရအသက် ကို ရ
 ၂၀ ကြလိမ့်မည်။ အပြစ်တရား၏ အမူကား သေခြင်းပေတည်း။ ဘုရား
 ၂၀ သခင်ပေးတော်မူသော ဆုကျေးဇူးတော်မူကား။ ငါတို့သခင်ယေရှုခ
 ၂၀ ရစ်အားဖြင့် ထာဝရအသက်ပေတည်း။

၁ ပညတ် တရား ကို သိသော ညီအစ် ကို တို့။ ပညတ်တရားသည် လူအ
 ၂ သက်ထက်ဆုံးမျှသာ လူကို ပိုင်သည်ဟု မသိကြသလော။ ဥပမာကား။
 ၂ လင်ရှိသော မိမိသည် လင်မသေမီ တိုင်အောင် ပညတ်တရားအားဖြင့်
 ၃ သူ၌ ချည်နှောင်လျက်ရှိ၏။ လင်သေလျှင် မူကား လင်ဝတ်နှင့် လွတ်၏။
 ၃ ထိုကြောင့် မိမိလင်မသေမီ အချားသော သူ၏ မယားဖြစ်လျှင် မြောက်
 ၄ မထား သော မိမိဟု ခေါ်ဝေါ်ထိုက်၏။ လင် သေလျှင် မူကား ထိုတရား
 ၄ နှင့် လွတ်သည် ဖြစ် ၍ အချား သော သူ ၏ မယား ဖြစ် သော်လည်း
 ၄ မြောက်မထားသော မိမိဟု ခေါ်ဝေါ်ရာ အကြောင်းမရှိ။ ထိုနည်းတူ ငါ
 ၅ ညီအစ် ကို တို့။ သင် တို့သည် အချားသူတည်း ဟူသော သေခြင်းမှ
 ၅ မြောက်တော်မူသော သူ၏ မယားဖြစ် ၍ ဘုရား သခင်အလိုတော်အ
 ၅ တိုင်းကျင့်မည် အကြောင်း။ ခရစ်တော်၏ ကိုယ်ခန္ဓာ၌ သေ၍ ပညတ်
 ၅ တရားနှင့် ကွာကြ၏။ ငါတို့သည် ဇာတိပကတိ၌ ကျင့်လင့်သော အခါ အ
 ၅ ပြစ်နှင့် စပ်ဆိုင်သော စိတ်တို့သည် ပညတ်တရားအားဖြင့် ပေါက်၍ သေ

၆ ခြင်းနှင့်အလျောက်ကျင့်စေခြင်း ငှါငါတို့၏ကိုယ်အင်္ဂါများ နှိ ဖြူပြင်
 ၇ ကြ၏။ ယခုမူကားတရားစကား၏ပြင်အနက်ဟောင်း ကိုမလိုက်ဘဲ
 အတွင်းအနက်သစ်ကိုလိုက်၍ အမှုဆောင် ရွက်စေခြင်းငှါငါတို့သည်
 ၈ သေပြီးလျှင်အုပ်ချုပ်သောပညတ်တရား၏လက်မှတ္ထတ်ခြင်းသို့ရောက်
 ၉ ကြပြီး။ ။သို့ဖြစ်၍အဘယ်သို့ပြောရမည်နည်း။ပညတ်
 တရား နှိ အပြစ်ရှိသလော။အပြစ် မရှိ။ထို မျှမက။ပညတ်တရားအား
 ဖြင့်သာအဖြစ်သဘော ကိုငါသိ၏။အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။ လော
 ဘာဝိတ်မရှိရဟူပညတ်တရားမဆိုလျှင်လောဘသဘောကိုငါမသိ။
 ၁၀ အပြစ်တရားသည်ပညတ်တရားအားဖြင့်အခွင့်ရ၍ငါနှိအမျိုးမျိုးသော
 လောဘကိုကိုဖြစ်စေ၏။ပညတ်တရားမရှိလျှင်အပြစ်တရားသေ၏။
 ၁၁ အထက်ကပညတ်တရားမရှိသဖြင့်ငါအသက်ရှင်၏။ပညတ်တရား
 ၁၂ ပေါ်သော အခါ အပြစ် တရား သည် ရှင်ပြန် ၏။ငါလည်း သေ ၏။ အ
 သက်ရှင်ခြင်းနှင့်ရှည်သောပညတ်တရားသည်သေခြင်းနှင့်ရှည်သည့်
 ၁၃ ကိုငါတွေ့၏။ အပြစ် တရားသည် ပညတ် တရား အား ဖြင့် အခွင့်
 ၁၄ ရလျှင် ငါ ကိုလှည့် စား၍ သတ် လေ၏။ ထိုကြောင့်တရား တော်
 သည် သန့်ရှင်း ခြင်း ရှိ၏။ ပညတ် တော် လည်း သန့် ရှင်း ခြင်း ။
 ၁၅ ဖြောင့်မတ်ခြင်း။ကောင်းမြတ် ခြင်း ရှိ ၏။ သို့ဖြစ် ၍ ကောင်း မြတ်
 သောအရာသည် ငါသေခြင်း အကြောင်း ဖြစ် သလော။မဖြစ် နှိုင့်ရာ။
 အပြစ် တရားသည် မိမိသဘောထင်ရှားရအောင်ကောင်းမြတ်သော
 အရာအား ဖြင့် ငါ နှိ သေခြင်းအကြောင်း ကိုပြုလေ၏။ အကြောင်း မူ
 ကား။ထိုအပြစ်တရားသည်ပညတ်တော်အားဖြင့်အထွန် အပြစ် နှင့်
 ၁၆ ပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်း။ ။ထိုမှတပါး။ပညတ်တရားသည်
 ၁၇ ဝိညာဉ်နှင့်စပ်ဆိုင်သည်ကို ငါတို့သိ ကြ၏။ ငါမူကားဇာတိပကတိရှိ
 ၁၈ ၏။အပြစ်တရားလက်နှိကြေးကျန်ဖြစ်၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။
 ငါကျင့်သောအကျင့်ကိုငါမနှစ်သက်။ငါမကျင့်ချင်သောအကျင့်ကိုငါ
 ၁၉ ကျင့်၏။ငါ ရွံရှာသောအမှုကိုငါပြု၏။ ထို သို့မကျင့်ချင်သောအကျင့်
 ၂၀ ကိုငါကျင့်လျှင်ပညတ်တရားဖြောင့်သည်ဟုငါဝန်ခံ၏။ သို့ဖြစ်လျှင်
 ထိုမကောင်းသောအကျင့်ကိုငါကိုယ် ကျင့် သည် မဟုတ်။ငါအထဲ၌နေ
 ၂၁ သော အပြစ် တရားသည် ကျင့် ၏။ ငါအထဲမှာ ငါဇာတိ ပကတိ နှိ
 ကောင်းသောအရာတစ်ခုမျှ မနေသည် ကိုငါသိ၏။အဘယ်ကြောင့်
 နည်း ဟူမူကား။ကျင့် ချင် သောစိတ် ရှိသော်လည်း ကောင်း စွာကျင့်

၈

။ ရောမဩဝါဒစာ။

- ၁၉ သောအခွင့်ကိုရှာ၍မတွေ့နိုင်။ ငါကျင့်ချင်သောအကျင့်ကောင်းကို
- ၂၀ ငါမကျင့်။ ငါမကျင့်ချင်သောအကျင့်ဆိုးကိုကျင့်၏။ ထိုသို့ငါမကျင့်
- ချင်သောအကျင့်ကိုကျင့်လျှင်ငါ့ကိုယ်ကျင့်သည်မဟုတ်။ ငါအထဲ
- ၂၁ မှာနေသောအပြစ်တရားသည်ကျင့်၏။ ထိုသို့ကောင်းသောအကျင့်
- ကိုကျင့်ချင်သောအခါမကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်စေတတ်သော
- ၂၂ တရားကိုငါတွေ့၏။ ငါသည်အတွင်းလူအားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ပ
- ၂၃ ညွတ်တရားတော်ကိုနှစ်သက်၏။ သို့သော်လည်း ငါ့ကိုယ်အင်္ဂါများ
- နှိုးနှိသောအချားတရားသည်စိတ်ဝိညာဉ်တရားကိုဆိုင်ပြိုင်တိုက်လံသ
- ဖြင့်ငါ့ကိုယ်အင်္ဂါများနှိုးနှိသောအပြစ်တရားလက်သို့ငါ့ကိုဖမ်းသွား
- ၂၄ အပ်နှံသည် ကိုငါမြင်၏။ ငါသည် ညိုညင်သောသူပေစွတကား။ ဤ
- ၂၅ အသေကောင်မှငါ့ကိုအဘယ်သူကယ်လွှတ်ပါအံ့နည်း။ ငါ့တို့သခင်
- ယေရှုခရစ်အားဖြင့်ကယ်လွှတ်တော်မူသောဘုရားသခင်၏ကျေးဇူး
- တော်ကြီးလှပေ၏။ ထိုသို့စိတ်ဝိညာဉ်အားဖြင့်ဘုရားသခင်၏တရား
- တော်အလိုသို့၎င်း ဇာတိပကတိအားဖြင့် အပြစ်တရားအလိုသို့၎င်း ငါ
- လိုက်တတ်၏။

- ၁ ဘုရားသခင်ကယ်လွှတ်တော်မူသောကြောင့်ယေရှုခရစ်နှိုးနှိသောသူ
- ၂ တို့သည် အပြစ်စိရင်ခြင်းကိုခံရ။ ယေရှုခရစ်နှိုးနှိတည် သောဝိညာဉ်
- တော်၏အသက်တရားသည် အပြစ်တရား၏လက်မှတ်သေခြင်း တ
- ၃ ရား၏လက်မှတ်ငါ့ကိုကယ်လွှတ်ခဲ့ပြီး။ ဇာတိပကတိကြောင့်ပညတ်
- တရားသည်အားနည်း၍မတတ်နိုင်သောအမှုကိုဘုရားသခင်ပြုတော်
- မူခြင်းငှါအပြစ်နှင့်ပြည့်စုံသောဇာတိပကတိ၏သဏ္ဍာန်ဆောင်သော
- မိမိသားတော်ကိုအပြစ်ဖြေဖျိရာစေလွှတ်တော်မူသဖြင့်ဇာတိပကတိနှိုး
- ၄ အပြစ်ကိုဒဏ်ပေးတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား။ ဇာတိပကတိအတိုင်း
- မကျင့်ဘဲဝိညာဉ် ပကတိအတိုင်း ကျင့်သောငါတို့နှိုးနှိတရားတော်နှင့်
- ၅ ဆိုင်သောကုသိုလ်ပြည့်စုံမည် အကြောင်းတည်း။ ဇာတိပကတိအ
- တိုင်းကျင့်သောသူတို့သည် ဇာတိပကတိနှင့်စပ်ဆိုင်သောအရာတို့
- ကိုနှစ်သက်ကြ၏။ ဝိညာဉ်ပကတိအတိုင်းကျင့်သောသူတို့သည်ဝိညာဉ်
- ၆ ပကတိနှင့်စပ်ဆိုင်သောအရာတို့ကိုနှစ်သက်ကြ၏။ ဇာတိပကတိ
- နှစ်သက်ခြင်းသည် သေခြင်း အကြောင်း ဖြစ်၏။ ဝိညာဉ် ပကတိနှစ်
- သက်ခြင်းသည်အသက်ရှင်ခြင်းအကြောင်း။ ညိမ်သက်ခြင်းအကြောင်း

၇ ဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ဇာတိပကတိသဘော
 သည် ဘုရားသခင်နှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်၏တရား
 ၈ တော်အလိုသို့မလိုက်တတ်။ ထိုမျှမကမလိုက်နိုင်။ ထိုကြောင့်ဇာတိ
 ပကတိ၌ကျင့်လည်သောသူတို့သည် ဘုရားသခင်စိတ်တော်နှင့်မ
 ၉ တွေ့နိုင်ကြ။ သို့သော်လည်းဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်သည်သင်
 တို့အထဲ၌ကျိန်းဝပ်တော်မူလျှင် သင်တို့သည် ဇာတိပကတိဘက်၌နေ
 သည်မဟုတ်။ ဝိညာဉ်ပကတိဘက်၌နေကြ၏။ ခရစ်တော်၏ဝိညာဉ်
 ၁၀ ကိုမရသောသူမည်သည်ကားခရစ်တော်နှင့်မဆိုင်။ ခရစ်တော်သည်
 သင်တို့အထဲ၌ ရှိတော်မူလျှင် အပြစ်ကြောင့် ကိုယ်ကာယသေသော်
 ၁၁ လည်းကုသိုလ်တော်ကြောင့်ဝိညာဉ်အသက်ရှင်၏။ ။ထိုမျှ
 မက။ ယေရှု ကိုသေခြင်း မှထမြောက် စေတော်မူသောသူ၏ဝိညာဉ်
 တော်သည် သင်တို့အထဲ၌ ကျိန်းဝပ်တော်မူလျှင်ခရစ်တော်ကိုသေ
 ခြင်းမှထမြောက်စေတော်မူသောသူသည် သင်တို့အထဲ၌ ကျိန်းဝပ်
 သောမိမိဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် သေတတ်သောသင်တို့၏ ကိုယ်ကာ
 ၁၂ ယကိုပင်ရှင်စေတော်မူမည်။ သို့ဖြစ်၍ ညီအစ်ကိုတို့။ ငါတို့သည်ဇာ
 တိပကတိအတိုင်း ကျင့်ရမည် အကြောင်း။ ဇာတိပကတိ၏ ကျွန်ဖြစ်
 ၁၃ သည်မဟုတ်။ သင်တို့သည်ဇာတိပကတိအသက်ရှင်လျှင်သေရမည်။
 ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ကိုယ်ကာယ၏ အကျင့်တို့ ကိုသေစေလျှင်အ
 ၁၄ သက်ရှင်လိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်ဆုမွှေပဲ့ပြင်တော်မူ
 ၁၅ ခြင်းကိုခံသမျှသောသူတို့သည်ဘုရားသခင်၏သားဖြစ်ကြ၏။ အ
 ဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ သင်တို့သည် တဖန် ကြောက်ရွံ့တတ်
 သောကျွန်သဘောကိုရကြသည်မဟုတ်။ အဗ္ဗအဖဟုခေါ်ရသောအ
 ၁၆ ခွင့်နှင့်သားဖြစ်ခြင်း၏သဘောကိုရကြပြီး။ ငါတို့သည် ဘုရားသ
 ခင်၏သားဖြစ်သည်ဟုဝိညာဉ်တော်ကိုယ်တိုင်ငါတို့ဝိညာဉ်နှင့်အတူ
 ၁၇ သက်သေခံတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်၏သားမှန်လျှင်ဘုရားသခင်
 ၏အမွေခံလည်း ဖြစ်ကြ၏။ ခရစ်တော်နှင့်အတူဘုန်းဝင်စားမည်အ
 ကြောင်း။ ထိုသခင်နှင့်အတူဆင်းရဲဒုက္ခကိုခံလျှင်ထိုသခင်နှင့်ဆက်
 ဆံသောအမွေခံလည်းဖြစ်ကြ၏။

၁၈ ငါတို့အားပေါ်ထွန်းလတ်သောဘုန်းကိုထောက်သော်ယခုမျက်မှော
 က်ကာလ၌ခံရသောဆင်းရဲဒုက္ခကိုပမာဏမပြုထိုက်ဟုငါထင်၏။

- ၁၉ ဘုရားသခင်သားများတို့၏ပေါ်တွန်းခြင်းအရာကိုဝေနေယျသက္ကဝါ
- ၂၀ များတို့သည် အတ္တန်တောင့်တမျှော်လင့်လျက် နေကြ၏။ ဝေနေယျသ
- ၂၁ ဣဝါတို့သည် အနိစ္စနိုင်ငံသို့အလိုလိုလိုက်ကြသည် မဟုတ်။ဘုရားသ
- ခင်သားတို့၏ထူးမြတ်သောဗ္ဗတ်ခြင်းချမ်းသာတည်းဟူသောဖောက်
- ပြန်ပျက်စီးခြင်းအနှောင်အဖွဲ့ မကယ်လွှတ်ခြင်းချမ်းသာကိုဝင်စား
- မည်ဟုမျှော်လင့်ရသောအခွင့်ကိုပေး၍ အနိစ္စနိုင်ငံသို့လိုက်စေတော်
- မူသောသူ၏အလိုတော်ကြောင့်သာဝေနေယျသက္ကဝါတို့သည်လိုက်
- ၂၂ ကြ၏။ ဝေနေယျသက္ကဝါအပေါင်းတို့သည် ယခု တိုင်အောင်တညီတ
- ညွတ်တည်းညည်းတွား၍ဆင်းရဲဝေဒနာခံကြသည်ကိုငါတို့သိ၏။
- ၂၃ သူတို့သာဇျှင် ခံသည် မဟုတ်။မိညည်းတော်၏ ကျေးဇူး တော်အစအ
- ဦးကိုခံပြီး သောငါတို့သည် လည်းသားအရာ နှိ ချီးမြှောက်ခြင်းအ
- ကြောင်းတည်းဟူသော ကိုယ်ခန္ဓာရွေးနှုတ်ကယ်တင်ခြင်းချမ်းသာ
- ၂၄ ကိုမျှော်လင့်၍ စိတ်နှစ်လုံးအထဲ နှိ ညည်းတွားလျက်နေကြ၏ ငါတို့
- သည်မျှော်လင့်ခြင်းအားဖြင့်ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ရောက် ကြ၏။
- မျှော်လင့်ရာအရာကိုတွေ့မြင်လျှင်မျှော်လင့်ခြင်းမရှိ။တွေ့မြင်ရာအရာ
- ကိုအဘယ်သို့မျှော်လင့်ရသနည်း။ငါတို့သည်မတွေ့မမြင်သောအရာကို
- ၂၅ မျှော်လင့်လျှင်မူကား။ ထိုအရာကိုသည်းခံသောစိတ်နှင့်လင့်၍နေကြ၏။
- ၂၆ ထိုမှတပါး။ ငါတို့မတတ်နိုင်သောအရာမှာမိညည်းတော်သည်မစတော်မူ
- ၏။ငါတို့သည်ဆုတောင်းသင့်သည်အတိုင်းအဘယ်ဆုကိုတောင်းရမည်
- မဟုငါတို့မသိကြ။သို့ရာတွင်ငါတို့ဆုတောင်းခြင်းအမှုကိုနှုတ်မဖြိုက်နိုင်
- ၂၇ သောညည်းတွားခြင်းအားဖြင့်မိညည်းတော်စောင့်တော်မူ၏။ စိတ်နှစ်
- လုံးကိုစစ်တော်မူသောသူသည်လည်းမိညည်းတော်၏အလိုကိုသိတော်မူ
- ၏။အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။မိညည်းတော်သည်သန့်ရှင်းသူတို့၏
- ဆုတောင်းခြင်းအမှုကိုဘုရားသခင်၏အလိုတော်နှင့်အညီစောင့်တော်
- ၂၈ မူ၏။ ။ဘုရားသခင်ကိုချစ်သောသူတည်းဟူသော။ဤ
- စည်တော်မူခြင်းအတိုင်း ခေါ်တော်မူ သောသူတို့အကျိုး ကိုခပ်သိမ်း
- သောအရာတို့သည်တညီတညွတ်တည်းပြုရသည် ကိုငါတို့သိကြ၏။
- ၂၉ ဘုရားသခင်၏ သားတော်သည် အများသော ညီတို့တွင် သားဦးဖြစ်
- တော်မူမည် အကြောင်း။ ဘုရားသခင်ရှေ့မဆွကသိတော်မူသောသူ
- တို့သည်သားတော်၏ပုံသဏ္ဍာန်နှင့်တညီတည်းဖြစ်စေခြင်းငှါရှေ့မ
- ၃၀ ဆွကခွဲခန့်မှတ်သားတော်မူ၏။ ထိုသို့ခွဲခန့်မှတ်သားနှင့်သောသူတို့

ကိုခေါ်တော်မူ၏။ ခေါ်တော်မူသောသူတို့ ကိုလည်း အပြစ်ဗွတ်၍ ကျ
 သိုလ်ရှိရာ နှိတ်တည်စေတော်မူ၏။ ထိုသို့တည်စေတော်မူသောသူတို့ကို
 ၃၁ လည်းချီးမြှောက်တော်မူ၏။ ။ သို့ဖြစ်၍ ဤအရာများတို့၌ အ
 ဘယ်ပြောစရာရှိသနည်း။ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ဘက်၌ ရှိတော်မူ
 လျှင် အဘယ်သူသည် ငါတို့ဘက်၌ နေနိုင်သနည်း။ မိမိသားတော်
 ၃၂ ရက်ကို နှစ်ခြောက်ဘဲ ငါတို့အား သုံးအဖို့ အလိုငှါ စွန့်တော်မူသောသူ
 သည် ကား သားတော်နှင့် တကွ ခပ်သိမ်းသော ကျေးဇူးတို့ကို ငါတို့အား
 ၃၃ မပြုဘဲ အဘယ် သို့နေတော်မူမည်နည်း။ ဘုရားသခင်ရွေးကောက်
 တော်မူသောသူတို့ ကို အဘယ်သူအပြစ် တင်မည်နည်း။ အပြစ်ဖြေ
 ဗွတ်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည် အပြစ်တင်တော်မူမည်လော။
 ၃၄ ဒါဏ်ခံစေဟု အဘယ်သူစီရင်မည်နည်း။ အသေခံ၍ ခံသည် သာမက
 သေခြင်းမှ ထမြောက်၍ ဘုရားသခင်၏ လက်ျာတော်ဘက်၌ နေလျက်
 ၃၅ ငါတို့အဖို့ ဆုတောင်းတော်မူသော ခရစ်တော်သည် ထိုသို့စီရင်တော်
 ၃၆ မူမည်လော။ ခရစ်တော်၏ ချစ်ခြင်း မေတ္တာနှင့် ငါတို့ကို အဘယ်သူ
 ကွာစေမည်နည်း။ အကယ်၍ ကိုယ်တော်အတွက် အကျွန်ုပ်တို့သည် တ
 နေ့လုံး အသေသတ်ခြင်းကို ခံရပါ၏။ သတ်ဖို့ ရာထီးသေသိုးကဲ့သို့ အ
 ကျွန်ုပ်တို့ကို သူတပါးမှတ်တတ်ပါ၏ ဟု ကျမ်းစာလာသည်နှင့် အညီ အ
 ဗွန်ဆင်းရဲခံရသော်လည်း ဆင်းရဲခြင်း။ ညည်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်း။ မွတ်
 သိပ်ခြင်း။ အဝတ်အချဉ်းစဉ်းနေခြင်း။ ဘေးနှင့် တွေ့ခြင်း။ ဓါးလက်နက်
 ဖြင့် ကွပ်မျက်ခြင်း အမှုသည် ခရစ်တော်၏ ချစ်ခြင်း မေတ္တာတော်နှင့်
 ၃၇ ငါတို့ကို ကွာစေမည်လော။ မကွာစေသည် သာမက။ ငါတို့ကို ချစ်တော်
 မူသောသူ၏ ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ငါတို့သည် ထိုအမှုများတို့တွင် အ
 ၃၈ ထူးသဖြင့် အောင်မြင်ကြ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ သေ
 ခြင်းဖြစ်စေ။ အသက်ရှင်ခြင်းဖြစ်စေ။ ကောင်းကင်တမန်ဖြစ်စေ။ အ
 ထွန်အမြတ်ဖြစ်စေ။ အာဇာတန်ခိုးဖြစ်စေ။ မျက်မှောက်အရာဖြစ်
 ၃၉ စေ။ နောက်လာလတ္တံ့သော အရာဖြစ်စေ။ အမြင့်ဖြစ်စေ။ အနိမ့်ဖြစ်
 စေ။ ဤအရာမှစ၍ အဘယ်နိမ့်နွှာအရာမျှသည် ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်
 အားဖြင့် ခံရသော ဘုရားသခင်၏ မေတ္တာတော်နှင့် ငါတို့ကို မကွာစေ
 နိုင်သည် ဟု ငါသဘောကျလျက်ရှိ၏။

၁ ငါကိုယ်ကိုယ်သိသော စိတ်သည် သန့်ရှင်းသော ပိညာဉ် တော်နှင့် တကွ

၆ ဝါဘက်၌သက်သေခံထွက်ငါသည်မုသာမပါ။ ခရစ်တော်ရှေ့၌မှန်သော
 ၇ စကားကိုပြောသည်ကား။ ငါအထွန်ဝမ်းနည်းခြင်းရှိ၏။ စိတ်နှစ်လုံးထဲ
 ၈ ၌ချော့မထပ်ပူပန်ခြင်း လေဒနာရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူ
 ၉ ကား။ ဇာတိအားဖြင့်ငါအမျိုးသားချင်းဖြစ်သောငါ့အစ်ကိုတို့အ
 ၁၀ တွက်ငါသည် ကိုယ်ထိုင်ခရစ်တော်နှင့်ကွာ၍ ကျိန်ဆိုခြင်း ကျိန်ချင်
 ၁၁ ထောက်အောင်စိတ်ရှိ၏။ ထိုသူတို့သည် ဣသရေလလူဖြစ်၍ သားအ
 ၁၂ ရာ၌ချီးမြှောက်ခြင်းနှင့် ၎င်းဘုန်းအာခူဘော်တော်နှင့် ၎င်းဝန်ခံခြင်းတ
 ၁၃ ရားတို့နှင့် ၎င်းပညတ်တရားထားခြင်းနှင့် ၎င်းဝတ်ပြုခြင်းနှင့် ၎င်းဂထိ
 ၁၄ တော်တို့နှင့် ၎င်းဆိုင်ကြ၏။ အဖများတို့နှင့်ဆက်နွှယ်သောသူဖြစ်ကြ
 ၁၅ ၏။ ခရစ်တော်သည်လည်း ဇာတိအမျိုးအားဖြင့်သူတို့အမျိုးဖြစ်တော်
 ၁၆ မူ၏။ ထိုခရစ်တော်သည်လည်း အလုံးစုံတို့ကိုအစိုးရတော်မူ၍ ထာဝ
 ၁၇ ရမင်္ဂလာရှိတော်မူသောဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ အာမင်။

၆၈ ။ ဘုရားသခင်၏ဂတိတော်မတည်ဟုငါမဆိုလို။ အဘယ်
 ၆၉ ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ဣသရေလနှင့်ဆက်နွှယ်သောသူအားလုံးတို့
 ၇၀ သည်ဣသရေလလူမှန်မဟုတ်။ ထိုနည်းတူ။ အာဗြဟံအမျိုးအနွယ်
 ၇၁ ဖြစ်သောသူအားလုံးတို့သည်အာဗြဟံသားမှန်မဟုတ်။ ဣဇာက်၌သိ
 ၇၂ သင်၏အမျိုးတည်ထိမ့်မည်ဟုဗျာဒိတ်တော်ရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ဇာတိအ
 ၇၃ မျိုးသားတို့သည်ဘုရားသခင်၏သားမှန်မဟုတ်။ ဂတိတော်နှင့်ဆိုင်
 ၇၄ သောသားတို့သည်အမျိုးအနွယ်မှန်သည်ဟုမှတ်တော်မူ၏။ ဂတိ
 ၇၅ တော်အချက်ဟူမူကား။ ယခုမှစ၍ကာလအချိန်စေ့သောအခါငါလာ၍
 ၇၆ စာရာသည်သားကိုရလိမ့်မည်ဟုလာသတည်း။ ထိုမျှမက။ ရေဗက္က
 ၇၇ သည်ငါတို့အဖဇ္ဇဇာတ်နှင့်နေ၍ဖနိသန္ဓေစွဲယူသောအခါ ဘုရား
 ၇၈ သခင်ရွေးကောက်တော်မူခြင်းနှင့်ရှည်သောအကြိတော်သည်အကျင့်
 ၇၉ အားဖြင့်မတည်။ ခေါ်တော်မူသောသူ၏အလိုတော်အားဖြင့်တည်မည်
 ၈၀ အကြောင်း။ သားမဖွားမှီထိုသားတို့သည်ကောင်းသောအကျင့်မ
 ၈၁ ကောင်းသောအကျင့်ကိုမကျင့်မှီ သားအကြီးသည်သားအငယ်၌
 ၈၂ ကျန်ခံရလိမ့်မည်ဟုထိုမိမ္မအားဗျာဒိတ်တော်ရှိ၏။ ထိုသို့နှင့်အညီငါ
 ၈၃ သည်ယာကျပ်ကိုချစ်၏။ ဝေသောကိုမှန်း၏ဟုကျမ်းစာလာသတည်း။
 ၈၄ ။ ။ သို့ဖြစ်၍အဘယ်သို့ပြောရမည်နည်း။ ဘုရားသခင်သည်
 ၈၅ မတရားသောအမှုကိုပြုတော်မူသလော။ မပြုနိုင်ရာ။ ဘုရားသခင်
 ၈၆ ကငါကျေးဇူးပြုလိုသောသူကိုငါကျေးဇူးပြုမည်။ ငါသနားလိုသော

၁၉ သူ့ကို လည်းငါသနားမည်ဟု မောဂြော့ကို မိန့်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့်
 လိုချင်သောသူသည် တတ် နိုင်သည် မဟုတ်။ ပြေးသောသူသည် တတ်
 ၁၇ နိုင်သည် မဟုတ်။ ကျေးဇူးပြုတော်မူသောဘုရားသခင်သာ သျှင်တတ်
 ၁၈ နိုင်တော်မူ၏။ ဗာရောမင်းကြီးကို ကျမ်းစာ ဆိုသည် ကား။ ငါတန်ခိုး
 ကို သင်၌ ငါပြုခြင်း ငှါ ၎င်းငါနာမကို မြေကြီး တပြင်လုံး တွင် ကျော်စော
 ၁၉ စေခြင်း ငှါ ၎င်း သင် ကို ငါချီးမြှောက် ခဲ့ပြီ ဟု ဆိုသတည်း။ ထိုသို့ နှင့် အ
 ၂၀ ညီ ကျေးဇူးပြု လိုသော သူ့ကို ကျေးဇူးပြု တော်မူ၏။ ခိုင်မာ စေလိုသော
 ၂၁ သူ့ကို ခိုင်မာ စေတော်မူ၏။ ။ သို့ဖြစ်လျှင် ဘုရားသခင်သည်
 အဘယ်ကြောင့် အပြစ်တင် တော်မူသေးသနည်း။ အဘယ်သူသည် အ
 ၂၂ လိုတော်ကို ဆီးတားဘိသနည်း ဟု ဆိုမည်လော။ အချင်း လူ့ဘုရား
 သခင်ကို ညည်း ခဲ့သော သူ သင်သည် အဘယ် သူနည်း။ လုပ်အပ်သော
 အရာသည် လုပ် တတ်သော သူ့ကို ခေါ်၍ အဘယ် ကြောင့် ငါကို ဤ သို့
 ၂၃ လုပ်သနည်း ဟု ဆိုရမည် လော။ အိုးထိန်းသမားသည် အိုးမြေကို ပိုင်
 သည် မဟုတ်လော။ အိုးမြေတပုံတည်း နှင့် အိုး မြတ်အိုးယုတ် လုပ်ပိုင်
 ၂၄ သည် မဟုတ်လော။ ဘုရားသခင်သည် မိမိအမျက်တော်ကို ပြု၍ တန်
 ၂၅ ခိုးတော်ကို ထင်ရှား စေခြင်း ငှါ အလို တော်ရှိ လျက်ပျက် စီးခြင်း အဖို့
 ပြင်ဆင် သော အမျက် ခံရာ အိုး များ တို့ကို အလွန် သည်း ခံခြင်း ခန့် နှင့်
 ၂၆ သည်း ခံတော်မူသည် မှန်လျှင် အဘယ် ပြော ဖွယ်ရှိ အံ့နည်း။ ချီးမြှောက်
 ၂၇ န်ခြင်း အဖို့ ပြင် ဆင် နှင့် တော်မူသော ကရုဏာ ခံရာ အိုး များ တည်း
 ၂၈ ဟူသော ယုဒလူ အထဲမှ သာ မဟုတ်။ တပါး အမျိုး သား အထဲမှ ပရော
 ဗက်ဟောဂြော့ ဆိုသည့် အတိုင်း ခေါ်တော်မူသော ငါတို့ ၌ ဘုန်းအါ ခုဘော်
 တော်ကြွယ်ဝခြင်း ကို ထင်ရှား စေခြင်း ငှါ ပြုတော်မူသည် မှန်လျှင် အ
 ၂၉ ဘယ် ပြော ဖွယ်ရှိ အံ့နည်း။ ဟောဂြော့ ကျမ်း စာ ၌ လာသည် ကား။ ငါလူမ
 ဟုတ် သော သူ ကို ငါလူဟူ၍ ငါခေါ်မည်။ မချစ် သော သတို့ သမီး ကို
 ၃၀ လည်း အချစ်ဟူ၍ ငါခေါ်မည်။ သင်တို့သည် ငါလူမဟုတ်ဟု ပြောဆိုရာ
 အရပ် ၌ နေသော သူတို့သည် အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏
 ၃၁ သား ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်း ကို ခံရ ကြ လိမ့် မည် ဟု လာသတည်း။ ပရော
 ဗက် ဟောဂြော့ ယသည် ဣသရေလအမျိုး ကို ရည် ၍ ကျွေး ကျော်သည်
 ကား။ ဣသရေလအမျိုး သား တို့သည် သမုဒ္ဒရာ သဲလုံး နှင့် အမျှ များသော်
 လည်း ကြွင်းသော သူသာ သျှင်ကယ် တင်တော်မူခြင်း သို့ ရောက် လိမ့်
 ၃၂ မည်။ အမှုတော်ကို တရား သဖြင့် ပြီး စီး အောင်ဆုံး ဖြတ် တော်မူမည်။

ထာဝရဘုရားသည် ခြေပေါ်မှာဆုံး ဖြတ်သော အရှက်ရှိပြုတော်မူလိမ့်
 ၂၈ မည်ဟုဆိုသတည်း။ ထိုသို့နှင့်အညီဟောရှာယသည့်အထက်က ဆိုပြန်
 သည်ကား။ ကောင်းကင်ကန်ဒီးများကိုအစိုးရတော်မူသောထာဝရဘု
 ရားသည် ငါတို့နှိုင်းစွာကို ကြွင်းစေတော်မူလျှင် ငါတို့သည် သောဒုံမြို့
 ၃၀ ကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ဂေါမောရမြို့နှင့် ကုဒဲကြပြီး။ ။ ထိုကြောင့်အဘယ်သို့
 ပြောမည်နည်း ဟု မူကား။ ကုသိုလ် ကိုမကျိုး စား သောတပါး အမျိုး
 သားတို့သည် ကုသိုလ်ကို ရ၏။ ထိုသို့ ဆိုသော် ရုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ရ
 ၃၁ သောကုသိုလ်ကို ဆိုလိုသတည်း။ ကုသိုလ်တရားကို ကျိုးစားသော
 ၃၂ ဣသရေလလူတို့သည် ကုသိုလ်တရားကို မရှိကြ။ အဘယ်ကြောင့်
 ၃၃ မှီသနည်း ဟု မူကား။ ရုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် မကျိုး စား။ ပညတ်တရား
 အကျင့်အားဖြင့်သာ ကျိုးစားသတည်း။ ကျမ်စာနှင့် လာသည်ကား။ ထိ
 မိ၍လဲစရာ ကျောက်ကို ဖိအုန်တောင်ပေါ်မှာ ငါချထား၏။ ထိုကျောက်
 ကိုအမှီပြုသောသူမည်သည်ကား ဂျက်ကြောက်ခြင်း မရှိနိုင်ရာ ဟုသာ
 သည်နှင့်အညီ ထိုကျောက်ကို ဣသရေလလူတို့သည် ထိမိ၍လဲကြ၏။

၁ ညီအစ်ကိုတို့။ ဣသရေလလူတို့သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ရောက်
 စေခြင်း ငှါငါ၏ စေတနာအလိုရှိ၍ ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်းလေ့ရှိ
 ၂ ၏။ သူတို့သည် မှန်သော ပညာမရှိသော်လည်း ဘုရားသခင်ဘက်
 ၃ စိတ်အားကြီးသည် ဟု သူတို့ဘက်၌ ငါသက်သေခံ၏။ သူတို့သည် ဘု
 ရားသခင်၏ ကုသိုလ်တော်ကို မသိလျက် ကိုယ်ကုသိုလ်ကို တည်စေ
 ခြင်း ငှါရှာကြံသောကြောင့် ဘုရားသခင်၏ ကုသိုလ်တော်ကို ဝန်မခံ
 ၄ ကြ။ ရုံ ည်သောသူမည်သည်ကား ကုသိုလ် ရမည်အကြောင်း။
 ၅ ပညတ် တရား သည်ခရစ် တော်အားဖြင့် စုံလင် ခြင်း ရှိ၏။ ထိုသို့
 ကျင့် သော လူ သည် အကျင့် အားဖြင့် အသက် ဂှင် လိမ့် မည် ဟု
 မောရှေ သည် ပညတ် တရား နှင့် စပ်ဆိုင်သော ကုသိုလ်ကို ရည်၍
 ၈။၇ ရေးထားသတည်း။ ရုံကြည်ခြင်းနှင့် စပ်ဆိုင်သော ကုသိုလ်တရား
 ဟူသည်ကား။ ကောင်းကင်သို့အဘယ် သူတက် မည်နည်း။ ခက် ခဲရာ
 ထဲသို့အဘယ် သူဆင်းမည်နည်း ဟု စိတ်ထဲမအောင်းမေ့နှင့် ဟုဆို၏။
 ထိုသို့ဆိုသော် ခရစ်တော်ကို ဆောင်ခဲ့ခြင်း ငှါကောင်းကင်သို့အဘယ်
 သူတက်မည်နည်း။ ခရစ်တော်ကို သေခြင်းမှ ထမြောက် စေခြင်း ငှါခက်
 ၈ ခဲရာ ထဲသို့အဘယ် သူဆင်း မည်နည်း ဟု ဆို လိုသတည်း။ တဖန် ဆို

သည်ကား။ တရားတော်သည် သင်နှင့်နီး၏။ သင်နှုတ်နှိင်နှစ်လုံးနှိ
 ၈ ၎င်းရှိသည် ဟုဆို၏။ ထိုသို့ဆိုသော်ငါတို့ ဟောသော ရုံကြည်ခြင်း တ
 ၉ ရားကိုဆိုလိုသတည်း။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။ သင်သည်သခင်
 ၁၀ ယေရှုကို နှုတ်ဖြင့်ဝန်ခံ၍ ဘုရားသခင်သည် သူ့ကိုသေခြင်းမှထမြော
 ၁၁ က်စေတော်မူသည် ဟုစိတ်နှစ်လုံး ထဲနှိရုံကြည်လျှင် ကယ်တင်ခြင်းသို့
 ၁၂ ရောက်လိမ့်မည်။ ကုသိုလ်ရခြင်း ငှါစိတ်နှစ်လုံးဖြင့်ရုံကြည်ရ၏။ ကယ်
 ၁၃ တင်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်း ငှါနှုတ်ဖြင့်ဝန်ခံရ၏။ ကျမ်းစာလာသည်ကား။
 ၁၄ ထိုကျောက်ကိုအဖွဲ့ပြုသောသူမည်သည်ကား ဂုဏ်ကြောက်ခြင်းမရှိနိုင်
 ၁၅ ရာဟုဆိုသတည်း။ ယုဒအမျိုး။ ဟေဗရဲအမျိုးကိုမရှေး။ လူအပေါင်း
 ၁၆ တို့ကိုအစိုးရသောအရှင်တပါးတည်းဖြစ်၍ ကိုယ်တော်ကိုပဌနာပြုသော
 ၁၇ သူအားလုံးတို့နှိကျေးဇူးကြွယ်ဝတော်မူ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။
 ၁၈ ထာဝရဘုရားကိုပဌနာပြုသောသူမည်သည်ကား ကယ်ကင်တော်မူ
 ၁၉ ခြင်းသို့ရောက်လတံ့။ သို့ဖြစ်၍ဘုရားသခင်ကိုမရုံကြည်လျှင်
 ၂၀ အဘယ်သို့ပဌနာပြုနိုင်သနည်း။ ဘုရားသခင်အကြောင်းကိုမကြား
 ၂၁ လျှင်အဘယ်သို့ရုံကြည်နိုင်သနည်း။ ဟောပြောသူမရှိလျှင်အဘယ်သို့
 ၂၂ ကြားနိုင်သနည်း။ လူကိုမစေလွှတ်လျှင်အဘယ်သို့ဟောပြောနိုင်
 ၂၃ သနည်း။ ထိုသို့နှင့်အညီကျမ်းစာလာသည်ကား။ ညိမ်သက်ခြင်း၏
 ၂၄ ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်း။ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ၏ဝမ်းမြောက်စရာသိ
 ၂၅ တင်းကိုကြားပြောသောသူ၏ ခြေတို့သည် အဘယ်မျှလောက်တင့်
 ၂၆ တယ်စွတကားဟုလာသတည်း။ သို့သော်လည်းလူအားလုံးတို့သည်
 ၂၇ ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကိုနားထောင်ကြသည်မဟုတ်။ ပရောဖက်
 ၂၈ ဟောရှာယစကားဟူမူကား။ ထာဝရဘုရား။ အကျွန်ုပ်တို့ဟောပြော
 ၂၉ သောသိတင်းစကားကိုအသယ်သူရုံပါသနည်းဟုဆို၏။ သို့ဖြစ်၍ဘု
 ၃၀ ရားသခင်စကားတော်အားဖြင့်နားထောင်ခြင်းဖြစ်၏။ နားထောင်
 ၃၁ ခြင်းအားဖြင့်ရုံကြည်ခြင်းဖြစ်၏။ ထိုမှတပါး။ လူအပေါင်းတို့သည်
 ၃၂ မကြားရပြီးလော။ အမှန်ကြားရပြီး။ ဟောပြောသောသူတို့၏စကား
 ၃၃ သံသည်မြေတပြင်လုံးနှံ့ပြား၍ မြေကြီးစွန်းထိုင်အောင်ရောက်ခဲ့ပြီး
 ၃၄ ဟုငါဆို၏။ တဖန်ငါဆိုသည်ကား။ ဣသရေလလူတို့သည် မသိသ
 ၃၅ လော။ အစကမောရှေစကား ဟူမူကား။ မရေရသောလူမျိုးအားဖြင့်
 ၃၆ သင်တို့သည်ညှစ်သောစိတ်ရှိအောင်ငါပြုမည်။ ပညာမရှိသောလူမျိုး
 ၃၇ အားဖြင့်သင်တို့သည်စိတ်ဆိုးအောင်ငါပြုမည်ဟုဆို၏။ ဟောရှာယ

သည့်သာ၍ရဲရင့် ရှာဆိုသည်ကား။ ငါ့ကိုခရှာသောသူတို့သည် ငါ့ကို
 တွေ့ကြ၏။ ငါ့အကြောင်း ကိုမမေးမြန်း သောသူတို့၌ ငါထင်ရှားသည်
 ၂၁ ဟုဆို၏။ ဣသရေလလူကို ကိုရည်စောင်၍ တဖန် မိန့်ကော်မူသည်
 ကား။ နားနှထောင်း ညှင်းဆန်တတ် သောလူ မျိုး ဆ် သို့ဝဲလှေလုံး ငါ
 ၁ ထက်ကို ငါဆန့်၍ ပြီးဟုဆိုသတည်း။ ။ သို့ဖြင့် လျှင်ဘုရား
 သခင်သည် မိမိ လူမျိုး ကိုပယ် တော် မူ ပြီး လောဟုမေး သော်ပယ်
 တော်မမူဟုဆိုရ၏။ ငါပင်ဣသရေလလူ ဖြစ် ၏။ အာဗြဟံအမျိုး ဗိယာ
 ၂ မိန့် အနွယ် ဖြစ် ၏။ ဘုရားသခင် သည် အထက်က သိမှတ်တော်မူ
 သော မိမိလူရကိုပယ် တော်မမူ။ ဇေယျာကျမ်စာ၌ ပါသော အကြောင်း
 ကိုသင် တို့မသိလော။ ထိုပရောဖတ် သည် ဘုရားသခင်ရှေ့ဣသရေလ
 ၃ အမျိုး၌ အပြစ်တင်သောစကား ကို ညွှောက်၍ ထာဝရဘုရား သူတို့
 သဉ်ကိုယ်တော်၏ ပရောဖတ်များ ကိုသတ်ကြပြီး။ ကိုယ်တော်၏ ယဇ်
 ပညွင်များ ကို ဖြိုဖျက်ကြပြီး။ အကျွန်ုပ် တယောက်တည်း ကျန်ရစ်၍ အ
 ၄ ကျွန်ုပ်အသက်ကိုပင် ရှာကြပါ၏။ ဟု ညွှောက်သောအခါ အဘယ်သို့
 ဗျာဓိတ်ထား တော်မူသနည်း ဟုမူကား။ ဗာလရှေ့၌ သုံး မထောက်သော
 ၅ လူချစ်စောင်တို့ကို ငါ၌ ငါ့ကျန်ကြွင်း ဝေပြီး ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့
 နှင့် အညီ ယခုကာလတွင် ပင်ကျေးဇူးတော်အတိုင်း ရွေးကောက် တော်
 ၆ မူသော အကြွင်းအကျန် ရှိသေး၏။ ကျေးဇူးတော်အား ဖြင့် ရှိလျှင် ကိုယ်
 ကျင့်သော အကျင့်အား ဖြင့် မရှိ။ ရှိလျှင် ကျေးဇူးသင့် ကျေးဇူးမဟုတ်။
 ၇ သို့ဖြင့် လျှင် အဘယ်သို့ ခဉ်း။ ဣသရေလလူတို့ သဉ် လိုက်ရှာသော အရာ
 ကိုမတွေ့မမိ။ ရွေးကောက် တော်မူသော သူတို့သည် တွေ့မိကြ၏။ ကြွင်း
 ၈ သော သူတို့သည် မှောင်မိုက်အတိ ဖြစ်ကြ၏။ ထိုသို့ နှင့် အညီ ကျမ်စာ
 လာလည်ကား။ ဘုရားသခင်သည် အိပ်ချင် သောသဘောကို ရင် မမြင်
 နှိုင့် သော မျက်စိကို ရင် မကြား နှိုင့် သော နား ကို ရင် ထို သူတို့အား ပေး
 တော်မူပြီး ဟုလော၏။ ထိုကျမ် စာချက်သည် ယနေ့တိုင် အောင်ပြည့်စုံ
 ၉ သတည်း။ ဒါဝိဒ်စကား ဟုမူကား။ သူတို့စား ပွဲသည် ကျော့ကွင်း ဖြစ်
 ပါစေ။ ကျမ် ဖြစ် ပါစေ။ ထောင် ချောက် ဖြစ် ပါစေ။ ခံထိုက်သော အပြစ်
 ၁၀ ဖြစ် ပါစေ။ သူတို့သည် မမြင် နှိုင့် အောင် မျက်စိကွယ် ပါစေ။ သူတို့
 ကြောသည် အစည်ကုန်း ပါစေဟုလောသတည်း။

၁၁ သို့ဖြင့် လျှင် ထိုသူတို့သည် လဲနေအောင် ထိမိပြီး လောဟုမေးသော်လည်း

၁၂ ဤမနေရာ။ သူတို့ကိုတိုက်တွန်းနှိုးဆော်စရာအကြောင်းရှိရအောင်သူ
 ၁၃ တို့လဲခြင်းအားဖြင့်ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးသည်တပါးအမျိုး
 ၁၄ သားတို့၏စီးပွားကို၎င်းသို့သို့၏ခေါင်းပါးခြင်းအရာသည်ကပါးအ
 ၁၅ မျိုးသားတို့၏စီးပွားကို၎င်းဖြုတ်ချင်သောသူတို့၏ပြည့်စုံခြင်းအရာသည်
 ၁၆ သာ၍ပြုရမည်မဟုတ်လော။ ထိုသို့ဆိုသော်တပါးအမျိုးသားဖြစ်
 ၁၇ သောသင်တို့အားငါဆို၏။ ငါအမျိုးသားချင်းတို့ကိုတရားအားဖြင့်
 ၁၈ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်၍အချို့တို့ကိုကယ်တင်ခြင်းငှါငါအလိုရှိသည်ဖြစ်
 ၁၉ ၍တပါးအမျိုးသားဆီသို့စေလွှတ်သောတမန်တော်ဖြစ်သည့်နှင့်အညီ
 ၂၀ ထိုတမန်တော်အရာကိုငါချီးမွမ်း၏။ သူတို့ကိုပယ်တော်မူခြင်းအရာ
 ၂၁ သည်လူပြည်သားတို့၏မိသားစုအဖွဲ့ခြင်းအကြောင်းဖြစ်လျှင်သူ
 ၂၂ တို့ကိုသိမ်းဆည်းတော်မူခြင်းအရာသည်သေခြင်းမှတစ်ဆင့်၎င်း၎င်း
 ၂၃ ပြန်ခြင်းကဲ့သို့ဖြစ်မည်မဟုတ်လော။ အစအဦးသည်သန့်ရှင်းလျှင်
 ၂၄ အားလုံးသန့်ရှင်း၏။ အမြစ်သန့်ရှင်းလျှင်အခက်အလက်များလည်း
 ၂၅ သန့်ရှင်း၏။ အချို့သောအခက်တို့သည်ချိုးဖဲ့ပြီးမှရှင်းသောသံလွင်
 ၂၆ ပင်တည်းဟူသောသင်သည်အတက်ငုတ်နှိုဆက်၍စိုက်သဖြင့်အခက်
 ၂၇ များနှင့်အတူသံလွင်ပင်အမြစ်ကို၎င်းအဆီဩဇာကို၎င်းဆက်ဆံလျှင်
 ၂၈ ချိုးဖဲ့သောအခက်တို့ကိုကဲ့သို့ကြွားဝါခြင်းမရှိနှင့်။ ကြွားဝါလျှင်ကား
 ၂၉ သင်သည်အမြစ်ကိုမဆောင်း။ အမြစ်သည်သင်ကိုဆောင်၏။ ငါကို
 ၃၀ ဆက်၍စိုက်ခြင်းငှါထိုအခက်တို့သည်ချိုးဖဲ့ခြင်းကိုခံရပြီးဟုသင်ဆို
 ၃၁ ပြန်လျှင်မှန်စေတော့။ မရုံကြည်သောစိတ်ရှိသောကြောင့်သူတို့သည်
 ၃၂ ချိုးဖဲ့ခြင်းကိုခံရသည်ဖြစ်၍သင်သည်ရုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်သာတင်
 ၃၃ ၍။ မာနစိတ်မရှိစေနှင့်။ ကြောက်ခြင်းစိတ်ရှိစေလော့။ အကြောင်းမူ
 ၃၄ ကား။ ဘုရားသခင်သည်ပကတိအခက်များကိုနှစ်မြောတော်မမူလျှင်
 ၃၅ သင်တို့ကိုနှစ်မြောတော်မူမည်လော။ သို့ဖြစ်၍လဲသောသူတို့၏ပြင်း
 ၃၆ စွာစိရင်တော်မူခြင်းကို၎င်းကျေးဇူးတော်နှိုသင်တည်နေလျှင်သင်နှိုပြု
 ၃၇ တော်မူသောကျေးဇူးတော်ကို၎င်း၎င်းနှိုနှစ်ပါးကိုအောင်းမေ့လော့။ ကျေး
 ၃၈ ဇူးတော်နှိုမတည်မနေလျှင်သင်သည်လည်းချတ်ပြစ်ခြင်းကိုခံရမည်။
 ၃၉ သူတို့လည်းမရုံကြည်သောစိတ်ပျောက်လျှင်အပင်နှိုတဖန်ဆက်၍
 ၄၀ စိုက်သောအခွင့်ရကြသိမ့်မည်။ သူတို့ကိုတဖန်ဆက်၍စိုက်ခြင်းငှါဘု
 ၄၁ ရားသခင်တတ်နှိုင်တော်မူ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။ ပကတိ

ရှိုင်းသောသံလွင်ပင်မှသင်ကျိချက်ယူ၍ ကောင်းသောသံလွင်ပင်နှိပ်
 ကထိမလိုက် ဘဲဆက် ၍ စိုက်သည် မှန်လျှင် ပကထိအခက် ဖြစ် သော
 ထိုသူတို့သည် မိမိတို့သံလွင် ပင်နှိပ်ဆက်၍ စိုက် သောအ ခွင့်ကိုသာ၍
 ၂၅ ရမည်မဟုတ်လော။ ။ ညီအစ်ကိုတို့။ သင်တို့သည် ကြွားဝါ
 သောစိတ်မရှိမည် အကြောင်း။ ထပါး အမျိုး သား အပေါင်း တို့သည် မ
 ဝင်မီထိုင်အောင် ဆူသရေလလူ အချို့တို့သည် မှောင်မိုက်အတိဖြစ်ခြင်း
 ၂၆ တည်း ဟူသောနက် နဲ့ သောအရာကို ဝါသိစေချင်၏။ ထိုသို့ကျမ်းစာ
 နှင့်အညီ ဆူသရေလလူအပေါင်းတို့သည် ကယ်ဘင်ခြင်း သို့ရောက်ကြ
 လိမ့်မည်။ ကျမ်းစာချက်ဟူမူကား။ ကယ်လွှတ်သောသခင်သည် ဇိအုန်
 တောင်ပေါ်သို့ ကြွ၍ မတရားသော အမှုကို ဟာကျပ်အမျိုး သားတို့မှ လွှဲ
 ၂၇ တော်မူလတံ့။ သူတို့အပြစ် များကို ငါဖြေသော အခါ၌ သို့သောငါ၏
 ၂၈ ဝန်ခံခြင်း တရား သည် သူတို့နှိပ်ညှပ် စုံလတံ့ဟု လာသတည်း။ သူတို့
 သည် ဝေဂေလိတရား အားဖြင့် မူကား သင်တို့အကြောင်း ကြောင့်ရန်
 သူဖြစ် ကြ၏။ ရွေး ကောက်တော်မူခြင်းအားဖြင့် မူကား အဖများ အ
 ၂၉ ကြောင်းကြောင့်ချစ်သူဖြစ်ကြ၏။ အဘယ်သို့နည်း ဟူမူကား။ ဘုရား
 သခင်ပေးသနားတော်မူခြင်း။ ခေါ်ထားချီးမြှောက်တော်မူခြင်း ကျေး
 ၃၀ စူးမှာဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောမရှိ။ သင် တို့သည် အထက် ကဘုရား
 သခင်စကားတော်ကို နားမထောင် ဘဲနေကြသည် ဖြစ် ၍ ယခုတွင် သူ
 တို့နားမထောင်ခြင်း အမှုအားဖြင့် သင်တို့သည် သနားတော်မူခြင်းကို
 ၃၁ ခံရသကဲ့သို့ ထိုနည်းတူ။ သင် တို့ခံရသော သနားတော်မူခြင်း အား
 ဖြင့် သူတို့လည်း သနားတော်မူခြင်းကို ခံမည် အကြောင်း။ ယခုတွင် သူ
 ၃၂ တို့သည် နားမထောင်ဘဲနေကြ၏။ ဘုရား သခင်သည် လူအပေါင်းတို့
 ကို သနား တော်မူခြင်း အ ခွင့် ရှိစေခြင်း ငှါလူအပေါင်း တို့ကို နား မ
 ၃၃ ထောင်ခြင်း အဖြစ် နှိပ်တ်ထားတော်မူ၏။ ဘုရား သခင် ၏ ပညာနှင့်
 ပညာဏ်တော်သည် အလွန်ကျယ်ဝန်း နက်နဲ ဘော်မူပေ စွတကား။ စိရင်
 တော်မူချက်တို့ကို အဘယ်သူမျှ စစ် ၍ မကုန်နိုင် သည် တကား။ ကြွ
 ၃၄ တော်မူရာလမ်းတို့ကိုလည်း လိုက်ရှာ၍ မဖို့နိုင် သည် တကား။ ထာဝရ
 ဘုရား ၏ စိတ် တော်ကို အဘယ် သူသိသနည်း။ ထာဝရဘုရားနှင့် အ
 ၃၅ ဘယ်သူသည် တိုင်ပင်ဖက်ပြု သနည်း။ ကျေး စူးဆပ်ရမည် အကြော
 ၃၆ င်း။ ထာဝရဘုရား နှိအဘယ်သူသည် ကျေးစူး ပြုဘူးသနည်း။ ခပ်သိမ်း
 သောအရာတို့သည် ကိုယ်တော်ထဲက ၎င်းကိုယ်ထော်အားဖြင့် ၎င်းကိုယ်

တော်အဖို့အလိုငှါဂင်ဖြစ်ကြ၏။ ကိုယ်တော်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက်
ဘုန်းကြီးတော်မူဝေသတည်း။အာမင်။

- ၁ ညီအစ်ကိုတို့။အသက်ရှင်ခြင်းလက္ခဏာ။အပြစ်ကင်းခြင်းလက္ခဏာ။
ဘုရားသခင်နှစ်သက်တော်မူ ဖွယ်လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသောယဇ်ကို
သင်တို့သည် ပူဇော်၍ မိမိကိုယ်ခန္ဓာကို ဘုရားသခင်အားဆက်ကပ်
ခြင်းတည်းဟူသောသင်တို့ပြုအပ်သောဝတ်ကိုပြုမည်အကြောင်း။ဘု
ရားသခင်၏ကရုဏာကော်ကိုထောက်ထား၍ သင်တို့ကိုငါတို့ကံတွန်း
- ၂ နှိုးဆော်ပေ၏။ သင်တို့သည်လောကီပုံသဏ္ဍာန် ကိုမဆောင်ကြနှင့်။
ကောင်းမြတ်သောအရာ။နှစ်သက် ဖွယ်အရာ။စုံလင်သောအရာတည်း
ဟူသောဘုရားသခင်အလိုတော်ရှိရာကိုလေ့ကျက် ရအောင်စိတ်နှစ်
လုံး ကိုအသက် ပြင်ဆင် ၍ ပုံသဏ္ဍာန်ပြောင်း လဲခြင်း သို့ရောက်ကြ
- ၃ ဇော့။ လင်တို့သည်ကိုယ်ကိုယ်ထင်သင့်သည်အတိုင်းထက်လွန်
၍မထင်။ဘုရားသခင်သည်လူအသီးအသီးတို့အားရုံကြည်ခြင်းကိုဝေ
ပေးတော်မူသည်နှင့်အညီလျှောက်ပတ်စွာကိုယ်ကိုယ်တင်ရမည်
အကြောင်း။ငါသည် ကိုယ်ခံရသောကျေးဇူးတော်ကိုအဖို့ပြုလျက်သင်
- ၄ တို့တွင်ရှိသမျှသောသူတို့ကိုပညတ်ပေ၏။ ဥပမာကား။ကိုယ်တချစ်
အင်္ဂါအများရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုအင်္ဂါအများသည် ဆောင်ရွက် စရာအမှု
- ၅ တခုတည်းမရှိသကဲ့သို့ ထိုအတူ။အများဖြစ်သောငါတို့သည်ခရစ်
၆ တော်၌ကံကိုယ်ကည်းဖြစ်၍အသီးအသီးအင်္ဂါချင်းဖြစ်ကြ၏။ ထိုသို့
ပေးတော်မူသောကျေးဇူးတော်အတိုင်း ငါတို့သည် အသီးသီးအပြား
ပြားသေဆုများကိုခံရသည့်ဖြစ်၍ပရောဖက်ညာဏ်ဖြစ်လျှင်ရုံကြင်
- ၇ ခြင်း၏ ပမာဏရသည် အတိုင်းပရောဖက် ပြုစေတော့။ ဆရာအမှု
ဖြစ်လျှင်ဆရာအမှုကိုဆောင်ရွက်စေတော့။ဆုမွန်ဩဝါဒပေးသောသူ
- ၈ သည်ထိုအမှုကိုဆောင်ရွက်စေတော့။ နှိုးဆော်သွေးဆောင်သောသူ
သည် ထိုအမှုကို ဆောင်ရွက် စေတော့။အစွန့်အကြဲဝေငှသောအမှုကို
စောင့်သောသူသည်လျှင်လျှင်သေစိတ်နှင့်ဝေငှစေတော့။အုပ်ချုပ်သော
သူသည် လုတ္တဝါနှင့်အုပ်ချုပ် စေတော့။မဝသနားခြင်း အမှုကိုပြု
- ၉ သောသူသည်စေတနာစိတ်နှင့်ပြုစေတော့။ ။မေတ္တာစိတ်
သည်လျှင်၎င်းနှင့်ကင်းစေတော့။ဆိုးညစ်သောအမှုကိုစက်ဆုပ်ရွံ
- ၁၀ ရှာကြလော့။ကောင်းမွန်သောအမှု၌မိမိစည်းကပ်ကြလော့။ ညီအစ်

၁၃

ကျွန်ုပ်တို့အား အရာမှာ ကာလပေါက် ဖော်ကဲ့သို့ ဘယ်ထောက် ကိုတယောက်
 ကံစွဲမက်ကြလော့။ ချီး မှုမ်ခြင်းအရာမှာ သူသည် ကိုယ်ထက် သာ၍ မြ
 ၁၁ တ်သည် ဟု ထင်မှတ်ကြလော့။ အားထုတ်ခြင်း အရာမှာ ပျင်းရိဘဲ
 ၁၂ ထွက်စိတ်တန်း သဖြင့် အဆင်သင့်သော ကာလကို လိုက်၍ အားထုတ်
 ၁၃ ကြလော့။ မျှော်လင့်ထွက်နှင့် ဝမ်းမြောက်ကြလော့။ ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်
 ၁၄ သော အခါသည်း ခံကြလော့။ ဆုတောင်း ပဋ္ဌနာပြုခြင်း အမှုကို အမြဲပြု
 ၁၅ ကြလော့။ ဆင်းရဲသော တပည့် ချင်းတို့ အား ဝေပေးကမ်း ကြလော့။
 ၁၆ အာဂန္တုတို့အား ဧည့် သည် ဝတ်ကို ကျိုးစားပြုကြလော့။ သင်တို့ကို
 ၁၇ ညည်း ဆဲသော သူတို့အဖို့ မေတ္တာ ပို့ကြလော့။ ကျိန်ဆဲခြင်းကို မပြု။ မေ
 ၁၈ တ္တာ ပို့ခြင်းကို သာ ပြုကြလော့။ ဝမ်းမြောက်သော သူတို့နှင့် အတူ ဝမ်း
 ၁၉ မြောက်ခြင်းကို ငိုငိုကျွေး သော သူတို့နှင့် အတူ ငိုငို ကျွေးခြင်းကို ငို ပြုကြ
 ၂၀ လော့။ အချင်းချင်း စိတ်သဘောတညီတညွတ်တည်း ရှိကြလော့။ ဂုဏ်
 ၂၁ စဉ်းစိမ် ကို ငွေကွက်ခြင်း မရှိ။ နှိမ့်ချသော သူတို့နှင့် အပေါင်း အဖော် လုပ်
 ၂၂ ကြလော့။ ကြွားဝါသော စိတ် မရှိကြနှင့်။ အဘယ် သူကို မျှ ရန် တုံ့မမှု
 ၂၃ ကြနှင့်။ လူအပေါင်းတို့ ရှေ့တွင် တယ် လျောက်ပတ် သော အကျင့်ကို ကြိ
 ၂၄ စည်ကြလော့။ သင်တို့သည် တတ်နိုင် သမျှ အတိုင်း လူအပေါင်းတို့နှင့်
 ၂၅ ရန်မတွေ့ဘဲ အသင့်အတင့် နေကြလော့။ ချစ်သူတို့။ သူတပါး သည် သင်
 ၂၆ တို့ကို ပြစ်မှားလျှင် ကိုယ် တိုင် အပြစ်ပြန် မတုံ့ကြနှင့်။ သူအမျက်ဒေါသ
 ကို မဆီးတားဘဲ သည်း ခံကြလော့။ ကျမ်းစာလာသည် ကား။ ငါသည် အ
 ပြစ်တရား စီရင်ပိုင်၏။ အပြစ်နှင့် အလျောက် ငါဆပ်ပေးမည် ဟု ထာ
 ၂၇ ဝရဘုရား မိန့်တော် မူ၏။ ထိုကြောင့် သင် ၏ ရန်သူ မွတ် သိပ်လျှင်
 ၂၈ လုပ်ကျွေးလော့။ ရေငတ်လျှင် သောက်ဖို့ ပေးလော့။ ထိုသို့ ပြုသော အား
 ၂၉ ဖြင့် သူခေါင်းပေါ် ခွဲမီးခဲ ကို ပုံထားလိမ့်မည်။ အဆိုးအား ဖြင့် အရှုံးမခံ
 ၃၀ နှင့်။ အကောင်းအား ဖြင့် အဆိုးကို နှိပ်လော့။

၁ အစိုးရ သော မင်း အာဏာ စက် ၏ အုပ်စိုးခြင်း ကို လူတိုင်း ဝန်ခံစေ
 တော့။ အကြောင်း မူကား။ ဘုရားသခင် အခွင့်မရှိဘဲ မင်းအာဏာ စက်
 ၂ မရှိ။ ရှိသမျှ တို့သည် ဘုရားသခင် ခန့်ထားတော် မူရာ ဖြစ်သတည်း။
 ၃ ထိုကြောင့် မင်းအာဏာ ကို ဆန့်သော သူသည် ဘုရားသခင် စီရင်တော်
 မူရာ ကို ဆန့်သော သူ ဖြစ်၏။ ဆန့်သော သူသည် ရာဇဝတ် ခံရမည်။
 ၄ မင်း မူကား ကောင်း သော အကျင့် ကို ကျင့် သော သူ ကြောက် ရာ သို့ မ

ဟုတ်။မကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်သောသူကြောက်ရာသို့ဖြစ်၏။
 မင်းအာဏာကိုမကြောက်ဘဲနေချင်သလော။ကောင်းသောအကျင့်ကို
 ကျင့်။သို့ကျင့်လျှင်မင်းအာဏာကြောင့်ချီးမွမ်းခြင်းကိုခံလိမ့်မည်။

၄ မင်းမည်သည်ကား။သင်၏အကျိုးအလိုငှါဘုရားသခင်အစေခံဖြစ်
 ၏။မကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်လျှင်ကြောက်ခြင်းရှိစေ
 လော့။အကြောင်းမူကား။မင်းသည်အချည်းနှီးဓားဆောင်သည်မ
 ဟုတ်။မကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်သောသူတို့ကိုအပြစ်တရားစီ
 ရင်၍ရာဇဝတ်ပေးပိုင်သောသူတည်းဟူသောဘုရားသခင်အစေခံ

၅ ဖြစ်သတည်း။ထိုကြောင့်ရာဇဝတ်ကိုကြောက်သောကြောင့်သာမင်း
 အာဏာစက်၏အုပ်စိုးခြင်းကိုဝန်ခံရသည်မဟုတ်။ကိုယ်ကိုယ်
 ၆ သိသောစိတ်ကိုထောက်၍ဝန်ခံရ၏။ထိုအကြောင်းကြောင့်လည်း
 အခွန်အတုတ်ကိုပေးကြလော့။မင်းတို့သည်ဘုရားသခင်အမှု
 ၇ စောင့်မြင်၍အမှုတော်ကိုအမြဲထမ်းကြ၏။ထိုကြောင့်လူအသီးအသီး
 ခံထိုက်သည်အတိုင်းပေးကြလော့။အခွန်ကိုခံထိုက်သောသူအားအ
 ခွန်ကိုပေးကြ။အကောက်ကိုခံထိုက်သောသူအားအကောက်ကိုပေး
 ၈ ကြ။အရှိအသေခံထိုက်သောသူကိုရှိသေကြ။ဂုဏ်ခံထိုက်သောသူအား
 ဂုဏ်ကိုပေးကြ။

။အချင်းချင်းချစ်ခြင်းမှတပါးအဘယ်
 ကျေးမျှမတင်စေနှင့်။သူတပါးကိုချစ်သောသူသည်အကျင့်တရားနှင့်
 ၉ ပြည့်စုံပြီး။အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။သူမယားကိုမပြစ်မှား
 နှင့်။လူအသက်ကိုမသတ်နှင့်။သူဥစ္စာကိုမမီးနှင့်။မမှန်သောသက်သေ
 ကိုမခံနှင့်။သူဥစ္စာကိုတပ်မက်ခြင်းစိတ်မရှိနှင့်ဟူသောပညတ်မှစ၍
 အချားသောပညတ်များတို့သည်ကားကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကို
 ကိုယ်နှင့်အမျှချစ်လော့ဟူသောပညတ်တရားအဝင်အပါဖြစ်ကြ၏။

၁၀ ချစ်ခြင်းမေတ္တာရှိသောသူသည်ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူ၏အကျိုးကို
 မဖျက်ဆီးတတ်။ထိုကြောင့်ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည်အကျင့်တရားပြည့်စုံ
 ၁၁ ရာဖြစ်သတည်း။ထိုမှတပါး။ငါတို့ကိုကယ်တင်သောကျေးဇူးတော်သည်
 ငါတို့ရုံကြည့်သောနေ့မှာနီးသည်ထက်ယခုမှာသာ၍နီးသောကြောင့်
 ၁၂ ညည့်အချိန်ကုန်လု၍နေ့အချိန်ရောက်လှသောကြောင့်။ယခုမှာအိပ်
 ပြော်ရာမှနီးရသောအချိန်ရောက်ခဲ့ပြီးဟုသိ၍ကာလအချိန်ကိုထောက်
 ကိုက်လျက်မှောင်မိုက်၏အကျင့်ကိုပယ်ရှားကြစို့။အလင်း၏လက်နက်စုံ
 ၁၃ ကိုဝတ်ဆင်ဆောင်ရွက်ကြစို့။

သောကပတ်စွာတူငဲ့အောင်ပြုမူကြမိ၊ ဝှဲလုပ်ခြင်း၊ ရစ်မျိုး သောက်
 ကျူးခြင်း၊ မတရားသောခေရန် ခွဲနှိပ်ခြင်း၊ ကိလေသာညစ်ညူးခြင်း၊
 ၁ ရန်တော့ခြင်း၊ ကုတ်ပြိုင်ခြင်း၊ အမှုတို့ကိုကြည်ရှောင်ကြမိ၊ သခင်ထေရ
 ၂ ခရစ်ကိုယူတင်ဝတ်အောင်သဖြင့်ကာမဂုဏ်ခံဝားခြင်း၊ အထိငှါခွဲကြ
 ၃ ဝည်ဘဲနေကြစေဟေ့။ ။ ရှုံကြည်အားနည်းသောသူတို့ကိုသင်
 ၄ တို့သိမ်းဆည်းထက်ခံ၍ ငုံ့နား ဇွယ် သော ပြဿနာ တို့ကိုရှောင်ကြ
 ၅ စေဟေ့။ အငားအမျိုးမျိုးကိုငားအပ်သည် ဟုလူအချို့ငုံ့၏။ အားနည်း
 ၆ သော သူ မူ ကားဟင်းသီး ဟင်းငှက် ကို သား ငား တတ် ၏။ အ
 ၇ မျိုး မျိုး စား တတ် သော သူ သည် စငေး ထတ် သော သူ ကို ဖေ ထိ
 ၈ ခဲ့ ခြင် မပြု စေ နှင့်။ ငေး တတ် သော သူ သည် ထည်း စား တတ်
 ၉ သော သူ ကို အပြစ် မတင် စေ နှင့်။ အကြောင်း မူ ကား။ ဘုရား
 ၁၀ သခင်သည်သူကိုသိမ်းဆည်းထက်ခံတော်မူပြီး၊ သူတပါးပိုင်သော
 ၁၁ လူကိုအပြစ်တင်သောသင်သည်အဘယ်သူနည်း။ သူသည် မိမိသခင်
 ၁၂ စီရင်သောအားဖြင့်သာအပြစ် ဖွတ်ခြင်း၊ အပြစ် ခံခြင်း သို့ချောက်ရ
 ၁၃ ၏၊ သူသည်အပြစ် ဖွတ် ခြင်း သို့ချောက် လိမ့် နည်း အဘယ်ကြောင့်
 ၁၄ နည်းဟူမူကား။ ဘုရားသခင်သည်သူအပြစ် ကိုဖွတ်ခြင်းငှါတတ် နှိုင်
 ၁၅ တော်မူ၏။ နွေရက်တရက်ထက်တရက်သာ၍ ခြိတ်သည်ဟုလူအချို့
 ၁၆ ထင်တတ်၏။ လူအချို့မထင်၊ လူတိုင်း မိမိစိတ်သဘောကူပါလေစေ။
 ၁၇ နွေရက်ကိုစောင့်သောသူသည် သခင်ဘုရား ကိုထောက်၍စောင့်၏။
 ၁၈ နွေရက်ကိုမစောင့်သောသူသည် ထည်းသခင် ဘုရားကိုထောက်၍မ
 ၁၉ စောင့်ဘဲနေ၏။ စားသောသူသည်သခင်ဘုရားကိုထောက်သောစိတ်
 ၂၀ နှင့်စား၍ကျေးဇူးတော်ရှိသည်ဟုဝန်ခံ၏။ မစားသောသူသည်ထည်း
 ၂၁ သခင်ဘုရားကိုထောက်သောစိတ်နှင့်မစား ဘဲနေ၍ကျေးဇူး တော်ရှိ
 ၂၂ သည်ဟုဝန်ခံ၏။ ငါတို့တွင်အဘယ်သူမျှကိုယ်အထိုအလျောက်အ
 ၂၃ သက်မရှင်။ ကိုယ်အထိုအလျောက်ထည်းမသေ။ အသက်ရှင်လျှင်သ
 ၂၄ ခင်ဘုရား အထိုတော်အတိုင်းရှင်၏။ သေလျှင်ထည်း သခင်ဘုရား အ
 ၂၅ ထိုတော်အတိုင်းသေ၏။ ထိုကြောင့်အသက်ရှင်သည်ဖြစ်စေ။ သေသည်
 ၂၆ ဖြစ်စေ။ သခင်ဘုရားဆိုင်တော်မူ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ
 ၂၇ ကား။ ခရစ်တော်သည်သေသောသူတို့ကိုကိုရင်ရှင် သောသူတို့ကိုကိုရင်အ
 ၂၈ စိုးရသောအရှင် ဖြစ်ရအောင်အသေခံ၍ ခံပြီးမှအသက်ရှင်ပြန်တော်
 ၂၉ မူ၏။

၁၀ သင်သည်အဘယ် ကြောင့်ညီအစ်ကိုချင်းကိုအပြစ်တင်သနည်း။ အ
 ၁၁ ဘယ်ကြောင့်ညီအစ်ကိုချင်းကိုမထိမဲ့မြင်ပြုသနည်း။ ငါတို့အားလုံး
 ၁၂ သည်ခရစ်တော်၏တရားပဏ္ဍိတော်ရှေ့သို့ရောက်ရမည်။ ကျမ်းစာ
 ၁၃ လာသည်ကား။ ငါအသက်ရှင်ဆောင်မှုသည် ဖြို၍ငါရှေ့နှိုလူတိုင်းခူး
 ၁၄ ထောက်ရမည်။ ထိုကောင်းဘုရားသခင်ကို နှုတ်ဖြင့်သစ္စာခံရမည်ဟုထား
 ၁၅ ဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်လျှင်ငါတို့အားလုံးသည်ဘုရား
 ၁၆ သခင်စစ်ကြောကော်မူခြင်းကိုခံရမည်။ ။ ထိုကြောင့်ငါတို့
 ၁၇ သည်ယခုမှစ၍အချင်းချင်းအပြစ်မတင်ဘဲနေကြစို့။ ညီအစ်ကိုထိမိ
 ၁၈ ၍လဲစရာအခွင့်။ စိတ်ပျက်စရာအခွင့်မရှိစေမည်အကြောင်း။ သာ၍
 ၁၉ စီရင်ကြစို့။ အဘယ်အစားမျှပကတိအတိုင်းမညစ်ညူးကြောင်းကိုငါ
 ၂၀ သည်သခင်ယေရှုကိုအဖွဲ့ပြုလျက်သဘောကျ၍အမှန်သိ၏။ သို့သော်
 ၂၁ လည်းညစ်ညူးသည် ဟု အကြင်သူထင်၏။ ထိုသူ နှိညစ်ညူး၏။
 ၂၂ သင်၏ညီအစ်ကိုသည် သင်စားသောအစားကြောင့်စိတ်နာရလျှင်
 ၂၃ သင်သည် မေတ္တာတရားကိုမကျင့်။ ခရစ်တော်သည် အသေခံတော်မူ
 ၂၄ သောကျေးဇူးတော်ကိုခံရသောသူကို သင်၏အစားအားဖြင့်အကျိုး
 ၂၅ မခံစေနှင့်။ သင်တို့သည်အခွင့်ရသည်အမှုမှာကဲ့ရဲ့စရာအကြောင်း
 ၂၆ မရှိစေနှင့်။ ဘုရားသခင်နိုင်ငံတော်သည်အစားအသောက်ခွဲမတည့်။
 ၂၇ ဖြောင့်မတ်ခြင်း။ ညိမ်သက်ခြင်း။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်အား
 ၂၈ ဖြင့်ခံရသောဝမ်းမြောက်ခြင်းခွဲတည်၏။ ထိုသို့ကျင့်၍ခရစ်တော်အ
 ၂၉ မှုကိုဆောင်ရွက်သောသူသည်ဘုရားသခင်ရှေ့နှစ်သက်ဖွယ်။ လူတို့
 ၃၀ တွင်ချီးမွမ်းဖွယ်ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် ညိမ်သက်ခြင်းနှင့်၎င်းအချင်း
 ၃၁ ချင်းတည်ဆောက်ခြင်းနှင့်၎င်းရှည်သောအကျင့်ကိုကျိုးစား၍ကျင့်
 ၃၂ ကြစို့။ ဘုရားသခင်၏အမှုတော်ကိုသင်အစားအလိုငှါမဖျက်ဆီး
 ၃၃ နှင့်။ အစားအမျိုးမျိုးတို့သည် စင်ကြယ်၏။ သို့သော်လည်းသူတပါး
 ၃၄ စိတ်ပျက်စရာအကြောင်းနှင့်စားသောသူသည်အပြစ်ရှိ၏။ အမဲ
 ၃၅ သားစားခြင်း။ စပျစ်ရည်သောက်ခြင်း ကိစ္စမှစ၍ ညီအစ်ကိုထိမိ၍
 ၃၆ လဲစရာအကြောင်း။ စိတ်ပျက်စရာ အကြောင်း။ အားနည်းစရာအ
 ၃၇ ကြောင်းများကိုရှောင်အပ်၏။ သင်သည်ရုံခြင်းရှိလျှင်ကိုယ်အလို
 ၃၈ အလျောက်ဘုရားသခင်ရှေ့နှိုစေလော့။ ကိုယ်လက်ခံသောအမှုမှာ
 ၃၉ ကိုယ်နှိုအပြစ်မတင်သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။ ရုံမှားသောသူသည်

၂၅ စားလျှင် ငုံ့သောစိတ် နှိတ်သောက် စားသောကြောင့် အပြစ် ထောက်၊ ငုံ့
သောစိတ် နှိတ်သောက် ကျင့်သော အကျင့် ညည်သည် ကား အပြစ် ရှိ၏။

၂၆ ။ ဂျော့ကပ်ကာလပတ်လုံး ဇွန်ထား ထသော ယဇ္ဇာထင်ရှား
၂၇ ရှိထသော တပါး အချိုးသား အပေါင်း တို့သည် ငုံ့ကြည်နမ်း ထောင်ခွင့်
အကြောင်း၊ ပရောဖက် ကျမ်းစာများ ထာသည့် နှင့် အညီ ထာဝရဘုရား
သခင် ပညတ်တော် အတိုင်း ထိုသူတို့အား ဖော် ပြထသော နတ်နဲ့ ချာကို
ဖွင့်ထားခြင်း ကျေးဇူး တော် နှင့် ဖျော်စွာ ဝါဒဝံ အစိကရား တည်း ဟု
သော ယေရှုခရစ် အကြောင်း ကို ယောဗျော့ ခြင်းအား ဖြင့် သင်တို့ ကို မြို့
၂၈ မြို့ပိုင် ခုံ စေခြင်း ငှါ ကတ် နိုင်တော် မူသော အရှင် တည်း ဟူသော ပ
ညာ နှင့် ပြည့်စုံတော် မူသော ဘုရား သခင် တဆူ တည်း ယေရှုခရစ်အား
ဖြင့် ကမ္ဘာ အဆက်ဆက် ဘုန်းကြီး တော် မူစေသတည်း အာမင်။

၃၀ ။ ငါတို့သည် အားရှိလျှင် ကိုယ်အလို သို့သာ မလိုက်။ အားမရှိ
၃၁ သော သူတို့၏ မတတ် နိုင်ခြင်း အပြစ် ကို သည်းခံရ၏။ ထိုသို့ ငါတို့အား
၃၂ လုံးသည် ကိုယ်နှင့် ဝတ်ဆိုင်သော သူ၏ အကျိုး ကို ထောက်၍ သူကို တည်
၃၃ ဆောက်ခြင်း ငှါ သူ၏ အလို သို့လိုက် ကြစို့။ အကြောင်း မူကား ။ ခရစ်တော်
ပင်ကိုယ် အလို သို့သာ မလိုက်။ ကျမ်းစာ လာသည် အတိုင်း ကဲ့ရဲ့ခြင်း ကို
၃၄ ခံတော် မူ၏။ ကိုယ်တော် ကို ကဲ့ရဲ့သော သူတို့၏ စကား သည် အကျွန်ုပ်
၃၅ ခေါင်းပေါ် မှာ ရောက်ပါ၏ ဟု ကျမ်းစာ လာသတည်း။ ငါတို့သည် ကျမ်း
စာ နှိပါသော သည်းခံခြင်း။ သက်သာခြင်း အကြောင်း များကို အမှီ ပြု၍
၃၆ မျှော် လင့် ရာ အခွင့် ရှိစေခြင်း ငှါ ကျမ်း စာ နှိ အထက် ကရေး ထား သ
၃၇ မှုတို့သည် ငါတို့ ကို ဆု မြတ်ဩဝါဒ ပေး ၍ ရေးထား သတည်း။ သင်တို့
သည် ငါတို့ သခင် ယေရှုခရစ် ၏ ခမည်းတော် တည်း ဟူသော ဘုရား သ
ခင် ကို တညီ တညွတ် တည်း နှုတ်မြှောက် ၍ ချီးမွမ်း ရအောင် ယေရှုခရစ် အ
လို တော် အတိုင်း အချင်းချင်း စိတ်တညီ တညွတ် တည်း ဖြစ်ကြမည် အ
ကြောင်း။ သည်းခံခြင်း။ သက်သာခြင်း ၏ အရှင်။ ဘုရား သခင် ကယ်မ
၃၈ သနား တော် မူပါစေသော။ ခရစ်တော် သည် ဘုရား သခင် ၏ ဘုန်း
တော် ကို ထင်ရှား စေလျက် ငါတို့ ကို သိမ်း ဆည်း လက် ခံတော် မူ သကဲ့
သို့ သင်တို့ သည် တယောက် ကို တယောက် သိမ်း ဆည်း လက် ခံ ကြ
လော့။

၃၉ ငါဆိုသည် ကား။ ယေရှုခရစ် သည် ဘုရား သခင် ၏ သစ္စာ တော် ကို
၃၇၄

ထောက်၍ အဖထိုသည် ခံရသောဂတိတော်များ ကိုတည် စေခြင်း ဌာ
 ၄၀ ၎င် တပါးအမျိုး သား ထိုသည် ဘုရား သခင် ၏ ကရုဏာတော်ကိုခံ
 ၄၁ ကြောချီးမွမ်းစေခြင်း ဌာ၎င်ဇာတ်သွင်းမင်္ဂလာခံခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သော
 ၄၂ အမှု ကို ဆောင်ရွက် တော်မူ၏။ ထိုသို့ နှင့် အညီကျမ် စာလာ သည်
 ၄၃ ကား။ ထိုကြောင့်တပါးအမျိုးသားထိုတွင်ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပါ
 ၄၄ မည်။ နာမတော်ကိုထောမနာသိချင်း ဆိုပါမည် ဟုလာသတည်း။ တ
 ၄၅ ဗန်လာသည့်ကား။ တပါးအမျိုးထို။ သင်ထိုသည်ဘုရားသခင် ၏ လူမျိုး
 ၄၆ နှင့်အကုဝမ် မြောက်ခြင်း ရှိကြလော့ဟုလာ၏။ တဖန်ကား။ လူအမျိုး
 ၄၇ အပေါင်းထို။ ထာဝရဘုရားကိုချီးမွမ်းကြလော့။ လူအန္တယ်အပေါင်းထို။
 ၄၈ ကိုယ်တော်ကိုအထွန်ချီးမွမ်း ကြလော့ ဟု လာ၏။ တဖန်ဟောရှာယဆို
 ၄၉ သည့်ကား။ ယေရှု၏အမြစ်ပေါက်၍တပါးအမျိုးသားကိုအုပ်စိုးခြင်း ဌာ
 ၅၀ ပေါ်ထွန်း သောသူဖြစ် လိမ့်မည်။ ထိုသူကိုတပါးအမျိုး သား ထိုသည်
 ၅၁ ကိုးစားကြလိမ့်မည် ဟုဆိုသတည်း။ သင်ထိုသည်သန့်ရှင်းသောပိ
 ၅၂ ညည် တော်၏ တန်ခိုး အားဖြင့် မျှော်လင့် ခြင်း ပါရမီနှင့် ကြွယ်ဝရ
 ၅၃ အောင်ရုံကြည်သောစိတ်ရှိ၍ဝမ်မြောက် သက်သာခြင်း အမျိုး မျိုးထို
 ၅၄ နှင့်ပြည့်စုံမည်အကြောင်း။ မျှော်လင့်ခြင်း၏ အရှင်။ ဘုရားသခင်ကယ်
 ၅၅ မသနားတော်မူပါစေသော။ ။ ညီအစ်ကိုထို။ သင်ထိုသည်
 ၅၆ ကောင်းသော ပကတိသဘောနှင့်ပြည့်စုံ၍အရာရာ ထိုကိုသိနားလည်
 ၅၇ သဖြင့်အချင်းချင်းဆုမွန်ခြင်း ဌာတတ်နိုင်သည် ကိုငါသဘောကျလျက်
 ၅၈ ရှိ၏။ သို့သော်လည်း သန့်ရှင်း သောပိညည်တော်သည် သန့်ရှင်းစေ
 ၅၉ တော်မူသောနှစ်သက် ဗွယ်ရာပူဇော် သကာတည်း ဟူသောတပါးအ
 ၆၀ မျိုးသားထို ကို ပူဇော်ရအောင် ငါသည်ဘုရားသခင်ဝေလီတရား
 ၆၁ ကိုဟောသောအမှုကို ဆောင်၍တပါး အမျိုးသား ထိုတွင်ယေရှုခရစ်
 ၆၂ ၏အမှုစောင့်ဖြစ်စေခြင်း ဌာဘုရားသခင် သည် ငါနှိအပ်ပေး တော်မူ
 ၆၃ သောကျေးဇူးတော်ကိုငါအဖို့ ပြု၍ ညီအစ်ကိုထို။ သင် ထိုကိုသတိပေး
 ၆၄ သောသူဖြစ် လျက် ခပ်ရဲရဲရေး ထား၍ကြား လိုက် ပါ၏။ ထိုကြောင့်
 ၆၅ ဘုရားသခင်နှင့်စပ်ဆိုင်သောအရာ ထိုနှိုငါသည်ယေရှုခရစ်အားဖြင့်
 ၆၆ ကြွားဝါဝမ်မြောက်ခြင်းအကြောင်းရှိ၏။ တပါးအမျိုးသားထိုသည်
 ၆၇ စကား အားဖြင့် ၎င်အကျင့် အားဖြင့် ၎င်နား ထောင်စေခြင်း ဌာခရစ်
 ၆၈ တော်သည်နိမိတ်လက္ခဏာ။ အံ့ဗွယ် သောအမှုများ နှိုပါသောတန်ခိုး။
 ၆၉ သန့်ရှင်းသောပိညည်တော်၏တန်ခိုးကိုပြု၍ ငါအားဖြင့်ပြုတော်မူသ

မှာတို့ကို သာဝါပြောစုံ၏၊ ထိုကျေးဇူးတော်ကို အမှီပြုလျက် ငါသည်
 ယေရုရှလင်မြို့မှ စ၍ ဆူလူဒိုက် ပိဋ်တိုင်အောင် ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်တို့၌
 ၂၀ ခရစ်တော်၏ ဝေဠာတရားကို အကျင့်အစဉ်ပေါင်းပြီး၊ ထိုသို့အနား
 သူတဉ်သောတို့က ခြစ်အပေါ်မှာ ငါထင်၍ မတဉ်ခဆောက်ရအောင် ခ
 ၂၁ ရစ်တော်၏ နာမကို ကြွားဘူးသော အရပ်၌ ဝေဠာတရားကို ဟော
 ခြင်းငှါ စေတနာစိတ်နှင့် ငါကျိုးစားအားထုတ်လေ့ရှိ၏၊ ထိုသို့နှင့် အ
 ညီကျမ်းစာသာသနာကို ကျိုးစားအားထုတ်သော သူများပြုဘူး
 သော်လည်း သူတို့သည် မြင်ကြလိမ့်မည်၊ ကြွားဘူးသော သူတို့
 ၂၂ သည် နားထည်ကြလိမ့်မည် ဟု ထာသတည်း၊ ။ ထိုကြောင့်
 ၂၃ ဆင်တို့ဆီသို့ ငါမလာရအောင် အပန်များ စွာ ခြစ်တားသော ကြော
 ၂၄ င်းကို ငါတွေ့၏၊ ယခုမူကား ဤအရပ်တို့၌ အခွင့်မရသည့် ဖြစ်၍ သင်
 တို့ဆီသို့ သွားခြင်း ငှါ တာရှည်စွာ ကာထပတ်လုံးအလှီရှိသော ကြောင့်
 ၂၅ သပါနိပြည်သို့ ငါသွားသော အခါ သင်တို့ဆီသို့ သင်မည်၊ သို့ဖြစ်၍
 ထမခရီး၌ သင်တို့ကို ငါတွေ့မြင်လျှင် သင်တို့နှင့် အတူပေါင်းပေါ်လျက်
 အတန်အရာစိတ်ဖြေရောင့်ရဲပြီး မှုထိုပြည်သို့ သင်တို့ ပို့ဆောင်ခြင်း
 ၂၆ ကျေးဇူးကို ခံမည် ဟု ငါမျှော်လင့်၏၊ ယခုအခါ သန့်ရှင်းသူတို့ကို လုပ်
 ၂၇ ကျေး၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ငါသွားရမည်၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူ
 ကား၊ မာကေဒေါနိပြည်၊ အခါယပြည်၌ နေသော တပည့်တော်တို့သည်
 ယေရုရှလင်မြို့၌ ဆင်းရဲသော တပည့်တော်ချင်းတို့အား ဥဇ္ဈာကို မှု၍
 ၂၈ စေတနာစိတ်နှင့် ဖြစ်ကြပြီး၊ စေတနာစိတ်ရှိသည် ဟု ဆိုသော် ထိုသူတို့
 သည် ကျေးဇူးတင်သော သူဖြစ်ကြ၏၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူ ကား၊
 ၂၉ တပါးအမျိုးသားတို့သည် ဓမ္မဥဇ္ဈာကို ယုဒတပည့်တို့နှင့် ဆက်ဆံ၍ ရသည့်
 ၃၀ မှန်လျှင် လောကီဥဇ္ဈာကို ဖြစ်လုပ်ကျွေးအပ်၏၊ ထိုကြောင့် ဤအမှုကို
 ၃၁ ငါဆောင်ရွက်၍ ဤအလှူလက်ဆောင်ကို ယုဒမျိုးတပည့်တော်တို့၌ လုံ
 ခြုံစွာ အပ်ပြီး မှုသင်တို့အနားမှာ ရှောက်၍ သပါနိပြည်သို့ ငါသွားမည်၊
 သင်တို့ဆီသို့ ငါလာသော အခါ ခရစ်တော်၏ ဝေဠာတရား၌ ပါသော
 ၃၂ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာပြည့်စုံခြင်းနှင့် ရောက်လာမည်ကို ငါသိ၏။
 ။ ငါသည် ဘုရားသခင်အလိုတော်အတိုင်း ဝမ်းမြောက်သော စိတ်
 ၃၃ နှင့် သင်တို့ဆီသို့ လာ၍ သင်တို့နှင့် အတူသက်သာခြင်းခံစားရအောင်
 ယုဒပြည်၌ ညည်းဆန်သော သူတို့လက်မှ ငါလွှတ်မည် အကြောင်း၊ ယေ
 ရုရှလင်မြို့အား ငါလုပ်ကျွေးခြင်း အမှုကို သန့်ရှင်းသူတို့သည် နှစ်သက်

မည်အကြောင်း။ ညီအစ်ကိုတို့။ သင်တို့သည် ငါနှင့်အတူကျိုးစားအားထုတ်၍ ငါအဖို့အလိုငြါဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုကြပါဟု ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ဝိညာဉ်တော်၏ မေတ္တာကရုဏာကို အကြောင်း
 ၃၂ ပြု၍ သင်တို့ကို ငါတိုက်တွန်းနှိုးဆော်ပါ၏။ ညီမိသက်ခြင်းအရှင်။ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့အား လုံးဆီမှာ ဂြိနေတော်မူပါစေသော။ အါမင်။

၁ ကင်ခြေမြို့အသင်းတော်၌ သင်းထောက်မိဗ္ဗ။ ငါတို့နှစ်မိမိဗေကို သင်တို့
 ၂ ထံသို့ ငါသွင်းပေး၏။ သန့်ရှင်းသူတို့သည် ပြုသင့်သည်အတိုင်း သခင်ဘုရားကို ထောက်၍ သူ့ကို လက်ခံသိမ်းဆည်းကြပါ။ သူသည် အကုမလိသမျှသော အမှုတို့၌ သူ့ကို ကုမကြပါ။ အကြောင်းမူကား။ သူသည် များသော သူတို့ကို ၎င်းငါ့ကို ပင်၎င်း မစသော သူဖြစ်၏။
 ၃ ။ ငါနှင့်အတူ ယေရှုခရစ် အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်သော သူ။
 ၄ ပြစ်ကိလနှင့် အာဂုလကို နှုတ်ဆက်ကြပါ။ ထိုသူတို့သည် ငါအသက်ကို ကယ်လွတ်ရအောင် မိမိလည်ပင်းကို ချထားသော သူဖြစ်၏။ သူတို့ကျေးဇူးကို ငါတယောက်တည်းသာ ဝန်ခံသည် မဟုတ်။ တပါးအမျိုး
 ၅ သားအသင်းတော်အပေါင်းတို့သည် ဝန်ခံကြ၏။ သူတို့အိမ်၌ ဂြိသေပါအသင်းတော်ကို လည်း နှုတ်ဆက်ကြပါ။ အာဂြိပြည်တွင် ခရစ်တော်ဘက်
 ၆ ၌ အဦးဝင်သော သူ။ ငါချစ်သား ဝေဒဲနက်ကို နှုတ်ဆက်ကြပါ။ ငါအမှုကို ကျိုးစား၍ ဆောင်ရွက်သော မာရီကို နှုတ်ဆက်ကြပါ။ ငါနှင့်အတူ အကျည်းခံသော သူ။ ငါအမျိုးသားချင်းအခြွေအနိတ်နှင့် ယုန်ကို နှုတ်ဆက်ကြပါ။ သူတို့သည် တမန်တော်များတွင် အသရေထင်ရှားသော
 ၈ သူဖြစ်၏။ ငါအရင်ခရစ်တော်ထံ ခဉ်းခံသော သူလည်း ဖြစ်၏။ သခင်ဘုရား၌ ငါချစ်သား အဗ္ဗလိကို နှုတ်ဆက်ကြပါ။ ငါတို့နှင့်အတူ ခရစ်တော်အမှုကို ဆောင်ရွက်သော ဥရုဗန်ကို ၎င်းငါချစ်သား သတာရကို ၎င်းနှုတ်ဆက်ကြပါ။ တပည့်တော်စစ်ဖြစ်သော အပေလေကို ၎င်းအာ
 ၁၀ ရိတ္တောဗုလုအိမ်သူအိမ်သားတို့ကို ၎င်းနှုတ်ဆက်ကြပါ။ ငါ၏အမျိုးသားချင်းဟောရာ ချွန်ကို ၎င်းသခင်ဘုရားထံ ခဉ်းခံသော နာကီသုအိမ်
 ၁၂ သူအိမ်သားတို့ကို ၎င်းနှုတ်ဆက်ကြပါ။ သခင်ဘုရား အမှုတော်ကို ကျိုးစားသော မိဗ္ဗ။ တရုဖဲနှင့် တရုဖောသကို ၎င်း သခင်ဘုရား အမှုတော်ကို အထွန်ကျိုးစား၍ ချာအပ်သော မိဗ္ဗ။ ပေရုသိကို ၎င်းနှုတ်ဆက်
 ၁၃ ကြပါ။ မြတ်သော တပည့်တော်ရုဗုကို ၎င်းသူ၏အမိတည်း ဟူသော

၁၄ ငါ၏အမိကို၎င်းနှင့်နှုတ်ဆက်ကြပါ။ အသံကြိတ်။ ဗလောဂုန်။ ဟေရမ။ ပတ်
 ရောဗ။ ဟေရမေမှစ၍ သူတို့နှင့် အတူနေသော ညီအစ်ကိုတို့ကို နှုတ်
 ၁၅ ဆက်ကြပါ။ ဖိလောလုပ်။ ယုထိ။ နေရ။ နေရနှင့် မှီငြမ်းလှမှုမှစ၍ သူ
 ၁၆ တို့နှင့်အတူနေသော သန့်ရှင်းသူအားလုံးတို့ကို နှုတ်ဆက်ကြပါ။ သန့်
 ရှင်း သော နှစ်ခြင်း ဖြင့် အချင်း ချင်း တယောက် ကို တယောက် နှုတ်
 ဆက်ကြပါ။ ခရစ်တော်၏ အသင်း များ တို့သည် သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်
 ၁၇ ကြ၏။ ညီအစ်ကိုတို့။ သင်တို့ခံခဲ့ပြီးသော ဆုမ္မဩဝါဒကို
 ဆန္ဒကျင်ဘက်နေ၍ သင်း ခဲ့ခြင်း။ ထိမိ၍ ထဲခြင်း အကြောင်း ကို ပြု
 ၁၈ သော သူတို့ကို မှတ်၍ ရှောင်ကြပါဟု ငါသတိပေး၏။ အဘယ်ကြောင့်
 နည်းဟူမူကား။ ထိုသို့သော သူတို့သည် ငါတို့သခင် ခရစ်တော်၏ အမှု
 ကို မဆောင်ရွက်ဘဲ လျက်မိမိတို့ ဝမ်းစာအမှုကို ဆောင်ရွက်၍ လောက
 ဝတ်စကား။ ချော့မော့သော စကား အားဖြင့် သတိမရှိသော သူတို့ကို
 ၁၉ ထည့်စားကြ၏။ သင်တို့ရုံကြည်နားထောင်ခြင်း အကြောင်း အရာ
 သည် လူအပေါင်းတို့တွင် ကျော်စောသည်ဖြစ်၍ ငါဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ
 ၂၀ ၏။ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် ကောင်းရာ နှိကားပညာရှိ စေခြင်းငှါ
 ၎င်း ဆိုးရာ နှိကားအပြစ်ကင်း စေခြင်းငှါ ၎င်း ငါအသို ရှိ၏။ ညီမ
 သက်ခြင်း အရှင်။ ဘုရားသခင်သည် စာတန်ကို သင်တို့ခြေအောက်နှိ
 များမကြာ နှိပ်စက်တော်မူမည်။ ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်၏ ကျေးဇူး
 ၂၁ တော်သင်တို့နှိုးမြှောက်ပါစေသော။ ငါနှင့်အတူ အမှုတော်ကို
 ဆောင်သော တိမောသေမှစ၍ ငါ၏အမျိုးသားချင်းလက်။ ယာသုန်။
 ၂၂ သော သိပတရုတို့သည် သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။ ဤစာကို ရေးသော
 ငါတေရုတိသည် သခင်ဘုရားကို ထောက်၍ သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်ပါ၏။
 ၂၃ ငါကို ၎င်းသင်း ဝင်သူ အပေါင်း တို့ ကို ၎င်း လက်ခံ၍ ဧည့်သည် ဝတ်ပြု
 သော ဂါယနှင့် မြို့စာရေး ဇေတ္တနှင့် သင်တို့ညီအစ်ကို ကွာတုတို့သည်
 ၂၄ သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။ ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်၏ ကျေးဇူးတော်
 သင်တို့အားလုံး နှိုးမြှောက်စေတည်း။ အာမင်။

။ရောမဩဝါဒစာပြီး၏။

။ ကောရိန္ဒြဝါဒစာ ပဌမစောင်။

- ၁ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်အားဖြင့် ယေရှုခရစ်၏တမန်တော်အရာ
- ၂ နှစ်ခန့်ထားသောငါပေါ့လှနှင့်ငါညီသုဿင်က ယေရှုခရစ်အားဖြင့် အပြစ်နှင့်ကင်းစင်၍သန့်ရှင်းသူအရာ နှစ်ခန့်ထားသောသူကည်းဟူသော ကောရိန္ဒြဝါဒီ နှစ် ဂါထာ ဘုရားသခင် အသင်း တော် မှ စ၍ ခင်ဆိမ်း သော အရပ် နှစ် ဂါထာ သခင် ယေရှုခရစ်ကိုပဌနု ပြုသောသူ
- ၃ အပေါင်း တို့ကို ကြား လိုက်ပါ၏။ ထိုသခင်သည် ငါတို့သခင်သာမ ဟုတ်။ သူတို့သခင်လည်း ဖြစ်တော်မူ၏။ သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ငါတို့အ ဖတည်း ဟူသောဘုရား သခင်အထံတော် ကကျေးဇူး တော်နှင့်ညီမ်
- ၄။ သက်ခြင်းသင်တို့အားဖြစ်ပါစေသော။ ။ အထက်ကခရစ်
- ၅ တော်သက်သေကိုသင်တို့တွင်တည်စေသည်ရှိသော်သင် တို့သည်ထို ခရစ်တော်အားဖြင့်အရာရာ နှစ် နှုတ်သ ဘွဲ့။ ညာဏ်သတ္တိ အပေါင်းနှင့် ကြွယ်ဝပြည့်စုံကြသည်ဖြစ်၍ ယေရှုခရစ် အားဖြင့် သင် တို့အားပေး တော်မူသောဆုကျေးဇူးတော်ကိုငါထောက်၍သင်တို့အကြောင်းကြော
- ၆ ငွ်ငါ၏ဘုရားသခင် ကျေးဇူး တော် ကို အစည် ငါချီးမွမ်း ပါ၏။ ထို ကြောင့်သင်တို့သည်ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ပေါ်ထွန်းတော် မူမည် အရာကိုမျှော်လင့်၍ အစည်ဆုတော်ချီးတစ်ပါးမျှမလျော့ဘဲ ပြည့်စုံ
- ၇ လျက်ရှိကြ၏။ သင်တို့သည်ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏နှေ့ရက်နှစ်အပြစ် တင်စရာအခွင့်နှင့်ကင်းလွတ်မည် အကြောင်း။ သင်တို့ကိုအဆုံးတိုင်
- ၈ အောင်နိုင်ခဲ့မြဲမြဲ စေတော်မူလိမ့်မည်။ ငါတို့သခင်တည်းဟူသော သားတော်မြတ်ယေရှုခရစ်နှင့်ဆက်ဆံခြင်းကျေးဇူးတော်ကိုသင်တို့ အားပေးတော်မူသောဘုရားသခင်သည်သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။
- ၉ ။ ညီအစ်ကိုတို့။ သင်တို့အားလုံးသည်စကားတညီတညွတ် တည်းဖြစ်၍ အချင်းချင်းမကွဲပြားဘဲ စိတ်သဘော တညီ တညွတ် တည်းရှိသည်နှင့်စေ့စပ်ကြမည်အကြောင်း။ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏
- ၁၀ ခုမတော်ကိုအမှီပြု၍သင်တို့ကိုငါနှိုးဆော်တောင်းပန်၏။ အဘယ် ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ငါညီအစ်ကိုတို့။ သင်တို့သည်အချင်းချင်းကွဲ ပြားရန်တွေ့ခြင်းရှိသည် ကို ခလောဇ္ဈ လူအချို့တို့သည် ကြားပြောကြ
- ၁၁ ။ သင်တို့ကငါသည်ပေါ့လှတပည့်ဖြစ်၏။ ငါသင့်အာပေါ့လှတပည့်

ကျချစ်ခြင်းအရာမှာမကတီပေါက်ဖော်ကဲ့သို့တယောက် ကိုတယောက်
 က်ရုံမက်ကြလော့။ ချီးမွမ်းခြင်းအရာမှာသုသည် ကိုယ်ထက်သာ၍မြ
 ၁၁ တ်သည်ဟုထင်မှတ်ကြလော့။ အားထုတ်ခြင်းအရာမှာမပျင်းရိဘဲ
 လျက်စိတ်တန်းသဖြင့်အဆင်သင့်သောကာလကိုလိုက်၍အားထုတ်
 ၁၂ ကြလော့။ မျှော်လင့်ထွက်နှုန်းမြောက်ကြလော့။ ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်
 သောအခါသည်းခံကြလော့။ ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုခြင်းအမှုကိုအမြဲပြု
 ၁၃ ကြလော့။ ဆင်းရဲသောတပည့်ချင်းတို့အားဝေငှပေးကမ်းကြလော့။
 ၁၄ အာဂန္တုတို့အား ဧည့်သည် ဝတ်ကိုကျိုးစားပြုကြလော့။ သင်တို့ကို
 ညည်းဆဲသောသူတို့အဖို့မေတ္တာပို့ကြလော့။ ကျိန်ဆဲခြင်းကိုမပြု။ မေ
 ၁၅ တ္တာပို့ခြင်းကိုသာပြုကြလော့။ ဝမ်းမြောက်သောသူတို့နှင့်အတူဝမ်း
 မြောက်ခြင်းကိုငိုငိုကျွေးသောသူတို့နှင့်အတူငိုကျွေးခြင်းကိုငိုပြုကြ
 ၁၆ လော့။ အချင်းချင်းစိတ်သဘောတညီတညွတ်တည်းရှိကြလော့။ ဂုဏ်
 စဉ်းစိမ်ကိုငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိ။ နှိမ့်ချသောသူတို့နှင့်အပေါင်းအဖော်လုပ်
 ၁၇ ကြလော့။ ကြွားဝါသောစိတ်မရှိကြနှင့်။ အဘယ်သူကိုမျှရန်တုံ့မမူ
 ကြနှင့်။ လူအပေါင်းတို့ရှေ့တင့်တယ်လျောက်ပတ်သောအကျင့်ကိုကြံ
 ၁၈ စည်ကြလော့။ သင်တို့သည်တတ်နိုင်သမျှအထိုင်းလူအပေါင်းတို့နှင့်
 ၁၉ ရန်မတွေ့ဘဲအသင့်အတင့်နေကြလော့။ ချစ်သူတို့။ သူတပါးသင့်သင်
 တို့ကိုပြစ်မှားလျှင်ကိုယ်တိုင်အပြစ်ပြန်မတုံ့ကြနှင့်။ သူအမျက်ဒေါသ
 ကိုမဆီးတားဘဲသည်းခံကြလော့။ ကျမ်စာလာသည်ကား။ ငါသည်အ
 ပြစ်တရားစီရင်ပိုင်၏။ အပြစ်နှင့်အလျောက်ငါဆပ်ပေးမည်ဟုထာ
 ၂၀ ဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့်သင်၏ရန်သူမှတ်သိပ်လျှင်
 လုပ်ကျွေးလော့။ ရေငတ်လျှင်သောက်ဖို့ပေးလော့။ ထိုသို့ပြုသောအား
 ၂၁ ဖြင့်သူခေါင်းပေါ်၌မီးခဲကိုပုံထားလိမ့်မည်။ အဆိုးအားဖြင့်အရှုံးမခံ
 နှင့်။ အကောင်းအားဖြင့်အဆိုးကိုနိုင်လော့။

၁ အစိုးရသောမင်းအာဏာစက်၏အုပ်စိုးခြင်းကိုလူတိုင်းဝန်ခံစေ
 တော့။ အကြောင်းမူကား။ ဘုရားသခင်အခွင့်မရှိဘဲမင်းအာဏာစက်
 မရှိ။ ရှိသမျှတို့သည်ဘုရားသခင်ခန့်ထားတော်မူရာဖြစ်သတည်း။
 ၂ ထိုကြောင့်မင်းအာဏာကိုဆန်သောသူသည်ဘုရားသခင်စီရင်တော်
 မူရာကိုဆန်သောသူဖြစ်၏။ ဆန်သောသူသည်ရာဇဝတ်ခံရမည်။
 ၃ မင်းမူကားကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်သောသူကြောက်ရာသို့မ

ဟုတ်။မကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်သောသူကြောက်ရာသို့ဖြစ်၏။
 မင်းအာဏာကိုမကြောက်ဘဲနေချင်သလော။ကောင်းသောအကျင့်ကို
 ကျင့်။သို့ကျင့်လျှင်မင်းအာဏာကြောင့်ချီးမွမ်းခြင်းကိုခံလိမ့်မည်။
 ၄ မင်းမည်သည်ကား။သင်၏အကျိုးအလိုငှါဘုရားသခင်အစေခံဖြစ်
 ၏။မကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်လျှင်ကြောက်ခြင်းရှိစေ
 လော့။အကြောင်းမူကား။မင်းသည်အချည်းနှီးစားဆောင်သည်မ
 ဟုတ်။မကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်သောသူတို့ကိုအပြစ်တရားစီ
 ၅ ရင်၍ရာဇဝတ်ပေးပိုင်သောသူတည်းဟူသောဘုရားသခင်အစေခံ
 ဖြစ်သတည်း။ထိုကြောင့်ရာဇဝတ်ကိုကြောက်သောကြောင့်သာမင်း
 အာဏာစက်၏အုပ်စိုးခြင်းကိုဝန်ခံရသည်မဟုတ်။ကိုယ်ကိုယ်
 ၆ သိသောစိတ်ကိုထောက်၍ဝန်ခံရ၏။ထိုအကြောင်းကြောင့်လည်း
 အခွန်အတုတ်ကိုပေးကြလော့။မင်းတို့သည်ဘုရားသခင်အမှု
 ၇ စောင့်မြင်၍အမှုတော်ကိုအမြဲထမကြ၏။ထိုကြောင့်လူအသီးအသီး
 ခံထိုက်သည်အတိုင်းပေးကြလော့။အခွန်ကိုခံထိုက်သောသူအားအ
 ခွန်ကိုပေးကြ။အကောက်ကိုခံထိုက်သောသူအားအကောက်ကိုပေး
 ၈ ကြ။အစိုအသေခံထိုက်သောသူကိုရှိသေကြ။ဂုဏ်ခံထိုက်သောသူအား
 ဂုဏ်ကိုပေးကြ။ ။အချင်းချင်းချစ်ခြင်းမှတပါးအဘယ်
 ကျေးမျှမတင်စေနှင့်။သူတပါးကိုချစ်သောသူသည်အကျင့်တရားနှင့်
 ၉ ပြည့်စုံပြီး။အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။သုမယားကိုမပြစ်မှား
 နှင့်။လူအသက်ကိုမသတ်နှင့်။သုဥစ္စာကိုမမီးနှင့်။မမှန်သောသက်သေ
 ကိုမခံနှင့်။သုဥစ္စာကိုတပ်မက်ခြင်းစိတ်မရှိနှင့်ဟူသောပညတ်မှစ၍
 အချားသောပညတ်များတို့သည်ကားကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကို
 ကိုယ်နှင့်အမျှချစ်လော့ဟူသောပညတ်တရားအဝင်အပါဖြစ်ကြ၏။
 ၁၀ ချစ်ခြင်းမေတ္တာရှိသောသူသည်ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူ၏အကျိုးကို
 မဖျက်ဆီးတတ်။ထိုကြောင့်ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည်အကျင့်တရားပြည့်စုံ
 ၁၁ ရာဖြစ်သတည်း။ထိုမှတပါး။ငါတို့ကိုကယ်တင်သောကျေးဇူးတော်သည်
 ငါတို့ရှိကြ၍သောနေ့မှာနီးသည်ထက်ယခုမှာသာ၍နီးသောကြောင့်
 ၁၂ ညည့်အချိန်ကုန်လု၍နေ့အချိန်ရောက်လှသောကြောင့်။ယခုမှာအိပ်
 ပြော်ရာမှနိုးရသောအချိန်ရောက်နီးပြီးဟုသိ၍ကာလအချိန်ကိုထောက်
 လျက်မှောင်မိုက်၏အကျင့်ကိုပယ်ရှားကြစို့။အလင်း၏လက်နက်စုံ
 ၁၃ ကိုဝတ်ဆင်ဆောင်ရွက်ကြစို့။ နေ့အချိန်၌ပြုရသကဲ့သို့တင့်တယ်

လျှောက်ပတ်စွာကျင့်ဆောင်ပြုမှုကြံ့စို့။ ပွဲလုပ်ခြင်း။ ရစ်မျိုးသောက်
ကျူးခြင်း။ မတရားသောမေရန်နှိမ့်ခြင်း။ ကိလေသာညစ်ညူးခြင်း။

၁၄ ရန်တွေ့ခြင်း။ ဂုဏ်ပြိုင်ခြင်းအမှုတို့ကိုကြည်ရှောင်ကြံ့စို့။ သခင်ယေရှု
ခရစ်ကိုယူတင်ဝတ်ဆောင်သဖြင့်ကာမဂုဏ်ခံစားခြင်းအလိငြါမကြံ

၁ စည်ဘဲနေကြလော့။ ။ ရုံကြည်အားနည်းသောသူတို့ကိုသင်
တို့သိမ်းဆည်းလက်ခံ၍ ရုံမှား ဖွယ်သော ပြဿနာတို့ကိုရှောင်ကြ

၂ လော့။ အစားအမျိုးမျိုးကိုစားအပ်သည် ဟုလူအချို့ရုံ၏။ အားနည်း
၃ သော သူ မူ ကားဟင်းသီးဟင်းရွက်ကို သာ စား တတ် ၏။ အ

မျိုး မျိုး စား တတ် သော သူ သည် မစား တတ် သော သူ ကို မထိ
မဲ့ မြင် မပြု စေ နှင့်။ မစား တတ် သော သူ သည် လည်း စား တတ်

၄ သော သူ ကို အပြစ် မတင် စေ နှင့်။ အကြောင်း မူ ကား။ ဘုရား
သခင်သည် သူ့ကိုသိမ်းဆည်းလက်ခံတော်မူပြီး။ သူတပါးပိုင်သော

လူကိုအပြစ်တင်သောသင်သည်အဘယ်သူနည်း။ သူသည် မိမိသခင်
စီရင်သောအားဖြင့်သာအပြစ် ဖွတ်ခြင်း။ အပြစ်ခံခြင်း သို့ရောက်ရ

၅ ၏။ သူသည် အပြစ် ဖွတ် ခြင်း သို့ရောက် လိမ့် မည်။ အဘယ်ကြောင့်
နည်းဟူမူကား။ ဘုရားသခင်သည် သူ့အပြစ် ကိုဖွတ်ခြင်းငှါတတ် နှိုင့်

၆ တော်မူ၏။ နေ့ရက်တရက်ထက်တရက်သာ၍ မြတ်သည်ဟုလူအချို့
ထင်တတ်၏။ လူအချို့မထင်။ လူတိုင်း မိမိစိတ်သဘောကျပါလေစေ။

၇ နေ့ရက်ကိုစောင့်သောသူသည် သခင်ဘုရား ကိုထောက်၍စောင့်၏။
နေ့ရက် ကိုမစောင့်သောသူသည် လည်း သခင် ဘုရား ကိုထောက်၍မ

စောင့်ဘဲနေ၏။ စားသောသူသည် သခင်ဘုရား ကိုထောက်သောစိတ်
နှင့်စား၍ကျေးဇူးတော်ရှိသည်ဟုဝန်ခံ၏။ မစားသောသူသည်လည်း

၈ သခင်ဘုရား ကိုထောက်သောစိတ်နှင့်မစား ဘဲနေ၍ကျေးဇူး တော်ရှိ
သည်ဟုဝန် ခံ၏။ ငါတို့တွင် အဘယ်သူမျှကျယ် အလိအလျှောက်အ

၉ သက်မရှင်။ ကျယ်အလိအလျှောက်လည်း မသေ။ အသက်ရှင်လျှင်သ
ခင်ဘုရား အလိုတော်အတိုင်းရှင်၏။ သေလျှင်လည်း သခင်ဘုရားအ

လိုတော်အတိုင်းသေ၏။ ထိုကြောင့်အသက်ရှင်သည် ဖြစ်စေ။ သေသင့်
၁၀ ဖြစ်စေ။ သခင် ဘုရား ဆိုင် တော်မူ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ

ကား။ ခရစ် တော်သည် သေသော သူတို့ကိုရှင်ရှင် သော သူတို့ကိုရှင်အ
စိုးရသောအရှင် ဖြစ်ရအောင်အသေခံ၍ ခံပြီးမှ အသက်ရှင်ပြန်တော်

မူ၏။

- ၁၀ သင်သည်အဘယ်ကြောင့်ညီအစ်ကိုချင်းကိုအပြစ်တင်သနည်း။ အဘယ်ကြောင့်ညီအစ်ကိုချင်းကိုမထိမဲ့မြင်ပြုသနည်း။ ငါတို့အားလုံး
- ၁၁ သည်ခရစ်တော်၏တရားပဏ္ဍိတော်ရှေ့သို့ရောက်ရမည်။ ကျမ်းစာလာသည်ကား။ ငါအသက်ရှင်အောင်မူသည် ဖြစ်၍ ငါရှေ့၌ လူတိုင်းခူးထောက်ရမည်။ လူတိုင်းဘုရားသခင်ကို နှုတ်ဖြင့်သစ္စာခံရမည် ဟုထာ
- ၁၂ ဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်လျှင် ငါတို့အားလုံးသည် ဘုရား
- ၁၃ သခင်စစ်ကြောကော်မူခြင်းကိုခံရမည်။ ။ ထိုကြောင့် ငါတို့သည် ယခုမှစ၍ အချင်းချင်းအပြစ်မတင်ဘဲ နေကြစို့။ ညီအစ်ကိုထိမိ၍ လဲစရာအခွင့်။ စိတ်ပျက်စရာအခွင့်မရှိစေမည်အကြောင်း။ သာ၍
- ၁၄ စီရင်ကြစို့။ အဘယ်အစားမျှပကထိအတိုင်းမညစ်ညူးကြောင်းကို ငါသည် သခင်ယေရှုကို အမှီပြုလျက် သဘောကျ၍ အမှန်သိ၏။ သို့သော်လည်း ညစ်ညူးသည် ဟု အကြင်သူထင်၏။ ထိုသူ၌ ညစ်ညူး၏။
- ၁၅ သင်၏ ညီအစ်ကိုသည် သင်စားသောအစား ကြောင့် စိတ်နာရလျှင် သင်သည် မေတ္တာတရားကိုမကျင့်။ ခရစ်တော်သည် အသေခံတော်မူသောကျေးဇူးတော်ကို ခံရသောသူကို သင်၏ အစားအားဖြင့် အကျိုးမခံစေနှင့်။ သင်တို့သည် အခွင့်ရသည် အမှုမှာ ကဲ့ရဲ့စရာအကြောင်း
- ၁၆ မရှိစေနှင့်။ ဘုရားသခင် နှင်တော်သည် အစားအသောက်၌ မတင်။ ဖြောင့်မတ်ခြင်း။ ညိမ်သက်ခြင်း။ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ခံရသော ဝမ်းမြောက်ခြင်း၌ တည်၏။ ထိုသို့ကျင့်၍ ခရစ်တော်အမှုကို ဆောင်ရွက်သောသူသည် ဘုရားသခင်ရှေ့၌ သက်ဖွယ်။ လူတို့
- ၁၇ တွင်ချီးမွမ်းဖွယ်ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် ညိမ်သက်ခြင်းနှင့် ၎င်းအချင်းချင်း တည်ဆောက်ခြင်းနှင့် ၎င်းရှည်သော အကျင့်ကို ကျိုးစား၍ ကျင့်ကြစို့။ ဘုရားသခင်၏ အမှုတော်ကို သင်အစား အလိုငှါ မဖျက်ဆီးနှင့်။ အစားအမျိုးမျိုး တို့သည် ဝင်ကြွယ်၏။ သို့သော်လည်း သူတပါး
- ၂၀ စိတ်ပျက်စရာအကြောင်းနှင့် စားသောသူသည် အပြစ်ရှိ၏။ အမဲသားစားခြင်း။ စပျစ်ရည် သောက်ခြင်း ကိစ္စမှစ၍ ညီအစ်ကိုထိမိ၍ လဲစရာအကြောင်း။ စိတ်ပျက်စရာ အကြောင်း။ အားနည်းစရာအ
- ၂၁ ကြောင်း များကို ရှောင်အပ်၏။ သင်သည် ရုံခြင်းရှိလျှင် ကိုယ်အလိုအလျောက် ဘုရားသခင် ရှေ့၌ ရှိစေလော့။ ကိုယ်လက်ခံသော အမှုမှာ
- ၂၂ ကိုယ်၌ အပြစ်မတင်သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။ ရုံမှားသောသူသည်

စားလျှင်ရုံသောစိတ်မရှိဘဲလျက် စားသောကြောင့်အပြစ်မလွတ်။ရုံ
သောစိတ်မရှိဘဲလျက်ကျင့်သောအကျင့်မည်သည်ကားအပြစ်ရှိ၏။

၂၅

၂၆

။ရှေးကပ်ကာလပတ်လုံး ဖွက်ထားထသော။ယခုမှာထင်ရှား
ရှိထသော။တပါးအမျိုးသားအပေါင်း တို့သည်ရုံကြည့်နားထောင်မပြု
အကြောင်း။ပရောဖက်ကျမ်းစာများလာသည်နှင့်အညီထာဝရဘုရား
သခင်ပညတ်တော်အတိုင်းထိုသူတို့အား ဖော်ပြထသောနက်နဲရာကို
ဖွင့်ထားခြင်းကျေးဇူးတော်နှင့်လျော်စွာငါဝေဝေလိကရားတည်းဟူ
သောယေရှုခရစ်အကြောင်းကိုဟောပြောခြင်းအားဖြင့် သင်တို့ကိုမြဲ

၂၇

မြဲနိုင် ခံစေခြင်း ဌာ တတ် နိုင်တော်မူသောအရှင် တည်းဟူသော ပ
ညာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောဘုရားသခင်တဆူတည်း ယေရှုခရစ်အား
ဖြင့်ကမ္ဘာအဆက်ဆက်ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်း။အာမင်။

၁

၂

၃

။ငါတို့သည်အားရှိလျှင်ကိုယ်အလိုသို့သာမလိုက်။အားမရှိ
သောသူတို့၏မတတ်နိုင်ခြင်းအပြစ်ကိုသည်းခံရ၏။ ထိုသို့ငါတို့အား
လုံးသည်ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူ၏ အကျိုးကိုထောက်၍ သူကိုတပြု
ဆောက်ခြင်းငှါသူ၏အလိုသို့လိုက်ကြစို့။အကြောင်းမူကား။ခရစ်တော်
ပင်ကိုယ်အလိုသို့သာမလိုက်။ကျမ်းစာလာသည်အတိုင်းကဲ့ရဲ့ခြင်းကို
ခံတော်မူ၏။ကိုယ်တော်ကိုကဲ့ရဲ့သောသူတို့၏ စကားသည်အကျွန်ုပ်

၄

၅

၆

ခေါင်းပေါ်မှာရောက်ပါ၏ဟုကျမ်းစာလာသတည်း။ ငါတို့သည်ကျမ်း
စာ၌ပါသောသည်းခံခြင်း။ သက်သာခြင်းအကြောင်းများကိုအမှီပြု၍
မျှော်လင့်ရာအခွင့်ရှိစေခြင်း ဌာကျမ်းစာ၌ အထက်ကရေးထားသ
မျှတို့သည် ငါတို့ကို ဆုမ္မဩဝါဒပေး၍ ရေးထားသတည်း။ သင်တို့
သည်ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ခမည်းတော်တည်းဟူသောဘုရားသ
ခင်ကိုတညီတညွတ်တည်းနှုတ်မြွက်၍ချီးမွမ်းရအောင်ယေရှုခရစ်အ
လိုတော်အတိုင်းအချင်းချင်းစိတ်တညီတညွတ်တည်း ဖြစ်ကြမည်အ
ကြောင်း။သည်းခံခြင်း။သက်သာခြင်း၏အရှင်။ဘုရားသခင်ကယ်မ

၇

သနားတော်မူပါစေသော။ ခရစ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏ဘုန်း
တော်ကိုထင်ရှားစေလျက်ငါတို့ကိုသိမ်းဆည်းလက်ခံတော်မူသကဲ့
သို့ သင်တို့သည် တယောက် ကို တယောက် သိမ်းဆည်းလက်ခံကြ
လော့။

၈။ ငါဆိုသည်ကား။ ယေရှုခရစ်သည် ဘုရားသခင်၏ သစ္စာတော်ကို
၃၈၄

ထောက်၍ အဖတို့သည် ခံရသောဂတိတော်များ ကိုတည် စေခြင်း ဌာ
 ၄၄၀ ၎င်းတပါးအမျိုး သား တို့သည် ဘုရား သခင် ၏ ကရုဏာတော်ကိုအံ့
 ဩဘျိုးမွမ်းစေခြင်း ဌာ၎င်းဇာတ်သွင်းမင်္ဂလာခံခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သော
 အမှု ကို ဆောင်ရွက် တော်မူ၏။ ထိုသို့နှင့် အညီကျမ်း စာလာ သည်
 ၁၁ မည်။ နာမတော်ကိုထောမနာသိချင်း ဆို ပါမည် ဟုလာသတည်း။ တ
 ၁၁ ဗန်လာသည့်ကား။ တပါးအမျိုးတို့။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင် ၏ လူမျိုး
 ၁၁ နှင့်အကုဝမ် မြောက်ခြင်း ရှိကြလော့ဟုလာ၏။ တဗန်ကား။ လူအမျိုး
 အပေါင်းတို့။ ထာဝရဘုရားကိုချီးမွမ်းကြလော့။ လူအန္တယ်အပေါင်းတို့။
 ၁၂ ကိုယ်တော်ကိုအထွန်ချီးမွမ်း ကြလော့ ဟု လာ၏။ တဗန်ဟောရှာယဆို
 သည့်ကား။ ယေရှု၏အမြစ်ပေါက်၍တပါးအမျိုးသားကိုအုပ်စိုးခြင်း ဌာ
 ၁၃ ပေါ်ထွန်း သောသူဖြစ် လိမ့်မည်။ ထိုသူကိုတပါးအမျိုး သား တို့သည်
 ၁၃ ကိုးစားကြလိမ့်မည် ဟုဆိုသတည်း။ သင်တို့သည် သန့်ရှင်းသောပိ
 ညည် တော်၏ တန်ခိုး အားဖြင့် မျှော်လင့် ခြင်း ပါရမီနှင့် ကြွယ်ဝရ
 အောင်ရုံကြည့်သောစိတ်ရှိ၍ဝမ်မြောက် သက်သာခြင်း အမျိုး မျိုးတို့
 နှင့်ပြည့်စုံမည်အကြောင်း။ မျှော်လင့်ခြင်း၏ အရှင်။ ဘုရားသခင်ကယ်
 ၁၄ မသနားတော်မူပါစေသော။ ။ ညီအစ်ကိုတို့။ သင်တို့သည်
 ကောင်းသော ပကတိသဘောနှင့်ပြည့်စုံ၍အရာရာ တို့ကိုသိနားလည်
 သဖြင့်အချင်းချင်းဆုမွန်ခြင်း ဌာတတ်နိုင်သည် ကိုငါသဘောကျလျက်
 ၁၅ ရှိ၏။ သို့သော်လည်း သန့်ရှင်းသောပိညည်တော်သည် သန့်ရှင်းစေ
 ၁၆ တော်မူသောနှစ်သက် ဖွယ်ရာပူဇော် သကာတည်း ဟူသောတပါးအ
 မျိုးသားတို့ ကို ပူဇော်ရအောင် ငါသည်ဘုရားသခင်ဝေလိတရား
 ကိုဟောသောအမှုကို ဆောင်၍တပါး အမျိုးသား တို့တွင်ယေရှုခရစ်
 ၏အမှုစောင့်ဖြစ်စေခြင်း ဌာဘုရားသခင် သည် ငါ၏အပ်ပေး တော်မူ
 သောကျေးဇူးတော်ကိုငါအဖို့ ပြု၍ ညီအစ်ကိုတို့။ သင် တို့ကိုသတိပေး
 ၁၇ သောသူဖြစ် လျက် ခပ်ရဲရဲရေး ထား၍ကြား လိုက် ပါ၏။ ထိုကြောင့်
 ၁၈ ဘုရားသခင်နှင့်စပ်ဆိုင်သောအရာ တို့၌ငါသည်ယေရှုခရစ်အားဖြင့်
 ၁၉ ကြွားဝါဝမ်မြောက်ခြင်းအကြောင်းရှိ၏။ တပါးအမျိုးသားတို့သည်
 စကား အားဖြင့် ၎င်းအကျင့်အားဖြင့် ၎င်းနားထောင်စေခြင်း ဌာခရစ်
 တော်သည်နိမိတ်လက္ခဏာ။ အံ့ဖွယ် သောအမှုများ ၌ ပါသောတန်ခိုး။
 သန့်ရှင်းသောပိညည်တော်၏တန်ခိုးကိုပြု၍ ငါအားဖြင့်ပြုတော်မူသ

၂၀ မျှတို့ကိုသာပြောဝံ၏။ ထိုကျေးဇူးတော်ကို အမှီပြုလျက် ငါသည်
 ယေရုရှလင်မြို့မှစ၍ ဣလူရိတ်ပြည်တိုင်အောင် ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်တို့၌
 ၂၀ ခရစ်တော်၏ ဇဝ်ဂေလိတရားကို အကျင့်အစင်ပေါင်းခဲ့ပြီး။ ထိုသို့အချား
 သူတဉ်သောတို့က မြစ်အပေါ်မှာ ငါထပ်၍ မတဉ်မဆောက်ရအောင် ခ
 ရစ်တော်၏ နာမကျိမကြားဘူးသော အရပ်၌ ဇဝ်ဂေလိတရားကို ဟော
 ၂၁ ခြင်း ငှါစေတနာစိတ်နှင့် ငါကျိုးစားအားထုက်လေ့ရှိ၏။ ထိုသို့နှင့်အ
 ညီကျမ်းစာလာသည်ကား။ ထိုသူ၏ အကြောင်းကို အဘယ်သူမျှ ပြဘူး
 သော်လည်း သူတို့သည် မြင်ကြလိမ့်မည်။ မကြားဘူးသော သူတို့
 ၂၂ သည် နားလည်ကြလိမ့်မည်ဟု လာသတည်း။ ။ ထိုကြောင့်
 ၂၃ ဇာင်တို့ဆီသို့ ငါမလာရအောင် အဖန်များစွာ မြှုပ်တားသော အကြော
 ၂၄ င်းကို ငါတွေ့၏။ ယခုမူကား ဤအရပ်တို့၌ အခွင့်မရသည့် ဖြစ်၍ သင်
 တို့ဆီသို့ သွားခြင်း ငှါတာရှည်စွာ ကာလပတ်လုံး အလိမ္မော်သော့ကြောင့်
 ၂၅ သပါနိပြည်သို့ ငါသွားသော အခါ သင်တို့ဆီသို့ ဝင်မည်။ သို့ဖြစ်၍
 လမ်ခရီး၌ သင်တို့ကို ငါတွေ့မြင်လျှင် သင်တို့နှင့် အတူပေါင်းဖော်လျက်
 အတန်အရားစိတ်ဖြေရောင့်ရဲပြီး မှထိုပြည်သို့ သင်တို့ ပို့ဆောင်ခြင်း
 ၂၆ ကျေးဇူးကို ခံမည်ဟု ငါမျှော်လင့်၏။ ယခုအခါ သန့်ရှင်းသူတို့ကို လုပ်
 ၂၇ ကျေး၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ငါသွားရမည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ
 ကား။ မာကေဒေါနိပြည်။ အခါယပြည်၌ နေသော တပည့်တော်တို့သည်
 ယေရုရှလင်မြို့၌ ဆင်းရဲသော တပည့်တော်ချင်းတို့အား ဥဇွာကို မှု၍
 ၂၈ စေတနာစိတ်နှင့် ဣကြပြီး။ စေတနာစိတ်ရှိသည်ဟု ဆိုသော် ထိုသူတို့
 သည့်ကျေးဇူးတင်သော သူဖြစ်ကြ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။
 တပါးအမျိုးသားတို့သည် မွေဥဇွာကို ယုဒတပည့်တို့နှင့် ဆက်ဆံ၍ ရသည့်
 ၂၉ မှန်လျှင် လောကီဥဇွာကို ဣ၍ လုပ်ကျွေးအပ်၏။ ထိုကြောင့် ဤအမှုကို
 ၃၀ ငါဆောင်ရွက်၍ ဤအမှုလက်ဆောင်ကို ယုဒမျိုးတပည့်တော်တို့၌ လုံ
 ၃၁ ခြံစွာ အပ်ပြီးမှ သင်တို့အနားမှာ ရောက်၍ သပါနိပြည်သို့ ငါသွားမည်။
 သင်တို့ဆီသို့ ငါလာသော အခါ ခရစ်တော်၏ ဇဝ်ဂေလိတရား၌ ပါသော
 ကောင်းကြီးမင်္ဂလာပြည့်စုံခြင်းနှင့် ရောက်လာမည်ကို ငါသိ၏။
 ။ ငါသည် ဘုရားသခင်အလိုတော်အတိုင်း ဝမ်းမြောက်သော စိတ်
 နှင့် သင်တို့ဆီသို့ လာ၍ သင်တို့နှင့် အတူသက်သာခြင်း ခံစားရအောင်
 ယုဒပြည်၌ ညဉ့်ဆန်သော သူတို့လက်မှ ငါထွတ်မည် အကြောင်း။ ယေ
 ရုရှလင်မြို့အား ငါလုပ်ကျွေးခြင်း အမှုကို သန့်ရှင်းသူတို့သည် နှစ်သက်

မည်အကြောင်း။ ညီအစ်ကိုတို့။ သင်တို့သည် ငါနှင့်အတူ ကျိုးစားအား ထုတ်၍ ငါအဖို့အလို ငှါဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုကြပါဟု ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ဝိညာဉ်တော်၏ မေတ္တာကရုဏာကို အကြောင်း
၃၂ ပြု၍ သင်တို့ကို ငါတိုက်တွန်းနှိုးဆော်ပါ၏။ ညီမိသက်ခြင်းအရှင်။ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့အား လုံးဆီမှာ ဂြိနေတော်မူပါစေသော။ အါမင်။

- ၁ ကင်ခြေမြို့အသင်းတော်၌ သင်းထောက်မိဗ္ဗ။ ငါတို့နှစ်မပိဗေကို သင်တို့
- ၂ ထံသို့ ငါသွင်းပေး၏။ သန့်ရှင်းသူတို့သည် ပြုသင့်သည်အတိုင်း သခင်ဘုရားကို ထောက်၍ သူကိုဇာတ်ခံသိမ်းဆည်းကြပါ။ သူသည် အကုအမလှိုသမျှသော အမှုတို့၌ သူကို ကုမကြပါ။ အကြောင်းမူကား။ သူသည် များသော သူတို့ကို ၎င်းငါကို ပင်၎င်း မစသော သူဖြစ်၏။
- ၃ ။ ငါနှင့်အတူ ယေရှုခရစ်အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်သော သူ။
- ၄ ပြစ်ကိလနှင့် အာကုဇကို နှုတ်ဆက်ကြပါ။ ထိုသူတို့သည် ငါအသက်ကို ကယ်ထွတ်ရအောင် မိမိလည်ပင်းကို ချထားသော သူဖြစ်၏။ သူတို့ကျေးဇူးကို ငါတယောက်တည်းသာ ဝန်ခံသည် မဟုတ်။ တပါးအမျိုး
- ၅ သားအသင်းတော်အပေါင်းတို့သည် ဝန်ခံကြ၏။ သူတို့အိမ်၌ ဂြိသော အသင်းတော်ကို လည်း နှုတ်ဆက်ကြပါ။ အာဂြိပြည်တွင် ခရစ်တော်ဘက်၌ အဦးဝင်သော သူ။ ငါချစ်သား ဝဲဒဲနကို နှုတ်ဆက်ကြပါ။ ငါအမှုကို ကျိုးစား၍ ဆောင်ရွက်သော မာရ်ကို နှုတ်ဆက်ကြပါ။ ငါနှင့်အတူ အကျည်းခံသော သူ။ ငါအမျိုးသားချင်းအခြွေနိတ်နှင့် ယုန်ကို နှုတ်ဆက်ကြပါ။ သူတို့သည် တမန်တော်များတွင် အသရေထင်ရှားသော သူဖြစ်၏။ ငါအရင်ခရစ်တော်ထံ ခဉ်းခံသော သူလည်း ဖြစ်၏။ သခင်
- ၆ ဘုရား၌ ငါချစ်သား အဗ္ဗလိကို နှုတ်ဆက်ကြပါ။ ငါတို့နှင့်အတူ ခရစ်တော်အမှုကို ဆောင်ရွက်သော ဥရဗန်ကို ၎င်း ငါချစ်သား သတာရကို ၎င်း နှုတ်ဆက်ကြပါ။ တပည့်တော်စစ်ဖြစ်သော အပေလေကို ၎င်း အာဂြိတ္တောဗုလုအိမ်သူအိမ်သားတို့ကို ၎င်း နှုတ်ဆက်ကြပါ။ ငါ၏အမျိုးသားချင်း ဟောချော့ချွန်ကို ၎င်း သခင်ဘုရားထံ ခဉ်းခံသော နာကီသုအိမ်
- ၇ သူအိမ်သားတို့ကို ၎င်း နှုတ်ဆက်ကြပါ။ သခင်ဘုရားအမှုတော်ကို ကျိုးစားသော မိဗ္ဗ။ တရုဗဲနှင့် တရုဗေသကို ၎င်း သခင်ဘုရားအမှုတော်ကို အလွန်ကျိုးစား၍ ချာအပ်သော မိဗ္ဗ။ ပေရသိကို ၎င်း နှုတ်ဆက်
- ၈၃ ကြပါ။ မြတ်သော တပည့်တော်ရုဗုကို ၎င်း သူ၏အမိတည်း ဟူသော

၁၄ ငါ၏အမိကို၎င်းနှင့်နှုတ်ဆက်ကြပါ။ အသံကြိတ်။ ဗလောဂုန်။ ဟောရမ။ ပတ်
 ရောဗ။ ဟောရမေမှစ၍ သူတို့နှင့် အတူနေသော ညီအစ်ကိုကို နှုတ်
 ၁၅ ဆက်ကြပါ။ ဗိလောလုပ်။ ယုထိ။ နေရ။ နေရနှင့် မနှိုင်းဩလုမှစ၍ သူ
 ၁၆ တို့နှင့်အတူနေသော သန့်ရှင်းသူအားလုံးတို့ကို နှုတ်ဆက်ကြပါ။ သန့်
 ရှင်း သောနမ်ခြင်း ဖြင့် အချင်း ချင်း တယောက် ကို တယောက် နှုတ်
 ၁၇ ဆက်ကြပါ။ ခရစ်တော်၏ အသင်း များ တို့သည် သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်
 ကြ၏။ ညီအစ်ကိုတို့။ သင်တို့ခံခဲ့ပြီးသော ဆုမ္မဩဝါဒကို
 ၁၈ ဆန့်ကျင်ဘက်နေ၍ သင်း ခဲ့ခြင်း။ ထိမိ၍ လဲခြင်း အကြောင်း ကို ပြု
 သော သူတို့ကို မှတ်၍ ရှောင်ကြပါဟု ငါသတိပေး၏။ အဘယ်ကြောင့်
 ၁၉ နည်းဟူမူကား။ ထိုသို့သော သူတို့သည် ငါတို့သခင်ခရစ်တော်၏ အမှု
 ကိုမဆောင်ရွက်ဘဲ လျက်မိမိတို့ ဝမ်းစာအမှုကို ဆောင်ရွက်၍ လောက
 ၂၀ ဝတ်စကား။ ချော့မော့သော စကား အား ဖြင့် သတိမရှိသော သူတို့ကို
 ၂၁ လှည့် စားကြ၏။ သင်တို့ရုံဖြည့်နားထောင်ခြင်း အကြောင်း အရာ
 သည် လူအပေါင်းတို့တွင် ကျော်စောသည် ဖြစ်၍ ငါဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ
 ၂၂ ၏။ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် ကောင်းရာ နှိုကား ပညာရှိ စေခြင်းငှါ
 ၂၃ ၎င်း ဆိုးရာ နှို ကား အပြစ်ကင်း စေခြင်းငှါ ၎င်း ငါအထို ရှိ၏။ ညီမ
 သက်ခြင်း အရှင်။ ဘုရားသခင်သည် စာတန်ကို သင်တို့ခြေအောက်နှို
 ၂၄ များမကြာ နှိပ်စက်တော်မူမည်။ ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်၏ ကျေးဇူး
 ၂၅ တော်သင်တို့နှို ဖြစ်ပါစေသော။ ငါနှင့် အတူအမှုတော်ကို
 ဆောင် သော တိမောသေမှစ၍ ငါ၏အမျိုးသားချင်းလက်။ ယာသုန်။
 ၂၆ သော သိပတရုတို့သည် သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။ ဤစာကို ရေးသော
 ငါတေရုထိသည် သခင်ဘုရားကို ထောက်၍ သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်ပါ၏။
 ၂၇ ငါကို ၎င်းသင်း ဝင်သူ အပေါင်း တို့ ကို ၎င်း လက်ခံ၍ ဧည့်သည် ဝတ်ပြု
 သော ဂါယနှင့် မြို့စာရေး ဇေတ္တနှင့် သင်တို့ညီအစ်ကို ကွာတုတို့သည်
 ၂၈ သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။ ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်၏ ကျေးဇူးတော်
 သင်တို့အားလုံး နှို ဖြစ်စေတည်း။ အာမင်။

။ရောမဩဝါဒစာပြီး၏။

။ကောရိန္ဒြာဝါဒော ပဌမစောင်။

- ၁ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်အားဖြင့် ယေရှုခရစ်၏ တမန်တော်အရာ
- ၂ နှိခန့်ထားသော ငါပေါလုနှင့် ငါညီသုဿင်က ယေရှုခရစ်အားဖြင့် အပြစ်နှင့်ကင်းစင်၍ သန့်ရှင်းသူအရာ နှိ ခန့်ထားသော သူကည်းဟူသော ကောရိန္ဒြာမြို့ နှိ ရှိသော ဘုရားသခင်း အသင်း တော်မှ စ၍ ခင်သိမ်းသော အရပ် နှိ ငါတို့ သခင် ယေရှုခရစ်ကို ပဌနု ပြုသောသူ
- ၃ အပေါင်း တို့ကို ကြား လိုက်ပါ၏။ ထိုသခင်သည် ငါတို့သခင်သာမဟုတ်။ သူတို့သခင်လည်း ဖြစ်တော်မူ၏။ သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ငါတို့အဖတည်း ဟူသော ဘုရား သခင်အထံတော် ကကျေးဇူး တော်နှင့် ညိမ်
- ၄၅ သက်ခြင်းသင်တို့အား ဖြစ်ပါစေသော။ ။ အထက်ကခရစ်
- ၆ တော်သက်သေကို သင်တို့တွင် တည်စေသည်ရှိသော် သင် တို့သည် ထိုခရစ်တော်အားဖြင့် အရာရာ နှိ နှုတ်သတ္တိ။ ညာဏ်သတ္တိ အပေါင်းနှင့် ကြွယ်ဝပြည့်စုံကြသည်ဖြစ်၍ ယေရှုခရစ် အားဖြင့် သင် တို့အား ပေးတော်မူသော ဆုကျေးဇူးတော်ကို ငါထောက်၍ သင်တို့အကြောင်းကြော
- ၇ င်ငါ၏ ဘုရားသခင် ကျေးဇူး တော် ကို အစည် ငါချီးမွမ်းပါ၏။ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ ပေါ်ထွန်းတော်မူမည် အရာကို မျှော်လင့်၍ အစည်ဆုတော်မျိုး တစုံတပါးမျှ မလျော့ဘဲ ပြည့်စုံ
- ၈ လျက်ရှိကြ၏။ သင်တို့သည် ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ နေ့ရက်နှိ အပြစ်တင်စရာ အခွင့်နှင့်ကင်းလွတ်မည် အကြောင်း။ သင်တို့ကို အဆုံးတိုင်
- ၉ အောင်ဆိုင်ခံမြဲမြဲ စေတော်မူလိမ့်မည်။ ငါတို့သခင်တည်းဟူသော သားတော်မြတ်ယေရှုခရစ်နှင့် ဆက်ဆံခြင်း ကျေးဇူးတော်ကို သင်တို့အား ပေးတော်မူသော ဘုရားသခင်သည် သစ္စာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။
- ၁၀ ။ ညီအစ်ကိုတို့။ သင်တို့အား လုံးသည် စကားတညီတညွတ်တည်း ဖြစ်၍ အချင်းချင်း မကွဲပြားဘဲ စိတ်သဘော တညီ တညွတ်တည်း ရှိသည်နှင့် စေ့စပ်ကြမည် အကြောင်း။ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏
- ၁၁ နာမတော်ကို အမှီပြု၍ သင်တို့ကို ငါနှိုးဆော်တောင်းပန်၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ငါညီအစ်ကိုတို့။ သင်တို့သည် အချင်းချင်း ကွဲပြားရန် တွေ့ခြင်း ရှိသည် ကို ခလောဇ္ဈ လူအချို့တို့သည် ကြားပြောကြ
- ၁၂ ၏။ သင်တို့က ငါသည် ပေါလုတပည့်ဖြစ်၏။ ငါသည် အာပေါလုတပည့်

၁။ ကောရိန္ဒြဝါဒစာပဌမစောင်။

၁ ဖြစ်၏။ ငါသည် ဘာပစ္စည်းဖြစ်၏။ ငါသည် ခရစ်တပည့် ဖြစ်၏ဟု
 ၁၃ အသီးအသီး ပြောကြသည်ကို ငါဆိုရ၏။ ခရစ်တော်သည် တွဲပြားသ
 လော။ ပေါလုသည် သင်တို့အတွက် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသေခံပြီး
 ၁၄ လော။ သို့မဟုတ်။ သင်တို့သည် ပေါလု၏ ဘာသာသွင်းခြင်းအလိုငှါ
 ၁၅ ရေနှစ်မင်္ဂလာကို ခံကြပြီးလော။ ကရိယုနှင့် ဂါယု မှတပါး။ သင်တို့တွင်
 အဘယ်သူအား မျှ ရေနှစ်မင်္ဂလာကို ငါမပေးသင့် ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်
 ၁၆ ၏ ကျေးဇူးတော်ရှိပါ၏။ သို့ဖြစ်၍ ပေါလုသည် မိမိဘာသာသွင်း
 ခြင်းအလို ငှါ ရေနှစ်မင်္ဂလာ ကို ပေးသည်ဟု အဘယ်သူမျှ ဆိုစရာ
 ၁၇ အကြောင်းမရှိ။ သတေဇန်နီမ် သူနီမ်သားကိုလည်း ရေနှစ်မင်္ဂလာ
 ပေးပြီး ထိုမှတပါး။ အများသူကို ရေနှစ်မင်္ဂလာပေးသည်ကို ငါမမှတ်
 ၁၈ မိ။ ။ ရေနှစ်မင်္ဂလာကို ပေးခြင်းငှါ ခရစ်တော်သည် ငါ့ကို စေ
 ဣတ်တော်မမူ။ ဇင်ဂေလိတရား ကို ဟောခြင်းငှါ စေဣတ်တော်မမူ၏။
 သို့သော်လည်း ခရစ်တော်၏ လက်ဝါးကပ်တိုင်သည် အချည်းနှီးမဖြစ်
 ၁၉ ရအောင် နှုတ်ပညာကို အခွင့်ပေးတော်မမူ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟု
 မူကား။ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်သော သူတို့၏ လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်
 ၂၀ ရားသည် မိုက်သော တရားဖြစ်၏။ ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်သော ငါ
 တို့၏ ထိုတရားသည် ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးတော် ဖြစ်၏။ ကျမ်းစာ
 ၂၁ လာသည်ကား။ ပညာရှိတို့၏ ပညာကို ငါ့ဖျက်ဆီးမည်။ ညာဏ်ကော
 င်းသော သူတို့၏ ညာဏ်ကိုလည်း ငါပယ်မည်ဟု လာသတည်း။ ပညာ
 ရှိအဘယ်မှာရှိ သနည်း။ ကျမ်းပြုဆရာအဘယ်မှာရှိ သနည်း။ ပြဿ
 နာန္တိလ္လေကျက်သော ဆရာအဘယ်မှာရှိ သနည်း။ လောကီ ပညာကို
 ၂၂ ဘုရားသခင် သည် မိုက်စေတော်မူသည် မဟုတ် လော။ အဘယ်
 သို့ နည်း ဟု မူကား။ ဘုရား သခင်၏ ပညာတော် စီရင်သည် နှင့်
 အညီလောကီသားတို့သည် မိမိပညာအားဖြင့် ဘုရားသခင်ကို မသိ
 ၂၃ ခဲသောအခါ ဘုရားသခင်သည် ရုံကြည် သော သူတို့ကို ဒေသနာ
 ၂၄ တော်မိုက်မဲခြင်းအားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းငှါ စေတနာရှိတော်မူ၏။ ယု
 ဒလူတို့သည် နိမိတ်လက္ခဏာကို တောင်းတတ်၏။ ဟေလသလူတို့သည်
 ပညာကို ရှာတတ်၏။ ငါတို့မူကား လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသေခံတော်
 မူသော ခရစ်တော်၏ တရားကို ဟောကြ၏။ ထိုတရားသည် ကား ယုဒ
 လူထိမိ၍ လဲစရာ အကြောင်း ဖြစ်၏။ တပါး အမျိုးသား နှင့် မိုက်မဲခြင်း
 ၂၅ ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း ယုဒလူဖြစ်စေ။ ဟေလသ လူဖြစ်စေ။ ခေါ်

။ကောရိန္ဒြဝါဒစာပဋ္ဌမစောင်။

၂

တော်မူသောသူတို့၌ဘုရားသခင် တန်ခိုးတော်။ ဘုရားသခင်ပညာ
 ၂၁ တော်တည်းဟူသောခရစ်တော်တရားဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်၏မိက်
 မဲခြင်းအရာမှာလူပညာထက်သာ၍ပညာရှိ၏။ ဘုရားသခင်၏အား
 ၂၉ ခုနည်းခြင်းအရာမှာလူအစွမ်းထက်သာ၍အစွမ်းရှိ၏။ ။ဤအစ်
 ကိုကို။ သင်တို့ ကို ခေါ်တော် မူခြင်း အကြောင်း အရာကိုဆင်ချင် ကြ
 လော့။ ခေါ်တော်မူသောသူတို့တွင် လောကီပညာရှိအများမပါ။ ထင်
 ၂၇ ရှားသောလူ ကြီးအများမပါ။ မင်းအမျိုးအနွယ်ဖြစ်သောသူအများမ
 ပါ။ ဘုရားသခင်သည်ပညာရှိတို့ကိုရှက်ကြောက်စေခြင်းငှါလော
 ကီအရာ၌မိက်မဲသောသူတို့ ကိုရှေးကောက်တော်မူ၏။ အစွမ်းသတ္တိရှိ
 သောသူတို့ကိုရှက်ကြောက်စေခြင်းငှါလောကီအရာ၌အားခုနည်းသော
 ၂၈ သူတို့ကိုရှေးကောက်တော်မူ၏။ မြတ်သောသူတို့ကိုရှက်ကြောက်စေ
 ခြင်းငှါလောကီအရာ၌ဆင်းရဲသောသူ။ မရေရသောသူ။ ယုတ်သော
 ၂၉ သူတို့ကိုရှေးကောက်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့်ဘုရားသခင်ရှေ့၌အဘ
 ၃၀ ယ်လူမျှကြွားဝါစရာအကြောင်းမရှိ။ ထိုဘုရားသခင်အားဖြင့်သင်
 တို့သည် ယေရှုခရစ် ၌ တည်နေ ကြ၏ ။ထိုသခင်မူကားဘုရားသခင်
 ပေးတော်မူသောပညာ ၎င်းဖြင့်မတ်ခြင်း ကုသိုလ် ငိုသန့်ရှင်းခြင်း
 ၃၁ ငိုကယ်တင်ခြင်း၎င်းတို့၌ဖြစ်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ကျမ်းစာလာသည့်
 နှင့်အညီကြွားဝါသောသူမည်သည်ကားထာဝရဘုရား၌သာကြွား
 ဝါပါလေစေ။

၁ ဤအစ်ကိုတို့။ ငါသည်သင်တို့ဆီသို့ရောက်လာသောအခါဘုရားသ
 ခင်၏သက်သေချက်ကို ထူးမြတ်သောစကား။ ထူးမြတ်သောပညာ
 ၂ အားဖြင့်သင်တို့အားပြသ၍ရောက်၏သည်မဟုတ်။ အဘယ်ကြောင့်
 ခုနည်း ဟူမူကား။ ယေရှုခရစ်တည်းဟူသော ထက်ဝါးကပ်တိုင်မှာအ
 သေခံတော်မူသောသခင်မှတစ်ပါးအဘယ်အရာကိုမျှသင်တို့တွင် ငါမ
 ၃ သိဘဲနေမည်ဟုငါစိတ်ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိ၏။ သင်တို့ဆီမှာငါရှိနေသော
 အခါအားခုနည်းခြင်း။ အသွန်ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ခြင်းနှင့်တကွ ငါရှိနေ
 ၄၁၅ ၏။ သင်တို့၏ရုံကြည်ခြင်းသည်လူပညာအားဖြင့်မတည်။ ဘုရားသ
 ခင်တန်ခိုးတော်အားဖြင့် တည်စေခြင်းငှါငါစကားငါဒေသနာသည်
 ပညာနှင့်ရှည်သောဖျားယောင်းသောစကားနှင့်တကွမဟုတ်။ မိညဉ်
 ၉ တော်၏နိမိတ်လက္ခဏာတန်ခိုးတော်နှင့်တကွရှိ၏။ ။သို့သော်
 ထည်းစုံထင်သောသူတို့အား ငါတို့သည် ပညာ စကား ကိုဟောပြော

၇

ကောသိန္ဒြိယဝါဒဝါပဌစောင့်

၇ ဇာတိသို့သော်လောကီပညာကိုမခံလို၊ ပြစ်ဖျောက်တတ်သော
 ၇ လောကီမင်းတို့၏ပညာကိုမခံလို၊ ဤကမ္ဘာတေဉ်အရှိမိငါတို့ဘုန်း
 ၈ အသရေအသို့ငှါ ဘုရားသခင်စီရင်ကော်မူသောပညာ၊ နက်နဲသော
 ၈ အရာ၌ဖုတ်ထားသောဘုရားသခင်၏ပညာကိုငါတို့ပြီသကြ၏။ ဤ
 ၉ လောကီကိုအစိုးရသော မင်းတယောက်မျှ ပိပညာကိုမခံ၊ သိလျှင်
 ၉ ဘုန်းကြီးတော်မူသောသခင်ကိုထက်ဝါးကင် ကိုင်မှာကွင်းမျက်ကြ
 ၉ ပြီး၊ ကျမ်းစာလာသည်နှင့်အညီဘုရားသခင်ကိုအာသောသူတို့အဖို့
 ၁၀ အသို့ငှါ ဘုရားသခင်ပြင်ဆင်တော်မူသောအရာတို့ကိုလူ မျက်စိ
 ၁၀ မြင်နားကြောင်းစိတ်နှုတ်လုံးကြွေညှော်သေး။ ထိုအရာတို့ကိုဘုရားသ
 ၁၀ ခင်သည်မိမိပညာ၌ကော်အားဖြင့်ငါတို့အားပေးပြတော်မူ၏။ ပိညာ၌
 ၁၁ တော်သည် ဘုရားသခင် ၏နက်နဲသော အရာ ထိုင်အောင် ခပ်သိမ်း
 ၁၁ သောအရာတို့ကိုစစ်တော်မူ၏။ လူ၏နက်နဲသော အရာကိုလူ ၌ ရှိ
 ၁၁ လောမိမိစိတ်ပိညာ၌မှတပါးအဘယ်လူသိသနည်း။ ထိုနည်းတူ ဘု
 ၁၂ ရားသခင်၏နက်နဲသောအရာ ကို ဘုရားသခင်၏ပိညာ၌တော်မှတ
 ၁၂ ပါးအဘယ်သူမျှမသိ။ ငါတို့သည်လောကီပိညာ၌ကိုမခံကြ။ ဘုရား
 ၁၂ သခင်ပေးတော်မူသောအရာတို့ကိုသိတတ်ရအောင်ဘုရားသခင်ထံ
 ၁၃ မှကြွသောပိညာ၌ကိုခံကြပြီး။ ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသောအရာ
 ၁၃ တို့ကိုငါတို့သည်လူပညာကိုအဖို့ရုံ၌တတ်သောစကားနှင့်မဟောကြ။
 ၁၄ ပိညာ၌ နှင့် စပ်ဆိုင်သောအရာကိုပိညာ၌စကားအားဖြင့် ဖွင့်ပြသော
 ၁၄ ပိညာ၌တော်ပဲ့ပြင်တော်မူသောစကားနှင့်ငါတို့ဟောကြ၏။ ဇာတိပ
 ၁၄ ကတိလူသည်ဘုရားသခင်ပိညာ၌တော်၏အရာတို့ကိုမခံမယူ။ ထိုအ
 ၁၅ ရာတို့သည်ချိတ်ခဲသောအရာဖြစ် ၏ပုသူထင်တတ်၏။ ထိုအရာတို့
 ၁၅ ကိုပိညာ၌အားဖြင့်သာပိုင်းချားနားလည်နိုင်သည်ဖြစ်၍ဇာတိပက
 ၁၅ တိလူသည်နားမမည်နိုင်။ ပိညာ၌လူသည် ထိုအရာအားလုံးတို့ကို
 ၁၆ ပိုင်းချားနားလည်တတ်၏။ သို့သော်လည်းထိုလူကိုအဘယ်သူမျှပိုင်း
 ၁၆ ချားမသိနိုင်။ ပိညာ၌လူကိုသွန်သင်နိုင်မည်အကြောင်း။ အဘယ်သူ
 ၁၆ သည်ထာဝရဘုရား၏စိတ်တော်ကိုသိသနည်း။ ငါတို့မူကားခရစ်
 ၁၇ တော်၏စိတ်ကိုခံရကြ၏။ ။ ညီအစ်ကိုတို့အထက်ကငါသည်
 ၁၇ ပိညာ၌လူတို့အားဟောပြော သကဲ့သို့သင်ထို အားဟောပြောသော
 ၁၇ အခွင့် မရှိဘဲဇာတိပကတိလူတည်းဟူသောခရစ်တော်၌ သူငယ်က
 ၁၈ လေးတို့အားဟောပြောသကဲ့သို့ဟောပြောရ၏။ သင်ထိုသည့်ခဲသွယ်

၂၇
၂၈
၂၉
၃၀
၃၁
၃၂
၃၃
၃၄
၃၅
၃၆
၃၇
၃၈
၃၉
၄၀
၄၁
၄၂
၄၃
၄၄
၄၅
၄၆
၄၇
၄၈
၄၉
၅၀
၅၁
၅၂
၅၃
၅၄
၅၅
၅၆
၅၇
၅၈
၅၉
၆၀
၆၁
၆၂
၆၃
၆၄
၆၅
၆၆
၆၇
၆၈
၆၉
၇၀
၇၁
၇၂
၇၃
၇၄
၇၅
၇၆
၇၇
၇၈
၇၉
၈၀
၈၁
၈၂
၈၃
၈၄
၈၅
၈၆
၈၇
၈၈
၈၉
၉၀
၉၁
၉၂
၉၃
၉၄
၉၅
၉၆
၉၇
၉၈
၉၉
၁၀၀

၂၇
၂၈
၂၉
၃၀
၃၁
၃၂
၃၃
၃၄
၃၅
၃၆
၃၇
၃၈
၃၉
၄၀
၄၁
၄၂
၄၃
၄၄
၄၅
၄၆
၄၇
၄၈
၄၉
၅၀
၅၁
၅၂
၅၃
၅၄
၅၅
၅၆
၅၇
၅၈
၅၉
၆၀
၆၁
၆၂
၆၃
၆၄
၆၅
၆၆
၆၇
၆၈
၆၉
၇၀
၇၁
၇၂
၇၃
၇၄
၇၅
၇၆
၇၇
၇၈
၇၉
၈၀
၈၁
၈၂
၈၃
၈၄
၈၅
၈၆
၈၇
၈၈
၈၉
၉၀
၉၁
၉၂
၉၃
၉၄
၉၅
၉၆
၉၇
၉၈
၉၉
၁၀၀

စားဘွယ်ကိုယခုတိုင်အောင်မကျေနိုင်သောကြောင့်ငါမကျွေးရ။ နို့ကို
သာတိုက်ရ၏။ ယခုပင်လည်းသင်တို့သည်မကျေနိုင်သေး။ ယခုပင်
လည်းဇာတိပကတိလူဖြစ်ကြသေး၏။ ဂုဏ်ပြိုင်ခြင်း။ ရန်တွေခြင်း။
အချင်းချင်းကွဲပြားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍သင်တို့သည်ဇာတိပကတိလူ
ဖြစ်ကြသည်မဟုတ်လော။ လောကီထုံးစံအတိုင်းကျင့်ဆောင်ကြသည့်
မဟုတ်လော။ တယောက်ကတည်းပေါ့လူတပည့်ဖြစ်၏ ဟူ၍ ၎င်း
တယောက်ကတည်းအာပေါလူတပည့်ဖြစ်၏ဟူ၍ ၎င်း အသီးအသီး
ပြောကြသည်ဖြစ်၍ဇာတိပကတိလူဖြစ်ကြသည်မဟုတ်လော။

၂၇
၂၈
၂၉
၃၀
၃၁
၃၂
၃၃
၃၄
၃၅
၃၆
၃၇
၃၈
၃၉
၄၀
၄၁
၄၂
၄၃
၄၄
၄၅
၄၆
၄၇
၄၈
၄၉
၅၀
၅၁
၅၂
၅၃
၅၄
၅၅
၅၆
၅၇
၅၈
၅၉
၆၀
၆၁
၆၂
၆၃
၆၄
၆၅
၆၆
၆၇
၆၈
၆၉
၇၀
၇၁
၇၂
၇၃
၇၄
၇၅
၇၆
၇၇
၇၈
၇၉
၈၀
၈၁
၈၂
၈၃
၈၄
၈၅
၈၆
၈၇
၈၈
၈၉
၉၀
၉၁
၉၂
၉၃
၉၄
၉၅
၉၆
၉၇
၉၈
၉၉
၁၀၀

၄ ။ကောရိန္ဒာဩဝါဒစာ ပဌမစောင်။

၁၄ သည် ကိုမီးသည် စစ်ကြောစုံစမ်းလိမ့်မည်။ ထိုထိုက်ဖြစ်အပေါ်၌ ထပ်ဆင့်၍ တည်ဆောက်သော အကြင်သူ၏ အလုပ်သည် မြဲ၏။ ထိုသူသည်
၁၅ အကျိုးကို ခံရလိမ့်မည်။ အကြင်သူ၏ အလုပ်သည် ကျွမ်းလောင်၏။ ထိုသူသည် အရှုံးခံရလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း သူ့ကိုယ်သည် မီးနှင့်လွတ်သကဲ့သို့ ကယ်တင်ခြင်း သို့ရောက်လိမ့်မည်။

၁၆ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ ဗိတ်မှာ နှံ့တော်ဖြစ်ကြသည်ကို ငို ဘုရားသခင်၏ ဗိညာဉ်တော်သည် သင်တို့အထံ၌ ကျိန်းဝပ်တော်မူသည်ကို
၁၇ င်သင်တို့မသိလော။ အကြင်သူသည် ဘုရားသခင်၏ ဗိတ်မှာ နှံ့တော်ကို ဖျက်ဆီး၏။ ထိုသူကို ဘုရားသခင် ဖျက်ဆီးတော်မူလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်၏ ဗိတ်မှာ နှံ့တော်သည် သန့်ရှင်းရ၏။ သင်တို့သည်လည်း ထို
၁၈ ဗိတ်မှာ နှံ့တော်ဖြစ်ကြ၏။ အဘယ်သူမျှ ကိုယ်ကိုယ်မလှည့်စားစေနှင့်။ သင်တို့တွင် အကြင်သူသည် ဤလောက၌ ပညာရှိ ဖြစ်သည်ဟု ကိုယ်ကိုယ်ထင်၏။ ထိုသူသည် ပညာရှိအဖြစ် သို့ရောက်အောင် လူ
၁၉ မိုက်ဖြစ်ပါလေစေ။ အကြောင်းမူကား။ လောကီပညာသည် ဘုရားသခင်ရှေ့၌ မိုက်မဲခြင်း ဖြစ်၏။ ကျမ်းစာလာသည်ကား။ ဘုရားသခင်သည် ပညာရှိတို့ကို သူတို့၏ ပရိယာယ်အားဖြင့် ဖမ်းဆီးတော်မူ၏ဟု
၂၀ လာသတည်း။ တဖန်ထုံ။ ပညာရှိတို့၏ အကြံအစည်တို့သည် အချည်း
၂၁ နှိုးဖြစ်ကြောင်းကို ထာဝရဘုရားသိတော်မူ၏ဟု လာသတည်း။ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် အဘယ်သူမျှ လူတို့၌ ကြွားဝါခြင်းမရှိစေနှင့်။ ခပ်သိမ်း
၂၂ သော အရာတို့သည် သင်တို့အဖို့ ဖြစ်ကြ၏။ ပေါလုဖြစ်စေ။ အာပေါလုဖြစ်စေ။ ကေဗဖြစ်စေ။ ဤလောကဖြစ်စေ။ အသက်ရှင်ခြင်းဖြစ်စေ။ သေခြင်းဖြစ်စေ။ မျက်မှောက်ဘဝ ဖြစ်စေ။ တမလွန်ဘဝ ဖြစ်စေ။ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့သည် သင်တို့အဖို့ ဖြစ်ကြ၏။ သင်တို့လည်း ခရစ်တော် အဖို့ ဖြစ်ကြ၏။ ခရစ်တော်သည်လည်း ဘုရားသခင် အဖို့ ဖြစ်တော်မူ၏။ ။ ခရစ်တော်၏ အစေအပါကဲ့သို့ ၎င်းဘုရားသခင်၏ နက်နဲသော အရာတို့ကို စောင့်သော ဘဏ္ဍာစိုး ကဲ့သို့ ၎င်းသူတပါးသည် ငါတို့ကို မှတ်ပါလေစေ။ ထိုမှတပါး။ ဘဏ္ဍာစိုးမည်သည်ကား
၂ သစ္စာရှိရမည်။ သင်တို့မှစ၍ အချားသော လူများတို့သည် ငါကို သစ္စာမရှိဟု စီရင်သော်လည်း ငါအမှုမထား။ ငါကိုယ်ကိုယ်မစီရင်။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ကိုယ်စိတ်သည် ကိုယ်ကို အပြစ်မတင်။

သို့သော်လည်းထိုအကြောင်းဖြင့် ငါသည် အပြစ်လွတ်သည် မဟုတ်။

၁ ငါ့ကိုစီရင်သောသူကားထာဝရဘုရားပေတည်း။ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် မှောင်မိုက်၌ ဖွက်ထားသောအရာတို့ကိုဖွင့်လင်း၍ စိတ်နှစ်လုံးအကြံ အစည်များကိုထင်ရှားစေလတံ့ သောသခင်ဘုရားကြွလာတော်မမူ မှီတိုင်အောင် အဘယ်အမှုကိုမျှအဆုံးအဖြတ် မစီရင်ကြနှင့်။ ကြွလာ တော်မူသောအခါအသီးအသီးတို့သည် ဘုရားသခင်ချီးမွမ်းတော်မူ

၂ ခြင်းကျေးဇူးကိုခံကြလတံ့။ ။ညီအစ်ကိုတို့။သင်တို့သည်ကျမ်း စာကိုထွန်၍သူတပါးကိုမရှိသေအပ်ဟုငါတို့ကိုထောက်၍နားလည်စေ ရအောင်၎င်းမာနစိတ်ထောင်ထားသည့်နှင့်တယောက်ကိုမှီဝဲ။ တယောက်ကိုညှင်းဆဲခြင်းမရှိရအောင်၎င်းငါဆိုခဲ့ပြီးသောအချက် ။ သင်တို့ အကျိုးကိုထောက်၍ငါနှင့်အာပေါလုကိုပုံဆောင်လျက်ဆိုသတည်း။

၃ ထိုမှတပါး။ အဘယ်သူသည်သင်ကို ထူးပြားစေသနည်း။ သူတပါး လက်မှမခံမယူဘဲအလိုလိုရသောအရာတစ်ခုတစ်ခုသင်၌ရှိသလော။ သူ တပါးလက်မှခံယူသည့်မှန်လျှင်မခံမယူသကဲ့သို့အဘယ်ကြောင့်ကြား ဝါသနည်း။ ယခုတွင်သင်တို့သည်ကြွယ်ဝကြ၏။ ငွေရတတ်ကြ၏။

၄ ငါတို့မရှိစည်စိုးစံကြ၏။ ငါတို့သည်သင်တို့နှင့် အတူစိုးစံရသောအ ခွင့်ရှိရအောင်သင်တို့ကိုအမှန်စိုးစံစေခြင်းငှါငါအလိုရှိ၏။ သတ်ဖို့ ထားသော သူ ကဲ့သို့ အချားသော သူ များ နောက် ။ တမန်တော် တည်းဟူသော ငါတို့ ကို ဘုရား သခင် ထုတ် ပြ တော် မူ သည်ဟု ငါ ထင် ၏။ အဘယ် ကြောင့် နည်း ဟူ မူ ကား။ ငါတို့ သည် လော ကိသားများ။ကောင်းကင်တမန်များမျက်မှောက်၌ပွဲဝင်သောသူဖြစ်

၅ ကြ၏။ ငါတို့ကားခရစ်တော်အကြောင်းကြောင့်လူမိုက်ဖြစ်၏။ သင် တို့ ကား ခရစ် တော် ။ ပညာရှိ ဖြစ်၏။ ငါတို့ကားအားနည်းသော သူဖြစ်၏။ သင်တို့ကားအစွမ်းသတ္တိနှင့်ပြည့်စုံသောသူဖြစ်၏။ သင် တို့ သည် အသရေရှိသောသူ ဖြစ် ၏။ ငါတို့သည် အရှက်အကြောက်ခံ

၆ သောသူဖြစ်၍ ယခုထိုင်အောင်အစားအသောက်ဝတ်စွတ်ခြင်း။ အ ဝတ်ခွမ်ပါးခြင်း။ ရိုက်ပုတ်ညှည်းဆဲခြင်းကိုခံကြ၏။ နေရာမကျသော

၇ သူ။ ကိုယ်လက်နှင့်ပင်ပန်းစွာလုပ်ဆောင်သောသူဖြစ်ကြ၏။ ကဲ့ရဲ့ ခြင်းကိုခံသောအခါမေတ္တာပို့ကြ၏။ ညှည်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းကိုခံသော အခါသည်းခံကြ၏။ အသရေရှုပ်ချခြင်းကိုခံသောအခါတောင်းပန် ကြ၏။ ဤလောက၏အပြစ် ကို ဖြေ သော ယဇ်ကောင် ကဲ့သို့၎င်းအရပ်

ဂုဏ်ထူးကလွဲပြစ်သောတန်မြက်ချေးအမျှက်ကဲ့သို့ ၎င်းယခုထိုင်အောင် ဖြစ်ကြ၏။

- ၁၄ သင်တို့သည်ရှက်ရအောင် ဤသို့ ငါရေးသည် မဟုတ်။ သင်တို့ကို ချစ်
- ၁၅ သားကဲ့သို့မှတ်၍ သတိ ပေး၏။ သင်တို့တွင် ခရစ်တော်အကြောင်း
- ကို သင်ပေးသောဆရာတစ်ယောက်လည်း သင်ပေးအပ်ပါ။ အဖအများမ
- ၁၆ ရှိ။ ငါစင်ဝေဂေလိတရားအားဖြင့် သင်တို့ ကို ယေရှုခရစ် နှင့် ဖြစ်ပွား
- ၁၇ ရေပြေး။ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် ငါနည်းတူကျင့်မည် အကြောင်း။ ငါနှိုး
- ၁၈ ဆော်တောင်းပန်၏။ ထိုအကြောင်း ကြောင့် သခင် ဘုရား နှင့် သစ္စာရှိ
- သော ငါချစ်သော သားတို့ မောသေ ကို သင်တို့ ဆီသို့ ငါဝေလိက် ခဲ့ပြီး။
- အရပ်ရပ် ခပ်သိမ်းသော အသင်းတော်တို့ နှင့် ငါသွန်သင်သည် နှင့် အညီ
- ၁၉ ငါသည် ခရစ်တော် နှင့် ကျင့်သော အကျင့်စလေ့များ ကို သင်တို့သည် မှတ်
- ၂၀ မိရအောင် သူသည် ပြသထိုက်တွန်း လိမ့်မည်။ ငါကိုယ် ထိုင် သင်တို့
- ဆီသို့ မလာဟု အချို့သော သူတို့သည် ထင်သည် နှင့် မာနထောင်စွား
- ၂၁ ခြင်းရှိ၏။ သို့သော် လည်း သခင် ဘုရားသည် အလိုတော် ရှိလျှင် ငါ
- မြန်မြန် လာမည်။ လာသော အခါ မာနထောင်စွား သော သူတို့ ၏
- ၂၂ ကား ကို မသိ မမှတ်ဘဲ သူတို့၏ တန်ခိုး ကို သာ သိမှတ် လိမ့်မည်။ အ
- ဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူ ကား။ ဘုရား သခင်၏ နိုင်ငံတော်သည် စကား
- ၂၃ နှင့် တည်သည် မဟုတ်။ တန်ခိုး နှင့် တည် ၏။ သင်တို့ အလို အဘယ် သို့ရှိ
- သနည်း။ ငါသည် နှင့် တံနှင့် သင်တို့ ဆီသို့ လာရသလော။ သို့မဟုတ်။
- မေတ္တာ နှင့် ၎င်းသိမ်မွေ့ နူးညံ့သော စိတ်စိညည် နှင့် ၎င်းလာရသလော။
- ၂၄ ။ မတရားသော မေရန် သာမည မဟုတ်။ အဖ၏ မယား ကို သိမ်း
- ယူခြင်း တည်းဟူသော။ သာသနာ ပလူတို့ တွင် ပင် အခေါ်အဝေါ် မျှ မရှိ
- ၂၅ သော မေရန် နှင့် မှီဝဲ သော သူသင်တို့ တွင် ရှိကြောင်း အနှံ့ အပြား ကျော်
- ၂၆ စော၏။ ထိုသို့ ပြုသော သူကို သင်တို့ အထဲမှ နှင် ထုတ်လို သော ငါ့စိတ်
- မသာ။ ညည်းတွားခြင်း မရှိ စေဘဲ လျှက် မာနထောင်စွား ခြင်း ရှိကြ
- ၂၇ ၏။ ထိုကြောင့် ငါသည် ကိုယ်ခန္ဓာအား ဖြင့် သင်တို့ နှင့် ကွာလျက် ရှိ
- သော်လည်း ဝိညည်အား ဖြင့် မကွာသည် ဖြစ်၍ ငါကို သင်တို့ ဆီ မှာရှိ
- ၂၈ သကဲ့သို့ ထိုသို့ ကျင့်သော သူကို ယခုပင် စီရင်ပြီး။ စီရင်ချက် ဟူမူ
- ကား။ သင်တို့သည် ငါတို့ သခင် ယေရှုခရစ်၏ အခွင့် နှင့် ၎င်း ငါ့နှိမ့်သော
- ဝိညည်တော်၏ အခွင့် နှင့် ၎င်း စည်းဝေးပြီး မှ ငါတို့ သခင် ယေရှုခရစ်၏

၅ တန်ခိုးတော်ကိုအမှီပြု၍ ထိုသူ၏ဝိညာဉ်သည်ယေရှုခရစ်၏နေ့ရက်
 ၆ နှစ်ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်မည်အကြောင်း။ သူ၏ကိုယ်ခန္ဓာပျက်စီး
 ၇ ဖို့ရာသူ့ကိုစာတန်လက်သို့အပ်နှံ ၊စဟုဝါစီရင်၏။ သင်တို့၏ကြွား
 ၈ ဝါခြင်းမကောင်းမသင့် ဖြစ်၏။ အနည်းငယ် သော တဆေးသည်မုန့်
 ၉ စိမ်းတပုံလုံးကိုကြွစေတတ်သည်ကိုသင်တို့မသိလော။ သင်တို့သည်
 ၁၀ တဆေးမဲ့ဖြစ်သည်နှင့်အညီအသစ်သောမုန့်တပုံဖြစ်မည်အကြောင်း။
 ၁၁ ဟောင်းသော တဆေး ကိုသုတ်သင် ပယ် ဂှင်းကြွလော့။ အကြောင်းမူ
 ၁၂ ကား။ခရစ်တော်တည်းဟူသောဝါထို့ပသခါသိုးသငယ်သည်ဝါထို့အ
 ၁၃ ဖို့ယဇ်ပူဇော်ရာ ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့်ဟောင်းသော တဆေးကို၎င်းဆိုး
 ၁၄ ညစ်နိုက်မဲခြင်းတဆေးကို၎င်းပယ်ပြစ်၍တဆေးမဲ့မုန့်တည်းဟူသော
 ၁၅ ကြည်ဖြူခြင်း။သစ္စာစောင့်ခြင်းနှင့်ပွဲခံကြစို့။ ။သင်တို့
 ၁၆ သည်မတရားသောမေရန် နှ့် ခြိဝဲသောသူတို့နှင့် မပေါင်းဖော်မည်အ
 ၁၇ ကြောင်း။အထက်ဩဝါဒစာနှိုင်းထားခဲ့ပြီး။ ထိုသို့ရေးထားသော်
 ၁၈ မတရားသောမေရန်နှိုင်းခြင်း။လောဘဗ္ဗန်ကျူးခြင်း။ အနိုင်အထက်
 ၁၉ လုယူခြင်း။ ရုပ်တုကို ကိုးကွယ်ခြင်း ပြုသောလောကီသားတို့ နှင့် အ
 ၂၀ လျှင်းမပေါင်းဖော်ရဟုမဆိုလို။ထိုသို့ဆိုလျှင်သင်တို့သည် လောကီမှ
 ၂၁ ထွက်သွားရ၏။ ယခုမူကားညီအစ်ကိုဟုခေါ်ဝေါ်သောသူသည်မတ
 ၂၂ ရားသောမေရန်နှိုင်းခြင်း။ လောဘဗ္ဗန်ကျူးခြင်း။ ရုပ်တု ကိုးကွယ်
 ၂၃ ခြင်း။ ဆဲရေးကဲ့ရဲ့ခြင်း။ သေရည်သေရက်နှင့်ရစ်မှုးခြင်း။ အနိုင်အ
 ၂၄ ထက်လုယူခြင်းမှစ၍ထိုသို့သောအမှုကိုပြုသောသူနှင့်မပေါင်းဖော်
 ၂၅ ရသည်သာမကထိုသူနှင့်အတူစားသောက်ခြင်းကိစ္စကိုမျှ မပြုရဟု
 ၂၆ ဝါရေးထား၍ပညတ်၏။ ပြင်လူတို့ကိုစီရင်ခြင်းအမှုနှင့် ငါသည်အ
 ၂၇ ဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။အတွင်းလူတို့ကိုသင်တို့ စီရင် ရသည် မဟုတ်
 ၂၈ လော။ ပြင်လူတို့ကိုဘုရားသခင်စီရင်တော်မူလိမ့်မည်။သို့ဖြစ်၍ထို
 ၂၉ ဆိုးညစ်သောသူကိုသင်တို့အထဲမှနှင်ထုတ်ကြလော့။

၁ သင်တို့သည်အချင်းချင်းအမှုရှိလျှင်သန့်ရှင်းသူတို့ရှေ့ နှ့် တရားစီရင်
 ၂ ခြင်းကိုမခံဘဲသာသနာပလူတို့ရှေ့နှိုင်းခံဝံ့သောသူတစ်ယောက်ရှိသ
 ၃ လော။ သန့်ရှင်းသူတို့သည်လောကီနိုင်ငံကိုတရားစီရင်မည်ဟုသင်
 ၄ တို့မသိလော။သင်တို့သည်လောကီနိုင်ငံကိုစီရင်ရသည်မှန်လျှင် အ
 ၅ ငယ်ဆုံးသောအမှုများကိုမစီရင်ထိုက်သလော။ ငါတို့သည်ကောင်း

ကင်တမန်တို့ကိုတရားစီရင်မည်ဟုသင်တို့မသိလော။ သို့ဖြစ်၍လော
၄ ကိအမှုကိုစီရင်ထိုက်သည် မဟုတ်လော။ ထိုကြောင့် သင်တို့သည်
လောကိအမှုကိုစီရင်စရာရှိလျှင်အသင်းတော် ၏ အသေရေနည်းသော
၅ သူတို့ကိုတရားသူကြီးအရာ ၏ခန့်ထားကြလော။ သင်တို့ရှက်စရာသို့
၆ ငါပြော၏။ သင်တို့တွင်ပညာရှိကစုံကယောက်မျှ မရှိသလော။ ညီ
အစ်ကိုချင်းတို့၏အမှုကိုစီရင်ဆုံးဖြတ်နိုင်သော သူကစုံကယောက်မျှ
မရှိသလော။ ညီအစ်ကိုချင်းတို့သည် တရားတွေ့သည် သာမက မရုံ
၇ ကြည့်သောသူတို့ရှေ့၌တရားတွေ့ပါသည်တကား။ ထိုသို့သင်တို့သည်
အချင်းချင်း တရားတွေ့သည် အမှုမှာ အပြစ် ထင်ရှား ရှိ၏။ တရားမ
တွေ့ဘဲ ညည်းဆဲခြင်းကိုအဘယ်ကြောင့်မခံ သနည်း။ ကိုယ် ဥစ္စာရှုံး
၈ ခြင်းကိုအဘယ်ကြောင့်မခံသနည်း။ ထိုသို့သင်တို့သည် မခံဘဲ ညီ
အစ်ကိုချင်းပင်တယောက်ကိုတယောက် ညည်းဆဲ၍ ညီ အစ် ကိုချင်း
၉ ဥစ္စာကိုသိမ်းယူကြသည်တကား။ မတရားသောသူ တို့သည် ဘုရား
သခင်၏ နိုင်ငံတော်ကို အမွေမခံ ရသည် ကို သင်တို့ မသိလော။ ကိုယ်
လှည့်စားခြင်းမရှိကြနှင့်။ မတရားသောမေရန် ၏ မှီဝဲသောသူ။ ရုပ်တူ
ကိုကိုးကွယ်သောသူ။ သုမယားကိုပြစ်မှားသောသူ။ ယောက်ျားချင်း
၁၀ မေရန်ပြုသောသူ။ သုဥစ္စာကို ခိုးသောသူ။ လောဘ ဖွန်ကျူးသော
သူ။ သေရည်သေရက်နှင့်ရစ် မှူးသောသူ။ ဆဲရေးကဲ့ရဲ့သောသူ။ အနိုင်
အထက်လူယူသောသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ကို အမွေမ
၁၁ ခံရ။ အထက်ကသင်တို့တွင်အချို့သောသူတို့သည် ထိုသို့သောသူဖြစ်
ကြသော်လည်း ယခုတွင် သခင်ယေရှု၏ နာမတော်အားဖြင့် ၎င်းတို့
ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ၎င်းဆေးကြော သန့်ရှင်း၍ အ
၁၂ ပြစ်မှုတ်ခြင်းသို့ရောက်ကြပြီး။ ။ အပြစ်မသင့်ဘဲလျက်
ခပ်သိမ်းသော အမှုအရာကိုပြုနိုင်သည်မှန်စေတော့။ ခပ်သိမ်းသော အ
မှုအရာကိုပြုသင့်သည်မဟုတ်။ အပြစ် မသင့်ဘဲလျက် ခပ်သိမ်းသော
အမှုအရာကိုပြုနိုင်သည်မှန်စေတော့။ အဘယ်အမှုအရာ ၏မျှငါကျွန်မခံ။
၁၃ အစားအသောက်တို့သည် ဝမ်းအဖို့။ ဝမ်းသည်လည်း အစားအသောက်
တို့အဖို့ဖြစ် သည်မှန် စေတော့။ ဘုရား သခင်သည် နှစ်ပါး ငလုံးကိုဖျ
က်ဆီးတော်မူလိမ့်မည်။ ကိုယ်ခန္ဓာသည် မတရားသောမေရန် အဖို့မ
ဟုတ်။ သခင်ဘုရားအဖို့ဖြစ်၏။ သခင်ဘုရားသည်လည်း ကိုယ် ခန္ဓာ
၁၄ အဖို့ဖြစ်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် တန်ခိုးတော်အားဖြင့် သခင်

။ကောရိန္ဒြဝါဒစာပဋ္ဌမစောင်။

၇

၁၇ ဘုရားကိုထမြောက်စေတော်မူသည် ဖြစ်၍ ငါ့ထိုကိုလည်း ထမြောက်
 ၁၈ စေတော်မူလတံ့။ သင်တို့ ကိုယ် ခန္ဓာသည် ခရစ်တော်၏အင်္ဂါ ဖြစ်
 ကြောင်း ကိုသင်တို့ မသိလော။ သို့ဖြစ်လျှင် ခရစ်တော်၏အင်္ဂါ ကိုယူ၍
 ၁၉ ပြည်တန်ဆာ၏အင်္ဂါဖြစ်စေအပ်သလော။ မဖြစ်စေအပ်။ အဘယ်
 ၂၀ သို့နည်း။ ပြည်တန်ဆာနှစ်ဘက်သို့ သူသည် ထိုပြည်တန်ဆာနှင့်တသီး
 တကိုယ်တည်း ဖြစ်ကြောင်း ကိုသင်တို့ မသိလော။ ထိုသူနှစ်ယောက်
 ၂၁ တို့သည် တသား ဓာကိုယ်တည်း ဖြစ် ရလိမ့်မည် ယုကျမ် စာလာ၏။
 ၂၂ သခင်ဘုရားနှစ်ဘက်သို့ သူမူကား ထိုသခင်နှင့် တစိတ်တစိတ်ညည်းတည်း
 ၂၃ ဖြစ်၏။ မတရားသော မေရန် ကိုကြည့်ရှောင်ကြလော့။ လူပြုတတ်
 သော အရား ဒုစရိုက်ရှိသမျှတို့သည် ကိုယ်ပြင်၍ ရှိ၏။ မတရားသော
 ၂၄ မေရန်နှစ်ဘက်သို့ သူသည် မိမိ ကိုယ်ကို ပြင်မြှား၏။ အဘယ်သို့
 နည်း။ သင်တို့ကိုယ် ခန္ဓာသည် ကား ဘုရားသခင်ပေးသနားတော်မူ
 သဖြင့် သင်တို့ အထဲ၌ ကျွန်းဝပ်၍ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ် တော်၏စိတ်
 မှာ ဖြစ်ကြောင်း ကို၎င်း မိမိတို့ ကိုမိမိ မပိုင်ကြောင်း ကို၎င်း သင်တို့ မ
 ၂၅ သိသလော။ သင်တို့သည် အဖိုးနှင့် ဝယ်အပ်သော သူဖြစ်သောကြော
 ၂၆ င် မိမိကိုယ် ခန္ဓာအား ဖြင့်ဘုရားသခင် ဂုဏ်တော် ကို ထင်ရှားစေကြ
 လော့။

၁ သင်တို့သည် ငါ့ဆီသို့ ပေးလိုက်သော စာပိုဒ်ပါသော အရာမှာ။ ယောကျ်ား
 ၂ သည် မိမိနှင့် မဆက်ဆံဘဲ နေကောင်း၏။ သို့သော်လည်း မတရား
 သော မေရန်ကို ရှောင်ရအောင် ယောကျ်ားတိုင်း မိမိမယား။ မိမိတိုင်း
 ၃ မိမိလင်ရှိစေတော့။ ယောကျ်ားသည် မိမိမယားအား မယားဝတ်ကို
 ၄ ပြုစေတော့။ ထိုနည်းတူ။ မိမိသည်လည်း မိမိလင်အား လင်ဝတ်ကို ပြု
 ၅ စေတော့။ မိမိသည် မိမိကိုယ်ကို မပိုင်။ လင်ကပိုင်၏ ထိုနည်းတူ။
 ၆ ယောကျ်ားသည် မိမိကိုယ်ကို မပိုင်။ မယားကပိုင်၏။ အချင်းချင်း
 ၇ ခင်ပွန်းဝတ်ကို မပယ်ကြနှင့်။ ထိုသို့ ဆိုသော်လည်း ခြင်းဝတ်ကို ပြု
 သော အခွင့်ရှိရအောင် သဘောတူ၍ ခင်ပွန်းဝတ်ကို ခဏမပယ်ရဟု
 မဆိုလို။ ထိုသို့ ပယ်လျှင် ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ် မချုပ်တည်း နှိုင်းခြင်းအား ဖြင့်
 ၈ စာတန်သည် အပြစ်သွေးဆောင်သော အခွင့်မရှိရအောင် နောက်တ
 ၉ ဖန်အတူ နေကြလော့။ ။ လူအားလုံးတို့သည် ငါ့ကဲ့သို့ နေစေခြင်းငှါ
 ၁၀ ငါ့အလိုရှိ၏။ သို့သော်လည်း လူအသီးအသီးတို့သည် ဘုရားသခင်ပေး

သနားတော်မူသည်အထိုင်း အသီးအသီးသောဆုကျေးဇူး ကို ခံရကြ
 ၈ ၏။ ထိုကြောင့်မယားမရှိသောသူတို့ကို၎င်း မုတ်ဆိုးမတို့ကို၎င်း ပညတ်
 အားဖြင့်မဟုတ်ဘဲ အခွင့်ပေးခြင်းအားဖြင့်သာ ငါဆိုသည်ကား။ ထို
 ၉ သူတို့သည် ငါ့ကဲ့သို့နေလျှင်ကောင်း၏။ ကာမဂုဏ်ကိုမချုပ်တည်း
 နှိုင်းလျှင်လိမ်းမြားအိမ်ထောင်ခြင်းကို ပြုပါလေစေ။ ကိလေသာစိတ်ပု
 ၁၀ ပန်ခြင်းရှိသည်ထက်လိမ်းမြားအိမ်ထောင်ခြင်း ပြုသော်သာ၍ ကော
 သခင်ဘုရားပညတ်တော်မူသည်ကား။ ယောသိဝိမိခင်ပွန်းကိုမ
 ၁၁ စွန့်ပြစ်စေနှင့်။ စွန့်ပြစ်လျှင်ခင်ပွန်းမရှိဘဲနေစေ။ သို့မဟုတ်။ ခင်ပွန်း
 ဟောင်းဆီသို့ပြန်၍ အသင့်အတင့်နေအောင်ပြုစေ။ ယောကျ်ားသည်
 ၁၂ လည်းမိမိမယားနှင့်မကွာစေနှင့်။ ။ ကြွင်းသောသူတို့ကိုသခင်
 ဘုရားကိုယ်တိုင် မပညတ်ဘဲ ငါပညတ်သည်ကား။ ညီအစ်ကို ဧည့်
 ၁၃ သည်ကား မရုံကြည်သောမယားရှိ၍ ထိုမယားသည် သူနှင့်နေခြင်းငှါ
 အလိုရှိလျှင်မကွာစေနှင့်။ ထိုနည်းတူ။ မိမိမည်သည်ကား မရုံကြည်
 ၁၄ သောခင်ပွန်းရှိ၍ ထိုခင်ပွန်းသည် သူနှင့် နေခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင်မ
 ကွာစေနှင့်။ အကြောင်းမူကား။ မရုံကြည်သောလင်သည် မိမိမယားအ
 ၁၅ ဖို့စင်ကြယ်၏။ မရုံကြည်သောမယားသည်လည်း မိမိလင်အဖို့စင်ကြယ်
 ၏။ သို့မဟုတ်။ သင်တို့၏ သားသမီးသည် စင်ကြယ်။ ယခုတွင်စင်ကြယ်
 ၁၆ ကြ၏။ သို့သော်လည်း မရုံကြည်သောသူသည် ကွာသွားလိုလျှင် ကွာ
 သွားပါလေစေ။ ထိုသို့ပြုလျှင် တပည့်တော်သည် ယောကျ်ားဖြစ်စေ။
 မိမိဖြစ်စေ။ ချဉ်နှောင်ခြင်းမရှိ။ ငါတို့သည် အသင့်အတင့်နေစေခြင်းငှါ
 ၁၇ ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်ရှိ၏။ အချင်းမိမိ။ သင်သည် ကိုယ်ခင်
 ပွန်းကိုကယ်တင်မည် မကယ်တင်မည် ကိုအဘယ် သို့သိသနည်း။ အ
 ၁၈ ချင်း ယောကျ်ား။ သင်သည် ကိုယ်ခင်ပွန်း ကိုကယ်တင်မည် မကယ်
 တင်မည်ကို အဘယ်သို့သိသနည်း။ ။ သခင်ဘုရားသည် လူအ
 ၁၉ သီးအသီးတို့အား ဝေငှတော်မူ၍ ၎င်းဘုရားသခင်သည် လူအသီးအသီး
 တို့ကိုခေါ်တော်မူသည့် နှင့်လျှော်စွာ လူတိုင်း ကျင့်နေစေ။ ခပ်သိမ်းသော
 အသင်းတော်တို့ကို ထိုသို့ ငါပညတ်၏။ ဇာတ်သွင်းမင်္ဂလာခံသောသူ
 ၂၀ သည် ခေါ်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို ခံရလျှင် ဇာတ်သွင်းမင်္ဂလာကို မစွန့်
 စေနှင့်။ ဇာတ်သွင်းမင်္ဂလာမခံသောသူသည် ခေါ်တော်မူခြင်း ကျေးဇူး
 ၂၁ ကို ခံရလျှင် ဇာတ်သွင်းမင်္ဂလာကို မခံစေနှင့်။ ဇာတ်သွင်းမင်္ဂလာခံ

- သောအားဖြင့်အကျိုးမရှိ။မခံဘဲနေ သော အားဖြင့်လည်း အကျိုးမရှိ။
- ၁၉ ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်တို့ ကိုစောင့်ရှောက် သောအားဖြင့်သာ
- ၂၀ အကျိုးရှိ၏။ လူတိုင်းသည်ခေါ်တော် မူခြင်းကျေးဇူးကိုခံရ၍အကြင်
- ၂၁ သို့လုပ်နေ၏။ ထိုသို့လုပ်နေစေ။ အစေခံကျန်ဖြစ်၍ ခေါ်တော် မူခြင်း
- ကျေးဇူးကို ခံလျှင် စိုးရိမ်ခြင်းမရှိနှင့်။ သို့သော်လည်း ဖွတ်ခြင်းသို့
- ၂၂ ရောက် နိုင်လျှင် ဖွတ်သော အခွင့် ကိုသာ ၍ သုံးဆောင်လော့။ အ
- ကြောင်း မူကား။ ကျန် ဖြစ် လျက် သခင်ဘုရား ခေါ်တော် မူခြင်းကိုခံ
- သော သူသည် သခင်ဘုရား၏ လူလွတ် ဖြစ် ၏။ ထိုနည်းတူ။ လူလွတ်
- ဖြစ်လျက် ခေါ်တော်မူ ခြင်းကိုခံသောသူသည် ခရစ်တော်၏ကျန်ဖြစ်
- ၂၃ ၏။ သင်တို့သည်အဖိုးနှင့်ဝယ်အပ်သောသူဖြစ်၍ လူထံအလိုလိုကျန်
- ၂၄ မခံနှင့်။ ညီအစ်ကိုတို့။ လူတိုင်းခေါ်တော်မူခြင်းကိုခံ၍အကြင်သို့လုပ်
- နေ၏။ ထိုသို့ဘုရားသခင်ရှေ့၌လုပ်နေစေ။

- ၂၅ ခင်ပွန်းမရှိဘူးသော သူတို့မှာ သခင်ဘုရား၏ ပညတ်တော် ငါ၌မရှိ။
- သို့သော်လည်း ငါသည် သစ္စာရှိသော သူဖြစ်ရအောင် သခင်ဘုရား၏
- ၂၆ ကျေးဇူးတော်ကိုခံသော သူကဲ့သို့ ငါစီရင်၏။ စီရင်ချက် ဟူမူကား။ ယ
- ၂၇ ခုညည်းဆဲခြင်းအကြောင်းကြောင့် ခင်ပွန်းမရှိဘဲနေကောင်း၏။ သင်
- သည်မယားရှိလျှင် ဖွတ်ခြင်း ငှါမကြံစည်နှင့်။ မယားနှင့် ဖွတ် လျှင်မ
- ၂၈ ယားကို မရှာနှင့်။ သို့သော်လည်း သင်သည် မယားနေ လျှင် အပြစ်မ
- ရှိ။ လင်မနေဘူးသော မိမိသည်လည်း လင်နေလျှင် အပြစ်မရှိ။ သို့သော်
- လည်း ထိုသို့ပြုသော သူတို့သည် လောကီညည်းဆဲခြင်း နုက္ခုကိုခံရမည်။
- ၂၉ ဤအရာ၌ ကြပ်တည်းစွာ သော ပညတ်ကို ငါမထားလို။ ညီအစ်ကိုတို့။
- ငါဆိုသည် ကား။ လောကီအချိန် ကာလသည် တခဏသာ ဖြစ်၏။ ထို
- ၃၀ ကြောင့် မယားရှိ သော သူတို့သည် မယားမရှိ သကဲ့သို့ ဖြစ်ရ၏။ ငို
- ကျေးသော သူတို့ သည် မငိုကျေးသကဲ့သို့ ဖြစ်ရ၏။ ဝမ်းမြောက်သော
- သူတို့သည် ဝမ်းမြောက်သကဲ့သို့ ဖြစ်ရ၏။ ဥစ္စာဝယ်သော သူတို့သည်
- ၃၁ အလျှင်းမရှိသကဲ့သို့ ဖြစ်ရ၏။ ဤလောကကို သုံးသော သူတို့သည်
- ဖွန်ကျူး၍ မသုံးသကဲ့သို့ ဖြစ်ရ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။
- ဤလောက၏ အဆင်းသဏ္ဍာန်သည် ရှေ့သွားကွယ်ပျောက်တတ်၏။
- ၃၂ သင်တို့သည် စိုးရိမ်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်စေခြင်း ငှါ ငါအလိုရှိ၏။ အိမ်မ
- ထောင်သော သူသည် သခင်ဘုရား စိတ်တော် သာအောင် သခင်ဘုရား

။ကောရိန္ဒြာဏဝါဒဇာတပ္ပမဇောငံ။

- ၇ ငါ့အမှုကိုသာသတိထားတတ်၏။ အိမ်ထောင်သေပါသူမူကားမိမိပေး
- ၃၃ စိတ်သာအောင်လောက်အမှုကိုသတိထားတတ်၏။ ထိုနည်းတူအိမ်
- ၃၄ ထောင်သောမိမ္မနှင့်အိမ်မထောင်သေပါမိမ္မသည်ချားခါးခြင်းရှိ၏။အိမ်
- မထောင်သောမိမ္မသည်ကိုယ်ခန္ဓာစိတ်မိညည် နှစ်ပါးသန့်ရှင်းရအောင်
- သခင်ဘုရား၏အမှုကိုသာသတိထားတတ်၏။အိမ်ထောင်သေပါမိမ္မ
- ကားမိမိခင်ပွန်းစိတ်သာအောင်လောက်အမှုကိုသတိထားတတ်၏။
- ၃၅ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဆိုသော်သင်တို့အကျိုးကိုသာထောက်၍ဆို၏။သင်တို့ကိုရှေ့
- ငှဲရှက်ချင်သောစိတ်နှင့်ဆိုသည်မဟုတ်။သင်တို့သည်လျှောက်ပတ်စွာ
- ကျင့်၍ စိတ်ရှုတ်ထွေးခြင်းမရှိဘဲသခင်ဘုရား၏ဝတ်ကို အမြဲပြုစေ
- ၃၆ ခြင်းငှါသာဤပုဂ္ဂိုလ်ဆို၏။ ။အကြင်သူသည်ကိုယ်အသက်ကြီး၍
- အိမ်မထောင်ဘဲနေလျှင်မလျှောက်ပတ်ဟုကိုယ်ထင်၍အိမ်ထောင်စရာ
- အကြောင်းလည်းရှိ၏။ထိုသူသည်အလိုအတိုင်းပြုပါလေစေ။အပြစ်မ
- ၃၇ ရှိ။အိမ်ထောင်ပါလေစေ။ သို့သော်လည်းမိမိစိတ်နှစ်လုံးတည်ကြည်
- ခြင်းရှိ၍ပြုလိုသည်အတိုင်းပြုနိုင်သောအခွင့်။ကိုယ်စိတ်အလိုကိုချုပ်
- တည်းနိုင်သောအခွင့်ရှိသည်ဖြစ်၍အိမ်မထောင်ဘဲနေမည်ဟုကိုယ်
- ၃၈ စိတ်နှစ်လုံးထဲမှစီရင်ဆုံးဖြတ်သောသူသည်ကောင်းစွာပြု၏။ သို့
- ဖြစ်၍အိမ်ထောင်သောသူမူကားကောင်းစွာပြု၏။အိမ်မထောင်သေပါ
- ၃၉ သူမူကားသာ၍ကောင်းစွာပြု၏။ ။မိမ္မသည်မိမိခင်ပွန်းမ
- သေမိကာလပတ်လုံးချည်နှောင်လျက်ဖြစ်၏။ခင်ပွန်းသေလျှင်မူကား
- မိမိအလိုအတိုင်း သခင်ဘုရား နှင့် သာအချားသောသူ၏မဟားဖြစ်
- ၄၀ ခြင်းငှါအခွင့်ရှိ၏။ အခွင့်ရှိသော်လည်းအချားသောသူ၏မဟားမ
- ဖြစ်ဘဲနေလျှင်သာ၍ မင်္ဂလာရှိ ၏ဟုငါသဘောရှိ၏။ ငါ့နွဲ့လည်းသူ
- ရားသခင်၏မိညည်တော်ရှိတော်မူသည်ဟုငါစွဲလမ်းခြင်းစိတ်ရှိ၏။
- ၄၁ ။ရုပ်တုရှေ့ပူဇော်သောယဇ်ကောင်အရာမှာ။ငါတို့အားလုံး
- သည်ပိုင်းချားတတ်သောညာဏ်ရှိသည်ကို ငါတို့သိကြ၏။ ညာဏ်
- သည်ထောင်လွှားစေတတ်၏။ မေတ္တာသည်တည် ရောက်တတ်၏။
- ၄၂ အကြင်သူသည်ငါကားပညာရှိဖြစ်သည့်ဟူ၍စိတ်ထင်၏။ထိုသူသည်
- ၄၃ သိအပ်သည်အတိုင်းအလျှင်းမသိသေး။ ဘုရားသခင်ကိုချစ်သော
- ၄၄ သူမည်သည်ကားဘုရားသခင်ကိုသိ၏။ ရုပ်တုရှေ့ပူဇော်သောယဇ်
- ကောင် ကို စားခြင်း အရာမှာ။ ရုပ်တုသည် ဤလောက နှင့် အချည်းနှီး
- သက်သက်ဖြစ်သည်ကို ၎င်းတို့အားလုံးသောဘုရားသခင်မှတစ်ပါးအ

၂ ဘာဏ်ဘုရားသခင်မျှမရှိသည်ကို၎င်းငါတို့ခံကြ၏။ အရားများ။ အ
 ၃ နှစ်များဟုဆိုသည်အတိုင်းကောင်းကင်ပေါ်၌ မြေကြီးပေါ်မှာဘုရား
 ၄ ဟူ၍ခေါ်ဝေါ်သမုတ်သောသူအများရှိသော်လည်း အကြင်ဘုရားသ
 ၅ ခင်အထဲကခပ်သိမ်းသောအရာဖြစ်၍အကြင်ဘုရားသခင် အဖို့အလို
 ၆ ငှါငါတို့သည်ဖြစ်၏။ ထိုခမည်းတော်ဘုရားသခင်တပါးတည်းငါတို့နှ့်
 ၇ ရှိတော်မူ၏။ အကြင်သခင်အားဖြင့်ငါတို့ မှစ၍ ခပ်သိမ်း သောအရာ
 ၈ ဖြစ်၏။ ထိုသခင်ယေရှုခရစ်တပါးတည်း ငါတို့ နှ့် ရှိတော်မူ၏။ သို့
 ၉ သော်လည်း ထိုညာဏ်ကိုလူတိုင်းမရ။ အချို့သောသူတို့သည် ယခုတိုင်
 ၁၀ အောင်ရုပ်တုရှေ့ပူဇော်သောယဇ်ကောင် ကို စားလေသော် ရုပ်တုကို
 ၁၁ ထောက်သောစိတ်နှင့်စားသည်ဖြစ်၍ သူတို့နှ့်ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသော
 ၁၂ စိတ်သည်အားနည်းသောကြောင့်ညစ်ညူးခြင်းသို့ရောက်တတ်၏။
 ၁၃ ။အစားအသောက်အားဖြင့်ဘုရားသခင်မျက်နှာကိုရသည်မ
 ၁၄ ဟုတ်။ အစားကို သုံးကာမျှဖြင့်မြတ်သည်မဟုတ်။ ရှောင်ကာမျှဖြင့်
 ၁၅ ဟုတ်သည်မဟုတ်။ သို့သော်လည်းသင်တို့ အခွင့်သည် အားနည်း
 ၁၆ သောသူတို့စိတ်ပျက်စရာအကြောင်းမဖြစ်ရအောင်သတိပြုကြလော့။
 ၁၇ အကြောင်းမူကား။ သင်သည်ပိုင်းချားတတ်သောညာဏ်ရှိလျက်ပင်
 ၁၈ ရုပ်တုစင်ထဲ၌စားပွဲနားမှာ ထိုင်နေသည့်ကိုသူတပါးမြင်လျှင်ကိုယ်
 ၁၉ ကိုကိုယ်ဆီသောစိတ်အားနည်းသောသူသည်ရုပ်တုရှေ့ပူဇော်သော
 ၂၀ ယဇ်ကောင်ကိုစားခြင်း ငှါရမည် မဟုတ်လော။ ထိုသို့ ဖြစ်လျှင်အ
 ၂၁ ကြင်ညီအစ်ကိုအဖို့အလိုငှါခရစ်တော်သည်အသေခံတော်မူ၏။ အား
 ၂၂ နည်းသော ထိုညီ အစ်ကိုသည်သင်ညာဏ်ကြောင့်ပျက်စီး ခြင်းသို့
 ၂၃ ရောက်ပါသည်တကား။ သင်တို့သည်ညီအစ်ကိုတို့ကိုထိုသို့ပြစ်မှား
 ၂၄ ၍သူတို့နှ့်ကိုယ်ကိုကိုယ်ဆီသော။ အားနည်းသောစိတ်ကိုထိခိုက် သေ
 ၂၅ အခါခရစ်တော်ကိုလည်းပြစ်မှားသေး၏။ သို့ဖြစ်၍ငါအစားအသေ
 ၂၆ က်ကြောင့်ငါ ညီအစ်ကိုစိတ်ပျက်လျှင်ငါ ညီအစ်ကိုစိတ် ပျက် စရာအ
 ၂၇ ကြောင်းမရှိရအောင်အမဲသားကိုအစည်မမြတ်ရှောင်မည်။

၁ ငါပေါလုသည်ကျန်မဟုတ်။ လူလွတ်ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ တမန်တော်
 ၂ ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်ကိုမြင်ပြီးမဟုတ်လော။
 ၃ ငါသည်သခင်ဘုရားနှ့်လုပ်သောအလုပ်ကားသင်တို့ပင်ဖြစ် သည်မ
 ၄ ဟုတ်လော။ ငါသည်အချားသောသူတို့အားစာမန်တော်မဖြစ်။ ဟုတ်စေ

e

အဘယ်အရာကို နှစ်ခြင်းစေရမည်

၁ ထားသောအခါ အားတန်တော်အဖွဲ့ဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူ
 ကား၊ သင်တို့သည် ဘဝညီတော်ဖြစ်သည့် အကြောင်းမှာ သိသည့်အခါ
 ၂ တော်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆံဆင်ခတ်ပေသတည်း၊ ငါ့ကို ဝတ်ဆေးဆေးခြင်း၊ သေသူ
 ၃ တို့အား ငါ့အပြစ်မြေရာ ငကားထူမှုကား၊ ငါတို့သည် ငားသောက်ခြင်း၊
 ၄ အခွင့်ခွင့်အေး၊ ကေတုနှင့်သခင်ဘုရား၏ ညီဇနားမှ စ၍ ကြွင်းသော
 ၅ နေ့တော်များကဲ့သို့ ငါတို့သည် ဒေသဇာတိသွင်တို့သည် တွင်နှစ်ခြစ်
 ၆ သောပေးပါခြင်း၊ ငါ့အခွင့်ခွင့်အေး၊ ငါ့နှင့်စာနာစနစ်ထောက်တည်း
 ၇ သာအလုပ်လုပ်ရသကား၊ အဘယ်သူသည် ဂုဏ်ကို ဝတ်ဆံ့၍ ဝတ်မှုကို
 ၈ ထပ်ရသနည်း၊ အဘယ်သူသည် ဂုဏ်ကို ဝတ်၍ အသီးကို ပေးဘဲ နေရ
 ၉ သနည်း၊ အဘယ်သူသည် သိုးထိန်းလုပ်၍ သိုးကို ချေသုံးဘဲ နေရသနည်း၊
 ၁၀ အဘယ်တော့မှာ အားဖြင့်သာ ဤသို့ ငါ့သိသလော၊ ဝညတ်တ
 ၁၁ ရားသည် ထည်း ဤသို့ ဝင်သိသည် မဟုတ်လော၊ ဧကရာဇ်ပညာကို
 ၁၂ ကျွန်တို့ သိထားသည်ကား၊ စပါးခင်းသော နွား၏ နှုတ်ကို ချေညှောင်
 ၁၃ နှင့်တူထာ၏၊ ဘုရားသခင်သည် နွားကို သာသထိ ပြုတော်မူသလော၊
 ၁၄ သို့မဟုတ်၊ ငါတို့ကြောင့်သာ ဤသို့ ပညတ်တော်မူသလော၊ ထပ်ထွန်
 ၁၅ သောသူသည် မျှော်ထင်ခြင်းနှင့် တကွ ထွန်ရအောင် ၎င်းစပါးခင်းသော
 ၁၆ သူသည် မျှော်ထင်ခြင်းနှင့် ကောင်းမွန်စွာ ရအောင် ၎င်းငါတို့ကြောင့်သာ
 ၁၇ ဤသို့ ကျွန်တို့ထာ၏၊ ငါတို့သည် သင်တို့နှင့် ပွေ့မျိုးစေ့ကို ဝတ်ပြီးမှ သင်
 ၁၈ တို့၏ ထောက်အပိုးကို သုံးဆောင်လျှင် ကျေးဇူးကြီး ခြေထောက်၊ အ
 ၁၉ ချားသောသူတို့သည် သင်တို့ဆီမှာ ထိုအခွင့်ကို ရလျှင် ငါတို့သည် သိ
 ၂၀ ၍ ရထိုက်သည် မဟုတ်လော၊ သို့သော် ထည်းထိုအခွင့်ကို ငါတို့သည် ခ
 ၂၁ သုံးဘဲ ခရစ်တော်၏ ဝေပေးတရားကို ဆီးတားခြင်း အကြောင်း ခွင့်
 ၂၂ ရအောင် အရာရာ နှစ်သည်းခံကြ၏။ မြေကိစ္စအမှုကို ဆောင်ရွက်သော
 ၂၃ သူတို့သည် ဝိတ်မှာ နှင့်တော်ကို အဖွဲ့ပြု၍ စားရသည်ကို ၎င်းထမ်း
 ၂၄ စော်ခြင်း အမှုကို ဆောင်ရွက်သောသူတို့သည် ထမ်းပညာနှင့် ဆက်ဆံ
 ၂၅ ၍ စားရသည်ကို ၎င်းသင်တို့မသိလော၊ ထိုနည်းတူ ဝေပေးတရား
 ၂၆ ကို ဟောသောသူတို့သည် ဝေပေးတရားကို အဖွဲ့ပြု၍ အသက်မွေးရ
 ၂၇ ခြင်း အကြောင်း၊ သခင်ဘုရား ပညတ်တော်မူချက်ရှိ၏။
 ၂၈ သို့သော် ထည်းထိုအခွင့်ကို ငါ့အကျွမ်းမသုံး၊ သင်တို့သည် ငါ့အား ထို
 ၂၉ သို့ပြုစေခြင်း ငါ့ဤစကားကို ငါ့ရေးထားသည် မဟုတ်၊ အဘယ်ကြောင့်
 ၃၀ နည်းဟူမူကား၊ ငါ့ကြွားဝါခြင်း အကြောင်းကို သူတပါး မျက်ဆီးသည့်

- ၁၉ ထက်ငါသေသော်သာ၍ကောင်း၏။ ငါသည်ဇေဝ်ဂေလိတရားကိုဟော
- ၁၇ ကား။မဟောဘဲမနေနိုင်။မဟောဘဲနေလျှင်အမင်္ဂလာရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍
- ၁၈ ၍အမှုတော်ကိုအလိုလိုဆောင်ရွက်လျှင်အကျိုးရှိ၏။ ကိုယ်အလိုကိုဆန္ဒ
- ၁၉ ၍ဆောင်ရွက်လျှင်အရာတော်၌ခန့်ထားသောသူဖြစ်ရုံရှိ၏။ သို့ဖြစ်
- ၂၀ ၍ငါအကျိုးအဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။ ဇေဝ်ဂေလိတရားကိုဟောသော
- ၂၁ အခါဟောခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သောအခွင့် ကို မသုံးလွန်းဘဲလျက်ခရစ်
- ၂၂ တော်၏ဇေဝ်ဂေလိတရားကိုနာသောသူတို့သည်အဘယ် စရိတ် ကို မှု
- ၂၃ မကုန်ဘဲနာရအောင်ပြုလျှင်ငါအကျိုးရှိ၏။ ။ငါသည်အဘယ်
- ၂၄ သူ၏ကျွန်မဖြစ်သော်လည်းသာ၍များသောသူတို့ကိုရခြင်းငှါလူတ
- ၂၅ ကာတို့၏ကျွန်ခံ၏။ ယုဒလူတို့ကိုရခြင်းငှါယုဒလူတို့၌ယုဒလူကဲ့သို့
- ၂၆ ငါဖြစ်၏။ ပညတ်တရားကို ကိုယ်မဆည်းကပ်သော်လည်းပညတ်တ
- ၂၇ ရားကိုဆည်းကပ်သောသူတို့ကိုရခြင်းငှါပညတ်တရားကိုဆည်းကပ်
- ၂၈ သောသူတို့၌ပညတ်တရားကိုကျင့်သောသူကဲ့သို့ငါဖြစ်၏။ ငါကိုယ်
- ၂၉ သည်ဘုရားသခင်ရှေ့ တရားမဲ့မနေ။ ခရစ်တော်၏တရား ကို ကျင့်
- ၃၀ သောသူဟုတ်သော်လည်းပညတ်တရားမဲ့သောသူတို့ကိုရခြင်းငှါပ
- ၃၁ ညတ်တရားမဲ့သောသူတို့၌ပညတ်တရားမဲ့သောသူကဲ့သို့ငါဖြစ်၏။
- ၃၂ အားနည်းသောသူတို့ကိုရခြင်းငှါအားနည်းသောသူတို့၌အားနည်း
- ၃၃ သောသူကဲ့သို့ငါဖြစ်၏။ အချို့သောသူတို့ကိုအမျိုးမျိုးအားဖြင့်ကယ်
- ၃၄ တင်ခြင်းငှါလူအမျိုးမျိုးတို့၌အမျိုးမျိုးသောသူငါဖြစ်၏။ သင်တို့နှင့်
- ၃၅ အတူဇေဝ်ဂေလိတရားကိုဆက်ဆံရအောင်ဇေဝ်ဂေလိတရားကြောင့်ထို
- ၃၆ သို့ငါပြုလေ့ရှိ၏။ ။မြေတလင်း၌ပြေးသောသူအားလုံးပြိုင်
- ၃၇ ပြေးကြသော်လည်းတဖောက်သာလျှင်ဆုကိုရသည်ဟုသင်တို့မသိ
- ၃၈ ယော။ဆုကိုရအောင်ပြေးကြလော့။ ပွဲ၌ပြိုင်၍အချင်းချင်းထိုက်သော
- ၃၉ သူမည်သည်ကားအရာရာ၌ကာမရုဏ်ကိုချုပ်တည်းတတ်၏။ထိုသူ
- ၄၀ တို့သည်သွားခွန်ပျက်စီးတတ်သောပန်းဦးရစ်ကိုရအောင်ပြုကြ၏။ ငါ
- ၄၁ တို့မူကားမညှိုးခွန်မပျက်စီးနိုင်သောပန်းဦးရစ်ကိုရအောင်ပြုကြ၏။
- ၄၂ ထိုကြောင့် ငါပြေးသောအခါအမှတ်တမဲ့ပြေးသည်မဟုတ်။ ထက်မွေ
- ၄၃ ထိုက်သောအခါအကာသကောင်းကင် ကို သာထိုး၍လက်မွေ ထိုက်
- ၄၄ သည်မဟုတ်။ သူတပါးကိုဆုမြှင့်မြှင့်မှငါကိုယ်ထိုင်ရှုံးသောသူမဖြစ်
- ၄၅ မည်အကြောင်း။ငါကိုယ်ကိုငါထိုး၍နှိပ်စက်လေ့ရှိ၏။

၁ ညီအစ်ကိုထို့၊ ငါထို့အစဗျားအားလုံးသည် သို့သော်ထိမ် အောက်မှာနေ
 ၂ ခြံဝင်ထပ်အထပ်၌ရှောက်သွားကြောင်းကိုနှင့် အော့ရှေ့ဘာသာ
 ၃ သွင်းခြင်းအထိ ငြိသို့သော်ထိမ်၊ ဝင်ထပ်၌နေ၌စိတ်ထာခံကြောင်းကိုနှင့်
 ၄ ငါ မြွေအစားကိုအတူစားကြောင်းကိုနှင့် ခရစ်တော်ယုဆိုလိုသော
 ၅ သူဆိုနောက် ၌ သိုက်သောမြွေဘူရက်ထွက်သောရေ ကိုသောက်၌
 ၆ မြွေရေကိုအတူသောက်ကြောင်းကိုနှင့် သင်တို့သည် သိမှတ်ခြင်းငှါ ငါ
 ၇ အထိုရှိ၏။ သို့သော်ထည်း သို့သော်အစားတို့ကိုဘုရားသခင်သည်အား
 ၈ ရှိသက်တော်ပေ၌စောစော၌သေတော့ပျက်စီးခြင်းသို့ သောက်ကြ၏။
 ၉ ။ ငါထို့သည် သူတို့ကဲ့သို့ ဆိုးညစ်သော တစ်ကော်ခြင်းခရီး
 ၁၀ အောင်ထိုအကြောင်းအရာ ထို့သည် ငါထို့အဖို့ ပုံသက်သေ ဖြစ်၏။ လူ
 ၁၁ ထို့သည် စားသောက်လျက် ထိုင်နေ၌ နောက်တဝန်ကပ်ခြင်းထူးခြင်းငှါ
 ၁၂ ထကြသည်ဟု ကျမ်းစာထာသည်အတိုင်း ထိုသူအဖို့ ထို့သည် နှုတ်ထုကို
 ၁၃ ကိုးကွယ်သကဲ့သို့ သင်တို့ကို ကိုးကွယ်ကြနှင့်။ ထိုသူအဖို့ ထို့သည် မတ
 ၁၄ ခားသော ခေရ်အမှုကို ပြု၍ တနေ့ရင်းတွင် လူနှစ်ယောက် သုံးထောင်
 ၁၅ ထံသေသကဲ့သို့ ငါထို့ပြော သံတေးစားသော ခေရ်ကို ရှောင်ကြစို့။ ထို
 ၁၆ သူအဖို့ ထို့သည် စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းကို ပြု၍ မြဲဖြင့် ပျက်စီးသကဲ့သို့
 ၁၇ ငါထို့သည် မတုတ်၊ ခရစ်တော်တို့ စုံစမ်းနှောင့်ရှက် သံတေးကြစို့။ ထို
 ၁၈ သူအဖို့ ထို့သည် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းကို ပြု၍ ဖျက်ဆီးသော သူထက်ဖြင့်
 ၁၉ ပျက်စီးသကဲ့သို့ ထောက်၊ သင်တို့ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းကို ပြုကြနှင့်။ ထို
 ၂၀ အကြောင်းအရာအားလုံး ထို့သည် ပုံသက်သေ ဖြစ်အံ့သော ငြိထိုသူထို့
 ၂၁ ၌ ရောက်ကြ၏။ ကပ်ကာလအဆုံးတွင် ဖြစ်သော ငါထို့ ကို ဆုမွန်စရာဖို့
 ၂၂ ကျမ်းစာ၌ ရေးထားလျက်ရှိသတည်း။ ထို့ကြောင့် အကြင်သူသည် မိမိ
 ၂၃ တည်ကြည်လျက်နေသည်ဟု မိမိထင်မှတ်၏။ ထိုသူသည် ခေရ်အော
 ၂၄ င်သတ်ပြုပါလေစေ။ လူနှစ်ယောက် သော စုံစမ်းနှောင့်ရှက် ခြင်းကို
 ၂၅ သာ သင်တို့သည် ခံရကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် သစ္စာနှင့် ပြည့်စုံတော်
 ၂၆ မူသည် ဖြစ်၍ သင်တို့မခံနိုင်သော စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်း သင်တို့ ၌ ရောက်
 ၂၇ အောင် အခွင့်ပေးတော်မမူ။ သင်တို့သည် ခံနိုင်ရအောင် စုံစမ်းနှောင့်
 ၂၈ ရှက်ခြင်းအရာနှင့် တကွ ထွက်မြောက်သော ထမကို ထည်း စီရင်ပြုပြင်
 ၂၉ တော်မူလိမ့်မည်။ ။ ထို့ကြောင့် ငါချစ်သူတို့၊ နှုတ်ထုကို ကိုးကွယ်
 ၃၀ ခြင်းအမှုကို ကြည်ရှောင်ကြလော့။ သင်တို့ကို ပညာရှိကဲ့သို့ ငါမှတ်၍

၁၆ ပြောမည်။ ငါစကားကိုဆင်ချင်ကြလော့။ ငါတို့သည် ကျေးဇူးတော်ကို
 ချီးမွမ်းရာမင်္ဂလာ ခွက်ဇာယားမူကားခရစ်တော်၏အသွေး ကိုဆက်ဆံ
 ခြင်းဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ ငါတို့သည် ဖွဲ့သော မုန့်မူကားခရစ်တော်
 ၁၇ ၏ကိုယ်ကိုဆက်ဆံခြင်းဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ မုန့်တလုံးရှိသည်ဖြစ်
 ၍ ငါတို့အားလုံးသည် တလုံးတည်း ဖြစ်သော ထိုမုန့်ကိုဆက်ဆံလျက်
 ၁၈ ခံယူကြသောကြောင့် အများဖြစ်သော ငါတို့သည် တလုံးတကိုယ်တည်း
 ဖြစ်ကြ၏။ ဇာတိအားဖြင့် ဣသရေလအမျိုးဖြစ်သော သူတို့ကိုကြည့်
 ကြပါ။ ယဇ်ကောင်ကိုစားသော သူတို့သည် ယဇ်ပစ္ဆင်နှင့် ဆက်ဆံ
 ၁၉ သော သူဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ ထိုသို့ဆိုသော် ငါအဘယ်သို့ဆိုလို
 သနည်း။ ရုပ်တူကားမှတ်စရာ ရှိသည်။ ရုပ်တူရှေ့ ပူဇော်သော ယဇ်
 ၂၀ ကောင်ကားမှတ်စရာ ရှိသည်ဟု ငါဆိုလိုသလော။ ထိုသို့မဆိုလို။ သာ
 သနာပလူတို့သည် ပူဇော်သော ယဇ်ကိုဘုရားသခင်အား ပူဇော်သည့်
 မဟုတ်။ ခုတ်ဆိုးတို့အား ပူဇော်ကြ၏။ သင်တို့သည် ခုတ်ဆိုးတို့နှင့်ဆက်
 ၂၁ ဆံစေခြင်းငှါ ငါအလိုမရှိ။ သခင်ဘုရား၏ခွက်။ ခုတ်ဆိုးတို့၏ခွက်နှစ်
 ပါးစလုံးကို သင်တို့မသောက်နိုင်။ သခင်ဘုရား၏စားပွဲ။ ခုတ်ဆိုးတို့
 ၂၂ ၏စားပွဲနှစ်ပါးစလုံးကို သင်တို့ဝင်၍ မစားနိုင်။ သခင်ဘုရားအ
 မျက်တော်ထွက်အောင် ငါတို့ပြု ကြသလော။ ငါတို့သည် သခင်ဘုရား
 ၂၃ ထက်သာ၍ တန်ခိုးကြီးသလော။ ။ အပြစ်မသင့်ဘဲ ခပ်သိမ်း
 သော အမှုအရာကို ပြုနိုင်သည် မှန်စေတော့။ ခပ်သိမ်းသော အမှု အရာ
 ကို ပြုသင့်သည် မဟုတ်။ အပြစ် မသင့်ဘဲ ခပ်သိမ်းသော အမှု အရာကို
 ပြုနိုင်သည် မှန်စေတော့။ ခပ်သိမ်းသော အမှု အရာတို့သည် သူတပါး
 ၂၄ ကို တည်ဆောက်တတ်သည် မဟုတ်။ ကိုယ်အကျိုးစီးပွားကို အဘယ်
 ၂၅ သူမျှမရှာစေနှင့်။ သူအကျိုးစီးပွားကို လူတိုင်းရှာပါလေစေ။ ရုပ်တူ
 သည် အချည်းနှီးသက်သက် ဖြစ်သည်ကို သင်တို့သိသောကြောင့် ဈေး
 ၂၆ ခွံရောင်းသမျှကို မစစ်ကြောမမေးမြန်းဘဲ စားကြလော့။ အကြောင်း
 မူကား။ သခင်ဘုရားသည် မြေကြီးနှင့် မြေကြီးကြွယ်ဝပြည့်စုံရာကို
 ၂၇ ပိုင်တော်မူ၏။ မရှိကြည့်သော သူသည် သင်တို့ကို ခေါ်ဖိတ်၍ သင်တို့
 သည် သွားခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင် ရုပ်တူသည် အချည်းနှီးသက်သက် ဖြစ်
 ၂၈ သည်ကို သိသောကြောင့် သင်တို့ရှေ့ ခွံထည့်သမျှကို မစစ်ကြောမမေး
 မြန်းဘဲ စားကြလော့။ သို့သော်လည်း ဤမည်သော အရာသည် ရုပ်တူ
 ရှေ့ ပူဇော်သော ယဇ်ကောင်ဖြစ် ၏ တူတစ်ယောက်က ဆိုလျှင် ထို

၂၀ သို့ဆိုသောသူ၏မျက်နှာကို၎င်း၊ သြတ္တပ္ပပဗ္ဗိတံကို၎င်းထောက်၍မစားကြ
 ၂၀ နှင့်။ သြတ္တပ္ပပဗ္ဗိတံဟုဆိုသော်ကိုယ်စိတ်ကိုမဆိုလို။ သုစိတ်ကိုဆိုလို၏။
 ၂၀ အချားသောသူ၏စိတ်သည် ငါအခွင့်ကိုအဘယ်ကြောင့်စစ်ကြောစိ
 ၂၀ ရင်ရသနည်း။ ထိုမှတစ်ပါး။ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ငါသုံးဆောင်ရ
 ၂၀ ယျှင်ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်း၍သုံးဆောင်သည် တွင် အဘယ်ကြောင့်
 ၂၀ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းကိုခံရသနည်းဟုဆိုထွင်ကား။ သင်တို့သည်စား
 ၂၀ သည်ဖြစ်စေ။ သောက်သည်ဖြစ်စေ။ မည်သောအမှုကို ပြုသည်ဖြစ်
 ၂၀ စေ။ ဘုရားသခင်၏ဘုန်းတော်ကိုထောက်၍အမှုကိစ္စအားလုံးကိုပြု
 ၂၀ ကြလော့။ လူများတို့သည်ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်စိမ့်သောငှါငါ
 ၂၀ သည်ကိုယ်အကျိုးကိုသာမရှာဘဲ သူအကျိုးကိုရှာ ၍ ခပ်သိမ်းသော
 ၂၀ လူတို့၏အလိုသို့အရာရာ နှိလိုက်သကဲ့သို့ သင်တို့လည်း ယုဒလူ၊ ဟေ
 ၂၀ လသလူ။ ဘုရားသခင်အသင်းတော်ဝင် သူတို့သည် တိမ်းထဲစရာအ
 ၂၀ ကြောင်းကိုမပြုကြနှင့်။ ငါသည် ခရစ်တော်နည်းတူကျင့်သကဲ့သို့
 ၂၀ သင်တို့သည်ငါနည်းတူကျင့်ကြလော့။

၂ ညီအစ်ကိုတို့။ သင်တို့သည် အရာရာ နှိ ငါကိုအောင်းမေ့၍ငါအပ်ပေး
 ၂ သောပညတ်တို့ကို စောင့်ရှောက်ကြသည်ဖြစ်၍သင်တို့ ကို ငါချီးမွမ်း
 ၂ ၏။ ယောက်ျား၏ခေါင်းကားခရစ်တော်ဖြစ်သည်ကို၎င်း မိမ္မ၏ခေါ
 ၂ င်းကားယောက်ျားဖြစ်သည်ကို ၎င်း ခရစ်တော် ၏ခေါင်းကားဘုရား
 ၂ သခင်ဖြစ်တော်မူသည်ကို၎င်း သင်တို့သိစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။
 ၂ ယောက်ျားမည်သည်ကားမိမိခေါင်း ကို ဖုံးလျက် ဆုတောင်းခြင်း။ ပ
 ၂ ရောဗက်ဟောခြင်းကို ပြုလျှင်မိမိခေါင်းအသရေကို ရှုတ်ချ၏။ မိမ္မ
 ၂ မည်သည်ကားမိမိခေါင်းကိုမဖုံးဘဲဆုတောင်းခြင်း။ ပရောဗက်ဟော
 ၂ ခြင်းကို ပြုလျှင်မိမိခေါင်းအသရေကို ရှုတ်ချ၏။ ထိုသို့ပြုလျှင်ဆံပင်
 ၂ ရိတ်သည်နှင့်တူ၏။ မိမ္မသည် မိမိခေါင်းကိုမဖုံးလျှင်ဆံပင်ဖြတ်ပါ
 ၂ လေစေ။ ဆံပင်ဖြတ်ခြင်း။ ဆံပင်ရိတ်ခြင်းအရာရှက်စရာရှိသည်မှန်
 ၂ လျှင်ခေါင်းကိုဖုံးပါလေစေ။ ယောက်ျားသည် ဘုရားသခင်၏ပုံသ
 ၂ ဣာန်။ ဘုန်းအသရေတော်ဖြစ်သောကြောင့်မိမိခေါင်းကိုမဖုံးရ။ မိမ္မ
 ၂ မူကား ယောက်ျား၏ ဘုန်း အသရေဖြစ်၏။ ယောက်ျားသည် မိမ္မ
 ၂ ကြောင့်ဖြစ် သည် မဟုတ်။ မိမ္မသည် ယောက်ျားကြောင့် ဖြစ်၏။
 ၂ ယောက်ျားသည်မိမ္မတို့ဖန်ဆင်းသည်မဟုတ်။ မိမ္မသည်ယောက်ျား

၃၀ သို့မဟုတ်ဆင်းသည်ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် သူတစ်ပါးဝေဖန်စေတာမဟုတ်
 ၃၁ များကိုထောက်၍မိမိသည်မိမိခေါင်းကိုဖုံးရ၏။ ။ သို့သော်
 ၃၂ လည်းသခင်ဘုရား နှင့် ယောက်ျားမပါဘဲ မိမိချည်းဖြစ်သည်မဟုတ်။
 ၃၃ မိမိမပါဘဲယောက်ျားချည်းဖြစ်သည်မဟုတ်။ မိမိသည်ယောက်ျား
 ၃၄ ကြောင့်ဖြစ်သကဲ့သို့ယောက်ျားသည်လည်းမိမိအားဖြင့်ဖြစ်၏။ အလုံး
 ၃၅ စုံတို့သည်လည်းဘုရားသခင်ကြောင့်ဖြစ်ကြ၏။ မိမိသည်ခေါင်းမ
 ၃၆ ဖူးဘဲထောက်ဘုရားသခင်ကိုဆုတောင်းပျော်လျှောက်ပတ်သည်မဟော
 ၃၇ က်ပတ်သည်ကိုသင်တို့အလိုလိုဆင်ချင်ကြလော့။ ယောက်ျားသည်
 ၃၈ ဂြုပ်သောဆံပင်ရှိပျော်ရွှင်ဖွယ်အကြောင်းဖြစ်သည်ကိုသင်တို့ပက
 ၃၉ ထိတရားပင်ဆုမွန်သင်သည်မဟုတ်လော။ မိမိမူကားဂြုပ်သော
 ၄၀ ဆံပင်ရှိပျော်သူ၏ ဘုန်းအသရေဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ
 ၄၁ ကား။ မိမိဆံပင်သည်မိမိမြဲစရာသို့ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်းတစ်တ
 ၄၂ ယောက်သောသူသည်လည်းခံ့ပျော် ငါတို့နှင့် ၎င်းဘုရားသခင်အသင်း
 ၄၃ တော်တို့နှင့်၎င်းထိုသို့သောထုံးစံမရှိ။ ။ တမန်တို့သင်တို့သည်
 ၄၄ အကျိုး ကို ပြုရအောင် စည်းဝေးသည် မဟုတ်။ အကျိုးကိုနည်းဝေ
 ၄၅ အောင်စည်းဝေးသည်ဖြစ်၍ သင်တို့ကို ငါမချီးမွမ်းဟု ငါအတည်အ
 ၄၆ ထင်းဆိုရ၏။ ပဌမအကြောင်းဟူမူကား။ သင်တို့သည်အသင်းတော်
 ၄၇ နှင့်စည်းဝေးသောအခါ အချင်းချင်းကွဲပြားခြင်းရှိသည် ကို ငါကြားရ
 ၄၈ ၏။ ကြားရသည်အထိင်းဟုတ်ကောင်းဟုတ်လိမ့်မည်။ အဘယ်
 ၄၉ ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ သင်တို့တွင်ကောင်းမွန်သောသူတို့သည်ထင်
 ၅၀ ရှားမည်အကြောင်း။ သင်းခွဲခြင်းထိုင်အောင်ဖြစ်ရထော့မည်။ သင်
 ၅၁ တို့သည် အထူးစည်းဝေးသောအခါသခင်ဘုရား၏ ဝှံ့တော် ကို စား
 ၅၂ ခြင်းငှါစည်းဝေးသည်မဟုတ်။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ သင်
 ၅၃ တို့သည်စားကြသည်တွင်ကိုယ်စီကိုယ်စီမိမိအစားကိုအရင်ယူ၍တ
 ၅၄ ချိုကားဆာမွတ်လျှက်ထချိုကားစားသောက်ကျူးလျှောက်ရှိ၏။ သင်
 ၅၅ တို့သည်စားသောက်ရာကိုယ်အိမ်မရှိလော။ သို့မဟုတ်။ ဘုရားသခင်
 ၅၆ ၏အသင်းတော်ကိုမထိခံ့မြင်ပြု၍ဆင်းရဲသောသူတို့ကိုရှက်ကြောက်
 ၅၇ စေသလော။ အဘယ်သို့ ငါဆိုရမည်နည်း။ ဤအမှုမှာသင်တို့ကို ချီး
 ၅၈ မွမ်းရမည်လော။ မချီးမွမ်းရ။ ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။
 ၅၉ သင်တို့နှင့်ငါအပ်ပေးသောအကြောင်းအရာကို သခင်ဘုရားထံ ငါခံရ
 ၆၀ ပြီး။ ခံရသောအရာဟူမူကား။ သခင်ယေရှုသည် ရန်သူထက်ပိုအပ်နှံ

၁၂

။ကောရိန္ဒုပုတြိဝါဒဝါပဋ္ဌမဝေဝင်။

- ၂၄ သောဇေညမှာမုန့်ကိုယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်ကိုဖဲ့၍ ဤမုန့်ကားသင်တို့အကျိုးငှါချီးဖဲ့သောငါ၏ကိုယ်ဖြစ်၏။ ငါ့ကိုအာ
- ၂၅ င်းမေ့ဖို့ရာဤသို့ပြုကြလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုနည်းတူညှာစား ပြီးမှ ခွက်ကိုလည်း ယူ၍ ဤ ခွက်ကားငါ၏အသွေးနှို့တည်သောဝန်ခံ ခြင်းတရားသစ်ဖြစ်၏။ နောက်မှာဤ ခွက်ကိုသောက်သောအခါခါ
- ၂၆ ကိုအောင်းမေ့ဖို့ရာသောက်ကြလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်လျှင် သင်တို့သည် ထိုမုန့်ကို စား၍ ထို ခွက်ကို သောက်သောအခါခါသင် ဘုရားအသေခံတော်မူ သောအကြောင်း ကိုကြွ လာကော်မမူဖို့ တိုင်
- ၂၇ အောင်ထင်ရှားပြုကြ၏။ ထိုကြောင့်သခင်ဘုရားနှင့်ဆိုင်သောဤမုန့်
- ၂၈ ကို၎င်းဤ ခွက်ကို၎င်းမထိုက်မတန်ဘဲသောက် စားသောသူမည်သည် ကားသခင်ဘုရား၏ကိုယ်တော်ကို ၎င်း အသွေးတော်ကို၎င်း ပြစ်မှား ရာရောက်၏။ လူသည်မိမိကိုမိမိစစ်ကြောပြီးမှမုန့်ကို စားပါလေစေ။
- ၂၉ ထိုသို့လည်း ခွက်ကိုသောက်ပါလေစေ။ အကြောင်းမူကား။ မထိုက်မ တန်ဘဲစားသောက်သောသူသည်သခင်ဘုရား၏ကိုယ်တော်ကိုပိုင်း ချားမသိသော့ကြောင့်မိမိအပေါ်မှာအပြစ်ရောက်မည်အကြောင်းစား
- ၃၀ သောက်သောသူဖြစ်၏။ ။ထိုအကြောင်းဖြင့်သင်တို့တွင်အား ခန့်သောသူ။ မကျန်းမမာသောသူအများရှိကြ၏။ သေလွန်သောသူ
- ၃၁ အများလည်းရှိကြ၏။ ငါတို့သည်ကိုယ်ကိုယ်စစ်ကြောစီရင်လျှင်
- ၃၂ စစ်ကြောစီရင်တော်မူခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်ကြလိမ့်မည်။ စစ်ကြောစီ ရင်တော်မူခြင်းကိုခံကြသောအခါလောကီသားတို့ နှင့်အတူ အပြစ်စီ
- ၃၃ ရင်ခြင်းကိုမခံမည်အကြောင်း။ ဆုမွန်တော်မူခြင်းကိုခံရကြ၏။ သို့ဖြစ် လျှင်ငါ့ညီအစ်ကိုတို့။ သင်တို့သည်စားခြင်းငှါစည်းဝေးသောအခါအ
- ၃၄ ချင်းချင်း တယောက် ကိုတယောက်ငုံလင့်ကြလော့။ ဆာဝတ်သောသူ ရှိလျှင်သင်တို့သည် အားလုံး အတူ အပြစ် မရောက် ရအောင်ထိုသူ သည်မိမိအိမ်နွဲ့စားပါလေစေ။ ကြွင်းသောအမှုများကို ငါ့လာသောအ ခါစီရင်မည်။

- ၁ ညီအစ်ကိုတို့။ သင်တို့သည်မိညည်ဆုကျေးဇူး အကြောင်းများကိုထိ
- ၂ စေခြင်းငှါငါအလိုရှိ၏။ သင်တို့သည်အထက်ကသာသနာပလ္လုဖြစ်
- ၃ ဆီသို့ဆောင် သွား သော သူဖြစ် ကြောင်းကိုသင်တို့သိကြ၏။ ထို

၄ ကြောင့်အဘယ်သူမျှဘုရားသခင်၏မိညည်းတော်အားဖြင့်ဟော
 ပြော၍ယေရှုကိုမကျိန်ဆဲနိုင်သည်ကို၎င်း ငှက်ယေရှုသည်သခင်ဘုရား
 ၅ ဖြစ်တော်မူ၏ဟုသန့်ရှင်းသောမိညည်းတော်ကိုအမှီပြု၍အဘယ်သူ
 ၆ မျှမပြောနိုင်သည်ကို၎င်းသင်တို့သည်သိနားလည်ရအောင် ငါ သတိ
 ၇ ပေး၏။ ဆုကျေးဇူးတော်အထူးထူးအထွေထွေရှိညားသော်လည်း
 ၈ မိညည်းတော်တပါးကည်းရှိ၏။ ဆရာအမှုအထူးထူးအထွေထွေရှိ
 ၉ ညားသော်လည်းသခင်တပါးတည်းရှိ၏။ ပြုပြင်ခြင်းအထူးထူးအ
 ၁၀ ထွေထွေရှိညားသော်လည်း ခပ်သိမ်းသောသူတို့၌ပြုပြင်သမျှကိုပြု
 ၁၁ ပြင်တော်မူသောဘုရားသခင်တပါးတည်းရှိ၏။ ကောင်းသောအ
 ၁၂ ကျိုးအလိုငှါသာမိညည်းတော်ကိုလူအသီးအသီးတို့အားထင်ရှားပေး
 ၁၃ တော်မူလျက်ရှိ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။ တယောက်သောသူ
 ၁၄ အားမိညည်းတော်သည် ပညာတရားကိုပေးတော်မူ၏။ တယောက်
 ၁၅ သောသူအားထိုမိညည်းတော်သည်ထိုးထွင်းခြင်းတရားကိုပေးတော်
 ၁၆ မူ၏။ တယောက်သောသူအားထိုမိညည်းတော်သည်ရုံခြင်းကိုပေး
 ၁၇ တော်မူ၏။ တယောက်သောသူအားထိုမိညည်းတော်သည် အနာရော
 ၁၈ ဂါကိုညှိမ်းစေနိုင်သောအခွင့်ကိုပေးတော်မူ၏။ တယောက်သော
 ၁၉ သူအားတန်ခိုးကိုပြုနိုင်သောအခွင့်ကို၎င်းတယောက်သောသူအားဖ
 ၂၀ ရောဖက်ဟောနိုင်သောအခွင့်ကို၎င်း တယောက်သောသူအားစိတ်မိ
 ၂၁ ညည်းတို့ကိုပိုင်းချား၍သိနိုင်သောအခွင့်ကို၎င်း တယောက်သောသူ
 ၂၂ အားအမျိုးမျိုးသောဘာသာစကားတို့ကိုပြောနိုင်သောအခွင့်ကို၎င်း
 ၂၃ တယောက်သောသူအား ထိုဘာသာစကား၏အနက်ကိုဖော်ပြနိုင်
 ၂၄ သောအခွင့်ကို၎င်းပေးတော်မူ၏။ ဤအခွင့်ရှိသမျှတို့ကိုတပါးတည်း
 ၂၅ သောမိညည်းတော်သည်ပြုပြင်၍လူအသီးအသီးတို့အားအသီးအသီး
 ၂၆ ခံရသောအခွင့်တို့ကိုအလိုတော်ရှိသည်အထိုင်းဝေငှပေးတော်မူ၏။
 ၂၇ ။ဥပမာကား။ ကိုယ်တခုတည်းမှာအင်္ဂါအများရှိသည်ဖြစ်၍
 ၂၈ ထိုတခုတည်းသောကိုယ်၏အင်္ဂါအားလုံးတို့သည်များလျက်နှင့်ကိုယ်
 ၂၉ တခုတည်းဖြစ်သကဲ့သို့ ထိုနည်းတူခရစ်တော်ဖြစ်၏။ အဘယ်
 ၃၀ ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ယုဒလူဖြစ်စေ။ ဟေဇဗလူဖြစ်စေ။ ကျွန်ုပ်ဖြစ်
 ၃၁ စေ။ လူလွတ်ဖြစ်စေ။ ငါတို့အားလုံးသည်တကိုယ်တည်းဖြစ်စေခြင်း
 ၃၂ ငှါမိညည်းတော်တပါးတည်း၌နှစ်ခြင်းမင်္ဂလာကိုခံကြ၏။ အားလုံးတို့
 ၃၃ လည်းတစိတ်တမိညည်းတည်းကိုသေဒက်ကြ၏။ ကိုယ်၁၅၅ အင်္ဂါတ

၈ ကောရိန္ဒြဝါဒဇာတပ္ပမစောင်။

- ၃၃ ၎်အမှုကိုသာသတိထားတတ်၏။ အိမ်ထောင်သေသုမူကားမိမိပေး
- ၃၄ စိတ်သာအောင်လောက်အမှုကိုသာသတိထားတတ်၏။ ထိုနည်းတူအိမ်ထောင်သေမိမိနှင့်အိမ်မထောင်သေမိမိသည်ချားခါးခြင်းရှိ၏။ အိမ်မထောင်သေမိမိသည်ကိုယ်ခန္ဓာစိတ်စိညဉ် နှစ်ပါးသန့်ရှင်းရအောင်သခင်ဘုရား၏အမှုကိုသာသတိထားတတ်၏။ အိမ်ထောင်သေမိမိမူကားမိမိခင်ပွန်းစိတ်သာအောင်လောက်အမှုကိုသာသတိထားတတ်၏။
- ၃၅ ထိုသို့ငါဆိုသော်သင်တို့အကျိုးကိုသာထောက်၍ဆို၏။ သင်တို့ကိုရှောင်ရှားချင်သောစိတ်နှင့်ဆိုသည်မဟုတ်။ သင်တို့သည်လျှောက်ပတ်စွာကျင့်၍ စိတ်ရှုတ်ထွေးခြင်းမရှိဘဲသခင်ဘုရား၏ဝတ်ကို အမြဲပြုစေ
- ၃၆ ခြင်းငှါသာဤသို့ဆို၏။ ။ အကြင်သူသည်ကိုယ်အသက်ကြီး၍ အိမ်မထောင်ဘဲနေလျှင်မလျှောက်ပတ်ဟုကိုယ်ထင်၍ အိမ်ထောင်စရာအကြောင်းလည်းရှိ၏။ ထိုသူသည်အလိုအတိုင်းပြုပါလေစေ။ အပြစ်မရှိ။ အိမ်ထောင်ပါလေစေ။ သို့သော်လည်းမိမိစိတ်နှစ်လုံးတည်ကြည်ခြင်းရှိ၍ပြုလိုသည်အတိုင်းပြုနိုင်သောအခွင့်။ ကိုယ်စိတ်အလိုကိုချုပ်တည်းနိုင်သောအခွင့်ရှိသည်ဖြစ်၍ အိမ်မထောင်ဘဲနေမည်ဟုကိုယ်
- ၃၇ စိတ်နှစ်လုံးထဲမှာစီရင်ဆုံးဖြတ်သောသူသည်ကောင်းစွာပြု၏။ သို့ဖြစ်၍ အိမ်ထောင်သေသုမူကားကောင်းစွာပြု၏။ အိမ်မထောင်သေ
- ၃၈ သုမူကားသာ၍ကောင်းစွာပြု၏။ ။ မိမိသည်မိမိခင်ပွန်းမသေမိမိကာလပတ်လုံးချည်နှောင်လျက်ဖြစ်၏။ ခင်ပွန်းသေလျှင်မူကားမိမိအလိုအတိုင်း သခင်ဘုရား နှင့် သာအချားသောသူ၏မဟာမိတ်ဖြစ်ဘဲနေလျှင်သာ၍ မင်္ဂလာရှိ ၎်ဟုငါသဘောရှိ၏။ ငါ့နွဲ့လည်းဘုရားသခင်၏စိညဉ်တော်ရှိတော်မူသည်ဟုငါစွဲလမ်းခြင်းစိတ်ရှိ၏။
- ၃၉ ၎်ရုပ်တုရှေ့ပူဇော်သောယဇ်ကောင်အရာမှာ။ ငါတို့အားလုံးသည်ပိုင်းချားတတ်သောညာထံရှိသည်ကို ငါတို့သိကြ၏။ ညာထံသည်ထောင်လွှားစေတတ်၏။ မေတ္တာသည်တည် စောက်တတ်၏။ အကြင်သူသည်ငါကားပညာရှိဖြစ်သည်ဟု၍စိတ်ထင်၏။ ထိုသူသည်
- ၄၀ သိအပ်သည်အတိုင်းအလျှင်းမသိသေး။ ဘုရားသခင်ကိုချစ်သော
- ၄၁ သူမည်သည်ကားဘုရားသခင်ကိုသိ၏။ ရုပ်တုရှေ့ပူဇော်သောယဇ်ကောင် ကို စားခြင်း အရာမှာ။ ရုပ်တုသည် ဤလောက နှင့် အချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်သည်ကို ၎်တဆူတည်းသောဘုရားသခင်မှတစ်ပါးအ

- ၁ ဘယ်ဘုရားသခင်မျှမရှိသည်ကို၎င်းငါတို့ခံကြ၏။ အဘုရားများ။ အရှင်များပုဂ္ဂိုလ်သည်အထိုင်းကောင်းကင်ပေါ်၊ မြေကြီးပေါ်မှာဘုရား
- ၂ ဟူ၍ခေါ်ဝေါ်သမုတ်သောသူအများရှိသော်လည်း အကြင်ဘုရားသခင်အထဲကခပ်သိမ်းသောအရာဖြစ်၍အကြင်ဘုရားသခင် အဖို့အလိုငြိငါတို့သည်ဖြစ်၏။ ထိုခမည်းတော်ဘုရားသခင်တပါးတည်းငါတို့၌
- ၃ ရှိတော်မူ၏။ အကြင်သခင်အားဖြင့်ငါတို့ မှစ၍ ခပ်သိမ်း သောအရာဖြစ်၏။ ထိုသခင်ယေရှုခရစ်တပါးတည်း ငါတို့၌ ရှိတော်မူ၏။ သို့သော်လည်း ထိုညာဏ်ကိုလူတိုင်းမရ။ အရှင်သောသူတို့သည် ယခုထိုင်
- ၄ အောင်ရုပ်ဘုရေပူဇော်သော ယဇ်ကောင် ကို စားလေသော် ရုပ်တုကို ထောက်သောစိတ်နှင့်စားသည်ဖြစ်၍ သူတို့၌ကိုယ် ကိုကိုယ်သိသော
- ၅ စိတ်သည်အားနည်းသောကြောင့်ညစ်ညူးခြင်းသို့ရောက်တတ်၏။
- ၆ ။ အစားအသောက်အားဖြင့်ဘုရားသခင်မျက်နှာကိုရသည်မဟုတ်။ အစားကို သုံးကာမျှဖြင့်မြတ်သည်မဟုတ်။ ရှောင်ကာမျှဖြင့်
- ၇ ယုတ်သည်မဟုတ်။ သို့သော်လည်းသင်တို့ အခွင့်သည် အားနည်းသော သူတို့စိတ်ပျက်စရာအကြောင်းမဖြစ်ရအောင်သတိပြုကြလော့။
- ၈ အကြောင်းမူကား။ သင်သည်ပိုင်းချားတတ်သောညာဏ်ရှိလျက်ပင် ရုပ်တုစင်ထဲ၌စားပွဲနားမှာ ထိုင်နေသည့်ကိုသူတပါးမြင်လျှင်ကိုယ်
- ၉ ကိုကိုယ်သိသောစိတ်အားနည်းသောသူသည်ရုပ်တုရှေ့ပူဇော်သော
- ၁၀ ယဇ်ကောင်ကိုစားခြင်း ငြိရမည် မဟုတ်လော။ ထိုသို့ ဖြစ်လျှင်အကြင်ညီအစ်ကိုအဖို့အလိုငြိခရစ်တော်သည်အသေခံတော်မူ၏။ အား
- ၁၁ နည်းသော ထိုညီ အစ်ကိုသည်သင်ညာဏ်ကြောင့်ပျက်စီး ခြင်းသို့
- ၁၂ ရောက်ပါသည်တကား။ သင်တို့သည်ညီအစ်ကိုတို့ကိုထိုအဖို့ပြစ်မှား
- ၁၃ ၍ သူတို့၌ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသော။ အားနည်းသောစိတ်ကိုထိခိုက် သေပါ
- ၁၄ အခါခရစ်တော်ကိုလည်းပြစ်မှားသေး၏။ သို့ဖြစ်၍ငါအစားအသေခံ
- ၁၅ က်ကြောင့်ငါညီအစ်ကိုစိတ်ပျက်လျှင်ငါညီအစ်ကိုစိတ် ပျက်စရာအကြောင်းမရှိရအောင်အမဲသားကိုအစည်မပြတ်ရှောင်မည်။

- ၁ ငါပေါလုသည်ကျွန်မဟုတ်။ လူလွတ်ဖြစ်သည့်မဟုတ်လော။ တမန်တော်
- ၂ ဖြစ်သည့်မဟုတ်လော။ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်ကိုမြင်ပြီးမဟုတ်လေ။ ငါသည်သခင်ဘုရား၌လုပ်သောအလုပ်ကားသင်တို့ပင်ဖြစ် သည်မဟုတ်လော။ ငါသည်အချားသောသူတို့အားတမန်တော်မဖြစ်။ ဟုတ်စေ

၆

။ကောသိန္ဒြိယဝါဒစာပဋ္ဌမစောင်။

စော့။သင်တို့အားတမန်တော်အမှန်ဖြစ်၏။အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ
ကား။သင်တို့သည်တမည့်တော်ဖြစ်သည့်အကြောင်းမှာငါသည်တမန်

၇ တော်ဖြစ်ခြင်းတံဆိပ်ခတ်ပေသတည်း။ငါ့ကိုစစ်ဆေးမေးမြန်းသေသို့
၈၂ တို့အားငါအပြစ်ဖြေရာစကားဟူမူကား။ငါတို့သည်စားသောက်ခြင်း

အခွင့်မရှိလော။ကေဗန္ဓနှင့်သခင်ဘုရား၏ညီများမှစ၍ကြွင်းသောတ
မန်တော်များကဲ့သို့ငါတို့သည်ဒေသဇာရိလွင်္ဂလည်သည့်တွင်နှစ်မဖြစ်

၉ သောမယားပါခြင်းငှါအခွင့်မရှိလော။ ငါနှင့်ဗာနာဗန္ဓာပေါက်တည်း
၁၀ သာအလုပ်လုပ်ရသလော။အဘယ်သူသည်ကိုယ်စရိတ်သုံး၍စစ်မှုကို

ထမ်းရသနည်း။အဘယ်သူသည်ဥယျာဉ်ကိုဖိုက်၍အသီးကိုမစားဘဲနေရ
သနည်း။အဘယ်သူသည်သိုးထိန်းလုပ်၍သိုးနှိုက်မသုံးဘဲနေရသနည်း။

။လောကီဝေါဟာရအားဖြင့်သာဤသို့ငါဆိုသလော။ပညတ်တ

၁၁ ရားသည်လည်းဤသို့ပင်ဆိုသည်မဟုတ်လော။ မောဂြေ၏ပညတ္တိ
ကျမ်းလာဒွိလာသည်ကား။စပါးခင်းသောခွား၏နှုတ်ကိုမချည်နှောင်

နှင့်ဟုလော၏။ဘုရားသခင်သည်ခွားကိုသာသတိပြုတော်မူသလော။
၁၂ သို့မဟုတ်။ငါတို့ကြောင့်သာဤသို့ပညတ်တော်မူသလော။လယ်ထွန်

သောသူသည်မျှော်လင့်ခြင်းနှင့်တကွထွန်ရအောင်ငင်စပါးခင်းသေ
သူသည်မျှော်လင့်ခြင်းနှင့်မကင်းမလွတ်ရအောင်ငင်ငါတို့ကြောင့်သိ

၁၃ ဤသို့ကျမ်းစာလာ၏။ ငါတို့သည်သင်တို့ဒွိဓမ္မမျိုးစေ့ကိုဖိုက်ပြီးမှသင်
တို့၏လောကီအသီးကိုသုံးဆောင်လျှင်ကျေးဇူးကြီးမည်လော။ အ

ချားသောသူတို့သည်သင်တို့ဆီမှာထိုအခွင့်ကိုရလျှင်ငါတို့သည်သိ
၁၄ ဤရထိုက်သည်မဟုတ်လော။သို့သော်လည်းထိုအခွင့်ကိုငါတို့သည်မ

သုံးဘဲခရစ်တော်၏ဝေဂေလိတရားကိုဆီးတားခြင်းအကြောင်းမရှိ
၁၅ ရအောင်အရာရာဒွိသည်းခံကြ၏။ ဓမ္မကိစ္စအမှုကိုဆောင်ရွက်သော

သူတို့သည်ဗိတ်မှာန်တော်ကိုအဖို့ပြု၍စားရသည်ကိုငင်ယစ်ပူ
၁၆ ဇော်ခြင်းအမှုကိုဆောင်ရွက်သောသူတို့သည်ယစ်ပလ္လင်နှင့်ဆက်ဆံ

၁၇ ၍စားရသည်ကိုငင်သင်တို့မသိလော။ ထိုနည်းတူ။ဝေဂေလိတရား
ကိုဟောသောသူတို့သည်ဝေဂေလိတရားကိုအဖို့ပြု၍အသက်မွေးရ

မည်အကြောင်း။သခင်ဘုရားပညတ်တော်မူချက်ရှိ၏။
၁၈ သို့သော်လည်းထိုအခွင့်ကိုငါအလျှင်းမသုံး။ သင်တို့သည်ငါအားထို

သို့ပြုစေခြင်းငှါဤစကားကိုငါရေးထားသည်မဟုတ်။အဘယ်ကြော
၁၉ ဌ်နည်းဟူမူကား။ငါကြွားပါခြင်းအကြောင်းကိုသူတပါးဖျက်ဆီးသည့်

- ၁၉ ထက်ငါသေသော်သာ၍ကောင်း၏။ ငါသည်ဝေဂေလိတရားကိုဟော
- ၁၇ ကား။မဟောဘဲမနေနိုင်။မဟောဘဲနေလျှင်အမင်္ဂလာရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍
- ၁၈ ၍ဆောင်ရွက်လျှင်အရာတော်၌ခန့်ထားသောသူဖြစ်ရုံရှိ၏။ သို့ဖြစ်
- ၁၉ ၍ငါအကျိုးအဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။ ဝေဂေလိတရားကိုဟောသော်
- ၂၀ အခါဟောခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သောအခွင့်ကို မသုံးလွန်းဘဲလျက်ခရစ်
- ၂၁ တော်၏ဝေဂေလိတရားကိုသာသောသူတို့သည်အဘယ်စရိတ်ကိုမျှ
- ၂၂ မကုန်ဘဲသာအောင်ပြုလျှင်ငါအကျိုးရှိ၏။ ။ငါသည်အဘယ်
- ၂၃ သူ၏ကျွန်မဖြစ်သော်လည်းသာ၍များသောသူတို့ကိုရခြင်းငှါလူတ
- ၂၄ ကာတို့၏ကျွန်ခံ၏။ ယုဒလူတို့ကိုရခြင်းငှါယုဒလူတို့၌ယုဒလူကဲ့သို့
- ၂၅ ငါဖြစ်၏။ ပညတ်တရားကို ကိုယ်မဆည်းကပ်သော်လည်းပညတ်တ
- ၂၆ ရားကိုဆည်းကပ်သောသူတို့ကိုရခြင်းငှါပညတ်တရားကိုဆည်းကပ်
- ၂၇ သောသူတို့၌ပညတ်တရားကိုကျင့်သောသူကဲ့သို့ငါဖြစ်၏။ ငါကိုယ်
- ၂၈ သည်ဘုရားသခင်ရှေ့တရားမဲ့မနေ။ ခရစ်တော်၏တရားကို ကျင့်
- ၂၉ သောသူဟုတ်သော်လည်းပညတ်တရားမဲ့သောသူတို့ကိုရခြင်းငှါပ
- ၃၀ ညတ်တရားမဲ့သောသူတို့၌ပညတ်တရားမဲ့သောသူကဲ့သို့ငါဖြစ်၏။
- ၃၁ အားနည်းသောသူတို့ကိုရခြင်းငှါအားနည်းသောသူတို့၌အားနည်း
- ၃၂ သောသူကဲ့သို့ငါဖြစ်၏။ အချို့သောသူတို့ကိုအမျိုးမျိုးအားဖြင့်ကယ်
- ၃၃ တင်ခြင်းငှါလူအမျိုးမျိုးတို့၌အမျိုးမျိုးသောသူငါဖြစ်၏။ သင်တို့နှင့်
- ၃၄ အတူဝေဂေလိတရားကိုဆက်ဆံရအောင်ဝေဂေလိတရားကြောင့်ထို
- ၃၅ သို့ငါပြုလေ့ရှိ၏။ ။မြေတလင်း၌ပြေးသောသူအားလုံးပြိုင်
- ၃၆ ပြေးကြသော်လည်းတယောက်သာလျှင်ဆုကိုရသည်ဟုသင်တို့မသိ
- ၃၇ လော။ဆုကိုရအောင်ပြေးကြလော့။ ပွဲ၌ပြိုင်၍အချင်းချင်းတိုက်သော
- ၃၈ သူမည်သည်ကားအရာရာ၌ကာမဂုဏ်ကိုချုပ်တည်းတတ်၏။ထိုသူ
- ၃၉ တို့သည်သိုးခွမ်ပျက်စီးတတ်သောပန်းဦးရစ်ကိုရအောင်ပြုကြ၏။ ငါ
- ၄၀ တို့မူကားမညိုးခွမ်မပျက်စီးနိုင်သောပန်းဦးရစ်ကိုရအောင်ပြုကြ၏။
- ၄၁ ထိုကြောင့်ငါပြေးသောအခါအမှတ်တမဲ့ပြေးသည်မဟုတ်။ လက်ဖွေ
- ၄၂ တိုက်သောအခါအကာသကောင်းကင်ကိုသာထိုး၍လက်ဖွေတိုက်
- ၄၃ သည်မဟုတ်။ သူတပါးကိုဆုမွှေးမှငါကိုယ်တိုင်ရှုံးသောသူမဖြစ်
- ၄၄ မည်အကြောင်း။ငါကိုယ်ကိုငါထိုး၍နှိပ်စက်လေ့ရှိ၏။

၁ ညီအစ်ကိုတို့။ ငါတို့အဖဗျားအားလုံးသည် ချမ်းတိမ် အောက်မှာနေ
 ၂ ဤပင်လယ်အလယ်၌ရှောက်သွားကြောင်းကို၎င်း ခေမာရှေ့၏ဘာသာ
 ၃ သွင်းခြင်းအလိုငှါချမ်းတိမ်။ ပင်လယ်၌ရေနှစ်မင်္ဂလာခံကြောင်းကို၎
 ၄ င် မြေအစားကိုအတူစားကြောင်းကို၎င်း ခရစ်တော်ဟုဆိုလိုသော
 ၅ သူတို့နောက် ၌ လိုက်သောမြေကျောက်မှထွက်သောရေ ကိုသောက်၍
 ၆ မြေရေကိုအတူသောက်ကြောင်းကို၎င်းသင်တို့သည် ဆီမှတ်ခြင်းငှါ ငါ
 ၇ အလိုရှိ၏။ သို့သော်လည်း ထိုသူအများတို့ကိုဘုရားသခင်သည်အား
 ၈ ရနှစ်သက်တော်မမူ၍တော၌သေကျေပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။
 ၉ ။ ငါတို့သည်သူတို့ကဲ့သို့ ဆိုးညစ်သောတပ်မက်ခြင်းမရှိရ
 ၁၀ အောင်ထိုအကြောင်းအရာတို့သည် ငါတို့အဖို့ပုံသက်သေ ဖြစ်၏။ လူ
 ၁၁ တို့သည်စားသောက်လျက်ထိုင်နေ၍နောက်တဖန်ကခုန်ပျိုးထူးခြင်းငှါ
 ၁၂ ထကြသည်ဟုကျမ်းစာလာသည်အတိုင်း ထိုသူအချို့တို့သည်ရုပ်တုကို
 ၁၃ ကိုးကွယ်သကဲ့သို့သင်တို့မကိုးကွယ်ကြနှင့်။ ထိုသူအချို့တို့သည်မတ
 ၁၄ ရားသောမေရန်အမှုကိုပြု၍တနေ့ချင်းတွင်လူနှစ်သောင်းသုံးထောင်
 ၁၅ လဲသေသကဲ့သို့ငါတို့မပြုဘဲမတရားသောမေရန်ကိုရှောင်ကြစို့။ ထို
 ၁၆ သူအချို့တို့သည်စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းကိုပြု၍မြေဖြင့်ပျက်စီးသကဲ့သို့
 ၁၇ ငါတို့သည်မဟုတ်။ ခရစ်တော်ကိုမစုံစမ်းနှောင့်ရှက်ဘဲနေကြစို့။ ထို
 ၁၈ သူအချို့တို့သည်ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းကိုပြု၍ပျက်စီးသောသူလက်ဖြင့်
 ၁၉ ပျက်စီးသကဲ့သို့မဟုတ်။ သင်တို့ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းကိုမပြုကြနှင့်။ ထို
 ၂၀ အကြောင်းအရာအားလုံးတို့သည်ပုံသက်သေဖြစ်အံ့သောငှါထိုသူတို့
 ၂၁ ၌ရောက်ကြ၏။ ကပ်ကာလအဆုံးတွင်ဖြစ်သောငါတို့ ကိုဆုမွန်စရာဖို့
 ၂၂ ကျမ်းစာ၌ရေးထားလျက်ရှိသတည်း။ ထိုကြောင့်အကြင်သူသည်မိမိ
 ၂၃ တည်ကြည်လျက်နေသည်ဟုမိမိထင်မှတ်၏။ ထိုသူသည်မလဲရအော
 ၂၄ င်သတိပြုပါလေစေ။ လူ၌ဖြစ်တတ်သော စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းကို
 ၂၅ သာသင်တို့သည်ခံရကြ၏။ ဘုရားသခင်သည်သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံတော်
 ၂၆ မူသည်ဖြစ်၍သင်တို့မခံနိုင်သောစုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းသင်တို့ ၌ရော
 ၂၇ က်အောင်အခွင့်ပေးတော်မမူ။ သင်တို့သည်ခံနိုင်ရအောင်စုံစမ်းနှောင့်
 ၂၈ ရှက်ခြင်းအရာနှင့်တကွထွက်မြောက်သောလမ်းကိုလည်း စီရင်ပြုပြင်
 ၂၉ တော်မူလိမ့်မည်။ ။ ထိုကြောင့်ငါချစ်သူတို့။ ရုပ်တုကိုကိုးကွယ်
 ၃၀ ခြင်းအမှုကိုကြည်ရှောင်ကြလော့။ သင်တို့ကိုပညာရှိကဲ့သို့ငါမှတ်၍

- ၁၉ ပြောမည်။ ငါစကားကိုဆင်ချင်ကြလော့။ ငါတို့သည် ကျေးဇူးတော်ကို
- ချီးမွမ်းရာမင်္ဂလာ ခွက်ဗလားမူကား ခရစ်တော်၏အသွေး ကိုဆက်ဆံ
- ခြင်းဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ ငါတို့သည် ဖဲသော မုန့်မူကား ခရစ်တော်
- ၁၇ ၏ကိုယ် ကိုဆက်ဆံခြင်းဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ မုန့်တလုံးရှိသည်ဖြစ်
- ၁၈ ၍ ငါတို့အားလုံးသည် တလုံးတည်း ဖြစ်သော ထိုမုန့်ကိုဆက်ဆံလျက်
- ခံယူကြသောကြောင့် အများဖြစ်သော ငါတို့သည် တလုံးတကိုယ်တည်း
- ၁၉ ဖြစ်ကြ၏။ ဇာတိအားဖြင့် ဣသရေလအမျိုးဖြစ်သော သူတို့ကိုကြည့်
- ၂၀ ကြပါ။ ယစ်ကောင်ကိုစားသော သူတို့သည် ယစ်ပဗ္ဗင်နှင့် ဆက်ဆံ
- ၂၁ သော သူဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ ထိုသို့ဆိုသော် ငါအဘယ်သို့ဆိုလို
- ၂၂ ကောင်ကား မှတ်စရာရှိသည် ဟု ငါဆိုလိုသလော။ ထိုသို့မဆိုလို။ သာ
- ၂၃ သနာပလူတို့သည် ပူဇော်သော ယစ်ကိုဘုရားသခင်အား ပူဇော်သည့်
- ၂၄ မဟုတ်။ နတ်ဆိုးတို့အား ပူဇော်ကြ၏။ သင်တို့သည် နတ်ဆိုးတို့နှင့်ဆက်
- ၂၅ ဆံစေခြင်းငှါ ငါအလိုမရှိ။ သခင်ဘုရား၏ခွက်။ နတ်ဆိုးတို့၏ခွက်နှစ်
- ၂၆ ပါးစလုံးကို သင်တို့မသောက်နိုင်။ သခင်ဘုရား၏စားပွဲ။ နတ်ဆိုးတို့
- ၂၇ ၏စားပွဲနှစ်ပါးစလုံးကို သင်တို့ဝင်၍ မစားနိုင်။ သခင်ဘုရားအ
- ၂၈ မျက်တော်ထွက်အောင် ငါတို့ပြုကြသလော။ ငါတို့သည် သခင်ဘုရား
- ၂၉ ထက်သာ၍ တန်ခိုးကြီးသလော။ ။ အပြစ်မသင့်ဘဲ ခပ်သိမ်း
- ၃၀ သော အမှုအရာကို ပြုနိုင်သည် မှန်စေတော့။ ခပ်သိမ်းသော အမှုအရာ
- ၃၁ ကို ပြုသင့်သည် မဟုတ်။ အပြစ်မသင့်ဘဲ ခပ်သိမ်းသော အမှုအရာကို
- ၃၂ ပြုနိုင်သည် မှန်စေတော့။ ခပ်သိမ်းသော အမှုအရာတို့သည် သူတပါး
- ၃၃ ကိုတည်ဆောက်တတ်သည် မဟုတ်။ ကိုယ်အကျိုးစီးပွားကို အဘယ်
- ၃၄ သူမျှမရှာစေနှင့်။ သူအကျိုးစီးပွားကို လူတိုင်းရှာပါလေစေ။ ရုပ်တူ
- ၃၅ သည် အချည်းနှီးသက်သက် ဖြစ်သည်ကို သင်တို့သိသောကြောင့် ဈေး
- ၃၆ ခွံရောင်းသမျှကို မစစ်ကြောမမေးမြန်းဘဲ စားကြလော့။ အကြောင်း
- ၃၇ မူကား။ သခင်ဘုရားသည် မြေကြီးနှင့် မြေကြီးကြွယ်ဝပြည့်စုံရာကို
- ၃၈ ပိုင်တော်မူ၏။ မရုံကြည်သော သူသည် သင်တို့ကို ခေါ်ဖိတ်၍ သင်တို့
- ၃၉ သည် သွားခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင် ရုပ်တူသည် အချည်းနှီးသက်သက် ဖြစ်
- ၄၀ သည် ကိုသိသောကြောင့် သင်တို့ရှေ့၌ ထည့်သမျှကို မစစ်ကြောမမေး
- ၄၁ မြန်းဘဲ စားကြလော့။ သို့သော်လည်း ဤမည်သော အရာသည် ရုပ်တူ
- ၄၂ ရှေ့ ပူဇော်သော ယစ်ကောင်ဖြစ် ၏ ဟု တစ်စုံတယောက်က ဆိုချင်ထို

သို့ဆိုသောသူ၏မျက်နှာကို၎င်း၊ ဩတ္တပ္ပစိတ်ကို၎င်းထောက်၍ စေားကြ
 ၂၉ နှင့်။ ဩတ္တပ္ပစိတ်ဟုဆိုသော်ကိုယ်စိတ်ကိုမဆိုလို။ သုစိတ်ကိုဆိုလို၏။
 ၃၀ အချားသောသူ၏စိတ်သည် ငါအခွင့်ကိုအဘယ်ကြောင့်စစ်ကြောစိ
 ၃၁ ရင်ရသနည်း။ ထိုမှတစ်ပါး။ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ငါသုံးဆောင်ရ
 ၃၂ ယျှင်ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်း၍သုံးဆောင်သည် တွင် အဘယ်ကြောင့်
 ၃၃ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းကိုခံရသနည်းဟုဆိုလျှင်ကား။ သင်တို့သည်စား
 ၃၄ သည်ဖြစ်စေ။ သောက်သည်ဖြစ်စေ။ မည်သောအမှုကို ပြုသည်ဖြစ်
 ၃၅ စေ။ ဘုရားသခင်၏ဘုန်းတော်ကိုထောက်၍ အမှုကိစ္စအားလုံးကိုပြု
 ၃၆ ကြလော့။ လူများတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်စိမ့်သောငှါ ငါ
 ၃၇ သည်ကိုယ်အကျိုးကိုသာမဂ္ဂာဘဲ သူအကျိုးကိုဂ္ဂာ၍ ခပ်သိမ်းသော
 ၃၈ လူတို့၏အလိုသို့အရာရာ နှိလိုက်သကဲ့သို့ သင်တို့လည်း ယုဒလူ၊ ဟေ
 ၃၉ လသလူ။ ဘုရားသခင်အသင်းတော်ဝင်သူတို့သည် တိမ်းလဲစရာအ
 ၄၀ ကြောင်းကိုမပြုကြနှင့်။ ငါသည် ခရစ်တော်နည်းတူ ကျင့်သကဲ့သို့
 ၄၁ သင်တို့သည် ငါနည်းတူကျင့်ကြလော့။

၂ ညီအစ်ကိုတို့။ သင်တို့သည် အရာရာ နှိ ငါကိုအောင်းမေ့၍ ငါအပ်ပေး
 ၃ သောပညတ်တို့ကို စောင့်ရှောက်ကြသည်ဖြစ်၍ သင်တို့ကို ငါချီးမွမ်း
 ၄ ၏။ ယောက်ျား၏ခေါင်းကားခရစ်တော်ဖြစ်သည်ကို၎င်း မိမိ၏ခေါ
 ၅ င်းကားယောက်ျားဖြစ်သည်ကို၎င်း ခရစ်တော်၏ခေါင်းကားဘုရား
 ၆ သခင်ဖြစ်တော်မူသည်ကို၎င်း သင်တို့သိစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။
 ၇ ယောက်ျားမည်သည်ကား မိမိခေါင်းကို ဖုံးလျက် ဆုတောင်းခြင်း။ ပ
 ၈ ရောဖက်ဟောခြင်းကို ပြုလျှင် မိမိခေါင်းအသရေကို ရှုတ်ချ၏။ မိမိ
 ၉ မည်သည်ကား မိမိခေါင်းကိုမဖုံးဘဲ ဆုတောင်းခြင်း။ ပရောဖက်ဟော
 ၁၀ ခြင်းကို ပြုလျှင် မိမိခေါင်းအသရေကို ရှုတ်ချ၏။ ထိုသို့ပြုလျှင် ဆံပင်
 ၁၁ ရိတ်သည်နှင့်တူ၏။ မိမိသည် မိမိခေါင်းကိုမဖုံးလျှင် ဆံပင်ဖြတ်ပါ
 ၁၂ လေစေ။ ဆံပင်ဖြတ်ခြင်း။ ဆံပင်ရိတ်ခြင်းအရာရှက်စရာရှိသည်မှန်
 ၁၃ ယျှင်ခေါင်းကိုဖုံးပါလေစေ။ ယောက်ျားသည် ဘုရားသခင်၏ပုံသ
 ၁၄ ဣန္ဒာန်။ ဘုန်းအသရေတော်ဖြစ်သောကြောင့် မိမိခေါင်းကိုမဖုံးရ။ မိမိ
 ၁၅ မှုကား ယောက်ျား၏ ဘုန်းအသရေဖြစ်၏။ ယောက်ျားသည် မိမိ
 ၁၆ ကြောင့်ဖြစ်သည် မဟုတ်။ မိမိသည် ယောက်ျားကြောင့်ဖြစ်၏။
 ၁၇ ယောက်ျားသည် မိမိတို့ဖန်ဆင်းသည် မဟုတ်။ မိမိသည် ယောက်ျား

၁၀ သို့ပန်ဆင်းသည်ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် သူတစ်ပါးစေတနာတော်နှင့်
 ၁၁ များကိုထောက်၍ မိမိသည် မိမိခေါင်းကို ဖုံးရ၏။ ။ သို့သော်
 လည်း သခင်ဘုရား ၏ ယောက်ျားမပါဘဲ မိမိချည်း ဖြစ်သည်မဟုတ်။
 ၁၂ မိမိမပါဘဲ ယောက်ျားချည်း ဖြစ်သည်မဟုတ်။ မိမိသည် ယောက်ျား
 ကြောင့် ဖြစ်သကဲ့သို့ ယောက်ျားသည်လည်း မိမိအား ဖြင့် ဖြစ်၏။ အလုံး
 ၁၃ စုံတို့သည်လည်း ဘုရားသခင်ကြောင့် ဖြစ်ကြ၏။ မိမိသည် ခေါင်းမ
 ဖူးဘဲ သူကံဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်းလျှင် လျှောက်ပတ်သည့် မလျှော
 ၁၄ ကံပတ်သည် ကိုသင်တို့အလိုအဆင် ချင်ကြလော့။ ။ ယောက်ျားသည်
 ဂြဟ်သော ဆံပင်ရှိလျှင် ဂြဟ် ဇွယ်အကြောင်း ဖြစ်သည်ကို သင်တို့ပက
 ၁၅ ထိတရားပင် ဆုမ္မသွန်သင်သည် မဟုတ်လော့။ မိမိမူကား ဂြဟ်သော
 ဆံပင်ရှိလျှင် သူ၏ ဘုန်းအသရေ ဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့် ခုနည်းဟူမူ
 ၁၆ ကား။ မိမိဆံပင်သည် မိမိမြီစရာ သို့ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း တရုတ်
 ယောက်သော သူသည် ဣင်းခုံလျှင် ငါတို့ ၏ ၎င်းဘုရားသခင်အသင်း
 ၁၇ တော်တို့ ၏ ၎င်းထိုသို့သော် ထုံးစံမရှိ။ ။ တဖန်ထုံ သင်တို့သည်
 အကျိုးကို ပြုရအောင် စည်းဝေးသည် မဟုတ်။ အကျိုးကို ခုနည်းစေ
 အောင်စည်းဝေးသည် ဖြစ်၍ သင်တို့ကို ငါမချီးမွမ်းဟု ငါအတည်အ
 ၁၈ ထင်းဆိုရ၏။ ပဌမအကြောင်းဟူမူကား။ သင်တို့သည် အသင်းတော်
 ၏ စည်းဝေးသော အခါ အချင်းချင်း ကွဲပြားခြင်းရှိသည် ကို ငါကြားရ
 ၁၉ ၏။ ကြားရသည် အထိုင်း ဟုတ်ကောင်း ဟုတ်လိမ့်မည်။ အဘယ်
 ကြောင့် ခုနည်းဟူမူကား။ သင်တို့တွင် ကောင်းမွန်သော သူတို့သည် ထင်
 ၂၀ ရှားမည် အကြောင်း။ သင်းခွဲခြင်းထိုင်အောင် ဖြစ်ရတော့မည်။ သင်
 တို့သည် အထူး စည်းဝေးသော အခါ သခင်ဘုရား၏ ဝဲ့တော် ကို စား
 ၂၁ ခြင်းငှါ စည်းဝေးသည် မဟုတ်။ အဘယ်ကြောင့် ခုနည်းဟူမူကား။ သင်
 တို့သည် စားကြသည်တွင် ကိုယ်စီကိုယ်စီ မိမိအစားကို အရင်ယူ၍ တ
 ၂၂ ချို့ကား ဆာမွတ်လျှင် တချို့ကား စားသောက်ကျူးလျက်ရှိ၏။ သင်
 တို့သည် စားသောက်ရာ ကိုယ်အိမ်မရှိလော့။ သို့မဟုတ်။ ဘုရားသခင်
 ၏ အသင်းတော်ကို မထိခွဲခြင် ပြု၍ ဆင်းရဲသော သူတို့ကို ဂြဟ်ကြောက်
 စေသလော့။ အဘယ်သို့ ငါဆိုရမည် ခုနည်း။ ဤအမှုမှာ သင်တို့ကို ချီး
 ၂၃ မွမ်းရမည်လော့။ မချီးမွမ်းရ။ ။ အဘယ်ကြောင့် ခုနည်းဟူမူကား။
 သင်တို့ ၏ ငါအပ်ပေးသော အကြောင်း အရာကို သခင်ဘုရားထံ ငါခံရ
 ပြီး။ ခုံရသော အရာဟူမူကား။ သခင်ယေဇူသည် ရန်သူလက်ထဲသို့ အပ်နှံ

၁၂

။ကောရိန္ဒြဝါဒစာပဌမစောင်။

၂၄ သောဓဇညမှာမုန့်ကိုယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်ကိုဖဲ့၍
 ၂၅ ဤမုန့်ကားသင်တို့အကျိုးငှါချီးဖဲ့သောငါ၏ကိုယ်ဖြစ်၏။ ငါကိုအော
 ၂၆ င်းမေ့ဖို့ရာဤသို့ပြုကြလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုနည်းတူညှာစား
 ၂၇ ပြီးမှခွက်ကိုလည်း ယူ၍ ဤခွက်ကားငါ၏အသွေးနှို့တည်သောဝန်ခံ
 ၂၈ ခြင်းတရားသစ်ဖြစ်၏။ နောက်မှာဤခွက်ကိုသောက်သောအခါခါ
 ၂၉ ကိုအောင်းမေ့ဖို့ရာသောက်ကြလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်လျှင်
 ၃၀ သင်တို့သည် ထိုမုန့်ကို စား၍ထိုခွက်ကိုသောက်သောအခါခါသခင်
 ၃၁ ဘုရားအသေခံတော်မူ သောအကြောင်း ကိုကြွလာတော်မမူမီ တိုင်
 ၃၂ အောင်ထင်ရှားပြုကြ၏။ ထိုကြောင့်သခင်ဘုရားနှင့်ဆိုင်သောဤမုန့်
 ၃၃ ကို၎င်းဤခွက်ကို၎င်းမထိုက်မတန်ဘဲသောက် စားသောသူမည်သည်
 ၃၄ ကားသခင်ဘုရား၏ကိုယ်တော်ကို ၎င်း အသွေးတော်ကို၎င်း ပြစ်မှား
 ၃၅ ရာရောက်၏။ လူသည်မိမိကိုမိမိစစ်ကြောပြီးမှမုန့်ကိုစားပါလေစေ။
 ၃၆ ထိုသို့လည်းခွက်ကိုသောက်ပါလေစေ။ အကြောင်းမူကား။ မထိုက်မ
 ၃၇ တန်ဘဲစားသောက်သောသူသည်သခင်ဘုရား၏ကိုယ်တော်ကိုပိုင်း
 ၃၈ ချားမသိသော့ကြောင့်မိမိအပေါ်မှာအပြစ်ရောက်မည့်အကြောင်းစား
 ၃၉ သောက်သောသူဖြစ်၏။ ။ထိုအကြောင်းဖြင့်သင်တို့တွင်အား
 ၄၀ နည်းသောသူ။ မကျန်းမမာသောသူအများရှိကြ၏။ သေလွန်သောသူ
 ၄၁ အများလည်းရှိကြ၏။ ငါတို့သည်ကိုယ်ကိုယ်စစ်ကြောစီရင်လျှင်
 ၄၂ စစ်ကြောစီရင်တော်မူခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်ကြလိမ့်မည်။ စစ်ကြောစီ
 ၄၃ ရင်တော်မူခြင်းကိုခံကြသောအခါလောကီသားတို့ နှင့်အတူ အပြစ်စီ
 ၄၄ ရင်ခြင်းကိုခံမည့်အကြောင်း။ ဆုမွန်တော်မူခြင်းကိုခံရကြ၏။ သို့ဖြစ်
 ၄၅ လျှင်ငါညီအစ်ကိုတို့။ သင်တို့သည်စားခြင်းငှါစည်းဝေးသောအခါအ
 ၄၆ ချင်းချင်း တယောက် ကိုတယောက်ငုံလင့်ကြလော့။ ဆာတော်သောသူ
 ၄၇ ရှိလျှင်သင်တို့သည် အားလုံး အတူအပြစ် မရောက် ရအောင်ထိုသူ
 ၄၈ သည်မိမိအိမ်၌စားပါလေစေ။ ကြွင်းသောအမှုများကို ငါလာသောအ
 ၄၉ ခါစီရင်မည်။

၁ ညီအစ်ကိုတို့။ သင်တို့သည်မိညည်ဆုကျေးဇူး အကြောင်း များကိုသိ
 ၂ စေခြင်းငှါစာအလိုရှိ၏။ သင်တို့သည်အထက်ကသာသနာပ လှဖြစ်
 ၃ ဆီသို့ဆောင် သွား သော သူဖြစ် ကြောင်း ကိုသင်တို့သိကြ၏။ ထို

၄ ကြောင့်အဘယ်သူမျှဘုရားသခင်၏မိညည်းတော်အားဖြင့်ဟော
 ပြော၍ယေရှုကိုမကျင့်ဆဲနိုင်သည်ကို၎င်းယေရှုသည်သခင်ဘုရား
 ၅ ဖြစ်တော်မူ၏ဟုသန့်ရှင်းသောမိညည်းတော်ကိုအမှီမပြုဘဲအဘယ်သူ
 ၆ မျှမပြောနိုင်သည်ကို၎င်းသင်တို့သည်သိနားလည်ရအောင်ငါသတိ
 ၇ ပေး၏။ ဆုကျေးဇူးကော်အထူးထူးအထွေထွေရှိညားသော်လည်း
 ၈ မိညည်းတော်တပါးကည်းရှိ၏။ ဆရာအမှုအထူးထူးအထွေထွေရှိ
 ၉ ညားသော်လည်းသခင်တပါးကည်းရှိ၏။ ပြုပြင်ခြင်းအထူးထူးအ
 ၁၀ ထွေထွေရှိညားသော်လည်းခပ်သိမ်းသောသူတို့၌ပြုပြင်သမျှကိုပြု
 ၁၁ ပြင်တော်မူသောဘုရားသခင်တပါးကည်းရှိ၏။ ကောင်းသောအ
 ၁၂ ကျိုးအလိုငှါသာမိညည်းတော်ကိုလူအသီးအသီးတို့အားထင်ရှားပေး
 ၁၃ တော်မူလျက်ရှိ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။ တယောက်သောသူ
 ၁၄ အားမိညည်းတော်သည်ပညာတရားကိုပေးတော်မူ၏။ တယောက်
 ၁၅ သောသူအားထိုမိညည်းတော်သည်ထိုးထွင်းခြင်းတရားကိုပေးတော်
 ၁၆ မူ၏။ တယောက်သောသူအားထိုမိညည်းတော်သည်ခုံခြင်းကိုပေး
 ၁၇ တော်မူ၏။ တယောက်သောသူအားထိုမိညည်းတော်သည်အနာရော
 ၁၈ ဂါကိုညိမ်းစေနိုင်သောအခွင့်ကိုပေးတော်မူ၏။ တယောက်သော
 ၁၉ သူအားတန်ခိုးကိုပြုနိုင်သောအခွင့်ကို၎င်းတယောက်သောသူအားဖ
 ၂၀ ရောဖက်ဟောနိုင်သောအခွင့်ကို၎င်းတယောက်သောသူအားစိတ်မိ
 ၂၁ ညည်းတို့ကိုပိုင်းချား၍သိနိုင်သောအခွင့်ကို၎င်းတယောက်သောသူ
 ၂၂ အားအမျိုးမျိုးသောဘာသာစကားတို့ကိုပြောနိုင်သောအခွင့်ကို၎င်း
 ၂၃ တယောက်သောသူအားထိုဘာသာစကား၏အနက်ကိုဖော်ပြနိုင်
 ၂၄ သောအခွင့်ကို၎င်းပေးတော်မူ၏။ ဤအခွင့်ရှိသမျှတို့ကိုတပါးကည်း
 ၂၅ သောမိညည်းတော်သည်ပြုပြင်၍လူအသီးအသီးတို့အားအသီးအသီး
 ၂၆ ခံရသောအခွင့်တို့ကိုအလိုတော်ရှိသည်အတိုင်းဝေငှပေးတော်မူ၏။
 ၂၇ ။ဥပမာကား။ ကိုယ်တခုတည်းမှာအင်္ဂါအများရှိသည်ဖြစ်၍
 ၂၈ ထိုတခုတည်းသောကိုယ်၏အင်္ဂါအားလုံးတို့သည်များလျက်နှင့်ကိုယ်
 ၂၉ တခုတည်းဖြစ်သကဲ့သို့ထိုနည်းတူခရစ်တော်ဖြစ်၏။ အဘယ်
 ၃၀ ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ယုဒလူဖြစ်စေ။ ဟေဇဿလူဖြစ်စေ။ ကျွန်ုပ်
 ၃၁ ဖြစ်စေ။ လူလွတ်ဖြစ်စေ။ ငါတို့အားလုံးသည်တကိုယ်တည်းဖြစ်စေခြင်း
 ၃၂ ငှါမိညည်းတော်တပါးကည်း၌နှစ်ခြင်းမင်္ဂလာကိုခံကြ၏။ အားလုံးတို့
 ၃၃ လည်းတစိတ်တမိညည်းတည်းကိုသေဒက်ကြ၏။ ကိုယ်သည်အင်္ဂါတ

၁၂ ။ ကောရိန္ဒြထဝါဒစာ ပဋ္ဌမစောင်။

- ၁၅ ခု တည်း ဤ သည် မဟုတ်။ အများ ဤ သည် ဖြစ် ၍ ခြေကဝါသည်
- ၁၆ ဇာတ် မဟုတ် သောကြောင့် ကိုယ် နှင့် ငါ မစပ် ဆိုင် ဟု ဆို လျှင် ဆို
- ၁၇ သောကြောင့် ကိုယ် နှင့် မစပ်ဆိုင် သည် မှန် သလော။ နားကလည်း
- ၁၈ ငါ သည် မျက်စိ မဟုတ် သောကြောင့် ကိုယ် နှင့် ငါ မစပ်ဆိုင် ဟု ဆို
- ၁၉ လျှင် ဆိုသောကြောင့် ကိုယ် နှင့် မစပ်ဆိုင် သည် မှန် သလော။ တကိုယ်
- ၂၀ လုံး မျက်စိ ဖြစ် လျှင် အဘယ် သို့ ကြား နိုင် သနည်း။ တကိုယ် လုံး နား ဖြစ်
- ၂၁ လျှင် အဘယ် သို့ နှိမ် နိုင် သနည်း။ ယခု မူကား ဘုရား သခင် သည် အလို
- ၂၂ တော် ဤ သည် အတိုင်း အင်္ဂါ များ အသီး အသီး တို့ ကို ကိုယ် ခွဲ စီ ရင် ခန့် ထား
- ၂၃ တော် မူ ၏။ ထို မှ တပါး ။ အင်္ဂါ အား လုံး တို့ သည် အင်္ဂါ တခု တည်း ဖြစ်
- ၂၄ လျှင် ကိုယ် သည် အဘယ် မှာ ဤ မည် နည်း။ ယခု တွင် အင်္ဂါ အများ ဤ လျက်
- ၂၅ နှင့် ကိုယ် တခု တည်း ဤ ၏။ မျက်စိ ကသင် ကို ငါ အလို မရှိ ဟု လက် ကို မ
- ၂၆ ဆို ရ။ ထို နည်း တူ။ ခေါင်း ကသင် တို့ ကို ငါ အလို မရှိ ဟု ခြေ တို့ ကို မဆို ရ။
- ၂၇ ထို မျှ မက။ အား နည်း ဟန် ဤ သော အင်္ဂါ တို့ သည် သာ ၍ အသုံး ဝင် ၏။ အ
- ၂၈ သရေ နည်း ဟန် ဤ သော အင်္ဂါ တို့ ကို လည်း သာ ၍ ကြီး သော အသရေ ကို
- ၂၉ ပေး တတ် ၏။ တင့် တယ် ခြင်း မရှိ သော အင်္ဂါ တို့ သည် သာ ၍ ကြီး သော
- ၃၀ တင့် တယ် ခြင်း ခံ ရ ၏။ တင့် တယ် လျက် ဤ သော အင်္ဂါ တို့ သည် အချား
- ၃၁ သော တင့် တယ် ခြင်း ကို မလို။ ကိုယ် ခန္ဓာ နှစ် အချင်း ချင်း ကွဲ ပြား ခြင်း မ
- ၃၂ ရှိ ဘဲ အင်္ဂါ များ တို့ သည် အချင်း ချင်း သူ ကို ကိုယ် နှင့် အမျှ သတိ ပြု စေ
- ၃၃ ခြင်း ဌာ ဘုရား သခင် သည် ကိုယ် ခန္ဓာ ကို မျှ စေ ၍ ယုတ် သော အင်္ဂါ အား
- ၃၄ သာ ၍ များ သော အသရေ ကို ပေး တော် မူ ၏။ သို့ ဖြစ် ၍ အင်္ဂါ တခု ဆင်း
- ၃၅ ချေ ဝေ နာ ကို ခံ လျှင် အင်္ဂါ အား လုံး တို့ သည် အတူ ခံ ကြ ၏။ အင်္ဂါ တခု ချီး
- ၃၆ မြောက် ခြင်း ကို ခံ လျှင် အင်္ဂါ အား လုံး တို့ သည် အတူ ဝမ်း မြောက် ကြ ၏။
- ၃၇ ။ သင် တို့ သည် ခရစ် တော် ၏ ကိုယ် ဖြစ် ကြ ၏။ အသီး အသီး
- ၃၈ အင်္ဂါ တော် ဖြစ် ကြ ၏။ ဘုရား သခင် သည် ပဋ္ဌမ အရာ နှစ် တမန် တော် တို့
- ၃၉ ကို ၎င်း ဗုဒ္ဓိ ယအရာ နှစ် ပရော ဖက် တို့ ကို ၎င်း တတ် ယအရာ နှစ် ဆရာ တို့ ကို
- ၄၀ ၎င်း ထို နောက် တန် ခိုး ပြ သော သူ တို့ ကို ၎င်း ထို နောက် အနာ ရောဂါ ကို
- ၄၁ ညှိမ်း စေ နိုင် သော အ ခွင့် ရှိ သော သူ တို့ ကို ၎င်း သင်း ထောက် တို့ ကို ၎င်း
- ၄၂ စီ ရင် အုပ် စိုး သော သူ တို့ ကို ၎င်း အမျိုး မျိုး သော ဘာ သာ စကား ကို ပြော
- ၄၃ နိုင် သော သူ တို့ ကို ၎င်း အသင်း တော် နှစ် ခန့် ထား တော် မူ ၏။ သင်း ဝင် သူ
- ၄၄ အား လုံး တို့ သည် တမန် တော် ဖြစ် သလော။ အား လုံး တို့ သည် ပရော
- ၄၅ ဖက် ဖြစ် သလော။ အား လုံး တို့ သည် ဆရာ ဖြစ် သလော။ အား လုံး တို့

၃၀ သည်တန်ခိုးကိုပြုနိုင်သလော။ အားလုံးထိုသည် အနာရောဂါကို ညိမ်းစေနိုင်သောအခွင့်ရှိသလော။ အားလုံးထိုသည် အမျိုးမျိုးသော ဘာသာစကားကိုပြောနိုင်သလော။ အားလုံးထိုသည် ထိုဘာသာစကား၏အနက်ကိုဖော်ပြနိုင်သလော။

၃၁ သင်ထိုသည်အမြတ်ဆုံးသော ဆုကျေးဇူးတော်ထိုကို အထွန်အလိရှိသည်တွင်သာ၍မြတ်သောလမ်းကိုသင်ထိုအားငါပြဦးမည်။ လူ့ဘာသာစကားကို၎င်းကောင်းကင်တမန်ဘာသာစကားကို၎င်းငါပြောနိုင်သော်လည်းမေတ္တာမရှိလျှင် အသံမြည် သောတံပိုးခရာ ကဲ့သို့ ၎င်းမည်မညွတ်မြည်ကတ်သောလကွင်းကဲ့သို့၎င်းငါဖြစ်၏။ ပရောဗက်ညာဏ်ကိုငါရ၍နက်နဲသောအရာရှိသမျှထိုနှင့်သိပ္ပံအတတ်အမျိုးမျိုးကိုတတ်၍တောင်များကိုရှေ့နိုင်အောင်ရှုံခြင်းအမျိုးမျိုးနှင့်ပြည့်စုံသော်လည်းမေတ္တာမရှိလျှင်အချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်၏။ သူတပါးကိုငါကျေးဇူး၍ ဥစ္စာရှိသမျှကိုစွန့်သည်သာမကမီးရှို့ခြင်းကိုခံရအောင်ကိုယ်ကိုယ်အပ်သော်လည်း မေတ္တာမရှိလျှင် ငါ့နှိအကျိုးမရှိ။ မေတ္တာသည်စိတ်ရှည်တတ်၏။ ကျေးဇူးပြုတတ်၏။ မေတ္တာသည် ဂုဏ်ပြိုင်ခြင်းမရှိ။ မေတ္တာသည်ကြွားဝါခြင်းမရှိ။ မာန်မာနမရှိ။ မလျှောက်ပတ်စွာမကျင့်တတ်။ ကိုယ်အကျိုးကိုသာမရှာတတ်။ ခေါလအမျက်မထွက်တတ်။ သူတပါးကိုအပြစ်မတင်တတ်။ မတရားသောအမှုနှိဝမ်မြောက်ခြင်းမရှိဘဲသမ္မာတရားနှိဝမ်မြောက်ခြင်းရှိ၏။ ခပ်သိမ်းသောအရာကိုယုံ့အပ်တတ်၏။ ခပ်သိမ်းသောအရာကိုရုံတတ်၏။ ခပ်သိမ်းသောအရာကိုမျှော်လင့်တတ်၏။ ခပ်သိမ်းသောအရာကိုသည်းခံတတ်၏။ မေတ္တာသည်ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောနှင့်အစည်ကင်းလွတ်၏။ ပရောဗက်ညာဏ်သော်၎င်းအမျိုးမျိုးသောဘာသာစကားကိုပြောနိုင်သောအခွင့်သော်၎င်းသိပ္ပံအတတ်သော်၎င်းကွယ်ပျောက်လိမ့်မည်။ ။ ယခုမူကားငါထိုသည် မစုံမလင်သိ ၃၀ တက်ကြွ၏။ ပရောဗက်ညာဏ်နှင့် မစုံမလင် ဟောတတ်ကြ၏။ စုံလင်ခြင်းသို့ခရောက်သောအခါမူကားမစုံမလင်သမျှထိုသည် ကွယ်ပျောက် ၃၁ လိမ့်မည်။ ငါသည် သူငယ်ဖြစ်စဉ် အခါသူငယ်လျှင် စကားပြော၏။ သူငယ်လျှင်စိတ်ထင်ရှိ၏။ သူငယ်လျှင်ကြံစဉ်၏။ အသက်ကြီးသောအခါ ၃၂ သူငယ်၏အရာများကိုငါပယ်ရှား၏။ ယခုမူကားငါထိုသည်မှန်အား

ဖြင့်ပိုင်စီထွက်သာနေကြ၏။ ထိုအခါမူကားဗျက်ဖောက်ထင်ထင်မြင်
 ၁၃ ကားသုတပါးငါ့ကိုသိသကဲ့သို့ငါ့သိလိမ့်မည်။ ယခုတွင် နှစ်ခြင်းခြင်း၊
 ၁၄ ဖျော်လင့်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်း၊ ဤသုံးပါးကည် လျက်ရှိ၏။ ဤသုံးပါးတို့တွင်
 ၁၅ ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည့်အမြတ်ဆုံးဖြစ်သတည်း။ ။ ချစ်ခြင်း
 ၁၆ မေတ္တာ ကိုလိုက် ရှာကြလော့။ ဝိညာဉ် ဆုကျေးဇူးတို့ကို အထွန် အလိမ္မာ
 ၁၇ သည်တွင်ပရောဗက်ပြုရ သောအ ခွင့်ကိုသာ ချစ်လိုချင် သောစိတ်ရှိကြ
 ၁၈ လော့။ အကြောင်းမူကား၊ အချားသောဘာသာစကားအားဖြင့်ပြော
 ၁၉ သောသူသည် လူတို့အားမပေါ့။ ဘုရားသခင်အားပြော၏။ သူစကား
 ၂၀ ကိုအဘယ်သူမျှနားမလည်။ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်နက်နဲသောအရာတို့
 ၂၁ ကိုပြော၏။ ပရောဗက်ပြုသော သူမူကားတည်ဆောက် ခြင်း၊ ထိုက်
 ၂၂ တွန်းသွေးဆောင်ခြင်း၊ သက်သာခြင်းအလိုငှါ လူတို့ အားဟောပြော
 ၂၃ ၏။ အချားသောဘာသာစကားအားဖြင့် ပြောသောသူသည် ကိုယ်
 ၂၄ ကိုသာတည့်ဆောက်ပေ၏။ ပရောဗက်ပြု သောသူသည်အသင်းတော်
 ၂၅ ကိုတည်ဆောက်ပေ၏။ သင်တို့အားလုံးသည် အချားသောဘာသာ
 ၂၆ စကားဖြင့်ပြောစေခြင်းငှါငါအလိုရှိ၏။ ပရောဗက်ပြုစေခြင်းငှါသာ
 ၂၇ ချစ်အလိုရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အချားသောဘာသာစ
 ၂၈ ကားဖြင့်ပြောသောသူသည်အသင်းတော်ကိုတည်ဆောက်ခြင်းငှါအ
 ၂၉ နက်ကိုမဖော်ပြလျှင်သူထက်ပရောဗက်ပြု သောသူသည်သာ ချစ်မြတ်
 ၃၀ သတည်း။

၃၁ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါသည်သင်တို့ဆီသို့လာ၍အချားသောဘာသာစကား
 ၃၂ ဖြင့်ဟောပြောသော်လည်းဗျာဒိတ်တော်ကိုပြန်ခြင်း။ ပညာအတတ်ကို
 ၃၃ သင်ခြင်း။ ပရောဗက်ပြုခြင်း။ ဆုမွန်ဩဝါဒပေးခြင်းတရားမပြု သဲလျက်
 ၃၄ သင်တို့အား ပြောလျှင် အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ထိုနည်းတူ။ အသံ
 ၃၅ မြည်တတ်သောအဝိညာဏက ရှင်မူကားပလွေဖြစ်စေ၊ စောင်း ဖြစ်
 ၃၆ စေ၊ ပိုင်းချားသောအသံမြေဉ်လျှင် စောင်းပလွေသံ များကိုအဘယ်
 ၃၇ သို့သိနိုင်သနည်း။ တံပိုးခရာသည် လည်းမမှန် သောအသံမြည်လျှင်
 ၃၈ အဘယ် သူသည် စစ်တိုက်ခြင်းငှါမိမိကိုမိမိပြင်ဆင်မည်နည်း။ ထို
 ၃၉ နည်းတူ။ သင်တို့သည်နားလည်လွယ်သောစကားကိုလျှာဖြင့်မြွက်
 ၄၀ လျှင် မြွက်သော စကားကို အဘယ် သို့သိနိုင် သနည်း။ အာကာသ

- ၁၀ ကောင်းကင်ကိုပြောသောသူကဲ့သို့ဖြစ်လိမ့်မည်။ လူပြင်္ဌိန္ဒြ ဘာသာ
- ၁၁ စကားမျိုးတို့သည် ဤမျှလောက် များ၍ အနက်နှင့်ပြည့်စုံသည် ချည်း။
- ၁၂ ဟုတ်စေတော့။ ဘာသာစကား၏ အနက်ကို ငါ့နားမလည်လျှင်ပြော
- ၁၃ သောသူအား ငါသည် လူရှိုင်းဖြစ်လိမ့်မည်။ ပြောသောသူသည် လည်း
- ၁၄ ငါအားလူရှိုင်းဖြစ်လိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် ဝိညာဉ်ဆုကျေး
- ၁၅ ဇူးတော်တို့ကို အထွန်အလိုရှိသည်တွင် အသင်းတော်ကိုတည်ဆောက်
- ၁၆ ခြင်းငှါ ကြွယ်ဝပြည့်စုံမည်အကြောင်း ကျိုးစားကြွေးလော့။ ထိုကြောင့်
- ၁၇ အချားသော ဘာသာစကားကို ပြန်ပြောသောသူသည် အနက်ကိုလည်း
- ၁၈ ဖော်ပြနိုင်မည်အကြောင်း ဆုတောင်းပါလေစေ။ အကြောင်းမူကား။ အ
- ၁၉ ချားသော ဘာသာစကားဖြင့် ငါဆုတောင်းလျှင် ငါမိတ်နှစ်လုံး ဆု
- ၂၀ တောင်းသော်လည်း ငါညာဏ်သည် အကျိုးကိုမပေး။ သို့ဖြစ်လျှင် အ
- ၂၁ ဘယ်သို့ ပြုရမည်နည်း။ မိတ်နှစ်လုံးနှင့် ငှင်ညာဏ်နှင့် ငှင်ဆုတောင်းရ
- ၂၂ မည်။ မိတ်နှစ်လုံးနှင့် ငှင်ညာဏ်နှင့် ငှင်ဆီချင်း ဆီရမည်။ သို့မဟုတ်။
- ၂၃ သင်သည် မိတ်နှစ်လုံးနှင့် ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းသော အခါ မတတ်
- ၂၄ သော လူစုအဝင် ဖြစ်သောသူသည် သင်၏ စကားကို နားမလည်သော
- ၂၅ ကြောင့် ကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းခြင်းကို အာမင်ပူ၍ အဘယ်သို့ ဝန်ခံနိုင်
- ၂၆ သနည်း။ သင်သည် ကျေးဇူးတော်ကို ကောင်းကောင်း ချီးမွမ်းမည်မှန်
- ၂၇ စေတော့။ အချားသော သူမူကား တဉ်ဆောက်ခြင်း အကျိုးမရှိ။ ငါ
- ၂၈ သည် သင်တို့အား လုံးထက် အချားသော ဘာသာစကား ဖြင့် ဟော
- ၂၉ ပြောသော အရာကို ထောက်၍ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ငါချီး
- ၃၀ မွမ်းပါ၏။ သို့သော်လည်း အသင်းတော်၌ အချားသော ဘာသာစ
- ၃၁ ကား ဖြင့် စကားတသောင်းကို ပြောသည့်ထက် သူတပါးတို့ကို သွန်သင်ရ
- ၃၂ အောင် စကားငါး ခွန်းကို သိညာဏ်နှင့် တကွ ပြောခြင်း ငှါ ငါအလိုရှိ၏။
- ၃၃ ။ ညီအစ်ကိုတို့။ သင်တို့သည် ညာဏ်အား ဖြင့် သူငယ်ကဲ့သို့ မ
- ၃၄ ဖြစ်ကြနှင့်။ မတရားသော အမှုအား ဖြင့် နို့စို့ကလေးကဲ့သို့ ငှင်ညာဏ်
- ၃၅ အား ဖြင့် အသက်ကြီးသော သူကဲ့သို့ ငှင် ဖြစ်ကြလော့။ ပညာရှိကျမ်း
- ၃၆ စာ၌ လာသည်ကား။ အချားသောလျှာ။ အချားသောနှုတ်အား ဖြင့် ဤ
- ၃၇ လူမျိုးကို ငါပြောမည်။ သို့သော်လည်း သူတို့သည် နားမထောင်ကြဟု
- ၃၈ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ အချားသော ဘာသာစကား
- ၃၉ တို့သည် ရုံဖြည့်သော သူတို့အား နိမိတ်လက္ခဏာ ဖြစ်သည် မဟုတ်။
- ၄၀ နေ့ကြည့်သော သူတို့အား နိမိတ်လက္ခဏာ ဖြစ်သည်။ ပရောဗက်

ညာဏ်နှင့် ဟောခြင်း အမှုမူကား မေ့ကြည် သောသူတို့အဖို့မေ့ရက်၊
 ၂၃ နှစ်ကြည် သောသူတို့အဖို့ဖြစ်သတည်း။ ထိုကြောင့်သင်းဝင်သူအား
 ထုံး ဝည်း ဝေး ခွဲ အားလုံး တို့သည် အချားဘာသာစကားဖြင့်ဟော
 ၂၄ ပြောထွက် နေကြစည်တွင်မေ့ကြည် သောသူ၊မတတ်သောသူဝင်လာ
 ထိုင်သင်တို့ကိုအရူးဖြစ်သည်ဟု ခေါ်ဝေါ်ပညာပေးတတ်လော့။ သို့မေပုတ်၊
 အားလုံးတို့သည် ပရောဗက်ဂျူး နှစ်ကြည်တွင်မေ့ကြည် သောသူ၊မ
 ၂၅ တတ်သောသူဝင်လာထိုင်သင်တို့အားလုံး သည်သူအပြစ် ကိုဖော်ပြ
 ချီ သူ ကို ဝစ်ကြောစီရင်ကြ၏။ ထို သို့သူ၏စိတ် နှစ်လုံးနှစ်ထင်ရှား
 သောအရာတို့သည်ထင်ရှားဖြစ် ချီ သူသည် ပျပ်ဝပ်ထွက်ဘုရားသ
 ၂၆ ခင်ကိုကိုးကွယ်ထိမ့်မည်။ ဘုရားသခင် သည်သင်တို့တွင် အမှန်ရှိ
 တော်မူသည်ဟုကြားပြောထိမ့်မည်။ ။ညီအစ်ကိုတို့အ
 ၂၇ ဘယ်သို့နည်း။ သင်တို့စည်း ဝေးသောအခါဆာလံဘီချင်းကိုရသော
 သူ၊ဆုမြတ်ဝါဒစကားကို ရသောသူ၊အချား သောဘာသာစကားကို
 ရသောသူ၊ဗျာဒိတ်တော်ကိုရသောသူ၊အနက် ဖော်ပြရာကိုရသော
 သူ၊အဘိုးအဘိုးရှိကြ၏။ဝစ်သိမ်း သောအမှုတို့ကိုတည် ဆောက်ခြင်း
 ၂၈ အလို့ငှါစီရင်ရ၏။ စာစုံတဖောက် သောသူသည် အချားသောဘာ
 သာစကား ဖြင့်ဟောပြောထိုင် နှစ် ဖောက်စီပြောပါလေစေ။ အများ
 ၂၉ ဆုံး ဆိုသော်သုံး ဖောက်စီတဖောက် နောက်တဖောက် ပြောပါလေ
 စေ။တဖောက် သောသူသည် စည်း အနက် ကိုဖော်ပြပါလေ စေ။ စ
 ကားပြန် မရှိထိုင် ဟောပြောချင်သောသူသည် အသင်းတော်၌ တိတ်
 ၃၀ ဆိတ်စွာနေ၍ မိမိအား၎င်း ဘုရားသခင်အား ၎င်းပြောပါလေစေ။ ပ
 ရောဗက် တို့သည် နှစ်ဖောက်စီ။သုံး ဖောက်စီဟောပြော ပါလေစေ။
 ၃၁ အချားသောသူတို့သည် စစ် ကြောဆင်ချင်ပါလေစေ။ ထိုင်နေသော
 သူအားတစုံတခုကိုဖွင့်ပြတော်မူထိုင် အရင်ဟောပြောသောသူသည်
 ၃၂ တိတ်ဆိတ်စွာနေစေစော့။ အကြောင်းမူကား။အားလုံး တို့သည်သင်
 ခြင်းငှါ၎င်းအားလုံးတို့သည်သက်သာခြင်း ငှါ၎င်းသင်တို့အဘိုးအဘိုး
 ၃၃ တဖောက် နောက်တဖောက် ပရောဗက်ဂျူး ရသော အခွင့်ရှိ ၏။ ပ
 ရောဗက်တို့သည်စည်း မိမိတို့စိတ်စိညည်ကိုချုပ်တည်း နှိုင်းကြ၏။
 ၃၄ ဘုရားသခင်သည်ရုန်းရင်း ခတ်သောအမှုကိုဖြိုရုတ်တော်မူသန့်ရှင်း
 သူတို့၏ အသင်း တော်အား လုံး၌ ရှိသကဲ့သို့အသင့် အတင့် ညီမိဝပ်
 ခြင်းကိုဖြိုရုတ်တော်မူ၏။ ။သင်တို့၏မိမိတို့ညည်အသင်း

တော်၌တိတ်ဆိတ် စွာနေစေတော့။ သူတို့ယောဂဗြောဟ္မဿာအခွင့်မရှိ။
 ၃၅ ပညတ်တရားစီရင်သည် အတိုင်းသူတို့သည် ယောဂျားအုပ်စိုးခြင်း
 ကိုဝန်ခံရ၏။ ဝိမ္ဗတို့သည်တရုတ်တရုတ်သင်လိုလျှင်အိမ်၌မိမိခင်ပွန်း
 ၃၆ တို့ကိုမေးမြန်းပါလေစေ။ဝိမ္ဗသဉ်အသင်းတော်၌ဟောပြောလျှင်၅က်
 သင် တို့ဆီကတွက် သလော။ သို့မဟုတ်။ သင်တို့ဆီသို့သာ ရောက်သ
 ၃၇ လော။ ငါသည် သင် တို့အားရေး ထား၍ ကြား လိုက်သောစကားတို့
 သဉ်သခင်ဘုရား၏ပညတ်တော်ဖြစ်ကြောင်းကိုပရောဖက်ဖြစ်သော်
 သူ။ဝိညည်ဆုကျေးဇူးကိုခံသောသူမည်သည်ကားဝန်ခံပါလေစေ။
 ၃၈ တရုတ်ယောက်သောသူမသိလျှင်မသိဘဲနေပါလေစေ။ အချုပ်အချာ
 ၃၉ ဟူမှုကား။ ညီအစ်ကိုတို့။ သင် ထိုသည့် ပရောဖက်ပြုခြင်းငှါအလွန်အ
 လိုရှိကြလော့။ အချား သောဘာသာစကား ဖြင့် ပေခာပြောခြင်း အမှု
 ၄၀ ကိုမမြစ်တားကြနှင့်။ ခပ်ဆိမ်းသောအမှု၏တင့်တယ်ရွှေ့ကပ်ပတ်
 စွာအစည်အတိုင်းစီရင်ကြလော့။

၁ ညီအစ်ကိုတို့။ငါသည်သင်တို့အားဟောသုံး၍သင်တို့သည်နားထော
 င်သည် နှင့် ယခုတိုင်အောင် မှီဝဲအည်း ကပ်သော ဇဝံဂေလီတရား ကို
 ၂ သင်တို့အားတဖန်ငါကြားလိုက်၏။ အထက်ကငါဖေစာသည်အကြော
 င်းများကိုသင်တို့သည်အချည်းနှီးမရုံဘဲစိတ်စွဲ လမ်းလျှင်ထို ဇဝံဂေလီ
 ၃ တရားအားဖြင့်ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ ငါသဉ်ကိုယ်
 ထိုင်ခံယူသကဲ့သို့သင်တို့ အားရှေ့ဦးစွာအပ်ပေးသော အကြောင်း အ
 ၄ ရာဟူမှုကား။ ခရစ်ထော်သည် ကျမ်းစာလာသည်အတိုင်းငါတို့အပြစ်
 ကြောင့်အသေခံတော်မူ၏။ သင်းပြိုဖျက်ပြီးမှကျမ်းစာလာသဉ်အတိုင်း
 ၅ သုံးရက်မြောက်သော နေ့၌ထမြောက်တော်မူ၏။ ကောပသည် ကိုယ်
 ၆ ထော်ကို မြင်ပြီး မှ ထိုနောက်တကျပ်နှစ် ပါးသောသူတို့ သည် မြင်ရ
 ကြ၏။ ထိုနောက်ညီအစ်ကိုငါးရာမကစားပြိုင်နက်မြင်ရကြ၏။ ထိုသူတို့
 ၇ တွင်အများ သောသူတို့ သည် ယခုတိုင်အောင် အသက်ရှင်ကြ၏။ အ
 ၈ နှိုထိုသည် အိပ်ပြော်ကြပြီး။ ထိုနောက် ယာကျပ်မြင်ရ၏။ ထိုနောက်
 ၉ ထမန်တော်အားလုံး မြင်ရကြ၏။ နောက်ဆုံး၌အချိန်မတော်မတန် ပွား
 ၁၀ သောသူကဲ့သို့ဖြစ်သောငါပင်မြင်ရ၏။ ငါသဉ် အထက်ကဘုရားသ
 ၁၁ ခင်၏ အသင်းတော် ကိုညည်း ဆဲသော့ ကြောင့်အညံ့ဆုံး သော တမန်

- ၁၀ တော်ဖြစ်၏။တမန်တော်ဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်းကိုမခံထိုက်။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်သာငါဖြစ်သည်အထိုင်ငါဖြစ်၏။ငါခံရသောကျေးဇူးတော်ကိုလည်းအကျိုးမခံသည် မဟုတ်။အချားသောတမန်တော်အားလုံးထက်ငါသာ၍ကျိုးစားခြင်းကိုပြု၏။ထိုသို့ဆိုသော်လည်းငါကိုယ် ကျိုး စားသည်မဟုတ်။ငါနှင့် အတူရှိသောဘု
- ၁၁ ရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်သာကျိုးစားတော်မူ၏။ ထိုကြောင့်ငါဖြစ်စေ။သူတို့ဖြစ်စေ။ဤသို့ငါတို့သည်ဟောကြ၏။ဤသို့လည်းသင်တို့သည်
- ၁၂ ရုံကြည့်ကြ၏။ ။ယခုမှာခရစ်တော်သည်သေခြင်းမှထမြောက်တော်မူကြောင်းကိုဟောရသည်ဖြစ်၍သေသောသူတို့သည်ထမြောက်ခြင်းမရှိဟုသင်တို့တွင်အချို့သောသူတို့သည်အဘယ်သို့ဆိုကြသနည်း။
- ၁၃ သေသောသူတို့သည် ထမြောက် ခြင်း မရှိ လျှင် ခရစ် တော်သည်ထ
- ၁၄ မြောက်တော်မမူ။ ခရစ်တော်သည် ထမြောက် တော်မမူလျှင်ငါတို့
- ၁၅ ဟောခြင်း၌အကျိုးမရှိ။သင် တို့ရုံကြည့်ခြင်း ၌လည်းအကျိုးမရှိ။ ထိုမျှမက။ငါတို့သည်ဘုရား သခင်၏အမှုမှာမမှန် သောသက်သေခံဖြစ်
- ၁၆ ကြ၏။အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ သေလွန်သောသူတို့သည်ထမြောက်ခြင်း မရှိလျှင်ဘုရား သခင်သည် ခရစ်တော်ကိုထမြောက်စေတော်မမူ။ယခုမှာခရစ်တော်ကိုထမြောက်စေတော်မူပြီးဟုငါတို့သည်
- ၁၇ ဘုရားသခင်၏ အကြောင်း ကိုသက်သေခံကြ၏။သေလွန်သောသူတို့သည်ထမြောက်ခြင်းမရှိလျှင်ခရစ်တော်သည်ထမြောက်တော်မမူ။
- ၁၈ ခရစ်တော်သည်ထမြောက်တော်မမူလျှင် သင်တို့ရုံကြည့် သော်လည်း
- ၁၉ အကျိုးမရှိ။သင်တို့သည်ဒုစရိုက်အပြစ်အောက်၌ရှိသေးကြ၏။ ထိုမှတပါး။ခရစ်တော်ကိုရုံကြည့်၍ အိပ်ပြော်သောသူတို့သည် ဆုံးရှုံးခြင်း
- ၂၀ သို့ရောက် ကြပြီး။ ငါတို့သည်ခရစ် တော်ကိုအမှီပြု၍ယခုဘဝ၌သာ ဖျော်လင့် စရာ ရှိလျှင်အချား သောသူအား လုံး ထက် သာ ၍ ဆင်းရဲ
- ၂၁ သောသူဖြစ်ကြ၏။ ။ယခုတွင်ခရစ်တော်သည်သေခြင်း မှထမြောက်သည် ဖြစ်၍အိပ်ပြော်သောသူတို့တွင်အဦးပြုတော်မူပြီး။
- ၂၂ လူတဦး အားဖြင့်သေခြင်းတရားတည် သည် ဖြစ်၍လူတဦး အားဖြင့်
- ၂၃ သေသောသူတို့၏ထမြောက်ခြင်းတရားတည်လျက် ရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ အားလုံးတို့သည်အာဒံအားဖြင့်သေခြင်း သို့ရောက်သကဲ့သို့ထိုအနည်း
- ၂၄ တူအားလုံး တို့သည်ခရစ်တော်အား ဖြင့်အသက်ရှင် ခြင်းသို့ရောက် ကြလေတံ့။ သို့ရာတွင် လူတိုင်းသည် မိမိအလှည့် အထိုင်းရှင်ခြင်းသို့

ရောက်လိမ့်မည်။ ခရစ်တော်သည် အခြားရှင်တော်မူ၏။ ထိုနောက်ခရစ်
တော်ကြွလာတော်မူသောအခါခရစ်လူဖြစ်သောသူတို့သည် ရှင်ခြင်း

၂၄ သို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ။ ထိုအခါဘုရားသခင်သည် အ
ထွဋ်အမြတ် အာဏာတန်ခိုးအမျိုးမျိုးကိုပယ်ရှားတော်မူပြီးမှ ကမ္ဘာ

၂၅ ခမည်းတော် နှိ အပ်ပြန်တော်မူလေတံ့။ ခရစ်တော်သည် ရန်သူအား
လုံးတို့ကိုခြေဖဝါးတော်အောက်၌ချထားတော်မမူမှီတိုင်အောင်အုပ်

၂၆ စိုးတော်မူရ၏။ နောက်ဆုံးသောရန်သူတည်းဟူသောသေမင်းသည်
၂၇ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ရောက်ရလေတံ့။ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကိုလူသား၏

ခြေအောက်၌ချထားတော်မူသည် ဟုကျမ်းစာလာ၏။ ခပ်သိမ်းသော
အရာတို့ကိုချထားလျက်ရှိသည်ဟုဆိုသော်ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို

၂၈ လူသားအောက်၌ချထားတော်မူသောသူသည်ကြွင်းတော်မူကြောင်း
ထင်ရှားသည်ချည်းဖြစ်၏။ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် လူသား

အောက်၌ချထားလျက်ရှိသောအခါခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကိုသူ
အောက်၌ချထားတော်မူသောသူအုပ်စိုးတော်မူခြင်းကိုသားတော်

၂၉ သည်ကိုယ်တိုင်ဝန်ခံလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကားဘုရားသခင်သည်
အလုံးစုံ၌အလုံးစုံဖြစ်တော်မူမည်အကြောင်းတည်း။ ။

၃၀ သေလွန်သောသူတို့သည် ထမြောက်ခြင်းအလျှင်းမရှိလျှင် သေလွန်
သောသူတို့ကိုယ်စား ရေနှစ်ဂီလာကိုခံသောသူတို့သည် အဘယ်သို့

၃၁ ပြုရမည်နည်း။ သေလွန်သောသူတို့ကိုယ်စားအဘယ်ကြောင့် ရေနှစ်
ဂီလာကိုခံသနည်း။ ငါတို့သည်လည်းဘေးရောက်အံ့သောအခြင်း

၃၂ အရာနှင့်အဘယ်ကြောင့်အစဉ်ထွေရသနည်း။ နေ့တိုင်းငါအသေခံ
သည်ဟုငါတို့သခင်ယေရှုခရစ် နှိ သင်တို့အကြောင်းကြောင့်ငါကြွား
၃၃ ဝါဝမ်မြောက်ခြင်းကိုတိုင်တည်၍ ငါဆိုဝံ့၏။ သေလွန်သောသူတို့
သည်ထမြောက်ခြင်းမရှိလျှင် ဖောက်မြို့၌လူများထုံးစံအတိုင်း သားရဲ
၃၄ နှင့်ငါတို့ကံသော်လည်း အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း။ စားကြမို့။ သောက်
ကြမို့။ နက်ဖန်သေရတော့မည်။ လှဉ့်စားခြင်းကိုမခံကြနှင့်။ မကောင်း
သောသူတို့နှင့်ပေါင်းဖော်ခြင်းအားဖြင့်ကောင်းသောအကျင့်စေ့စို
ရွင်းတတ်၏။ တရားသဖြင့် နိုးကြလော့။ ဒုစရိုက်ကိုမပြုကြနှင့်။ အချို့
သောသူတို့သည် ဘုရားသခင်ကိုမသိကြ။ ထိုသို့ငါဆိုသော်သင်တို့
ရှက်ကြောက်ခြင်းရှိအောင်ဆို၏။

၃၅ သေတွန်သောသူတို့သည်အဘယ်သို့ထမြော့ ဟံသာနည်း။ အဘယ်သို့
 သောကီယံနှင့်ပေါ်လာမည်နည်းဟုတယောက်ယောက် မေးလိမ့်မည်။
 ၃၆ အချင်းလူချိက်။ သင်ချိက်သောမျိုးစေ့မပျက်သျှင်မရှင်တတ်။ ထိုမှတ
 ၃၇ ပါး။ မျိုးစေ့ကို ချိက် သောအခါနောက် ဖြစ်လတုံသောကီယံကိုချိက်။
 ကျွံ့စပါး ဖြစ်စေ။ အချားသော စပါးဖြစ်စေ။ အစေ့ကိုသက်သက်ချိက်
 ၃၈ တတ်၏။ ဘုရားသခင်သည်အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်းကီယံကိုပေး
 တော်မူ၏။ မျိုးစေ့အသီးအသီးတို့ အားလည်းမိမိမျိုး အတိုင်းကီယံကို
 ၃၉ ပေးတော်မူ၏။ အသားအားလုံးတို့ သင့်အသားတမျိုးတည်းမဟုတ်။
 လူသားတမျိုး။ အမဲသားတမျိုး။ ငါးသားတမျိုး။ ငှက်သားတမျိုး။ အသီး
 ၄၀ အသီးရှိကြ၏။ ကောင်းကင် အကောင်အထည် လည်းရှိ၏။ မြေကြီး
 အကောင်အထည်လည်းရှိ၏။ နောင်ကင် အကောင်အထည်၏ဂုဏ်
 အသရေလည်းတမျိုး။ မြေကြီးအကောင်အထည်၏ဂုဏ်အသရေလည်းတ
 ၄၁ မျိုးဖြစ်၏။ နေ၏ဂုဏ်အသရေတမျိုး။ လ၏ဂုဏ်အသရေတမျိုး။ ကြယ်
 ၏ဂုဏ်အသရေတမျိုး။ အသီး အသီး ရှိကြ၏။ ကြယ်ချင်းတို့၏ဂုဏ်အ
 ၄၂ သရေသည်လည်းအသီးအချားဖြစ်၏။ ထိုနည်းတူ။ သေသောသူတို့
 ၏ထမြောက်ခြင်းအကြောင်းအရာဖြစ်၏။ ကီယံသည်ချိက်သောအခါ
 ပျံ့စတတ်သောသဘောရှိ ၏။ ထမြောက်သောအခါ မပျံ့နိုင်သောအ
 ၄၃ ဖြစ်၍တည် ၏။ ချိက် သောအခါဂုဏ် အသရေရှုတ် ချ၏။ ထမြောက်
 သောအခါဂုဏ်အသရေနှင့်တကွထမြောက်၏။ ချိက်သောအခါအစွမ်း
 ၄၄ မရှိ။ ထမြောက်သောအခါအစွမ်းနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ချိက်သောအခါဇာတိ
 ပဏတိကီယံဖြစ်၏။ ထမြောက်သောအခါ ဝိညာဏကီယံဖြစ်၏။ ဇာ
 ၄၅ တိပဏတိကီယံတမျိုး။ ဝိညာဏကီယံတမျိုးရှိ၏။ ကျမ်းစာလာသည်
 ကား။ ရှေ့ဦး စွာသောလူအာဒံသည် အသက်ရှင် သောသတ္တဝါဖြစ်၏
 ၄၆ ဟုလာ၏။ ဟုတင်နောက်ဆုံး ဖြစ်သောအာဒံမူကားအသက်ရှင်စေ
 ၄၇ တတ်သောဝိညာဏ်ဖြစ်၏။ ဝိညာဏကီယံသည် ရှေ့ဦးစွာဖြစ်သည်
 မဟုတ်။ ဇာတိပဏတိကီယံရှေ့ဦးစွာဖြစ်၏။ နောက်မှာဝိညာဏကီယံ
 ၄၈ ဖြစ်၏။ ရှေ့ဦးစွာသောလူသည်မြေကြီးကဖြစ် သောကြောင့်မြေသီး
 ၄၉ ဖြစ်၏။ ဒုတိယလူမူကား ကောင်းကင်ဘုံကဖြစ် ဖော်မူသော သခင်
 ၅၀ ပေတည်း။ မြေသားတို့သည်ထိုမြေသားကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ ကောင်း
 ၅၁ ကင်သားတို့သည်ထိုကောင်းကင်သားကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ ငါတို့သည်

၁၀ ခြေသား၏ပုံသဏ္ဍာန်ကိုဆောင်ဘိသကဲ့သို့ကောင်းကင်သား၏ပုံသဏ္ဍာန် တော်ကို ဆောင်ကြလိမ့်မည်။ ။ ညီအစ်ကိုတို့။ ငါ ဆိုသည် ကား။ လူအသွေးအသားသည် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ကို အစေ့မခံနိုင်။ ပုပ်တတ်သောအရာသည် မပုပ်နိုင်သော အဖြစ်ကိုအ

၁၁ မေ့မခံနိုင်။ နက်နဲသောအရာတစ်ခုကို ငါပြဦးမည်။ အားလုံးတို့သည် အိပ်

၁၂ ပြော်ရမည် မဟုတ်။ သို့သော်လည်း နောက်ဆုံး ထံပိုး မှုတ်သောအ ခါတစ်ခုချင်း မျက်စိတမှိတ်ခွဲအားလုံးတို့သည် ပြောင်းလဲခြင်း သို့ရောက်ရမည်။ ထိုထံပိုး မှုတ်ချိန် ရောက်ရလိမ့်မည်။ သေလွန်သောသူတို့သည် မပုပ်နိုင်သော အဖြစ် နှစ်တည်လျက် ထမြောက်ကြလိမ့်မည်။ ငါတို့သည်

၁၃ လည်းပြောင်းလဲခြင်း သို့ရောက်ရလိမ့်မည်။ ယခုမျက်မှောက်ပုပ်တတ် ဘောအရာသည် မပုပ်နိုင်သော အဖြစ် သို့ဝင်စားရမည်။ ယခုမျက်မှောက်သေတတ်သော အရာသည် မသေနိုင်သော အဖြစ် သို့ဝင်စားရမည်။

၁၄ ဤပုပ်တတ်သော အရာသည် မပုပ်နိုင်သော အဖြစ် သို့ဝင်စားသော အခါသေ

၁၅ ခြင်းသည် နှစ်မွန်းဆုံးရှုံးပြီး ဟုကျမစားခွဲလာချက် ပြင်စုံလိမ့်မည်။ အို

၁၆ သေမင်း။ သင်၏ လက်နက်အဘယ်မှာရှိသနည်း။ အိုမရဏာ နိုင်ငံ။ သင်

၁၇ ၏အောင်ပွဲအဘယ်မှာရှိသနည်း။ သေမင်း၏ လက်နက်ကား ခုစရိုက် အပြစ်ပေတည်း။ ခုစရိုက်အပြစ်၏ တန်ခိုးကား ပညတ်တရားပေတည်း။

၁၈ ငါ တို့သခင် ယေရှုခရစ်အား ဖြင့် ငါတို့အား အောင်ခြင်း အခွင့် ကိုပေး

၁၉ တော်မူသော ဘုရား သခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကြီး လှစွာတကား။ ထို ကြောင့် ငါချစ်သော ညီအစ်ကိုတို့။ သင် တို့သည် သခင် ဘုရား၏ အမှု တော်ကို ဆောင်ရွက် ၍ အကျိုး ကြီးသည်ကို သိမှတ်သဖြင့် တည်ကြည် သောစိတ်နှင့် ပြည့်စုံ၍ မရွေးချေဘဲ မတ်မိမ်းရိမ်းဘဲ လျက်သခင် ဘုရား ၏ အမှုတော်ကို ကျိုးစားအားထုတ်ကြလော့။

၁ သန့်ရှင်းသူတို့အဖို့ ဣတန်း၍ စုထားခြင်း အမှုမှာ ဂဏိတိ ပြင်ခွဲအသင်း

၂ တော်များကို ငါမှာထားသည့် အထိုင်း သင်တို့ ပြုကြလော့။ ငါရောက်၏ သော အခါ ဣတန်း၍ စုထားစရာ မရှိရအောင် ခုနှစ်ချက်တွင် ပဋ္ဌမနေ့ရက် နှစ်သင်တို့ အသီးအသီး ကောင်းစားသည့် အထိုင်း မိမိဥစ္စာတဖို့ ကိုထုပ်

၃ ၍ စုထားစေတော့။ ငါရောက်လာသော အခါ သင်တို့သည် အလိုရှိသော သူတို့ကို ငါသည် လက်မှတ် စာပေး၍ သင်တို့သော အမှုကို ယေရှုခရစ်

၄ မြို့အပိုင်ရအောင်စေလိုက်မည်။ သို့မဟုတ်။ ငါ့ကိုယ်ထိုင်သွားဖြစ်
 ၅ လျှင်သူတို့သည် ငါနှင့်အတူလိုက်ရလိမ့်မည်။ မာကေဒေါနိုပြည်လမ်းကို
 ၆ ငါသွားမည်ဖြစ်၍ ထိုပြည်မှတွက်ပြီးလျှင် သင်တို့ဆီသို့ ငါလာမည်။ နော
 ၇ က်မှာအချားသို့ ငါသွားသောအခါ သင်တို့ပို့သောကျေးဇူးကို ခံရအောင်
 ၈ သင်တို့ဆီမှာ ငါတည်း၍ ဆောင်းကာလပတ်လုံးနေကောင်း နေလိမ့်
 ၉ မည်။ ယခုငါသွားစဉ်တွင် သင်တို့ကိုတွေ့မြင်ခြင်း ငှါအလိုမရှိသေး။
 ၁၀ နောက်မှာ သခင်ဘုရားအခွင့်ပေးတော်မူလျှင် သင်တို့ဆီမှာ ကြာကြာ
 ၁၁ နေမည် ဟုမျှော်လင့်လျက် နေ၏။ ပတော်ကုတော့ပွဲနေ့ထိုင်အောင်
 ၁၂ ပက်မြို့၌ ငါနေမည် အကြံရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့် ခည်းဟူမူ ကား။ အထွန်
 ၁၃ ကြီး၍ အဆင်သင့်သော တံခါးသည် ငါအား ပွင့်လျက်ရှိ၏။ ဆီးတား
 ၁၄ သောသူအများလည်း ရှိကြ၏။ ။ တိမောသေသည် သင်တို့
 ၁၅ ဆီသို့ ရောက်လျှင် သူသည် စိုးရိမ်ခြင်းအကြောင်း မရှိဘဲ သင်တို့ဆီမှာ
 ၁၆ နေရအောင် သတိပြုကြလော့။ သူသည် ငါ့ဘက်သို့ ပင် သခင်ဘုရား၏ အ
 ၁၇ မှုတော်ကို ဆောင်ရွက်သောသူ ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် အဘယ်သူမျှ သူ
 ၁၈ ကိုမထီမဲ့ မြင်မပြုစေနှင့်။ သူသည် ငါ့ဆီသို့ ပြန်ရအောင် ညိမ်ဝပ်စွာ ပို့
 ၁၉ ဆောင်ခြင်း ကျေးဇူးကို ပြုကြလော့။ သူသည် အချားသော ညီအစ်ကို
 ၂၀ တို့နှင့် အတူလာမည် ဟု ငါမျှော်လင့်လျက် နေ၏။ ငါ့ညီအစ်ကိုအ
 ၂၁ ကြောင်း အရာမှာ။ ညီအစ်ကိုတို့နှင့် အတူ သင်တို့ဆီသို့ သွားမည် အ
 ၂၂ ကြောင်း။ ငါများများချော့စော့တောင်း ပန်သော်လည်း သူသည် ယခု
 ၂၃ တွင် သွားခြင်း ငှါအလျှင် အလိုမရှိ။ နောက်မှာ အဆင်သင့်လျှင် သွား
 ၂၄ လိမ့်မည်။ ။ သင်တို့သည် သတိနှင့် စောင့်နေကြလော့။ ရုံကြည်
 ၂၅ ခြင်း၌ တည်ကြလော့။ ယောက်ျား အစွမ်းသတ္တိနှင့် တကွ ခွန်အားစုံလင်
 ၂၆ လျက် နေကြလော့။ သင်တို့သည် အမှုအားလုံးကို ချစ်ခြင်းမေတ္တာစိတ်
 ၂၇ နှင့် ဆောင်ရွက်ကြလော့။ ။ ညီအစ်ကိုတို့။ သတေဗန်၏ အိမ်သူအိမ်
 ၂၈ သားတို့သည် အခါယပြည်တွင် အဦးရုံကြည်သော သူဖြစ်၍ သန့်ရှင်း
 ၂၉ သူတို့၏ အမှုကို ဆောင်ရွက်ခြင်း ငှါကိုယ်ကိုယ် အပ်ကြောင်းကို
 ၃၀ သင်တို့သိကြသည့် နှင့်အညီ ထိုသို့သော သူတို့၏ အုပ်စိုးခြင်း ကို၎င်း ငါ
 ၃၁ တို့နှင့် အတူ လုပ်ကိုင်၍ အမှုဆောင်သော သူရှိသမျှတို့၏ အုပ်စိုးခြင်း
 ၃၂ ကို၎င်း သင်တို့ဝန်ခံမည် အကြောင်း ငါတောင်း ပန်၏။ သတေဗန်။
 ၃၃ ဗောတု ခုတ်။ အခါယကုတို့သည် ရောက်လာသည် ကို ငါဝမ်းမြောက်
 ၃၄ ခြင်းရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့် ခည်းဟူမူ ကား။ သင်တို့ပြု၍ လိုသမျှကို သူ

။ကောရိန္ဒြဝါဒစာဒုတိယစောင်။

၁

- ၁၉ ထိုသည်ဖြည့်၍ ငါစိတ်နှင့် သင်ထိုစိတ်ကိုသက်သာစေကြပြီး။ ထိုသို့
သောသူထိုကိုလက်ခံကြပါ။ ။အာဂြိုဟ်ပြည်၌ အသင်းတော်
- ၂၀ များ ထိုသည် သင် ထိုကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။ အာကျလနှင့် ပြစ် ကိလထို
သည် သူ ထိုအိမ် ၌ ရှိသော အသင်း တော်နှင့် တကွသခင် ဘုရားကို
- ၂၁ ထောက်၍ သင် ထိုကို များများ နှုတ်ဆက်ကြ၏။ ညီအစ်ကိုအား လုံး
ထိုသည် သင် ထိုကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။ သန့်ရှင်းသော ခမ်းခြင်း ဖြင့် အချင်း
- ၂၂ ချင်း တယောက် ထိုတယောက် နှုတ်ဆက်ကြပါ။ ငါပေါလုသည် နှုတ်
ဆက်ခြင်း အချက်ကို ကိုယ်လက်ဖြင့် ရေးထား၏။ အကြင်သူသည် သ
- ခင်ယေရှုခရစ်ကို မချစ်။ ထိုသူသည် အခုသေခံခြင်း စေသတည်း။ သ
- သခင်ဘုရား ကြွလာတော်မူ၏။ ငါထိုသခင်ယေရှုခရစ်၏ ကျေးဇူးတော်
- ၂၃ သင်ထို၌ ဖြစ်စေသတည်း။ ယေရှုခရစ်၏ တပည့်တော် ဖြစ်သော သ
- ၂၄ င်ထိုအား လုံး၌ ငါချစ်ခြင်း မေတ္တာရှိ၏။ အာမင်။

။ကောရိန္ဒြဝါဒစာ ပဌမစောင် ပြီး၏။

။ကောရိန္ဒြဝါဒစာ ဒုတိယစောင်။

- ၁ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်အား ဖြင့် ယေရှုခရစ် ၏ တမန် တော် ဖြစ်
သော ငါပေါလုနှင့် ငါညီထိမောသေက ကောရိန္ဒြ မြို့၌ ရှိသော ဘုရား
- ၂ သူအပေါင်း ထိုကို ကြား လိုက်ပါ၏။ သခင်ယေရှုခရစ် နှင့် ငါထိုအဖ
- ဇာနည် ဟူသော ဘုရား သခင် အထံတော် ကကျေးဇူး တော်နှင့် ညီမ
- ၃ သက်ခြင်း သင်ထိုအား ဖြစ်ပါစေသော။ ။ သနားခြင်း ကရု
- ဇာ၏ အဖ။ သက်သာခြင်း အမျိုး မျိုး ထို၏ အရှင်တည်း ဟူသော ငါထို
- ၄ သခင်ယေရှုခရစ် ၏ ခမည်း တော်ဘုရား သခင်အား မင်္ဂလာ ဖြစ်စေ
- သတည်း။ ငါထိုသည် ကိုယ်တိုင် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူး တော်အား
- ၅ ဖြင့် သက် သာခြင်း ရှိသကဲ့သို့ ဆင်း ရဲခြင်း အမျိုး မျိုး ခံရသော သူထို
- ကို သက်သာစေနိုင်မည် အကြောင်း။ ဆင်းရဲခြင်း အမျိုး မျိုး ထို၌ ဘုရား
- ၆ သခင်သည် ငါထိုအား သက်သာခြင်း ကိုပေးတော်မူ၏။ အဘယ်သို့
- နည်း ဟူမူကား။ ငါထိုသည် ခရစ် တော်ကြောင့် ခံရသော ဆင်းရဲခြင်း

၁။ကောရိန္ဒြ ဩဝါဒစာ ဒုတိယစောင်။

အတ္တန်များပြား သကဲ့သို့ထိုနည်း တူခရစ်တော်၏ကျေးဇူးအားဖြင့်
 ၆ ငါတို့သည်ခံရသောသက်သာခြင်းအတ္တန် များပြား၏။ သို့ဖြစ်၍ငါ
 တို့သည်ဆင်းရဲခြင်းကိုခံသည်ဖြစ်စေ။သက်သာခြင်းသို့ရောက်သည်
 ဖြစ်စေ။သင်တို့သက်သာခြင်း။ကယ်တင်ခြင်း အကျိုးအလိငှါဖြစ်၏။
 ထိုသက်သာခြင်း။ကယ်တင်ခြင်း မူကားငါတို့ဆင်းရဲခြင်း ကို ခံရသ
 ကဲ့သို့သင်တို့လည်းသည်းခံသောစိတ်နှင့်ခံရသောအားဖြင့်ပြည့်စုံခြင်း
 ၇ သို့ရောက် သတည်း။ သင်တို့သည်ဆင်းရဲခြင်းကိုဆက်ဆံသကဲ့သို့
 ထိုနည်းတူသက်သာခြင်းကိုဆက်ဆံလိမ့်မည်ဟုငါတို့သိသဖြင့်သင်
 ၈ တို့အကြောင်းကိုအမှတ်ပြု၍မရွေ့နိုင်သောမျှော်လင့်ခြင်းရှိ၏။ ညီ
 အစ် ကိုတို့။ အာရှီပြည် ၌ ငါတို့ခံရသောဆင်း ရဲခြင်း တည်းဟူသော
 အသက် မလွတ် နိုင် ဟုထင် ရ ၍ မခံ နိုင် အောင်အတိုင်းထက် အတ္တန်
 ၉ လေး သောဆင်း ရဲခံရကြောင်း ကိုသင် တို့သိခြင်း ငှါငါတို့အလိုရှိ၏။
 ၁၀ ငါတို့သည် ကို ယ် ကို ကို ယ် မကျိုး စား ဘဲသေလွန် သောသူတို့ကိုထ
 မြောက်စေတော်မူသောဘုရားသခင်ကိုကိုးစားမည်အကြောင်း။သေ
 ၁၀ စေဟုစီရင် ခြင်းကို ကို ယ် ၌ ခံဘိသကဲ့သို့ဖြစ် ၏။ ထိုဘုရားသခင်
 ၁၁ သည် ငါတို့ကိုထိုမျှလောက် ကြီး သော သေဘေး မှကယ် ထွတ်တော်မူ
 ၁၁ ပြီး။ယခု၌လည်းကယ်ထွတ်တော်မူသေး၏။ သင်တို့သည်ပိုင်း၍ငါတို့
 အတွက် ဆုတောင်းလျှင် နောက်၌လည်း ကယ်ထွတ်တော်မူလတုံးဟုငါ
 တို့ရုံကြည်မျှော်လင့်ခြင်းရှိ၏။ထိုသို့ဖြစ် လျှင်အများ သောသူတို့ကုစ
 သောအားဖြင့်ငါတို့ခွဲရောက်သောဆုကျေးဇူး ကိုလူများထောက်၍ငါ
 ၁၂ တို့အတွက်ကျေးဇူးတော်ကိုချီး ခွမ်ကြလိမ့်မည်။ ငါတို့
 ကြွားဝါဝမ်မြောက်ခြင်း အကြောင်းဟူမူကား။လောကီပညာ (အိအိ
 မပြုဘဲဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူးတော်ကိုအစွဲပြု၍ လျှစ်လျှူ။သောစိတ်
 နှင့်ငင်ဘုရားသခင်အလိုတော်အတိုင်းကြည်ဖြူသောစိတ်နှင့်ငင်ငါတို့
 သည်ဤထောကန္တိကျင့်ကြံပြုမူ ၍ သင်တို့ဆီမှာလည်း ထိုသို့အစားသ
 ၁၃ ဖြင့်ကျင့်ကြံပြုမူသည်ဟုကိုယ်ကိုယ်သိသောစိတ်ကသက်လေခံသ
 ၁၃ တည်း။ သင်တို့သည်ဖတ်၍ ဝန်ခံသောအရာမှတဖါးအချား ဆောအ
 ရာတို့ကို ငါတို့ရေး ထား၍မပေး ထိုက်။ ထိုအရာ တို့ကိုလည်း သင်တို့
 ၁၄ သည်အစည်ဝန်ခံမည်ဟုငါတို့မျှော်လင့်လျက်နေ၏။ အဘယ့်ကြောင့်
 နည်း ဟူမူကား။ သင် တို့သည် သခင်ယေရှု၏ လူ့ခွဲငါတို့ကြွား ဝါဝမ်
 မြောက်ခြင်းအကြောင်းဖြစ်သကဲ့သို့ငါတို့သည် သင် တို့ကြွားဝါ ဝမ်

။ကောရိန္ဒြာဝါဒစာရတိယစောင်။

မြောက်ခြင်းအကြောင်းဖြစ်သည့်ဟူသင်တို့သည့်ငါတို့ကိုအနည်းငယ်
 ၁၅ အားဖြင့်ဝန်ခံကြပြီး။ ။အစဉ်ဝန်ခံမည်ဟူငါသဘောကျ
 လျက်ရှိ၍ သင်တို့သည် တဖန်ဆုကျေးဇူးတော်ကိုခံရစေခြင်းငှါငါ
 ၁၈ သည်သင်တို့ဆီသို့အရင်လာမည့်အကြိမ်၌။ သင်တို့အနားမှာရှောက်
 ၍ခာကေဒေါနိပြည်သို့သွားပြီးလျှင်တဖန်မာကေဒေါနိပြည်မှသင်တို့
 ဆီသို့လာ၍ယခုပြည်ထိုင်အောင်သင်တို့ပို့ခြင်းကျေးဇူးကိုခံမည်အ
 ၁၂ ကြိမ်ရှိ၏။ ထိုသို့အကြိမ်သောအခါလျှင်ပေါ်သောစိတ်ရှိသလော။ သို့
 မဟုတ်။ ငါကား မှာဟုတ်ကဲ့ဟုတ်ကဲ့။ မဟုတ်ပူး မဟုတ်ပူး ဖြစ်ရ
 အောင်ငါကြံစည်သောအရာကိုဇာတိပကတိအထိုင်းကြံစဉ်သလော။
 ၁၆ ဘုရားသခင်သည်သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသကဲ့သို့သင်တို့ဆီသို့ငါ
 ၁၈ တို့ပေးလိုက်သောစကားသည် ဟုတ်ကဲ့မဟုတ်ပူးဟူ၍မဆိုလို။ ငါမှ
 စ၍သိလွှာနှင့်တီမောသေတို့သည် သင်တို့အားပေးစေပြောသောဘု
 ရားသခင်၏သားတော်ယေရှုခရစ်သည်ဟုတ်ကဲ့မဟုတ်ပူးဟူ၍မ
 ၂၀ ဆိုလိုဘဲကိုယ်တော်မှာဟုတ်ကဲ့ဟူ၍ဆိုလိုသတည်း။ ထိုသခင်မှာ
 ဘုရားသခင်၏ ဂတိတော်အားလုံးတို့သည်ငါတို့အားဖြင့်ဘုန်းအ
 သရေတော်ကိုထင်ရှားစေခြင်းအလိုငှါဟုတ်ကဲ့ဟူ၍၎င်းအာမင်ဟူ
 ၂၁ ၍၎င်းဖြစ်သတည်း။ သင်တို့နှင့်ငါတို့ကိုခရစ်တော်နှစ်တည်စေ၍တိ
 ၂၂ သိတ်ပေးသောသူကားဘုရားသခင်ဖြစ်ပေသတည်း။ ထိုဘုရား
 သခင်သည်ငါတို့ကိုတံဆိပ်ခတ်၍ငါတို့စိတ်နှစ်လုံးထဲ၌ ဝိညာဉ်တော်
 တည်းဟူသောစားရန်ကိုပေးတော်မူ၏။

၂၃ ငါသည် သင်တို့ကိုသနားသောကြောင့်သာယာရတိုင်အောင်ကောရိ
 ၂၄ ရိန္ဒြာဝါဒသို့မလာဟုငါစိတ်ဝိညာဉ်အားဘုရားသခင်ကိုငါထိုင်တည်
 ၍။ ထိုသို့ဆိုသော်လည်းငါတို့သည်သင်တို့၏ရုံကြည်ခြင်းကိုအစိုး
 ရသည်မဟုတ်။ သင်တို့ဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်းကိုကုမ၍သာပြု
 ကြ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ရုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်သာသင်
 ၁ တို့သည်တည်နှိုင်ကြ၏။ ။ထိုမှတပါး။ ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့်
 ၂ တကွသင်တို့ဆီသို့နောက်တဖန် ငါမလာဟုငါစိတ်ပြဋ္ဌာန်ခဲ့ပြီး။ အ
 ဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ငါသည်သင်တို့ကိုဝမ်းနည်းစေလျှင်ထို
 ၃ က်စေမည်နည်း။ ငါဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်းသည် သင်တို့အား

၂ ။ ကောရိန္ဒြဝါဒစာဒုတိယစောင်။

၄ ။ သုံးဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်း ဖြစ်သည် ကိုငါသဘောကျသည်ဖြစ်
၅ ။ ဤငါရောက်လာသောအခါငါကိုဝမ်း မြောက် စေအပ်သောသူတို့သည်
၆ ။ ဝမ်းနည်းခြင်း အကြောင်း ကိုမပြုရအောင်အထက်စာကိုငါရေးထား၍
၇ ။ ပေးလိုက်၏။ အတ္ထန်ဦးဝယ်ပူပန်သောစိတ်နှင့်မျက်ရည်အများကျ
၈ ။ လျက်သင်တို့ဆီသို့ရေးထား ၍ ပေးလိုက်၏။ သင် တို့သည် စိတ် နာရ
၉ ။ အောင်ရေးထားသည်မဟုတ်။ ငါသည်သင်တို့ကိုအတ္ထန်ချစ် သောမေ
၁၀ ။ ဟ္တာစိတ်ကိုသင် တို့သိရအောင်ရေးထား၏။ တစုံတယောက်သော
၁၁ ။ သူသည်ဝမ်းနည်းခြင်းအကြောင်းကို ပြုသည် မှန်လျှင်သင် တို့တွင်အ
၁၂ ။ ချိုသောသူတို့အား ဖြင့်သာငါကိုဝမ်းနည်း စေ၏။ သင်တို့အားလုံးကို
၁၃ ။ အပြစ်မတင်လို။ အများသောသူတို့စီရင် သောဒါဏ်သည် ထိုသူ၏
၁၄ ။ အပြစ် နှင့်တန် ပြီး။ သို့ဖြစ် လျှင်ထိုသို့သော သူသည်ဝမ်းနည်းခြင်း
၁၅ ။ အားကြီး ၍မိန်းမောတွေဝေခြင်းမရှိရအောင်သင်တို့သည် ချားနား
၁၆ ။ သောအားဖြင့်သူအပြစ်ကိုဖွတ် ၍ သူစိတ်သက် သာစေခြင်းကိုပြုရ
၁၇ ။ ၍။ ထိုကြောင့်သင်တို့သည်သူကိုအမှန်ချစ်ကြောင်းကိုထင်ရှားပြစဉ်
၁၈ ။ အကြောင်းငါတောင်းပန်၏။ ထိုမှတပါး။ သင်တို့သည်အရာရာ၌နား
၁၉ ။ ထောင်သည်နားမထောင်သည့်ကိုငါသိရအောင်သင်တို့ကိုစုံစမ်းသော
၂၀ ။ အားဖြင့်ယမန်ငါရေးထား၏။ အကြင်သူကိုသင် တို့သည်အပြစ်ဖွတ်
၂၁ ။ ၍။ ထိုသူကိုငါသည်လည်း အပြစ်ဖွတ်၏။ အဘယ်ကြောင့် နည်းယူမှု
၂၂ ။ ကား။ ငါသည်တစုံတယောက်သောသူကိုအပြစ်ဖွတ် ဘူးလျှင်သင်တို့
၂၃ ။ ကိုထောက်၍ခရစ်တော်၏အ ခွင့်နှင့်ဖွတ်ဘူး၏။ သို့မဟုတ်။ စာတန်
၂၄ ။ သည် ငါတို့ကို နိုင်မည်စိုးရိမ်စရာရှိ၏။ သူ၏ အကြံအစည်များကိုငါ
၂၅ ။ တို့သိကြ၏။ ။ ထိုမှတပါး။ ခရစ်တော်၏ ဇဝ်ဂေလိတရားကို
၂၆ ။ ဟောခြင်း ငြိတရောမြို့ သို့ငါရောက်၍သခင် ဘုရားသည် ငါအားထံ
၂၇ ။ ခါးကိုဖွင့်တော်မူသောအခါ ငါညီတိတုကိုငါမတွေ့သောကြောင့်စိတ်
၂၈ ။ မသက်သာသဖြင့်သူတို့ကိုအ ခွင့်ပန်ပြီးမှမာကေခေါ်နိပြည် သို့ထွက်
၂၉ ။ သွားလေ၏။ ။ ငါတို့သည်ခရစ်တော်နှင့်အတူအောင်ပွဲကို
၃၀ ။ အစဉ်ခံစေခြင်း ငြိငင်ထိုသခင်ကိုသိခြင်းအမွှေးအကြိုင်ကိုငါတို့အား
၃၁ ။ ဖြင့်အရပ်ရပ်၌နှံ့ပြားစေခြင်း ငြိငင် ပြုတော်မူသောဘုရားသခင်၏
၃၂ ။ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းခြင်းဖြစ်စေတည်း။ အဘယ်သို့နည်းယူမှု
၃၃ ။ ကား။ ငါတို့သည်ကယ်တင်သော သူတို့၌ငင်ဆုံးရှုံးသောသူတို့၌ငင်သူ
၃၄ ။ ရားသခင်အား ဖြင့်ခရစ်တော်၏ အမွှေး အကြိုင် ဖြစ် ကြ၏။ ဆုံးရှုံး

သောသူတို့နှစ်ကားသေခြင်းထိုင်အောင်သေခြင်း၏အမွှေးအကြိုင်ဖြစ်
 ကြ၏။ ကယ်တင်သော သူတို့နှစ်ကား အသက်ရှင်ခြင်း ထိုင်အောင် အ
 သက်ရှင်ခြင်း၏အမွှေ အကြိုင်ဖြစ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဤအမှုအရာတို့နှင့်
 ၁၇ အဘယ် သူထိုက်တန်သနည်း။ ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရား
 တော်ကို မှောက်လှန် သောသူ အများ တို့နှင့်ငါတို့သည် မတူဘဲကြည့်
 ဖြူသောစိတ်ရှိ၍ ဘုရားသခင်အလိုတော်နှင့် အညီဘုရား သခင် ရှေ့
 တော်ခွဲခရစ်တော်၏တရားကိုဟောပြောကြ၏။

၁ ငါတို့သည် ကဖန်ကိုယ် ကိုကိုယ်ချီးမွမ်းရသလော။ သို့မဟုတ်။ ငါတို့အ
 တွက်ချီးမွမ်းစာကို သင်တို့ဆီသို့ပေးစေခြင်းငှါ ၎င်းသင်တို့သည် သူတ
 ၂ ပါးဆီသို့ပေးစေခြင်းငှါ ၎င်းငါတို့သည် အချို့သောသူကဲ့သို့ အလိုရှိသ
 ၃ လော။ သင်တို့သည် ငါတို့စိတ်နှစ်လုံးပေါ်၌ ရေးထားလျက် လူအပေါင်း
 ၄ သိ၍ ဖတ်တတ်သော ငါတို့စာဖြစ်ကြသတည်း။ အဘယ်သို့နည်းဟူ
 မူကား။ သင်တို့သည် မှင်နှင့်မရေးဘဲ အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရား
 သခင် ၏ ဝိညာဉ် တော်နှင့် ရေး၍ ၎င်းကျောက်ပျားပေါ်၌ မရေးဘဲ အ
 သားနှင့်ပြည့်စုံသော နှစ်လုံးပျားပေါ်၌ ရေး၍ ၎င်းငါတို့ပြုစုသော ခရစ်
 ၆ တော်၏ စာထင်ရှားဖြစ်ကြ၏။ ငါတို့သည် ခရစ်တော်အား ဖြင့်ဘု
 ရားသခင်ရှေ့တော်မှာ ထိုသို့သော ရုံမှတ်စွဲလမ်းခြင်းရှိ၏။ ။
 ၇ သို့ရာတွင် ငါတို့သည် ကိုယ်တန်ခိုး ကိုအမှီပြု၍ ကိုယ်အလိုအလျောက်
 တစုံတခုကို ကြံစည်ခြင်းငှါ တတ်နိုင်သည် မဟုတ်။ ဘုရား သခင်ကို အ
 မှီပြု၍ သာတတ်နိုင်သည့် နှင့် အညီဝန်ခံခြင်းတရား သစ်ဆရာ ဖြစ်နိုင်
 ၈ သော အစွမ်းသတ္တိကို ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အား ပေးတော်မူ၏။ ထို
 သို့ဆိုသော် ကျွန်ုပ်တို့ဟောင်းတရားကို မဆို။ ဝိညာဉ် တော်တရားကို ဆို၏။
 ကျွန်ုပ်တို့ဟောင်းတရား မူကား အသက်ကို သတ်တတ်၏။ ဝိညာဉ် တော်တ
 ၉ ရားမူကား ရှင် စေတတ် ၏။ ထိုမှတစ်ပါး။ ပျောက်တတ်သော ရောင်
 ခြည်တည်းဟူသော မောဂြောမုက် နှာရောင်ခြည် ကြောင့် ဣသရေလအ
 မျိုးသားတို့သည် သူ၏ မုက်နှာကို စေ့စေ့မကြည့်ရှုနိုင်သည့် ထိုင်အောင်
 ကျောက်ပျားပေါ်၌ အကွရာ တင်၍ ရေးထားသော သေခြင်း ၏ တရား
 ၁၀ သည် ဘုန်း အာနုဘော်နှင့်ပြည့်စုံသည် မှန်လျှင် ထိုမျှမက ဝိညာဉ်
 တော်တရားသည် ဘုန်း အာနုဘော်နှင့် အလွန်ပြည့်စုံရသည် မဟုတ်
 ၁၁ လော။ အပြစ်စီရင်ထတ်သော တရားသည် ဘုန်း အာနုဘော်ရှိလျှင်

ကောသလိန္ဒြဝါဒစာစုတိယစောင်။

၄ ထိုမျှမကကုသိုလ်ကိုပေးထတ်သောတရားသည်ဘုန်းအာရုံဘော်နှင့်
 ၁၀ သာ၍ကြွယ်ဝပြည့်စုံ၏။ နောက်ဖြစ်သောဘုန်းအဖွဲ့နှင့်မြတ်သော
 ၁၁ ကြောင့်အထက်ကဘုန်းရှိသောအရာပင်ဘုန်းကွယ်လျက်ရှိ၏။ ပယ်
 ၁၂ ရှင်းသောအရာသည်ဘုန်းရှိလျှင်တည်နေသောအရာသည်ဘုန်းသာ
 ၁၃ ရှိ၏။ ။ထိုသို့သောရုံကြည်မျှော်လင့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍
 ၁၄ ငါတို့သည် အဘယ်မျှကိုမထိမ်ဝှက်ဘဲအတည့်အလင်းဟောပြောကြ
 ၁၅ ၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ပယ်ရှင်းသောအရာ၏အဆုံးကို
 ၁၆ စေ့စေ့မကြည့်ရှုရအောင်မော့ရှေ့သည် မိမိမျက်နှာကိုဖုံးအုပ်သကဲ့သို့
 ၁၇ ငါတို့မပြုကြ။ သူတို့စိတ်နှစ်လုံးသည်မောဟဖုံးဖွယ်လျက်ရှိကြ၏။ ယခု
 ၁၈ စဉ် အောင်မေတ္တဟောင်းကျယ်စာကိုဖတ်သောအခါအနက်အဓိပ္ပာယ်
 ၁၉ သည် ဖုံးအုပ်လျက်နေ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ခရစ်တော်
 ၂၀ အားဖြင့်သာထိုဖုံးအုပ်ခြင်းအကြောင်းကိုပယ်ရှင်းနိုင်၏။ ယခုထိုင်
 ၂၁ အောင်လည်း မော့ရှေ့၏ ကျယ်စာကိုဖတ်သောအခါသူတို့စိတ်နှစ်လုံး
 ၂၂ သည် ဖုံးအုပ်လျက် ရှိသေး၏။ သို့သော်လည်း သူတို့စိတ်နှစ်လုံး
 ၂၃ သည်သခင်ဘုရားထံတော်သို့ပြောင်းသောအခါထိုဖုံးအုပ်ခြင်းအ
 ၂၄ ကြောင့်ကိုပယ်ရှင်းလိမ့်မည်။ သခင်ဘုရားသို့သော်ဝိညာဉ်တော်
 ၂၅ တရားဆိုလိုသတည်း။ သခင်ဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်တရားသည်
 ၂၆ ထွတ်ခြင်းချစ်သာကိုပေးတတ်၏။ ငါတို့အားလုံးသည်မှန်ကန်ကြည့်သ
 ကဲ့သို့မျက်နှာဖုံးပွင့်လန်လျက်သခင်ဘုရား၏ဘုန်းအသရေတော်ကို
 ကြည့်မြင်၍ ဝိညာဉ်တော်တရား၏အရှင်သည်ရောင်ခြည်တော်ကို
 ထွတ်တော်မူသည်အထိင်းငါတို့သည်ဘုန်းအသရေတိုးပွား၍ပုံသ
 ၁ ဂုဏ်နှင့်ထော်နှင့်တညီတသံတည်းဖြစ်ကြ၏။ ။ထိုကြောင့်
 ၂ ငါတို့သည်ထိုသို့သောတရား၏အမှုကိုရွက်ဆောင်သောသူဖြစ်၍က
 ရုဏာကျေးဇူးတော်ကိုခံရသည်နှင့်အညီအားလျော့စိတ်ပျက်ခြင်း
 ၂ နှင့်ကင်းလွတ်ကြ၏။ ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ရှိသောရှက်ဘွယ်အမှုများကို
 ပယ်ကြ၏။ ပရိယာယ်ကိုမသုံးဘဲဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရား
 တော်ကိုမထိမ်ဝှက်မမှောက်ထွန်ဘဲလျက်သမ္မာတရားကိုအတည့်အ
 လင်းစော်ပြသဖြင့်ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌လူအပေါင်းတို့၏စိတ်ထင်
 ၃ အထိင်းချိုးစွမ်းပွယ်သောအကျင့်စေ့ကိုကျင့်ကြ၏။ ငါတို့ဟောပြော
 ၄ သောသူတို့အားသာဖုံးအုပ်လျက်ရှိ၏။ ထိုသို့မရုံကြည်သောသူတို့

ကောသလသမ္ဘာဏိယသင်္ဂဟသီလဝင်္ဂ

၄

၁ ကားဘုရားသခင်၏ ပုံသဏ္ဍာန် တော်တည်း ဟူသောခရစ် တော်၏
 ၂ ဘုန်းအသရေနှင့်ပြည့်စုံသောဝေဂဓိတရားအရောင်သည် သူ့ကိုနှိ
 ၃ အလင်းမပေးရအောင် ဤလောကကိုအစိုးရသောဘုရားသည် သူ့ကို
 ၄ ညာဏ်မျက်စိကိုကွယ်စေ၏။ ငါတို့သည် ကိုယ်အကြောင်းကိုကိုယ်
 ၅ ဟောပြောသည် မဟုတ်။ ယေရှုခရစ်သည် သခင်ဖြစ်ကြောင်း ကိုယ်
 ၆ ငါတို့သည် ယေရှုအတွက်သင်တို့၏ ကျွန်ဖြစ်ကြောင်းကိုယ်ပြော
 ၇ ကြ၏။ မှောင်မိုက်ထဲကအလင်းထွန်းလင်းမည် အကြောင်း။ မိန့်တော်
 ၈ မူသောဘုရားသခင်သည် ယေရှုခရစ်၏ မျက်နှာ နှစ်ထွန်းလင်းသော
 ၉ ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းတော်ကို သိသောညာဏ် အရောင်ကိုပေးလို
 ၁၀ သောငှါ ငါတို့စိတ်နှစ်လုံးထဲ၌ အလင်းထွန်းစေတော်မူ၏။

၁ သို့သော်လည်း တန်ခိုးတော်၏ ဂုဏ်အသရေကို ငါတို့မဆိုငါ။ ဘုရားသ
 ၂ ခင်ဆိုင်တော်မူမည် အကြောင်း။ ထိုဘဏ္ဍာသည် မြေအိုးထဲမှာ ထည့်
 ၃ ထားလျက် ငါတို့၌ ရှိ၏။ ငါတို့သည် အမျိုးမျိုးသော နှောင့်ရှက်ခြင်း
 ၄ ကို ခံသော်လည်း အကျိုးနည်းခြင်း သို့မရောက်။ မကြံနိုင်အောင် ရှိ
 ၅ သော်လည်း စိတ်မပျက်။ ဥာဏ်ဆဲခြင်းကို ခံသော်လည်း ရှုံးခြင်းမရှိ။
 ၆ အောက်သို့ ထွေသော်လည်း ဆုံးရာသို့မရောက်။ ယေရှုသည် အသက်
 ၇ ရှင်တော်မူကြောင်း ငါတို့ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ထင်ရှားစေခြင်းငှါ ယေရှု၏ သေ
 ၈ တော်မူခြင်းကို အစဉ်မပြတ် ငါတို့ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ဆောင်ကြ၏။ အဘယ်
 ၉ သို့နည်း ဟူမူကား။ ယေရှုသည် အသက်ရှင်တော်မူကြောင်း။ ငါတို့၏
 ၁၀ သေတတ်သော ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ထင်ရှားစေခြင်းငှါ ငါတို့သည် အသက်ရှင်
 ၁၁ စည်တွင် ယေရှုကြောင့် သေခြင်းလက်သို့ အစဉ်အပ်နှံ လျက်ရှိကြ၏။
 ၁၂ သို့ဖြစ်၍ သေခြင်းတရားသည် ငါတို့၌ ပြုပြင်တတ်၏။ သင်တို့၌ ကား
 ၁၃ အသက်ရှင်ခြင်းတရားသည် ပြုပြင်တတ်၏။ ကျမ်းစာလာသည်ကား။
 ၁၄ ငါရုံကြည်သည် ဖြစ်၍ ငါမြှောက် ဆို၏ ဟုလာသည် နှင့်အညီ ငါတို့သည်
 ၁၅ ထိုသို့သော ရုံကြည်ခြင်းစိတ်ရှိ၍ ရုံကြည်ခြင်းစိတ်ရှိသောကြောင့် မြှောက်
 ၁၆ ဆိုဟောပြောကြ၏။ ။ သခင်ယေရှုကို ထမြောက်စေတော်
 ၁၇ မူသောသူသည် ယေရှုအားဖြင့် ငါတို့ကိုလည်း ထမြောက် စေ၍ သင်
 ၁၈ တို့နှင့်အတူ အထံတော်၌ သွင်းတော်မူမည် ဟု ငါတို့သိကြ၏။ အများ
 ၁၉ သောသူတို့သည် ကျေးဇူးတော်ကိုမျိုးမွှမ်းမည် နှင့်ထိုကြွယ်ဝသော
 ၂၀ ကျေးဇူးတော်သည် ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းအသရေတော်ကို ထင်ရှား

၅
၁၈
၁၇
၁၈
၁
၂
၃
၄
၅
၆
၇
၈
၉
၁၀

။ ကောရိန္ဒြဝါဒစာရတိယစောင်။

စေမည်အကြောင်း။ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် သင်တို့အဖို့အထိငှါ
ဖြစ်သတည်း။ ထိုကြောင့် ငါတို့သည် အားလျော့စိတ်ပျက်ခြင်းမရှိ။
ပြင်လူမှုကား ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သော်လည်း အတွင်း
လူမှုကား။ တနေ့ထက်တနေ့ ပြုပြင်လျက်ရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း
ဟူမူကား။ မျက်မှောက်ထင်ရှားသောအရာတို့သည် ခဏသာတည်
၍ မထင်ရှားသောအရာတို့သည် အစည်အမြဲတည်ကြောင်း ကိုငါတို့
ထောက်လျက်ထင်ရှားသောအရာတို့ကိုမကြည့် မမှတ်ဘဲမထင်ရှား
သောအရာတို့ကို ကြည့်မှတ်သောအားဖြင့် ယခုခဏခံရ၍ ပေါ့ပါး
သောဆင်းရဲဒုက္ခသည် အတိုင်းထက် အလွန်ကြီးမြတ်လေးလံသော
နိစ္စထာဝရဘုန်းအသရေကိုငါတို့အဖို့ဖြစ်စေတတ်၏။ ။
ယာယီတဲဖြစ်သောငါတို့မြေအိမ်သည်ပျက်လျှင်ကောင်းကင်ဘုံ၌လူ
လက်ဖြင့်မလုပ်ဘဲဘုရားသခင်ဖန်ဆင်းတော်မူသော နိစ္စထာဝရအိမ်
ရှိကြောင်းကိုငါတို့သိကြ၏။ မြေအိမ်၌ရှိစဉ်တွင် ငါတို့သည် ကောင်းကင်
အိမ်ထဲသို့ဝင်စားခြင်းငှါ အလွန်တောင့်တလှီချင်သောစိတ်ရှိ၍ ညည်း
တွားမြည်တမ်းလျက်နေကြ၏။ ထိုသို့ဝင်စားလျှင် နေရာမဲ့ဖြစ်မည်စ
ဟုတ်။ ဤတဲ၌နေသောငါတို့သည် လေးသောဝန်ကိုထမ်း၍ ညည်းတွား
မြည်တမ်းကြ၏။ နေရာထဲကထွက်ချင်သောကြောင့် ညည်းတွားသည်
စဟုတ်။ သေတတ်သောအရာသည် အသက်ရှင်ခြင်း၌ ဆုံးရှုံးရအောင်
မြဲသောနေရာထဲသို့ဝင်စားချင်သောကြောင့် ညည်းတွားကြ၏။ ထို
သို့သောသဘောကို ဖန်ဆင်း၍ ပေးသွင်းသောသူကား ဘုရားသခင်
ပေတည်း။ ထိုဘုရားသခင်သည် ဝိညာဉ်တော်တည်းဟူသောစားရန်
ကိုငါတို့အားပေးတော်မူ၏။ ထိုကြောင့် ငါတို့သည် နေမြဲကိုယ်ခန္ဓာ၌
နေစဉ်ကာလသခင်ဘုရားနှင့် ကွာဝေးရာတကျန်းတနိုင်ငံ၌နေသည်
ကိုငါတို့သိလျက် အစည်ရဲရင့်သောစိတ်ရှိကြ၏။ မျက်မှောက်မမြင်
ဘဲရုံကြည့်မျှော်လင့်ခြင်းရှိသည်အတိုင်း ငါတို့သည် ကျင့်ဆောင်ပြုမှု
သည်ဖြစ်၍ ကိုယ်ခန္ဓာနှင့် ကွာဝေးရာတကျန်းတနိုင်ငံသို့သွား
ခြင်းငှါ ငှင်နေမြဲပြည်။ သခင်ဘုရားထံတော်၌ နေခြင်းငှါ ငှင်အထိရှိ
လျက်ရဲရင့်သောစိတ်နှင့်ပြည့်စုံကြ၏။ ထိုကြောင့် ငါတို့သည် နေမြဲ
ပြည်၌နေသည်ဖြစ်စေ။ တကျန်းတနိုင်ငံ၌ နေသည်ဖြစ်စေ။ သခင်ဘု
ရားနှစ်သက်တော်မူသောသူဖြစ်ရအောင် စေတနာစိတ်ရှိ၍ ကျွေးစား
အားထုတ်ကြ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ငါတို့အားလုံး

သည် ကိုယ်ခန္ဓာ ၌ ကျင့်သောအကျင့်။ ကောင်းမကောင်းရှိသည်အထိုင်းအသီးအသီးအကျိုးအပြစ်ကိုခံရအောင်ခရစ်တော်၏တရားပဏ္ဍင်ရှေ့၌ထင်ရှားရောက်ရကြမည်။

- ၁၁ သို့ဖြစ်၍သခင်ဘုရားနှင့်ဆိုင်သောကြောက်မက်ဖွယ်အကြောင်းအရာတို့ကိုထိလျှင်ငါတို့သည်လူများကိုမှီးဆော်သွေးဆောင်သည်ဖြစ်၍ဘုရားသခင်ရှေ့၌ထင်ရှားရှိကြ၏။ သင်တို့စိတ်ရှေ့၌လည်းထင်ရှား
- ၁၂ ရှိကြသည်ဟုငါထင်မှတ်၏။ ငါတို့သည်သင်တို့ရှေ့၌တဖန်ကိုယ်ကိုကိုယ်ချိုးမုမ်သည်မဟုတ်။ စိတ်နှုတ်လုံးကိုမထောက်။ မျက်နှာကိုထောက်၍ကြွားဝါသောသူတို့၏စကားကိုသင်တို့သည်ခေါ်နိုင်အောင်ငါတို့
- ၁၃ ကြောင့်ကြွားဝါခြင်းအခွင့်ကိုသာပေးကြ၏။ ငါတို့သည်အရူးဖြစ်လျှင်ဘုရားသခင်အဖို့ဖြစ်၏။ စိတ်ကောင်းသောသူဖြစ်လျှင်သင်တို့အဖို့ဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ တယောက်သောသူသည်
- ၁၄ လူအပေါင်းတို့အတွက်အသေခံသည့်မှန်လျှင်လူအပေါင်းတို့သည်သေနေသည့်ဟူ၍ငိုအသက်ရှင်သောသူတို့သည်တဖန်ကိုယ်အကျိုးကိုရှာ၍မရှင်။ သူတို့အတွက်အသေခံ၍ထမြောက်တော်မူသောသူ၏အကျိုးကို
- ၁၅ ရှာ၍ရှင်မည်အကြောင်း။ လူအပေါင်းတို့အတွက်အသေခံတော်မူသည့်ဟူ၍ငင်ငါတို့သည်သဘောထား၍ခရစ်တော်၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာတော်သ
- ၁၆ သည့်ငါတို့ကိုအနိုင်အထက်သွေးဆောင်၏။ သို့ဖြစ်လျှင်ယခုမှစ၍ငါတို့သည်၏တိအမျိုးကိုထောက်၍အဘယ်သူကိုမသိမမှတ်။ ၎င်းတိအမျိုးကိုထောက်၍ခရစ်တော်ကိုအထက်ကသိမှတ်သော်လည်းယခုမှစ၍ထိုသို့
- ၁၇ သောသိမှတ်ခြင်းမရှိ။ ။ လူမည်သည်ကားခရစ်တော်၌ရှိလျှင်အသစ်ဖန်ဆင်းသောသတ္တဝါဖြစ်၏။ ဟောင်းသောအရာများပြောင်း
- ၁၈ လဲ၍ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည်အသစ်ဖြစ်ကြပြီ။ ထိုသို့ဖြစ်သော်ဘုရားသခင်တန်ခိုးတော်အားဖြင့်ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်သည့်ယေရှုခရစ်အားဖြင့်ငါတို့ရန်ကိုညှိမ်းစေ၍ကိုယ်တော်နှင့်မိသဟာယဖွဲ့စေတော်မူ၏။ ထိုမိသဟာယတရားကိုဟောရသောအခွင့်အရာကိုငါ
- ၁၉ တို့၌အပ်ပေးတော်မူ၏။ ထိုတရားဟူမူကား။ ဘုရားသခင်သည့်ခရစ်တော်အထံ၌ရှိနေလျက်ထောက်သားတို့၏အပြစ်များကိုမှတ်တော်မမူသဖြင့်ရန်ကိုညှိမ်းစေ၍ကိုယ်တော်နှင့်မိသဟာယဖွဲ့စေတော်မူ
- ၂၀ ၏။ ထိုမိသဟာယတရားကိုလည်းငါတို့၌အပ်ပေးတော်မူ၏။ ထိုကြော

ကောရိန္ဒြဝါဒစာဒုတိယစောင်။

၆ ငိုငါတို့သည်ခရစ်တော်၏သံတမန်ဖြစ်ကြ၏။သင်တို့သည်ရန်ညှိမ်း
၇ ဤဘုရားသခင်နှင့်မိသယဟာယစွကြလော့ဟုဘုရားသခင်သည်ငါတို့
၈ အားဖြင့်နှိုးဆော်သွေးဆောင်တော်မူသကဲ့သို့ငါတို့သည်ခရစ်တော်
၉ ကိုယ် စား နှိ သင် တို့ကို တောင်း ပန် သွေးဆောင် ကြ၏။ အဘယ်
၁၀ ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ဘုရားသခင်သည် အပြစ်ကင်းသောသူကိုငါ
၁၁ တို့အတွက် အပြစ် ဖြေသောယဇ်ဖြစ် စေ တော်မူ၏။အကြောင်းကား။
၁၂ ငါတို့သည်ထိုသူအား ဖြင့် ဘုရားသခင် အလိုတော်နှင့် အညီကုသိုလ်
၁၃ ရှိသောသူဖြစ်မည်အကြောင်းတည်း။ သင်တို့သည်ဘု
၁၄ ရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကိုအချည်းနှီးမခံကြနှင့် ဟုငါတို့သည်အမှု
၁၅ တော်ကို ဆောင်ရွက်သောသူချင်း ဖြစ် ၍ သင်တို့ကို နှိုး ဆော်သွေး
၁၆ ဆောင် ကြ၏။ ဗျာဒိတ်တော်အချက်ဟူမူကား။ နှစ် သက် ဇွယ်သော
၁၇ အချိန်၌လင် ၏ စကားကို ငါနားထောင် ပြီး။ကယ်တင်ရာ နေ့ရက်ကာ
၁၈ လ၌သင်ကိုငါမစပြုဟုလာသည်နှင့်အညီယခုပင်နှစ်သက်ဇွယ်သော
၁၉ အချိန်ဖြစ် ၏။ ယခုပင် ကယ် တင်ရာနေ့ရက် ကာလဖြစ် ၏။ တရား
၂၀ ဟောခြင်းအ ခွင့်အရာသည် အပြစ် တင်ခြင်း နှင့် ကင်းလွတ် ရအောင်
၂၁ စိတ်ပျက်စရာအကြောင်းတစ်စုံတစ်ခုမျှ မပြု။ များစွာသောသည်းခံ
၂၂ ခြင်း။ညည်းဆဲခံခြင်း။ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်း။မလွတ်နိုင်သောဘေးဥပါတ်
၂၃ နှင့်တော့ခြင်း။ အရိုက်အပုတ်ခံခြင်း။ထောင်ထဲ နှိ နေခြင်း။ သူတပါး
၂၄ ရုန်း ရင်းခတ်ပြုခြင်း။အမှုလုပ်ဆောင်ခြင်း။မအိပ်ဘဲစောင့်နေခြင်း။
၂၅ မွတ်သိပ်ခြင်း။ စိတ်နှစ်လုံး စင်ကြယ်ခြင်း။ပညာရှိခြင်း။စိတ်ရှည်
၂၆ ခြင်း။ကျေးဇူးပြုခြင်း။စိတ်သဘောသန့်ရှင်းခြင်း။ချစ်ရောင်မဆောင်
၂၇ အမှန်ချစ် ခြင်း။ သမ္မာတရား ကို ဟောခြင်း။ ဘုရား သခင်တန်ခိုး
၂၈ တော်ကို ပြခြင်း။ ဖြောင့် မတ် သောအကျင့်တည်း ဟူသောထက်နက်
၂၉ များကိုလက်ျာဘက်လက်ဝဲဘက်၌ဝတ်ဆောင်ခြင်းအားဖြင့်၎င် အ
၃၀ သရေထင် ရှားခြင်း နှင့် ရှုတ်ချခြင်း။ ချီး ဇွမ်းခြင်းနှင့်ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံ၍
၃၁ ၎င်းထည့်စားသောသူကဲ့သို့ဖြစ်သော်လည်းဟုတ်မှန်သောသူ။ အဘ
၃၂ ယ် သူ မျှမသိသောသူကဲ့သို့ ဖြစ် သော်လည်း ကျော်စောသောသူ။အ
၃၃ သေခံသောသူကဲ့သို့ဖြစ် သော်လည်း အသက်ရှင် သောသူ။ဆု မြှင့်
၃၄ ကို ခံသောသူကဲ့သို့ဖြစ် သော်လည်း အသေသတ်ခြင်း နှင့်ကင်းလွတ်
၃၅ သောသူ။ ဝမ်းနည်းသောသူကဲ့သို့ဖြစ်သော်လည်းအစည်ဝမ်းမြောက်
၃၆ သောသူ။ ဆင်း ရဲသောသူကဲ့သို့ ဖြစ် သော် လည်း လူများ ရတတ်ရ

။ကောရိန္ဒြဝါဒဝဒဒုတိယစောင်။

၇

အောင်ပြုသောသူ။ဥစ္စာတစ်စုံတစ်ခုကို မှုမပိုင်စေသူကဲ့သို့ဖြစ် သော်
 လည်း အလုံး စုံတို့ကိုပိုင်သောသူဖြစ်လျက်၎င်းတို့ရားသခင်ခန့်ထား
 တော်မူသောဓမ္မဆရာမှန် ကြောင်း ကို အရာရာ၌ထင်ရှား စွာဖော်ပြ
 ၁၁ ကြမ္မိ။ ။အချင်းကောရိန္ဒြလူတို့။ငါတို့နှုတ်သည်သင်
 ၁၂ တို့အားဖွင့်လျက်ရှိ၏။စိတ်နှစ်လုံးသည်လည်းကျယ်ဝန်း၏။ ငါတို့၌
 သင် တို့သည်ကျည်း မြောင်းသည် မဟုတ်။ကိုယ် မေတ္တာကရုဏာ၌
 ၁၃ ကျည်းမြောင်းကြ၏။ ငါတို့ကျေးဇူးကိုဆပ်ရအောင်ကျယ်ဝန်းသော
 စိတ်ရှိကြလော့။ထိုသို့ဆိုသော်ကိုယ်သားတို့ကိုဆိုသကဲ့သို့ငါဆို၏။

၁၄ မရုံကြည်သောသူတို့နှင့်အပေါင်းအသင်းမဖွဲ့ကြနှင့်။တရားသောအမှု
 သည် မတရား သောအမှုကို အဘယ် သို့လက် ခံနိုင်သနည်း။ အလင်း
 ၁၅ သည်မှောင်ခြောက်နှင့်အဘယ်ဆက်ဆံခြင်းရှိသနည်း။ ခရစ်တော်သင်္ဃ
 ဗေလျာဏနှင့်အဘယ်သင့်တင့်ခြင်းရှိသနည်း။ ရုံကြည် သောသူသည်
 ၁၆ မရုံကြည်သောသူ နှင့် အတူအဘယ် အကျိုးအပြစ်ကို ခံသနည်း။ ဘု
 ရားသခင်၏စိတ်မှာနဲ့တော်သည်စုပ်တုတို့နှင့် အဘယ်သို့စပ် ဆိုင်သ
 နည်း။ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသည်ကား။သူတို့တွင်ငါကျိန်းဝပ်မဉ်။
 သူတို့တွင်ငါလှည့်လည်၍သူတို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်။ သူတို့သည်
 လည်းငါလူဖြစ်ကြလိမ့်မည်ဟုမိန့် တော်မူသည်နှင့် အညီသစ်တို့သည်
 အသက်ရှင်တော်မူသောဘုရား သခင်၏စိတ်မှာနဲ့တော်ဖြစ်ကြ၏။
 ၁၇ ထိုကြောင့်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူပြန် သည် ကား။သင်တို့သည်ထို
 သူတို့အထဲမှထွက်၍အသီးအချားနေကြလော့။မဝင်ကြယ် သောအရာ
 ၁၈ ကိုလက်နှင့်မျှမထိကြနှင့်။ထိုသို့ပြုလျှင်သင်တို့ကိုငါလက်ခံမည်။ သင်
 တို့၏အဖငါဖြစ်မည်။သင်တို့သည်လည်းငါသားဘွီးဖြစ်ကြလိမ့်မည်
 ၁၉ ဟုအနန္တ တန်ခိုး နှင့် ပြည့်စုံသောထာဝရဘုရားမိန့် တော်မူ၏။ ထို
 ကြောင့်ချစ် သူတို့။ထိုဂတိတော်များနှင့် ငါတို့သည် ဆိုင်ကြသည်ဖြစ်
 ၂၀ ၍ကိုယ်ခန္ဓာ၏အညစ်အကြေး။စိတ်ပိညဉ်၏အညစ်အကြေးအား လုံး
 တို့ကိုဆေးကြော၍ ကိုယ်ကိုကိုယ်သန့်ရှင်းစေလျက်ဘုရားသခင်ကို
 ၂၁ ကြောက်ရွံ့သဖြင့်သန့်ရှင်းခြင်းပါရမီနှင့်ပြည့်စုံကြမိ။ ။ငါတို့
 ကိုလက်ခံကြလော့။ငါတို့သည်အဘယ်သူကို မျှမပြစ်မှား။အဘယ်သူ
 ၂၂ ၏စိတ် ကိုမျှမမှောက်လှန်။အဘယ်သူကိုမျှမလှည့်စား။ သင်တို့ကို
 အပြစ်ထင်၍ဤ သို့ငါဆိုသည် ဖဟုတ်။သင်တို့နှင့် အတူ အသက်ရှင်

၂။ ကောရိန္ဒြဝါဒဓာရုတိယစောင်း

ခြင်း ငှါရင် သေခြင်း ငှါရင်အလှို ရှိသည် တိုင်အောင်ငါတို့သည်သင်
၄ တို့ကိုချစ်ကြွ၏ဟုအထက်ကငါပြောခဲ့ပြီး။ လိမ်၅ က်ခြင်းအလှိုင်းမရှိ
ဘဲသင်တို့ကိုငါပြောဝံ့၏။ သင်တို့ကြောင့် အလှိုနှို ကြား ဝါခြင်း ရှိ၏။
၅ သက်သာခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ညည်းဆဲခြင်းခံလေရာရာ ရှိအထိုင်းထက်
၅ အလှိုနှိုဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ ငါတို့သည်မာကေဒေါနိပြည် သို့ရောက်
သောအခါညီမဝပ်ခြင်း အလှိုင်းမရှိ။ အရာရာ ရှိသည် ဆဲခြင်း ကိုခံရ
၆ ၏။ ပြင်နှိုကားထိတ်လန့်ခြင်းရှိ၏။ အတွင်းနှိုကားစိုးရိမ်ခြင်းရှိ၏။
၆ သို့သော်လည်းအောက်လှိုနှိုမှ သို့သော သူတို့ကိုသက် သာစေတော်မူ
၇ တတ်သောဘုရားသခင်သည် တိတုရောက် လာသောအားဖြင့်ငါတို့
၇ ကိုသက် သာစေတော်မူ ၏။ တိတုရောက် လာခြင်း အားဖြင့် သာ
သက်သာစေတော်မူသည် မဟုတ်။ တိတုသည် သင်တို့ဆီမှာရသော
သက်သာခြင်းအားဖြင့် လည်း သက် သာစေ တော်မူ၏။ အဘယ်သို့
နည်း ဟူမူကား။ သင်တို့၏တောင့်တခြင်း။ ညည်းတွားခြင်း။ ငါအကျိုး
၈ ငါတို့အားကြားပြော၏။ ထိုကြောင့်ငါသည်သာ၀မ်းမြောက်ခြင်းရှိ
၈ ၏။ အထက်ကပေးလိုက်သောစာအားဖြင့်သင်တို့ကိုဝမ်းနည်း စေသည့်
ကိုငါသည် အရင်တခါနောင် တရှိသော်လည်း ယခုနှို နောင်တမရှိ။ အ
ဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ထိုစာသည်သင်တို့ကိုခဏဝမ်းနည်းစေ
၉ သည်ကိုငါမြင်၏။ သင်တို့ကိုဝမ်းနည်းစေသောကြောင့်ငါ
ဝမ်းမြောက် သည် မဟုတ်။ ဝမ်းနည်း စေ၍ နောင် တရသောကြောင့်ငါ
ဝမ်း မြောက် ခြင်း ရှိ၏။ ငါတို့စီရင်သောဒါဏ် နှင့်သင် တို့သည် ကင်း
လွတ် မည် အကြောင်း။ ဘုရားသခင် အလိုတော်အထိုင်းဝမ်းနည်း စေ
၁၀ ကြ ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။ ဘုရားသခင် အလိုတော်နှင့်ညီ
သောဝမ်းနည်းခြင်းသည်ကယ် တင်တော်မူခြင်း သို့ပိုတတ်သည်ဖြစ်
၁၁ ချ် မပြောင်း လဲနိုင် သောနောင် တစိတ်ကို ပြုပြင် တတ် ၏ လောကီဝမ်း
နည်း ခြင်း မူကားသေခြင်းကို ပြုပြင် တတ်၏။ ဘုရားသခင် အလို
တော်အထိုင်းသင်တို့ကိုဝမ်းနည်းစေခြင်းအရာသည်သင်တို့နှိုအဘယ်
သို့သောသတိပြုခြင်း။ ကိုယ် အပြစ် ကိုဖြေ ခြင်း။ အမျက် ထွက် ခြင်း။
ကြောက် ရှိခြင်း။ အလှိုနှို တောင့် တခြင်း။ ငါအကျိုး အလှို ငှါစိတ်အား
ကြီး ခြင်း။ တရားသဖြင့် ဒါဏ်စီရင်ခြင်း တို့ကို ဖြစ် စေပြီး တကား။
သင်တို့သည်အိုအမှုနှို အပြစ် ကင်းသည်ကိုအရာရာအားဖြင့် ထင်ရှား

- ၁၂ ပြုကြံပြီး။ ထိုသို့နှင့်အညီငါသည်သင်တို့အားရေးထား၍မေးလိုက်သောအခါပြစ်မှားသောသူ၊ ပြစ်မှားခြင်းကိုခံသောသူကိုသာထောက်၍ရေးထားသည်မဟုတ်။ သင်တို့အကျိုးကိုငါတို့သည့်ဘုရားသခင်ရှေ့ပြုချင်သောစေတနာစိတ်ရှိကြောင်းကိုသင်တို့အားထင်
- ၁၃ ရှားစေခြင်းငှါရေးထားသတည်း။ ထိုကြောင့်သင်တို့၏သက်သာခြင်းအကြောင်းအားဖြင့်ငါတို့သည်လည်းသက်သာခြင်းသို့ရောက်သည်သာမကတိဘု၏ဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်းအားဖြင့်သာ၍အဖွန်ဝမ်းမြောက်ကြ၏။ သင်တို့အားလုံးသည်သူစိတ်နှစ်လုံးကိုသက်
- ၁၄ သာဝမ်းမြောက်စေသည်ဖြစ်၍ အထက်ကငါသည်သင်တို့ကိုအကြောင်းပြု၍ကြွားဝါသောစကားကိုတိထုအားပြောပြီးလျှင်ယခုရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိ။ ငါတို့သည်အရာရာ၌သင်တို့အားပုတ်မှန်စွာပြောသကဲ့သို့ဆိုနည်းတူတိဘုရှေ့၌ငါကြွားဝါသောစကားသည်
- ၁၅ မှန်သောစကားထင်ရှားဖြစ်၏။ သင်တို့သည်ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ခြင်းနှင့်သူ့ကိုလက်ခံ၍နားထောင်ကြသည်ကိုသူသည်အောင်းမေ့သဖြင့်သင်တို့ကိုချစ်သနားခြင်းမေတ္တာကရုဏာစိတ်နှင့်အဖွန်ပြည့်
- ၁၆ စုံ၏။ ထိုကြောင့်အရာရာ၌သင်တို့ကိုငါ့ရှင်သည်ကိုငါထောက်၍ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။

- ၁ ညီအစ်ကိုတို့။ ဘုရားသခင်သည်မာကေခေါ်နိပြည်၌ရှိသောအသင်းတော်များတို့အားပြုတော်မူသောကျေးဇူးတော်အကြောင်းကိုငါတို့
- ၂ သည်သင်တို့အားကြားပြောကြ၏။ ထိုအသင်းတော်များတို့သည်အဖွန်ဆင်းရဲသည်ထိုင်အောင်စုံစမ်းခြင်းကိုခံရသော်လည်းသူတို့မှာအဖွန်ကြီးသောဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ ဥစ္စာပြုန်းတီးသောဆင်းရဲခြင်းအကြောင်းတို့သည်စွန့်ကြဲပေးကမ်းခြင်းစည်းစိမ်ကိုဖြစ်စေ၍ကြွယ်ဝ
- ၃ ပြည့်စုံ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သူတို့သည်တတ်နိုင်သမျှထက်မကအလိုလိုစွန့်ကြဲချင်သောစေတနာစိတ်ရှိသည်ဟုငါသက်
- ၄ သေခံ၏။ သူတို့အရှေ့ဒါနကိုငါတို့သည်ယူ၍သူတို့နှင့်ပိုင်းသဖြင့်သန့်ရှင်းသူတို့အားလုပ်ကျွေးခြင်းအမှုကိုဆောင်ရွက်မည်အကြောင်း။ သူတို့သည်တိုက်တွန်းသွေးဆောင်သောစကားများအားဖြင့်ငါတို့ကို
- ၅ ဝေခင်းပန်ကြ၏။ ထိုသို့ပြုကြသော်ငါတို့မျှော်လင့်သည်အတိုင်းမကပြု၍ဘုရားသခင်အလိုတော်နှင့်အညီရှေ့ဦးစွာသခင်ဘုရား၌၎င်း

ကောရိန္ဒြဝါဒစာဒုတိယစောင်။

၀ ငါတို့နှစ်မိမိတို့ကိုမိမိတို့ယူကြ၏။ ထိုကြောင့်တိတုသဉ်သင်တို့ဆီမှာ
 ၀၁ အစပြုနှင့်သကဲ့သို့ထိုအယူကိုပြီးစီးစေခြင်းအကြောင်း။ ငါတို့သည်သူကို
 ၀၂ တောင်းပန်ကြပြီး။ ထိုသို့နှင့်အညီသင်တို့သည်ရုံကြည်ခြင်း။ တရား
 ၀၃ ဟောခြင်း။ ညာဏ်ရှိခြင်း။ အမျိုးမျိုးသောသတိနှင့်ပြည့်စုံခြင်း။ ငါတို့
 ၀၄ ကိုချစ်ခြင်းမှစသောအလုံးစုံတို့နှင့်ကြွယ်ဝပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ထို
 ၀၅ ကျေးဇူးနှင့်လည်းကြွယ်ဝပြည့်စုံခြင်းဖြစ်စေသတည်း။ ထိုသို့ငါဆို
 ၀၆ သော်ပညတ်အားဖြင့်ဆိုသည်မဟုတ်။ အချားသောသူတို့၏ကျိုးစား
 ၀၇ အားထုတ်ခြင်းကိုအစွဲပြု၍သင်တို့၏မေတ္တာသည်မှန်သည်မမှန်
 ၀၈ သည်ကိုစုံစမ်းသောအားဖြင့်ဆိုသတည်း။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူ
 ၀၉ မူကား။ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်သည်အတ္ထန်ရတတ်သော်လည်းကိုယ်
 ၁၀ တော်ဆင်းရဲခြင်းအားဖြင့်သင်တို့သည်ရတတ်ခြင်းသို့ရောက်ရ
 ၁၁ အောင်သင်တို့အဖို့အလိုငှါဆင်းရဲခံတော်မူသောကျေးဇူးတော်ကို
 ၁၂ သင်တို့သိကြ၏။ ။ ဤအမှု၌ငါသဘောကိုငါပြု၏။ မနှစ်ကပင်
 ၁၃ စေတနာစိတ်နှင့်အပြီးပြုသောသင်တို့သည်ဤအမှုကိုပြီးစီးစေချင်
 ၁၄ သာ၍ကောင်းလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍အထက်ကစေတနာစိတ်ရှိသည်
 ၁၅ နှင့်အညီယခုတွင်သင်တို့သည်တတ်နိုင်သည်အတိုင်းပြု၍ဤအမှုကို
 ၁၆ ပြီးစီးစေကြလော့။ အကြောင်းမူကား။ စေတနာစိတ်အရင်ရှိလျှင်မ
 ၁၇ တတ်နိုင်သောအမှုကိုမထောက်ဘဲတတ်နိုင်သောအမှုကိုသာထောက်
 ၁၈ ၍နှစ်သက်တော်မူဘွယ်ဖြစ်၏။ ဤအမှုအရာ၌အချားသောသူတို့
 ၁၉ သည်ချစ်သာရ၍သင်တို့သည်ဆင်းရဲစေခြင်းငှါငါအကြံရှိသည်မ
 ၂၀ ဟုတ်။ များများရသောသူမပျံ့နည်းနည်းရသောသူမလိုဟူသောကျမ်း
 ၂၁ စကားနှင့်အညီမျှခြင်းတရားကိုထောက်၍ယခု၌သင်တို့၏စည်းစိမ်
 ၂၂ သည်သူတို့၏ဆင်းရဲကိုမစသဖြင့်ငှင်နောင်၌သူတို့၏စည်းစိမ်သည်
 ၂၃ သင်တို့၏ဆင်းရဲကိုမစသဖြင့်ငှင်အညီအမျှဖြစ်စေခြင်းငှါငါအကြံ
 ၂၄ ရှိ၏။ ။ ထိုသို့သင်တို့အကျိုးကိုပြုရချင်သောစေတနာစိတ်
 ၂၅ ကိုဘုရားသခင်သည်တိတုအားလည်းပေးတော်မူသောကျေးဇူးတော်
 ၂၆ ကြီးလှပေ၏။ ထိုသူသည်ငါတို့ကံတွန်းသောစကားကိုနားထောင်
 ၂၇ သည်သာမကအတ္ထန်စေတနာစိတ်အားကြီး၍သင်တို့ဆီသို့အထိုအထို
 ၂၈ သွား၏။ ခရစ်ဝင်ကျမ်းစာကိုစီရင်ရေးထား၍အသင်းတော်အား
 ၂၉ လုံးတို့၌ချီးမွမ်းထောက်ခံသောညီကိုတိတုနှင့်အတူငါတို့စေတနာကြံ
 ၃၀ ၍။ ထိုညီမူကားသခင်ဘုရား၏ဂုဏ်အသရေတော်ကိုငှင်ကိုယ်စေ

တနာ စိတ်ကို ၎င်းငါတို့သည် ထင်ရှားစေ၍ အသင်းတော်များ၏ အလှူ
 ကျေးဇူးကို ပြုစုသည် အမှုမှာငါတို့နှင့်အတူသွားစေခြင်း ငှါအသင်း
 ၂၀ တော်များရွေးကောက်ခန့်ထားသောသူဖြစ်သတည်း။ ငါတို့သည်
 ထို များစွာသော အလှူ ကျေးဇူး ကို ပြုစုရာတွင် အပြစ်တင်စရာအ
 ၂၁ ကြောင်းအလျှင်းမရှိရအောင်သတိပြုကြ၏။ သခင်ဘုရားရှေ့တော်
 နှိမက်လူတို့ရှေ့နှိမ့်တင့်တယ်လျောက်ပတ်သောအကျင့်ကို ကြံစည်ကြ
 ၂၂ ၏။ ထိုသူနှစ်ယောက်နှင့်အတူအချားသော ညီကိုစေတတ်ကြ၏။ ထို
 ညီမူကားငါတို့သည်အရာရာ နှိမ့်ဖန်ဖန် စုံစမ်း၍ သိသည်အတိုင်းလူ
 ၂၃ နှစ်ပြုသောသူဖြစ်၏။ ယခုနှစ်သင်တို့ကိုအဖွဲ့ခုံသောကြောင့်သာ၍လူ
 ၂၄ နှစ်ပြု၏။ တိတူသည်အဘယ်သူနည်းဟုတစ်စုံတစ်ယောက်သောသူမေး
 လျှင်ငါ၏အပေါင်းအဖော် ဖြစ် ၏။ သင်တို့အမှုကိုငါနှင့်အတူဆောင်
 ရွက်သောသူဖြစ် ၏။ အချားသော ညီအစ်ကိုတို့သည်အဘယ်သူနည်း
 ဟုမေးလျှင်အသင်းတော်များ၏တမန်ဖြစ် ကြ၏။ ခရစ်တော်၏ဘုန်း
 ၂၅ အသရေ ဖြစ်ကြ၏။ ထိုကြောင့် သင်တို့ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို ၎င်းငါတို့
 သည်သင်တို့ကြောင့်ကြွားဝါခြင်းအကြောင်းကို၎င်းအသင်းတော်များ
 မျက်မှောက်နှိယိုသူတို့အားထင်ရှားစွာပြကြလော့။

၁ သန့်ရှင်းသူတို့ကိုလုပ်ကျွေးခြင်းအမှု၏အကြောင်းများကိုသင်တို့အား
 ၂ ငါရေး၍ ကြားလိုက်သော်အကျိုး မရှိ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ
 ကား။ သင်တို့၏စေတနာစိတ်ကိုငါသိ၏။ သင်တို့နှိမ့်ရှိသောထိုစေတနာ
 စိတ်ကိုငါကြွားဝါ၍အခါယပြည်သူပြည်သားတို့သည် မနှစ်မှစ၍အ
 သင့်ရှိပြီးဟုမာကေဒေါနိလူတို့အား ငါဆိုတတ် ၏။ ထိုသို့သင်တို့စေ
 တနာစိတ်အားကြီးခြင်းအကြောင်းအရာသည်များသောသူတို့ကိုနှိုး
 ၃ ဆော်ထိုက်တွန်းလေပြီး။ သို့သော်လည်းငါတို့သည်သင်တို့ကိုကြွား
 ဝါသောစကားသည် ဤအမှုနှိ အချည်းနှီးမဖြစ် စေဘဲထိုစကားနှင့်
 အညီသင်တို့သည် အသင့်ရှိစေခြင်း ငှါ ညီအစ်ကို အချို့တို့ကိုငါစေ
 ၄ တတ်၏။ သို့မဟုတ်။ မာကေဒေါနိလူတို့သည် ငါနှင့်အတူလာ၍ သင်
 တို့သည် အသင့် မရှိသည် ကိုတွေ့လျှင် သင်တို့ရှက်မည် မဆိုဘဲငါတို့
 ၅ သည်ရဲရင့်စွာကြွားဝါခဲ့ပြီးသည်ကိုအရှက်ခံတော့မည်။ ထိုကြောင့်
 အထက်ကကြားပြောသောသင်တို့၏အလှူကျေးဇူးသည်အနိုင်အထက်
 လူရသောဥစ္စာကဲ့သို့မဟုတ်။ အလှူကျေးဇူးကဲ့သို့အသင့်ရှိစေခြင်းငှါ

၁ သင်တို့မျက်မှောက်၌နှိမ့်ချခြင်း။ မျက်ကွယ်၌သင်တို့အမှုကိုစီရင်၍ရဲ
 ၂ ရင့်ခြင်း ရှိသော ဝါပေါလုသည် ခရစ်တော်၏ နူး ညံ့သိမ်မွေ့ခြင်း
 ၃ နှင်းတော်မူခြင်းကိုအကြောင်းပြု၍သင်တို့ကိုတောင်းပန်ပါ၏။ ဝါ
 ၄ တို့သည်ဇာတိပကတိအလိုသို့ လိုက်၍ကျင့်သောသူဖြစ်ကြသည်ဟု
 ၅ ထင်မှတ်သောသူတို့အားဝါကြံစည်သောရဲရင့်ခြင်းအထိုင်းသင်တို့ဆီ
 ၆ သို့ဝါရောက်လာသော အခါထိုမျှလောက်မရဲရင့်ရမည်အကြောင်းဝါ
 ၇ တောင်းပန်ပါ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ဝါတို့သည်လူဇာ
 ၈ တိ၌ကျင်လည်သော်လည်းဇာတိပကတိအလိုသို့လိုက်၍ စစ်တိုက်ကြ
 ၉ သည့်မဟုတ်။ ဝါတို့စစ်တိုက်၍သုံးစွဲသောလက်နက်သည်ဇာတိပကတိ
 ၁၀ လက်နက်မဟုတ်။ ဘုရားသခင်တန်ခိုးတော်အားဖြင့်မြှိုစိုးမြှိုပြတို့ကို
 ၁၁ ဖြိုဖျက်နှိုင်သောလက်နက်ဖြစ်၏။ ထိုလက်နက်အားဖြင့်လူအကြံအ
 ၁၂ စည်တို့ကို၎င်းဘုရားသခင်ကိုသိသောပညာကိုဆီးတားသောမာန်
 ၁၃ မာနရှိသမျှကို၎င်းနှိမ့်ချမှောက်လှန်၍စိတ်ရှိသမျှတို့ကိုဖမ်းသွားချုပ်
 ၁၄ ထား၍ခရစ်တော်၏ စကားကိုနားထောင်စေကြ၏။ သင်တို့၏နား
 ၁၅ ထောင်ခြင်းအရာသည် ပြည့်စုံပြီးမှနားမထောင်ဘဲနေသောသူအား
 ၁၆ လုံးကိုဒါဏ်ပေးခြင်းငှါဝါတို့သည်အသင့်ရှိကြ၏။ ။မျက်
 ၁၇ နှာကိုသာကြည့်မှတ်ကြသလော။ အကြင်သူကဝါသည် ခရစ်တော်လူ
 ၁၈ ဖြစ်၏ဟုမိမိကိုးစား၍ထင်၏။ ထိုသူသည်ခရစ်တော်လူဖြစ်သကဲ့
 ၁၉ သို့ဝါတို့လည်း ခရစ်တော်လူဖြစ်ကြောင်းကို တဖန်အလိုလိုဆင်ချင်
 ၂၀ သိမှတ်ပါလေစေ။ သခင်ဘုရားသည် သင်တို့ကိုပယ်ရှင်း ဖျက်ဆီး
 ၂၁ ခြင်းအလို့ငှါမဟုတ်ဘဲတဉ်ဆောက်ခြင်းအလိုငှါသာဝါတို့၌အပ်ပေး
 ၂၂ တော်မူသောတန်ခိုးကိုဝါသာ၍ကြွားဝါသော်လည်းဝါရှက်ကြောက်စ
 ၂၃ ရာအကြောင်းမရှိ။ ရေး၍ပေးလိုက်သောစာအားဖြင့်သာသင်တို့
 ၂၄ ကိုချိန်းချောက်သကဲ့သို့ဝါမပြုလှ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။
 ၂၅ သူစာသည်လေးလံသောစာ။ တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံသောစာဖြစ်၏။ ကိုယ်
 ၂၆ ထိုင်ရှိလျှင်မူကားသတိမရှိသောသူ။ အချည်းနှီးစကားကိုပြောသော
 ၂၇ သူဖြစ်၏ဟုဆိုတတ်သောသူရှိ၏။ ဝါတို့သည်ကိုယ်ထိုင်မရှိ၍စာ၌
 ၂၈ ပါသောစကားအားဖြင့်ဖြစ်သကဲ့သို့ကိုယ်ထိုင်မျက်မှောက်ရှိသော
 ၂၉ အခါအမှုအားဖြင့်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟုထိုသူသည်ဆင်ချင်သိမှတ်ပါလေ
 ၃၀ စေ။ ။ကိုယ်ကိုကိုယ်ချီးမွမ်းသောသူထို့နှင့်ရေတွက်ဝင်

။ကောရိန္ဒူ၊ ဩဝါဒဝါ ဒုတိယ စောင်။

ခြင်းကို၎င်းပြင် နှိုင်းခြင်းကို၎င်းငါတို့မပြုဝံ။ ထိုသူတို့သည် အချင်းချင်း
 ၁၃ တယောက်နှင့်တယောက် ခိုင်းနှိုင်းခြင်း။ ပြင်နှိုင်းခြင်းကိုပြု၍ပညာ
 ၁၄ ခဲ့ဖြစ်ကြ၏။ ထိုမှတစ်ပါး။ ကိုယ်ငန်းကိုယ်တာကိုထွန်ကျူး၍ပြုသော
 အမှုအရာကိုငါတို့ကြွားဝါခြင်းမရှိဝံ။ ဘုရားသခင်ဝေဌတော်မူသော
 အငန်းအတာ၏အတိုင်းအရှည်အတွင်းတွင်ပြုသောအရာကိုသာကြွား
 ၁၅ ဝါခြင်း ရှိဝံ၏။ ထို အတိုင်း အရှည်သည် သင်တို့တိုင် အောင်ပင်မိသ
 ၁၆ တည်း။ သင်တို့တိုင် အောင်မမီဘဲငါတို့သည် ထွန်ကျူး၍ပြုသည်မ
 ၁၇ ဟုတ်။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ခရစ်တော်၏ ဇေဝံဂေလိတရား
 ၁၈ ကိုဟော၍သင်တို့ဆီသို့တိုင် အောင်ရောက်ကြပြီး။ ငါတို့သည်ကိုယ်
 ၁၉ ငန်းကိုယ်တာကိုထွန်ကျူး သဖြင့်သူတစ်ပါး အလုပ်ထဲသို့ဝင်၍ ကြွား
 ၂၀ ဝါလေမရှိ။ ထိုသို့သူငန်း သူတာအတွင်းတွင်ပြင်ဆင်ပြီးသောအမှုအ
 ရာကို ကြွားဝါခြင်းမရှိဘဲသင် တို့ပြုည် တဖက်သို့ကူး၍ ဇေဝံဂေလိတ
 ၂၁ ရားကိုဟောသောအခွင့်ရှိရအောင်သင်တို့ရုံကြည် ခြင်းပါရမီရင့်ပြီး
 ၂၂ မှငါတို့အငန်းအတာအထွန်ကျယ်ဝန်းမည်ဟုမျှော်လင့်ခြင်းရှိ၏။ သို့
 ၂၃ ဖြစ်၍ကြွားဝါသောသူမည် သည်ကား သခင်ဘုရားကိုအမြဲပြု၍သာ
 ၂၄ ကြွားဝါပါလေစေ။ အကြောင်း မူကား။ ကိုယ်ကိုကိုယ်ချီးမွမ်းသော
 ၂၅ သူသည်ဝန်ခံတော်မူသောသူဖြစ်သည်မဟုတ်။ သခင်ဘုရား ချီးမွမ်း
 သောသူသာလျှင်ဝန်ခံတော်မူသောသူဖြစ်သတည်း။

၁ ငါရိုက်မသောအဖြစ်ကိုသင်တို့သင့်ခဏသည်းခံခြင်းငှါငါအလိုရှိ၏။
 ၂ ခဏသည်းခံကြပါလော့။ အကြောင်းမူကား။ သင်တို့ကိုသိလှနှင့်ပြည့်စုံ
 သောသတို့သွီးကညာကဲ့သို့ခရစ်တော်အားငါဆက်မဉ်အကြံရှိ၍သင်
 ၃ တို့ကိုလင်တဦးနှင့်ထိမ်းမြားဆောင်နှင်းပြီးသောကြောင့်ဘုရားသခင်
 ၄ အလိုတော်အတိုင်းစိုးရိမ်သောစိတ်နှင့် သင်တို့ကိုစောင့်ရှောက်ထုတ်
 ၅ နေ၏။ မြွေသည်မိမိပရိယာယ်အားဖြင့်ဝေကိုလှည့်စားသကဲ့သို့သင်
 ၆ တို့သည်စိတ်ဆွေးမြေ့ရှိရွင်း၍ခရစ်တော်ကို အကြွင်းမဲ့ချစ်သောစိတ်
 ၇ ပျောက်မည်ဟုစိုးရိမ်ခြင်း ရှိ၏။ သင်တို့ဆီသို့ရောက်လာသောသူ
 ၈ သည်ငါတို့မဟောပြောသေးသောယေရှုတစ်ပါးကိုဟောပြောလျှင်၎င်း
 ၉ သင်တို့သည်မခံရသေးသောပညာတော်တစ်ပါးကိုခံရလျှင်၎င်းနားမ
 ထောင်သေးသော ဇေဝံဂေလိတရားစကားကိုနားထောင်လျှင်၎င်းထိုသူ
 ကိုသည်းခံကောင်း၏။ ။ ငါသင့်အကြီးဆုံးသေဝါတမန်တော်အေလိ

- ၆ အလျှင်းမပျက်သည့်ကိင်္ဂါသအောဂ္ဂါ၏။ စကားအားဖြင့်လူ့ရှင်းပရတ်
- ၇ သော်လည်းပညာအားဖြင့်လူ့ရှင်းမပျက်။ သင်တို့တွင်အရာရာနှိုင်း
- ၈ တို့သည်ကိတ်ကိတ်အစဉ်ထင်ရှားပြကြပြီး။ သင်တို့ကိရီးမြောက်
- ၉ ခြင်း၎င်းကိတ်ကိတ်နှိမ့်ချလျက်ကျေးဇူးဆပ်ခြင်းကိမခံဘဲဘုရား
- ၁၀ သခင်၏ဝေဝေထိတရားကိသင်တို့အားဟောသည့်အရာမှာပါအပြစ်
- ၁၁ ရှိသလော။ သင်တို့အမှုကိုဆောင်ရွက်မည်အကြောင်း။ အချားသော
- ၁၂ အသင်းတော်များပေးသောစရိတ်ကိင်္ဂါခံ၍သူတို့ကိုလုယူရာရောက်
- ၁၃ လေပြီ တကား။ သင်တို့ဆီမှာရှိနေ၍ တရုတ်လှိုလှိုသောအခါအဘယ်
- ၁၄ သူကိုမျှပါမနှောင့်ရှက်။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။ မာကေခေါ်နိပြည်
- ၁၅ ကလာသောညီအစ်ကိုတို့သည် ငါလိုသမျှကိုပေးကြ၏။ သင်တို့ကိုအ
- ၁၆ လျှင်းမနှောင့်ရှက်ရအောင်သတိပြုခဲ့ပြီး။ နောက်နှစ်လည်းသတိပြုဦး
- ၁၇ မည်။ ခရစ်တော်၏သမ္မာတရားသည်ငါ့နှိမ့်ရှည်ဖြစ်၍အခါယပြည့်
- ၁၈ များတို့နှိုင်းသို့ငါကြွားဝါခြင်းအကြောင်းကိအဘယ်သူမျှမဆီးတား
- ၁၉ ရ။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ သင်တို့ကိုငါမချစ်သလော။ ဘုရားသခင်
- ၂၀ သိတော်မူ၏။ ။အခွင့်ရလိုသောသူတို့သည်အခွင့်မရ
- ၂၁ အောင်၎င်းကြွားဝါခြင်းအရာ နှိ သူတို့သည် ငါ့ကိုသို့ထင်ရှား ဖြစ်ရ
- ၂၂ အောင်၎င်းငါပြုခဲ့ပြီးသည်အတိုင်းအစည်ပြုဦးမည်။ အဘယ်ကြောင့်
- ၂၃ နည်းဟူမူကား။ ထိုသူတို့သည်မမှန်သောတမန်တော်ဖြစ်ကြ၏။ လှည့်
- ၂၄ စားတတ်သောအမှုစောင့်ဖြစ်ကြ၏။ ခရစ်တော်၏ တမန်ဖြစ်ရောင်
- ၂၅ ဆောင်ကြ၏။ ဤအမှုသည်အံ့ဩဖွယ်မပျက်။ မာရ်နတ်စာတန်
- ၂၆ ပင်လျှင်လင်းသောကောင်းကင်တမန်ဖြစ်ရောင်ဆောင်တတ်၏။
- ၂၇ သို့ဖြစ်၍သူဆရာတို့သည်လည်းဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားဟောဆရာ
- ၂၈ ဖြစ်ရောင်ဆောင်လျှင်အဘယ်သို့ထူးဆန်းသနည်း။ သူတို့သည်
- ၂၉ ကိတ်ကျင့်သောအကျင့်အတိုင်းနောက်ဆုံးနှိ အကျိုးအပြစ်ကိုခံရကြ
- ၃၀ လတံ့။ တဖန်ငါဆိုသည်ကား။ ငါသည်အရူးဖြစ်သည်ဟုအဘယ်သူ
- ၃၁ မျှမထင်စေနှင့်။ သို့မပျက်။ ငါကြွားဝါစရာအခွင့်အနည်းငယ်ရှိရ
- ၃၂ အောင်အရူးကဲ့သို့ငါ့ကိုမှတ်၍သည်းခံကြလော့။ ဤသို့ငါပြောသောစ
- ၃၃ ကားမှာသခင်ဘုရားနည်းတူငါပြောသည့်မပျက်။ အရူးဖြစ်သကဲ့သို့
- ၃၄ ရဲရင့်စွာကြွားဝါလျက်ငါပြော၏။ ။လူအများတို့သည်လော
- ၃၅ ကီအခြင်းအရာ နှိ ကြွားဝါသောကြောင့်ငါသည်လည်းကြွားဝါရ၏။
- ၃၆ သင်တို့သည်လူလိမ္မာဖြစ်သောကြောင့်အရူးတို့ကိုစေတနာမိတ်နှင့်

- ၂၀ သည်းခံကြ၏။ သူတပါးသည်သင်ထိုက်ကျွန်ခံဝေခြင်း။ ရောင်းစားခြင်း။ ဥစ္စာလှယူခြင်း။ ရန် တွေ့ခြင်း။ ပါးပတ်ခြင်း ကိုပြုလျှင် သင်ထို
- ၂၁ သည်းခံကြ၏။ ငါတို့သည်အစွမ်းသတ္တိမရှိဟုကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုအမှတ်ပြု၍ငါပြော၏။ အကြင်အရာကိုသူတပါး မှီဝဲ၍ရဲရင့်၏။ ထိုအရာကိုငါမှီဝဲ၍ရဲရင့်ခြင်းရှိ၏ဟုအကူးဖြစ်သကဲ့သို့ငါဆို၏။ သူတို့သည် ဟေဇီလူဖြစ်သလော။ ငါသည်လည်း ဖြစ်၏။ သူတို့သည် ဣသရေလလူဖြစ်သလော။ ငါသည်လည်း ဖြစ်၏။ သူတို့သည် အာဗြဟံအမျိုး ဖြစ်သလော။ ငါသည်လည်းဖြစ်၏။ သူတို့သည် ခရစ်တော်ထံဆရာဖြစ်သလော။ ငါသည် အထူး သဖြင့်ဖြစ် ၏ဟုအကူး လိုငါဆိုရ၏။ ပင်ပန်းစွာ အမှုကို အထူး သဖြင့် ရွက်ဆောင်လျက် ရိုက်ပတ်ခြင်း ထောင်ထဲမှာ လှောင်ထားခြင်းကိုအထူး သဖြင့် ခံလျက်သေဘေးနှင့် အကြိမ်ကြိမ်
- ၂၄ တွေ့ကြုံလျက်ဖြစ်၏။ ငါးကြိမ် မြောက်အောင် ယဒလူစီရင်၍ ဒါက်ချက် လေးဆယ်တချယုတ်ငါခံပြီး။ သုံး ကြိမ်မြောက်အောင် ကြိမ်လုံး
- ၂၅ နှင့်ရိုက်ခြင်း ကို၎င်းတ ကြိမ်ခဲနှင့်ပြစ်ခြင်း ကို၎င်းငါခံပြီး။ သုံးကြိမ်မြောက် အောင် သင်္ဘောပျက်ခြင်း ကိုခံပြီး။ တနေ့တညည့် ပတ်လုံး
- ၂၆ ပင်လယ်ထဲမှာနေပြီး။ အကြိမ် ကြိမ်ဒေသဇာရိလှည့် လှည့်မြှုပ်ကို ကူး သောဘေး။ ဓားမြဲတိုက်သောဘေး။ အမျိုးသားချင်း ပြုသောဘေး။ တပါး အမျိုး သား ပြု သောဘေး။ မြို့ရွာ နှ့် ရောက် သောဘေး။ တောနှ့် ရောက်သောဘေး။ ပင်လယ် ဘေး။ ညီအစ်ကို ရောင်ဆောင်
- ၂၇ သောသူ ပြု သောဘေး။ ဤ ဘေးများ ကို ငါတွေ့ရပြီး။ ပင် ပန်း စွာ အမှုကို ဆောင်ရွက် ခြင်း။ အကြိမ် များစွာမအိပ်ဘဲစောင့်နေခြင်း။ မွတ်သိပ်ခြင်း။ ရေငတ်ခြင်း။ အကြိမ်ကြိမ်အစားရှောင်ခြင်း။ အချမ်းအအေးခံခြင်း။ အဝတ်အချည်း စည်း ရှိခြင်း။ ဤဆင်းရဲများ ကိုငါခံရပြီ။
- ၂၈ ။ ထိုပြင်မှုမှတပါး။ အသင်းတော်အားလုံးတို့ကိုစိုးရိမ်သော
- ၂၉ စိတ်နှင့်ကြည့်ရှုပြုရ၍လှေတိုင်းအစည်နှောင်ရှက်ခြင်းကိုငါခံရ၏။ သူတပါး နွမ်းရဲခြင်း ရှိလျှင်ငါမနွမ်းရဲဘဲနေသလော။ သူတပါး စိတ်ပျက်
- ၃၀ လျှင်ငါပူပန် သောစိတ်မရှိလော။ ငါသည်မကြွားဝါဘဲမနေရသည် မှန်လျှင်ကိုယ်နွမ်းရဲသောအဖြစ်ကိုသာအကြောင်း ပြု၍ကြွားဝါမည်။
- ၃၁ မုသာစကား ငါမပြော သည် ကိုထာဝရမင်္ဂလာ ရှိသောငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်၏ခမည်းတော်ဘုရားသခင်သိတော်မူ၏။ ။
- ၃၂ ဒဓာဓာကျမြို့ နှ့် အရေတမင်း ကြီး ခန့်ထားသောမြို့ဝန် သည် ငါကိုဖမ်း

၃၃ ဆီးခြင်း ငှါအလိၼ်ၼ်ဒမာသကုၼ်ၼ်ကိၼ်စောင့်ရှောက်စဉ် တွင် ငါကိ
တောင်း နွှိထည့်လျက်ပြတင်းပေါက်မှထုတ်ၼ်ၼ်ၼ်ပေါ်ကလျော့ချသ
ဖြင့်ထိုၼ်ၼ် ဝန်လက်မှငါပြေးလွတ်လေ၏။

၁ ငါသည် ကြွားဝါခြင်းကိုမပြုသင့် လျှင်သခင်ဘုရားပြုတော်မူသော။
ထူးဆန်း သောဂူပါရုံနှင့် ဗျာဒိတ်တော်များကိုတဖန် ပြောဦးမည်။

၂ ခရစ်တော်တပည့် ဖြစ် သောလူတယောက် ကို တတိယကောင်းကင်
ထိုင်အောင်ချီဆောင်သည့်အကြောင်းကိုငါသိ၏။ ယခုဆယ်လေး နှစ်ရှိ
၃၂၄ ပြီး။ ထိုအခါကိုယ် ခန္ဓာပါသည် မပါသည်ကိုငါမသိ။ ဘုရား သခင်သိ
တော်မူ၏။ ထိုသူကိုပရဒိသုဘုံသို့ချီဆောင်ၼ် လူမပြောအပ်မပြော
နိုင်သောစကား ကို သူကြား သည် အကြောင်း ကိုငါသိ၏။ ထိုအခါ
ကိုယ်ခန္ဓာပါသည်မပါသည်ကိုငါမသိ။ ဘုရားသခင်သိတော်မူ၏။

၄ ထိုသို့သောသူကိုငါကြွားဝါမည်။ နွှမ်ရိအားနည်းခြင်း မှတပါးကိုယ်
၅ ဂုဏ်ကို မကြွားဝါ။ ကြွားဝါခြင်း ငှါအလိၼ်ၼ်လျှင်လည်း အရူး ဖြစ်
သည်မဟုတ်။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ငါမှန်မှန်ပြောတတ်၏။
တစုံတယောက်သောသူသည်ငါကိုမြင်သည်ထက်ငါသိတင်းကိုကြွား

၆ သည်ထက်ငါကိုသာၼ် မထင်ရအောင်ငါမပြောဘဲနေ၏။ ငါခံသော
၇ ဗျာဒိတ်တော်အလွန် ထူး မြတ်ၼ် ငါသည် ထောင်လွှား သောစိတ်မရှိရ
အောင်ငါကိုဒါဏ်ခတ်သောစာတန် ၼ် တမန်တည်း ဟူသောငါကိုယ်
၈ နွှိစူး သောဆူးကိုစီရင်ပေး သနားတော်မူပြီး။ ထိုဆင်း ရဲ့နှင့် ထွတ်
ကင်းမည် အကြောင်း။ သုံး ကြိမ်မြောက် အောင်သခင်ဘုရား ကိုငါဆု
၉ တောင်းၼ်အသနားတော်ခံပြီးလျှင် ငါကျေးဇူးသည့်သင်အဖို့လောက်
ပေ၏။ ငါတန်ခိုးသည် အားနည်း ခြင်း အဖြစ် နွှိစုံလင်တတ် ၼ် ဟုမိန့်

၁၀ တော်မူ၏။ ၼ်ထိုကြောင့်ခရစ်တော်၏တန်ခိုးသည်ငါအ
ပေါ် နွှိ ကျိန်း ဝပ်မည် အကြောင်း။ ငါအား နည်း ခြင်း အဖြစ် ကို ဝမ်
မြောက်သောစိတ်နှင့်ငါကြွားဝါခြင်း ငှါသာၼ်အလိၼ်ၼ်၏။ သို့ဖြစ်ၼ်ခ
ရစ်တော်ကြောင့် ခံရသောအားနည်း ခြင်း။ ကဲ့ရဲ့ခြင်း။ ဆင်း ရဲ့ခြင်း။
ညည်း ဆဲနှိပ် စက် ခြင်း။ ကြပ်တည်း စွာ သောဒုက္ခဝေ ဒနာခံခြင်း ထို့
ကိုငါနှစ်သက်၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ငါသည် အားနည်း
၁၁ သောအခါတန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံလျက်ရှိ၏။ ငါသည် အရူး ဖြစ်သလော။
ဖြစ်လျှင်သင်တို့သည် အနိုင်အထက်ဖြစ်စေပြီး။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူ

၁၂ ။ ကောရိန္ဒြိယကြီးဝါဒစာဒုတိယစောင်။

၁၂ ကား။ သင်တို့ချီးမွမ်းခြင်းကို ငါခံသင့်၏။ ငါသည် ဘာမျှမဟုတ်သော်လည်း အကြီးဆုံးသော တမန်တော်အောက် အလျှင်းမယုတ်မညံ့။ အကယ်၍ နိမိတ်လက္ခဏာ အံ့ဖွယ်သော အမှု၊ ထူးဆန်းသော တန်ခိုးများအားဖြင့် သင်တို့ဆီမှာ သည်းခံခြင်းနှင့် တကွတမန်တော်လက္ခဏာကို ငါထင်ရှားစွာ ပြုပြီး။ ငါသည် သင်တို့ကို မနှောင့်ရှက်သော အရာတစ်ခုမျှ ကိုထားလျှင် သင်တို့သည် အချားသော အသင်းတော်ထက် အသက်သို့ ယုတ်ညံ့သနည်း။ ထိုသို့ ငါပြစ်မှားသော အပြစ်ကို သည်းခံကြပါ။ ဤတတိယအကြိမ် သင်တို့ဆီသို့ သွားခြင်း ငြိငါအသင့်ရှိ၏။ သင်တို့ကို နှောင့်ရှက်မည် အကြံမရှိ။ သင်တို့ ဥစ္စာကို ငါရှာသင့်မဟုတ်။ သင်တို့ကို သာ ငါရှာ၏။ သားသမီးတို့သည် မိဘအတွက် ဥစ္စာကို ဆည်းဘူးရသည် မဟုတ်။ မိဘတို့သည် သားသမီးအတွက် ဆည်းဘူးရ၏။

၁၅ ငါသည် သင်တို့ကို ချစ်ခြင်း မေတ္တာစိတ်တိုးပွားသည် အတိုင်း သင်တို့သည် ငါကို ချစ်ခြင်း မေတ္တာစိတ်ဆုတ်ယုတ်သော်လည်း သင်တို့စိတ်စိညည်အကျိုး အလို့ငှါ ငါသည် ကိုယ် ဥစ္စာကို ၎င်းကိုယ်ကို ၎င်းကုန်စေခြင်း ငြိအထွန်စေတနာရှိ၏။ ။ သင်တို့ကို ငါ မနှောင့်ရှက်သည် မှန်စေတော့။ လိမ္မာသော သူဖြစ်လျှင် ပရိယာယ်အားဖြင့် သင်တို့ကို ဖမ်းဆီးသည် မဟုတ်လော့ဟု မေးသော် တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူကို သင်တို့ဆီသို့ စေလိုက်၍ သင်တို့ ဥစ္စာကို မတရားသော ပရိယာယ်အားဖြင့် ငါယူသလော့။ တိတူသည် သင်တို့ဆီသို့ သွားမည် အကြောင်း ငါတောင်း၍ သူနှင့် တကွ အချားသော ညီတစ်ယောက်ကို ငါစေလိုက်၏။ တိတူသည် မတရားသော ပရိယာယ်အားဖြင့် သင်တို့ ဥစ္စာကို ယူသလော့။ ငါတို့သည် စိတ်သဘောချင်း တူ၍ ကျင့်သည် မဟုတ်လော့။ ထုံးစံ ခေလေချင်း ဗျာသည် မဟုတ်လော့။

၁၆ တဖန်တုံ။ ငါတို့သည် သင်တို့ရှေ့၌ ကိုယ်အပြစ်ကို ဖွတ်ထားသည် ဟု ထင်ကြသလော့။ ခရစ်တော်ကို ထောက်၍ ဘုရားသခင်ရှေ့ငါတို့ပြောကြ၏။ ချစ်သူတို့။ ငါတို့ပြုသမျှမှာ သင်တို့တင့်ဆောက်ခြင်း အလို့ငှါ ပြုကြ၏။ ငါရောက်လာသော အခါ သင်တို့သည် ငါနှစ်သက်သော သူမဖြစ်။ ငါသည်လည်း သင်တို့မနှစ်သက်သော သူဖြစ်မည် ဟူ၍ ၎င်းသင်တို့၌ ရုန်တော့ခြင်း။ ဂုဏ်ပြိုင်ခြင်း။ အမျက်ထွက်ခြင်း။ ညှင်းချ်ခြင်း။ သူအသရေကို ရှုတ်ချခြင်း။ ဂုံးတိုက်ခြင်း။ မာနထောင်ဖွားခြင်း။ အချင်းချင်း

၂၁ အမှုလုပ်ခြင်းဖြစ်မည်ဟူ၍၎င်း အထက်ကပြစ်မှား၍ညစ်ညူးစွာ
 ကျင့်ခြင်း။မတရားသောမေရန်နှိမ့်ခြင်း။ကိလေသာအန္တရာယ်ကြီးခြင်း
 အမှုထိုက်ပြုမိ၍ယခုတိုင်အောင်နောင်တမရသောသူအများကြောင့်
 ငါစိတ်မသာညည်းတွားရသဖြင့် သင်တို့ရှေ့နှိုဘုရားသခင်သည်ငါ
 ၁ ကိုနှိမ့်ချတော်မူမည်ဟူ၍၎င်းစိုးရိမ်ခြင်းရှိ၏။ ။ဤတတိယ
 အကြိမ်သင်တို့ဆီသို့ငါလာမည် ဖြစ်၍သက်သေခံနှစ်ဦးသုံးဦးအား
 ၂ ဖြင့်စကားရှိသမျှတို့သည်တည်ရလိမ့်မည်။ တဖန်ငါရောက်လာ
 လျှင်သင်တို့ကိုမေ့နားရဟုပြစ်မှားသောသူမှစ၍ ကြွင်းသောသူ
 အားလုံးတို့အား အထက်ကပြောသည်သာမကယခုပင်သင်တို့
 ၃ ဆီမှာမရှိသော်လည်းတဖန်ရှိဘိသကဲ့သို့ပြောနှင့်၏။ သင်တို့တွင်
 အားနည်းတော်မူ။အားကြီးတော်မူသောခရစ်တော်သည်ငါနှိုဗျာ
 ဒိတ်ပြုတော်မူခြင်းသက်သေ ကိုသင်တို့သည်ရှာသောကြောင့် ငါ
 ၄ ရောက်လာသောအခါမသနားရ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။
 ထိုခရစ်တော်သည်အားနည်းခြင်းနှင့်လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာအသေခံ
 သော်လည်းဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်နှင့် အသက်ရှင်တော်မူ၏။ငါ
 တို့သည်လည်းခရစ်တော်နည်းတူအားနည်းသော်လည်းသင်တို့တွင်
 ၅ ပြသောဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်အားဖြင့်ခရစ်တော်နှင့်အတူအ
 သက်ရှင်ခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။ သင်တို့သည်ရုံကြည့်ခြင်းနှိုတည့်သလော။
 မတည်လောဟုကိုယ်ကိုယ်စစ်ကြောကြလော့။ကိုယ်ကိုယ်စုံစမ်း
 ၆ ကြလော့။အစစ်မခံနိုင်သောသူမဟုတ်လျှင် ယေရှုခရစ်သည် သင်တို့
 ၇ နှိုတည်တော်မူသည်ဟုကိုယ်အကြောင်းကိုကိုယ်မသိသလော။ ငါတို့
 သည်အစစ်ခံနိုင်သောသူဖြစ်သည် ကိုသင်တို့ထိကြလိမ့်မည် ဟုငါ
 ၈ ထင်မှတ်မျှော်လင့်ခြင်းရှိ၏။ ငါတို့သည်အစစ်ခံနိုင်ကြောင်းထင်ရှား
 စေခြင်းငှါငါအလိုရှိသည် မဟုတ်ဘဲအစစ်မခံနိုင်သောသူကဲ့သို့ထင်
 သော်လည်း သင်တို့သည် ကောင်းမွန်စွာကျင့်စေခြင်း ငှါမကောင်း
 သောအကျင့်တရကို မျှမကျင့်မည် အကြောင်း။ဘုရားသခင်ကိုငါဆု
 ၉ တောင်းပဋ္ဌနာပြု၏။ ငါတို့သည် သမ္မာတရားကို ဆီးထား၍ အ
 လျှင်းမတတ်နိုင်။ သမ္မာတရားဘက်နှိုနေ၍သာတတ်နိုင်ကြ၏။ငါ
 တို့သည်အားနည်းလျက်သင်တို့သည်အားကြီးလျက်ရှိသည့်ကိုငါတို့ဝမ်း
 ၁၀ မြောက်ခြင်းရှိကြ၏။သင်တို့သည်စုံလင်ခြင်းသို့ရောက်စေခြင်းငှါသ

၁။ ကောသိန္ဒြေဝါဒစာဒူတိယဝောင်။

၂။ ငါတို့နှစ်မိမိတို့ကိုမိမိတို့လူကြင်၏။ ထိုကြောင့်တိတုသဉ်သင်တို့ဆီမှာ
 အစပြုနှင့်သကဲ့သို့ထိုအလှူကိုပြီးစီးစေမည်အကြောင်း။ ငါတို့သည်သူကို
 ၃။ တောင်းပန်ကြပြီ။ ထိုသို့နှင့်အညီသင်တို့သည်ရုံကြည်ခြင်း။ တရား
 ၄။ ဟောခြင်း။ ညာဏ်ရှိခြင်း။ အမျိုးမျိုးသောသတိနှင့်ပြည့်စုံခြင်း။ ငါတို့
 ကိုချစ်ခြင်းမှစသောအလုံးစုံတို့နှင့်ကြွယ်ဝပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ထို
 ၅။ ကျေးဇူးနှင့်လည်းကြွယ်ဝပြည့်စုံခြင်းဖြစ်စေသတည်း။ ထိုသို့ငါဆို
 သော်ပညတ်အားဖြင့်ဆိုသည်မဟုတ်။ အချားသောသူတို့၏ကျေးဇူး
 ၆။ အားထုတ်ခြင်းကိုအစွဲပြု၍သင်တို့၏မေတ္တာသည်မှန်သည်မမှန်
 သည်ကိုစုံစမ်းသောအားဖြင့်ဆိုသတည်း။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟု
 မူကား။ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်သည်အဖွဲ့နှင့်ရတတ်သော်လည်းကိုယ်
 တော်ဆင်းရဲခြင်းအားဖြင့်သင်တို့သည်ရတတ်ခြင်းသို့ရောက်ရ
 ၇။ အောင်သင်တို့အဖို့အလိုငှါဆင်းရဲခံတော်မူသောကျေးဇူးတော်ကို
 ၈။ သင်တို့သိကြ၏။ ။ ဤအမှုနှစ်ပါးသဘောကိုငါပြ၏။ မနှစ်ကပင်
 စေတနာစိတ်နှင့်အပြီးပြုသောသင်တို့သည်ဤအမှုကိုပြီးစီးစေချင်
 ၉။ သာ၍ကောင်းလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍အစကစစေတနာစိတ်ရှိသည်
 ၁၀။ နှင့်အညီယခုတွင်သင်တို့သည်တတ်နိုင်သည်အထိင်းပြု၍ဤအမှုကို
 ၁၁။ ပြီးစီးစေကြစော့။ အကြောင်းမူကား။ စေတနာစိတ်အရင်ရှိလျှင်
 တတ်နိုင်သောအမှုကိုမထောက်ဘဲတတ်နိုင်သောအမှုကိုသာထောက်
 ၁၂။ ၍နှစ်သက်တော်မူဘွယ်ဖြစ်၏။ ဤအမှုအရာနှစ်ခုအချားသောသူတို့
 ၁၃။ သည်ချစ်သာရ၍သင်တို့သည်ဆင်းရဲစေခြင်းငှါငါအကြံရှိသည်
 ၁၄။ မဟုတ်။ များများရသောသူမလို။ နည်းနည်းရသောသူမလိုဟူသောကျမ်း
 ၁၅။ စကားနှင့်အညီမျှခြင်းတရားကိုထောက်၍ယခုနှစ်သင်တို့၏စည်းစိမ်
 သည်သူတို့၏ဆင်းရဲကိုမစေသဖြင့်၎င်းနှင့်သူတို့၏စည်းစိမ်သည်
 ၁၆။ သင်တို့၏ဆင်းရဲကိုမစေသဖြင့်၎င်းအညီအမျှဖြစ်စေခြင်းငှါငါအကြံ
 ၁၇။ ရှိ၏။ ။ ထိုသို့သင်တို့အကျိုးကိုဖြုရချင်သောစေတနာစိတ်
 ကိုဘုရားသခင်သည်တိတုအားလည်းပေးတော်မူသောကျေးဇူးတော်
 ၁၈။ ကြီးလှပေ၏။ ထိုသူသည်ငါတို့ကံတွန်းသောစကားကိုနားထောင်
 သည်သာမကအဖွဲ့နှင့်စေတနာစိတ်အားကြီး၍သင်တို့ဆီသို့အထိုလို
 ၁၉။ သွား၏။ ခရစ်ဝင်ကျမ်းစာကိုစီရင်ရေးထား၍အသင်းတော်အား
 ၂၀။ လုံးတို့နှစ်ချီးမွမ်းထွက်ရှိသောညီကိုတိတုနှင့်အတူငါတို့စေတနာကြံ
 ၂၁။ ၍။ ထိုညီမူကားသခင်ဘုရား၏ဂုဏ်အသရေတော်ကို၎င်းကိုယ်စေ

တနာစိတ်ကို ၎င်းငါတို့သည် ထင်ရှားစေ၍ အသင်းတော်များ၏ အလှူ
 ကျေးဇူးကို ပြုစုသည် အမှုမှာငါတို့နှင့်အတူသွားစေခြင်း ငှါအသင်း
 ၂၀ တော်များရွေးကောက်ခန့်ထားသောသူဖြစ်သတည်း။ ငါတို့သည်
 ထို များစွာသော အလှူ ကျေးဇူး ကို ပြုစုရာတွင် အပြစ်တင်စရာအ
 ၂၁ ကြောင်းအလျှင်းမရှိရအောင်သတိပြုကြ၏။ သခင်ဘုရားရှေ့တော်
 ၌ မကလူတို့ရှေ့၌ တင့်တယ်လျောက်ပတ်သောအကျင့် ကို ကြံစည်ကြ
 ၂၂ ၏။ ထိုသူနှစ်ယောက်နှင့်အတူအချားသော ညီကိုစေ့ဖွတ်ကြ၏။ ထို
 ညီမူကားငါတို့သည်အရာရာ ၌အဖန်ဖန်စုံစုံမရှိ သိသည်အထိင်းလူ
 လွှဲပြုသောသူဖြစ်၏။ ယခု၌သင်တို့ကိုအထွန်ရုံသောကြောင့်သာ၍လူ
 ၂၃ လွှဲပြု၏။ တိတူသည်အဘယ်သူနည်းဟုတစ်စုံတယောက်သောသူမေး
 လျှင်ငါ၏အပေါင်းအဖော် ဖြစ် ၏။ သင်တို့အမှုကိုငါနှင့် အတူဆောင်
 ရွက်သောသူဖြစ် ၏။ အချားသော ညီအစ်ကိုတို့သည်အဘယ်သူနည်း
 ဟုမေးလျှင်အသင်းတော်များ၏တမန်ဖြစ် ကြ၏။ ခရစ်တော်၏ဘုန်း
 ၂၄ အသရေ ဖြစ် ကြ၏။ ထိုကြောင့် သင်တို့ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို ၎င်းငါတို့
 သည်သင်တို့ကြောင့်ကြွားဝါခြင်းအကြောင်းကို၎င်းအသင်းတော်များ
 မျက်မှောက်၌ထိုသူတို့အားထင်ရှားစွာပြုကြလော့။

၁ သန့်ရှင်းသူတို့ကိုလုပ်ကျွေးခြင်းအမှု၏အကြောင်းများကိုသင်တို့အား
 ၂ ငါရေး၍ ကြားလိုက် သော်အကျိုး မရှိ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ
 ကား။ သင်တို့၏စေတနာစိတ်ကိုငါသိ၏။ သင်တို့၌ရှိသောထိုစေတနာ
 စိတ်ကိုငါကြွား ဝါ၍အခါယပြည်သူပြည်သားတို့သည် မနှစ်မှစ၍အ
 သင့်ရှိပြီးဟုမာကေခေါ်နိလူ တို့အား ငါဆိုတတ် ၏။ ထိုသို့သင် တို့စေ
 ၃ တနာစိတ်အား ကြီးခြင်းအကြောင်းအရာသည်များ သောသူတို့ကိုနှိုး
 ဆော်တိုက်တွန်းလေပြီး။ သို့သော်လည်းငါတို့သည်သင်တို့ကိုကြွား
 ဝါသောစကား သည် ဤအမှု၌ အချည်း နှီးမဖြစ်စေဘဲထိုစကားနှင့်
 အညီသင် တို့သည် အသင့်ရှိစေခြင်း ငှါ ညီအစ် ကို အချို့တို့ကိုငါစေ
 ၄ ဖွတ်၏။ သို့မဟုတ်။ မာကေခေါ်နိလူတို့သည် ငါနှင့်အတူလာ၍ သင်
 တို့သည် အသင့် မရှိသည် ကိုတွေ့လျှင် သင် တို့ရှက် မည် မဆို ဘဲငါတို့
 ၅ သည်ရဲရင့်စွာကြွားဝါခဲ့ပြီးသည်ကိုအရှက်ခံတော့မည်။ ထိုကြောင့်
 အထက်ကကြားပြောသောသင်တို့၏အလှူကျေးဇူးသည်အနိုင်အထက်
 လူရ သောဥစ္စာကဲ့သို့မဟုတ်။ အလှူကျေးဇူး ကဲ့သို့အသင့်ရှိစေခြင်းငှါ

၉

။ကောရိန္ဒြဝါဒဝါဒုတိယ စောင်။

ညီအစ်ကိုတို့သည်သင်တို့ဆီသို့အရင်သွားစေ၍ထိုအမှုကျေးဇူးကို
အရင်ပြည့်စုံစေရအောင်ငါမတိုက်တွန်းဘဲမနေကောင်းဟုငါ

၉ ဘောဂါ၏။ ။မျိုးစေ့နည်းနည်းကြသောသူသည်စပါးနည်း

နည်းရိတ်ရမည်။များများကြသောသူသည်များများရိတ်ရမည်ဟု

၇ မှတ်ကြလော့။ လူတိုင်းကိုယ်အလိုလိုလှူရ၏။နှစ်မြှောသောစိတ်နှင့်

မလှူရ။မလှူဘဲမနေရဟုစိတ်ထင်နှင့်မလှူရ။အကြောင်းမူကား။စေတ

၈။ နာစိတ်နှင့်လှူသောသူကိုသာဘုရားသခင်နှစ်သက်တော်မူ၏။ ကျမ်း

စာလာသည်ကား။သူသည်စွန့်ကြဲလေပြီး။ဆင်းရဲသောသူတို့အားလှူ

လေပြီး။သူ၏ကောင်းကျိုးအစည်အမြဲတည်၏ဟုလာသည်နှင့်အညီ

သင်တို့သည်အရာရာနှိုသုံးလောက်သောဥစ္စာအမျိုးမျိုးအစည်ရှိ၍

ကောင်းသောအကျင့်အမျိုးမျိုးနှင့်အထူးသဖြင့်ပြည့်စုံမည်အကြောင်း။

အမျိုးစုံသောမင်္ဂလာကျေးဇူးနှင့်အထူးသဖြင့်ပြည့်စုံစေခြင်းငှါဘု

၁၀ ရားသခင်တတ်နိုင်တော်မူ၏။ မျိုးစေ့ကြသောသူအားမျိုးစေ့ကို၎င်းအ

စာအာဟာရကို၎င်းပေးတော်မူသောသူသည်သင်တို့အားမျိုးစေ့ကိုပေး

၁၁ ၍ပွားများစေတော်မူမည်။သင်တို့ကောင်းကျိုးကိုလည်းကြွယ်ဝစေ

တော်မူမည်။ ထိုသို့သင်တို့သည်စေတနာစိတ်နှင့်အမျိုးမျိုးသောစွန့်

ကြဲပေးကမ်းခြင်းအလိုငှါအရာရာနှိုကြွယ်ဝခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ငါတို့

အားဖြင့်ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းစရာအကြောင်း

၁၂ ဖြစ်လိမ့်မည်။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။ဤလုပ်ကျွေးခြင်းအမှု

သည်သန့်ရှင်းသူတို့၏ဆင်းရဲကိုစေသည်သာမကဘုရားသခင်၏

ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းစရာအကြောင်းအများနှင့်ပြည့်စုံသတည်း။

၁၃ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။သင်တို့သည်ခရစ်တော်၏ဝေလိထ

ရားအလိုသို့ထင်ရှားစွာလိုက်ခြင်းအရာကို၎င်းထိုသန့်ရှင်းသူတို့မှစ

သောလူအပေါင်းတို့အားကြည်ညိုသောစေတနာစိတ်နှင့်စွန့်ကြဲပေး

ကမ်းခြင်းအရာကို၎င်းသူတို့သည်အောင်းမေ့သောအခါဤလုပ်ကျွေး

၁၄ ခြင်းအမှု၏လက္ခဏာသက်သေကိုထောက်၍ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူး

တော်ကိုချီးမွမ်းကြ၏။ သင်တို့နှိုထူးမြတ်သောဘုရားသခင်၏

၁၅ ကျေးဇူးတော်ကိုလည်းသူတို့သည်ထောက်လျှင်သင်တို့အဖို့အလို

ငှါဆုတောင်း၍အလွန်ချစ်ခင်မြတ်နိုးခြင်းစိတ်ရှိကြ၏။ပြော၍မကျန်

နှင့်သောဘုရားသခင်၏ဆုကျေးဇူးတော်ကိုအောင်းမေ့၍ချီးမွမ်း

ခြင်းဖြစ်စေသတည်း။

၁ သင်တို့မျက်မှောက်၌ရှိမှ့်ချခြင်း။ မျက်ကွယ်၌သင်တို့အမှုကိုစီရင်၍ရဲ
 ၂ ရင့် ခြင်း ရှိသော ငါပေါလုသည် ခရစ်တော်၏နူး ညံ့ထိမ်မွေ့ခြင်း
 ၃ ညင်းတော်မူခြင်းကိုအကြောင်းပြု၍သင်တို့ကိုတောင်းပန်ပါ၏။ ငါ
 ၄ တို့သည်ဇာတိပကတိအလိုသို့ လိုက်၍ ကျင့်သောသူဖြစ် ကြသည်ဟု
 ၅ ထင်မှတ်သောသူတို့အားငါကြံစည်သောရဲရင့်ခြင်းအတိုင်းသင်တို့ဆီ
 ၆ သို့ငါရောက်လာ သော အခါထို ဈာန်လောက်မရဲရင့်ရမည် အကြောင်းငါ
 ၇ တောင်းပန်ပါ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ငါတို့သည်လူဇာ
 ၈ တိန္ဒြကျင့်လည်သော်လည်းဇာတိပကတိအလိုသို့လိုက် ၍ စစ်တိုက်ကြ
 ၉ သဉ်မဟုတ်။ ငါတို့စစ် တိုက်၍သုံးစွဲသောလက်နက်သည်ဇာတိပကတိ
 ၁၀ လက်နက်မဟုတ်။ ဘုရားသခင်တန်ခိုးတော်အားဖြင့်မြို့ရိုးမြို့ပြတို့ကို
 ၁၁ ဖြိုဖျက်နိုင်သောလက်နက်ဖြစ်၏။ ထိုလက်နက်အား ဖြင့်လူအကြံအ
 ၁၂ စည်တို့ကို၎င်း ဘုရားသခင်ကိုသိသောပညာကိုဆီးတား သောမာန်
 ၁၃ မာနရှိသမျှကို ၎င်းရှိမှ့်ချမှောက် လှန်၍စိတ်ရှိသမျှတို့ကိုဖမ်းသွားချုပ်
 ၁၄ ထား ၍ခရစ်တော်၏ စကားကိုနားထောင်စေကြ၏။ သင်တို့၏နား
 ၁၅ ထောင်ခြင်းအရာသည် ပြည့်စုံပြီးမှနားမထောင် ဘဲနေသောသူအား
 ၁၆ လုံးကိုဒါဏ်ပေးခြင်းငှါငါတို့သည်အသင့်ရှိကြ၏။ ။မျက်
 ၁၇ နှာကိုသာကြည့် မှတ်ကြသလော။ အကြင် သူကငါသည် ခရစ်တော်လူ
 ၁၈ ဖြစ်၏ဟုမိမိကိုကိုးစား၍ထင်၏။ ထိုသူသည်ခရစ်တော်လူဖြစ်သကဲ့
 ၁၉ သို့ငါတို့လည်း ခရစ်တော်လူဖြစ် ကြောင်းကို တဖန် အလိုလိုဆင်ချင်
 ၂၀ သိမှတ်ပါ လေစေ။ သခင်ဘုရားသည် သင်တို့ကို ပယ်ရှင်း ဖျက်ဆီး
 ၂၁ ခြင်းအလိုငှါမဟုတ်ဘဲတဉ်ဆောက်ခြင်းအလိုငှါသာငါတို့၌အပ်ပေး
 ၂၂ တော်မူသောတန်ခိုးကိုငါသာ၍ ကြွားဝါသော်လည်း ငါရှက်ကြောက်စ
 ၂၃ ရာအကြောင်းမရှိ။ ရေး၍ ပေးလိုက် သောစာအားဖြင့်သာသင်တို့
 ၂၄ ကိုချိန်းချောက်သကဲ့သို့ငါမပြုလို။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။
 ၂၅ သူစာသည်လေးလံသောစာ။ တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံသောစာဖြစ်၏။ ကိုယ်
 ၂၆ တိုင်ရှိလျှင်မူကားသတိမရှိသောသူ။ အချည်းနှီးစကားကိုပြောသော
 ၂၇ သူဖြစ်၏ဟုဆိုတတ်သောသူရှိ၏။ ငါတို့သည်ကိုယ်တိုင်မရှိ၍စာ၌
 ၂၈ ပါသောစကားအားဖြင့် ဖြစ်သကဲ့သို့ကိုယ်တိုင် မျက်မှောက်ရှိသော
 ၂၉ အခါအမှုအားဖြင့်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟုထိုသူသည်ဆင်ချင်သိမှတ်ပါလေ
 ၃၀ စေ။ ။ကိုယ်ကိုယ်ချီးမွမ်းသောသူတို့နှင့်ရေတွက်ဝင်

။ကောရိန္ဒု၊ ဩဝါဒော ဒုတိယစောဝါ။

ခြင်းကို၎င်းပြင်နှိုင်းခြင်းကို၎င်းငါတို့မပြုဝံ။ ထိုသူတို့သည်အချင်းချင်း
 တယောက်နှင့်တယောက် ခိုင်းနှိုင်းခြင်း။ ပြင်နှိုင်းခြင်းကိုပြု၍ပညာ
 ၁၃ မဲ့ဖြစ်ကြ၏။ ထိုမှတပါး။ ကိုယ်ဝန်းကိုယ်တာကိုထွန်ကျူး၍ပြုသော
 အမှုအရာကိုငါတို့ကြွားဝါခြင်းမရှိဝံ။ ဘုရားသခင်ဝေဌတော်မူသော
 အဝန်းအတာ၏အထိုင်းအရှည်အတွင်းတွင်ပြုသောအရာကိုသာကြွား
 ဝါခြင်း ရှိဝံ၏။ ထို အထိုင်း အရှည်သည် သင်တို့ထိုင် အောင်ပင်ဗိသ
 ၁၄ တည်း။ သင်တို့ထိုင် အောင်မခိုဘဲငါတို့သည် ထွန်ကျူး၍ပြုသည်မ
 ဟုတ်။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဟူမူကား။ ခရစ်တော်၏ဝေဌတော်
 ၁၅ ကိုဟော၍သင်တို့ဆီသို့ထိုင်အောင်ရောက်ကြပြီး။ ငါတို့သည်ကိုယ်
 ၁၆ ဝန်းကိုယ်တာကိုထွန်ကျူး သဖြင့်သူတပါး အလုပ်ထဲသို့ဝင်၍ ကြွား
 ဝါလေမရှိ။ ထိုသို့သူဝန်း သူတာအတွင်းတွင်ပြင်ဆင်ပြီးသောအမှုအ
 ရာကို ကြွားဝါခြင်းမရှိဘဲသင် တို့ပြည် တဖက်သို့ကျူး၍ဝေဌတော်
 ၁၇ မှငါတို့အဝန်းအတာအထွန်ကျယ်ဝန်းမည်ဟုမျှော်လင့်ခြင်းရှိ၏။ ထို
 ၁၈ ဖြစ်၍ကြွားဝါသောသူမည် သည်ကား သခင်ဘုရားကိုအမှီပြု၍သာ
 ကြွားဝါပါလေစေ။ အကြောင်း မူကား။ ကိုယ်ကိုကိုယ်ချီးမွမ်းသော
 သူသည်ဝန်ခံတော်မူသောသူဖြစ်သည်မဟုတ်။ သခင်ဘုရား ချီးမွမ်း
 သောသူသာလျှင်ဝန်ခံတော်မူသောသူဖြစ်သတည်း။

၁ ငါ့ချိက်မသောအဖြစ်ကိုသင်တို့သည့်ခဏသည်းခံခြင်းငှါငါအလိုရှိ၏။
 ၂ ခဏသည်းခံကြပါလော့။ အကြောင်းမူကား။ သင်တို့ကိုသိလှနှင့်ပြည့်စုံ
 သောသတို့သွီးကညာကဲ့သို့ခရစ်တော်အားငါဆက်မဉ်အကြံရှိ၍သင်
 တို့ကိုလင်တဦးနှင့်ထိမ်းမြားဆောင်နှင်းပြီးသောကြောင့်ဘုရားသခင်
 ၃ အလိုတော်အထိုင်းစိုးရိမ်သောစိတ်နှင့် သင် တို့ကိုစောင့်ရှောက်ပျက်
 ၄ နေ၏။ မြွေသည်မိမိပရိယာယ်အားဖြင့်ဝေဌတော်စားသကဲ့သို့သင်
 တို့သည်စိတ်ဆွေးမြေ့ရှိရွင်း၍ခရစ်တော်ကို အကြွင်းမဲ့ချစ်သောစိတ်
 ၅ ပျောက်မည်ဟုစိုးရိမ်ခြင်း ရှိ၏။ သင် တို့ဆီသို့ရောက်လာသောသူ
 သည်ငါတို့မဟောပြောသေးသောယေရှုတပါးကိုဟောပြောလျှင်၎င်း
 သင်တို့သည်မခံရသေးသောပိညာဉ်တော်တပါးကိုခံရလျှင်၎င်းနားမ
 ၆ ထောင်သေးသောဝေဌတော်စားစကားကိုနားထောင်လျှင်၎င်းထိုသူ
 ၇ ကိုသည်းခံကောင်း၏။ ။ငါသည့်အကြီးဆုံးသေတမန်တော်အထိ

၆ အလျှင်းမဟုတ်သည့်ကိင်္ဂါသဘောရှိ၏။ စကားအားဖြင့်လူရှင်းမဟုတ်
 သော်လည်းပညာအားဖြင့်လူရှင်းမဟုတ်။ သင်တို့တွင်အရာရာ နှိုငါ
 ၇ တို့သည် ကိုယ်ကိုယ်အစဉ်ထင်ရှားပြကြပြီး။ သင်တို့ကိုချီးမြှောက်
 ခြင်းငှါကိုယ်ကိုယ်နှိမ့်ချလျက်ကျေးဇူးဆပ်ခြင်း ကိုမခံဘဲဘုရား
 ၈ သခင်၏ ဇံဂေလိတရားကိုသင်တို့အားဟောသည့်အရာမှာ ငါအပြစ်
 ရှိသလော။ သင်တို့အမှုကိုဆောင်ရွက်မည်အကြောင်း။ အချားသော
 အသင်းတော်များပေးသောစရိတ်ကို ငါခံ၍သူတို့ကိုလုယူရာရောက်
 ၉ လေပြီ တကား။ သင်တို့ဆီမှာရှိနေ၍ တစုံတခုလိုသောအခါအဘယ်
 သူကိုမျှပါမနှောင့်ရှက်။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။ မာကေခေါ်နိပြည်
 ကလာသောညီအစ်ကိုတို့သည် ငါလိုသမျှကိုပေးကြ၏။ သင်တို့ကိုအ
 ၁၀ လျှင်း မနှောင့်ရှက်ရအောင် သတိပြုခဲ့ပြီး။ နောက် နှစ်လည်း သတိပြုပြီး
 ၁၁ မည်။ ခရစ်တော်၏သမ္မာတရားသည် ငါနှိုရှိသည်ဖြစ်၍ အခါယပြည့်
 များတို့နှိုဤသို့ကြွားဝါခြင်း အကြောင်း ကိုအဘယ်သူမျှမဆီးတား
 ၁၂ ရ။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ သင်တို့ကိုငါမချစ်သလော။ ဘုရားသခင်
 ၁၃ သိတော်မူ၏။ ။ အခွင့်ရလိုသောသူတို့သည် အခွင့်မရ
 အောင် ၎င်းကြွား ဝါခြင်းအရာ နှစ် သူတို့သည် ငါ့ကိုသို့ထင်ရှား ဖြစ်ရ
 ၁၄ အောင် ၎င်းငါပြုခဲ့ပြီးသည်အတိုင်းအစည်ပြုပြီးမည်။ အဘယ်ကြောင့်
 နည်းဟူမူကား။ ထိုသူတို့သည် မမန် သောတမန်တော်ဖြစ်ကြ၏။ ဗုဒ္ဓ
 ၁၅ စားတတ်သောအမှုစောင့်ဖြစ်ကြ၏။ ခရစ်တော်၏ တမန် ဖြစ်ရောင်
 ၁၆ ဆောင်ကြ၏။ ဤအမှုသည် အံ့ဩဖွယ် မဟုတ်။ မာရ်နတ် စာတန်
 ပင်လျှင်လင်းသောကောင်းကင်တမန်ဖြစ် ရောင်ဆောင်တတ်၏။
 ၁၇ သို့ဖြစ်၍ သူဆရာတို့သည်လည်း ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရား ဟောဆရာ
 ဖြစ် ရောင် ဆောင် လျှင် အဘယ် သို့ထူး ဆန်း သနည်း။ သူတို့သည်
 ကိုယ်ကျင့်သောအကျင့်အတိုင်း နောက်ဆုံး နှစ် အကျိုး အပြစ်ကို ခံရကြ
 ၁၈ လတုံ။ တဖန်ငါဆိုသည်ကား။ ငါသည်အရူး ဖြစ် သည်ဟုအဘယ် သူ
 မျှမထင်စေနှင့်။ သို့ မဟုတ်။ ငါကြွား ဝါစရာအခွင့် အနည်း ငယ် ရှိရ
 ၁၉ အောင်အရူးကဲ့သို့ငါကိုမှတ်၍သည်းခံကြလော့။ ဤသို့ငါပြောသောစ
 ကားမှာ သခင်ဘုရားနည်းတူငါပြောသည့်မဟုတ်။ အရူးဖြစ်သကဲ့သို့
 ၂၀ ရဲရင့်စွာ ကြွားဝါလျက်ငါပြော၏။ ။ လူအများတို့သည်လော
 ကီအခြင်းအရာ နှစ် ကြွား ဝါသောကြောင့် ဝါသည် လည်း ကြွား ဝါရ၏။
 ၂၁ သင်တို့သည် လူလိမ္မာဖြစ် သောကြောင့်အရူး တို့ကိုစေတနာမိတ်နှင့်

- ၂၀ သည်းခံကြ၏။ သူတပါးသည်သင်တို့ကိုကျွန်ခံစေခြင်း။ရောင်းဝားခြင်း။ ဥစ္စာလုယူခြင်း။ ရန် တွေ့ခြင်း။ ပါးပတ်ခြင်း ကိုပြုလျှင် သင်တို့
- ၂၁ သည်းခံကြ၏။ ငါတို့သည်အစွမ်းသတ္တိမရှိဟုကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုအမှတ်ပြု၍ ငါပြော၏။ အကြင်အရာကိုသူတပါး မှီဝဲ၍ရဲရင့်၏။ ထိုအရာကိုငါမှီ
- ၂၂ ဝဲ၍ရဲရင့်ခြင်းရှိ၏ဟုအရူးဖြစ်သကဲ့သို့ငါဆို၏။ သူတို့သည် ဟေဗြလူဖြစ်သလော။ ငါသည်လည်း ဖြစ်၏။ သူတို့သည် ဣသရေလလူဖြစ်သလော။ ငါသည်လည်း ဖြစ်၏။ သူတို့သည် အာဗြဟံအမျိုး ဖြစ်သ
- ၂၃ လော။ ငါသည်လည်းဖြစ်၏။ သူတို့သည်ခရစ်တော်ထံဆရာဖြစ်သလော။ ငါသည်အထူး သဖြင့်ဖြစ် ၏ဟုအရူး လိုငါဆိုရ၏။ ပင်ပန်းစွာ အမှုကိုအထူး သဖြင့် ရွက်ဆောင်လျက် ရိုက်ပတ်ခြင်း ထောင်ထဲမှာ လှောင်ထားခြင်းကိုအထူး သဖြင့် ခံလျက်သေဘေးနှင့် အကြိမ်ကြိမ်
- ၂၄ တွေ့ကြုံလျက်ဖြစ်၏။ ငါးကြိမ် မြောက် အောင် ယုဒလူစီရင်၍ ဒါဏ်ချက် လေးဆယ်တချယုတ် ငါခံပြီး။ သုံး ကြိမ်မြောက် အောင် ကြိမ်လုံး
- ၂၅ နှင့်ရိုက်ခြင်း ကို၎င်းတကြိမ်ခံနှင့်ပြစ်ခြင်း ကို၎င်းငါခံပြီး။ သုံးကြိမ်မြောက် အောင် သင်္ဘောပျက် ခြင်း ကိုခံပြီး။ တနေ့တညည့် ပတ်လုံး
- ၂၆ ပင်လယ် ထဲမှာနေပြီး။ အကြိမ် ကြိမ်ဒေသဇာရိလှည့် လှည့်ပြီ မြစ်ကို ကူး သောဘေး။ ဓားမြဲတိုက်သောဘေး။ အမျိုးသားချင်း ပြုသောဘေး။ တပါး အမျိုး သား ပြု သောဘေး။ မြို့ရွာ နှံ့ ရောက် သောဘေး။ တောနှံ့ ရောက်သောဘေး။ ပင်လယ် ဘေး။ ညီအစ်ကို ရောင်ဆောင်
- ၂၇ သောသူ ပြု သောဘေး။ ဤ ဘေးများ ကို ငါတွေ့ရပြီး။ ပင် ပန်း စွာ အမှုကို ဆောင် ရွက် ခြင်း။ အကြိမ် များစွာမအိပ် ဘဲစောင့် နေခြင်း။ မွတ်သိပ်ခြင်း။ ရေငတ်ခြင်း။ အကြိမ် ကြိမ်အဝေး ဂြောင့်ခြင် ။ အချစ်အအေးခံခြင်း။ အဝတ်အချည်း စည်း ရှိခြင်း။ ဤဆင်း ရဲများ ကိုငါခံရပြီ။
- ၂၈ ။ ထိုပြင်မူမှတပါး။ အသင်းတော်အားလုံးတို့ကိုစိုးရိမ်သော
- ၂၉ စိတ်နှင့်ကြည့်ရှုပြုစု၍လှေတိုင်းအစည်နှောင်ရှက်ခြင်းကိုငါခံရ၏။ သူတပါး နွမ်းရီခြင်း ရှိလျှင် ငါမနွမ်း ရဲဘဲနေသလော။ သူတပါး စိတ်ပျက်
- ၃၀ လျှင် ငါပူပန် သောစိတ်မရှိလော။ ငါသည်မကြွားငါဘဲမနေရသည် မှန်လျှင် ကိုယ်နွမ်းရီသော အဖြစ်ကိုသာ အကြောင်း ပြု၍ ကြွားဝါမည်။
- ၃၁ မုသာ စကား ငါမပြော သည် ကို ထာဝရမင်္ဂလာ ရှိ သောငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်၏ ခမည်းတော်ဘုရားသခင်သိတော်မူ၏။ ။
- ၃၂ ဒဓာဓာကျ မြို့ နှံ့ အရေတမင်း ကြီး ခန့် ထားသော မြို့ဝန် သည် ငါကိုဖမ်း

၃၃ ဆီးခြင်း ငှါအလိၼ်ၼ်ဒမာသကုၼ်ၼ်ကိၼ်ရောင့်ရှောက်စည် တွင် ငါကိၼ်
တောင်း နွံထည့်လျက်ပြတင်းပေါက်မှထုတ်ၼ်ၼ်ၼ်ပေါ်ကလျော့ချသ
ဖြင့်ထိုၼ်ၼ် ဝန်လက်မှငါပြေးလွတ်လေ၏။

၁ ငါသည် ကြွားဝါခြင်းကိမပြုသင့်လျှင်သခင်ဘုရားပြတော်မူသော။
ထူးဆန်းသောဂူပါရုံနှင့်ဗျာဒိတ်တော်များကိတဖန် ပြောဦးမည်။
၂ ခရစ်တော်တပည့် ဖြစ်သောလူတယောက် ကိတတိယကောင်းကင်
ထိုင်အောင်ချီဆောင်သည့်အကြောင်းကိငါသိ၏။ယခုဆယ်လေးနှစ်ရှိ
၃ ပြီး။ထိုအခါကိယ် ခန္ဓာပါသည် မပါသည်ကိငါမသိ။ဘုရား သခင်သိ
၄ တော်မူ၏။ ထိုသူကိပရဒိသုဘုံသို့ချီဆောင်ၼ် လူမပြောအပ်မပြော
၅ နှိုင့်သောစကား ကိ သူကြား သည် အကြောင်း ကိငါသိ၏။ထိုအခါ
၆ ကိယ်ခန္ဓာပါသည်မပါသည်ကိငါမသိ။ဘုရားသခင်သိတော်မူ၏။
၇ ထိုသို့သောသူကိငါကြွားဝါမည်။ နွံမရိအားနည်းခြင်း မှတပါးကိယ်
၈ ဂုဏ်ကိ မကြွားဝါ။ ကြွားဝါခြင်း ငှါအလိၼ်လျှင်လည်း အရူးဖြစ်
၉ သည်မဟုတ်။အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ငါမှန်မှန်ပြောတတ်၏။
၁၀ တစုံတယောက်သောသူသည်ငါကိမြင်သည်ထက်ငါသိတင်းကိကြွား
၁၁ သည်ထက်ငါကိသာၼ် မထင်ရအောင်ငါမပြောဘဲနေ၏။ ငါခံသော
ဗျာဒိတ်တော်အလွန် ထူးမြတ်ၼ် ငါသည် ထောင်ဖွား သောစိတ်မရှိရ
အောင်ငါကိဒါဏ်ခတ်သောစာတန် ၼ် တမန်တည်း ဟူသောငါကိယ်
၁၂ နွံ ရူး သောဆူးကိ စီရင်ပေး သနားတော်မူပြီး။ ထိုဆင်း ရှေ့နှင့် လွတ်
၁၃ ကင်းမည် အကြောင်း။ သုံး ကြိမ်မြောက် အောင်သခင်ဘုရား ကိငါဆု
၁၄ တောင်းၼ် အသနားတော်ခံပြီးလျှင် ငါကျေးဇူးသင့်သင်အဖို့လောက်
ပေ၏။ ငါတန်ခိုးသည် အားနည်းခြင်း အဖြစ် နွံစုံလင်တတ်၏ ဟုမိန့်
၁၅ တော်မူ၏။ ၼ်ကြောင့်ခရစ်တော်၏တန်ခိုးသည်ငါအ
ပေါ် နွံ ကျိန်းဝပ်မည် အကြောင်း။ ငါအား နည်းခြင်း အဖြစ် ကိ ဝမ်
မြောက်သောစိတ်နှင့်ငါကြွားဝါခြင်း ငှါသာၼ် အလိၼ်၏။ သို့ဖြစ်ၼ် ခ
ရစ်တော်ကြောင့် ခံရသောအားနည်းခြင်း။ ကဲ့ရဲ့ခြင်း။ ဆင်း ရဲခြင်း။
ညည်း ဆဲနှိပ်စက်ခြင်း။ ကြပ်တည်းစွာ သောဒုက္ခဝေဒနာခံခြင်း တို့
ကိငါနှစ်သက်၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ငါသည် အားနည်း
၁၆ သောအခါတန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံလျက်ရှိ၏။ ငါသည် အရူးဖြစ်သလော။
ဖြစ်လျှင်သင်တို့သည် အနိုင်အထက်ဖြစ်စေပြီး။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူ

၁၂ ကောရိန္ဒြိယဝါဒစာဒုတိယစောင်။

ကား၊ သင်တို့ချီးမွမ်းခြင်းကို ငါခံသင့်၏။ ငါသည် ဘာမျှမတုတ် သော်

၁၂ ထည်း အကြီးဆုံး သောတမန်တော်အောက် အလျှင်း မေ့လျော့မည့်။ အကယ်၍ နိမိတ်လက္ခဏာ အံ့ဖွယ် သောအမှု၊ ထူးဆန်း သောတန်ခိုးများအားဖြင့် သင် တို့ဆီမှာသည်း ခံခြင်း နှင့် တကွတမန် တော်လက္ခဏာကို ငါထင်ရှားစွာ ပြုပြီး။ ငါသည် သင် တို့ကို မနှောင့်ရှက်သော အရာတရပ် ကို ထားလျှင် သင် တို့သည် အချား သော အသင်း တော်ထက် အသက်သို့ ယုတ်ညံ့သနည်း။ ထိုသို့ ငါပြစ်မှား သော အပြစ်ကို သည်း

၁၃ ခံကြပါ။ ဤတတိယအကြိမ် သင်တို့ဆီသို့ သွားခြင်း ငှါ ငါအသင့်ရှိ၏။ သင်တို့ကို နှောင့်ရှက်မည် အကြံမရှိ။ သင်တို့ ဥစ္စာကို ငါရှာသည့် မဟုတ်။ သင်တို့ကို သာ ငါရှာ၏။ သားသွီးတို့သည် မိဘအတွက် ဥစ္စာကို ဆည်းဘူးရသည် မဟုတ်။ မိဘတို့သည် သားသွီးအတွက် ဆည်းဘူးရ၏။

၁၄ ငါသည် သင်တို့ကို ချစ်ခြင်း မေတ္တာစိတ်ထိုး ပွားသည် အထိုင်း သင်တို့သည် ငါကို ချစ်ခြင်း မေတ္တာစိတ်ဆုတ်ယုတ် သော်လည်း သင်တို့စိတ် ဝိညာဉ်အကျိုး အလို့ငှါ ငါသည် ကိုယ် ဥစ္စာကို ၎င်းကိုယ်ကို ၎င်းကုန်စေခြင်း ငှါ အထွန်စေတနာ ရှိ၏။

၁၅ သင်တို့ကို ငါ မနှောင့်ရှက်သည် မှန် စေတော့။ လိမ္မာသော သူဖြစ် လျှင် ပရိယာယ်အား ဖြင့် သင်တို့ကို ဖမ်းဆီးသည် မဟုတ် လောဟု မေးသော် တစ်စုံတစ်ယောက် သော သူကို သင်တို့ဆီသို့ စေလိုက်၍ သင်တို့ ဥစ္စာကို မတရား သော ပရိယာယ်အား ဖြင့် ငါ ယူသလော။

၁၆ တိတုသည် သင်တို့ဆီသို့ သွားမည် အကြောင်း ငါတောင်း၍ သူနှင့် တကွ အချား သော ညီတစ်ယောက်ကို ငါစေလိုက်၏။ တိတုသည် မတရား သော ပရိယာယ်အား ဖြင့် သင်တို့ ဥစ္စာကို ယူသလော။ ငါတို့သည် စိတ်သဘောချင်း တူ၍ ကျင့်သည် မဟုတ်လော။ ထုံးစံ ခရေ့ချင်း ဗျာသည် မဟုတ်လော။

၁၇ တဖန် တုံ့။ ငါတို့သည် သင် တို့ရှေ့၌ ကိုယ်အပြစ်ကို ဖွတ်ထားသည် ယုတ်ထင်ကြသလော။ ခရစ်တော်ကို ထောက်၍ ဘုရားသခင် ရှေ့ငါတို့ပြောကြ၏။ ချစ်သူတို့။ ငါတို့ပြုသမျှမှာ သင်တို့တင့်ဆောက်ခြင်း အလို့ငှါ ပြုကြ၏။ ငါရောက်လာ သော အခါ သင်တို့သည် ငါနှစ်သက်သော သူမဖြစ်။

၂၀ ငါသည်လည်း သင်တို့နှင့် သက်သော သူဖြစ် မည် ယူ၍ ၎င်းသင်တို့၌ ရန် တွေ့ခြင်း။ ၎င်းပြိုင်ခြင်း။ အမျက်ထွက်ခြင်း။ ညှင်းခုံခြင်း။ သူအသေရေကို ရှုတ်ချခြင်း။ ၎င်းတိုက်ခြင်း။ မာနထောင်ထားခြင်း။ အချင်းချင်း

- ၂၁ အမှုလုပ်ခြင်းဖြစ်မည်ဟူ၍၎င်း အထက်ကပြစ်မှား၍ညစ်ညူးစွာ ကျင့်ခြင်း။မတရားသောမေရုန်နှိမ့်ခြင်း။ ကိလေသာဗွန်ကျူးခြင်း အမှုထိုက်ပြုမိ၍ယခုတိုင်အောင်နောင်တမရသောသူအများကြောင့် ငါစိတ်မသာညည်းတွားရသဖြင့် သင်တို့ရှေ့နှိမ့်သူများသခင်သည်ငါ
- ၁ ကိန္ဒိမ့်ချတော်မူမည်ဟူ၍၎င်းစိုးရိမ်ခြင်းရှိ၏။ ။ဤတတိယ အကြိမ်သင်တို့ဆီသို့ငါလာမည် ဖြစ်၍သက်သေခံနှစ်ဦးသုံးဦးအား
- ၂ ဖြင့်စကားရှိသမျှတို့သည်တည်ရလိမ့်မည်။ တဖန်ငါရောက်လာ လျှင်သင်တို့ကိုမေသနားရဟုပြစ်မှားသောသူမှစ၍ ကြွင်းသောသူ အားလုံးတို့အား အထက်ကပြောသည်သာမကယခုပင်သင်တို့
- ၃ ဆီမှာမရှိသော်လည်းတဖန်ရှိဘိသကဲ့သို့ပြောနှင့်၏။ သင်တို့တွင် အားနည်းတော်မမူ။အားကြီးတော်မူသောခရစ်တော်သည်ငါနှိမ့်ပျာ ခိတ်ပြတော်မူခြင်းသက်သေ ကိုသင်တို့သည်ရှာသော့ကြောင့်ငါ
- ၄ ရောက်လာသောအခါမေသနားရ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ထိုခရစ်တော်သည်အားနည်းခြင်းနှင့်လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာအသေခံ သော်လည်းဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်နှင့် အသက်ရှင်တော်မူ၏။ငါ တို့သည်လည်းခရစ်တော်နည်းတူအားနည်းသော်လည်းသင်တို့တွင် ပြသောဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်အားဖြင့်ခရစ်တော်နှင့်အတူအ
- ၅ သက်ရှင်ခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။ သင်တို့သည်ရုံကြည့်ခြင်းနှိုက်ညီသလော။ မတည်လောဟုကိုယ်ကိုယ်စစ်ကြောကြလော့။ကိုယ်ကိုယ်စုံစမ်း ကြလော့။အစစ်မခံနိုင်သောသူမဟုတ်လျှင် ယေရှုခရစ်သည်သင်တို့
- ၆ နှိုက်ညီတော်မူသည်ဟုကိုယ်အကြောင်းကိုကိုယ်မသိသလော။ ငါတို့ သည်အစစ်ခံနိုင်သောသူဖြစ်သည်ကိုသင်တို့သိကြလိမ့်မည်ဟုငါ
- ၇ ထင်မှတ်မျှော်လင့်ခြင်းရှိ၏။ ငါတို့သည်အစစ်ခံနိုင်ကြောင်းထင်ရှား စေခြင်းငှါငါအလိုရှိသည်မဟုတ်ဘဲအစစ်ခံနိုင်သောသူကဲ့သို့ထင် သော်လည်းသင်တို့သည်ကောင်းမွန်စွာကျင့်စေခြင်းငှါမကောင်း သောအကျင့်တခုကိုမျှမကျင့်မည်အကြောင်း။ဘုရားသခင်ကိုငါဆု
- ၈ တောင်းပဋ္ဌနာပြု၏။ ငါတို့သည်သမ္မာတရားကိုဆီးထား၍အ လျှင်းမတတ်နိုင်။ သမ္မာတရားဘက်နှိုင်း၍သာတတ်နိုင်ကြ၏။ငါ တို့သည်အားနည်းလျက်သင်တို့သည်အားကြီးလျက်ရှိသည်ကိုငါတို့ဝမ်း မြောက်ခြင်းရှိကြ၏။သင်တို့သည်ရုံလင်ခြင်းသို့ရောက်စေခြင်းငှါသာ
- ၁၀ ငါတို့အလိုရှိကြ၏။ ထိုကြောင့်သခင်ဘုရားသည်ပယ်ရှင်းဖျက်ဆီး

။ဂလာတိသြဝါဒစာ။

ခြင်းအလိုငှါမဟုတ်။တဉ်ဆောက်ခြင်းအလိုငှါသာဝါဒ္ဓိအပ်ပေးတော်
မူသောတန်ခိုးရှိသဉ်အထိုင်းငါရောက်လာသောအခါပြင်းစွာဒါဏ်ခ

- ၁၁ ရေးထား၏ ။ကြွင်းသေးသောစကားဟူမူကား။ညီအစ်ကို
ထို့။ သင် ထို့အား မင်္ဂါ လာဖြစ် စေ သော။ စုံလင် ခြင်း။ သက် သာဝမ်
မြောက်ခြင်းရှိကြလော့။စိတ်တညီတညွတ်တည်း ဖြစ်၍အချင်းချင်း
အသင့်အတင့်နေကြလော့။သို့ဖြစ်၍မေတ္တာကိင်္ဂါအသင့်အတင့်နေခြင်း
ချမ်းသာကိင်္ဂါပေးတော်မူသောဘုရားသခင်သည်သင်ထို့ဆီမှာရှိနေ
- ၁၂ တော်မူလတံ့။ သန့်ရှင်းသောနမ်ခြင်းဖြင့်အချင်းချင်းတယောက်ကို
- ၁၃ တယောက်နှုတ်ဆက်ကြပါ။ သန့်ရှင်းသူအားလုံးထို့သည်သင်ထို့ကို
- ၁၄ နှုတ်ဆက်ကြ၏။ ငါထို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ကျေးဇူးတော်ငင်ဘုရား
သခင်၏မေတ္တာတော်ငင် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ် ၏ မိဿဟာယငင်
သင်ထို့အားလုံးနှိဖြစ်စေတည်း။အာမင်။

။ကောရိဒ္ဓသြဝါဒစာ ဒုတိယစောင်ပြီး၏။

။ဂလာတိသြဝါဒစာ။

- ၁ လူနှင့် မစပ် ဆိုင် ဘဲလူ၏အခွင့်မရှိဘဲလျက်ယေရှုခရစ်၏အခွင့်နှင့်
ငင်ထို သခင်ကို သေခြင်းမှထမြောက် စေတော်မူသောခမည်းတော်
- ၂ ဘုရားသခင်၏အခွင့်နှင့်ငင်တမန်တော်ဖြစ်သောငါပေါလုမှစ၍ ငါ
ဆီမှာရှိသောညီအစ်ကိုအားလုံးထို့ကဂလာတိပြည်နှိရှိသောအသင်း
- ၃ တော်များကို ကြားလိုက်ပါ၏။ သခင်ယေရှုခရစ်နှင့်ခမည်းတော်ဘု
ရားထံတော်ကကျေးဇူးတော်နှင့် ညိမ်သက်ခြင်း သင် ထို့အား ဖြစ်ပါ
- ၄ စေသော။ ထိုသခင်သည်ငါထို့အဖတည်း ဟူ သောဘုရားသခင်၏
အလိုတော်နှင့်အညီဆိုးညစ် သော ၍ ပစ္စုပ္ပန် ဘဝမှငါထို့ကိုကယ်
နှုတ်ခြင်းငှါငါထို့အပြစ်ကြောင့်ကိုယ်ကိုယ်အပ်ပေး တော်မူ၏။
- ၅ ထိုဘုရား သခင် သည် ကမ္ဘာအဆက် ဆက်ဘုန်း ကြီးတော်မူစေ
- ၆ တည်း။အာမင်။ ။ခရစ်တော်၏ကျေးဇူးနှိုသင်ထို့ကိုခေါ်သွင်း
သောသူ နှင့်သင်ထို့သည်ဤမျှလောက် မြန် မြန် နွာ၍ အချားသော
ဝံဂေလိတရား ကို ခံယူကြသော့ ကြောင့် ငါသည် အံ့သြခြင်း ရှိ၏။

၇ ထိုဝေပံဂေလိတရားသည်ဝေပံဂေလိတရားမဟုတ်။ သို့သော်လည်းသင်
 ၈ ထိုကိုနှောင့်ရှက်၍ ခရစ်တော်၏ ဝေပံဂေလိတရားကိုမှောက်လှန်ချင်
 ၉ သောသူအချို့ရှိကြ၏။ သို့သော်လည်းငါတို့သည်သင်တို့အားဟော
 ပြောသောဝေပံဂေလိတရားမှတစ်ပါးအချားသောဝေပံဂေလိတရားကိုငါ
 ၁၀ တို့ဖြစ်စေ။ ကောင်းကင်ဘုံမှကောင်းကင်ကမန် ဖြစ်စေ။ ဟောပြော
 ၁၁ လျှင်ဟောပြောသောသူသည် ကျိန်ဆိုတော်မူခြင်း ကျိန်စေ။ တဖန်
 ၁၂ တို့ငါတို့သည် သင်တို့အားဟောပြောသောဝေပံဂေလိတရားမှတစ်ပါး
 ၁၃ အချားသောဝေပံဂေလိတရား ကိုတစ်စုံကယောက် သောသူဟောပြော
 ၁၄ လျှင်ဆိုသူသည်ကျိန်ဆိုတော်မူခြင်း ကျိန်စေဟုငါတို့ပြောခဲ့ပြီးသည်
 ၁၅ အတိုင်းယခုငါထပ်၍ ဆိုသေး၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ယခု
 ၁၆ တွင်ငါသည်လူ၏အလိုသို့လိုက်သလော။ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်သို့
 ၁၇ လိုက်သလော။ လူစိတ်တို့ကိုနူးညွတ်အောင်ငါရှာကြံသလော။ လူစိတ်ကို
 ၁၈ နူးညွတ်အောင်ငါရှာကြံသေးလျှင် ခရစ်တော်၏ အစေခံကျွန်မဟုတ်
 ၁၉ ပြီး။ ညီအစ်ကိုတို့ငါဟောပြောသောဝေပံဂေလိတရား
 ၂၀ သည် လူတို့၏တရား မဟုတ်။ လူထံမှာ ငါခံရသည် မဟုတ်။ ယေရှု
 ၂၁ ခရစ်၏ဗျာဒိတ်တော်မှတစ်ပါး အချားသောဥပဒေသကိုငါခံသည် အ
 ၂၂ ကြောင်းကိုသင်တို့အားငါကြားလိုက်၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။
 ၂၃ အထက်ကယခုဘာသာ နှိုင်း၍ငါကျင့်သော အကျင့်တည်း ဟူသောဘု
 ၂၄ ရားသခင်၏အသင်းတော်ကိုအတိုင်းထက်ညှဉ်း ဆဲဗျက်ဆီးကြောင်း
 ၂၅ ကိုငင် ဆိုးဘေးတို့လက်မှခံသောနည်း ဥပဒေသဘက်စိတ်အထူးသ
 ၂၆ ဖြင့်အားကြီးလျက်ငါလူမျိုးထဲမှာငါ ရွယ် တူချင်းအများတို့ထက်ယခု
 ၂၇ ဘာသာကိုကျင့်လည်လေ့ကျက်ကြောင်းကို ငင် သင် တို့ကြား သိကြ
 ၂၈ ပြီး။ သို့သော်လည်းငါကိုအမိဝမ်ထဲကပင်ရွေးချယ်ခဲ့ထား၍ ကျေး
 ၂၉ စူးတော်အားဖြင့်ခေါ်တော်မူသောဘုရားသခင်သည် သားတော်၏
 ၃၀ ဝေပံဂေလိ တရားကိုတစ်ပါး အမျိုးသား တို့ နှိုငါဟော ပြော စေမည် အ
 ၃၁ ကြောင်း။ မိမိအလို တော် နှင့် အညီသား တော် ကို ငါအား ပြတော်မူ
 ၃၂ သောအခါအသွေးအသားရှိသောသူတို့နှင့်တိုင်ပင်ခြင်းကိုငါမပြုဘဲ
 ၃၃ ငါအရင်တမန်တော်ဖြစ်နှင့်သောသူတို့ရှိရာယေရှုလင်မြို့သို့မသွား
 ၃၄ ဘဲအာရပ်ပြည်သို့ချက်ချင်းသွား၍ တဖန်ဒမာသကျမြို့သို့ပြန်လေ၏။
 ၃၅ ထိုနောက်သုံးနှစ်လွန်ပြီးမှပေတရုန်နှင့်အကျွမ်ဝင်ရအောင်ယေရှုလင်
 ၃၆ မြို့သို့ငါသွား၍ သူနှင့်အတူဆယ်ငါးရက်နေ၏။ သူနှင့်သခင်ဘုရား

၂၀ ဇီဝိတော်ယာကုပ်မှတပါးအချားသောတမန်တော်တယောက်ကိုမျှ
 ၂၁ ငါမတွေ့မမြင်။ ဤသို့သင်တို့အားငါရေးထား၍ကြားလိုက်သည့်တွင်
 ၂၂ မုသာစကားကိုငါပြောမသုံးဟုဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ငါဆို၏။
 ၂၃ ထိုနောက်ရှုရိပြည်၊ ကိလိကိပြည်သို့ငါသွား၍ ဟုဒပြည်၌ခရစ်တော်
 ၂၄ ၏ဘာသာကိုခံယူသောသင်းဝင် သူတို့သည် ငါမျက်နှာကိုမျှမသိစေ
 ၂၅ မှတ်ဘဲ ငါတို့ကိုညည်းဆဲဘူးသောသူသည်အထက်ကမိမိဖျက်ဆီး
 ၂၆ သောရုံကြည်ခြင်း တရားကို ဟုဒမှာမိမိဟောပြောသည် ဟုသူတို့
 ၂၇ ကြားရုံရှိကာမျှနှင့် ငါအကြောင်းကြောင့် ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်း
 ကြ၏။

၁ ထိုနောက်ဆယ်လေးနှစ်လွန်ပြီးမှတိတုကိုခေါ်၍ဗာနာဗနှင့်အတူထေ
 ၂ ရှုလင် မြို့သို့ငါတဖန် သွားလေ၏။ ဗျာဒိတ်တော်အတိုင်း ပင်သွား
 ၃ သည်ဖြစ်၍တပါး အမျိုးသားတို့ ၌ ဟောပြော သောဝေဂေလိတရား
 ၄ ကိုထိုအခါငါပြန် ပြောလေ၏။ သို့သော်ငါဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီးလောအ
 ၅ မှုနှင့်နောက် ၌ ဆောင် ရွက်လတံ့သောအမှုအချည်း နှီးမဖြစ်ရအောင်
 ၆ အသရေထင်ရှားသောသူတို့အားသာပြန်ပြော ၏။ သို့သော် လည်း
 ၇ ငါနှင့်အတူပါသောဟေလသမျိုး တိတုကိုအရေဖျားလှီး မင်္ဂလာ ကိုခံ
 ၈ စေခြင်းငှါမပြုကြ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းယူမှုကား။ ယေရှုခရစ်အား
 ၉ ဖြင့်ငါတို့ခံစားသောထွတ်ခြင်းအခွင့်ကိုချောင်းကြည့်၍ငါတို့ကိုကွန်
 ၁၀ ခံစေမည်အကြံနှင့်ပရိယာယ်အားဖြင့် သွင်း သောညီအစ် ကို ရောင်
 ၁၁ ဆောင်သေသူတို့အကြောင်း ကြောင့်မပြုဘဲနေသတည်း။ မှန် သော
 ၁၂ ဝေဂေလိတရားသည်သင်တို့၌တည်နေမည်အကြောင်း။ ငါတို့သည်ထို
 ၁၃ သူတို့စီရင်ခြင်း ကိုခဏမျှဝန် မခံ ကြ။ အသရေထင်ရှား သောသူတို့
 ၁၄ သည်အထက်ကအဘယ်သို့သောသူဖြစ်သော်လည်း ငါနှင့်အချင်းစ
 ၁၅ ထူးချား။ ဘုရားသခင်သည်လူမျက်နှာကိုမှတ်တော်မမူ။ ထိုသူတို့နှင့်ငါ
 ၁၆ ပေါင်းဖော်၍ထူးချားသောအရာကိုမခံမရ။ မခံမရသည်မှတပါး။ ဇာ
 ၁၇ တ်သွင်းမင်္ဂလာခံသောသူတို့တွင်ပေတရုကိုတမန်တော်ဖြစ်စေခြင်းငှါ
 ၁၈ ပေတရု၌ပြုပြင်တော်မူသောသူသည်တပါးအမျိုးသားတို့တွင်ငါကိုတ
 ၁၉ မန်တော်ဖြစ်စေခြင်းငှါငါ၌လည်းပြုပြင်တော်မူသည်ဖြစ်၍ဇာတ်သွင်း
 ၂၀ မင်္ဂလာခံခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သောဝေဂေလိတရားကိုပေတရု၌အပ်သကဲ့
 ၂၁ သို့ဇာတ်သွင်းမင်္ဂလာခံခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သောဝေဂေလိတရားကိုငါ

၈။ နွံအပ်ၤကြောင်း ကိသုတိုၤမြင်ၤကြၢ် ဝါရသောကျေးဇူးတော်ကိတ်ၤကြ
 သောအခါမိမိတို့သည် ဇာတ် သွင်း မင်္ဂလာခံသောသူ တို့ဆီသို့ သွား
 မည်အကြောင်းနှင့် ဝါတို့သည် တပါး အမျိုးသားတို့ဆီသို့ သွားမည်အ
 ကြောင်း။ မှန်တိုင် နှင့်တူသောယာကျပ်။ ကေဖ။ ယောဟန် တို့သည်လ
 ၁၁။ ကျာလက်ခံမင်္ဂလာကိတ်ဗာနာဗနှင့်ဝါအားပေးကြၢ်၏။ ဝါတို့သည်ဆင်း
 ရဲသောသူများ ကိအောင်း ဓေဝေခြင်း ဌါသူ တို့အလို တခုတည်း ရှိ၏။
 ၁၂။ ထိုအမှုကိုဝါအလိုလိုကျိုးစားအားထုတ်တတ်၏။ ။ ထို
 နောက်ပေတရုသည်အနွံအုတ်ၤမြို့သို့ရောက်လာသောအခါသူနွံအပြစ်
 တင် ဝရာအ ခွင့်ရှိသောကြောင့် သူ့ကိုယ် တိုင် ကိဝါညင်း ချ် ဆီး တား
 ၁၂။ ၤ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ လူအချို့တို့သည်ယာကျပ်ဆိက
 မရောက်မလာမီပေတရုသည် တပါး အမျိုးသားတို့နှင့်အတူစား ၤ။
 သူတို့ရောက် လာသော နောက် ပေတရုသည် ဇာတ်သွင်း မင်္ဂလာကိတ်
 သောသူတို့၏ မျက်နှာကိတ်ထောက်ၤချ်တပါးအမျိုး သားတို့နှင့်မပေါင်းပုံ
 ၁၃။ ဘဲတယောက်တချားစီခေ၏။ ကြွင်းသောယုဒလူတို့သည်ပေတရုနှင့်
 အတူမျှ ဂြက်ၤချ်သူတို့မျှ ဂြက် ခြင်း အား ဖြင့် ဗာနာဗသည် လည်းသူ
 ၁၄။ တို့ဘက်ၤခွါပါသွား၏။ သူတို့သည်မှန်သောဝေဂေလိတရားနှင့်အညီ
 ဖြောင့်မတ်စွာမကျင့်ကြောင်းကိုဝါမြင်လျှင်သူတို့အားလုံးရှေ့မှာပေ
 တရုအားသင်သည်ယုဒလူဖြစ် လျက်ပင် ယုဒထုံး စံအထိုင်းမကျင့်ဘဲ
 တပါးအမျိုးထုံးစံအထိုင်းကျင့်လျှင်တပါးအမျိုး သားတို့သည့်ယုဒထုံး
 စံအထိုင်း ကျင့်ရအောင် အဘယ်ကြောင့် သူတို့ကိတ်အနိုင် အထက်ပြုသ
 ၁၅။ နည်း။ လူတို့သည်ပညတ်တရားအကျင့်အားဖြင့်ကုသိုလ်ရှိရာသို့မ
 ၁၆။ ရောက်။ ယေရှုခရစ်ကိတ်ၤကြည့် ခြင်းအားဖြင့်ကုသိုလ် ရှိရာသို့ရောက်
 သည်ဟုအပြစ်ထင်ရှားသောတပါးအမျိုးသားမယုတ်ဘဲဇာတ်အမျိုး
 အားဖြင့်ယုဒလူဖြစ်သောဝါတို့သည်အမှန် သိၤချ်သိၤသည့် နှင့်အညီပည
 တ်တရားအကျင့်အားဖြင့်ကုသိုလ်ရှိရာသို့မရောက်ဘဲခရစ်တော်ကိတ်
 ၁၇။ ရှိၤကြည့်ခြင်းအားဖြင့်ကုသိုလ်ရှိရာသို့ရောက်ခြင်း ဌါဝါတို့ပင်ယေရှုခ
 ရစ်ကိတ်ၤကြည့်ကြၢ်ဖြီး။ ပညတ်တရားအကျင့်အားဖြင့်လူအမျိုးတွင်အဘ
 ၁၇။ ယ်သူမျှကုသိုလ်ရှိရာသို့မရောက်ရာ။ ခရစ်တော်အားဖြင့်ကုသိုလ်
 ရှိရာသို့ရောက်ခြင်း ဌါဝါတို့သည် ကျိုး စားလျက်ပင်အပြစ်ထင် ရှား
 ၁၈။ သောသူဖြစ်သေးသည် မှန်လျှင်ခရစ်တော်သည်အပြစ်တရားကိုပြုရ
 သောသူဖြစ်ပါသည်တကား။ ထိုသို့မဖြစ်နိုင်ရာ။ အထက်ကဝါဖြို့ဖျက်

၁။ ဘောအရာကိုနောက်ဘက်၌ ဝါဘည်ဆောက်ပြီး သွင်ကိုယ်အပြင်ရှိ
 ၂။ ဘည်ကိုကိုယ်ထင်ရှားပြု၏။ ထိုမှတစ်ပါး၊ ဝါသည့်ဘုရားသခင်နှင့်
 ၃။ ဆိုင်ဘောအရာ၌ အသက်ရှင်ဧည့်အကြောင်း၊ ပညတ်တရားနှင့်ဆိုင်
 ၄။ ဘောအရာ၌ ပညတ်တရားအားဖြင့် ဝါသေနေ၏။ ခေင်တော်နှင့်အ
 ၅။ ကျွယ်ကံဝါးကပ် ဘိုင်မှာအသေခံပြီး၊ သို့သော် ထည်းဝါအသက်ရှင်
 ၆။ သေး၏။ ထိုဆိုသော် ဝါကိုယ်ဘိုင်ရှင်၊ ခေင်တော်သည် ဝါ၌ရှင်တော်
 ၇။ မူ၏။ ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ယခုဝါရှင် ဘောအသက်ကို ဘုရားသခင်၏သား
 ၈။ တော်၌ ခုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဝါရှင်၏။ သားတော်သည် ဝါကိုချစ်၍ ဝါ
 ၉။ အဖို့ကိုယ်ကိုယ်စွန့်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို
 ၁၀။ ဝါမပယ်၊ ပညတ်တရားကို အဖို့ပြု၍ ကုသိုလ်ရနိုင်သွင် ခရစ်တော်
 ၁၁။ သည် အချည်းနှီးအသေခံတော်မူပြီး။

၁။ ပညာမဲ့ဂဏထိလူတို့။ ကပ်တိုင်မှာ အသေခံတော်မူသော
 ၂။ ယေရှုခရစ်ကို သင်တို့မျက်မှောက်၌ ထင်ရှားပြုပြီးသည် ဖြစ်၍ သင်တို့
 ၃။ မျက်စိကို အတယ်သူလှည့်ဘိသနည်း။ ပညတ်တရားအကျင့်အားဖြင့်
 ၄။ ဝိညာဉ်တော်ကို ခံသလော။ ခုံကြည်ခြင်း တရားကို နာခြင်းအားဖြင့် ခံ
 ၅။ သလော ဟူသော အရာတခုကို သာသင်တို့၌ ဝါသိလို၏။ ဤမျှလောက်
 ၆။ ပညာမဲ့သလော။ ဝိညာဉ်တော်ကို အဖို့ပြု၍ လုပ်စေပြီး မှဇာတိကို အ
 ၇။ ဖို့ပြု၍ ပြီးစေသလော။ ဤမျှလောက်သော ဆင်းရဲကို အချည်းနှီးခံကြ
 ၈။ ပြီးလော။ အချည်းနှီးသက်သက် ဖြစ်ရသလော။ ထိုမှတစ်ပါး၊ ဝိညာဉ်
 ၉။ တော်ကို သင်တို့အား ပေး၍ သင်တို့၌ တန်ခိုးများကို ပြုသောသူသည်
 ၁၀။ ပညတ်တရားအကျင့်အားဖြင့် ပြုသလော။ ခုံကြည်ခြင်း တရားကို နာ
 ၁၁။ ခြင်းအားဖြင့် ပြုသလော။ ထိုနည်းတူ အာဗြဟံသည် ဘုရားသခင်
 ၁၂။ ကို ခုံကြည်သည် ဖြစ်၍ သူ၏ ခုံကြည်ခြင်းကို ကုသိုလ်ကဲ့သို့ မှတ်တော်
 ၁၃။ မူ၏။ ခုံကြည်ခြင်းရှိသောသူတို့သည် အာဗြဟံသားဖြစ်သည် ဟု အ
 ၁၄။ မှန်သိမှတ်ကြလော့။ ဘုရားသခင်သည် ခုံကြည်ခြင်းကို ထောက်၍ တ
 ၁၅။ ပါးအမျိုးသား တို့ကို ကုသိုလ် ရှိရာ ၌ တည် စေတော်မူမည် ဟု ကျွန်
 ၁၆။ စာမျှော်မြင်လျက် အာဗြဟံကို ပြော၍ သင်အားဖြင့် လူမျိုးအပေါင်းတို့
 ၁၇။ သည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာခံရကြလိမ့်မည် ဟု ဇဝ်ဂေလိတရားကို ဟော
 ၁၈။ နှင့်လေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ခုံကြည်ခြင်းရှိသောသူတို့သည် ခုံကြည်သော အာ
 ၁၉။ ဗြဟံနှင့် အတူကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံကြ၏။ ပညတ်တရား အကျင့်

ကိအဓိပြုသောသူရှိသမျှတို့သည် အကျိန်နှင့်စပ်ဆိုင်ကြ၏။ အဘယ်
 ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ပညတ္တိကျမ်းစာ၌ပါသမျှသောပညတ်တို့ကို
 အမြဲမကျင့်သောသူတိုင်းကျိန်ဆီတော်မူခြင်းကိုခံရသည့်ဟူကျမ်းစာ
 ၁၁ လာသတည်း။ တဖန်ထုံ။ ရုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်ဖြောင့်မတ်သောသူ
 ၁၂ သည်အသက်ရှင်လိမ့်မည်။ ပညတ်တရားမူကားရုံကြည်ခြင်းနှင့်မ
 စပ်ဆိုင်။ ထိုသို့ကျင့်သောလူသည်အကျင့်အားဖြင့်အသက်ရှင်လိမ့်မည်
 ၁၃ ဟုဆို၏။ ထိုကြောင့်ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌အဘယ်သူမျှပညတ်တ
 ရားအားဖြင့်ကျသိုလ်ရှိရာသို့မရောက်နိုင်ဟုထင်ရှားသည်ချဉ်းဖြစ်
 ၏။ သင်တို့နှင့်ဆွဲထားသောသူတိုင်းကျိန်ဆီခြင်းကိုခံသောသူဖြစ်
 သည်ဟူကျမ်းစာလာသည်နှင့်အညီခရစ်တော်သည်ငါတို့အထွက်
 ကျိန်ဆီခြင်းကိုခံသောသူဖြစ်၍ငါတို့ကိုပညတ်တရား၏ကျိန်ဆီ
 ၁၄ ခြင်းမှရွေးတော်မူပြီး။ အကြောင်းမူကား။ အာဗြဟံခံသောကောင်း
 ကြီးမင်္ဂလာသည်ယေရှုခရစ်အားဖြင့်တပါးအမျိုးသားတို့၌သက်
 ရောက်၍ငါတို့သည်ရုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်ပိညည်တော်၏ဂတိတော်
 ၁၅ ကိုခံရမည်အကြောင်းတည်း။ ။ ညီအစ်ကိုတို့။ လောကီဝေါဟာ
 ရအားဖြင့်ငါပြောမည်။ လူသော်လည်းဝန်ခံစာကိုချုပ်ပြီးမှအဘယ်
 ၁၆ သူမျှမပယ်ရ။ ထပ်ဆင့်၍စကားမသွင်းရ။ အာဗြဟံမှစ၍သူ၏အ
 မျိုးအနွယ်နှင့်ဂတိတော်တို့သည်ဆိုင်ကြ၏။ အမျိုးအနွယ်တို့အားဖြင့်
 ဟုဆိုသော်အများသောသူတို့ကိုရည်မှတ်၍မိန့်တော်မမူ။ သင်၏အ
 မျိုးအနွယ်အားဖြင့်ဟူသောစကားမှာတယောက်သောသူကိုသာ
 ရည်မှတ်၍မိန့်တော်မူ၏။ ထိုတယောက်သောသူကားခရစ်တော်ဖြစ်
 ၁၇ သတည်း။ ငါဆိုသည်ကား။ ခရစ်တော်ကိုရည်မှတ်၍ဘုရားသခင်
 တည်စေနှင့်တော်မူသောဝန်ခံခြင်းတရားကိုအနှစ်လေးရာသုံးဆယ်
 လွန်ပြီးမှနောက်ဖြစ်သောပညတ်တရားသည်မပယ်နိုင်။ ဂတိတော်
 ၁၈ ကိုအချဉ်းနှီးမပြစ်စေနိုင်။ ထိုမှတပါး။ အမွေတော်သည်ပညတ်တ
 ရားနှင့်စပ်ဆိုင်လျှင်ဂတိတော်နှင့်မစပ်ဆိုင်။ ဘုရားသခင်သည်ဂတိ
 ၁၉ တော်အားဖြင့်အာဗြဟံအားထိုအမွေတော်ကိုသနားတော်မူ၏။ သို့
 ဖြစ်၍ပညတ်တရားအဘယ်အကျိုးရှိသနည်းဟူမူကား။ ဂတိတော်ကို
 ခံရသောအမျိုးအနွယ်မဖြစ်မှီတိုင်အောင်ဒုစရိုက်များကြောင့်ထိုတ
 ရားကိုထပ်၍ပေးတော်မူ၏။ ထိုဟုရားကိုကောင်းကင်တမန်များ
 ၂၀ အားဖြင့်အာမခံလက်၌ထားတော်မူ၏။ အာမခံမည်သည့်ကားတဖက်

- ၂၁ နှင့်သာ ဆိုင်သည် မဟုတ်ဘုရား သခင်မူကား တဖက်ဖြစ် တော်မူ၏။
- ၂၂ သို့ဖြစ် ၍ ပညတ်တရား သည်ဘုရား သခင် ၏ ဂတိတော်တို့ နှင့်ဆန့် ကျင်ဘက်ဖြစ်သဏော့ ထိုသို့မဖြစ် နှိုင်းရား အသက်ရှင်စေ နှိုင်းသောပ ညတ်တရား ကိုပေးတော်မူသည်မှန်လျှင် အကယ်၍ ထိုတရားအားဖြင့်
- ၂၃ ကုသိုလ်ရထိမ့်မည်။ ယခုမူကား ခုံကြည်သောသူတို့သည် ယေခူခရစ် နှိမ့်ကြည် ခြင်း နှင့်စပ်ဆိုင်သော ဂတိတော်တို့ ရစိမ့် သော ဌာကျမ် စာ
- ၂၄ သည် လူအပေါင်း ကိုအပြစ်၌ ချုပ် ထား ၏။ ခုံကြည် ခြင်း တရားမ ရောက်မှီပညတ်တရားသည် စောင့်နေသည်ဖြစ်၍ ထိုအခါငါတို့သည် နောက် ၌ ထင်ရှားစေထုံသော ခုံကြည်ခြင်းတရား ကို မျှော်လင့်၍ ချုပ်
- ၂၅ ထားလျက်ရှိကြ၏။ ထိုကြောင့်ငါတို့သည် ခုံကြည် ခြင်းအား ဖြင့်ကု သိုလ်ရှိရာသို့ရောက်စေခြင်း ဌာပညတ်တရားသည်ခရစ် တော်ထံသို့
- ၂၆ ငါတို့ကိုပို့ဆောင် ၍ ငါတို့၏အထိန်း ဖြစ် သတည်း။ ခုံကြည်ခြင်းစ ရားသည် ရောက်လာသောအခါငါတို့ကို ထိုအထိန်း ဖက် မှထွတ်စေ
- ၂၇ ၏။ အဘယ် သို့နည်း ဟူမူကား။ သင်ထိုအား လုံးသည် ယေခူခရစ်
- ၂၈ ကိုခုံကြည်သဖြင့်ဘုရား သခင်၏သားဖြစ်ကြ၏။ ရေနှစ်မင်္ဂလာအား ဖြင့်ခရစ်တော်ထံသို့သွင်း သောသူရှိသမျှတို့သည် ခရစ် တော်ကိုယူ
- ၂၉ တင်ဝတ်ဆောင်သောသူဖြစ်ကြ၏။ ယေခူခရစ်၌ ယုဒလူမရှိ။ ဟေလ သလူမရှိ။ ကျန်မရှိ။ လူထွတ်မရှိ။ ယောက်ျား မရှိ။ မိမ္မမရှိ။ ထိုသခင်၌
- ၃၀ သင်ထိုအားလုံးသည် တထုံးတဝတည်းဖြစ်ကြ၏။ ခရစ်တော်နှင့်စပ် ဆိုင်လျှင်အာဗြဟံအမျိုး အနွယ်ပင်ဖြစ် ၍ ဂတိတော်အထိုင်းအစွေခံ အရာ၌တည်ကြ၏။

- ၁ တဖန် ထိုအစွေခံမည် သည် ကား ဥစ္စာအား လုံးကို ပိုင်ထိုက် သော်
- ၂ လည်းအရွယ်မရောက်မှီကာလပတ်လုံး အစေအပါကျန်နှင့်တူ၏။ အ ပစ်ရင်နှင့်သောကာလအချိန်ရောက်သည့်တိုင်အောင်အစောင့်အထိန်း
- ၃ အဆုတ်အချုပ်တို့ဖက်၌ရှိ၏။ ထိုနည်းတူ ငါတို့သည်အရွယ်မရောက်
- ၄၅ မှီလောကဝံတရား ဖက်၌ကျန် ခံကြ၏။ ကာလအချိန် စေ့သောအခါ ငါ တို့သည် သား ၏ အ ခွင့်အရာ ကိုခံရအောင် ပညတ် တရား ဖက်၌ ရှိ သောသူတို့ကိုရွေး စေခြင်း ဌာပိမ္မဝမ်၌ ပဋိသန္ဓေယူ၍ ပညတ် တရား အောက် ဖွားမြင်သောသားတော်ကိုဘုရား သခင်စေထွတ်တော်မူ၏။
- ၆ ထိုသို့သင်တို့သည် သားဖြစ် သောကြောင့်အဗ္ဗအပ ပုဂ္ဂေါတတ်သော

သားတော်၏ဝိညာဉ်တော်ကိုသင် တို့စိတ်နှစ်လုံးထဲသို့ဘုရားသခင်
 ၇ ရေထွတ်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍သင်တို့တွင်တယောက်မျှနောက်တဖန်
 အဝေအပါကျွန်မဖြစ်။ သားပင်ဖြစ်၏။ သားဖြစ်လျှင်ခရစ်တော်အား
 ၈ ဖြင့်ဘုရားသခင်၏အမွေခံလည်းဖြစ်၏။ ။ သို့သော်လည်း
 အထက်ကသင်တို့သည်ဘုရား သခင်ကို မသိသောအခါဇာတိပကတိ
 ၉ အားဖြင့်ဘုရားမဟုတ်သောသူတို့၏အမှုကိုဆောင်ရွက်ကြ၏။ ယ
 ခုမူကားသင်တို့သည်ဘုရားသခင်ကိုသိပြီးမှဟူ၍မဆို။ ဘုရားသခင်
 သည်သင်တို့ကိုသိတော်မူပြီးမှအားမရှိ။ ချမ်းသာမပေးနိုင်သောလော
 ကခံတရားဆီသို့အဘယ်ကြောင့် သင် တို့သည် တဖန် ပြောင်း ထဲသ
 ၁၀ ခည်း။ ရှေးဦးမှစ၍သင်တို့သည်ထိုလောကခံတရား၌တဖန်ကျွန်ခံခြင်း
 ၁၁ ငါ့အလိမ္မာကြံပြီးတကား။ နှစ်။ လ။ နေ့ရက်။ အချိန်ကာလများ ကိုစောင့်
 ၁၂ ကြပြီးတကား။ ငါသည်သင်တို့ဆီမှာအချည်းနှီးကျိုးစားအားထုတ်
 ၁၃ သည်ဟုသင်တို့အကြောင်းကြောင့်ငါစိုးရိမ်လျှက် ရှိ၏။ ညီအစ်ကို
 ၁၄ တို့။ သင်တို့ကဲ့သို့ငါဖြစ်၏။ ငါကဲ့သို့သင်တို့ဖြစ်ကြလော့ဟုငါတောင်း
 ၁၅ ပန်၏။ သင်တို့သည်ငါကိုအလျှင်းမပြစ်မှားပါ။ ငါသည်ကိုယ်နာခြင်း
 ၁၆ ရောဂါနှင့် တကွ ဇီဝဂေလိတရားကိုသင်တို့အား အထက်ကဟောပြော
 ၁၇ ကြောင်းကိုသင်တို့သိကြ၏။ ကိုယ်ကာယ၌ငါခံရသောစုံစမ်းခြင်းကို
 ၁၈ မန် ကဲ့သို့၎င်း ယေရှုခရစ်ကဲ့သို့၎င်းငါကို လက်ခံကြ၏။ သို့ဖြစ်လျှင်
 သင် တို့ခံရ သောမင်္ဂလာကား အဘယ် မင်္ဂလာနည်း။ အထက်ကကိုယ်
 ၁၉ မျက်စိကိုထုတ်၍ငါအားပေးနိုင်လျှင်ပေးခြင်းငှါသင်တို့အလိမ္မာသည်
 ၂၀ ဟုငါသက်သေခံ၏။ ယခုတွင်သမ္မာတရားကိုသင်တို့အား ငါဟော
 ၂၁ ပြော၍သင်တို့ရန်သူဖြစ်ပါသည်တကား။ သူတထူးတို့သည်သင်တို့
 ကိုအဖွန်ချစ်သည် မှန် ရေတော့။ ဈေးကတ် ပတ် စွာချစ် သည် မဟုတ်။
 သင်တို့သည်သူတို့ကိုအဖွန်ချစ်ရအောင်ငါတို့ကိုပယ်ခြင်းငှါသူတို့အ
 ၂၂ လိမ္မာကြ၏။ သို့သော်လည်းသင်တို့ဆီမှာငါရှိစဉ်တွင်သာကောင်းသော
 အရာကိုအဖွန်ချစ်အပ်သည်မဟုတ်။ အစဉ်မပြတ်အဖွန်ချစ်အပ်၏။
 ၂၃ ခရစ်တော်သည်သင်တို့အထဲ၌တည်လျက်ရှိတော်မူသည်တိုင်အောင်
 သင် တို့အဖို့သား ဖွားခြင်းဝေဒနာကို ငါခံရသောငါချစ် သား တို့။
 ၂၄ သင်တို့ကိုငါရုံမှားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ယခုသင်တို့ကိုကိုယ်တိုင်တွေ့၍
 ၂၅ ထူးချားသောစကားကိုပြောခြင်းငှါအလိမ္မာ၏။ ။ ပညတ်

၂ တရားအောက်၌ နေထိုင်သောသူ၏ သင် ဆိုသည်သည် တရားကို
 ၂၂ နားမထည်ကြသောအား ဝေဠု ဘိက္ခုန် ဝေဠုသင်္ဃာတန်းအာဂြဟံဒ္ဓိ
 ၂၃ သားနှင့်ယောက်ျား၏ သားတထောက်ကား ကျွန်၏သား ဖြစ်၏။ တ
 ၂၄ ယောက်ကား ကျွန်မဟုတ်သော ပိဗ္ဗ၏သား ဖြစ်၏။ ကျွန်၏သား သ
 ၂၅ နှစ်ဘက်ပကတိ အားဖြင့် ဖွားသောသား ဖြစ်၏။ ကျွန်မဟုတ်သော ပိ
 ၂၆ ဗ္ဗ၏သားသည် ဘက်တော်အား ဖြင့် ဖွား သောသား ဖြစ် ၏ ဟုလာသ
 ၂၇ တည်း။ ထိုအကြောင်း အနာကား ပုံပမာ ဖြစ် ၏ သို့ ပိဗ္ဗနှင့် ယောက်
 ၂၈ ကား ဝန်ခံ ခြင်း တရား နှင့် ပါး ကို ဆိုဆို သတည်း။ အာဂရ အဂ္ဂေါဂ္ဂိသော
 ၂၉ ပိဗ္ဗတည်း ဟူသော ဝန်ခံ ခြင်း တရား တပါး သည် ဆီခဲတောင် ပေါ်မှာ စီ
 ၃၀ ရင်၌ ကျွန် များ ကို ဖွား တတ် သော တရား ဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့်
 ၃၁ နည်း ဟူမူကား။ အာဂရ သည် အာဂရ ခြည် ၌ ရှိသော ဆီခဲတောင် ဖြစ်
 ၃၂ ၏။ ယခု ရှိသော ယေရုရှလင် မြို့ နှင့် တူ၏။ ပိဗ္ဗိသား များ နှင့် တကွ ကျွန်ခံ
 ၃၃ ရ၏။ အပေါ်မှာ ရှိသော ယေရုရှလင် မြို့ မူကား ငါတို့၏ အပိတည်း ဟူ
 ၃၄ သော ကျွန် မဟုတ်သော ပိဗ္ဗ ဖြစ် သတည်း။ ကျမ်းစာလာသည်ကား။
 ၃၅ သားမဖွား သော အမြို့မဝမ်မြောက် ယော့ သား ဖွားခြင်း ၏ ဝေဒနာ
 ၃၆ ကို မခံသေးသော ပိဗ္ဗ။ ကျေး ကျော် အော်ဟစ် ယော့။ အကြောင်း မူကား။
 ၃၇ စွန့်ထား သော ပိဗ္ဗသည် ထင် ရှိသော ပိဗ္ဗထက် သာ၍ များသော သား
 ၃၈ ကို ဖွား မြင်ပြီး ဟုလာသတည်း။ ညီအစ် ကိုတို့ ငါတို့သည် ဣဇာက်
 ၃၉ နည်း တူ။ ဂတိတော် နှင့် စပ်ဆိုင်သော သား ဖြစ်ကြ၏။ ထိုအခါ ဇာတိ
 ၄၀ ပကတိအား ဖြင့် ဖွား သော သား သည် ပိညည် တော်အား ဖြင့် ဖွား
 ၄၁ သော သား ကို ညည်း ဆဲသကဲ့ သို့ ထိုနည်း တူ ယခု ပင် ဖြစ်၏။ သို့သော်
 ၄၂ ထည်း ကျမ်းစာ အဘယ် သို့ ထာသနည်း ဟူမူကား။ ကျွန်မနှင့် သူ၏ သား
 ၄၃ ကို နှင် ထုတ် ယော့။ ကျွန် မ၏ သား သည် ကျွန် မဟုတ်သော ပိဗ္ဗ၏ သား
 ၄၄ နှင့် အတူ အမွေ မခံရ ဟုလာသတည်း။ ယခု တွင် ညီအစ် ကို တို့ ငါတို့
 ၄၅ သည် ကျွန် မ၏ သား မဟုတ်။ ကျွန် မဟုတ် သော ပိဗ္ဗ၏ သား ဖြစ် ကြ
 ၄၆ ၏။ ထိုကြောင့် ခရစ်တော် သည် ငါတို့ ကို ထွတ်တော် မူသော ထွတ်ခြင်း
 ၄၇ အ နှင့် ၌ တည် နေသဖြင့် ကျွန် ခံရာ ထမ်းဘိုး ထမ်း၍ ချည် နှောင် ခြင်း ကို
 ၄၈ တပန် မခံ ကြနှင့်။

၂ ငါပေါလုဆိုသည်ကား။ သင်တို့သည် ဇာတ်သွင်း မင်္ဂလာ ကို ခံယူင် ခရစ်
 ၃ တော်အား ဖြင့် အဘယ် အကျိုး ကို မျှ မရ နိုင် ကြ။ ဇာတ်သွင်း မင်္ဂလာ ခံ

သောသူအားလုံးတို့အားငါတဖန်သက်သေခံသည် ကား။ ထိုသို့သော
 သူသည်ပညတ်တရားအားလုံးကိုကျင့်ရအံ့သောငှါကျေးတင်သော
 ၄ သူဖြစ်၏။ ပညတ်တရားအားဖြင့်ကျင့်လိမ့်ရာသို့ရောက်သမျှသော
 သင်တို့သည် ခရစ်တော် နှင့်ကင်း လွတ်၍ ကျေးဇူးတရား၌ မကည်။
 ၅ ရှေ့လျော့သောသူ ဖြစ်ကြ၏။ ငါတို့မူကားရုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်ကျ
 ၆ သိုလ်ရမည်ဟုမျှော်လင့်သောကျေးဇူးတော်ကိုပိညဉ်တော်အားဖြင့်
 ၇ ငဲ့လင့်၍ နေကြ၏။ ယေရှုခရစ်ထံဇာတ်သွင်းမင်္ဂလာခံခြင်း အကျိုးမ
 ၈ ရှိ။မခံဘဲနေခြင်းလည်းအကျိုးမရှိ။မေတ္တာအားဖြင့်ပြုပြင်တတ်သောရုံ
 ၉ ကြည်ခြင်းသာအကျိုးရှိ၏။ အထက်ကသင်တို့သည် ကောင်းကောင်း
 ၁၀ ပြေးတတ်၏။ သို့ဖြစ်၍ သမ္မာတရားကိုနားမထောင် စေခြင်း ငှါအ
 ၁၁ ဘယ်သူကဆီးကားသနည်။ ယခုယူသောအယူကားသင်တို့ကိုခေ
 ၁၂ သောသူ၏ ဩဝါဒကိုအမှီပြု၍ ယူသော အယူမဟုတ်။ အနည်းငယ်
 ၁၃ သောတဆေးသည် မုန့်စိမ်းတပုံလုံးကို ကြွစေတတ်၏။ သင်တို့သည်
 ကွဲပြားသောအယူရှိသမျှကိုပယ်မည် ဟုသခင်ဘုရားကိုငါအမှီပြု၍
 စိတ်စွဲလမ်ခြင်းရှိ၏။ သင်တို့ကိုနှောင့်ရှက်သောသူမည်သည့်ကားမိမိအ
 ၁၄ ပြစ်ဒါဏ်ကိုခံရလိမ့်မည်။ တဖန်ထုံညီအစ်ကိုတို့။ ငါသည်ဇာတ်သွင်း
 ၁၅ မင်္ဂလာတရားကိုဟောပြောသေးသည်မှန်လျှင်အဘယ်ကြောင့်ညှဉ်း
 ဆဲခြင်းကိုခံရသေးသနည်း။ ထိုသို့ဟောပြောလျှင် လက်ဝါးကပ်တိုင်
 ၁၆ တော်ကိုထိမိ၍ လဲစရာ အကြောင်းပယ်ရှင်းလျက်ရှိ၏။ သင်တို့ကို
 ၁၇ မှောက်မှားစေသောသူတို့ကိုပယ်ရှားနှင်ထုတ်စေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ
 ၁၈ ၏။ ညီအစ်ကိုတို့။ သင်တို့သည် ဣတ်ခြင်းအခွင့်၌ခန့်
 ထားသောသူ ဖြစ်ကြ၏။ ဇာတိပကတိသည် အခွင့်ရအောင်ထိုဣတ်
 ၁၉ ခြင်းကိုမသုံးကြနှင့်။ အချင်းချင်းချစ်၍ အမှုချင်းကိုဆောင်ရွက်ကြ
 ၂၀ လော့။ အကြောင်းမူကား။ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကိုကိုယ်နှင့်အမျှ
 ၂၁ ချစ်လော့ဟူသောပညတ်တပါးကိုကျင့်လျှင်တရားအားလုံးကိုကျင့်
 ၂၂ ရာရောက်၏။ သို့မဟုတ်။ အချင်းချင်း ကိုက်စားလျှင်အချင်းချင်း
 ၂၃ ပျက်ဆီးမည် စိုးရိမ်၍သတိရှိကြလော့။ ငါပညတ်သည်ကား။
 ၂၄ ပိညဉ်ပကတိအတိုင်းကျင့်လော့။ ထိုသို့ကျင့်လျှင်ဇာတိပကတိ၏အ
 ၂၅ လိုကိုမလိုက်ဘဲနေကြလိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ဇာ
 တိပကတိ။ ပိညဉ်ပကတိ။ တပါးနှင့်တပါးဆန့်ကျင်သောအလိုရှိကြ၏။
 တပါးနှင့်တပါး ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်၍ သင်တို့သည် ကျင့်ချင်သောအ

၁

။ဂလာတိသြဝါဒစာ။

ခြင်းအလိုငှါမဟုတ်။တဉ်ဆောက်ခြင်းအလိုငှါသာဝါဒ္ဓိအပ်ပေးတော်
မူသောတန်ခိုးရှိသဉ်အတိုင်းငါရောက်လာသောအခါပြင်းစွာဒါတ်မ

၁၁ ရေးထား၏ ။ကြွင်းသေးသောစကားဟူမူကား။ညီအစ်ကို
တို့။ သင် တို့အား မင်္ဂါ လာဖြစ် စေ သော။ စုံလင် ခြင်း။ သက် သာဝမ်
မြောက်ခြင်းရှိကြလော့။မိတ်တညီတညွတ်တည်း ဖြစ်၍အချင်းချင်း
အသင့်အတင့်နေကြလော့။သို့ဖြစ်၍မေတ္တာကိဋ်အသင့်အတင့်နေခြင်း
ချမ်းသာကိဋ်ပေးတော်မူသောဘုရားသခင်သည်သင်တို့ဆီမှာရှိနေ

၁၂ တော်မူလတံ့။ သန့်ရှင်းသောစုမ်ခြင်းဖြင့်အချင်းချင်းတယောက်ကို

၁၃ တယောက်နှုတ်ဆက်ကြပါ။ သန့်ရှင်းသူအားလုံးတို့သည်သင်တို့ကို

၁၄ နှုတ်ဆက်ကြ၏။ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ကျေးဇူးတော်ငင်ဘုရား
သခင်၏မေတ္တာတော်ငင် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ် ၏ မိဿဟာယငင်
သင်တို့အားလုံးနှိမြစ်စေသတည်း။အာမင်။

။ကောရိဒ္ဓသြဝါဒစာ ဒုတိယစောင်ပြီး၏။

။ဂလာတိသြဝါဒစာ။

၁ လူနှင့် မစပ် ဆိုင် ဘဲလူ၏အခွင့်မရှိဘဲလျက်ယေရှုခရစ်၏အခွင့်နှင့်
ငင်ထို သခင်ကို သေခြင်းမှထမြောက် စေတော်မူသောခမည်းတော်

၂ ဘုရားသခင်၏အခွင့်နှင့်ငင်တမန်တော်ဖြစ်သောငါပေါလုမှစ၍ ငါ
ဆီမှာရှိသော ညီအစ်ကိုအားလုံးတို့ကဂလာတိပြည်နှိုက်ရှိသောအသင်း

၃ တော်များကို ကြားလိုက်ပါ၏။ သခင်ယေရှုခရစ်နှင့်ခမည်းတော်ဘု
ရားထံတော်ကကျေးဇူးတော်နှင့် ညိမ်သက်ခြင်း သင် တို့အား ဖြစ်ပါ

၄ စေသော။ ထိုသခင်သည်ငါတို့အဖတည်း ဟူ သောဘုရားသခင်၏
အလိုတော်နှင့်အညီဆိုးညစ် သော ဤ ပစ္စုပ္ပန် ဘဝမှငါတို့ကိုကယ်
နှုတ်ခြင်းငှါငါတို့အပြစ်ကြောင့်ကိုယ်ကိုယ်အပ်ပေး တော်မူ၏။

၅ ထိုဘုရား သခင် သည် ကမ္ဘာအဆက် ဆက် ဘုန်း ကြီးတော်မူစေသ
တည်း။အာမင်။ ။ခရစ်တော်၏ကျေးဇူးနှိုသင်တို့ကိုခေါ်သွင်း

၆ သောသူ နှင့်သင်တို့သည်ဤမျှလောက် မြန် မြန် နှာ၍ အချားသော
ဝံဂေလိတရား ကို ခံယူကြသော့ ကြောင့် ငါသည် အံ့သြောခြင်း ရှိ၏။

၇ ထိုဝေဂေလိတရားသည်ဝေဂေလိတရားမဟုတ်။ သို့သော်လည်းသင်
 ၈ တို့ကိုနှောင့်ရှက်၍ခရစ်တော်၏ ဝေဂေလိတရားကိုမှောက်လှန်ချင်
 ၉ သောသူအချို့ရှိကြ၏။ သို့သော်လည်းငါတို့သည်သင်တို့အားဟော
 ပြောသောဝေဂေလိတရားမှတစ်ပါးအချားသောဝေဂေလိတရားကိုငါ
 ၁၀ တို့ဖြစ်စေ။ ကောင်းကင်ဘုံမှကောင်းကင်တမန် ဖြစ်စေ။ ဟောပြော
 ၁၁ လျှင်ဟောပြောသောသူသည် ကျိန်ဆိုတော်မူခြင်း ကျိန်စေ။ တဖန်
 ၁၂ တုံ့ငါတို့သည် သင်တို့အားဟောပြောသောဝေဂေလိတရားမှတစ်ပါး
 ၁၃ အချား သောဝေဂေလိတရား ကိုတစ်စုံကယောက် သောသူဟောပြော
 ၁၄ လျှင်ဆိုသူသည်ကျိန်ဆိုတော်မူခြင်း ကျိန်စေဟုငါတို့ပြောခဲ့ပြီး သည်
 ၁၅ အတိုင်းယခုငါထပ်၍ ဆိုသေး၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ယခု
 ၁၆ တွင်ငါသည်လူ၏အလိုသို့လိုက်သလော။ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်သို့
 ၁၇ လိုက်သလော။ လူစိတ်တို့ကိုလှည့်အောင်ငါရှာကြံသလော။ လူစိတ်ကို
 ၁၈ လှည့်အောင်ငါရှာကြံသေးလျှင် ခရစ်တော်၏ အစေခံကျွန်မဟုတ်
 ၁၉ ပြီး။ ညီအစ်ကိုတို့ငါဟောပြောသောဝေဂေလိတရား
 ၂၀ သည် လူတို့၏တရား မဟုတ်။ လူထံမှာ ငါခံရသည် မဟုတ်။ ယေရှု
 ၂၁ ခရစ်၏ဗျာဒိတ်တော်မှတစ်ပါး အချားသောဥပဒေသကိုငါမခံသည် အ
 ၂၂ ကြောင်းကိုသင်တို့အားငါကြားလိုက်၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။
 ၂၃ အထက်ကယုဒဘာသာ၌နေ၍ငါကျင့်သောအကျင့်တည်း ဟူသောဘု
 ၂၄ ရားသခင်၏အသင်းတော်ကိုအတိုင်းထက်ညှဉ်း ဆဲဖျက်ဆီးကြောင်း
 ၂၅ ကိုငှင် ဆိုးဘေးတို့လက်မှခံသောနည်း ဥပဒေသတက်စိတ်အထူးသ
 ၂၆ ဖြင့်အားကြီးလျက်ငါလူမျိုးထဲမှာငါ ရွယ် တုချင်းအများတို့ထက်ယုဒ
 ၂၇ ဘာသာကိုကျင့်လည်လေ့ကျက်ကြောင်းကို ငှင် သင် တို့ကြား သိကြ
 ၂၈ ပြီး။ သို့သော်လည်းငါကိုအမိဝမ်ထဲကပင်ရွေးချယ်ခွဲထား၍ကျေး
 ၂၉ ဇူးတော်အားဖြင့်ခေါ်တော်မူသောဘုရားသခင်သည် သားတော်၏
 ၃၀ ဝေဂေလိ တရားကိုတစ်ပါး အမျိုးသား တို့၌ငါဟော ပြော စေမည် အ
 ၃၁ ကြောင်း။ မိမိအလို တော် နှင့် အညီသား တော် ကို ငါအား ပြတော်မူ
 ၃၂ သောအခါအသွေးအသားရှိသောသူတို့နှင့်တိုင်ပင်ခြင်းကိုငါမပြုဘဲ
 ၃၃ ငါအရင်တမန်တော်ဖြစ်နှင့်သောသူတို့ရှိရာယေရှုလင်မြို့သို့မသွား
 ၃၄ ဘဲအာရပ်ပြည်သို့ချက်ချင်းသွား၍တဖန်ဒမာသကျမြို့သို့ပြန်လေ၏။
 ၃၅ ထိုနောက်သုံးနှစ်လွန်ပြီးမှပေတရုန်နှင့်အကျွမ်ဝင်ရအောင်ယေရှုလင်
 ၃၆ မြို့သို့ငါသွား၍သူနှင့်အတူဆယ်ငါးရက်နေ၏။ သူနှင့်သခင်ဘုရား

၂၀ နိဗ္ဗာန်တော်ယာကုပ်မှတစ်ပါးအချားသောတမန်တော်တယောက်ကိုမျှ
 ၂၁ ငါမတွေ့မမြင်။ ဤသို့သင်တို့အားငါရေးထား၍ကြားလိုက်သည့်တွင်
 ၂၂ မူသာစကားကိုငါမပြောမသုံးဟုဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ငါဆို၏။
 ၂၃ ထိုနောက်ရှုရိပြည်။ ကိလိကိပြည်သို့ငါသွား၍ ယခုပြည်၌ခရစ်တော်
 ၂၄ ၏ဘာသာကိုခံယူသောသင်းဝင်သူတို့သည် ငါမျက်နှာကိုမျှမသိစေ
 ၂၅ မှတ်ဘဲ ငါတို့ကိုညည်းဆဲဘူးသောသူသည်အထက်ကမိမိဖျက်ဆီး
 ၂၆ သောရုံကြည်ခြင်းတရားကို ယခုမှာမိမိဟောပြောသည် ဟုသူတို့
 ၂၇ ကြားရုံရှိကာမျှနှင့် ငါအကြောင်းကြောင့်ဘုရားသခင်ကိုချီးမွမ်း
 ကြ၏။

၁ ထိုနောက်ဆယ်လေးနှစ်လွန်ပြီးမှတိတုကိုခေါ်၍ဗာနာဗနှင့်အတူထေ
 ၂ ရှုလင် ခြံသို့ငါတဖန်သွားလေ၏။ ဗျာဒိတ်တော်အထိုင်းပင်သွား
 ၃ သည်ဖြစ်၍တပါးအမျိုးသားတို့၌ ဟောပြောသောဝေဂေလိတရား
 ၄ ကိုထိုအခါငါပြန်ပြောလေ၏။ သို့သော်ငါဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီးလောအ
 ၅ မှုနှင့်နောက်၌ဆောင်ရွက်လတံ့သောအမှုအချည်းနှီးမဖြစ်ရအောင်
 ၆ အသရေထင်ရှားသောသူတို့အားသာပြန်ပြော၏။ သို့သော်လည်း
 ၇ ငါနှင့်အတူပါသောဟေလသမျိုး တိတုကိုအရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကိုခံ
 ၈ စေခြင်းငှါမပြုကြ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းယူမှုကား။ ယေရှုခရစ်အား
 ၉ ဖြင့်ငါတို့ခံစားသောလွှတ်ခြင်းအခွင့်ကိုချောင်းကြည့်၍ငါတို့ကိုကျွန်
 ၁၀ ခံစေမည်အကြံနှင့်ပရိယာယ်အားဖြင့် သွင်းသောညီအစ်ကိုရောင်
 ၁၁ ဆောင်ပေါ်သူတို့အကြောင်းကြောင့်မပြုဘဲနေသတည်း။ မှန်သော
 ၁၂ ဝေဂေလိတရားသည်သင်တို့၌တည်နေမည်အကြောင်း။ ငါတို့သည်ထို
 ၁၃ သူတို့စီရင်ခြင်းကိုခဏမျှဝန်မခံကြ။ အသရေထင်ရှားသောသူတို့
 ၁၄ သည်အထက်ကအဘယ်သို့သောသူဖြစ်သော်လည်း ငါနှင့်အမျှင်းမ
 ၁၅ ထူးချား။ ဘုရားသခင်သည်လူမျက်နှာကိုမှတ်တော်မမူ။ ထိုသူတို့နှင့်ငါ
 ၁၆ ပေါင်းဖော်၍ထူးချားသောအရာကိုမခံမရ။ မခံမရသည့်မှတစ်ပါး။ ဇာ
 ၁၇ တ်သွင်းမင်္ဂလာခံသောသူတို့တွင်ပေတရုကိုတမန်တော်ဖြစ်စေခြင်းငှါ
 ပေတရု၌ပြုပြင်တော်မူသောသူသည်တပါးအမျိုးသားတို့တွင်ငါကိုတ
 မန်တော်ဖြစ်စေခြင်းငှါငါ၌လည်းပြုပြင်တော်မူသည့်ဖြစ်၍ဇာတ်သွင်း
 မင်္ဂလာခံခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သောဝေဂေလိတရားကိုပေတရု၌အပ်သကဲ့
 သို့ဇာတ်သွင်းမင်္ဂလာခံခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သောဝေဂေလိတရားကိုငါ

၈ နွိအပ်ကြောင်း ကိုသူတို့မြင်ကြ၍ ငါရသောကျေးဇူးတော်ကိုထိကြ
 သောအခါမိမိတို့သည် ဇာတ် သွင်း မင်္ဂလီလာခံသောသူ တို့ဆီသို့ သွား
 မည်အကြောင်းနှင့် ငါတို့သည် တပါး အမျိုးသားတို့ဆီသို့ သွားမည်အ
 ကြောင်း။ မှန်တိုင် နှင့်တူသောယာကျပ်။ ကေဗ။ ယောဟန် တို့သည်လ
 ၁၁ ကျာလက်ခံမင်္ဂလီလာခံဘုရားနှင့်ငါအားပေးကြ၏။ ငါတို့သည်ဆင်း
 ရဲသောသူများကိုအောင်း ဓေ့စေခြင်းငှါသူ တို့အလို တရတည်း ရှိ၏။
 ၁၂ ထိုအမှုကိုငါအလိုလိုကျိုးစားအားထုတ်တတ်၏။ ။ထို
 နောက်ပေတရုသည် အန္တိအုတ်မြို့သို့ရောက်လာသောအခါသူ့နွိအပြစ်
 တင် စရာအ ခွင့်ရှိသောကြောင့် သူ့ကိုယ် တိုင် ကိုငါညှင်း ၍ ဆီး တား
 ၁၂ ၍။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ လူအချို့တို့သည်ယာကျပ်ဆီက
 မရောက်မလာမှီပေတရုသည် တပါး အမျိုးသားတို့နှင့် အတူစား ၍။
 သူတို့ရောက် လာသော နောက် ပေတရုသည် ဇာတ် သွင်း မင်္ဂလီလာခံ
 သောသူတို့၏ မျက်နှာကိုထောက်၍တပါးအမျိုး သားတို့နှင့်မပေါင်းဝံ့
 ၁၃ ဘဲတယောက်တချားစီနေ၏။ ကြွင်းသောယုဒလူတို့သည်ပေတရုနှင့်
 အတူလျှို ဝှက်၍သူတို့လျှိုဝှက် ခြင်း အား ဖြင့် ဗာနာဗသည် လည်း သူ
 ၁၄ တို့ဘက်၌ပါသွား၏။ သူတို့သည်မှန်သောဝေဂေလီတရားနှင့်အညီ
 ဖြောင့်မတ်စွာမကျင့်ကြောင်းကိုငါမြင်လျှင်သူတို့အားလုံးရှေ့မှာပေ
 တရုအားသင်သည်ယုဒလူဖြစ် လျက်ပင်ယုဒထုံးစံအထိုင်းမကျင့်ဘဲ
 တပါးအမျိုးထုံးစံအထိုင်းကျင့်လျှင်တပါးအမျိုး သားတို့သည်ယုဒထုံး
 စံအထိုင်း ကျင့်ရအောင် အဘယ်ကြောင့် သူတို့ကိုအနိုင် အထက်ပြုသ
 ၁၅ နည်း။ လူတို့သည်ပညတ်တရားအကျင့်အားဖြင့်ကုသိုလ်ရှိရာသို့မ
 ရောက်။ ယေရှုခရစ်ကိုရုံကြည် ခြင်းအားဖြင့်ကုသိုလ် ရှိရာသို့ရောက်
 သည်ဟုအပြစ်ထင်ရှားသောတပါးအမျိုးသားမပုတ်ဘဲဇာတိအမျိုး
 အားဖြင့်ယုဒလူဖြစ်သောငါတို့သည်အမှန် သိ၍သိသည့်နှင့်အညီပည
 ၁၆ ဟ်တရားအကျင့်အားဖြင့်ကုသိုလ်ရှိရာသို့မရောက်ဘဲခရစ်တော်ကို
 ရုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်ကုသိုလ်ရှိရာသို့ရောက်ခြင်းငှါငါတို့ပင်ယေရှုခ
 ရစ်ကိုရုံကြည်ကြပြီး။ ပညတ်တရားအကျင့်အားဖြင့်လူအမျိုးတွင်အဘ
 ၁၇ ဟ်သူမျှကုသိုလ်ရှိရာသို့မရောက်ရာ။ ခရစ်တော်အားဖြင့်ကုသိုလ်
 ရှိရာသို့ရောက်ခြင်း ငှါငါတို့သည် ကျိုး စားလျက်ပင်အပြစ်ထင် ရှား
 ၁၈ သောသူဖြစ်သေးသည် မှန်လျှင်ခရစ်တော်သည်အပြစ်တရားကိုပြုရ
 သောသူဖြစ်ပါသည်တကား။ ထိုသို့မဖြစ်နိုင်ရာ။ အထက်ကငါဖြိုဖျက်

သောအရာကိုနောက်တဖန် ငါတည်ဆောက်ပြန်လျှင်ကိုယ် အပြစ်ရှိ
 ၁၈ သည်ကိုကိုယ်ထင်ရှားပြု၏။ ထိုမှတစ်ပါး။ ငါသည် ဘုရားသခင်နှင့်
 ဆိုင်သောအရာ၌ အသက်ရှင်မည်အကြောင်း။ ပညတ်တရားနှင့်ဆိုင်
 ၂၀ သောအရာ၌ ပညတ်တရားအားဖြင့်ငါသေနေ၏။ ခရစ်တော်နှင့်အ
 တူ လက်ဝါး ကပ် တိုင်မှာအသေခံပြီး။ သို့သော် လည်းငါအသက် ရှင်
 သေး၏။ သို့သော်ငါကိုယ်တိုင်မရှင်။ ခရစ်တော်သည် ငါ၌ရှင်တော်
 မူ၏။ ကိုယ်ခန္ဓာ ၌ ယခုငါရှင် သောအသက်ကို ဘုရား သခင်၏သား
 တော်၌ရုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်ငါရှင်၏။ သားတော်သည်ငါကိုချစ်၍ငါ
 ၂၁ အဖို့ကိုယ်ကိုယ်စွန့်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို
 ငါမပယ်။ ပညတ်တရားကိုအဖို့ပြု၍ ကုသိုလ်ရနိုင် လျှင် ခရစ်တော်
 သည်အချည်းနှီးအသေခံတော်မူပြီး။

၁ ပညာ ခဲ့ဂဏာတိလူတို့။ လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာအသေခံတော်မူသော
 ယေရှုခရစ်ကိုသင်တို့မျက်မှောက်၌ထင်ရှားပြုပြီးသည်ဖြစ်၍သင်တို့
 ၂ မျက်စိကိုအဘယ်သူလှည့်ဘိသနည်း။ ပညတ်တရားအကျင့်အားဖြင့်
 ဝိညာဉ်တော်ကိုခံသလော။ ရုံကြည်ခြင်း တရားကိုနာခြင်း အားဖြင့်ခံ
 ၃ သလောဟူသောအရာတစ်ခုကိုသာသင်တို့၌ ငါသိလို၏။ ဤမျှလောက်
 ပညာခဲ့သလော။ ဝိညာဉ် တော်ကိုအဖို့ပြု၍ လုပ်စေပြီး မှဇာတိကိုအ
 ၄ ဖို့ပြု၍ပြီးစေသလော။ ဤမျှလောက်သောဆင်းရဲကိုအချည်းနှီးခံဖြ
 ၅ ပြီးလော။ အချည်းနှီးသက်သက် ဖြစ်ရသလော။ ထိုမှတစ်ပါး။ ဝိညာဉ်
 တော်ကိုသင်တို့အားပေး၍ သင်တို့၌ တန်ခိုး များကိုပြသောသူသည်
 ပညတ်တရားအကျင့်အားဖြင့် ပြုသလော။ ရုံကြည်ခြင်း တရားကိုနာ
 ၆ ခြင်းအားဖြင့်ပြုသလော။ ထိုနည်းတူ။ အာဗြဟံသည် ဘုရားသခင်
 ကိုရုံကြည်သည်ဖြစ်၍ သူ၏ရုံကြည်ခြင်း ကိုကုသိုလ် ကဲ့သို့မှတ်တော်
 ၇ မူ၏။ ရုံကြည်ခြင်းရှိသောသူတို့သည် အာဗြဟံသားဖြစ်သည်ဟုအ
 ၈ မှန်သိမှတ်ကြလော့။ ဘုရားသခင်သည်ရုံကြည်ခြင်းကိုထောက်၍တ
 ပါး အမျိုး သား တို့ကိုကုသိုလ် ရှိရာ ၌တည် စေတော်မူမည်ဟုကျမ်း
 စာဖျော်မြင်လျက်အာဗြဟံကိုပြော၍သင်အားဖြင့်လူမျိုးအပေါင်းတို့
 သည်ကောင်းကြီးမင်္ဂလာခံရကြလိမ့်မည်ဟုငဝ်ဂေလိတရားကိုဟော
 ၉ နှင့်လေ၏။ သို့ဖြစ်၍ရုံကြည်ခြင်းရှိသောသူတို့သည်ရုံကြည်သောအာ
 ၁၀ ဗြဟံနှင့်အတူကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုခံကြ၏။ ပညတ်တရားအကျင့်

ကိုအဖွဲ့ပြုသောသူရှိသမျှတို့သည် အကျိန်နှင့်စပ်ဆိုင်ကြ၏။ အဘယ်
 ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ပညတ္တိကျမ်းစာ၌ပါသမျှသောပညတ်တို့ကို
 အမြဲမကျင့်သောသူတိုင်းကျိန်ဆိုတော်မူခြင်းကိုခံရသည့်ဟုကျမ်းစာ
 ၁၁ လာသတည်း။ တဖန်တုံ့။ ရုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်ဖြောင့်မတ်သောသူ
 ၁၂ သည်အသက်ရှင်လိမ့်မည်။ ပညတ်တရားမူကားရုံကြည်ခြင်းနှင့်မ
 စပ်ဆိုင်။ ထိုသို့ကျင့်သောလူသည်အကျင့်အားဖြင့်အသက်ရှင်လိမ့်မည်
 ၁၃ ဟုဆို၏။ ထိုကြောင့်ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌အဘယ်သူမျှပညတ်တ
 ရားအားဖြင့်ကျသိလိမ့်ရာသို့မရောက်နိုင်ဟုထင်ရှားသည်ချဉ်းဖြစ်
 ၁၄ ၏။ သစ်တိုင်၌ဆွဲထားသောသူတိုင်းကျိန်ဆိုခြင်းကိုခံသောသူဖြစ်
 သည်ဟုကျမ်းစာလာသည်နှင့်အညီခရစ်တော်သည်ငါတို့အထွက်
 ကျိန်ဆိုခြင်းကိုခံသောသူဖြစ်၍ငါတို့ကိုပညတ်တရား၏ကျိန်ဆို
 ၁၅ ခြင်းမှရှေးတော်မူပြီး။ အကြောင်းမူကား။ အာဗြဟံခံသောကောင်း
 ကြီးမင်္ဂလာသည်ယေရှုခရစ်အားဖြင့်တပါးအမျိုးသားတို့၌သက်
 ရောက်၍ငါတို့သည်ရုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်ပိညည်တော်၏ဂတိတော်
 ၁၆ ကိုခံရမည်အကြောင်းတည်း။ ။ ညီအစ်ကိုတို့။ လောကီဝေါဟာ
 ရအားဖြင့်ငါပြောမည်။ လူသော်လည်းဝန်ခံစာကိုချုပ်ပြီးမှအဘယ်
 ၁၇ သူမျှမပယ်ရ။ ထပ်ဆင့်၍စကားမသွင်းရ။ အာဗြဟံမှစ၍သူ၏အ
 မျိုးအနွယ်နှင့်ဂတိတော်တို့သည်ဆိုင်ကြ၏။ အမျိုးအနွယ်တို့အားဖြင့်
 ဟုဆိုသော်အများသောသူတို့ကိုရည်မှတ်၍မိန့်တော်မမူ။ သင်၏အ
 မျိုးအနွယ်အားဖြင့်ဟူသောစကားမှာတယောက်သောသူကိုသာ
 ၁၈ ရည်မှတ်၍မိန့်တော်မူ၏။ ထိုတယောက်သောသူကားခရစ်တော်ဖြစ်
 သတည်း။ ငါဆိုသည်ကား။ ခရစ်တော်ကိုရည်မှတ်၍ဘုရားသခင်
 တည်စေနှင့်တော်မူသောဝန်ခံခြင်းတရားကိုအနှစ်လေးရာသုံးဆယ်
 ၁၉ လွန်ပြီးမှနောက်ဖြစ်သောပညတ်တရားသည်မပယ်နိုင်။ ဂတိတော်
 ကိုအချဉ်းနှိုးမပြစ်စေနိုင်။ ထိုမှတပါး။ အမေ့တော်သည်ပညတ်တ
 ၂၀ ရားနှင့်စပ်ဆိုင်လျှင်ဂတိတော်နှင့်မစပ်ဆိုင်။ ဘုရားသခင်သည်ဂတိ
 တော်အားဖြင့်အာဗြဟံအားထိုအမေ့တော်ကိုသနားတော်မူ၏။ သို့
 ဖြစ်၍ပညတ်တရားအဘယ်အကျိုးရှိသနည်းဟူမူကား။ ဂတိတော်ကို
 ခံရသောအမျိုးအနွယ်မဖြစ်မှီတိုင်အောင်ဒုစရိုက်များကြောင့်ထိုတ
 ၂၁ ရားကိုထပ်၍ပေးတော်မူ၏။ ထိုဟူရားကိုကောင်းကင်တမန်များ
 ၂၂ အားဖြင့်အာမခံလက်၌ထားတော်မူ၏။ အာမခံမည်သည်ကားတဖက်

- ၂၁ နှင့်သာဆိုင်သည်မပုတ်။ဘုရားသခင်မူကားတဖက်ဖြစ် တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ ပညတ်တရား သည်ဘုရားသခင် ၏ဂတိတော်တို့ နှင့်ဆန့် ကျင်ဘက်ဖြစ်သလော။ထိုသို့မဖြစ်နိုင်ရာ။အသက်ရှင်စေနိုင်သောပညတ်တရားကိုပေးတော်မူသည်မှန်လျှင်အကယ်၍ထိုတရားအားဖြင့်
- ၂၂ ကုသိုလ်ရလိမ့်မည်။ ယခုမူကားရုံကြည်သောသူတို့သည်ယေရှုခရစ် နှိမ့်ကြည်ခြင်း နှင့်စပ်ဆိုင်သောဂတိတော်ကိုရစ်မ့် သောငှါကျမ်စာ
- ၂၃ သည် လူအပေါင်း ကိုအပြစ်၌ ချုပ်ထား၏။ ရုံကြည်ခြင်း တရားမရောက်မှီပညတ်တရားသည်စောင့်နေသည်ဖြစ်၍ထိုအခါငါတို့သည် နောက်၌ ထင်ရှားထတုံသောရုံကြည်ခြင်းတရား ကိုမျှော်လင့်၍ ချုပ်
- ၂၄ ထားထွက်ရှိကြ၏။ ထိုကြောင့်ငါတို့သည်ရုံကြည်ခြင်းအား ဖြင့်ကုသိုလ်ရှိရာသို့ရောက်စေခြင်းငှါပညတ်တရားသည်ခရစ် တော်ထံသို့
- ၂၅ ငါတို့ကိုပို့ဆောင်၍ ငါတို့၏အထိန်း ဖြစ် သတည်း။ ရုံကြည်ခြင်းတရားသည် ရောက်လာသောအခါငါတို့ကို ထိုအထိန်း လက်မှထွတ်လေ
- ၂၆ ၏။ အဘယ် သို့နည်း ဟူမူကား။ သင်တို့အား လုံးသည် ယေရှုခရစ်
- ၂၇ ကိုရုံကြည်သဖြင့်ဘုရားသခင်၏သားဖြစ်ကြ၏။ ရေနှစ်မင်္ဂလာအား ဖြင့်ခရစ်တော်ထံသို့သွင်းသောသူရှိသမျှတို့သည် ခရစ်တော်ကိုယူ
- ၂၈ တင်ဝတ်ဆောင်သောသူဖြစ်ကြ၏။ ယေရှုခရစ်နှိယုဒလူမရှိ။ဟေလ သလူမရှိ။ကျန်မရှိ။လူလွတ်မရှိ။ယောက်ျားမရှိ။မိမ္မမရှိ။ထိုသခင်နှိ
- ၂၉ သင်တို့အားလုံးသည်တလုံးတဝတည်းဖြစ်ကြ၏။ ခရစ်တော်နှင့်စပ် ဆိုင်လျှင်အာဗြဟံအမျိုး အနွယ်ပင်ဖြစ်၍ ဂတိတော်အတိုင်းအစွေခံ အရာ၌တည်ကြ၏။

- ၁ တစန့် ထုံ။အစွေခံမည် သည် ကား ဥစ္စာအား လုံးကို ပိုင်ထိုက်သော်
- ၂ လည်းအရွယ်မရောက်မှီကာလပတ်လုံး အစေအပါကျန်နှင့်တူ၏။ အပစ်ရင်နှင့်သောကာလအချိန်ရောက်သည့်တိုင်အောင်အစောင့်အထိန်း
- ၃ အဆုပ်အချုပ်တို့လက်၌ရှိ၏။ ထိုနည်းတူ။ငါတို့သည်အရွယ်မရောက်
- ၄၁ မှီလောကဓံတရားလက်၌ကျန် ခံကြ၏။ ကာလအချိန် စေ့သောအခါငါတို့သည် သား၏ အခွင့်အရာ ကိုခံရအောင် ပညတ်တရားလက်၌ရှိသောသူတို့ကိုရွေး စေခြင်း ငှါမိမ္မဝမ်နှိပဒိသန္ဓေယူ၍ ပညတ်တရားအောက် ဖွားမြင်သောသားတော်ကိုဘုရားသခင်စေလွှတ်တော်မူ၏။
- ၆ ထိုသို့သင်တို့သည် သားဖြစ် လော့ကြောင့်အဗ္ဗအပ ပုဂ္ဂေါတက်သော

သားတော်၏ဝိညာဉ်တော်ကို သင်တို့စိတ်နှစ်လုံးထဲသို့ ဘုရားသခင်
၇ ဝေထွတ်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့တွင် တယောက်မျှ နောက်တဖန်
အဝေအပါကျွန်မဖြစ်။ သားပင်ဖြစ်၏။ သားဖြစ်လျှင် ခရစ်တော်အား
၈ ဖြင့် ဘုရားသခင်၏ အမွေခံလည်း ဖြစ်၏။ ။ သို့သော်လည်း
အထက်က သင်တို့သည် ဘုရား သခင်ကို မသိသော အခါ ဇာတိပကတိ
၉ အားဖြင့် ဘုရားမဟုတ်သော သူတို့၏ အမှုကို ဆောင်ရွက်ကြ၏။ ယ
ခုမူကား သင်တို့သည် ဘုရားသခင်ကို သိပြီး မှဟူ၍ မဆို။ ဘုရားသခင်
သည် သင်တို့ကို သိတော်မူပြီး မှ အားမရှိ။ ချစ်သာမပေး နိုင်သော လော
ကဓံတရား ဆီသို့ အဘယ်ကြောင့် သင်တို့သည် တဖန် ပြောင်းထဲသ
၁၀ ခုနည်း။ ရှေ့ဦးမှစ၍ သင်တို့သည် ထိုလောကဓံတရား နှိတ်တဖန် ကျွန်ခံခြင်း
၁၁ ငါ့အလိုရှိကြပြီး တကား။ နှစ်။ လ။ နေ့ရက်။ အချိန်ကာလများ ကိုစောင့်
၁၂ ကြပြီး တကား။ ငါသည် သင်တို့ဆီမှာ အချည်းနှီး ကျိုးစား အားထုတ်
၁၃ သည် ဟု သင်တို့အကြောင်း ကြောင့် ငါစိုးရိမ်လျက် ရှိ၏။ ညီအစ်ကို
တို့။ သင်တို့ကဲ့သို့ ငါဖြစ်၏။ ငါကဲ့သို့ သင်တို့ဖြစ်ကြလော့ ဟု ငါတောင်း
၁၄ ပန်၏။ သင်တို့သည် ငါကို အလျှင်း မပြစ်မှားပါ။ ငါသည် ကိုယ်နာခြင်း
၁၅ ရောဂါနှင့် တကွ ဝေပေလိတရားကို သင်တို့အား အထက်က ဟောပြော
၁၆ ကြောင်းကို သင်တို့သိကြ၏။ ကိုယ်ကာယ နှင့် ငါခံရသော စုံစမ်းခြင်းကို
၁၇ မန်ကဲ့သို့ ၎င်း ယေရှုခရစ်ကဲ့သို့ ၎င်း ငါကို လက်ခံကြ၏။ သို့ဖြစ်လျှင်
၁၈ သင်တို့ခံရသော မင်္ဂလာကား အဘယ် မင်္ဂလာနည်း။ အထက်က ကိုယ်
၁၉ မျက်စိကို ထုတ်၍ ငါအား ပေးနိုင်လျှင် ပေးခြင်း ငှါ သင်တို့အလိုရှိသည်
၂၀ ဟု ငါသက်သေခံ၏။ ယခုတွင် သမ္မာတရားကို သင်တို့အား ငါဟော
၂၁ ပြော၍ သင်တို့ရန် သူဖြစ်ပါသည် တကား။ သူတထူးတို့သည် သင်တို့
ကို အထွန်ချစ်သည် မှန် စေတော့။ ဈေးကတ် ပတ် စွာချစ်သည် မဟုတ်။
၂၂ သင်တို့သည် သူတို့ကို အထွန်ချစ်ရ အောင် ငါတို့ကို ပယ်ခြင်း ငှါ သူတို့အ
၂၃ လိုရှိကြ၏။ သို့သော်လည်း သင်တို့ဆီမှာ ငါရှိစဉ် တွင် သာကောင်းသော
၂၄ အရာကို အထွန်ချစ်အပ်သည် မဟုတ်။ အစဉ်မပြတ် အထွန်ချစ်အပ်၏။
၂၅ ခရစ်တော်သည် သင်တို့အထံ နှိတ်တည်လျက် ရှိတော်မူသည် တိုင်အောင်
၂၆ သင်တို့အဖို့ သားဖွားခြင်း ဝေဒနာကို ငါခံရသော ငါချစ် သားတို့။
၂၇ သင်တို့ကို ငါရုံမှားခြင်း ရှိသည် ဖြစ်၍ ယခု သင်တို့ကို ကိုယ်တိုင် ထွေ၍
၂၈ ထူးချားသော စကားကို ပြောခြင်း ငှါ အလိုရှိ၏။ ။ ပညတ်

၅

ထရားအောက်၌ နေချင်သောသူတို့။ သင်တို့သည် ပညတ် တရား ကျိ
 ၂၂ နားမလည် ကြသလော။ ပည ဘွိကျမ် စာလာသည်ကား။ အာ ဗြဟံဒ္ဓိ
 သားနှစ်ယောက်ရှိ၏။ သားတယောက်ကား ကျွန်မ၏သား ဖြစ်၏။ တ
 ၂၃ ယောက်ကား ကျွန်မဟုတ်သော မိမ္မ၏သား ဖြစ်၏။ ကျွန်မ၏သား သ
 ည်ဇာတိပကတိအား ဖြင့် ဖွားသောသား ဖြစ်၏။ ကျွန်မဟုတ်သော မိ
 မ္မ၏သားသည် ဂတိတော်အား ဖြင့် ဖွား သောသား ဖြစ် ၏ ဟုလာသ
 ၂၄ တည်း။ ထိုအကြောင်း အရာကား ပုံပမာ ဖြစ် ၏။ ထို မိမ္မနှစ်ယောက်
 ကား ဝန်ခံခြင်း တရား နှစ်ပါး ကို ဆိုလိုသတည်း။ အာဂရ အဓဉ္ဇေဂ္ဂိသော
 မိမ္မတည်း ဟူသော ဝန်ခံခြင်း တရား တပါး သည် သိနုတောင်ပေါ်မှာ စိ
 ၂၅ ရင်၌ ကျွန် များ ကို ဖွား တတ် သော တရား ဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့်
 နည်း ဟူမူကား။ အာဂရသည် အာရပ်ပြည် ၌ ရှိသော သိနုတောင် ဖြစ်
 ၏။ ယခု ရှိသော ယေရုရှလင်မြို့ နှင့် တူ၏။ မိမိသားများ နှင့် တကွ ကျွန်ခံ
 ၂၆ ရ၏။ အပေါ်မှာ ရှိသော ယေရုရှလင်မြို့ မူကား ငါတို့၏ အမိတည်း ဟူ
 ၂၇ သော ကျွန်မဟုတ်သော မိမ္မ ဖြစ် သတည်း။ ကျမ်စာလာသည်ကား။
 သားမဖွား သော အမြူမ။ ဝမ်မြောက် လော့။ သား ဖွားခြင်း ၏ ဝေဒနာ
 ကို မခံသေးသော မိမ္မ။ ကျေး ကျော်အော်ဟစ်လော့။ အကြောင်း မူကား။
 စွန့်ထား သော မိမ္မသည် လင် ရှိသော မိမ္မထက် သာ ၍ များသော သား
 ၂၈ ကို ဖွား မြင်ပြီး ဟုလာသတည်း။ ညီအစ် ကိုတို့။ ငါတို့သည် ဣဇာက်
 ၂၉ နည်းတူ။ ဂတိတော် နှင့် စပ်ဆိုင်သော သား ဖြစ်ကြ၏။ ထိုအခါ ဇာတိ
 ပကတိအား ဖြင့် ဖွား သော သား သည် ဝိညည် တော်အား ဖြင့် ဖွား
 ၃၀ သော သား ကို ညည်း ဆဲသကဲ့သို့ ထိုနည်း တူ ယခုပင် ဖြစ်၏။ သို့သော်
 လည်း ကျမ်စာ အဘယ်သို့ လာသနည်း ဟူမူကား။ ကျွန်မနှင့် သူ၏ သား
 ကို နှင် ထုတ်လော့။ ကျွန် မ၏ သား သည် ကျွန်မဟုတ်သော မိမ္မ၏ သား
 ၃၁ နှင့် အတူ အမွေ မခံရ ဟုလာသတည်း။ ယခုတွင် ညီအစ် ကိုတို့။ ငါတို့
 သည် ကျွန် မ၏ သား မဟုတ်။ ကျွန် မဟုတ် သော မိမ္မ၏ သား ဖြစ်ကြ
 ၃၂ ၏။ ထိုကြောင့် ခရစ်တော်သည် ငါတို့ ကို ဖွတ်တော်မူသော ဖွတ်ခြင်း
 အခွင့် ၌ တည် နေသဖြင့် ကျွန် ခံရာ ထမ်အိုး ထမ်၍ ချည်နှောင် ခြင်းကို
 တဖန် မခံကြနှင့်။

၂ ငါပေါလုဆိုသည့်ကား။ သင်တို့သည် ဇာတ်သွင်းမင်္ဂလာကို ခံလျှင် ခရစ်
 ၃ တော်အား ဖြင့် အဘယ်အကျိုး ကို မျှ မရ နိုင်ကြ။ ဇာတ်သွင်းမင်္ဂလာခံ

သောသုအားလုံးတို့အားငါတဖန်သက်သေခံသည် ကား။ ထိုသို့သော
 သူသည်ပညတ်တရားအားလုံးကိုကျင့်ရအံ့သော ဌါကျေး တင်သော
 ၄ သူဖြစ်၏။ ပညတ်တရားအားဖြင့်ကျင့်ရသလိုရှိရာသို့ရောက်သမျှသေ
 သင်တို့သည် ခရစ်တော် နှင့်ကင်း လွတ်၍ ကျေးဇူးတရား၌ မကည်။
 ၅ ရှေ့သောသူ သူ ဖြစ်ကြ၏။ ငါတို့မူကားရုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်ကျ
 သိုလ်ရမည်ဟုမျှော်လင့်သောကျေးဇူးတော်ကိုပညဉ်တော်အားဖြင့်
 ၆ ငုံ့လင့်၍ နေကြ၏။ ယေရှုခရစ်ထံဇာတ်သွင်းမင်္ဂလာခံခြင်း အကျိုးမ
 ရှိ။ မခံဘဲနေခြင်းလည်း အကျိုးမရှိ။ မေတ္တာအားဖြင့်ပြုပြင်တတ်သေ
 ၇ ကြည်ခြင်းသာ အကျိုးရှိ၏။ အထက်ကသင်တို့သည် ကောင်းကောင်း
 ပြေးတတ်၏။ သို့ဖြစ်၍ သမ္မာ တရားကို နားမထောင် စေခြင်း ဌါအ
 ၈ ဘယ်သူကဆီးကားသနည်း။ ယခုယူသောအယူကားသင်တို့ကိုစေ
 ၉ သောသူ၏ ဩဝါဒကိုအမှီပြု၍ ယူသော အယူမဟုတ်။ အနည်းငယ်
 ၁၀ သောတဆေးသည် မုန့်စိမ်းတပုံလုံးကို ကြွစေတတ်၏။ သင်တို့သည်
 ကွဲပြားသောအယူရှိသမျှကိုပယ်မည် ဟုသခင်ဘုရားကိုငါအမှီပြု၍
 စိတ်စွဲလမ်းခြင်းရှိ၏။ သင်တို့ကိုနှောင့်ရှက်သေသူမည်သည့်ကားမိမိအ
 ၁၁ ပြစ်ဒါဏ်ကိုခံရလိမ့်မည်။ တဖန်ထုံညီအစ်ကိုတို့။ ငါသည့်ဇာတ်သွင်း
 မင်္ဂလာတရားကိုဟောပြောသေးသည်မှန်လျှင် အဘယ်ကြောင့်ညှဉ်း
 ဆဲခြင်းကိုခံရသေးသနည်း။ ထိုသို့ဟောပြောလျှင် လက်ဝါးကပ်ထိုင်
 ၁၂ တော်ကိုထိမိ၍ လဲစရာ အကြောင်းပယ်ရှင်းလျက် ရှိ၏။ သင်တို့ကို
 မှောက်မှားစေသောသူတို့ကိုပယ်ရှားနှင်ထုတ်စေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ
 ၁၃ ၏။ ညီအစ်ကိုတို့။ သင်တို့သည် ဣတ်ခြင်းအခွင့်၌ခန့်
 ထားသောသူ ဖြစ်ကြ၏။ ဇာတိပကတိသည် အခွင့်ရအောင်ထိုဣတ်
 ခြင်းကိုမသုံးကြနှင့်။ အချင်းချင်းချစ်၍ အမှုချင်းကိုဆောင်ရွက်ကြ
 ၁၄ လော့။ အကြောင်းမူကား။ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကိုကိုယ်နှင့်အမျှ
 ချစ်လော့ဟူသောပညတ်တပါးကိုကျင့်လျှင်တရားအားလုံးကိုကျင့်
 ၁၅ ရာရောက်၏။ သို့မဟုတ်။ အချင်းချင်းကို စားလျှင် အချင်းချင်း
 ၁၆ ဖျက်ဆီးမည် စိုးရိမ်၍ သတိရှိကြလော့။ ငါပညတ်သည်ကား။
 ပိညဉ်ပကတိအတိုင်းကျင့်လော့။ ထိုသို့ကျင့်လျှင်ဇာတိပကတိ၏အ
 ၁၇ လိုကိုမလိုက်ဘဲနေကြလိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ဇာ
 တိပကတိ။ ပိညဉ်ပကတိ။ တပါးနှင့်တပါးဆန့်ကျင်သောအလိုရှိကြ၏။
 တပါးနှင့်တပါး ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်၍ သင်တို့သည် ကျင့်ချင်သောအ

၉

၁၈ ကျင့်ကျင့်မကျင့်နိုင်ကြ။ သို့သော်လည်းပိညည် ပကတိအလိုသို့ လိုက်
 ၁၉ ယှဉ်ပညတ်တရားနှင့်လွတ်ကြ၏။ ဇာတိပကတိအကျင့်တို့သည်ထင်
 ၂၀ ရှားရှိ၏။ထိုအကျင့်မူကား။ မတရားသောမေရန်နှိမ့်ခြင်း။ ညှစ်ညှူး
 ၂၁ စွာကျင့်ခြင်း။ ကိလေသာဗ္ဗနိက္ခယခြင်း။ ရုပ်တုကိုကိုးကွယ်ခြင်းသူတ
 ပါးကိုပြုစားခြင်း။ ရန်ညှိုးဖွဲခြင်း။ ရန်တွေ့ခြင်းဂုဏ်ပြိုင်ခြင်း။ အမျက်
 ထွက်ခြင်း။ ညှစ်ခြင်း။ အချင်းချင်းကွဲပြားခြင်း။ သင်းခွဲခြင်း။ သုအ
 ကျိုးကိုညှစ်ခြင်း။ လူအသက်ကိုသတ်ခြင်း။ ရစ်မျိုးသောက်ကျူး
 ခြင်း။ ဝှဲလုပ်ခြင်းမှစ၍ထိုကဲ့သို့သောအကျင့်ပေတည်း။ ထိုသို့သော
 အကျင့်ကျင့်သောသူတို့သည်ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ကိုအမွေ
 မခံရပေအထက်ကဝါဒီနှင့်ခွဲပြီးသည်အတိုင်းယခုပင်လည်းဝါဒီနှင့်၏။
 ၂၂ ပိညည် ပကတိအကျိုးမူကား။ ချစ်ခြင်း။ ဝမ်မြောက်ခြင်း။ ညိမ်သက်
 ၂၃ ခြင်း။ စိတ်ရှည်ခြင်း။ ကျေးဇူးပြုခြင်း။ ကောင်းမြတ်ခြင်း။ သစ္စာရှိခြင်း။
 နူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်း။ ကာမဂုဏ်ချုပ်တည်းခြင်းပေတည်း။ ထိုသို့သောအ
 ၂၄ ကျင့်ကျင့်အဘယ်တရားမျှမမြစ်တား။ ခရစ်တော်နှင့် ငပ်ဆိုင်သော
 ၂၅ ၎င်းလက်ဝါးကပ်တိုင်မှာစိုက်ထားကြပြီး။ သို့ဖြစ်၍ ပိညည် ပကတိ
 ၂၆ ကြောင့်အသက်ရှင်ယှဉ်ပိညည် ပကတိအတိုင်းကျင့်ကြစို့။ အချည်း
 နှီးကျော်စောက် ဣတ္ထိကိုတပ်မက်ခြင်း။ အချင်းချင်းချုပ်ချယ်နှောင့်
 ရှက်ခြင်း။ အချင်းချင်းညှစ်ခြင်းတို့ကိုရှောင်၍နေကြစို့။

ဗ ညီအစ်ကိုတို့။ လူသည် သတိလစ်၍ တစုံတခုသောဒုစရိုက် ကိုပြုမိလျှင်
 မမ္မေဒုကျေးဇူးကိုခံရသောသူဖြစ်သောသင်တို့သည် ကိုယ်တိုင်အပြစ်
 သွေးဆောင်ခြင်းမရှိရအောင်ကိုယ်ကိုယ်သတိပြုလျက်သိမ်မွေ့နူး
 ညံ့သော သဘော နှင့်ထိုသို့ သောသူကိုမစ၍ သူနေရာနှိမ့်တည်စေပြန်
 ၂ ကြလော့။ ထမ်ရွက်စရာ ဝန်ချင်းကို အချင်းချင်းကူညီ၍ ထမ်ရွက်
 ၃ သောအားဖြင့်ခရစ်တော်၏တရားကိုကျင့်ကြလော့။ အကြင်သူသည်
 ဘာမျှမပုတ်ဘဲလျက် ဤမျှလောက်ဝါဖြစ်သည် ယူစိတ်ထင်လျှင်ထို
 ၄ သူသည်ကိုယ်ကိုယ်လှည့်စား၏။ လူတိုင်းကိုယ်ပြုသောအမှုကို
 စစ်ကြောပါလေစေ။ သို့ပြုလျှင်သူတပါးနှိမ့်ဆီဘဲကိုယ်နှိမ့်သိကြွားဝါ
 ၅ ဝမ်မြောက်စရာအကြောင်းရှိလိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ
 ကား။ လူအသီးအသီးတို့သည်မိမိဝန်ကိုမိမိဆောင်ရွက်ကြရမည်။

၈ ။ နှုတ်ကပတ်တရားကိုသင်ခေမာသူသည်သင်ဖေးခေမာသူအားကော
 ၇ င်းသောအရာရာကိုကိုဝေမျှပါလေစေ။ ကိုယ်ကိုကိုယ်မလှည့်စားကြ
 ၉ နှင့်။ ဘုရားသခင်ကိုမလှည့်စားနိုင်။ လူသည်မျိုးစေ့ကြသည့်အတိုင်းအ
 ၈ သီးအနှံကိုရိတ်လိမ့်မည်။ မိမိဇာတိပကတိန္ဒူမျိုးစေ့ကြသောသူသည်ဇာ
 ၉ တိပကတိအားဖြင့်ပုပ်ခြင်းအသီးကိုရိတ်လိမ့်မည်။ ဝိညည်းပကတိန္ဒူမျိုး
 ၈ စေ့ကြသောသူသည်ဝိညည်းပကတိအားဖြင့်ထာဝရအသက်ရှင်ခြင်း
 ၈ အသီးကိုရိတ်လိမ့်မည်။ အားမလျော့စိတ်မပျက်ဘဲကောင်းသောအ
 ၉ ကျင့်ကိုကျင့်ကြစို့။ ထိုသို့တည်ကြည်၍ကျင့်လျှင်ထော်လျော်သောအ
 ၁၀ ချိန်ရောက်သော်အသီးအနှံကိုရိတ်ကြလိမ့်မည်။ ထိုကြောင့်အဆင်
 ၁၁ သင့်သည်အတိုင်းရုံကြည်ခြင်းအပေါင်းအသင်းကိုသာ၍ထောက်သ
 ၁၁ ဖြင့်လူအားလုံးတို့န္ဒူကျေးဇူးပြုကြစို့။ ။ ဘယ်မျှလောက်ကြီး
 ၁၂ မြင်ကြ၏။ မိမိတို့အသွေးအဆင်းတင့်တယ်စေချင်သောသူရှိသမျှတို့
 ၁၂ သည်ခရစ်တော်၏လက်ဝါးကပ်တိုင်ကြောင့်ခံရသောညည်းဆဲခြင်း
 ၁၃ နှင့်မိမိတို့ကင်းလွတ်ရအောင်သာဇာတ်သွင်းမင်္ဂလာကိုသင်တို့ခံစေ
 ၁၃ ခြင်းငှါအနိုင်အထက်သွေးဆောင်ကြ၏။ ဇာတ်သွင်းမင်္ဂလာခံသော
 ၁၄ သူတို့သည်ပညတ်တရားကိုကိုယ်တိုင်မကျင့်သည်ဖြစ်၍သင်တို့အ
 ၁၄ သွေးအဆင်းကိုအမြဲပြုသဖြင့်ကြွားဝါရအောင်သာဇာတ်သွင်းမင်္ဂ
 ၁၄ လာကိုသင်တို့ခံစေခြင်းငှါအလိုရှိကြ၏။ ငါဖြစ်လျှင်ငါတို့သခင်ယေရှု
 ၁၅ ခရစ်၏လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်မှတပါးအဘယ်အရာန္ဒူကြွားဝါခြင်း
 ၁၅ မရှိစေသတည်း။ ထိုလက်ဝါးကပ်တိုင်တော်မှာဤလောကသည်ငါအား
 ၁၅ ရိုက်ထားလျက်ရှိ၏။ ငါသည်လည်းဤလောကအားရိုက်ထားလျက်ရှိ
 ၁၆ ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ယေရှုခရစ်ထံဇာတ်သွင်းမင်္ဂ
 ၁၆ လာခံခြင်းအကျိုးမရှိ။ မခံဘဲနေခြင်းလည်းအကျိုးမရှိ။ သတ္တဝါသစ်ဖြစ်
 ၁၆ မှသာအကျိုးရှိ၏။ ဤနည်းဥပဒေအတိုင်းကျင့်သောသူရှိသမျှကို
 ၁၇ အပေါ်၌၎င်းဘုရားသခင်၏အသရေလအမျိုးအပေါ်၌၎င်းညီမသက်
 ၁၇ ခြင်းနှင့်သနားတော်မူခြင်းသက်ရောက်ပါစေသော။ ယခုမှစ၍အ
 ၁၈ ဘယ်သူမျှငါ့ကိုမနှောင့်ရှက်စေနှင့်။ ငါ့ကိုယ်၌သခင်ယေရှု၏ဒါဏ်
 ၁၈ ချက်ရာကိုငါဆောင်၏။ ညီအစ်ကိုတို့။ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏
 ၁၈ ကျေးဇူးတော်သင်တို့စိတ်နှစ်လုံး၌ဖြစ်စေသတည်း။ အာမင်။

။ဂလာတိသြဝါဒစာပြီး၏။

- ၁ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်အား ဖြင့်ယေရှုခရစ်၏ တမန်တော်ဖြစ် သောငါပေါလုကဖေကံမြို့၌ နေသောသန့်ရှင်းသူတည်းဟူသောယေရှု
- ၂ ခရစ်ကိုရှုကြည့်သောသူတို့ကိုကြားလိုက်ပါ၏။ သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ငါတို့အဖတည်းဟူသောဘုရားသခင်အထံတော်ကကျေးဇူးတော်နှင့်
- ၃။၄ ညိမ်သက်ခြင်းသင်တို့အားဖြစ်ပါစေသော။ ငါတို့သည် ဘုရားသ ခင်ရှေ့၌မေတ္တာ အားဖြင့်သန့်ရှင်းလျက် အပြစ်ကင်းလွတ် လျက်ဖြစ် မည်အကြောင်း။ ဤကမ္ဘာ မတည် မရှိခင်ငါတို့ ကိုခရစ်တော်နှိုး ကောက်တော်မူသည်နှင့်အညီကောင်းကင်ဘုံနှင့်ဆိုင်သောအရာတို့၌ ခပ်သိမ်းသောဓမ္မမင်္ဂလာ တို့ကိုခရစ်တော်အားဖြင့်ငါတို့အားပေးသ နားတော်မူသောငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ ခမည်းတော်ဘုရားသခင်
- ၅။၆ အားမင်္ဂလာဖြစ်စေတည်း။ ထိုဘုရားသခင်သည် ချစ်တော်မူသော သားတော်ကြောင့်ငါတို့အားပေးတော်မူသောကျေးဇူးတော်၏ဘုန်း အသရေ ကိုချီးမွမ်းစေခြင်းငှါငါတို့သည် ယေရှုခရစ်အားဖြင့်သား တော်အရာကိုရမည် အကြောင်း။ အလိုတော်ရှိသောစေတနာအတိုင်း
- ၇။၈ ရှေ့မဆွ ကခွဲခန့်မှတ်သားတော်မူ၏။ ခပ်သိမ်းသော သတိပညာ တော်နှင့် လျော်စွာ ငါတို့၌အတိုင်း ထက်အလွန် များလှသောကျေးဇူး တော်သည် ကြွယ်ဝပြည့်စုံသည်နှင့်အညီထိုချစ်တော်မူသောသား တော်၏ အသွေး အားဖြင့်အပြစ် လွတ်ခြင်းတည်း ဟူသောရှေးခြင်း
- ၉ ကျေးဇူးကိုငါတို့သင့်ခံကြ၏။ ဘုရားသခင်သည်လုံးလုံးသွင်းတော် မူသောစေတနာတော်နှင့်လျော်သောအလိုတော်၏နက်နဲသော အရာ
- ၁၀ ကိုငါတို့အားပြတော်မူ၏။ ထိုနက်နဲသော အရာ ဟူမူကား။ ကာလအ ချိန်စေ့စုံခြင်းသာသနာတွင်ခရစ်တော်သည်ကောင်းကင်ပေါ်မြေကြီး
- ၁၁ ပေါ်မှာရှိရှိသမျှတို့ကိုပေါင်း၍ချုပ်ချာစေတော်မူလိမ့်သတည်း။ မိမိစေတနာအလို တော်သို့ လိုက်၍ အလုံးစုံတို့ကိုစီရင် ပြုပြင်တော်မူ တတ်သောသူ၏ကြံစဉ်ခြင်းရှိသည် အတိုင်းရှေ့မဆွကခွဲခန့်မှတ်သား တော်မူသည်နှင့်အညီငါတို့သည်ထိုခရစ်တော်အားဖြင့် အစွေခံဖြစ်

၁၂ ကြ၏။ အကြောင်းမူကားခရစ်တော်ကိုမျှော်လင့်နှင့်သောငါတို့အား
 ၁၃ မြင့်တင်တော်မူခြင်းအကြောင်းဖြစ်သည်။ သင်တို့
 သည်လည်း ကယ်တင်တော်မူခြင်းအကြောင်းနှင့်ရှည်သောဝေပေး
 တရားတည်းဟူသောသမ္မာတရားကိုကြားနာ၍ ယုံစေတော်မူ၍
 ကြည်ဖြိုးမှုတော်နှင့်ဆိုင်သောသန့်ရှင်းသောစိတ်နှလုံးတော်တံဆိပ်
 ၁၄ ခတ်ခြင်းကိုခံကြပြီး။ ပိုင်ထိုက်ရသောသူတို့သည်သန့်ရှင်းတော်မူခြင်း
 မွမ်းမံခြင်းအကြောင်းနှင့်ရွေးခြင်းသို့မရောက်မှီကာလပတ်လုံး ထိုစိ
 ၁၅ ညည်တော်သည် ငါတို့အမွေ၏စားရန်ဖြစ်တော်မူ၏။ ။ထို
 ကြောင့်သင်တို့သည်သခင်ယေရှုကိုရှုကြည့်သည့်အရာကိုငင်သန့်ရှင်း
 ၁၆ သူအပေါင်းတို့ကိုချစ်ကြသည်အရာကိုငင်ကြားပြီးလျှင် သင်တို့
 ကိုအကြောင်းပြု၍ကျေးဇူးတော်ကိုအစဉ်မပြတ် ချီးမွမ်းထွက်သင်တို့
 ၁၇ အဖို့အလိုငှါ ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုလျက်နေ၏။ ဆုတောင်းသောအ
 ချက်ဟူမူကား။ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်တော် သန့်ရှင်းသောစိတ်နှလုံး
 သောသန့်ရှင်းကြီးသောအဖေခင်တော်သည်ကိုယ်တော်မြတ်ကိုသိခြင်း
 အလိုငှါပညာကိုငင်ထိုးထွင်းသောညာဏ်ကိုငင်သင်တို့အားပေးပါ
 ၁၈ မည်အကြောင်း။ ခေါ်တော်မူသောကြောင့်မျှော်လင့်ရသောအရာကို
 အဘယ်အရာဖြစ်သည့်ကိုငင်သန့်ရှင်းသူတို့သည်ခံရသောအမွေတော်
 ၁၉ ၏သန့်ရှင်းစိမ်းကောင်းအဘယ်မျှလောက်ကြီးသည်ကိုငင် ရှုကြည့်
 သောငါတို့ နှိုးပြတော်မူသောအထွန်ကြီးလှသောတန်ခိုးတော်ကားအ
 ဘယ်မျှလောက်ကြီးသည်ကိုငင်သင်တို့သည် သိရအောင် သင်တို့၏
 ၂၀ ညာဏ်မျက်စိကိုလင်းစေပါမည်အကြောင်း။ ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြု၏။
 ထိုတန်ခိုးတော်ကားခရစ်တော်ကိုသေခြင်းမှထမြောက် စေတော်မူ၍
 ခရစ်တော်နှိုးပြသောမဟာတန်ခိုးအာနုဘော်အရှိန်ကဲ့သို့ဖြစ်
 ၂၁ ၏။ ခပ်သိမ်းသော အထွန်အမြတ်။ အာဏာစက်။ တန်ခိုး။ အစိုးရ
 ခြင်းမှစ၍ ယခုဘဝနောင်ဘဝနှိုင်းခေါ်ဝေါ်သမုတ်အပ်သော ဘွဲ့နာမအ
 လုံးစုံတို့အထက်ကောင်းကင်အရပ်နှိုင်းမိလ္လာကျာတော်ဘက်မှာ အထွန်
 ၂၂ မြင့်မြတ်သောနေရာကိုခရစ်တော်အားပေးတော်မူ၍ ခြေဖဝါးတော်
 အောက်သို့အလုံးစုံတို့ကိုချထားသဖြင့်အသင်းတော်အဖို့ အလိုငှါသူ
 ၂၃ ကိုအလုံးစုံတို့၏အချုပ်အချာဥက္ကောင်းဖြစ်စေတော်မူ၏။ ထိုအ
 သင်းတော်ကားအားလုံးတို့ကိုအလုံးစုံတို့နှင့်ပြည့်စုံစေတော်မူသော
 သူ၏ပြည့်စုံခြင်းတည်းဟူသောခရစ်တော်၏ ကိုယ်ဖြစ်သည်။

၁၂) သင်တို့သည် အထက်ကလောကီ တရားသို့ လိုက်၍ အာကာသကောင်း
 ကင်၏ တန်ခိုးကို ရှင်ညည်းဆန် သော သူတို့ နှိပ်ပြင် သော စိတ်သဘော
 ကို ရှင်အစိုးရသော မင်း၏ အလို နှင့် အညီ ခုစုရိုက်အပြစ်တို့ နှိပ်ကျင်လည်
 ကြ၍ ထိုခုစုရိုက်အပြစ် နှိပ်သေလျက် ရှိနေသော သင်တို့ကို ပင်ဘုရားသ
 ၃ ခင်သည် အသက်ရှင်စေတော်မူပြီး။ ထိုညည်းဆန် သော သူတို့ နှင့် တ
 ကွတို့အား လုံးသည့် အထက်ကကိုယ် ကာယအလို သို့ ရှင်စိတ်၏ အလို
 သို့ ရှင်လိုက်သဖြင့် ကာမဂုဏ်တို့ နှိပ်ကျင်လည် သည် ဖြစ်၍ အချားသေ
 သူတို့ ကဲ့သို့ ပင် ပကတိ အထိုင်း အမျက် တော်ကို ခံရသော သူဖြစ်ကြ
 ၄ ၏။ သို့သော် ထိုညည်းကရုဏာတော် နှင့် ကြွယ်ဝတော်မူသော ဘုရားသ
 ၅ ခင်သည် ငါတို့ကို ချစ်တော်မူသော မဟာ မေတ္တာတော် အားဖြင့် ခုစ
 ရိုက်အပြစ် နှိပ်သေလျက် ရှိနေသော ငါတို့ကို ခရစ်တော် နှင့် အတူအသက်
 ရှင်စေ တော် မူ ပြီး။ ကျေး ဇူး တော် ကြောင့်သာ ကယ် တင် ခြင်း သို့
 ၆ ရောက် သတည်း။ ယေရှု ခရစ် အား ဖြင့် ငါ တို့ကို ထ မြောက် စေ၍
 ၇ ကောင်းကင်အရပ် နှိပ်နေရာ ပေးတော်မူပြီး။ အကြောင်း မူကား ထိုသ
 ခင်အား ဖြင့် ငါတို့ နှိပ်ကျေးဇူး ပြု၍ ကျေးဇူးတော်၏ အလွန် ကြွယ်ဝခြင်း
 ကို နောက်ကပ်ကာ ထိုနှိပ်ထင်ရှားစေမည် အကြောင်း ဖြစ် သတည်း။
 ၈ ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ရှိကြည့်သော အားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်း သို့ ရောက်
 ၉ ရ၏။ ကိုယ်အလိုအထောက် ရောက်သည့် မဟုတ်။ ဘုရား သခင်သနား
 ၁၀ တော်မူရာ ဖြစ်သတည်း။ ကိုယ်ကုသိုလ်ကြောင့် ကယ် တင် တော်မူ
 ခြင်း သို့ ရောက်သည် မဟုတ်။ သို့ဖြစ် ၍ အဘယ်သူ မျှ ကြွားဝါစရာ အ
 ၁၁ ကြောင်း မရှိ။ အဘယ်ကြောင့် ခည်း ဟူမူကား။ ကောင်းသော အကျင့်
 ကို ကျင့်အံ့သော ငှါငါတို့သည် ယေရှု ခရစ် နှိပ်ပြင်သော အားဖြင့် ဗန်
 ဆင်းတော်မူရာ ဖြစ် ကြ၏။ ထို ကောင်း သော အကျင့် တို့ နှိပ်ငါတို့ ကျင်
 ထည်စေမည် အကြောင်း။ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို ပြင်ဆင်တော်မူ
 ၁၂ နှင့် ပြီး။ ။ ထိုကြောင့် ထက်ဖြင့် ကိုယ်ကာယ နှိပ်ပြင်သော ဝေါဟာရ
 ဇာတ် သွင်း မင်္ဂလာ ကို ခံသော သူတို့ ခေါ် ဝေါသမုတ် သော အားဖြင့် အ
 ဇာတ် သူဟူ၍ ခေါ်ဝေါ် ကြသော သာသနာ ပလူတို့ အထဲ နှိပ်သင်တို့သည်
 ၁၃ အထက်က ပကတိ အထိုင်း ဖြစ်ကြသည် ကို ရှင် ထိုအခါ သင်တို့သည် ခ
 ရစ်တော်ကို မသိ။ ဣသရေလ အပေါင်း အသင်း မဝင်။ တိတော်ပါသော
 ဝန်ခံခြင်း ဘုရား တို့ နှင့် မဆိုင်။ မျှော်လင့်ခြင်း မရှိ။ လောက နှိ ဘုရား ခံ

၁၃ နေကြသည်ကို၎င်းအောင်းမေ့ကြလော့။ သင်တို့သည် အထက်ကကွာ
 ၁၄ ဝေးလျက် ရှိသော်လည်းယခု မှာယေရှုခရစ် တပည့် တော်ဖြစ် ၍ အ
 ၁၅ သွေးတော်အားဖြင့်အနီးသို့ရောက်ကြပြီ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူ
 မူကား။ ထိုသခင်သည် ငါတို့၏ရန်ညှိမ်းရာ ဖြစ် တော်မူ၏။ ဝိနည်းအ
 ထို အဖွဲ့နှင့် စပ်ဆိုင်သောပညတ်တရားတည်းဟူသောရန်ညှိမ်းဖွဲ့ခြင်း
 ၏အကြောင်း ကို ကိုယ်ခန္ဓာတော်တွင် ပယ်ရှား တော်မူသဖြင့် ပိုင်း
 ချားလျက်ရှိသောစပ်ကြားအုတ်ထရံကို ဖြိုဖျက်၍လူမျိုးနှစ်စုတို့ကိုတ
 စုတည်းဖြစ်စေတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကားရန်ကိုညှိမ်းစေပြီးလျှင်
 ၁၈ ကိုယ်တော်၌ထိုလူနှစ် စုတို့ကိုလူသစ်တဦးတကိုယ်တည်း ဖြစ်အောင်
 ပြင်ဆင်၍တလုံးတကိုယ်တည်း ဖြစ် ပြီးသောထိုလူနှစ် စုတို့ကိုလက်
 ဝါးကပ်တိုင်တော်အားဖြင့် ရန် ကိုသတ်ဖြတ်လျက်ဘုရားသခင်နှင့်မိ
 ၁၉ သယံဇာတဖွဲ့စေမည် အကြောင်းတည်း။ ထိုခရစ်တော်သည် လည်း
 ကြွလာ၍ဝေးလျက်ရှိသောသင်တို့အား၎င်းလျက်ရှိသောငါတို့အား
 ၂၀ ၎င်းရန်ညှိမ်း ခြင်းတရား တည်း ဟူ သောဇဝံဂေလိတရားကို ဟော
 ၂၁ တော်မူ၏။ ထိုသို့ခရစ်တော်အားဖြင့် ငါတို့နှစ်ဦးစလုံးသည် စိတ်ဝိ
 ညည်တလုံးတဝတည်းဖြစ်၍ခမည်း တော်ထံသို့ထိုးဝင်ရမည်အခွင့်
 ၂၂ ကိုရကြပြီ။ ထိုကြောင့်သင်တို့သည် တကျွန်းတနိုင်ငံသား မဟုတ်။
 ဧည့် သည် လည်း မဟုတ်။ သန့်ရှင်း သူတို့၏အမျိုးသားချင်းဖြစ်၍ဘု
 ၂၃ ရား သခင် ၏ကျောင်း တော်နှင့်ဆိုင်ကြ၏။ အဘယ် သို့နည်း ဟူမူ
 ၂၄ ကား။ တမန်တော်တို့မှစ၍ပရောဖက်ဆရာများ တည်း ဟူသောတို့ကို
 ဖြစ်အပေါ်၌သင်တို့သည်ထပ်ဆင့်၍တည် ဆောက်လျက်ရှိကြ၏။
 ၂၅ ထို တို့ကို ထောင့် အမြစ် ကျောက်သည် ကား ယေရှုခရစ် ပင် ဖြစ် သ
 ၂၆ တည်း။ ထိုကျောက် နှင့် တတိုက် လုံးသည်စေ့စပ်၍ကြီး ပွားသဖြင့်သ
 ၂၇ ခင်ဘုရားအလိုငှါသန့်ရှင်းသောကျောင်းတော်ဖြစ်လေ၏။ ထိုကျော
 ၂၈ င်းတော်၌လည်း ဘုရားသခင်သည်ဝိညည် တော်အားဖြင့်ကျိန်းဝပ်
 ၂၉ တော်မူခြင်းအလိုငှါသင်တို့သည် ငါတို့နှင့်အတူတည်ဆောက်လျက်ရှိ
 ကြ၏။

၃ ထိုအကြောင်းကြောင့် ငါပေါလုသည် ယေရှုခရစ် နှင့်စပ် ဆိုင် သော
 ၂ အားဖြင့်အကျည်း ခံရ ၏။ သင် တို့အဖို့ အဖို့ ငှါငါအား အပ် ပေး
 သောဘုရားသခင် ၏ ကျေးဇူး သာသနာ ကိုသင် တို့ကြား သိရသည်

၃ နှင့်အညီထပါးမျိုးဖြစ်သောသင်္ဘောအတွက်ဝါခံရ၏။ ကျေးဇူးသား
 ၄ သနာကိုအပ်ပေးသည်အကြောင်းဟူမူကား။ ငါသည်အထက်ကနည်း
 ၄ နည်းရေး ထားသည်အတိုင်းဘုရားသခင်သည်ဗျာဒိတ်တော်အား
 ၅ ဖြင့်နက်နဲသောအရာကိုငါအားပြတော်မူ၏။ ထိုစာကိုဖတ်ရှုတ်
 ၅ သည်သိရကြ၏။ ထိုနက်နဲသောအရာသည်သန့်ရှင်းသောတရား
 ၆ တော်တို့မှစ၍ပရောဖက်ဆရာတို့အားဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်ယူ
 ၆ ဖွင့်လှစ်သည်နည်းတူ။ အချားသောကာလအခါတို့၌လူမျိုးတို့အားမ
 ၇ ထင်ရှားပြီး။ ထိုနက်နဲသောအရာဟူမူကား။ တပါးအမျိုးသားတို့
 ၇ သည်ဝေဂေလိတရားအားဖြင့်ယူဒအမျိုးသားတို့နှင့်အတူအမေ့ခံ၍
 ၈ တလုံးတဝတကိုယ်တည်းဖြစ်လျက်ခရစ်တော်နှင့်ဆိုင်သောဂတိ
 ၈ တော်၌ဆက်ဆံရကြသတည်း။ တန်ခိုးအာရုံဘော်တော်ပြုပြင်သော
 ၉ အားဖြင့်ငါအားပေးသနားတော်မူသောဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်
 ၉ ကိုခံရသည်နှင့်အညီထိုတရားကိုဟောပြောသောဆရာအဖြစ်သို့ဝါ
 ၁၀ ရောက်ရပြီး။ စစ်၍မကုန်နိုင်သောခရစ်တော်၏ကြွယ်ဝပြည့်စုံခြင်း
 ၁၀ ၏ဝေဂေလိတရားကိုတပါးအမျိုးသားတို့အားဟောပြောခြင်းငှါ
 ၁၁ အလုံးစုံတို့ကိုဖန်ဆင်းတော်မူသောဘုရားသခင်၌ရှေးကပ်ကာလ
 ၁၁ ပတ်လုံးဖွက်ထားလျက်ရှိသောထိုနက်နဲသောအရာနှင့်စပ်ဆိုင်သော
 ၁၂ သာသနာသည်အဘယ်သို့ဖြစ်သည်ကိုလူအပေါင်းတို့အားထင်ရှား
 ၁၂ စေခြင်းငှါသန့်ရှင်းသူအားလုံးတို့တွင်အငယ်ဆုံးဖြစ်သောငါအား
 ၁၃ ထိုကျေးဇူးတော်ကိုပေးတော်မူပြီး။ အကြောင်းမူကားငါတို့သခင်
 ၁၃ ယေရှုခရစ်ကိုအကြောင်းပြု၍ထာဝရအကြံတော်ရှိသည်နှင့်အညီ
 ၁၄ ကောင်းကင်အရပ်တို့၌အထွဋ်အမြတ်အာဏာစက်တို့သည်ဘုရား
 ၁၄ သခင်၏ထူးဆန်းသောပညာတော်ကိုအသင်းထော်အားဖြင့်ယူ
 ၁၅ သိရကြမည်အကြောင်းတည်း။ ထိုသခင်ကိုရုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်ငါ
 ၁၅ တို့သည်ရဲရင့်သောစိတ်နှင့်တိုးဝင်တောင်းမြှောက်ရမည်အခွင့်ကိုရ
 ၁၆ ကြပြီး။ ။ ထိုကြောင့်သင်တို့၏အသရေဖြစ်သောသင်တို့
 ၁၆ အတွက်ဝါခံရသောဆင်းရဲခြင်းကိုမြင်လျှင်သင်တို့စိတ်ကိုမရွေးမ
 ၁၇ လျော့တည်စေချင်ပါ၏။ ထိုသို့တည်စေခြင်းငှါကောင်းကင်ပေါ်
 ၁၇ မြေကြီးပေါ်မှာရှိသောတစ်ဆယ့်ဆယ့်တစ်ထောင်တည်းဟူသောသားတော်အ
 ၁၇ ပေါင်းတို့၏အချုပ်အချာဖြစ်တော်မူသောငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏

ခမည်းတော်ရှေ့မှာဝါသည်နူးထောက်၍တောင်းလျှောက်လေ့ရှိ၏။

၁၆ တောင်းလျှောက်သောအချက်ဟူမူကား။ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်သင်

၁၇ ထို့အတွင်းလူကိုခွန်အားနှင့်မြဲမြံခိုင်ခံ့စေခြင်း ဌာငုတ် ရုံကြည်ခြင်း

အားဖြင့်ခရစ်တော်သည် သင်ထိုစိတ်နှစ်လုံးထဲ၌ကျိန်းဝပ်တော်မူ

ခြင်း ဌာငုတ် ဘုန်းတော်ကြွယ်ဝပြည့်စုံခြင်းနှင့် ညီ လျော်စွာသင်ထို့

အားပေးသနားတော်မူမည်အကြောင်း။ မေတ္တာနှိစိုက်ပျိုးခြင်း။ ထိုက်

၁၈ မြစ်လည်းကျတည်ခြင်းရှိသဖြင့် သင်ထိုသည်သန့်ရှင်းသူအပေါင်း

ထို့နည်းတူ။ အနံ့အလျားဇောက်အနက်ထို့ကိုပိုင်းချားသိခြင်း ဌာငုတ်

၁၉ မိမိညာဉ်အားဖြင့်မသိနိုင်သောခရစ်တော်၏မေတ္တာတော်ကိုသိ

နားလည်ခြင်း ဌာငုတ်သင်ထိုသည်တတ်စွမ်းနိုင်မည်အကြောင်း။ ဘုရား

သခင်၏ပြည့်စုံတော်မူခြင်းအားလုံးနှင့်သင်ထိုပြည့်စုံပါမည်အ

၂၀ ကြောင်း။ ငါတောင်းလျှောက်လေ့ရှိ၏။ ငါထို့၌ပြုပြင်သောတန်ခိုး

တော်အထိုင်းငါထို့တောင်းလျှောက် ကြံစဉ်သမ္မုထက်အသွန်ထူးချား

၂၁ အောင်ပြုခြင်းငှါတတ်နိုင်တော်မူသောသူသည် အသင်းတော်၌ပေ

ရှုခရစ်အားဖြင့်ကမ္ဘာအဆက်ဆက်ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်း။

အာမင်။

၁ သင်ထိုသည် ခေါ်တော်မူသောကျေးဇူးတော်ကိုခံရသည်နှင့်အထိုက်

အလျောက် ကျင့်ဆောင်မည် အကြောင်း။ သခင်ဘုရားနှင့်စပ်ဆိုင်

၂ သောအားဖြင့်အကျည်းခံရသောဝါသည် သင်ထိုကိုထိုက် တွန်းနှိုး

၃ ဆော်ပါ၏။ အရာရာ၌စိတ်နှိမ့်ချခြင်း။ နူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်း။ စိတ်

၄ ရှည်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်မေတ္တာစိတ်နှင့်တယောက်ကိုတယောက်

၅ သည်းခံခြင်းရှိကြ၍ အသင့်အတင့်ပေါင်းဖော်ခြင်းအဖွဲ့အစည်းအား

၆ ဖြင့်သင်ထိုအချင်းချင်းစိတ်သဘောမချားမနားတလုံးတဝတည်း

၇ ဖြစ်ရအောင် ကျိုးစားအားထုတ်ကြလော့။ သင်ထိုကို ခေါ်တော်မူ

၈ သည်နှင့်အညီကိုယ်တကိုယ်။ ဝိညာဉ်တော်တည်းရှိ၏။ သခင်

၉ တပါး။ ရုံကြည်ခြင်းတပါး။ ရေနှစ်မက်လာတပါး။ ခပ်သိမ်းသောငါထို့

၏အဖဖြစ်သောဘုရားသခင်တဆူတည်းရှိတော်မူ၏။ ထိုဘုရားသ

ခင်သည်ခပ်သိမ်းသောငါထို့၏အပေါ်မှာရှိတော်မူ၏။ ခပ်သိမ်းသော

ငါထို့ကိုနှံ့ပြားတော်မူ၏။ ခပ်သိမ်းသောငါထို့၏အထဲ၌လည်းရှိတော်

၄

၇ မူ၏။ သို့သော်လည်း ခရစ်တော်သည် ဆုပေးတော်မူသည် အထိန်း
 ၈ အသီးအသီးငါတို့ ကိုယ်စီကျေးဇူးတော်ကိုခံရကြပြီး။ ထိုသို့နှင့်အညီ
 ကျွန်ုပ်တို့သည် ကား။ မြင့်ရာ အရပ် သို့ တက် ကြွတော်မူသဖြင့် ဝမ်း
 ၉ သွားတတ်သော သူတို့ကို ဖမ်းသွား တော်မူ၍ လူတို့အား ဆုလပ်များကို
 ၁၀ ပေးတော်မူပြီး ဟုလာ၏။ တက်ကြွတော်မူသည် ဟုဆိုသော် အစစ
 မြေကြီး အောက် အရပ် သို့ ဆင်း သက်တော်မူ ကြောင်း ကို ရည် ၍ ဆို
 ၁၁ သည် မဟုတ်လော။ ဆင်း သက် တော်မူသော သူသည် အချား သူမ
 ဟုတ်။ အလုံးစုံတို့ကို ပြည့် စုံစေခြင်း ဌာခပ် သိမ်းသော ကောင်း ကင်တို့
 ၁၂ ၏ အထွေထွေကို လွန်၍ တက်ကြွတော်မူသော သူ ဖြစ်ပေသတည်း။

။ခရစ်တော်၏ ကိုယ်တော်ကို တည်ဆောက်ခြင်း ဌာဆရာ၏ အ
 ၁၃ မှုကို ပြုတတ်ရအောင် သန့်ရှင်းသူတို့ကို ပြင်ဆင်မည် အကြောင်း။ ထို
 သခင်သည် လူအချို့တို့ကို တမန်တော်အရာ နှိုင့် အချို့တို့ကို ပရောဖက်
 အရာ နှိုင့် အချို့တို့ကို သာသနာ ပြုအရာ နှိုင့် အချို့တို့ကို သင်း အုပ်အ
 ၁၄ ရာ။ ဆရာအရာ နှိုင့် ခန့်ထားတော်မူ၏။ ငါတို့အား လုံးသည် ရုံကြည်
 ခြင်း သို့ ငင်ဘုရား သခင်၏ သားတော်ကို သိကျွမ်းခြင်း သို့ ငင်တ ညီတ
 ညွတ် တည်းရောက် ၍ ခရစ်တော်၏ ပြည့်စုံသော အရပ်တော် ပမာဏ
 ၁၅ နှင့် အညီ ကြီးရင့်သော လူ၏ အဖြစ် သို့ ရောက်ကြသည် တိုင် အောင်
 ဖြစ်သတည်း။ အကြောင်း မူကား သူတပါးတို့သည် လူပရိယာယ် နှင့်
 အပြစ် သွေးဆောင် ခြင်း ဌာ လှည့် ဖျား ပြောဆိုသဖြင့် ငါတို့သည် နောက်
 ၁၆ တဖန် ခပ်သိမ်းသော ဩဝါဒလေတို့ကို ၍ ဖရိုဖရဲ လွင့်သွားသော သူ
 ငယ်မဖြစ် ဘဲလျက် မေတ္တာစိတ် နှင့် သမ္မာတရားကို ဟောပြောသ
 ၁၇ ဖြင့် ဥက္ကောင်း တည်း ဟူသော ခရစ်တော် မှာ အရာရာတို့ နှို ကြီး ပွား
 ၁၈ ကြမည် အကြောင်း တည်း။ ထို ဥက္ကောင်း မှ အဆစ် အပိုင်း များ တို့သည်
 အား ဖြည့်သဖြင့် တကိုယ် လုံးသည် စေတပ် ထုံး ဖွဲ့လျက် အသီးအသီး အ
 ၁၉ ဂါများ ကိုယ်ငန်း ကိုယ်တာ အတိုင်း ပြုပြင်သည် နှင့် အညီ မိမိကိုယ်ကို
 မေတ္တာ နှို တည်ဆောက်ခြင်း ဌာ ကိုယ်ကို ကြီး ပွား စေ၏။ ။

ထိုကြောင့် တပါး အမျိုးသား အချား တို့သည် လျှပ်ပေါ်သော စိတ် နှင့်
 ၂၀ ကျင့်သည် နည်းတူသင် တို့သည် နောက်တဖန် မကျင့်မည် အကြောင်း။
 ၂၁ ငါသည် သခင်ဘုရား ကဆင့် ဆို၍ မှာလိုက် ပေ၏။ ထိုသူတို့သည်
 ညာဏ်အလင်း ကွယ်သည် ဖြစ်၍ နှစ် လုံး မိုက်မဲသော အား ဖြင့် မော
 ဟယ့် လွှမ်း သော့ ကြောင့် ဘုရား သခင် ၏ အသက် နှင့် ကွာ ရှင်း လျက်

၁၈ ဖြစ်ကြ၏။ ထိုသူတို့သည်စိတ်ကြင်နာခြင်းမရှိ။ တပ်မက်ခြင်းအလွန်
 ၂၀ ပြင်း သည် နှင့်ညစ် ညူး သောအကျင့်အမျိုးမျိုး ကို ကျိုးစား၍ကျင့်ရ
 ၂၁ အောင်မိမိတို့ကိုကိလေသာလက် သို့အပ်လိုက် ကြ၏။ ထိုသို့သောအ
 ၂၂ တတ် ကို သင်တို့သည် ခရစ်တော်ထံသင် ကြပြီး မဟုတ်။ သင်တို့မူ
 ၂၃ ကားအထက်ကကျင်လည်ကြသည်အရာမှာလှည့်စား တတ်သောလော
 ၂၄ ဘစိတ် တို့ဖြင့် ပုပ် စပ် သောလူဟောင်း ကိုချွတ်ပယ်၍စိတ်နှစ်လုံးသ
 ၂၅ ဘောသစ်ကိုရသည်ဖြစ်၍မှန် သောဖြောင့်မတ်ခြင်း။ သန့်ရှင်း ခြင်း
 ၂၆ ပါရမီအားဖြင့်ဘုရားသခင်၏အတူအမျှဖန်ဆင်းသောလူသစ်ကိုယူ
 ၂၇ တင်ဝတ်ဆောင်မည် အကြောင်း။ ခရစ် တော်၏စကားကိုကြားနာရ
 ၂၈ သည်ဖြစ်၍ယေရှုခံသမ္မာတရားရှိသည်နှင့် အညီသင် တို့သည်ထိုသ
 ၂၉ ခင်ထံနည်းခံကြပြီးသတည်း။

၂၀ ထိုကြောင့် မုသာစကားကိုပယ်ရှား၍မှန် သောစကားကိုသာအချင်း
 ၂၁ ချင်းအားလုံးပြောကြလော့။ အကြောင်းမူကား။ ငါတို့သည်အချင်းချင်း
 ၂၂ အင်္ဂါချင်းဖြစ်ကြ၏။ အမျက်ထွက်သောအားဖြင့် အပြစ်မရှိစေနှင့်။
 ၂၃ အမျက်မပြေဘဲနေမဝင်စေနှင့်။ မာရ်နတ်ကိုအခွင့်မပေးကြနှင့်။ မိုး
 ၂၄ တတ်သောသူသည် နောက်တဖန်မမိုး ဘဲနေ ၍ ဆင်းရဲသောသူအား
 ၂၅ ပေးကမ်းဝေငှရန်ရှိရအောင်မိမိလက်နှင့်ကောင်း သောအလုပ်ကိုလုပ်
 ၂၆ ဆောင်အားထုတ်ပါလေစေ။ ညစ်ညူးသောစကားတစ်ခုနဲ့ကိုမူသင်
 ၂၇ တို့နှုတ်ထဲမှမထွက် စေနှင့်။ ကြားနာသောသူတို့ နှိ အကျိုး ရှိရအောင်
 ၂၈ တည်ဆောက်စရာဖို့ကောင်းစွန်သောစကားကိုသုံးဆောင်ကြလော့။
 ၂၉ ရွေးနှုတ်ခြင်းလေ့ရက် ထိုင်အောင်သင်တို့ကိုတံဆိပ်ခတ်တော်မူသော
 ၃၀ ဘုရား သခင်၏သန့်ရှင်းသောစိညည် တော်ဝမ်နည်း အောင် မပြုကြ
 ၃၁ နှင့်။ စိတ်တိုခြင်း။ စိတ်ဆိုးခြင်း။ အမျက်ထွက်ခြင်း။ အော်ဟစ်ငေါက်
 ၃၂ ငေါ်ခြင်း။ သူအသရေပျက် အောင်ပြောဆိုခြင်း တို့ကိုငုတ်သူအကျိုး ကို
 ၃၃ မနာလိုသောစိတ်ကိုငုတ်သင်တို့မှစင်စင်ပယ်ရှားကြလော့။ အချင်းချင်း
 ၃၄ ကျေးဇူး ပြုခြင်း။ သနား စွဲမက် ခြင်း။ ဘုရား သခင်သည်ခရစ်တော်
 ၃၅ ကြောင့်သင်တို့၏အပြစ်ကိုလွှတ်တော်မူသကဲ့သို့အချင်းချင်း အပြစ်
 ၃၆ လွှတ်ခြင်းရှိကြလော့။ ထိုသို့သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ ချစ်သား
 ၃၇ ဖြစ်ကြသည်နှင့် အညီ ဘုရားသခင် ကျင့်တော်မူသည်နည်းတူကျင့်
 ၃၈ ကြလော့။ ခရစ်တော်သည်ငါတို့ကိုချစ်တော်မူသောအားဖြင့်ဘုရား

၁ သခင်ရှေ့တော်၌ မွှေးကြိုင်စွာ အနံ့ရှိအောင် မိမိကို ပူဇော်သကာဖြင့်
 ၂ ၎င်း ယ၏ ဖြင့် ၎င်း ငါတို့အတွက် မိမိစွန့်တော်မူသည် နည်းတူသင်တို့
 ၃ သည် မေတ္တာတရား၌ ကျင်လည်ကြလော့။ ။ မတရားသော
 ၄ မေရန်၌ မှီဝဲခြင်း။ အမျိုးမျိုး သောက်လေသာညစ်ညူးခြင်း။ လောဘ
 ၅ ဖွန်ကျူးခြင်း အမှုတို့ကို သန့်ရှင်းသူတို့သည် ရှောင်သင့်သည် အတိုင်း
 ၆ စကားဖြင့် မှုမဆက်ဆံကြနှင့်။ မတော်လျော်သော ညှဉ်းပျက်ရယ်
 ၇ ပျက်ပြယ်သော စကားများကိုလည်း ပယ်၍ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း
 ၈ သော စကားကိုသာ ချီးမွမ်းကြလော့။ မတရားသော မေရန်၌ မှီဝဲသော
 ၉ သူညစ်ညူးစွာ ပြုသောသူ။ ရုပ်တုကို ကိုးကွယ်သော သူနှင့် တူသော
 ၁၀ လောဘဖွန်ကျူးသော သူတရားတယောက် မှုမရစ်တော်ဘုရားသခင်
 ၁၁ ၏ နိုင်ငံ၌ အမွေမခံရသည်ကို သင်တို့ သိကြ၏။ လျှပ်ပေါ်သော စကား
 ၁၂ ဖြင့် အဘယ်သူမျှ သင်တို့ကို မလှည့်ပျားစေနှင့်။ ထိုအမှုကြောင့် ဘုရား
 ၁၃ သခင်၏ အမျက်တော်သည် ညှဉ်းဆန်သော သူတို့အပေါ်၌ သင့်ရောက်
 ၁၄ ပေ၏။ ထိုကြောင့် သူတို့နှင့် ဆက်ဆံ၍ မကျင့်ကြံနှင့်။ အထက်ကာလ
 ၁၅ ၌ သင်တို့သည် မှောင်မိုက်အတိဖြစ်ကြ၏။ ယခုမူကား သခင်ဘုရား၌
 ၁၆ အလင်းဖြစ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ အလင်း၏ သားကဲ့သို့ ကျင့်နေကြလော့။
 ၁၇ အလင်းတော်၏ အကျိုးမူကား အလုံးစုံသော ကောင်းမွန်ခြင်း။ မြှောင့်
 ၁၈ မတ်ခြင်း။ သစ္စာ စောင့်ခြင်း ဖြစ်သတည်း။ သခင်ဘုရား နှစ်သက်
 ၁၉ တော်မူသော အရာ အဘယ်အရာ ဖြစ်သည့် ကိလေကျက်ခြင်းရှိကြ
 ၂၀ လော့။ အကျိုးမဲ့သော မှောင်မိုက်အမှုတို့နှင့် မဆက်ဆံသည်သာမက
 ၂၁ ထိုအမှုတို့ထံ အပြစ်တင်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား။ သူတို့သည်
 ၂၂ ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ ပြုသော အမှုအရာတို့ကို စကားပြောကာ မျှန်အညစ်
 ၂၃ အညူးပါသေး၏။ အပြစ်တင်ဖွယ်သော အရာရှိသမျှတို့သည် အလင်း
 ၂၄ ဖြင့် ထင်ရှားခြင်းရှိကြ၏။ ထင်ရှားစေတတ်သော အရာရှိသမျှသည်
 ၂၅ လည်း အလင်းဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် အိပ်ပြော်သော သူ။ နိုးလော့။ သေ
 ၂၆ ခြင်းမှ ထမြောက်လော့။ သို့ပြု၍ ခေတ်တော်သည် သင်အား အလင်းကို
 ၂၇ ထွတ်တော်မူမည် ဟု ဆိုသတည်း။ ။ ထိုကြောင့် ပညာမဲ့ကဲ့
 ၂၈ သို့မဟုတ်။ ပညာရှိကဲ့သို့ စေ့စေ့မြေ့မြေ့ကျင့်ဆောင်မည် အကြောင်း။
 ၂၉ သတိပြုကြလော့။ ယခု နေ့ရက်ကာလတို့သည် ဆိုးယုတ်သော ကြောင့်
 ၃၀ အချိန်ကာလကို ရွေးနှုတ်ဆယ်ယူကြလော့။ ထိုကြောင့် သတိမဲ့သော
 ၃၁ သူမဖြစ်သဖြင့် သခင်ဘုရား၏ အလိုတော်ရှိရာကို ပိုင်းချားသိသော

- ၁၀ သူဖြစ်ကြလော့။ ဗ္ဗန်ကျ။ စေတတ်စောဝပျစ်ရည် နှင့်ရစ်မူးခြင်း
- ၁၁ ကိုရှောင်သဖြင့်မိညည်တော်နှင့် ပြည့်စုံလျက်ရှိကြလော့။ ဆာလံသီချင်း မှစသောဓမ္မသီချင်း အမျိုးမျိုး တို့ကို အချင်းချင်း ပြော ဆိုဖတ် ရွတ်ချီးညွတ်သောစိတ်နှစ်လုံးနှင့်သခင်ဘုရားရှေ့ကျူး ဧြသီချင်း
- ၂၀ ဆိုကြလော့။ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏နာမတော်ကိုအမှီပြုသဖြင့်ခမည်းတော်ဘုရားသခင်ရှေ့အရာရာ နှိ ကျေးဇူးတော်ကိုကာလအစည်ချီးမွမ်း၍သျှောက်ကြလော့။

- ၂၁ ခရစ်တော်ကိုခန့်ညားသောအားဖြင့်အချင်းချင်းတယောက်အောက်
- ၂၂ တယောက်နှိမ့်ချလျက်နေကြလော့။ အချင်းမိမ္မတို့။ သခင်ဘုရားအုပ်စိုးတော်မူခြင်းကိုဝန်ခံသကဲ့သို့ကိုယ်ခင်ပွန်း အုပ်စိုးခြင်းကိုဝန်ခံကြ
- ၂၃ လော့။ အကြောင်း မူကား။ ခရစ်တော်သည် အသင်း တော်၏အပေါ်မှာခေါင်းဖြစ် တော်မူသကဲ့သို့ယောကျ်ားသည် မိမိခင်ပွန်း၏အပေါ်မှာခေါင်းဖြစ်၏။ ခရစ်တော်သည်လည်းမိမိကိုယ် ကိုကယ်တင်သော
- ၂၄ သူ ဖြစ်တော်မူ၏။ အသင်းတော်သည်ခရစ်တော်အုပ်စိုးတော်မူခြင်းကိုဝန်ခံသကဲ့သို့မိမ္မတို့လည်းကိုယ်ခင်ပွန်းအုပ်စိုးခြင်း ကိုအရာရာ နှိ
- ၂၅ ခံရမည်။ အချင်း ယောကျ်ား တို့။ ခရစ် တော်သည် အသင်းတော်ကိုချစ်တော်မူသကဲ့သို့သင်တို့လည်း ကိုယ် ခင်ပွန်း ကိုချစ်ကြလော့။
- ၂၆ ထိုအသင်းတော်သည်သန့်ရှင်းလျက်အပြစ်ကင်းလျက် ရှိသည်ဖြစ်၍
- ၂၇ အညစ်အကြေးတင်ခြင်း။ အငေ့တွန့်ခြင်းမှစသည်တို့နှင့်လွတ်လပ်သဖြင့်အသရေတင့်တယ်လျက် ရှိသောအသင်းတော်ကိုခရစ်တော်သည် မိမိအား ဆက် သလိုသော ငှါနှုတ်ကပတ်တော်အား ဖြင့် ရေချိုး ရာ နှိ ဆေးကြောသန့်ရှင်းစေမည်အကြောင်း။ ထိုအသင်းတော်အဖို့အလိုငှါ
- ၂၈ ကိုယ် ကိုကိုယ်စွန့်တော်မူ၏။ ထိုနည်း တူ။ ယောကျ်ားတို့သည်မိမိကိုယ်ကိုချစ်သကဲ့သို့မိမိခင်ပွန်းကိုချစ်အပ်၏။ ခင်ပွန်းကိုချစ်သော
- ၂၉ သူသည်ကိုယ် ကိုချစ်သောသူဖြစ်၏။ ကိုယ်အသားကိုမုန်းသောသူတယောက်မျှမရှိပြီ။ သခင်ဘုရားသည်အသင်းတော်ကိုကျေး မွေး ပြုစုတော်မူသကဲ့သို့လူတိုင်းသည်ကိုယ်အသားကိုကျေးမွေးပြုစုတတ်၏။
- ၃၀ အကယ်၍ငါတို့သည်သခင်ဘုရား၏အသားတော်အရိုး တော်တို့အဝင်
- ၃၁ ဖြစ်လျက်ကိုယ်တော် မြတ် ၏အင်္ဂါဖြစ်ကြ၏။ ထို အကြောင်းကြောင့် ယောကျ်ား သည်ကိုယ်မိဘကိုစွန့်၍ကိုယ်ခင်ပွန်းနှိစိတ်သဖြင့်ထိုသူ

၃၂ နှစ်ယောက် တို့သည် တသားတကျိတ်တည်း ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ဤအရာ
 သည် အထွန်နက်ခဲ သော အရာ ဖြစ်ပေ၏။ ထိုသို့ ငါ ဆိုသော် ခရစ်တော်
 ၃၃ နှင့် အသင်းတော် ကို ရည်၍ ဆိုသတည်း။ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့ အသီးအသီး
 ကိုယ်ကိုယ် ချစ်သကဲ့သို့ ကိုယ်ခင် ပွန်းကို ချစ် ကြလော့။ မိမ္မသည်
 ၁ လည်း ကိုယ်ခင် ပွန်းကို ရိုသေခြင်း ရှိစေလော့။ ။ သားသမီးတို့၊
 သခင် ဘုရား ၏ အလိုတော်နှင့် အညီ မိဘစကား ကို နား ထောင်ကြ
 ၂။ ၃ လော့။ မိဘစကား ကို နား ထောင်ခြင်း အမှုသည် တရား သော အမှု
 ဖြစ်၏။ မိဘအား ရိုသေစွာ ကျင့်လော့။ ဤပညတ် တော်ကား သင်သည်
 ကောင်းစား ၍ ပြည် တော် နှိ အသက်ရှည် လတုံ့ဟူသော ဂတိတော်နှင့်
 ၄ ဆိုင် သော ပဋ္ဌမပညတ် ဖြစ်၏။ အဖတို့။ ကိုယ် သား သမီး စိတ်ဆိုး
 အောင်ချုပ်ချယ်ခြင်း ကို မပြုကြနှင့်။ သခင်ဘုရား ၏ အလိုတော်နှင့် အ
 ၅ ညီဆု မှုသွန် သင် လျက် ကျေး ဓွေး ကြလော့။ အစေခံ ကျွန် တို့။ ခရစ်
 တော် ကို နား ထောင် သကဲ့သို့ လောကီသခင် ကို ကြောက် နှံ့တုန်လှုပ်
 ၆ ခြင်းနှင့် စိတ်နှစ် ခွမရှိဘဲ နား ထောင်ကြလော့။ လူတို့ စိတ် နူးညွတ်စေ
 သော သူကဲ့သို့ မျက်မှောက် နှိ သားနား ထောင်သည် မဟုတ်။ ခရစ်တော်
 ၇ ၏ ကျွန် ကဲ့သို့ စေတနာနှင့် ဘုရားသခင် ၏ အလိုတော်ကို ပြု၍ လူအ
 စေကို သာမခံ။ ကြည်ညိုသော စိတ် နှင့် သခင်ဘုရား ၏ အစေကို ခံကြ
 ၈ လော့။ ကောင်း သော အကျင့် ကို ကျင့် သော သူမည်သည် ကား ကျွန်
 ဖြစ်စေ။ လူလွတ်ဖြစ် စေ။ သခင် ဘုရား ထက်တော် မှ အကျိုး ကို ရမည်
 ၉ ဟု သိမှတ်ကြလော့။ သခင်တို့။ ချမ်းချောက်ခြင်း ကို ချုပ်တည်း သဖြင့်
 ကိုယ်ကျွန် တို့ကို ထိုနည်း ဘုပြုကြလော့။ သင်တို့ ၏ သခင်သည် ကောင်း
 ကင်ဘုံ နှိ ရှိတော် မူသည် ကို ၎င်းထို သခင်သည် မျက်နှာ ကို မှတ်တော် မေ့
 သည် ကို ၎င်းသိမှတ်ကြလော့။

၁၀ ကြွင်းသေးသော စကား ဟူမူကား။ ညီအစ်ကို တို့။ သခင်ဘုရား အား
 ၁၁ ဖြင့် ၎င်း တန်ခိုးတော် အရှိန် အား ဖြင့် ၎င်း ခိုင်ခံ့ခြင်း ရှိကြလော့။ ဓာရီ
 နတ် ၏ ပရိယာယ် တို့ကို ဆီး တား နှိ မည် အကြောင်း။ ဘုရားသခင်
 ၁၂ ပြင်ဆင်တော် မူသော လက်နက် ချွံကို ဝတ်ဆောင်ကြလော့။ အကြောင်း
 မူကား။ အသွေး အသား ရှိသော ရန်သူ တို့ နှင့် သာဝါ တို့သည် ဆိုင်ပြိုင်
 တိုက်လံကြသည် မဟုတ်။ အထွန်အမြတ် တို့နှင့် ၎င်း အာဏာစက်တို့နှင့်
 ၎င်းလောက် မှောင်မိုက် နှိ အစိုး တရ ပြုလုပ် သော မင်းတို့နှင့် ၎င်းမိုက်

ကောင်းကင်၌နေသောနတ်ဆိုးတို့နှင့်၎င်းငါတို့သည် ဆိုင်ဖြိုင် ထိုက်လံ
 ၁၃ ရကြ၏။ ထိုကြောင့်ခဲယဉ်းဆိုးယုတ်သောနေ့ရက်ကာလ၌ဆီးတား
 ၁၄ နှိုင်းသဖြင့်ကိစ္စအလုံးစုံတို့ကိုပြီးစီး၍ခဲနေနှိုင်းမည်အကြောင်း။ ဘုရား
 ၁၅ သခင်ပြင်ဆင်တော်မူသောလက်နက်စုံကိုယူဆောင်ကြလော့။ သစ္စာ
 ၁၆ တည်း ဟူသောခါးပန်းကို စည်းလျက် ဖြောင့်မတ်ခြင်း ပါရမီတည်း
 ၁၇ ဟူသောရင်ဘွဲ့ကိုဝတ်ဖွဲ့လျက် ညိမ်သက်ခြင်းနှင့်ရှည်သောဝေင်္ဂေလီ
 ၁၈ တရားကိုဟောပြောအံ့သောငှါပြင်ဆင်သောအဖြစ် တည်း ဟူသော
 ၁၉ ခြေစွပ်ကိုစွပ်လျက်ခဲနေကြလော့။ မာရ်နတ်ပြစ်ခတ်သေခါးစက်ထက်
 ၂၀ နက်ကိုကာသတ် နှိုင်းသောရုံကြည်ခြင်း တည်း ဟူသောဈားကိုထည်း
 ၂၁ ခပ်သိမ်းသောလက်နက်တို့အပေါ်မှာထပ်၍ယူဆောင်ကြလော့။ ကယ်
 ၂၂ တင်ခြင်း တည်း ဟူသောသံခမောက် ကို ၎င်း ဘုရား သခင်၏နှုတ်က
 ၂၃ ပတ်တည်းဟူသောဝိညာဉ်တော်၏ခါးကို၎င်းယူကြလော့။ ကာလအ
 ၂၄ စည်စိတ် နှစ် လုံး ပါလျက် ဆုတောင်း ပဋ္ဌနာဂါခြင်း အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့်
 ၂၅ တောင်း လျှောက် ကြလော့။ ထို သို့ဆုတောင်း ခြင်း ငှါအားမလော့ဘဲ
 ၂၆ လျက် ငါမှစ၍ သန့်ရှင်း သူအပေါင်း တို့အဖို့ဆုတောင်းလျက် စောင့်
 ၂၇ ရှောက်ကြလော့။ ငါသည် ဝေင်္ဂေလီတရား ကြောင့် သံကြိုးဖြင့်ချည်
 ၂၈ နှောင်ခြင်းကိုခံလျက် သံတမန်အမှုကိုပြုနေသည် ဖြစ်၍ ထိုတရား၏
 ၂၉ နက်ခဲသောအရာကိုဖော်ပြခြင်း ငှါငါသည် နှုတ်ကိုရဲရင့် စွာ ဖွင့်လှစ်
 ၃၀ ခြင်း အခွင့် ရှိရမည် အကြောင်း ကို၎င်း ထိုတရား ကို ဟောပြောအပ်
 ၃၁ သည် နှင့် အညီရဲရင့် စွာဟောပြောရမည် အကြောင်း ကို၎င်း ငါအဖို့
 ၃၂ ထည်းဆုတောင်းကြလော့။ ။သင်တို့သည်ငါပြုမူသောအ
 ၃၃ ကြောင်းအရာများတို့ကိုသိရအောင်သခင်ဘုရားထံသစ္စာရှိသောဆ
 ၃၄ ရာတည်းဟူသော၊ ငါချစ် သောညီထွေစိတ်သည် သင်တို့အား အလုံးစုံ
 ၃၅ တို့ကိုဖော်ပြလိမ့်မည်။ သင်တို့သည်ငါတို့အကြောင်းအရာများကိုသိ
 ၃၆ မည် အကြောင်းနှင့် ထိုသူသည် သင် တို့စိတ်နှစ်လုံးကို သက်သာစေ
 ၃၇ မည်အကြောင်း။ ထိုသူကိုသင်တို့ဆီသို့ငါစေလိုက်ပေ၏။ ညီအစ်ကို
 ၃၈ တို့အား ညိမ်သက်ခြင်း ဖြစ်ပါစေသော။ ခမည်း တော်ဘုရားက၎င်းသ
 ၃၉ ခင်ယေရှုခရစ်က၎င်းရုံကြည်ခြင်းနှင့်ချစ်ခြင်းမေတ္တာဖြစ်ပါစေသော။
 ၄၀ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်ကို အမှန်ချစ်သောသူအပေါင်း တို့ ၌ ကျေးဇူး
 ၄၁ တော်ဖြစ်စေတည်း။ အာမင်။

။ဖေကံ ဩဝါဒဝါ ပြီး၏။

။ ဖိလိပ္ပိုသြဝါဒစာ ။

- ၁ ယေရှုခရစ် ၏ ကျွန် ဖြစ် သောပေါလုနှင့် ထိမော သေကဖိလိပ္ပို၌ နှစ်
- ၂ သောသင်းအုပ်နှင့်သင်းထောက် တို့ မှစ၍ ယေရှုခရစ်အားဖြင့် သန့်
- ၃ ရှင်းသောသူအပေါင်းတို့ကိုကြားလိုက်ပါ၏။ သခင်ယေရှုခရစ်နှင့်
- ၄ ငါတို့အဗဗဏ္ဍားဟူသောဘုရားသခင်အထံတော်ကကျေးဇူး တော်နှင့်
- ၅ ညီမ်သက်ခြင်းသင်တို့အားဖြစ်ပါစေသော။ ။ ငါသည်ဆု
- ၆ တောင်း ပဋ္ဌနာပြုသောအခါခါဝမ် မြောက်သောစိတ်နှင့် သင်တို့အား
- ၇ လုံးအဖို့အစဉ်ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုလျက်သင်တို့ကိုအောင်းမေ့သောအ
- ၈ ခါခါသင်တို့သည်ရှေ့ဦးစွာနေ့ရက်မှစ၍ ယခုတိုင်အောင်သင်တို့သည်
- ၉ ဝေပင်လယ်တရားကို ဆက်ဆံ၍ ခံစား ကြောင်းကိုငါထောက်သဖြင့်ဘု
- ၁၀ ရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပါ၏။ သင်တို့တွင်ကောင်းသော
- ၁၁ အမှုကိုပြုစပြုတော်မူသောသူသည်ယေရှုခရစ်၏နေ့ရက် တိုင်အောင်
- ၁၂ ပြီးစီးလျက်ပြုတော်မူမည်အရာကိုငါစိတ်စွဲလမ်းလျက်ရှိ၏။ သင်တို့
- ၁၃ အရာ နှစ်လည်း ဤသို့ငါယူအပ်၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ငါ
- ၁၄ သည်အကျည်း ခံရသည်အရာမှာ၎င်း ဝေပင်လယ်တရားဘက် သက်သေ
- ၁၅ ခံ၍ထိုတရားကိုတည်စေသည်အရာမှာ၎င်းငါခံရသောကျေးဇူးတော်
- ၁၆ ကိုသင်တို့အားလုံး သည် ဆက် ဆံကြသည် ဖြစ် ၍ ငါမေတ္တာရောက်
- ၁၇ သောသူဖြစ်ကြ၏။ ငါသည်ယေရှုခရစ်၏ မေတ္တာကရုဏာနှင့်သင်
- ၁၈ တို့အား လုံးကိုအဘယ်မျှလောက်လွမ်းသည်ဟုဘုရားသခင်သည်ငါ
- ၁၉ သက်သေဖြစ်တော်မူ၏။ ငါသည်အဘယ်သို့ဆုတောင်းသနည်းဟူ
- ၂၀ မူကား။ သင်တို့သည်ကောင်းမြတ်သောအရာတို့ကိုပိုင်းချားနှစ်သက်
- ၂၁ ရအောင်ညာဏ်ပညာအမျိုးမျိုးအားဖြင့်မေတ္တာပါရမီတိုး ပွား၍ပြ
- ၂၂ ည့်စုံမည်အကြောင်း။ ယေရှုခရစ်အားဖြင့်ဘုရားသခင်၏ဘုန်းအသ
- ၂၃ ရေတော်ကိုထင်ရှားစေတတ် သောဖြောင့်မတ်ခြင်းအကျိုး နှင့်သင်တို့
- ၂၄ သည်ပြည့်စုံ၍ခရစ်တော်၏ နေ့ရက် တိုင် အောင် စိတ်ကြည်ဖြူလျက်
- ၂၅ တိမ်းလဲစရာအကြောင်းနှင့်ကင်းလွတ်လျက်နေရမည်အကြောင်း။ ငါ
- ၂၆ ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြု၏။ ညီအစ်ကိုတို့။ ငါနှစ်ရောက်သော

အမှုအရာတို့သည် ဇေဝိဂေလိတရား ကို မဖြစ်တား သည် သာမက ပြုစု
၁၃ သည် ဟု သင်တို့ သိခြင်း ငှါ ငါ အလို ရှိ၏။ ထိုသို့ အား ဖြင့် ခရစ် တော်
၁၄ ကြောင့် ငါ ခံရသော ချည် နှောင်ခြင်း အရာသည် ခုန့် တော် နှိ အန့်အ
၁၅ ပြားထင်ရှားသည် သာမက ခပ်သိမ်းသော အရပ် နှိ ထင်ရှား ရှိ၏။ သ
၁၆ ခင် ဘုရား နှိ ညီအစ် ကိုအများ တို့သည် ငါ ခံရသော ချည် နှောင်ခြင်း
၁၇ အား ဖြင့် ရုံမှားသော စိတ်နှင့် ကင်းလွတ်၍ ကြောက် ရှုံခြင်း မရှိဘဲ နှုတ်
၁၈ ကပတ်တရား စကား ကိုသာ ၍ ဟောပြော ဝံ့ကြ၏။ လူအချို့တို့သည်
၁၉ ညူစုရန် တွေ့သော အား ဖြင့် ခရစ် တော်၏ တရား ကို ဟောပြော ကြ၏။
၂၀ အချို့တို့သည် စေတနာ စိတ်နှင့် ဟောပြော ကြ၏။ ငါသည် ဇေဝိဂေလိတ
၂၁ ရား ကို ထောက်မရ အောင် ခန့်ထား သော သူဖြစ် ကြောင်း ကို ဤ သူတို့
၂၂ သည် သိ၍ ခရစ် တော်၏ တရား ကို မေတ္တာ စိတ်နှင့် ဟောပြော ကြ၏။
၂၃ ထိုသူတို့သည် ကြည် ဖြူသော စိတ်မရှိ။ ငါချည် နှောင် ခြင်း ကို ခံသည်
၂၄ တွင် သာ၍ ဆင်း ရဲစေမည် အကြံ ရှိ ၍ ရန် တွေ့ချင် သော စိတ် နှင့် ဟော
၂၅ ပြော ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ အဘယ် သို့ နည်း ။ လျှို့ဝှက်၍ ဟော
၂၆ ပြော သည် ဖြစ် စေ။ သစ္စာ ရှိ ၍ ဟောပြော သည် ဖြစ်စေ။ အဘယ် သို့
၂၇ သော အား ဖြင့် ဟောပြော သည် ပြစ်စေ။ ခရစ် တော်၏ တရား ကို ဟော
၂၈ ပြော ခြင်း ရှိ၏။ ထိုအရာ နှိ ငါ ယခု ဝမ်း မြောက်၏။ နောင် နှိ လည်း ဝမ်း
၂၉ မြောက် လိမ့်မည်။ အဘယ် ကြောင့် နည်း ဟူ မူကား။ ငါသည် အလျှင်း
၃၀ ရှက် ကြောက် ခြင်း မရှိဘဲ ရဲရင့် ခြင်း နှင့် ပြည့်စုံ၍ အသက် ဂှင် သည် ဖြစ်
၃၁ စေ။ သေသည် ဖြစ် စေ။ ငါ ကိုယ် ခန္ဓာ နှိ ခရစ် တော် သည် အစည် မပြတ်
၃၂ ဂုဏ် အသရေ ထင် ရှား သကဲ့သို့ ယခုပင် ထင် ရှား တော်မူမည် ဟု ငါ
၃၃ မျှော်လင့် အား ကြီး ၍ တောင့် တသည် နှင့် အညီသင် တို့ ဆုတောင်း သ
၃၄ ဖြင့် ၎င်း ယေရှု ခရစ် ၏ ဝိညာဉ် တော် မစေ သဖြင့် ၎င်း ဤ အကြောင်း အရာ
၃၅ သည် ငါ ကို ကယ် တင် သော အကြောင်း ဖြစ် မည် ဟု ငါ သိ၏။ ငါ အသက်
၃၆ ဂှင် သည် အရာ မှာ ခရစ် တော် ဖြစ် ၏။ သေလျှင် မူကား သာ ၍ အကျိုး ရှိ
၃၇ ၏။ ဤ ကိုယ် ခန္ဓာ နှိ ငါ သည် အသက် ဂှင် လျှင် ငါ ပြုသော အမှု ၏ အကျိုး
၃၈ ကား ထို သို့ သော အကျိုး ဖြစ် ၏။ သို့သော် လည်း ဘယ် သင်း ရွေး ယူ
၃၉ ကောင်း သည် ကို ငါ မသိ။ ထို အကျိုး နှစ်ပါး ကြား မှာ ယခု ငါ အကျည်း
၄၀ ခံ၏။ ရုတေ့၍ ခရစ် တော် နှင့် အတူ နေခြင်း ငှါ တောင့် တလို ချင် သော
၄၁ စိတ် ရှိ၏။ သာ ၍ အလွန် ထူး မြတ် သော အကျိုး ဖြစ်၏။ သို့သော် လည်း
၄၂ ကိုယ် ခန္ဓာ နှိ ငါ နေဦး လျှင် သင် တို့ အကျိုး သာ ၍ ရှိ လိမ့်မည်။ ထို သို့ ရှိ

။ ဝီရိယိယံ ဩဝါဒစာ။

၂၀ လိမ္မံမည် ဟုရုံများ ခြင်း နှင့် ကင်း သည် ဖြစ်၍ သင်တို့ဆီသို့ ငါတစ်
ရောက်လာသောအား ဖြင့်သင်တို့သည် ယေရှုခရစ် ကို အမှီပြု၍ ငါအ
တွက်သာ၍ ကြွားဝါဝမ်မြောက်ခြင်း ရှိရအောင် သင်တို့သည် တိုးပွား
မည်အကြောင်း။ ရုံကြည် သဖြင့်ဝမ်မြောက် မည် အကြောင်း။ ငါသည်
ကိုယ်ခန္ဓာ ခွဲနေ၍ သင်တို့အား လုံး နှင့်ပေါင်း ဖော်ရမည်ဟု ငါသိ၏။

၂၁ ။ သင်တို့သည် ရန်သူများ ကြောင့် အလျှင်း မကြောက်ရွံ့
တုန်လှုပ်ဘဲ တပါး တည်း သောစိတ် ဝိညာဉ် နှစ်ကည်၍ ဝေဂေလိတရား
နှင့် ဆိုင်သော ရုံကြည်ခြင်း အဖို့ အလို့ ငှါတညီတညွတ်တည်း ကျိုးစား
အား ထုတ်ကြသည် အကြောင်း အရာကို ငါချောက် လာ ၍ သင်တို့နှင့်
မျက်မှောက်တွေ့သည် ဖြစ်စေ။ ကွာလျက်နေသည် ဖြစ်စေ။ ငါကြားသိ
ပါမည် အကြောင်း။ ခရစ်တော်၏ ဝေဂေလိတရား နှင့် အထိုက်အလျှောက်
၂၂ က်ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်များ ကိုပြု၍ သာနေကြလော့။ ထိုသို့ ရန်သူများ
ကြောင့် အလျှင်း မကြောက်ရွံ့မတုန်လှုပ် သော အကြောင်း အရာသည်
သူတို့ နှိပ်ဖျက်စီးခြင်း၏ နိမိတ်လက္ခဏာ ဖြစ်သော်လည်း ဘုရားသခင်စီ
ရင်တော်မူသော အားဖြင့် သင်တို့ နှစ်ကား ကယ်တင်ခြင်း၏ နိမိတ်လက္ခ
၂၃ ဇာပင်ဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့် နည်း ဟူမူကား။ သင် တို့သည် အ
၃၀ ထက် ကမြင်သည် အတိုင်း။ ယခုလည်း ကြားသည် အတိုင်း ငါခံရသော
ထိုက်ထံခြင်း ကို ခံသည်နည်း တူသင် တို့သည် ခံကြသည် ဖြစ်၍ ခရစ်
တော် ကို ရုံကြည် ခြင်း အ နှင့် ဖွတ်ပါး။ ခရစ် တော်အတွက် ဆင်းရဲခံ
ခြင်း အခွင့်ကို ကျေးဇူးတော်အား ဖြင့် ရကြ၏။

၁ ထိုကြောင့် ခရစ်တော် နှစ်သက် သာ ခြင်း ဖြစ် စေ။ မေတ္တာ နှင့် စပ်ဆိုင်
သောချမ်းသာ ဖြစ်စေ။ ဝိညာဉ်တော်၏ ပေါင်းစော် ဆက်ဆံခြင်း ဖြစ်
၂ စေ။ သနားစုံမက်ခြင်း ကရုဏာ ဖြစ် စေ။ တပါးပါး ရှိသည်မှန်လျှင်
၃ သင်တို့ သည် အချင်းချင်း ချစ်ကြ၍ စိတ်ကွဲပြား ဘဲတလုံး တဝတည်း
၄ ကြံစည်ခြင်း နှင့် တကွသဘောတညီ တညွတ် တည်း ရှိသောအားဖြင့်
၅ ငါဝမ်မြောက် ခြင်း ကို ပြည့်စုံစေကြလော့။ ရန်တွေ့လျှင် သောစိတ် အ
ချည်း နှိုးကျော်စေခက် နှိုကို တပ်မက်သော စိတ်ရှိ၍ အဘယ် ကိစ္စမျိုး
၆ ကြံနှင့်။ သူတပါးသည် ကိုယ်ထက် သာ၍ ကောင်းမြတ် သည် ဟု နှိမ့်ချ
သောစိတ်ရှိ၍ တဖောက်ကို တဖောက် ထင်မှတ်ကြလော့။ ကိုယ်ဂုဏ်
အသရေကို သာ မရှုမမှတ်ဘဲ သူဂုဏ် အသရေကို အချင်းချင်း ရှုမှတ်ကြ

၁ ဟော့။ ယေရှုခရစ်နှိဂါသောထိုစိတ်စာအောက်သင်တို့နှိလည်းရှိစေ
 ၂ ကြလော့။ ထိုသခင်သည်ဘုရားသခင်၏သဏ္ဍာန်တော်နှင့်ပြည့်စုံ
 ၃ တော်မူသည်ဖြစ်၍ကိုယ်ကိုဘုရားသခင်နှင့်တူစေသည် အရာမှာလူ
 ၄ ယူခြင်းအမှုမပါဟုထင်မှတ်လျက်ပင် မိမိအသရေကိုမိမိစွန့်၍အ
 ၅ စေခံကျန်၏သဏ္ဍာန်ကိုယူဆောင်သဖြင့်လူကဲ့သို့သောအဖြစ်နှိဖွား
 ၆ မြင်တော်မူ၏။ ထိုသို့လူ၏လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံလျက် အသေခံခြင်း
 ၇ သာမည မကလက်ဝါးကပ်တိုင် မှာ အသေခံခြင်းတိုင် အောင် အစေ
 ၈ ကျန်ခံ၍မိမိကိုမိမိနှိမ့်ချတော်မူ၏။ ထိုကြောင့်ဘုရားသခင်သည်
 ၉ ကိုယ်တော်ကိုအလွန်ချီးမြှောက်၍ဘွဲ့နာမတကာထက်ကြီးမြတ်သော
 ၁၀ ဘွဲ့နာမကိုပေးသနားတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား။ ကောင်းကင်
 ၁၁ သတ္တဝါ။မြေကြီးသတ္တဝါ။မြေကြီးအောက်သတ္တဝါ ရှိရှိသမျှတို့သည်
 ၁၂ ယေရှု၏ ဘွဲ့နာမတော် ကိုခူးထောက်၍ ယေရှုခရစ်သည် သခင်ဖြစ်
 ၁၃ တော်မူ၏ဟုနှုတ်နှင့်ဝန်ခံသဖြင့်ခမည်းတော်ဘုရား၏ဘုန်းအသရေ
 ၁၄ တော်ကိုထင်ရှားစေကြမည်အကြောင်းတည်း။ ။သို့ဖြစ်၍
 ၁၅ ငါချစ်သူအို။သင်တို့သည်ငါမျက်မှောက် နှိနားထောင်သည်သာမက
 ၁၆ ငါကွာလျက် ရှိသော်လည်းအစဉ်နားထောင်ကြသည့်နှင့်အညီကြောက်
 ၁၇ စွံတုန်လှုပ်သောစိတ်နှင့်ကိုယ်ကယ်တင်ခြင်းကိုကိုယ်ကျိုးစားအား
 ၁၈ ထုတ်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား။သင်တို့သည်အလိုရှိရအောင်၎င်း
 ၁၉ အကျင့်ကျင့်ရအောင်၎င်း သင်တို့အထဲ၌ စေတနာ တော်အား ဖြင့်ပြု
 ၂၀ ပြင်တော်မူသော သူကားဘုရားသခင်ပေတည်း။ သင်တို့ပြုလေရာ
 ၂၁ ရာနှိသူတပါးကိုအပြစ်တင်ခြင်း။ အချင်းချင်းညှင်းခုံခြင်းမရှိဘဲပြု
 ၂၂ ကြလော့။ သို့ပြုလျှင်အပြစ်တင်ခွင့်မရှိ။အဘယ်သူကိုမျှမပြစ်မှား
 ၂၃ ဘဲနေ၍မဖြောင့်မမှန်ဖောက်ပြန်သောလူမျိုးအထဲ၌ အဘယ်အပြစ်
 ၂၄ မျှမပါသော ဘုရားသခင်၏ သားဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ အသက်ရှင်ခြင်း
 ၂၅ နှင့်ဆိုင်သော နှုတ်ကပတ်တရားကိုပြုသ၍ စကြဝဠာ၌ နေလကြယ်
 ၂၆ ခုကွတ်ကဲ့သို့ထိုလူမျိုးအထဲ၌ထွန်းလင်းကြလော့။ သို့ပြုလျှင်ငါသည်
 ၂၇ အကျိုးမရှိဘဲလျက် အမှုကိုဆောင်ရွက်သည် မဟုတ်ကြောင်းနှင့်အ
 ၂၈ ကျိုးမရှိဘဲလျက် ကျိုးစားအား ထုတ်သည် မဟုတ်ကြောင်းကိုငါ
 ၂၉ ထောက်၍ ခရစ်တော်၏ နေ့ရက်၌ ကြားဝါဝမ်မြောက်ခြင်း ရှိလိမ့်
 ၃၀ မည်။ ။ထိုမျှမက။သင်တို့ရုံကြည်ခြင်းကိုပူဇော်တင်လှူသော
 ၃၁ ယဇ်အပေါ်မှာငါ ကိုလောင်းသော်လည်းဝမ်မြောက်ခြင်းရှိ၏။သင်

။ ပိထိပ္ပိတ္တဝါဒဝံ။

၁၀ ထို့အားလုံးနှင့်အတူဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏ ထိုနည်းတူ သင်တို့သည်
 ၁၅ လည်းဝမ်းမြောက်ကြလော့။ ငါနှင့်အတူဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြလော့။
 သင်တို့အကြောင်းအရာများ ကိုငါသိ၍ စိတ်သက်သာခြင်း ငှါတိမော
 ၂၀ သေကိုသင်တို့ ဆီသို့များမကြာ စေလိုက်မည် အကြောင်း။ သခင်ယေ
 ၂၅ ရှုခရစ်၌ ငါ့ခွဲခြင်းရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ သူသည်
 ၃၀ သင်တို့အကျိုး ကိုကြည့်၍ ရှုချင်သော စေတနာစိတ် ရှိသကဲ့သို့ စိတ်သ
 ၃၅ ဘောတူသောသူ တယောက် မျှငါ့၌မရှိ။ အားလုံးကို သည် ယေရှုခ
 ၄၀ ရစ်၏အကျိုးကိုမရှာ။ ကိုယ်အကျိုးကိုသာရှာကြ၏။ သို့သော်လည်း
 ၄၅ သားသည်အဖနှင့်အတူဆောင် ရွက်သကဲ့သို့သူသည်ငါနှင့်အတူဝေ
 ၅၀ ဂေလိတရားအမှုကိုအမှန်ဆောင် ရွက်သည် ဟုသူပြသောသက်သေ
 ၅၅ ကိုသင်တို့သိကြ၏။ ထိုကြောင့်ငါ့အဘယ်သို့ဖြစ်မည်ဟုငါသိသော
 ၆၀ အခါသူကိုသင်တို့ဆီသို့ချက်ချင်းစေလိုက်မည်ငါကြံစဉ်မျှော်လင့်လျက်
 ၆၅ နေ၏။ ထိုမျှမက။ ငါကိုယ်တိုင်သင်တို့ဆီသို့များမကြာလာမည်ဟုသ
 ၇၀ ခင်ဘုရား အားဖြင့် ရုံမှတ်စွာ လမ်းသောစိတ်ရှိ၏။ ။ သို့သော်
 ၇၅ လည်းဆောင်ရွက်ခြင်း။ စစ်တိုက်ခြင်းအမှု၌ငါအပေါင်းအဖော်ငါကို
 ၈၀ ပြုရသောသူတည်းဟူသောသင်တို့တမန်။ ငါ့ညီပေဖြော့စိတ်ကိုသင်
 ၈၅ တို့ဆီသို့စေလိုက်သင့်သည်ဟုငါထင်မှတ်၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း
 ၉၀ ဟူမူကား။ သူသည် နာကြောင်း ကိုသင်တို့ကြား သိသော့ ကြောင့်သူ
 ၉၅ သည်သင်တို့အားလုံးကို လွှမ်းမတ်စိတ်မသာ နေ၏။ သူသည် သေလျ
 ၁၀၀ အောင်နာသည် မှန်၏။ ထိုအခါဘုရား သခင်သည် သူကိုသနားတော်
 ၁၀၅ မူ၏။ သူကိုသာသနားတော်မူသည်မဟုတ်။ ငါ့၌ဝမ်းနည်းခြင်းအဆင့်
 ၁၁၀ ဆင့်အထပ် ထပ်မရှိ စေ ခြင်း ငှါငါကိုလည်း သနားတော်မူ၏။ ထို
 ၁၁၅ ကြောင့်သင်တို့သည် သူကိုတဖန် တွေ့မြင်၍ ဝမ်းမြောက် ရအောင်ငင်
 ၁၂၀ ငါသည်လည်း သက်သာရအောင်ငင်သူကိုသာ၍ ကျိုး စားသည်နှင့်ငါ
 ၁၂၅ စေလိုက်၏။ သို့ဖြစ်၍ သခင်ဘုရား ကိုထောက်သဖြင့်ဝမ်းမြောက်
 ၁၃၀ သောစိတ်နှင့်သူကိုလက်ခံသိမ်းဆည်း ကြလော့။ ထိုသို့သောသူတို့ကို
 ၁၃၅ ရှိသေလေးမြတ်ကြလော့။ အကြောင်း မူကား။ သင်တို့သည် ငါကိုပြုရ
 ၁၄၀ ၍မပြည့်စုံသောဝတ်ကိုသူသည်ပြည့်စုံစေခြင်းငှါကိုယ်အသတ်ကိုမ
 ၁၄၅ မှတ်ဘဲခရစ်တော်၏အမှုကြောင့်သေခြင်းသို့ရောက်လုနီးပြီး။

၁ ကြွင်း သေး သောစကား ဟူမူကား။ ငါ့ညီ အစ်ကိုတို့။ သခင်ဘုရား၌

ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြလော့။ အထပ်ထပ်ငါ့ ရေးထားသော်လည်း ငါပင်
 ၂ ပန်းခြင်းမရှိ။ သင်တို့သည်လည်း လုံခြုံခြင်း ရှိလိမ့်မည်။ နွေးတို့ကို
 ၃ ရှောင်ကြလော့။ မကောင်းသော အကျင့် ကျကျင့် သောသူတို့ကို ရှောင်
 ၄ ကြလော့။ ဇာတ်သွင်း မဂီလာ ကျိခံရောင်ဆောင်သောသူတို့ ကိုရှောင်
 ၅ ကြလော့။ ငါတို့သည်စိတ်ဝိညာဉ်အား ဖြင့်ဘုရား သခင်ကို ကိုးကွယ်
 ၆ ဤဇာတ်ဒွိ ကိုး စားခြင်းမရှိဘဲ ယေရှု ခရစ်နှိသာကြွားဝါဝမ်းမြောက်
 ၇ သောသူဖြစ်၍ မှန်သောဇာတ်သွင်း မူဂီလာကျိခံသောသူဖြစ်ကြ၏။
 ၈ သို့သော်လည်း ငါဖြစ်လျှင် ဇာတ်ဒွိ ကိုးစားစရာ အကြောင်းရှိ၏။ အ
 ၉ ချားသူမည်သည့်ကားဇာတ်ဒွိ ကိုးစားစရာ အကြောင်းရှိသည်ဟုထင်
 ၁၀ လျှင်ငါမူကားသာ၍ရှိ၏။ ငါသည်ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့ ဒွိဇာတ်
 ၁၁ သွင်းမဂီလာကျိခံ၏။ ဤသရေလအမျိုး။ ဗဝာမိန်အန္တယ်ဖြစ်၏။ ဟေဗြ
 ၁၂ လူမှဆင်းသက်သော ဟေဗြလူ စစ်ဖြစ်၏။ တရားအား ဖြင့်ဇာရိဂှုလူ
 ၁၃ ဖြစ်၏။ စိတ်အားကြီး ခြင်းကို မေးသော် ငါသည် အသင်း တော်ကို
 ၁၄ ညည်းဆဲသောသူဖြစ်၏။ ပညတ် တရားအားဖြင့် ရသောကုသိုလ်ကို
 ၁၅ မေးပြန်သော်ငါသည် အပြစ် တင် ခွင့် မရှိ သောသူဖြစ်၏။ သို့သော်
 ၁၆ လည်းငါအကျိုးစီးပွားကိုပြု ရသောအရာရှိသမျှတို့ ကျိန်းသောအရာ
 ၁၇ ကဲ့သို့ ခရစ်တော်ကြောင့် ငါထင်မှတ်၏။ ထိုမျှမက။ ငါသခင်ယေရှု
 ၁၈ ခရစ်ကိုထိသော ပညာသည် အဘယ်မျှလောက်မြတ်သည်ကိုထောက်
 ၁၉ ၍ ခပ်သိမ်းသော အရာ တို့ကိုကျိန်းထိုက် သော အရာ ကဲ့သို့ ငါ ထင်မှတ်
 ၂၀ ၍။ ထိုသခင်ကြောင့် ခပ်သိမ်းသော အရာ တို့ကိုအကျိုးခံရပြီး။ သေခြင်း
 ၂၁ မှထမြောက်သော အခွင့်ကိုငါရ နှိုင်း ကောင်းလျှင် ကျိပ်တော်သည် အ
 ၂၂ သေခံတော်မူသည်နည်းတူ ငါသည်လည်း အသေခံ၍ ထိုသခင် ကို ၎င်း
 ၂၃ ထမြောက်တော်မူခြင်း တန်ခိုးကို ငိုဆင်းရဲခံတော်မူခြင်းကို ဆက်ဆံ၍
 ၂၄ ခံခြင်းကို ၎င်းထိကွန် ခြင်း ငှါပညတ်တရား အားဖြင့် ရသော ကိုယ်ကု
 ၂၅ သိုလ်ကိုမကိုးစားဘဲ ခရစ်တော်ကိုရုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် ရသောကု
 ၂၆ သိုလ်တည်းဟူသော ရုံကြည်ခြင်းကိုထောက်၍ ဘုရားသခင်ပေးတော်
 ၂၇ မူသောကုသိုလ်ဟော်ကို ကိုးစားသဖြင့် ခရစ်တော်ကို အမြတ်ရ၍ ထို
 ၂၈ သခင်နှိတည်းပါမည် အကြောင်း။ ခပ်သိမ်းသော အရာ တို့ကိုမစင်ကဲ့
 ၂၉ သို့ ငါထင်မှတ်၏။ ထိုသို့သို့သော် အကျိုးခံရပြီး။ စုံလင်ခြင်း သို့ရောက်
 ၃၀ ရပြီး ဟုငါမဆိုလို့။ အကြင်အကျိုးကိုပေးခြင်း ငှါခရစ်တော်သည် ငါကို
 ၃၁ ကိုင်စွဲတော်မူ၏။ ထိုအကျိုးကို ကိုင်မိရအောင် ငါပြေး၍ လိုက်သေး၏။

၄

။ ဖိလိစ္ဆိ ဩဝါဒစာ။

၁၃

။ ညီအစ်ကိုတို့။ ငါ့ကို မိမြီးဟု ကိုယ်ကို ကိုယ်မထင်သော်

၁၄

လည်း ငါ့ပြုသော အမှုတရားဟူမူကား။ နောက်ကျသော အရာတို့ကို မမှတ်

၁၅

ဘဲ ရှေ့၌ ရှိသော အရာတို့ကို မျှော်လင့်အား ကြီး၍ ယေရှုခရစ်အား

၁၆

ဖြင့် ဘုရားသခင်သည် အထက်အရပ်မှ ခေါ်တော်မူခြင်းနှင့် ဆိုင်သော

၁၇

ဆုကို ရအောင် ပန်းတုံးတိုင် ဆီသို့ ငါလိုက်ပြေး၏။ ထိုကြောင့် စုံလင်

၁၈

သော သူ့ရှိသမျှတို့။ ဤသို့ သောသဘောရှိကြစို့။ သင်တို့သည် တစ်တရ

၁၉

သော အရာ၌ သဘောချားနားလျှင် ထိုအရာကို ပင်ဘုရားသခင်ဖော်

၂၀

ပြုတော်မူလိမ့်မည်။ သို့မဟုတ် သော်လည်း ယခု၌ သမျှအတိုင်း ကျင့်

၂၁

ကြစို့။ ညီအစ်ကိုတို့။ ငါ့ကျင့်သည်နည်းတူအားလုံး တညီတည်း ကျင့်

၂၂

ကြလော့။ ငါတို့သည် ပေးသော ပုံသက်သေနှင့် အညီ ကျင့်သော သူတို့

၂၃

ကိုလည်း ရှုမှတ်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား။ အထက်က အဖန်ဖန် ငါ

၂၄

ပြော၍ ယခုပင် မျက်ရည်ကျလျက်နှင့် ပြောသည့်အတိုင်း ခရစ်တော်၏

၂၅

လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို ရန်ဘက်ပြု၍ ကျင့်သော သူအများရှိ၏။ ထိုသူ

၂၆

တို့သည် ပျက်စီးခြင်း၌ လမ်ဆုံးသတည်း။ သူတို့ဘုရားမူကား မိမိတို့

၂၇

ဝမ်းပေတည်း။ မိမိတို့ရှက်ကြောက်ဖွယ်သော အကျင့်၌ သာ မိမိကြွား

၂၈

ဝါကြ၏။ လောကီအရာကို သာစိတ်စွဲလမ်ခြင်းရှိကြ၏။ ငါတို့ကျင့်

၂၉

သော အကျင့်မူကား ကောင်းကင်ဘုံနှင့် ဝပ်ဆိုင်လျက်ရှိ၏။ ကယ်တင်

၃၀

တော်မူသော သခင်ရှင်ယေရှုခရစ်သည် ကောင်းကင်ဘုံမှ ကြွတော်မူ

၃၁

မည်ဟု ငါတို့မျှော်လင့်လျက်နေကြ၏။ ထိုသခင်သည် ဝပ်သိမ်းသော အ

၃၂

ရာကို ပင်မိမိအောက်၌ နှိမ့်ချခွင့်တော်မူသော ပြုပြင်အားထုတ်ခြင်း

၃၃

အားဖြင့် ရှုတ်ချလျက်ရှိသော ငါတို့၏ကိုယ်ခန္ဓာကို ဘုရားအသေနှင့်

၃၄

ပြည့်စုံသော ကိုယ်ခန္ဓာတော်နည်းတူ အသစ်ပြင်ဆင်တော်မူလတံ့။

၃၅

ထိုကြောင့် ငါဝမ်းမြောက်ခြင်း အကြောင်း။ ငါဦးရစ်သရဖူတည်း ဟူ

၃၆

သော ငါချစ်၍ အဖွန်လွှမ်းသော ညီအစ်ကိုအချစ်တို့။ ငါဆိုခဲ့ပြီးသည်

၃၇

အတိုင်း သခင်ဘုရား၌ တည်နေကြလော့။

၂ ဝေဝေါဒိ နှင့် သူ့ ချွတ်သည် သခင် ဘုရား၌ သဘော တညီ တညွတ်တ
ညည်းရှိမည် အကြောင်း။ နှစ် ပါးစလုံး ကို ငါတောင်း ပန် သွေးဆောင်
၃ ပါ၏။ အချင်း ငါလုပ်ဖော်ဆောင်ဖက်စစ်။ သင်ကိုလည်း ငါတောင်း
ပန်၏။ ငါနှင့် ကလေးမင်မှစ၍ အသက်စာရင်းဝင်၍ အချားသော ငါ၏
လုပ်ဖော်ဆောင် ဖက်နှင့် အတူ ဝေဝေလိတရားကို ဟောပြောသော အ

မှုန္တိကုဉ္စိကျီး စားအား ထုတ် သောမိမ္မတို့ ကို မစထောက်ပံ့လော့။
 ၄ သခင်ဘုရား၌ အစည် မပြတ်ဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိကြလော့။ တဖန်ငါ
 ၅ ဆိုသည်ကား။ ဝမ်းမြောက်ကြလော့။ လူအပေါင်းတို့ရှေ့၌ သင်တို့ဖြဉ်း
 ၆ ညှင်း ခြင်းသဘောထင်ရှား စေလော့။ သခင်ဘုရားသည် အနီးအပါး
 ၇ ရှိတော်မူ၏။ အဘယ်အမှု၌ မျှစိုးရိမ်ခြင်း မရှိဘဲ အရာရာ၌ ကျေးဇူး
 ၈ တော်ကိုချီးမွမ်းခြင်းနှင့် တကွ ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြု သောအားဖြင့် သင်
 ၉ တို့ တောင်း ပန်လျှင် ရာ တို့ ကိုဘု ရား သခင် အား ကြားလျှောက် ကြ
 ၁၀ လော့။ သို့ပြုလျှင် အဘယ် သူမျှကြံ၍ မရှိနိုင် သောဘုရား သခင်၏
 ၁၁ ညိမ်သက်ခြင်းသည် ယေရှုခရစ် အားဖြင့် သင်တို့စိတ်နှစ် လုံးတို့ကို
 ၁၂ စောင့် မလိမ့်မည်။ ကြွင်းသေး သော စကား ဟူမူကား။ ညီအစ်ကို
 ၁၃ တို့။ သမ္မာ တရား နှင့် ညီ ညွတ် သော အကျင့်။ လျှောက် ပတ်သော အ
 ၁၄ ကျင့်။ ဖြောင့် မတ်သော အကျင့်။ စင်ကြယ် သော အကျင့်။ သူတပါး ၌
 ၁၅ ကျေးဇူး ပြုသော အကျင့်။ ကောင်းသော သိတင်းနှင့် ပြည့်စုံသော အကျင့်
 ၁၆ ရှိသမျှတို့ကို ၎င်းတပါးပါးသော ပါရမီ။ တပါးပါးသော အချီးအမွှမ်းနှင့်
 ၁၇ စပ်ဆိုင်သော အကျင့်တို့ကို ၎င်းကြံစည်ဆင်ချင်ကြလော့။ သင်တို့သည်
 ၁၈ အထက်ကသင် ယူ၍ ငါ၌ ကြား မြင်ခဲ့ ပြီး သမျှတို့ကို ကျင့်ကြလော့။ သို့
 ၁၉ ကျင့်လျှင် ညိမ်သက် ခြင်း အရှင်။ ဘုရားသခင် သံညံ့ သင်တို့ဆီမှာ ရှိ
 ၂၀ တော်မူလိမ့်မည်။ ။ အင်တန်ကာလ ကြားပြီး မှ ယခု ပင်ငါ အ
 ၂၁ ဖို့အလို ငါကြည့် ရှုပြု စုသော စေတနာစိတ်ကို သင်တို့သည် တဖန်နှိုး
 ၂၂ ဆော်ကြသည်ဖြစ်၍ သခင်ဘုရား ၌ ငါအဖွဲ့ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။
 ၂၃ ထို စေတနာစိတ်သည် အထက်ကရှိ သော် လည်း အဆင် မသင့် ပြီး။
 ၂၄ ထိုသို့ ငါဆို သော် ကိုယ် ဆင်းရဲ ကို ရည်စောင့် ၍ ဆိုသည် မဟုတ်။ အ
 ၂၅ ဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ငါတွေ့ကြို သမျှသော အခြင်း အရာတို့၌
 ၂၆ ရောင့်ရဲသော စိတ်ရှိ အောင်ငါ သင်မိပြီး။ ရှုတ်ချခြင်းကို ၎်ကြွယ်ဝခြင်း
 ၂၇ ကို ၎်ငါ ခံတတ်၏။ အရပ်ထိုင်း အရာရာ ၌ စား၍ ဝခြင်း။ မွတ်သိပ်ခြင်း။
 ၂၈ စည်းစိမ်ရှိခြင်း။ ဆင်းရဲခြင်းတို့ကို ခံရအောင် ငါ သင်မိပြီး။ ငါကို ခွန်
 ၂၉ အားနှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူသော သူအားဖြင့် ခပ်သိမ်းသော အရာကို ငါ
 ၃၀ တတ်စွမ်းနိုင်၏။ သို့သော် လည်း ဆင်းရဲဒုက္ခကို ငါ ခံစည် အခါ သင်တို့
 ၃၁ သည် ငါနှင့် ဆက်ဆံသည် ဖြစ်၍ ကောင်းမွန် စွာ ပြုကြပြီး။ ဖိလိပ္ပို မြို့
 ၃၂ သားတို့။ ဝေံဂေလိ တရားကို ဟောစပြု၍ မါကေဒေါနီ ပြည်မှ ငါထွက်ဆဲ
 ၃၃ ရှိသော အခါ အဖူအခြင်း။ အဖူခံခြင်း အမှု၌ သင်တို့ မှတပါး အဘယ်

။ကောလောသဲဩဝါဒဝ။

၁ အသင်းတော်မျှတ၍နှင့်မဆက်ဆံကြ။ သက်သာလော့နိတ်မြို့၌ငါရှိစဉ်
 ၁၆ ပင်ဝါလီသောအရာကိုသင်တို့သည် နှင် ကြိမ်တိုင်အောင် ပေးလိုက်
 ၁၇ ကြ၏။ ထိုထို့သို့သော်အမှုကိုငါရှာသည် မဟုတ်။ သင် တို့အတွက်
 ၁၈ ကြွယ်ဝသောအကျိုးကိုငါရှာ၏။ ယခုအခါအရာရာ၌ငါရတတ်၏။
 ၁၉ နှာကြွယ်ဝ၏။ မွှေးကြိုင်သော အနံ့နှင့် ပြည့်စုံ၍ ဘုရားသခင်နှင့်သက်
 ၂၀ အားရတော်မူသောထစ်တည်းဟူသောသင်တို့ပေးလိုက် သောအရာ
 ၂၁ တို့ကိုဖေဖြောဗိတ်ဏက်ဖူငါခံရသည်ဖြစ်၍ငါကြွယ်ဝလျက်ရှိ၏။ ငါ
 ၂၂ ဘုရားသခင်သည်ဘုန်းအာနုဘော်၌စံပယ် တော်မူသောစည်းစိမ်ရှိ
 ၂၃ သည် အတိုင်းသင်တို့အလိုရှိသမျှတို့ကိုယေရှုခရစ် အား ဖြင့်ပြည့်စုံ
 ၂၄ စေကော်မူလိမ့်မည်။ ငါတို့အဖတည်းဟူသောဘုရားသခင်သည်က
 ၂၅ ဟာအဆက်ဆက်ဘုန်းကြီးတော်မူစေတည်း။ အာမင်။

၂၆ ယေရှုခရစ်၌ရှိသောသန့်ရှင်းသူအားလုံးကိုနှုတ်ဆက်ကြပါ။ ငါနှင့်အ
 ၂၇ တူရှိသောညီအစ်ကိုမှစ၍ သန့်ရှင်းသူအားလုံးတို့သည်သင်တို့ကိုနှုတ်
 ၂၈ ဆက်ကြ၏။ ကဲသာဘုရင်၏ခန်းတော်၌ နေသောသန့်ရှင်းသူတို့သည်
 ၂၉ အထူးသဖြင့်နှုတ် ဆက် ကြ၏။ သခင်ယေရှုခရစ် ၏ကျေးဇူးတော်
 ၃၀ သင်တို့အားလုံး၌ဖြစ်စေတည်း။ အာမင်။

။ဖိလိပ္ပိဩဝါဒဝါဒဖြီး၏။

။ကောလောသဲဩဝါဒဝ။

၁ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်အားဖြင့် ယေရှုခရစ်၏ တမန်တော်ဖြစ်
 ၂ သောငါ ပေါလုနှင့် ငါ့ညီတိမောသေက ကောလောသဲမြို့၌ နေသော
 ၃ သန့်ရှင်းသူတည်းဟူသော။ ခရစ်တော်ကိုရှုကြည့် သော ညီအစ်ကိုတို့
 ၄ ကိုကြားလိုက်ပါ၏။ ငါတို့အဖတည်းဟူသောဘုရားသခင်အထံတော်
 ၅ ကကျေးဇူးတော်နှင့်ညီမသက် ခြင်းသင်တို့အား ဖြစ်ပါစေသော။

၆။၁။ ။ သမ္မာတရားတည်းဟူသောဝေံဂေလိတရားကိုသင်တို့
 ၇ သည်အထက်ကကြားသိကြသည် အတိုင်း သင်တို့အဖို့ ကောင်းကင်ဘုံ
 ၈ ၌သိုထားသောဈေးလင်္ဂရာကိုသင်တို့သည် ထောက်၍ယေရှုခရစ်၌
 ၉ ကြည့်ခြင်းကိုရှင်သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့၌ ချစ်ခြင်းကိုရှင်ငါတို့သည်
 ၁၀ ကြားပြီးသျှင်သင်တို့အဖို့အစည်မပြတ်ဆုတောင်း၍ ငါတို့သခင်ယေ

၆ ရှုခရစ်၏ခမည်းတော်တည်းပူသောဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို
 ၇ ချီးမွမ်းကြ၏။ ထိုတရားသည်လောကီနိုင်ငံလုံးကိုနှံ့ပြားသည့်နှင့်အညီ
 ၈ သင်တို့ဆီသို့ရောက်ခဲ့ပြီး။ သင်တို့နှိုအသီးသီးခြင်း။ ကျီးပွားခြင်းကိုပြု
 ၉ သည့်နည်းတူအရပ်ရပ်ပြုတတ်၏။ သင်တို့အမှု၌သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံ၍
 ၁၀ ခရစ်တော်ထံဆရာဖြစ်သောငါတို့ချစ်သောကျွန်ချင်းပေဖြစ်သည်
 ၁၁ သင်တို့ကိုသွန်သင်သည်အတိုင်း သင်တို့သည် ကြား၍ဘုရား သခင်
 ၁၂ ၏ကျေးဇူးတော်ကို မှန်ကန်စွာဝန်ခံသောနေ့မှစ၍ထိုသို့သောအကျိုး
 ၁၃ ရှိ၏။ သင်တို့နှိုဗိညာဉ်တော်ပြုပြင်သောမေတ္တာကိုပေဖြစ်သည်တို့
 ၁၄ အားပြခဲ့ပြီး။ ။ ထိုကြောင့်ငါတို့သည်ကြားရသည်နေ့မှစ
 ၁၅ ၍ သင်တို့အဖို့အလိုငှါအစည်မပြတ်ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြု၍ နေ၏။ ဆု
 ၁၆ တောင်းသောအချက်ဟူမူကား။ သင်တို့သည်ကောင်းသောအကျင့်အ
 ၁၇ မျိုးမျိုးတည်း ဟူလောအသီး ကျိသီးခြင်း။ ဘုရား သခင် ကျိသိသော
 ၁၈ ညာဏ်တိုးပွားခြင်းရှိ၍ ၎င်း ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့်အရာရာ၌
 ၁၉ သည်းခံခြင်း။ စိတ်ရှည်ခြင်းအလိုငှါဘုန်းကြီးသောတန်ခိုးတော်အ
 ၂၀ တိုင်းခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံ၍ ၎င်း ခမည်းတော်ဘုရား၏ကျေးဇူးတော်
 ၂၁ ကျင့်၍အရာရာ၌ နှစ်သက်စေတော်မူခြင်း ငှါပညာအမျိုးမျိုး။ မွေ
 ၂၂ ညာဏ်အမျိုးမျိုးအားဖြင့်အလိုတော်ကိုအကုန်အစင်နားလည်ပါမည်
 ၂၃ အကြောင်းဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြု၏။ အလင်း၌နေသောသန့်ရှင်းသူတို့
 ၂၄ ၏အမွေကိုငါတို့သည်ဆက်ဆံဝင်စားထိုက်မည်အကြောင်း။ ကျေးဇူး
 ၂၅ ပြုတော်မူ၏။ မှောင်မိုက်တန်ခိုးမှလည်းငါတို့ကို နှုတ်၍ချစ်တော်မူ
 ၂၆ သောသား၏နိုင်ငံထဲသို့သွင်းတော်မူ၏။ ထိုသားတော်အားဖြင့်အ
 ၂၇ ပြစ်လွှတ်ခြင်းတည်းဟူသောရွေးခြင်းကျေးဇူး ကိုငါတို့သည်ခံရကြ
 ၂၈ ၍။ ။ ထိုသားတော်သည်မျက်မြင်မရသောဘုရားသခင်
 ၂၉ ၏ပုံသဏ္ဍာန်တော်ဖြစ်၏။ နိဗ္ဗိဒ္ဓသတ္တဝါအပေါင်းတို့တွင်လည်းသား
 ၃၀ ဦးဖြစ်တော်မူ၏။ အဘတော်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ထိုသားတော်
 ၃၁ သည်ကောင်းကင်ပေါ်။ ခြေကြီးပေါ်မှာရှိသမျှသောဂူပအရာ။ အဂူပ
 ၃၂ အရာ။ ဂာဇပဗ္ဗင်ဖြစ်စေ။ အစိုးရခြင်းတန်ခိုးဖြစ်စေ။ အထွဋ်အမြတ်
 ၃၃ ဖြစ်စေ။ အာဏာစက်ဖြစ်စေ။ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ဖန်ဆင်း
 ၃၄ တော်မူ၏။ ထိုသခင်အားဖြင့်၎င်းထိုသခင်အဖို့အလိုငှါ၎င်းခပ်သိမ်း
 ၃၅ ရောအရာတို့သည်ဖန်ဆင်းလျက်ဖြစ်ကြ၏။ သားတော်သည်လည်း

။ကောလောသံဃဝါဒဝါ။

ခပ်သိမ်းသောအရာမဖြစ်မီရှိတော်မူ၍ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည်
 ၈၈ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်သာတည်ကြ၏။ အသင်းတော်တည်းဟူသော
 ၉၀ ကိုယ် ၏ ခေါင်း ဖြစ် တော်မူ၏။ အရာရာ နှ့် ထူးမြတ်ရအောင်မူထအ
 ၉၂ ရင်းဖြစ်၍ သေခြင်းမှအဦးဆုံး ဖွားမြင်သောသူဖြစ်တော်မူ၏။ အ
 ၉၄ ဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ခပ်သိမ်းသော ပြည့်စုံခြင်းအားလုံး
 ၉၆ သည်သားတော်နှ့်ကျိန်းဝပ်တော်မူခြင်းငှါငင် လက်ဝါးကပ်ထိုင်မှာ
 ၉၈ သွန်းသောအသွေးတော်အား ဖြင့်ရန် ကျိ ညှိမ်း စေ၍ ကောင်းကင်အ
 ၉၉ ရာဖြစ်စေ။ မြေကြီး အရာ ဖြစ် စေ။ ခပ်သိမ်းသော အရာ တို့ကိုသာ
 ၉၉ တော်အားဖြင့်ဘုရားသခင်နှင့် မိဿဟာယဖွဲ့စေခြင်း ငှါငင် အလိုရှိ
 ၉၉ တော်မူ၏။ ။အထက်ကဘုရားသခင်နှင့်ကွာရှင်း၍ဆီး
 ၉၉ ညှစ်သောအကျင့်ကိုကျင့်သဖြင့်စိတ် နှစ်လုံး နှ့် ရန် သူဖြစ်သောသင်
 ၉၉ တို့ကိုကိုယ်ခန္ဓာတော်နှ့်အသေခံတော်မူသောအားဖြင့်ယခုမိဿဟာ
 ၉၉ ယဖွဲ့စေတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား။ သင်တို့သည် နေရာကျခြင်း၊
 ၉၉ တည်ကြည် ခြင်း နှင့် တကွမြဲ မြဲစွာရုံကြည် သည် ဖြစ်၍ ကောင်းကင်
 ၉၉ အောက် ရှိရှိသ မျှသော ဝေနေယျသတ္တဝါတို့ အား ဟောပြော သော၊
 ၉၉ သင်တို့ကြား ခဲ့ပြီး သောဝေဂေလိတရား ၏မျှော်လင့် ခြင်း မရွေ့လျော
 ၉၉ ဘဲနေကြလျှင်သန့်ရှင်းစင်ကြယ်လျက် အပြစ် တင် ခွင့်နှင့်ကင်းထွတ်
 ၉၉ လျက်ရှိသောသင်တို့ကိုရှေ့တော်နှ့်ဆက်သမည်အကြောင်းတည်း။

၉၉ ငါပေါလုသည် ထိုတရားကိုဟောသောဆရာ ဖြစ် သည်နှင့်သင်တို့အ
 ၉၉ ဖို့အလိုငှါဆင်းရဲခံခြင်းနှ့်ယခုဝမ်းမြောက်၍ခရစ်တော်၏ဆင်းရဲဒုက္ခ
 ၉၉ အကြွင်းအကျန်ကိုအသင်းတော်တည်းဟူသောကိုယ် တော်အဖို့အဖို့
 ၉၉ ငှါငါကိုယ်ခန္ဓာနှ့်ငါပြည့်စုံစေ၏။ ရှေးကပ်ကာလပတ်လုံး ဖွက်ထား
 ၉၉ လျက်ရှိသော်လည်း ယခုတွင်သန့်ရှင်းသူတို့အားဖော်ပြသော။ နက်နဲ
 ၉၉ ရာတည်းဟူသောဘုရားသခင် ၏နှုတ်ကပတ်တရား တော်ကိုအကျန်
 ၉၉ အစင်ဟောပြောစေခြင်း ငှါသင်တို့အကျိုး ကျိထောက် ၍ ငါအားအပ်
 ၉၉ ပေးတော်မူသောဘုရားသခင် ၏ သာသနာတော် နှင့် အညီငါသည်
 ၉၉ အသင်းတော်နှ့်ဆရာအဖြစ် သို့ရောက်ရပြီး။ တပါး အမျိုးသားတို့
 ၉၉ တွင်၍နက် နဲ သောအရာနှင့် ဆိုင်သောဘုန်းစည်းစိမ်ကားအဘယ်မျှ
 ၉၉ လောက်ကြီးသည် ကိုသန့်ရှင်းသူတို့သည် သိစေခြင်းငှါဘုရားသခင်
 ၉၉ အလိုရှိတော်မူ၏။ ထိုစည်းစိမ်ကားဘုန်းအသရေကိုမျှော်လင့်ခြင်းအ

၂၆ ကြောင်းတည်းဟူသော။ သင်တို့အထံ၌တည်တော်မူသော ခရစ်တော်
 ပေတည်း။ ခရစ်တော်အား ဖြင့်လူတိုင်း စုံလင်ခြင်း သို့ရောက်၍ လူ
 တိုင်းကို ဆက်သအံ့သော ငှါငါတို့သည် လူတိုင်းကို သတိပေး၍ ပညာ
 အမျိုးမျိုး နှင့် လူတိုင်း ကို ဆုမွန်သွန်သင် ထွက်ခရစ်တော်၏ တရားကို
 ဟောပြောကြ၏။ ထိုသို့အလိုငှါငါသည် အမှုဆောင်ရွက်၍ ငါ၌တန်
 ၁၈၂ လှေရှိ၏။ ။ သင်တို့နှင့် လောကီကိစ္စ သူမြို့သား မှစ၍ ငါ့မျက်နှာ
 ကို မမြင်သော သူ့ရှိသမျှတို့သည် မေတ္တာချင်း နှင့် ထုံးစံ၍ စဉ်းတော်
 ဘုရားနှင့် ခရစ်တော်၏ နက်နဲသော အရာကို နားလည်နိုင်သော။ ဝိစိကိ
 ၃ ဣန္ဒြေကင်းစင်သော ညာဏ်၏ စဉ်းစိမ်အား လုံးရှိ၍ စိတ်နှစ်လုံး သက်
 သာစေမည် အကြောင်း။ အဘယ်မျှလောက် ကြီးသော တိုက်လံခြင်းကို
 ၄ ငါခံရသည်ဟု သင်တို့သိစေခြင်း ငှါငါအလိုရှိ၏။ ထိုနက်နဲသော အ
 ၅ ရာ၌ ပညာဘဏ္ဍာ။ ညာဏ်ဘဏ္ဍာရှိသမျှတို့သည် ဇွက်ထား လျက်ရှိ
 ၆ ၏။ အဘယ် ဖြစ် သော သူမျှ ဖျားယောင်းသော စကား အား ဖြင့်
 ၇ သင်တို့ကို မလှည့် စားရအောင် ဤ စကားကို ငါပြောဆို၏။ ငါသည်
 ကိုယ်ခန္ဓာအား ဖြင့် သင်တို့နှင့် ကွာ၍ နေသော်လည်း စိတ်မိညည်းအား
 ၈ ဖြင့် သင်တို့နှင့် အတူရှိသည် ဖြစ်၍ သင်တို့လျှောက်ပတ်စွာ စီရင်ပြု
 ၉ ပြင်တတ်သည် ကို၎င်းခရစ်တော်၌ ခိုင်ခံ့စွာ ရုံကြည် သည် ကို၎င်းမြင်
 ၁၀ လျှင် ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် သခင်ယေရှုခရစ်
 ၁၁ ကို ခံယူပြီးသည် ဖြစ်၍ ထိုသခင်၌ စိုက်ပျိုးခြင်း။ တည်ဆောက်ခြင်း
 ၁၂ ရှိလျက် ၎င်းနည်းဥပဒေသခံပြီး သည် အတိုင်း ရုံကြည်ခြင်း၌ မြဲမြံစွာ စွ
 ၁၃ လမ်းလျက် ၎င်း ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်းခြင်း နှင့် တကွ ရုံကြည်ခြင်းတိုး
 ၁၄ ပွားပြည့်စုံလျက် ၎င်းထိုသခင်၌ ကျင်လည်ကြလော့။ ။ ခရစ်
 ၁၅ တော်တရားကို မလိုက်။ လူအဆက် ဆက် ခံသော နည်းဥပဒေသကို ၎င်း
 ၁၆ လောကဝံတရားကို ၎င်းလိုက်၍ လောကီပညာ။ အချည်း နှီးပရိယာယ်
 ၁၇ အား ဖြင့် အဘယ်သူမျှ သင်တို့ကို မလေ့ယူမဖျက်ဆီးရအောင် သတိပြုကြ
 ၁၈ လော့။ အကြောင်း မူကား။ ဘုရားသခင်၏ ဇာတိအဖြစ်တော်၏ ပြည့်
 ၁၉ စုံခြင်းအား လုံးသည် ခရစ်တော် ၌ ကိုယ်ထင်ရှားရှိ၍ ကျိန်းဝပ်တော်
 ၂၀ မူ၏။ အထွဋ်အမြတ်။ အာဏာဝက်ရှိသမျှကို အုပ်စိုးတော်မူသော ထို
 ၂၁ သခင်၌ သင်တို့သည် စုံလင်ခြင်း ရှိကြ၏။ ခရစ်တော်၏ ဇာတ်သွင်း
 မင်္ဂလာအား ဖြင့် ဇာတိပကတိ၏ ကိုယ် ကိုပယ်ရှင်း၍ လက်ဖြင့် မလုပ်

သောဇာတ်သွင်းမဂ်ဇာတ်ထိုသခင်ခွဲသင်တို့သည်ခံကြသည်ဖြစ်၍

- ၁၂ ရေနှစ်မဂ်ဇာတ်အားဖြင့်ထိုသခင်နှင့်အတူသင်း ပြုတ်ခြင်း ဂြိုဟ်၏။၎င်း
- ၁၃ ခရစ်တော်ကိုသေခြင်းမှထမြောက်စေတော်မူသောဘုရားသခင်၏
- ၁၄ ပြုပြင်အားထုတ်ခြင်းကိုရုံမှတ်သောအားဖြင့် ရေနှစ်မဂ်ဇာတ်ခံ၍ထို
- ၁၅ သခင်နှင့်အတူထမြောက်ခြင်းသို့ရောက် ကြ၏။ ဒုစရိုက်အပြစ်ခွဲ၎င်း
- ၁၆ ဇာတ်ပကတိ၏ အဇာတ် ခွဲ၎င်း သေလျက် ဂြိုဟ်သောသင်တို့ကိုခရစ်
- ၁၇ တော်နှင့်အတူအသက်ရှင်စေ၍ သင်တို့အပြစ်အားလုံး ကိုကင်းထွတ်
- ၁၈ စေတော်မူ၏။ ငါတို့နှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောဝိနည်းအထုံးအဖွဲ့
- ၁၉ နှင့်စပ်ဆိုင်သောထက်မှတ်ကိုချေလျှင်လက်ဝါးကပ်တိုင် မှာရိုက်ထား
- ၂၀ ၍ငါတို့စပ်ကြားထဲကပယ်ရှင်းတော်မူပြီး။ အထွေအမြတ်။အာဇာတ်
- ၂၁ စက်များကိုလုယူလျှင်ထင်ရှားထုပ်ပြု၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်အားဖြင့်
- ၂၂ အောင်ပွဲကိုခံတော်မူပြီး။

- ၂၃ ထိုကြောင့် ဝား သောက်ခြင်း အရာ။ပွဲနေ့။ လံဆန်း နေ့။ ဥပုသ် နေ့ကို
- ၂၄ စောင့်ခြင်းအရာတွင်သင်တို့ကိုအဘယ်သူမျှမစီရင်စေနှင့်။ ထိုအ
- ၂၅ ရာတို့သည်နောက်ဖြစ်ထံတို့သောအရာတို့၏အရိပ်သာဖြစ်၏။ကိုယ်
- ၂၆ မူကားခရစ်တော်၏ ကိုယ်ဖြစ်၏။ ဥက္ကောင်းတော်ကိုအမှီမပြု။ဇာ
- ၂၇ တိပကတိ၏စိတ်နှစ်လုံးအချည်းနှီးထောင်စွားလျက် မိမိမဆီမမြင်
- ၂၈ သောအရာကိုဝမ်းလျက်စိတ်နှိမ့်ချခြင်း။ကောင်းကင်တမန်ကိုကိုး
- ၂၉ ကွယ်ခြင်းကိုနှစ်သက်သောသူမည်သည် ကားသင်တို့ဆုကိုမလှမယူ
- ၃၀ စေနှင့်။ဥက္ကောင်းတော်မှတစ်ကိုယ်လုံးသည်အဆစ် အပိုင်း အထုံး အဖွဲ့
- ၃၁ များအားဖြင့်အားဖြည့်၍ထုံးဖွဲ့လျက်ဘုရားသခင်၏အလိုတော်နှင့်
- ၃၂ အညီကြီးပွားတတ်၏။ ။သင်တို့သည်ခရစ်တော်နှင့်အ
- ၃၃ တူသေ၍လောကဝံတရား မှရတေ့ကြသည်မှန်လျှင်လောကီအသက်
- ၃၄ ရှင်သကဲ့သို့လူတို့၏ပညတ်ဩဝါဒကိုလိုက်သည် ဖြစ်၍ မထိနှင့်မ
- ၃၅ မြည်းနှင့်။မကိုင်နှင့်ဟူသောပညတ်စကားကိုအဘယ်ကြောင့်နား
- ၃၆ ထောင်ကြသနည်း။ ထိုသို့ပညတ်သောအရာအားလုံးတို့သည်သုံး၍
- ၃၇ ပျက်စီးရှိရာဖြစ်၏။ ထိုသို့သောပညတ်တို့သည်တားကိုယ်အသား
- ၃၈ ကိုဝပြောစွာကျေးဇူးခြင်းနှင့် မဆိုင်။စေတနာရှိ၍ ကိုးကွယ်ခြင်း။
- ၃၉ စိတ်နှိမ့်ချခြင်း။ကိုယ်ကာယကိုဆုမြင်းနှင့်ဆိုင်၍ ပညာရှိရောင်
- ၄၀ ဆောင်သတည်း။ ။အထက်ကဆီခဲပြီးသည်အထိုင်းသင်

၂ တို့သည်ခရစ်တော်နှင့်အတူထမြောက်ကြသည်မှန်လျှင်ဘုရားသခင်
 ၃ ၏လက်ျာတော်ဘက်မှာခရစ်တော်သည် ထိုင်နေတော်မူရာအရပ်၌
 ၄ ရှိသောအထက်အရာတို့ကိုရှာကြလော့။ မြေကြီးပေါ်မှာရှိသောအ
 ၅ ရာတို့ကိုစွဲလမ်းသောစိတ်မရှိစေဘဲလျက်အထက်အရာတို့ကိုသာစိတ်
 ၆ စွဲလမ်းခြင်းရှိကြလော့။ အကြောင်း မူကား။ သင်တို့သည် သေသော
 ၇ သူဖြစ်၍ သင်တို့အသက်သည် ခရစ်တော်နှင့်အတူ ဘုရားသခင်
 ၈ ၌ဖွက်ထားလျက်ရှိ၏။ ငါတို့အသက်တည်းဟူသောခရစ်တော်သည်
 ၉ ထင်ရှားတော်မူသောအခါငါတို့သည်လည်း ထိုသခင်နှင့်အတူဘုန်း
 ၁၀ ကြီး၍ထင်ရှားကြလတံ့။ ။ထိုကြောင့်မတရားသော
 ၁၁ မေရန်၌နှိပ်ခြင်း။ ညစ်ညူးစွာကျင့်ခြင်း။ ကိလေသာပူပန်ခြင်း။ ဆိုး
 ၁၂ ညစ်သောတပ်မက်ခြင်း။ ရုပ်တုကိုကိုးကွယ်ခြင်းနှင့်တူသောလောဘ
 ၁၃ ဝှန်ကျူးခြင်းတည်းဟူသောမြေကြီးပေါ်မှာရှိသောသင်တို့၏ ကိုယ်
 ၁၄ အင်္ဂါတို့ကိုသေစေကြလော့။ ထိုအမှုများကြောင့်ဘုရားသခင်အမျက်
 ၁၅ တော်သည်ညှင်းဆန်သောသူတို့အပေါ်၌သင့်ရောက်ပေ၏။ ထိုသူ
 ၁၆ တို့နှင့်သင်တို့သည်လည်းအထက်ကပေါင်းဖော်သောအခါထိုအမှုများ
 ၁၇ ၌ကျင်လည်ကြ၏။ ထိုအမှုကားထိုအမှုအားလုံးကို၎င်းအမျက်ထွက်
 ၁၈ ခြင်း။ စိတ်ဆိုးခြင်း။ သူအကျိုးကိုမနာလိုခြင်း။ သူအသရေပျက်အောင်
 ၁၉ ပြောဆိုခြင်း။ ညစ်ညူးသောစကားကိုသုံးခြင်း။ တို့ကို၎င်းသင်တို့နှုတ်
 ၂၀ မှပယ်ရှားကြလော့။ အချင်းချင်းမူသာစကားကိုမပြောမသုံးကြံနှင့်။
 ၂၁ အကြောင်း မူကား။ သင်တို့သည်လူဟောင်း၏အကျင့်တို့နှင့်လူဟော
 ၂၂ င်းကိုယ်ကိုချွတ်ပယ်၍ ဖန်ဆင်းတော်မူသောသူ၏ပုံသဏ္ဍာန်နှင့်
 ၂၃ အညီမှန်သောပညာအားဖြင့်အသစ်ပြုပြင်သောလူသစ်ကိုယူတင်
 ၂၄ ဝတ်ဆောင်သောသူဖြစ်ကြ၏။ ထိုဖန်ဆင်းပြုပြင်တော်မူရာ၌ဟေ
 ၂၅ လသလူမရှိ။ ယုဒလူမရှိ။ ဇာတ်သွင်းမင်္ဂလာခံခြင်းမရှိ။ မခံခြင်းမရှိ။
 ၂၆ လူရှိုင်းမရှိ။ သကျသိလူမရှိ။ ကျွန်မရှိ။ လူလွတ်မရှိ။ ခရစ်တော်သည်
 ၂၇ အားလုံးတို့၌အလုံးစုံဖြစ်တော်မူ၏။ ။ထိုကြောင့်သင်တို့
 ၂၈ သည်ဘုရားသခင်ရှေးကောက်သောသူ။ သန့်ရှင်းသောသူ။ ချစ်အပ်
 ၂၉ သောသူကဲ့သို့သနားစွာမက်ခြင်း။ ကျေးဇူးပြုခြင်း။ စိတ်နှိမ့်ချခြင်းအစူး
 ၃၀ ညံ့သိမ်မွေ့ခြင်းစိတ်ရှည်ခြင်းတို့ကိုယူတင်ဝတ်ဆောင်ကြလော့။ တ
 ၃၁ ယောက်၌တပေါက်အပြစ်တင်စရာအခွင့်ရှိလျှင်အချင်းချင်းသည်းခံ
 ၃၂ ၍အပြစ်ဖွတ်ကြလော့။ ခရစ်တော်သည်သင်တို့၏အပြစ်ကိုဖွတ်တော်

- ၁၄ မူသကဲ့သို့ထိုနည်းတူပြုကြလော့။ စုံလင်စေတတ်သောခါးပန်းတဦး ဟူသောချစ်ခြင်း မေတ္တာ ကိုထပ်၍ ယူတင်ဝတ်ဆောင်ကြလော့။
- ၁၅ သင်တို့စိတ်နှစ်လုံးအထဲ၌ခရစ်တော်၏ ညှိမ်သက်ခြင်းအုပ်စိုးပါစေ စေ။ ထိုသို့အလိုငှါသင်တို့သည် တလုံးတကုန်တည်း နှိခေါ်ထားတော် မူခြင်းကိုခံကြသည်ဖြစ်၍ ကျေးဇူးတော်ကိုသိသောစိတ်ရှိကြလော့။
- ၁၆ ။ ခရစ်တော်၏ နှုတ်ကပတ်တရားသည် ပညာအမျိုးမျိုးနှင့် သင်တို့အထဲ၌ ကြွယ်ဝစွာ တည်နေ၍ သင်တို့သည် ဆာလံသီချင်းမှစ သော မေတ္တသီချင်းအမျိုးမျိုးအားဖြင့် အချင်းချင်း ဆုမွန်သွန်သင်ခြင်း။ သ ဟိပေးခြင်းကို ပြု၍ နူးညွတ်သောစိတ်နှစ်လုံးနှင့် ဘုရားသခင်ရှေ့တင့်
- ၁၇ တယ်လျောက်ပတ်စွာ သီချင်းဆိုကြလော့။ သခင်ယေရှု၏ မျက်နှာတော် ကိုထောက်၍ ကာယကံဝစိကံအမှုရှိသမျှတို့ကို ပြုကြလော့။ ထိုသခင် ကိုလည်း အရှိပြုသဖြင့် ခမည်းတော်ဘုရားသခင်ရှေ့ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း၍ ယျောက်ကြလော့။

- ၁၈ အချင်းမိမိတို့။ သခင်ဘုရား၏ ဘာသာ၌ ပြုသင့်သည်အတိုင်း ကိုယ်
- ၁၉ ခင်ပွန်းအုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံကြလော့။ အချင်းယောက်ျားတို့။ ကိုယ်
- ၂၀ ခင်ပွန်းကိုချစ်ကြလော့။ ကြမ်းတမ်းစွာ မပြုကြနှင့်။ သားသမီးတို့။ မိဘ
- ၂၁ ဝကားကို အရာရာ၌ နားထောင်ကြလော့။ မိဘဝကားကို နားထောင်
- ၂၂ ခြင်းအမှုသည် သခင်ဘုရားနှစ်သက်တော်မူသော အမှုဖြစ်၏။ အဖ
- ၂၃ တို့။ ကိုယ်သားသမီးစိတ်ဆိုးအောင် ချုပ်ချယ်ခြင်းကို မပြုကြနှင့်။ ထိုသို့
- ၂၄ ပြုလျှင် သူတို့သည် အားလျော့စိတ်ပျက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။
- ၂၅ အစေခံကျန်တို့။ သခင်ဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သဖြင့် လူစိတ်ကို နူးညွတ်
- ၂၆ စေသော သူကဲ့သို့ မျက်မှောက်၌ သာနားထောင်သည် မဟုတ်။ စိတ်နှစ်
- ၂၇ ခွမရှိဘဲ လောကီသခင်ဝကားကို အရာရာ၌ နားထောင်ကြလော့။ လူ
- ၂၈ အမှုကို သာပြုသကဲ့သို့ မဟုတ်။ သခင်ဘုရား၏ အမှုကို ရွက်ဆောင်
- ၂၉ သကဲ့သို့ ပြုလေရာရာ စေတနာစိတ်နှင့် ပြုကြလော့။ သင်တို့သည် သ
- ၃၀ ခင်ခရစ်တော်၏ အစေကို ခံကြသည် ဖြစ်၍ အမေ့တော်တည်းဟူသော
- ၃၁ အကျိုးကို ထိုသခင်ဘုရား၏ လက်မှတ်ရမည်ဟု သိမှတ်ကြလော့။ မတ
- ၃၂ ရားသော အမှုကို ပြုသော သူမည်သည် ကား မိမိပြုသော အမှု၏ အကျိုး
- ၃၃ အပြစ်ကို ခံရလိမ့်မည်။ အဘယ်သူ၏ မျက်နှာကို မှတ်တော်မမူ။ သခင်
- ၃၄ တို့။ သင်တို့၏ သခင်သည် ကော်ဒင်းကင်သံ၌ ရှိတော်မူသည့် ဟု သိမှတ်၍

၂ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား။ မျှခြင်းတရားနှင့်အညီ ကိုယ်ကျွန်ုပ်တို့ကို ပြုကြ
 ၃ လော့။ ။ ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုခြင်းအမှုကို အမြဲပြု၍ ကျေးဇူးတော်
 ၄ ကိုချီးမွမ်းလျက်နှင့်စောင့်ရှောက်ကြလော့။ ငါသည်ခရစ်တော်၏နက်
 ၅ နဲသောအရာကြောင့်အချည်းအနှောင်ခံရသည်ဖြစ်၍ ထိုနက်နဲသော
 အရာကိုဟောပြောခြင်း ဌာတရားသခင်သည် တရားဟောရာတံခါး
 ကိုငါတို့အား ဖွင့်တော်မူမည် အကြောင်းကို၎င်း ထိုနက်နဲသောအရာ
 ကိုဟောပြောအပ်သည်နှင့်အညီ ငါထင်ရှားစေမည် အကြောင်းကို၎င်း
 ၈ ငါတို့အဖို့လည်း ဆုတောင်းကြလော့။ သာသနာပလူတို့၏ မျက်နှာကို
 ထောက်သဖြင့် ပညာနှင့်ကျင့်ဆောင်၍ အချိန်ကာလကို ရွေးနှုတ်ဆယ်
 ၉ ယူကြလော့။ လူအသီးအသီးတို့ကို အဘယ်သို့ပြန်ပြောရမည်ဟုသိ
 ခြင်းငှါ သင်တို့စကားသည် ဆားအားဖြင့် ဝေဒနာသော အရသာ နှင့်ပြည့်
 စုံလျက် အစည်မပြတ်တင့်တယ်လျောက်ပတ်ပါလေစေ။ ။
 ၇ သစ္စာရှိသောဆရာဖြစ်၍ သခင်ဘုရား၌ ငါကျွန်ုပ်ချင်းတည်းဟူသော။
 ငါချစ်သောညီတူခိတ်သည် ငါအကြောင်း အရာအားလုံးကို သင်တို့
 ၈ အားဖော်ပြလိမ့်မည်။ သူသည် သင်တို့အကြောင်း အရာများကို သိ၍
 ၉ သင်တို့စိတ်နှစ်လုံးကို သက်သာစေရအောင် သူကို၎င်း သင်တို့ဆီက
 ရောက်လာ၍ သစ္စာရှိသောငါချစ်သောညီ ဩဇာသိမ် ကို၎င်း သင်တို့
 ဆီသို့ ငါစေလိုက်၏။ သူတို့သည် ဤမြို့၌ ဖြစ်သမျှသော အကြောင်းအ
 ၁၀ ရာကို သင်တို့အား ဖော်ပြလိမ့်မည်။ ။ ငါနှင့်အတူ အကျည်းခံ
 သော သူအာရိတ္တဘုရား ဗာနာဗ၏ တူမကလျာယုတ္တုဟုခေါ်ဝေါ်သော်ယေ
 ရှုသည် သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။ မာကအတွက် သင်တို့ကို ငါမှ
 ၁၁ လိုက်ခဲ့ပြီး။ သူသည် သင်တို့ဆီသို့ ရောက်လာလျှင် လက်ခံကြပါ။ ဇာတ်
 သွင်းမင်္ဂလာခံသူတို့တွင် ဤသူတို့သာ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်အ
 ဖို့ငါနှင့်အတူ အမှုဆောင်သော သူဖြစ်၍ ငါစိတ်ကို သက်သာစေကြ၏။
 ၁၂ သင်တို့ဆီက ရောက်လာသော ခရစ်တော်၏ ကျွန်ုပ်ပေဖြသည် သင်တို့
 ကို နှုတ်ဆက်၏။ သင်တို့သည် စုံလင်လျက် ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်ကို
 အကုန်အစင် လေ့ကျက်လျက် နေမည် အကြောင်း။ သူသည် သင်တို့အဖို့
 ၁၃ ကာလအစည်ကျိုးစား၍ ဆုတောင်းတတ်၏။ သင်တို့မှစ၍ လောဓိကိ
 မြို့။ ဟေရပေါလ်မြို့၌ ရှိသော သူတို့အဖို့ သူသည် အဖွဲ့စုံ စေတနာစိတ်
 ၁၄ အားကြီးသည်ဟု ငါသည် သူ၏ သက်သေဖြစ်၏။ ငါချစ်သောဆေး
 ၁၅ သွားလူကာနှင့် နေမည် သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။ လောဓိကိမြို့၌

၁

။သက်သာလောနိတ်ဩဝါဒစာပဌမစောင်။

၁၈ ဤသောညီအစ်ကိုတို့ကို၎င်းနှင့်ပွဲမှစ၍သူ၏အိမ်၌ရှိသောအသင်းတော်
 ကို၎င်းနှုတ်ဆက်ကြပါ။ ။ဤစာကိုသင်တို့သည်ဖတ်ပြီးမှ
 လောနိကိ မြို့ အသင်းတော်တွင်ဖတ်စေကြလော့။ လောနိကိ မြို့ မှပေး
 ၁၇ လိုက်သောစာကိုလည်းသင်တို့ဖတ်ကြလော့။ အာဒိပ္ပုကိုလည်းသင်
 သည်သခင်ဘုရား၏လက်မှခံရပြီး သောဆရာ၏အမှုအရာကိုပြည့်
 ၁၈ စုံစေရအောင်သတ်ပြုပါဟုပြောကြလော့။ ငါပေါလုသည်သင်တို့ကို
 နှုတ်ဆက်ချက်ကို ကိုယ်လက်ဖြင့်ရေးထား၏။ ငါခံရသောချည်နှောင်
 ခြင်းကို အောင်း မေ့ကြပါ။ သင်တို့ ၌ကျေးဇူးတော်ဖြစ်စေသတည်း။
 အာမင်း။

။ကောလောသဲဩဝါဒစာပြီး၏။

။သက်သာလောနိတ်ဩဝါဒစာပဌမစောင်။

၁ ပေါလု။ သိလ္လာနု။ တိမောသေတို့ကခမည်းတော်ဘုရား၌ ၎င်းသခင်ယေ
 ရှုခရစ်၌၎င်းတည်ရှိ၍သင်းဝင်သောသက်သာလောနိတ်မြို့သားတို့ကို
 ကြားလိုက်ပါ၏။ သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ငါတို့အဖတည်း ဟူသောဘု
 ၂။၄ ဘုရားသခင်အထံတော်ကကျေးဇူးတော်နှင့်ညိမ်သက်ခြင်းသင်တို့အား
 ဖြစ်ပါစေသော။ ။ ငါတို့အဖတည်းဟူသောဘုရားသခင်
 ရှေ့တော်၌သင်တို့သည် ရုံကြည် သောစိတ်နှင့် အကျင့်ကျင့်ခြင်း၊ ချစ်
 သောစိတ်နှင့်ကျိုးစားအားထုတ်ခြင်း။ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်ကိုမျှော်
 လင့်သောစိတ်နှင့်တည်ကြည်ခြင်း တို့ကိုငါတို့သည်အစဉ်မပြတ်အော
 င်းမေ့၍ ၎င်း ချစ်သောညီအစ် ကို တို့။ သင် တို့ ကို ဘုရား သခင် ရွေး
 ကောက် တော်မူခြင်း ကို သိမှတ် စွဲလမ်း ၍ ၎င်းသင်တို့အား လုံး ကိုအ
 ကြောင်းပြုသဖြင့် ဘုရားသခင် ၏ကျေး ဇူးတော်ကိုကာလအစဉ်အိုး
 မှန်၍သင်တို့အဖို့အလိုငှါဆုတောင်းပဌနာပြုနေကြ၏။
 ၃ ငါတို့သည် သင် တို့ဆီမှာ နေသော အခါသင် တို့ အတွက် အဘယ် သို့
 သောသူဖြစ် သည်ဟုသင် တို့သိကြသည် နှင့်အညီငါတို့ဟောသော
 ဝံဂေလိတရားသည်သင်တို့၌စကားသက်သက်ဖြစ်သည့်မဟုတ်။ တန်
 ၄ ခိုးနှင့်၎င်းသန့်ရှင်းသောစိညည်တော်နှင့်၎င်းစိစိကိစ္စာမရှိဘဲအမှန် သိ
 ၅ ခြင်းနှင့်၎င်းပြည့်စုံသောတရားဖြစ်၏။ သင်တို့သည်လည်း ကြီးစွာ

။သက်သာလောနိတ်ဩဝါဒစာပဋ္ဌမစောင်။

သောဆင်းရဲခြင်း ကိုခံရသော်လည်းသန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်
 ဆိုင်သောဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့်တကွနှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုခံယူ၍
 ငါတို့ကဲ့သို့သောသူမကသခင်ဘုရား ကဲ့သို့သောသူဖြစ်ကြ၏။ သို့
 ဖြစ်၍မာကေခေါ်နိပြည်။အခါယပြည်နှိမ့်ကြည့်သောသူအားလုံးတို့အား
 သင်တို့သည်ပုံသက်သေပေးသောသူဖြစ်ကြ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူ
 မူကား။ သင်တို့ဆီမှာသခင်ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တရား တော်သည်
 မာကေခေါ်နိ ပြည်။ အခါယပြည် နှိ ကျော်စောသည် သာမကသင် တို့
 သည်ဘုရားသခင်ကိုရုံကြည့်ခြင်းသိတင်းအရပ်ရပ်နှံ့ပြားလေ၏။ သို့
 ဖြစ်၍ငါတို့သည်တရုတ်ဘုရားပြောစရာအကြောင်းမရှိ။ ငါတို့သည်
 သင်တို့အထဲသို့အဘယ်သို့ဝင်ကြသည်အကြောင်း အရာကိုသူတပါး
 တို့သည် ကြား ပြောကြ၏။ ချစ်တုဆင်းတုကို ပြစ်ပယ် ၍သင်တို့သည်
 အသက် နှင့် ပြည့် စုံလျက် မှန် တော်မူသောဘုရား သခင် ၏ အမှု ကို
 ဆောင်ခြင်းငှါငှင် ရောက်လတုံ့သောဘေးဒဏ်မှငါတို့ကိုကယ်နှုတ်
 သောယေရှုတဦးဟူသောသေခြင်းမှထမြောက်စေတော်မူသောသား
 တော်သည်ကောင်းကင်ဘုံမှကြွလာမည်အရာကိုငံ့လင့် ခြင်း ငှါငှင်ဘု
 ရားသခင်အထံတော်သို့ပြောင်းလဲကြသည်အကြောင်းအရာကိုလည်း
 ကြားပြောကြ၏။ ။ညီအစ်ကိုတို့။ ငါတို့သည်သင်တို့အ
 ထဲသို့ဝင်ခြင်း အမှုသည် ယျှပ်ပေါ်သောအမှုမဟုတ်ကြောင်းကိုသင်
 တို့ကိုယ် တိုင် သိကြ၏။ သင်တို့သိကြသည် နှင့် အညီ ငါတို့သည် ဖိ
 လိပြု၍နှိမ့်ဆင်းရဲညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံပြီးမှဘုရားသခင်ကို အမှီပြု၍ ကြီး
 စွာသော တိုက်လံခြင်း နှင့် တကွ ဘုရားသခင် ၏ ဇဝံဂေလိတရား ကို
 သင်တို့အား ရဲရင့် စွာဟောပြော ကြ၏။ ငါတို့သည် မှား ရွင်း ခြင်း။
 ညစ်ညူး ခြင်း။ လှည့်စားခြင်း အားဖြင့်သင် တို့ ကို တိုက်တွန်း သွေး
 ဆောင်ကြသည်မဟုတ်။ ဇဝံဂေလိတရား ကို စောင့်ထိုက် သောသူ
 ဟုငါတို့ ကိုဘုရားသခင် ဝန်ခံတော်မူသည် နှင့် အညီ လူကိုသာမနှစ်
 သက် စေဘဲငါတို့စိတ် နှစ်လုံး ကိုစစ်ကြောစုံစမ်း တော်မူသောဘုရား
 သခင်ကိုနှစ်သက်စေသကဲ့သို့ဟောပြောကြ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူ
 မူကား။ သင်တို့သိသည်နှင့်အညီငါတို့သည် ချော့မော့သောစကားကို
 တခါမျှမသုံး။ ဖွက်ထားသောလောဘစိတ်အမျှင်းမရှိ။ ဘုရား သခင်
 သည်ငါတို့သက်သေဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုမှတပါး။ ခရစ်တော်၏တမန်
 တော်ဖြစ်၍ အာဏာထားပိုင်သော်လည်း လူပေးသောဘုန်းအသရေ

။သက်သာလောနိတ်ဩဝါဒစာပဌမစောင်။

၇၁၈ ကိုသင်ထိုဆီမှာမရှာ။အချားသူထိုဆီမှာမရှာဘဲ သင်ထိုတွင်ဖြည်း
ညှင်း စွာပြုကြ၏။ သင် ထို ကိုချစ် သောကြောင့်နိထိန်းသည် မိမိသူ
ငယ် ကို ကျေးဇူးပြုရသကဲ့သို့ငါထိုသည်သင်ထိုကိုနှစ်မြောစုံမတ်
ခြင်းနှင့်တကွဘုရားသခင်၏ဝေဂေလိတရားမျှမကကိုယ် အသက်ကို

၇၁၉ ပင်ပေးချင်သောစေတနာစိတ်ရှိကြ၏။ ။ညီအစ်ကိုထို့
ငါထိုပင်ပန်းစွာအမှုလုပ် ခြင်း။ ကျိုးစားအား ထုတ် ခြင်း ကိုသင်ထို
မှတ်မိကြ၏။သင်ထိုတွင်တယောက်ကိုမျှမနှောင့် ၅က်ရအောင် ငါထို
သင့်နေညဉ့်လုပ်ဆောင်၍ဘုရားသခင်၏ဝေဂေလိတရားကိုသင်ထို
အားဟောပြောကြ၏။မိမိနိုင်ငံတော်။ဘုန်းတော်ထံသို့သင်ထိုကိုခေါ်
သွင်းတော်မူသောဘုရားသခင်နှင့်အထိုက် အလျောက် သင်ထိုသည်
ကျင့်ဆောင်စေခြင်းငှါအဖသည် မိမိသားထို့ နှိ ပြုသကဲ့သို့ငါထိုသည်
သင်ထိုအားလုံး ကိုအဘယ်သို့ထိုက်တွန်းသွေးဆောင် ၍ သက်သေခံ
သည်ကိုသင်ထိုထိကြသည်နှင့်အညီရှိကြည် ခြင်းသို့ရောက်သောသင်
ထိုတွင် ငါထိုသည် အဘယ် သို့သန့်ရှင်းမြောင့် မတ်လျက်အပြစ် တင်
ခွင့်နှင့်ကင်းလွတ်လျက်နေကြသည်ကိုသင်ထိုသည် သက် သေဖြစ် ကြ
၏။ဘုရားသခင်လည်းသက်သေဖြစ်တော်မူ၏။

၇၂ သင်ထိုသည်ငါထိုဟောပြောသောဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရား
ကိုခံယူကြသောအခါလူ၏နှုတ် ထွက် စကားကိုမခံယူဘဲ ဘုရားသ
ခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်အမှန် ဖြစ်သည် နှင့်အညီရှိကြည်ခြင်း သို့ရောက်
သောသင်ထိုအထံ၌ပြုပြင်သောဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရား
ကိုခံယူကြသည် အကြောင်းအရာကိုငါထိုသည် ဘုရား သခင်၏ကျေး

၇၃ ဇူးတော်ကိုအစည်မပြတ်ချီး မွမ်းကြ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။
ယေရှုခရစ်၏ဘာသာကိုခံယူ၍ယုဒပြည် ၌ ဘုရားသခင်၏သင်းဝင်
သူထိုသည် ယုဒလူထိုလက် မှဆင်း ရဲခံသကဲ့သို့ ညီအစ်ကိုထို့။သင်ထို
သည်မိမိထိုအမျိုး သားချင်း လက် မှထိုနည်း တူခံသောအားဖြင့်သင်
ထိုသည်ယုဒပြည် ၌ရှိသောတပည့်တော်ကဲ့သို့သောသူဖြစ်ကြ၏။

၇၄ ယုဒလူထိုသည် သခင်ယေရှုမှစ၍ ပရောဖက် များ ကိုအသေသတ်ကြ
ပြီး။ ငါထိုကိုညှည်း ဆဲကြ၏။ဘုရားသခင်အလိုတော်ကို မလိုက်။ ခပ်

၇၅ သိမ်းသောလူထိုနှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ကြ၏။ တပါးအမျိုးသားထို့
သည်ကယ် တင် ခြင်း သို့ရောက် စေခြင်း ငှါငါထိုသည်ဟောပြောကြ

သက်သာလောနိတ်ဩဝါဒစာမဋ္ဌမစောင်။

သည်ကိုသူတို့သည် မြစ်တား၍မိမိတို့အပြစ်ကိုအစည်ပြည့်စုံစေကြ
၏။ သူတို့အပေါ်၌အမျက်တော်သည်ကြပ်တည်းစွာရောက်ပေ၏။

၁၇။ ညီအစ်ကိုတို့။ ငါတို့သည်စိတ်နှစ်လုံးအားဖြင့်မဟုတ်။ ကိုယ်
အားဖြင့်သာသင်တို့နှင့်ခဏကွာသည်ရှိသော်သင်တို့မျက်နှာကိုမြင်

၁၈။ ခြင်းအထွန်လွှမ်သောစိတ်နှင့်သာ၍ ကျိုးစားအားထုတ်ကြ၏။ ထို
ကြောင့် ငါပေါလုသည် သင် ထိုဆီသို့လာခြင်း ငှါနှစ် ကြိမ်မြောက်

၁၉။ အောင်အလိုရှိသော်လည်းမာရ်နတ်စာတန်သည်ဆီးတားလေ၏။ ငါ
တို့မျှော်လင့်ခြင်း။ ဝမ်းမြောက်ခြင်း။ ကြွားဝါခြင်း၏ဦးရစ်သရဗူကား

၂၀။ အဘယ်အရာနည်း။ ငါတို့သခင်ယောဂျေခရစ်ကြွလာတော်မူ၍ရှေ့တော်
၁။ နှိုသင်တို့ပင်မဟုတ်လော။ သင်တို့သည် ငါတို့ဘုန်း အသေချေ ငါတို့

၂။ ဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်းဖြစ်ကြသတည်း။ ။ ထိုကြောင့်
ငါသည်တဗန်မအောင့်နှိုင်သောအခါအာသင်မြို့၌ တယောက်တည်း

၃။ ကျန်ရစ်၍နေခြင်းငှါဝန်ခံလေ၏။ ခရစ်တော်၏ ဝေဒဂေလိတရားကို
ဟောပြော၍ဘုရား သခင်၏အမှုတော်ကို လုပ်ဖော်ဆောင်ဖက်ဖြစ်

၄။ သောငါညီထိမောသေကိုလွှတ်လိုက်၏။ ငါတို့ခံရသောဆင်းရဲခြင်း
၅။ ကြောင့်အဘယ်သူမျှမရွေ့လျော့ရအောင်သင်တို့ကို မြဲမြံစေ၍ရုံကြည့်

၆။ ခြင်းအရာ၌သင်တို့ကို ထိုက်တွန်း နှိုးဆော်မည် အကြောင်း။ သူကိုငါ
၇။ လွှတ်လိုက်၏။ ဤဆင်းရဲကိုခံရအောင်ငါတို့သည် ခန့်ထားသောသူ

၈။ ဖြစ်ကြောင်း ကိုသင် တို့ကိုယ်တိုင် သိကြ ၏။ အဘယ် သို့နည်း ဟူမူ
၉။ ကား။ ငါတို့သည်ဆင်းရဲခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်ဟုသင် တို့ဆီမှာရှိတုန်း

၁၀။ ခါငါတို့ပြော နှင့်ကြပြီ။ ပြောသည် အတိုင်းဖြစ်၏။ သင်တို့လည်း သိ
၁၁။ ကြ၏။ စုံစမ်းသွေးဆောင်တတ်သောသူသည် သင်တို့ကိုစုံစမ်းသွေး

၁၂။ ဆောင်သဖြင့်ငါတို့ပင်ပန်းစွာလုပ်ဆောင်ခြင်းသည်အချည်းနှီးဖြစ်
၁၃။ မည်ဟုစိုးရိမ်၍မအောင့်နှိုင်သောအခါသင်တို့၏ရုံကြည်ခြင်းကိုသိရ

၁၄။ အောင်ငါစေလိုက်လေ၏။ ။ ယခုမူကားတိမောသေသည်
၁၅။ သင်တို့ဆီကပြန်လာ၍သင်တို့ရုံကြည်ခြင်း။ ချစ်ခြင်း ရှိသည်ဟူ၍၎င်း

၁၆။ ငါတို့သည် သင် တို့ ကိုလွန် သကဲ့သို့သင်တို့သည် ငါတို့ ကိုလွန် ၍အ
၁၇။ စည်မပြတ်ကောင်းကောင်းအောင်းမေ့ကြသည်ဟူ၍ ၎င်းဝမ်းမြောက်

၁၈။ စရာသိတင်းကိုကြားပြောသည်ရှိသော် ညီအစ်ကိုတို့။ ငါတို့သည်အ
၁၉။ ရာရာ၌ဆင်းရဲ၍ခက်ခဲစွာခံရသည်တွင်သင်တို့ရုံကြည့်ခြင်းအားဖြင့်

၂၀။ သက်သာခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ သင်တို့သည် သခင်ဘုရား၌တည်

၄ ။သက်သာလောနိတ်ကြိဝါဒစာပဋ္ဌမစောင်။

၈ ကြသည်ဖြစ်၍ ယခုတွင်ငါတို့သည် အသက်ရှင်ကြ၏။ ငါတို့ဘုရား
သခင်ရှေ့၌သင်တို့အကြောင်းကြောင့်ငါတို့ခံရသောဝမ်းမြောက်ခြင်း
အပေါင်း ကိုထောက်၍ သင်တို့အကြောင်းကြောင့် ဘုရား သခင်၏
၁၀ ကျေးဇူးတော်ကိုအဘယ်သို့ဆပ်နှိုင်းသနည်း။ သင်တို့မျက်နှာကိုမြင်
၁၁ ၍သင်တို့ရုံကြည်ခြင်း၌လှိုလှိုသေးသမျှကိုစုံလင်စေမည်အကြောင်း။ငါ
တို့သည်နေ့ညအထွန်တရာဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုနေကြ၏။
၁၂ သင်တို့ဆီသို့ငါတို့သွားရာလမ်းကိုငါတို့အဖတည်း ဟူသောဘုရားသ
၁၃ ခင်နှင့်ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်သည်ပြင်ဆင်တော်မူပါစေသော။ ထို
၁၄ သခင်သည်မိမိသန့်ရှင်းသူအားလုံးတို့နှင့်အတူကြွလာတော်မူသော
အခါငါတို့အဖတည်း ဟူသောဘုရားသခင်ရှေ့မှာအပြစ်တင်ခွင့်မရှိ
သောသင်တို့၏စိတ်နှစ်လုံးကိုကိုယ်တော်သည့်သန့်ရှင်းသောပါရမီ၌
မြဲမြဲစေတော်မူခြင်းငှါငါတို့သည်သင်တို့ကိုချစ်သကဲ့သို့သင်တို့သည်
အချင်းချင်းကိုငိုသူတပါးအားလုံးတို့ကိုငင်ချစ်၍အထူးသဖြင့်ကြွယ်
ဝပြည့်စုံမည်အကြောင်း။သခင်ဘုရားပြုတော်မူပါစေသော။

၁ ကြွင်းသေးသောစကား ဟူမူကား။ ညီအစ်ကိုတို့။ သင်တို့သည် အ
ဘယ်သို့ကျင့်ရမည်။အဘယ်သို့ဘုရားသခင်ကိုနှစ်သက်စေရမည်
ဟုငါတို့ထံနည်းခံကြသည်နှင့်အညီတိုးပွား၍ကြွယ်ဝပြည့်စုံမည်အ
ကြောင်း။သခင်ယေရှုကိုအမှီပြုသဖြင့်ငါတို့သည် တောင်းပန်၍တိုက်
၂ တွန်းသွေးဆောင်ကြ၏။ အဘယ်သို့သောပညတ်တို့ကိုသခင်ယေရှု
၃ ၏အခွင့်တော်နှင့်ငါတို့သည်အပ်ပေးသည်ကိုသင်တို့သိကြ၏။ ဘု
ရားသခင်၏အလိုတော်ဟူမူကား။ သင်တို့သည် မတရားသောမေရန်
၄၁၅ ကိုကြည်ရှောင်၍ သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါငင် ဘုရားသခင်ကိုမသိသော
သာသနာပလူတို့သည် ကိလေသာတပ်မက်ခြင်းရှိသကဲ့သို့ မဟုတ်။
သင်တို့အားလုံးသည်သန့်ရှင်းခြင်း။ အသရေတင့်တယ်ခြင်းနှင့် မိမိ
၆ ကိုယ်ကိုမိမိထိန်းတတ်စေခြင်း ငှါငင် ဤအမှုအရာ၌ထွန်ကျူး၍ညီ
အစ်ကိုကိုပရိယာယ်အားဖြင့်မပြစ်မှားစေခြင်း ငှါငင်အလိုတော်ရှိ
၏။ငါတို့သည်အထက်ကဟောပြော၍သက်သေခံနှင့်သည် အတိုင်းသ
ခင်ဘုရားသည် ထိုသို့သောပြစ်မှားခြင်းကိုခံသောသူအားလုံးဘက်
၇ ၌တရားစီရင်တော်မူလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်သည်ညစ်ညူးစေခြင်း
ငှါငါတို့ကိုခေါ်တော်မူသည့်မဟုတ်။သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါခေါ်တော်မူ၏။

။သက်သာလောနိတ်ဩဝါဒစာပဌမစောင်။

၇ ထိုကြောင့်ငါတို့ကိုညည်းပယ်သောသူသည်လူကိုသာညည်းပယ်သည့်
မဟုတ်။ ကိုယ်ကော်၏သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကိုငါတို့အားပေး
၈ တော်မူသောဘုရားသခင်ကိုညည်းပယ်၏။ ။ ညီအစ်ကို

ချင်းချစ်ခြင်းအရာကိုသင်တို့ဆီသို့ရေး၍ပေးလိုက် စရာအကြောင်း
မရှိ။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ သင်တို့သည် အချင်းချင်းချစ်ရ
အောင်ဘုရားသခင်အံ့မွတ္တန်သင်တော်မူသောသူဖြစ်ကြ၏။ ထိုမျှ
၁၀ မက။ မာကေဒေါနိပြည် အရပ်၌ရှိသော ညီအစ်ကိုအားလုံး တို့ကိုထို
၁၁ သို့ပြုကြ၏။ သို့သော်လည်း ညီအစ်ကိုတို့။ သင်တို့သည် ဝိုး ပွား၍
၁၂ ကြွယ်ဝပြည့်စုံမည် အကြောင်းနှင့် သာသနာပလူတို့ရှေ့၌ လျှောက်
ပတ် စွာကျင့်နေ၍ အဘယ်မျှမလိုရအောင် ငါတို့သည် အထက်ကမ္ဘာ
ထားသည်နှင့် အညီညီမ ညီမ နေသဖြင့်ကိုယ်အမှုကိုဆောင်ရွက်၍
ကိုယ်လက်နှင့် လုပ်ဆောင်ရအောင်စေတနာစိတ်ရှိ၍ ကျိုးစားအား
ထုတ်မည်အကြောင်း။ ငါတို့သည်တိုက်တွန်းသွေးဆောင်ကြ၏။

၁၃ ။ ညီအစ်ကိုတို့။ မျှော်လင့်ခြင်းမရှိသော အချားသူတို့သည်ဝမ်း
နည်းသကဲ့သို့သင်တို့သည်ဝမ်းမနည်းရအောင် အိပ်ပြော်သောသူတို့
၁၄ အကြောင်းကိုသိစေချင်ပါ၏။ ယေရှုသည်သေပြီးမှတဖန်ထမြောက်
တော်မူသည်ကိုငါတို့သည်ရုံလျှင်ထိုနည်းတူယေရှု၏အိပ်ပြော်သော
သူတို့ကိုလည်းထိုသခင်နှင့် အတူဘုရားသခင် ပို့ဆောင်တော်မူလိမ့်
၁၅ မည်။ သခင်ဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော်အားဖြင့် တဖန် ငါတို့ဆိုသည်
ကား။ သခင်ဘုရားကြွလာတော်မူသောအခါအသက်ရှင်၍ကျန် ကြွင်း
သောငါတို့သည်အိပ်ပြော်ပြီးသောသူတို့အရင်၌နေရကြမည်မဟုတ်။
၁၆ သခင်ဘုရားသည်ကျေးကျော်ခြင်း။ ကောင်းကင်တမန်မင်းအသံပေး
ခြင်း။ ဘုရားသခင်၏တံပိုးတော်မှုတ်ခြင်းနှင့်တကွကောင်းကင်ဘုံမှ
ကိုယ်တိုင်ဆင်းသက်တော်မူ၍ခရစ်တော်၌သေလွန်သောသူတို့သည်
၁၇ အဦးထမြောက်ကြလိမ့်မည်။ ထိုအခါအသက်ရှင်၍ကျန် ကြွင်းသော
ငါတို့သည်အာကာသကောင်းကင်၌ သခင်ဘုရားထံတော်သို့ရောက်
စေခြင်းငှါသူတို့နှင့် တကွမိလ္မိတ် တိမ်ပေါ်မှာဆောင်သွားသောအား
၁၈ ဖြင့်သခင်ဘုရားနှင့် အတူအစည်မပြတ်နေကြလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍
ဤစကား များအားဖြင့် အချင်းချင်း တယောက်ကို တယောက်သက်
သာစေကြလော့။

၁ ညီအစ်ကိုတို့၊ကပ်ကာလအချိန်များကိုသင်တို့ဆီသို့ရေးထား၍ပေး
 ၂ ထိုကပ်ရာအကြောင်းမရှိ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ညဉ့်အ
 ၃ ခါသူရိုးဇာသကဲ့သို့သခင်ဘုရား၏နေ့ရက်ဇာသည် ကိုသင်တို့သေ
 ၄ ချာစွာသိကြ၏။ ညီမဝပ်ခြင်းရှိ၏။ဘေးအန္တရာယ်နှင့်ကင်းလွတ်
 ၅ ၏ဟုဆိုတုန်း ခါကိုယ်ဝန်ဆောင်သောမိမိနှင့်သားဖွားခြင်းဝေဒနာ
 ၆ ရောက်သကဲ့သို့သူတို့အပေါ်၌လျှင်စွာသောပျက်စီးခြင်းရောက်၍
 ၇ စွတ်ခြင်းအခွင့်မရှိကြ။ သို့သော်လည်း ညီအစ်ကိုတို့၊ ထိုနေ့ရက်
 ၈ သည်သူရိုးကဲ့သို့သင်တို့နှင့်အမှတ်တမဲ့တွေ့ကြုံမည်အကြောင်း။
 ၉ သင်တို့သည်မှောင်မိုက်၍နေကြသည်မဟုတ်။ သင်တို့အားလုံးသည်
 ၁၀ အလင်း၏သား။ နေ၏သားဖြစ်ကြ၏။ ညဉ့်၏သား။ မှောင်မိုက်
 ၁၁ ၏သားမဟုတ်။ 'သို့ဖြစ်၍ အချားသောသူတို့သည်အိပ်ပြော်သကဲ့
 ၁၂ သို့မဟုတ်။သမ္မာသတိရှိ၍စောင့်နေကြစို့။ အကြောင်းမူကား။အိပ်
 ၁၃ ပြော်နေသောသူတို့သည် ညဉ့်အခါအိပ်ပြော်တတ်၏။သေရည်သေ
 ၁၄ ရက်နှင့်ရစ်မူးသောသူတို့သည်လည်းညဉ့်အခါရစ်မူးတတ်၏။ နေ
 ၁၅ ၏သားဖြစ်သောငါတို့မူကားသမ္မာသတိရှိကြစို့။ ရုံကြည့်ခြင်းချစ်
 ၁၆ ခြင်းရင်ဘွဲ့ကိုငင်ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်မည်ဟုမျှော်လင့်ခြင်းသံခ
 ၁၇ မောက်ကိုငင်ဝတ်ဆောင်ကြစို့။ အမျက်တော်ကိုခံစေခြင်းငှါဘုရား
 ၁၈ သခင်သည်ငါတို့ကိုခန့်ထားတော်မူသည်မဟုတ်။ငါတို့သခင်ယေရှု
 ၁၉ ခရစ်အားဖြင့်ကယ်တင်ခြင်းကိုပိုင်ထိုက်စေခြင်းငှါခန့်ထားတော်မူ
 ၂၀ ၏။ ငါတို့သည်နိုးထျက်ရှိသည်ဖြစ်စေ။အိပ်ပြော်သည်ဖြစ်စေ။ထို
 ၂၁ သခင်နှင့်အတူအသက်ရှင်ရအောင်ငါတို့အဖို့အသေခံတော်မူပြီး။
 ၂၂ ထိုကြောင့်သင်တို့သည်ယခုပင်ပြုသကဲ့သို့အချင်းချင်းထိုက်တွန်း၍
 ၂၃ တယောက်ကိုတယောက်တည်ဆောက်ကြလော့။ ။ထိုမှတ
 ၂၄ ပါး။ ညီအစ်ကိုတို့။သင်တို့တွင် အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်ခြင်း။သခင်
 ၂၅ ဘုရားအခွင့်နှင့်အုပ်စိုးခြင်း။သတိပေးခြင်းအမှုကိုပြုသောသူတို့ကို
 ၂၆ သိမှတ်၍ သူတို့အမှုကြောင့်မေတ္တာစိတ်နှင့်အဖွဲ့ချစ်ခင်လေးမြတ်
 ၂၇ မည်အကြောင်း။ငါတို့သည်တောင်းပန်ကြ၏။ အချင်းချင်းအသင့်အ
 ၂၈ တင့်နေကြလော့။ ။တဖန်တုံ့။ညီအစ်ကိုတို့။မတရားစွာပြု
 ၂၉ သောသူတို့ကိုသတိပေးကြလော့။စိတ်ငယ်သောသူတို့ကိုအားပေးကြ
 ၃၀ လော့။ အားနည်းသောသူတို့ကိုထောက်မကြလော့။ ခပ်သိမ်းသောသူ

။သက်သာလောနိတ်ဩဝါဒဝါဒဒုတိယစောင်။ ၁

၁၅ အားရှည်သောစိတ်ရှိစေကြလော့။ သူတပါး၌အတတ်သူမျှ၎င်းတို့မ
 မူစေခြင်းငှါသတိပြု၍အချင်းချင်းတို့၌၎င်းခပ်သိမ်းသောသူတို့၌၎င်း
 ၁၆ ကာလအစည်ကျေးဇူးပြု၍ကျိုးစားအားထုတ်ကြလော့။ အစည်မပြတ်
 ၁၇ ဝမ်မြောက်ခြင်းရှိကြလော့။ မချားမလပ်ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုကြလော့။
 ၁၈ အရာရာ၌ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းကြလော့။ အကြောင်းမူကား။ သင်
 တို့သည့်ထိုထိုကျင့်စေခြင်းငှါယေရှုခရစ်၌ဘုရားသခင်အလိုတော်ရှိ
 ၁၉ ၏။ ဝိညာဉ်တော်အရှိန်ကိုမည်မီးစေနှင့်။ ပရောဗတ်ပြုခြင်းကိုမထီ
 ၂၀ မဲ့မြင်မမှတ်ကြနှင့်။ ခပ်သိမ်းသောအရာကိုစုံစမ်း၍ကောင်းသောအ
 ၂၁ ရာကိုအမြဲကိုင်စွဲကြလော့။ ဆိုးညစ်ခြင်း၏အရောင်အဆင်းရှိသမျှ
 ၂၂ ကိုရှောင်ကြလော့။ ညိမ်သက်ခြင်းအရှင်။ ဘုရားသခင်ကိုယ်တိုင်
 ၂၃ လည်းသင်တို့ကိုအကျန်အစင်သန့်ရှင်းစေတော်မူပါစေသော။ ငါတို့
 သခင်ယေရှုခရစ်ကြွလာတော်မူသည်တိုင်အောင်သင်တို့ကိုယ်ခန္ဓာ
 စိတ်ဝိညာဉ်အားလုံးကိုအပြစ်တင်ခွင့်နှင့်ကင်းလွတ်၍စောင့်ရှောက်
 ၂၄ တော်မူပါစေသော။ သင်တို့ကိုခေါ်တော်မူသောသူသည်သစ္စာနှင့်
 ၂၅ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ထိုထိုပြုတော်မူလိမ့်မည်။ ။ ညီအစ်ကို
 ၂၆ တို့။ ငါတို့အဖို့ဆုတောင်းကြလော့။ သန့်ရှင်းသောခုမ်ခြင်းဖြင့်ညီ
 ၂၇ အစ်ကိုအားလုံးကိုနှုတ်ဆက်ကြပါ။ ဤစာကိုသန့်ရှင်းသောညီအစ်ကို
 အားလုံးတို့အားဖတ်စေခြင်းငှါသခင်ဘုရားကိုတိုင်တည်၍ငါသည်
 ၂၈ သင်တို့ကိုဝိဋ္ဌာန်သစ္စာပေး၏။ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ကျေးဇူး
 တော်သင်တို့၌ဖြစ်စေသတည်း။ အာမင်။

။သက်သာလောနိတ်ဩဝါဒဝါဒပဋ္ဌမစောင်ပြီး၏။

။သက်သာလောနိတ်ဩဝါဒဝါဒဒုတိယစောင်။

၁ ပေါလု။ သိလ္လာနု။ တိစောသေတို့ကငါတို့အဖတည်းဟူသောဘုရားသ
 ၂ ခင်၌၎င်းသခင်ယေရှုခရစ်၌၎င်းတည်လျက်သင်းဝင်သောသက်သာ
 လောနိတ်မြို့သားတို့ကိုကြားလိုက်ပါ၏။ သခင်ယေရှုခရစ်နှင့်ငါတို့
 အဖတည်းဟူသောဘုရားသခင်အထံတော်ကကျေးဇူးတော်နှင့်ညိမ်
 ၃ သက်ခြင်းသင်တို့အားဖြစ်ပါစေသော။ ။ ညီအစ်ကိုတို့။
 သင်တို့ရုံကြည်ခြင်းအဖွဲ့တိုးပွား၍လူတိုင်းအသီးအသီးတို့သည်အ

၂ ။သက်သာလောနိတ်ဩဝါဒစာဒုတိယစောင်။

ချင်းချင်းချစ် ခြင်း မေတ္တာနှင့် ပြည့် စုံကြသည် ဖြစ်၍ ငါတို့သည် ပြုသင့်သည်အတိုင်း သင်တို့ကြောင့် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို

၄ အစည်မပြတ်ချီးမွမ်းရကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ ညည်းဆဲခြင်း၊ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းကို သင်တို့သည် ခံလေသမျှတို့၌ သည်းခံ၍ ရုံကြည်ခြင်းရှိသည်ကို

၅ ငါတို့သည် ထောက်၍ ဘုရားသခင်၏ အသင်းတော်များ တွင် သင်တို့၌ ကြွားဝါကြ၏။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင် နိုင်ငံတော်အတွက် ဆင်းရဲခံရ၍

၆ ထိုနိုင်ငံတော်ကို ဝင်စားထိုက်စေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်သည် တရားသဖြင့် စီရင်တော်မူခြင်း ထင်ရှားရှိ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူ

၇ ကား။ သင်တို့ကို ဆင်းရဲစေသော သူတို့၌ ဆင်းရဲကို ၎င်းဆင်းရဲခံသော သင်တို့၌ ငါတို့နှင့်

၈ အတူချမ်းသာသော ကို၎င်း ဘုရားသခင် ဆပ်ပေးတော်မူအပ်၏။ သခင်ယေရှုသည် တန်ခိုးရှိသော ကောင်းကင်တမန်တို့နှင့် အတူကောင်းကင်ဘုံကပေါ်ထွန်းတော်မူသည်ဖြစ်၍

၉ ဘုရားသခင်ကို မသိသောသူ။ ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်၏ ဇဝ်ဂေလိတရားကို နားမထောင်သော သူတို့ကို မီးလျှံအားဖြင့် ခါဏ်ပေးတော်မူသော အခါ

၁၀ ရားသခင်သည် ထိုသို့ ဆပ်ပေးတော်မူလိမ့်မည်။ ထိုသခင်သည် မိမိသန့်ရှင်းသူတို့အားဖြင့် ခုဏ်အသရေတော်ထင်ရှားခြင်းကို ၎င်းငါတို့

၁၁ သက်သေကို သင်တို့သည် ရုံကြည်သည်ဖြစ်၍ ရုံကြည်သောသူအားလုံးအားဖြင့် အံ့ဩခံရခြင်း မွမ်းခြင်းကို ၎င်းခံခြင်း ငှါ ကြွလာထော်မူသော နေ့ရက်၌ ထိုသူတို့သည် သခင်ဘုရား၏ မျက်နှာတော်နှင့် ၎င်းတန်ခိုးရှိသော ဘုန်းတော်နှင့် ၎င်းကွာ၍ ထာဝရပျက်စီးခြင်းတည်းဟူသော မိမိအပြစ်ခါဏ်ကို ခံရကြလေတုံ။ ။ ထိုကြောင့် ငါတို့ဘုရားသခင်တည်းဟူသော သခင်ယေရှုခရစ်၏ ကျေးဇူးတော်အတိုင်း ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ နာမတော်ကို သင်တို့အားဖြင့် ဘုန်းထင်ရှားစေခြင်းငှါ ၎င်း သင်တို့ကို ထိုသခင်အားဖြင့် ဘုန်းထင်ရှားစေခြင်း ငှါ ၎င်းတော်မူခြင်းကျေးဇူးနှင့် သင်တို့ကို ထိုက်စေတော်၍ ကောင်းမြတ်ခြင်းစေတနာအပေါင်းတို့ကို ၎င်းတန်ခိုးတော်ဖြင့် ရုံကြည်ခြင်း၏ အမှုကို ၎င်းပြည့်စုံစေတော်မူမည် အကြောင်း။ သင်တို့အဖို့ ငါတို့သည် အစည်ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုကြ၏။

၁ ညီအစ်ကိုတို့။ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ် ကြွလာတော်မူ၍ ငါတို့သည် အထံတော်၌ စည်းဝေးခြင်းအရာမှာ သခင်ဘုရား၏ နေ့ရက်သင့်ချက်ချင်း ရောက်မည်ဟူ၍ စိတ်ဝိညာဉ်အားဖြင့် ဖြစ်စေ။ နှုတ်ထွက်စကား

။ သက်သာလော့နိတ်ဩဝါဒဝါဒုတိယစောင်။

အားဖြင့် ဖြစ်စေ။ ငါတို့စာကဲ့သို့ သောစာအားဖြင့် ဖြစ်စေ။ သင်တို့
 သည့်စိတ်ရွှေ့လျော့ခြင်း။ စိုးရိမ်တုန်လှုပ်ခြင်းအလျင်တဆောမရှိမည်အ
 ၃ ကြောင်း။ ငါတို့သည် တောင်းပန်ကြ၏။ အဘယ်သူမျှသင်တို့ကိုအဘယ်
 သို့သောအားဖြင့်မလှည့်စားစေနှင့်။ ထိုနေ့ရက်မရောက်မှီဖောက်ပြန်
 သင်းခွဲခြင်းသည်အရင်ဖြစ်၍ဒုစရိုက်လူတည်းဟူသောပျက်စီးခြင်း၏
 ၄ သားသည်ပေါ်လာရလိမ့်မည်။ ထိုသူသည်ဘုရားသခင်ဟူ၍၎င်းဘု
 ရားဟူ၍၎င်းခေါ်ဝေါ်သမျှသောအရာတို့ကိုရန်ဘက်ပြု၍ ကိုယ်ကိုကိုယ်
 ချီးမြှောက်သောအားဖြင့် ဘုရားသခင် ၏စိတ်မှာနဲတော်နွဲ့ထိုင်လျက်
 ၅ ဘုရားသခင်ဖြစ် ရောင်ဆောင်သည် နှင့် ကိုယ်ကို ကိုယ် ပြသောသူ
 ၆ ဖြစ်သတည်း။ ။ သင်တို့ဆီမှာငါတို့ဘုန်းခါဤအကြောင်းအ
 ရာများကိုပြောပြီး ဟုသင်တို့သတိမရသလော။ ထိုသူသည်မိမိ
 ၇ ကာလအချိန် နွဲ့ထင်ရှားစေခြင်း ငှါယခဆီး တား သောအကြောင်းကို
 လည်းသင်တို့သိကြ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။ ဖွက်ထားသော
 ထိုအဓမ္မအရာသည်ယခုပင်ပြုပြင်လျက်ရှိ၏။ သို့သော်လည်း ဆီး တား
 ၈ သေးသောသူသည် ကိုယ်မပယ်ရှင်းမှီတိုင်အောင်ဆီးတားခြင်းကို ပြု
 လိမ့်မည်။ ပယ်သောအခါထိုအဓမ္မသူသည်ထင်ရှားပေါ်လိမ့်မည်။ ထိုအ
 ၉ ဓမ္မသူကိုသခင်ယေရှုသည် နှုတ်ထွက်ပိညာဉ်တော်အားဖြင့်ပျက်ဆီး၍
 ကြွလာတော်မူခြင်း၏ ရောင်ခြည်အားကြောင့်ပယ်ရှင်းတော်မူလိမ့်မည်။
 ၁၀ ထိုအဓမ္မသူ၏ လာခြင်း အကြောင်းဟူမူကား။ မာရ်နတ် စာတန်ပြုပြင်
 သောအားဖြင့် မုသာနှင့် စပ်ဆိုင်သောထူးဆန်းသောတန်ခိုး။ နိမိတ်
 ၁၁ လက္ခဏာ။ အံ့ဘွယ်သရဲအမျိုးမျိုးနှင့်၎င်း ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သော
 သူတို့တွင်မတရားသောလှည့်စားခြင်းအမျိုးမျိုးနှင့်၎င်းလားလိမ့်မည်။
 ၁၂ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ထိုသူတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့
 ရောက်ရအောင်သမ္မာတရားကိုချစ် သောစိတ်နှင့်မခံမယူကြ။ ထို
 ၁၃ ကြောင့်သမ္မာတရားကိုမရုံဘဲမတရား သောအမှုနွဲ့ရွှေ့လျော်သောသူ
 အားလုံးတို့သည်တရားရှုံးခြင်းသို့ရောက်ရအောင်မုသာစကားကိုရုံ
 စိမ့်သောငှါမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပြုပြင်အားထုတ်ခြင်းအ ခွင့်ကိုသူတို့နှိုဘုရားသ
 ၁၄ ခင်ဗွတ်တော်မူလိမ့်မည်။ ။ သို့သော်လည်းသခင်ဘုရား
 ချစ်တော်မူသော ညီအစ်ကိုတို့။ သင်တို့သည်ဂိတ်သန့်ရှင်းခြင်း။ သမ္မာ
 တရားကိုရုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်စိမ့်သောငှါ
 ဘုရားသခင်သည်ရှေးဦးစွာမှစ၍သင်တို့ကိုရွေးကောက်တော်မူသည့်

၃ ။သက်သာလောနိတ်ကြွဝါဒစာဒုတိယစောင်။

၁၄ ဖြစ်၍ငါတို့သည် သင်တို့ကြောင့် ဘုရားသခင် ၏ကျေးဇူး တော်ကိုအ
၁၅ စည်မပြတ်ချီးမွမ်းရကြ၏။ ထိုသို့အလိုငှါငါတို့ ဇဝံဂေလိတရားအား
၁၆ ဖြင့်သင်တို့ကိုခေါ်တော်မူပြီး။ အကြောင်းမူကား သင်တို့သည် ငါတို့သ
၁၇ ခင်ယေရှုခရစ်၏ ဘုန်းကိုပိုင်ထိုက်မည် အကြောင်းတည်း။ ထိုကြောင့်
၁၈ ညီအစ်ကိုတို့။ နှုတ်ထွက်စကားအားဖြင့် ၎င်းငါတို့စာအားဖြင့် ၎င်းငါ
၁၉ တို့အပ်ပေး၍ သင်တို့သင်ခဲ့ပြီး သော အရာများကိုတည်ကြည် လျက်
၂၀ ကိုင်ယူစွဲလမ်းကြလော့။ ငါတို့ကိုချစ်တော်မူ၍ ထာဝရသက်သာခြင်း
အကြောင်းကို ၎င်းကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ကောင်းသောမျှော်လင့်ခြင်း
အကြောင်းကို ၎င်းပေးတော်မူသော ငါတို့အဖတည်း ဟူသော ဘုရားသ
၂၁ ခင်နှင့် ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်ကိုယ်တိုင်သည် သင်တို့စိတ်နှစ်လုံး
ကို သက်သာစေ၍ ကောင်းသောကာယကံဝစိကံအကျင့် အမျိုးမျိုး နှိ
သင်တို့ကို မြဲမြံစေတော်မူပါစေသော။

၀ ကြွင်းသေးသောစကားဟူမူကား။ ညီအစ်ကိုတို့။ သခင်ဘုရား၏ နှုတ်
၁ ကပတ် တရားသည် သင်တို့ဆီမှာ နှံ့ပြား၍ ဘုန်းထင်ရှားခြင်းရှိသ
၂ ကဲ့သို့ အရပ်ရပ်ထင်ရှားမည် အကြောင်းနှင့် အကျိုးအကြောင်းကို
၃ မသိမမှတ်။ ဆိုးညစ်သောသူတို့လက်မှ ငါတို့သည် ကယ်လွတ်မည် အ
၄ ကြောင်း။ ငါတို့အဖို့ ဆုတောင်းကြလော့။ လူတိုင်း သစ္စာရှိသည် မ
၅ ဟုတ်။ သို့သော်လည်း သခင်ဘုရားသည့် သစ္စာရှိတော်မူ၏။ သင်တို့ကို
၆ မြဲမြံစေ၍ မကောင်းသော အမှုအရာနှင့် ကင်းလွတ်အောင် စောင့်ရှောက်
၇ ကတော်မူလိမ့်မည်။ ငါတို့ပညတ်သည် အတိုင်း သင်တို့သည် ယခု
၈ ကျင့်၏။ နောင်၌ လည်း ကျင့်လိမ့်မည် ဟု သခင်ဘုရားကို အမှီပြု၍ ငါ
၉ တို့သည် ရုံမှားခြင်းမရှိ။ ဘုရားသခင်ကို ချစ်စေခြင်း ငှါ ၎င်းခရစ်
၁၀ တော်နည်းတူသည်းခံစေခြင်း ငှါ ၎င်းသခင်ဘုရားသည် သင်တို့စိတ်
၁၁ နှစ်လုံးကို ပြင်ဆင်တော်မူပါစေသော။ ။ တနည်းကား။ ညီ
၁၂ အစ်ကိုတို့။ ငါတို့ထံခံရသော ပညတ် အတိုင်း မကျင့်ဘဲ မတရားစွာ ပြု
၁၃ သော ညီအစ်ကို ရှိသမျှတို့ကို ရှောင်ကြလော့ဟု ငါတို့သခင်ယေရှုခ
၁၄ ရစ်၏ အခွင့်တော်နှင့် ငါတို့သည် ပညတ်ထားကြ၏။ အဘယ်ကြောင့်
၁၅ နည်းဟူမူကား။ ငါတို့ပေးသော ပုံလက်သေကို လိုက်၍ သင်တို့သည် အ
၁၆ ဘယ်သို့ ကျင့်ရမည် ဟု သင်တို့သည် ကိုယ်တိုင်သိကြ၏။ ငါတို့သည်
၁၇ သင်တို့တွင် မတရားစွာ ပြုကြသည် မဟုတ်။ အဘယ်သူ၏ အစား

။တိမောသေဩဝါဒစာပဋ္ဌမစောင်။

၁

ကိုအလကားမစား။ သင်တို့တွင်တယောက်ကိုမျှမနှောင့်ရှက်ရအောင်
 ၉ ပင်ပန်းစွာကျိုးစားအားထုတ်၍နေ့ညဉ့်လုပ်ဆောင်ကြ၏။ ထိုသို့ပြု
 သော်မခံမယူပိုင် သော့ကြောင့် ပြုသည် မဟုတ်။ ငါတို့သည် သင် တို့
 ၁၀ လိုက်စရာဘို့ ပုံသက်သေဖြစ်စေခြင်း ဌါပြုသ တည်း။ အဘယ် သို့
 နည်းဟူမူကား။ သင်တို့ဆီမှာရှိသောအခါအလုပ်မလုပ်ချင်သောသူ
 မည်သည်ကားအစားကိုလည်း မစားစေနှင့်ဟုပညတ်ထားကြပြီး။
 ၁၁ ယခုတွင် မတရားစွာပြု ၍ အဘယ် အလုပ်မလုပ်ဘဲသူတပါးအမှု နှိ
 ၁၂ ရောနှောသောသူအချို့သင်တို့တွင်ရှိကြောင်းကိုငါတို့ကြားရ၏။ ထို
 သို့သောသူတို့သည် ညှိမ်ညိမ် လုပ်ဆောင်၍ ကိုယ် အစားကို ကိုယ်
 စားမည့်အကြောင်းငါတို့သခင်ယေရှုခရစ် အားဖြင့်ငါတို့သည့်ပညတ်
 ၁၃ ထား၍တိုက်တွန်းသွေးဆောင်ကြ၏။ ညီအစ်ကိုတို့။ ကောင်းမွန်စွာ
 ၁၄ ကျင့်၍အားလျော့စိတ်ပျက်ခြင်းမရှိကြနှင့်။ ။ ဤစာနွဲ့ငါတို့
 ရေးထားသောပညတ်စကား ကိုမည် သောသူသည်နားမထောင်ဘဲ
 နေလျှင် ထို သူကို မှတ် ကြလော့။ သူသည် ရှက် ကြောက် ရအောင်အ
 ၁၅ ပေါင်း အဖော်မလုပ်ကြနှင့်။ သို့သော်လည်း ရန် သူကဲ့သို့မမှတ်။ ညီ
 ၁၆ အစ်ကိုနှိုပြုသကဲ့သို့သတိပေးကြလော့။ ညှိမ်သက်ခြင်းသခင်ကိုယ်
 တိုင်သည်ခပ်သိမ်းသောအရာအားဖြင့်အစည်မပြတ် သင်တို့နှိုညှိမ်
 သက်ခြင်းကို ပေးသနားတော်မူပါစေသော။ သခင်ဘုရားသည်သင်
 ၁၇ တို့အားလုံးဆီမှာရှိတော်မူပါစေသော။ ။ ငါပေါလုသည်
 သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်ခြင်းအချက်ကိုကိုယ်လက်ဖြင့်ရေးထား၏။ ဤသို့
 ရေးထားလေ့ရှိ၍ငါရေးသမျှသေ ဩဝါဒစာ၏လက္ခဏာဖြစ်၏။
 ၁၈ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ် ၏ကျေးဇူးကော်သင်တို့အားလုံး နှို ဖြစ်စေသ
 တည်း။ အာမင်။

။သက်သာလောနိတ်ဩဝါဒစာဒုတိယစောင်ပြီး၏။

။တိမောသေဩဝါဒစာပဋ္ဌမစောင်။

၁ ငါတို့ကိုကယ်တင် တော်မူသောဘုရားသခင် နှင့် ငါတို့မျှော်လင့်ခြင်း
 အကြောင်းဖြစ်သောယေရှုခရစ်၏ပညတ်တော်အားဖြင့်ယေရှုခရစ်
 ၂ ၏တမန်တော်ဖြစ်သောငါပေါလုက ရုံကြည် ခြင်းအားဖြင့်ငါသား

။တိမောသေဩဝါဒစာပဌမစောင်။

၁

စစ်ဖြစ်သောတိမောသေကျိကြားလိုက် ပါ၏။ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်
နှင့်ငါတို့အဖတည်းဟူသောဘုရားသခင်အထံတော်ကကျေးဇူး၊ ကရု
၃။၄ ကာ။ ညိမ်သက်ခြင်းဖြစ်ပါစေသော။ ။ ချားနားသောအယူ

ဝါဒသစ်ကိုမသွန်သင်ကြံ့ခိုင်ဟူ၍ ၎င်းဒဏ္ဍာရီစကားကိုနားမထောင်
ကြံ့ခိုင်ဟူ၍ ၎င်းရုံကြည်ခြင်း၌တည်သောဘုရားသခင်သာသနာတော်
ကိုမပြုရဘဲအချင်းချင်း ညှင်းခုံခြင်းကိုသာပြုရတတ်သော။ ပြင်ဆင်
၅။၆ ၍မကုန်နိုင်သောဆွေစဉ်မျိုးဆက်စာရင်းများကိုပမာဏမပြုကြံ့ခိုင်
ဟူ၍ ၎င်းသင်သည် အချို့သောသူတို့ကိုပညတ်ထား၍ ဖောက်မြို့နှံ့နေ
ရစ်စေခြင်း ငှါငါသည်မာကေဒေါနိုပြည်သို့သွားသောအခါတောင်း
၇။၈ ပန်သည်အထိုင်းပြု၍နေရစ်လော့။ ။ ထိုသို့ပညတ်ထား
ခြင်း၏အချုပ်အချာမှုကား။ စင်ကြယ်သောစိတ်နှစ်လုံးနှင့်၎င်းကိုယ်

ကိုကိုယ်သိသောစိတ်ကြည်လင်ခြင်းနှင့်၎င်းမှန်သောရုံကြည်ခြင်းနှင့်
၉။၁၀ ၎င်းစပ်ဆိုင်သောချစ်ခြင်းမေတ္တာဖြစ်သတည်း။ ထိုသို့သောအကျင့်
ကိုလူအချို့တို့သည်အမြဲမကျင့်ဘဲအချဉ်းနှိုးသောစကားပြောခြင်းသို့
၁၁။၁၂ လွဲသွားကြပြီ။ ထိုသူတို့သည်မိမိပြောသောအရာကိုမိမိနားမလျှော့၊
အဘယ်သို့သောတရားဘက်၌မိမိခိုင်မာသည်ကိုမိမိမသိဘဲလျှက်နီ

၁၃။၁၄ သာရဉ်းဆရာလုပ်ချင်သည်တကား။ ပညတ်တရားကိုတရားသဖြင့်
ကျင့်သောသူဖို့မထား။ မတရားသဖြင့်ကျင့်သောသူ။ နားမထောင်သော
သူ။ ဘုရားကိုမကိုးကွယ်သောသူ။ အပြစ်ထင်ရှားသောသူ။ မသန့်ရှင်း
သောသူ။ ဘုရားတရားကိုမရှိမသေပြုသောသူ။ မိဘကိုဂိုက်ပုတ်သော
၁၅။၁၆ သူ။ လူအသက်ကိုသတ်သောသူ။ မတရားသောမေရန်နှံ့စွဲသောသူ။
ယောက်ျားချင်းမေရန်ပြုသောသူ။ လူကိုခိုးသွားသောသူ။ မုသာစ
ကားကိုသုံးသောသူ။ မဟုတ်မမှန်ဘဲကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုသောသူမှစ၍
စင်ကြယ်သောဩဝါဒနှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သမျှတို့အဖို့ပညတ်တ
ရားထားသည်ဟုအကြင်သူသံဉ်သိမှတ်၍ ထိုတရားကိုတရားသဖြင့်
သုံး၏။ ထိုသူနှစ်ပညတ်တရားသည်အကျိုးကိုပေးတတ်သည်ဟုငါတို့

၁၇။၁၈ သိကြ၏။ ထိုသို့ဆိုသော်မင်္ဂလာရှိတော်မူသောဘုရားသခင်၏ဘုန်း
၁၉။၂၀ ကြီးသောဝေဇာဏိတရားနှင့်ညီသတည်း။ ။ ထိုတရားကို
ငါနှစ်အပ်ပေးတော်မူသည် ဖြစ်၍ ငါကိုခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံစေတော်မူ
၂၁။၂၂ သောငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ကျေးဇူးတော်ကိုငါချီးမွမ်း၏။ ငါသံဉ်
ကဲ့ရဲ့သောသူ။ ညည်းဆဲသောသူ။ ကြွမ်ကြွတ်သောသူဖြစ် သူးလော်

။တိမောသေဩဝါဒစာပဋ္ဌမစောင်။

လည်းသစ္စာရှိသောသူဟုထိုသခင်သည်မှတ်၍ဆရာအရာနှစ်ခုထား
တော်မူ၏။ ထို သို့ငါပြုသော အခါရုံခြင်း မရှိ။ အမှန် မသိဘဲပြုသော

၁၄ ကြောင့်ကရုဏာတော် ကို ငါခံရပြီး။ ငါတို့သခင်ဘုရား၏ ကျေးဇူး
တော်သည်လည်းယေရှုခရစ် နှစ်ကြည့်ခြင်း။ ချစ်ခြင်းနှင့်တကွအတိုင်း

၁၅ ထက်အလွန်ကြွယ်ဝပါပြီး။ ယေရှုခရစ်သည်အပြစ်ရှိဘောသူတို့ကို
ကယ်တင်ခြင်း ငှါ ဤလောကသို့ ကြွလာတော်မူသည် ဟူသောစကား

၁၆ သည် သမ္မာ စကား ဖြစ် ၏။ လူအား လုံး သံယူအပ်သောစကား လည်း
ဖြစ်၏။ အပြစ်ရှိသောသူတို့တွင်ငါသည်အကြီးဆုံးဖြစ်၏။ သို့သော်

လည်း ထာဝရ အသက် အလျှင်ရှိကြည့် လတုံသောသူတို့လိုက် စရာပုံ
သက်သေဖြစ် ရအောင်အကြီးဆုံးသောအပြစ်ရှိသောသူ။ ငါ နှင့် ယေရှု

ခရစ်သည်ခပ်သိမ်းသောခန္ဓာတော်ကိုပြုတော်မူမည်အကြောင်း။ ကရု
ဏာတော်ကိုငါခံရပြီး။ လောကဓာတ်တို့၏ဘုရင်တဦးဟူသောဖော

၁၇ က်ပြန်ပျက်စီးခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်တော်မူထသော။ မျက်မြင်မရ။ အရူပ
ဖြစ်ဟော်မူထသော။ တဆူတည်း သောဘုရားသခင် နှင့် ကမ္ဘာအဆက်

ဆက်ဂုဏ်အသရေဘုန်းအာနုဘော်ဖြစ်စေတည်း။ အာမင်။

၁၈ ။ ငါသားတိမောသေ။ သင်ကိုရည်မှတ်၍ဟောပြောခဲ့ပြီးသောအ
နာဂ ဘိဝကား ကို သင်သည် အဖို့ပြု၍ရုံကြည့် ခြင်း ကိုငှင် ကိုယ် ကို

ကိုယ်သိသောစိတ်ကြည့်လင်ခြင်းကိုငှင်ကိုငှင်ယူစွဲလမ်း၍ကောင်းသော
စစ်ကိုလိုက်စေခြင်းငှါထားခဲ့ပြီးသောထိုအနာဂဘိဝကားနှင့်အညီ

၁၉ အထက်ငါဆိုခဲ့ပြီးသောပညတ်ထားခြင်းအ ခွင့်ကို သင် နှင့် ငါအပ်ပေး
၏။ ထိုရုံကြည့်ခြင်းမှစသည်တို့ကိုအချို့တို့သည်ပယ်ပြီးလျှင်ရုံကြည့်

ခြင်းသင်္ဘောပျက်ခြင်းကိုခံကြပြီး။ ထိုသူတို့တွင်ဟုမေန်နှင့် အာလေ
ဇန္ဒြပါသတည်း။ ထိုသူတို့သည် ကဲ့ရဲ့သောစကား ကိုကြည့်ရှောင်ရ

အောင် ဆုမွန်ခြင်း ကိုခံစေခြင်း ငှါမာရ်နတ်စာတန် လက် သို့ ငါအပ်
လိုက်ခဲ့ပြီး။

၁ ဂွေဦး စွာ နှင့် လူအမျိုးမျိုး တို့အဖို့ဆုတောင်း ပဋ္ဌနာပြုခြင်း။ မေတ္တာပို့
ခြင်း။ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းခြင်းကို ပြုမည်အကြောင်းငါတိုက်တွန်း

၂ သွေးဆောင် ၏။ ငါတို့သည် ဘုရားဝတ် နှင့် မွေ့လျော်ခြင်း။ လျှောက်
ပတ်စွာကျင့်ခြင်းအမျိုးမျိုး ကိုပြု၍ ညီမိဝတ်ဆိတ်ညံ့စွာနေရမည်အ

ကြောင်း။ ဂြင်ဘုရင်မှစ၍ မင်းအာဏာရှိသောသူအားလုံး တို့အဖို့ထို

၃ ။ တိမောသေဩဝါဒစာပဌမစောင်။

၃၁၄ သို့ပြုရမည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ထိုသို့သောအမှုသည်
ကောင်းသောအမှုဖြစ်၏။ ငါ့အား ကယ်တင်တော်မူသောဘုရားသ
ခင်နှစ်သက်တော်မူသောအမှုလည်းဖြစ်၏။ လူအမျိုးမျိုး တို့သည်ကယ်
တင်ခြင်းသို့ရောက်၍ သမ္မာတရားကို သိစေခြင်း ငှါဘုရားသခင်အ
လိုတော်ရှိ၏။ ဘုရားသခင်တဆူတည်း ရှိတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်
နှင့်လူဝပ်ကြားမှာ ယေရှုခရစ်တည်းဟူသော အာမခံလူတဦးရှိ၏။ ထို
အာမခံလူသည်လူအမျိုးမျိုးကို ရွေးနှုတ်ခြင်း ငှါကိုယ်ကိုယ်စွန့်တော်
မူပြီး။ ကာလအချိန်တန်မှသက်သေခံခြင်းရှိ၏။ ငါသည် ထိုသက်သေခံ
သောသူအရာ နှိုင့်တမန်တော်အရာ နှိုင့်ရုံကြည့်ခြင်းတရား။ သမ္မာတ
ရားကိုတပါးအမျိုးသားတို့အား ဟောပြောသောဆရာအရာ နှိုင့်ခန့်
ထားတော်မူသောသူဖြစ်သည်ဟု ငါဆိုသော်မူသာစကားကိုမဆို။ မှန်
သောစကားကိုဆို၏။ ။ သို့ဖြစ်၍ အရပ်ရပ်၌ ယောကျ်ားတို့
သည် အမျက်ထွက်ခြင်း။ ညှင်းခုံခြင်း မရှိဘဲ သန့်ရှင်းသောလက်ကိုချီ၍
ဆုတောင်းစေခြင်း ငှါ ငါအလိုရှိ၏။ ထိုနည်းတူ မိမိတို့သည် ကျစ်သော
ဆံပင်။ ရှေ့တန်ဆာ။ ကျောက်ပုလဲ။ အဖိုးထိုက်သော အဝတ်နှင့် မဆင်
ဘဲ ရှက်ကြောက်ခြင်း။ ဣန္ဒြေစောင့်ခြင်းအားဖြင့် လျှောက်ပတ်သော အ
ဝတ်နှင့် ဘုရားသခင်ကို သီလေးမြတ်ခြင်းကို ဝန်ခံပြုစုသော မိ
မိပြုသင့်သည်အတိုင်း ကောင်းသော အကျင့်နှင့် ကိုယ်ကိုယ်ဆင်
ပြင်စေခြင်း ငှါ ငါအလိုရှိ၏။ မိမိသည် အုပ်စိုးခြင်းကို အစည် ဝန်ခံ
၍ တိတ်ဆိတ်စွာ သင်ပါလေစေ။ မိမိသည် ဆုဋ္ဌဩဝါဒပေး၍ ယော
ကျ်ားကို အစိုးတရပြုစေခြင်း ငှါ ငါအခွင့်မပေး။ သူသည် တိတ်ဆိတ်စွာ
နေအပ်၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ အာဒံကို ရှေ့ဦးစွာ ဖန်
ဆင်းသည်ဖြစ်၍ နောက်မှာ ဝေဒကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ထိုမှတစ်ပါး။
အာဒံသည် လှည့်စားခြင်းကို မခံဘဲ မိမိသည် လှည့်စားခြင်းကို ခံ၍
ဖွန်ကျူး၏။ သို့သော်လည်း ဣန္ဒြေစောင့်ခြင်းနှင့် တကွ ရုံကြည်ခြင်း။
ချစ်ခြင်း။ သန့်ရှင်းခြင်း နှိုင့်တည်နေ့ချှင်သားဖွားခြင်း အမှုနှိုင့်ကယ်တင်
ခြင်း သို့ရောက်လိမ့်မည်။ ။ သင်းအုပ်အရာကို တောင့်တသော
သူသည် ကောင်းသော အမှု အရာ ကို တောင့်တသည် ဟူသော စကား
သည် မှန်သော စကား ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ သင်းအုပ်သည် အပြစ်
တင် ခွင့်နှင့် ကင်းလွတ်သောသူ။ မယားတယောက်တည်း ရှိသောသူ။
သမ္မာသတိ ရှိသောသူ။ ဣန္ဒြေစောင့်သောသူ။ လျှောက်ပတ်စွာ ကျင့်

၇ သောသူ။ ဧည့်သည် ဝတ်ကို ပြုတတ် သောသူ။ ဆုမ္မဏ္ဍဩဝါဒပေး တတ်
 ၈ သော သူဖြစ်ရမည်။ စပျစ်ရည်ကို သောက်ကျူးခြင်း။ သူတပါး ကို
 ၉ ရိုက်ပုတ်ခြင်းကို မပြုဘဲ စိတ်ဖြည်း သွင်းသော သူ။ ရန်မတွေ့တတ်သော
 ၁၀ သူ။ ငွေကို မတပ်မက်သော သူဖြစ်ရမည်။ မိမိအိမ်ကို ကောင်းကောင်း
 ၁၁ အုပ်စိုး၍ သမ္မာသမာဓိပြည့် စုံသည် နှင့် မိမိသားသွီးကို ဆုမ္မဏ္ဍိုင်သော
 ၁၂ သူဖြစ်ရမည်။ မိမိအိမ် ကို မအုပ်စိုး တတ်လျှင် ဘုရားသခင် ၏ အ
 ၁၃ သင်းတော်ကို အဘယ်သို့ ပြုစုလိမ့်မည် နည်း။ မာနနှင့် ဂုဏ်မူးလျက်
 ၁၄ မာရ်နတ်၏ အပြစ်ရောက်မည်ဟု စိုး ရိမ်စရာ ရှိ၍ ဘာသာဝင်လူသစ်
 ၁၅ မဖြစ်ရ။ ကဲ့ရဲ့ပြစ် တင် ခြင်း။ မာရ် နတ်ဖန်မိခြင်း နှင့် ကင်းလွတ်ရ
 အောင်သာသနာပလ္လတို့တွင် အသရေရှိသော သူဖြစ်ရမည်။

၁၆ ။ ထိုနည်းတူ။ သင်းထောက်တို့သည် တည်ကြည်သော သူဖြစ်ရ
 မည်။ လျှာနှစ် ခွနှင့် ပြောသော သူ။ စပျစ်ရည် သောက်ကျူးသော သူ။ မ
 ၁၇ ကောင်း သော အသက် ဇွေး ခြင်းကို ပြုသော သူမဖြစ်ရ။ ကိုယ် ကို
 ၁၈ ကိုယ် သိသော စိတ်စင်ကြယ် သည် နှင့် ရုံကြည် ခြင်း ၏ နက် နဲ သော အ
 ၁၉ ရာကို ကိုင်ယူစွဲလမ်း သော သူဖြစ်ရမည်။ သူတို့သည် လည်း ဧည့်မဆွ
 ၂၀ ကစုံစမ်းခြင်းကို ခံရမည်။ နောက်မှာ အပြစ်တင် ခွင့် နှင့် ကင်းလွတ်လျှင်
 ၂၁ သင်းထောက်လုပ်စေ။ ထိုနည်းတူ။ သင်း ထောက် မိမိတို့သည် တည်
 ၂၂ ကြည် သော သူဖြစ် ရမည်။ ဆဲရေး တတ်သော သူမဟုတ်။ သမ္မာသတိ
 ၂၃ ရှိသော သူ။ အရာရာ နှိသစ္စာ ရှိသော သူဖြစ်ရမည်။ သင်းထောက်တို့
 ၂၄ သည် မယားတယောက် တည်း ရှိရမည်။ မိမိသား သွီး နှင့် အိမ် သူအိမ်
 ၂၅ သား တို့ ကို ကောင်း ကောင်း အုပ်သော သူဖြစ်ရမည်။ အကြောင်း မူ
 ၂၆ ကား။ သင်း ထောက် အမှုကို ကောင်း ကောင်း ရွက် ဆောင် သော သူတို့
 သည် မိမိတို့ အဖို့ ကောင်း သော အရာ ကို ၎င်းယေရှုခရစ် ၏ ရုံကြည်ခြင်း
 နှင့် ရဲရင့်ခြင်း သတ္တိကို ၎င်းပိုင်ထိုက်ကြ၏။

၂၇ သင်ဆီသို့ ဝါမြန်မြန် လာမည်ဟု မျှော်လင့်ခြင်း ရှိသော်လည်း တာရှည်
 ၂၈ စွာ နေလျှင် သင်သည် ဘုရားသခင် ၏ အိမ်တော် နှင့် အဘယ်သို့ ကျင့်ကြံ
 ၂၉ ပြုမူရမည် ကို သိရအောင် ဤသို့ ဝါရေး၍ ပေးလိုက်၏။ ထိုအိမ်တော်
 ၃၀ ကား အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင် ၏ အသင်းတော် ဖြစ်၏။
 ၃၁ ထိုအသင်းတော်ကား သမ္မာတရား ၏ မှန် ထိုင် ဖြစ်၏။ တည်ရာလည်း
 ၃၂ ဖြစ်၏။ မှန်သော ကိုးကွယ် ခြင်း ၏ နက် နဲ သော အရာကား ကြီးစွာ

သောအရာဖြစ်သည်ဟုညည်းခုံရန်မရှိ။ဘုရားသခင်သည်ကိုယ်ခန္ဓာ
န္တိပေါ်ထွန်းတော်မူပြီး။ဝိညည် တော်အား ဖြင့်ဟုတ်မှန်ကြောင်းထင်
ရှားတော်မူပြီး။တမန်တော်တို့သည် ကိုယ် တော်ကိုမြင်ရပြီး။တပါး
အမျိုးသားတို့သည်သိတင်းတော်ကိုကြားရပြီး။လောကီသားတို့သည်
ရုံကြည်ရပြီး။ဘုန်းအသရေနှင့်အထက်သို့ချီတက်ကြွတော်မူပြီး။

၁။၂ ။ဝိညည်တော်သည်အတည့်အလင်းဗျာဒိတ်ထားတော်မူသည့်ကာ
နောင်ကာလ နှိ ဩတ္တပ္ပဗိတ်တွင် သံပူထိုးလျက် နှင့် မုသာစကားကို
ပြောတတ်သောသူတို့၏လျှို့ဝှက်ခြင်းအားဖြင့်လူအချို့တို့သည်ရုံကြည်
ခြင်းကိုစွန့်ပယ်၍လှည့်စားတတ်သောစိတ်ဝိညည်တို့၌၎င်းခတ်ဘုရား

၂ တို့နှင့်စပ်ဆိုင်သောဩဝါဒကို၌ င်မှီဝဲဆည်းကပ်လိမ့်မည်။ ထိုသူတို့
သည်အိမ်ထောင် ခြင်းအမှုကို မပြုရဟူ၍၎င်း ရုံကြည် ၍သမ္မာဘုရား
ကိုသိသောသူတို့သည် ကျေးဇူးတော်ကို သိသောစိတ်နှင့်တကွသုံးစွဲ
ရာဘုရားသခင်ဖန်ဆင်းတော်မူသောအစားမျိုးကိုရှောင်ရမည်ဟူ၍

၃။၁ ၎င်းပညတ်ထားကြလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်ဖန်ဆင်းတော်မူသမျှတို့
သည်သုံးစရာကောင်း ၏။ကျေးဇူးတော်ကိုသိသောစိတ်နှင့်ခံယူလျှင်
အဘယ်မျှကိုမပယ်မရှောင်ရ။အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ဘုရား
သခင်၏ နှုတ်ကပတ် တရားတော်အား ဖြင့်၎င်း ဆုတောင်း ခြင်းအား

၄။၁ ဖြင့်၎င်းအရာရာတို့သည်စင်ကြယ်လျက်ရှိ၏။ ။ဤစကားများ
ကိုသင်သည်ညီအစ်ကို တို့အားကြားပြောလျှင် ရုံကြည်ချက်စကား။
ကိုယ်ရှာဖွေလေ့ကျက်သောသမ္မာဩဝါဒစကားနှင့်မွေးမြူအပ်သော

၅။၁ ယေရှုခရစ်ထံဆရာကောင်း ဖြစ်လိမ့် မည်။ မိမ္မဒိများပြောတတ်
သော။တရားမဲ့ဖြစ်သောဧကရာဇိစကားကို ပယ်ရှား၍ဘုရားဝတ်၌
၆။၁ မွေ့လျော်ခြင်းအားဖြင့်ကိုယ်ကိုယ်ဆုမွေ့လော့။ကိုယ်ကာယကိုဆုမွေ့
ခြင်းသည်အကျိုးမဲ့ဖြစ်၏။ဘုရားဝတ်၌မွေ့လျော်ခြင်းမူကား ယခုဘ

၇။၁ ဝနောင်ဘဝနှင့်စပ်ဆိုင်သောဂတိတော်ကိုရသည့်ဖြစ် ၍အရာရာ၌အ
ကျိုးကိုပေးတတ်သည့်ဟူသောစကားသည်သစ္စာစကားဖြစ်၏။လူအား

၈။၁ လုံးခံယူအပ်သောစကားလည်းဖြစ်၏။ ထိုကြောင့်အသက်ရှင်တော်မူထ
သော။လူအပေါင်းတို့ကိုစောင့်မတော်မူ၍ရုံကြည်သောသူတို့ကိုအထူး
သဖြင့်စောင့်မတော်မူသောဘုရား သခင်၌ဝါတို့သည်ကိုးစားသည်

၉။၁ နှင့်အညီပင်ပန်းစွာ အမှုဆောင် ရှက် ၍ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံကြ၏။ ယခုဆို
ခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်းပညတ်ထားခြင်း။ဆုမွေ့ဩဝါဒပေးခြင်းကို ရှုလော့

၁၂

။သင်၏အသက်အရွယ်နုပျိုသည်ကိုအဘယ်သူမျှမထိခဲ့ခြင်းမ
 ၁၃ ဖြစ်စေနှင့်။ စကားပြောခြင်း။ ကျင့်ကြံပြုမူခြင်း။ သူတပါးကိုချစ်ခြင်း။
 ၁၄ သစ္စာစောင့်ခြင်း။ စင်ကြယ်ခြင်းအရာမှာရုံကြည်သောသူတို့အားပုံ
 ၁၅ သက်သေကျပြုလော့။ ဝါမဏာမ္ဘိတီင်အောင်ကျမ်းစာကိုဖတ်ခြင်း။
 ၁၆ တိုက်တွန်းသွေးဆောင်ခြင်း။ ဆုမွန်ဩဝါဒပေးခြင်းကိုကျိုးစား၍ပြု
 ၁၇ လော့။ ဗျာဒိတ်တော်ကိုခံ၍သင်းအုပ်များတို့သည်လက်တင်ခြင်းနှင့်
 ၁၈ တကွသင်၌အပ်ပေးသောဆုကျေးဇူးကိုမပြုရဘဲမနေနှင့်။ သင်၏
 ၁၉ စိုးပွားကြောင်းကိုလူအပေါင်းတို့အားထင်ရှားစေခြင်းငှါ၍အရာ
 ၂၀ များကိုစိတ်စွဲလမ်း၍ကျိုးစားအားထုတ်လော့။ ကိုယ်ကိုငင်ကိုယ်ဆု
 မွန်ဩဝါဒကိုငင်သတိပြု၍အမြဲတည်နေလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင်ကိုယ်ကို
 ငင်နားထောင်သောသူတို့ကိုငင်ကယ်တင်လိမ့်မည်။

၁

အသက်ကြီးသောသူကိုကြပ်တည်းစွာမဆုမွန်နှင့်။ အဖကဲ့သို့မှတ်၍
 ၂ တောင်းပန်လော့။ လူပျိုတို့ကိုညီအစ်ကိုကဲ့သို့ငင်အသက်ကြီးသော
 ၃ မိမိတို့ကိုအမိကဲ့သို့ငင်မိမိပျိုတို့ကိုစင်ကြယ်သောစိတ်နှင့်တကွနှစ်
 ၄ မကဲ့သို့ငင်မှတ်၍ကျင့်လော့။ မှတ်ဆိုးမအမှန်ဖြစ်သောမိမိတို့ကိုမ
 ၅ စလုပ်ကျေးလော့။ မည်သောမှတ်ဆိုးမသည်သားမြေးရှိလျှင်ထို
 ၆ သားမြေးတို့သည်ရှေ့ဦးစွာဘုရားဝတ်ကိုရည်၍မိမိအိမ်ကိုပြုရသ
 ၇ ဖြင့်မိဘဘိုးဘွား၌ကျေးဇူးဆပ်ရအောင်သင်ပါလေစေ။ ထိုအမှု
 ၈ သည်ဘုရားသခင်နှစ်သတ်တော်မူသောအမှုဖြစ်၏။ မှတ်ဆိုးမအ
 ၉ မှန်ဖြစ်၍တယောက်တည်းကျန်ရစ်သောမိမိသည်ဘုရားသခင်ကို
 ၁၀ ကိုးစား၍ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုခြင်း၌လှည့်မပြတ်တည်နေတတ်၏။
 ၁၁ ကာမဂုဏ်စဉ်းစိမ်၌ပျော်ရွှေသောမှတ်ဆိုးမမူကားအသက်ရှင်တုန်း
 ၁၂ ခါသေလျက်နေ၏။ အားလုံးတို့သည်အပြစ်တင်ခွင့်နှင့်ကင်းလွတ်ရ
 ၁၃ အောင်၍သို့ပညတ်ထားလော့။ မိမိအိမ်သူအိမ်သားကိုမပြုရသော
 ၁၄ သူမဆိုဘဲမိမိလူတို့ကိုမပြုရသောသူမည်သည်ကားရုံကြည်ခြင်းတ
 ၁၅ ရားကိုညည်းပယ်၏။ မရုံကြည်ဘူးသောသူထက်သာ၍ယုတ်မာ၏။

၁၆

။မှတ်ဆိုးမသည်အသက်ချောက်ဆယ်အောက်ရှိလျှင်စာရင်းအ
 ၁၇ င်းမဝင်စေနှင့်။ လင်တယောက်တည်းရှိဘူးသောသူ။ ကောင်းသောအ
 ၁၈ ကျင့်ကိုကျင့်၍အသရေရှိသောသူ။ သူငယ်တို့ကိုကျွေးမွေးခြင်း။ ဧည့်
 ၁၉ သည်ဝတ်ကိုပြုခြင်း။ သန့်ရှင်းသူတို့၏ခြေကိုဆေးခြင်း။ ဆင်းရဲသော

သူတို့ကိုလုပ်ကျွေးခြင်းကောင်းသောအမှုအရာသာကိုကျိုးစားအားထုတ်ခြင်းကိုပြုဘူးသောသူဖြစ်လျှင်စာရင်းအင်းဝင်ပါလေစေ။ အသက်အရွယ်ပျိုသေးသောမုတ်ဆိုးမတို့ကိုပယ်လော့။ အကြောင်းမူကား။ သူတို့သည်ခရစ်တော်၏ဆုမွန်ခြင်းကိုသည်းမခံသောအခါအိမ်ထောင်ခြင်း

၁၂ ဌာအလိဂ်ရှိလျှင်အရင်သစ္စာကိုဖျက်၍အပြစ်သင့်ခြင်းသို့ရောက်ရလိမ့်မည်။ ထိုမှတစ်ပါး။ တစ်အိမ်မှတစ်အိမ်သို့လည်၍ပျင်းရိတတ်၏။ ပျင်းရိသည်သာမကစကားများ၍ မပြောအပ်သောအရာကိုပြောသဖြင့်သူတ

၁၄ ပါးအမှုနှိရော့နှော့သောသူဖြစ်တတ်၏။ ထိုကြောင့်အသက်အရွယ်ပျိုသေးသောမုတ်ဆိုးမတို့သည် အိမ်ထောင်ခြင်း။ သားဖွားခြင်း။ အိမ်မှုကိုကြည့်ရှုပြုစုခြင်း။ ကဲ့ရဲ့စရာအခွင့်ကိုရန်သူအားမပေးဘဲနေခြင်း

၁၅ အမှုများကိုပြုစေခြင်းငှါငါအလိဂ်ရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ယခုပင်အချို့တို့သည်လမ်လွဲ၍မာရ်နတ်စာတန်နောက် သို့လိုက်သွား

၁၆ ကြပြီး။ ရုံကြည့်သောယောက်ျားမိမ့် နှိမုတ်ဆိုးမရှိလျှင် ကိုယ်ထိုင်လုပ်ကျွေးပါလေစေ။ သို့ပြုလျှင်အမှန် ဖြစ် သောမုတ်ဆိုး မတို့ကိုအသင်း

၁၇ တော်သည်လုပ်ကျွေးအားထမ်းမည်။ ။ကောင်းမွန်စွာအုပ်သော သင်အုပ်တို့သည်အလှူနှစ်ဆကိုခံထိုက်သောသူဟူ၍ ၎င်းတရားဟောခြင်း။ ဆုမွန်ဩဝါဒပေးခြင်း အမှု ကို ကျိုး စားအား ထုတ် သောသူတို့

၁၈ သည် ထိုသို့အထူး သဖြင့် ခံထိုက် သော သူဟူ၍ ၎င်းမှတ် ရမည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ စပါးကိုနယ်သောနွား၏ နှုတ်ကိုမချဉ်

၁၉ နှောင်နှင့်ဟုကျမ်စာလာ၏။ တချက်မူကား။ အလင်လုပ်သောသူသည် အခက်ခံထိုက်သည် ဟုလာပြန်၏။ သက်သေနှစ်ဦး။ သုံးဦးမရှိလျှင်

၂၀ သင်းအုပ်နှိအပြစ်တင် သောစကားကိုနားမထောင်နှင့်။ ကြွင်းသော သူတို့သည် ကြောက်ရအောင်အပြစ် ရှိသောသူ ကိုလူအပေါင်း တို့ရှေ့

၂၁ မှာအပြစ်တင် ၍ ဆုမွန်လော့။ ရှေ့မဆွကမစီရင် ဘဲဥဲကွက်သောစိတ် နှင့်အထွင်းမပြုဘဲ ဤပညတ်များ ကိုစောင့်ရှောက် မည် အကြောင်း။ ဘုရားသခင်တည်းဟူသောသခင် ယေရှုခရစ်ရှေ့မှာ ၎င်းရွေးကောက် သောကောင်းကင်တမန်တို့ရှေ့မှာ ၎င်းပါသည်သင်ကိုသစ္စာပေး၏။

၂၂ အဘယ်သူ၏အပေါ် နှိလက်ကိုအလျှင်တဆော့မတင်နှင့်။ သူတစ်ပါးအပြစ်နှိမဆက်ဆံနှင့်။ ကိုယ်ကိုကိုယ်စင်ကြယ်စေလော့။ သင်၏

၂၃ ရင်ထဲနှိမကြောမကြောစွာသောအနာရောဂါကြောင့်ရေကိုသာမသောက်နှင့်ဦး။ စပျစ်ရည်အနည်းငယ်ကိုသုံးလော့။ အချို့သော သူတို့၏ဒုစရိုက်

သည် ထင်ရှား နှင့်သည် ဖြစ်၍ အပြစ်စီရင်ခြင်း သို့အရင်အဦး သွား
 ၂၄ တတ်၏။ အချို့သောသူတို့၏ ဒုစရိုက်သည် နောက်လိုက်တတ်၏။
 ၂၅ ထိုနည်းတူ အချို့သောသူတို့၏ သုစရိုက်သည် ထင်ရှား နှင့် တတ်၏။
 မထင်ရှားသော အကျင့်သည်လည်း ဖွက်ထား၍ မနေနိုင်ရာ။

- ၁ သူရားသခင်၏ နာမတော်နှင့် တရားတော်သည် ကဲ့ရဲ့ခြင်း မှကင်းလွတ်
 ရအောင် အစေခံကျန် မည်သည် ကား မိမိသခင်ကို အထွန်ရှိသေထိုက်
- ၂ သောသူဟူ၍ မှတ်ပါလေစေ။ သခင်သည် ရုံကြည် သောသူဖြစ်လျှင်
 ညီအစ်ကို ဖြစ်သည်ဟု စိတ်ထင်နှင့် မခန့်မညားမပြု စေနှင့်။ အစေခံ
 ခြင်း အကျိုး ကိုခံသောသူသည် ရုံကြည် သောသူ။ ချစ်တော်မူသောသူ
 ဖြစ်သောကြောင့်သာ ၍ အစေခံပါလေစေ။ ဤ သို့သုမ္မဩဝါဒပေး ၍
- ၃ ထိုက်တွန်းသွေးဆောင်လော့။ ။ ချားနားသောဩဝါဒကို
 သင်ပေး ၍ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ စကားတည်းဟူသော စင်ကြယ်
 သောစကား ကို၎င်း သူရားဝတ် နှိ နှေ့လျော်ခြင်း နှင့် အညီဖြစ် သော
- ၄ ဩဝါဒကို၎င်း ဝန်မခံသောသူမည် သည်ကား။ မာနနှင့်ရပ်မူး၍ အ
 ဘယ်မျှကို နားမလည်ဘဲ ပုစ္ဆာအမေးကို ဆွေးနွေး၍ စကား ကိုသာ
 ညည်းခုံသောအား ဖြင့် ချိတ်သောသူဖြစ် ၍။ ထိုသို့ပြုလျှင် ညှစ်ခြင်း။
 ရန် တွေ့ခြင်း။ သူအသရေကို ရှုတ်ချခြင်း။ မနာလိုသောကြံစည် ခြင်း။
- ၅ စိတ်နှစ်လုံး ရှိ ရှင်း၍ သမ္မာတရားနှင့် ကင်း သောသူတို့၏ အချည်းနှီး
 ညည်းခုံခြင်း ဖြစ်တတ်သတည်း။ အကျိုးစီးပွားရလျှင် သူရားဝတ် နှိ နှေ့
 လျော်ရာရောက်သည်ဟု သူတို့သည် စိတ်ထင်ကြ၏။ ထိုသို့သောသူတို့
- ၆ ကိုရှောင်လော့။ ရောင့်ရဲသောစိတ်နှင့် တကွ သူရားဝတ် နှိ နှေ့လျော်
 ခြင်း မူကား ကြီး စွာသော အကျိုး စီးပွား ဖြစ် သတည်း။ အဘယ်
- ၇ ကြောင့် နည်း ဟူ မူ ကား။ ငါတို့သည် ဤ လောကထဲသို့သာ မှုမပါဘဲ
 လာသည် ဖြစ် ၍ ထွက် သွား လျှင် လည်း ဘာမျှ ကို ယူမသွားနိုင်ဟု
- ၈ ထင်ရှား သည်ချည်း တည်း။ သို့ဖြစ် ၍ စားရန်ဝတ်ရန်ရှိသမျှ နှင့်
- ၉ ရောင့်ရဲလျက်နေကြစို့။ ငွေရတတ် ခြင်း ဌါအလိုရှိသောသူတို့သည် အ
 ပြစ်သွေးဆောင်ခြင်း။ ဗမမိခြင်း။ ချိတ်မဲဖျက်ဆီး တတ်သောတပ်မက်
 ခြင်း များထဲသို့ ကျရောက်တတ်ကြ၏။ ထိုသို့သောအား ဖြင့် လူတို့သည်
- ၁၀ အကျိုးနည်းခြင်း။ ပျက်စီးခြင်း နှစ်မွန်းတတ်ကြ၏။ အဘယ်ကြောင့်
 နည်းဟူမူကား။ ငွေကိုတပ်မက်ခြင်းသည် မကောင်းသော အကျင့်အား

၆

။တိမောသေဩဝါဒစာပဌမေဝင်။

လုံး ထို့ထွင် မူလအဖြစ် ဖြစ်သတည်း။ လူအချို့ထိုသည်ငွေကိုတပ်စက်

သောအားဖြင့်ရုံကြည်ခြင်း တရားလမ်းမှလွဲသွား၍ ကြင်နာခြင်းဝေ
၁၁ နာအများနှင့်ကိုယ်ကိုယ်ထိုးချင်းကြပြီး။ ။သို့ဖြစ်၍အို

ဘုရား သခင်၏လူ။ သင်သည်ထိုအပြစ်များ ကို ကြည် ရှောင်လော့၊
ဖြောင့်မတ်စွာကျင့်ခြင်း။ ဘုရားဝတ် နှင့် မွေ့လျော်ခြင်း။ရုံကြည်ခြင်း။

၁၂ ချစ်ခြင်း။ သည်းခံခြင်း။နူး ညံ့သိမ် မွေ့ခြင်း ထို့ ကို လိုက်ရှာလော့။ ။
ကြည် ခြင်းနှင့် ဆိုင်၍ ကောင်းမြတ်သောထိုက်လံခြင်း ကို ပြုလော့။အ

ကြင်အသက် ရခြင်း အလိုငှါသင် ကိုခေါ်တော်မူ၍ ၎င်း သင်သည်သက်
သေအများထို့ရှေ့နှိုကောင်းမွန်စွာဝန်ခံ၏။ထိုထာဝရအသက်ကိုကိုင်

၁၃ ယူလော့။ ငါထိုသခင်ယေရှုခရစ်ထင်ရှားပေါ်ထွန်းတော်မူသည်ထိုင်
အောင်သင်သည်အညစ်အကြေးနှင့် ကင်းစင်၍ အပြစ်တင် ခွင့်ခံ၍

၁၄ လျက်ပညတ်တော်ကိုစောင့်ရှောက်မည်အကြောင်း။ အလုံးစုံထို့ကို
အသက်ရှင် စေတော်မူသော ဘုရား သခင် ရှေ့မှာ၎င်းပုဒ်ပိလတ်မင်း

၁၅ ထံကောင်းသောဝန်ခံခြင်းဘက် နှင့် သက်သေခံတော်မူသောယေရှုခ
ရစ်ရှေ့မှာ၎င်းငါသည် သင်ကိုပညတ် ထား၏။ မရဏာကင်းထွတ်

၁၆ သော သူ တပါးတည်း ဖြစ် တော်မူ ထသော။ အဘယ် သူမျှမ ချည်း
ကပ်နှိုင် သောအထင်း ထဲ နှင့် နေတော် မူ ထသော။ အဘယ် လူ မျှမမြင်

ဘူး။ မမြင် နှိုင်ရာ ဖြစ် တော်မူ ထသော။ မင်္ဂလာရှိ သောတပါးတည်း
သော အရှင် ဖြစ် တော်မူ ထသော။ ဘုရင်တကာထို့၏ ဘုရင်။ သခင်တ

ကာထို့၏သခင်သည်ကာလအချိန်ရောက်သောအခါသခင်ယေရှုခရစ်
၏ထင်ရှားပေါ်ထွန်းခြင်း ကိုပြတော်မူလိမ့်မည်။ထိုသူနှိုထာဝရဂုဏ်

၁၇ အသရေအစွမ်းသတ္တိဖြစ်စေသတည်း။အာမင်။ ။ဤဘဝနှို
ငွေရတတ်သောသူထိုသည် မာန်မာနစိတ်မရှိဘဲ။မမြဲသောစည်းစိမ်

ကိုမကိုးစားဘဲ ငါထိုခံစားစေခြင်းငှါအလုံးစုံထို့ကို ကြွယ်ဝစွာပေး
သနား တော်မူသော။ အသက် ရှင်တော်မူ သောဘုရား သခင် ကိုကိုး

၁၈ စားမည် အကြောင်း။ သူထိုသည် ကျေးဇူးပြုခြင်း။ ကောင်းသောအ
ကျင့် နှင့် ကြွယ်ဝပြည့်စုံခြင်း။ စွန့် ကြဲချင်သောစေတနာစိတ်ရှိခြင်း။အ

၁၉ ချင်းချင်းဆက်ဆံခြင်း။ မှန်သောအသက်ကိုဝင်စားရအောင်နောင်
၂၀ ဘဝ နှင့် ကောင်း သောဘဏ္ဍာကိုမိမိထို့အဖို့ဆည်း ဘူးခြင်း ထို့ကိုပြု

မည်အကြောင်းပညတ်ထားလော့။ ။အိုတိမောသေ။သင်

နှိုအပ် ထား သောအရာကို စောင့်ရှောက် လော့။တရား ခဲ့ဖြစ် လော့အ

။တိမောသေဩဝါဒစာဒုတိယစာစောင်။

၁

ချည်းနှီးစကားပြောခြင်းကို၎င်းသိပ္ပံအတတ်ယူ၍မမှန်သောအားဖြင့်
ခေါ်ဝေါ်သောသိပ္ပံအတတ်ဆီးတားနှောင့်ရှက်ခြင်းကို၎င်းရှောင်လော့။
၂၁ ထိုသိပ္ပံအတတ်ကို လူအချို့တို့သည် ဝန် ခံပြုရသောအား ဖြင့် ရုံကြည်
ခြင်း တရား လမ်းမှလွဲသွား ကြပြီ။ သင် နွှံ့ကျေးဇူး တော်ဖြစ် စေသ
တည်း။အာမင်။

။တိမောသေဩဝါဒစာပဌမစောင်ပြီး၏။

။တိမောသေဩဝါဒစာဒုတိယစာစောင်။

၁ ယေရှုခရစ်နှ့်တည်သောအသက်ကို ပေးမည်ဟုဂတိတော်နှင့်အညီဘု
ရားသခင်၏အလိုတော်အားဖြင့်ယေရှုခရစ်၏တမန်တော်ဖြစ်သော
၂ ငါပေါလုက ငါချစ်သားတိမောသေကိုကြားလိုက်ပါ၏။ငါတို့သခင်
ယေရှုခရစ်နှင့်ခမည်းတော်ဘုရားသခင် အထံတော်ကကျေးဇူး။ကရ
၃၁၅ ဏာ။ညိမ်သက်ခြင်းဖြစ်ပါစေသော။ သင်၏မျက်ရည်ကို
ငါအောင်း မေ့သောအခါဝမ်မြောက်ခြင်း နှင့်ပြည့်စုံရအောင်သင်ကို
မြင်ခြင်းငှါအဖွဲ့လွှဲသောစိတ်ရှိ၍ ၎င်းသင်၏အဖွားလော့။အမိဥ
နိတ်နှိအရင်စွဲလမ်းသောရုံကြည့်ခြင်း။ငါသဘောကျသည့်အထိုင်းသင် နွှံ့
လည်းစွဲလမ်းသောရုံကြည့်ခြင်းစစ်ကိုမှတ်မိ၍ ငိုနေညဆုတောင်းပဌနာ
ပြုသည်တွင်သင်ကိုမချားမလပ်အောင်းမေ့ရသည်ဖြစ်၍ငါတို့ဘေး
ကိုးကွယ်သည့်အထိုင်းကိုယ်ကိုယ်သိသေခါစိတ်စင်ကြယ်ခြင်းနှင့်တ
ကွငါကိုးကွယ်သောဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကိုငါချီးမွမ်း၏။

၆ ။ထိုသို့ဖြစ်၍ငါလက်တင်သောအားဖြင့်သင်နှ့်ဘုရားသခင်ပေး
တော်မူသောဆုကိုနှိုးဆော်မည်အကြောင်း။ငါသည်သင်ကိုသတိပေး
၇ ။၏။အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ဘုရားသခင်သည်ကြောက် တတ်
သောစိတ်သဘောကို ငါတို့အား ပေးတော်မူသည် မဟုတ်။တန်ခိုးပါ
သောစိတ်။ ချစ် တတ်သောစိတ်။ ရှင်းလင်းသောစိတ် သဘောကို ပေး
၈ တော်မူ၏။ ထိုကြောင့်ငါတို့သခင်ဘုရား ၏ သက်သေ ကို၎င်းထိုသ
ခင်ကြောင့်အကျည်းခံရသောသူဖြစ်သောငါကို၎င်းရှက်ကြောက်ခြင်း
မရှိ နှင့်။ ဘုရား သခင်ပေးတော်မူသောတန်ခိုးကိုရသည်အထိုင်းဝေ
၉ ဂေလိတရားနှင့်ဆက်ဆံ၍ဆင်းရဲဒုက္ခကိုခံလော့။ ငါတို့ကျင့်သောအ

၂) ။ ဓါမောသေဩဝါဒဝါဒုတိယဝေဠိ။

ကျင့်ကြောင့် မဟုတ်။ ရှေ့ကပ် ကာလမရောက်မှီယေရူခရစ် အား ဖြင့်
 ငါတို့အဖို့ကိုယ် တော်ထိုင်ကြံစည် တော်မူသောကျေးဇူး တော် နှင့်အ
 ညီဘုရားသခင်သည်ငါတို့ကို ကယ်တင်၍သန့်ရှင်းသောအရာ ခွဲခေါ်
 ၁၀ သွင်းတော်မူ၏။ ထိုကျေးဇူးတော်ကားငါတို့ကိုကယ်တင်သောသခင်
 ယေရူခရစ် ပေါ်ထွန်းတော် မူသည် အရာမှာယခုထင်ရှားလျက် ရှိ၏။
 ထိုသခင်သည်သေခြင်းတရားကိုပယ်ရှား၍အသက်ရှင်ခြင်းတရား၊
 ၁၁ မဖောက်ပြန် နှိုင့် ခြင်းတရားကိုဖိစီးလိမ့်တရား အားဖြင့်ထင်ရှားစေ
 တော်မူပြီ။ ထိုတရားကိုဟောပြောသောသူအရာ ခွဲ ၎င်းတမန်တော်
 အရာခွဲ၎င်းတပါးအမျိုးသားတို့၏ဆရာအရာခွဲ၎င်း ငါတို့ခန့်ထားတော်
 ၁၂ မူပြီ။ ထိုအကြောင်းကြောင့်ဤဆင်းရဲဒုက္ခကိုငါခံရ၏။ သို့သော်လည်း
 ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိ။ အဘယ်သူ ခွဲ ငါရုံကြည် သည် ကိုငါသိ၏။ သူခွဲ
 ငါအပ်ထားသောအရာကိုလည်းထိုနေ့ရက်ထိုင်အောင်စောင့်ရှင်တော်
 ၁၃ မူသည်ဟုငါသဘောကျ၏။ ။ ငါထံခွဲကြားရပြီသော။ စင်
 ကြယ်သောတရားစကားကို ယေရူခရစ် ခွဲ ရုံကြည်ခြင်း။ ချစ်ခြင်းနှင့်
 ၁၄ တကွကိုင်ယူစွဲလမ်းလော့။ သင် ခွဲအပ်ထားသောအရာမြတ်ကိုငါတို့ခွဲ
 ကျိုးနိုး ဝပ်တော်မူသော။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ် တော်အားဖြင့်စောင့်
 ၁၅ ရှောက်လော့။ ။ အာရှိပြည်ခွဲနေသောသူအပေါင်းတို့သည်
 ငါကို ပယ်ကြပြီ ဟုသင်သည်ကြားသိ၏။ ထိုသူတို့တွင်ဖုဂေလု နှင့်
 ၁၆ ဟေရမောဂင်ပါသတည်း။ ထာဝရဘုရား ၏ ကရုဏာ တော်သည်
 ဩနေထိဖော်၏ ခါမ် ခွဲသက်ရောက်ပါစေသော။ သူသည်ငါကိုအဖန်
 ဖန်သက်သာစေပြီး။ ငါခွဲသံကြီးချည် နှောင်လျက် ရှိသော်လည်း သူ
 ၁၇ သည်ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိဘဲ ရောမမြို့သို့ရောက်သောအခါသာ၍
 ၁၈ ကျိုးစားသည်နှင့်ငါကိုရှာ၍ တွေ့၏။ သူသည်ထိုနေ့ရက် ခွဲ သခင်ဘု
 ရား၏လက်မှကရုဏာတော်ကိုခံမည်အကြောင်း။ ထာဝရဘုရားသည်
 ပေး သနား တော်မူပါစေသော။ သူသည် ဖောက် မြို့ ခွဲ ထည်း ငါကိုအ
 ဘယ်မျှလောက်ပြုစုသည်ကိုသင်သည်အမှန်သိ၏။

၁ ငါသား။ သင် သည် ယေရူခရစ် ခွဲ ရှိသောကျေးဇူး တော်အားဖြင့် ခွန်
 ၂ အားနှင့် ပြည့်စုံခြင်းရှိလော့။ သက်သေခံအများ ရှိသည်နှင့် ငါထံခွဲ
 ကြား ရပြီသောအရာတို့ကိုသစ္စာနှင့်ပြည့်စုံ ၍ သူတပါး တို့ကို သွန်
 ၃ သင်ခြင် ငှါတတ်စွမ်းလိမ့် သောလူတို့ ခွဲ အပ်ပေးလော့။ ထိုသို့အထို

။ တိမောသေဩဝါဒစာဒုတိယစောင်။

၂

၄ ငှါသင်သည်ယေရှုခရစ်၌ကောင်းသောစစ်သူရဲကဲ့သို့ဆင်းရဲဒုက္ခကို
 ၅ သည်းခံလော့။ စစ်သူရဲမည်သည်ကားမိမိကို စစ်သူရဲအရာ၌ခန့်
 ၆ ထားသောသူ ကို နှစ် သက်စေရအောင်လောကီမှုရေး ဖြစ် နှော့ရှုပ်
 ၇ ထွေးခြင်းကိုပယ်ရှားတတ်၏။ ပွဲ၌လူချင်းထိုက်သောသူမည်သည်
 ၈ ကားထုံးတမ်းအတိုင်းမထိုက်လျှင်ပန်းဦးရစ်ကိုမရ။ လယ်လုပ်သော
 ၉ သူသည်လည်းအရင်လုပ်၍နောက်မှာအသီးအနှံ ကိုခံရမည်။ ငါစကား
 ၁၀ ကို ဆင်ချင်လော့။ ထာဝရဘုရားသည် အရာရာတို့၌ညာဏ် ကိုသင်
 ၁၁ အားပေးသနားတော်မူပါစေသော။ ။ခါပိန်အမျိုးဖြစ်သော
 ၁၂ ယေရှုခရစ်သည်ငါဟောသောဝေဂေလိတရားအတိုင်းသေခြင်းမှထ
 ၁၃ မြောက်တော်မူသည်ဟုအောင်းမေ့လော့။ ထိုတရားကြောင့်ငါသည်
 ၁၄ လူဆိုး ကဲ့သို့ချည် နှောင်ခြင်း ထိုင်အောင်ဆင်း ရဲဒုက္ခ ကိုခံရ ၏။ သို့
 ၁၅ သော်လည်းဘုရား သခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်သည်ချည်နှောင်
 ၁၆ ခြင်း နှင့်ကင်းလွတ် ၏။ ထိုကြောင့်ရှေးကောက်တော်မူသောသူတို့
 ၁၇ သည်ထာဝရဘုန်းအသရေ နှင့်တကွယေရှုခရစ် အား ဖြင့်ကယ်တင်
 ၁၈ ခြင်းသို့ရောက်စိမ့် သောငှါသူတို့အဖို့အရာရာကိုငါသည်းခံရ ၏။
 ၁၉ သမ္မာစကားဟူမူကား။ ထိုသခင်နှင့်အတူသေလျှင်အတူရှင်လိမ့်မည်။
 ၂၀ သည်းခံလျှင်ထိုသခင် နှင့်အတူစိုးစံလိမ့်မည်။ ထိုသခင်ကိုငါတို့သည်
 ၂၁ ညည်းပယ်လျှင်ငါတို့ကိုညည်း ပယ်တော်မူလိမ့်မည်။ ငါတို့သည်မရှုံ
 ၂၂ ကြည်သော်လည်းထိုသခင်သည် သစ္စာတည် ၍ ကိုယ်ကိုကိုယ်ညည်း
 ၂၃ ပယ်တော်မမူနိုင်။ ။သူတပါးတို့သည်ဤအကြောင်းအရာ
 ၂၄ များ ကိုမှတ်မိစေလော့။ ကြား နာသောသူအကျိုးကိုမပြုရ။ သူစိတ်ကို
 ၂၅ မှောက်လှန်တတ်သောစကားညည်းခံခြင်း ကိုမပြုမည် အကြောင်း။ သ
 ၂၆ ခင်ဘုရားရှေ့၌ သစ္စာပေးလော့။ သင်မူကားဝန်ခံတော်မူသောသူ။
 ၂၇ ရှက်ကြောက်စရာအကြောင်းမရှိဘဲအလုပ်လုပ်၍သမ္မာတရားစကား
 ၂၈ ကိုမှန်မှန်ပိုင်းချားတတ်သောသူဖြစ်လျက်ဘုရားသခင်ရှေ့၌ကိုယ်ကို
 ၂၉ ကိုယ်ဆက်သရအောင်ကျိုး စားအားထုတ် လော့။ တရားမဲ့သောအ
 ၃၀ ချည်းနှီးစကားကို ရှောင်လော့။ အကြောင်း မူကား။ ထိုစကားသည်မ
 ၃၁ တရားသောအမှုတို့ကို ပွားများစေလိမ့်မည်။ သူတို့၏စကားသည်
 ၃၂ ကူး နာကဲ့သို့စား လိမ့် မည်။ ထိုသူတို့တွင် ဟုမေနေ နှင့် ဖိလက် ပါသ
 ၃၃ တည်း။ သူတို့သည်သမ္မာတရားလမ်းမှလွဲသွား၍ သေလွန်သောသူ
 ၃၄ တို့သည် ထမြောက်ခဲ့ပြီး ဟုပြော သဖြင့် အချို့သောသူတို့ ၏ ရုံကြည်

၁၈ ခြင်းကိုမှောက်လွန်ကြ၏။ သို့သော်လည်းသခင်ဘုရားသည်မိမိလူ
 တို့ကိုသိတော်မူ၏ ဟူ၍ ၎င်းသခင်ဘုရား ၏နာမတော်ကိုဝန်ခံသော
 သူမည်သည် ကားမတရားသောအမှုကိုရှောင်ပါလေစေဟူ၍ ၎င်းတံ
 ဆိပ်ခတ်လျက်ရှိသောဘုရားသခင် ၏တိုက်ကြံသည်ဒိုင်ခွဲ၍တည်

၂၀ ၏။ ကြီးစွာသောအိမ်၌ရွှေတန်ဆာ၊ ငွေတန်ဆာသာရှိသည်မဟုတ်၊
 ၂၁ သစ်သားတန်ဆာ၊ မြေတန်ဆာရှိ၏။ အသရေရှိသောတန်ဆာ၊ အသ
 ၂၂ ရေမရှိသောတန်ဆာရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍အထက်ဆီခဲပြီးသောအကျင့်တို့

ကိုပယ်၍မိမိကိုစင်ကြယ်စေသောသူမည်သည်ကားအသရေရှိသော
 တန်ဆာ။ သန့်ရှင်း၍အိမ်ရှင်သုံးစရာကောင်းသောတန်ဆာ။ ကောင်း

၂၄ သောအမှုများအဖို့အလိုငှါပြင်ဆင်သောတန်ဆာဖြစ်လိမ့်မည်။
 ၂၅ ။ လူပျိုတို့၏တပ်မက်ခြင်းကိုလေသာစိတ်ကိုကြည်ရှောင်
 လော့။ ဖြောင့်မတ်ခြင်း။ သစ္စာရှိခြင်း။ ချစ်ခြင်း။ စင်ကြယ်သောစိတ်ရှိ

၂၆ ။ ကိုလိုက်ရှာလော့။ မျက်မဲ၍ပညာကင်းသောပုစ္ဆာအမေးတို့သည်ရန်
 ၂၇ ပွားစေတတ်သည်ဟုသိမှတ်၍ပယ်ရှားလော့။ သခင်ဘုရား၏ကျွန်
 ၂၈ သည်ရန်မတွေ့ရ။ ခင်သိမ်းသောသူတို့ ၌ ဖြည်းညှင်းစွာပြုသောသူ၊

၂၉ ဆုမ္မဏဩဝါဒပေးခြင်းအမှု၌လိမ္မာသောသူ။ သည်းခံနှိုင်းသောသူဖြစ်
 ရမည်။ ဆီးတားညှင်းခံသောသူတို့ကို နူးညံ့သိမ်မွေ့စွာဆုမ္မဏမည်။

၃၀ သဗ္ဗတရားကိုဝန်ခံခြင်းအလိုငှါခေါင်တက်ဘုရားသခင်ပေးကောင်း
 ၃၁ ပေးတော်မူ၍ မာရ်နတ်၏အလိုအတိုင်းဖမ်းမိသောထိုသူတို့သည်သ

တိရ၍ထိုဖမ်းမိရာမှအွတ်ခြင်းသို့ရောက်ကောင်းရောက်ကြလိမ့်မည်။

၃ နောင်ကာလသည်ခဲယဉ်းသောကာလဖြစ်မည်ဟုသိမှတ်လော့။ အ
 ၂ ဘာယ်သို့နည်းဟူမူကား။ လူတို့သည်ကိုယ်ကိုယ်ချစ်သောသူ၊ ငွေ
 ကိုတပ်မက်သောသူ၊ ကြွားဝါသောသူ၊ ထောင်ဖွားစော်ကားသော
 ၃ သူ၊ သူ့အသရေကိုရှုတ်ချသောသူ၊ မိဘစကားကိုနားမထောင်သော
 ၄ သူ၊ ကျေးဇူးကိုမထိသောသူ၊ သန့်ရှင်းခြင်းကင်းသောသူ၊ မိဘသား
 မဟားစသည်တို့ကိုမချစ်သောသူ၊ ရန်ညှိုးထားသောသူ၊ ဆဲရေးသော
 ၅ သူ၊ ကိုယ်အာရုံကိုမချုပ်တည်းနှိုင်းသောသူ၊ ပြင်းထန်သောသူ၊ သူတော်
 ကောင်းကိုမုန်းသောသူ၊ သစ္စာဖျက်တတ်သောသူ၊ မဆုမ္မဏှိုင်သော
 ၆ သူ၊ မာန်မာနနှင့်ရစ်မှုးသောသူ၊ ဘုရားသခင်ကို အထိုမရှိဘဲကာဇ

၅ ရုဏ်ခံစားခြင်း ငှါသာအလိုရှိသောသူ။ ဘုရားဝတ်၌ရွှေလျှော်ရောင်
 ၆ ဆောင်၍ ဘုရားဝတ်၌ရွှေလျှော်ခြင်းတန်ခိုး ကိုညှင်းပယ်သောသူ
 ၇ ဖြစ် ဩလိမ့်မည်။ ထိုသူတို့ကိုရှောင်လော့။ ဒုစရိုက်အပြစ်ဝန်ကိုထမ်း
 ၈ ရွက်၍အထူးထူးအပြား ပြားသောလောဘကိလေသာအလိုသို့လိုက်
 ၉ သွား၍အစည်သင်သော်လည်းသမ္မာတရား ကို လှေကျက်ခြင်း သို့အ
 ၁၀ လျှင်းမရောက်နိုင်သောမိမ္မိဇိုက် တို့ကိုအိမ်ထဲသို့ဝင်၍ ဖမ်းသွားချုပ်
 ၁၁ ထားသောသူတို့သည်ကားထိုသို့သောသူတို့အဝင်ဖြစ်သတည်း။ ယ
 ၁၂ နေ့နှင့် ယံမြေသည် မောဂျေကို ဆီးတားသကဲ့သို့ သူတို့သည်သမ္မာတ
 ၁၃ ရားကိုဆီးတားကြ၏။ စိတ်နှစ်လုံးဖောက်ပြန်ပုပ်စပ်၍ ရုံကြည် ရောင်
 ၁၄ ဆောင်သောသူဖြစ်ကြ၏။ ထိုလူ နှစ်ပေါက်တို့၏ဇိုက်မဲခြင်းသည်လူ
 ၁၅ အပေါင်းတို့ရှေ့မှာထင်ရှားသကဲ့သို့ ဤလူတို့၏ ဇိုက်မဲခြင်းလည်းထင်
 ၁၆ ရှားရှိလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ သူတို့သည် တိုး၍မလွန်မသွားရ။ ။
 ၁၇ ဝါဆုမ္မဩဝါဒပေးခြင်း။ ပြုမူခြင်း။ ဣစည်ခြင်း။ သစ္စာစောင့်ခြင်း။ စိတ်
 ၁၈ ရှည်ခြင်း။ ချစ်ခြင်း။ သည်းခံခြင်းတို့ကို၎င်းအန္တိအုတ်မြို့။ ဣကောနိမြို့။
 ၁၉ လုတ္တရမြို့ ။ ဝါသံသကဲ့သို့အရပ်ရပ် ခံရသောညည်း ဆဲခြင်း။ ဆင်းရဲ
 ၂၀ ခြင်းတို့ကို၎င်းသင်သည်ရှာဖွေနားလည်ရပြီး။ ထိုသို့သောညည်း ဆဲ
 ၂၁ ခြင်းကိုဝါသံသော်လည်းအားလုံးတို့မှသခင် ဘုရား သည်ဝါကို ကယ်
 ၂၂ နှုတ်တော်မူပြီး။ ယေရှုခရစ်၏တရားတော်နှင့်အညီဘုရားဝတ်၌ရွှေ
 ၂၃ လျှော်နေခြင်း ငှါအလိုရှိသောသူအားလုံးတို့သည်ညည်း ဆဲခြင်းကိုခံ
 ၂၄ ရကြလိမ့်မည်။ ဆိုးညစ်သောသူ။ လှည့်စားသောသူမူကားသူတပါး
 ၂၅ ကို၎င်းကိုယ်ကို၎င်းလှည့်စား၍ဆိုးညစ်သောအပြစ်တရွေရွေကိုး ပွား
 ၂၆ လိမ့်မည်။ ။ သင်သည်အဘယ်သူထံ၌နည်းခံခဲ့ပြီးသည်ကို
 ၂၇ ၎င်းယေရှုခရစ်ကိုရုံကြည်ခြင်း အား ဖြင့်ကယ်တင်ခြင်းအလိုငှါပညာ
 ၂၈ ကိုပေးနိုင်သောဓမ္မကျမ်းစာကိုငယ်သောအရွယ်မှစ၍လှေကျက်သည်
 ၂၉ ကို၎င်းထိမှတ်သည်နှင့်အထက်ကသင်၍နှစ်လုံး သွင်းမိသောအယူဝါ
 ၃၀ ဒ၌ တည်နေလော့။ ကျမ်းစာအားလုံး မူကားဘုရားသခင်ပေးတော်မူ
 ၃၁ သောညာဏ်အား ဖြင့်စီရင်ရေး ထားလျက် ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်၏
 လူသည် စုံလင်သောသူ။ ကောင်း သောအမှုအမျိုးမျိုးတို့ကို ပြုခြင်းအ
 လို ငှါပြင် ဆင် သောသူဖြစ် ရအောင်ဩဝါဒပေး ခြင်း။ မိစ္ဆာဗိဒ္ဓိကို
 ထင် ရှား စေခြင်း။ မှန်မှန်စီရင် ပြုပြင် ခြင်း။ တရား ကိုသင်ပေးခြင်း
 စာညည်းဟူသောအကျိုးများကိုပေးတတ်၏။

၁ အကြင်သခင်သည် ကိုယ်ပေါ်တွန်း၍ နိုင်ငံတော်ထင်ရှားသောကာလ အသက်ရှင်သောသူ။ သေသောသူကို ကိုစစ်ကြောစီရင်တော်မူအံ့။ ထို သခင်ယေရှုခရစ်ရှေ့မှာ၎င်း ဘုရားသခင်ရှေ့မှာ၎င်း ငါသည် သင် ကို

၂ သစ္စာပေးသည်ကား။ နှုတ်ကပတ်တရား တော်ကိုဟောပြောလော့။ အချိန်ရှိသည် ဖြစ်စေ။ မရှိသည် ဖြစ်စေ။ ကျိုးစားအားထုတ်လော့။ အပြစ်ကိုဖော်ပြလော့။ ဆုမွန်ခြင်းကို ပြုလော့။ အထွန်ရှည်သောစိတ်နှင့်ဩ

၃ ဝါဒမျိုးကိုပေး၍ ထိုက်တွန်းသွေးဆောင်လော့။ အကြောင်းမူကား။ နောင်ကာလ၌လူတို့သည် ဂင်ကြယ်သောဩဝါဒကိုနားမခံနိုင်ဘဲ ယားတတ်သောနားရှိလျှင် မိမိတို့တပ်မက်ခြင်း အတိုင်းများပြားသောဆရာတို့

၄ ရာတို့နောက်၌လိုက်ကြလိမ့်မည်။ သမ္မာတရားကိုနားမထောင်ဘဲ ဇဏ္ဍာရီစကားကိုနားထောင်၍ လွဲယွားကြလိမ့်မည်။ သင်မူကား အရာရာ၌ သမ္မာသတိရှိနေလော့။ ဆင်းရဲဒုက္ခကိုသည်းခံလော့။ သာသနာပြုဆရာဆောင်ရွက်ရသော အမှုကိုဆောင်ရွက်လော့။ ဆရာအရာ၌ ခန့်ထား၍ ပြုရသောဝတ်များကို အကုန်အစင်ပြုလော့။ အကြောင်းမူကား။ ငါကိုယ၏ ပေါ်မှာလောင်း ရသော အချိန်ရှိပြီး။ စုတေ့ရသော အချိန် ရောက်လေပြီး။ ကောင်း မြတ်သော ကိုက်လံခြင်း ကိုငါပြုပြီး။ ပြေးခြင်းကိုပြီးစီးပြီး။ ရုံကြည်ခြင်းတရားကိုစောင့်ရှောက်ပြီး။ ယခုမှစ၍ မြေသရဖူသည် ငါအဖို့သို့ထားလျက် ရှိ၏။ ထိုနေ့ရက်၌ တရားသဖြင့် စီရင်သောသူတည်း ဟူသော သခင်ဘုရားသည် ထိုသရဖူကို ငါ၌အပ်ပေးတော်မူမည်။ ထိုမျှမက။ ပေါ်တွန်း တော်မူခြင်းကိုတောင့်တသောသူအားလုံးတို့၌လည်း အပ်ပေးတော်မူမည်။ ။

၅၀၀ ငါဆီသို့ မြန်မြန်လာအောင် ကျိုးစားပါ။ အကြောင်းမူကား။ ဧမသည် ယခုဘဝကို နှစ်သက်သောစိတ် ရှိသည်နှင့် ငါကိုစွန့်ပြစ်၍ သက်သာလော့နိတ် မြို့ သို့သွား ပြီး။ ကရုဏ္ဍသည် ဂလာတိပြည် သို့ ၎င်းတို့ဘုသည် ဗလမာတိပြည် သို့ ၎င်းသွားပြီး။ လုကာတယောက်တည်း ငါဆီမှာ ရှိ၏။ မာကုကို သင်နှင့် အတူခေါ်ခဲ့ပါ။ သူသည် ဆရာအမှုကို ပြုရာမှာ ငါအကျိုးရှိ၏။ တုခိတ်ကိုလည်း ဖေက် မြို့သို့ ငါ့ဖွတ်လိုက်ခဲ့ပြီး။ တရား ရှေ့တွင် ကာပုလက် ၌ ငါထားရစ်သောဝတ်လုံကို ငါ့စာစောင် ကို ငါ့အထူးသဖြင့် သားရေစာကို ၎င်းသင်သည် လာသောအခါ ယူခဲ့မာ။ ပန်းတိမ်သမားအာလေဇ မြို့သည် ငါ ၌ မကောင်း သော အမှုအများကို ပြု

- ၁၅ လေပြီး။ သူကျင့်သော အကျင့်တို့၏ အကျိုးအမြတ် ကို သခင်ဘုရားအပ်ပေးတော်မူလိမ့်မည်။ သူကို သတိပြုပါ။ ငါတို့စကားကို အသွန်ညှင်းလေ
- ၁၆ ပြီး။ ပဌမအချိန်၌ အပြစ်တင်ခွင့်ကို ဖြေ၍ ငါသည် အစီရင်ခံသော အခါ ငါဘက် ၌ အဘယ် သူမျှမနေ။ အားလုံးတို့သည် ငါကို စွန့်ပြစ်ကြ၏။
- ၁၇ သူတို့၌ အပြစ်တင်တော်မမူပါစေနှင့်။ အားလုံးတို့သည် စွန့်ပြစ်ကြသော်လည်း ဧသနာတော် ကို အကျန် အစင် ဟောပြော၍ ခပ် သိမ်းသော လူမျိုးတို့သည် ကြားရစေခြင်း ငှါ သခင်ဘုရားသည် ငါဘက်မှာ နေ၍ ငါ ၌ ခွန်အား ကို ပေးတော်မူသော အားဖြင့် ချင်စုသံတွင်းမှ
- ၁၈ ကယ်နှုတ်ခြင်း ချစ်သာ ကို ငါ့၏။ ထိုမျှမက။ သခင်ဘုရားသည် မကောင်းသော အမှုအားလုံးတို့မှ ငါ့ကို ကယ်နှုတ်၍ မိမိကောင်းကင်နိုင်ငံတော် သို့ တိုင်အောင် စေပို့ဆောင်တော်မူလိမ့်မည်။ ထိုသခင်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်း။ အာမင်။ ။
- ၁၉ ပြစ်ကိလေနှင့် အာကျဏ္ဍမစွာ ဖြစ်နေသိပေါ်၏ အိမ်သူများကို နှုတ်ဆက်
- ၂၀ ပါ။ ဇေတ္တုသည် ကောရိန္ဒုမြို့၌ နေ၏။ တရောပိမ်သည် နာ၍ မိလက်
- ၂၁ မြို့၌ ငါထားရစ်၏။ ဆောင်းကာလမရောက်မှီ လာရအောင် ကျိုးစားပါ။ ဥဗ္ဗလုပုဒေလိနု။ ကလောဒိမှ စ၍ ညီအစ်ကိုအားလုံးတို့သည် သင်
- ၂၂ ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။ သခင်ယေရှုခရစ်သည် သင်၏ စိတ်မိညည်းနှင့် အတူ ရှိတော်မူပါစေသော။ သင် ၌ ကျေးဇူး တော်ဖြစ် စေသတည်း။ အာမင်။

တိမောသေသြဝါဒစာပေဒုတိယစောင်ပြီး၏။

တိယသင်္ကြာဝါဒစာ။

၁။ မုသာနှင့် ကင်းစင် တော်မူသော ဘုရားသခင်သည် ရှေ့ကပ်ကာလမရောက်မှီ ဂတိထားတော်မူ၍ ငါတို့ကို ကယ်တင်သော ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်အထိုင်း ငါ ၌ အပ်ထားသော ဧသနာဟောခြင်း အားဖြင့် တော်လျော်သော အချိန်၌ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ထင်ရှားစေတော်မူသည့် အရာနှင့် ဝပ်ဆိုင်သော ထာဝရအသက်ကို မျှော်လင့်သည့် ဖြစ်၍ ဘုရားဝတ်၌ ရွှေလျော်ခြင်းနှင့် ဆိုင်သော သမ္မာတရားကို ဝန်ခံခြင်း အလှငှါ ဖုတ်ဘုရားသခင်ရှေး ကောက်တော်မူသော သူတို့၏ ရံကြည်ခြင်း

။ တိတုဩဝါဒစာ ။

၁

အလိငှါဂင်ဘုရား သခင်၏ကျွန်တည်းဟူသော ယေရှုခရစ်၏ တမန်
 ၄ တော်ဖြစ်သော ဝါပေါလုက ဆက်ဆံသော ရုံကြည်ခြင်းအား ဖြင့်ငါသား
 စစ်ဖြစ်သော တိတုကျိကြားလိုက်ပါ၏။ ဝါတို့ကျိကယ်တင်တော်မူသေ
 သခင်ယေရှုခရစ်နှင့်ခမည်းတော်ဘုရား သခင်အထံတော်ကကျေးဇူး၊
 ၅ ကရုဏာ။ ညိမ်သက်ခြင်း ဖြစ်ပါစေသော။ ။ ဝါသည် သင်ကို
 မှာထားခဲ့ နှင့်သည် အထိုင်းကရက်ကျွန်း နှစ်မစုံလင်သမျှတို့ ကျိပြင်ဆင်
 ၍ ဖြိုရွာများ နှိုသင်းအုပ်တို့ ကျိခန့်ထားစေခြင်း ငှါထိုကျွန်း နှိုသင်ကို
 ၆ ဝါထားရစ်သတည်း။ အပြစ်တင် ခွင့်နှင့်ကင်းလွတ်သော သူ။ မယားတ
 ယောက်တည်း ဤသောသူ ဖြစ်လျှင် ငင်ကာမဂုဏ်နှိုဗွန်ကျူးသည်ဟု
 အပြစ်တင်ခြင်း။ နားမထောင်ခြင်းနှင့်လွတ်၍ ရုံကြည် သောသား ဆွီး
 ၇ ဤသောသူ ဖြစ်လျှင် ငင်ထိုအရာ နှို ခန့်ထားအပ်၏။ အဘယ်ကြောင့်
 နည်း ဟူမူကား။ သင်းအုပ်သည် ဘုရား သခင်၏ဘဏ္ဍာစိုးကဲ့သို့အ
 ပြစ်တင် ခွင့် နှင့်ကင်းလွတ်သောသူ ဖြစ် ရမည်။ ကျိယ်အလိုကျိလိုက်
 တတ်သောသူ။ စိတ် တိုသောသူ။ စပျစ်ရည် ကျိသောက်ကျူးသောသူ၊
 သူတပါး ကျိရှိက်ပုတ်သောသူ။ မကောင်း သောအသက်မွေးခြင်း ကျိပြု
 ၈ သောသူမ ဖြစ် ရဘဲ ညော်သည် ဝတ် ကျိ ပြုတတ် သောသူ။ သူတော်
 ကောင်းနှင့်အဆွေဖွဲ့သောသူ။ ဆူဇွေစောင့်သောသူ။ ဖြောင့်မတ်သော
 ၉ သူ။ သန့်ရှင်းသောသူ။ ကာမဂုဏ်ချုပ်တည်းသောသူ ဖြစ်ရမည်။ စင်
 ကြယ်သောဩဝါဒအားဖြင့် ထိုက်တွန်းသွေးဆောင်ခြင်း ငှါ ငင်ညှင်း
 ခံသောသူတို့၏ စကား ကျိ ချေခြင်း ငှါ ငင် တတ်နိုင်မည် အကြောင်း။
 ကျိယ်ထိုင်သင်ပြီးသော သမ္မာနွတ်ကပတ်တော် ကျိစွဲလမ်းသော သူဖြစ်
 ၁၀ ရမည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ နားမထောင်
 ဘဲအချည်း နှီး စကား ကျိပြော၍ လှည့်စား တတ်သောသူအများ ဤကြ
 ၁၁ ၏။ ဇာတ်သွင်းမင်္ဂလာခံသူတို့တွင်လည်း အထူးသဖြင့် ဤကြ၏။ သူတို့
 ၏ နွတ်ကျိပိတ်ရမည်။ သူတို့သည် မကောင်းသော အသက်မွေးခြင်း ကျိ
 ပြုလျက်မပေးအပ်သော ဩဝါဒကျိပေး၍ အိမ်ထောင်လုံးတို့ ကျိမှောက်
 ၁၂ လှန်တတ်ကြ၏။ သူတို့အပါအဝင်။ အမျိုးသားချင်း ပရောဗက်ဆရာ
 တယောက်ကကရက် သားအမြို့ မုသာစွဲလမ်း။ သားရဲကြမ်းကြုတ်။ စား
 ၁၃ ကျူးယုပ်တုပ်။ လူယုတ်ပေဟုစပ် ဆိုသတည်း။ ဤ သက်သေမှန်၏။
 ၁၄ ထိုကြောင့် သူတို့သည် ယုဒဇဏ္ဍာရီစကား ကျိ ငင်သမ္မာ တရား ကျိစွန့်
 သောသူတို့၏ မညတ် တို့ကျိငင် အမှုမထား ဘဲရုံကြည်ခြင်း စင်ကြယ်

၁၅ ရအောင်သူတို့ကိုကြပ်တည်းစွာဆုမွန်ပြစ်တင်လော့။ စင်ကြယ်သော
 သူတို့အားခပ် သိမ်း သောအရာတို့သည် စင်ကြယ်လျက် ရှိ၏။ မစင်
 ကြယ်။ မရုံကြည်သောသူတို့အားအတယ်အရာမျှမစင်ကြယ်။ သူတို့၏
 နှစ်လုံး လည်း မစင်ကြယ်။ ကိုယ် ကိုကိုယ် သိသောစိတ် လည်း မစင်
 ၁၆ ကြယ်။ သူတို့သည် ဘုရားသခင်ကို သိရောင်ဆောင်သော်လည်း အ
 ကျင့်အားဖြင့် ဘုရားသခင် ကို ညင်းပယ်ကြ၏။ စက် ဆုတ် ရွံရှာ ဖွယ်
 သောသူ၊ နားမထောင်သောသူ။ ကောင်းသော အမှုတခုကို မျှပြုတက်
 သောညာဏ်မရှိသောသူဖြစ်ကြ၏။

၁ သင်မှုကား။ စင်ကြယ်သောကြွတ်ဒါဝေနှင့်ထိုက်တန်သမျှတို့ကိုဟောပြော
 ၂ လော့။ အသက်ကြီးရင့်သောယောက်ျားတို့သည် သမ္မာသတိရှိသော
 သူ။ တည်ကြည် သောသူ။ ဣန္ဒြေစောင့်သောသူ။ ရုံကြည်ခြင်း။ ချစ်ခြင်း။
 ၃ သည်းခံခြင်း။ နှိမိတ်သန်သောသူဖြစ်ရမည်အကြောင်း။ ထိုနည်းတူ။
 အသက် ကြီး ရင့်သောမိမ္မတို့သည် ကျင့်ကြံပြု မူရာတွင် မိမ္မအမှုနှင့်
 ထိုက်တန် သောသူ။ မဆဲရေး တတ်သောသူ။ စပျစ်ရည်ကို မသောက်
 ကျူးတတ် သောသူ။ ကောင်း သောအတတ် ကို သင်း ပေး တတ်သော
 ၄ သူ။ ကိုယ်တိုင် ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရား တော်သည်
 ကဲ့ရဲ့ခြင်း နှင့် ကင်း လွတ်ရအောင်အသက်ပျိုသောမိမ္မတို့သည်ကိုယ်
 ၅ ခင်ပွန်းကိုချစ်သောသူ။ သားဆွီးကိုချစ်သောသူ။ ဣန္ဒြေစောင့်သော
 သူ။ စင် ကြယ် သောသူ။ မိမိအိမ် ကို ပြုစုသောသူ။ ကောင်းမွန် သော
 သူ။ ခင်ပွန်း ၏ အုပ်စိုး ခြင်း ကို ဝန်ခံ သော သူ ဖြစ် စေခြင်း ၎ှိ အ
 ၆ သက်ကြီးရင့်သောမိမ္မတို့သည် ဆုမွန်ပေးရမည်အကြောင်း။ ထိုနည်း
 ၇ အကြောင်းထိုက်တွန်းသွေးဆောင်လော့။ ။ အရာရာ၌
 ကောင်းသောအကျင့်တို့၏ပုံသက်သေကိုကိုယ်တိုင်ပြုလော့။ ဆုမွန်ကြွတ်
 ၈ ဒပေး သောအခါမိစ္ဆာမိဒ္ဓကင်း ခြင်း။ တည်ကြည် ခြင်း။ အပြစ်တင်
 ဘွယ်မရှိ။ စင်ကြယ်သောတရားစကားကိုဟောပြောခြင်း တို့ ကို ပြု
 လော့။ သို့ပြု၍ တဖက်နေသောသူသည် ငါတို့ကိုကဲ့ရဲ့စရာအ ခွင့်မရနိုင်
 ၉ င်သည်နှင့်ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။ ။ အစေ
 ခံကျန် တို့သည်ငါတို့ကိုကယ်တင် တော်မူသောဘုရား သခင်၏ကြွတ်
 ဒါဝေကိုအရာရာ၌တန်ဆာဆင်ရအောင် မိမိတို့သခင် ၏အုပ်စိုး ခြင်းတို့

။တီထွင်ကြံစဉ်။

၁၀ နှစ်ခန့်ညှင်းချခြင်း မရှိဘဲအရာရာ နှိ သခင် ၏အထိသို့ထိက် မည်အ
 ၁၁ ကြောင်းနှင့် တိတ်ဆိတ်စွာဦးယူခြင်းကိုပြုဘဲခပ်သိမ်းသောသစ္စာ
 ၁၂ ကိုထင်ရှားပြမည်အကြောင်းတိုက်တွန်းသွေးဆောင်လော့။ ။
 ၁၃ အကြောင်းမူကား။ မင်္ဂလာရှိ သော မျှော်လင့် ခြင်းအကြောင်းနှင့်ကြီး
 ၁၄ စွာသောဘုရားသခင် တည်းဟူသော ငါတို့ကိုကယ် တင်သောသခင်
 ယေရှုခရစ်၏ဘုန်းအသရေထင်ရှားပေါ်ထွန်းတော် မူ ခြင်း ကို ငါတို့
 သည်မျှော်လင့်၍၎င်း၊ နှစ်တရားမဲ့တရားမဲ့နေခြင်း။ လောကီတပ်မက်ခြင်း
 ကိုပယ်ရှား၍ ၎င်း ယခုဘဝ နှိ ဣန္ဒြေစောင့်ခြင်း။ တရားသဖြင့်ကျင့်
 ခြင်း။ ဘုရားဝတ်နှိမွေ့လျော်ခြင်းတို့ကိုပြုနေပါမည်အကြောင်း။ ငါတို့
 ကိုဆုမွန်သွန်သင်၍ကယ်တင်တော်သောဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်
 ၁၅ သည်လူအပေါင်းတို့အားထင်ရှားပေါ်ထွန်းလျက်ရှိ၏။ ထိုသခင်ယေ
 ရှုခရစ်သည်ခပ်သိမ်း သော ဒုစရိုက်မှ ငါတို့ ကို ရွေး နှုတ် ခြင်းငှါ ၎င်း
 ကောင်းသောအကျင့်ဘက်စိတ်အား ကြီး၍ထူးဆန်းသောအမျိုးကိုမိ
 ၁၆ မိအဖို့စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ၎င်းကိုယ် ကိုကိုယ် စွန့်ကြဲ တော်မူပြီး။ ဤ
 တရားစကားကိုဟောပြောခြင်း။ တိုက်တွန်းသွေးဆောင်ခြင်း။ ဆုမွန်
 ပြစ်တင်ခြင်းတို့ကိုခပ်သိမ်းသောအာဏာနှင့်တကွပြုလော့။ အဘယ်
 သူ မျှသင်ကိုမထိမဲ့မြင်မပြုစေနှင့်။

၁၇ လူတို့သည်အထွန်အမြတ်အာဏာစက်၏အုပ်စိုးခြင်းကိုဝန်ခံရအောင်
 ၎င်းမင်းစကားကိုနားထောင်ရအောင်၎င်းကောင်းသောအမှုအမျိုးမျိုး
 ၁၈ တို့ကိုပြုခြင်းငှါအသင့်ဖြစ်ရအောင်၎င်း အဘယ်သူ့ကိုမျှမကဲ့ရဲ့။ ရန်
 မတွေ့။ ဖြည်းညှင်းသောသဘောရှိ ၍ ခပ်သိမ်းသောသူတို့နှိအထွန်နား
 ၁၉ ညံ့သိမ်မွေ့စွာပြုရအောင်၎င်းသတိ ပေး လော့။ အကြောင်းမူကား။ အ
 ထက်ကငါတို့သည် ပညာမဲ့သောသူ။ နားမထောင်သောသူ။ မှားရှင်း
 သောသူ။ အထူးထူးအပြားပြားသောတပ်မက်ခြင်း ကာမဂုဏ်ခံဝား
 ခြင်း ၏အမှုတို့ကိုဆောင် ရွက်သောသူ။ မနာလိုသောစိတ်။ ညှစ်သော
 စိတ်နှင့် ပြည့်စုံ၍နေသောသူ။ စက်ဆုတ် ရွံရှာ ဇွတ် သောသူ။ အချင်း
 ၂၀ ချင်းမုန်းသောသူဖြစ်ကြ၏။ ငါတို့ကိုကယ်တင်တော်မူသောဘုရား
 သခင် ကျေးဇူးပြုချင်သောစေတနာတော်။ လူတို့ကိုချစ်သောမေတ္တာ
 ၂၁ တော်သည် ပေါ်ထွန်းသောအခါ ငါတို့ကျင့် သော ကုသိုလ် အကျင့်
 အားဖြင့်မဟုတ်ဘဲမိမိသနားခြင်းကဋကဏ္ဍတော်နှင့်အညီတဖန်ဇွေး

ခြင်းနှင့်ဆိုင်သောဆေးကြောခြင်းအားဖြင့်၎င်းသန့်ရှင်းသောမိညည်
 တော်၏အသစ်ပြုပြင်ခြင်းအားဖြင့်၎င်းငါတို့ကိုကယ်တင်တော်မူ၏။
 ၈ ငါတို့ကိုကယ်တင်သောသခင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့်ငါတို့အပေါ်၌ ထိပိ
 ၇ ညည်တော်ကိုကြွယ်ဝစွာသွန်းလောင်းတော်မူ၏။ အကြောင်းကား။
 ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်ကုသိုလ်ရှိရာသို့ရောက်၍ ငါ
 တို့သည်ထာဝရအသက်ကိုမျှော်လင့်သည် နှင့်အညီ အမွေခံဖြစ်ကြ
 ၆ မည်အကြောင်းတည်း။ ။ဤစကားသည်သမ္မာစကားဖြစ်၏။
 ဘုရားသခင်ကိုရုံကြည်သောသူတို့သည် ကောင်းသောအကျင့်တို့ကို
 ကျိုးစားအားထုတ်ရအောင်သတိပြုမည်အကြောင်းသင်သည် ဤအ
 ရာများကိုကြပ်ကြပ်ဟောပြောခြင်းငှါငါအလှ်ရှိ၏။ ထိုအကျင့်တို့
 သည်ကောင်းသည်သာမကလူတို့၏အကျိုးကိုပြုတတ်သောအကျင့်
 ၄ ဖြစ်၏။ မိုက်မဲသောပုစ္ဆာအမေးတို့ကို၎င်းဆွေစည်မျိုးဆက်စာရင်း
 တို့ကို၎င်းပညတ်တရားကြောင့်ရန် ဝှော့ခြင်း။ တိုက်လံခြင်းတို့ကို၎င်း
 ၃၀ ရှောင်လော့။အကြောင်းမူကား။ထိုအရာတို့သည်အကျိုးမရှိ။အချည်း
 ၃၁ ဆုမွန်မြီးမှပယ်ရှားနှင်ထုတ်လော့။ ထိုသို့သောသူသည်ကိုယ်အပြစ်
 ကိုကိုယ်သိလျက်ပင်အပြစ်ပြု၍ မှောက်လှန်သောစိတ်ရှိသောသူဖြစ်
 ၃၂ သတည်း။ ။အာတေဇကိုသော်၎င်း၎င်း၎င်းတို့ကိုသော်၎င်း
 သင် ဆီသို့ငါစေလိုက်သောအခါ နိကောပေါလ်မြို့ထိုင်အောင် ငါဆီ
 သို့လာခြင်းငှါကျိုးစားပါ။ဆောင်းကာလပတ်လုံး သိမြို့၌ငါနေမည်အ
 ၃၃ ကြံရှိ၏။ ကျွန်ဆရာဇေနနှင့်အာပေါလုသည် ဘာမျှမလှ်ရအောင်ကျိုး
 ၃၄ စား၍လမ်း၌ရှိပါ။ ငါတို့လူများသည်လည်းအဘိုးမဲ့သောသူမဖြစ်ရ
 အောင်ကိုယ်သုံးစရာသို့ရှိမည် အကြောင်း။ကောင်းသောအကျင့်ကို
 ၃၅ ကျိုးစားအားထုတ်ခြင်းငှါသင်ကြပါလေစေ။ ငါဆီမှာရှိသောသူ
 အားလုံးတို့သည် သင်ကိုနှုတ်ဆက်ကြ၏။ရုံကြည်ခြင်းနှင့်တကွငါတို့
 ကိုချစ်သောသူများကိုနှုတ်ဆက်ပါ။ သင်တို့အားလုံး၌ ကျေးဇူးတော်
 ဖြစ်စေသတည်း။အာမင်။

။တိယုဒြဝါဒစာပြီး၏။

။ ဖိလေမုန်မေတ္တာစာ။

၁ ယေရှုခရစ် ၏အကျည်း ခံရသောသူငါပေါလု နှင့် ငါညီတိမောသော
 ၂ ငါတို့ချစ် သောလုပ်ဖော်ဆောင်ဖက်ချင်း ဖိလေမုန်။ ငါတို့ချစ်သေး
 ၃ နှစ်မအဖို့။ ငါတို့စစ်သူရဲချင်းအာဒိပ္ပု မှစ၍ သင် အိမ်၌ ရှိသောသင်း
 ၄ ဝင် သူ တို့ကို ကြားလိုက်ပါ၏။ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ် နှင့် ငါတို့အဖ
 ၅ ခြင်းသင်တို့အား ဖြစ်ပါစေသော။ ။ သင်သည် သခင်ယေ
 ၆ ရှုကို ရှုကြည့်ခြင်း။ သန့်ရှင်းသူအား လုံးတို့ကို ချစ်ခြင်းအကြောင်းကို ငါ
 ၇ ကြား သိလျှင် ငါ၏ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူး တော် ကို အစည်ချီး မွန်၍
 ၈ သင်အဖို့ အလိုငှါ ဆုတောင်း ပဋ္ဌနာပြုလျက် ရှေ့၏။ ဆုတောင်းသော
 ၉ အချက် ဟူမူကား။ သင် ၏ ရှုကြည့် ခြင်းကို ဆက်ဆံဝေငှခြင်း အရာမှာ
 ၁၀ ယေရှုခရစ် အလိုငှါ ငါတို့၌ ရှိသမျှသော အကောင်းအမြတ်ကို သူတပါး
 ၁၁ ဝန်ခံစေနိုင်မည် အကြောင်း။ ဆုတောင်း ပဋ္ဌနာပြု၏။ သန့်ရှင်းသူတို့
 ၁၂ ၏ စိတ်နှစ် လုံး ကို သင်သည် သက်သာ စေသော အကြောင့် ငါ ညီ။ သင်၏
 ၁၃ မေတ္တာ ကို ထောက်၍ ငါတို့သည် အထွန်ဝမ်းမြောက် ချမ်းသာ ခြင်း ရှိ၏။
 ၁၄ ။ ထိုအကြောင့် သင်သည် ပြုသင့်ရာကို ပညတ်ထားခြင်း ငှါ
 ၁၅ ငါသည် ခရစ်တော်အား ဖြင့် အထွန်ရဲရင့်စရာ အခွင့်ရှိသော်လည်း
 ၁၆ အသက်ကြီးသော ပေါလုတည်း ဟူသော ယေရှုခရစ် အကြောင့် အကျည်း
 ၁၇ ခံရသော သူ ဖြစ်လျက် ပင် မေတ္တာအား ဖြင့် သာသင်ကို တောင်း ပန်ပါ
 ၁၈ ၏။ ချည် နှောင်ခြင်းကို ခံစည် ငါဖြစ် ဇွားစေသော သား တည်းဟူ
 ၁၉ သော အထက်က သင်သည် အသုံး မရသော သူ။ ယခုတွင် ငါ နှင့် သင်
 ၂၀ သည် အသုံး ရသော သူ။ ဩဇာသိမ် အဖို့ ငါတောင်း ပန်ပါ၏။ သူကို
 ၂၁ သင် ဆီသို့ ငါပြန်စေသည့် ဖြစ်၍ ငါနှစ်လုံး ကဲ့သို့ မှတ်သဖြင့် သူကို ထက်
 ၂၂ ခံပါ။ ဇဝံဂေလိတရား အကြောင့် ချည်နှောင်ခြင်းကို ငါခံစည်တွင် သူသည်
 ၂၃ သင်၏ ကိုယ်စား ၌ ငါကို ပြုစုရအောင် သူကို ငါထားချင်သော်လည်း
 ၂၄ သင်သည် ငါ ၌ ကျေးဇူး ပြုရာတွင် အနိုင် ပြုရသည် မဟုတ်။ အလိုလို ပြု
 ၂၅ စေချင်သော စိတ် ရှိသည် ဖြစ် ၍ သင်၏ အခွင့်မရဘဲ အလျှင်း မပြုလို
 ၂၆ လိုမှ တပါး။ သင်သည် သူကို အစဉ်ရခြင်း ငှါ သူသည် သင်နှင့် ခဏကွာ

၁၆ သွားသည် ဟုဆိုစရာရှိ၏။ ယခုမှာအစေခံကျန် ကဲ့သို့မက။ ငါ့နှိအ
 ထူးသဖြင့်ချစ်သော ညီ။ သင်နှိကားဇာတိအားဖြင့် ၎င်းသခင်ဘုရား
 ၁၇ အား ဖြင့်၎င်း သာ၍ချစ် သော ညီကဲ့သို့မှတ်အပ်၏။ သို့ဖြစ်၍ သင်
 သည် ငါ့ကိုအပေါင်း အဖော် ကဲ့သို့မှတ်လျှင် သူ့ကို ငါကဲ့သို့ပင် လက်ခံ
 ၁၈ ပါ။ သူသည် သင်နှိပြစ်မှားခြင်း။ ကျွေးတင်ခြင်း တစ်စုံတစ်ခု ရှိလျှင် ငါအ
 ၁၉ တွက်အတာမှတ်ပါ။ ငါဆပ်ပေးမည်ဟု ငါပေါလုသည် ကိုယ်လက်နှင့်
 ရေးထား၏။ သို့ရာတွင် သင်သည် သင်ကိုယ်တား ဥပုသေသိကျွေးကိုပင်
 ၂၀ ငါအားဆပ်ပေးရသော အကြောင်း ရှိသည်ဟု ငါမဆို။ ငါညီ။ သခင်
 ၂၁ ဘုရားကို ထောက်၍ ငါ့နှိကျေးဇူး ပြုပါ။ ခရစ်တော်ကို ထောက်၍ ငါ
 ၂၂ စိတ်နှစ်လုံးကို သက်သာပါစေ။ သင်သည် ခားထောင်မည်ဟု ရုံမှား
 ခြင်းမရှိသည်သာမက။ ငါပြောသည် ထက် သင်သည် သာ၍ ပြုမည်ဟု
 ၂၃ အမှန်သိလျက် ငါရေးထား၏။ ။ ထိုမှတစ်ပါး။ ငါတည်း နေစ
 ရာအရပ်ကို ပြင်ပါ။ အကြောင်းမူကား။ သင်တို့သည် ဆုတောင်းပဋ္ဌနာ
 ၂၄ ပြုသောအားဖြင့် သင်တို့ဆီသို့ ငါရောက် သောအခွင့်ကို ပေးတော်မူ
 ၂၅ မည်ဟု ငါမျှော်လင့်ခြင်းရှိ၏။ ယေရှုခရစ်ကြောင့် ငါနှင့် အတူအကျဉ်း
 ၂၆ ခံရသော သူပေ ဖြစ်မှစ၍ ငါ၏လုပ်ဖော်ဆောင်ဖက် ဖြစ်သောမာကျ။
 ၂၇ အာရိတ္တာချ။ ခေမ။ လူကာတို့သည် သင်ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။ ငါတို့သ
 ခင်ယေရှုခရစ်၏ ကျေးဇူး တော်သင်တို့၏ စိတ်ဝိညာဉ် နှင့် အတူရှိ
 တော်မူစေသတည်း။ အာမင်။

။ပိလေမုန်မေတ္တာစာဖြီး၏။

။ဟေဇြိဩဝါဒော။

၁ ဂျေးလွန်လေပြီးသော အခါ ပရောဗက်ဆရာတို့အား ဖြင့်အိုးသေးများ
 ၂ နှိအထပ်ထပ်အနည်းနည်း ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသော ဘုရားသခင်သည်
 ၃ ဤနောက်ဆုံး ကာလအခါ မိမိသားတော်အားဖြင့် ငါတို့နှိဗျာဒိတ်ပေး
 တော်မူပြီး။ ထိုသားတော်ကို အလုံးစုံတို့၏ အရှင်ခန့်ထားတော်မူ၏။
 ၄ သူအားဖြင့် လည်း လောကဓာတ်တို့ကို တည်တော်မူ၏။ ထိုသားတော်
 သည် ဘုရားသခင် ဘုန်းတော်၏ ရောင်ခြည်တော်၎င်း ဇာတိအဖြစ်
 တော်၏ ပုံသဏ္ဍာန် ထော်၎င်း ဖြစ်၍ တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံသော မိမိအိမ်နဲ့

။ဟေဇြိသြဝါဒစာ။

၁

တော်အားဖြင့် ခပ်သိမ်း သောအရာတို့ ကို မစတော်မူသောသူဖြစ်
လျက်ငါတို့အပြစ်များကို ကိုယ်တော်တိုင် အားဖြင့် သုတ်သင်သန့်ရှင်း
စေပြီးလျှင် မြင့်ရာအရပ်မှာ တန်ခိုး အာနုဘော်တော်၏ ထက်ရှာဘက်
၄ ခွံထိုင်နေတော်မူ၏။ ကောင်းကင်တမန်တို့သည် ရသောဘွဲ့နာမထက်
ထူးမြတ်သောဘွဲ့နာမတော်ကိုခံရသည် နှင့်အညီ ကောင်းကင်တမန်
၅ တို့ထက် ကြီးမြတ်သောသူဖြစ်တော်မူ၏။ ။အဘယ်

၄

၅

ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ သင်သည် ငါသားဖြစ်၏။ ယနေ့ပင် သင်ကိုငါ
ဖြစ်ဖွားစေပြီးဟူ၍ ၎င်းငါသည် သူ၏အဖဖြစ်မည်။ သူသည်လည်း ငါ
၏သားဖြစ်လိမ့်မည်ဟူ၍ ၎င်းအဘယ်မည်သောကောင်းကင်တမန်ကို

၆

၇

၈

၉

၁၀

၁၁

၁၂

၁၃

၁၄

၁၅

တစ်မျှမိန့် တော်မူသနည်း။ သားဦးကို ဤလောကသို့ သွင်းတော်မူ
သောအခါ ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန် အားလုံး တို့သည် ကိုယ်
တော်ကို ပျပ်ဝပ်ကိုးကွယ်စေတော့ဟု တဖန် လာသတည်း။ တနည်း
ကား။ ဘုရားသခင်သည် မိမိတမန်တို့ကို လေကဲ့သို့ ၎င်း မိမိအစေအပါ
တို့ကို မီးသျှံကဲ့သို့ ၎င်း ဖန်ဆင်းတော်မူ၏ ဟု ကောင်းကင်တမန်တို့ကို
ရည်မှတ်၍ ဆိုသတည်း။ သားတော်ကိုကား။ ဒိဗျာဘုရားသခင်၏ ကိုယ်
တော်၏ ပစ္ဆိမသည် နိစ္စထာဝရပစ္ဆိမဖြစ်၏။ ကိုယ်တော်၏ နိုင်ငံသည်
တရားသဖြင့် စီရင်သော နိုင်ငံဖြစ်၏။ ကိုယ်တော်သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်း
တရားကို နှစ်သက်၍ မတရားသော အမှုကို မုန်းတော်မူ၏။ ထိုကြောင့်
ဒိဗျာဘုရားသခင်၏ ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်၏ အ
ပေါင်းအဖော်တို့ထက် ကိုယ်တော်ကို ချီးမြှောက်၍ ဝမ်းသာခြင်း ဆီနှင့်
၁၀ ဘိသိတ်ပေးတော်မူပြီး ဟု လာသတည်း။ ။ တဖန် ကျမ်း
စာလာသည်ကား ထာဝရဘုရား၏ ကိုယ်တော်သည် ခြေဦးစွာ ခွံမြေကြီး
ကို တည်တော်မူပြီး။ ကောင်းကင်တန်ဆာများကို လည်း စီရင်ဖန်ဆင်း
၁၁ တော်မူပြီး။ ထိုအရာတို့သည် ပျက်စီးခြင်း သို့ရောက်သော်လည်း ကိုယ်
တော်သည် အမြဲတည်တော်မူ၏။ ထိုအရာအားလုံးတို့သည် အဝတ်ကဲ့
၁၂ သို့ဟောင်းခွဲမခြင်း သို့ရောက်လိမ့်မည်။ ထိုအရာတို့ကို လည်း ဝတ်လုံး
ကဲ့သို့ ကိုယ်တော်သည် လိပ်တော်မူသဖြင့် သူတို့သည် ပြောင်းလဲခြင်း
၁၃ သို့ရောက်သော်လည်း ကိုယ်တော်သည် ပြောင်းလဲတော်မမူ။ အသက်
၁၄ တော်မကျန်မဆုံး နိုင်ရာ ဟု လာသတည်း။ ထိုမှတစ်ပါး။ သင်၏ ရန်သူ
တို့ကို သင်၏ ခြေတင်ရာ ငါမချမထား မှီတိုင်အောင် ငါထက်ရှာဘက် နှင့်
ထိုင်နေလော့ဟု အဘယ်မည်သော ကောင်းကင်တမန်ကို တစ်မျှမိန့်

။ဟေ့ခြံဩဝါဒစာ။

၁၄ တော်မူသနည်း။ အောင်းကင်တမန်များထိုကား။ကယ်တင်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကိုအဝေခံလတံ့သောသူထိုကိုပြုစုစေခြင်း ဌာစေလွှတ်တော်မူသောအဝေခံနိဉာဉ်ဖြစ်ကြသည်မဟုတ်လော။

၁ အထက်ဆိုခဲ့ပြီး သောအကြောင်း ကြောင့်ငါတို့သည် ကြားရသောဒေသနာတော်ကိုမစေ့လျော့မအောင်စိတ်နှစ်လုံးမှတ်မိစွဲလမ်းခြင်းကို
၂ သာ၍ပြုရ၏။ ကောင်းကင်တမန်များအားဖြင့်ထားဟော်မူသောဗျာဒိတ်တော်သည်တည်၍ပြစ်မှားလွန်ကျူးခြင်းအမှုအမျိုးမျိုးတို့သည်ခံ
၃ ထိုက်သောအပြစ်ဒဏ်ကိုခံရသည်မှန်သျှင် အစအဦးနှိုသခင်ဘုရားဟော တော်မူ၍ ဒေသနာစကား တော်ကိုကြား သော သူတို့သည်ရှု
လောက်သောသက်သေအားဖြင့်ငါတို့အားဆင့်ဆို၍ဟောပြောသောဤမျှလောက်မြတ်သောကယ်တင်တော်မူခြင်းတရားကိုငါတို့သိနား
၄ မထောင်ဘဲနေသျှင်အပြစ်နှင့်အဘယ်သို့လွတ်ပါလိမ့်မည်နည်း။ ထိုသက်သေခံသောသူတို့နှင့်အတူဘုရားသခင်သည်နိမိတ်လက္ခဏာအံ့ဘွယ်သရဲအားဖြင့်၎င်းထူးဆန်းသောတန်ခိုးအထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့်၎င်းသန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည်မိမိအလိုတော်အတိုင်းဝေငှသောဆုကျေးဇူးအားဖြင့်၎င်းသက်သေခံတော်မူလေပြီ။

၅ ။ငါတို့ပြောဆိုသောနောင်ကပ်ကမ္ဘာကိုအုပ်စိုးသော
၆ အခွင့်ကိုကောင်းကင်တမန်တို့နှိုအပ်ပေးတော်မူသည်မဟုတ်။ ကျမ်းစာတချက်၌ မည်သူတယောက်ကသက်သေခံသည်မှာ။ လူသည်အဘယ်သို့သောသူဖြစ်၍ ကိုယ်တော်သည်အောင်းမေ့တော်မူရသနည်း။ လူသားသည်အဘယ်သို့သောသူဖြစ်၍ အကြည့်အရှုကြွလာ
၇ တော်မူရသနည်း။ သူကိုကောင်းကင်တမန်တို့အောက်အနည်းငယ်နှိမ့်တော်မူပြီး။ သူ၏ခေါင်းကိုဘုန်းအသရေနှင့်ပတ်ရစ်တော်မူပြီး။
၈ သူ၏ခြေအောက်၌ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကိုချထားတော်မူ၏ ဟုဆိုသော်ချမထားဘဲကျန်ရစ်သောအရာတစ်စုံတစ်ခုမျှမရှိရာ။ ယခုမူကား ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည်ချထားလျက်ရှိသည်ကိုငါတို့မမြင်သေး။

၉ ယေရှုသည်ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်အားလုံးတို့အတွက်အသေခံရသောအခွင့်ရှိစေခြင်းငှါကောင်းကင်တမန်တို့အောက်အနည်းငယ်နှိမ့်ပြီးမှအသေခံရသောကြောင့်ခေါင်းတော်၌ဘုန်းအသ

- ၃၀ ရေပတ်ရစ်လျက်ရှိသည်ကိုငါတို့မြင်၏။ ။ခပ်သိမ်းသော အရာတို့ကိုဖန်ဆင်း အုပ်စိုးတော်မူသောသူသည် သားအများတို့ကို ဘုန်းစည်းစိမ်စံစားရာသို့ ပို့ဆောင်၍ သူတို့ကိုကယ်တင်သောအရှင်
- ၃၁ ကိုဒုက္ခဝေဒနာအားဖြင့် စုံလင်စေတော်မူအပ်၏။ သန့်ရှင်းစေတတ် သောသူ။ သန့်ရှင်းစေအပ်သောသူ များတို့သည် တပါးတည်း သော ကတိရှိကြ၏။ ထိုကြောင့် သန့်ရှင်းစေတတ်သောသူသည် သန့်ရှင်းစေ အပ်သောသူတို့ကိုညီအစ်ကိုယူ၍ ခေါ်ခြင်း ငှါရှက်ကြောက်တော်မူ။
- ၃၂ ထိုသို့ခေါ်သောအချက် ဟူမူကား။ ကိုယ်တော်၏နာမကိုအကျွန်ုပ်ညီ အစ်ကိုတို့အားအကျွန်ုပ်ဖော်ပြမည်။ ပရိသတ်အလယ်မှာ ကိုယ်တော်
- ၃၃ ကိုချီးမွမ်းပါမည် ဟုလာသတည်း။ တချက်ကား။ ငါသည်ဘုရားသ ခင်ကိုကိုးစားမည် ဟုလာသတည်း။ တဖန်ကား။ ငါမှစ၍ ငါအားဘု ရားသခင်ပေးတော်မူသောသူငယ် တို့သည်ရှိကြ၏ဟုလာသတည်း။
- ၃၄ ။ထိုသူငယ်တို့သည်အသွေးအသားနှင့်ဆက်ဆံကြသော
- ၃၅ ကြောင့်ခရစ်တော်သည် အသေခံတော်မူသောအားဖြင့် သေခြင်း တ ရားကိုအစိုးရသောသူတည်း ဟူသောမာရ်နတ်၏တန်ခိုးကိုချိုးပဲ့ ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ ၎င်းသေဘေးကို ကြောက်သည်နှင့်တသက်လုံးကျွန်ုပ် သောသူတို့ကို ကယ်လွတ်ခြင်း ငှါ ၎င်းထိုသူငယ်နည်းတူ။ အသွေးအ
- ၃၆ သားကိုဆောင်ယူတော်မူ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ခရစ် တော်သည်ကောင်းကင်တမန်တို့ကိုမတော်မူသည်မဟုတ်။ အာဗြဟံ
- ၃၇ အမျိုးလူတို့ကိုမတော်မူ၏။ ထိုကြောင့်ခရစ်တော်သည် လူတို့၏အ ပြစ်ဖြေရာလမ်းကို ဖွင့်ရအောင်ဘုရားသခင်နှင့်ဝပ်ဆိုင်သောအရာ တို့၌ကရုဏာနှင့်၎င်းသစ္စာနှင့်၎င်းပြည့်စုံသောယဇ်ပရောဟိတ်အဖြစ် ဖြစ်ရအောင်မိမိညီအစ်ကိုတို့နှင့်လုံးလုံးတူရသောအကြောင်းရှိ၏။
- ၃၈ ထိုသို့ကိုယ်တော်တိုင် စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းကိုခံ၍ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်း၌ ကျင်လည်သောအားဖြင့် စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းခံသောသူတို့ကိုစေ ခြင်းငှါတတ်နှိုင်းတော်မူ၏။

- ၃၉ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်ကောင်းကင်ဘုံနှင့်ဝပ်ဆိုင်သောခေါ်ဖိတ်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကိုခံရသောသူ။ သန့်ရှင်းသောညီအစ်ကိုတို့။ ငါတို့ဝန်ခံသော ဘာသာ၌ တမန်တော်အရာ။ ယဇ်ပရောဟိတ်မင်းအရာရှိသောဇော ရှု၏အကြောင်းကိုစေ့စေ့ဆင်ချင်ကြလော့။ မောရှေသည်ဘုရားသ

- ခင်၏အိမ်တော်တအိမ်လုံး နွှိသရွာစောင့်သကဲ့သို့ယေရှုသည် မိမိကို
- ၃ ခန့်ထားတော်မူသောသူ၏အမှုတော် နွှိသရွာစောင့်တော်မူ၏။ အိမ်
- ကိုဆောက်သောသူသည်အိမ်ထက်သာ၍ကြီး သောအသရေရှိသကဲ့
- ၄ သို့ယေရှုသည်မောရှေထက်သာ၍ကြီးသောအသရေကိုခံထိုက်သည့်
- ၅ ဟုထင်မှတ်စရာအကြောင်းရှိ၏။ အိမ်မည်သည့်ကား။ တစုံတယောက်
- ၆ သောသူဆောက် ၍ အိမ်ဖြစ်၏။ အလုံးစုံတို့ ကို တည် ဆောက်သော
- ၇ သူကားဘုရားသခင်ပေတည်း။ မောရှေသည် နောက်ဟောပြောလ
- ၈ တံ့သောအရာတို့ကိုသက် သေခံခြင်း အလိုငှါအဝေခံကဲ့သို့ အိမ် တော်
- ၉ တအိမ်လုံး နွှိသရွာစောင့်၏။ ခရစ်တော်မူကားသားကဲ့သို့အိမ်တော်
- ကိုအုပ်စိုး ၍ သရွာစောင့် တော်မူ၏။ ငါတို့သည်ကားရဲရင့် ခြင်း နွှိငင်
- ဖျော်လင့် ခြင်း နှင့်စပ်ဆိုင်သော ကြားဝါဝမ်မြောက်ခြင်း နွှိငင်အဆုံး
- တိုင်အောင်တည် ကြည်လျှင်ထိုအိမ်တော်ဖြစ်သတည်း။ ။
- ၁၀ ထိုကြောင့်သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ် တော်သည် မိန့်တော်မူသည် ကား။
- ၁၁ ယနေ့တွင် ဗျာဒိတ်တော်အသံ ကို သင် တို့သည် ကြား သော် ခိုင်မာ
- သောစိတ် နှစ်လုံး မရှိစေနှင့်။ သင်တို့အဖဗျား သည်အ နှစ်လေးဆယ်
- ပတ်လုံးငါ့ကိုအနည်းနည်းစုံစမ်၍ငါ့အမှုတို့ကိုမြင်ရာတောတွင်ငါ့ကို
- ၁၂ ပုန်ကန်၍စုံစမ်ရာကာလ၌ရှိသကဲ့သို့မရှိစေနှင့်။ ထိုလူမျိုးကိုငါမနှစ်
- သက်သည်ဖြစ်၍သူတို့သည်အစည်စိတ်သဘောမှား ရှင်းတတ်၏။ ငါ
- ၁၃ အလှေအလာတို့ကိုနားမလည်ကြဟုငါဆို၏။ ထိုကြောင့်သူတို့သည်
- ငါချမ်းသာထဲသို့မဝင်ရဟုအမျက်ထွက်၍ငါ့ကျိန် ဆိုသည့်ဟုမိန့်တော်
- ၁၄ မူချက်လာသည်နှင့်အညီ။ ညီအစ်ကိုတို့။ သင်တို့သည် အသက်ရှင်
- တော်မူသောဘုရားသခင် ထံမှထွက် သွားသောအားဖြင့် မရုံကြည်
- ၁၅ တတ်။ ဆိုးညစ်သောစိတ်နှစ်လုံးမရှိစေခြင်းငှါသတိပြုကြလော့။ ဒုစ
- ရိုက် ၏လှည့် စားခြင်းအားဖြင့်သင်တို့စိတ်မခိုင်မာစေခြင်းငှါယနေ့
- ဟူ၍ခေါ်ဝေါ်သောအချိန်။ နေ့တိုင်းအစည် အချင်းချင်းတယောက်ကို
- ၁၆ တယောက်နှိုးဆော်ထိုက်တွန်းကြလော့။ ။ ငါတို့သည်စိတ်
- စွဲလမ်းခြင်းအစ ပြုသကဲ့သို့အဆုံး တိုင်အောင်တည် ကြည်လျှင် ခရစ်
- ၁၇ တော်နှင့်ဆက်ဆံသောသူဖြစ်ကြ၏။ ယနေ့တွင်ဗျာဒိတ်တော်အသံ
- ကိုကြားသော်ပုန်ကန်ရာကာလ၌ရှိသကဲ့သို့ခိုင် မာသောစိတ် နှစ်လုံး
- ၁၈ မရှိစေနှင့်ဟုကျမ်းစာလာသည်အရာမှာ။ ကြားပြီးမှပုန်ကန်ခြင်းကို
- ပြုစောသူတို့ကား အဘယ် သူနည်း။ မောရှေနောက် သို့ယုက် ၍ အရ

၉

၁၇ ဣပြည်မှထွက်လာသောသူအားလုံးတို့သည် ထိုသို့ပြုကြသည်မဟုတ်လော။ အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံးနှစ်သက်တော်မမူသောသူတို့ကားအဘယ်သူနည်း။ ဒုတိယအပြစ်ကိုပြု၍တော့၌လဲသေသောသူပင်မဟုတ်လော။ သင်တို့သည် ငါချမ်းသာထဲသို့မဝင်ရဟုကျိန်ဆိုတော်မူသောသူတို့ကား မရုံသောသူမှတစ်ပါး အဘယ်သူနည်း။ သို့ဖြစ်၍ သူတို့သည် မရုံသောကြောင့် သာမဝင်နိုင်သည်ကိုငါတို့သိမြင်၏။

၀ ထိုကြောင့်ဘုရားသခင်၏ချမ်းသာထဲသို့မဝင်ရအောင်အခွင့်ကိုပေးသောဂတိတော်သည်ငါတို့၌ရှိရစ်လျက်နှင့်သင်တို့တွင်အချို့တို့သည် မရှိဘဲနေမည်စိုးရိမ်ကြစို့။ ထိုသူတို့သည်ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကို ကြားသကဲ့သို့ငါတို့သည်လည်းကြားရပြီး။ သို့သော်လည်းသူတို့ကြားရသောတရားစကားသည်ကြားရသောသူတို့အထဲ၌ရုံကြည်ခြင်းနှင့် မရောနှောသောကြောင့် အကျိုးကိုမပေး။ ငါတို့သည်ရုံကြည်သောသူဖြစ်၍ ဘုရားသခင်၏ချမ်းသာထဲသို့မဝင်ရ၏။ ထိုသို့နှင့်အညီ ဗျာဒိတ်တော်အချက်ဟူမူကား။ သူတို့သည်ငါချမ်းသာထဲသို့မဝင်ရဟုအမျက်ထွက်၍ငါကျိန်ဆို၏ဟုဖန်ဆင်းတော်မူရာအမှုအရာတို့သည်ကမ္ဘာဦးမှစ၍ပြီးစီးလျက်ရှိသော်လည်းဘုရားသခင်မိန့်တော်မူ၏။ ခုနှစ်ရက်မြောက်သောနေ့ကိုအကြောင်းပြု၍လာသောကျမ်းစာတချက်ဟူမူကား။ ဘုရားသခင်သည်မိမိအမှုအရာအားလုံးတို့ကို ပြီးစီး၍ခုနှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ညီမနေတော်မူ၏ဟုဆိုသတည်း။

၁ ထိုကျမ်းစာ၌တဖန်လာသည်ကား။ သူတို့သည်ငါချမ်းသာထဲသို့မဝင်ရဟုလာသတည်း။ သို့ဖြစ်လျှင်အချို့တို့သည်ဝင်ရ၏။ ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကိုရှေ့ဦးစွာကြားသောသူတို့သည်မရုံသောကြောင့်မဝင်ကြပြီး။ ။ တဖန်တုံ။ ယနေ့တွင်ဗျာဒိတ်တော်အသံကိုကြားသော် ခိုင်မာသောစိတ်နှစ်လုံးမရှိစေနှင့်ဟုဆိုသည်ဖြစ်၍ ဤမျှလောက်ကာလကြာပြီးမှယနေ့ဟူသောစကားကိုခါဝိဒ်အားဖြင့်ပြောသောအခါတစုံတခုသောနေ့ရက်ကိုသေချာစွာမှတ်သားသတည်း။ ယောဂူသည် ထိုသူတို့ကိုချမ်းသာပေးသည်မှန်လျှင်ထိုနောက်အချားသောနေ့ရက်ကိုအဘယ်ဆိုဘွယ်ရှိသနည်း။ ထိုကြောင့်ဘုရားသခင်၏လူတို့အဖို့အလိုရှိညီမဝင်ခြင်းချမ်းသာတမျိုးကျန်ရစ်လေး၏။ ဘုရားသ

၁ ခင်သည်မိမိအမှုအရာတို့ကိုပြီးစီး၍ညိမ်နေတော်မူသည်နည်းတူထို
 ၂ ချမ်းသာထဲသို့ဝင်သောသူသည်လည်းမိမိအမှုအရာတို့ကိုပြီးစီး၍
 ၃ ညိမ်နေရ၏။ ။သို့ဖြစ်၍ဣသရေလလူတို့သည်မရုံသော
 ၄ စိတ်ရှိသဖြင့်လဲသကဲ့သို့ငါတို့သည်မလဲ။ ထိုချမ်းသာထဲသို့ဝင်မည်အ
 ၅ ကြောင်းကျိုးစားအားထက်ကြံစို့။ ဘုရားသခင်၏နုတ်ကပတ်တရား
 ၆ တော်သည်အသက်ရှင်ခြင်း။ တန်ခိုးနှင့်ပြုပြင်ခြင်း။ သန့်လျက်တကာထ
 ၇ က်ထက်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍အသက်နှင့်စိတ်မိညှဉ်ကို၎င်းအစိုးဆစ်
 ၈ နှင့်ချင်ဆီကို၎င်းပိုင်းချား၍ထုတ်ချင်းခွင်းတတ်၏။ စိတ်နှုတ်လုံးအ
 ၉ ကြံအစည်များကိုလည်းသိမြင်တတ်၏။ ငါတို့ကိုစင်ကြောစီရင်တော်
 ၁၀ မူသောသူရှေ့၌မထင်ရှားသောအရာတစ်ခုမျှမရှိ။ မျက်စိတော်၌
 ၁၁ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည်အကွယ်အကာမရှိ။ လှန်ထားလျက်ရှိကြ
 ၁၂ ၏။ ။ယခုမူကားကောင်းကင်ဘုံထဲသို့ကြွဝင်သောယဇ်ပ
 ၁၃ ရောဟိတ်မင်းအကြီးတည်းဟူသောဘုရားသခင်၏သားတော်ယေ
 ၁၄ ရှုသည်ငါတို့၌ယဇ်ပရောဟိတ်မင်းဖြစ်တော်မူသောကြောင့်ငါတို့ဝန်
 ၁၅ ခံခဲ့ပြီးသောဘာသာ၌တည်ကြည်ကြံစို့။ ငါတို့ယဇ်ပရောဟိတ်မင်း
 ၁၆ သည်ငါတို့ဆင်းရဲဒုက္ခများကြောင့်မကြင်နာနိုင်သောသူမဟုတ်။ ငါတို့
 ၁၇ ခံသကဲ့သို့အမျိုးမျိုးသောစုံစမ်နှောင့်ရှက်ခြင်းတို့ကိုခံဘူးသောသူဖြစ်
 ၁၈ တော်မူ၏။ သို့ရာတွင်ဒုစရိုက်အပြစ်နှင့်ကင်းလွတ်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်
 ၁၉ လျှင်ငါတို့သည်သနားခြင်းကရုဏာကို၎င်းတော်လျှော်သောမစခြင်း
 ၂၀ ကျေးဇူးတော်ကို၎င်းခံရအောင်ရဲရင့်သောစိတ်နှင့်ကျေးဇူးပလ္လင်
 ၂၁ တော်ဆီသို့ထိုးဝင်ချည်းကပ်ကြစို့။ ။လူတို့ထဲကရွေးကော
 ၂၂ က်သောယဇ်ပရောဟိတ်မင်းမည်သည်ကား။ ပူဇော်သကာကို၎င်းအ
 ၂၃ ပြစ်ဖြေရာယဇ်ကို၎င်းပူဇော်၍လူတို့ကိုယ်စားဘုရားဝတ်ကိုပြုစေ
 ၂၄ ခြင်းငှါခန့်ထားသောသူဖြစ်၏။ သူသည်ကိုယ်ထိုင်ခွဲမရိအားနည်း
 ၂၅ ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ခိုက်သောသူ။ မှားရွင်းသောသူတို့ကိုလည်းခံခြင်း
 ၂၆ ငှါတတ်နိုင်၏။ ထိုအကြောင်းကြောင့်လည်းလူများအပြစ်ကို၎င်းမိမိ
 ၂၇ အပြစ်ကို၎င်းဖြေရအောင်ပူဇော်ရ၏။ ဘုရားသခင်သည်အာရုန်
 ၂၈ ကိုခေါ်တော်မူသကဲ့သို့ခေါ်တော်မူသောသူမှတစ်ပါးအဘယ်သူမျှသို့
 ၂၉ အရာမြတ်ကိုမသိမ်းမယူရ။ ထိုနည်းတူ။ ခရစ်တော်သည်ယဇ်ပ
 ၃၀ ရောဟိတ်မင်းအရာ၌မိမိကိုမိမိချီးမြှောက်သည်မဟုတ်။ သင်သည်ငါ
 ၃၁ သားဖြစ်၏။ ယနေ့ပင်သင်ကိုငါဖြစ်ဖွားစေပြီးဟုမိန့်တော်မူသော

၆

။ဟေဇြိခြံဝါဒဝေ။

၇ သူသည်ခရစ်တော်ကို ချီးမြှောက်တော်မူ၏။ ထိုသို့နှင့်အညီလူ့ဖွဲ့စား တချက်လာသည်ကား။သင်သည်မေလဒိဇေဒက်နည်းတူထာဝရယစ် ပရောဟိတ်ဖြစ်၏ဟုလာသတည်း။

၇ ထိုခရစ်တော်သည်လူ့ဇာတိအဖြစ် နှိမ့်နေစဉ် ကာလသေခြင်းမှကယ်
 ၈ ဇွတ်နိုင်တော်မူသောသူကို ကြီးစွာသောကျေးကျော်ခြင်း။မျက်ရည်
 ၉ ကျခြင်းနှင့်ဆုတောင်း ပဋ္ဌနာပြုသဖြင့်ကြောက်ရွံ့ရာတွင် ချမ်းသာရ
 ၁၀ သည်ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်၏သားတော်မှန်သော်လည်းဆင်းရဲဒုက္ခ
 ၁၁ ကိုခံသောအားဖြင့်နားထောင်ခြင်း အကျိုးအကြောင်း ကိုသင်တော်မူ
 ၁၂ ၏။ ထိုသို့စုံလင်ခြင်းသို့ရောက် ပြီးမှရှုံ့ကြည်နားထောင် သောသူအ
 ၁၃ ပေါင်းတို့အားထာဝရကယ်တင်ခြင်းကျေးဇူးကိုပြုသောသူဖြစ်၏။
 ၁၄ မူ၍ မေလဒိဇေဒက်ကဲ့သို့သောယဇ်ပရောဟိတ်မင်းဟုဘုရားသခင်
 ၁၅ သမုတ်တော်မူခြင်းကိုခံရ၏။ ။ထိုမေလဒိဇေဒက်အကြောင်း
 ၁၆ ကိုငါတို့ပြောစရာစကားအများရှိ၏။သို့သော်လည်း သင်တို့သည်သာ
 ၁၇ ဏ်ထိုင်းသော့ကြောင့်အပြောခက်လှ၏။ သင်တို့သည်ကာလကြာသော
 ၁၈ ကြောင့်ဆရာအဖြစ်သို့ရောက်သင့်သော်လည်းဘုရားသခင်၏မေတ္တ
 ၁၉ နှာနှိအစအဦးဖြစ်သောအကြောင်းအရာအချို့တို့ကိုသူတပါးတို့သည်
 ၂၀ သင်တို့အားတဖန်သင်ချရသောအကြောင်းရှိ၏။ သင်တို့သည်ကျော်
 ၂၁ သောအစာကိုမသုံးရဘဲနို့ကိုသာသုံးရသောသူဖြစ်ကြ၏။ နို့ကိုသာ
 ၂၂ သုံးသောသူနှင့်ကားသူငယ်ဖြစ်သော့ကြောင့်ဖြောင့်တော်ခြင်းတရား
 ၂၃ နှိလေ့လာခြင်းမရှိ။ ကောင်းကျိုးမကောင်းကျိုး ကိုပိုင်းချား၍သိနိုင်
 ၂၄ သောညာဏ်ပေးတတ်သောအကြားအမြင်အတွေ့အစမ်းများသေသို့
 ၂၅ တည်းဟူသောအ ရွယ်ရှိသောသူတို့သည်ကားကျော့ခဲ့သောအစာအာ
 ၂၆ ဟာရကိုသုံးရ၏။ ။ထိုကြောင့်သေခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သော
 ၂၇ အကျင့်ကိုနောင် တရ ခြင်း။ ဘုရားသခင်ကို ရုံ့ကြည် ခြင်း ရေနှစ်မင်္ဂ
 ၂၈ လာတရားကိုသွန်သင်ခြင်း။လက်ကိုတင်ခြင်း။သေလွန်သောသူတို့၏
 ၂၉ ထမြောက် ခြင်း။ထာဝရစိရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်းတို့၏မူလအမြစ်ကိုပြန်၍
 ၃၀ မတည်ဘဲခရစ်ဘာသာနှိ အစအဦး ဖြစ်သောအကြောင်း အရာတို့ကို
 ၃၁ ထား၍စုံလင်သောအဖြစ်သို့ဘက်ကြမ့်။ဘုရားသခင်အ ခွင့်ပေးတော်
 ၃၂ မူလျှင်ထိုသို့င ဝ တို့ပြုကြမည်။ ။ လင်းသို့တခါရောက်
 ၃၃ ၍ ကောင်းကင်ဆူကျေးဇူးကို မြည်းငမံ ဖြင်း။ သန့်ရှင်း သောစိညစ်

၁ ကျိခံယူခြင်း။ ဘုရားသခင်၏ကောင်းမြတ်သောတရားစကားကို၎င်း
 ၆ နောက်ကပ်ကာလ၏တန်ခိုးများ ကျိ၎င်းမြည်းစမ်းခြင်းရှိပြီးမှ ရွှေ
 လျော့ဖောက်ပြန်၍မိမိတို့တွင်ဘုရားသခင်၏သားတော်ကိုလက်ဝါး
 ၇ ကပ်ထိုင်မှာကွပ်မျက်၍အသရေတော်ကိုရှုတ်ချသောသူတို့သည်တ
 ၈ ဖန်နောင်တတရားရအောင်အသစ်ပြုပြင်ခြင်းသို့မရောက်နိုင်ရာ။ ဥ
 ပမာကား။အကြွင်းမြေသည်မိမိအပေါ်၌အဖန်ဖန်ကျသောမိဗန်းရေကို
 သောက်၍လုပ်သောသူသုံးဆယ့်တစ်ယောက်အားရှုတ်ချစေတတ်၏။
 ၉ ထိုမြေသည်ဘုရားသခင်၏ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုခံတတ်၏။ အကြွင်း
 မြေသည်အားပင်အမျိုးမျိုးကိုဖြစ်စေတတ်၏။ ထိုမြေသည်ပြုရခြင်း
 ကျိမခံထိုက်။ ကျိန့်ဆဲခြင်းကျိခံလှသည် ဖြစ်၍နောက်ဆုံး၌မီးရှို့ခြင်း
 သို့ရောက်တတ်၏။

၁၀ ထိုသို့ငါတို့ပြောသော်လည်း ချစ်သူတို့။ သင်တို့သည်ကယ်တင်ခြင်း
 ၁၁ နှင့်ရှည်သောအရာ။ သာ၍ကောင်းသောအရာနှင့်ဆိုင်သည် ကျိငါတို့
 ၁၂ သဘောကျလျက်ရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ သင်တို့သည်
 ၁၃ သန့်ရှင်းသူတို့ကိုအထက်ကလုပ်ကျွေးသည် သာမကယခုပင်လုပ်
 ၁၄ ကျွေးခြင်းအမှုကိုထိုသို့ပြုရာတွင်သင်တို့သည်နာမတော်ကိုထောက်
 ၁၅ ၍ပြုသောမေတ္တာကို၎င်းဘုရားသခင်သည်မေ့လျော့ခြင်းငှါအမေ့ကို
 ၁၆ ပြုတော်မမူ။ သင်တို့သည်ပျင်းရိခြင်းမရှိဘဲရုံကြည်ခြင်းနှင့်သည်း
 ၁၇ ခံခြင်းအားဖြင့်ဂတိတော်တို့ကိုအမွေခံသောသူတို့နည်းတူကျင့်စေ
 ၁၈ ခြင်းငှါအဆုံးထိုင်အောင်ရုံမှားခြင်းနှင့်ကင်းသောမျှော်လင့်ခြင်းရှိ
 ၁၉ မည်အကြောင်း။ သင်တို့အားလုံးသည်ထိုသို့သောလုလုပိရိယကိုထုတ်
 ၂၀ စေခြင်းငှါငါတို့အလိုရှိ၏။ ။ဘုရားသခင်သည်အာဗြဟံ
 ၂၁ နှစ်ဂတိထားတော်မူသောအခါကိုယ်တော်ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်သော
 ၂၂ သူကိုထိုင်တည်၍ ကျိန့်ဆိုနိုင်သောသူမရှိသောကြောင့် ကျိယ်
 ၂၃ တော်ကိုထိုင်တည်၍ကျိန့်ဆိုတော်မူသည်ကား။ ငါသည် သင်အားအ
 ၂၄ စည်အမြဲကောင်းကြီးပေးမည်။ သင်ကိုအစည်အမြဲပွားများစေမည်
 ၂၅ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့နှင့်အညီအာဗြဟံသည်သည်းခံလျက်စောင့်
 ၂၆ နေပြီးမှဂတိတော်ကိုဝင်စားလေ၏။ လူတို့သည်မိမိထက်ကြီးမြတ်
 ၂၇ သောသူကိုထိုင်တည်၍ကျိန့်ဆိုလေ့ရှိကြ၏။ မြဲမြဲစေတတ်သောအ
 ၂၈ ကျိန့်သည်ညည်းချီခြင်းရှိသမျှကိုဖြေတတ်၏။ ထိုကြောင့်ဂတိတော်

ကိုအမွေခံသောသူတို့သည်ဘုရားသခင်၏အကြံအစည်မဖောက်ပြန်
 နှိုင်းကြောင်း ကိုအတပ်သိစေရင်း ငှါဘုရားသခင်သည်အကျိန်အား
 ၁၈ ဖြင့်မြဲမြဲစေတော်မူ၏။ အကြောင်းကား။ ငါတို့သည်ကိုယ်ရှေ့ခွဲထား
 သောမျှော်လင့်ရာ ကိုခိုလှုံခြင်း ငှါပြေး ကြသောအခါဘုရားသခင်
 သည်မုသာမသုံးနှိုင်းသောအရာတည်းဟူသောမဖောက်ပြန်မပြောင်း
 လဲနှိုင်းသောအရာနှုတ်ပါးကိုအမှီပြု၍သက်သာအားကြီးမည်အကြော
 ၁၉ င်းပေကည်း။ ထိုမျှော်လင့်ခြင်းမူကားကုလားကာအတွင်းခွဲချ၍မြဲမြဲ
 ၂၀ ခိုင်ခံ့သောစိတ်နှုတ်လုံး၏ဘျောက်ဆူးကဲ့သို့ငါတို့နှိနှိသတည်း။ မေလ
 ခိဇေဒကန်နည်းတူထာဝရယဇ်ပရောဟိတ်မင်းဖြစ်သောယေရှုသည်ငါ
 တို့အတွက်ထိုအတွင်းအရပ်ထဲသို့ရှေ့ဆောင်၍ဝင်သောသူဖြစ်တော်
 ၁ မူ၏။ ။ထိုမေလခိဇေဒကန်သည်ရှလင်မင်းဖြစ်၏။အမြတ်ဆုံး
 သောဘုရားသခင်၏ယဇ်ပရောဟိတ်လည်းဖြစ်၏။အာဗြဟံသည်မင်း
 ကြီးများကိုလုပ်ကြံ၍ပြန်လာသောအခါထိုယဇ်ပရောဟိတ်သည်သူ
 ၂ နှင့်တွေ့၍သူအားကောင်းကြီးပေး၏။ အာဗြဟံသည်သူအားမိမိဥစ္စာ
 အားလုံးကိုဆယ်ဖို့ကဖို့လှူ၏။ထိုသူကားပဌမနာမအနက်အီးဖြင့်တ
 ရားမင်းဖြစ်၏။ထိုမှတပါး။ညိမ်သက်ခြင်း မင်းဟုဆိုလိုသောရှလင်
 ၃ မင်းဖြစ်၏။ ထိုသူသည်အဖမရှိ။အမိမရှိ။ရှေ့မျိုးစည်မရှိ။အသက်အ
 ပိုင်းအချားမရှိဘဲဘုရားသခင်၏သားတော်နှင့်တူ၍တသက်လုံးယ
 ၄ ဇ်ပရောဟိတ်အရာခွဲတည်၏။ အမျိုး၏အဖအာဗြဟံသည်လက်ရညွှာ
 များကိုဆယ်ဖို့ကဖို့လှူသောထိုသူသည် အဘယ်မျှလောက်ကြီးမြတ်
 ၅ သည်ကိုဆင်ချင်ကြလော့။ ယဇ်ပရောဟိတ်အရာကိုခံသောလေဝိသား
 တို့သည်အာဗြဟံအမျိုးဖြစ်သောသူတည်းဟူသောမိမိတို့ညီအစ်ကို
 များလက်မှပညတ်တရားအထိုင်းဆယ်ဖို့ကဖို့ခံရသောအခွင့်ရှိ၏။
 ၆ သူတို့အမျိုး မဟုတ်သောထိုသူမူကား အာဗြဟံလက်မှဆယ်ဖို့ကဖို့ခံ
 ရ၏။ဂတိတော်တို့ကိုခံသောသူကိုလည်းကောင်းကြီးပေးလေ၏။
 ၇ ကြီးသောသူသည် ငယ်သောသူကိုကောင်းကြီးပေး တတ်သည်ကို
 ၈ ညည်းခုံဘွယ်မရှိ။ ထိုမှတပါး။ယခုအခါမူကားသေတတ်သောသူတို့
 သည်ဆယ်ဖို့ကဖို့ခံလေ့ရှိ၏။ထိုအခါမူကားအသက်ရှင်သည့်ဟုသက်
 ၉ သေခံခြင်းကိုရသောသူသည်ဆယ်ဖို့ကဖို့ခံရ၏။ ထိုမှတပါး။ဆယ်
 ဖို့ကဖို့ခံတတ်သောလေဝိသည်အာဗြဟံအားဖြင့်ဆယ်ဖို့ကဖို့ပေးပြီး
 ၁၀ ဟုဆိုစရာအကြောင်းရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။မေလ

ဒီဇေဒကံသည် အာဗြဟံနှင့် တွေ့သောအခါလေဝိသည်မိမိအဖ၏ကိုယ်
နွဲ့ပါသတည်း။

- ၁၁ တနည်းကား။လေဝိမှစ၍ယဇ်ပရောဟိတ်တို့အားဖြင့်လူများတို့သည်
ပညတ် တရား တော်ကို ခံသောကြောင့်ထိုသူတို့အားဖြင့်စုံလင်ခြင်း
သို့ရောက် နိုင်သည်မှန်လျှင် အချားသောယဇ်ပရောဟိတ်သည်အာ
ရန်နည်းတူမခေါ်ဝေါ်ဘဲမေလဒီဇေဒကံ နည်း တူပေါ်ထွန်း ရသောအ
- ၁၂ ကြောင်းအဘယ်သို့ရှိသေးသနည်း။ ယဇ်ပရောဟိတ်အမျိုးပြောင်း
- ၁၃ လဲသည်မှန်လျှင်ပညတ်တရားသည်မပြောင်းလဲဘဲမနေနိုင်ချေ။ ထို
ဗျာဒိတ်တော်ကိုခံသောသူသည်ယဇ်ပလ္လင်ဝတ်ကိုတယောက် မျှခပြု
- ၁၄ ရသောလူမျိုးနှင့်စပ်ဆိုင်ပေ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ငါ
တို့သခင်သည် ယုဒလူမျိုးအထဲ၌ပေါ်ထွန်းကြောင်း ထင်ရှားရှိ၏။ထို
အမျိုးသည်ယဇ်ပရောဟိတ်အရာနှင့်စပ်ဆိုင်သည်ဟုမောဂြေသည့်တ
- ၁၅ ခွန်း ကို မျှခပြော။ ထိုမှတပါး။ မေလဒီဇေဒကံ နည်းတူအချားသော
ယဇ်ပရောဟိတ်သည်ပေါ်ထွန်းသည်မှန်လျှင်ယဇ်ပရောဟိတ်အမျိုး
- ၁၆ ပြောင်းလဲပြီးဟုသာ၍ထင်ရှားရှိ၏။ ထိုယဇ်ပရောဟိတ်သည် ကိုယ်
ခန္ဓာနှင့် စပ်ဆိုင်သောတရားအတိုင်းခန့်ထားသည် မဟုတ်။ထာဝရ
အသက် ၏တန်ခိုး အာခူဘော်အတိုင်း ခန့် ထားသတည်း။ အဘယ်
- ၁၇ ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ သင်သည် မေလဒီဇေဒကံ နည်း တူ ထာဝရ
- ၁၈ ယဇ်ပရောဟိတ်ဖြစ်သည်ဟုသက်သေခံတော်မူ၏။ ။သို့
ဖြစ်၍ရှေ့ပညတ် တရား ဟောင်းသည် အားမရှိ။ အကျိုးမပေးသော
- ၁၉ ကြောင့်ပယ်ရှင်းခြင်းသို့ရောက် ၏။ ထိုပညတ်တရားသည်အဘယ်
သူကိုမျှစုံလင်ရာသို့မပို့နိုင်။သာ၍မြတ်သောမျှော်လင့်ခြင်းအကြောင်း
ကိုစီရင်ခြင်း အမှုသည် စုံလင်ရာသို့ပို့နိုင် ၏။ ထိုမျှော်လင့်ခြင်းအား
ဖြင့်ငါတို့သည်ဘုရားသခင်အထံတော်သို့တိုးဝင်ချည်းကပ်ကြ၏။
- ၂၀ ထိုသူတို့သည် အကျိုးနဲ့တော်ကို မခံဘဲယဇ် ပရောဟိတ် အရာကိုရကြ
- ၂၁ ၏။ ယေရှုသည်အကျိုးနဲ့တော်ကိုခံ၍ယဇ်ပရောဟိတ် အရာကိုရ၏။
ထာဝရဘုရားကသင်သည် မေလဒီဇေဒကံ နည်းတူ ထာဝရယဇ်ပ
ရောဟိတ်ဖြစ်သည်ဟုကျင့်ဆို၍စိတ်ပြောင်းလဲခြင်းရှိတော် မမူသည်
နှင့်အညီယေရှုသည်အကျိုးနဲ့တော်ကိုခံ၍ယဇ်ပရောဟိတ် အရာ ကို ရ
- ၂၂ သည်အတိုင်း သာ၍မြတ်သောဝန်ခံခြင်းတရား၏အာမခံဖြစ်၏။

- ၂၃ ထိုသူတို့သည်လည်းသေရသည်ဖြစ်၍အစည်မတည့်နိုင်သောကြောင့်
- ၂၄ အများရှိကြ၏။ ယေရှုမူကားနိစ္စတာဝရတည်သောကြောင့်မပြောင်း
- ၂၅ မလဲသောယဇ်ပရောဟိတ်အရာ ဦးခန့်ထားလျက်ရှိ၏။ ထိုကြောင့်အ
- ကြင်သူတို့သည်ယေရှုအားဖြင့်ဘုရားသခင်အထံတော်သို့ချည်းကပ်
- ၏။ထိုသူတို့အမှု ကို ကိုယ်တော်စောင့် ၍ ကာလအစည်အသက်ရှင်
- သောကြောင့်သူတို့ကိုအစည်ကယ်တင်ခြင်းငှါတတ်နိုင်တော်မူ၏။
- ၂၆ ။ထိုသို့သောယဇ်ပရောဟိတ်မင်းသည်သန့်ရှင်းဝင်ကြယ်၍
- အညစ်အကြေးမပါ။အပြစ်ရှိသောသူတို့နှင့်မဆက်ဆံ။ ကောင်းကင်
- သားအပေါင်းတို့ထက်ကြီးမြင့်သောသူ ဖြစ် ၍ ငါတို့ နှင့်တော်သင့်
- ၂၇ တော်မူ၏။ အချားသောယဇ်ပရောဟိတ်မင်းတို့သည် ကိုယ်အပြစ်
- ကြောင့်ငင်သူများအပြစ်ကြောင့် ငင်နေတိုင်း ယဇ်ပူဇော် ရသကဲ့သို့
- ထိုသခင် သည် ယဇ်ပူဇော်ရသော အကြောင်းမရှိ။ အဘယ် ကြောင့်
- နည်းဟူမူကား။မိမိကိုယ်ကိုတခါတည်းယဇ်ပူဇော် ၍ထိုအမှု ကို ပြီး
- ၂၈ စီးတော်မူ၏။ ပညတ်တရား သည် အပြစ် ရှိ သောသူတို့ကို ယဇ်ပ
- ရောဟိတ်အရာ ဦးခန့်ထား၏။ ပညတ်တရားနောက်ကျိန်ဆို တော်မူ
- ခြင်းဗျာဒိတ်တော်သည်အစည်အမြဲစုံလင်ခြင်းသို့ရောက် သောသား
- တော်ကိုခန့်ထားသတည်း။

- ၁ ယခုဆိုခဲ့ပြီးသောအကြောင်းအရာတို့၏အချုပ်အချာဟူမူကား။ထိုသို့
- သောယဇ်ပရောဟိတ်မင်းသည်ငါတို့ရှိ၏။ကောင်းကင်ဘုံ၌တန်ခိုး
- ၂ အာနုဘော်တော်၏ပဏ္ဍင်လကျာဘက်မှထိုင်နေ၏။လူမဆောက်ဘဲ
- တာဝရဘုရား ဆောက်တော်မူသောတဲတော်စစ်တည်းဟူသောသန့်
- ၃ ရှင်းရာဋ္ဌာနိစ္စဘုရားဝတ်ကျိပြုသောသူဖြစ်၏။ ယဇ်ပရောဟိတ်မင်း
- မည်သည့်ကားပူဇော်သကာကိုပိုယဇ်ပူဇော်ခြင်းငှါခန့်ထားသည့်
- ၄ ဖြစ်၍ငါတို့ယဇ်ပရောဟိတ်မင်းသည်လည်းပူဇော်စရာယဇ်တစ်ခုတခု
- ရှိရ၏။ ပညတ်တရားအတိုင်းပူဇော်သကာကိုဆက်ကပ်သောယဇ်ပ
- ၅ င်ယဇ်ပရောဟိတ်မလုပ်ရ။ မောဂြေသည့်တဲတော်ကိုဆောက်လုပ်အံ့
- သောအခါမူကားတောင်ပေါ်မှာသင်အားပြခဲ့ပြီးသောပုံနှင့်ညီအောင်
- အရာရာတို့ကိုလုပ်ခြင်းငှါသတိပြုလော့ဟုဗျာဒိတ်တော်ကိုခံရသည်
- ဖြစ်၍ထိုပရောဟိတ်တို့သည်ကောင်းကင်အရာတို့၏ ပုံပမာအရိပ်နှင့်

၉ သာဆိုင်လျက်ဝတ်ကျိပြုနေကြ၏။ ။ထိုမှတပါး။ယေရှု
 သည်သာ၍ မြတ်သောဂတိတော်တို့၌ တည် သော။သာ၍မြတ် သော
 ၁ ဝန်ခံခြင်းတရား ၏အာမခံဖြစ်သည် နှင့်အညီသာ၍မြတ် သောဝတ်
 ၂ ပြုရာအခွင့်အရာကိုရတော်မူ၏။ ပဌမဝန်ခံခြင်းတရားသည်အပြစ်
 တင်ခွင့်မရှိသည်မှန် လျှင်ဒုတိယဝန်ခံခြင်းတရား တည် သောအခွင့်
 ၃။၉ ကိုအဘယ်ကြောင့်ရှာရသနည်း။ ပဌမဝန်ခံခြင်း တရားကိုထာဝရ
 ဘုရားသည်အပြစ်တင်၍မိန့်တော်မူသည်ကား။ဤလူမျိုး၏ဘိုးဘေး
 တို့ကိုငါလက်ဆွဲ၍ အရုတ္တုပြည်မှဆောင် သွားသောအခါသူတို့ ၌ ငါ
 ၄ ပေးသောဝန်ခံခြင်း တရား နှင့်ချားနားသောဝန်ခံခြင်း တရားသစ်
 ကိုအသရေလအမျိုးသား။ယုဒအမျိုးသား တို့၌ငါပေးသောအချိန်ကာ
 ၅ လချောက်လိမ့်မည်။အရင်ငါပေးသောဝန်ခံခြင်းတရား၌ သူတို့သည်
 ၁၀ မတည်ကြ။ ငါသည်လည်းသူတို့ကိုမကြည့်ရှုမပြုရဘဲနေ၏။ နောက်
 ကာလအခါအသရေလအမျိုး သားတို့၌ ငါပေးသောဝန်ခံခြင်းတရား
 ၁၁ ဟူမူကား။ငါထာဝရဘုရားသည်ငါပညတ် တို့ကိုသူတို့စိတ်ဝိညာဉ်ထဲ
 သို့သွင်းမည်။သူတို့နှစ်လုံးပေါ်မှာရေးထားမည်။ငါသည်သူတို့ဘုရား
 ၁၂ ဘခင်ဖြစ်မည်။သူတို့သည်လည်းငါလူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ထိုသူတို့က
 ထာဝရဘုရားကိုသိပါဟုအမျိုးသားချင်း။ညီအစ်ကိုအချင်းချင်းဆုမွှေ
 ၁၃ ဩဝါဒမပေးရ။။အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။အငယ်ဆုံးသောသူ
 မှစ၍အကြီးဆုံးသောသူတိုင်အောင်အားလုံးတို့သည်ငါကိုသိကြလိမ့်
 ၁၄ မည်။ ထိုအခါသူတို့အပြစ်များကိုငါသည်ခံမည်။သူတို့ပြစ်မှားခြင်း။
 ၁၅ ဣန်ကျူးခြင်းများကိုငါမအောင်းမေ့ဘဲနေမည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်
 ၁၆ တော်မူ၏။ ဝန်ခံခြင်းတရားသစ်ဟူ၍မိန့်တော်မူသည်တွင် ပဌမဝန်
 ခံခြင်း တရားကို ဟောင်းစေတော်မူ၏။ရွှေလျှော့ ၍ဟောင်းသောအ
 ရာမည်သည်ကားကွယ်ပျောက်ခြင်းသို့ရောက်လုသတည်း။

၁ တနည်းကား။ပဌမဝန်ခံခြင်းတရားသည်ဘတ်ပြုရာစီရင်ချက်နှင့်၎င်း
 ၂ လောကီသန့်ရှင်းရာဌာနတော်နှင့်၎င်းဝပ်ဆိုင်၏။ အဘယ်သို့နည်း
 ဟူမူကား။ဟုဗျာဟုခေါ်ဝေါ်သောပဌမဘဲတော်သည်ဆီမီးခုံ။စားပွဲ။
 ၃ ရှေ့တော်မုန့်နှင့်ပြင်ဆင်လျက်ရှိ၏။ ဒုတိယကုလားကာအတွင်း၌ဟ
 ၄ ဂျာဟဂျုံဟုခေါ်ဝေါ်သောဘဲတော်ရှိ၏။ ထိုဘဲတော်၌ရှေ့လင် ပန်း
 နှင့်ရှေ့အတိမုမ်မံသောဝန်ခံခြင်းတရားသစ်တာရှိ၏။ထိုသစ်တာ၌

၉

မနုကိထား သောရွှေအိုး။ အပွင့် ပွင့် သောအာရုန်၏ လှံတံ။ ဝန်ခံခြင်း
၁ တရားကိုရေးထား သောကျောက်ပျားတို့ရှိကြ၏။ ထိုသစ်တာ၏
မှာဘုန်းကြီး သောခေမိမ်တို့သည် အပြစ် ဖြေရာပညာ ကိုလွှမ်းမိုး
လျက်ရှိ၏။ ထိုအရာများကိုယခုအစေအနွဲ့ပြောစရာ အကြောင်းမရှိ။

၉

။ထိုသို့အားလုံးတို့သည် ပြင်ဆင်လျက်ရှိပြီး မှယဇ်ပရော

၇

ဟိတ်တို့သည် ဝတ်ပြု၍ ပဌမတဲတော်အထဲသို့အစည်ဝင်ရကြ၏။
၉ ဟိတ်တဲတော်အထဲသို့ယဇ်ပရောဟိတ်မင်း တပါး တည်း မိမိအပြစ်
ကြောင့်ငင်လူများ အပြစ်ကြောင့်ငင်ပူဇော်သော အသွေးကိုဆောင်၍

၈

တနှစ်တခါတည်း ဝင်ရ၏။ ပဌမတဲတော်မပျက်မီတိုင် အောင်သန့်
၉ ဂှင်းရာဌာနသို့ သွားသော လမ်းမဖွင့်သေးသော အကြောင်းကိုထိုအ
မှုအရာအားဖြင့် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် အရိပ်ပေးတော်မူ

၉

၏။ ထိုတဲတော်ကား ပူဇော်သကာ နှင့် ယဇ်များကို ပူဇော်သော
ကာလတည်း ဟူသောမျက်မှောက် ကာလပတ်လုံး ပုံပမာဖြစ်၏။

၁၀

ထို ပူဇော်သကာ နှင့် ယဇ်များတို့သည် ကိုယ် ကိုကိုယ် သိသောစိတ်
ကိုထောက်လှောင်လည်း ဝတ်ပြု သောသူအားစုံလင်ခြင်း အကျိုးကို
မပေးနိုင်ကြ။ ထိုသို့သော ဝတ်ပြုခြင်းမူကား စားစရာ။ သောက်
စရာ။ အမျိုးမျိုးသော ရှစ်စရာမှစ၍ ကိုယ်ခန္ဓာဆိုင်လျက် အသစ်
ပြုပြင်ခြင်း ကာလတိုင် အောင်သာတည် ရသောဝိနည်း အထုံးအနွဲ့

၁၁

တို့နှင့်သာစပ်ဆိုင်သတည်း။ ။ ယခုမှာ လူလက်ဖြင့်
လုပ်။ ဤနိဗ္ဗိတ္တလောက နှင့် မစပ်ဆိုင်သော။ သာ၍ ကြီးမြတ်စုံလင်
သောတဲတော်နှိနောက်မင်္ဂလာအကျိုးတို့၏ ယဇ်ပရောဟိတ်မင်းဖြစ်

၁၂

သောခရစ်တော်သည် ဆိတ်အသွေး။ နွားကလေးအသွေးနှင့်မဟုတ်။
မိမိအသွေးတော်နှင့် သန့်ရှင်းရာဌာနထဲသို့ တခါတည်းဝင်၍ ငါတို့အ

၁၃

ဖို့ထာဝရရွေးခြင်းကျေးဇူးကိုခံရတော်မူ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း
ဟူမူကား။ အညစ်အကြေး ရှိသောသူတို့ အပေါ်၌ ဖျန်းသောနွားအ
သွေး။ ဆိတ်အသွေး။ ဖုတ်သောနွားမကလေး၏ ပြာသည် သူတို့ကိုယ်

၁၄

ခန္ဓာနှင့်ဆိုင်သော စင်ကြယ်ခြင်းကို ပြုနိုင်သည်မှန်လျှင် ထိုမျှကေအ
ပြစ်ကင်းသောကိုယ်တော်ကိုထာဝရဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ဘုရားသ
ခင်ရှေ့နှံတင် လှူပူဇော်သောခရစ်တော်၏အသွေးသည် သေခြင်းနှင့်
စပ်ဆိုင်သော အကျင့်ကိုပယ်၍ သင်တို့သည် အသက်ရှင်တော်မူသော
ဘုရားသခင်ကို ဝတ်ပြုမည် အကြောင်း။ သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ်

သိသောစိတ် ကိုစင် ကြယ်စေခြင်း ငှါသာ ၏ တတ်နိုင်တော်မူသည်စ
 ၁၅ ဟုတ်လော။ ထိုကြောင့်ပဋ္ဌမဝန်ခံခြင်းတရားလက်ထက်ပြစ်မှားသော
 အပြစ်ကိုလည်း ဇွတ်စေခြင်းငှါခရစ်တော်သည် အသေခံတော်မူသည်
 ဖြစ်၍ခေါ်တော်မူသော သူတို့သည် ဂတိတော်အတိုင်း ထာဝရအမေ့ကို
 ခံမည်အကြောင်း။ ထို သခင်သည် ဝန်ခံခြင်းတရား သစ်၏ အာမခံဖြစ်
 ၁၆ တော်မူ ၏။ ဝန် ခံခြင်း အမှုကို ပြုကြသော အခါ ခန့်ထား သောယဇ်
 ၁၇ ကောင်ကိုထင်ရှားသတ်ရ၏။ ခန့်ထားသောယဇ်ကောင်မသေမှီတိုင်
 အောင်ဝန်ခံခြင်းမတည်။ ယဇ်ကောင်သေပြီး မှသာဝန်ခံခြင်း တည်၏။
 ၁၈ ထိုကြောင့်ပဋ္ဌမဝန် ခံခြင်း တရား ကိုစီရင်သောအခါအသွေးကင်း၍မ
 ၁၉ စီရင်။ မောရှေသည် ပညတ် နှိ ပါသောတရား အားလုံး တို့ ကို လူအ
 ပေါင်းတို့အားဟောပြောပြီးမှ ရေနှင့်ရောနှောသောဆိတ်နွား အသွေး
 ကိုယူ၍ အနီဆိုး သောသိုးမွေး တပ် သောဟုသာပြ ပင်ညွန့်ကျမ်စာ
 ၂၀ ကို၎င်းလူအပေါင်းကို၎င်းဖျန်းလျက် ဤအသွေးကားသင်တို့နှိဗုရား
 သခင်ဝန်ခံတော်မူသောပဋိညည်၏အသွေးဖြစ်သည်ဟုဆိုလေ၏။
 ၂၁ တဲတော်နှင့်ဝတ်ပြုသောတန်ဆာများကိုလည်း ထိုနည်းတူအသွေးနှင့်
 ၂၂ ဖျန်းလေ၏။ ပညတ် တရားအတိုင်း ခပ် သိမ်းသောအရာ တို့ကိုကုန်မ
 တတ်အသွေး အားဖြင့်စင်ကြယ်စေ၏။ အသွေးမသွန်း လောင်း ဘဲအ
 ၂၃ ပြစ်ဇွတ်ခြင်းမရှိ။ ထိုကြောင့်ကောင်းကင်ဘုံနှိဂှိသောအရာတို့၏ပုံ
 များကိုထိုသို့သောယဇ်ပူဇော်ခြင်းအားဖြင့် စင်ကြယ်စေရသည်ဖြစ်
 ၍ကောင်းကင်အရာတို့ကိုသာ၍ မြတ်သောယဇ်ပူဇော်ခြင်းအားဖြင့်
 စင်ကြယ်စေရ၏။

၂၄ ထိုသို့ နှင့်အညီမှန် သောသန့်ရှင်းရာဌာနတို့၏ ပုံဖြစ် သော။ လူလက်
 ဖြင့်လုပ် သောသန့် ရှင်း ရာဌာနထဲသို့ခရစ် တော်သည် မဝင်ဘဲငါတို့
 အတွက် ယခုဘုရား သခင် ၏ ရှေ့တော် နှိ ကိုယ် ကို ကိုယ် ပြုခြင်း ငှါ
 ၂၅ ကောင်းကင် ကိုယ်ထဲသို့ဝင်တော်မူပြီး။ သို့သော်လည်းယဇ်ပရော
 ဟိတ် မင်း သည်သန့်ရှင်း ရာဌာနထဲသို့သူတပါး အသွေး နှင့်နှစ်တိုင်း
 ဝင်သကဲ့သို့ခရစ် တော်သည် အဖန်များ စွာကိုယ် ကိုကိုယ် ပူဇော်ရ
 ၂၆ သည်မဟုတ်။ ထိုသို့ပူဇော်ရသည်မှန်လျှင်ကမ္ဘာဦးမှစ၍အဖန်များ
 စွာအသေခံတော်မူရ ၏။ ယခုမူကား ဤကပ်ကာလအဆုံး နှိတခါတည်း
 ကိုယ်ကိုကိုယ် ပူဇော်သောအားဖြင့်အပြစ်များကိုပယ်ရှင်းသုတ်သင်

၂၇ ခြင်းငှါပေါ်ထွန်းတော်မူ၏။ လူတို့သည်တခါတည်းသေ၍ထိုနောက်
 ၂၈ မှာတရားစီရင်တော်မူခြင်းကိုခံရသကဲ့သို့ ထိုနည်းတူခရစ်တော်
 သည်လူများအပြစ်တို့ကိုခံခြင်းငှါတခါတည်း ကိုယ် ကိုကိုယ် ပူဇော်
 ပြီးမှထိုသခင်ကိုမျှော်လင့်လျက်နေသောသူတို့ကိုကယ်တင်ခြင်းအလို
 ၁ ငှါနောက်တဖန်အပြစ် ဖြေခြင်းအမှု နှင့်မရောဘဲပေါ်ထွန်းတော်မူလ
 တံ့။ ။တနည်းကား။ပညတ်တရားသည်နောက်မဂ်ဇာအ
 ကျိုးတို့၏သေချာသောပုံသဏ္ဍာန် ကိုမပြ။အရိပ် ကိုသာပြသည် ဖြစ်
 ၂ ၍နှစ်တိုင်းအစည်ပူဇော်သောယဇ်အားဖြင့်ပူဇော်လာသောသူတို့ကို
 ရံလင်သောအဖြစ်နှိမတည်စေနိုင်ရာ။ သို့မဟုတ်။ဝတ်ပြုသောသူ
 တို့သည်တခါတည်းစင်ကြယ်စေပြီးမှနောက်တဖန်သံဝေဂတရားရ
 ၃ စရာအကြောင်းအလျှင်းမရှိသည်ဖြစ်သောကြောင့်ထိုယဇ်တို့ကိုတ
 ခါတည်းပူဇော်၍နောက် နှိမပူဇော်ဘဲနေရသည်မဟုတ်လော။ ယခုမူ
 ကားယဇ်ပူဇော်သည် တွင်နှစ်တိုင်းအပြစ်များကိုအောင်း မေ့ခြင်းရှိ
 ၄ ၍။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ဆိတ်နွားအသွေးသည်အပြစ်ကို
 ၅ မပယ်နိုင်ရာ။ ။ထိုကြောင့်ခရစ်တော်သည်ဤလောက
 သို့ကြွလာသောအခါအိဗာရားသခင်။ကိုယ်တော်သင်္ဃိယဇ်နှင့် ပူဇော်
 သကာကိုအလိုတော်မရှိသည် ဖြစ်၍အကျွန်ုပ် အဖို့ကိုယ်ခန္ဓာကိုပြင်
 ၆ ဆင်တော်မူပြီး။ မီးရှို့ရာယဇ်။အပြစ်ဖြေရာယဇ်များကိုအားရှပ်
 ၇ သက်တော်မမူသောအခါ ကျမ်စာလိပ် နှိ အကျွန်ုပ်ကို အမှတ်ပြု၍
 ရေးထားသည်နှင့်အညီအကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်၏အလို ကိုပြုခြင်း
 ငှါသွားပါမည် ဟုအကျွန်ုပ်ဝန် ခံလျက် ရှိသည်ဟုလျှောက်ဆို၏။
 ၈ ပညတ်တရားအတိုင်းပြုသော်လည်းခရစ်တော်ကမီးရှို့ရာယဇ်။အပြစ်
 ဖြေရာယဇ်အစရှိသောယဇ်များ။ပူဇော်သကာများတို့ကိုကိုယ်တော်
 သည်အလိုမရှိ။အားရ နှစ်သက်တော်မမူသည် ဟုအထက်ကဆို နှင့်
 ၉ ပြီးမှ တဖန်တုံ့။အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်၏အလိုကိုပြုခြင်းငှါသွား
 ၁၀ ပါမည်ဟုဆိုသည် တွင်ဒုဟိယဝတ်ကို တည် စေခြင်းငှါပဌမဝတ်ကို
 ၁၁ သူဖြစ်ကြ၏။ ။ယဇ်ပရောဟိတ်မည်သည်ကားနေ့တိုင်း
 ဝတ် ပြုလျက် အပြစ်ကို မဖြေနိုင် သောယဇ်ကိုအထပ်ထပ်အဖန်ဖန်ပူ
 ၁၂ ဇော်လျက်ရပ် နေ၏။ ထိုသခင်မူကား အပြစ်ကိုဖြေအောင်တာဝရ

၁၃ ယဇ်တရုတည်းကိုပူဇော်ပြီးမှစ၍ ဘုရားသခင်၏လက္ခာတော်ဘက်
 ၁၄ နှိပ်ထိုင်၍ မိမိရန်သူတို့ကို မိမိခြေတင်ရာမရွံ့မထားမှီတိုင် အောင်
 ၁၅ မျှော်လင့်လျက် နေတော်မူ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ဝင်
 ၁၆ ကြယ်သောသူတို့သည် ထာဝရစုံလင်ခြင်းအကျိုးကိုရစေခြင်းငှါတခါ
 ၁၇ တည်း ပူဇော်ခြင်းအားဖြင့် ဂြိုဟ်တော်မူ၏။ ထိုသို့ နှင့်အညီသန့်ရှင်း
 ၁၈ သောဝိညာဉ်တော်သည် ငါတို့အားသက်သေပေးတော်မူသည်မှာ။
 ၁၉ နောက် ကာလအခါသူတို့နှိုင်းပေးသောဝန်ခံခြင်းတရားဟူမူကား။ ငါ
 ၂၀ ထာဝရဘုရား သည် ငါပညတ်တို့ကို သူတို့ နှစ်လုံးထဲမှာပေးသွင်း
 ၂၁ မည်။ သူတို့စိတ်ဝိညာဉ်၏အပေါ်မှာရေးထားမည် ဟုအထက်ကမိန့်
 ၂၂ ဟော်မူပြီးမှ တဖန်တို့သူတို့ပြစ်မှားခြင်း။ ဣန္ဒကျူးခြင်းအမျိုးမျိုး
 ၂၃ ကိုငါမအောင်း မေ့ဘဲနေမည် ဟုလာသတည်း။ အပြစ်ဇွတ်ခြင်းသို့
 ၂၄ ရောက်လျှင် နောက်တဖန် အပြစ် ဖြေသော ပူဇော်သကာပြုစရာအ
 ၂၅ ကြောင်းမရှိ။

၂၆ ထိုကြောင့် ညီအစ်ကိုတို့။ ယေရှု၏ကိုယ်တော်တည်း ဟူသော ကုလား
 ၂၇ ကာအားဖြင့် ထိုသခင်ပြင်ဆင်တော်မူသော အသက်လစ်အသစ်တွင် ငါ
 ၂၈ တို့သည် သန့်ရှင်းရာဌာနထဲသို့ အသွေးတော်ကို အဖို့ပြု၍ အဆီးအတား
 ၂၉ မရှိ။ ဝင်ရသော အခွင့်ရှိသဖြင့် ၎င်း ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်ကို အုပ်
 ၃၀ စိုးသော ယဇ်ပရောဟိတ်မင်းရှိသဖြင့် ၎င်း ငါတို့သည် သစ္စာနှင့်ပြည့်
 ၃၁ စုံသောစိတ်နှစ်လုံး ရှိ၍ စိတ်စွာနှင့် ကင်းသောစုံကြည်ခြင်းနှစ်တည်း
 ၃၂ လျက်သံဝေဂတရား နှင့်စိတ်နှစ်လုံးကင်းစင်လျက် အထံတော်သို့တိုး
 ၃၃ ဝင်ချည်း ကပ်ကြစို့။ ကိုယ်ကာယကိုလည်း ကြည်သောရေဖြင့်ဆေး
 ၃၄ ကြောလျက်ရှိသည်နှင့် မျှော်လင့်ခြင်းအကြောင်းကို ဝန်ခံ၍ မတိမ်းမ
 ၃၅ ယိမ်းမရွေ့မလျော့တည်နေကြစို့။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ဂတိ
 ၃၆ ထားတော်မူသောသူသည် သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ထိုမှတစ်ပါး။
 ၃၇ မေတ္တာစိတ်ရှိ၍ ကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်စေခြင်းငှါ ထိုက်တွန်းနှိုး
 ၃၈ ဆော်ခြင်းအကြောင်း ရှိရအောင် အချင်းချင်း တယောက်ကို တယောက်
 ၃၉ ထောက်စာကြဉ်ကြစို့။ လူအချို့တို့၏ ထုံးစံရှိသည့် အတိုင်း အချင်းချင်း
 ၄၀ စဉ်းဝေးခြင်းအမှုကို မရှောင်လွှဲကြနှင့်။ အချင်းချင်း ထိုက်တွန်းနှိုးဆော်
 ၄၁ ကြံလော့။ ကာလအချိန်ရောက်လုနီးသည် ကိုထောက်သဖြင့် သာ၍ ကျိုး

၂၆ စားကြလော့။ အကြောင်းမူကား။သမ္မာတရားကိုသိပြီးမှကိုယ်
 အလိုလိုပြစ်မှားပြန်လျှင်နောက်တဖန်အပြစ် ဖြေသောယဇ်ကိုပူဇော်
 ၂၇ ရာအခွင့်မရှိဘဲ ဒါဏ်စီရင်ခြင်း ကိုကြောက်မက်ဖွယ်သောမျှော်လင့်
 ခြင်းအကြောင်း။ညှင်းဆံသောသူတို့ကိုဖျက်ဆီးဖို့ရာမီးလောင်သော
 ၂၈ အမျက်တော်ကို ခံခြင်း အကြောင်း ရှိရ၏။ မောဂ္ဂေ တရား ကိုပယ်
 သောသူမည်သည်ကားသက်သေခံနှစ်ယောက်သုံးယောက်ရှိလျှင်သ
 ၂၉ နားခြင်းကိုမခံဘဲသေရ၏။ ထိုမျှမက။ဘုရားသခင်၏သားတော်ကို
 ခြေဖြင့်ကျော်နင်းခြင်း။မိမိကိုစင်ကြယ် စေသောဝန် ခံခြင်း တရား၏
 အသွေးကိုအပြစ်တင်ခြင်း။ဆုကျေးဇူး ကိုပေးသောဝိညာဉ် တော်ကို
 ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ပြုသောသူသည်အဘယ်မျှလောက်ကြီးသောဒါဏ်ဖြင့်ခံ
 ၃၀ ထိုက်သည်ကိုသင်တို့ထင်ကြသနည်း။ ထါဝရဘုရားကတည်းကအပြစ်တ
 ရားစီရင်ပိုင်၏။အပြစ်နှင့်အလျောက်တိဆပ်ပေးမည့်ဟူ၍ ထိုထါဝရဘု
 ရားသည်မိမိလူတို့အဖို့တရားစီရင်မည်ဟူ၍၎င်း မိန့်တော်မူသောသူ
 ၃၁ ကိုအကယ်၍ငါတို့သိကြ၏။ အသက်ရှင်တော်မူသောဘုရားသခင်၏
 လက်တော်နှိကျရောက်ခြင်းအမှုသည် ကြောက်မက် ဖွယ် အမှုဖြစ်သ
 ၃၂ တည်း။ ။သင်တို့သည်အလင်းသို့ရောက်ပြီးမှလူအပေါင်း
 ၃၃ တို့ရှေ့ကဲ့ရဲ့ညည်း ဆဲခြင်းကိုခံသဖြင့်၎င်း ထိုသို့ခံသောသူတို့နှင့်ဆက်
 ဆံသောအပေါင်းအဖော်ဖြစ် သဖြင့်၎င်း ကြီးစွာသောဆင်းရဲဒုက္ခ
 ဒနာများဆိုင်ပြိုင်ထိုက် လံခြင်း နှင့် တွေ့ကြုံသောအထက်ကာလအချိန်
 ၃၄ ကိုအောင်းမေ့ကြလော့။ ထို အခါသင်တို့သည်ကောင်းကင်ဘုံ နှိ သာ
 ၍မြတ်သော။တည် မြဲသောဘဏ္ဍာဥစ္စာများကိုယ် သုံးဘို့ရှိသည်ကို
 သိရသည်ဖြစ်၍အကျည်းထားသော သူတို့အတွက်သင် တို့သည်ကြင်
 နာ၍ကိုယ်ပစ္စည်းဥစ္စာလှယူဖျက်ဆီး ခြင်း ကို ဝမ်မြောက် သောစိတ်
 ၃၅ နှင့်ဝန်ခံကြ၏။ ထိုကြောင့်ကြီးသောအကျိုးနှင့်ရှည်သောသင်တို့၏
 ၃၆ ရဲရင့်ခြင်းစိတ်ကိုမပျောက်စေကြနှင့်။ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်ကို
 ပြုပြီးမှဂတိတော်အတိုင်းအကျိုးကိုရမည်အကြောင်း။သည်း ခံခြင်းစိ
 ၃၇ တ် ရှိရ၏။ အဘယ် ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ကြွလာလတံ့သောသူ
 ၃၈ သည်မဆင်းလင့်ဘဲခဏချင်းရောက်တော်မူလိမ့်မည်။ ရုံကြည်ခြင်း
 အားဖြင့်ဖြောင့် မတ်သောသူသည် အသက် ရှင် လိမ့် မည်။ သို့သော်
 လည်း တဖန် ရွှေလျှော့ပြန် လျှင် ငါစိတ်ဝိညာဉ် သည်ထိုသူကိုအားရ

၃၀ နှစ်သက်ခြင်းမရှိဟုသူရားသခင်အမိန့်တော်ရှိ၏။ ဝါထို့မူကားပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်အောင် ရွှေလျှော့သောသူမဟုတ်။ စိတ်ဝိညာဉ်သည့်ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်အောင်ရုံကြည်သောသူဖြစ်ကြ၏။

- ၁ ရုံကြည်ခြင်းပါရမီသည် မျှော်လင့်သောအရာထို့ ကျိ မျက် မှောက်ပြုခြင်းဖြစ်၏။ မမြင်သေးသောအရာထို့ ကျိသိမှတ်စွဲလမ်းခြင်းအကြောင်း
- ၂ ဖြစ်၏။ ထိုပါရမီကြောင့်ရှေးလူဟောင်းတို့သည်ချီးမွမ်းတော်မူခြင်း
- ၃ ကျိခံကြ၏။ ယခုမြင်ရသောအရာထို့သည် အရင်ထင်ရှားသော အရာထဲကမဖြစ်ဘဲလောကဓာတ်ထို့သည့်ဘုရားသခင်၏အမိန့်တော်
- ၄ ကြောင့်သာတည်သည်ကိုဝါထို့သည် ရုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်သိကြ၏။ ကဏ္ဍနသည်ဘုရားသခင်ကို ပူဇော်သောယဇ်ထက် သာ၍ မြတ်သော
- ၅ ယဇ်ကိုအာဗေလသည်ရုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ပူဇော်လေ၏။ ထိုသို့သော ယဇ်ကိုပူဇော်၍မိမိမြောင့် မတ်ကြောင်းသက်သေခံတော်မူခြင်းကိုလေ၏။ အဘယ်သို့နည်း ဟူမူကား။ သူလူသောအမှုကိုဘုရားသခင်
- ၆ သည်သက်သေခံတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ အာဗေလသည်သေလွန်သော်လည်း ယခုပင်တရားဟောသေး၏။ ဇနောက်သည်ရုံကြည်ခြင်းအား
- ၇ ဖြင့်သေခြင်းတရားနှင့် ကင်းလွတ်၍ဘဝပြောင်းရ၏။ ဘုရားသခင်သည်သူကို ဘဝပြောင်း စေတော်မူသောကြောင့်သူသည် နောက်တဖန် မပေါ်မရှိ။ သူသည် ဘဝပြောင်း မှီဘုရားသခင်စိတ်တော်နှင့်
- ၈ တွေ့သောသူ ဖြစ်ကြောင်း သက်သေခံခြင်း ကျိရလေ၏။ ရုံကြည်ခြင်းမရှိလျှင်ဘုရားသခင် စိတ်တော်နှင့် မတွေ့နိုင်။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ဘုရားသခင်အထံတော်သို့ချည်းကပ်သောသူသည်
- ၉ ဘုရားသခင်ရှိတော်မူသည် ကျိ ၎င်းကိုယ်တော်ကျိ ရှာသောသူအား အကျိုးပေးတော်မူသည်ကို၎င်းရုံရ၏။ နောဇေသည်မမြင်သေးသော
- ၁၀ အမှုအရာထို့ ကျိ ပြုသော ဗျာဒိတ်တော် ကျိခံပြီးမှရုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့ရောက်၍မိမိအိမ်သူအိမ်သားတို့ကိုကယ်တင်ခြင်း ဌာသင်္ဘောကိုတည်လေ၏။ ထိုသို့ပြု၍လောကီသားတို့ကိုအပြစ်တင်၏။ ရုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်ရသောကျသိုလ်ကိုလည်း အမွေခံ၏။

။အာဗြဟံသည်နောက်မှာအမွေခံလတံ့သောပြည်သို့ထွက်သွားစေခြင်း ဌာဘုရားသခင်ခေါ်တော်မူသောအခါမိမိသည်အဘယ်ဆီသို့သွားသည့်ကိုမိမိမသိဘဲလျက်ရုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်နားထောင်၍

● ထွက်သွားလေ၏။ သူတပါးပိုင်သောပြည်နှိုင်းသည့်နေသကဲ့သို့ဂတိ
 တော်နှင့်စပ်ဆိုင်သောပြည်နှိုင်းရုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်ဧဇြိသည့်ဖြစ်၍နေ၏။
 ၁၀ ထိုဂတိတော်ကိုအမွေခံသောအဖော်အဖက်ကည်းဟူသောဣဇာကံ၊
 ၁၀ ယာကျပ်တို့နှင့်အတူတဲ၌နေလေ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။
 ၁၁ ဘုရားသခင်တည်ထောင်ပြုစုတော်မူသောအစည်မြဲသောမြို့ကိုမျှော်
 ၁၁ လင့်သတည်း။ သူ၏ခင်ပွန်းစာရာသည့်အရွယ်လွန်သော်လည်းပုဒ်သ
 နွေယူ နိုင်သောအခွင့် တန်ခိုး ကိုရုံကြည်ခြင်းအား ဖြင့်ခံရလေ၏။အ
 ၁၂ ဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ဂတိထားတော်မူသောသူသည်သစ္စာရှိ
 ၁၂ သည်ဟုစိတ်စွဲလမ်ခြင်းရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ထိုအမှုအရာနှိုလူသေနှင့်တူ
 သောသူတယောက် သည် အရေအတွက်အားဖြင့် ကောင်းကင်ကြွယ်
 ကဲ့သို့ငင်သမုဒ္ဒရာကမ်းနား ၌ မရေတွက် နိုင်သောထဲလုံးကဲ့သို့ငင်အ
 ၁၃ များသောသူတို့၏အဖဖြစ်သတည်း။ ယခုဆိုခဲ့ပြီးသောသူအားလုံး
 တို့သည်ဂတိတော် နှင့် စပ်ဆိုင်သောအကျိုး ကျေးဇူး ကိုမခံဘဲအဝေး
 ကမျှော်မြင်လျက်စိတ် နှစ်လုံး ဖြင့်ဖက်ရမ်လျက်မိမိတို့သည်မြေကြီး
 ပေါ်မှာတကျွန်းသူတနိုင်ငံသား။ ဧည့်သည်အာဂန္တုဖြစ်သည်ကိုထင်
 ၁၄ ရှားဝန်ခံလျက်ရုံကြည်ခြင်းစိတ်နှင့်သေလွန်ကြ၏။ ထိုသို့ဝန်ခံသော
 သူတို့သည်မိမိအဖနေရင်းပြည်ကိုမိမိရှာကြောင်းကိုအတည်အလင်း
 ၁၅ ပြောဆို ကြ၏။ ထိုသူတို့သည် အထက်ကထွက် သွားသောပြည်ကို
 ၁၆ အောင်းမေ့သည်မှန်လျှင်ထိုပြည် သို့ပြန် သောအခွင့်ရှိ၏။ ထိုပြည်
 ကိုမအောင်းမေ့ဘဲကောင်းကင်ပြည်တည်း ဟူသောသာ၍မြတ်သော
 ပြည်ကိုတောင့်တခြင်း ရှိကြ၏။ ထိုကြောင့် ဘုရားသခင်သည်သူတို့
 ကိုငင်သူတို့ဘုရားဟူ၍ခေါ်ဝေါ်ခြင်း ကိုငင်ရှက်တော်မမူ။သူတို့နေဝ
 ၁၇ ရာဘို့မြို့ကိုတည်ထောင်တော်မူပြီး။ ။အာဗြဟံသည်ရံ
 ၁၈ စမ်တော်မူခြင်းကိုခံသောအခါရုံကြည် ခြင်း အား ဖြင့် ဣဇာကံကိုပူ
 ဇော်၏။ဂတိတော်တို့ ကို ခံသောသူပင်ဣဇာကံ၌သာသင်၏အမျိုးအ
 နွယ် တည် လတုံဟုဗျာဒိတ်တော်ရသောမိမိတယောက် တည်း သော
 ၁၉ သား ကိုပူဇော် ၏။ ထိုသို့ပူဇော်သောအခါဘုရား သခင် သည်သေ
 ခြင်းမှထမြောက်စေတော်မူနိုင်သည်ကိုအောင်းမေ့ခြင်းစိတ်ရှိ၏။ထို
 ၂၀ သား ကိုပုံစကား အားဖြင့်သေခြင်း ထဲကအရင်တခါရသတည်း။ ဣ
 ဇာကံသည်လည်း ရုံကြည် ခြင်းအား ဖြင့် အနာဂတ်အရာတို့ကိုအမှတ်
 ၂၁ ပြု၍ယာကျပ် နှင့် ဧသောကို ကောင်းကြီးပေးလေ၏။ ဇာကျပ်သည်

လည်းလေလူနီးသောအခါရုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်ယောသပ်၏သားနှစ်
ယောက်ကိုကောင်းကြီး ပေး၍ တောင်ဝေး ထိပ် အပေါ်မှာကိုး ကွယ်
၂၂ လေ၏။ ယောသပ်သည် လေဆဲဖြစ်သောအခါရုံကြည် ခြင်းအားဖြင့်
ဣသရေလအမျိုး သားထို့၏ ထွက်မြောက်ခြင်း အရာကိုပြု၍မိမိအစိုး
ထို့ကိုပြုရမည်အကြောင်းမှာထားလေ၏။

- ၂၃ မောရှေသည် ဖွားမြင်ပြီးမှအဆင်းလှသောသူငယ်ဖြစ် သည် ကိုမိဘ
- ၂၄ ထိုသည့်မြင်လျှင်ရုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်မင်း ကြီးအမိန့် တော်ကိုမကြော
- ၂၅ က်ဘဲသုံးလပတ်လုံးသူ့ကို ဖွက်ထားလေ၏။ မောရှေသည့်အသက်ကြီး
- သောအခါအပြစ် ရှိသောကာမဂုဏ်ကိုခဏခံစားသည် ထက်ဘုရား
- သခင်၏လူတို့နှင့်အတူညည်း ဆဲခြင်း ခံရသည် ကိုသာ ၍ အလိုရှိသ
- ဖြင့်၎င်းအရတ္တုပြည် စည်းစိမ်ထက်ခရစ် တော်ကြောင့်ကဲ့ရဲ့ခြင်းဒုက္ခ
- သည်သာ ၍ မြတ် သောစည်းစိမ် ဖြစ် သည်ကို စိတ်ထင်သဖြင့်၎င်းရုံ
- ကြည်ခြင်းစိတ်ရှိ၍သာဗာရောမင်းကြီးသွီး၏သားဟူ၍ခေါ်ဝေါ်ခြင်း
- အခွင့်ကိုပယ်၏။အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။နောက်ရလတုံသော
- ၂၆ အကျိုးကိုထောက်စာမျှော်လင့်လျက်နေ၏။ ရုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်မင်း
- ကြီးအမျက် ကို မကြောက် ဘဲအရတ္တုပြည်ကို စွန့် သွား ၏။ အဘယ်
- ကြောင့်နည်းဟူမူကား။မျက်မြင်မရသောဘုရား သခင်ကို မြင်သကဲ့
- ၂၇ သို့တည် ကြည် ခြင်း ရှိ ၏။ သားဦးများကိုဖျက်ဆီးသောသူသည်ဣ
- သရေလလူတို့ကိုဒါဏ်မခတ်ရအောင်ရုံကြည်ခြင်း အား ဖြင့်ပသခါပွဲ
- ၂၈ ကို၎င်းသွေးဖျန်းဆွတ်သောမင်္ဂလာကို၎င်းစောင့်လေ၏။ ဣသရေလလူ
- တို့သည် ဒေ့ပင်လယ် အလယ်၌ကုန်း ကြောင်း သွားသကဲ့သို့ ရုံကြည်
- ခြင်းအားဖြင့်ရှောက်သွားကြ၏။ ထိုသို့အရတ္တုလူတို့သည် သွားစမ်
- ၃၀ သောအခါနှစ်မွန်းကြ၏။ ယေရိခေါမြို့ကိုရနှစ်ရက်ပတ်လုံးပိုင်းလှည့်
- ၃၁ ပြီးမှရုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်မြို့ရှိသည်ပြုလဲ၏။ ပြည်တန်ဆာရာခပ်
- သည်သူ့မျှကို အစွေဖွဲ့၍လက်ခံသိမ်း ဆည်းသည်ဖြစ် ၍ မရုံကြည်
- သော သူတို့နှင့်အတူမပျက်စီးဘဲရုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်ချမ်းသာရ၏။
- ၃၂ ။ထိုမှတပါး။အဘယ်ပြောစရာရှိသေးသနည်း။ဂေခေါင်။
- ဗာရက်။ရှုံ့သုန့်။ယသော။ခါဝိဒ်။၅မေ့လမမှစ၍ပရောဗတ်တို့အကြောင်း
- ၃၃ များကိုပြော၍မကုန် နိုင်။ ထိုသူတို့သည်ရုံကြည် ခြင်း အားဖြင့်အ
- ချားသောထိုင်း နိုင် င်ကိုအောင်ခြင်း။ တရားသဖြင့်စီရင် ခြင်း။ ဂတိ

၃၄ တော်ကို ခံရခြင်း။ ချစ်ခင်နှုတ်ကို ပိတ်ခြင်း။ မီးအရှိန်ကို ညှိမ်းစေခြင်း။
 ၃၅ ဓားလက်ခုတ်ဘေး နှင့်ကင်းလွတ်ခြင်း။ အနာမှထမြောက်၍ ကျန်းမာခြင်း။ စစ်တိုက်၍ ခွန်အား နှင့်ပြည့်စုံခြင်း။ တပါးအမျိုးသား ထို
 ၃၆ တပ်တည်စစ်ပြိုင်သည်ကို ပျံ့လွင့်စေခြင်းအမှုကို ကိုယ်ပြုကြ၏။ မိမိတို့သည်လည်း သေခြင်းမှထမြောက်သော မိမိတို့သား ကိုရပြန်ကြ၏။ အ
 ၃၇ ချီသောသူတို့သည် သာ၍ မြတ်သောထမြောက်ခြင်း သို့ရောက်ရအောင် ဗွတ်ခြင်း ကို မခံမယူဘဲ ပြင်းစွာသော ညည်းဆဲခြင်းကို ခံကြ
 ၃၈ ၏။ အချီသောသူတို့သည် ကဲ့ရဲ့ရှက်ပုတ်ချည်နှောင်ခြင်းကို ခံ၍ ထောင်
 ၃၉ ထဲမှာ နေခြင်းအား ဖြင့် အစုံအစမခံကြ၏။ ကျောက်ခဲ နှင့်ပြစ်ခြင်း။ စွန့်အပိုင်းပိုင်းတိုက်ဖြတ်ခြင်း။ စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်း။ ဓားလက်ခုတ်
 ၄၀ နှင့်ကွပ်မျက်ခြင်းကို ခံကြ၏။ သိုးရေဆိတ်ရေကို ဝတ်လျက်ဆင်းရဲခြင်း။ ညည်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းကို ခံ၍ လှည့်လည်ကြ၏။ ဤလောကသည် ထိုသူတို့နှင့် မထိုက်မတန်။ သူတို့သည် တောကြိုတောင်ကြား ဥမင်မြေ
 ၄၁ တွင်းထဲမှာ အပြောင်းပြောင်းအလည်လည်နေကြ၏။ ထိုသူအား လုံးတို့သည် ရုံကြည်ခြင်းအား ဖြင့် ချီးမွမ်းခြင်း သို့ရောက်သော်လည်း ဂတိ
 ၄၂ တော်အတိုင်း အကျိုးကျေးဇူးကို မခံကြ။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူ စား။ ထိုသူတို့သည် ငါတို့မပါဘဲ စုံလင်ခြင်း သို့မရောက်ရအောင် ဆု
 ၄၃ ရားသခင်သည် ငါတို့အဖို့ အလိုငှါသာ၍ မြတ်သော ကျေးဇူးကို ဖြင့် မျှော်လင့်တော်မူ၏။

၁ ထိုကြောင့် ဤမျှလောက်များသော သက်သေအပေါင်း တို့သည် ငါတို့ကို ကြည့်ရှုပိုင်းရုံလျက် ဤသို့ ဖြစ်၍ ခပ်သိမ်းသော ဝန်တို့ကို ငင်နှောင့်ရှက်တတ်သော ဒုစရိုက်ကို ငင်ပယ်ရှား၍ ငါတို့မျက်မှောက် နှိထားသော
 ၂ ပန်းတုံးတိုင် သို့ရောက်ရအောင် အားမလျော့ဘဲ ပြေးကြမို့။ ရုံကြည်ခြင်းကို အစအဦးစီရင်၍ ပြည့်စုံစေတော်မူသော သခင်ယောရှုကို စေ့စေ့ထောက်ရှုကြမို့။ ထိုသခင်သည် မိမိရှေ့နှိထားသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်းကို ရခြင်းငှါ ရှက်ကြောက်သော အရာကို မမှတ်ဘဲ လက်ဝါးကပ်ထိုင်၍
 ၃ ခံပြီးမှ ဆုရားသခင်ပလ္လင်တော်လကျာဘက် နှိထိုင်နေတော်မူ၏။ အပြစ်ရှိသော သူတို့လက် နှိ ထိုမျှလောက် ကြီးသော ဆီးတားနှောင့်ရှက်ခြင်းကို ခံတော်မူသော သခင်ကို ထောက်ရှုဆင်ချင်သော အားဖြင့်
 ၄ အားမလျော့စိတ်မပျက်ရအောင် ကျိုးစားကြလော့။

။သင်

၁ အောင်မခံရကြသေး။ ထိုမှတပါး။ ငါသား။ သင်သည် ထာဝရဘုရား
 ၂ ၏ ဆုမွန်တော်မူခြင်းကို မမှတ်ဘဲ မနေနှင့်။ ဆုမွန်တော်မူသော အခါ စိတ်မ
 ၃ ပျက်စေနှင့်။ ထာဝရဘုရားသည် ချစ်သမျှသောသူတို့ကို ဆုမွန်တော်
 ၄ မူတတ်၏။ သိမ်းဆည်းသမျှသောသား တို့ကို ခါဏ်ခက်ကော်မူတတ်
 ၅ ၏ ဟု သူငယ်တို့ကို ဆိုသကဲ့သို့ သင်တို့ကို ပြောဆိုသော ဩဝါဒ စကား
 ၆ ကို မေ့လျော့ကြသလော။ သင်တို့သည် ဆုမွန်တော်မူခြင်း ကို ခံယူင်သား
 ၇ တို့ကို ပြုသကဲ့သို့ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကို ပြုတော်မူ၏။ အဘယ်
 ၈ ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ အဖမဆုမွန်သောသား မည်မျှရှိသလော။ သား
 ၉ သားရင်းမဟုတ်။ မြောက်မထား၍ ရသောသား ဖြစ်ကြ၏။ တနည်း
 ၁၀ ကား။ ကိုယ်ကာ ယနှင့် စပ်ဆိုင် သော အဖတို့လက် ဖြင့် ငါတို့သည် ဆု
 ၁၁ မွန်ခြင်းကို ခံသော အခါ သူတို့ကို ရှိသေကြ၏။ စိတ်ပိညှဉ်တို့၏ အဖအလို
 ၁၂ သို့ ထိုမျှမက လိုက်၍ အသက်ချမ်းသာ ရကြမည် မဟုတ်လော။ အဘယ်
 ၁၃ ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ထိုအဖတို့သည် မိမိအလိုသို့ လိုက်၍ ခဏဆု
 ၁၄ မွန်ပေးကြ၏။ ကိုယ်တော်မူကား မိမိဖြောင့် မတ်ခြင်း ပါရမီတော်ကို ငါ
 ၁၅ တို့သည် ဆက် ဆံစေခြင်း ဌာငါတို့အကျိုး ကို ထောက်၍ သာ ဆုမွန်ပေး
 ၁၆ တော်မူ၏။ ဆုမွန်ခြင်း မည်သည်ကား ခံတုန်း ခါဝမ်မြောက် စရာမထင်။
 ၁၇ ဝမ်နည်း စရာ ထင်တတ်၏။ သို့သော်လည်း ဆုမွန်ခြင်း ကို ခံသောသူတို့
 ၁၈ သည့် နောက်မှာ ညိမ်သက်ခြင်း နှင့် စပ်ဆိုင်သော ဖြောင့် မတ်ခြင်း ပါ
 ၁၉ ရမီအကျိုးကို ခံရကြ၏။ ။ ထိုကြောင့် တွဲတွဲနေသောလက်
 ၂၀ တို့ကို ၎င်းအား မရှိသော ခူးတို့ကို ၎င်းပြင် ဆင်ကြလော့။ ခြေဆွံ့သောသူ
 ၂၁ တို့သည် အဆစ် မပြုတ်သည် သာ မကချမ်း သာ ရစေခြင်း ဌာသင်တို့
 ၂၂ သွားဖို့ ရာ ဖြောင့်သောလမ်းကို ပြင်ကြလော့။ လူအပေါင်းတို့နှင့် အသင့်
 ၂၃ အတင့်နေ၍ ညိမ်သက်ခြင်းကို ၎င်းသန့်ရှင်းခြင်း ပါရမီကို ၎င်းကျိုးစား
 ၂၄ ကြလော့။ သန့်ရှင်းခြင်း ပါရမီမရှိဘဲ လျက်အဘယ်သူမျှ ထာဝရဘုရား
 ၂၅ ကို မတွေ့မြင်ရ။ သင် တို့တွင် တစုံတယောက် မျှဘုရား သခင်၏
 ၂၆ ကျေးဇူးတော်နှင့် မကင်းစေခြင်း ဌာ ၎င်း ခါး စွာသောပင်မြစ်ပေါက်၍
 ၂၇ သင်တို့နှောင့်ရှက်သဖြင့် လူအများတို့သည် အပြစ်နှင့် မညစ်ညူးစေ
 ၂၈ ခြင်း ဌာ ၎င်း မတရားသောမေရန် နှ့် မှီဝဲသောသူမရှိစေခြင်း ဌာ ၎င်းတ
 ၂၉ ခုပ်စာအဖိုး နှင့် သားဦးအရာကို ရောင်း သောသူ ငေါ့သော ကဲ့သို့ ဘုရား
 ၃၀ တရား ကို မရှိသေပြုသောသူ မရှိစေခြင်း ဌာ ၎င်းသတိနှင့် ကြည့်ရှုကြ

၁၇ ဇော့။ သင်တို့ထံသည်အတိုင်းထိုသောသည် နောက်၌ကောင်းကြီး
မင်္ဂလာကိုအစွေခံခြင်း ငှါအလိုရှိသောအခါညှင်း ပယ်ခြင်းကိုခံရ၏။
မုက်ရည်ကျ၍ကောင်း ကြီး မင်္ဂလာကိုအစွေခံရှာသော်လည်းမိမိအဝ
၁၈ ၏ပိတ်ပြောင်းလဲခြင်းအခွင့်ကိုမတွေ့မရ။ ။ထိုမှတပါး။သင်
တို့သည်လက်နှင့်တွေ့နိုင်သောတောင်သို့ရှိအောင်သောမီးသို့ရှိမည်း
၁၉ သောတိမ်တိုက်။မောင်ခိုက်။ ချားသက်ခံတိုင်းသို့ရှိ တံပိုးမှုတ်ခြင်း
အသံသို့ရှိ နှုတ်ကပတ် တော်အသံသို့ရှိအောင်ကြသည် မဟုတ်။ထိုအ
သံတော်ကိုကြားသောသူတို့သည်ဘင်၍မိန့်တော်မမူမည်အကြောင်း
၂၀ တောင်းပန်ကြ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။တိရိစ္ဆာန်လော်
လည်းထိုတောင်ကိုထိမိလျှင်ကျောက်ခဲနှင့်ပြစ်၍ သေစေဟုပညတ်
၂၁ တော်မူသောစကား ကိုသူတို့သည် နားမခံနိုင်ကြ။ ထိုသို့ထင်ရှား
သောအရာသည်အစွေခံ ကြောက်မက်ဖွယ် ဖြစ် ၍ မောရှေကတည်း
၂၂ ကြောက်ရွံ့ထုန်ထုပ်ခြင်းရှိသည်ဟုဆို၏။ သင်တို့သည်ဇီအုန်တောင်
သို့၎င်အလက်ရှင်တော်မူသောဘုရားသခင်၏မြို့တော်တဦးဟူသော
ကောင်းကင်ယေရုရှလင်မြို့သို့၎င်အတိုင်းမသိများသောကောင်းကင်
၂၃ တမန်စည်းဝေးခြင်းသို့၎င် ကောင်းကင်စာရင်းဝင်သောသားဦးထို
အသင်း တော်ဆီသို့၎င်ခပ် သိမ်း သောသူတို့ကိုတရား စီရင်တော်မူ
သောဘုရား သခင် ဆီသို့ ၎င် စုံလင်ခြင်း သို့ရောက် သောသူ တော်
၂၄ ကောင်းတို့၏စိတ်ဝိညာဉ်တို့ဆီသို့၎င် ဝန်ခံခြင်းတရားသစ်၏အာမ
ခံတည်း ဟူသော ယေရှုဆီသို့ ၎င်အာဗေလ၏ အသွေး ဆို လိုသောအ
ရာထက်သာ ၍ မြတ်သောအရာ ကို ဆိုလိုသောဖျန်း ဆွတ်ခြင်း၏အ
၂၅ သွေးဆီသို့၎င်ရောက်ကြ၏။ ။မိန့်တော်မူသောသူ၏ဝ
ကားတော်ကိုသင်တို့သည်ပေယ် ရအောင် သတိပြုကြလော့။မြေကြီး
ပေါ်မှာဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသောသူ၏စကားကိုပယ်သော သူတို့သည်
အပြစ်မလွတ်သည် မှန်လျှင် ထို မျှခကကောင်းကင်သံကဗျာဒိတ်ပေး
တော်မူသောသူ၏စကားကိုတို့သည် နားမထောင် ဘဲနေလျှင် သာ
၂၆ ၍ကြီးသောအပြစ်နှင့်မကင်းမလွတ်ရပြီ။အထက်ကဗျာဒိတ်တော်အ
သံသည်မြေကြီးကိုလှုပ်သည့်ဖြစ်၍ယခုမူကားတည်းမြေကြီးကို၎င်
၂၇ ကောင်းကင်ကို၎င် တဖန် လှုပ်ဦးမည် ဟုဂတိတော်ရှိ၏။ တဖန်ဟု
သောစကား၏အဓိပ္ပာယ်ကား။မလှုပ်သောအရာတို့သည်တဦးရအောင်
လှုပ်သောအရာတို့ကိုလောကီအရာကဲ့သို့ပယ် ဖျက်လိမ့်မည်ဟုဆိုလို

၂၈ သတည်း။ ထိုကြောင့်ငါတို့သည်မထုပ်နှိုင်သောနှိုင်ငံကိုရသည်ဖြစ်
 ၂၉ ချစ်ခင်ညွှားကြောက်ရွံ့သောသဘောနှင့်ဘုရားသခင် ကိုလျှောက်ပတ်
 ၃၀ စွာဝတ်ပြုနိုင်မည်အကြောင်း။ ကျေးဇူးတော်ကို သိကြစို့။ ငါတို့ဘု
 ရားသခင်သည်လောင်သောမီးဖြစ်တော်မူ၏။

၃၁၂ ညီအစ်ကိုချင်းချစ်ခြင်းမေတ္တာ နှစ်တည် ကြလော့။ ဧည့်သည်ဝတ်ပြု
 ၃ ခြင်းအမှုကိုမမေ့လျော့ကြနှင့်။ အချို့သောသူတို့သည်ဧည့်သည်ဝတ်ကို
 ၄ ပြုသည် ထွင်ကောင်းကင် တမန်တို့ ကိုအမှတ်တမဲ့ဧည့် ခံကြပြီး။ အ
 ၅ ကျည်းခံရသောသူတို့နှင့်အကျက်ယံခံရသကဲ့သို့သူတို့ကိုအောင်းမေ့
 ၆ ကြလော့။ သင် တို့သည် ကိုယ် ခန့် နှင့်မကင်းမလွတ်သောသူဖြစ်၍
 ၇ ဥစ္စည်းဆဲခံသောသူတို့ကိုအောင်းမေ့ကြလော့။ ခပ်သိမ်းသောသူတို့
 ၈ ဦးအိမ်ထောင်ခြင်းနှင့်သစ္စာသံဝါသအမှုသည်အသရေရှိစေလော့။ မတ
 ၉ ရားသောမေရန် ကို ပြုသောသူ။ သုမယား ကိုပြစ်မှားသောသူကိုဘု
 ၁၀ ရားသခင်စစ် ကြောစီရင်တော်မူလိမ့်မည်း။ ကျင့်ကြံပြုမူသမျှတို့နှိ
 ၁၁ ငွေကိုတပ်မက်သောစိတ်မရှိစေနှင့်။ ကိုယ် နှိ ဂှိသောဥစ္စာနှင့် ရောင့်ရဲ
 ၁၂ ခြင်းရှိကြလော့။ အကြောင်းမူကား။ ငါသည်သင်ကိုအလျှင်းမမေ့လျော့။
 ၁၃ အလျှင်းမပြစ်ထားဟုဂတိတော်ရှိ၏။ ထိုကြောင့်ထာဝရဘုရားသည်
 ၁၄ ငါကိုမစကော်မူသည်ဖြစ်၍လူသည်ငါ နှိုပြုနိုင်သမျှကိုငါမကြောက်ဟု
 ၁၅ ငါတို့သည်ရဲရင့်သောစိတ်နှင့်ပြောဆိုရသောအခွင့်ရှိ၏။ ။
 ၁၆ ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရား တော်ကိုသင်တို့အားဟောပြော၍
 ၁၇ သင်တို့ကိုအုပ်သောဆရာတို့ကိုအောင်း မေ့ကြ လော့။ သူတို့သည် အ
 ၁၈ ဘယ် သို့ကျင့် ကြံပြုမူ ၍ စုထေ့သည် ကိုစေ့စေ့ဆင် ချင်သဖြင့် သူတို့
 ၁၉ သည် ရုံကြည် သည် နည်း တူရုံကြည် ခြင်း ရှိ ကြလော့။ ယေရှုခရစ်
 ၂၀ သည်မနေ့။ ယနေ့။ နောက်ကာလအစည်အမြဲ မပြောင်း မလဲနေတော်မူ
 ၂၁ ၏။ အထူးထူးအပြားပြားသောအယူဝါဒသစ် ကိုလိုက်၍ မဖောက်
 ၂၂ ပြန်ကြနှင့်။ အစားများ အားမြင့်စိတ်ခိုင်ခံ့မြဲမြဲခြင်းမရှိ။ ကျေးဇူးတော်
 ၂၃ အားဖြင့်ခိုင် ခံ့မြဲမြဲလျှင်အကျိုး ရှိ၏။ အစားများကိုအမှုထား သောသူ
 ၂၄ တို့သည်အကျိုးကိုမရကြပြီး။ တဲတော် နှိ ဝတ်ပြုသောသူတို့သည်မ
 ၂၅ စား အပ်သောယဇ် တပါးငါတို့ နှိ ရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ
 ၂၆ ကား။ ယဇ်ပရောဟိတ်မင်းသည်အပြစ် ဖြေသောယဇ်ကောင်အသွေး
 ၂၇ ကိုသန့်ရှင်းရာဌာနထဲသို့သွင်းပြီးမှယဇ်အသေကောင်တို့ကိုတပ်ပြင်

- ၁၂ နွိမီးရှီရ၏။ ထိုသို့နှင့်အညီယေရှုသည် မိမိအသွေးအားဖြင့်လူများ
- ၁၃ ကိုစင်ကြယ်စေခြင်း ငြါမြို့တံခါးပြင်နှိအသေခံတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍
- ၁၄ ငါတို့သည်ထိုသခင်နှင့်အတူကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံ၍ တပ်ပြင်။ အထံတော်သို့
- ၁၅ ထွက်သွားကြစို့။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ငါတို့သည်ဤဘဝ
- ၁၆ နွိအမြဲတည်သောမြို့မရှိ။ နောက်ဖြစ်လတံ့သောမြို့ကိုရှာကြ၏။ ထို
- ၁၇ ကြောင့်ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကိုဝန်ခံလျက်နတ်
- ၁၈ ခမ်းအသီးတဦးဟူသောချီးမွမ်းခြင်းယဇ်ကိုသခင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့်
- ၁၉ ဘုရားသခင်ရှေ့အရည်ပူဇော်ကြစို့။ ကျေးဇူးပြုခြင်း။ ဥစ္စာဝေမျှခြင်း
- ၂၀ အမှုတို့ကိုမစေ့လျော့ကြနှင့်။ ထိုသို့သောယဇ်ကိုဘုရားသခင်သည်
- ၂၁ အားရနှစ်သက်တော်မူ၏။ ။သင်တို့ကိုအုပ်သောသူတို့၏
- စကားကိုနားထောင်၍ နှိမ့်ချလျက်နေကြလော့။ သူတို့သည်ကိုယ်တိုင်
- စစ်ကြောခြင်းကိုခံရသောသူကဲ့သို့သင်တို့စိတ်ဝိညာဉ် အကျိုးအလို့
- ငြါစောင့်နေကြ၏။ သင်တို့အကျိုးကိုမဖြစ်စေတတ်သောဝမ်းနည်း
- ခြင်းအကြောင်းမရှိ။ ဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်းရှိ၍ သူတို့သည်စစ်
- ကြောခြင်းကိုခံရအောင်သတိပြုနေကြလော့။ ငါတို့အဖို့ဆုတောင်း
- ကြလော့။ ငါတို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသောစိတ်ကြည်လင်၍ အရာရာ
- နှိုကောင်းမွန်စွာကျင့်နေခြင်း ငြါအလိုရှိသောသူဖြစ်သည်ဟုစိတ်စွ
- ၂၂ လမ်းခြင်းရှိ၏။ ငါသည်သင်တို့ဆီသို့မြန် မြန်ပြန်သောအခွင့်ရှိစေ
- ခြင်း ငြါငါတို့အဖို့ဆုတောင်းမည်အကြောင်း။ ငါသည်သာ ၍ နှိုးဆော်
- ၂၃ တောင်းပန်၏။ ။ထာဝရဝန်ခံခြင်းတရား၏အသွေးအား
- ဖြင့်သိုးများကိုလိန်းသောသိုးထိန်းကြီးဖြစ်သောငါတို့သခင်ယေရှု
- ကိုသေခြင်းမှနှုတ်ဆောင်တော်မူသော ညိမ်သက်ခြင်းအရှင်။ ဘုရား
- ၂၄ သခင်သည် မိမိနှစ်သက်ဖော်မူသောအမှုအရာကိုသင်တို့နှိယေရှုခ
- ရစ်အားဖြင့် ပြုတော်မူ၍သင်တို့သည် အလိုတော်သို့လိုက်စေခြင်းငြါ
- ကောင်းသောအကျင့်အမျိုးမျိုး၌ သင်တို့ကိုပြုပြင်တော်မူပါစေသော။
- ထိုသခင်ယေရှုခရစ်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက်ဘုန်းကြီးတော်မူစေ
- ၂၅ သတည်း။ အာမင်။ ။ညီအစ်ကိုတို့။ ငါသည်အကျည်းအား
- ဖြင့်ရေးထား၍ကြားလိုက်သောဤဆုမွှာခြင်းသြဝါဒစကားကိုသည်း
- ၂၆ ခံမည်အကြောင်း။ ငါသည် သင်တို့ကိုနှိုးဆော်တောင်းပန်၏။ ငါတို့
- ညီတိမောသေကိုအချားသို့ထွတ်လိုက်သည်အရာကို သိမှတ်ကြပါ။
- သူသည်များမကြာရောက်လျှင်သူနှင့်အတူငါလာ၍ သင်တို့ကိုတော့

- ၂၄ မြင်လိမ့်မည်။ သင်တို့ကိုအုပ်သောသူအားလုံး တို့ကို၎င်း သန့်ရှင်းသူအားလုံး တို့ကို၎င်း နှုတ်ဆက်ကြပါ။ ဣတလိပြည် သူပြည် သားတို့
- ၂၅ သည်သင်တို့ကိုနှုတ်ဆက်ကြ၏။ သင်တို့အားလုံး၌ ကျေးဇူးတော်ဖြစ်စေသတည်း။ အာမင်။

တမန်တော်ရှင်ပေါလုစီရင်ရေးထားသောဟေဗြဲဩဝါဒစာပြီး၏။

။ရှင်ယာကျပ်ဩဝါဒစာ။

- ၁ ဘုရားသခင်နှင့်အရှင်ယေရှုခရစ်၏ကျွန် ငါယာကျပ်ကအရပ်ရပ်ကွဲပြားသောတဆယ်နှစ်ပါးသောအမျိုးတို့ကိုမေတ္တာနှင့်ကြွားလိုက်ပါ၏။
- ၂။၂ ငါညီအစ်ကိုတို့။ သင်တို့၏ရုံကြည်ခြင်းကိုစစ်ကြောစုံစမ်းခြင်းအရာသည်သည်ခံခြင်းကိုပွားစေတတ်သည် ဟုသိမှတ်လျက်အထူးထူးအပြားပြားသောစုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းနှင့်တွေ့ကြုံသောအခါအထွန်ဝမ်း
- ၄ မြောက်စရာအကြောင်း ဖြစ်၏ဟုမှတ်ကြလော့။ သင်တို့သည်အလျှင်းမချီတဲ့။ စုံလင်မည်အကြောင်း။ သည်းခံခြင်းစိတ်သည်ကုန်စင်
- ၅ အောင်မြင်ပြင်ပါလေစေ။ ။ သင်တို့တွင်တစ်စုံတယောက်သောသူသည် ပညာလျှင်ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းကို ပြုတော်မမူ။ ခပ်သိမ်းသောသူတို့အားစေတနာစိတ်နှင့်ပေးသနားတော်မူသောဘုရားသခင်
- ၆ ကိုတောင်းပါလေစေ။ သို့တောင်းလျှင်ရလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်တွေးတောခြင်းအလျှင်းမရှိဘဲရုံကြည်သောစိတ်နှင့်တောင်းပါလေစေ။ တွေးတောခြင်း ရှိသောသူသည် ကားလေခတ်သဖြင့် လှုပ်ရှားတတ်သော
- ၇ လှိုင်းတံပိုးနှင့်တူ၏။ ထိုသို့သောသူသည် ထာဝရဘုရား၏လက်တော်မှတစ်စုံတစ်ခုကိုရမည် ဟုမိမိမထင်မမှတ်စေနှင့်။ စိတ်နှစ်ခွဲရှိသောသူသည်မိမိကျင့်လေသမျှတို့၌တည်ကြည်ခြင်းမရှိ။ ။
- ၈ အောက်လျှိုနှိမ့်ချသောညီအစ်ကိုသည်မိမိချီးမြှောက်ခြင်းအရာ၌
- ၉ ကြွားဝါဝမ်းသာပါလေစေ။ ငွေရတတ်သောညီအစ်ကိုသည်မိမိနှိမ့်ချဆင်းရဲခြင်းအရာ၌ ကြွားဝါဝမ်းသာပါလေစေ။ အကြောင်းမူကား။
- ၁၀ သူသည်မျက်ပွင့်ကဲ့သို့ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိ၏။ နေသည်ပူသောအရှိန်နှင့်ထွက်သောအခါမျက်ပင်သည် ဓုတ္တရချောက်ခြင်း သို့ရောက်၍ အပွင့်လည်း ကြွေတတ်၏။ တင့်တယ်သောအသွေးအဆင်း

၂၅၀ ။ရှင်ယာကုပ်ဩဝါဒစာ။

ပျောက်ပျက်တတ်၏။ ထိုနည်းတူ ငွေရတတ်သောသူသည် မိမိအမှု
 အရာတို့၌ ညှိုးနွမ်းပျောက်ပျက်ခြင်းသို့ ရောက်တတ်၏။

၁၂ စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းကို သည်းခံသောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။ အဘယ်
 ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ စစ်ကြောစုံစမ်းခြင်းကို ခံပြီးမှ သခင်ဘုရားကို
 ၁၃ ချစ်သောသူတို့အား ဂတိထားတော်မူသော အသက်သရဖူကို ရလိမ့်
 ခင်သည်။ အပြစ်သွေးဆောင်ခြင်းကို ခံသောသူသည် ကားဘုရားသ
 ၁၄ ခင်သည် ငါကို သွေးဆောင်တော်မူသည် ဟု မပြောစေနှင့်။ မကောင်း
 သော အရာသည် ဘုရားသခင်ကို မသွေးဆောင်နိုင်။ ကိုယ်တော်သည်
 ၁၅ လည်း အဘယ်သူကိုမျှ အပြစ်သို့ သွေးဆောင်တော်မမူ။ လူထိုင်းသည်
 မိမိတပ်မက်ခြင်း အားဖြင့် ဆွဲငင်ဖျားယောင်း၍ အပြစ်သွေးဆောင်
 ၁၆ ခြင်းသို့ ရောက်တတ်၏။ တပ်မက်ခြင်းစိတ်သည် ပဋိသန္ဓေယူ၍ ဒုစ
 ရိုက်ကို ဖွားတတ်၏။ ဒုစရိုက်သည် လည်း ပြည့်စုံလျှင် သေခြင်းကို ဖွား
 ၁၇ တတ်၏။ ငါချစ်သော ညီအစ်ကိုတို့ မှားရွင်းခြင်း မရှိကြနှင့်။ ကောင်း
 မြတ်စုံလင်သော ဆုကျေးဇူးရှိသမျှတို့သည် အလင်းတို့၏ အဖထံတော်
 ၁၈ ကသက်ရောက်သည် ဖြစ်၍ အထက်အရပ်မှ လာကြ၏။ ထိုအဖသည်
 ရွှေလျှော့တိမ်ရိမ်းခြင်း မရှိ။ ပြောင်းလဲခြင်း အရိပ်နှင့် ကင်းလွတ်
 ၁၉ တော်မူ၏။ နိဗ္ဗိတ္တသတ္တဝါတို့တွင် ငါတို့သည် အဦးသီးသော အသီးကဲ့
 သို့ ဖြစ်စေခြင်း ဌာသမ္မာတရား စကား အားဖြင့် မိမိအလို ဖော်အ
 ၂၀ ထိုင်းငါတို့ကို ဖြစ်ဖွားစေတော်မူ၏။ ။ သို့ဖြစ်၍ ငါချစ်
 သော ညီအစ်ကိုတို့ လူထိုင်းသည် နားကြားခြင်း ဌာလျှင် မြန်ပါလေစေ။
 ၂၁ စကားပြောခြင်း ဌာငှာ အမျက်ထွက်ခြင်း ဌာငှာ နှေးပါလေစေ။ လူ၏
 ဒေါသအမျက်သည် ဘုရားသခင်၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို မပြုရ
 ၂၂ တတ်။ ထိုကြောင့် ခပ်သိမ်းသော ညစ်ညူးခြင်း မနာလိုသော စိတ်နှင့်
 ကျူးခြင်းကို ပယ်ရှား၍ သင်တို့စိတ်မိညည်ကို ကယ်တင်နိုင်သော အ
 ၂၃ ထံ၌ စိုက်ပျိုးအပ်သော နှုတ်ကပတ်တရားကို နူးညံ့သိမ်မွေ့သော စိတ်နှင့်
 ၂၄ ခံယူကြလော့။ ကိုယ်ကို ကိုယ်လှည့်စား၍ နှုတ်ကပတ်တရားကို နာရုံသာ
 ပြုသော သူမဟုတ်။ တရားကို ကျင့်သော သူ ဖြစ်ကြလော့။ တရားကို မ
 ၂၅ ကျင့်ဘဲ နာရုံသာ ပြုသော သူမည်သည် ကား မှန်၌ မိပကထိမျက်နှာကို
 ကြည့်သော သူနှင့် တူ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ကိုယ်ကို
 ၂၆ ကိုယ်ကြည့်ပြီးမှ အချားသို့ သွား၍ မိမိအဆင်းသဏ္ဍာန် ကိုချက်ချင်း
 မှေလျော့တတ်၏။ ဣတ်ခြင်းနှင့် စပ်ဆိုင်၍ စုံလင်သော တရား၌ စေ့စေ့

။ရှင်ဖာကျပ်ကြွဝါဒဝေ။

ကြည့်ရှု၍ တည်ကြည် သော သူသည် ကားတရားသာ ၍ မေ့သောသူ
သူမဟုတ်။ အကျင့်ကျင့်သော သူဖြစ်သဖြင့် မိမိကျင့် သော အကျင့်နှစ်
၂၆ ဝီလာရှိသော သူဖြစ်၏။ ။ အကြင်သူသည် မိမိနှုတ်ကိုမ
ချုပ်တည်း။ မိမိနှစ်လုံးကိုလှည့်စားလျက် သိလဆောက်တင်ဟန်ပြု၏။
၂၇ ထိုသူ၏ သိလသည် အချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်၏။ ခမည်းတော်သူရား
သခင်ရှေ့နှစ်ကြယ်သန့်ရှင်း သော သိလဟူမူကား။ မိဘမရှိသော သူ
ငယ်တို့နှင့် မုတ်ဆိုးမတို့သည် ဆင်းရဲခံသော အခါ သူတို့ကို ကြည့်ရှုပြု
ရ၍ ကိုယ်ထိုင်လည်း လောကီအညစ်အကြေးနှင့် ကင်းစင်ရအောင်
စောင့်ရှောက်ခြင်းပေတည်း။

၁ ငါညီအစ်ကိုတို့။ ဘုန်းကြီးတော်မူသော ငါတို့ သခင်ယေရှုခရစ်ကိုရုံ
၂ ကြည်ခြင်းအမှုမှာ လူမျက်နှာကို ထောက်ခြင်းမရှိစေနှင့်။ ရှေ့လက်စွပ်
နှင့်တင့်တယ်သော အဝတ်ကို ဝတ်ဆင်သော သူတဦး။ ညှစ်သော အ
ဝတ်ကို ဝတ်၍ ဆင်းရဲသော သူတဦး။ နှစ်ဦးတို့သည် သင်တို့တရား
၃ ဇာရပ်ထဲသို့ဝင်သော အခါ တင့်တယ်သော အဝတ်ကို ဝတ်ဆင်သော
သူကို ကြည့်၍ သည်မှာ ကောင်းမွန်စွာ ထိုင်ပါတော့ဟူ၍ ၎င်းဆင်းရဲ
၄ သော သူကို ဟိုမှာနေတော့။ သို့မဟုတ်။ ဤအရပ်မှာ ငါခြေတင်ချ်အော
၅ က်နှံ့ထိုင်တော့ဟူ၍ ၎င်းသင်တို့သည် ပြောဆိုလျှင် တဖက်ဥက္ကဏ်သော
စိတ်ရှိ၍ မကောင်းသော အကြံအစည်နှင့် စီရင်သော သူဖြစ်ကြသည်မ
၆ ဟုတ်လော။ ငါချစ်သော ညီအစ်ကိုတို့။ နားထောင်ကြပါ။ လောကတွင်
ဆင်းရဲသော သူတို့သည် ရုံကြည်ခြင်းရတနာကို ရတတ်ရအောင် ၎င်း
၇ သူရားသခင်ကို ချစ်သော သူတို့အား ပေးမည်ဟု ဝန်ခံတော်မူသော
နိုင်ငံတော်၏ အမွေခံဖြစ်ရအောင် ၎င်းထိုသူတို့ကို ရွေးကောက်တော်မူ
၈ သည်မဟုတ်လော။ သင်တို့သည် ဆင်းရဲသော သူကို မထိမဲ့မြင်ပြုကြ
သည်တကား။ ငွေရတတ်သော သူတို့သည် သင်တို့ကို ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်
၉ ကြသည် မဟုတ်လော။ တရားပစ္စင် ရှေ့သို့ ဆွဲဝင်ကြသည် မဟုတ်
၁၀ လော။ သင်တို့ကို ထပ်ဆင့်၍ ခေါ်ဝေါ်အပ်သော နာမတော်မြတ်ကို သူ
၁၁ တို့သည် ကဲ့ရဲ့ကြသည်မဟုတ်လော။ ။ ကိုယ်နှင့်စပ်
ဆိုင်သော သူကို ကိုယ်နှင့် အမျှချစ်လော့ဟု ကျမ်းစာ၌ ပါသော ရှေ့ပညတ်
တော်ကို သင်တို့သည် စောင့်ရှောက်လျှင် ကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်
၁၂ ရာ ချောက်ပေ၏။ သို့မဟုတ်။ လူမျက်နှာကို ထောက်လျှင် ဒုစရိုက်ကို ပြု

၂ ။ရှင်ယောကျာ်းခြံစားစား၊

- ၁၀ သောသူဖြစ်ကြ၏။ တရားကို ထွန်ကျူးသောသူဟုပညတ်တော်အား ဖြင့်ထင်ရှားဖြစ်ကြ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။ ပညတ်တရားအား
- ၁၁ ထုံးကိုစောင့်ရှောက်သည့်ထွင်တရုံတရုဒ္ဓိမှားလျှင်ပညတ်တရားအား ထုံးကိုထွန်ကျူးသောအပြစ်ရှိ၏။ သုမယားကို မပြစ်မှားနှင့်ဟုပညတ်တော်မူသောသူကလူအသက် ကိုမသတ်နှင့် ဟုပညတ်တော်မူသေး၏။ သို့ဖြစ်၍ သင်သည် သုမယားကိုမပြစ်မှားဘဲနေသော်လည်း လူအသက်ကိုသတ်လျှင်ပညတ်တရားကိုထွန်ကျူးသောသူဖြစ်၏။
- ၁၂ ဣတ်ခြင်းတရားအတိုင်းစီရင်ခြင်းကိုခံရလတုံသောသူကဲ့သို့စကား
- ၁၃ ပြောခြင်း။ အမှုပြုခြင်းကိုစီရင်ကြလော့။ ကရုဏာမရှိသောသူသည် ကရုဏာမရဘဲတရားစီရင်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ ကရုဏာသည်တရားစီရင်ခြင်းကိုအောင်၍ကြွားဝါတတ်၏။ ။ ငါ့ညီအစ်ကိုတို့။ မည်သူကငါသည် ရုံခြင်းရှိ၏ ဟုအကျင့်ကိုမကျင့်လျက် ပင်ဆီလျှင်အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း။ ရုံခြင်းသည် ထိုသူကိုကယ်တင်နိုင်သလော။ ညီအစ်ကိုနှစ်မတို့သည် အဝတ်အချည်းစဉ်းရှိ၍ နွေတိုင်းစားရသောအစားမရှိသောအခါ သင်တို့တွင်တရုံတယောက်သောသူက ညိမ်ဝပ်စွာသွားကြလေ။ နွေးနွေးနေကြလေ။ ဝကြလေဟုဆိုလျက် သူတို့ကိုယ်နှင့်တော်လျော်သောအသုံးအဆောင်ကိုမပေးလျှင် အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း။ ထိုနည်းဗျူဟာအကျင့်နှင့်ကင်းသောရုံခြင်းသည်တပါး
- ၁၄ တည်းနေသောကြောင့်အသေဖြစ်၏။ တနည်းကား။ သင်သည်ရုံခြင်းရှိ၏။ ငါသည်အကျင့်ရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ သင်သည် အကျင့်မရှိဘဲသင်၏ရုံခြင်းကိုပြုတော့။ ငါမူကားအကျင့်အားဖြင့်ငါ့ရုံခြင်းကိုပြုမည်ဟုပြောစရာရှိ၏။ ဘုရားသခင်တဆူတည်းရှိသည်ဟုသင်သည်ရုံ၏။ ကောင်းပေ၏။ နတ်ဆိုးတို့သည်ရုံ၍ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ကြ၏။ ။
- ၁၅ လျှပ်ပေါ်သောလူ။ အကျင့်မရှိလျှင်ရုံခြင်းသည် အသေဖြစ်၏ဟုသင်သည်သိချင်သလော။ ငါတို့အဖအာဗြဟံသည်မိမိသားဇ္ဇဇာတ်ကို ယဇ်ပဏ္ဍိတပေါ်မှာတင်မှုပူဇော်၍အကျင့်အားဖြင့် ကုသိုလ်ရှိရာသို့
- ၁၆ ရောက်သည်မဟုတ်လော။ ရုံကြည်ခြင်းသည်အကျင့်နှင့်အတူပြုပြင်၍အကျင့်အားဖြင့်စုံလင်သည်ကိုသိမြင်သလော။ အာဗြဟံသည်ဘုရားသခင်ကိုရုံကြည်သည်ဖြစ်၍ သူ၏ရုံကြည်ခြင်းကိုကုသိုလ်ကဲ့သို့မှတ်တော်မူ၏ ဟူသောကျမ်းစကား ပြည့်စုံလေ၏။ အာဗြဟံသည်လည်းဘုရားသခင်၏အဆွေဟူ၍ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ လူသည်

ရုံခြင်း အား ဖြင့် သာကျသိုလ် ရှိရာသို့ရောက်သည် မဟုတ်။ အကျင့်
 ၂၅ အား ဖြင့် ရောက်သည် ကို သင် ထိုသို့ မြင် ရကြ၏။ ထိုနည်းတူ ပြည်
 တန်ဆာရာခပ်သည် တမန် ထိုကိုလက် ခံပြီး မှ အချားသော လမ်းဖြင့် ဖွ
 တ်လိုက် ၍ အကျင့် အားဖြင့် ကျသိုလ် ရှိရာသို့ ရောက် သည် မဟုတ်
 ၂၆ လော။ ဝိညာဉ် ကင်းသော ကိုယ် သည် အသေဖြစ်သကဲ့သို့ အကျင့် နှင့်
 ကင်းသော ရုံခြင်းသည် အသေဖြစ်၏။

၁ ငါညီအစ်ကိုတို့။ ငါတို့သည် သာ ၍ ကြော်တည်း သော စစ်ကြော စီရင်
 ၂ ခြင်းကို ခံရမည် ဟု သင် ထိုသို့ ၍ အများ သော ဆရာ မဖြစ်ကြနှင့်။ ငါ
 တို့အား လုံးသည် အများ သော အား ဖြင့် မှားတတ်၏။ စကားအားဖြင့်
 ၃ မှားခြင်း မရှိသော သူမည်သည် ကား စုံလင် သော သူ ဖြစ်၏။ မိမိကိုယ်
 ၄ အား လုံး ကို ချုပ်တည်း နိုင်သော သူ ဖြစ်၏။ မြင်းကို နိုင်ရအောင် ပ
 ၅ ဝပ်ကို ဖက်ခွံ တတ်၏။ သို့ပြု၍ မြင်း တကိုယ် လုံး ကို လှည့်တတ်၏။ ထို
 ၆ မှတပါး။ အဘယ် မျှလောက် ကြီးသော သဘောကို ပြင်း စွာ သော လေ
 ၇ ဖြင့် ဆောင် သွား သော်လည်း တက်မကိုင် အလို ရှိသည် အတိုင်း ငယ်
 ၈ သော တက်မဖြင့် လှည့်တတ်၏။ ထိုနည်းတူ လျှာသည် ငယ် သော အ
 ၉ ဂါ ဖြစ် သော်လည်း အထွန် ကြွား ဝါတတ်၏။ အဘယ် မျှလောက် ကြီး
 ၁၀ သော ထင်းပုံကို အနည်း ငယ် သော မီး သည် ညှိ နိုင်သည် ကို ကြည့်ပါ
 ၁၁ လော့။ လျှာသည် မီး ဖြစ်၏။ ဒုစရိုက် တန်ဆာလည်း ဖြစ်၏။ ထိုသို့ နှင့်
 ၁၂ အညီ လျှာသည် အချားသော အင်္ဂါများ ထဲမှာ ရှိနေ ၍ တကိုယ်လုံး ကို
 ၁၃ ညှစ်ညှစ် ဝေ၏။ ပကတိ စက်ကို လောင်၏။ ငရဲ ဖြင့် မိမိကို ပင်လောင်၏။
 ၁၄ သားရဲ မျိုး။ ငှက် မျိုး။ တွားတက် သော တိရိစ္ဆာန် မျိုး။ ငါး မျိုး တို့ကို လူ မျိုး
 ၁၅ သည် အောင်တတ်သည် အတိုင်း အောင် ခဲ့ပြီး။ လျှာကို ကား အဘယ် လူ
 ၁၆ မျှ မအောင် နိုင်။ မဆုမ္မ နိုင် သော အ ဆိုး အညစ် ဖြစ် ၍။ သေစေတတ်
 ၁၇ သော အဆိတ်အတောက် နှင့် ပြည့် စုံ၏။ ငါတို့သည် လျှာ ဖြင့် ခမည်း
 ၁၈ တော်ဘုရား သခင် ကို ကောင်း ကြီး ပေးတတ် ကြ၏။ ဘုရား သခင်၏ ပုံ
 ၁၉ သဏ္ဍာန် တော် နှင့် အညီ ဖန်ဆင်း သော လူ တို့ ကို လျှာ ဖြင့် ကျိန် ဆဲ
 ၂၀ တတ်ကြ၏။ နှုတ်တပါး တည်း အထဲက ထောမနာ ချီးမွမ်းခြင်း နှင့် ကျိန်
 ၂၁ ဆဲခြင်း ထွက်တတ် သည့် တကား။ ငါညီအစ်ကိုတို့။ ထိုသို့ မဖြစ်ကောင်း
 ၂၂ ရာ။ စမ် ရေပေါက် တပေါက် တည်း အထဲက ချိုသော ရေ နှင့် ခါးသော
 ၂၃ ရေ ထွက်တတ် သလော။ ငါညီအစ်ကိုတို့။ တည်း ပင်သည် သံလွင်သီး

၁၃ ကိုသီး နိုင်သလော၊ ငမ္မင်ပင်သည်တည်း သီးကိုသီး နိုင်သလော၊ ထိုအ
 ၁၄ တူးငန်သော ရေသည် နှိုသော ရေ ဖြစ် နိုင်သင်တို့တွင် အတတ်အထိ
 မွှာ နှင့် ပြည့် စုံသော ပညာ ရှိမည်မျှ ရှိလျှင် ထိုသူသည် ပညာ၏ နူးညံ့
 သိမ်မွေ့ခြင်း နှင့် တကွ ကောင်း ဖြတ် သော ကျင့်ကြံမှု ဖြစ်ခြင်း အားဖြင့်
 မိမိအမှုတို့ကို ပြုပါလေစေ၊ သို့မဟုတ် သင်တို့စိတ်ထဲမှာ ခါးစွာ သော
 ဂုဏ် ပြိုင်ခြင်း၊ ရန် တွေ့ခြင်း ရှိလျှင် သမ္မာတရား ကို မုသာ ဖြင့် ဆန့်၍
 ၁၅ မကြွားဝါကြ နှင့်၊ ဘိသိ သော ပညာသည် အထက်မှ သက်ရောက်သော
 ပညာမဟုတ်၊ ခြေကြီးပညာ၊ ပကတိပညာ၊ ခုတ်ဆိုးပညာ ဖြစ်၏။
 ၁၆ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူ ကား၊ ဂုဏ် ပြိုင်ခြင်း၊ ရန် တွေ့ခြင်း ရှိလျှင် မ
 ညိမ်မဝ ပရနုး ရင်းခတ်ခြင်း၊ ဆိုးညစ်စွာ ပြုမှု ခြင်း အမျိုးမျိုး ရှိတတ်၏။
 ၁၇ အထက်မှ သက်ရောက်သော ပညာ မူကား ရှေးဦး စွာ စင်ကြယ်၏။ ထိုမှ
 တပါး၊ အသင့်အတင့် နေတတ်၏။ ဖြည်းညှင်း သော သဘော ရှိ၏။ သွေး
 ဆောင်လွယ်၏။ ကရုဏာ နှင့် ၎င်းကောင်းကျိုး နှင့် ၎င်းပြည့်စုံ၏။ လျှစ်လျူ
 ၁၈ သော စိတ် ရှိ၏။ လျှစ်ရှက်ခြင်း နှင့် ကင်းဝင်၏။ အသင့်အတင့် နေအောင်
 ပြုစုကတ်သော သူတို့သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားမျိုး စေ့ကို ညိမ်သက်
 စွာ ကြံတတ်ကြ၏။

၀ သင်တို့တွင် စစ်တိုက် ခြင်း။ ရန် တွေ့ခြင်း တို့သည် အဘယ် အကြောင်း
 ၂ ကြောင့် ဖြစ်သနည်း။ သင်တို့အင်္ဂါများ နှိပ်စပ်ပြိုင်သော ကိလေသာကာမ
 စိတ်ကြောင့် ဖြစ်သည် မဟုတ်လော။ သင်တို့သည် တပ်မက်၍ မရ၊ လူ
 အသက်ကို သတ်၍ ၎င်းအတ္တန် လိုချင်သော လောဘစိတ် ရှိ ၍ ၎င်းအလိုမ
 ပြည့်စုံ နိုင်ကြ။ ရန် တွေ့ခြင်း။ စစ်တိုက်ခြင်း ကို ပြု၍ မရ။ အဘယ်ကြော
 ၃ င်းနည်း ဟူမူ ကား။ ဆုမတောင်းဘဲ နေကြ၏။ ဆုတောင်းလျှင်လည်း
 ကာမဂုဏ် ခံစား စရာ တို့ ရှိရအောင် အလွဲတောင်း သော ကြောင့် မရ
 ၄ ကြ။ မတရားသော မေရန် နှိမ့်စိတ် သော ယောကျ်ား မိမိတို့။ လောကီမိသ
 ဟာယသည် ဘုရားသခင် နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သည် ကို သင်တို့မသိ
 လော။ လောကီ နှင့် မိသဟာယ ဖွဲ့လိုသော သူသည် ဘုရားသခင်၏ ရန်
 ၅ သူ ဖြစ်၏။ ကျမ်းစာချက် အချဉ်း နှီးသက်သက် ဖြစ်သည် ဟူ၍ ၎င်းတို့
 ၆ နှိတ်တည် နေသော မိညည်တော်သည် ညူစုစေချင်သော သဘော ရှိသည်
 ဟူ၍ ၎င်းသင်တို့ ထင်သလော။ ထိုမိညည် တော်သည် သာ၍ များသော
 ကျေးဇူး ကို ပြုတော်မူ၏။ ထိုသို့ နှင့် အညီ ကျမ်းစာလာသည် ကား။

ထောင်စွား ဝေဏ်ကား သောသူတို့ ကိုဘုရားသခင် ဆီး တားတော်မူ
၏။ စိတ်နှိမ့်ချသောသူတို့အား ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏ဟုလာသတည်း။

၇ ။ ထိုကြောင့်ဘုရားသခင်အလိုတော်သို့လိုက်ကြလော့။
 ၈ မာရ်နတ်ကို ဆီး တားကြလော့။ သို့ပြုလျှင် သူသည် သင် တို့ဆီကပြေး
 ၉ သွားလိမ့် မည်။ ဘုရားသခင်၏ချည်းကပ်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင် သင်
 ၁၀ တို့၏ချည်းကပ်တော်မူလိမ့် မည်။ အပြစ် ရှိသောသူတို့။ သင်တို့လက်ကို
 ၁၁ စင်ကြယ်စေကြလော့။ စိတ်နှစ် ခွရှိသောသူတို့။ သင်တို့စိတ် နှစ်လုံးကို
 ၁၂ သန့်ရှင်း စေကြလော့။ ဆင်းရဲညိုညင်ခြင်း။ စိတ်မသာညည်းတွား
 ၁၃ ခြင်းငိုကျွေးမြည်တမ်းခြင်း ရှိကြလော့။ သင်တို့ရယ်ခြင်းသည် စိတ်မ
 ၁၄ သာညည်းတွားခြင်းဖြစ်စေကြလော့။ ဝမ်းမြောက်ခြင်းလည်းဝမ်းနည်း
 ၁၅ ခြင်းဖြစ် စေကြလော့။ ဘုရားသခင် ရှေ့တော် နှံ့ ကိုယ်ကိုကိုယ် နှိမ့်
 ၁၆ ချကြလော့။ သို့ပြုလျှင် သင်တို့ကိုချီးမြှောက်တော်မူလိမ့်မည်။ ညီအစ်
 ၁၇ ကိုတို့။ အချင်းချင်းတယောက်ကိုတယောက်ကဲ့ရဲ့ခြင်း ကိုမပြုကြနှင့်။
 ၁၈ ညီအစ်ကိုချင်းကိုကဲ့ရဲ့၍ သူ၏အပြစ်ရှိသည်ဟုစီရင်သောသူသည်တ
 ၁၉ ရားကိုကဲ့ရဲ့၏။ တရား၌အပြစ် ရှိသည်ဟုစီရင်၏။ ထိုသို့ ပြုလျှင်သင်
 ၂၀ သည်တရားကို ကျင့်သောသူမဟုတ်။ တရားကိုစစ် ကြောစီရင်သော
 ၂၁ သူဖြစ်၏။ ပညတ်တရားကိုထားပိုင် သောသူ။ စစ် ကြောစီရင်ပိုင်
 ၂၂ သောသူတပါးတည်း ရှိတော်မူ၏။ ထိုသူသည် ကယ်တင်ခြင်း ငှါငင်
 ၂၃ ဖျက်ဆီး ခြင်းငှါငင်တတ်နိုင်တော်မူ ၏။ သူတပါးကိုစစ် ကြောစီရင်
 ၂၄ သောသူ။ သင်သည်ကားအဘယ်သူနည်း။ ။ ယနေ့နက်
 ၂၅ ဖန် ဤ မည်သောမြို့သို့သွား ကြစို့။ ထိုမြို့ ၌ တနှစ်ပတ်လုံးနေ၍ကုန်
 ၂၆ သွယ် သဖြင့် အမြတ် ရကြစို့ဟုဆို တတ် သောသူတို့။ နားထောင်ကြ
 ၂၇ လော့။ နက်ဖန်နေ့အဘယ်သို့ဖြစ်မည်ကိုသင် တို့မသိကြ။ သင် တို့အ
 ၂၈ သက်သည်ဘာနှင့်တူသနည်း။ ခဏထင်ရှားပြီးမှကွယ်ပျောက်တတ်
 ၂၉ သောအခိုးအရင့် နှင့် တူ၏။ ထာဝရဘုရားအလိုတော်ရှိ ၍ ငါတို့အ
 ၃၀ သက် ရှင်လျှင်ဤသို့ပြုကြစို့။ ထိုသို့ ပြုကြစို့ဟုသင် တို့ဆိုသင့် ရာဖြစ်
 ၃၁ ၏။ ယခုသင်တို့သည်မိမိထောင်စွားခြင်း၌ ကြွားဝါကြသေး၏။ ထို
 ၃၂ သို့သောကြွား ဝါခြင်း သည်မကောင်း မသင့် ဖြစ်၏။ ထို ကြောင့်
 ၃၃ ကောင်း သော အကျင့် ကို သိလျက် မကျင့်ဘဲနေသော သူသည်အပြစ်
 ၃၄ ရှိ၏။

၂။ ၅၇၆ ယာကျပ်သြဝါဒစာ။

၁ အချင်း သဋ္ဌေးသူကြွယ် တို့။ ယခုလာကြ။ သင်တို့အပေါ်၌ ရောက်ရ
 ၂ သောဆင်း ရဲဒုက္ခဝေဒနာကြောင့် ပိုကျွေး အော်ဟစ်ကြ။ သင်တို့ပ
 ၃ စွည်းဥစ္စာသည် ပျက်စီးလျက်ရှိ၏။ အဝတ်ကိုလည်း ပိုးကိတ်စားပြီး။
 ၄ ရှေ့ငွေလည်း အချေးတက်၍ ပျက်ကုန်ပြီး။ ထိုအချေးသည် သင်တို့တ
 ၅ ဖက် ၌ သက်သေဖြစ်၍ မီးကဲ့သို့သင် တို့အသား ကိုစား လိမ့်မည်။
 ၆ နောက်ဆုံး နေ့ရက်ကာလအဖို့ ဘဏ္ဍာကိုဆည်းဘူးကြပြီး။ နားထောင်
 ၇ ကြ။ သင်တို့လယ်ကွက်၌ ရိတ်သောသူတို့ကိုလှည့်စား၍ အခမပေးဘဲ
 ၈ နေသောကြောင့် ထိုအခသည် ကျွေးကျော်လေ၏။ ရိတ်သောသူတို့၏
 ၉ အော်ဟစ်ခြင်း အသံသည်လည်း ကောင်းကင်တန်ခိုးများကိုအစိုးရ
 ၁၀ တော်မူသောထာဝရဘုရား၏ နားတော်ထဲသို့ဝင် လေပြီး။ သင်တို့
 ၁၁ သည်မြေကြီးပေါ်မှာကာမဂုဏ်ခံစား၍ အတ္တန်ပျော်မွေ့ကြပြီး။ ယ၏
 ၁၂ ပူဇော်သောနေ့၌ ကဲ့သို့မိမိတို့ နှုတ်လုံးကိုမွေးမြူကြပြီး။ ဖြောင့်မတ်
 ၁၃ သောသူကိုအပြစ်စီရင်၍ ကွပ်မျက်ကြပြီး။ သူသည်လည်း သင်တို့ကိုမ
 ၁၄ ဆီးတား။ ။ ထိုကြောင့်ညီအစ်ကိုတို့။ သခင်ဘုရားကြွလာ
 ၁၅ တော်မူသည် တိုင်အောင်သည်း ခံလျက် စောင့်နေကြလော့။ အကယ်၍
 ၁၆ လယ် လုပ်သောသူသည် အရင်ဇိဗ်း။ နောက်ဇိဗ်း ကို ရသည်တိုင်
 ၁၇ အောင်အဖိုးထိုက်သောမြေအသီး ကိုသည်း ခံလျက်စောင့်နေ၍မျှော်
 ၁၈ လင့်တတ်၏။ သင်တို့သည်လည်း သည်းခံလျက် စောင့်နေကြလော့။
 ၁၉ ကိုယ်စိတ် နှုတ်လုံး ကိုမြဲမြဲစေကြလော့။ သခင်ဘုရား ကြွလာ တော်မူ
 ၂၀ သောအချိန်ရောက်လုနီးပြီး။ ညီအစ်ကိုတို့။ အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုမခံရ
 ၂၁ အောင်အချင်းချင်းညှင်းချပ်တင်ခြင်းကိုမပြုကြနှင့်။ တရားစီရင်ပိုင်
 ၂၂ သောသူသည်တံခါးနားမှာရှိတော်မူ၏။ ငါညီအစ်ကိုတို့။ ထာဝရဘု
 ၂၃ ရား၏အခွင့်နှင့်ဟောပြောသောပရောဖက်တို့သည် ဆင်းရဲဒုက္ခတွေ
 ၂၄ ခြင်း။ သည်းခံခြင်းပုံသက်သေကိုပြုကြပြီးပခုမှတ်ကြလော့။ သည်းခံ
 ၂၅ နှိုင်းသောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိသောသူဟူ၍ ငါတို့ခေါ်ဝေါ်တတ်၏။
 ၂၆ ယောဘသည်းခံကြောင်းကိုသင်တို့ကြားရပြီး။ ထာဝရဘုရားသည်မိ
 ၂၇ မိအမှု ကိုလက်စသတ်တော်မူရာမှာ အတ္တန် သနား စုံမက်တော်မူ
 ၂၈ ကြောင်းကိုသိမြင်ရပြီး။ ။ ငါညီအစ်ကိုတို့။ အမှုအရာခပ်
 ၂၉ သိမ်းတို့တွင်ကျိန်ဆိုခြင်းကိုသာ၍ရှောင်ကြလော့။ ကောင်းကင်သို့ကို
 ၃၀ တိုင်ဟည်၍မကျိန်နှင့်။ မြေကြီးကိုတိုင်တည်၍မကျိန်နှင့်။ ထိုမှတပါး။

၁၂၅ ။ရှင်ပေတရုဩဝါဒစာပဌမစောင်။

အဘယ်အကျိန်အားဖြင့်မျှမကျိန်နှင့်။ အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုခံရအောင်
သင်တို့စကားမှာဟုတ်သည်ကိုအဟုတ်၊ မဟုတ်သည်ကိုမဟုတ်၊ ဖြစ်

၁၃ ဝေကြံလော့။ ။သင်တို့တွင်ဆင်းရဲသောသူရှိလျှင်ဆု

တောင်း ပါလေစေ။ ရှင်လန်းသောသူ ရှိလျှင်ဆာလံသီချင်း ကိုဆိုပါ

၁၄ လေစေ။ နာသောသူရှိလျှင် သင်း အုပ်တို့ကိုခေါ်၍ သူတို့သည်သခင်

၁၅ ဘုရား၏နာမတော်ကိုအမှီပြုလျက်လူနာကိုဆီနှင့်လူး၍သူ့အပေါ်မှာဆု

၁၆ တောင်း ပါလေစေ။ သို့ပြုလျှင်ရုံကြည်ခြင်း ဖြစ်ပဌနာသည် လူနာကို

ကယ်ဆယ်၍သခင်ဘုရားသည် သူ့ကိုထမြောက်စေမည်။ သူသည်အ

၁၇ ပြစ်မှုမိသော်လည်း ထိုအပြစ်ကိုလွှတ်တော်မူမည်။ အချင်းချင်းတ

ယောက်နှင့် တယောက် ကိုယ်အပြစ်ကို ဖော်ပြတောင်း ပန်ကြလော့။

ချမ်းသာရမည် အကြောင်း၊ အချင်းချင်းတို့အဖို့ဆုတောင်း ကြလော့။

စိတ်ထဲမှာပြုပြင် တော်မူသောအားဖြင့် သူတော်ကောင်းပြုသောပဌ

၁၈ နာသည်အတွက်တတ် နိုင်၏။ ဇေယျသည်ငါတို့ကဲ့သို့လူ့အဖြစ်ရှိသော

သူဖြစ် သော်လည်း မြိမ်းမရွာမည် အကြောင်း။ ကြပ်ကြပ်ဆုတောင်း

၁၉ သော အခါ သုံးနှစ်နှင့်ချောက်ထပတ် လုံးမြေပေါ် သို့မြိမ်းမရွာဘဲ

၂၀ နေ၏။ တဖန်ဆုတောင်းသောအခါမြိမ်းကောင်းကင်သည်မြိမ်းရွာ

၂၁ စေ၏။ မြေကြီးသည်လည်း မိမိအသီးကိုသီးလေ၏။ ။ညီ

အစ်ကိုတို့။ သင်တို့တွင် မည်သောသူသည် သမ္မာတရား လမ်းမှလွှဲ

၂၂ သွား၍သူတပါးသည်ထိုသူကိုပြန်စေလျှင်မူကား အပြစ်ရှိသောသူ

ကိုမှားရှင်း သောလမ်းမှပြန် စေသောသူသည် ဝိညာဉ်ကိုသေခြင်းမှ

ကယ်တင်၍ များစွာသောအပြစ်တို့ကို ဖုံးအုပ်သည်ဟုထိုသူသိမှတ်

ပါလေစေ။

၁၂၆ ။ရှင်ယာကုပ်ဩဝါဒစာပြီး၏။

၁၂၇ ။ရှင်ပေတရုဩဝါဒစာပဌမစောင်။

၁၂၇ ယေရှုခရစ်၏တမန်တော်ငါပေတရုကနားထောင်ခြင်းကျေးဇူး။ ယေ
ရှုခရစ်၏အသွေးတော်နှင့်ဖျန်းခြင်းကျေးဇူးကိုခံရမည်အကြောင်း။ ဝိ
ညာဉ်တော်အားဖြင့်သန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်၍ခမည်းတော်ဘုရား
သခင်၏အနာဂတ်သညာဏ်တော်အတိုင်းရွေးကောက်တော်မူသော

၅

။ရှင်ပေတရုဇ်ဝါဒစာပဋ္ဌမစောင်။

သူတည်း ဟူသော။ ပုန္နုပြည်။ ဂလာတီပြည်။ ကပ္ပဒေါက်ပြည်။ အာရှီ
ပြည်။ မိသန့်ပြည်။ အရပ်ရပ်ကွဲပြားသော ငြိမ်သပ်အာဂနု၊ ထိုကိကြား
လိုက်ပါ၏။ ကျေးဇူးတော်နှင့်ညှိမ်သက်ခြင်း သင်အိန္ဒိယား ပြားပါစေ
သော။

၇

။အသက်ရှင်ခြင်းနှင့်စပ်အိုင်သောမျှော်လင့်ခြင်း
သို့ရောက်စေမည်အကြောင်း။ ဖောက်ပြန်ခြင်း။ ညှစ်စွန်းခြင်း။ ညှိုးနွမ်း
ခြင်းနှင့်ကင်းစင်သော အမွေတော်ကိုထိုသည်ခံရစေမည်အကြောင်း။

ယေရှုခရစ်ကိုသေခြင်းမှထမြောက် စေတော်မူသော အားဖြင့် ကြီး
စွာသောကရုဏာတော်နှင့်အညီထိုထိုကိတဖန်ဖြစ်ဖွားစေတော်မူ
သောထိုသခင်ယေရှုခရစ်၏ခမည်းတော်ဘုရားသခင်အားမင်္ဂလာ

၄။၅ ဖြစ်စေသတည်း။ ထိုအမွေတော်သည်ကား နောက်ဆုံးကာလ၌ထင်
ရှားရအောင်ပြင်ဆင်သောကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်စေခြင်းအလိုငှါ
ရုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်သည်စောင့်ရှောက်

တော်မူသောထိုအဋ္ဌိကောင်းကင်ဘုံ၌ သို့ထားလျက်ရှိသော အမွေ
၏တည်း။ အရည်ကို၍ စုံစမ်းခြင်းကို ခံနိုင်သော်လည်းပျက်စီးတတ်
သောရွှေကိုစစ်ကြောစုံစမ်းခြင်းထက်သင်ထိုရုံကြည်ခြင်းကိုစစ်ကြော

စုံစမ်းခြင်းအရာသည်သာ၍ မြတ်သည်နှင့်ယေရှုခရစ်ပေါ်ထွန်းတော်
မူသောအခါအချိုးအမွှမ်း။ ဂုဏ်အသရေ။ ဘုန်း အာနုဘော်အလိုငှါဖြစ်
မည်အကြောင်း။ အထူးထူးအပြားပြား သောစုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းကို

ခံရသောအကြောင်းရှိလျှင်သင်ထိုသည် ယခုခဏခံ၍ဝမ်းနည်းသော်
လည်းအထက်ဆိုခဲ့ပြီးသောကျေးဇူးတော်ကိုထောက်၍ရှင်လန်းသော
စိတ်ရှိကြ၏။ ထိုသခင်ကိုသင်ထိုသည်မမြင်ဘူးသော်လည်းချစ်ကြ

၈ ။ ယခုမှာလည်းမမြင်ဘဲလျက်ရုံကြည်သောအားဖြင့်ဘုန်းအသရေ
နှင့်စပ်အိုင်သော။ ပြော၍မမီနိုင်သောရှင်လန်းခြင်းစိတ်နှင့်ဝမ်းမြော
က်ကြသည်ဖြစ်၍ စိတ်ဝိညာဉ်ကယ်တင်ခြင်းတည်းဟူသောရုံကြည်

၉ ။ ခြင်း၏အကျိုးကိုခံရကြ၏။ ။ ထိုကယ်တင်ခြင်းအကြောင်းအ
ရာကိုပရောဖက်ထိုသည်စေ့စေ့စစ်ကြောမေးမြန်းရှာဖွေ၍ သင်ထိုခံ
ရသောကျေးဇူးတော်အကြောင်းကိုဟောပြောကြပြီး။ ခရစ်တော်ခံ

၁၀ တော်မူရသောဆင်းရဲကို ၎င်းဆင်းရဲခံပြီးမှဝင်စားတော်မူရသော
ဘုန်းစည်းစိမ်ကို၎င်း သူ့အထဲ၌ရှိသောခရစ်တော်၏ဝိညာဉ်သည်
သက်သေခံနှင့်သောအခါအဘယ်မည်သောသူကို၎င်းအဘယ်သို့သော

၁၁ အချိန်ကာလကို၎င်းဆိုလိုတော်မူသည်ဟူမေးမြန်းရှာဖွေကြ၏။ ကိုယ်

၅၅၄

၂၅၅ ။ရှင်ပေတရုဩဝါဒစာပဋ္ဌမစောင်။

၁

ဟောပြောပြုရသောအရာများ ထို့သည် ကိုယ် မှီမဟုတ်။ သင်တို့အဖို့ ဖြစ်သည်ဟုထိုသူတို့အား ဖွင့်ပြတော်မူ၏။ ကောင်းကင်ဘုံမှစေလွှတ် တော်မူသောသန့်ရှင်းသောစိညည် တော်ပါလျက်သင်တို့အား ဇဝ်ဂေ လိတရားကိုဟောသောသူတို့သည် ထိုအရာများကိုသင်တို့အား ယခု ကြားပြော ကြပြီ။ ထိုအရာတို့ကိုကောင်းကင် တမန်တို့ သည် စေ့စေ့

၁၃ ကြည့်ရှုစဉ်းစားချင်သောစေတနာစိတ်ရှိကြ၏။ ။သို့

ဖြစ်၍သင်တို့စိတ်နှစ်လုံးကိုခါးပန်းစဉ်း၍သမ္မာသတိရှိကြလော့။ ယေ ရှုခရစ် ပေါ်ထွန်းတော်မူသောအခါသင်တို့ ဆီ သို့ရောက် လတံ့သော

၁၄ ဆုကျေးဇူးကိုအဆုံးတိုင်အောင်မျှော်လင့်ကြလော့။ အထတ်ကသင်တို့

သည်မှောင်မိုက်ထဲမှာကျင့်သောတပ်မက်ခြင်းတရားကိုယခုမလိုက်

၁၅ မကျင့်ဘဲနားထောင်တတ်သောသူငယ်ကဲ့သို့ဖြစ်၍ သင်တို့ ကို ခေါ်

တော်မူသောသူသည်သန့်ရှင်းတော်မူသည် နည်းတူ ကျင့်ကြံ ပြုမူသ

၁၆ မျှတို့၌သန့်ရှင်းခြင်းရှိကြလော့။ အကြောင်းမူကား။ ငါသည်သန့်ရှင်း

တော်မူသောကြောင့်သင်တို့လည်းသန့်ရှင်းခြင်းရှိကြလော့ဟုကျမ်းစာ

၁၇ လာသတည်း။ လူမျက်နှာကိုမခွဲ။ ခပ်သိမ်းသော သူတို့ ၏အကျင့်အ

တိုင်းစီရင်တော်မူသောခမည်းတော်ကိုသင်တို့သည် ဆုတောင်းကိုး

၁၈ ကွယ် လျှင်ညွှန်သည် ဖြစ်စဉ်ကလပတ်လုံးကြောက် ရှံသောစိတ်

၁၉ နှင့်ကျင့်နေကြလော့။ မိစည်ဖဆက်ကျင်လည် သော အချည်းနှီးကျင့်

၂၀ ကြံပြုမှုခြင်းမှ ရှေ့ ငွေ အစရှိ သောဖောက်ပြန်ပျက်စီးတတ်သောဥစ္စာ

၂၁ နှင့်သင်တို့ကိုရွေးတော်မူသည်မဟုတ်။ အဘယ်အပြစ်မျှမရှိ။ အညစ်

၂၂ အကြေးနှင့်ကင်းစင်သောသိုးသငယ်ကဲ့သို့သောခရစ်တော်၏အသွေး

၂၃ တော်မြတ်နှင့်ရွေးတော်မူသည်ဟုသိမှတ် ကြလော့။ ထိုခရစ်တော်

၂၄ ကားဤကမ္ဘာမတည်ခင်၌ ခန့်ထားတော်မူခြင်းကိုခံ နှင့် သည်ဖြစ်၍

၂၅ ကိုယ်တော်အားဖြင့်ဘုရားသခင်ကိုရုံကြည်သောသင်တို့အဖို့ဤနောက်ဆုံးကာလ ၌ ထင်ရှား ရှိ တော် မူ ပြီး။ သင်တို့သည်ဘုရားသခင်ကို ထောက်လျက်ရုံကြည်ခြင်း။ မျှော်လင့်ခြင်းရှိစေခြင်းငှါ ထိုသခင်ကိုဘု ရားသခင်သည်သေခြင်းမှထမြောက်စေ၍ သူ့အားဘုန်းအသရေကို ပေးသနားတော်မူလေပြီ။

၂၆ သင်တို့သည် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးတတ်သောမျိုးစေ့အားဖြင့်ဖြစ်ဖွား

၂၇ သည်မဟုတ်။ မဖောက်ပြန်မပျက်စီးတတ်သောမျိုးစေ့တည်းဟူသော

။ရှင်ဖေစာရုဩဝါဒစာဝဋ္ဌမစောင်။

အသက်ရှင်၍အမြဲတည်တော်မူသောဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တော်
 အားဖြင့်ဖြစ်ဖွား၍ညီအစ်ကိုများကိုချစ်ရောင်မဆောင်။ အမှန်ချစ်
 ခြင်းအလိုငှါစိတ်ထဲမှာသမ္မာတရားကို နားထောင် လျှက် ကိုယ်စိတ်
 နှင်လုံးကိုစင်ကြယ်စေပြီးသည် နှင့်အညီ စင်ကြယ်သောစိတ်နှင့်အ
 ၂၄ ချင်းချင်းအားကြီးသောချစ် ခြင်းမေတ္တာရှိ ကြိလော့။ လူမျိုးသည်
 မျက်ပင် ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ လူ၏ဘုန်းရှိ သမျှသည်လည်းမျက်ပွင့်ကဲ့သို့
 ဖြစ်၏။ မျက်ပင်ညှိုးနွမ်းစွာသွေချောက်တတ်၏။ အပွင့်လည်းကြွေတတ်၏။
 ၂၅ ထာဝရဘုရား ၏နှုတ်ကပတ်တရားမူကား ကာလအစည် အမြဲတည်
 ၏။ ထိုနှုတ်ကပတ်တော်သည်သင်တို့အားဟောပြော သော ဝေဂေဇီ
 ၃၀၂ တရားဖြစ်သတည်း။ ။ ထိုကြောင့်သင်တို့သည်သခင်ဘုရား
 ၏ကျေးဇူးတော်ကိုမြည်းစမ်ကြသည် ဖြစ် ၍ အမျိုးမျိုးသောမနာလို
 ခြင်း။ လှည့်စားခြင်း။ လျှို့ဝှက်ခြင်း။ ညှုတ်ခြင်း။ ကဲ့ရဲ့ခြင်းအားလုံးကို
 ဝယ်ရှား၍ကယ်တင်ခြင်းအလိုငှါနှုတ်ကပတ်တရား၏နှိုစစ်အားဖြင့်
 ကြီးပွားရအောင် ဖွားစသော သူငယ်ကဲ့သို့ ထိုတရားနှို ကိုအဖွန်လို
 ၄ ချင်သောစိတ်ရှိကြလော့။ လူတို့ပယ်ထား ၍ ဘုရား သခင်ရွေးချယ်
 တော် မူ သော အသက် ကျောက် မြတ်တည်း ဟူသော ထိုသခင်ဆီသို့
 ၅ သင်တို့သည်ရောက်၍ အသက်ကျောက်များကဲ့သို့အဆင့်ဆင့်အထပ်
 ထပ်တည်ဆောက်သဖြင့်မေတ္တထိုက်ဖြစ်ကြ၏။ ယေရှုခရစ်အားဖြင့်ဘု
 ၆ ရားသခင်နှစ်သက်တော်မူရာမေတ္တယဇ်ကိုပူဇော်ရသောသန့်ရှင်းသော
 ဇယဇ်ပရောဟိတ်စုလည်းဖြစ်ကြ၏။ ထိုသို့နှင့်အညီကျမ်းစာလာသလို
 ကား။ ရွေးချယ်သောထိုက်ထောင့်အမြစ်ကျောက်မြတ်ကိုဖိအုန်တော
 ၇ င်ပေါ်မှာငါချထား၏။ ထိုကျောက်ကိုအဖွီပြုသောသူ သည်ရှက်ကြော
 ၈ က်ခြင်းမရှိနိုင်ရာဟုလာသတည်း။ သို့ဖြစ် ၍ ရုံကြည် ခြင်းရှိသော
 သင်တို့ နှိ ကားဘုန်းအသရေရှိ ၏။ နားမထောင်သောသူတို့နှိကား
 ထိုက် ကို တည် လုပ်သောသူများပယ်ထားသောကျောက်သည်ထိုက်
 ၉ ထောင့်အထွန်များသို့ရောက်၏။ နားမထောင်သည် ဖြစ် ၍ ဂြေးခန့်
 ထားတော်မူသည်နှင့်အညီနှုတ်ကပတ်တရားကိုထိမိ၍လဲတတ်သော
 ၁၀ သူတို့သည်ထိမိ၍လဲစရာကျောက်လည်းဖြစ်၏။ ။ သင်တို့မူ
 ကားမှောင်မိုက်ထဲကအံ့ ဖွယ်သောအလင်းတော်သို့ခေါ်သွင်း တော်မူ
 သောသူ ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးများ ကို ဖော်ပြရအောင်ရွေးချယ်တော်မူ
 သောအမျိုးဖြစ်ကြ၏။ မင်းမျိုးယဇ်ပရောဟိတ်။ သန့်ရှင်းသောလူမျိုး

၂ ။ရှစ်မေတရုတ်ဩဝါဒဝါဒပဌမစောင်။

- ၁၀ ပိုင်ထိုက်တော်မူသောအပေါင်းအသင်းဖြစ်ကြ၏။ အထက်ကအပေါင်းအသင်းမဟုတ်။ ယခုတွင်ဘုရားသခင်၏အပေါင်းအသင်းဖြစ်ကြ၏။ ကရုဏာကျေးဇူးတော်ကိုအထက်ကမခံရသော်လည်း ယခုတွင်ခံရ
- ၁၁ ကြ၏။ ။ချစ်သူတို့။ ဝိညာဉ်နှင့်စစ်ဆိုင်တတ်သောပကတိတပ်မက်ခြင်းတို့ကိုရှောင်မည်အကြောင်း။ ဧည့်သည်အာဂဏ္ဍကဲ့သို့သော
- ၁၂ သင်တို့ကိုငါတောင်းပန်၏။ သာသနာပလူတို့သည် သင်တို့ကိုကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြသည်အမှုမှာဘုရားသခင်ကြည့်ရှုစီရင်တော်မူသောနေ့ရက်၌သင်တို့၏ကောင်းသောအကျင့်ကိုသူတို့သည်ထောက်၍ဘုရားသခင်ကိုချီးမွမ်းမည်အကြောင်း။ သူတို့ရှေ့၌တင့်တယ်လျောက်ပတ်စွာကျင့်နေကြလော့။

- ၁၃ သခင်ဘုရား၏မျက်နှာတော်ကိုထောက်ထားလျက်အထွဋ်အမြတ်တည်းဟူသောဧကရာဇ်မင်းဖြစ်စေ။ လူဆိုးတို့ကိုဒါဏ်စီရင်ခြင်းငှါ
- ၁၄ လူကောင်းတို့ကိုချီးမွမ်းခြင်းငှါ၎င်းဧကရာဇ်မင်းခန့်ထားသောဝန်မင်းဖြစ်စေ။ လူတို့တွင်စီရင်ခန့်ထားသမျှသောမင်း၏အုပ်စိုးခြင်းကိုဝန်
- ၁၅ ခံကြလော့။ အကြောင်းမူကား။ သင်တို့သည်ကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်သောအားဖြင့်လူချစ်တို့၏ချစ်မဲသောစကားကိုချေစေခြင်းငှါ
- ၁၆ ဘုရားသခင်သည်ထိုသို့သောအလိုတော်ရှိ၏။ လူလွတ်ဖြစ်သော်လည်းလွတ်ခြင်းအကြောင်းဖြင့်မကောင်းသောအမှုတို့ကိုဖုံးအုပ်သောသူကဲ့သို့မကျင့်။ ဘုရားသခင်၏ကျွန်ကဲ့သို့ကျင့်နေကြလော့။
- ၁၇ ခပ်သိမ်းသောသူတို့ကိုရှိသေခြင်း။ ညီအစ်ကိုများကိုချစ်ခြင်း။ ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့ခြင်း။ မင်းဧကရာဇ်ကိုရှိသေကျိုးခွံခြင်းရှိကြလော့။
- ၁၈ ။အစေခံငယ်သားတို့။ အလွန်ကြောက်ရွံ့ခြင်းနှင့်တကွကိုယ်သခင်၏အုပ်စိုးခြင်းကိုဝန်ခံကြလော့။ စိတ်ကောင်း၍ဖြည်းညှင်း
- ၁၉ သောသခင်ဖြစ်စေ။ ကြွယ်တမ်သောသခင်ဖြစ်စေ။ ဝန်ခံကြလော့။ အကြောင်းမူကား။ ဘုရားသခင်၏မျက်နှာတော်ကိုထောက်၍မတရား
- ၂၀ သောညှည်းဆဲခြင်းကိုကြင်နာစွာခံလျှင်ကျေးဇူးရှိ၏။ ကိုယ်အပြစ်ကြောင့်ဒါဏ်ခံရသောအခါသည်။ ခံလျှင်အဘယ်ချီးမွမ်းစရာရှိသနည်း။ ကောင်းကောင်းပြု၍ဆင်းရဲခံသောအခါသည်။ ခံလျှင်ဘုရားသ
- ၂၁ ခင်ရှေ့တော်၌ကျေးဇူးရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ထိုသို့အလိုငှါသင်တို့ကိုခေါ်တော်မူပြီး။ ခရစ်တော်သည်ငါတို့အတွက်ခံတော်

- ၁၀ သောသူဖြစ်ကြ၏။ တရားကို ထွန်ကျူးသောသူဟုပညတ်တော်အား ဖြင့်ထင်ရှားဖြစ်ကြ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။ ပညတ်တရားအား လုံးကိုစောင့်ရှောက်သည့်ထွင်တစုံတခုခန္ဓာမှားလျှင်ပညတ်တရားအား
- ၁၁ လုံးကိုထွန်ကျူးသောအပြစ်ရှိ၏။ သုမယားကို မပြစ်မှားနှင့်ဟုပညတ်တော်မူသောသူကလျှင်အသက်ကိုမသတ်နှင့် ဟုပညတ်တော်မူသေး၏။ သို့ဖြစ်၍သင်သည်သုမယားကိုမပြစ်မှားဘဲနေသော်လည်း လူအသက်ကိုသတ်လျှင်ပညတ်တရားကိုထွန်ကျူးသောသူဖြစ်၏။
- ၁၂ ဖွတ်ခြင်းတရားအထိုင်းစီရင်ခြင်းကိုခံရလတံ့သောသူကဲ့သို့စကား
- ၁၃ ပြောခြင်း။ အမှုပြုခြင်းကိုစီရင်ကြလော့။ ကရုဏာမရှိသောသူသည် ကရုဏာမရဘဲတရားစီရင်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ ကရုဏာသည်တရားစီရင်ခြင်းကိုအောင်၍ကြွားဝါတတ်၏။ ။ ငါ့ညီအစ်ကိုတို့။ မည်သူကငါသည် ရုံခြင်းရှိ၏ဟုအကျင့်ကိုမကျင့်လျက်ပင်ဆိုလျှင်အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း။ ရုံခြင်းသည် ထိုသူကိုကယ်တင်နိုင်သလော။ ညီအစ်ကိုနှစ်မတို့သည်အဝတ်အချည်းစဉ်းရှိ၍နေတိုင်းစားရသောအစာမရှိသောအခါ သင်တို့တွင်တစုံတယောက်သောသူက ညိမ်ဝပ်စွာသွားကြလေ။ ခွေးခွေးနေကြလေ။ ဝကြလေဟုဆိုလျက်သူတို့ကိုယ်နှင့်တော်လျော်သောအသုံးအဆောင်ကိုမပေးလျှင်အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း။ ထိုနည်းစဉ်းအကျင့်နှင့်ကင်းသောရုံခြင်းသည်တပါး
- ၁၄ တည်းနေသောကြောင့်အသေဖြစ်၏။ တနည်းကား။ သင်သည်ရုံခြင်းရှိ၏။ ငါသည်အကျင့်ရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍သင်သည် အကျင့်မရှိဘဲသင်၏ရုံခြင်းကိုပြုတော့။ ငါမူကားအကျင့်အားဖြင့်ငါ့ရုံခြင်းကိုပြုမည်ဟုပြောစရာရှိ၏။ ဘုရားသခင်တဆူတည်းရှိသည်ဟုသင်သည်ရုံ၏။ ကောင်းပေ၏။ နတ်ဆိုးတို့သည်ရုံ၍ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ကြ၏။
- ၂၀ လျှင်ပေါ်သောလူ။ အကျင့်မရှိလျှင်ရုံခြင်းသည် အသေဖြစ်၏ဟုသင်သည်သိချင်သလော။ ငါတို့အဖအာဗြဟံသည်မိမိသားဗုဒ္ဓဇာတ်ကို ယဇ်ပဏ္ဍိတပေါ်မှာတင်လှူပူဇော်၍အကျင့်အားဖြင့် ကုသိုလ်ရှိရာသို့
- ၂၁ ရောက်သည်မဟုတ်လော။ ရုံကြည်ခြင်းသည်အကျင့်နှင့်အတူပြုပြင်၍အကျင့်အားဖြင့်ရုံလင်သည်ကိုသိမြင်သလော။ အာဗြဟံသည်ဘုရားသခင်ကိုရုံကြည်သည်ဖြစ်၍ သူ၏ရုံကြည်ခြင်းကိုကုသိုလ်ကဲ့သို့မှတ်တော်မူ၏။ ဟူသောကျမ်းစကား ပြည့်စုံလေ၏။ အာဗြဟံသည်လည်းဘုရားသခင်၏အဆွေဟူ၍ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ လူသည်

ရုံခြင်း အား ဖြင့် သာကုသိုလ် ရှိရာသို့ ရောက်သည် မဟုတ်။ အကျင့်
 ၂၅ အား ဖြင့် ရောက်သည် ကို သင် ထိုသို့ မြင် ရကြ၏။ ထိုနည်းတူ ပြည်
 တန်ဆာရာ ခပ်သည် တမန် ထို့ကို လက်ခံပြီး မှ အချားသော လမ်းဖြင့် ဖွ
 ၂၆ တ်လိုက် ၍ အကျင့် အားဖြင့် ကုသိုလ် ရှိရာသို့ ရောက် သည် မဟုတ်
 လော။ ဝိညည်း ကင်းသော ကိုယ် သည် အသေ ဖြစ်သကဲ့သို့ အကျင့် နှင့်
 ကင်းသော ရုံခြင်း သည် အသေ ဖြစ်၏။

၁ ငါညီအစ်ကိုတို့။ ငါတို့သည် သာ ၍ ကြွတ်တည်း သော စစ်ကြော စီရင်
 ၂ ခြင်းကို ခံရမည် ဟု သင် ထိုသို့ ၍ အများ သော ဆရာ မဖြစ်ကြနှင့်။ ငါ
 တို့အား လုံးသည် အများ သော အား ဖြင့် မှားတတ်၏။ စကားအားဖြင့်
 ၃ မှားခြင်း မရှိသော သူမည်သည် ကား စုံလင် သော သူ ဖြစ်၏။ မိမိကိုယ်
 ၄ အား လုံး ကို ချုပ်တည်း နိုင်သော သူ ဖြစ်၏။ မြင်းကို နိုင်ရအောင် ပ
 ၅ စပ်ကို ဖက်ခွဲ တတ်၏။ သို့ပြု၍ မြင်း တကိုယ်လုံး ကို လှည့်တတ်၏။ ထို
 ၆ မှတပါး။ အဘယ် မျှလောက် ကြီးသော သတော်ကို ပြင်း စွာ သော လေ
 ၇ ဖြင့် ဆောင် သွား သော်လည်း တက်မကိုင် အလို ရှိသည် အတိုင်း ငယ်
 ၈ သော တက်မဖြင့် လှည့်တတ်၏။ ထိုနည်းတူ လျှာသည် ငယ် သော အ
 ၉ ဂါ ဖြစ် သော်လည်း အလွန် ကြွား ဝါတတ်၏။ အဘယ် မျှလောက် ကြီး
 ၁၀ သော ထင်းပုံကို အနည်း ငယ် သော မီး သည် ညှိ နိုင်သည် ကို ကြည့်ပါ
 ၁၁ လော့။ လျှာသည် မီး ဖြစ်၏။ ဒုစရိုက် တန်ဆာလည်း ဖြစ်၏။ ထိုသို့ နှင့်
 ၁၂ အညီ လျှာသည် အချားသော အင်္ဂါများ ထဲမှာ ရှိနေ ၍ တကိုယ်လုံး ကို
 ၁၃ ညှစ်ညှစ် စေ၏။ ပကတိ စက်ကို လောင်၏။ ငရဲဖြင့် မိမိကို ပင်လောင်၏။
 ၁၄ သားရဲမျိုး။ ငှက်မျိုး။ တွားတက်သော တိရိစ္ဆာန်မျိုး။ ငါးမျိုး တို့ကို လူမျိုး
 ၁၅ သည် အောင်တတ်သည် အတိုင်း အောင်ခဲ့ပြီး။ လျှာကို ကား အဘယ်လူ
 ၁၆ မျှမအောင် နိုင်။ မဆုမ္မ နိုင်သော အ ဆိုး အညစ် ဖြစ် ၍။ သေစေတတ်
 ၁၇ သော အဆိတ်အတောက် နှင့် ပြည့် စုံ၏။ ငါတို့သည် လျှာဖြင့် ခမည်း
 ၁၈ တော်ဘုရား သခင် ကို ကောင်း ကြီး ပေးတတ်ကြ၏။ ဘုရား သခင်၏ ပုံ
 ၁၉ သဏ္ဍာန် တော် နှင့် အညီ ဖန်ဆင်း သော လူ တို့ ကို လျှာ ဖြင့် ကျိန်ဆဲ
 ၂၀ တတ်ကြ၏။ နှုတ်တပါး တည်း အထဲက ထောမနာ ချီးမွမ်းခြင်း နှင့် ကျိန်
 ၂၁ ဆဲခြင်း ထွက်တတ်သည့် တကား။ ငါညီအစ်ကိုတို့။ ထိုသို့ မဖြစ်ကောင်း
 ၂၂ ရာ။ စမ် ရေပေါက် တပေါက် တည်း အထဲက ချိုသော ရေ နှင့် ခါးသော
 ၂၃ ရေ ထွက်တတ်သလော။ ငါညီအစ်ကိုတို့။ တည်း ပင်သည် သံလွင်သီး

။ရှင်ယာကျပ်ထြဝါဒစာ။

၄
 ၁၃ ကိုသီးနှိုင်သလော။စပျစ်ပင်သည်တည်း သီးကိုသီး နှိုင်သလော။ထိုအ
 ၁၄ တူ။ငန်သောရေသည်ချိုသောရေမဖြစ် နှိုင်။သင်တို့တွင်အတတ်အထိ
 မွှာနှင့် ပြည့် စုံသောပညာရှိမည်မျှရှိလျှင်ထိုသူသည်ပညာဇီနူးညံ့
 သိမ်မွေ့ခြင်းနှင့် တကွကောင်း မြတ်သောကျင့်ကြံပြုမှုခြင်းအားဖြင့်
 မိမိအမှုတို့ကိုပြုပါလေစေ။ သို့မဟုတ်။သင်တို့စိတ်ထဲမှာခါးစွာသော
 ၁၅ ဂုဏ် ပြိုင်ခြင်း။ ခုန့်တွေ့ခြင်းရှိလျှင်သမ္မာတရားကိုမုသာဖြင့်ဆန့်၍
 မကြွားဝါကြနှင့်။ထိုသို့သောပညာသည်အထက်မှသက်ရောက်သော
 ပညာမဟုတ်။ မြေကြီးပညာ။ ပကတိပညာ။ နတ်ဆိုးပညာဖြစ်၏။
 ၁၆ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ဂုဏ် ပြိုင်ခြင်း။ ခုန့်တွေ့ခြင်းရှိလျှင်မ
 ညိမ်မဝပရုန်းရင်းခတ်ခြင်း။ ဆိုးညစ်စွာပြုမှုခြင်းအမျိုးမျိုးရှိတတ်၏။
 ၁၇ အထက်မှသက်ရောက်သောပညာမူကားရှေ့ဦးစွာဝင်ကြယ်၏။ ထိုမှ
 တပါး။အသင့်အတင့်နေတတ်၏။ ဖြည်းညှင်းသောသဘောရှိ၏။ သွေး
 ဆောင်လွယ်၏။ ကရုဏာနှင့်ငင်ကောင်းကျိုးနှင့်ငင်ပြည့်စုံ၏။ လျှပ်လျှ
 ၁၈ သောစိတ်ရှိ၏။ လျှိုဝှက်ခြင်းနှင့်ကင်းဝင်၏။ အသင့်အတင့်နေအောင်
 ပြုစုတတ်သောသူတို့သည်ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားမျိုးစေ့ကိုညိမ်သက်
 စွာကြံတတ်ကြ၏။

၀ သင်တို့တွင်စစ်တိုက်ခြင်း။ ခုန့်တွေ့ခြင်း တို့သည် အဘယ် အကြောင်း
 ၂ ကြောင့်ဖြစ်သနည်း။ သင်တို့အင်္ဂါများ နှိပ်စပ်ပြိုင်သောကိလေသာကာမ
 စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ သင်တို့သည်တပ်မက်၍မရ။ လူ
 အသက်ကိုသတ်၍ငင်အတ္တန်လိုချင်သောလောဘစိတ်ရှိ ၍ ငင်အလိုမ
 ပြည့်စုံနိုင်ကြ။ ခုန့်တွေ့ခြင်း။ စစ်တိုက်ခြင်းကိုပြု၍မရ။ အဘယ်ကြော
 ၃ င်းနည်း ဟူမူကား။ ဆုမတောင်းဘဲနေကြ၏။ ဆုတောင်းလျှင်လည်း
 ကာမဂုဏ်ခံစားစရာ တို့ ရှိရအောင် အလွဲတောင်း သော့ကြောင့်မရ
 ၄ ကြ။ မတရားသောမေရန်နှိမ့်သောယောက်ျားမိမိတို့။ လောကီမိသ
 ဟာယသည်ဘုရားသခင်နှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သည်ကိုသင်တို့မသိ
 လော။ လောကီနှင့်မိသဟာယလွှဲလိုသောသူသည်ဘုရားသခင်၏ရန်
 ၅ သူဖြစ်၏။ ကျမ်းစာချက်အချဉ်းနှိုးသက်သက်ဖြစ်သည့်ဟူ၍ငင်ငါတို့
 ၆ နှိပ်စည်နေသောပိညည်တော်သည် ညူစုစေချင်သောသဘောရှိသည်
 ကျေးဇူး ကို ပြုတော်မူ၏။ ထိုသို့ နှင့် အညီကျမ်းစာလာသည် ကား။

ထောင်စွား စော်ကား သောသူတို့ ကိုဘုရားသခင် ဆီး တားတော်မူ
၏။စိတ်နှိမ့်ချသောသူတို့အားကျေးဇူးပြုတော်မူ၏ဟုလာသတည်း။

၇ ။ထိုကြောင့်ဘုရားသခင်အလိုတော်သို့လိုက်ကြလော့။
 ၈ မာရ်နတ်ကို ဆီး တား ကြလော့။ သို့ ပြုလျှင် သူသည် သင် တို့ဆီကပြေး
 ၉ သွားလိမ့် မည်။ ဘုရားသခင်နှိချည်းကပ်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင် သင်
 ၁၀ တို့နှိချည်းကပ်တော်မူလိမ့် မည်။ အပြစ် ရှိသော သူတို့။ သင်တို့လက်ကို
 ၁၁ စင်ကြယ်စေကြလော့။ စိတ်နှစ် ခွရှိသော သူတို့။ သင်တို့စိတ် နှစ်လုံးကို
 ၁၂ သန့်ရှင်း စေကြလော့။ ဆင်းရဲညိုညင် ခြင်း။ စိတ်မသာညည်း တွား
 ၁၃ ခြင်းငိုကျေး မြည်တမံခြင်း ရှိကြလော့။ သင်တို့ရယ်ခြင်းသည် စိတ်မ
 ၁၄ သာညည်း တွားခြင်း ဖြစ်စေကြလော့။ ဝမ်မြောက်ခြင်းလည်း ဝမ်နည်း
 ၁၅ ခြင်း ဖြစ် စေကြလော့။ ဘုရားသခင် ရှေ့တော် နှံ့ ကိုယ်ကိုကိုယ် နှိမ့်
 ၁၆ ချကြလော့။ သို့ပြုလျှင် သင်တို့ကိုချီး မြှောက်တော်မူလိမ့်မည်။ ညီအစ်
 ၁၇ ကိုတို့။ အချင်းချင်း တယောက်ကို တယောက် ကဲ့ရဲ့ခြင်း ကိုမပြုကြနှင့်။
 ၁၈ ညီအစ်ကိုချင်း ကိုကဲ့ရဲ့၍ သူနှိအပြစ် ရှိသည် ဟုစီရင်သော သူသည် တ
 ၁၉ ရားကိုကဲ့ရဲ့၏။ တရား နှိ အပြစ် ရှိသည် ဟုစီရင်၏။ ထိုသို့ ပြုလျှင် သင်
 ၂၀ သည် တရားကို ဘျင့်သော သူမဟုတ်။ တရားကို စစ် ကြောစီရင်သော
 ၂၁ သူဖြစ်၏။ ပညတ်တရား ကိုထားပိုင် သောသူ။ စစ် ကြောစီရင်ပိုင်
 ၂၂ သော သူတပါး တည်း ရှိတော်မူ၏။ ထိုသူသည် ကယ်တင်ခြင်း ငှါငင်
 ၂၃ ဖျက်ဆီး ခြင်း ငှါငင်တတ်နှိုင်တော်မူ ၏။ သူတပါး ကိုစစ် ကြောစီရင်
 ၂၄ သော သူ။ သင်သည် ကား အဘယ်သူနည်း။ ။ ယနေ့နက်
 ၂၅ ဖန် ဤ မည်သော မြို့သို့ သွား ကြစို့။ ထိုမြို့ နှိ တနှစ်ပတ်လုံး နေ၍ ကုန်
 ၂၆ သွယ် သဖြင့် အမြတ် ရကြစို့ဟုဆို တတ် သော သူတို့။ နားထောင်ကြ
 ၂၇ လော့။ နက်ဖန်နေ့ အဘယ်သို့ ဖြစ်မည် ကို သင် တို့မသိကြ။ သင် တို့အ
 ၂၈ သက်သည် ဘာနှင့် တူသနည်း။ ခဏထင်ရှား ပြီးမှ ကွယ်ပျောက်တတ်
 ၂၉ သော အခိုးအရင့် နှင့် တူ၏။ ထာဝရဘုရား အလိုတော်ရှိ ၍ ငါတို့အ
 ၃၀ သက် ရှင်လျှင် ဤသို့ ပြုကြစို့။ ထိုသို့ ပြုကြစို့ဟု သင် တို့ဆိုသင့် ရာ ဖြစ်
 ၃၁ ၏။ ယခု သင်တို့သည် မိမိထောင်စွား ခြင်း နှိ ကြွားဝါကြသေး၏။ ထို
 ၃၂ သို့သော ကြွား ဝါခြင်း သည် မကောင်း မသင့် ဖြစ်၏။ ထို ကြောင့်
 ၃၃ ကောင်း သော အကျင့် ကို သိလျက် မကျင့် ဘဲနေသော သူသည် အပြစ်
 ၃၄ ရှိ၏။

၂။ ရှင်ယာကျပ်ကြွဝါဒစာ။

၁ အချင်း သဋ္ဌေးသူကြွယ် တို့။ ယခုလာကြ။ သင်တို့အပေါ်၌ ရောက်ရ
၂ သောဆင်း ရဲဒုက္ခဝေဒနာကြောင့် ပိုကျွေး အော်ဟစ်ကြ။ သင်တို့
၃ စွည်းဥစ္စာသည် ပျက်စီးလျက်ရှိ၏။ အဝတ်ကိုလည်း ပိုးကိတ်စားပြီး။
၄ ရှေ့ငွေလည်း အချေးတက်၍ ပျက်ကုန်ပြီး။ ထိုအချေးသည် သင်တို့
၅ ဖက်၌ သက်သေဖြစ်၍ မီးကဲ့သို့သင်တို့အသားကို စားလိမ့်မည်။
၆ နောက်ဆုံး နေ့ရက်ကာလအဖို့ ဘဏ္ဍာကို ဆည်းဘူးကြပြီး။ နားထောင်
၇ ကြ။ သင်တို့လယ်ကွက်၌ ရိတ်သောသူတို့ကိုလည်း စား၍ အခပေးဘဲ
၈ နေသောကြောင့် ထိုအခသည် ကျွေးကျော်လေ၏။ ရိတ်သောသူတို့၏
၉ အော်ဟစ်ခြင်း အသံသည်လည်း ကောင်းကင်တန်ခိုးများကို အစိုးရ
၁၀ တော်မူသော ထာဝရဘုရား၏ နားတော်ထဲသို့ ဝင်လေပြီး။ သင်တို့
၁၁ သည် မြေကြီးပေါ်မှာ ကာမဂုဏ်ခံစား၍ အတ္တန်ပျော်မွေ့ကြပြီး။ ယစ်
၁၂ ပူဇော်သော နေ့၌ ကဲ့သို့ မိမိတို့ နှက်လုံးကို မွေးမြူကြပြီး။ ဖြောင့်မတ်
၁၃ သော သူကို အပြစ်စီရင်၍ ကွပ်မျက်ကြပြီး။ သူသည်လည်း သင်တို့ကို
၁၄ ဆီးတား။ ။ ထိုကြောင့် ညီအစ်ကိုတို့။ သခင်ဘုရား ကြွလာ
၁၅ တော်မူသည် ထိုင်အောင်သည်း ခံလျက် စောင့်နေကြလော့။ အကယ်၍
၁၆ လယ်လုပ်သော သူသည် အရင်မိလား။ နောက်မိလား ကို ရသည့်ထိုင်
၁၇ အောင်အဖိုးထိုက်သော မြေအသီး ကို သည်းခံလျက် စောင့်နေကြမှော်
၁၈ လင့်တတ်၏။ သင်တို့သည်လည်း သည်းခံလျက် စောင့်နေကြလော့။
၁၉ ကိုယ်စိတ် နှက်လုံး ကို မြဲမြံစေကြလော့။ သခင်ဘုရား ကြွလာတော်မူ
၂၀ သော အချိန်ရောက်လုနီးပြီး။ ညီအစ်ကိုတို့။ အပြစ်စီရင်ခြင်းကို မခံရ
၂၁ အောင် အချင်းချင်း ညည်းချစ်တင်ခြင်းကို မပြုကြနှင့်။ တရားစီရင်ပိုင်
၂၂ သော သူသည် တံခါးနားမှာ ရှိတော်မူ၏။ ငါ ညီအစ်ကိုတို့။ ထာဝရဘု
၂၃ ရား၏ အခွင့်နှင့် ဟောပြောသော ပရောဖက်တို့သည် ဆင်းရဲဒုက္ခတွေ
၂၄ ခြင်း။ သည်းခံခြင်း ပုံသက်သေကို ပြကြပြီး ပုဒ်မှတ်ကြလော့။ သည်းခံ
၂၅ နှိုင်းသော သူတို့သည် မင်္ဂလာရှိသော သူဟူ၍ ငါတို့ခေါ်ဝေါ်တတ်၏။
၂၆ ယောဘသည်း ခံကြောင်းကို သင်တို့ ကြားရပြီး။ ထာဝရဘုရား သင့်မိ
၂၇ မိအမှုကို လက်စသတ်တော်မူရာမှာ အတ္တန် သနားစုံမက်တော်မူ
၂၈ ကြောင်းကို သိမြင်ရပြီး။ ။ ငါ ညီအစ်ကိုတို့။ အမှုအရာစပ်
၂၉ သိမ်းတို့တွင် ကျွန်ဆီခြင်းကို သာ၍ ရှောင်ကြလော့။ ကောင်းကင်သို့ ကို
၃၀ ထိုင်ဟည်၍ မကျန်နှင့်။ မြေကြီးကို ထိုင်တည်၍ မကျန်နှင့်။ ထိုမှထပါ။

၂၁၂ ။ရှင်ပေတရုဩဝါဒစာပဌမစောင်။

၁

အဘယ်အကျိန်အားဖြင့်မျှမကျိန်နှင့်အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုမခံရအောင်
 သင်တို့စကားမှာဟုတ်သည်ကိုအဟုတ်၊မဟုတ်သည်ကိုမဟုတ်၊ဖြစ်
 ၁၃ ဝေကြလော့။ ။သင်တို့တွင်ဆင်းရဲသောသူရှိလျှင်ဆု
 တောင်းပါလေစေ။ ရှင်လန်းသောသူရှိလျှင်ဆာလံသီချင်းကိုဆိုပါ
 ၁၄ လေစေ။ နာသောသူရှိလျှင်သင်းအုပ်တို့ကိုခေါ်၍ သူတို့သည်သခင်
 ၁၅ ဘုရား၏ခါးမတော်ကိုအမှီပြုလျက်လူ့ခါးကိုဆီနှင့်လူး၍သူအပေါ်မှာဆု
 ၁၆ တောင်းပါလေစေ။ သို့ပြုလျှင်ရုံကြည်ခြင်း၏ပဌနာသည်လူ့နာကို
 ကယ်ဆယ်၍သခင်ဘုရားသည် သူကိုထမြောက်စေမည်။ သူသည်အ
 ၁၇ ပြစ်ပြုမိသော်လည်း ထိုအပြစ်ကိုလွှတ်တော်မူမည်။ အချင်းချင်းတ
 ယောက်နှင့်တယောက် ကိုယ်အပြစ်ကို ဖော်ပြတောင်းပန်ကြလော့။
 ချမ်းသာရမည် အကြောင်း၊ အချင်းချင်းတို့အဖို့ဆုတောင်းကြလော့။
 စိတ်ထဲမှာပြုပြင်တော်မူသောအားဖြင့် သူတော်ကောင်းပြုသောပဌ
 ၁၈ နာသည်အထွန်တတ်နိုင်၏။ ဖော်ယသည်ငါတို့ကဲ့သို့လူ့အန္တရာယ်ရှိသော
 သူဖြစ်သော်လည်း မိန့်မရွာမည်အကြောင်း၊ ကြပ်ကြပ်ဆုတောင်း
 သောအခါ သုံးနှစ်နှင့်ချောက်လပတ်လုံးမြေပေါ်သို့ မိန့်မရွာဘဲ
 ၁၉ နေ၏။ တဖန်ဆုတောင်းသောအခါမိန့်မရွာကောင်းကင်သည်မိန့်မရွာ
 ၂၀ စေ၏။ မြေကြီးသည်လည်းမိမိအသီးကိုသီးလေ၏။ ။ညီ
 အစ်ကိုတို့၊ သင်တို့တွင် မည်သောသူသည် သမ္မာတရားလမ်းမှလွဲ
 ၂၁ သွား၍သူတပါးသည်ထိုသူကိုပြန်စေလျှင်မူကား အပြစ်ရှိသောသူ
 ကိုမှားရှင်းသောလမ်းမှပြန်စေသောသူသည် ဝိညာဉ်ကိုသေခြင်းမှ
 ကယ်တင်၍ များစွာသောအပြစ်တို့ကိုဖုံးအုပ်သည်ဟုထိုသူသိမှတ်
 ပါလေစေ။

၂၁၃ ။ရှင်ယာကုပ်ဩဝါဒစာပြီး၏။

၂၁၄ ။ရှင်ပေတရုဩဝါဒစာပဌမစောင်။

၂၁၄ ယေရှုခရစ်၏တမန်တော်ငါပေတရုကနားထောင်ခြင်းကျေးဇူး။ ယေ
 ရှုခရစ်၏အသွေးတော်နှင့်ပျန်းခြင်းကျေးဇူးကိုခံရမည်အကြောင်း၊ ဝိ
 ညာဉ်တော်အားဖြင့်သန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်၍ခမည်းတော်ဘုရား
 သခင်၏အနာဂတံသညာဏ်တော်အတိုင်းရွေးကောက်တော်မူသော

။ရှင်ပေတရုဇွဲဝါဒစာပဋ္ဌမစောင်။

သူတည်း ဟူသော။ ပုန္နပြည်။ ဂလာတိပြည်။ ကပ္ပဒေါက်ပြည်။ အာရှ
ပြည်။ မိသုနိပြည်။ အရပ်ရပ်ကွဲပြားသော ဧည့်သည်အာဂနု၊ တို့ကိုကြား
လိုက်ပါ၏။ ကျေးဇူးတော်နှင့်ညီမ်သက်ခြင်း သင်တို့၌ များပြားပါစေ
သော။

၃ ။ အသက်ရှင်ခြင်းနှင့်စပ်၍ သောမောဇ်လင့်ခြင်း
သို့ရောက်စေမည်အကြောင်း။ ဖောက်ပြန်ခြင်း။ ညှစ်စွန်းခြင်း။ ညှိနှိုင်း
ခြင်းနှင့်ကင်းစင်သော အမွေတော်ကို ငါတို့သည် ခံရစေမည်အကြောင်း။
ယေရှုခရစ်ကို သေခြင်း မှထမြောက် စေတော် မူသော အား ဖြင့် ကြီး
စွာ သောကဏ္ဍာ တော် နှင့် အညီငါတို့ကို တဖန် ဖြစ် ဖွားစေတော်မူ
သော ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်၏ ခမည်းတော်ဘုရား သခင်အား မင်္ဂလာ

၄။၅ ဖြစ်စေသတည်း။ ထိုအမွေတော်သည် ကား နောက်ဆုံးကာလ၌ ထင်
ရှားရအောင် ပြင်ဆင်သော ကယ်တင်ခြင်း သို့ရောက် စေခြင်း အလျဉ်း
ရုံကြည်ခြင်း အားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးတော်သည် စောင့်ရှောက်
တော်မူသော ငါတို့အဖို့ ကောင်းကင်ဘုံ၌ သို့ထား လျက် ရှိသော အမွေ

၆။၇ တည်း။ အရည်ကြို ၍ စုံစမ်း ခြင်းကို ခံနိုင်သော်လည်း ပျက် စီးတတ်
သော ရွှေကို စစ်ကြော စုံစမ်းခြင်း ထက် သင်တို့ရုံကြည်ခြင်းကို စစ်ကြော
စုံစမ်းခြင်း အရာသည် သာ၍ မြတ်သည် နှင့် ယေရှုခရစ် ပေါ်ထွန်းတော်
မူသော အခါ အချိုးအမွှမ်း။ ဂုဏ်အသရေ။ ဘုန်း အာနုဘော် အလျဉ်းဖြစ်
မည်အကြောင်း။ အထူးထူးအပြားပြား သော စုံစမ်း နှောင့်ရှက်ခြင်းကို
ခံရသော အကြောင်း ရှိလျှင် သင်တို့သည် ယခုခဏခံ၍ ဝမ်းနည်းသော်

၈ စိတ်ရှိကြ၏။ ထိုသခင်ကို သင်တို့သည် မမြင်ဘူးသော်လည်း ချစ်ကြ
၏။ ယခုမှာလည်း မမြင်ဘဲ လျက် ရုံကြည်သော အားဖြင့် ဘုန်း အသရေ
နှင့်စပ်ဆိုင်သော။ ပြော ၍ မမီ နှိုင်းသော ရှင်လန်းခြင်း စိတ်နှင့် ဝမ်းမြော
က်ကြသည် ဖြစ်၍ စိတ်ဝိညာဉ် ကယ်တင်ခြင်း တည်း ဟူသော ရုံကြည်

၉ ခြင်း၏ အကျိုးကို ခံရကြ၏။ ။ ထိုကယ်တင်ခြင်း အကြောင်း အ
ရာကို ပရောဖက်တို့သည် စေ့စေ့စစ်စစ် ကြောမေးမြန်းရှာဖွေ ၍ သင်တို့ခံ
ရသော ကျေးဇူးတော် အကြောင်းကို ဟောပြောကြပြီး။ ခရစ်တော်ခံ

၁၀ တော် မူရသော ဆင်းရဲကို ၎င်း ဆင်းရဲခံပြီးမှ ဝင်စားတော် မူရသော
ဘုန်းစည်းစိမ်ကို ၎င်း သူတို့အထဲ၌ ရှိသော ခရစ်တော်၏ ဝိညာဉ်သည်
သက်သေခံ နှင့် သော အခါ အဘယ်မည်သော သူကို ၎င်း အဘယ်သို့သော
၁၂ အချိန်ကာလကို ၎င်း ဆိုလိုတော်မူသည် ဟု မေးမြန်းရှာဖွေကြ၏။ ကိုယ်

။ရှင်ပေတရုဩဝါဒစာပဋ္ဌမစောင်။

၁

ဟောပြောပြုစုသောအရာများတို့သည် ကိုယ် မှီမဟုတ်။ သင်တို့အဖို့ ဖြစ်သည်ဟုထိုသူတို့အား ဖွင့်ပြတော်မူ၏။ ကောင်းကင်ဘုံမှစေလွှတ် တော်မူသောသန့်ရှင်းသောစိညည် တော်ပါလျက်သင်တို့အား ဇဝ်ဂေ လိတရားကိုဟောသောသူတို့သည် ထိုအရာများကိုသင်တို့အား ယခု ကြားပြော ကြပြီ။ ထိုအရာတို့ကို ကောင်း ကင် တမန်တို့ သည် စေ့စေ့

၁၃ ကြည့်ရှုစဉ်းစားချင်သောစေတနာစိတ်ရှိကြ၏။ ။သို့

ဖြစ်၍သင်တို့စိတ်နှစ်လုံးကိုခါးပန်းစဉ်း၍သမ္မာသတိရှိကြလော့။ ယေ ရှုခရစ် ပေါ်ထွန်းတော်မူသော အခါသင်တို့ ဆီ သို့ရောက် လတံ့သော

၁၄ ဆုကျေးဇူးကိုအဆုံးတိုင်အောင်မျှော်လင့်ကြလော့။ အထတ်ကသင်တို့

သည်မှောင်မိုက်ထဲမှာကျင့်သောတပ်မက်ခြင်းတရားကိုယခုမလိုက်

၁၅ မကျင့်ဘဲနားထောင်တတ်သော သူငယ်ကဲ့သို့ဖြစ်၍ သင်တို့ ကို ခေါ်

တော်မူသောသူသည်သန့်ရှင်းတော်မူသည် နည်းတူ ကျင့်ကြံ ပြုမူသ

၁၆ မျှတို့၌သန့်ရှင်းခြင်းရှိကြလော့။ အကြောင်းမူကား။ ငါသည်သန့်ရှင်း

တော်မူသောကြောင့်သင်တို့လည်းသန့်ရှင်းခြင်းရှိကြလော့ဟုကျမ်းစာ

၁၇ လာသတည်း။ လူမျက်နှာကိုမခွဲ။ ခပ်သိမ်းသော သူတို့ ၏အကျင့်အ

တိုင်းစီရင်တော်မူသောခမည်းတော်ကိုသင်တို့သည် ဆုတောင်းကိုး

၁၈ ကွယ် လျှင်ဧည့်သည် ဖြစ်စည်ကာလပတ်လုံး ကြောက် ရွံ့သောစိတ်

၁၉ နှင့်ကျင့်နေကြလော့။ မိစည်ဖဆက်ကျင်လည် သော အချည်းနှီးကျင့်

၂၀ ကြံပြုမှုခြင်းမှ ရှေ့ ငွေ အစရှိ သောဖောက်ပြန်ပျက်စီးတတ်သောဥစ္စာ

၂၁ နှင့်သင်တို့ကိုရွေးတော်မူသည်မဟုတ်။ အဘယ်အပြစ်မျှမရှိ။ အညစ်

၂၂ အကြေးနှင့်ကင်းစင်သောသိုးသငယ်ကဲ့သို့သောခရစ်တော်၏အသွေး

၂၃ တော်မြတ်နှင့်ရွေးတော် မူ သည် ဟု သိမှတ် ကြလော့။ ထိုခရစ်တော်

၂၄ ကား ဤကမ္ဘာမတည် ခုရှိမှီ ခန့်ထားတော်မူခြင်းကို ခံ နှင့် သည်ဖြစ်၍

ကိုယ်တော်အားဖြင့်ဘုရားသခင်ကိုရုံကြည်သောသင်တို့အဖို့ ဤနောက်ဆုံးကာလ ၌ထင်ရှား ရှိ တော် မူ ပြီ။ သင်တို့သည်ဘုရားသခင်ကို ထောက်လျက်ရုံကြည်ခြင်း။ မျှော်လင့်ခြင်းရှိစေခြင်းငှါ ထိုသခင်ကိုဘု ရားသခင်သည်သေခြင်းမှထမြောက်စေ၍ သူ အားဘုန်းအသရေကို ပေးသနားတော်မူလေပြီ။

၂၅ သင်တို့သည် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးတတ်သောမျိုးစေ့အားဖြင့်ဖြစ်ဖွား

၂၆ သည်မဟုတ်။ မဖောက်ပြန်မပျက်စီးတတ်သောမျိုးစေ့တည်းဟူသော

၂ ။ရှင်မေတ္တာရူပဩဝါဒစာဝဋ္ဌစေတင်။

အသက်ရှင်၍အမြဲတည်တော်မူသောဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တော်
 အားဖြင့်ဖြစ်ဖွား၍ညီအစ်ကိုများကိုချစ်ရောင်မဆောင်။ အမှန်ချစ်
 ခြင်းအလိုငှါစိတ်ထဲမှာသမ္မာ တရားကို ခားထောင် လျှက် ကိုယ်စိတ်
 နှင်လုံးကိုဝင်ကြွယ်စေပြီးသည် နှင့်အညီ ဝင်ကြွယ် သောစိတ်နှင့်အ
 ၂၄ ချင်းချင်းအားကြီးသောချစ် ခြင်း မေတ္တာရှိ ကြလော့။ လူမျိုးသည်
 မျက်ပင် ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ လူ၏ဘုန်းရှိ သမျှသည်လည်းမျက်ပွင့်ကဲ့သို့
 ဖြစ်၏။ မျက်ပင်ညှိုးနွမ်းစေသွချောက်တတ်၏။ အပွင့်လည်းကြွေတတ်၏။
 ၂၅ ထာဝရဘုရား ၏နှုတ်ကပတ်တရားမူကား ကာလအစည် အမြဲတည်
 ၏။ ထိုနှုတ်ကပတ်တော်သည်သင်တို့အားဟောပြော သော ဝေံဂေလီ
 ၃၁၃ တရားဖြစ်သတည်း။ ။ထိုကြောင့်သင်တို့သည်သခင်ဘုရား
 ၏ကျေးဇူးတော်ကိုမြည်းဝမ်းကြည်သည် ဖြစ် ၍ အမျိုးမျိုးသောမာယီ
 ခြင်း။ လှည့်စားခြင်း။ လျှို့ဝှက်ခြင်း။ ညှုတ်ခြင်း။ ကဲ့ရဲ့ခြင်းအားလုံးကို
 ဝယ်ရှား၍ကယ်တင်ခြင်းအလိုငှါနှုတ်ကပတ်တရား၏နှိုစစ်အားဖြင့်
 ကြီးပွားရအောင် ဖွားစသောသူငယ်ကဲ့သို့ထိုတရားနှို ကိုအထွန်ထွန်
 ၄ ချင်သောစိတ်ရှိကြလော့။ လူတို့ပယ်ထား ၍ ဘုရား သခင်ရွေးချယ်
 တော် မူ သော အသက် ကျောက် မြတ် တည်းဟူသော ထိုသခင်ဆီသို့
 ၅ သင်တို့သည်ရောက်၍ အသက်ကျောက်များကဲ့သို့အဆင့်ဆင့်အထပ်
 ထပ်တည်ဆောက်သဖြင့်မေတ္တတိုက်ဖြစ်ကြ၏။ ယေရှုခရစ်အားဖြင့်ဘု
 ၆ ရားသခင်နှစ်သက်တော်မူရာမေတ္တယဇ်ကိုပူဇော်ရသောသန့်ရှင်းသော
 ဇယဇ်ပရောဟိတ်စုလည်းဖြစ်ကြ၏။ ထိုသို့ နှင့်အညီကျမ်းစာလာသလို
 ကား။ ရွေးချယ်သောတိုက်ထောင့်အမြစ်ကျောက်မြတ်ကိုဖိအုန်တော
 ၇ င်ပေါ်မှာငါချထား၏။ ထိုကျောက်ကိုအမြီပြုသောသူ သည်ရှက်ကြော
 ၈ က်ခြင်းမရှိနိုင်ရာဟုလာသတည်း။ သို့ဖြစ် ၍ ရုံကြည် ခြင်းရှိသော
 သင်တို့ နှိ ကားဘုန်းအသရေရှိ ၏။ ခားမထောင်သောသူတို့နှိကား
 ၉ ထောင့်အထွန်ဖျားသို့ရောက်၏။ ခားမထောင်သည် ဖြစ် ၍ရှေးခန့်
 ၁၀ ထားတော်မူသည်နှင့်အညီနှုတ်ကပတ်တရားကိုထိမိ၍လဲတတ်သော
 ၁၁ သူတို့သည်ထိမိ၍လဲစရာကျောက်လည်းဖြစ်၏။ ။သင်တို့မူ
 ကားမှောင်မိုက်ထဲကအံ့ ဖွယ်သောအလင်းတော်သို့ခေါ်သွင်း တော်မူ
 သော သူ ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးများ ကို ဖော်ပြရအောင်ရွေးချယ်တော်မူ
 သောအမျိုးဖြစ်ကြ၏။ မင်းမျိုးယဇ်ပရောဟိတ်။ သန့်ရှင်းသောလူမျိုး

၂
၁၀ ။ရှင်မေတရူဩဝါဒဝါပဋ္ဌမစောင်။

၁၀ ပိုင်ထိုက်တော်မူသောအပေါင်းအသင်းဖြစ်ကြ၏။ အထက်ကအပေါင်းအသင်းမဟုတ်။ ယခုတွင်ဘုရားသခင်၏အပေါင်းအသင်းဖြစ်ကြ၏။ ကရုဏာကျေးဇူးတော်ကိုအထက်ကမခံရသော်လည်း ယခုတွင်ခံရကြ၏။ ။ချစ်သူတို့။ ဝိညာဉ်နှင့်စစ်ဆိုင်တတ်သောပကတိတပ်မက်ခြင်းတို့ကိုရှောင်မည်အကြောင်း။ ဧည့်သည်အာဂန္တုကဲ့သို့သော သင်တို့ကိုငါတောင်းပန်၏။ သာသနာပလူတို့သည် သင်တို့ကိုကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြသည်အမှုမှာဘုရားသခင်ကြည့်ရှုစီရင်တော်မူသောနေ့ရက်၌သင်တို့၏ကောင်းသောအကျင့်ကိုသူတို့သည်ထောက်၍ဘုရားသခင်ကိုချီးမွမ်းမည်အကြောင်း။ သူတို့ရှေ့၌တင့်တယ်လျောက်ပတ်စွာကျင့်နေကြလော့။

၁၂ သခင်ဘုရား၏မျက်နှာတော်ကိုထောက်ထားလျက် အထွန်အမြတ်တည်းဟူသော ဧကရာဇ်မင်းဖြစ်စေ။ လူဆိုးတို့ကိုဒါဏ်စီရင်ခြင်းငှါ ငိုလူကောင်းတို့ကိုချီးမွမ်းခြင်းငှါ ငှာဧကရာဇ်မင်းခန့်ထားသောဝန်မင်းဖြစ်စေ။ လူတို့တွင်စီရင်ခန့်ထားသမျှသောမင်း၏အုပ်စိုးခြင်းကိုဝန်ခံကြလော့။ အကြောင်းမူကား။ သင်တို့သည်ကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်သောအားဖြင့်လူချိုက်တို့၏ချိုက်မဲသောစကားကိုချေစေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်သည် ထိုသို့သောအလိုတော်ရှိ၏။ လူလွတ်ဖြစ်သော်လည်း လွတ်ခြင်းအကြောင်းဖြင့်မကောင်းသောအမှုတို့ကိုဖုံးအုပ်သောသူကဲ့သို့မကျင့်။ ဘုရားသခင်၏ကျွန်ကဲ့သို့ကျင့်နေကြလော့။
၁၃ ခပ်သိမ်းသောသူတို့ကိုရှိသေခြင်း။ ညီအစ်ကိုများကိုချစ်ခြင်း။ ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့ခြင်း။ မင်းဧကရာဇ်ကိုရှိသေကျိုးခွံခြင်းရှိကြလော့။
၁၄ ။အစေခံငယ်သားတို့။ အလွန်ကြောက်ရွံ့ခြင်းနှင့်တကွကိုယ်သခင်၏အုပ်စိုးခြင်းကိုဝန်ခံကြလော့။ စိတ်ကောင်း၍ ဖြည်းညှင်းသောသခင်ဖြစ်စေ။ ကြမ်တမ်သောသခင်ဖြစ်စေ။ ဝန်ခံကြလော့။ အကြောင်းမူကား။ ဘုရားသခင်၏မျက်နှာတော်ကိုထောက်၍မတရားသောညှည်းဆဲခြင်းကိုကြင်နာစွာခံလျှင်ကျေးဇူးရှိ၏။ ကိုယ်အပြစ်ကြောင့်ဒါဏ်ခံရသောအခါသည် ခံလျှင် အဘယ်ချီးမွမ်းစရာရှိသနည်း။ ကောင်းကောင်းပြု၍ဆင်းရဲခံသောအခါသည် ခံလျှင်ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ကျေးဇူးရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ထိုသို့အလိုငှါသင်တို့ကိုခေါ်တော်မူပြီး။ ခရစ်တော်သည် ငါတို့အတွက်ခံတော်

မူသည်ဖြစ် ၍ ခြေတော်သို့ရှောက် ထိုက် ငှာပုံသက်သေကျိထားရပ်

၂၂ တော်မူပြီး။ ထိုသခင်သည်ဒုစရိုက်ကိုမပြု။ နှုတ်တော်၌လည်းမူသာကို

၂၃ ရှာမေ့စွာ။ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံရသောအခါပြန်၍ မကဲ့ရဲ့။ အသေခံရသော

အခါချိမ်းခြောက်ခြင်းကိုမပြု။ တရားသဖြင့် စီရင်တော်မူသောသူ၌

၂၄ ကိုယ်ကိုကိုယ်အင်နဲ့တော်မူ၏။ ငါတို့သည် အပြစ် နှင့် ဆိုင်သောအ

ရာ၌ အသေဖြစ် ၍ ဖြောင့်မတ် ခြင်း အရာ ၌ အသက်ရှင်စဉ်အကြောင်း။

ထက်ဝါးကပ်တိုင် မှာမိမိကိုယ် ၌ ငါတို့အပြစ်များကိုကိုယ် ထိုင်ခံ

၂၅ တော်မူပြီး။ ခါဏ်ချက်တော်များအားဖြင့် သင်တို့သည်အနာပျောက်

လျက် ရှိကြ၏။ သင်တို့သည်အထက် ကလမ်လွဲ၍ ပျောက်သောသိုးကဲ့

သို့ဖြစ်ကြ၏။ ယခုမူကား သိုး ထိန်းတည်း ဟူသောပိညာဉ်တို့ကိုအုပ်

၂၆ စီးကြည့်ရှုတော်မူသောသူဆီသို့ပြန်ချောက်ကြပြီး။ အ

ထက်ဆီခဲပြီးသောနည်းတူ။ မိမ္မတို့။ ကိုယ်ခင် ပွန်း အုပ်စိုးခြင်းကိုဝန်

ခံကြလော့။ သို့ပြု ၍ နှုတ် ကပတ် တရား ကိုနားမထောင် သော ယော

ကျားအချို့ ရှိလျှင်ထိုသူတို့သည် တရား မနာသော်လည်း သင်တို့၏

ကြောက်ရွံ့ခြင်း နှင့် ငင်ကြယ် သောအကျင့်တို့ကိုထောက်ရှု ၍ မိမိပ

ယား၏ အကျင့်အားဖြင့်သွေးဆောင်လျက်အတုပါမည်အကြောင်းရှိ

၃ ၏။ သင်တို့၏ တန်ဆာဆင်ခြင်းမူကား။ ဆံပင်ကျစ်ခြင်း။ ရှေ့ဆင်

ခြင်း။ အဝတ်ဝတ်ခြင်းတည်း ဟူသောအပြင်တန်ဆာဆင်ခြင်းမဖြစ်

၄ စေဘဲဘုရားသခင် ရှေ့မှာများ စွာအဖိုးထိုက်သောနူးညံ့ညစ်သက်

သောသဘောတည်း ဟူသောမဖောက်ပြန် မပျက်စီး တတ်သောတန်

ဆာ။ စိတ်နှစ်လုံးထဲ။ အတွင်းလူ၌တန်ဆာဆင်ခြင်းဖြစ်စေကြလော့။

၅၈ ဘုရားသခင် ကိုကိုးစား၍ သန့်ရှင်းသောမိမ္မတို့သည် ရှေးကထို

ကိုယ် ကို ကိုယ်ဆင်ပြင်လျက် စာရာသည် အာဗြဟံကို သခင်ဟုခေါ်

ဝေါ်၍ နားထောင် သကဲ့သို့ကိုယ် ခင် ပွန်းအုပ်စိုးခြင်းကိုဝန်ခံကြ၏။

သင်တို့သည်ကောင်းမွန်စွာကျင့်၍ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ခြင်းအလျှင်းမ

၇ ရှိဘဲနေလျှင်စာရာ၏သမီး ဖြစ်ကြ၏။ ထိုနည်းတူ။ ယောက်ျားတို့

ဆုတောင်းခြင်း အမှု၌ဆီးတားနှောင့်ရှက်သောအရာ မရှိရအောင်အ

သက်ရှင် ခြင်း ကျေးဇူးတော်ကိုဆက်ဆံ ၍ အမွေခံသေသူချင်းကဲ့သို့

သတိပညာနှင့်လျော်စွာကိုယ်ခင် ပွန်း နှင့်အတူနေ၍ အားနည်းသော

သူကိုပြုသင့်သည်အတိုင်း သူကိုစောင့်မြေ့ပုကြလော့။

၈ အချက်အချာစကားဟူမူကား။ သင်တို့ခါးလုံးသည်စိတ်တညီတညွတ်
 တည်း ရှိကြလော့။ သအဇိဂိတ် ကြင်နာခြင်း။ ညီအစ်ကိုချင်းကဲ့သို့ချစ်
 ၉ ခြင်း။ သနားစုံခက်ခြင်း။ စိတ်နှိမ့်ချခြင်း ရှိကြလော့။ သင်တို့သည်ကောင်း
 ကြီး မင်္ဂလာကို အမွေခံခြင်းအလို ငှါခေါ်တော်မူသော သူဖြစ်သည်ဟု
 သိမှတ်၍ အချင်းချင်းရန်ဘုံမမူ။ ပြန်၍မကဲ့ရဲ့။ မေတ္တာပို့ခြင်း ကိပြုကြ
 ၁၀ လော့။ အသက်ကိုမွေ့လျော်ခြင်း။ ကောင်းမွန်သောနေ့ရက်တို့ကိုထွေမြင်
 ခြင်းငှါအလိုရှိသောသူသည်မိမိပျိုကိုခကောင်းသောအရာနှင့်ကင်း
 ၁၁ ပါလေစေ။ မိမိနှုတ်ခမ်လည်းမုသာစကားကိုမပြောစေနှင့်။ ဒုစရိုက်
 ကိုလွှဲရှောင်၍ သုစရိုက်ကိုပြုပါလေစေ။ သူကပါးနှင့်အသင့်အတင့်နေ
 ၁၂ အောင်ရှာဖွေလိုက်စစ်ပါလေစေ။ အကြောင်းမူကား။ ထာဝရဘုရား
 သည်ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ကိုကြည့်ရှုတော်မူ၏။ သူတို့ဆုတောင်းခြင်း
 ကိုလည်းနားထောင်တော်မူ၏။ ဒုစရိုက်ပြုသောသူတို့ကိုကားထာဝရ
 ၁၃ ဘုရားသည်မျက်နှာလွှဲတော်မူ၏။ သင်တို့သည်ကောင်းသောတရားကို
 ၁၄ ကျင့်သောသူဖြစ်လျှင် အဘယ်သူညည်း ဆဲမည်နည်း။ ဖြောင့်မတ်
 ခြင်း တရား ကြောင့် ဆင်းရဲခံရမူကား မင်္ဂလာ ရှိကြ ၏။ သူတို့ ချမ်း
 ခြောက် သောအား ဖြင့် မကြောက်ကြနှင့်။ မထိတ်လန့် ကြနှင့်။ စိတ်နှစ်
 လုံးထဲ၌ထာဝရဘုရားသခင်ကိုရှိသေကျိုးခွဲခြင်းရှိကြလော့။ ။
 ၁၅ သင်တို့မျှော်လင့်ခြင်း ၏ အကြောင်း ကို မေး မြန်းသောသူ ရှိသမျှတို့
 အားနူးညံ့ကြောက်ရွံ့သောသဘောနှင့်ပြန်ပြောခြင်းငှါအခါခပ်သိမ်း
 ၁၆ အသင့်ရှိနေကြလော့။ ခရစ်တော်၌သင်တို့၏အကျင့်ကောင်းကို ရှုတ်
 ချသောသူတို့သည် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်သောအခါကို ယ်ထိုင် ရှက် ကြောက်
 ခြင်းရှိရအောင်သင်တို့သည်ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသောစိတ်ကြည် လင်၍
 ၁၇ နေကြလော့။ ဘုရားသခင်အလိုတော်ရှိလျှင်သုစရိုက်ကိုပြု၍ဆင်းရဲ
 ၁၈ ခံခြင်းသည်ဒုစရိုက်ကိုပြု၍ခံခြင်းထက်သာ၍ကောင်း၏။ ခရစ်တော်
 သည်ကိုယ်ခန္ဓာအားဖြင့် အသေသတ်ခြင်းကိုခံ ၍ ဝိညာဉ်တော်အား
 ဖြင့်အသက်ရှင်ခြင်း သို့ရောက် တော်မူသည်ဖြစ်၍ ငါတို့ကိုဘုရားသ
 ၁၉ ခင်အထံတော်သို့ပို့ဆောင်ခြင်း ငှါဖြောင့်မတ်တော်မူသောသူသည်
 မဖြောင့် မတ် သောသူတို့အတွက်ဒုစရိုက်အပြစ် များ ကြောင့် တခါခံ
 ၂၀ တော်မူ၏။ ထိုဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်လည်းကြွတော်မူ၍ ယခုထောင်
 ထဲမှာလျှောင် ထားသောဝိညာဉ် တို့အား တရားဟောတော်မူ၏။

၂၀ ထိုဝိညည်တို့မူကားရှေးကာလ၊ နေ့ထက်ထက်နှိုင်းသောသူတို့
 တူသောလူ ရှစ်ယောက်တို့ကို ရေအား ဖြင့် ကယ်ဆယ်သောသော
 တဉ်လုပ်စဉ်တွင်ဘုရားသခင်သည်းခံခိုင်းဆင့်တော်မူ၍နားမထိုင်
 ၂၁ င်သောဝိညည်ဖြစ်သတည်း။ ထိုသို့သောဥပမာအတိုင်းယခုတွင်ခရ
 နှစ်မင်္ဂလာသည် ယခုခရစ်ထမြောက်တော်မူသောအား ဖြင့်ငါတို့ကို
 ကယ်တင်တော်မူ၏။ ရေ နှစ် မင်္ဂလာ သို့သော် ကိုယ် ကာယ၏အညစ်အ
 ကြေးဆေးကြောခြင်းကိုမဆိုလို။ ကိုယ် ကိုယ် သိသောစိတ်ကြည့်လင်
 ၂၂ ၍ ဘုရားသခင်ရှေ့၌ဝန်ခံခြင်း ကိုဆိုလိုသတည်း။ ထိုသခင်သည်
 ကောင်း ကင် ဘုံသို့ ကြွတော်မူသည် ဖြစ်၍ ကောင်းကင်တမန်အစရှိ
 သော အာဏာစက်တန်ခိုးများတို့ကိုအုပ်စိုးလျက်ဘုရားသခင်ထံကို
 ၁ တော်ဘက်၌တဉ်နေတော်မူ၏။ ။ ထိုသို့ခရစ်တော်သည့်ကိုယ်
 ခန္ဓာတော်၌ငါတို့အတွက်ခံတော်မူသည်မှန်သောကြောင့်သင်တို့လည်း
 ထိုသို့သောသဘော ကို လက် နက်ပြု ၍ သုံး စွဲကြလော့။ အကြောင်းမူ
 ကား။ ကိုယ်ခန္ဓာ၌ခံသောသူသည်ဒုဗျေခံတိ နှင့်လွတ်ညိမ်းသည့်ဖြစ်၍
 ၂ နောက်တဖန်လူတို့၏တပ်မက်ခြင်း တရားကိုမကျင့်။ ဘုရားသခင်၏
 အလိုတော်အတိုင်း ကျင့် လျက်ကိုယ်ခန္ဓာအသက်အပိုင်း အချားအနှံ
 ၃ ရစ်သောကာလကိုလွန်စေတတ်၏။ သာသနာပလူတို့၏အလိုကိုလိုက်
 ၍ကိလေသာညစ်ညူးခြင်း။ ကာမတပ်မက်ခြင်း။ စပျစ်ရည်နှင့်ရစ်ပူး
 ခြင်း။ ပွဲလုပ်ခြင်း။ သောက်ကျူးခြင်း။ အမွေရုပ်တုကိုကိုးကွယ်ခြင်း၌
 ကျင်လည်၍ငါတို့လွန်စေပြီး သောအသက်ကာလသည်ငါတို့လျှင်တန်
 ၄ ပေ၏။ ယခုမှာသင်တို့သည် သူတို့ နှင့်အတူမဆက်ဆံ။ ကာမဂုဏ်၌
 ဖွန်ကျူးညစ်ညူးစွာမပြုသည် အရာကို သူတို့သည်အံ့ကြော ၍ ကဲ့ရဲ့
 ၅ တတ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍အသက်ရှင်သောသူတို့ကို ၎င်းသေသောသူတို့
 ကို၎င်းတရားစီရင် ခြင်း ငှါအသင့် ရှိတော် မူသောသူရှေ့၌ ထိုသူတို့
 ၆ သည်စစ်ကြောခြင်းကိုခံရကြလတံ့။ ထိုအကြောင်းကြောင့်လူတို့ရှေ့၌
 ကိုယ်ခန္ဓာအားဖြင့်အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုခံရသော်လည်းဘုရားသခင်ရှေ့
 တော်၌စိတ်ဝိညည်အားဖြင့်အသက်ရှင်မည် အကြောင်း။ သေသောသူ
 ၇ တို့သည်ဝေဝေလိတရားကိုကြားရကြ၏။ ။ ခပ်သိမ်းသော
 အမှုအရာတို့သည် အဆုံး သို့ရောက်လှသည်ဖြစ်သောကြောင့် သမ္မာ
 ၈ သတိရှိကြလော့။ ဆုတောင်းခြင်းအလိုငှါစောင့်နေကြလော့။ အချား
 သောအမှုအရာထက် မက။ အချင်းချင်း အားကြီး သောချစ်ခြင်း မေ

၉ တွာသည်များစွာသောအပြစ်ထို့ကိုဖုံးအုပ်တတ်၏။ ညင်းရံဖြစ်တင်
 ၁၀ ခြင်းမရှိဘဲအချင်းချင်းညွှန်သည်ဝတ်ကိုပြုကြလော့။ သင်ထို့သည်ဆု
 ကျေးဇူးတော် ကို အသီးအသီးခံကြသည်နှင့် အညီဘုရားသခင်၏အ
 ၁၁ ထူးထူး အပြားပြား သောကျေးဇူးတော် ဘဏ္ဍာစိုးကောင်း ကဲ့သို့အ
 ချင်းချင်းဝေငှပေးကမ်းကြလော့။ ဘုရားသခင်သည် အရာရာ၌ပေ
 ရှုခရစ်အား ဖြင့် ဘုန်း တော်ထင်ရှားစေမည် အကြောင်း။ ဟောသော
 သူသည်ဘုရားသခင်၏ ဓမ္မက္ခန္ဓာနှင့်အညီဟောပါလေစေ။ ဆရာအ
 မှုကိုပြုသောသူသည် ဘုရားသခင်ပေးသနားတော်မူသောအစွမ်းသ
 ထွ်အတိုင်း ပြုပါလေစေ။ ထိုဘုရားသခင်၌ ကမ္ဘာအဆက်ဆက်ဘုန်း
 အသရေအစွမ်းသထွ်ဖြစ်စေသတည်း။အာမင်။

၁၂ ချစ်သူထို့။ သင်ထို့ကိုခံစမ်းစရာဘို့ယခု ခံရသောစီးစစ်ခြင်း အရာကို
 ကားအံ့ဩော ဖွယ်အရာသင်ထို့၌ ရောက်သည်ကိုထင်မှတ်၍အံ့ဩော
 ၁၃ ခြင်းမရှိကြနှင့်။ သင်ထို့သည်ခရစ်တော်၏ဆင်းရဲကိုဆက်ဆံကြသည့်
 ဖြစ်၍ဘုန်းတော်ပေါ်ထွန်းသောအခါအထွန်ဝမ်းမြောက်ရှင်လန်းလိမ့်
 ၁၄ မည်အကြောင်း။ ယခုပင်ဝမ်းမြောက်ကြလော့။ ခရစ်တော်နာမကြောင့်
 ကဲ့ရဲ့ခြင်း ကိုခံလျှင် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။
 ဘုရားသခင်၏ဘုန်း ကြီးသောပိညည်တော်သည် သင်ထို့အပေါ်မှာ
 ကျိန်းဝပ်တော်မူ၏။ သူထို့၌ကားကဲ့ရဲ့ခြင်း။ သင်ထို့၌ကားချီးမွမ်းခြင်း
 ၁၅ ရှိတော်မူ၏ ။ သင်ထို့တွင်အဘယ် သူမျှလူအသက် ကိုသတ်သောအ
 ပြစ်။ သုဉ္ဇနာကိုခိုးသောအပြစ်။ ဒုစရိုက် ကိုပြုသောအပြစ်။ သူတပါးအ
 ၁၆ မှု၌ ရောနှောသောအပြစ် ကြောင့် မခံစေနှင့်။ ခရစ်လျှန် ဖြစ်သော
 ကြောင့်ခံလျှင်ရှက် ကြောက်ခြင်းမရှိစေနှင့်။ ထိုအမှုကြောင့်ခံရလျှင်
 ၁၇ ဘုရား သခင်ဂုဏ်တော်ကိုချီး မွမ်းပါလေစေ။ ဘုရားသခင်၏အိမ်
 တော်သားထို့ကိုရှေ့ဦး စွာစစ်ကြောစီရင်ရသောအချိန်ရှိပြီး။ ဝါထို့ကို
 ရှေ့ဦးစွာစစ်ကြောစီရင်လျှင်ဘုရားသခင်၏ဖေဝေလိတရားစကားကို
 နားမထောင်သောသူထို့၏ အမှုသည် အဘယ် သို့ပြီးလိမ့်မည်နည်း။
 ၁၈ ဖြောင့်မတ် သောသူသည် ကယ် တင်ခြင်းသို့ရောက် နှိုင်ခဲသည် မှန်
 လျှင်ဘုရားကိုမကိုး ကွယ်သောသူ။ အပြစ်ထင်ရှားသောသူသည်အ
 ၁၉ ဘယ်မှာပေါ်လိမ့်မည်နည်း။ ထိုကြောင့်ဘုရားသခင်၏အလိုတော်
 အတိုင်း ဆင်း ရဲခံသောသူထို့သည် ဘုရားသခင်ကိုသစ္စာ ရှိသောအ

၅ ။ရှင်ပေတရုဒြဝါဒစာပဋ္ဌမစောင်။

သက်သခင်ကဲ့သို့ မှတ်လျက်ကောင်း သောအကျင့် ကျင့်နေ၍ ကိုယ်
တော်၌ မိမိအသက်ဝိညာဉ်တို့ကို အပ်နှံပါလေစေ။

၁ သင်းအုပ်အရာ၌ ၎င်းခရစ်တော်၏ ဆင်းရဲဒုက္ခဝေဒနာကို သိမြင်သော
သက်သေ အရာ၌ ၎င်းခန့်ထားသောသူ။ ထင်ရှားစေတော်မူလတံ့သော
ဘုန်းအသရေတော်ကို ဆက်ဆံသော သူ ဖြစ်သော ငါပေတရုသည့်

၂ သင်တို့တွင်ရှိသော သင်းအုပ်ချင်းတို့ကို တောင်းပန်ပါ၏။ သင်တို့
ဆီမှာရှိသော ဘုရားသခင်၏ သိုးတော်စုကို ထိန်းခြင်းအမှုမှာ အနှိပ်
သည်မဟုတ်။ မကောင်းသော အသက်မေးခြင်းကို ပြုသည်မဟုတ်ဘဲ

၃ အလိုလို စေတနာစိတ်ရှိ၍ ကြည့်ရှုအုပ်ထိန်းကြလော့။ အဘိုးအဘိုး
အုပ်သော အသင်းတော်တို့ကို အာဏာထား၍ အစိုးတရပြုသည်မ
၄ ဟုတ်ဘဲ သိုးတော်စုရှေ့မှာ ပုံသက်သေကို ပြသောသူ ဖြစ်ကြလော့။

၅ သို့ပြုလျှင် သိုးထိန်းအကြီးပေါ်တွန်းတော်မူသော အခါ လင်တို့သည်
မညှိုးခွမ်တတ်သော ဘုန်းကြီးသော ပန်းဦးရစ်သရ ဟူ၍ ခံရကြလိမ့်
မည်။ ။ ထိုနည်းတူ။ အသက်ပျိုသောသူတို့။ အသက်ကြီး

၆ သောသူတို့၏ စကားကို နားထောင်ကြလော့။ ထိုမျှမက။ အချင်းချင်း
ထယောက်အောက် တယောက်နှိမ့်ချလျက် နေ၍ နှိမ့်ချခြင်းတည်းဟူ
သော တန်ဆာ နှင့်ကိုယ်ကို ကိုယ်ဆင်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား။

၇ ထောင်စွားစော်ကားသော သူတို့ကို ဘုရားသခင်ဆီးတားတော်မူ
၏။ စိတ်နှိမ့်ချသော သူတို့အား ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။ ထိုကြောင့်ကား

၈ လအချိန်တန်လျှင် ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကို ချီးမြှောက်တော်မူ
မည်အကြောင်း။ တန်ခိုးကြီးသော လက်တော်အောက်၌ ကိုယ်ကိုယ်
၉ နှိမ့်ချကြလော့။ သင်တို့ကို သတိနှင့်ကြည့်ရှုတော်မူသော ကြောင့် သင်

၁၀ တို့စိုးရိမ်ခြင်းအရာအားလုံးကို ကိုယ်တော်၌ အပ်နှံကြလော့။ သမ္မာ
သတိရှိလျက် မအိပ်ဘဲ စောင့်လျက် နေကြလော့။ သင်တို့ရန်သူတည်းဟူ
သော မာရ်နတ်သည် ဟောက်သောချင်သော ကဲ့သို့လှည့်လည်လျက် အ

၁၁ ဘယ်သူကို မျှနိုင်မည်နည်းဟူ၍ ရှာဖွေလျက်ရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ လူ
ပြည်အရပ်ရပ်၌ ရှိသော သင်တို့ညီအစ်ကိုများ တို့သည် ထိုသို့သော
ဆင်းရဲကို ခံကြသည် ဟု သိမှတ်လျက် ရုံကြည်ခြင်း၌ တည်၍ မာရ်နတ်

ကို ဆီးတားကြလော့။ ။ ခရစ်တော်ယေရှုအား ဖြင့်ငါတို့ကို
တာဝန်ဘုန်းအသရေတော်သို့ ခေါ်တော်မူသော။ ခပ်သိမ်းသော ကျေး
ဇူးကို ပြုတော်မူသော ဘုရားသခင်သည် ခဏဆင်းရဲခံပြီး လောသင်

။ရှင်မေတရုဩဝါဒစာဒုတိယစောင်။

- ၁၁ တို့ကိုရုံလင်တည်ကြည်ခိုင်ခံ့မြဲမြဲစေတော်မူလိမ့်မည်။ ထိုဘုရားသခင် နွိကန္တာ အဆက် ဆက်ဘုန်း အသရေ အစွမ်းသတ္တိဖြစ် စေသတည်း။
- ၁၂ အာမင်။ ။ ဝါသည့်သင်တို့ကို ထိုက် တွန်းသွေးဆောင်လျက် သင်တို့စိတ်ဆည်း ကပ်သောဤ အရာများသည် ဘုရားသခင်၏ကျေး ဇူးတော်အမှန်ဖြစ်သည် ဟုသက်သေခံလျက် ဤစာကို အကျည်းအား ဖြင့်ရေးထား သည် ဖြစ်၍ ငါစိတ်ထင် အတိုင်း သင်တို့အမှု နွိသစ္စာရှိ
- ၁၃ သောညီအစ်ကိုသိလွှာ နုလက်ဖြင့် ယခု ပေးလိုက်၏။ ဝါသားမာကျ မှစ၍ဗာဗုလန်မြို့ရှိသောသင်တို့ နှင့်အတူရွေးချယ် တော်မူသောအ
- ၁၄ သင်းတော်သည်သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။ မေတ္တာနှင့်စပ်ဆိုင်သော ခုမ်ခြင်းဖြင့်အချင်းချင်းတယောက်ကိုတယောက်နှုတ်ဆက်ကြပါ။ ခ ရပ်တော်၌ တည်သောသင်တို့ အားလုံး နွိ ညီမိသက်ခြင်း ဖြစ် စေသ တည်း။ အာမင်။

။ရှင်ပေတရုဩဝါဒစာပဌမစောင်ပြီး၏။

။ရှင်ပေတရုဩဝါဒစာဒုတိယစောင်။

- ၁ ယေရှုခရစ်၏ကျွန်။ တမန်တော် ငါ့ရှိမုန် ပေတရုက ကယ်တင်တော်မူ သောအရှင်။ ငါတို့ ဘုရားသခင်ယေရှုခရစ်၏ကုသိုလ် တော်အားဖြင့် ငါတို့ရသောရုံကြည်ခြင်းနှင့် တူသောရုံကြည်ခြင်းအမြတ်ကိုရသော
- ၂ သူတို့အားကြားလိုက်ပါ၏။ ဘုရားသခင်ကိုငင်ငါတို့သခင်ယေရှုကို ငင်သိသောညာဏ်အားဖြင့်ကျေးဇူးတော်နှင့်ညီမိသက်ခြင်းသင်တို့
- ၃ နွိများပြားပါစေသော။ ။ ထိုသို့နှင့် အညီ ငါတို့ကို ဘုန်းတန် ခိုးတော်နှင့်ခေါ်တော်မူသော သူကိုသိသောညာဏ်အားဖြင့်ငါတို့အား အသက်ရှင်ခြင်း။ ဘုရားဝတ်၌ မွှေလျော်ခြင်း နှင့်စပ်ဆိုင် သောအရာ
- ၄ အားလုံး တို့ကို ဘုရားတန်ခိုး တော်သည် ပေးသနားတော်မူပြီး။ ထို သို့သောအားဖြင့်လည်းအလွန်ကြီးမြတ်၍အဖိုးထိုက် သောဂတိများ ကိုငါတို့၌အပ်ပေးတော်မူပြီး။ အကြောင်းမူကား။ ထိုဂတိတော်များကို အစွဲပြု၍သင်တို့သည် လောကီတပ် မက်ခြင်းအညစ် အကြေးနှင့်ကင်း လွတ်သဖြင့်ဘုရားပကတိကိုဆက်ဆံသော သူဖြစ်ကြမည်အကြောင်း
- ၅ တည်း။ ထိုသို့အလိုငှါသင်တို့သည်ရုံကြည်ခြင်း၌ရဲရင့်ခြင်းကိုငင်ရဲ

၁။ ရှင်ပေတရုတ်ကြွဝါဒစာဒုတိယစောင်။

၆ ရင့်ခြင်း၌ ပညာကို၎င်း။ ဗညာ၌ ကာမဂုဏ် ချမ်းတည်းခြင်း ကို၎င်း။
 ၇ ကာမဂုဏ်ချစ်တည်းခြင်း၌သည်းခံခြင်းကို၎င်း။ သည်းခံခြင်း၌ဘုရား
 ၈ ဝတ်မွေ့လျော်ခြင်းကို၎င်း။ ဘုရားဝတ်မွေ့လျော်ခြင်း၌ညီအစ်ကိုစုံ
 ၉ မက်ခြင်းကို၎င်းညီအစ်ကိုစုံမက်ခြင်း၌ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို ၎င်းအဖွဲ့
 ၁၀ ကျိုးစားအားထုတ်၍ ထပ်ဆင့် ကြွလော့။ အကြောင်း မူကား။ ထိုပါရ
 ၁၁ မီထိုသည့်သင်တို့၌ရှိ၍ ကြွယ်ဝလျှင်ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်ကိုသိကွမ်
 ၁၂ ခြင်း၌မပျင်းရိအောင် ၎င်း အကျိုးမဲ့မဖြစ် ရအောင် ၎င်း ပြုပြင်တတ်ကြ
 ၁၃ ၏။ ထိုပါရမီကင်း သောသူမူကား မျက်စိကန်း ၏။ ကိုယ်မျက်စိကို
 ၁၄ ကိုယ်ပိတ်၏။ မိမိအပြစ်ဟောင်းဆေးကြောကြောင်းကိုမေ့လျော့၏။
 ၁၅ ထိုကြောင့်ညီအစ်ကိုတို့။ သင်တို့ခံရသောခေါ်ခြင်း။ ရွေးချယ်ခြင်းကို
 ၁၆ တည်မြဲစေအောင်သာ၍ ကျိုးစားအားထုတ် ကြွလော့။ သို့ပြုလျှင်ရွေး
 ၁၇ လျော့ခြင်းနှင့်အစည်ကင်းလွတ်သည်ဖြစ်၍ ငါတို့ကိုကယ်တင်တော်မူ
 ၁၈ သောသခင်ယေရှုခရစ်၏ ထာဝရနိုင်ငံတော်ထဲသို့ဝင်စားခြင်းအခွင့်
 ၁၉ ကိုသင်တို့အား ကြွယ်ဝစွာပေးသနားတော်မူလတံ့။ ။ ထိုကြောင့်
 ၂၀ ယခုဟောသောသမ္မာတရားကိုသင်တို့သည် နားလည်၍ တည်ကြည်ခြင်း
 ၂၁ ရှိသော်လည်း ဤသို့သောစကားများ နှင့်သင်တို့ကိုအစဉ်မပြတ်သတိ
 ၂၂ ပေးမည့် ဟုဇါမမေ့မလျော့။ သဘောထားလျက်ရှိ၏။ ငါတို့သခင်ယေရှု
 ၂၃ ခရစ်သည် ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသည် အတိုင်း ငါတည်း နေရာကွဲကို
 ၂၄ ကြာမမြင့်ငါပြစ်သွားရမည်အရာကိုငါသိမှတ်၍ ဤတံ၌ရှိနေစဉ်ကာ
 ၂၅ လပတ်လုံး သင်တို့ကိုသတိပေး၍ နှိုးဆော်အပ်သည် ဟုငါသဘောရှိ
 ၂၆ ၏။ ထိုမှတပါး။ ငါတို့ထေသောနောက်သင်တို့သည် ဤအရာများကိုအ
 ၂၇ စဉ်မှတ်မိရအောင် ငါကျိုးစားအားထုတ်မည်။ ။ ငါတို့သခင်
 ၂၈ ယေရှုခရစ်၏ တန်ခိုး တော်ကို ၎င်း ကြွလာတော်မူခြင်းကို ၎င်းသင်တို့
 ၂၉ အား ကြား ပြောသောအခါ ငါတို့သည် ပရိယာယ် နှင့်ပြင်ဆင်သော
 ၃၀ ဣာဒိစကားကိုမလိုက်။ ဘုန်းအာနုဘော်တော်ကို ကိုယ်တိုင်မြင် သော
 ၃၁ သူဖြစ်ကြ၏။ အဘယ်သို့နည်း ဟူမူကား။ ဤသူသည် ငါ နှစ် သက်
 ၃၂ မြတ် နိုးရာ ငါချစ်သားပေတည်း ဟူသော အသံ တော်သည် ထူးမြတ်
 ၃၃ သောအရောင် အဝါတော် ထဲကထို သခင် ဆီသို့ရောက် သောအခါ
 ၃၄ မည်းတော်ဘုရားသခင်အထံတော်မှ ဂုဏ်အသရေ။ ဘုန်း အာနုဘော်
 ၃၅ ကို ခံရတော်မူ၏။ သန့်ရှင်းသောတောင်ပေါ်မှာ သခင်ဘုရားနှင့်အ
 ၃၆ တူငါတို့ရှိစည် ကောင်း ကင်ကရောက် သောထို အသံတော် ကို ငါတို့

၁၉ ကြားရကြ၏။ ။ ထိုမှတစ်ပါး။ သာ၍ မြဲမြံသော အနာဂတ်ကြီး
 စကား တော် ငါတို့ နှိနှိုင်းသေး၏။ စိတ်နှစ် လုံး အထဲ၌ အာရုဏ် တက်၍
 ကြယ်နီပေါ်ထွက်သည် ကာလတိုင် အောင်ထို အနာဂတ် ကြီး စကားတော်
 ကို မှောင်မိုက်သော အရပ်၌ ထွန်းလင်းသော ဆီမီးကဲ့သို့ မှတ်၍ သင်ထို
 ၂၀ သည် အမှီပြုသင့်ကြ၏။ ကျမ်းစာပါသော အနာဂတ် ကြီး စကားမည်သည်
 ကား ကိုယ်အလိုအလျောက် အနက်မပေါ်သည် ဟု ရှေးဦး စွာ သိမှတ်ကြ
 ၂၁ နေ့။ အကြောင်းမူကား။ အနာဂတ် ကြီး စကားသည် လူအလို အားဖြင့် စီ
 ရင်သူးသည် မဟုတ်။ ဘုရားသခင်၏ လူစင်တို့သည် သန့်ရှင်းသော ဝိ
 ညည်တော်၏ ထိုက်တွန်းတော်မူခြင်းကို ခံ၍ ဟောပြောကြ၏။

၁ သို့သော်လည်း ယခုလူတို့တွင် ပရောဖက် ရောင်ဆောင် သော သူရှိကြ
 ၏။ ထို နည်းတူ။ သင်တို့ တွင် မိစ္ဆာဆရာ ရှိကြလိမ့် မည်။ ထိုဆရာတို့
 သည် ဖျက်ဆီးတတ် သော မိစ္ဆာ ဗိဒ္ဓိ အယူများ ကို ပရိယာယ် အားဖြင့်
 သွင်း၍ မိမိတို့ကို ဝယ်တော် မူသော အရှင်ကို ညည်းဖယ် လျက် မိမိတို့
 အပေါ်၌ လျင် စွာ သော ဖျက် ဆီးခြင်း ကို သင့်ရောက် စေသော သူပေ
 ၂ တည်း။ သူတို့ ညစ်ညူး သော အကျင့်စေ့တို့ ကို အများသော သူတို့
 သည် လိုက်သော အားဖြင့် သမ္မာ တရားလမ် အသရေသည် ဖျက်စီးရ
 ၃ လိမ့်မည်။ သူတို့သည် လောဘဗွန်ကျူးလျက် ချော့ မော့သော စကား
 နှင့် သင်တို့ ကို ကုန်သွယ် ကြလိမ့်မည်။ သူတို့အပြစ်စီ ရင်ခြင်း သည်
 ၄ ရှေ့ကာလမှ စ၍ မနွှဲမဖင့်။ သူတို့ဖျက် ဆီး ခြင်း သည် လည်း အိပ်မ
 ပြော်။ ။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ပြစ်မှားသော
 ကောင်းကင်တမန်တို့ ကို ဘုရားသခင်သည် နှစ်မြောထော်မမူဘဲ တာ
 တရုတ်ရဲထဲ သို့ ချလိုက် ပြီးမှ စစ်ကြော စီရင်ခြင်းအလို ငှါချုပ် ထား၍
 ၅ မှောင်မိုက်သံကြီးဖြင့် ချဉ်နှောင်တော်မူ၏။ ရှေးလောကခတ်ကိုလည်း
 နှစ်မြောထော်မမူဘဲ ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားကို ဟောသော နေ့နှင့်
 ၆ လူချနှစ်ယောက်တို့ ကို စောင့်မတော်မူ၍ ဘုရားကို မကျိုးကွယ် သော
 လောကီသားအပေါင်းတို့ကို ရေလွှမ်းမိုး စေတော်မူ၏။ သောဒုံမြို့ဂေါ
 မောရမြို့တို့ကို မီးရှို့၍ ဖျက်ဆီးရာ ဒါဏ်စီရင်တော် မူသဖြင့် နောက်၌
 ၇ မတရား သော အကျင့်ကို ကျင့် အံ့သော သူတို့ အား ပုံသက် သေထား
 တော်မူ၏။ ထိုအခါ မတရားသော သူတို့၏ ညစ်ညူးရာ အကျင့်အား
 ဖြင့်နှောင့်ရှက်ခြင်းကို ခံရသော သူ။ ဖြောင့်မတ်သော လောကီကယ်

၂ ။ရှင်ပေတရုဩဝါဒစာဒုတိယစောင်။

- ၇ နှုတ်တော်မူ၏။ ထိုဖြောင့်မတ်သော သူသည်မတရားသောသူတို့ တွင်နေ၍ မျက်စိမြင် လျက်နားကြားလျက်သူတို့၏မတရားသောအမှု များအားဖြင့်နေ့ထိုင်းမပြတ်မိမိဖြောင့်မတ်သောစိတ်နှစ်လုံးကိုဖြင့်
- ၈ စွာညည်းဆဲလေ၏။ ဘုရားဝတ်၌ ရှေ့လျော်သော သူတို့ကိုစုံစမ်း နှောင့်ရှက်ခြင်းအထဲကကယ်နှုတ်ခြင်းငှါ ၎င်းမတရားသောသူတို့သည်
- ၁၀ ဒါဏ်ခံမည်အကြောင်း။ ညှစ်သူ့စေသောတပ်မက်ခြင်းနှင့်တကွဇာ တိပကတိအထိုင်းကျင့်၍အာဏာစက် ကိုမထိမဲ့မြင်ပြုသော သူတို့ သည် အထူးသဖြင့်ဒါဏ်ခံမည် အကြောင်း။ တရားစီရင်သောနေ့အ
- ၁၁ ဖို့ချုပ်ထားခြင်းငှါ ၎င်းထာဝရဘုရား တတ်နိုင် တော်မူ၏။
 ။ထိုသူတို့သည် ရဲရင့် လျက် ကိုယ်အလိုကို သာလိုက် လျက်သန်း တန်ခိုးရှိသော သူတို့ကိုကဲ့ရဲ့ဝံ့ကြ၏။ ကောင်းကင်တမန် ထို မူကားသူ တို့ထက် နှိပ်အားတန်ခိုးကြီးသော်လည်းထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌သူ
- ၁၂ တို့အားကဲ့ရဲ့စွာ သော ပြစ်တင်ခြင်း ကိုမပြုကြ။ သူတို့မူကားဖမ်း၍ ဖျက်ဆီးဖို့ရာဖန်ဆင်းအပ်သောထိရိစ္ဆာန်သက်သက်ကဲ့သို့မိမိထိုရိုး မလည်သောအရာကိုကဲ့ရဲ့လျက်မိမိတို့ဖောက်ပြန်ပျက်စီးသောအားဖြင့် အကုန်အစင်ဖျက်ဆီးခြင်းသို့ရောက်၍မတရားသောအမှု၏အပြစ်ကို
- ၁၃ ခံရကြလိမ့်မည်။ နေ့အချိန်၌ပင်ကာမရုဏ်ခံစားလွန်းခြင်းအမှုသည် ပျော်ရွှေရာ ဖြစ်သည်ဟု သူတို့သ ဘော့ ရှိ၏။ သင်တို့နှင့်အတူစား သောက်ပွဲလုပ်သောအခါမိမိတို့မှားရွင်းသောသဘောနှင့်ကာမရုဏ်
- ၁၄ ခံစားလွန်း၍သင်တို့၌ အညစ်အကြေးအစွန်းအကွက် ဖြစ်ကြ၏။ သူ တို့သည်သုမယားကိုပြစ်မှားသောကိလေသာနှင့်ပြည့်စုံသောမျက်စိ ရှိ၍ဒုစရိုက်ကိုမပြုဘဲမနေနိုင်ကြ။ စိတ်နှစ်လုံးမတည် သောသူတို့ကို အပြစ်သို့ သွေးဆောင်ကြ၏။ လောဘ ဣန္ဒြေ ဘျူးခြင်း နှစ်ကျင်လည်၍
- ၁၅ ကျိန်ဆိုတော်မူခြင်း၏ သားဖြစ် ကြ၏။ ဖြောင့်မတ်သောလမ်းထဲက
- ၁၆ ထွက်၍လွဲသွားသဖြင့်ဗောဓိသောသားဗာလံ၏လမ်းကိုလိုက်ကြ၏။ ထိုဗာလံသည် မတရားသောအမှု၏အခက်တပ်မက်၍ မိမိဒုစရိုက်အ တွက်ဆုမွှာခြင်းကိုခံရ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။ စကားမပြောနိုင် သောမြဲသဉ်လူဘာသာအားဖြင့်မြွက်၍ ဘိပရောဇက၏ မိုက်မဲခြင်း
- ၁၇ ကိုမြစ်တားလေ၏။ ။ထိုသူတို့သည်ရေမရှိသောခရထွင်း ကဲ့သို့၎င်းလေထိုက်သွားသောမိဗန်းတိမ်ကဲ့သို့၎င်းဖြစ် ကြ၏။ သူတို့အ
- ၁၈ ဖို့တခဲနက်သောထာဝရမှောင်မိုက်အတိသို့ထားလျက်ရှိ၏။ အဘယ်

။ ဂှင်ပေတရုဩဝါဒစာဒုတိယစောင်။

၃

ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ မှား ရွင်းခြင်း နှိုကျင်လည်သောသူတို့ အထဲက
 ဝမ်းထွက်လှသောသူတို့ကို ထောင်စွား သောအချည်း နှိုးစကား ပြော
 သည် နှင့် ဇာတိပကတိကပ် မက်ခြင်း။ ကိလေသာအစွန့်ကျိုး ခြင်း အား
 ၁၈ ဖြင့်အပြစ်သို့သွေးဆောင်ကတ်ကြ၏။ ထွက်ခြင်းအ နှင့်ရှိအပ်သည့်ဟု
 ဝန်ခံလျက်ပင်ဖောက်ပြန် ပုပ်စပ်ခြင်း ၏ကျန်ဖြစ်ကြ၏။ အဘယ်သို့
 ၂၀ နည်းဟူမူကား။ လူကို နိုင်သောအရာသည် လူ၏သခင်ဖြစ်၏။ ကယ်
 တင်တော်မူသောအရှင်သခင်ယေရှုခရစ်ကို သိကျွမ်းခြင်းအားဖြင့်လေ့
 ကိညစ်ညူး ခြင်း နှင့်ကင်း လွတ်ပြီး မှတဖန် ကျော့မိ၍ ရှုံးလျှင်နောက်
 ၂၁ ဖြစ်ဟံသည်ရှေ့ဖြစ်ဟံထက်သာ၍ ဆိုး၏။ ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရား
 လမ်းကို သိ၍ မိမိခံခဲ့ပြီး သောသန့်ရှင်း သောပညတ်ကိုတဖန်စွန့်ပြစ်
 သည်ထက်ထိုတရားလမ်းကိုမသိဘဲနေသော်သာ၍ကောင်း၏။ ခွေး
 ၂၂ သည်မိမိအန်ဖတ်ကိုပြန်၍စား၏။ ဝက်သည်လည်းဆေးပြီးမှနှံတွင်
 လူးပြန်၏ဟုမှန်သောစကားပုံသည်ထိုသူတို့နှိုပြည့်စုံသတည်း။

၁၂၂ ချစ်သူတို့။ ဤဒုတိယဩဝါဒစာကိုသင် တို့ဆီသို့ယခုငါရေး ၍ ပေး
 လိုက် ၏။ သန့် ရှင်းသောပရောဖက် တို့သည် အထက် ကဟောပြော
 သောစကားများကို ၎င်းကယ်တင် တော်မူသောအရှင်သခင်၏တမန်
 တော် ဖြစ်သောငါတို့၏ ပညတ် ကို ၎င်း သင်တို့သည်အောင်း မေ့စေ
 ခြင်းငှါ ဤ စာနှစ်စောင် နှိုသင် တို့၏ ကြည်ဖြူသောစိတ်စိညည်တို့ကို
 ၃ ငါသတိပေး ၍ နှိုးဆော်၏။ ရှေ့ဦး စွာသိမှတ်အပ် သောအရာဟူမူ
 ကား။ နောက်ဆုံးကာလ နှိုကဲ့ရဲ့တတ်သောသူတို့သည် မိမိတို့တပ်မက်
 ၄ ခြင်း အတိုင်းကျင့် နေ၍ သခင်ဘုရား ကြွလာမည် ဟုဂတိတော်အ
 ဘယ် မှာရှိသနည်း။ ဘိုး ဘေးများ အိပ်ပြော် သောနောက် ခပ်သိမ်း
 သောအရာတို့သည် ဖန်ဆင်း စကရှိသကဲ့သို့နေမြဲ နေ၏ဟုဆို၍ကဲ့ရဲ့
 ၅ ခြင်းနှင့်တကွပေါ်လာကြလိမ့်မည်။ ရှေးကာလနှိုခိုဗန်းကောင်းကင်ကို
 ၎င်းရေထဲကထွက်၍ရေဖြင့် တည်သောမြေကြီးကို ၎င်းဘုရားသခင်၏
 ၆ နှုတ်ကပတ်တော်သည်ဖြစ် စေတော်မူကြောင်း။ ဖြစ်ဘူးသောလော
 ကဓာတ်ကိုထိုသို့အားဖြင့်ရေနှင့်အွယ်မြှုပ်၍ပျက်စီး ကြောင်းကိုသူတို့
 ၇ သည်မှတ်မိချင်သောစိတ်မရှိကြ။ ယခုရှိသောခိုဗန်းကောင်းကင်နှင့်
 မြေကြီးသည်ကားတရားဆုံးဖြတ်၍ အဓမ္မလူတို့ကိုပျက်ဆီးသောနေ့
 ၈ ဖိုင်အောင်ထို နှုတ်ကပတ်တော်အားဖြင့်သို့ ထားလျက်မီး ရှိုခြင်းအ

၈ မှီအလိုငှါနေရပ်သတည်း။ ။ချစ်သူတို့။ထာဝရဘုရားမှာ
 ကာလတရက်သည်အနှစ်တထောင်ကဲ့သို့၎င်းအနှစ်တထောင်သည်တ
 ၉ ရက်ကဲ့သို့၎င်းဖြစ်သည်အရာတရ ကိုမရေ့လျော့ကြနှင့်။ လူအချို့တို့
 သည်နှေးခြင်းကိုမှတ်သည်အထိုင်းထာဝရဘုရားသည်ဂတိတော်အ
 ရာမှာနှေးတော်မမူ။ ငါတို့တွင် အဘယ်သူမျှမပျက်စီးဘဲအားလုံးတို့
 သည်နောင်တရစေခြင်းငှါအလိုတော်ရှိသဖြင့် ငါတို့ကိုသည်းခံတော်
 ၁၀ မူ၏။ ထာဝရဘုရား၏နှေးသည်သူမိုးကဲ့သို့ရောက်လာလိမ့်မည်။ထို
 နှေ နှိ ချိမ်းကောင်းကင်သည်ကြီးစွာ သောအသံ နှင့်တကွ ပျောက်
 သွားလိမ့်မည်။လောကဓာတ်တို့သည်ပူအားကြီး၍ပျက်လိမ့်မည်။မြေ
 ၁၁ ကြီးကိုယ်မှစ၍မြေကြီးပေါ်မှာဖန်ဆင်းတည်လှင်သမျှသောအရာတို့
 ၁၂ သည် ကုန်စင်မည် မှန်သောကြောင့် ချိမ်းကောင်းကင်သည်မီးနှင့်
 ပျက်၍လောကဓာတ်တို့သည်ပူအားကြီးသည်နှင့်အရည်ကြိုသောနှေ
 တည်းဟူသောဘုရားသခင်နှေရောက်မည်ဟုသင်တို့သည် မျှော်လင့်
 တောင့်တ၍သန့်ရှင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်ခြင်း။ ဘုရားဝတ်နှိဇ္ဈေဇျော်
 ၁၃ ခြင်းအားဖြင့်အဘယ်သို့သောသူဖြစ်အပ်ကြသနည်း။ ထိုသို့အား
 လုံးပျက်သော်လည်းဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားတည်နေရာချိမ်းကောင်း
 ကင်သစ်နှင့်မြေကြီးသစ်ကိုငါတို့သည် ဂတိတော်နှင့် အညီမျှော်လင့်
 ၁၄ ကြ၏။ ။ထိုသို့မျှော်လင့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ချစ်သူတို့။သင်တို့
 သည်အညစ်အကြေးနှင့်ကင်းစင်၍အဘယ်အပြစ်မျှမပါဘဲရှေ့တော်
 ၁၅ ငါတို့ချစ်သောညီအစ်ကိုပေါလုသည်မိမိ ခံရသောညာဏ်ပညာအ
 တိုင်းသင်တို့ဆီသို့ရေး၍ပေးလိုက်သောစာ နှိ ၎င်း သူသည် ဤအရာ
 များကိုပြော၍စီရင်သောဩဝါဒစာအားလုံးနှိ ၎င်းပါသည် နှင့်အညီ
 ငါတို့သခင်ဘုရားသည်းခံတော်မူခြင်းသည်ကယ်တင်မဉ်အကြောင်း
 ၁၆ ဖြစ်သည်ဟုမှတ်ကြလော့။ ထိုစာ နှိ ခက်ခဲသောအရာအချို့ရှိ၏။မ
 တတ်သောသူ။ တည်ကြည်ခြင်း မရှိသောသူတို့သည်ကိုယ်ကိုယ်
 ဖျက်ဆီးလျက်ထိုအရာမှစ၍ကြွင်းသောကျမ်းစာအနက်ကိုမှောက်လှန်
 ၁၇ တတ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ချစ်သူတို့။ မတရားသောသူတို့ ၏ပရိယာယ်
 အားဖြင့်သင်တို့သည်လည်းသွေးဆောင်ရာမှာပါ၍ကိုယ်တည်ကြည်
 ခြင်းမှမရွေးလျော့မည်အကြောင်း။ ဤအရာ များကိုသိ နှင့် လျက်ကိုယ်

၁၀ ကိုကိုယ်စားပြုကြလော့။ ကျေးဇူးတော်ခွင့်ငါတို့ကိုယ်စားပြု
တော်မူသောသခင်ယေရှုခရစ်ကိုယ်ကျမ်းခြင်းနှင့် ကြီးပွားကြလော့။
ထိုသခင် နှင့် ယခု မှစ၍ ထာဝရနေ့ ပတ်လုံးအသေဖြစ်စေသ
တည်း။ အာမင်။

၂၅၂။ ။

၂၅၃။ ။

၁ အသက်နှင့်ပြည့်စုံလျက်ရှေ့ဦးစွာ မှစ၍ ဤတော်မူသောနှုတ်ကပတ်
တော်ကိုငါတို့သည်နားကြားလျက်မျက်စိနှင့် မြင်လျက်စေ့စေ့ကြည့်ရှု
လျက်လက်နှင့်စမ်းသပ်လျက်ရှိသည်ဖြစ်၍သင်တို့အားပြသကြ၏။
၂ ထိုအသက်သည်ထင်ရှားရှိခဲ့ပြီး။ ငါတို့လည်းမြင်ရပြီး။ ခမည်းတော်
နှင့်အတူရှိဘူး ၍ ငါတို့အားထင်ရှားခဲ့ပြီးသောထိုထာဝရအသက်ကို
၃ ငါတို့သည်သင်တို့အားလက်ဝေခံ၍ပြသကြ၏။ ငါတို့သည်ခမည်း
တော်နှင့်ငင်သားတော်ယေရှုခရစ်နှင့်ငင်မိတ်သဟာယဖွဲ့ခြင်းရှိသည့်
၄ ဖြစ်၍သင်တို့သည် ငါတို့နှင့် မိတ်သဟာယဖွဲ့ခြင်းရှိ ရအောင် ငါတို့
၅ ကြားမြင်ရသောအရာကို သင်တို့အား ပြ သကြ၏။ သင်တို့၏ဝမ်း
မြောက်ခြင်း ပြည့်စုံရအောင်လည်း ထိုအရာများ ကိုငါတို့သည်ရေး
၆ ထား၍ကြားလိုက်ကြ၏။ ထိုနှုတ်ကပတ်တော်ထံငါတို့
၇ သည့်ကြားရ၍သင်တို့အားပြသသောတရားစကားဟူမူကား။ ဘုရား
သခင်သည်အလင်းဖြစ်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်နှိမ့်မောင့်ခိုက်အလျှင်း
၈ မရှိ။ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်နှင့် မိတ်သဟာယဖွဲ့ပြီးဟုမောင့်ခိုက်
နှိကျင်လည် လျက်ပင် ငါတို့ဆိုလျှင် သမ္မာတရားကို မကျင့်။ မုသာစ
၉ ကားကိုပြောသောသူဖြစ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် အလင်း နှင့် ဤ
တော်မူသကဲ့သို့ငါတို့သည် အလင်းနှိကျင်လည်လျှင်အချင်းချင်း မိတ်
၁၀ သဟာယဖွဲ့ခြင်းရှိကြသည်ဖြစ်၍ဘုရားသခင်၏သားတော်ယေရှုခ
ရစ်၏အသွေးတော်သည်ငါတို့၏ အပြစ်အားလုံးကိုဆေးကြောတော်
မူ၏။ ကိုယ်အပြစ်မရှိဟုငါတို့ဆိုလျှင် ကိုယ်ကိုကိုယ်လှည့် စား ၍
၁၁ ငါတို့ နှင့် သမ္မာ တရား မရှိ။ ကိုယ်အပြစ်တို့ကို ငါတို့ သည် ဖော်ပြ
တောင်းပန်လျှင်ငါတို့အပြစ်များကိုထွတ်၍ဒုစရိုက်အားလုံးနှင့်ကင်း

၂ ။ရှင်ယောဟန်ဩဝါဒစာ။

၁၀ စေခြင်းငှါဘုရားသခင်သည်သစ္စာတရားနှင့်၎င်းဖြင့်မတ်ခြင်းတ
 ၁၀ ရားနှင့်၎င်းပြည့်စုံတော်မူ၏။ ဒုစရိုက်ကိုမဂြိုဟ်းဟုဝါထိုဆိုလျှင်ဘု
 ၁ ရားသခင်ကိုမုသာအပြစ်တင်ကြ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်လည်းဝါထိုနှိုမ
 ၁ ရှိ။ ။ချစ်သားထို။သင်ထိုသည်ဒုစရိုက်ကိုမဂြိုဟ်းအောင်၍
 အရာများကိုဝါရေး၍ကြားထိုက်၏။ တစုံတယောက်သောသူသည်ဒု
 စရိုက်ကိုမဂြိုဟ်းဖြင့်မတ်ခတ်မူသောယောရှုခရစ်တည်းဟူသော
 ၂ ဝါထိုအမှုစောင့်သခင်သည်ခမည်းတော်ထံရှိတော်မူ၏။ ထိုသခင်
 ၂ သည်ဝါထို၏အပြစ်မကလောက်သားအပေါင်းထို၏အပြစ်ဖြေရာ
 ၃ လမ်ဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုသခင်ကိုဝါထိုသိကျွမ်းသည်ကိုအဘယ်ထို
 သိရသနည်းဟူမူကားပညတ်တော်ထိုကိုစောင့်ရှောက်လျှင်သိရကြ
 ၄ ၏။ ထိုသခင်ကိုဝါထိုသိ၏ဟုပညတ်တော်ထိုကိုမစောင့်ဘဲလျက်ဆို
 သောသူသည်မုသာစကားကိုပြော၏။သမ္မာတရားလည်းသူနှိုမရှိ။
 ၅ ထိုသခင်၏စကားတော်ကိုနားထောင်သောသူမည်သည့်ကားဘုရား
 သခင်ကိုချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့်အမှန်ပြည့်စုံ၏။ဝါထိုသည်ထိုသခင်နှိုရှိ
 ၆ ကြောင်းကိုထိုသို့အားဖြင့်ဝါထိုသိရကြ၏။ ထိုသခင်နှိုဝါထို၏ဟု
 ဆိုသောသူသည်ထိုသခင်ကျင့်တော်မူသည်နည်းတူကျင့်ရသတည်း။
 ၇ ။ချစ်သူထို။သင်ထိုအားဝါရေးထားသောပညတ်သည်ပညတ်
 သစ်မဟုတ်။ရှေးဦးစွာမှစ၍သင်ထိုနှိုရှိသောပညတ်ဟောင်းဖြစ်၏။
 ပညတ်ဟောင်းကားရှေးဦးစွာမှစ၍သင်ထိုသည်ကြားရသောဒေသ
 ၈ နာတော်ပင်ဖြစ်၏။ တဖန်ထို။ပညတ်သစ်ကိုသင်ထိုအားဝါရေး
 ထား၏။ထိုသခင်အားဖြင့်၎င်းသင်ထိုအားဖြင့်၎င်းအသစ်မှန်ပေ၏။
 အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ မှောင်မိုက်ပျောက်လွင့်သည်ဖြစ်၍
 ၉ မှန်သောအလင်းသည်ထွန်းတောက်ခြင်းရှိ၏။ မိမိညီအစ်ကိုကိုမှန်း
 လျက်ပင်အလင်းနှိုဝါရှိ၏ဟုဆိုသောသူသည်ဟုတ်တိုင်အောင်မှောင်
 ၁၀ မိုက်နှိုရှိသေး၏။ မိမိညီအစ်ကိုကိုချစ်သောသူသည်အလင်းနှိုတည်
 ၁၁ နေ၏။ထိုမိမိ၏လဲစရာအကြောင်းသူနှိုမရှိ။ မိမိညီအစ်ကိုကိုမှန်းသော
 သူသည်မှောင်မိုက်နှိုရှိ၏။မှောင်မိုက်နှိုလည်းကျင်လည်သွားလာ၏။
 မှောင်မိုက်ကြောင့်သူ၏မျက်စိမမြင်နိုင်သဖြင့်အဘယ်ဆီထိုကိုယ်
 သွားမှန်းကိုကိုယ်မသိ။

၁၂ ချစ်သားထို။သင်ထိုသည်ထိုသခင်အားဖြင့်အပြစ်များနှင့်ကင်းလွတ်

- ၁၃ သော့ကြောင့်သင်တို့အားငါရေး၍ကြားလိုက်၏။ အဖတို့သင်တို့။ သင်္ဃာ
ရှေ့ဦးစွာမှစ၍ ရှိတော်မူသောသူ ကို သိသော့ကြောင့်သင်တို့အားငါ
ရေး၍ကြားလိုက်၏။ လူပျိုတို့။ သင်တို့သည်မာရ်နတ်ကိုအောင်သော့
ကြောင့်သင်တို့အားငါရေး၍ကြားလိုက်၏။ သူငယ်တို့။ သင်တို့သည်
ခမည်းတော်ကိုသိသော့ကြောင့်သင်တို့အားငါရေး၍ကြားလိုက်၏။
- ၁၄ အဖကို။ သင်တို့သည်ရှေ့ဦးစွာမှစ၍ ရှိတော်မူသောသူ ကို သိသော့
ကြောင့်သင်တို့အားငါရေး၍ကြားလိုက်ခဲ့ပြီး။ လူပျိုတို့။ သင်တို့သည်
ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံ၍ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော် ၌ မှီဝဲဆည်း
ကပ်သဖြင့် မာရ်နတ် ကို အောင်သော့ကြောင့် သင်တို့အား ငါရေး၍
- ၁၅ ကြားလိုက်ခဲ့ပြီး။ လောကကို၎င်းလောက၌ရှိသောအရာတို့ကို၎င်း ၎င်း မ
ချစ်ကြနှင့်။ မည်သောသူသည်လောကကိုချစ်လျှင် ထိုသူ ၌ ခမည်း
၁၆ တော်ကိုချစ်ခြင်းမေတ္တာမရှိ။ ကိုယ်ကာယတပ်မက်ခြင်း။ မျက်စိတပ်
မက်ခြင်း။ လောကီစည်းစိမ် ၌ ကြွားဝါခြင်းမှစ၍လောက၌ရှိသမျှတို့
၁၇ သည်ခမည်းတော်နှင့်မစပ်ဆိုင်။ လောကနှင့်သာစပ်ဆိုင်ကြ၏။ လော
ကနှင့်လောကတပ်မက်ခြင်းသည် ရှေ့သွားကွယ်ပျောက်တတ်၏။ ဘု
ရားသခင်၏အလိုတော်နှင့်အညီကျင့်သော သူသည် နိစ္စထာဝရတည်
၁၈ ၏။ ။ချစ်သားတို့။ ယခုကာလကားနောက်ဆုံးကာလဖြစ်၏။
ခရစ်ရန်သူပေါ်လာကြောင်း ကိုသင်တို့ကြားရသည်အထိမ်းယခုပင်
ခရစ်ရန်သူအများရှိကြ၏။ ထိုကြောင့်ယခုကာလသည် နောက်ဆုံးကာ
၁၉ လဖြစ်မှန်းကိုသိရ၏။ ထိုသူတို့သည်ငါတို့ထံမှထွက်သွား၏။ သို့ဆို
သော်အထက်ကငါတို့နှင့်မစပ်ဆိုင်ကြ။ ငါတို့နှင့်စပ်ဆိုင်လျှင်ငါတို့နှင့်
အတူနေလိမ့်မည်။ ထိုသူအားလုံးတို့သည်ငါတို့နှင့်မစပ်ဆိုင်ကြောင်း
၂၀ ထင်ရှားစေခြင်းငှါငါတို့ထံမှထွက်သွားကြ၏။ သင်တို့သည်သန့်ရှင်း
၂၁ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို သိရကြ၏။ သမ္မာတရားကိုသင်တို့မသိ
သော့ကြောင့်ငါရေး၍ကြားလိုက်သည်မဟုတ်။ သမ္မာတရားကို၎င်းမု
သာစကားရှိသမျှကိုသည်သမ္မာတရားနှင့်မစပ်ဆိုင်သည်ကို ၎င်း သိ
၂၂ သော့ကြောင့်သင်တို့အားငါရေး၍ ကြားလိုက်၏။ မုသာစကားကို
ပြောသောသူကား။ အချားသူမဟုတ်။ ယေရှုသည်ခရစ်တော်ဖြစ်မှန်း
ကိုညှင်းသောသူပေတည်း။ ခမည်းတော်ကို၎င်းသားတော်ကို၎င်းညှင်း
၂၃ ပယ်သောသူသည် ခရစ် ရန်သူဖြစ်၏။ သားတော် ကိုညှင်းမယ်

၂၃ ။ရှင်ယောဟန်ဩဝါဒစာ။

သောသူမည်သည်ကားခမည်းတော်ကိုမသိ။ သားတော်ကိုဝန်ခံသော
 ၂၄ သူမည်သည်ကားခမည်းတော်ကိုသိ၏။ ထိုကြောင့်သင်ထိုသည်ရှေ့
 ဦးစွာမှစ၍ ကြားရသောဒေသနာကိုသင်တို့၌ တည်စေကြလော့။ ထို
 ၂၅ ဒေသနာသည်သင်တို့၌ တည် လျှင်သင်တို့ သည်သားတော် ၌ ၎င်းခ
 မည်းတော်၌၎င်းတည်ရကြလိမ့်မည်။ ။ ငါတို့အားပေးတော်မူ
 သောဂတိတော်မူကားထာဝရအသက်ကိုဝန်ခံတော်မူသောဂတိတော်
 ၂၆ ပေတည်း။ သင်တို့ကို လှည့်စားသောသူတို့၏အကြောင်းကို ဤထို
 ၂၇ ငါရေး၍ သင်တို့ အားကြား လိုက်၏။ သို့သော်လည်း သင်တို့သည်
 သန့်ရှင်းတော်မူသောသူ၏ လက်မှ ခံ ရသော ဘိသိတ်ကျေးဇူးတော်
 သည်သင်တို့၌တည်သည်ဖြစ်၍အဘယ်သူ မှသင်တို့ ကိုဆုမ္မဏ္ဍဩဝါဒ
 ပေးစေခြင်းငှါသင်တို့ မလိုကြ။ ထိုဘိသိတ်ကျေးဇူးတော်သည်အ
 ရောင်ဆောင်သည်မဟုတ်။ အမှန် ဖြစ်လျက်ခပ်သိမ်းသောအရာတို့၌
 သင်တို့အားဆုမ္မ သွန်သင် တော် မူသည် အတိုင်း သင်တို့သည် သား
 ၂၈ တော်၌တည်နေကြလော့။ ချစ်သားတို့။ သားတော်သည် ထင်ရှားပေါ်
 ထွန်းတော် မူသောအခါ ငါတို့ သည်အထံတော် သို့ရောက်လျှင် ရဲရင့်
 သောစိတ်ရှိ၍ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်မည် အကြောင်း။ သား
 တော်၌တည်နေကြလော့။

၂၉ ဘုရားသခင်သည် ဖြောင့်မတ်တော်မူသည်ကိုသင်တို့သိ လျှင်ဖြောင့်
 မတ်ခြင်းတရားကိုကျင့်သောသူမည်သည်ကားဘုရားသခင်ဖြစ်ဖွား
 ၃၀ စေတော်မူသောသူဖြစ်သည်ကိုသိရကြ၏။ ။ ဘုရားသခင်၏
 သားတော် ဟု ခေါ်ဝေါ် ခြင်း အ ခွင့် ကိုငါတို့ သည်ရမည်အကြောင်း။
 ဘုရားသခင်သည်ငါတို့ကိုဘယ်မျှလောက်ချစ်တော်မူသည်ကိုကြည့်
 ၂ ရှုဆင်ချင်ကြလော့။ လောကီသားတို့သည်ဘုရား သခင် ကို မသိသော
 ကြောင့်ငါတို့ကိုမသိကြ။ ချစ်သူတို့။ ယခုတွင်ငါတို့သည်ဘုရားသခင်
 ၏သားဖြစ်ကြ၏။ နောက်မှာ အဘယ်သို့ သောသူ ဖြစ် မည် အရာမ
 ထင်ရှားသေး။ သို့သော်လည်း ကိုယ် တော်သည် ထင်ရှားပေ ထွန်း
 ၂ တော်မူသောအခါငါတို့သည်ကိုယ်တော်နှင့်တူကြလတံ့ဟုငါတို့သိကြ
 ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ကိုယ်တော်သည်ဖြစ်တော်မူသင့်
 ၃ အတိုင်းကိုငါတို့သည်မြင်ရကြလတံ့။ ထိုသို့မျှော်လင့် သောသူမည်
 သည်ကားကိုယ်တော်သည်သန့်ရှင်းတော်မူ သည် နည်းတူ ကိုယ်ကို

၄ ကိုယ်သန့်ရှင်းစေ၏။ ။ ဒုစရိုက်ကို ပြုသောသူမည်သည်ကား
 ၅ ပညတ်တော်ကို ဖွဲ့နုကူး၏။ ဒုစရိုက်သည်ကား ပညတ်တော်ကို ဖွဲ့နု
 ၆ ကူးခြင်း ဖြစ်သတည်း။ ကိုယ်တော်သည် ငါတို့၏ အပြစ်များကို ပယ်
 ၇ ရှင်းရအောင် ထင်ရှားပေါ်ထွန်းတော်မူသည်ကို သင်တို့ သိကြ၏။ ကိုယ်
 ၈ တော်၌ လည်း အပြစ်မရှိ။ ကိုယ်တော်၌ တည်နေသော သူမည်သည်
 ၉ ကား ဒုစရိုက်ကို မပြုကတ်။ ဒုစရိုက်ကို ပြုတတ်သော သူမည်သည်ကား
 ၁၀ ကိုယ်တော်ကို မမြင်ရမသိရသေး။ ချစ်သားတို့။ သင်တို့ကို အဘယ်
 ၁၁ သူမျှမလှည့် ဖျားစေနှင့်။ အကြင်သူသည် ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားကို
 ၁၂ ကျင့်၏။ ဘုရားသခင် ဖြောင့်မတ်တော်မူသည် နည်းတူ ထိုသူသည်
 ၁၃ ဖြောင့်မတ်၏။ မာရ်နတ်သည် ဂြောဗ်ဦးစွာ မှစ၍ ဒုစရိုက်ကို ပြုသော သူ
 ၁၄ ဖြစ်သောကြောင့် အကြင်သူသည် ဒုစရိုက်ကို ပြု၏။ ထိုသူသည် မာရ်
 ၁၅ နတ်နှင့် ဆိုင်၏။ မာရ်နတ်အမှုတို့ကို ပယ်ဖျက်ခြင်း ငှါ ဘုရားသခင်၏
 ၁၆ သားတော်သည် ထင်ရှားပေါ်ထွန်းတော်မူ၏။ ဘုရားသခင် ဖြစ်ဖွား
 ၁၇ စေတော်မူသော သူမည်သည် ကား ဒုစရိုက်ကို မပြုတတ်။ အဘယ်
 ၁၈ ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ သူ၌ ချိုးစေတော်တည်လျက် ရှိသည် ဖြစ်၍ ဘု
 ၁၉ ရားသခင် ဖြစ်ဖွားစေတော်မူသော သူ ဖြစ်သောကြောင့် ဒုစရိုက်ကို မ
 ၂၀ ပြုနိုင်။ ထိုသို့သော လက္ခဏာအား ဖြင့် ဘုရားသခင်၏ သား။ မာရ်
 ၂၁ နတ်၏ သားတို့သည် ထင်ရှားကြ၏။ ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားကို မကျင့်
 ၂၂ သော သူ။ မိမိညီအစ်ကိုကို မချစ်သော သူမည်သည် ကား ဘုရားသခင်
 ၂၃ နှင့် မဆိုင်။ သင်တို့သည် ဂြောဗ်ဦးစွာ မှစ၍ ကြားရသော တရားစကား တူမူ
 ၂၄ ကား။ မိမိညီကို သတ်သော မာရ်နတ် လူကမ္ဘာနဲ့ ကဲ့သို့ မဟုတ်။ ငါတို့သည်
 ၂၅ အချင်းချင်း ချစ်ရမည် ဟု ပညတ်သတည်း။ ကမ္ဘာနဲ့ သည် မိမိညီကို အ
 ၂၆ ဘယ်ကြောင့် သတ်သနည်း ဟူမူကား။ မိမိအကျင့်ဆိုး ယုတ်၍ ညီ၏ အ
 ၂၇ ကျင့်ဖြောင့်မတ်ကြသတည်း။ ။ ညီအစ်ကိုတို့။ လောကီသား
 ၂၈ တို့သည် သင်တို့ကို မုန်းသည် အရာ၌ အံ့ဩခြင်း မရှိကြနှင့်။ ငါတို့
 ၂၉ သည် ညီအစ်ကိုချင်းတို့ ကို ချစ်သောကြောင့် သေခြင်းမှ အသက်ရှင်
 ၃၀ ခြင်း သို့ ကိုယ်ကူးမြောက်သည်ကို ကိုယ်သိကြ၏။ မိမိညီအစ်ကိုကို
 ၃၁ မချစ်သော သူသည် သေခြင်း၌ တည်၏။ မိမိညီအစ်ကိုကို မုန်းသော
 ၃၂ သူမည်သည် ကား လူအသက်ကို သတ်သော သူဖြစ်၏။ လူအသက်ကို
 ၃၃ သတ်သော သူတစ်ယောက်၌ မျှထာဝရအသက်မတည်သည်ကို သင်
 ၃၄ တို့ သိကြ၏။ ကိုယ်တော်သည် ငါတို့အဖို့ အထိုငှါ အသက်တော်ကို စွန့်

တော်မူသည် အရာကိုငါတို့သည် ထောက်၍ မေတ္တာတော်ကိုသိရပြီး။
 ငါတို့သည်လည်း ညီအစ်ကိုချင်း တို့အဖို့အလိုငှါအသက်ကိုစွန့်ကြ
 ၁၇ ၏။ အကြင်သူသည်လောကီစည်းစိမ်ဥစ္စာရှိလျက်ပင် မိမိညီအစ်ကို
 ဆင်းရဲခြင်း ကိုမြင်၍သနားခြင်းကရုဏာစိတ်ကို ချုပ်တည်း၏။ထို
 သူ့နှုတ်ချားသခင်၏မေတ္တာတော်သည်အဘယ်သို့တည်သနည်း။
 ၁၈ ။ချစ်သားတို့။စကားပြောကာမျှနှင့်မချစ်ဘဲစိတ်ပါကိုယ်
 ၁၉ ရောက်ကေန်အမှန်ချစ်ကြစို့။ ထိုသို့ချစ်လျှင်သမ္မာတရားနှင့်ကိုယ်
 ဆိုင်သည်ကိုကိုယ်သိရ၍ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ရုံမှားသောစိတ်နှင့်
 ၂၀ ကင်းလွတ်ကြလိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ကိုယ်စိတ်
 နှစ်လုံးသည်ကိုယ်ကိုအပြစ်တင်လျှင်ဘုရားသခင်သည်ငါတို့၏စိတ်
 နှစ်လုံးထက်သာ၍ ကြီးမြတ်သည်ဖြစ်၍ အလုံးစုံတို့ကိုသိတော်မူ
 ၂၁ သည်ကိုငါတို့သိကြ၏။ ချစ်သူတို့။ကိုယ်စိတ်နှစ်လုံးသည်ကိုယ်ကို
 အပြစ်မတင်လျှင်ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ရဲရင့်သောစိတ်ရှိကြ၏။
 ၂၂ ငါတို့သည်ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်၍နှစ်သက်တော်မူသောအကျင့်
 တို့ကိုကျင့်သောကြောင့် ဆုတောင်းသမျှတို့ကိုဘုရားသခင် ထံရကြ
 ၂၃ ၏။ ဘုရားသခင်၏ပညတ်တော်ဟူမူကား။ သားတော်ယောရှုခရစ်
 ၏နာမကိုရုံကြည်ရမည်။ သားတော်ပညတ်တော်မူသည်အထိုင်းအ
 ၂၄ ချင်းချင်းချစ်ရမည်ဟူသောပညတ်တော်ပေတည်း။ ပညတ်တော်
 တို့ကိုစောင့်သောသူသည်ဘုရားသခင်၌ တည်၏။ထိုသူ၌လည်းဘု
 ရားသခင်တည်တော်မူ၏။ ငါတို့အားပေးတော်မူသောစိညည်တော်
 ကိုငါတို့သည် အမှီပြု၍ ဘုရားသခင်သည်ငါတို့၌ တည်တော်မူသည်
 ကိုသိရကြ၏။

၁ ချစ်သူတို့။ခပ်သိမ်းသောစိတ်စိညည် တို့ကိုမရုံကြနှင့်။စိတ်စိညည်တို့
 သည်ဘုရားသခင်နှင့်စပ်ဆိုင်သည်။မစပ်ဆိုင်သည့်ကိုစုံစမ်းကြလော့။
 အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ပရောဇာတ်ရောင်ဆောင်သောသူ
 ၂ အများတို့သည် ဤလောကသို့သွားကြပြီး။ ဘုရားသခင်၏စိညည်
 တော်ကို အဘယ်သို့သိနိုင်သနည်း ဟူမူကား။ လူဇာတိအားဖြင့်
 ကြွလာတော်မူသော ယောရှုခရစ်ကို ဝန်ခံသောစိညည် မည်သည့်
 ၃ ကားဘုရားသခင်နှင့် စပ်ဆိုင်၏။ ယောရှုခရစ်ကို ဝန်ခံသောစိ
 ညည်မည်သည်ကားဘုရားသခင်နှင့်စပ်ဆိုင်။ထို သို့သောစိညည်

ကား သင် တို့သည် ကြား ခဲ့ပြီးသည် အတိုင်း ဤ လောကသို့လာမည်
 ဖြစ်၍ ယခုပင် လာလျက် ရှိသော ခရစ် ဂုဏ် သူ၏ ဝိညာဉ် ဖြစ် ၏။
 ၄ ချစ်သားတို့။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်နှင့် စပ်ဆိုင်ကြ၏။ ထိုသူတို့ကို
 လည်း အောင်ကြပြီး။ အဘယ်ကြောင့် ခုနည်း ဟူမူကား။ သင်တို့ဘက်၌
 ရှိသော သူသည် လောကဘက် ၌ ရှိသော သူထက် သာ၍ ကြီးတော်မူ
 ၅ ၏။ ထိုသူတို့သည် လောကနှင့် စပ်ဆိုင်သော ကြောင့် လောကီအကြောင်း
 အရာ ကို ပြောတတ်၏။ လောကီသားတို့သည် လည်း သူတို့စကားကို
 ၆ ခားထောင်တတ်၏။ ငါတို့သည် ဘုရား သခင်နှင့် စပ်ဆိုင်၏။ ဘုရား
 သခင်ကို သိသော သူသည် ငါတို့စကားကို ခားထောင်တတ်၏။ ဘုရား
 သခင်နှင့် မစပ် ဆိုင် သော သူသည် ငါတို့စကားကို ခားမထောင်တတ်။
 ထိုအရာကို ငါတို့သည် ထောက်၍ သမ္မာဝိညာဉ်ကို ၎င်း မိစ္ဆာဝိညာဉ်ကို
 ၇ ၎င်း သိရကြ၏။ ။ ချစ်သူတို့။ အချင်းချင်း ချစ်ကြစို့။ အဘယ်
 ကြောင့် ခုနည်း ဟူမူကား။ ချစ်ခြင်း မေတ္တာသည် ဘုရားသခင်နှင့် စပ်ဆိုင်
 ၈ ၏။ ချစ်တတ်သော သူမည်သည် ကား ဘုရားသခင် ဖြစ် ဖွားစေတော်
 မူသော သူဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်ကို သိသော သူလည်း ဖြစ်၏။ ချစ်ခြင်း
 ၉ မရှိသော သူသည် ဘုရားသခင်ကို မသိ။ အဘယ် ကြောင့် ခုနည်း ဟူမူ
 ကား။ ဘုရားသခင်သည် ချစ် ခြင်း မေတ္တာ ဖြစ်တော်မူ၏။ သားတော်
 အား ဖြင့် ငါတို့သည် အသက် ရှိစေခြင်း ငှါ ဘုရားသခင်သည် တပါး
 ၁၀ ကို ချစ်တော်မူသော မေတ္တာတော်သည် ထင်ရှားလျက် ရှိ၏။ ငါတို့သည်
 ဘုရားသခင်ကို ချစ်ကြသည့် ယုမဆို။ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို ချစ် ၍
 ငါတို့၏ အပြစ် ဖြေရာ လမ်း ဖြစ်စေခြင်း ငှါ သားတော်ကို စေလွှတ်တော်
 ၁၁ မူသော အရာ ၌ ချစ်ခြင်း မေတ္တာ ရှိ၏။ ချစ်သူတို့။ ဘုရားသခင်သည်
 ငါတို့ကို ဤ မှုလောက် ချစ် တော်မူသည် မှန် လျှင် ငါတို့သည် လည်း
 ၁၂ အချင်းချင်း ချစ်ရကြ၏။ အဘယ်သူမျှ ဘုရားသခင် ကို တရံတစါ
 မမြင်။ သို့သော်လည်း အချင်း ချင်း ချစ် ကြလျှင် ဘုရား သခင် သည်
 ငါတို့၌ တည်တော်မူ၍ ငါတို့သည် ချစ်ခြင်း မေတ္တာတော်နှင့် ပြည့်စုံကြ
 ၁၃ ၏။ ဘုရားသခင်သည် ဝိညာဉ်တော်၏ ကျေးဇူး တော်ကို ငါတို့အား
 ပေးတော်မူသောကြောင့် ငါတို့သည် ဘုရားသခင် ၌ တည် သည်ကို ၎င်း
 ၁၄ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့၌ တည်တော်မူသည်ကို ၎င်း သိရကြ၏။ သား
 တော်သည် လောကီသားတို့ကို ကယ်တင်သော သခင် ဖြစ်စေခြင်း ငှါ

မည်းတော်သည် သားတော်ကိုစေတော်မူသည့်ကိုတို့သိမြင်၍
 ၁၅ သက်သေကြ၏။ ။ယေရှုသည်ဘုရားသခင်၏သားတော်ဖြစ်
 ၁၆ တော်မူသည်ကိုဝန်ခံသောသူမည်သည့်ကားဘုရားသခင်နှိတည်၏။ဘု
 ၁၇ ရားသခင်သည်လည်းထိုသူနှိတည်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည်ငါ
 တို့ကိုချစ်တော်မူခြင်းမေတ္တာတော်ကိုတို့သိ၍ရှုံ့ကြည့်ကြ၏။ဘုရား
 သခင်သည်ချစ်ခြင်းမေတ္တာဖြစ် တော်မူ၏။ ချစ်ခြင်း မေတ္တာနှိတည်
 ၁၈ သောသူသည်ဘုရားသခင်နှိတည်၏။ဘုရားသခင်သည်လည်းထိုသူ
 ၁၉ နှိတည်တော်မူ၏။ ထိုသူငါတို့သည်ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့်ပြည့်စုံသော
 အားဖြင့်တရားဆုံးဖြတ်တော်မူသောနေ့ နှိ ရဲရင့်သောစိတ်ရှိကြလိမ့်
 မည်။အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ငါတို့သည် ကိုယ်တော်နည်းတူ
 ၂၀ ဤလောက နှိ ဖြစ်ကြ၏။ ချစ်ခြင်း မေတ္တာသည် ကြောက်ခြင်းသံဝေ
 ဂနှင့်မပေါင်းနှိုင်းရာ။သံဝေဂသည်ပူပန် ခြင်းဝေဒနာကိုဖြစ်စေသော
 ကြောင့်စုံလင်သောမေတ္တာသည်သံဝေဂကိုပယ်ရှင်း တတ်၏။သံဝေ
 ၂၁ ဂရှိသောသူသည်မေတ္တာနှင့်မပြည့်စုံသေး။ ဘုရားသခင်သည်ငါတို့
 ကိုရှေ့ဦးစွာချစ်တော်မူသောကြောင့်ငါတို့သည်ဘုရားသခင်ကိုချစ်
 ၂၂ ကြ၏။ ဘုရားသခင်ကိုငါချစ်သည်ဟုမိမိညီအစ်ကိုကိုမုန်းလျက်ပင်
 ဆိုသောသူ ရှိ လျှင် ထို သူသည် မုသာစကား ကို ပြော၏။ ထင်ရှား
 သောမိမိညီအစ် ကိုကို မချစ် လျှင် ထင်ရှားတော်မမူသောဘုရားသ
 ၂၃ ခင်ကို အဘယ်သို့ချစ် နှိုင်းသနည်း။ ဘုရားသခင်ကို ချစ် သောသူ
 သည်မိမိညီအစ်ကိုကိုချစ်ရမည်ဟူသောပညတ်တော်ကိုငါတို့သည်
 ခရစ်တော်ထံခံရကြပြီ။

၁ ယေရှုသည်ခရစ်တော်ဖြစ်တော်မူသည်ကိုရှုံ့ကြည့်သောသူမည်သည့်
 ၂ ကားဘုရားသခင်ဖြစ် ဖွားစေတော်မူသောသူဖြစ်၏။အဖကိုချစ်သော
 ၃ သူသည်သားကိုလည်းချစ်တတ်သည့်ဖြစ်၍ ငါတို့သည်ဘုရားသခင်ကို
 ၄ ချစ်လျက်ပညတ်တော်တို့ကိုစောင့်ကြံလျှင်ဘုရားသခင်၏သားတို့ကို
 ၅ ချစ်ကြသည်ကိုငါတို့သိရကြ၏။ ပညတ်တော်တို့ကိုစောင့်ခြင်းအရာ
 ၆ သည်ဘုရားသခင်ကိုချစ်ရာရောက်၏။ပညတ်တော်တို့ကိုစောင့်ခံသည့်
 ၇ မဟုတ်။ ဘုရားသခင်၏သားဖြစ်သောသူမည်သည်ကားလောကကို
 ၈ အောင်သောသူဖြစ်သောကြောင့်ပညတ်တော်တို့ ကို စောင့်လွယ်၏။
 ၉ လောကကိုအောင်ခြင်း အကြောင်းမူကား ငါတို့၏ရှုံ့ကြည့်ခြင်းဖြစ်သ

၅ တဉ်း။ ယေရှုသည်ဘုရားသခင်၏သားတော်ဖြစ်သည့်ကိုရှုကြည့်သော
 ၆ သူမှတစ်ပါးအဘယ်သူသည်လောကကိုအောင်နိုင်သနည်း။ ။ထို
 သခင်ကားရေအားဖြင့်ငိုအသွေးအားဖြင့်ငိုကြွလာသောသူတည်းဟူ
 သောယေရှုခရစ်ပေတည်း။ရေအားဖြင့်သာမဟုတ်။ရေအားဖြင့်ငိုအ
 သွေးအားဖြင့်ငိုကြွလာတော်မူ၏။ သက်သေခံသောသူမူကားသမ္မာ
 ၇ ဝိညာဉ်တော်သည်သက်သေခံဖြစ်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်လျှင်ကောင်း
 ကင်ဘုံ နှစ်မည်းတော်တပါး။ နှုတ်ကပတ်တော်တပါး။သန့်ရှင်းသော
 ဝိညာဉ် တပါး။ သက်သေခံသုံးပါးရှိ၍ ထိုသုံးပါး တို့သည်ကလုံးတဝ
 ၈ တည်းဖြစ်တော်မူ၏။ မြေကြီးပေါ်မှာလည်းဝိညာဉ်တော်တပါး။ရေ
 တပါး။အသွေးတပါး။ သက်သေခံသုံးပါးရှိ၍ထိုသုံးပါးတို့သည်တညီ
 ၉ တညွတ်တည်းဖြစ်၏။ လူ၏သက်သေကိုရှုရလျှင် ဘုရားသခင်၏
 သက်သေထက် ကိုသာ၍ ရုံစရာအကြောင်း ရှိ၏။ ယခုဆိုခဲ့ပြီးသော
 သက်သေကား ဘုရားသခင်သည် မိမိသားတော်၏ အကြောင်း ကို
 ၁၀ သက်သေခံတော်မူချက်ဖြစ်သတည်း။ ဘုရားသခင်၏သားတော်ကို
 ရုံကြည့်သောသူသည်မိမိအထဲ၌ ထိုသက်သေ ကိုရ၏။ ဘုရားသခင်
 ကိုမရှုကြည့်သောသူသည် ဘုရားသခင်ကို မုသာ အပြစ်တင်၏။ အ
 ဘယ်သို့ နည်း ဟူမူကား။ ဘုရားသခင် သည် မိမိသားတော်၏အ
 ကြောင်းမှာသက်သေခံတော်မူသောစကားတော်ကိုထိုသူသည်မရှုဘဲ
 ၁၁ နေ၏။ သက်သေခံတော်မူချက်ဟူမူကား။ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့
 အားထာဝရအသက် ကို ပေးတော်မူ ၍ ထိုအသက်သည်လည်း သား
 ၁၂ တော်၌ပါ၏။ သားတော်ကိုရသောသူကားအသက်ကိုရ၏။ ဘုရား
 သခင်၏သားတော်ကိုမရသောသူကားအသက်ကိုမရ။ ။
 ၁၃ ဘုရားသခင်၏သားတော် ကို ရုံကြည့် သောသင်တို့သည် ထာဝရအ
 သက် ကိုကိုယ် ရှိမှန်း ကိုကိုယ် သိရအောင် ဤ အရာများကိုသင် တို့
 ၁၄ အားငါရေး၍ကြားလိုက်၏။ ငါတို့သည်ဘုရားသခင်အထံတော်၌ရဲ့
 ရင့်ခြင်း အကြောင်းဟူမူကား။ ငါတို့သည် အလိုတော် နှင့် အညီတစုံ
 တခုသောဆု ကို တောင်း လျှင် ဘုရား သခင် နားထောင်တော် မူ၏။
 ၁၅ ဆုတောင်းသမျှသောစကားတို့ကိုနားထောင်တော်မူသည်ကိုငါတို့သိ
 ၁၆ လျှင်အထံတော်၌တောင်းသောဆုတို့ကိုရမည်ဟုသိရ၏။ ညီအစ်
 ကိုချင်း သည်သေပြစ် မသင့်သောဒုစရိုက် ပြုမိသည် ကိုမည် သော
 သူသည်မြင်လျှင်ထိုသူသည်ဆုတောင်းရ၏။သေပြစ်ကိုမပြုသောသူ

၁။ ။ရှင်ယောဟန်မေတ္တာစာပဌမစောင်။

ထိုအဖို့အလိုငှါဘုရားသခင်သည်ထိုသူအားအသက်ကိုပေးတော်မူ
မည်။ သေပြစ်သင့်သောဒုစရိုက်ရှိ၏။ ထိုဒုစရိုက်အပြစ်ကိုလွှတ်စေခြင်း
၁၇ ငှါဆုတောင်းရ၏ဟုငါမဆို။ မတရားသောအမှုမည်သည်ကားဒုစ
၁၈ ရိုက်ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်းသေပြစ်မသင့်သောဒုစရိုက်ရှိ၏။ ဘုရား
သခင်၏သားဖြစ်သမျှသောသူတို့သည်ဒုစရိုက်မပြုတတ်သည်ကိုငါ
တို့သိ၏။ ဘုရားသခင်ဖြစ်ဖွားစေတော်မူသောသူသည် မိမိကိုမိမိ
၁၉ စောင့်ရှောက်သဖြင့်မာရ်နတ်သည်ထိုသူကိုမထိခိုက်နိုင်ချေ။ ငါတို့
သည်ဘုရားသခင်နှင့်စပ်ဆိုင်သည်ကို၎င်း လောကီသားအပေါင်းတို့
၂၀ သည်မာရ်နတ်ထက်နှိမ့်လျောင်းသည်ကို၎င်းငါတို့သိကြ၏။ ဘုရား
သခင်၏သားတော်သည်ကြွလာ၍မှန်သောဘုရားသခင်ကိုသိသော
ညာဏ်ကိုငါတို့အားပေးတော်မူသည်ကိုငါတို့သိကြ၏။ မှန်သောဘု
ရားသခင်နှင့်၎င်းသားတော်ယေရှုခရစ်နှင့်၎င်းငါတို့သည်တဉ်းလျက်ရှိကြ
၏။ ထိုသူသည်မှန်သောဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရအသက်
၂၁ လည်းဖြစ်တော်မူ၏။ ချစ်သားတို့။ ရုပ်တုဆင်းတုကိုကြည်ရှောင်ကြ
လော့။

။ရှင်ယောဟန် ဩဝါဒစာ ပြီး၏။

။ရှင်ယောဟန် မေတ္တာ စာ ပဌမစောင်။

၁။၂ အသက်ကြီးသူကမြတ်သောသခင်မကို၎င်းသားသွီးတို့ကို၎င်း ၎င်းကြား
လိုက်ပါ၏။ ငါတို့နှစ်ဦးတို့၎င်း၎င်း၎င်း၎င်း၎င်း၎င်း၎င်း၎င်း၎င်း၎င်း၎င်း၎င်း၎င်း
တရားအားဖြင့်ငါမှစ၍သမ္မာတရားကို သိသောသူအားလုံးတို့သည်
သခင်မနှင့်၎င်းသားသွီးတို့နှင့်၎င်းမှန်ကန်သောချစ်ခြင်းမေတ္တာရှိပါ၏။
၃ ခမည်းတော်ဘုရားထံတော်က ၎င်း ခမည်းတော်၏သားတော်သခင်
ယေရှုခရစ်အထံတော်က ၎င်း သမ္မာတရား။ မေတ္တာ တရား နှင့်တကွ
ကျေးဇူးကရုဏာ။ ညိမ်သက်ခြင်းသင်တို့အားဖြစ်ပါစေသော။
၄ ။ငါတို့သည်ခမည်းတော်မှပညတ်တော်ကို ခံရသည်အထိမ်းသင်
၏သားသွီးအဖို့တို့သည်သမ္မာတရား နှင့် ကျင်လည်၍ နေသည်ကိုငါ
၅ တွေ့သောအခါအဖွင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိ၏။ ယခုတွင်ပညတ်တော်
သစ် ကို ရေး မထား ဘဲလျက်ငါတို့ နှင့် ရှေးဦး စွာမှစ၍ ရှိသောပညတ်
တော်ကိုရေးထား၍သခင်မအချင်းချင်းချစ်ခြင်း မေတ္တာရှိကြပုံဟုငါ

၂၁၂ ။ရှင်ယောဟန်မေတ္တာစာဒုတိယစောင်။

၆ တောင်းပန်၏။ ပညတ်တော်တို့အထိုင်းကျင့်စောင့်ခြင်းအရာသည်
 ၇ ချစ် ရာရောက် ၏။ သင် တို့သည်ပညတ်တော် နှင့် အညီကျင့် မည်အ
 ၈ ကြောင်း။ သင် တို့သည် ရှေ့ဦး စွာမှစ၍ ကြားရသည်အထိုင်းပညတ်
 ၉ တော်သည်ထိုသို့သောသဘောရှိ၏။ လူဇာတိအားဖြင့်
 ၁၀ ကြွလာတော်မူသောယေရှုခရစ် ကို ညည်း ပယ်လျက်လှည့် စားသော
 ၁၁ သူအများတို့သည်လောကထဲသို့ဝင်ကြပြီး။ ထိုသို့သောသူသည်လှည့်
 ၁၂ စားသောသူဖြစ်၏။ ခရစ်ရန်သူလည်းဖြစ်၏။ ငါတို့သည်ပြုရသော
 ၁၃ အရာမပျောက်မပျက်။ စုံလင်သောအကျိုး ကိုရမည်အကြောင်း။ သင်
 ၁၄ တို့သည်ကိုယ်ကို ကိုယ်သတိ ပြု၍စောင့်ရှောက်ကြလော့။ ခရစ်တော်
 ၁၅ ၏ဒေသနာ နှိမတည်ဘဲလွန် ကျူးသောသူမည်သည်ကားဘုရားသခင်
 ၁၆ ကိုမထိ။ ခရစ် တော်၏ဒေသနာ နှိမတည် သောသူသည် ခမည်း တော်
 ၁၇ ကို၎င်းသားတော်ကို၎င်း သိ၏။ ထိုဒေသနာတော်မပါသောသူသည်
 ၁၈ သင်တို့ဆီသို့လာလျှင်သူ ကိုသင်အိမ်၌လက်မခံနှင့်။ မင်္ဂလာရှိစေသော
 ၁၉ ဟုနှုတ်မဆက် နှင့်။ မင်္ဂလာရှိစေသောဟုဆိုသူနှင့် နှုတ်ဆက်လျှင်သူ
 ၂၀ ၏ဆိုးယုတ်သောအကျင့်တို့နှင့်ဆက်ဆံရာရောက်၏။ ။သင်
 ၂၁ တို့အားငါရေးစရာ အကြောင်းအများရှိ၍စက္ကူပေါ်၌မှင်နှင့်ရေးခြင်း
 ၂၂ ငှါအလိုမရှိ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ သင်တို့ဆီသို့ငါလာ၍အ
 ၂၃ ချင်းချင်း အားရဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံရအောင်သင်တို့နှင့်နှုတ်
 ၂၄ ဆက်၍ စကားပြောမည်ဟုမျှော်လင့်လျက်နေ၏။ သင်၏မြတ်သော
 ၂၅ ညီမ၏သားထွေးတို့သည်သင်ကိုနှုတ်ဆက်ကြ၏။

၂၁၃ ။ရှင်ယောဟန်မေတ္တာစာပဌမစောင်ပြီး၏။

၂၁၄ ။ရှင်ယောဟန်မေတ္တာစာဒုတိယစောင်။

၁ အသက်ကြီးသူကချစ်အပ်သောဂါယုကိုကြားလိုက်ပါ၏။ ငါသည်သင်
 ၂ ၌မှန်ကန်သောချစ်ခြင်းမေတ္တာရှိ၏။ အချင်းချစ်သူ။ သင်၏စိတ်နှစ်
 ၃ လုံးသည်ကောင်းစားသကဲ့သို့သင်သည်အရာရာ နှိကောင်းစားခြင်း
 ၄ နှင့်ကျန်းမာခြင်း ရှိမည်အကြောင်းငါဆုတောင်း ၏။ သင်သည်သ
 ၅ မ္မာတရား နှိကျင့်လည်သည်အထိုင်းသင် နှိရှိသောသမ္မာတရား၏အ
 ၆ ကြောင်းကိုညီအစ်ကိုတို့သည်လာ၍ သက်သေခံကြသောအခါငါသည်

၁။ရှင်ယောဟန်မေတ္တာစာဒုတိယစောင်။

၄ အလွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိ၏။ ငါ၏သားသို့ တို့သည်သမ္မာတရား၌ ကျင် လည်သည် ကို ငါကြားရ၍ ဝမ်းမြောက် ခြင်း ထက်သာ ၍ ဝမ်း

၅ မြောက်ခြင်းမရှိ။ ။အချင်းချစ်သူ။ သင်သည်ညီအစ်ကို တို့အား၎င်းအာဂန္တုတို့အား၎င်းပြုသမျှသောဝတ်တို့ကိုသစ္စာနှင့်အညီ

၆ သင်သည် ပြုတတ် ၏။ ထိုသူတို့သည် သင်၏ ချစ်ခြင်း မေတ္တာအ ကြောင်းကို အသင်းတော်ရှေ့၌ သက်သေခံကြ၏။ သင်သည်ထိုသူတို့

၇ မှုကိုပြုလိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ထိုသူတို့သည်သာ သနာ ပလူတို့တွင် အလှူမခံဘဲလျက်သာသနာပြု သွား ကြ၏။ ငါတို့

၈ သည် သမ္မာတရား ကို ကုမသောသူဖြစ် ရအောင်ထိုသို့သောသူတို့ အားညွှန်သည်ဝတ်ကိုပြုအပ်၏။ ။အသင်းတော်ဆီသို့မှာ

၉ စာကိုငါရေး ၍ ကြားလိုက်ခဲ့ပြီး။ သို့သော်လည်း အကဲအမှူး လုပ်ချင် သောဒယောတရပ် သည်ငါတို့အားအခွင့် မပေး။ ထို ကြောင့်ငါလာ

၁၀ သောအခါ သူသည် မိမိပြုသောအမှုကို မိမိ သတိရအောင် ငါပြုမည်။ ထိုသူသည်ညွှန်သော စကားနှင့်ငါတို့ကိုကဲ့ရဲ့သည်သာမကကဲ့ရဲ့ခြင်း

၁၁ နှင့်စိတ်မပြေဘဲလျက် ညီအစ်ကိုတို့ကို ကိုယ် တိုင်လက်မခံ။ လက်ခံချင် သောသူတို့ကိုလည်း ဖြစ်တား ၍အသင်းတော်ထဲကနှင်ထုတ်တတ်၏။

၁၂ အချင်းချစ်သူ။ မကောင်းသောနည်းကိုမယူနှင့်။ ကောင်းသောနည်းကို သာယူလော့။ ကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်သောသူသည်ဘုရားသခင်

၁၃ နှင့်စပ်ဆိုင်၏။ မကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်သောသူသည်ဘုရားသ ခင်ကိုမသိမမြင်ပြီး။ လူအပေါင်းတို့သည် နေမေတရ်၏ သက်သေဖြစ်

၁၄ ကြ၏။ သမ္မာတရားသည်လည်း သူ၏သက်သေဖြစ်၏။ ငါတို့သည်လည်း သူဘက် သက် သေခံကြ၏။ ငါတို့၏ သက် သေခံခြင်း သည် ဟုတ်မှန်

၁၅ သည်ကိုသင်တို့သိကြ၏။ ။ ငါရေးစရာအကြောင်းအများရှိ၍

၁၆ မှင် နှင့်မှင်တံဖြင့်ရေးခြင်းငှါ အလိုမရှိ။ ငါသည် များမကြာသင်ကို တွေ့မြင်သဖြင့်အချင်းချင်းနှုတ်ဆက်၍ စကားပြောမည်ဟုမျှော်လင့် လျက်နေ၏။ သင်အား ညီမသက်ခြင်း ဖြစ်ပါစေသော အဆွေတို့သည် သင် ကိုနှုတ် ဆက် ကြ၏။ သင် ၌ ရှိသော အဆွေတို့ ကိုနာမည်ထုတ်၍ နှုတ်ဆက်ပါလေ။

။ရှင်ယုဒဩဝါဒစာ။

- ၁ ယေရှုခရစ်၏ကျွန် ဖြစ်သောယာကုပ် ညီငါယုဒကခမည်း တော် ဘုရားသခင်သည်သန့်ရှင်းစေတော်မူ၍ယေရှုခရစ်သည်ခေါ်ထားစောင့်
- ၂ မတော်မူသောသူတို့ကိုကြား လိုက် ပါ၏။ သင်တို့နှစ်ကရုဏာဖြစ်ပါစေသော။ ညိမ်သက်ခြင်း။ ချစ်ခြင်းများပြားပါစေသော။
- ၃ ။ချစ်သူတို့။ တပည့်တော်အားလုံးဆက်ဆံသောကယ်တင်ခြင်းအကြောင်း အရာကိုသင် တို့ဆီသို့ရေး ၍ ပေးလိုက်ခြင်း ပြုငါအသွန်ကျိုးစားသည်တွင်သန့်ရှင်းသူတို့ နှိ အထက်ကအပ်ပေးခဲ့ပြီးသောရှင်ကြည်ခြင်း တရားဘက် မှာသင်တို့သည်ကျိုး စား၍ ထိုက်လံစေခြင်း ငှါနှိုး
- ၄ ဆော်သွေးဆောင်၍ရေး ပေးလိုက်ရသောအကြောင်းရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ငါတို့ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူး တော်ကိုကိလေသာညစ်ညူးခြင်းအလိုငှါမှောက်လှန်လျက်တပါးတည်းအစိုးရတော်မူသောအရှင်။ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်ကို ညည်းပယ်လျက်အပြစ်ခံခြင်း
- ၅ ငှါရှေးကစီရင်မှတ်သားနှင့်သောအဓမ္မလူအချို့တို့သည်ပရိယာယ်နှင့်အမှတ်တမဲ့ဝင်ကြပြီး။ ထိုကြောင့်သင်တို့သည်သိနှင့်သော်လည်းသတိပေး၍ ငါပြောချင်သောအကြောင်းအရာဟူမူကား။ ထာဝရဘုရားသည်ဣသရေလလူမျိုးကိုအုတ္တုပြည်ကကယ်လွှတ် တော်မူပြီးလျှင်
- ၆ မရှင်ကြည်သောသူတို့ကိုတဖန်ဖျက်ဆီးတော်မူ၏။ ထိုမှတပါး။ မိမိတို့အမှုကိုမစောင့်။ မိမိတို့နေရာအရပ်ကိုပြစ်သွားသောကောင်းကင်တမန်တို့ကိုကြီးစွာသောနေ့၌ စစ်ကြောစီရင်ခြင်း အလိုငှါထာဝရချည်
- ၇ နှောင်ခြင်း အားဖြင့်မှောင်မိုက်ထဲမှာချုပ်ထားတော်မူ၏။ ထိုနည်းတူ။ သောဒုံမြို့။ ဂေါမောရမြို့မှစ၍ ပတ်ဝန်းကျင်သောမြို့တို့သည်အထက်ကဆီခဲ့ပြီးသောလူဆိုးကဲ့သို့မတရားသောမေရန်ကိုကျူးလွန်၍
- ၈ ယောက်ျားချင်း ရှက် ဖွယ် သောအကျင့်လေ့ ကိုလိုက်သောကြောင့်ထာဝရမီးနှင့်ကျွမ်းလောင်ခြင်းဒဏ်ကိုခံ၍ပုံသက်သေထင်ရှားလျက်ရှိကြ၏။ ။ထိုသူတို့သည်လည်းရှေးနည်းတူအိပ်ပြော်လွန်း
- ၉ သောသူဖြစ်လျက်မိမိတို့ကိုယ်ကိုညစ်ညူးစေ၍အာဏာစက်ကိုပယ်လျက်ဘုန်းတန်ခိုး ရှိသောသူတို့ကိုကဲ့ရဲ့တတ်ကြ၏။ ကောင်းကင်တ

၁

နေ့မင်းမိကျွေးလမှုကားမောဂြေ၏ကိုယ် ကိုအကြောင်းပြု၍ မာရ်နတ်
 နှင့်ညင်းခံသောအခါကဲ့ရဲ့စွာသောပြစ်တင်ခြင်းကိုမပြုဝံ့ဘဲထာဝရ
 ၁၀ ဘုရားသည်သင်ကိုဆုမွတ်တော်မူစေသတည်း ဟုဆိုလေ၏။ ထိုသူတို့
 မူကား မိမိတို့နား မလည်သောအရာများ ကိုကဲ့ရဲ့တတ်ကြ၏။ တိရိ
 ၁၁ နှာန်ကဲ့သို့ပကတိအတိုင်းမိမိတို့နားလည်သောအရာများဖြင့်မိမိတို့
 ကိုဖျက်ဆီးကတ်ကြ၏။ သူကိုသည် အင်္ဂါလာရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်
 နည်း ဟူမူကား ကမ္ဘာနုနောက်သို့ ဝိတ်ကြ၏။ အခါရအောင်ဗာလံ
 ၁၂ မှ ။ ရွင်းယကဲ့သို့အတ္တန်နား ရွင်းခြင်းရှိကြ၏။ ကောရ၏ညင်းခံခြင်း
 အပြစ်နှင့်ဖျက်ဆီးခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ မေတ္တာပွဲလုပ်၍သင်တို့နှင့်
 အတူစားသောက်သောအခါအား မနာဘဲမိမိတို့ကိုအောင်ကျွေး၍
 ပွဲဦးအစွန်းအကွက်ကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ လေတိုက်သွား၍ ရေမပါသော
 ၁၃ ချမ်းတိမ်ကဲ့သို့ငင်ညှိုးနွမ်း၍ အသီးမတင်။ နှစ်ခါသေ၍ နှုတ်ပြစ်အပ်
 သောအပင်ကဲ့သို့ငင်မိမိရှက်ခြင်းအကြောင်းကို ပွက်စေတတ်သော
 လှိုင်းတံပိုးရှိုင်းကဲ့သို့ငင်ကြယ် ယုံကဲ့သို့ငင်ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့အပျိုတစ်
 နက်သောထာဝရမှောင်ခိုက်အတိသိုထားလျက်ရှိ၏။ ။
 ၁၄ အာဒံမှစ၍ ခုနှစ်ဆက်မြောက်သော သူဇနောက်ကထာဝရဘုရား
 ၁၅ သည်ခပ်သိမ်းသောသူတို့ကိုတရားစီရင်တော်မူ၍မတရားသောသူ
 တို့သည် မတရားသဖြင့်ပြုသော။ မတရားသောအမှုအားလုံးတို့၏
 အပြစ်ကိုငင်မတရားသောလူဆိုးတို့သည်ဘုရားသခင်ကိုပြစ်မှား၍
 ပြောသောကြမ်းတမ်းသောစကားအားလုံးတို့၏အပြစ်ကို ငင်ဖော်ပြ
 ၁၆ ခြင်းငှါအတိုင်းမသိများသော။ မိမိသန့်ရှင်းသူတို့နှင့် တကွကြွလာ
 တော်မူ၏ဟုပရောဗက်ပြု၍ဟောပြောလေ၏။ ထိုသူတို့သည်အရာ
 ရာနှိညည်းတွားပြစ်တင်သောသူ။ ကိုယ်တပ်မက်ခြင်းအတိုင်းကျင့်
 ၁၇ သောသူ။ ထောင်စွားသောစကားကိုပြောတတ်သောသူ။ ကိုယ်စီး
 ပွားကြောင့်သူဖျက်နှာကိုထောက်ထားတတ်သောသူဖြစ်ကြ၏။ ချစ်
 ၁၈ သူတို့။ နောက်ဆုံးကာလ၌မိမိတို့မတရားသောတပ်မက်ခြင်းအတိုင်း
 ကျင့်နေ၍ ကဲ့ရဲ့တတ်သောသူတို့သည် ပေါ်ကြလိမ့်မည်ဟု ငါတို့သ
 ၁၉ ခင် ယေရှုခရစ်၏တမန်တော်တို့သည် ဟောပြောနှင့်သောစကား
 များကိုအောင်းမေ့ကြလော့။ ထိုသူတို့သည်သင်းခွဲသောသူ။ ဝိညာဉ်
 ၂၀ တော်မရှိသောဇာတိပကတိလူဖြစ်ကြ၏။ ။ ချစ်သူတို့သည်
 တို့သည်မိမိတို့အတ္တန်သန့်ရှင်းသောရုံကြည်ခြင်းအပေါ်မှာမိမိတို့ကို

။ဗျာဒိတ်ကျမ်း။

၁

တည်ဆောက် လျက် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်ဆုတောင်း
 ၂၁ ပဋ္ဌနာပြုလျက် ဘုရားသခင်ကိုချစ်ခြင်းမေတ္တာ နှ့် ကိုယ် ကိုကိုယ်
 စောင့်ရှောက်၍ ထာဝရအသက်အလိုငှါငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်၏က
 ၂၂ ရူဏာတော်ကိုမျှော်လင့်၍ နေကြလော့။ ပိုင်းချားသိတတ်သောညာ
 ၂၃ ဏ်နှင့် တကွအချို့တို့ ကို သနား ကြလော့။ ကိုယ်ကာယ နှင့်ညစ်ညူး
 စွန်းကွက်သော အဝတ်ကို ပင်စက်ဆုတ် ရွံရှာ၍ ကြောက်ရွံ့ခြင်းနှင့်တ
 ၂၄ ကွအချို့တို့ကို မီးထဲမှဆယ်နှုတ်ကယ်တင်ကြလော့။ ။ထိမိ
 ၍လဲခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်ရအောင် သင်တို့ကိုစောင့် ရှောက်ခြင်းငှါ၎င်း
 အပြစ်မရှိဘဲဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံလျက်ရှိသော သင်တို့ကိုဘုန်း
 အသေတော်ရှေ့နှံ့ဆက်သခြင်းငှါ၎င်း တတ်နိုင်တော်မူသောသူတည်း
 ၂၅ ဟူသော ငါတို့ကိုကယ်တင်တော်မူသောဘုရားသခင်တဆူတည်းနှ့်
 ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ယခုမှစ၍ ကမ္ဘာအဆက်ဆက်ဘုန်း
 တန်ခိုးအာနုဘော်နှင့်အစွမ်းသတ္တိအာဏာစက်ဖြစ်စေသတည်း။ အာ
 မင်။

။ရှင်ယုဒဩဝါဒစာ ပြီး၏။

။ဗျာဒိတ်ကျမ်း။

၁ ကာလကြောမမြင့်ဖြစ်ရမည်အမှုအရာများကိုယေရှုခရစ်သည် မိမိ
 အစေခံကျွန်တို့အားပြုစရာတို့ဘုရားသခင်အပ်ပေးတော်မူဘော ထို
 သခင်၏ဗျာဒိတ်ကော်များကို ဆိုပေအံ့။ ထိုသခင်သည် မိမိကောင်းကင်
 တမန်ကိုစေလွှတ်၍ မိမိအစေခံကျွန်ယောဟန်အားဗျာဒိတ် အရိပ် ကို
 ၂ ပြတော်မူ၏။ ယောဟန်သည်လည်းဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တော်
 နှင့်ယေရှုခရစ်၏သက်သေခံတော်မူချက် ကို မြင်သမျှအထိုင်းသက်
 ၃ သေခံ၏။ ကာလအချိန်ရောက်လုနီးပြီးဖြစ်၍ ဤအနာဂတ္တိကျမ်းစကား
 ကိုကြည့်ရှုပတ် ရွတ်နားထောင် ၍ ရေးထားသမျှတို့ကိုစောင့်ရှောက်
 ၄ သောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ ။ ငါယောဟန်ကအာရှီ
 ပြည်ရှိရှိသောအသင်းတော်ချွန်ပါးကိုကြားလိုက်ပါ၏။ ပဗ္ဗပျာန်အ
 ၅ တိတ်။ အနာဂတ် ကာလအစည် ရှိ တော် မူသောသူအထံတော်က ၎င်း
 ၆ ပဗ္ဗင် တော်ရှေ့ နှ့် ရှိသောဝိညာဉ်ချွန်ပါး အထံက၎င်း သစ္စာစောင့်
 သော သက် သေခံ ဖြစ် တော် မူ ထသော။ သေခြင်းမှအပြီးဆုံးဖွားမြင်

၁

။ဗျာဒိတ်ကျမ်း။

တော်မူထသော။လောကီဘုရင်ထို့၏အထွဋ် ဖြစ်တော်မူထသောယေ
ရှုခရစ်အထံတော်ကင်ကျေးဇူးတော်နှင့်ညိမ်သက်ခြင်းသင်ထို့အား

၇

ခြစ်ပါစေသော။ ငါ့ထို့ ကိုချစ်၍ မိမိအသွေးနှင့် ငါ့ထို့အပြစ်များကို
ဆေးကြောတော်မူ၍ မိမိခမည်းတော်ဘုရားသခင်ရှေ့၌ငါ့ထို့ကိုရှင်

၇

ဘုရင်အရာမှာ ၎င်းယဇ်ပရောဟိတ်အရာမှာ ၎င်းခန့်ထားတော်မူသော
သူ၌ကမ္ဘာအဆက်ဆက်ဘုန်းအသရေ။အစွမ်းသတ္တိဖြစ်စေသတည်း။

၇

အာမင်။ ။ကြည့်ရှုပါ။ မိဗန်းတိမ်နှင့်တကွကြွလာတော်
မူသည် ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်ကို ထိုးသောသူထို့ပါလျက် ပင် ရှိရှိသမျှ

၇

သော မျက်စိသည် ကိုယ်တော်ကို မြင်လိမ့်မည်။ မြေကြီး သားအချိုး
အားလုံးထို့သည် ကိုယ်တော် ကြောင့် ငိုကျွေးမြည်တမ်းကြလိမ့်မည်။

၇

မှန်ပေ၏။အာမင်။ ငါသည်အလဖဖြစ်၏။ဩမေဃလည်းဖြစ်၏ဟု
အနန္တတန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၍ ပစ္စုပ္ပန်။အတိတ်။အနာဂတ်ကာလ

၇

အစည်ရှိတော်မူသောထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူ၏။
။ယေရှုခရစ်အတွက်ဆင်းရဲဒုက္ခကို၎င်းနိုင်ငံတော်ကို၎င်းသည်းခံ

၇

ခြင်းကို၎င်းသင်ထို့နှင့်ဆက်ဆံသောအဖော်အဖက်။သင်ထို့ညီအစ်ကို
ငါယောဟန်သည်ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တော်နှင့်ယေရှုခရစ်၏

၇

သက်သေခံတော်မူချက်ကြောင့်ပတ်မူကျွန်းမှာရှိသည်ဖြစ်၍ သခင်
ဘုရားရှေ့၌ပညည်တော်ကိုငါခံလေ၏။ တံပိုးခရာအသံကဲ့သို့ ငါနော

၇

က်၌မြည်သောအသံကြီးကိုငါကြား၏။ မြည်သောအချက်ဟူမူကား
သင်သည်မြင်သမျှကိုစာစောင်၌ရေးထား၍ဖောက်မြို့။သမုရုခမြို့။ပေ

၇

ရင်မြို့။သွာတိရဲမြို့။သာဒိမြို့။ဗိလဒေလဒိမြို့။ယောဒ်ကိမြို့၌ရှိသောအ
သင်းတော်ခုနှစ်ပါးဆီသို့ပေးလိုက်တော့ဟုဆိုသတည်း။ ။

၇

ထိုသို့ငါနှင့်စကားပြော၍အသံမြည်သောသူကိုမြင်ရအောင်ငါလှည့်
ကြည့်လျှင်ရှေ့မီးခွက်ခုနှစ်လုံးကို၎င်း ထိုမီးခွက်ခုနှစ်လုံးအလယ်၌

- ၁၇ လျက်ထွက်၏။သူ့မျက်နှာမူကားနေသည့်အရှိန်တန်ခိုးနှင့်ထွန်းတောက်
သကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ။ထိုသူ့ကို ငါမြင် သောအခါ သေမတတ်
ဖြစ်၍ ခြေရင်းကော် နှို လဲနေ၏။ထို သူသည်မိမိလကျာ လက်ကိုငါအ
ပေါ်၌ တင် လျက် ကြောက် ရှံခြင်းမရှိနှင့်။ ငါသည် အဦးဆုံးသောသူ။
- ၁၈ နောက် ဆုံး သောသူ ဖြစ်၏။ အသက်၅၀ သော သူလည်း ဖြစ်၏။ငါ
သည်အရင် သေသည် ဖြစ်၍ ကမ္ဘာအဆက် ဆက် အသက်နှင့် ပြည့်စုံ
- ၁၉ ၏။ မရဏာနှင့် မရဏာ နိုင်ငံကို ငါအစိုးရ၏။ ထိုကြောင့် သင်သည်
မြင်ပြီး သောအရာတို့ ကို ၎င်းယခုရှိ သောအရာ တို့ကို ၎င်းနောင်၌ဖြစ်
- ၂၀ လထုံသောအရာ တို့ကို ၎င်းရေးထား တော့။ ငါလကျာလက်၌ ထင်ရှား
သောကြွယ်ချ နှစ်လုံးနှင့်ရွှေမီး ခွက်ချနှစ်လုံး၏ နက်နဲခြင်းအရာယူမှု
ကား။မီး ခွက်ချနှစ်လုံးသည်အသင်းတော်ချနှစ်ပါးဖြစ်၏။ ကြွယ်ချနှစ်
လုံးသည်လည်းထိုချနှစ်ပါးသော အသင်းတော် တို့ကိုအုပ်သောတမန်
ဖြစ်၏။

- ၁ ဖောက် မြို့၌ ရှိသော အသင်း တော်၏ တမန် ကို ဤသို့ ရေး၍ မှာလိုက်
တော့။ လကျာလက်၌ ကြွယ်ချနှစ် လုံးကိုကိုင်၍ ရွှေမီး ခွက်ချနှစ်လုံးအ
- ၂ လယ်၌သွား လာသော သူ၏ အမိန့်တော် ကား။သင် ၏ကျင့် ခြင်း။ပင်
ပန်းစွာလုပ်ဆောင်ခြင်း။သည်းခံခြင်းကိုငါသိ၏။ သင်သည်မတရား
သော သူတို့ ကို မခံနိုင် ကြောင်း ကို၎င်း တမန်တော် မဟုတ် ဘဲတမန်
တော်ရောင်ဆောင်သောသူတို့ကိုစစ်ဆေး၍လှည့် စားသောသူဖြစ်
- ၃ သည်ဟုသိကြောင်းကို၎င်း ခန္တီနှင့်ပြည့်စုံ၍ငါနာမကြောင့်ဆင်းရဲခံ
- ၄ ၍အားမလျော့ကြောင်းကို၎င်းငါသိ၏။ သို့သော်လည်း သင်သည်ရှေ့
ဦးစွာသောချစ်ခြင်းမေတ္တာကိုလျော့ပြီး ဟုသင်၌ အပြစ်တင်စရာရှိ
- ၅ ၏။ ထိုကြောင့်သင်သည်အဘယ်ဆီကရွှေလျော့သည်ကိုအောင်းမေ့
လော့။ နောင်တရလော့။ ရှေ့ဦးစွာသောအကျင့် ကို ကျင့် လော့။ သို့မ
ဟုတ်။သင်ဆီသို့ငါမြန်မြန်လာမည်။နောင်တမရလျှင် သင်၏မီးခွက်
- ၆ ကိုသူနေရာမှငါရှေ့မည်။ သို့သော်လည်းငါမုန်းသောနိကောလလူတို့
၇ ၏အကျင့်ကိုသင်လည်းမုန်းသည်ဟုဆိုစရာရှိ၏။ ဝိညာဉ်ဘော်သည့်
အသင်းတော်တို့အားအဘယ်သို့မိန့်တော်မူသည် ကိုနား ရှိသောသူ
မည်သည်ကားကြားပါလေစေ။အကြင်သူသည်အောင်မြင် ၏။ ထိုသူ
အားငါထုရားသခင်၏ပရဒိသုဥပယ်၌ရှိသောအသက်ပင်အသီးကို

။ဗျာဒိတ်ကျမ်း။

- ၂ စားရသောအခွင့်ငါပေးမည်။ ။သမုရနုမြို့၌ရှိသောအသင်း
- ၈ တော်၏တမန်ကိုဤသို့ရေး၍မှာလိုက်တော့။အဦးဆုံးသေသို့။ နောက်
- ၉ ၏အမိန့်တော်ကား။ သင်၏ကျင့်ခြင်း၊ဒုက္ခခံခြင်း၊ဆင်းရဲခြင်းကိုငါ
- ၁၀ သိ၏။သို့သော်လည်းသင်သည်ကြွယ်ဝပြည့်စုံခြင်းရှိ၏။ ယုဒလူရော
- ၁၁ င်ဆောင်၍ယုဒလူမှန်မဟုတ်။ မာရ်နတ်စာတန်၏ အပေါင်းအသင်း
- ၁၂ ဖြစ်သောသူတို့၏ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုလည်းငါသိ၏။ သင်သည်ခံရမည်အ
- ၁၃ ရာ တစုံတခု မျှမကြောက်နှင့်။ သင်တို့သည် စုံစမ်းခြင်းကိုခံမည်အ
- ၁၄ ကြောင်း။ မာရ်နတ် သည် သင် တို့အချို့ ကို ထောင်ထဲ၌လှောင်ထား
- ၁၅ ၍သင်တို့သည် ဆယ်ရက် မျှဆင်းရဲဒုက္ခ ကို ခံရလိမ့်မည်။ သေသည်
- ၁၆ တိုင်အောင်သစ္စာစောင့်လော့။သို့ပြုလျှင်အသက်သရယူကိုငါပေးမည်။
- ၁၇ ဝိညာဉ်တော်သည်အသင်းတော်တို့အားအဘယ်သို့မိန့်တော်မူသည်
- ၁၈ ကိုနားရှိသောသူမည်သည်ကားကြားပါလေစေ။အောင်မြင်သောသူ
- ၁၉ ကိုဒုတိယသေခြင်းသည်မကုန်းဆဲရ။ ။ပေရုမြို့၌ရှိသော
- ၂၀ အသင်းတော်၏တမန်ကိုဤသို့ရေး၍မှာလိုက်တော့။ ထက်သောသန်
- ၂၁ လျက်ရှိသောသူ၏အမိန့်တော်ကား။ သင်၏ကျင့်ခြင်းကိုငင်မာရ်နတ်
- ၂၂ စာတန်၏ရာဇပလ္လင်ရှိရာအရပ်တည်းဟူသော သင်နေရာအရပ်ကို
- ၂၃ ငင်ငါသိ၏။ စာတန်နေရာအရပ် သင်တို့တွင် အသေသတ်ခြင်း ကိုခံ
- ၂၄ သောအန္တိပသည်သစ္စာစောင့်၍ငါဘက်သက်သေခံစည်နေရက်ကာ
- ၂၅ လ၌ပင်သင်သည်ငါနာမကိုစွဲကိုင်၏။ ငါရုံကြည် ခြင်းတရားကိုမစွန့်
- ၂၆ မပယ်။ သို့သော်လည်းဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ရုပ်တုရှေ့မှာပူ
- ၂၇ ဇော်သောယဇ်ကောင်ကို စားစေခြင်းငှါငင်မတရားသောမေရန်ကို
- ၂၈ ပြုစေခြင်းငှါငင်ထိမိ၍လဲစရာအရာကိုသူတို့ရှေ့ ၌ ချထားရအောင်
- ၂၉ ဗာလက်မင်းကိုအကြံပေးသောသူတည်းဟူသောဗာလံ၏အယူကိုစွဲ
- ၃၀ လမ်သောသူတို့သည်သင်၏နေရာ ၌ရှိ ကြသည်ဖြစ်၍သင်၌အနည်း
- ၃၁ ငယ်သောအပြစ်တင်စရာရှိ၏။ ထိုအယူနှင့်သဘောတူသောနိကော
- ၃၂ လလူတို့၏အယူကိုစွဲလမ်သောသူတို့သည် ထိုနည်းတူသင်၌ရှိကြ၏။
- ၃၃ ထိုကြောင့်နောင်တရစော့။။ရလျှင်သင်ဆံ့ သို့ငါမြန်မြန်လာမည်။ငါ
- ၃၄ ခံတွင်း၏သန်လျက် နှင့် သူကို ကိုယ် ကိုယ် နည်း။ ဝိညာဉ်တော်သည်
- ၃၅ အသင်းတော်တို့အား အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသည် ကိုနားရှိသောသူ
- မည်သည် ကား ကြားပါလေစေ။ အကြင်သူသည်အောင်မြင်၏။ ဖွက်

ထားသောမနုဿံကို၎င်းဖြူသောလက်ဖွဲ့ကျောက်ကို၎င်းထိုကျောက်ပေါ်
၌အက္ခရာတင်သောနာမသစ်ကို၎င်းထိုသူအားငါပေးမည်။ထိုကျောက်
ကိုရသောသူမှတစ်ပါးအဘယ်သူမျှထိုနာမကိုမခံနိုင်စေရ။

- ၁၈ သွားတိရဲမြို့၌ရှိသောအသင်းတော်၏ဟမန်ကို ဤသို့ရေး၍ မှာလိုက်
တော့။မီးလျှံကဲ့သို့သောမျက်မှန်နှင့်၎င်းကြေးဝါစစ်နှင့်တူသောခြေနှင့်
- ၁၉ ၎င်းပြည့်စုံသောဘုရားသခင်သားတော်၏အမိန့်တော်ကား။ သင်၏
ကျင့်ခြင်း။ ကျင့်ခြင်း။ ရုံကြည်ခြင်း။ အမှုစောင့်ခြင်း။ သည်းခံခြင်းကို၎င်း
နောက် ကျင့်သောအကျင့်ကို သည် အရင် ကျင့်သော အကျင့်တို့ ထက်
- ၂၀ သာ၍ များကြောင်းကို၎င်းငါသိ၏။ သို့သော်လည်း ပရောဗတ်မဟူ၍
ကိုယ် ကိုကိုယ်ခေါ်ဝေါ်သောသင်၏ခင်ပွန်းယေဇယေလ နှိသင်သည်
အခွင့်ပေးသောကြောင့်သင်၌ အပြစ် တင်စရာ ရှိ၏။ ငါအစောင့်ကျန်
တို့သည် မတရားသော မေရန်ကို ပြုခြင်းငှါ ၎င်း ရုတ်တရက်မှာပူဇော်
သောယဇ်ကောင်းကိုစားခြင်းငှါ ၎င်းသူသည် သင်ပေး၍ မှားရှင်းစေ
- ၂၁ ၏။ သူသည် နောင်တရသင့်သောကာလကို ငါပေးသော်လည်း သူသည်
၂၂ မိမိမတရားသော မေရန်ကို နောင်တရချင်သောစိတ်မရှိ။ ထိုကြောင့်
သူကိုအိမ်ရာ၌ ငါချထားမည်။ သူနှင့်အတူမတရားသော မေရန်ကို ပြု
သောသူတို့လည်း သူ၏ အကျင့် ကို နောင်တမရလျှင် ကြီးစွာ သော
- ၂၃ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ချောက်စေမည်။ သူ၏ သားသမီးတို့ကို အသေသတ်မည်။
ငါသည် နှစ်လုံးကျောက်ကပ်ကို စစ်ဆေးတော်မူသော သူဖြစ်ကြောင်း
ကို ထိုသူအား ဖြင့်ခပ်သိမ်းသော အသင်းတော်တို့သည် သိကြလိမ့်မည်။
သင်တို့သည် အသီးအသီးကျင့်သော အကျင့် နှင့် အလျောက် အကျိုးအ
- ၂၄ ပြစ်ကို ငါပေးမည်။ ။ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူယူသောသူခေါ်ဝေါ်
သည် နှင့် အညီမာရ်နတ်စာတန်၏ နတ်နဲ သော အရာ ဟု ခေါ်ဝေါ်သော
အရာကို မကျွမ်း။ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူကို မယူ။ ကြွင်းသော သွားတိရဲမြို့သား
တို့ကို ငါ ဆိုသည်ကား။ သင်တို့သည် ရသမျှကို ငါလာသည် ထိုင်အောင်
- ၂၅ စွဲကိုင်ကြလော့။ ထိုမှတစ်ပါး အချားသောဝန်ကို သင်တို့ အပေါ်၌ ငါမ
၂၆ တင်။ အကြင်သူသည် အောင်မြင်၍ အဆုံးထိုင်အောင် ငါအကျင့် ကို
ကျင့်၏။ ငါခနည်းတော်သည် ငါ၌ အခွင့်ပေးတော်မူ သကဲ့သို့ ထိုသူ
- ၂၇ အားလူအမျိုးတို့ကို အုပ်စိုးရသော အခွင့်ကို ငါပေး၍ သူသည် သံလုံတံ
၂၈ နှင့် အုပ်စိုးသဖြင့် သူတို့ ကို မြေအိုးကဲ့သို့ ရွဲဖျက်လိမ့်မည်။ မိုးဗန်းသော

၃
 ၂၈ က်ကြွယ်ကိုလည်းသူအား ငါပေးမည်။ ဝိညည်းတော်သည် အသင်း
 တော်တို့အားအဘယ်သို့မိန့်တော်မူသည်ကိုနားရှိသောသူမည်သည်
 ၁ ကားကြားပါလေစေ။ ။သာဒိမြို့၌ရှိသောအသင်းတော်၏တ
 မန်ကိုဤသို့ရေး၍မှာလျက်တော့။ဘုရားသခင်၏ဝိညည်းချွန်ပါးနှင့်
 ကြွယ်ချွန်လုံးရှိသောသူ၏အမိန့်တော်ကား။သင်၏အကျင့်ကိုငါသိ
 ။သင်သည်အသက်ရှင်ဟန်ရှိသော်လည်းသေနေသည်ကိုငါသိ၏။
 ၂ မအိပ်ဘဲစောင့်၍နေလော့။ ကျန်ရစ်၍ သေလှသောအရာတို့ကို ပြုစု
 လော့။ သင်၏အကျင့်တို့သည် ငါဘုရားသခင်ရှေ့၌မရံမလင်ရှိသည်
 ၃ ကိုငါတွေ့ပြီး။ ထိုကြောင့်သင်သည်ခံယူ၍နားထောင်ပြီးသည် အရာ
 ကိုအောင်းမေ့လော့။ စောင့်ရှောက်လော့။နောင်တရလော့။စောင့်၍မ
 နေလျှင်သူမိုးကဲ့သို့သင်ဆီသို့ငါလာမည်။လာမည်အချိန်နာရီကိုလည်း
 ၄ သင်မသိရ။ သို့သော်လည်းသင်ဆီမှာသာဒိမြို့၌ပင်ကိုယ်အဝတ်ကို
 ကိုယ်မညှပ်ညှူးစေသောသူနည်းနည်းရှိသေး၏။ထိုသူတို့သည် ထိုက်
 တန်သောသူ ဖြစ်၍ ပြုပြင်ဝတ်လျက်ငါနှင့်အတူသွားလာကြလိမ့်မည်။
 ၅ အောင်မြင်သောသူသည် ပြုသောအဝတ်ကိုဝတ်ရုံလိမ့်မည်။ အသက်
 စာစောင်၌ သူ၏နာမကို ငါအလျှင်းမချေဘဲငါခမည်းတော်ရှေ့၌ငင်
 ၆ ကောင်းကင်တမန်တော်တို့ရှေ့၌ငင်သူ၏နာမကိုငါဝန်ခံမည်။ ဝိညည်း
 တော်သည်အသင်းတော်တို့အားအဘယ်သို့မိန့်တော်မူသည် ကိုနား
 ရှိသောသူမည်သည်ကားကြားပါလေစေ။

၇ ပိလဒေလဒိမြို့၌ရှိသောအသင်းတော်၏တမန်ကိုဤသို့ရေး၍ မှာလျက်
 တော့။သန့်ရှင်းသောသူ။ဟုတ်မှန်သောသူ။ ခါပိဒိမင်း၏တံခါးသော
 ကိုကိုင်သောသူ။အဘယ်သူမျှမပိတ်ရအောင် ဖွင့်၍အဘယ်သူမျှမဖွင့်
 ၈ ရအောင်ပိတ်သောသူ၏အမိန့်တော်ကား။ သင်၏အကျင့်ကိုငါသိ၏။
 အဘယ်သူမျှမပိတ်နိုင်သောတံခါးကိုသင်ရှေ့၌ ဖွင့်ထားပြီး။အဘယ်
 ကြောင့်နည်းဟူမူကား။သင်သည်အနည်းငယ်သော ခွန်အားရှိသည့်နှင့်
 ၉ ငါနှုတ်ကပတ်ကိုစောင့်ရှောက်ခဲ့ပြီး။ငါနာမကိုလည်းမစွန့်မပယ်။ယုဒ
 လူရောင်ဆောင်၍အမှန်မဟုတ်ဘဲမုသာစကားကိုပြောသောသူတည်း
 ဟူသောစာတန်၏အပေါင်းအသင်းအချို့တို့ကိုသင်၌ငါအပ်ပေးမည်။
 သူတို့သည်လာ၍သင်၏ခြေရင်း၌ပျုပ်ဝပ်ရအောင်ငင်ငါသည့်သင်ကို
 ၁၀ ချစ်သည်ဟုသိရအောင်ငင် ငါပြုမည်။ သင်သည်ငါလည်းခံခြင်းနှင့်လပ်

ဆိုင်သောနှုတ်ကပတ်တရားကိုစောင့်ရှောက်သောကြောင့်မြေကြီးအ
 ပေါ်၌နေသောသူတို့ကိုစုံစမ်းရအောင်လောကီနိုင်ငံလုံးကိုနှိုးပြားလတံ့
 ၁၁ သောစုံစမ်းရာကာလ၌ သင်ကိုငါစောင့်ရှောက်မည်။ ငါမြန်မြန်လာ
 ၏။သင်၏သရဖူကို အဘယ်သူမျှမယူရအောင်ရခဲ့ပြီးသောအရာကို
 ၁၂ စွဲကိုင်လော့။ အောင်မြင်သောသူကိုငါဘုရားသခင်၏ဗိတ်မှာန်တော်
 ၌မှန်ကိုင်ငါဖြစ် စေမည်။ နောက်တဖန် သူသည်ပြင်သို့မရှေ့ရပြီး။ ငါ
 ဘုရားသခင်၏နာမတော်ကို ၎င်းငါဘုရားသခင်အထံတော်မှထွက်
 ၍ကောင်း ကင် ဘုံမှဆင်း သက် သောယေရုရှလင် မြို့သစ် တည်းဟူ
 သောငါဘုရားသခင် မြို့တော်၏နာမကို ၎င်းငါနာမသစ်ကို ၎င်းသူအ
 ၁၃ ပေါ်၌ငါအကွရာတင်မည်။ ဝိညာဉ် တော်သည်အသင်းတော်တို့အား
 အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသည်ကို နား ရှိသောသူမည် သည် ကား ကြား
 ၁၄ ပါလေစေ။ ။လောဒိကီမြို့၌ရှိသောအသင်းတော်၏တမန်
 ကိုဤသို့ရေး ၍ မှာလိုက် တော့။ ဘုရား သခင် ၏ နိဗ္ဗိတ္တသတ္တဝါတို့၏
 အထွဋ်။ သစ္စာရှိ ၍ ယုတ်မန်သောသက်သေခံ။အာမင် ၏အမိန့်တော်
 ၁၅ ကား။ သင်၏အကျင့် ကိုငါသိ၏။ သင်သည်အမေပုတ်။အပူမပုတ်
 ၁၆ သည်ကိုငါသိ၏။အမေပူကချင်ငါရှိ စေချင်၏။ ထိုသို့အမေပုတ်။အ
 ပူမပုတ်။နွေးရုံရှိသောကြောင့်ငါခံတွင်းထဲကသင်ကိုငါထွေးလျပြီး။
 ၁၇ ထိုမှတပါး။ငါသည်ဥစ္စာရတတ်၏။ဘဏ္ဍာများကိုဆည်းဘူးပြီး။ဘာ
 မျှမလိုဟုသင်ကဆို၍ ကိုယ်သည် သို့ညင်ခြင်း။သနားဘွယ်ဖြစ်ခြင်း။
 ဆင်းရဲခြင်း။မျက်စိကန်းခြင်း။အဝတ် အချည်းစည်းနေခြင်းရှိမှန်းကို
 ၁၈ ကိုယ်မသိ။ သင်သည်ဥစ္စာရတတ်ရအောင်မီးနှင့်ချွတ်ပြီးသောရှေ့
 ကို၎င်းအဝတ်အချည်း စည်းနေ၍အရှက်မထင်ရှားရအောင်ခြုံစရာဘို့
 ဖြူသောအဝတ်ကို၎င်းငါဆီမှာဝယ်၍သင်၏မျက်စိမြင်ရအောင်မျက်
 ၁၉ စိကိုမျက်စည်းခတ်ခြင်းငှါသင်အားငါအကြံပေး၏။ အကြင်သူတို့ကို
 ငါချစ်၏။ထိုသူ၏အပြစ် ကိုငါဖော်ပြ၍ သူတို့ကိုလည်း ဆုမွတ်တော်၏။
 ၂၀ ထိုကြောင့် ကိုယ် စိတ် ကိုကိုယ် နှိုးဆော်လော့။ နောင် တရလော့။ ငါ
 သည်တံခါးရှေ့မှာရင်၍ခေါက်နေ၏။အကြင်သူသည်ငါအသံကိုကြား
 ၍တံခါးကိုဖွင့်အံ့။ထိုသူဆံသို့ဝါဝင်၍သူနှင့်အတူစားမည်။သူသည်
 ၂၁ လည်းငါနှင့်အတူစား ရလိမ့် မည်။ ငါသည်အောင်မြင်၍ငါခမည်း
 တော်၏ပစ္စင်တော်ပေါ်မှာသူနှင့် အတူထိုင်နေသကဲ့သို့အောင် မြင်
 သောသူသည်ငါပစ္စင်ပေါ်မှာငါနှင့်အတူထိုင်နေရသောအခွင့်ကိုငါ

၂၂ ပေးမည်။ ဝိညည်းတော်သည် အသင်း တော်တို့အား အဘယ်သို့မိန့်
တော်မူသည် ကိုနား ရှိသောသူမည်သည်ကား ကြားပါလေစေဟုမိန့်
တော်မူ၏။

- ၁ ထိုနောက်မှာဝါကြည့်၍ ကောင်းကင်၌တံခါး ဖွင့်ထားလျက်ရှိ၏။အဝ
အဦးကြား ရသောအသံဟူမူကား။ဤအရပ်သို့ကက်တော့။နောင်ကာ
လ၌မြစ်ရမည်အရာ တို့ကိုဝါပြုမည်ဟု နှင့်ပြောသောတံပိုးခရာသံ
- ၂ ကဲ့သို့မြည်လေ၏။ ထိုအခါဝိညည်းတော် ကိုဝါချက်ချင်းခံ၍ ကောင်း
ကင်သံ၌ပလ္လင်တခုတည်လျက်ရှိ၏။ပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်သောသူလည်း
- ၃ ရှိ၏။ ထိုသူ၏ အဆင်း အရောင်သည် ခုဂါးသွေကျောက်။ပတ္တမြား
ကျောက် နှင့်တူ၏။ ပလ္လင်ပတ်ဝန်းကျင် ၌ ကားမြဲကျောက် အဆင်း
- ၄ အရောင်နှင့်တူသောသက်တံရှိ၏။ ထိုပလ္လင် ပတ်ဝန်းကျင် ၌အ
ချားသောပလ္လင်နှစ် ဆယ်လေးပလ္လင်ရှိ၏။ ထိုပလ္လင်တို့အပေါ် ၌အ
သက်ကြီးသူ နှစ် ဆယ်လေးပါး တို့သည် ဖြူသောအဝတ်ကိုဝတ်လျက်
- ၅ ခေါင်းပေါ် ၌ရွှေသရဖူကိုဆောင်းလျက်ထိုင်နေကြ၏။ ပလ္လင်တော်
ထဲကလျှပ်စစ်ပြက်၏။စကားပြောသံ။မြားကြီး သံလည်းမြည်၏။ပ
လ္လင်တော်ရှေ့ ၌ ဘုရား သခင်၏ဝိညည်းချ နှစ် ပါး တည်းဟူသောမီး
- ၆ ခွက်ချ နှစ်လုံးထွန်းလျက်ရှိ၏။ ။ပလ္လင်တော်ရှေ့၌လည်း
ကျောက်သလင်းနှင့်တူသောဖန်ရေကန် ရှိ၏။ပလ္လင်အတွင်း၌ပတ်
ဝန်းကျင်၌၎င်းမျက်စိနှင့်တက်ိတ်လုံးပြည့်သောသတ္တဝါလေးပါးရှိ၏။
- ၇ ပဌမသတ္တဝါသည် ချင်သေ့ နှင့် တူ၏။ ဒုတိယသတ္တဝါသည် နွားသ
ငယ်နှင့်တူ၏။တတိယသတ္တဝါသည်လူမျက်နှာရှိ၏။စတုတ္ထသတ္တဝါ
၈ သည် ပျံလျက် ရှိ သောလင်း ဟုန် နှင့် တူ၏။ ထိုသတ္တဝါလေးပါးတို့
သည်တပါးစီတပါးစီကိုယ်ပတ်ဝန်းကျင် ၌ အတောင်ချောက်ချစ်ရှိ၍
အတွင်း ၌ မျက်စိ နှင့် ပြည့်၏။ သူတို့ကလည်းအနန္တကန်ခိုးနှင့်ပြည့်၍
တော်မူထသော။ပစ္စုပ္ပန်။အတိတ်။အနာဂတ်ကာလအစည်ရှိတော်မူ
သောထာဝရအရှင်။ဘုရား သခင်သည်သန့်ရှင်းတော်မူ၏။သန့်ရှင်း
တော်မူ၏။သန့်ရှင်းတော်မူ၏ဟုနေ့ညဉ့် အစဉ်ညိမ်၍မနေဘဲပြောဆို
၉ ကြ၏။ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာထိုင်၍ကမ္ဘာအဆက်ဆက်အသက်ရှင်တော်
မူသောသူ၏ဘုန်းအသရေ။ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကိုထိုသတ္တဝါတို့သည်
၁၀ ချီးမွမ်းသောအခါ အသက်ကြီးသူ နှစ်ဆယ်လေးပါး တို့သည် ပလ္လင်

တော်ပေါ်မှာထိုင် တော်မူသောသူရှေ့၌ ပျုပ်ဝပ်လျက် ကမ္ဘာအဆက်
 ၁၁ ဆက်အသက်ရှင်တော်မူသောသူကိုကိုးကွယ်လျက် ထာဝရဘုရား။
 ကိုယ်တော်သည်ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကိုဖန်ဆင်းတော်မူပြီး။ထိုအ
 ရာတို့သည်အလိုတော်ကြောင့်ဖြစ်၍ဖန်ဆင်းလျက်ရှိကြ၏။ထိုကြောင့်
 ကိုယ်တော်သည် ဘုန်းအသရေတန်ခိုးတော်ကိုခံစားထိုက်တော်မူ၏
 ဟူ၍ပစ္စင်တော်ရှေ့၌မိမိ ကိုယ်သရဖူများကိုချထားကြ၏။

၁ ထိုအခါနှစ်ဖက်စလုံးအကွရာကင်း၍တံဆိပ်ချနှစ်ချက်နှင့်ခတ်သောဝါ
 စောင်ကိုပစ္စင်ကော်ပေါ်မှာထိုင် တော်မူသောသူ၏လကျာလက်၌ ငါ
 ၂ မြင်လေ၏။အားကြီးသောကောင်းကင်တမန်တပါးကအဘယ်သူသည်
 ထိုစာစောင်ကိုဖွင့်၍တံဆိပ် တို့ကိုခွာခြင်းငှါထိုက် သနည်း ဟုကြီး
 ၃ သောအသံနှင့်ကျွေးကျော်လျက် ရှိသည်ကိုငါမြင်၏။ ထိုစာစောင်
 ကို ဖွင့်၍ ကြည့် ခြင်းငှါကောင်းကင်မြေကြီး။ မြေကြီးအောက်၌အ
 ဘယ် သူများတတ် နှိုင်း။ထိုစာစောင် ကိုဖွင့်၍ ကြည့် ထိုက်သောသူ
 တယောက်ကိုမျှ၍မတွေ့သောကြောင့်ငါသည်များများငိုလေ၏။

၄။၅ ထိုအခါအသက်ကြီးသူကပါးကမင်္ဂနှင့်။ ဟုဒအမျိုးချင်စွသတည်းဟူ
 သောဒါဝိဒ်၏အမြင်သည် ထိုစာစောင်ကို၎င်းတံဆိပ်ချနှစ်ချက်တို့ကို
 ၆ ၎င်းဖွင့်ခြင်းငှါအောင်မြင်လေပြီးဟုငါကိုပြောဆို၏။ ။ထို

အခါပစ္စင်တော်မှစသောသက္ကဝါလေးပါး နှင့် အသက်ကြီးသူတို့အ
 လယ်၌အသေသတ်ပြီးသကဲ့သို့သောသိုးသငယ်သည်ရပ်နေလျက်ရှိ
 သည်ကိုငါမြင်၏။ထိုသိုးသငယ်သည်မြေကြီးတပြင်လုံး၌လွှတ်သော
 ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်ချနှစ် ပါးတည်းဟူသောမျက်စိချနှစ်လုံးနှင့်ချို
 ၇ ချနှစ်ချောင်းရှိ၏။ သူသည်လာ၍ ပစ္စင်တော်ပေါ်မှာထိုင် တော်မူ

၈ သောသူ၏လကျာလက်မှစာစောင်ကိုခံယူလေ၏။ ထိုစာစောင်ကိုခံ
 ယူလေသောအခါသက္ကဝါလေးပါး နှင့် အသက်ကြီးသူနှစ်ဆယ်လေး
 ပါးတို့သည်သန့်ရှင်းသူတို့၏ပဌနာတည်းဟူသောမီးရှို့နံ့သာပေါင်း
 နှင့်ပြည့်သောရှေ့ဖလားကို၎င်းစာစောင်ကို၎င်းအသီးအသီးကိုင်၍သိုးသ

၉ ငယ်ရှေ့၌ပျုပ်ဝပ်လျက် ကိုယ်တော်သည် အသေသတ် ခြင်းကိုခံသ
 ဖြင့် အသီးအသီးဘာသာစကား ကိုပြောသောလူအမျိုးအနွယ်ခပ်
 ၁၀ ရွေးတော်မူ၏။အကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင်ရှေ့မှာရှင်ဘုရင်အရာ၌၎င်း

ယဇ်ပရောဟိတ်အရာ ခွင့်၎င်း ခန့်ထား၍ မြေကြီးကိုစိုးစံရသော အခွင့်
 ပေးတော်မူ၏။ ထိုကြောင့် ကိုယ်တော်သည် စာစောင်ကို ခံယူ၍ တံဆိပ်
 ၁၁ ထို့ကို ဖွင့်ထိုက်တော်မူ၏ ဟု အသစ်သေသိချင်း ကိုသိ၍ ပြောဆိုကြ၏။
 ထိုအခါ ငါကြည့်၍ ပလ္လင်တော်မှ စသော သက္ကဝါတီနှင့် အသက်ကြီးသူ
 တို့ပတ်ဝန်းကျင်၌ ကုဋေသင်ချေ မကအတိုင်း မသိများ စွာသော ကောင်း
 ၁၂ ကင်တမန်တို့၏ အသံကို ငါကြား၏။ ထိုသူတို့လည်း အသေသတ်ခြင်း
 ကို ခံခဲ့ပြီးသော သိုးသငယ်သည် တန်ခိုးစဉ်းစိမ်းပညာ အစွမ်းသတ္တိ
 ဂုဏ်အသရေ ဘုန်းအာနုဘော် ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကို ခံထိုက်တော်မူ
 ၁၃ ၏ ဟု ကြီးသော အသံနှင့် ပြောဆိုကြ၏။ ကောင်းကင်မြေကြီး မြေကြီး
 အောက် သမုဒ္ဒရာ အထဲ အရပ်ရပ်၌ ရှိသမျှသော နိမ္မိတ္တသတ္တဝါအား
 လုံးတို့က ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသော သူ့ခွင့်၎င်း သိုးသငယ်၌
 ၁၄ ၎င်းကုမ္မာ အဆက်ဆက်ကောင်းကြီး မင်္ဂလာ ဂုဏ်အသရေ ဘုန်းအာနု
 ဘော် အစွမ်းသတ္တိ ဖြစ်စေသတည်း ဟု ပြောဆိုကြသည် ကို ငါကြား
 လေ၏။ သတ္တဝါလေးပါးတို့ကလည်း အာမင်ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။ အသက်
 ကြီးသူတို့သည်လည်း ပျပ်ဝပ်၍ ကိုးကွယ်ကြ၏။

၁ သိုးသငယ်သည် တံဆိပ်ရနှစ်ချက်တွင် တချက်ကို ဖွင့်သေအခါ ငါကြည့်
 လျှင် ချမ်းကြီးသံမြည်သကဲ့သို့ သတ္တဝါလေးပါးတွင် တပါးကလာ၍
 ၂ ကြည့်ပါဟု ဆိုသည် ကို ငါကြား၏။ ထိုအခါ ငါကြည့်လျှင် ဖြူသော မြင်း
 ရှိ၏။ မြင်းစီးသော သူသည် လေးကို ကိုင်၏။ သူ့၌ သရဖူကို ပေးတော်မူ
 ၃ ၏။ အောင်မြင်လျက် ၎င်းအောင်မြင်ရအောင် ၎င်းထွက်သွား၏။ ဒုတိ
 ယတံဆိပ်ကို ဖွင့်သေ အခါ ဒုတိယသတ္တဝါကလာ၍ ကြည့်ပါဟု ဆို
 ၄ သည် ကို ငါကြား၏။ နိသောမြင်းတစ်စီး ထွက်၍ စီးသော သူသည် ညိမ်
 ဝပ်ခြင်းကို မြေကြီးက ရုတ်သိမ်းခြင်း ငှါဋ်မြေသားတို့ကို အချင်းချင်း
 အသေသတ်စေခြင်း ငှါဋ်အခွင့်ရ၏။ သူ့၌ ခားကြီးကို ပေးတော်မူ၏။
 ၅ တတိယတံဆိပ်ကို ဖွင့်သော အခါ တတိယသတ္တဝါကလာ၍ ကြည့်ပါ
 ဟု ဆိုသည် ကို ငါကြား၏။ ထိုအခါ ငါကြည့်လျှင် နက်သော မြင်း ရှိ၏။
 ၆ မြင်းစီးသော သူသည် ချိန်ခွင်ကို ကိုင်၏။ သတ္တဝါလေးပါးအလယ်၌
 အသံမူကား။ ဒေနာရီတပျားနှင့် ဂျံဆံတ ခွက်ကို ရ၏။ ပြောင်းဆံသုံး
 ၇ ခွက်ကို ရ၏။ ဆီနှင့်ပျော်ရည်ကို ပျောက်စေ နှင့် ဟု ဆိုသည် ကို ငါကြား
 ၏။

။စတုတ္ထတံဆိပ်ကို ဖွင့်သော အခါ စတုတ္ထသတ္တဝါ

။ဗျာဒိတ်ကျမ်း။

၆

၈ ကလာ၍ကြည့် ပါပုဒုဆိုသည် ကိုငါကြား၏။ ထိုအခါငါကြည့်လျှင် ဓွဲ
 သောအဆင်း ရှိသောမြင်း ရှိ၏။ မြင်း စီးသောသူသည် မရဏာပူ
 သောအမည် ရှိ၏။ မရဏာနို့ငင်သည် သူ့နောက် သို့လိုက်လေ၏။ သူ
 သည်မြေကြီးလေး စိတ်တစိတ် ကို အစိုးရ၍ခေး လက်နက်ဘေး။ ဓွတ်
 သိပ်ခြင်းဘေး။ နာ ၍ သေဘေး။ မြေသား ရဲဘေး အားဖြင့် သတ်ပိုင်
 ၉ သောအ ခွင့်ကိုရ ၍။ ။ပညမတံဆိပ်ကိုဖွင့်သောအ
 ခါဘုရား သခင် ၏ နှုတ် ကပတ်တော်ကြောင့် ၎င်း မိမိတို့ခံသောသက်
 သေခံချက် ကြောင့် ၎င်း အသေသတ် ခြင်း ကိုခံသောသူတို့ ၏ ဝိညာဉ်
 ၁၀ များကိုယထပတ္တင်အောက်၌ငါမြင်၏။ သူတို့ကလည်းသန့် ရှင်းဟုတ်
 မှန် ၍ အစိုး ပိုင်တော် မူသောအရှင်။ မြေပေါ်မှာနေသောသူ တို့သည်
 ငါတို့အသွေး ကို သွန်း ကြသောအပြစ် ကို တရားသဖြင့် မစစ်ကြော
 မစီရင် ဘဲအ ဘယ် မျှလောက် ကာလပတ် လုံး နေတော် မူမည် နည်း
 ၁၁ ဟုကြီးသောအသံနှင့်ကျွေးကျော်ကြ၏။ သူတို့၌ ဖြူသောဝတ်လုံကို
 ပေးတော်မူ၏။ သူတို့နည်း တူအသေသတ်ခြင်းကိုခံရလတံ့သော မိမိ
 လုပ်ဖော်ဆောင်ဖက် ညီအစ်ကိုတို့သည်ပြည့်စုံခြင်း သို့မရောက်မှီခ
 ၁၂ ကာညိမ်နေဦးရမည်ဟုသူတို့အားပြောဆို၏။ ။ဆဋ္ဌမတံ
 ဆိပ်ကိုဖွင့် သောအခါငါကြည့် လျှင် ကြီး စွာသောမြေ လှုပ်ခြင်း ဖြစ်
 ၍။ နေသည် အမွေး ဖြင့် ရက် သောပုဆိုး ကြမ်း ကဲ့သို့မည်း၏။ လအလုံး
 ၁၃ သည်အသွေးကဲ့သို့ဖြစ် ၍။ တည်းပင်ကိုလေဖြင့် လှုပ်၍အချိန်မတန်
 သောအသီး ကျေသကဲ့သို့ ကောင်းကင်ကြယ်တို့သည် မြေပေါ်၌ ကျကြ
 ၁၄ ၍။ ခြိမ်းကောင်းကင် သည်စာစောင် လိက် သကဲ့သို့လွင့် သွား ၍။
 တောင်များ။ ကျွန်းများအား လုံးတို့သည်မိမိတို့နေရာ အရပ်မှရွေ့ကြ
 ၁၅ ၍။ လောကီဘုရင်။ မူးမတ်။ စစ် သူကြီး။ သဋ္ဌေး သူကြွယ်။ ခွန်အား
 ကြီးသောသူမှစ၍ ကျွန်။ လူလွတ်အားလုံးတို့သည်မြေတွင်း။ တောင်
 ၁၆ ကျောက်များ၌ပုန်းနေ၍ ထိုတောင် ကျောက်တို့ကိုခေါ်လျက် ငါတို့အ
 ပေါ် သို့ ကျကြပါ။ ပတ္တင် ပေါ်မှာထိုင် တော်မူသောသူ၏ မျက်နှာနှင့်
 ၁၇ သိုးသဇယ်၏ အမျက် တော်ကိုကွယ်ကာ၍ငါတို့ကိုဖုံးအုပ်ကြပါ။ အ
 မျက်တော်ထင်ရှားသောနေ့ကြီးရောက်ပါပြီ တကား။ အဘယ် သူနေ
 နိုင်မည်နည်းဟုပြောဆိုကြ၏။

၁ ထိုနောက်မှာမြေကြီး။ ပင်လယ်။ သစ်ပင် များတို့၌လေမလာရအောင်

၇ ကောင်းကင်တမန်လေးပါးတို့သည် မြေ၏လေးမျက်နှာလေကို ကိုင်၍
 ၂ မြေလေးမျက်နှာ၌ ရပ်နေသည် ကိုငါမြင်လေ၏။ အသက်ရှင်တော်မူ
 သောဘုရားသခင်၏တံဆိပ်ပါသောကောင်းကင်တမန်တပါးသည်
 အရှေ့မျက်နှာကတက်လာသည်ကိုငါမြင်၏။ သူသည်လည်း မြေနှင့်ပင်
 ၃ လယ်ကိုညှည်းဆဲရသောအခွင့်ရှိသောကောင်းကင်တမန်လေးပါးကို
 အသံထွင့်၍ ငါတို့ဘုရားသခင်၏ ကျွန်တို့ကိုနုပူး၌ တံဆိပ်မခတ်မှီ
 ၄ တိုင်အောင်မြေ။ ပင်လယ်။ သစ်ပင် တို့ကိုမညှည်း ဆဲပါနှင့် ဟုကြီး
 ၅ သောအသံနှင့်ကျေးကျော်လေ၏ ။ တံဆိပ်ခတ်သောသူအရေအတွက်
 ကိုငါကြားရသည် ဖြစ်၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၌ အသီးအသီး
 ၆ သောအမျိုးအနွယ်ထဲကလူတသိန်းလေးသောင်းလေးထောင်တို့ကိုတံ
 ၇ ဆိပ်ခတ်ကြ၏။ ယုဒအမျိုးထဲကတသောင်းနှစ်ထောင်။ ဂုဗင်အမျိုးထဲ
 ၈ ကတသောင်းနှစ်ထောင်။ ဂဒိအမျိုးထဲကတသောင်းနှစ်ထောင်။ အာ
 ၉ ရှာအမျိုးထဲကတသောင်းနှစ်ထောင်။ ခုဿလိအမျိုးထဲကတသောင်း
 ၁၀ နှစ်ထောင်။ မနာရှေအမျိုးထဲကတသောင်းနှစ်ထောင်။ ရှုမောင်အမျိုး
 ထဲကတသောင်းနှစ်ထောင်။ လေဝိအမျိုးထဲကတသောင်းနှစ်ထောင်။
 ၁၁ ဣသခါအမျိုးထဲကတသောင်းနှစ်ထောင်။ ဇဗုလုန်အမျိုးထဲကတ
 သောင်းနှစ်ထောင်။ ယောသပ်အမျိုးထဲကတသောင်းနှစ်ထောင်။ ဗ
 ၁၂ ဟာမိန်အမျိုးထဲကတသောင်းနှစ်ထောင်တို့ကိုတံဆိပ်ခတ်ကြ၏။
 ၁၃ ။ ထိုနောက်မှာငါကြည့်၍ အသီးအသီးဘာသာစကားကို
 ပြောသောလူအမျိုးအနွယ် ခပ်သိမ်းတို့အထဲမှထွက်သော။ အဘယ်
 သူမျှမရေတွက်နိုင်သောလူစုအပေါင်းသည် ဖြူသောဝတ်လုံကိုဝတ်
 ၁၄ လျက်ထန်းလက်ကိုကိုင်လျက်ပလ္လင်တော်ရှေ့သို့ သိုးသဗင်ရှေ့မှာရပ်
 ၁၅ နေကြ၏။ သူတို့ကလည်းပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်တော်မူသောငါတို့ဘုရား
 သခင်၌ ၎င်းသိုးသဗင်၌ ၎င်းကယ်တင်တော်မူခြင်းချမ်းသာဖြစ်စေ
 ၁၆ တည်းဟုကြီးသောအသံနှင့်ကျေးကျော်ကြ၏။ ပလ္လင်တော်မှစသော
 အသက်ကြီးသူတို့နှင့် သတ္တဝါလေးပါးပတ်ဝန်းကျင်၌ ရပ်နေသော
 ကောင်းကင်တမန်အားလုံးတို့သည် ပလ္လင်တော်ရှေ့မှာ ယှပ်ဝပ်၍ ဘု
 ၁၇ ရားသခင်ကို ကိုးကွယ်လျက်။ အာမင်။ ငါတို့ဘုရားသခင်၌ ကောင်း
 ကြီးမင်္ဂလာ။ ဘုန်း။ ပညာနှင့် တကွကျေးဇူးချီးမွမ်းခြင်း။ ဂုဏ်အသ
 ၁၈ ရေ။ တန်ခိုးသတ္တိသည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ဖြစ်စေသတည်း။ အာမင်
 ၁၉ ဟုပြောဆိုကြ၏။ ။ အသက်ကြီးသူတပါးကလည်း ဖြူသော

။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း ။

ဝတ် လုံ့ကိုဝတ် သောဤသူတို့သည် အဘယ် သူနည်း။ အဘယ်ဆီက

၁၄ လာသနည်းဟုငါအားပြောဆိုလျှင် ငါကသခင်။ ကိုယ်တော်သည် သိ
ပါ၏ဟုပြန် ဆို ၏။ သူကလည်းဤ သူတို့သည်ကြီး စွာသောဆင်းရဲ
ကွအထဲကထွက် မြောက် ၍ မိမိတို့ဝတ်လုံ့ကိုသိုး သငယ် ၏အသွေး

၁၅ လျှော်၍ဖြူစေသောသူဖြစ် သတည်း။ ထိုကြောင့် ဘုရားသခင်၏
ပစ္စင်တော်ရှေ့မှာနေရာရ ၍ ဗိတ်မန် တော် ၌ ဘုရားဝတ်ကိုနေ့ညညှော်
ပြတ် ပြုကြ၏။ ပစ္စင်ပေါ်မှာထိုင် တော်မူသောသူသည် သူတို့ဆီမှာ

၁၆ ကျိန်းဝပ် တော်မူသည်။ သူတို့သည် နောက်တဖန် ရေစာကိုမဝတ်

၁၇ မွတ်ရ။ နေရောင်ခြည် အလျှင်း မထိရ။ အဘယ်အပူ ကို မျှမခံရ။ အ
ကြောင်းမူကား။ ပစ္စင်တော်အတွင်း၌ရှိသောသိုး သငယ်သည် သူတို့
ကိုလုပ်ကျွေး၍ အသက်စမ်းရေတွင်း ဆီသို့လမ်းပြလိမ့်မည်။ ဘုရားသ
ခင်သည်လည်း သူတို့မျက်စိ၌မျက် ရည်အားလုံးကိုသုတ်တော်မူမည်
ဟုဆိုလေ၏။

၁ သတ္တမတံဆိပ် ကို ဖွင့် သောအခါကောင်း ကင်ဘုံ ၌ တနာရီလောက်

၂ တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ရပ်နေသောကောင်း
ကင်တမန်ချနှစ်ပါး ကိုငါမြင်၏။ သူတို့ ၌ တံပိုးချနှစ်လုံးကိုပေး ၏။

၃ ကောင်းကင်တမန်တပါး သည်လာ ၍ ရှေ့လင်ပန်းကိုကိုင် လျက်ယစ်
ပစ္စင်နားမှာရပ်နေ၏။ ပစ္စင်တော်ရှေ့ ၌ ရှိသောရှေ့ယစ်ပစ္စင်ပေါ်

၄ မှာသန့်ရှင်း သူအားလုံးတို့၏ပဋ္ဌနာများ နှင့် အကူဆက်ကပ် ခြင်း ငှါ
မီးရှို့သောနံ့သာပေါင်း အများ ကိုထိုသူ၌ပေး ၏။ မီးရှို့သောနံ့သာ

၅ ပေါင်း၏အငွေအခိုးသဉ်သန့်ရှင်း သူတို့၏ပဋ္ဌနာများ နှင့်အကူကောင်း
ကင်တမန်၏လက်ထဲကဘုရားသခင်ရှေ့တော်သို့တက်လေ၏။ ကော

၆ င်းကင်တမန်သည်လင်ပန်းကိုယူ၍ယစ်ပစ္စင်မီးနှင့်ပြည့်စေပြီးမှမြေ
ကြီးအပေါ် သို့ချလိုက်သည် ဖြစ် ၍အသံမြည်ခြင်း။ ချိမ်းချန်း ခြင်း။

၇ လျှပ်စစ်ပြက်ခြင်း။ မြေကြီးသွပ်ခြင်းဖြစ်လေ၏။ ။ တံပိုး
ချနှစ် လုံး ရှိသောကောင်း ကင်တမန်ချနှစ် ပါးတို့သည်မူတ် ခြင်းငှါ

၈ ကိုယ် ကိုကိုယ်ပြင် ဆင်ကြ၏။ ပဋ္ဌမသူသည် တံပိုးမူတ်၍ ချိမ်းသီး
ဖြစ်၏။ အသွေးနှင့်ရောနှောသောမီး လည်းဖြစ်၏။ မြေကြီးအပေါ်သို့

၉ ချလိုက်သဖြင့် မြေသုံး စုတစု။ သက်ပင်သုံး စုတစု။ စိမ်းသောမျက်ပင်

၁၀ အားလုံး ကျွမ် လောင်လေ၏။ ဒုတိယကောင်းကင်တမန်သည်တံပိုး
မူတ်၍ မီးလောင်သောတောင်ကြီး ကိုပင်လယ် ထဲသို့ချလိုက်သကဲ့သို့

၉ ဖြစ်သဖြင့်ပင်လယ်သုံး ရတုရအသွေးဖြစ်၏။ အသက်ရှင်သောပင်
 ၁၀ လယ်သတ္တဝါသုံး ရတုရလည်း သေ၏။ သင်္ဘောသုံး ရတုရလည်း ပျက်
 ၁၁ ၏။ တတိယကောင်းကင်တမန်သည် တံပိုး မှုတ်သောအခါမီး ခွတ်
 ၁၂ ကဲ့သို့ထွန်း တောက် သောကြွယ်ကြီး သည်ကောင်းကင်ကကျွန်ဖြစ်
 ၁၃ သုံးရတုရနှိဂင်စမ်ရေတွင်းနှိဂင်ရောက်၏။ ထိုကြွယ်သည်ဘင်းခါး
 ၁၄ ရွက် တူသောအမည် ရှိ၏။ ရေသုံးရတုရဘင်း ခါး ရွက်ဖြစ်၍ရေခါး
 ၁၅ သော့ကြောင့်လူအများ တို့သည် သေကြ၏။ စတုတ္ထကောင်းကင်တ
 ၁၆ မန်သည်တံပိုးမှုတ်သောအခါနေသုံးရတုရလည်းရတုရကြွယ်သုံးရ
 ၁၇ တရုကြွတ် ၍ သုံး ရတုရရိုက်လေ၏။ နေသုံးရတုရညည်းသုံးရတုရအ
 ၁၈ ထင်းမရှိ။ ထိုအခါငါကြည့်၍ ထင်းယုန်ငှက်တကောင်ကလည်းကြွင်း
 ၁၉ သေး သောကောင်း ကင်တမန် သုံး ပါးမှုတ် လုလတံ့ သောတံပိုး သံ
 ၂၀ ကြောင့်မြေသားတို့သည် အမင်္ဂီလာ။ အမင်္ဂီလာ။ အမင်္ဂီလာရှိကြ၏။
 ၂၁ ကောင်းကင်အလယ်နှစ်၍ကြီးသောအသံနှင့်ဆိုသည်ကိုငါကြား၏။
 ၂၂ ။ပညမကောင်းကင်တမန်သည်တံပိုးမှုတ်သောအခါကြွယ်တ
 ၂၃ လုံးသည် ကောင်းကင်ကမြေကြီးအပေါ်သို့ကျရောက်သည်ကိုငါမြင်
 ၂၄ ၏။ သူနှိအနက်ဆုံးတွင်း၏သော့ကိုအပ်ပေးသည်ဖြစ်၍ သူသည်အ
 ၂၅ နက်ဆုံးတွင်းကို ဖွင့်လျှင်ကြီးစွာသောမီးငို၏ အခိုးကဲ့သို့သောအခိုး
 ၂၆ သည်တွင်းထဲကတက် လေ၏။ ထိုတွင်း၏မီးခိုး ကြောင့်နေနှင့်အကာ
 ၂၇ သကောင်းကင်သည် မှောင်ရိုက်လေ၏။ ရှိုင်းကောင်တို့သည်မီးခိုး
 ၂၈ ထဲကမြေကြီးပေါ်သို့ထွက်၍မြေကင်း ဖြီးကောက်တန်ခိုးကဲ့သို့သော
 ၂၉ တန်ခိုးကိုရကြ၏။ မြေ၏မျက် ပင်မှစ၍စိမ်းသောအရာများ။ သစ်
 ၃၀ ပင်များအားလုံးတို့ကိုထား၍နုပျားနှံဘုရားသခင်၏တံဆိပ်မခတ်သေ
 ၃၁ လူတို့ကိုသာညည်းဆဲမည်အကြောင်း။ သူတို့အားပညတ်ထား၏။
 ၃၂ တံဆိပ်မခတ် သောသူတို့ ကို ကားသတ်သောအခွင့်မရှိ။ ငါး ထပတ်
 ၃၃ လုံးပြင်း စွာသောဝေဒနာဖြစ် စေသောအခွင့် ရှိ၏။ ထိုရှိုင်း ကောင်
 ၃၄ ဖြစ်စေသောဝေဒနာသည်ကားကင်းဖြီးကောက်သည်လူကိုထိုးသော
 ၃၅ ဝေဒနာကဲ့သို့ဖြစ်သတည်း။ ။ ထိုနေ့ရက်ကာလနှစ်လူထို
 ၃၆ သည်သေခြင်းကိုရှာကြလိမ့်မည်။ ရှာသော်လည်းမတွေ့ရ။ အထွန်သေ
 ၃၇ ချင်သော်လည်း သေမင်း သည် သူတို့ဆီကပြေး သွားလိမ့်မည်။ ထို
 ၃၈ ရှိုင်း ကောင် တို့၏အဆင်းသဏ္ဍာန် သည် ကားစစ်တိုက်ခြင်းငှါပြင်
 ၃၉ ဆင်သောမြင်း၏အဆင်းသဏ္ဍာန် နှင့် တူ၏။ ခေါင်းပေါ်မှာရွှေသဏ္ဍာ

- ၀ ကိုဆောင်းဟန်ရှိ၏။မျက်နှာသည်လူမျက်နှာလိုဖြစ်၏။ ဆံပင်သည်
- ၁ ဝိမ္ဗုဆံပင်လိုဖြစ်၏။သွားသည်လည်းချင်သောသွားလိုဖြစ်၏။ ရင်ဖွဲ့
- ၂ သည်သံရင် ဖွဲ့လိုဖြစ်၏။အတောင်ခတ်သောအသံသည် ဝစ်တိုက်၍
- ၃ ပြေးလာသောမြင်းရထားအများ၏အသံလိုဖြစ်၏။ အခြီးသည်ကင်း
- ၄ ဖြီးကောက်နှင့်တူ၏။ အခြီး၌ လည်းဗူးရှိ၏။ လူတို့ကိုငါး ထပတ်လုံး
- ၅ ညည်းဆဲသောအခွင့် တန်ခိုး ရှိကြ၏။ သူတို့ရှင် ဘုရင် မူကားဟေဇြ
- ၆ ဘာသာအားဖြင့်အဗဒ္ဒန်ဟူ၍ ၎င်းဟေလသဘာသာအားဖြင့်အပေါ
- ၇ လုန်ဟူ၍၎င်းခေါ်ဝေါ်သောအနက်ဆုံးတွင်းတမန် ဖြစ်၏။ အမင်္ဂလာ
- ၈ တပါးလွန်ပြီး။ထိုနောက်မှာအမင်္ဂလာနှစ်ပါးလာလေဦးမည်။

- ၉ ဆဋ္ဌမကောင်း ကင်တမန်သည်တံပိုး မှုတ်သောအခါဘုရားသခင်ရှေ့
- ၁၀ တော်၌ ရှိသောရှေ့ယဇ်ပဏ္ဍင် ၏ ချိုလေးချောင်း ထဲကထွက်သောအ
- ၁၁ သံကား။ ဥဗရတ်မြစ် ကြီးနားမှာချည်နှောင်လျက်ရှိသောကောင်း
- ၁၂ ကင်တမန်လေးပါး ကိုဗွတ်စေဟုတံပိုး ရှိသောဆဋ္ဌမကောင်းကင်တ
- ၁၃ မန်အားဆိုသည်ကိုငါကြား၏။ ထိုအခါလူသုံးစုတစုကို အသေသတ်
- ၁၄ ခြင်းငှါတနာရီ။ တရက်။ တလ။ တနှစ်ဖို့ပြင်ဆင်သောကောင်းကင်တ
- ၁၅ မန်လေးပါးတို့သည် ဗွတ်ကြ၏။ မြင်းသူရဲအရေအတွက်ကားနှစ်
- ၁၆ သင်ချေဖြစ်၏။ထိုအရေအတွက်ကိုငါကြားရ၏။ ။ထိုအတူ
- ၁၇ ဗျာဒိတ်ရူပါရုံ၌ထင်ရှားသောမြင်းတို့ကို၎င်းနှင့်ဝါကိန္နုကျောက်နှင့်
- ၁၈ ကန့်နှင့်ပြီးသောရင်ဖွဲ့ရှိသောမြင်းသူရဲတို့ကို၎င်းငါမြင်ရ၏။ မြင်းတို့
- ၁၉ ၏ခေါင်းသည်ချင်ရသခေါင်းလိုဖြစ်၏။ သူတို့ခံတွင်းထဲကလည်းကန့်။
- ၂၀ မီးလျှံ။မီးခိုးထွက်ကြ၏။ သူတို့ခံတွင်းထဲကထွက်သောကန့်။မီးလျှံ။မီး
- ၂၁ ခိုးတည်းဟူသောဘေးသုံးပါးအားဖြင့်လူသုံးစုတစုအသေခံကြ၏။
- ၂၂ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။သူတို့တန်ခိုးသည်ခံတွင်း၌ ၎င်းအခြီး
- ၂၃ ၌၎င်းတည်ရှိ၏။အခြီးသည်ခေါင်းနှင့်ပြည့်စုံ၍မြွေနှင့်တူ၏။အခြီးအား
- ၂၄ ဖြင့်ညည်းဆဲတတ်ကြ၏။ ထိုဘေးဒါန့်အားဖြင့်မသေဘဲကြွင်းသော
- ၂၅ လူတို့သည်နတ်တို့ကို၎င်းမမြင်နိုင်။မကြားနိုင်။မသွားလာနိုင်သောရှေ့
- ၂၆ ရုပ်တူ။ ငွေရုပ်တူ။ကြေးနီရုပ်တူ။ကျောက်ရုပ်တူ။သစ်သား ရုပ်တူတို့
- ၂၇ ကို၎င်း မကိုးကွယ်ဘဲနေမည်အကြောင်း။ ကိုယ်လက်နှင့်လုပ်သောအ
- ၂၈ ချာများကိုနောင်တမရကြ။ ကိုယ်ကျင့်သော အကျင့်တည်းဟူသော
- ၂၉ လူအသက်ကိုသတ်ခြင်း။သူတပါးကိုပြုစားခြင်း။မတရားသောမေရန်

နှိမ့်ဝဲခြင်း သုဉ္ဇန္တာကို ခိုးခြင်း အမှုများကို ထည်း နောင်တရေဖြာ

- ၁ ခွန်အား ကြီးသော ကောင်းကင်တမန် တပါးသည် မိန်းတိမ်ကို
- ဝတ်လျက် ကောင်းကင်ကဆင်းသက်သည် ကို ငါ့ခြင်၏ သူခေါင်းပေါ်
- မှာ သက်တံ့ရှိ၏ သူ့ဖျက်နှာသည် နေ့ကဲ့သို့ ဖြစ်၏ သူ့ခြေသည် ထည်း
- ၂ မီးခဲတိုင်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏ ဝှင့်ထားသော စာစောင်ငယ်ကို ကိုင်လျက် ရှိ
- ၃ ၏ ထက်ရှားခြေသည် ပင်လယ်ပေါ်မှာ ငင်္ဂါလက်ဝဲခြေသည် မြေကြီးပေါ်
- မှာ ငိုခင်း၍ ချင်လှပေဟောက် သကဲ့သို့ ကြီးသော အသံနှင့် ကျွေးကျော်
- ၄ လေ၏ ကျွေးကျော်ပြီး မုချိမ်းကြီးသံ ချွန်အက်ခြည်လေ၏ မျှမ်းကြီး
- ၅ သံ ချွန်ချက် မြည်ပြီးမှ ငါသည် ရေးမှန်မည် အားထုတ် လေသော်
- ၆ ကောင်းကင်မှ ထွက်သော အသံကား မျှမ်းကြီးသံ ချွန်အက် မြည်
- ၇ သော အရာကို တံဆိပ်ခတ်တော့ မရေးမှန်နှင့် ဟု ဆိုသည်ကို ငါကြား
- ၈ ၏ ထိုအခါ ငါမြင်၍ မြေပင်လယ်ပေါ်မှာ ရပ်နေသော ကောင်းကင်
- ၉ တမန်သည် ထက်ရှားလက်ကို ကောင်းကင်သို့ ချီးမြှင့် လျှင် ဘုရားသခင်
- ၁၀ ကျွန်တော်မျိုး ပရောဗတ်တို့အား ဝမ်းမြောက်စရာ သိတင်းကို ဗုဒ္ဓဘိဝံသ
- ထားတော်မူသည်နှင့် စပ်ဆိုသော ဘုရားသခင်၏ နက်နဲသော အရာ
- သည် ကာလမနွေး သတ္တမကောင်းကင်တမန်တံပိုး မှုတ်ခြင်း အသံမြည်
- သော နေ့ရက်ကာလ နှိုပြည့်စုံခြင်း သို့ရောက်မည် ဟု ကောင်းကင်မြေ
- ကြီး သမုဒ္ဒရာကို ငင်အရပ်ရပ် နှိုရှိရှိသမျှကို ကိုင်ငင်ဖန်ဆင်း၍ ကမ္ဘာ
- အဆက်ဆက် အသက်ရှင်တော်မူသော သူကို တိုင်တည်၍ ကျွန်ခိုခြင်း
- ၁၁ ကို ပြုလေ၏။ ။ ငါကြားသော ကောင်းကင်အသံသည် တဖန် ငါ
- အား ပြောသည်ကား မြေပင်လယ်ပေါ်မှာ ရပ်နေသော ကောင်းကင်တ
- မန်၏ လက်နှို ဖွင့်ထားလျက် ရှိသော စာစောင်ငယ်ကို သွား၍ ယူတော့
- ၁၂ ဟု ဆိုလျှင် ငါသည် ကောင်းကင်တမန်ဆီသို့ သွား၍ စာစောင်ငယ်ကို
- ပေးပါဟု တောင်း၏။ သူကလည်း ယူ၍ စားတော့ ဝမ်းကိုခါးပေးစံ
- ၁၃ မည်။ သို့သော်လည်း ပစပ်နှိုပျားရည်ကဲ့သို့ ချိုလိမ့်မည် ဟု ဆိုလျှင် စာ
- စောင်ကို ကောင်းကင်တမန်၏ လက်မှ ငါယူ၍ စား၏။ ပစပ်နှိုပျားရည်
- ၁၄ ကဲ့သို့ ချို၏။ စားပြီးမှ ဝမ်းခါး၏။ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း သင်သည်
- အဘိုးအဘိုး ဘာသာစကားကို ပြောသော လူအမျိုးမျိုးတို့ နှို ငင်ရှင်သူ
- ရင်တို့ နှို ငင်တဖန် ပရောဗတ်ပြု၍ ဟောပြောရမည် ဟု ဆိုလေ၏။

၁၅ ငင်နည်း။ ထိုတံနှင့် တူသော ကျူပင်တလုံးကို ငါအား ပေး၍ ငါကို ဆို

သည်ကား။ ထတော့။ ဘုရားသခင်၏ဗိတ်မှာနုတော်နှင့်ယဇ်ပတ္တင် ကို
 ၂ တိုင်းတော့။ ဗိတ်မှာနုတော်၌ကိုးကွယ်သောသူတို့ကိုလည်း ရေတွက်
 ၃ တော့။ ဗိတ်မှာနု၏တန်တိုင်းကိုမတိုင်းနှင့်။ ပယ်ထားတော့။ တပါးအ
 ၄ မျိုးသားတို့၌ အပ်ပေးပြီး။ သူတို့သည် သန့်ရှင်းသောမြို့တော်ကိုလ
 ၅ လေးဆယ်နှစ်လပတ်လုံး ခင်းကြလိမ့်မည်။ ငါသက်သေခံနှစ်ပါးကိုငါ
 ၆ အခွင့်ပေးမည်။ သူတို့သည် ဈေးတေအဝတ်ကိုဝတ်လျက် အရက်တ
 ၇ ထောင်နှစ်ရာချောက်ဆယ်ပတ်လုံး ပရောဗက်ပြုကြလိမ့်မည်။ ထိုသူ
 ၈ တို့သည်ကား မြေကြီးအရှင်ရှေ့တော်၌စိုက်ထားသောသံလွင်ပင်နှစ်
 ၉ ပင်။ မီးခွက်နှစ်လုံးဖြစ်သတည်း။ မည်သောသူသည် ထိုသူတို့ကိုညှဉ်း
 ၁၀ ဆဲခြင်း ငှါအလှို၌လျှင် သူတို့ခံတွင်း ထဲကမီး ထွက်၍ရန်သူတို့ကိုမျို
 ၁၁ တတ်၏။ မည်သောသူသည် ထိုသူတို့ကိုညှဉ်းဆဲခြင်း ငှါအလှို၌လျှင်
 ၁၂ ထိုသို့အသေသတ်ခြင်းကိုခံရမည်။ ထိုသူတို့သည် ပရောဗက်ပြု
 ၁၃ သောနေ့ရက်ကာလ၌ ချမ်းမရွာရအောင် ချမ်းကောင်းကင်ကိုပိတ်
 ၁၄ ခြင်း ငှါငင်မြစ်ရေ။ တွင်းရေကိုအသွေးဖြစ်စေခြင်း ငှါငင် မိမိအလှို
 ၁၅ သမျှသောအခါ၌ဘေးအမျိုးမျိုးဖြင့်မြေကြီး ကိုဒါဏ်ခတ်စေခြင်း ငှါ
 ၁၆ ငင်အခွင့်ရကြ၏။ ။ သူတို့သည် သက်သေခံပြီးသောအခါအ
 ၁၇ ခုက်ဆုံးတွင်း ထဲကတက်သောသားရဲသည် သူတို့နှင့်စပ်တိုက်၍
 ၁၈ အောင်လိမ့်မည်။ အသက်ကိုသတ်ပြီးမှ သူတို့သခင်သည် လက်ဝါး
 ၁၉ ကပ်တိုင်မှာ အသေခံတော်မူသောအရပ်တည်း ဟူသောသောဒုံဟူ၍
 ၂၀ ၎င်းအရတ္တုဟူ၍ ၎င်းအတွင်းအခုက်အားဖြင့်ခေါ်ဝေါ်သောမြို့ကြီးလမ်
 ၂၁ ၌ အလောင်းကောင်တို့သည် နေရပ်လိမ့်မည်။ အသီးအသီးဘာသာစ
 ၂၂ ကားကို ပြောသောလူအမျိုးအနွယ်တို့သည် သုံးရက်ခွဲပတ်လုံး အ
 ၂၃ လောင်းကောင်တို့ကိုမြင်ရ၍ သင်းပြိုဟ်ခြင်းကို မြစ်တားကြလိမ့်
 ၂၄ မည်။ မြေကြီးပေါ်မှာနေသောသူတို့သည် ထိုအလောင်းကောင်တို့
 ၂၅ ကိုမြင်သောအခါဝမ်းမြောက်၍ ပျော်ရွှေခြင်းကို ပြုကြလိမ့်မည်။ တ
 ၂၆ ယောက်ကို တယောက်လက်ဆောင်ပေးလိုက်ကြလိမ့်မည်။ အဘယ်
 ၂၇ ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ အထက်ကထို ပရောဗက်နှစ်ပါးတို့သည်
 ၂၈ မြေကြီးပေါ်မှာနေသောသူတို့ကို ပြင်းစွာနှောင့်ရှက်ညှဉ်းဆဲကြ
 ၂၉ သည်ဟုငါအားဆိုလေ၏။ ထိုနောက်သုံးရက်ခွဲလွန်ပြီးလျှင် ဘုရား
 ၃၀ သခင်အထံတော်က အသက်ပိညည်သည် သူတို့၌ ဝင်သဖြင့် သူတို့
 ၃၁ သည်မတ်တတ်ထ၍ မြင်သောသူအားလုံး တို့သည် အတွန်ကြောက်ရွံ

၁၂ ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ ကောင်းကင်ကထွက်သောအသံကြီးကား။ ဤ
 အရပ် သို့တက် ကြဟုမိမိတို့အား သိသည် ကိုသူတို့သည် ကြားလျှင်
 ၁၃ မြည်းတိမ်ဖြင့်ကောင်းကင်သို့တက်၍ရန် သူတို့သည်မြင်ကြ၏။ ထို
 အချိန် နာရီ ၅ ကြီးစွာသောမြေလှုပ်ခြင်းဖြစ်၍ မြို့ရိုးဆယ်စုတစ်ခု
 လေ၏။ ထိုမြေလှုပ်ခြင်း ၅ လူချွန်ထောင်သေကြ၏။ ကြွင်းသောသူတို့
 သည်ကြောက်၍ကောင်းကင်ဘုံရှင်ဘုရားသခင်ကိုချီးမွမ်းကြ၏။
 ၁၄ ဒုတိယအမတ်လာလွန်ပြီး။ တတိယအမတ်လာမြန်မြန်လာလိမ့်မည်။
 ၁၅ ။ သတ္တမကောင်းကင်တမန်သည်တံပိုးမှတ်သောအခါ
 ကောင်းကင်ဘုံ၌ ကြီးသောအသံတို့ကား။ ဤလောကဇိုင်ငံတို့သည်ငါ
 တို့သခင်၏ဇိုင်ငံဖြစ်ပါပြီ။ သူ၏ခရစ်တော်၏ဇိုင် ငံဖြစ်ပါပြီ။ သူ
 ၁၆ သည်လည်းကမ္ဘာအဆက်ဆက်စိုးစံတော်မူမည်ဟုဆိုကြ၏။ ဘုရား
 သခင်ရှေ့တော်၌မိမိတို့ပစ္စင်ပေါ်မှာထိုင်သောအသက်ကြီးသူနှစ်
 ၁၇ ဆယ်လေးပါးတို့သည်ပျပ်ဝပ်၍ဘုရားသခင်ကိုကိုးကွယ်လျက် အ
 ခန္တတန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံ၍ ပစ္စုပ္ပန်။ အတိတ်။ အနာဂတ်ကာလအစဉ်ရှိ
 တော်မူသောထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်။ ကိုယ်တော်၏မဟာတန်ခိုး
 တော်ကိုယူဆောင်၍စိုးစံတော်မူသောကျေးဇူးတော်ကိုအကျွန်ုပ်တို့
 ၁၈ သည်ချီးမွမ်းပါ၏။ လူအမျိုးတို့သည် အမျက်ထွက်ကြသည်ဖြစ်၍အ
 မျက်တော်သည်လည်း ချောက်ပါပြီ။ သေလွန်သောသူတို့ကိုတရားစီ
 ရင်ဆုံးဖြတ်တော်မူ၍ ကိုယ်တော်၏ကျွန်ရင်းတည်း ဟူသောပရော
 ဗက်တို့အား၎င်းသန့်ရှင်းသူတို့အား၎င်းနာမတော်ကိုကြောက်ရွံ့စိတ်
 သောသူအကြီးအငယ်တို့အား၎င်းဆုကျေးဇူး ကိုသနားတော်မူ၍မြေ
 ကြီးကိုဖျက်ဆီးသောသူတို့ကိုဖျက်ဆီးတော်မူသောအချိန်ရောက်ပါ
 ပြီးဟုဆိုကြ၏။

၁၉ ၎င်းနည်း။ ကောင်းကင်ဘုံ၌ဘုရားသခင်၏စိတ်မှာနှင့်တော်ဖွင့်ထား
 ၍စိတ်မှာနှင့်တော်ထဲမှာပဋိညာဉ် တော်သစ်တာထင်ရှားလေ၏။ လျှပ်
 စစ်ပြက်ခြင်း။ အသံမြည်ခြင်း။ မြည်းချွန်းခြင်း။ မြေလှုပ်ခြင်း။ အလုံး
 ၁ ကြီးသောမြည်းသီးကျခြင်း ဖြစ်ကြ၏။ ကောင်းကင်၌ ကြီးသော
 နိမိတ် လက္ခဏာဟူမူကား။ မိဗ္ဗတဦးသည် နေကိုဝတ်လျက်လက်မြေ
 ဖြင့်နင်းလျက်ခေါင်းပေါ်မှာ ကြွယ်ဆယ်နှစ်လုံးဖြင့်ပြီးသောသရဖူကို
 ၂ ဆောင်းလျက်ပေါ်လာ၏။ ထိုမိဗ္ဗသည်ကိုယ်ဝန်ဆောင်၍ ဖွားချင်
 ၆၀၀

- ၃ သောဝေဒနာပြင်းသည်နှင့်အော်ဟစ်လေ၏။ ကောင်းကင်၌အချား
- သောနိမိတ်လက္ခဏာပေါ်လာသည်ကား။ နိသောအဆင်းရှိသောနဂါး
- ကြီးသည်ခေါင်းချနှင့်လုံး။ ချိုဆယ်ချောင်းနှင့်တကူခေါင်းပေါ်မှာသ
- ၄ ရပူချွန်မှုကိုဆောင်းလျက်ရှိ၏။ သူ့အခြားသည်ကောင်းကင်ကြွယ်
- သုံးစုတစုကိုဆွဲငင်၍မြေကြီးသို့ချလိုက်လေ၏။ သားဖွားလှသောမိမ္မ
- ၅ သည်ဖွားသောအခါသား ကိုစား မည်အကြံနှင့်နဂါး သည်မိမ္မရှေ့၌
- ရပ်နေ၏။ သူသည်လည်းလူမျိုးတကာတို့ကို သံလုံတံနှင့်အုပ်စိုးလ
- ၆ တံ့သောသားယောက်ျားကို ဖွားမြင်၏။ ထိုသားကိုဘုရားသခင်ဆီ
- ၇ သို့၎င်းပဏ္ဍိတော်ဆီသို့ ၎င်းချီယူတော်မူ၏။ မိမ္မသည် အရက် တ
- ထောင်နှင့် ရာချောက် ဆယ် ပတ် လုံးတော ၌ ကျွေးမွေး ခြင်းကိုခံရ
- အောင်ဘုရားသခင်ပြင်ဆင်တော်မူသောအရပ်ဆီသို့ပြေးလေ၏။
- ၈ ထိုအခါကောင်းကင် ၌ စစ်ဖြစ်၏။ မိက္ခေလမှစ၍မိမိကောင်းကင်တ
- မန်တို့သည်နဂါး နှင့်စစ်တိုက်၏။ နဂါးမှစ၍ မိမိတမန်တို့သည်စစ်
- ၉ တိုက်၍ မနိုင်သည်နှင့်ကောင်းကင်၌သူတို့နေစရာမရှိ။ ထိုအခါ၌
- လောကတစ်နိုင်ငံလုံးကိုလှည့်စား၍ မာရ်နတ်စာတန်အမည်ရှိ သော
- ၁၀ ရှေးမြွေဟောင်းတည်း ဟူသောနဂါးကြီး ကို ၎င်းသူနှင့် အတူသူ၏
- တမန် တို့ ကို ၎င်းမြေကြီး သို့ချလိုက် ကြ၏။ ကောင်းကင်၌ ၌ ကြီး
- သောအသံကား။ ယခုမှာကယ်တင်ခြင်း ဖြစ်၏။ တန်ခိုးတော်လည်း
- ဖြစ်၏။ ငါတို့ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံတော် နှင့်သူ၏ခရစ် တော်၏အာ
- ၁၁ ဏာတော်စက်လည်းဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ငါတို့ညီ
- အစ်ကို များ ကိုငါတို့ဘုရားသခင်ရှေ့တော် ၌ နေ့ညည့် မပြတ်အပြစ်
- ၁၂ တင်သောရန် သူ့ကိုအောက် သို့ချလိုက် လေပြီး။ သူတို့သည် သိုးသ
- ငယ်၏အသွေးအားဖြင့်၎င်းမိမိတို့သက် သေခံချက် နှုတ်ကပတ်တရား
- အားဖြင့်၎င်းအောင်မြင်၍ အသေခံသည်တိုင်အောင်ကိုယ် အသက် ကို
- ၁၃ ကိုယ်မနှစ်မြောကြ။ ထိုကြောင့်ကောင်းကင်နှင့်ကောင်းကင်သားတို့
- ရှင်လန်းကြလော့။ မြေကြီးပင်လယ်သည်အမင်္ဂလီရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်
- နည်း ဟူမူကား။ မာရ်နတ်သည် မိမိကာလခဏသာရှိသည် ကိုသိ၍
- ၁၄ ပြင်းစွာသေခေါသအမျက်နှင့်တကွသင်တို့ဆီသို့ဆင်းလေပြီးဟုဆို
- ကြသည်ကိုငါဖြား၏။ ။နဂါးသည်မြေကြီးသို့ကိုယ်ချ
- ၁၅ သည် ကိုကိုယ် သိမြင် လေသော်သားယောက်ျားကို ဖွားမြင်သော
- မိမ္မကိုညည်းဆဲ၏။ မိမ္မသည်မြေနှင့်လွတ်၍တကာလ၊ နှစ်ကာလကာ

လတဝက်ပတ်လုံးကျွေးမွေးခြင်း ကိုခံရာအရပ်တည်း တူသောတော
 အရပ်ဆီသို့ပျံ့ရအောင်လင်းယုန် ကြီး၏အတောင်နှစ်ဖက်ကိုသူအား
 ၁၅ ပေးလေ၏။ ထိုအခါမိမ္မာကိုရေအဟုန်ဖြင့်မျောသွားစေခြင်းငှါနဂါး
 သည်မိမိခံတွင်း ထဲကမြစ်စီးသကဲ့သို့ရေကိုမိမ္မာနောက်၌ ထုတ်ပြစ်
 ၁၆ လေ၏။ မြေကြီးသည် မိမ္မာကိုမစ၍မိမိခံတွင်းကိုဖွင့်သဖြင့်နဂါး၏
 ၁၇ ခံတွင်း ထဲကထုတ်ပြစ်သောမြစ်ရေကိုမျိုးလေ၏။ နဂါးသည်မိမ္မာကို
 အညှိုးထား၏။ ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်တို့ကိုကျင့်၍ ယေဘု၏
 သက်သေခံတော်မူချက် ကို စွဲလမ်းသောသူတည်း ဟူသော ထိုမိမ္မာ၌
 ကြွင်းသောအမျိုးအနွယ်နှင့်စစ်တိုက်ခြင်းငှါသွား၏။

၁ ပင်လယ်နားသဲပေါ်မှာငါရပ်နေသည်ဖြစ်၍ သားရဲတကောင်သည်
 ခေါင်းချနှစ်လုံးချိုဆယ်ချောင်းနှင့်တကွချိုပေါ်မှာသရပူဆယ်ချက်
 ဆောင်းလျက် ခေါင်းပေါ်မှာလည်း ဘုရားသခင်အသရေကိုရှုတ်ချ
 ၂ သောနာမရှိလျက်ပင်လယ်ထဲကတက်သည်ကိုငါမြင်လေ၏။ ထိုသို့
 ငါမြင်သောသားရဲသည်ကျားသစ်နှင့်တူ၏။ သူ့ခြေသည်ဝံခြေထို
 ဖြစ်၏။ သူ့နှုတ်သည်လည်းချင်သေ့နှုတ်ထိုဖြစ်၏။ နဂါးသည်မိမိတန်
 ၃ ခိုးကို၎င်းမိမိပလ္လင်ကို၎င်းကြီးစွာသောအာဏာစက်ကို ၎င်းသားရဲ၌
 ၄ အပ်ပေး၏။ သားရဲ၏ခေါင်းတဦးသည်သေအောင်ကွပ်မျက်ပြီးသ
 ကဲ့သို့ဖြစ်၍သေစေသောဒါဏ်ချက်သည်ပျောက်လျက်ရှိ၏။ မြေကြီး
 ၅ သားအားလုံးတို့သည်သားရဲနောက်၌ လိုက်၍ အံ့ဩကြ၏။ ထို
 သားရဲ၌အာဏာစက်ကိုအပ်ပေးသောနဂါးကိုကိုးကွယ်ကြ၏။ သား
 ၆ ရဲကိုလည်းကိုးကွယ်သည်ဖြစ်၍အဘယ်သူသည်သားရဲနှင့်တူသ
 ၇ ခုနည်း။ အဘယ်သူသည်စစ်ပြိုင်နိုင်သနည်းဟုဆိုကြ၏။ ထိုသားရဲ
 သည်လည်း အလုံးကြီးသောစကားကို၎င်း ဘုရားသခင်ကိုပြစ်မှား
 ၈ သောစကားကို ၎င်းပြောတတ်သောနှုတ်နှင့်ပြည့်စုံ၍လေးဆယ်
 ၉ နှစ်လပတ်လုံးစီရင်ရသောအခွင့်ကိုရ၏။ ဘုရားသခင်ကိုပြစ်မှား
 သောစကားအားဖြင့်နာမတော်ကို၎င်း တဲတော်ကို ၎င်းကောင်းကင်
 ၁၀ သားတို့ကို၎င်းပြစ်မှားခြင်းငှါနှုတ်ကိုဖွင့်ထား၏။ သန့်ရှင်းသူတို့ကို
 စစ်တိုက်၍ နိုင်ရသောအခွင့်ကိုရ၏။ အသီးအသီး ဘာသာစကားကို
 ပြောသောလူအမျိုးအနွယ် ခပ်သိမ်းတို့ကို အုပ်စိုးရသောအခွင့်ကို
 ၁၁ လည်းရ၏။ ကွပ်မျက်သောသိုးသငယ်၏အသက်စာစောင်၌ကမ္ဘာ

- ဦးမှစ၍ စာရင်းမဝင်သောမြေကြီးသားအားလုံးတို့သည်သားရဲကိ
- ကိုးကွယ်ကြ၏။နားရှိသောသူမည်သည်ကားကြားပါလေစေ။ သူတ
- ၁၀ ပါးကိုဖမ်းဆီးယူသွားသောသူသည်ကိုယ်တိုင် ဖမ်းဆီးယူသွားခြင်း
- ကိုခံလိမ့်မည်။ဓားဖြင့်သတ်တတ်သောသူသည်လည်းကိုယ်တိုင်ဓား
- ဖြင့်သေရမည်။ဤအရာ၌သန္နိ၎င်းသူတို့သည်ယဉ်းခံစရာအကြောင်း။
- ၁၁ ရုံကြည့်စရာအကြောင်းရှိ၏။ ။အချားသားရဲတကောင်သည်
- သိုးယဇယ်၏မျိုးနှင့်တူသောမျိုးနှင့်ချောင်းရှိ၍နဂါးကဲ့သို့စကား
- ၁၂ ပြောလျက်မြေကြီးထဲကထွက်သည်ကိုငါမြင်၏။ ထိုသားရဲသည်
- သူ့အရင်ဖြစ်သောပဌမသားရဲ၏အာဏာစက်အားလုံးကိုသုံးစွဲ၏။
- သေစေသောဒဏ်ချက်ပျောက်ခဲ့ပြီးသောပဌမသားရဲကိုမြေကြီးမှ
- ၁၃ စ၍မြေသားတို့သည်ကိုးကွယ်စေခြင်းငှါပြု၏။ ကြီးသောနိမိတ်လ
- က္ခဏာတို့ကိုပြု၏။လူတို့မျက်မှောက်၌ကောင်းကင်ကမြေကြီးအပေါ်
- ၁၄ သို့မီးကိုဆင်းစေ၏။ ပဌမသားရဲရှေ့၌ပြုပိုင်သောနိမိတ်လက္ခဏာ
- တို့အားဖြင့်မြေကြီးသားတို့ကိုလှည့်စား၏။ဓားချတ်သောဒဏ်ချက်
- ကိုခံ၍အသက်ရှင်သေးသောသားရဲ၏ရုပ်တုကိုလုပ်စေခြင်းငှါမြေ
- ၁၅ ကြီးသားတို့ကိုပညတ်ထား၏။ သားရဲ၏ရုပ်တုသည်စကားပြော
- နိုင်အောင်၎င်းမိမိကိုမကိုးကွယ်သောသူရှိသမျှတို့ကိုသတ်ခြင်းငှါပြု
- ၁၆ နိုင်အောင်၎င်း ရုပ်တု၌အသက်ကိုသွင်းပေးရသောအခွင့်ကိုလည်း
- ရ၏။ငွေရတတ်သောသူ။ဆင်းရဲသောသူ။ကျွန်ခံသောသူ။လွတ်သော်
- သူ။အကြီးအငယ်အားလုံးတို့သည်လက်ျာလက်၌ဖြစ်စေ။နဖူး၌ဖြစ်
- ၁၇ စေ။တံဆိပ်လက်မှတ်ကိုခံစေရအောင်၎င်း ထိုတံဆိပ်လက်မှတ်တည်း
- ဟူသောသားရဲ၏နာမဖြစ်စေ။နာမ၏အရေအတွက်ဖြစ်စေ။တခုခု
- ကိုမခံသောသူတယောက်မျှမရောင်းမဝယ်နိုင်ရအောင်၎င်းစီရင်၏။
- ၁၈ ဤအရာ၌ပညာရှိ၏။ညာဏ်ရှိသောသူသည်သားရဲ၏အရေအတွက်
- ကိုရေတွက်ပါလေစေ။လူ၏အရေအတွက်ဖြစ်၏။၆၆၆လည်းဖြစ်၏။

- ၁ ထိုနောက်မှာငါကြည့်၍ သိုးယဇယ်သည်ဇိနုန်တောင်ပေါ်မှာရပ်နေ
- ၏။သူ၏နာမနှင့်ခမည်းတော်၏နာမကိုနဖူး၌အက္ခရာတင်သောသူ
- ၂ တသိန်းလေးသောင်းလေးထောင်လည်းသူနှင့်အတူရှိကြ၏။ သမုဒ္ဒ
- ရာရေသံကြီးသောရိပ်းဖြူးသံကဲ့သို့သောကောင်းကင်အသံကိုငါ
- ကြားလေ၏။ထိုသို့ငါကြားသောအသံသည်စောင်းသွားများစောင်း

- ၃ ဟီးသောအသံကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ပဏ္ဍိတော်ရှေ့၌၎င်းသတ္တဝါလေးပါး နှင့်အသက်ကြီး သူတို့ရှေ့၌ ၎င်းသူတို့သည် အသစ်သောသီချင်းကိုဆိုကြ၏။ မြေကြီးမှ ရွေး သော သူတစ်သိန်း လေးသောင်း လေးထောင်မှ တ
- ၄ ပးအဘယ်သူမျှသိ သီချင်းကိုသင်၍ မရနိုင်ကြ။ ထိုသူတို့သည်က ညာဖြစ်၍မေရန် အမှု နှင့် မညစ်ညူးသောသူဖြစ် ကြ၏။ သိုးသငယ် သွားလေရာရာနောက်တော် ၌ လိုက်သောသူဖြစ် ကြ၏။ လူတို့အထဲက ရွေး၍ဘုရားသခင် နှင့်သိုးသငယ်၏ အဦးသီးသောအသီးဖြ်ကြ၏။
- ၅ အပြစ်နှင့်ကင်းလွတ်သည်ဖြစ်၍ သူတို့နှုတ်၌မူသာစကားမရှိ။
- ၆ ။ မြေကြီးပေါ်မှာနေသောသူတည်းဟူသောအသီးအသီးသာ သာစကားကိုပြောသောလူအမျိုးအနွယ်ခပ်သိမ်းတို့အားထာဝရဇေဝ်
- ၇ ဂေလိတရားကိုဟောရသောကောင်းကင်တမန်တပါးက ဘုရားသခင် ကို ကြောက်ရွံ့၍ ချီးမွမ်း ကြလော့။ တရား စီရင် တော်မူ သောအချိန် ရောက်လာပြီး။ ကောင်းကင်။ မြေကြီး။ သမုဒ္ဒရာနှင့်စမ်ရေတွင်းတို့ကို ဖန်ဆင်း တော်မူသောသူ ကို ကိုး ကွယ် ကြလော့ဟု ကြီးသောအသံ နှင့်ပြောဆို၍ကောင်းကင်ပြင်ဝယ်ပျံလျက်ရှိသည်ကိုငါမြင်လေ၏။
- ၈ ကောင်းကင်တမန် တပါး ကဗာဗုလုန် ဖြိုကြီး ပြိုလဲပြီး။ မိမိမတရား သောမေရန်၏အဆိတ်အတောက်စပျက်ရည် ကိုလူမျိုးအပေါင်းတို့အား
- ၉ တိုက်လေပြီးသောဗာဗုလုန်ဖြိုကြီး ပြိုလဲပြီးဟုလိုက်၍ဆိုလေ၏။ ထိုမှ တပါး။ တတိယကောင်းကင်တမန်ကအကြင်သူသည်သားရဲနှင့်သူရုပ် တူကိုကိုးကွယ်၍ သူတံဆိပ်လက်မှတ်ကိုနုဖူး၌ခံသည့်ဖြစ်စေ။ လက်၌ခံ သည့်ဖြစ်စေ။ ထိုသူသည်ဘုရားသခင် ၏ဒေါသဖလား၌လောင်းသော အမျက်တော်စပျက်ရည် စစ်ကိုသောက် ရလိမ့်မည်။ သန့်ရှင်း သော ကောင်းကင် တမန်တို့ရှေ့။ သိုးသငယ်ရှေ့တွင်ကန့်နှင့်ရောသောမီးထဲ မှာပြင်းစွာညည်းဆဲခြင်း ကိုခံရလိမ့်မည်။ ထိုညည်း ဆဲခြင်း၏မီးမိုး သည်ကမ္ဘာအဆက်ဆက် တက်လျက်ရှိ၏။ သားရဲနှင့် သူရုပ်တူကိုကိုး ကွယ်၍ သူနာမတံဆိပ် လက်မှတ် ကို ခံသောသူတို့သည် နေ့ညည့်မ
- ၁၀ ပြတ်သက်သာမရကြဟုလိုက် ၍ ကြီးသောသံ နှင့်ဆိုလေ၏။ ဘု ရားသခင်၏ပညတ်တို့ကို၎င်းယေရှု၏ရုံကြည့်ခြင်းကို၎င်းစောင့်ရှောက် သောသန့်ရှင်းသူတို့သည်ဤအရာ ၌သည်းခံစရာအကြောင်းရှိ၏။
- ၁၁ တဖန်တို့။ ကောင်းကင်အသံကား။ သခင်ဘုရား၌သေလွန် သောသူတို့ သည်ယခုမှစ၍ မင်္ဂလာရှိကြ၏ဟုရေးထား တော့ဟုဆို သည် ကိုငါ

၁၄ ကြားလေ၏။ ဝိညာဉ် တော်ကလည်း ထိုသို့မှန်ပေ၏။ သူတို့သည်ပင်
 ပန်းခြင်းညှိမ်း မည်အကြောင်း တည်း။ သူတို့၏အကျင့်အမှုတို့သည်
 သူတို့နှင့်အတူလိုက်ကြ၏ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။တဖန်ငါ
 ကြည့်လျှင်ဖြူသောရောင်တိမ်ရှိ၏။ လူသားတော်နှင့်တူသောသူသည်
 ၁၅ ခေါင်းပေါ်မှာရွှေသရဖူကိုဆောင်း လျက်ထက် သောတံစည် ကိုကိုင်
 လျက်ရောင်တိမ်ပေါ်မှာထိုင်လေ၏။ ကောင်းကင်တမန်တပါးသည်
 ဗိတ်မှာန်တော်ထဲကထွက်၍ ကိုယ်တော်၏တံစည်ကိုလွှတ်၍ စပါးကို
 ရိတ်ပါတော့။ ရိတ်ရသောအချိန်ရောက်ပါပြီ။ မြေကြီး နွဲ့ရိတ်စရာစ
 ၁၆ ပါးမှည့်ပြီးဟု ရောင်တိမ်ပေါ်မှာထိုင်သောသူကိုကြီးသောအသံနှင့်
 ဟစ်လေ၏။ ရောင်တိမ်ပေါ်မှာထိုင် သောသူသည် မိမိတံစည် ကိုမြေ
 ၁၇ ကြီးနွဲ့သွင်း၍မြေကြီးစပါးကိုရိတ်၏။ ကောင်းကင်တမန်တပါးသည်
 ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိသောဗိတ်မှာန်တော်ထဲကထွက်၍ သူနွဲ့လည်းထက်
 ၁၈ သောတံစည် ပါ၏။ မီးကို အစိုး ရသောကောင်း ကင် တမန် တပါး
 သည်ယဇ်ပလ္လင်ထဲကထွက်၍ ထက်သောတံစည်ပါသောသူကို ကြီး
 စွာသောကျေးကျော်ခြင်း နှင့် ခေါ်လျှင် သင်၏ထက် သောတံစည်ကို
 လွှတ်၍မြေကြီးစပျစ်သီးပွတ်တို့ကိုရိတ်တော့။ အသီးမှည့်ပြီးဟုဆိုလေ
 ၁၉ ၏။ ကောင်းကင်တမန်သည်လည်း မိမိတံစည်ကိုမြေကြီးနွဲ့သွင်း၍
 မြေကြီး၏စပျစ်သီးကိုရိတ် ပြီးမှဘုရားသခင် ၏အမျက်တော်တည်း
 ၂၀ ဟူသောနယ်ရာတန်ဆာ ကြီးထဲ၌ချလေ၏။ မြို့ပြင်၌နယ်ရာတန်ဆာ
 ကိုပိနင်း၍ တဆယ်ချောက်ယူဇနာခရီးတလျှောက်လုံး အသွေးသည်
 မြင်းဖက်ကြီးကိုခွီအောင်နယ်ရာတန်ဆာထဲကထွက်လေ၏။

၁ တဖန်တုံ့ ဘုရားသခင် အမျက်တော်ကို ပြီးစီးသောနောက် လုံးဘေး
 ၂ ခါဏ်ချ နှစ်ပါးရှိသောကောင်းကင်တမန်ချ နှစ်ပါးတည်းဟူသောကော
 င်းကင်၌အံ့ဖွယ်သေခါနိမိတ် ကြီးအချားတပါးကိုငါမြင် ရ၏။ မီးနှင့်
 ရောသောဖန်ရေကန်ကဲ့သို့သောအရာကိုလည်း မြင်ရ၏။ သားရဲ နှင့်
 ၎င်းသူရပ်တူ နှင့် ၎င်းသူနာမအရေအတွက်နှင့် ၎င်း လွှတ် ၍ အောင်မြင်
 သောသူတို့သည် ဘုရားသခင် ၏စောင်းတော်တို့ကို ကိုင်လျက် ဖန်
 ၃ ရေကန်ပေါ်မှာရပ်နေကြသည်ကိုမြင်ရ၏။ ထိုသူတို့သည်ဘုရားသ
 ခင်၏ကျွန်မောဂြေ၏သီချင်းနှင့် သိုးသငယ်၏သီချင်းကိုထီ၍ အနန္တ
 တန်ခိုး နှင့်ပြည့် စုံတော် မူသောထာ ဝရအရှင် ဘုရား သခင်။ ကိုယ်

၉ ဖြစ်သဖြင့်ပင်လယ်သုံး စုတစုအသွေးဖြစ်၏။ အသက်ရှင်သောပင်
 ၁၀ လယ်သတ္တဝါသုံး စုတစုလည်း သေ၏။ သင်္ဘောသုံး စုတစုလည်း ပျက်
 ၁၁ ၏။ တတိယကောင်းကင်တမန်သည်တံပိုး မှုတ်သောအခါမီး ခွက်
 ၁၂ ကဲ့သို့ထွန်း တောက် သောကြွယ်ကြီး သည်ကောင်းကင်ကကျ၍ဖြစ်
 ၁၃ သုံးစုတစုနှိုင်းဝမ်းရေတွင်းနှိုင်းရောက်၏။ ထိုကြွယ်သည်ဘင်းခါး
 ၁၄ ရွက် ဟူသောအမည် ရှိ၏။ ရေသုံးစုတစုဘင်း ခါး ရွက်ဖြစ်၍ရေခါး
 ၁၅ သော့ကြောင့်လူအများ တို့သည် သေကြ၏။ စတုတ္ထကောင်းကင်တ
 ၁၆ မန်သည်တံပိုးမှုတ်သောအခါနေသုံးစုတစုလည်းစုတစုကြွယ်သုံးစု
 ၁၇ တစုကြွယ် ၍ သုံး စုတစုရိုက်လေ၏။ နေသုံးစုတစုညည့်သုံးစုတစုအ
 ၁၈ လင်းမရှိ။ ထိုအခါကြည့်၍လင်းယုန်၄က်တကောင်ကလည်းကြွင်း
 ၁၉ သေး သောကောင်း ကင်တမန် သုံး ပါးမှုတ် လုလတံ့ သောတံပိုး သံ
 ၂၀ ကြောင့်မြေသားတို့သည် အမင်္ဂလာ။ အမင်္ဂလာ။ အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ ယူ
 ၂၁ ကောင်းကင်အလယ်၌ဝဲ၍ကြီးသောအသံနှင့်ဆိုသည်ကိုငါကြား၏။
 ၂၂ ။ပဉ္စမကောင်းကင်တမန်သည်တံပိုးမှုတ်သောအခါကြွယ်တ
 ၂၃ လုံးသည် ကောင်းကင်ကမြေကြီးအပေါ်သို့ကျရောက်သည်ကိုငါမြင်
 ၂၄ ၏။ သူ့နှိုအနက်ဆုံးတွင်း၏သော့ကိုအပ်ပေးသည်ဖြစ်၍ သူသည်အ
 ၂၅ နက်ဆုံးတွင်းကိုဖွင့်လျှင်ကြီးစွာသောမီးဖို၏ အမိုးကဲ့သို့သောအမိုး
 ၂၆ သည်တွင်းထဲကတက် လေ၏။ ထိုတွင်း၏မီးခိုး ကြောင့်နေနှင့်အကာ
 ၂၇ သကောင်းကင်သည် မှောင်ရိုက်လေ၏။ ဂျှင်းကောင်တို့သည်မီးခိုး
 ၂၈ ထဲကမြေကြီးပေါ်သို့ထွက်၍မြေကင်း ဖြီးကောက်တန်ခိုးကဲ့သို့သော
 ၂၉ တန်ခိုးကိုရကြ၏။ မြေ၏မျက် ပင်မှစ၍စိမ်းသောအရာများ။ သစ်
 ၃၀ ပင်များအားလုံးတို့ကိုထား၍နုပူးနှိုဘုရားသခင်၏တံဆိပ်မခတ်သေ
 ၃၁ လူတို့ကိုသာညည်းဆဲမည်အကြောင်း။ သူတို့အားပညတ်ထား၏။
 ၃၂ တံဆိပ်မခတ် သောသူတို့ ကို ကားသတ်သောအခွင့်မရှိ။ ငါး လပတ်
 ၃၃ လုံးပြင်း စွာသောဝေဒနာဖြစ် စေသောအခွင့် ရှိ၏။ ထိုဂျှင်း ကောင်
 ၃၄ ဖြစ်စေသောဝေဒနာသည်ကားကင်းဖြီးကောက်သည်လူကိုထိုးသော
 ၃၅ ဝေဒနာကဲ့သို့ဖြစ်သတည်း။ ။ ထိုနေ့ရက်ကာလ၌လူတို့
 ၃၆ သည်သေခြင်းကိုရှာကြလိမ့်မည်။ ရှာသော်လည်းမတွေ့ရ။ အထွန်သေ
 ၃၇ ချင်သော်လည်း သေမင်း သည် သူတို့ဆီကပြေး သွားလိမ့်မည်။ ထို
 ၃၈ ဂျှင်း ကောင် တို့၏အဆင်းသဏ္ဍာန် သည် ကားစစ်တိုက်ခြင်းငှါပြင်
 ၃၉ ဆင်သောမြင်း၏အဆင်းသဏ္ဍာန် နှင့် တူ၏။ ခေါင်းပေါ်မှာရှေ့သရဖူ

- ၈ ကိုဆောင်းဟန်ရှိ၏။မျက်နှာသည်လူမျက်နှာလိုဖြစ်၏။ ဆံပင်သည်
- ၉ မိမ္မဆံပင်လိုဖြစ်၏။သွားသည်လည်းချင်သေ့သွားလိုဖြစ်၏။ ရင်ဖွဲ့
- ၁၀ သည်သံရင် ဖွဲ့လိုဖြစ်၏။အတောင်ခတ်သောအသံသည် စစ်ထိုက်၍
- ၁၁ ပြေးလာသောမြင်းရထားအများ၏အသံလိုဖြစ်၏။ အမြီးသည်ကင်း
- ၁၂ မြီးကောက်နှင့်တူ၏။ အမြီး၌ လည်းဆူးရှိ၏။ လူတို့ကိုငါး လပတ်လုံး
- ၁၃ ညည်းဆဲသောအခွင့် တန်ခိုး ရှိကြ၏။ သူတို့ရှင် ဘုရင် မူကားဟေဇြ
- ၁၄ ဘာသာအားဖြင့်အဗန္ဓုန်ဟူ၍ ၎င်းဟေလသဘာသာအားဖြင့်အပေါ
- ၁၅ လှန်ဟူ၍ ၎င်းခေါ်ဝေါ်သောအနက်ဆုံးတွင်းတမန် ဖြစ်၏။ အမင်္ဂလာ
- တပါးလွန်ပြီး။ထိုနောက်မှာအမင်္ဂလာနှစ်ပါးလာလေဦးမည်။

- ၁၆ ဆဋ္ဌမကောင်း ကင်တမန်သည်တံပိုး မှုတ်သောအခါဘုရားသခင်ရှေ့
- ၁၇ တော်၌ ရှိသောရွှေယဇ်ပတ္တင်၏ ချိုလေးချောင်း ထဲကထွက်သောအ
- ၁၈ သံကား။ ဥဗရတ်မြစ် ကြီးနားမှာချည် နှောင်လျက်ရှိသောကောင်း
- ၁၉ ကင်တမန်လေး ပါး ကိုဗ္ဗတ်စေဟုတံပိုး ရှိသောဆဋ္ဌမကောင်းကင်တ
- ၂၀ မန်အားဆိုသည်ကိုငါကြား၏။ ထိုအခါလူသုံးစုတစု ကို အသေသတ်
- ၂၁ ခြင်းငှါတနာရီ။ တရက်။ တသ။ တနှစ်မျှပြင်ဆင်သောကောင်းကင်တ
- ၂၂ မန်လေးပါးတို့သည် ဗ္ဗတ် ကြ၏။ မြင်းသူရဲအရေအတွက်ကားနှစ်
- ၂၃ သင်ချေဖြစ်၏။ထိုအရေအတွက်ကိုငါကြားရ၏။ ။ထိုအတူ
- ၂၄ ဗျာဒိတ်ရူပါရုံ၌ထင်ရှားသောမြင်းတို့ကို၎င်းမီးနှင့်ဝါကိန္နုကျောက်နှင့်
- ၂၅ ကန့်နှင့်ပြီးသောရင်ဖွဲ့ရှိသောမြင်းသူရဲတို့ကို၎င်းငါမြင်ရ၏။ မြင်းတို့
- ၂၆ ၏ခေါင်းသည်ချင်စွသခေါင်းလိုဖြစ်၏။ သူတို့ခံတွင်းထဲကလည်းကန့်။
- ၂၇ မီးလျှံ။မီးခိုးထွက်ကြ၏။ သူတို့ခံတွင်းထဲကထွက်သောကန့်။မီးလျှံ။မီး
- ၂၈ ခိုးတည်းဟူသောဘေးသုံးပါးအားဖြင့်လူသုံးစုတစုအသေခံကြ၏။
- ၂၉ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။သူတို့တန်ခိုးသည်ခံတွင်း၌ ၎င်းအမြီး
- ၃၀ ၌၎င်းတည်ရှိ၏။အမြီးသည်ခေါင်းနှင့်ပြည့်စုံ၍မြွေနှင့်တူ၏။အမြီးအား
- ၃၁ ဖြင့်ညည်းဆဲတတ်ကြ၏။ ထိုဘေးဒါန့်အားဖြင့်မသေဘဲကြွင်းသော
- ၃၂ လူတို့သည်နတ်တို့ကို၎င်းမမြင်နိုင်။မကြားနိုင်။မသွားလာနိုင်သောရွှေ
- ၃၃ ရုပ်တူ။ ငွေရုပ်တူ။ကြေးနီရုပ်တူ။ကျောက်ရုပ်တူ။သစ်သား ရုပ်တူ တို့
- ၃၄ ကို ၎င်း မကိုးကွယ်ဘဲနေမည်အကြောင်း။ ကိုယ်လက်နှင့်လုပ်သောအ
- ၃၅ ရာများကိုနောင်တမရကြ။ ကိုယ်ကျင့်သော အကျင့်တည်းဟူသော
- ၃၆ လူအသက်ကိုသတ်ခြင်း။သူတပါးကိုပြုစားခြင်း။မတရားသော မေရန်

နှိမ့်ဝဲခြင်း သုဉ္ဇနာ ကို ခိုးခြင်း အမှုများ ကို လည်း နောင်တမရကြ။

- ၁ ။ ခွန်အားကြီးသောကောင်းကင်တမန် တပါးသည် မိန့်ပေးတိမ်ကို ဝတ်လျက်ကောင်းကင်ကဆင်းသက်သည်ကို ငါမြင်၏။ သူခေါင်းပေါ်မှာ သက်တံ့ရှိ၏။ သူ့မျက်နှာသည် နေကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ သူခြေသည်လည်း
- ၂ မီးခဲတိုင်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ဖွင့်ထားသောစာစောင်ငယ်ကို ကိုင်လျက်ရှိ၏။ လက်ျာခြေသည် ပင်လယ်ပေါ်မှာ ၎င်းလက်ဝဲခြေသည် မြေကြီးပေါ်
- ၃ မှာ ငိုနင်း၍ ချင်စွာပဟောက်သကဲ့သို့ ကြီးသော အသံနှင့် ကျွေးကျော်လေ၏။ ကျွေးကျော်ပြီး မုချည်းကြီးသံ ချနွှပ်ချက် မြည်လေ၏။ မိန့်ပေးကြီးသံ ချနွှပ်ချက် မြည်ပြီးမှ ငါသည် ရေးမှတ်မည် အားထုက် လေသော်
- ၄ ကောင်းကင်မှ ထွက်သော အသံကား။ မိန့်ပေးကြီးသံ ချနွှပ်ချက် မြည်သော အရာကို တံဆိပ်ခတ်တော့။ မရေးမှတ်နှင့် ဟု ဆိုသည်ကို ငါကြား
- ၅ ၏။ ထိုအခါ ငါမြင်၍ မြေပင် လယ်ပေါ်မှာ ရပ်နေသောကောင်းကင်
- ၆။ တမန်သည် လက်ျာလက်ကို ကောင်းကင်သို့ ချီပြီး လျှင် ဘုရားသခင် ကျွန်တော်မျိုး ပရောဖက်တို့အား ဝမ်းမြောက်စရာ သိတင်းကို ဗျာဒိတ်ထားတော်မူသည်နှင့် စပ်ဆိုင်သော ဘုရားသခင်၏ ခုနက်နဲ့ သောအရာသည် ကာလမခွေး။ သတ္တမကောင်းကင်တမန်တံပိုးမှတ်ခြင်း အသံမြှင့်သော နေ့ရက်ကာလ နှိုပြည့်စုံခြင်း သို့ရောက်မည်ဟု ကောင်းကင်မြေကြီး။ သံမုဒ္ဒရာကို ၎င်းအရပ်ရပ် နှိုနှိုရှိသမျှကို ကိုင်၎င်း ဖန်ဆင်း၍ ကမ္ဘာအဆက်ဆက် အသက်ရှင်တော်မူသော သူကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်း
- ၇ ကို ပြုလေ၏။ ။ ငါကြားသောကောင်းကင်အသံသည် တဖန် ငါအား ပြောသည်ကား။ မြေပင်လယ်ပေါ်မှာ ရပ်နေသောကောင်းကင်တမန်၏ လက်နှစ်ဖွင့်ထားလျက်ရှိသော စာစောင်ငယ်ကို သွား၍ ယူတော့
- ၈ ဟု ဆိုလျှင် ငါသည် ကောင်းကင်တမန်ဆီသို့ သွား၍ စာစောင်ငယ်ကို ပေးပါဟု တောင်း၏။ သူကလည်း ယူ၍ စားတော့။ ဝမ်းကို ခါးဖေလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ပစပ်နှိုပျားရည်ကဲ့သို့ ချိုလိမ့်မည်ဟု ဆိုလျှင် စာစောင်ကို ကောင်းကင်တမန်၏ လက်မှတ် ယူ၍ စား၏။ ပစပ်နှိုပျားရည်ကဲ့သို့ ချို၏။ စားပြီးမှ ဝမ်းခါး၏။ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း သင်သည် အသီးအသီး ဘာသာစကားကို ပြောသော လူအမျိုးမျိုးတို့ နှို ၎င်းရှင်ဘုရင်တို့ နှို ၎င်းတဖန် ပရောဖက်ပြု၍ ဟောပြောရမည်ဟု ဆိုလေ၏။

၁ ၎င်းနည်း။ လှံတံ နှင့် တူသော ကျူပင်တလုံးကို ငါအား ပေး၍ ငါကို ဆို

သည်ကား။ ထတော့။ ဘုရားသခင်၏ဗိတ်မှာန်တော်နှင့်ယဇ်ပဏ္ဍိတ ကို
 ၂ တိုင်းတော့။ ဗိတ်မှာန်တော်၌ကိုးကွယ်သောသူတို့ကိုလည်း ရေတွက်
 ၃ တော့။ ဗိတ်မှာန်၏တန်တိုင်းကိုမတိုင်းနှင့်။ ပယ်ထားတော့။ တပါးအ
 ၄ မျိုးသားတို့၌ အပ်ပေးပြီး။ သူတို့သည် သန့်ရှင်းသောမြို့တော်ကိုလ
 ၅ လေးဆယ်နှစ်လပတ်လုံး နင်းကြလိမ့်မည်။ ငါသက်သေခံနှစ်ပါးကိုငါ
 ၆ အခွင့်ပေးမည်။ သူတို့သည်လျှောက်တေအဝတ်ကိုဝတ်လျက် အရက်တ
 ၇ ထောင်နှစ်ရာချောက်ဆယ်ပတ်လုံးပရောဖက်ပြုကြလိမ့်မည်။ ထိုသူ
 ၈ တို့သည်ကားမြေကြီးအရှင်ရှေ့တော်၌စိုက်ထားသောသံလွင်ပင်နှစ်
 ၉ ပင်။ မီးခွက်နှစ်လုံးဖြစ်သတည်း။ မည်သောသူသည်ထိုသူတို့ကိုညှဉ်း
 ၁၀ ဆဲခြင်း ငှါအလိုရှိလျှင် သူတို့ခံတွင်းထဲကမီးထွက်၍ရန်သူတို့ကိုမျှ
 ၁၁ တတ်၏။ မည်သောသူသည်ထိုသူတို့ကိုညှဉ်းဆဲခြင်းငှါအလိုရှိလျှင်
 ၁၂ ထိုသူအသေသတ်ခြင်းကိုခံရမည်။ ထိုသူတို့သည်ပရောဖက်ပြု
 ၁၃ သောနေ့ရက်ကာလ၌ ချမ်းမရွာရအောင်ချမ်းကောင်းကင်ကိုပိတ်
 ၁၄ ခြင်းငှါ၎င်းဖြစ်ရေ။ တွင်းရေကိုအသွေးဖြစ်စေခြင်းငှါ၎င်း မိမိအလိုရှိ
 ၁၅ သမျှသောအခါ၌ဘေးအမျိုးမျိုးဖြင့်မြေကြီးကိုဒဏ်ခတ်စေခြင်းငှါ
 ၁၆ ၎င်းအခွင့်ရကြ၏။ ။ သူတို့သည်သက်သေခံပြီးသောအခါအ
 ၁၇ နက်ဆုံးတွင်းထဲကတက်သောသားရဲသည် သူတို့နှင့်စစ်တိုက်၍
 ၁၈ အောင်လိမ့်မည်။ အသက်ကိုသတ်ပြီးမှ သူတို့သခင်သည်လက်ဝါး
 ၁၉ ကပ်တိုင်မှာအသေခံတော်မူသောအရပ်တည်း ဟူသောသောဒုံဟူ၍
 ၂၀ ၎င်းအရတ္တဟူ၍၎င်းအတွင်းအနက်အားဖြင့်ခေါ်ဝေါ်သောမြို့ကြီးလမ်
 ၂၁ ၌အလောင်းကောင်တို့သည်နေရစ်လိမ့်မည်။ အသီးအသီးဘာသာစ
 ၂၂ ကားကိုပြောသောလူအမျိုးအနွယ်တို့သည် သုံးရက်ခွဲပတ်လုံးအ
 ၂၃ လောင်းကောင်တို့ကိုမြင်ရ၍ သင်းပြုတ်ခြင်းကို မြစ်တားကြလိမ့်
 ၂၄ မည်။ မြေကြီးပေါ်မှာနေသောသူတို့သည်ထိုအလောင်းကောင်တို့
 ၂၅ ကိုမြင်သောအခါဝမ်းမြောက်၍ ပျော်ရွှေခြင်းကိုပြုကြလိမ့်မည်။ တ
 ၂၆ ယောက်ကိုတယောက်လက်ဆောင်ပေးလိုက်ကြလိမ့်မည်။ အဘယ်
 ၂၇ ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ အထက်ကထိုပရောဖက်နှစ်ပါးတို့သည်
 ၂၈ မြေကြီးပေါ်မှာနေသောသူတို့ကိုပြင်းစွာနှောင့်ရှက်ညှဉ်းဆဲကြ
 ၂၉ သည်ဟုငါအားဆိုလေ၏။ ထိုနောက်သုံးရက်ခွဲလွန်ပြီးလျှင်ဘုရား
 ၃၀ သခင်အထံတော်ကအသက်ပိညည်သည် သူတို့၌ ဝင်သဖြင့် သူတို့
 ၃၁ သည်မတ်တတ်ထ၍မြင်သောသူအားလုံးတို့သည်အဖွန်ကြောက်ရွံ့

၁၂ ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ ကောင်းကင်ကထွက်သောအသံကြီးကား။ ဤ
 အရပ် သို့တက် ကြဟုမိမိတို့အား ဆိုသည် ကိုသူတို့သည် ကြားလျှင်
 ၁၃ မိဗန်းတိမ်ဖြင့်ကောင်းကင်သို့တက်၍ရန်သူတို့သည်မြင်ကြ၏။ ထို
 အချိန် နာရီ ၆ ကြီးစွာသောမြေလှုပ်ခြင်းဖြစ် ၍ မြို့ရိုးဆယ်စုတရပ်
 လေ၏။ ထိုမြေလှုပ်ခြင်း၌လူချွန်ထောင်သေကြ၏။ ကြွင်းသောသူတို့
 သည်ကြောက် ၍ကောင်းကင်ဘုံရှင်ဘုရားသခင်ကိုချီးမွမ်းကြ၏။
 ၁၄ ဒုတိယအမင်္ဂလာလွန်ပြီး။ တတိယအမင်္ဂလာ မြန်မြန်လာလိမ့်မည်။

၁၅ ။ သတ္တမကောင်းကင်တမန်သည်တံပိုးမှတ်သောအခါ
 ကောင်းကင်ဘုံ၌ ကြီးသောအသံတို့ကား။ ဤလောကဇိုင်ငံတို့သည်ငါ
 တို့သခင်၏ဇိုင်ငံဖြစ် ပါပြီး။ သူ၏ခရစ်တော်၏ဇိုင် ငံဖြစ် ပါပြီး။ သူ
 ၁၆ သည်လည်းကမ္ဘာအဆက်ဆက်စိုး စံတော်မူမည်ဟုဆိုကြ၏။ ဘုရား
 သခင်ရှေ့တော်၌မိမိတို့ပဏ္ဍင်ပေါ် မှာထိုင် သောအသက် ကြီးသူ နှစ်
 ၁၇ ဆယ်လေးပါးတို့သည်ပျပ်ဝပ် ၍ဘုရားသခင်ကိုကိုးကွယ်လျက် အ
 ခန္တတန်ခိုး နှင့်ပြည့်စုံ ၍ ပစ္စုပ္ပန်။ အတိတ်။ အနာဂတ်ကာလအစည်ရှိ
 တော်မူ သောထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်။ ကိုယ်တော်၏မဟာတန်ခိုး
 တော်ကို ယူဆောင်၍စိုးစံတော်မူသောကျေးဇူးတော်ကို အကျွန်ုပ်တို့
 ၁၈ သည်ချီးမွမ်းပါ၏။ လူအမျိုးတို့သည် အမျက်ထွက်ကြသည်ဖြစ်၍အ
 မျက် တော်သည် လည်း ရောက်ပါပြီး။ သေလွန် သောသူတို့ကိုတရားစီ
 ရင်ဆုံးဖြတ်တော်မူ၍ ကိုယ်တော်၏ကျွန် ရင်းတည်း ဟူသောပရော
 ဗက်တို့အား၎င်းသန့်ရှင်းသူတို့အား၎င်းနာမတော်ကို ကြောက်ရွံ့ရှိသေ
 သောသူအကြီးအငယ်တို့အား၎င်းဆုကျေးဇူး ကိုသနားတော်မူ၍မြေ
 ကြီးကိုဖျက် ဆီးသောသူတို့ ကိုဖျက် ဆီးတော်မူသောအချိန်ရောက်ပါ
 ပြီးဟုဆိုကြ၏။

၁၉ ၎င်းနည်း။ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဘုရားသခင်၏ဗိမာန်တော် ဖွင့်ထား
 ၍ဗိမာန်မှန် တော်ထဲမှာပဋိညာဉ် တော်သစ်တာထင်ရှားလေ၏။ လျှပ်
 စစ်ပြက်ခြင်း။ အသံမြည် ခြင်း။ မိဗန်း ချွန်း ခြင်း။ မြေလှုပ်ခြင်း။ အလုံး
 ၂ ကြီးသောမိဗန်း သီးကျခြင်း ဖြစ်ကြ၏။ ကောင်းကင် ၌ ကြီးသော
 နိမိတ် လက္ခဏာဟူမူကား။ မိဗ္ဗတဦးသည် နေကိုဝတ်လျက်လက်ခြေ
 ဖြင့်နင်းလျက်ခေါင်းပေါ်မှာ ကြယ်ဆယ်နှစ်လုံးဖြင့်ပြီးသောသရပူကို
 ၂ ဆောင်းလျက်ပေါ်လာ၏။ ထိုမိဗ္ဗသည်ကိုယ်ဝန်ဆောင်၍ ပွားချင်
 ၈၀၀

၃ သောဝေဒနာပြင်းသည်နှင့်အော်ပစ်လေ၏။ ကောင်းကင်၌အချား
 သောနိမိတ်လက္ခဏာပေါ်လာသည်ကား။နိသောအဆင်းရှိသောနဂါး
 ကြီးသည်ခေါင်းချနှင့်လုံး။ ချိုဆယ်ချောင်းနှင့်တူခေါင်းပေါ်မှာသ
 ၄ ရုဗုဒ္ဓန်ဆူကိဆောင်းလျက်ရှိ၏။ သူ့အမြီးသည်ကောင်းကင်ကြယ်
 သုံးစုတစုကိုဆွဲငင်၍မြေကြီးသို့ချလိုက်လေ၏။သား ဖွားလှသောမိဗ္ဗ
 သည်ဖွားသောအခါသား ကိုစား မည်အကြံ နှင့်နဂါး သည်မိဗ္ဗရှေ့၌
 ၅ ရပ်နေ၏။ သူသည်လည်းလူမျိုးတကာတို့ကို သံလုံတံ နှင့် အုပ်စိုးလ
 တံ့သောသားယောကျာ်းကို ဖွားမြင်၏။ထိုသားကိုဘုရားသခင်ဆီ
 ၆ သို့၎င် ပလ္လင်တော်ဆီသို့ ၎င် ချီယူတော်မူ၏။ မိဗ္ဗသည် အရက် တ
 ထောင်နှစ် ရာချောက် ဆယ် ပတ် လုံးတော ၌ ကျွေးမွေး ခြင်းကို ခံရ
 အောင်ဘုရားသခင်ပြင်ဆင်တော်မူသောအရပ်ဆီသို့ပြေးလေ၏။
 ၇ ထိုအခါကောင်းကင် ၌ စစ်ဖြစ်၏။မိက္ခေလမှစ၍မိမိကောင်းကင်တ
 မန်တို့သည်နဂါး နှင့်စစ်တိုက်၏။ နဂါးမှစ၍ မိမိတမန်တို့သည်စစ်
 ၈။၉ တိုက်၍ မနိုင်သည်နှင့်ကောင်းကင်၌သူတို့နေစရာမရှိ။ ထိုအခါဤ
 လောကတနိုင်ငံလုံးကိုလှည့်စား၍ မာရ်နတ်စာတန်အမည်ရှိ သော
 ၉။၁၀ ဂြေဟောင်းတည်း ဟူသောနဂါးကြီး ကို ၎င်သူ နှင့် အတူသူ၏
 တမန် တို့ ကို ၎င်မြေကြီး သို့ချလိုက် ကြ၏။ ကောင်းကင်ဘုံ ၌ ကြီး
 သောအသံကား။ ယခုမှာကယ်တင်ခြင်း ဖြစ်၏။ တန်ခိုးတော်လည်း
 ဖြစ်၏။ငါတို့ဘုရားသခင် ၏နိုင် ငံတော် နှင့် သူ၏ခရစ် တော်၏အာ
 ဏာတော်စက်လည်းဖြစ်၏။အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ငါတို့ညီ
 အစ်ကို များ ကိုငါတို့ဘုရားသခင်ရှေ့တော် ၌ နေ့ညည့် မပြတ်အပြစ်
 ၁၁ တင်သောရန် သူ့ကိုအောက် သို့ချလိုက် လေပြီ။ သူတို့သည် သိုးသ
 ငယ်၏အသွေးအားဖြင့်၎င်မိမိတို့သက် သေခံချက် နှုတ်ကပတ်တရား
 အားဖြင့်၎င်အောင်မြင်၍ အသေခံသည်တိုင်အောင်ကိုယ် အသက်ကို
 ၁၂ ကိုယ်မနှစ်မြို့ကြ။ ထိုကြောင့်ကောင်းကင်နှင့်ကောင်းကင်သားတို့
 ရှင်လန်းကြလော့။မြေကြီးပင်လယ်သည်အမင်္ဂလီရှိ၏။အဘယ်ကြောင့်
 နည်း ဟူမူကား။ မာရ်နတ်သည် မိမိကာလဒဏ္ဍာရီရှိသည် ကိုသိ၍
 ပြင်းစွာသောဒေါသအမျက် နှင့် တကွသင်တို့ဆီသို့ဆင်း လေပြီဟုဆို
 ၁၃ ကြသည်ကိုငါကြား၏။ ။နဂါးသည်မြေကြီးသို့ကိုယ်ချ
 သည် ကိုကိုယ် သိမြင် လေသော်သားယောကျာ်းကို ဖွား မြင်သော
 ၁၄ မိဗ္ဗကိုညည်းဆဲ၏။မိဗ္ဗသည်မြေနှင့်လွတ်၍တကာလ။ နှစ်ကာလ။ကာ

လတဝက်ပတ်လုံးကျွေးမွေးခြင်း ကိုခံရာအရပ်တည်းဟူသောတော
 အရပ်ဆီသို့ပျံ့ရအောင်လင်းယုန်ကြီး၏အတောင်နှစ်ဖက်ကိုသူအား
 ၁၅ ပေးလေ၏။ ထိုအခါမိမ္မာကိုရေအဟုန်ဖြင့်မျောသွားစေခြင်းငှါနဂါး
 ၁၆ သည်မိမိခံတွင်းထဲကမြစ်စီးသကဲ့သို့ရေကိုမိမ္မာနောက်၌ ထုတ်ပြစ်
 ၁၇ လေ၏။ မြေကြီးသည် မိမ္မာကိုမစ၍မိမိခံတွင်းကိုဖွင့်သဖြင့်နဂါး၏
 ၁၈ ခံတွင်းထဲကထုတ်ပြစ်သောမြစ်ရေကိုမျိုလေ၏။ နဂါးသည်မိမ္မာကို
 အညှိုးထား၏။ ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်ထိုက်ကျင့်၍ ယေဘု၏
 သက်သေခံတော်မူချက်ကို စွဲလမ်းသောသူတည်းဟူသော ထိုမိမ္မာ၌
 ကြွင်းသောအမျိုးအနွယ်နှင့်စစ်တိုက်ခြင်းငှါသွား၏။

- ၁ ပင်လယ်နားသဲပေါ်မှာငါရပ်နေသည်ဖြစ်၍ သားရဲတကောင်သည်
 ခေါင်းချွန်လုံးချိုဆယ်ချောင်းနှင့်တကွချိုပေါ်မှာသရပူဆယ်ဆူကို
 ဆောင်းလျက် ခေါင်းပေါ်မှာလည်းဘုရားသခင်အသရေကိုရှုတ်ချ
 ၂ သောနာမရှိလျက်ပင်လယ်ထဲကတက်သည်ကိုငါမြင်လေ၏။ ထိုသို့
 ငါမြင်သောသားရဲသည်ကျားသစ်နှင့်တူ၏။ သူ့ခြေသည်ဝံခြေထို
 ဖြစ်၏။ သူ့နှုတ်သည်လည်းချင်သေ့နှုတ်ထိုဖြစ်၏။ နဂါးသည်မိမိတန်
 ၃ ခိုးကို၎င်းမိမိပလ္လင်ကို၎င်းကြီးစွာသောအာဏာစက်ကို၎င်း၎င်းရဲ၌
 ၄ အပ်ပေး၏။ သားရဲ၏ခေါင်းတဦးသည်သေအောင်ကွပ်မျက်ပြီးသ
 ကဲ့သို့ဖြစ်၍သေစေသောဒါဏ်ချက်သည်ပျောက်လျက်ရှိ၏။ မြေကြီး
 ၅ သားအားလုံးထိုသည်သားရဲနောက်၌ လိုက်၍ အံ့ဩကြ၏။ ထို
 သားရဲ၌အာဏာစက်ကိုအပ်ပေးသောနဂါးကိုကိုးကွယ်ကြ၏။ သား
 ၆ ရဲကိုလည်းကိုးကွယ်သည်ဖြစ်၍အဘယ်သူသည်သားရဲနှင့်တူသ
 ၇ နည်း။ အဘယ်သူသည်စစ်ပြိုင်နိုင်သနည်းဟုဆိုကြ၏။ ထိုသားရဲ
 သည်လည်း အလုံးကြီးသောစကားကို၎င်းဘုရားသခင်ကိုပြစ်မှား
 သောစကားကို၎င်းပြောတတ်သောနှုတ်နှင့်ပြည့်စုံ၍လေးဆယ်
 ၈ နှစ်လပတ်လုံးစီရင်ရသောအခွင့်ကိုရ၏။ ဘုရားသခင်ကိုပြစ်မှား
 သောစကားအားဖြင့်နာမတော်ကို၎င်းထဲတော်ကို၎င်းကောင်းကင်
 ၉ သားထို့ကို၎င်းပြစ်မှားခြင်းငှါနှုတ်ကိုဖွင့်ထား၏။ သန့်ရှင်းသူထို့ကို
 စစ်တိုက်၍ နိုင်ရသောအခွင့်ကိုရ၏။ အသီးအသီးဘာသာစကားကို
 ပြောသောလူအမျိုးအနွယ် ခပ်သိမ်းထို့ကိုအုပ်စိုးရသောအခွင့်ကို
 ၁၀ လည်းရ၏။ ကွပ်မျက်သောသိုးသငယ်၏အသက်စာစောင်၌ကမ္ဘာ

- ဦးမှစ၍ စာရင်းမဝင်သောမြေကြီးသားအားလုံးတို့သည်သားရဲကို
- ကိုးကွယ်ကြ၏။နားရှိသောသူမည်သည်ကားကြားပါလေစေ။ သူတ
- ၁၀ ပါးကိုဖမ်းဆီးယူသွားသောသူသည်ကိုယ်တိုင် ဖမ်းဆီး ယူသွားခြင်း
- ကိုခံလိမ့်မည်။ဓားဖြင့်သတ်တတ်သောသူသည်လည်းကိုယ်တိုင်ဓား
- ဖြင့်သေရမည်။ဤအရာ၌သန့်ရှင်းသူတို့သည်သည်းခံစရာအကြောင်း။
- ၁၁ ရုံကြည့်စရာအကြောင်းရှိ၏။ အချားသားရဲတကောင်သည်
- သိုးသဖယ်၏ချီနှင့်တူသောချီနှင့်ချောင်းရှိ၍ နဂါးကဲ့သို့စကား
- ၁၂ ပြောလျက်မြေကြီးထဲကထွက်သည်ကိုငါမြင်၏။ ထိုသားရဲသည်
- သူ့အရင်ဖြစ်သောပဌမသားရဲ၏အာဏာစက်အားလုံးကိုသုံးစွဲ၏။
- သေစေသောဒဏ်ချက်ပျောက်ခဲ့ပြီးသောပဌမသားရဲကိုမြေကြီးမှ
- ၁၃ စ၍မြေသားတို့သည်ကိုးကွယ်စေခြင်းငှါပြု၏။ ကြီးသောနိမိတ်လ
- က္ခဏာတို့ကိုပြု၏။လူတို့မျက်မှောက်၌ကောင်းကင်ကမြေကြီးအပေါ်
- ၁၄ သို့မီးကိုဆင်းစေ၏။ ပဌမသားရဲရှေ့၌ပြုပိုင်သောနိမိတ်လက္ခဏာ
- တို့အားဖြင့်မြေကြီးသားတို့ကိုလှည့်စား၏။ဓားချတ်သောဒဏ်ချက်
- ကိုခံ၍အသက်ရှင်သေးသောသားရဲ၏ရုပ်တုကိုလုပ်စေခြင်းငှါမြေ
- ၁၅ ကြီးသားတို့ကိုပညတ်ထား၏။ သားရဲ၏ရုပ်တုသည်စကားပြော
- နိုင်အောင်၎င်းမိမိကိုမကိုးကွယ်သောသူရှိသမျှတို့ကိုသတ်ခြင်းငှါပြု
- ၁၆ နိုင်အောင်၎င်း ရုပ်တု၌အသက်ကိုသွင်းပေးရသောအခွင့်ကိုလည်း
- ရ၏။ငွေရတတ်သောသူ။ဆင်းရဲသောသူ။ကျွန်ခံသောသူ။လွတ်ပေါ့
- သူ။အကြီးအငယ်အားလုံးတို့သည်လက်ျာလက်၌ဖြစ်စေ။နဖူး၌ဖြစ်
- ၁၇ စေ။တံဆိပ်လက်မှတ်ကိုခံစေရအောင်၎င်း ထိုတံဆိပ်လက်မှတ်တည်း
- ဟူသောသားရဲ၏နာမဖြစ်စေ။နာမ၏အရေအတွက်ဖြစ်စေ။တချခု
- ကိုမခံသောသူတယောက်မျှမရောင်းမဝယ်နိုင်ရအောင်၎င်းစီရင်၏။
- ၁၈ ဤအရာ၌ပညာရှိ၏။ညာဏ်ရှိသောသူသည်သားရဲ၏အရေအတွက်
- ကိုရေတွက်ပါလေစေ။လူ၏အရေအတွက်ဖြစ်၏။၆၆၆လည်းဖြစ်၏။

၁ ထိုနောက်မှာငါကြည့်၍ သိုးသဖယ်သည်ဖိအုန်တောင်ပေါ်မှာရုပ်နေ

၏။သူ၏နာမနှင့်ခမည်းတော်၏နာမကိုနဖူး၌အက္ခရာတင်သောသူ

၂ တသိန်းလေးသောင်းလေးထောင်လည်းသူနှင့်အတူရှိကြ၏။ သမုဒ္ဒ

ရာရေသံ။ကြီးသောမိဃ်းဖြူးသံကဲ့သို့သောကောင်းကင်အသံကိုငါ

ကြားလေ၏။ထိုသို့ငါကြားသောအသံသည်စောင်းသွားများစောင်း

၃ စီးသောအသံကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ပညင်တော်ရှေ့၌၎င်းသတ္တဝါလေးပါး
 ၄ နှင့်အသက်ကြီး သူတို့ရှေ့၌ ၎င်းသူတို့သည် အသစ်သောသီချင်းကိုဆို
 ကြ၏။မြေကြီးမှရှေး သောသူတသိန်းလေးသောင်းလေးထောင်မှတ
 ၄ ပးအဘယ်သူမျှသိသီချင်းကိုသင်၍မရနိုင်ကြ။ ထိုသူတို့သည်က
 ညာဖြစ်၍မေရန်အမှုနှင့် မညှစ်ညူးသောသူဖြစ်ကြ၏။သိုးသငယ်
 သွားလေရာရာနောက်တော်၌လိုက်သောသူဖြစ်ကြ၏။လူတို့အထဲက
 ရှေး၍ဘုရားသခင်နှင့်သိုးသငယ်၏ အဦးသီးသောအသီးဖြစ်ကြ၏။
 ၅ အပြစ်နှင့်ကင်းလွတ်သည်ဖြစ်၍သူတို့နှုတ်၌မုသာစကားမရှိ။
 ၆ ။မြေကြီးပေါ်မှာနေသောသူတည်းဟူသောအသီးအသီးဘာ
 သာစကားကိုပြောသောလူအမျိုးအနွယ်ခပ်သိမ်းတို့အားထာဝရပုံ
 ၇ ဂေဇိတရားကိုဟောရသောကောင်းကင်တမန်တပါးက ဘုရားသခင်
 ကို ကြောက်ရွံ့၍ ချီးမွမ်းကြလော့။ တရားစီရင်တော်မူသောအချိန်
 ရောက်လာပြီး။ကောင်းကင်။မြေကြီး။သမုဒ္ဒရာနှင့်စမ်ရေတွင်းတို့ကို
 ဖန်ဆင်းတော်မူသောသူကိုကိုးကွယ်ကြလော့ဟုကြီးသောအသံ
 နှင့်ပြောဆို၍ကောင်းကင်ပြင်ဝယ်ပျံလျက်ရှိသည်ကိုငါမြင်လေ၏။
 ၈ ကောင်းကင်တမန်တပါးကဗာဗုလုန်မြို့ကြီးပြုလဲပြီး။မိမိမတရား
 သောမေရန်၏အဆိတ်အတောက်ပျက်ရည်ကိုလူမျိုးအပေါင်းတို့အား
 ၉ တိုက်လေပြီးသောဗာဗုလုန်မြို့ကြီးပြုလဲပြီးဟုလိုက်၍ဆိုလေ၏။ထိုမှ
 တပါး။တတိယကောင်းကင်တမန်ကအကြင်သူသည်သားရဲနှင့်သူရပ်
 တူကိုကိုးကွယ်၍သူတံဆိပ်လက်မှတ်ကိုနုပူး၌ခံသည့်ဖြစ်စေ။လက်နှံခံ
 ၁၀ သည့်ဖြစ်စေ။ထိုသူသည်ဘုရားသခင်၏ဒေါသဖလား၌လောင်းသော
 အမျက်တော်ပျက်ရည်စစ်ကိုသောက်ရလိမ့်မည်။သန့်ရှင်းသော
 ကောင်းကင်တမန်တို့ရှေ့။သိုးသငယ်ရှေ့တွင်ကန့်နှင့်ရောသောမီးထဲ
 မှာပြင်းစွာညည်းဆဲခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ထိုညည်းဆဲခြင်း၏မီးမှီး
 သည်ကမ္ဘာအဆက်ဆက်တက်လျက်ရှိ၏။သားရဲနှင့်သူရပ်တူကိုကိုး
 ကွယ်၍ သူနာမတံဆိပ်လက်မှတ်ကိုခံသောသူတို့သည် နေ့ညည့်မ
 ၁၂ ပြတ်သက်သာမရကြဟုလိုက်၍ ကြီးသောသံနှင့်ဆိုလေ၏။ ဘု
 ရားသခင်၏ပညတ်တို့ကို၎င်းယေရှု၏ရုံကြည့်ခြင်းကို၎င်းစောင့်ရှောက်
 သောသန့်ရှင်းသူတို့သည်ဤအရာ၌သည်းခံစရာအကြောင်းရှိ၏။
 ၁၃ တဖန်တို့။ကောင်းကင်အသံကား။သခင်ဘုရား၌သေလွန်သောသူတို့
 သည်ယခုမှစ၍ မင်္ဂလာရှိကြ၏ဟုရေးထားတော့ဟုဆိုသည်ကိုငါ

၁၄ ကြားလေ၏။ ဝိညာဉ် တော်ကလည်း ထိုသို့မှန်ပေ၏။ သူတို့သည်ပင်
 ပန်းခြင်းညိမ်း မည်အကြောင်း တည်း။ သူတို့၏အကျင့်အမှုတို့သည်
 သူတို့နှင့်အတူလိုက်ကြ၏ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။တဖန်ငါ
 ကြည့်လျှင်ဖြူသောမိန်းမတို့၏။လူသားတော်နှင့်တူသောသူသည်
 ၁၅ ခေါင်းပေါ်မှာရွှေသရဖူကိုဆောင်း လျက်ထက် သောတံစည် ကိုကိုင်
 လျက်မိန်းမတို့၏ပေါ်မှာထိုင်လေ၏။ ကောင်းကင်တမန် တပါးသည်
 ဗိတ်မှာန်တော်ထဲကထွက်၍ ကိုယ်တော်၏တံစည်ကိုလွှတ်၍ စပါးကို
 ရိတ်ပါတော့။ရိတ်ရသောအချိန်ရောက်ပါပြီ။ မြေကြီး နှိုရိတ်စရာစ
 ၁၆ ပါးမှည့်ပြီးဟု မိန်းမတို့၏ပေါ်မှာထိုင်သောသူကိုကြီးသောအသံနှင့်
 ဟစ်လေ၏။မိန်းမတို့၏ပေါ်မှာထိုင် သောသူသည် မိမိတံစည် ကိုမြေ
 ၁၇ ကြီးနှိုသွင်း၍မြေကြီးစပါးကိုရိတ်၏။ ကောင်းကင်တမန်တပါးသည်
 ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိသောဗိတ်မှာန်တော်ထဲကထွက်၍သူနှိုလည်းထက်
 ၁၈ သောတံစည် ပါ၏။ မီးကို အစိုး ရသောကောင်း ကင် တမန် တပါး
 သည်ယဇ်ပလ္လင်ထဲကထွက်၍ ထက်သောတံစည်ပါသောသူကို ကြီး
 စွာသောကျေးကျော်ခြင်း နှင့် ခေါ်လျှင် သင်၏ထက်သောတံစည်ကို
 လွှတ်၍မြေကြီးစပါးသီးပြုတ်တို့ကိုရိတ်တော့။အသီးမှည့်ပြီးဟုဆိုလေ
 ၁၉ ၏။ ကောင်းကင်တမန်သည်လည်း မိမိတံစည်ကိုမြေကြီးနှိုသွင်း၍
 မြေကြီး၏စပါးသီးကိုရိတ် ပြီးမှဘုရားသခင် ၏အမျက်တော်တည်း
 ၂၀ ဟူသောနယ်ရာတန်ဆာ ကြီးထဲ၌ ချလေ၏။ မြို့ပြင်၌နယ်ရာတန်ဆာ
 ကိုပိနင်း၍တဆယ်ချောက်ယူဇနာခရီးတလျှောက်လုံး အသွေးသည်
 မြင်းဖက်ကြီးကိုမှီအောင်နယ်ရာတန်ဆာထဲကထွက်လေ၏။

၁ တဖန်တုံ့ဘုရားသခင် အမျက်တော်ကို ပြီးစီးသောနောက် လုံးဘေး
 ၂ ခါဏ်ချ နှစ်ပါးရှိသောကောင်းကင်တမန်ချ နှစ်ပါးတည်းဟူသောကာ
 င်းကင်၌အံ့ဖွယ်သေခါနိမိတ် ကြီးအချားတပါးကိုငါမြင် ရ၏။ မီးနှင့်
 ရောသောဖန်ရေကန်ကဲ့သို့သောအရာကိုလည်း မြင်ရ၏။ သားရဲ နှင့်
 ၎င်းသူရပ်တူ နှင့် ၎င်းသူနာမအရေအတွက်နှင့် ၎င်း လွှတ် ၍ အောင်မြင်
 သောသူတို့သည် ဘုရားသခင် ၏စောင်းတော်တို့ ကိုကိုင်လျက် ဖန်
 ၃ ရေကန် ပေါ်မှာရပ်နေကြသည်ကိုမြင်ရ၏။ ထိုသူတို့သည်ဘုရားသ
 ခင်၏ကျွန်မောဂြေ၏သီချင်း နှင့် သိုးသငယ်၏သီချင်းကိုသီ ၍ အနန္တ
 တန်ခိုး နှင့်ပြည့် စုံတော် မူသောထာ ဝရအရှင် ဘုရား သခင်။ ကိုယ်

တော်၏အပြုအမူတို့သည်ကောင်းမြတ်၍အံ့သြောဘွယ်ဖြစ်ပါ၏။ လူ
 အမျိုးမျိုးတို့၏ဘုရင်။ ကိုယ်တော်၏အကျင့်လေတို့သည်ဖြောင့်မတ်
 ၄ ဟုတ်မန်ပါ၏။ ထာဝရဘုရား။ ကိုယ်တော်ကိုကြောက်ရွံ့ဘဲနာစ
 တော်ကိုအချိုးမရှိဘဲအဘယ်သူနဲ့ရပါအံ့နည်း။ ကိုယ်တော်ကပါးတည်း
 သန့်ရှင်းတော်မူ၏။ ကရားသဖြင့်စီရင်တော်မူခြင်းအရာကိုသည်ထင်
 ၅ ရှားသည်ဖြစ်၍လူမျိုးအပေါင်းတို့သည်လာ၍ရှေ့ဟော်နှိုးကွယ်ကြ
 ပါလိမ့်မည်ဟုပြောဆိုကြ၏။ ။ ထိုနောက်ဝါကြ၍ သျှင်ကောင်း
 ၆ ကင်သံသွယ်သက်သေခံတော်မူချက်ဌာပနာရာတဲတော်ရှိသေခံတော်မှာ
 တော်ဖွင့်ထားလျက်ရှိ၏။ ဘေးဒါဏ်ချနှစ်ပါးရှိသောကောင်းကင်
 တမန်ချနှစ်ပါးတို့သည်စင်ကြယ်ပြောင်လက်သောပိုက်ဆံအဝတ်ကို
 ၇ ဝတ်လျက်ရပ်ဝတ်ကိုရှေ့ခါးပန်းနှင့်စည်းလျက် ဗိတ်မှာန်တော်ထဲက
 ထွက်လာကြ၏။ သတ္တဝါလေးပါးတွင်တပါးသည့်ကမ္ဘာအဆက်ဆက်
 အသက်ရှင်တော်မူသောဘုရားသခင်၏အမျက်တော်နှင့်ပြည့်သော
 ၈ ရှေ့ဖလားချနှစ်လုံးကိုကောင်းကင်တမန်ချနှစ်ပါးတို့အားပေးလေ၏။
 ဘုရားသခင်၏ဘုန်းတန်ခိုးအာဇာတော်တော်အားဖြင့်ဗိတ်မှာန်
 တော်သည်မီးခိုးနှင့်ပြည့်၍ကောင်းကင်တမန်ချနှစ်ပါး၏ဘေးဒါဏ်
 ၉ ချနှစ်ပါးမကုန်မှီတိုင်အောင်ဗိတ်မှာန်တော်ထဲသို့အဘယ်သူမျှမဝင်
 နိုင်ကြ။ ဗိတ်မှာန်တော်ထဲကကြီးသောအသံကား။ သွားကြ
 တော့။ ဘုရားသခင်၏အမျက်တော်ဖလားချနှစ်လုံးကိုမြေကြီးပေါ်
 ၁၀ သို့သွန်းကြတော့ဟုကောင်းကင်တမန်ချနှစ်ပါးတို့အားဆိုသည်ကိုဝါ
 ကြားလေ၏။ ပဌမသူသည်သွား၍မိမိဖလားကိုမြေကြီးပေါ်သို့သွန်း
 ၁၁ ပြီးလျှင်သားရဲ၏တံဆိပ်လက်မှတ်ကိုခံ၍သူရုပ်တုကိုကိုးကွယ်သော
 လူတို့၌အလွန်ဆိုးသောအနာစိမ်းပေါက်လေ၏။ ဒုတိယကောင်းကင်
 တမန်သည်မိမိဖလားကိုပင်လယ်ပေါ်သို့သွန်းလျှင်ပင်လယ်သည်လူ
 ၁၂ သေ၏အသွေးကဲ့သို့သောအသွေးဖြစ်၏။ အသက်ရှိသောပင်လယ်သ
 ၁၃ တွင်ဝါအားလုံးသေကြ၏။ တတိယကောင်းကင်တမန်သည်မိမိဖလား
 ကိုမြစ်ပေါ်သို့ရင်စမ်းရေတွင်းပေါ်သို့ရင်သွန်းလျှင်သူတို့သည်အ
 ၁၄ သွေးဖြစ်ကြ၏။ ကောင်းကင်တမန်ကလည်းပစ္စုပ္ပန်။ အတိတ်။ အနာ
 ၁၅ ဝတ်ကာလအစည်ရှိသောသခင်။ ကိုယ်တော်သည်ဤသို့တရားစီရင်
 ၁၆ တော်မူသည်အမှုမှာဖြောင့်မတ်တော်မူ၏။ ထိုသူတို့သည်သန့်ရှင်း
 သူအသွေး။ ပရောဖက်အသွေးကိုသွန်းကြသည်ဖြစ်၍ သူတို့အားအ

၇ သွေးကို တိုက် တော်မူပြီး။ သူတို့လည်း ခံထိုက် ကြ၏ဟု ဆိုသည်ကို ငါ ကြား၏။ ယဇ်ပတ္ထင်ကလည်း မှန်ပါ၏။ အနန္တတန်ခိုး နှင့် ပြည့်စုံတော် မူသော ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်။ ကိုယ်တော်စီရင်တော်မူခြင်း အ ရာတို့သည် ယုတ်မှန် ဖြောင့်မတ်ပါပြီ။ ဟု ဆိုသံကို ငါ ကြား၏။

- ၈ စတုတ္ထကောင်းကင်တမန်သည် မိမိဖလားကို နေပေါ်သို့ သွန်းလျှင် နေ
- ၉ သည် လူတို့ကို မီးလောင် စေရသော အခွင့်ကို ရ၏။ ပူအားကြီးသော အရှိန်ဖြင့် လူတို့သည် လောင်ကြသည် ဖြစ်၍ ထိုဘေးဒဏ် တို့ကို အစိုး ပိုင်တော်မူသော ဘုရားသခင် ၏ နာမတော်ကို ကျိန်ဆဲကြ၏။ ဘုရား
- ၁၀ သခင်ကို ချီးမွမ်းခြင်း အလို ဌာနောင် တမရကြ။ ပဉ္စမကောင်းကင်တ မန်သည် မိမိဖလားကို သားရဲ၏ ပတ္ထင်ပေါ်သို့ သွန်းလျှင် သူ၏ နိုင်ငံ သည် မှောင်ရောက်အတိ ဖြစ်လေ၏။ နိုင်ငံသားတို့သည် ပင်ပန်းအားကြီး
- ၁၁ သည် နှင့် မိမိတို့ ယျှာကို ကျိန်ဆဲကြ၏။ မိမိတို့ခံရသော ဝေဒနာ နှင့် အ နာစိမ်းများ ကြောင့် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဘုရားသခင်ကို ကျိန်ဆဲကြ၏။
- ၁၂ မိမိတို့အကျင့်ကို လည်း နောင်တမရကြ။ ။ ဆဋ္ဌမကောင်း ကင် တမန် သည် မိမိဖလားကို ဥပရတ်မြစ် ကြီးပေါ်သို့ သွန်း လျှင် အ ရှေ့မျက်နှာ၌ ဘုရင် တို့သွားရာ လမ်းကို ပြင်ဆင် စေခြင်း အလို ဌာထို
- ၁၃ မြစ်ရေသည် ခန်းချောက်လေ၏။ ထိုအခါ နဂါးခံတွင်းထဲက ၎င်းသား ရဲခံတွင်းထဲက ၎င်းမိစ္ဆာပရောဇာန်ခံတွင်း ထဲက ၎င်းဖားကောင်ကဲ့သို့
- ၁၄ ညစ်ညူးသော ဝိညာဉ် သုံးပါး ထွက်သည်ကို ငါ မြင်၏။ နိမိတ်လက္ခဏာ ပြသော နတ်ဆိုးဝိညာဉ် ဖြစ်သတည်း။ ထိုဝိညာဉ်တို့သည် လော ကိနိုင်ငံလုံးတွင် ရှိသော ဂြင်ဘာသားအား ဖြင့် အာမဂေဇုန်အမည်ရှိ သေ
- ၁၅ ဌာရုပ် နှင့် ရုဝေးစေကြ၏။ ဟေဋ္ဌိဘာသာအား ဖြင့် အာမဂေဇုန်အမည်ရှိ သေ
- ၁၆ အရုပ် နှင့် ရုဝေးစေကြ၏။ အသံတော်ကား။ သူခိုးကဲ့သို့ ငါလာ၏။ အ ဝတ်အချည်း စည်း သွားလာ၍ သူတပါးရှေ့ နှင့် ရှက် ခြင်းမထင်ရှားရ အောင် နိုးလျက် နေ၍ မိမိအဝတ် ကို စောင့်သော သူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။
- ၁၇ ။ သတ္တမကောင်းကင်တမန်သည် မိမိဖလားကို အာကာ သကောင်းကင် နှင့် သွန်း လျှင် ပြီးပြီး ဟု ကြီး သော အသံသည် ကောင်း
- ၁၈ ကင်စိတ်မှန် တော် နှင့် ရှိသော ပတ္ထင်တော်ထဲက ထွက်၏။ ယျပ်စစ် ပြက်ခြင်း။ အထိမြင်ခြင်း။ မိုဗ်းချွန်းခြင်း။ ကြီးစွာသော မြေပျပ်ခြင်း။

ဖြစ်ကြ၏။ မြေကြီးအပေါ်မှာလူတို့ဖြစ်ကတည်းကထိုသို့သောလက္ခဏာ နှင့်ထိုမျှလောက် ပြင်းထန်စွာသောမြေလှုပ်ခြင်းမဖြစ်စေပေ။

၁၉ မြို့ကြီးသည် သုံးပြားကွဲပြား၍ လူအမျိုးမျိုး နေသောမြို့တို့သည် ပြိုင်ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် ပြင်းစွာသောဒေါသအမျက်တော်၏စပျစ်ရည်ဖလားကိုတိုက်ခြင်းငှါ ဗာဗုလုန်မြို့ကြီးကိုအောင်းမေ့တော်မူ၏။

၂၀ ကျန်းအားလုံးလွင့်ပြေးကြ၏။ တောင်များကွယ်ပျောက်ကြ၏။ အ

ခွက်တဆယ်အချိန်ရှိသော ချမ်းသီးသည်ကောင်းကင်ကလူတို့အပေါ်သို့ကျလေ၏။ ထိုချမ်းသီးဘေးဒဏ်အလွန်ကြီးသည် ဖြစ်၍ လူများတို့သည် ချမ်းသီးဘေးဒဏ်ကြောင့် ဘုရားသခင်ကိုကျိန်ဆဲကြ၏။

၁ ဖလားခုနှစ်လုံးရှိသော ကောင်းကင်တမန်ခုနှစ်ပါးတွင်တပါးသည် လာ၍ ငါနှင့်နှုတ်ဆက်လျှင် လာခဲ့ပါ။ ရေအပေါ်မှာထိုင်သောပြည်တန်

၂ ဆာကြီး နှစ်ရင်ခြင်း အမှုကိုငါပြုမည်။ လောကီရှင် ဘုရင်တို့သည် မတရားသောမေရန်ကိုသူနှင့် ပြုကြပြီး။ မြေကြီးသားတို့သည်သူ၏

၃ မတရားသောမေရန်စပျစ်ရည်နှင့်ရစ်မှုကြီးဟုဆို၍ ငါကိုပိညိုတော်အား ဖြင့် တောသို့ဆောင် သွားလေ၏။ ခေါင်းခုနှစ်လုံးနှင့်ချီ

ဆယ် ချောင်းရှိ၍ ဘုရားသခင်အသရေကို ရှုတ်ချသောနာမတို့နှင့် ပြည့်သောသားရဲနီအပေါ်မှာထိုင်လျက် ရှိသောမိဗ္ဗတဦးကို ငါမြင်

၄ ၏။ ထိုမိဗ္ဗသည် အဝတ်နီ။ အဝတ်မောင်းကိုဝတ်လျက် ရွှေကန်ဆာ၊ ကျောက်မြတ်တန်ဆာ။ ပုလဲတန်ဆာဆင်လျက်ရှိ၏။ စက်ဆုတ်ရွှံ့ဂှာ

၅ သွယ်အရာနှင့်ငင်မိမိမတရားသောမေရန်အညစ်အညမ်နှင့်ငင်ပြည့်သော ရွှေဖလားကို ကိုင်လျက်ရှိ၏။ ခုပူး၌ အက္ခရာတင်သောသွေမှု

၆ ကားနက်နဲသောအရာ။ ဗာဗုလုန်မြို့ကြီး။ ပြည်ကန်ဆာထိုအမိမြေကြီး နှစ်စက်ဆုတ်ရွှံ့ဂှာသွယ် အရာတို့အမိပေတည်း။ မိဗ္ဗသည်သန့်

၇ ရှင်းသူတို့အသွေး။ ယေရှု၏သက်သေခံတို့အသွေးနှင့် ရစ်မှုသည်ကို ငါမြင်၏။ ထိုသို့မြင်သောအခါ အလွန်အံ့ကြောမိန်းမော၍ နေ၏။

၈ ။ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း အဘယ်ကြောင့် အံ့ကြောသနည်း။ မိဗ္ဗ၏ နက်နဲသောအရာ ကိုငင် ခေါင်းခုနှစ်လုံးနှင့် ချီဆယ်

၉ ချောင်းရှိ၍ မိဗ္ဗကိုဆောင်သောသားရဲ၏ နက်နဲသောအရာကိုငင် ငါပြောမည်။ ယခုမြင်သောသားရဲသည် ဖြစ်ဘူးပြီး။ ဖြစ်ဆဲမရှိ။ အ

၁၀ နက်ဆုံးတွင်းထဲကတက်၍ ပျက်ဆီးခြင်း သို့ရောက်လိမ့်မည်။ ကမ္ဘာဦး

မှစ၍ အသက်စာစေခင် နှစ် ဇာရင်းမဝင်သောမြေကြီး အားတို့သည်
 ဖြစ်ဘူး၍ ဖြစ် ဆဲမရှိ။ ဖြစ်လတံ့သောသားရဲကို မြင် သောအခါအံ့
 ၀၀ ကြောကြလိမ့်မည်။ ဤအရာ နှစ်ပညာရသောညာဏ်ရှိ၏။ခေါင်းချ
 ၀၁ နှစ်လုံးကား။ မိမ္မထိုင် နေသောတောင်ချ နှစ်လုံး ဖြစ်၏။ ဂှင်ဘုရင်ချ
 နှစ်ပါးလည်းဖြစ်၏။ငါးပါးကျပြီး။တပါးရှိသေး၏။တပါးဖြစ်ဦးမည်။
 ၀၂ ဖြစ်သောအခါခဏသာတည် လိမ့်မည်။ ဖြစ်ဘူး၍ဖြစ်ဆဲမရှိသော
 သားရဲသည် ဂှင်ပါးမြောက် သောဂှင်ဘုရင် ဖြစ်၏။ ချ နှစ်ပါးအဝင်
 ၀၃ လည်း ဖြစ်၏။ပျက်ဆီးခြင်း သို့ရောက်ရ၏။ ယခုမြင်သောချိုဆယ်
 ချောင်းကားမင်းအာဏာစက်ကို မရသေးသောဂှင်ဘုရင် ဆယ်ပါး
 ဖြစ်၏။ဂှင်ဘုရင်အာဏာစက်ကိုသားရဲ နှင့်အတူတချက်တည်းရကြ
 ၀၄ လိမ့်မည်။ ထိုသူတို့သည် သဘောတူ၍ မိမိတို့တန်ခိုးအာဏာစက်
 ၀၅ ကိုသားရဲ နှစ် အပ်ပေး ကြလိမ့်မည်။ သူတို့သည် သိုး သငယ်နှင့်စစ်
 တိုက်၍သိုးသငယ်သည် နိုင်တော်မူမည်။ အဘယ်ကြောင့် ခုည်းဟူမူ
 ကား။ သိုး သငယ် သည် သခင်တို့၏ သခင်။ ဘုရင်တို့၏ ဘုရင်ဖြစ်
 တော်မူ၏။ ကိုယ်တော် နှင့်အတူ ရှိသောသူတို့သည်လည်းခေါ်သော
 ၀၆ သူ။ရွေးချယ်သောသူ။သစ္စာရှိသောသူဖြစ်ကြ၏။ ယခုမြင်၍ပြည်
 တန်ဆာထိုင်သောရေကားအသီးအသီးဘာသာစကားကိုပြောသော
 ၀၇ လူအမျိုးမျိုးအစုစု ဖြစ် သတည်း။ ယခုမြင်သောချိုဆယ်ချောင်းနှင့်
 သားရဲသည်ပြည်တန်ဆာကိုမုန်း၍ သူ၏စည်း စိမ်ကိုပျက်ဆီးလိမ့်
 မည်။သူအဝတ်တန်ဆာကိုချွတ် ၍ သူအသားကိုကိုက်စားလိမ့်မည်။
 ၀၈ သူကိုယ်ကိုလည်းမီးရှို့လိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့်ခုည်းဟူမူကား။သူ
 တို့သည်ဘုရားသခင်၏အလိုတော်ကို ပြုခြင်းငှါဂှင်နှုတ်ကပတ် တော်
 မပြည့်စုံမှီတိုင်အောင်သဘောတူ၍ မိမိတို့နိုင်ငံများကိုသားရဲ နှစ်အပ်
 ၀၉ ပေးခြင်းငှါဂှင်ဘုရားသခင်သည်သူတို့ နှစ် အကြံပေးတော်မူ၏။ ယခု
 မြင်သောမိမ္မသည်လည်းလောကီဂှင်ဘုရင်တို့ကိုအုပ်စိုးသောမြို့ကြီး
 ဖြစ်သတည်းဟူကောင်းကင်တမန်ဆို၏။

၁ ထိုနောက်မှာကောင်းကင်တမန်တပါးသည် ကြီးစွာသောတန်ခိုးနှင့်
 ၂ ပြည့်စုံ၍ကောင်းကင်ကဆင်းသက်သည့်ကိုငါမြင်၏။သူ၏ရောင်ခြည်
 အားဖြင့်မြေကြီးထွန်းလင်းလျက် ရှိ၏။ သူသည် ကျယ်သောအစိ
 နှင့်ကျေးကျော်၍ဗာဗုလုန် မြို့ကြီး ပြုလဲပြီး။ ပြုလဲပြီး။ နတ်ဆိုးနေရာ

၃ ဖြစ်လေပြီး။ညှစ်ညှူးသောဝိညာဉ်မျိုး၏တွင်း ဖြစ်လေပြီး။ညှစ်ညှူး၍
 ၄ စက်ဆုတ် ဖွယ်သောငှက်မျိုး၏ မှီခိုရာ ဖြစ်လေပြီး။ အဘယ်ကြောင့်
 ၅ ဖြစ်သနည်း ဟူမူကား။ လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် သူ၏မတရားသော
 ၆ မေရန်အဆိတ်အတောက်ပျစ်ရည် ကိုသောက်ကြပြီး။လောကီရှင်ဘု
 ၇ ရင်တို့သည် မတရားသောမေရန်ကိုသူနှင့် ပြုကြပြီး။ လောကီကျန်
 ၈ သည်တို့သည် သူ၏ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်ထွန် ကျူးခြင်း အားဖြင့်ဥစ္စာ
 ၉ ရတတ်ကြပြီးဟုဆို၏။ ။အချားသောကောင်းကင်
 ၁၀ အလံကား။ငါလူမျိုး။သူ၏အပြစ်တို့နှင့် မဆက်ဆံရအောင်၎င်း သူ၏
 ၁၁ ဘေးဒါဏ်များကို မခံရအောင်၎င်း သူ့အထဲကထွက်ကြလော့။ သူ့အ
 ၁၂ ပြစ်တို့သည်ကောင်းကင်ဘုံတိုင်အောင်ရှိသည်ဖြစ်၍ သူ၏မတရား
 ၁၃ သောအမှုတို့ကိုဘုရားသခင်သတိရတော်မူပြီး။ သူသည်အကျိုးအ
 ၁၄ ပြစ်ကိုဆပ်ပေးသည်နည်းတူသူ့နှိပ်ပေးကြလော့။ သူ၏အကျင့်အ
 ၁၅ တိုင်းနှိပ်ဆယ်၍စီရင်ကြလော့။ သူ့လောင်းရာဗလား နှင့် သူ့အိုနှစ်ဆ
 ၁၆ တိုး၍လောင်းကြလော့။ သူသည်ကိုယ်ကိုယ်ချီးမြှောက်၍ ကာမ
 ၁၇ ဂုဏ်ပျော်မွေ့လွန်းသည်အတိုင်းသူ့နှိပ် ပြင်းစွာဆုမ္မခြင်း။ဝမ်းနည်း
 ၁၈ ညည်းတွားခြင်းကိုဖြစ်စေကြလော့။ ငါကားမိဘုရားဖြစ်၏။မုတ်ဆိုး
 ၁၉ မမဟုတ်။ညည်းတွားခြင်းကို မသိရဟုသူသည်အောင်းမေ့တတ်၏။
 ၂၀ ထိုကြောင့်သေခြင်း။ညည်းတွားခြင်း။အစားမွတ်သိပ်ခြင်းတည်းဟူ
 ၂၁ သောသူဘေးဒါဏ်များတို့သည်တနေ့ချင်း တွင်ရောက်လိမ့်မည်။မီး
 ၂၂ ဖြင့်လည်း ကျွန်လောင်လိမ့်မည်။ သူ့ကိုစီရင်တော်မူသောထာဝရအ
 ၂၃ ရှင်ဘုရားသခင်သည် ခွန်းအားဗလကြီးတော်မူ၏။
 ၂၄ မတရားသောမေရန်ကိုသူနှင့်ပြု၍ ကာမဂုဏ်ပျော်မွေ့လွန်းသော
 ၂၅ လောကီရှင်ဘုရင်တို့သည် သူ့ကျွန်လောင်ရာမီးခိုးကို မြင်သောအခါ
 ၂၆ သူခံရသောဝေဒနာကြီးကိုကြောက်၍အဝေးကရပ်နေလျက်အလိုလှေ၊
 ၂၇ အလိုလှေ။ဗာဗုလန်မြို့ကြီး။မြို့စွမ်း။သင်သည်တနာရီချင်းတွင်အပြစ်
 ၂၈ စီရင်ခြင်းသို့ရောက်ပါပြီ။ တကားဟူ၍သူ့ကြောင့်ငိုကျွေး မြည်တမ်း
 ၂၉ ကြလိမ့်မည်။ လောကီကျန်သည်တို့သည်ထိုအတူငိုကျွေးညည်းတွား
 ၃၀ ကြလိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ သူတို့ကျန်သွယ်ဥစ္စာ
 ၃၁ တည်းဟူသော ရှေ့။ငွေ။ကျောက်ကောင်း။ပုလဲ။ပိတ်ချော။ကတိပါ။ပဲ။
 ၃၂ ပုဆိုးနီ။အမျိုးမျိုးသေနေ့သာသစ်။ အမျိုးမျိုးသောဆင်စွယ်တန်ဆာ၊
 ၃၃ အမျိုးမျိုးသောသစ်ကောင်းကြေးဝါသံကျောက်ဖြူတန်ဆာ။ သစ်ကြံ

ဗိုး။ချင်းစိမ်း။နံ့သိပျောင်း။ဆီရွေး။လေဝန်။စပျစ်ရည်။ဆီ။မုန့်ညက်
 ၁၄ ဂျုံဆံ။နား။သိုး။ မြင်း။ရထား။ အဝေခံကျွန်။ လူဝိညာဉ်တို့ကိုအဘယ်
 သူမျှနောက်တဖန်မဝယ်ရ။ သင်သည်အယွန်တပ်မက်သောသင်္ဘော
 ၁၅ မျိုးပျောက်ကုန်ပြီး။ ဆူပျိုးသောအရာ။ တင့်တယ်သောအရာအားလုံး
 တို့လည်းပျောက်ကုန်ပြီး။ ခေါက်တဖန်မတွေ့ရ။ သူ့ကိုအဖို့ပြု၍ထိုအရာ
 ၁၆ သောဝေခနာ ကြီးကိုကြောက်၍အဝေးကရပ်နေလျက်အလိုလေ့။ အလို
 လေ့။ပိတ်ချော။အဝတ်နီ။အဝတ်မောင်းကိုဝတ်၍ရွှေတန်ဆာ။ ကျောက်
 ၁၇ မြတ်တန်ဆာ။ပုလဲတန်ဆာဆင်သောမြို့ကြီး။ တနာရီချင်းတွင်ဤမျှ
 လောက် ကြီးသောစည်းစိမ်ပျက်စီးပါပြီး တကားဟူ၍ငိုကျွေးညည်း
 တွားကြွလိမ့်မည်။ခပ်သိမ်းသောသင်္ဘောသူကြီး။ အရပ်ရပ်ထွင့်ကူး
 ၁၈ သည်အဝေးကရပ်နေ၍ သူ့ကျမ်းလောင်ခြင်း၏မီးခိုးကိုမြင်လျှင်ထို
 ၁၉ မြို့နှင့်အဘယ်မြို့တူလနည်းဟူ၍၎င်း အလိုလေ့။အလိုလေ့။ပင်လယ်
 နှိုသင်္ဘောရှိသောသူအား လုံးတို့အားကိုယ် စည်း စိမ်ကိုပေး၍ငွေရ
 တတ်စေသောမြို့ကြီး။တနာရီချင်းတွင်ပျက်စီးပါပြီး တကားဟူ၍၎င်း
 ၂၀ မိမိတို့ခေါင်းပေါ်မှာဖုတ်ကိုပြစ်တင်လျက်အော်ဟစ်၍ ငိုကျွေးညည်း
 တွားကြွလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်မှစ၍သန့်ရှင်းသူ။တမန်တော်။ပရော
 ဖက်တို့။သူ့ကိုကြည့်၍ဝမ်းမြောက်ကြလော့။ဘုရားသခင်သည်သင်တို့
 ၂၁ ဘက် နှို နေ၍သူ့ကိုဘုရားစီရင်တော်မူ ပြီး ဟုဆိုသည်ကိုငါကြားလေ
 ။ ။ နွန်အားကြီးသောကောင်းကင်တမန်တပါးသည်
 ကြီးစွာသော ကြိတ်ဆုံကျောက် ပျားကဲ့သို့သောကျောက်ကို ချီယူ၍
 ပင်လယ်ထဲသို့ချပြစ်ပြီးလျှင်ထိုနည်း တူဗာဗုလုန်မြို့ကြီး ကိုပြင်းထန်
 ၂၂ စွာချပြစ်၍ နောက်တဖန်မပေါ်မရှိရ။ စောင်းသွား။ အညိုမ့်သွား။
 ပလ္လေသွား။တံပိုးသွားများတီးမှုတ်သောအသံလည်းသင်ထဲ၌နောက်
 တဖန် မမြည်ရ။ အမျိုးမျိုး သောလက်တတ်သွား တို့တွင် တယောက်မျှ
 သင်ထဲ၌နောက်တဖန်မပေါ်မရှိရ။ ကြိတ်ဆုံသံလည်းသင်ထဲ၌နောက်
 ၂၃ တဖန်မမြည်ရ။ ဆီမီးအလင်းလည်း သင်ထဲ၌ နောက်တဖန်မထွန်း
 မလင်းရ။ မင်္ဂလာဆောင်သတို့သား သတို့သမီး အသံလည်း သင် ထဲ၌
 နောက်တဖန်မမြည်ရ။ အဘယ် ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ လောကီမူး
 စက်တို့သည်သင်၏ကုန်သည်ဖြစ် ကြပြီး။ လူအမျိုး မျိုးတို့သည် သင်

၁၆

။ဗျာဒိတ်စချမ်း။

၏ ဂြိုစားခြင်းမရှိယာယံ အားဖြင့် ဗျာဒိတ် စားခြင်း ကိုခံကြပြီး ဟု
ကောင်းကင်တမန်ဆိုလေ၏။ ပရောဗက်အသွေး။ သန့်ရှင်းသူအသွေး။
မြေကြီးပေါ်မှာကွပ်မျက်သောသူအားလုံးအသွေးကို ထိမြှင့်တင်လေ
သတည်း။

ထိုနောက် မှာကောင်းကင်ဘုံ၌ များစွာသောသူအစည်းအဝေး၏အ
သံကြီးကဲ့သို့သော အသံကား။ အာလေလယ။ ငါတို့ဘုရား သခင်၏
ကယ်တင်တော်မူခြင်း ချမ်းသာ။ ဘုန်းတန်ခိုး အာနုဘော်တော်ပေ
တည်း။ စီရင်တော်မူခြင်းအရာ တို့သည် ယုတ်မှန် ဖြောင့်မတ်ပေ၏။
မိမိမတရားသောမေရန်အားဖြင့်မြေကြီးကို ဖျက်ဆီးသောပြည်တန်
ဆာကြီးကိုစစ်ကြောစီရင်တော်မူပြီး။ သူ့လက်ဖြင့်သွန်းသောကိုယ်
တော်၏ကျွန်ရင်းတို့အသွေးဘက်၌နေ၍တရားစီရင်တော်မူပြီး ဟုဆို
ကြသည်ကိုငါကြား၏။ တဗန်တုံ။ အာလေလယဟူ၍ ၎င်းသူ၏မီးခိုး
သည်ကမ္ဘာအဆက်ဆက်တက်သည် ဟူ၍ ၎င်းဆိုကြ၏။ အသက်ကြီး
သူနှစ်ဆယ်လေးပါးနှင့် သတ္တဝါလေးပါးတို့သည် ပျပ်ဝပ်၍ ပဏ္ဍင်
တော်ပေါ်မှာထိုင်တော်မူသောဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်လျက် အာ
မင်။ အာလေလယဟုဆိုကြ၏။ ပဏ္ဍင်တော်မှထွက်သော အသံကား။
ကျွန်တော်ရင်း အစရှိသောဘုရားသခင် ကို ကြောက်ရွံ့သောသူအ
ကြီးအငယ်အားလုံးတို့။ ငါတို့ဘုရားသခင် ကို ချီးမွမ်းကြလော့ဟုဆို
၏။ တဗန်တုံ။ အာလေလယ။ အနန္တတန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံတော်
မူသောထာဝရအရှင်။ ငါတို့ဘုရားသခင်သည် စိုးစံတော်မူ၏။ ဝမ်
သာရွင်လန်းကြွ၍။ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၍။ အကြောင်းမူကား။ သိုး
သငယ်၏မင်္ဂလာဆောင်ချိန်ကာလရောက်လာပြီး။ သူမိမ္မသည်ကိုယ်
ကိုကိုယ် ဆင်ပြင်ပြီး ဟုများစွာသောသူအစည်းအဝေးသံ။ သမုဒ္ဒရာ
သံ။ ပြင်းစွာသော ခြိမ်းကြီး သံကဲ့သို့ငါကြားလေ၏။ ထိုမိမ္မသည်
စင်ကြယ်ပြောင်လက်သော ပိတ်ချောကိုဝတ်ဆင်ရအောင်အခွင့်ရ၏။
ထို ပိတ်ချောမူကား သန့်ရှင်းသူတို့၏ဖြောင့်မတ်ခြင်း ပါရမီဖြစ်သ
တည်း။ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း သိုးသငယ်၏မင်္ဂလာဆောင်ပွဲ
သို့ခေါ်ပိတ်သောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိ၏ဟု ရေးထားတော့ဟူ၍ ၎င်း၏
စကားသည် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်တော်ထွက်စင်စစ်ဖြစ်၏ ဟူ၍ ၎င်းငါ
အားဆိုလေ၏။ ငါသည် သူ့ကို ကိုးကွယ်ခြင်းငှါ သူ့ခြေရင်း၌ ပျပ်ဝပ်

၁၀၀ ။ သူကလည်း မဖြူပါနှင့်။ ငါကား သင်၏ လုပ်ဖော်ဆောင်ဖက်ဖြစ်၏။
 ယေရှု၏ သက်သေခံတော် မူချက်ကို ဆောင်သော သင်၏ ညီအစ်ကိုတို့
 ။ လုပ်ဖော်ဆောင်ဖက်လည်း ဖြစ်၏။ ဘုရား သခင်ကို ကိုးကွယ်တော့။
 အကြောင်း ။ မူကား ။ ပရောဖက်ဟောချက် သဘောသည့် ယေရှု၏ သက်
 ၁၁ သေဖြစ်သကည်း ဟု ငါအား ဆိုလေ၏။ ။ ထိုအခါကောင်းကင်
 ဘုံ ဖွင့်လှစ်သည့် ကိုငါ မြင်လျှင် မြင်းဖြူရှိ၏။ မြင်းစီးသော သူသည် သစ္စာ
 ဟူသော အမည်။ သမ္မာ ဟူသော အမည်ရှိ သတည်း။ သူသည် တရားသ
 ၁၂ ဖြင့် စီရင်တတ်၏။ တရားသဖြင့် စစ်ထိုက်တတ်၏။ သူ့မျက်မှိသည် မီး
 လျှံကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ခေါင်းပေါ်မှာ သရဖူများ ကိုဆောင်း၏။ ကိုယ်တိုင်မှာ
 ၁၃ တပါးအဘယ်သူမျှ သိသော နာမရေးထားလျက် သူ့ရှိ၏။ အသွေး
 နှို နှို ပြီးသော အဝတ်ကို ဝတ်၏။ ဘုရား သခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ဟူ
 ၁၄ သော အမည်ရှိ၏။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ပါ တို့သည် မြင်းဖြူကို စီးလျက် စ
 ဝင်ကြွယ်သော မိတ်ချောဖြူကို ဝတ်လျက် နောက်တော် သို့လိုက် ကြ၏။
 ၁၅ လူအမျိုးတို့ ကိုဒါဏ်ခတ်စရာ တို့ထက် သောသံလျက် သည့်ခံတွင်း တော်
 ထဲက ထွက်၏။ သူတို့ကို သံမှံတံနှင့် အုပ်စိုးတော်မူမည်။ အနန္တတန်ခိုး
 နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရား သခင်၏ ဒေါသအမျက်တော် စပျစ်သီး
 ၁၆ ခယ် ရာတန် ဆာကို ဖိခင်းတော်မူမည်။ ဘုရင်တို့၏ ဘုရင်။ သခင်
 တို့၏ သခင်ဟု သွဲ့နာမတော်သည် အဝတ်တော်နှို ၎င်းပေါင် တော်နှို ၎င်း
 ၁၇ ရေးထားလျက်ရှိ၏။ ။ ကောင်းကင်တမန်တပါးသည်
 ၁၈ နေ့ထဲမှာ ရပ်လျက်ရှိသည်ကို ငါမြင်၏။ သူသည် မိဗျားကောင်းကင်အ
 လယ် နှို ပျံတတ်သော ငှက်အား လုံးတို့ ကို ကြီးသော အသံ နှင့် ခေါ်၍
 လာကြလော့။ ၎င်းဘုရင် အသား။ စစ် သူကြီးအသား။ သူ့ရဲ့ အသား။
 မြင်းအသား။ မြင်းစီး သော သူ့အသား။ အစေခံကျန်။ လူလွတ်။ အကြီး
 အငယ် အမျိုးမျိုး သော လူ၏ အသားကို စားရအောင် ကြီး မြတ်တော်
 မူသော ဘုရား သခင်၏ ပွဲတော် ဆီသို့ စည်းဝေး ကြလော့ ဟု ဟစ်
 ၁၉ ကျော်လေ၏။ သားရဲမှ စ၍ လောကီရှင်ဘုရင်တို့နှင့် သူဗိုလ်ပါများတို့
 သည် မြင်းစီးတော်မူသော သူနှင့် ၎င်းဗိုလ်ပါတော်နှင့် ၎င်းစစ်ထိုက်ခြင်း
 ၂၀ ငှါစည်းဝေးကြသည်ကို ငါမြင်လေ၏။ သားရဲကို ဖမ်းမိကြ၏။ သားရဲ
 တံဆိပ်လက်မှတ်ကို ခံ၍ သူရပ် ဟုကို ကိုးကွယ် သော သူတို့ကို လှည့်
 စား၍ သားရဲရှေ့ နှို နိမိတ်များ ကို ပြတတ် သော မိစ္ဆာပရောဖက် ကို
 လည်း ဖမ်းမိကြ၏။ ထိုသူနှစ်ပါး ကို အသက်ရှင်လျက် နှင့် ပင်ကန့် နှင့်

၂၁ လောင်သောမီးကန်ထဲသို့ချုပ်ကြ၏။ ကြွင်းသောသူတို့သည်မြင်းစီးတော် မူသောသူ၏ခံတွင်း ထဲကထွက်သောသန်လျက်ဖြင့် သေကြ၏။ သူတို့အသားကို ငှက်အားလုံးတို့သည်ဝအောင်စားကြ၏။

- ၁ တဖန်ကောင်းကင် တမန်သည်အနက်ဆုံးတွင်း ၏သော့နှုတ် ကြိုးသော သံကြိုးကိုကိုင် လျက်ကျောင်းကင်ကဆင်း သက်သည် ကျိငါ မြင်လေ
- ၂ ၏။ ရှေးမြွေဟောင်း။ မာရ် နတ်စာတန်တည်းဟူသောနဂါးကိုကိုင်
- ၃ ဖမ်း၍အနှစ်တထောင်ဘို့ချည်နှောင်လေ၏။ အနှစ်တထောင်မကုန်မှီ
- ၄ တိုင်အောင်လူအမျိုးတို့ကိုမလွည့်ကားမည်အကြောင်း။ အနက်ဆုံးတွင်း ထဲသို့ချုပ်ကြွေငှာထား၍ တံဆိပ်ခတ်လေ၏။ အနှစ်တထောင်ကုန်ပြီး
- ၅ မှတဖန်ခဏသွတ်ရလိမ့်မည်။ ။ ပတ္တင်များကိုလည်း ဝါမြင် ၏။ ပတ္တင်ပေါ်မှာထိုင်သောသူတို့သည် တရား စီရင်သောအခွင့်ကိုရ
- ၆ ကြ၏။ သားရဲနှင့် သူရုပ်တုကိုမကိုးကွယ်ဘဲသူတံဆိပ်လက် မှတ်ကိုနု ပူးနှိပ်လက်နှိပ်ခံဘဲနေ၍ ယေရှု၏သက်သေခံတော်မူချက်နှင့်ဘုရား သခင်၏နှုတ်ကပတ်တော်ကြောင့်လည်းပင်းဖြတ်ခြင်းကိုခံသောသူတို့ ၏ပိညဉ်များကိုဝါမြင်လေ၏။ သူတို့သည်အသက်ရှင်၍အနှစ်တထောင်
- ၇ ပတ်လုံးခရစ်တော်နှင့်အတူစိုးစံကြ၏။ ကြွင်းသောလူသေတို့သည်ထို အနှစ်တထောင်မကုန်မှီအသက်မရှင်ကြ။ ဤထမြောက်ခြင်းကားပဌမ
- ၈ ထမြောက်ခြင်းဖြစ်သဟည်း။ ပဌမထမြောက်ခြင်းကိုဝင်စားသော သူသည်ဓင်္ဂါလာရှိသောသူ။ သန့်ရှင်းသောသူဖြစ်၏။ ထိုသို့သေသူတို့ သည် ဒုတိယသေခြင်း ၏လက် နှင့် ကင်းလွတ်လျက်ဘုရားသခင်၏ ယဇ် ပရောဟိတ်။ ခရစ် တော်၏ ယဇ်ပရောဟိတ် ဖြစ် ၍ အနှစ်တ ထောင်ပတ်လုံးခရစ်တော်နှင့်အတူစိုးစံကြလိမ့်မည်။
- ၉ ထိုအနှစ်တထောင်ကုန်ပြီးမှစာတန်သည်ထောင်ထဲကလွတ်သောအ
- ၁၀ ခွင့်ကိုရ၍ အရေအတွက်အားဖြင့်သမုဒ္ဒရာသဲလုံးနှင့်အမျှဖြစ်သော ဂေါဂါ။ မာဂေါဂတည်းဟူသောမြေကြီးလေး မျက်နှာပေါ် မှာနေသော လူအမျိုးတို့ကိုလွည့် စားခြင်း ငှါငင်စစ် ထိုက်ဘို့စည်းဝေးစေခြင်းငှါ
- ၁၁ ငင်တက်လိမ့်မည်။ ထိုသူများတို့သည်မြေကြီးမျက်နှာပေါ်သို့တက်၍ သန့်ရှင်းသူတို့၏တပ်ကိုငင်ချစ် ဖွယ်မြို့တော်ကိုငင်ပိုင်းကြ၏။ ထိုအခါ
- ၁၂ ဘုရားသခင်အထံတော် မှကောင်း ကင်မီးဆင်း ၍ သူတို့ကိုမျိုလေ၏။
- ၁၃ သူတို့ကိုလွည့်စားသောမာရ်နတ်ကိုလည်း သားရဲနှင့်မိစ္ဆာပရောဟိတ်

ရှိရာကန့်နှင့် ရောနှောသောမီးကန် ထဲသို့ချပြစ် လျှင် သူတို့သည် နေ့ညည့်မပြတ် ကမ္ဘာအဆက်ဆက်ပြင်းစွာသောဝေဒနာကိုခံရကြလတ္တံ့။

၈၈ ။တဖန်တုံ။ ဖြူသောပဏ္ဍိတ်ကြီးကို၎င်းပဏ္ဍိတ်ပေါ်မှာထိုင်သောသူကို၎င်းငါမြင်လေ၏။ ကောင်းကင်။ မြေကြီးသည် မျက်နှာတော်

၈၉ မှပြေးလွင့်၍ သူတို့နေရာအရပ်မရှိ။ သေလွန်သောသူအကြီးအငယ်တို့သည် ပဏ္ဍိတ်တော်ရှေ့မှာရပ်နေကြသည် ကိုငါမြင်လေ၏။ စာစောင်တို့သည် ဖွင့်ထားလျက်ရှိကြ၏။ အသက်စာစောင်တည်းဟူသောအချားတပါးသောစာစောင်ကိုလည်း ဖွင့်လေ၏။ သေလွန်သော

သူတို့သည် မိမိတို့အကျင့်အတိုင်းစာစောင်တို့၌ရေးထားချက်များနှင့်

၉၀ အညီကရားစီရင်ခြင်းကိုခံကြ၏။ သမုဒ္ဒရာသည် မိမိ၌ရှိသောလူသေတို့ကိုအပ်ပေး၏။ မရဏာနှင့်မရဏာ နိုင်ငံသည်လည်း မိမိတို့၌ရှိသောလူသေတို့ကိုအပ်ပေးကြ၏။ လူအသီးအသီးတို့သည် မိမိတို့အကျင့်အ

၉၁ တိုင်းတရားစီရင်ခြင်းကိုခံကြ၏။ ထိုအခါမရဏာနှင့်မရဏာနိုင်ငံကို မီးကန် ထဲသို့ချပြစ်လေ၏။ ထိုသေခြင်း ကားဒုတိယသေခြင်း ဖြစ်သ

၉၂ တည်း။ အသက်စာစောင်၌စာရင်းမဝင်သောသူ ရှိသမျှကိုလည်း မီးကန်ထဲသို့ချပြစ်လေ၏။ ။ ကောင်းကင်သစ်။ မြေကြီးသစ်ကိုလည်း ငါမြင်၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။ ဧွေးကောင်းကင်။ ဧွေးမြေ

၉၃ ကြီးသည် ရွှေသွားကြပြီး။ ထိုအခါမှစ၍ သမုဒ္ဒရာမရှိ။ သန့်ရှင်းသောမြို့။ ယေရုရှလင်မြို့သစ်သည် မိမိခင်ပွန်းသို့ တန်ဆာဆင်သောမင်္ဂလာဆောင် သတို့သမီး ကဲ့သို့ပြင်ဆင်လျက် နှင့်ဘုရားသခင်အထံတော်မှ

၉၄ ကောင်းကင်သို့ထွက်ဆင်းသက် သည်ကိုငါ မြင်လေ၏။ ကောင်းကင်မှကြီးသော အသံကား။ ဘုရားသခင်၏ တံတော်သည် လူတို့ဆီမှာရှိ၏။ လူတို့နှင့်အတူကျိန်းဝပ်တော်မူမည်။ သူတို့သည် ကိုယ်တော်၏ လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်ကိုယ် ကိုင်လည်း သူတို့နှင့်အတူ

၉၅ ရှိနေ၍ သူတို့ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူလိမ့်မည်။ သူတို့မျက်စိ၌မျက်ရည်အားလုံးကို သုတ်တော်မူလိမ့်မည်။ နောက် တဖန်သေဘေးမရှိရ

၉၆ ပြီး။ ညည်းတွားခြင်း။ အော်ဟစ်ခြင်း။ ပင်ပန်းခြင်းလည်း မရှိရမိ။ အဘယ်ကြောင့် နည်း ဟူမူကား။ ဧွေးဖြစ်ဘူး သောအရာတို့သည် ရွှေသွားကြပြီး။ ပဏ္ဍိတ်တော်ပေါ်မှာထိုင် တော်မူသောသူကလည်း ငါ

၉၇ သည်ခပ် သိမ်းသောအရာတို့ ကို အသစ်ဖန်ဆင်းမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ တဖန်တုံ။ ရေးထားတော့။ ဤစကားသည် သစ္စာစကား။ ယုတ်မှန်

၇ သောစကား ဖြစ်၏ ဟူ၍ ၎င်းအမှုပြီး ပြီး။ ငါသည် အာဇာနည်ဖြစ်၏။
 ၈ ဩမေဃလည်း ဖြစ်၏။ အစနှင့်အဆုံး လည်း ဖြစ်၏။ ရေငတ်သောသူ
 ၉ အားအသက် စမ်းရေ ကို အဖိုး မယူဘဲ ငါပေးမည်။ အောင် မြင်သော
 ၁၀ သူသည် ဤအရာတို့ကို အမွေခံလိမ့်မည်။ ငါသည် သူ၏ဘုရား သခင်
 ၁၁ ဖြစ်မည်။ သူသည်လည်း ငါသား ဖြစ်လိမ့်မည်။ ကြောက်တတ်သော
 ၁၂ သူ မရုံကြည် သောသူ။ စက်ဆုတ် ရွံရှာ ဖွယ်သောသူ။ လူအသက်ကို
 ၁၃ သတ်သောသူ။ မတရားသောမေရန် နှစ်မြှုပ်သောသူ။ ပြုစားတတ်သော
 ၁၄ သူ။ ရုတ်တုတ်ကိုးကွယ်သောသူ။ မုသာစကား ကို ပြောသောသူအား
 ၁၅ လုံးကိုသည်ဒုက္ခယသေခြင်းတည်း ဟူသောကန့် နှင့် လောင်သောမီး
 ၁၆ ကန်ထဲ၌မိမိတို့အဖို့ကိုရကြလိမ့်မည်ဟူ၍ ၎င်းငါအား မိန့်တော်မူ၏။

၁၇ နောက်ဆုံးဘေးဒါဏ်ရ နှစ်ပါးနှင့်ပြည့်သော ဗလားရ နှစ်လုံးကိုဆောင်
 ၁၈ သောကောင်းကင်တမန်ရ နှစ်ပါးတွင်တပါးသည် လာ၍ ငါနှင့် စကား
 ၁၉ ပြောလျှင် လာခဲ့ပါ။ သိုး သငယ် ၏ခင်ပွန်း တည်း ဟူသောမင်္ဂလာ
 ၂၀ ဆောင်သတို့ဆွီးကို ငါပြုမည်ဟု ဆိုပြီးမှ မြင့်လှသောတောင်ကြီးဆီ
 ၂၁ သို့ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ငါကိုဆောင်သွား၍ သန့်ရှင်းသော ယေရုရှ
 ၂၂ လင်မြို့သည်ဘုရားသခင်၏ဘုန်းတော်နှင့် ပြည့်စုံလျက်ဘုရားသခင်
 ၂၃ အထံတော်မှကောင်း ကင်ဘုံထဲကဆင်းသက် သည် ကိုငါအား ပြုလေ
 ၂၄ ၏။ ထို မြို့၏အရောင်အဝါသည် ကျောက်သလင်းနဂါးသွဲ့ကဲ့သို့အ
 ၂၅ မြတ်ဆုံးသောကျောက်မျက်မှန်နှင့်တူ၏။ ကြီးမြင့်သောမြို့ရိုးလည်း
 ၂၆ ရှိ၏။ အရှေ့ဘက်တံခါးသုံးပေါက်။ မြောက်ဘက်သုံးပေါက်။ တောင်ဘ
 ၂၇ က်သုံးပေါက်။ အနောက်ဘက်သုံးပေါက်။ တံခါးဆယ်နှစ်ပေါက်ရှိ၏။ ထို
 ၂၈ တံခါးဆယ်နှစ်ပေါက်၌ကောင်းကင်တမန်ဆယ်နှစ်ပါးရှိ၏။ ဣသရေ
 ၂၉ လအမျိုးသားဆယ်နှစ်မျိုး ၏နာမတို့သည် တံခါးပေါ်မှာ ရေးထားလျက်
 ၃၀ ရှိ၏။ မြို့ရိုးအမြစ်ဆယ်နှစ်ထပ်ရှိ၏။ သိုးသငယ်၏တမန်တော်ဆယ်
 ၃၁ နှစ်ပါး၏နာမတို့သည် မြို့ရိုးအမြစ်ပေါ်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။
 ၃၂ ငါနှင့်စကားပြောသောသူသည် မြို့ကို ငိုတံခါးတို့ကို ၎င်းမြို့ရိုးကို ငိုထိုင်း
 ၃၃ ရအောင် ထိုင်းစရာ ရှေ့ကျလုံးပါ၏။ မြို့သည် စတုရန်းလေးထောင့်ဖြစ်
 ၃၄ ၏။ သူသည် ကျလုံး နှင့် မြို့ကို ထိုင်း၍ ယူစေဘုရားနှစ်ဆယ်ရှိ၏။ မြို့
 ၃၅ ၏အနံ့အလျှားအမြင့်အထူတူရှိ၏။ မြို့ရိုးခုကို ထိုင်း၍ လူအတောင်
 ၃၆ ဘည်းယူသောကောင်းကင်တမန်အထောင်အားဖြင့် တရာလေးဆယ်

၁၇ လေးတောင်ရှိ၏။ မြို့ရိုးကိုယ်သည်နဂါးသွဲကျောက်ဖြစ်၏။မြို့သည်
 ၁၈ လည်းကြည်လင်သောဖန်နှင့်တူသောရွှေစင်ဖြစ်၏။ မြို့ရိုးအမြစ်တို့သည်
 ကျောက်မြတ် အမျိုးမျိုး နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ပဋ္ဌမအမြစ်ကားနဂါး
 သွဲဖြစ်၏။ဒုတိယအမြစ်ကား နီလာ။ တတိယအမြစ်ကားမဟူရာ။ စ
 ၂၀ တုတ္တအမြစ်ကား မြ။ ပဏ္ဍမအမြစ် ကား ကြောင်။ဆဋ္ဌမအမြစ်ကား
 ကျောက်နီ။ သတ္တမအမြစ် ကား ခရုသုလိတ်။ အဋ္ဌမအမြစ် ကား မျက်
 ရွဲ။ နဝမအမြစ် ကားဥဿဘုရား။ ဒသမအမြစ် ကားခရုသု ပြတ်။ ဇ
 ကာဒသမအမြစ်ကား၅၀၀၀။ စွါဒသမအမြစ်ကားဂေါ မိတ် ဖြစ်သ
 ၂၁ တည်း။ တံခါး ဆယ်နှစ်ပေါက် အဘိုးအဘိုး တို့သည်ပုလဲတပျားစိ
 ဖြင့်ပြီး ၍ပုလဲဆယ်နှစ်ပျားဖြစ် သတည်း။မြို့လမ်မသည် ကြည်လင်
 ၂၂ သောဖန်ကဲ့သို့သောရွှေစင်ဖြစ်၏။ မြို့ထဲ၌မိတ်မှာန်တော်ကိုငါမမြင်။
 အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ အနန္တတန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံတော် မူသော
 ထာဝရအရှင်။ဘုရား သခင် နှင့်သိုးသငယ်သည် မြို့၏မိတ်မှာန် ဖြစ်
 ၂၃ တော်မူ၏။ ထိုမြို့သည် ခေ့၏အရောင်။လ၏အရောင်ကိုအလိုမရှိ။အ
 ဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ဘုရားသခင် ၏ဘုန်းတော်သည်ထိုမြို့
 ၂၄ ကိုလင်းစေ၏။သိုးသငယ်သည်လည်းထိုမြို့၏ဆီမီးဖြစ်၏။ လူအမျိုးတို့
 သည်ထို မြို့၏အလင်းကိုအမြဲပြု၍ သွားလာကြလိမ့် မည်။ လောကီရှင်
 ၂၅ ဘုရင်တို့သည်လည်းမိမိတို့ဘုန်း အသရေကိုထိုမြို့ထဲသို့ဆောင်ခဲ့ကြ
 ၂၆ လိမ့်မည်။ တံခါးတို့ကိုခေ့အချိန်၌အလျှင်းမပိတ်တတ်။ညည့်အချိန်မူ
 ၂၇ ကားမရှိ။ လူအမျိုးတို့၏ဘုန်းအသရေကို မြို့ထဲသို့ဆောင်ခဲ့ကြလိမ့်
 ၂၈ မည်။ ညှစ်ညှူးသောအရာ။စက်ဆုတ် ဖွယ်သောအရာ။မုသာနှင့်စပ်
 ဆိုင်သောအရာတစုံတခုမျှမဝင်ရဘဲသိုးသငယ်၏အသက်စာစောင်
 ၂၉ ၌စာရင်းဝင်သောသူတို့သာလျှင်ဝင်ရကြ၏။ ။ကောင်း
 ကင်တမန် သည်ကျောက်သလင်း ကဲ့သို့ ကြည် လင်လျက်ဘုရားသခင်
 ၃၀ နှင့်သိုး သငယ်၏ပစ္ဆိမတော်ထဲကထွက်သောအသက်ရေစီး ရာ မြစ်
 ၃၁ ကိုငါအားပြုလေ၏။ မြို့လမ်မတွင်ထိုမြစ်နှစ်ဘက်၌အသက်ပင်ရှိ၏။
 ထိုအပင်သည်အဘိုးဆယ် နှစ် မျိုးကိုသီးတတ်၏။မိမိအဘိုးကိုသည်း
 လတိုင်းပေး တတ်၏။ အရွက်သည်လည်း လူအမျိုး တို့၏အနာရောဂါ
 ၃၂ ညှိမ်းစရာ တို့ဖြစ် ၏။ ဘေးဥပါတ်တစုံတခုမျှနောက် တဖန်မရှိရ
 ပြီး။အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ထိုမြို့ ၌ ဘုရားသခင်နှင့်သိုးသ
 ငယ်၏ပစ္ဆိမတော် ရှိ၍ ကျွန်တော်ရင်းတို့သည်ဘုရား ဝတ်ကို ပြုကြ

။ဗျာဒိတ်ကျမ်း။

၂၂ လီမ့်မည်။မျက်နှာတော်ကိုမြင်ရ၍ သူတို့ခုဖူး၌ လည်း ခာမတော်ရေး
၅ ထားလျက်ရှိလီမ့်မည်။ နောက်တဖန်ညည်းမရှိရပြီ။ဆီမီးကိုအလိမ
၆ ရှိ။နေ၏အရောင်ကိုလည်း အလိမရှိ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။
ထာဝရအရှင်။ ဘုရား သခင်သည် သူတို့ ၌ ရောင်ခြည်တော်ကိုထွတ်
တော်မူ၍သူတို့သည်ကမ္ဘာအဆက်ဆက်စိုးစံကြလီမ့်မည်။

၆ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း ဤ စကား သည် သစ္စာစကား။ ဟုတ်မှန်
သောစကားဖြစ်၏။ပရောဖက်ဝိညည်းတို့၏ထာဝရအရှင်။ဘုရားသ
၇ ခင်သည် ကာလမကြာမမြင့် ဖြစ် ရမည် အမှုအရာများကို မိမိအဝေခံ
၈ ကျွန်တို့အားပြုစေခြင်းငှါကောင်းကင်တမန်တော်ကိုစေအွတ်တော်မူ
၉ ပြီး။ ငါသည် မြန် မြန် လာ၏။ ဤ စာစောင် ၏အနာဂတ္တိစကား ကို
၁၀ စောင့်ရှောက်သောသူသည်မင်္ဂလာရှိ ၏ဟုဆို လေ၏။ ငါယောဟန်
သည်ဤအရာများကိုကြားမြင် ရသောသူဖြစ်၏။ ကြား မြင်ပြီးလျှင်
၁၁ ထိုအရာများကိုပြသောကောင်းကင်တမန်၏ခြေရင်း၌ကျိုးကွယ်ခြင်း
၁၂ ငှါငါပျပ် ဝပ် ၏။ သူကလည်း မပြုပါ နှင့်။ ငါကားသင် ၏လုပ်ဖော်
ဆောင်ဖက်ဖြစ်၏။ သင်၏အစ်ကိုပရောဖက်တို့နှင့် ဤစာစောင်၏စ
၁၃ ကားကိုစောင့်ရှောက်သေပါသူတို့၏လုပ်ဖော်ဆောင်ဖက်လည်းဖြစ်၏။
၁၄ ဘုရားသခင်ကိုကျိုးကွယ်တော့ဟုဆို၏။ ။တဖန်တုံငါအားမိန့်
တော်မူသည့်ကား။ဤစာစောင်၏အနာဂတ္တိစကားကိုထံဆပ်မခတ်နှင့်။
၁၅ ကာလအချိန်ရောက်လုနီးပြီး။ မတရားသောသူသည်မတရားသဖြင့်ပြု
ပါလေစေဦး။ညစ်ညူးသောသူသည်ညစ်ညူးပါလေစေဦး။ ဖြောင့်မတ်
သောသူသည်ဖြောင့် မတ်ပါလေစေဦး။သန့်ရှင်း သောသူသည် သန့်
၁၆ ရှင်းပါလေစေဦး။ ငါသည်မြန် မြန်လာ၏။ငါသည် အကျိုးအပြစ်ကို
ဆောင်ခဲ့သည်ဖြစ်၍လူအသီးအသီးတို့အားမိမိတို့အကျင့်အတိုင်းဆပ်
၁၇ ပေးမည်။ ငါသည်အာလဖ နှင့် ဩဇေဗဖြစ်၏။ အဦးဆုံးသောသူ၊
၁၈ နောက်ဆုံးသောသူဖြစ်၏။ အစနှင့်အဆုံးလည်းဖြစ်၏။ အသက်ငင်
ကို ပိုင် ၍ မြို့ထဲသို့ဝင် ရအောင် ပညတ်တော်တို့ကိုကျင့် သောသူတို့
၁၉ သည်မင်္ဂလာရှိကြ၏။ ပြင်၌ကားခွေးဖြစ်သောသူ၊ပြုစားတတ်သော
သူ။မတရားသောမေရန်၌မိဝဲသောသူ။ လူအသက်ကို သတ်သောသူ။
ရုပ်တုကိုကျိုးကွယ်သောသူ။မုသာစကားကို အလိမ့်ရှိ ၍ သုံးသောသူ
၂၀ အားလုံးတို့သည်ရှိကြ၏။ ငါယေရှုသည် အသင်းတော်တို့အဖို့ဤအ

ရာများ ကျီ သင်တို့အား သက်သေခံစေခြင်း ငှါငါကောင်း ကင်တမန်
 ကျီငါစေလွှတ်ပြီး။ ငါသည်ကားဒါဝိဒ်၏အမြင်ဖြစ်၏။ အနွယ်လည်းဖြစ်
 ၁၇ ၏။ ထွန်းတောက်သော ချမ်းသော ကြယ်လည်းဖြစ်၏။ ဝိညဉ်တော်
 နှင့် မင်္ဂလာဆောင်သတို့ထီး ကလာခဲ့ပါဟုဆိုကြ၏။ ကြားသောသူက
 လည်းလာခဲ့ပါဟုဆိုပါလေစေ။ ရေငတ်သောသူသည်လာပါလေစေ။ အ
 လိုရှိသောသူသည်အဖိုးမပေးဘဲအသက်ရေကျိယူပါလေစေ။

၁၈ ။ ဤစာစောင်၏အနာဂတ္တိစကားကိုကြားသောသူအားလုံးတို့
 အား ငါသက်သေခံသည် ကား။ အကြင် သူသည် ဤ အရာတို့၌အသစ်
 သွင်းထား၏။ ထိုသူအပေါ်မှာဤစာစောင်၌ရေးထားသောဘေးဒါဏ်

၁၉ တို့ကိုဘုရားသခင်သက်ရောက်စေတော်မူမည်။ အကြင်သူသည်ဤစာ
 စောင်၏ အနာဂတ္တိစကားအချို့ကို နှုတ်ပယ် ၏။ ဤစာစောင်၌ရေး
 ထားသောအသက်ပင် နှင့်၎င်း သန့်ရှင်း သော မြို့နှင့် ၎င်းထိုသူစပ်ဆိုင်
 ၂၀ သောအခွင့်ကိုဘုရားသခင် နှုတ် ပယ်တော်မူမည်။ ငါမြန် မြန်လာ
 သည်မှန်ပေ၏ဟု ဤ အရာများကိုသက်သေခံသောသူမိန့်တော်မူ၏။

၂၁ ။ မှန်ပါ၏။ သခင်ယေရှု။ ကြွလာတော်မူပါ။ ငါတို့သခင်ယေ
 ရှုခရစ်၏ကျေးဇူးတော်သည်သန့်ရှင်းသူအားလုံး၌ဖြစ်စေသတည်း။

။ဗျာဒိတ်ကျမ်းပြီး၏။

JUL 13 1920

111111

UNIVERSITY OF MICHIGAN

3 9015 06924 9517

